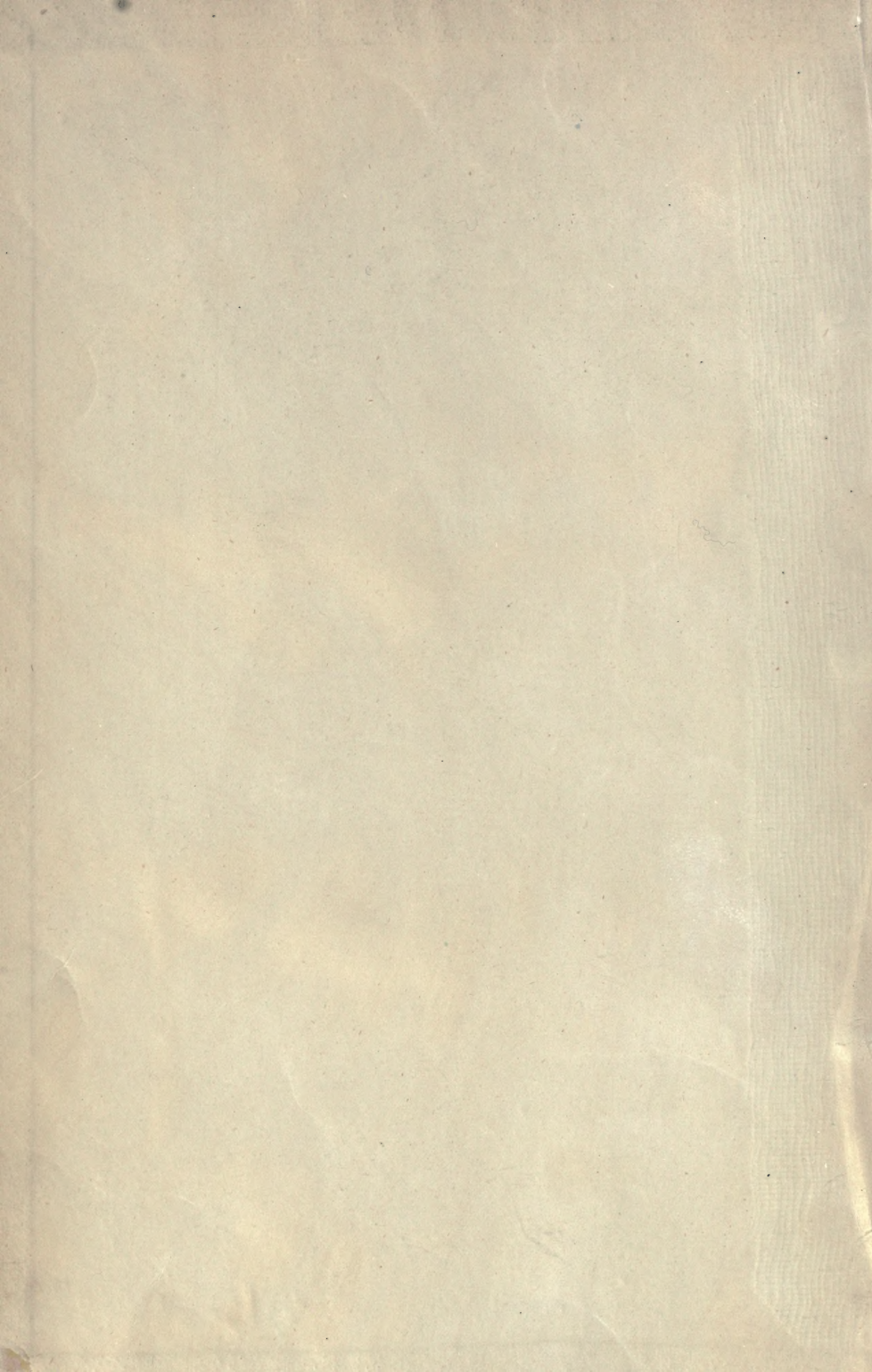
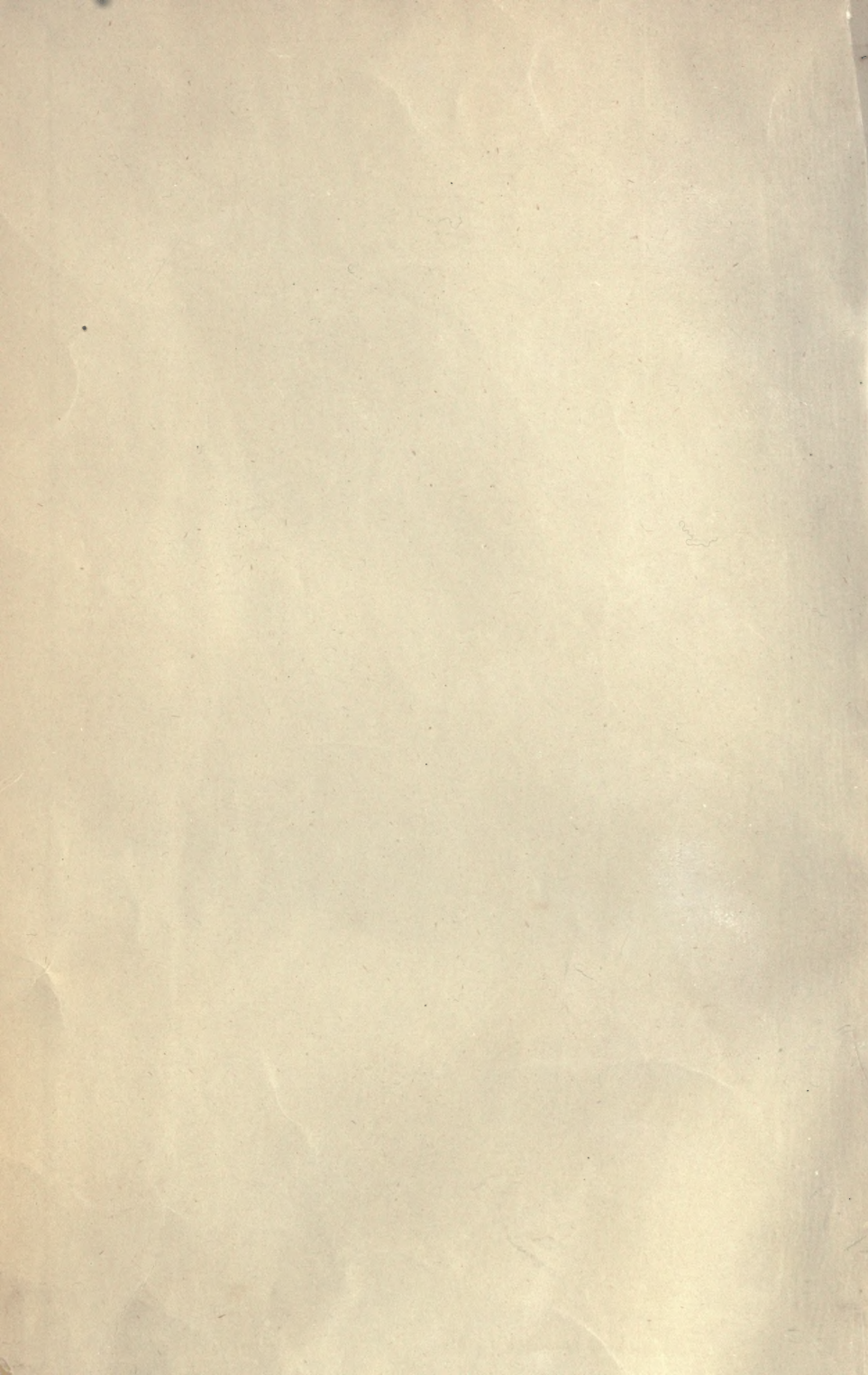

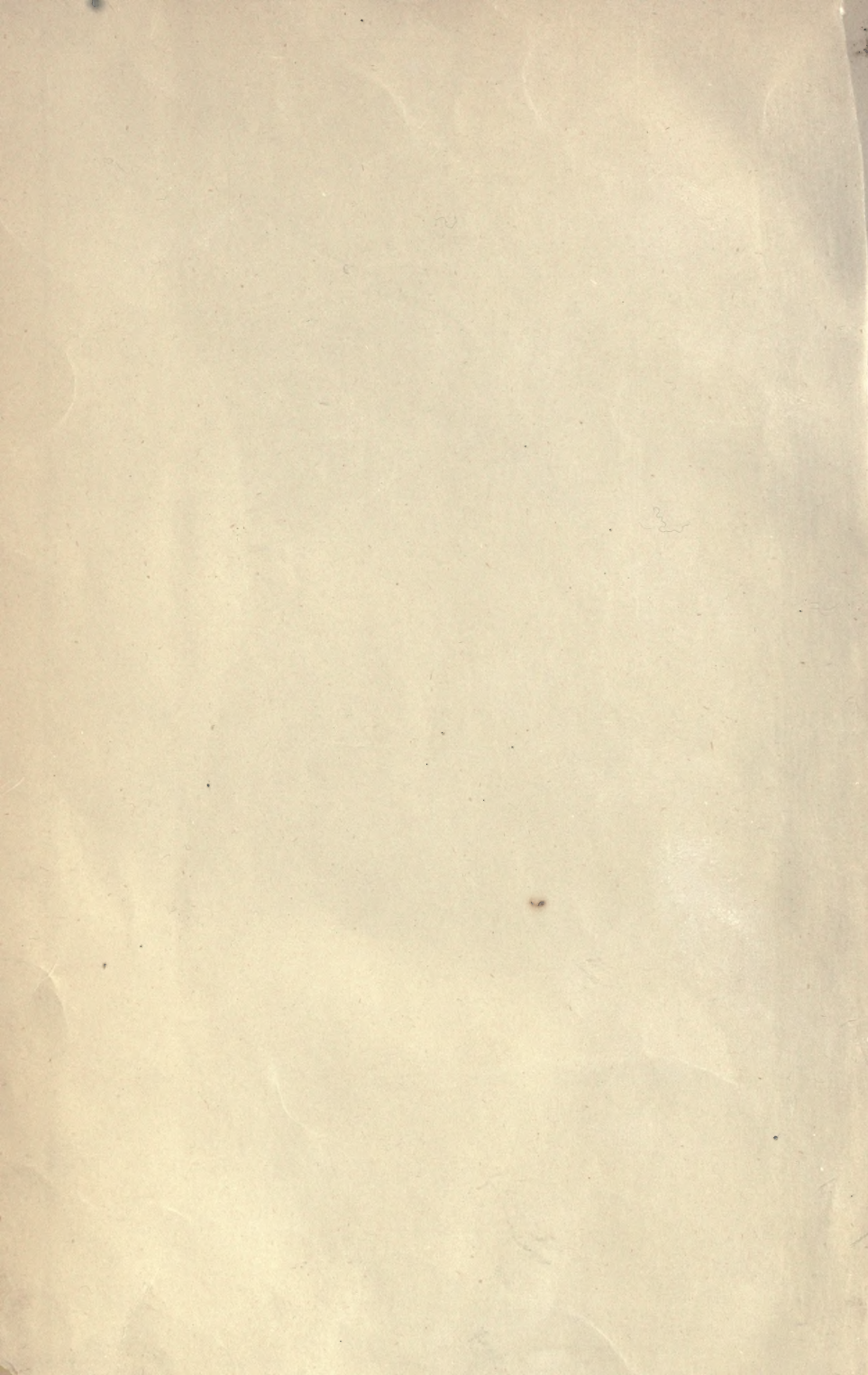
UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИ

РЪЧНИКЪ

1086-

БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИ
РЪЧНИКЪ.

Lab. D
B6755b

Ivan A. Bogorov

508

БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИ

Bulgarsko

Franski

РЪЧНИКЪ.

Rechnik

Той обнема:

1° Всичкытъ рѣчи на Българскый нашъ еззыкъ; — 2° Повечето научнытъ рѣчи, които са употрѣбавать въ наука, занаятъ и търговія; — 3° Рѣчникъ на географически и исторически имена вѣтъ и новы, както и кръстителнытъ имена и по-познатытъ митологически.

отъ

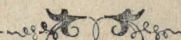
Д-ръ У. А. Тогорова.
I. A. Bogorov

(1st. 2)

ДЪЛЪ ВТОРЫИ.

Българско-Френски дѣлѣ.

ВІЕНА.

Книгопечѣтница Л. Сомерова и Др.

1871.

Прѣпечѣтането не е простено другиму.

ВЪЛНАТЪ АРХО-ДРЕВНОСТ

РЪДЪ ВЪРЪ

Той обект:

Възможно е да се установи, че в някои случаи, когато се наблюдава...
и се наблюдава...
и се наблюдава...

12776

ca 12191

8

ДЪЛЪ ВЪРЪ

Възможно е да се установи...

ВЪЛНАТЪ

1277

Възможно е да се установи...

П Р Ъ Д И С Л О В І Е .

Както бждникъ на единъ говорни и писмовни езикъ е Ръчникъ-тъ, аль той да са състави трѣбува много врѣме и най-вече ако единъ народъ нѣма доста разширена книжни на и остане човѣкъ да събира рѣчь по рѣчь отъ народны уста. Съ прѣвждането на Френскый Ръчникъ ни сполучихме твърдѣ лесно да имаме на едно мѣсто рѣчитѣ на бащиный нашъ езикъ събраны и отгорѣ за една година по единъ механически начинъ да ги наредимъ и напечѣтаме. Нынѣ остава на онызь учены Българи, които живѣять между сѣщій народъ, да оправятъ колкото рѣчи не сѣ добрѣ написаны и да допълнятъ Ръчникъ-тъ съ които не сме знаяли.

ИЗЪСНЕНЕ

НА СЪДСЕНЕАТА И НА БЪЛЪЖКЪТЪ УПОТРЪБЕНИ ВЪ БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИЙ РЪЧНИКЪ.

<i>Adj.</i>	adjectif	име прилагателно.
<i>adj. dém.</i>	adjectif démonstratif	указателно прилагателно.
<i>adj. num.</i>	adjectif numéral	прилаг. бройно.
<i>adj. poss.</i>	adjectif possessif	стопанствено прилагателно.
<i>adj. s.</i>	adjectif employé substantivement.	прил. което има значене на съществително.
<i>adv.</i>	adverbe	нарѣчіе.
<i>anc.</i>	anciennement	у вѣто врѣме.
<i>art.</i>	article	членъ.
<i>coll.</i>	collectif	събирателна рѣчь.
<i>comp.</i>	comparatif	сравнителна стѣпень.
<i>conj.</i>	conjonction	сюзъдъ.
<i>dim.</i>	diminutif	умалителна рѣчь.
<i>f.</i>	genre féminin	женски родъ.
<i>fam.</i>	terme familier	разговорна рѣчь.
<i>fig.</i>	sens figuré	прѣтносна мисль.
<i>invar.</i>	mot invariable	непромѣнлива рѣчь.
<i>ins.</i>	insecte	буболечка.
<i>interj.</i>	interjection	междометіе.
<i>inus.</i>	mot inusité ou peu usité	употрѣбителна малко рѣчь.
<i>irr.</i>	irrégulier	неправилень.
<i>m.</i>	genre masculin	мъжки родъ.
<i>mamm.</i>	mammifère	млѣкобозайно животно.
<i>moll.</i>	mollusque	безграбично животно.
<i>n.</i>	genre neutre	срѣдень родъ
<i>ois.</i>	oiseau	пилецъ.
<i>part.</i>	participe	причастіе.
<i>pl.</i>	nombre pluriel	множественъ брой.
<i>poiss.</i>	poisson	рыба.
<i>pop.</i>	mot populaire ou vulgaire	простонародна рѣчь.
<i>prep.</i>	préposition	прѣдлогъ.
<i>pron.</i>	pronom	мѣстоимене.
<i>pron. indéf.</i>	pronom indéfini	неопрѣдѣлно мѣстоимѣне.
<i>pron. pers.</i>	pronom personnel	лично мѣстоимене.
<i>pron. refl.</i>	pronom réfléchi	възвратно мѣстоимене.
<i>pron. rel.</i>	pronom relatif	относително мѣстоимене.
<i>quad.</i>	quadrupède	четыреного животно.
<i>rég.</i>	régulier	правилень.
<i>s.</i>	substantif ou nom	име съществително.
<i>sc.</i>	substantif des 2 genres	име същ. общи родъ.
<i>sf.</i>	substantif féminin	име женски родъ.
<i>sing.</i>	nombres singulier	единственъ брой.
<i>slav.</i>	mot slave	славянска рѣчь.
<i>sm.</i>	substantif masculin	име мъжки родъ.
<i>superl.</i>	superlatif	надминителна стѣпень.
<i>t.</i>	mot ture	турска рѣчь.
<i>v.</i>	verbe	глаголь.
<i>va.</i>	verbe actif	дѣйствителень глаголь.
<i>v. auxil.</i>	verbe auxiliaire	спомогателень глаголь.
<i>v. imp.</i>	verbe impersonnel	безличень глаголь.
<i>vn.</i>	verbe neutre	срѣдень глаголь.
<i>voy.</i>	voyez	гледай.
<i>vr.</i>	verbe réfléchi ou pronominal	възвратень глаголь.
<i>vs.</i>	verbe substantif	самостоятеленъ глаголь.

<i>Agric.</i>	terme d'agriculture	Употрѣблива рѣчь въ Орачество.
<i>Alg.</i>	terme d'algèbre	въ Алгебра.
<i>Anat.</i>	terme d'anatomie	въ Анатомія.
<i>Archit.</i>	terme d'architecture	въ Архитектура.
<i>Arithm.</i>	terme d'arithmétique	въ Броячица.
<i>Artill.</i>	terme d'artillerie	въ Артиллеря.
<i>Astron.</i>	terme d'astronomie	въ Звѣздобройство.
<i>Blas.</i>	terme de blason	въ Хералдика.
<i>Bot.</i>	terme de botanique	въ Ботаника.
<i>Chim.</i>	terme de chimie	въ Химія.
<i>Chir.</i>	terme de chirurgie	въ Хирургія.
<i>Chron.</i>	terme de chronologie	въ Броене години.
<i>Com.</i>	terme de commerce	въ Търговія.
<i>Fortif.</i>	terme de fortification	въ Фортификація.
<i>Géogr.</i>	terme de géographie	въ Географія.
<i>Géol.</i>	terme de géologie	въ Геология.
<i>Géom.</i>	terme de géométrie	въ Геометрія.
<i>Gram.</i>	terme de grammaire	въ Грамматика.
<i>H. nat.</i>	terme d'histoire naturelle	въ Естествена Исторія.
<i>Jur.</i>	terme de jurisprudence	въ Юриспруденція.
<i>Log.</i>	terme de logique	въ Логика.
<i>Mar.</i>	terme de marine	въ Мореплаводство.
<i>Mathém.</i>	terme de mathématique	въ Математика.
<i>Méc.</i>	terme de mécanique	въ Механика.
<i>Méd.</i>	terme de médecine	въ Медицина.
<i>Méall.</i>	terme de metallurgie	въ Рудословіе.
<i>Milit.</i>	terme d'art militaire	въ Войскаство.
<i>Minér.</i>	terme de minéralogie	въ Минералогія.
<i>Mus.</i>	terme de musique	въ Музыка.
<i>Num.</i>	terme de numismatique	въ Нумисматика.
<i>Opt.</i>	terme d'optique	въ Оптика.
<i>Peint.</i>	terme de peinture	въ Кунопись.
<i>Pharm.</i>	terme de pharmacie	въ Былярство.
<i>Phys.</i>	terme de physique	въ Физика.
<i>Rhét.</i>	terme de rhétorique	въ Реторика.
<i>Techm.</i>	terme de Technologie	въ Технологія.
<i>Théât.</i>	terme de Théâtre	въ Театръ.
<i>Théol.</i>	terme de Théologie	въ Богословія.
<i>Typ.</i>	terme de typographie	въ Типографія.
<i>Vén.</i>	terme de vénerie	въ Ловецка работа.
<i>Vétér.</i>	terme d'art vétérinaire	въ Ветеринарія.

Пръката прѣдставлява повторенето на рѣчь-та.

Пръчицата намѣстена началото на рѣчь-та.

Тойзь знакъ раздѣля различныѣ значенеа на рѣчь-та, които често сѣ заблѣжени съ параллелны цифры.

— Le trait représente la répétition du mot.

- Le tiret remplace le commencement du mot.

Le signe sépare les diverses acceptions d'un mot, qui souvent sont indiquées par des chiffres parallèles.

ИЗВѢСТІЕ.

Нынѣ започнува да са печѣта и слѣдъ двѣ години ще бѣде готовъ :

БЪЛГАРСКИ РЪЧНИКЪ

съ

ТЪЛКУВАНЕА И ПРИМѢРЫ

ПО ТОЯ НАЧИНЪ :

Педя, с. ж. Распрѣгната рѣка отъ палець-тъ до кутрето:
Три педи, единъ лакешъ.

Научныѣ рѣчи ще бѣдять истълкуваны по-надълго.

Тойзъ Рѣчникъ ще бѣде около пендесетъ шейсетъ печѣтны листа-ка in 8° отъ чиста бѣла книга въ голѣмъ кроежъ. Неговата цѣна е двае-сетъ франка. Онизъ Господари, които сторять добрѣ да платяты на-прѣдъ, ще приемать, дѣто и да бѣдять, Рѣчникъ-тъ добрѣ подвезенъ безъ никаквы разноскы и тѣхныѣ честиты имена ще са напечѣтатъ на край кората му за вѣчна спомень. Помощъ-та са приема (най-късно до шесть мѣсеца отъ днесъ) до насъ същитѣ безъ никаква отговорность.

Д-ръ И. А. Богоровъ.

Віена.

15 Марта, 1871.

А.

А

Ажіотажъ

А, première lettre de l'alphabet bulgare.
А! *interj.* 'ha; 2. — нъ, que *et qu'*.
Аба, *sf.* aba *m.*, dras grossier; || une redingote.
Абака, *sf.* *Archit.* le tailloir.
Абаносонзгледенъ, *adj.* ébénacé.
Абаносъ, *sm.* l'ébène *f*; отъ —, d'ébène; 1. дърво —, *arbre*, l'ébénier *m*; 2. който работи — и филовы зъбы, *tabletier*, ère, *s*; 3. занаятъ и работене на — и филовы зъбы, la *letterterie*.
Абонаментъ (*за театръ*) *sm.* un abonnement.
Абонентъ, *ка, s.* *Théât.* abonné, ée.
Авангардъ, *sm.* l'avant-garde *f*; -денъ, *adj.*
Аванпостъ, *sm.* *Milit.* un avant-poste.
Аварея, *sf.* *Mar.* l'avarie *f*.
Авансцена, *sf.* l'avant-scène *f*; || (*прѣднѣ сцена*), le proscénium.
Авментъ, *sm.* *Gram.* l'augment *m*.
Августински калугеръ, *sm.* un augustin, *s*.
Августъ, *sm.* août *m.*, le mois d'août; -тски, d' août, *adj.* || пръвъ половината на — мѣсець, la mi-août.
Авлита, *sf.* *oiseau*, la crécerelle et cresserelle.
Авринментъ (*оперментъ*), *sm.* l'orpiment ou orpin *m*.
Австраленъ, *adj.* austral, méridional.
Австрагалски съдъ, *sm.* tribunal austrégal *m*.
Австрийско гроздие, *sm.* le ciontat.
Автентика, *sf.* l'authentique *f*.
Автобиографія, *sf.* l'autobiographie *f*.
Автобиографъ, *sm.* un autobiographe.
Автографически, *adj.* autographique.
Автографія, *sf.* l'autographie *f*.
Автографъ, *sm.* un autographe.
Авторитетъ, *sm.* l'autorité *f* (*d'un écrivain*).
Авторъ, *sm.* un auteur.
Автоматически, *adj.* automatique.
Автоматъ, *sm.* un automate.
Ага, *sm. t.* un aga (*officier turc*).
Аганце, *sm. dim.* l'agnelet *m* (*voyez* Нехаръ).
Агатовъ цвѣтъ, *sm.* agatin *adj*.
Агаты, *sm.* l'agate *f*.
Агентинъ и -ентъ, *sm.* un agent ou homme d'affaires.
Агентска длъжностъ, *sf.* l'agence *f*.
Агенція, *sf.* l'agence *f*. [gigue.
Агиографически, *adj.* hagiographique et -lo-
Агне, *sm.* l'agneau *m*.
Агрементъ, *sm.* *Mus.* les floritures *f*.
Агрономія, *sf.* l'agronomie *f*; -мически, -mique.
Агрономъ, *sm.* un agronome.
Агутн (*алмерукъ*), *sm. quadr.* l'agouti *m*.

Агълъ, *sm.* l'enclos *m.*, le parc; 1. (*отъ прѣ- тие*), la trolle; 2. искарвамъ изъ -тъ овцѣ, *va. dépaquer*.
Адвокатинъ и -атъ, *sm.* un avocat; 1. — помощникъ, *avocat plaidant m*; 2. — на търговски съдъ, *un agréé*; 3. зване на —, le *barreau*; 4. — крушы, l'*avocat m*; 5. дърво — круша, *arbre*, l'*avocatier m*.
Адвокатски, *adj.* *avocassier et avocatesque*. — поредъ, *sm.* le *barreau*.
Адвокатско зване, *sm.* le palais.
Адвокатство, *sm. fam.* l'*avocasserie f*.
Аденологія, *sf.* l'*adénologie f*.
Администрація, *sf.* administration, direction *f*, régime *m*. [amiral.
Адмиралка, *sf.* une amirale, la femme d'un Адмиралска ладія, *sf.* amiral et contre-amiral *m*.
Адмиралски чинъ, *sm.* amirauté *f*.
Адмиралско достойнство, *sm.* amiralat *m*.
Адмиралтейство, *sm.* amirauté *f* et arsenal maritime ou de marine *m*.
Адмиралъ, *sm.* un amiral.
Адска машина (*за строшаване ладія*), *sf.* *Mar.* la torpille ou torpedo *m*.
Адски, *adj.* infernal; -скы, -lement. — или горителенъ камыкъ, *sm.* pierre infernale *f*; || цѣва за —, le porte-pierre.
Адъ (*подъ земята*), *sm.* royaume des morts *m*; 1. — несеть (*мжката, вжель-тъ*), l'enfer *m.*, la géhenne; 2. (*подземни свѣтъ у удолопоклонцы*), le ténare; 3. столица въ — несеть, le pandémonium.
Адрагантовъ клей, *sm.* l'adragant *m* et gomme -te *f*.
Адресъ, *sm.* l'adresse *f*; 1. (*отгорѣ на писмо*), le dessus; 2. — Календаръ, l'almanach *m*.
Адюнктъ (*който залавя мѣстото на другъ*), *sm.* un substitut; || — профессоръ, un agréé.
Адютантъ, *sm.* un adjudant; || *Milit.* aide de camp *m*; || по-големъ —, *adjudant-major m*.
Аерографія, *sf.* l'aérogographie *f*.
Аеролитъ, *sm.* l'aérolithe *m*.
Аерологія, *sf.* l'aérologie *f*. [trique.
Аерометръ, *sm.* l'aéromètre *f*; -тически, -mè-
Аеронавтика, *sf.* l'aérostation *f*; -тически, -stique. [statische.
Аеростатика, *sf.* l'aérostatique *f*; -тически, Аеростатъ, *sm.* l'aérostat *m*. [gio *m*.
Ажіо (*връхлина*), *sm.* le change; || *Com.* l'Ажіотажъ [прави —, *va. agioter*.

- Азалея, *sf.* *arbuste*, l'azalée *f.*
 Азбуки, *sn.* l'abc *m.*, abécédaire, alphabet *m.*
 Азбученъ, *adj.* abécédaire; || въ — редь, alphabetiquement.
 Азвестъ, *sm.* l'asbeste *m.*
 Азероловъ родъ, *sm.* l'azerole *f.*
 Азероль, *sm.* *arbre*, l'azerolier *m.*
 Азимуть, *sm.* *Astr.* azimut *m.*; -гаденъ, azimuthal, de l'azimut. [—, asiarchat *m.*
 Азіархъ, *sm.* asiarque *m.*; || достоинство на Азлжкъ, *sm.* *t.* (voyez Бързецъ et Подсыпъ).
 Азмакъ, *sm.* *t.* (voyez Търнице).
 Азотенъ, *adj.* azotique ou nitrique.
 Азотокисѣла соль, *sf.* *Chim.* le nitrate.
 Азотокисѣлъ живакъ, *sm.* turbith minéral *m.*
 Азотъ, *sm.* *Chim.* l'azote ou nitrogène *m.*
 Азотясть, *adj.* nitreux.
 Азтво, *sn.* la personnalité; 1. (обычъ къмъ себе-си, egoизмъ), le moi; 2. (навыкъ да говоря за себе-си), l'egotisme *m.*
 Азь, *sm.* nom bulgare de la lettre А.
 Азь, *pron. pers.* je ou j' et moi (pour je); || *pl.* нѣи, nous; || — съмъ, *vn.* tenir son quant-à-moi ou soi.
 Айнажя, *sm.* *t.* (voyez Лхъ).
 Аистъ-марабу, *sn.* oiseau, le marabout; || пера отъ —, les marabouts *m.*
 Академикъ, *sm.* un académicien.
 Академическа фигура, *sf.* l'académie *f.*
 Академически, *adj.* et *adv.* académique.
 Акадекия (сборъ или училища), *sf.* une académie *f.*
 Акажу, *sm.* l'acajou *m.*
 Акантъ, *sm.* *Archit.* l'acanthé *f.*
 Акантсты (на прѣсв. Богородица), *sm.* *pl.* les sept allégresses *f.*
 Акация, *sf.* *arbre*, l'acacia *m.*; 1. (проста), le robinier; 2. клей отъ — катеху, le cachou
 Аквамариенъ, *adj.* béryllé. [ou beryl.
 Аквариниъ, *sm.* l'aigue-marine *f.*, le béryl
 Аквареленъ кунописецъ, *sm.* un aquarelliste.
 Акварелна купонисъ, *sf.* l'aquarelle *f.*
 Акварель, *sf.* l'aquarelle *f.*
 Акваинтъ, *sm.* l'aqua-tinta et aqua-tinte *f.*
 Аквилонъ, *sm.* l'aquilon *m.*
 Аккордъ, *sm.* *Mus.* la corde.
 Акула, *sf.* poisson, la lamie, chien de mer, squalé *m.*; || (людобдець), le requin.
 Ако, *conj.* que et qu', encore que, en cas que, au cas que, si et s' dans s'il; 1. и или а —, que si, quand même; 2. — само, encore si, pourvu que pour le peu; 3. — само е тъй, si tant est que; 4. — бы, s et s' (dans s'il), quand; 5. — я иъ, sinon; 6. — и да, outre que, bien que, pour, malgré qu' il en ait, quoique et quoiqu', à moins que; 7. — и да е, tant y a que; 8. — и да не, à moins que de; 9. — и, *adv.* tout; || — не бѣше, n' était.
 Акробатъ, *sm.* danseur de corde, *m.*
- Акрология, *sf.* l'acrologie *f.*
 Акръ, *sm.* l'acre *m.*
 Аксиома, *sf.* l'axiome *m.*
 Аксиоматически, *adj.* axiomatique.
 Аксиометръ, *sm.* *Mar.* l'axiomètre *m.*
 Актеоръ, *sm.* un acteur.
 Актъ, *sm.* *Théât.* l'acte *m.*; 1. испытателенъ —, acte probatoire *m.*; 2. *pl.* -ове, les actes; || приготвямъ съдебны -ове, *va.* *Jur.* instrumenter.
 Акустически, *adj.* acoustique; 1. — сводъ, *sm.* *Phys.* cabinet secret ou acoustique, *m.*; 2. акустика, *sf.* l'acoustique *f.*
 Акизень дворъ, *sm.* l'exécise *f.*
 Акисъ, *sm.* l'acécisse *f.*; 1. (отъ нѣщо за бдене), l'octroi *m.*; 2. (данъ на нити), l'exécise *f.*
 Акционеръ, *sm.* *Com.* un actionnaire.
 Акция, *sf.* *Com.* l'action *f.*
 Албатросъ, *sm.* oiseau, l'albatros *m.*
 Албиность, *sm.* l'albinos *m.*, le kakerlaque.
 Албомъ, *sm.* l'album *m.*
 Алгебра, *sf.* l'algèbre *f.*
 Алгебрантъ, *sm.* un algébriste.
 Алгебранчески, *adj.* algébrique; -скы, -ment.
 Алгоритмъ, *sm.* l'algorithme *m.*
 Алебастровъ, *adj.* alabastrin. [bâtre.
 Алебастръ, *sm.* l'albâtre *m.* -стровъ, d'al-
 Алей, *sm.* l'allée *f.* [drin *m.*
 Александрийски стихъ, *sm.* vers alexan-
 — скы листа *sn.* *pl.* follicule de séné, *m.*
 Аламбикъ, *sm.* l'alambik *m.*; || (пеликанъ), *Chim.* le pelican.
 Аленъ, *adj.* rouge, vermeil, nacarat; 1. de carmin, écarlate; 2. — платъ, *sm.* l'écarlate *m.*; 3. — цвѣтъ, *sm.* le nacarat.
 Алено цвѣтило, *sn.* le vermillon.
 Ализей, *sm.* *Mar.* vent alizé *m.* [quante *f.*
 Аликванта дѣлба, *sf.* *Math.* partie ali-
 Аликвотна дѣлба, *sf.* *Math.* partie aliquote *f.*
 Алкады, *sm.* l'alcade *m.*
 Алкали, *sn.* l'alcali et alkali *m.*; || — подобенъ, *alcalescent adj.*
 Алкализация, *sf.* l'alcalisation *f.*
 Алкализиренъ, *adj.* *Chim.* alcaligène.
 Алкализирувамъ, *va.* *Chim.* alcaliser.
 Алкалическа соль, *sf.* l'alkali et alkali *m.*
 Алкалически, *adj.* alcalin. [lescence *f.*
 Алкалическо прѣобразяне, *sn.* *Chim.* l'alca-
 Алкаличество, *sn.* l'alcalinité *f.*
 Алкермесъ, *sm.* l'alkermés *m.* [ски, -lique.
 Алкооль, *sm.* l'alcool et alcohol *m.*; -олическо
 Алкоранъ, *sm.* l'alcoran ou coran *m.*
 Аллахъ (Богъ у Магометанцы), allah.
 Аллегория, *sf.* l'allégorie *f.*; -рически, -rique.
 Аллебарда (арба), *sf.* la 'hallebarde.
 Аллебардоносецъ, *sm.* un 'hallebardier.
 Аллея, *sf.* l'avenue *f.*
 Алляуя, *sm.* un alléluia.
 Аллисонъ, *sm.* plante, l'allison *m.*

Аллопатія, *sf.* l'alopathie *f*; -тически, -тике; -ски, -мент.

Аллопатъ, *sm.* un allopath et allopathiste.

Алмагестъ, *sm.* l'almageste *m.*

Алмазень и -вовидень, *adj.* adamantin.

Алманахъ, *sm.* almanach des Muses, *m*; || — литературень, le keepsake.

Алмандинъ, *sm.* l'almadine *f.* [d'agle.

Алоеве дърво, *sm.* bois d'aloès ou bois

Алой, *sm.* plante, l'aloès *m*; -оень, -étique;

|| (америк.) arbre, la pite, l'agavé *m.*

Алотехнія (правяне соль), *sf.* la 'halotechnie.

Алпійски, *adj.* alpestre; 1. — бѣлъ пелинь,

sm. plante, le gânépi; || — сръбърникъ,

sm. la dryade; 2. — врачовникъ, *sm.* arbuste,

l'aubours *m*; 3. — заякъ, *sm.* quadr. le

lagomys.

Алтарна завѣса, *sf.* la custode.

Алтарь (и съзвѣдіе, *Astr.*), *sm.* l'autel *m*,

la sainte table; || (въ православна чер-

кова), le sanctuaire.

Алтисть (сырвачъ съ алтъ), *sm.* un violiste.

Алтъ, *sm.* la viole; 1 (цигулка), la quinte;

2. — виола *sf.* l'alto ou viole *m*; 3. контръ

—, *sm.* Mus. le contralto; 4. — или алтисть,

sm. Mus. la 'haute-contre.

Алуминій, *sm.* l'aluminium *m.*

Алургически, *adj.* 'halurgique.

Алургія (заямятъ за ставане соль), *sf.*

la 'halurgie. [чески, -mique.

Алхимія, *sf.* l'alchimie *f.* le grand art; -ми-

Алхимикъ, *sm.* un alchimiste, adepte *m.*

Алхимистъ, *sm.* un alchimiste, souffleur *m.*

Аль или ами, *conj.* mais cependant; || *adv.*

pourtant, toute-fois, au surplus,

Алфавитъ, *sm.* l'alphabet *m*; -тень, -тике.

Амазона (дърво), *sf.* l'amazone *f.*

Амазонка (жена), *sf.* une amazone; || (дърво),

habit de cheval, *m.*

Амалтея (съзвѣдіе), *sf.* *Astr.* la Chèvre.

Амариль, *sm.* plante, l'amaryllis *f.*

Амбарго (задръжане ладія въ лиманъ),

sm. Mar. l'embargo *m*; || двигане —, *Com.*

le désembargo.

Амбарень вардачь, *sm.* un magasinier.

Амбаржя (на стоки), *sm.* *l.* voyez (Вла-

гачъ).

Амбарщина, *sf.* le magasinage.

Амбаръ, *sm.* *l.* l'entrepôt *m*; 1. (за

жито), le grenier; 2. (за соль), grenier

à sel; 3. (мааза), le magasin; | стоене въ

—, le magasinage.

Амбо, *sm.* l'ambre *m.* [—, *va.* ambren.

Амбра, *sf.* l'ambre gris *m*; | наушевемъ съ

Амбразура (мазгалъ *l.*), *sf.* la meurtrière;

|| (бойница), *Artill.* la trônière.

Амбровъ (за миризна), *adj.* ambré.

Амброзія, *sf.* l'ambrosie et ambrosie *f.*

Амбушюръ, *sm.* l'embouchure *f.* [jubé.

Амвонъ, *sm.* l'estrade *f*; || (въ черкова), le

Амвросійско пѣяне, *sm.* chant ambrosien *m.*

Аметнстовъ цвѣтъ, *sm.* améthystin *adj.*

Аметистъ, *sm.* l'améthyste *f*; -стовъ, d'a-

méthyste.

Аминъ, *adv.* amen, ainsi soit-il!

Амиантъ, *sm.* l'amiante *f.*

Амманъ, *sm.* l'amman *m.*

Амми, *sm.* plante, l'ammi *m.*

Амміаковъ, *adj.* Chim. ammoniacal.

Амміакъ, *sm.* ammoniacque *f et m.*

Аммонитъ плушковъ, *sm.* l'ammonité ou corne

d'ammon, *f.* [amnistier.

Амнистія, *sf.* l'amnistie *f*; || давамъ —, *va.*

Амомъ, *sm.* plante, l'amome *m.*

Амплитуда, *sf.* Géogr. l'amplitude *f.*

Амбула, *sf.* Théat. l'emploi *m.*

Ампутація, *sf.* l'amputation *f.*

Американецъ, *ика,* *so.* 'yankee.

Амфибологически, *adj.* amphibiologique.

Амфибологія, *sf.* l'amphibiologie *f.*

Амфибологъ, *sm.* un amphibiologue.

Амфибія, *sf.* l'amphibie *m.*

Амфибрахъ, *sm.* l'amphitraque *m.*

Амфиціонска правда, *sf.* l'amphictyonie *f.*

Амфиціонски, *adj.* amphictyonique.

Амфиціонъ, *sm.* un amphictyon.

Амфицы, *sm.* *pl.* Géogr. les amphisciens *m.*

Амфитеатраленъ, *adj.* amphithéâtral.

Амфитеатръ, *sm.* l'amphithéâtre, l'hémicycle

m; || les arènes *f.* l'échafaud *m.*

Амфора (у Римляны), *sf.* l'ampore *f.*

Анагностъ или поецъ (въ черкова), *sm.*

enfant de choeur, *m*; || un choriste.

Анаграмма, *sf.* l'anagramme *f*; || залъгамса

съ -ми, *vr.* anagrammatiser.

Анаграмматически, *adj.* anagrammatique.

Анакардовъ орѣсъ, *sm.* *pl.* l'anacarde *f.*

Анакардъ, *sm.* arbre, l'anacardier *m.*

Анакреонтически, *adj.* anacréontique; || —

животъ, *sm.* l'anacréontisme *m.*

Аналема, *sf.* *Astr.* l'analème *m.*

Анализъ, *sm.* l'analyse *f.*

Анализтъ, *sm.* Mathém. un analyste

Аналитика, *sf.* Log. l'analyse *f.*

Аналитически, *adj.* analytique; -ски, -мент.

Аналогій, *sm.* le lutrin, pupitre *m*; || покрывка

на —, le légile.

Аналогія, *sf.* l'analogie, similitude *f.* [nas.

Ананасъ, *sm.* plante, l'ananas *m*; -сень, d'ana-

напестически стихъ, *sm.* vers anapestique *m.*

Анапестъ, *sm.* un anapaste.

Анархія, *sf.* l'anarchie *f*; -хически, -чике;

|| послѣдовачъ на —, un anarchiste.

Анасонна ракія, *sf.* anisette *f.* [d'anis.

Анасонъ, *sm.* plante, l'anis *f*; -сонень,

Анатема, *sf.* anathème *m.* excommunication *f.*

Анатомикъ, *sm.* un anatomiste.

Анатомически, *adj.* anatomique; -ски, -мент,

Анатомія, *sf.* l'anatomie *f*; || (на звѣрове).

la thériotomie.

Анвелопа, *sf.* Fortif. l'enveloppe *f.*
 Ангарія, *sf.* t. la corvée (*voyez* Тлъка).
 Ангелска сладость, *sf.* plante, la filicule.
 Ангелски, *adj.* angélique; -ски, -ment.
 Ангель, *sm.* un ange, génie *m*; 1. — хранителъ, ange gardien ou tuteur, esprit familier, démon ou génie famalier *m*; 2. — погубителъ, ange exterminateur; 3. бывамъ — хранителъ ивѣкому, *sm.* être la providence de.
 Ангинарево сърдѣце, *sm.* cul d'artichaut, *m.*
 Ангинарь, *sm.* plante, l'artichaut *m*; || мѣсто посвяно съ -ры, artichautière *f.*
 Ангiology, *sf.* l'angiologie *f.*
 Англезъ (хоро), *sm.* l'anglaise *f.*
 Англиканска вѣра, *sf.* l'anglicanisme *m.*
 — черкова, *sf.* eglise anglicane *f.*
 Англикански, *adj.* anglican.
 Англицизмъ, *sm.* un anglicisme.
 Ангорска котка, *sf.* chat d'Angora, *m.*
 Ангорска вълнана пѣржа, *sf.* le turcoin.
 Анданте, *adv.* Mus. andanté.
 Андреовски кръсть (въ гербоѣ), *sm.* le sautoir.
 Андромеда, *sf.* Astr. l'Andromède *f.*
 Аневризма, *sf.* l'anévrisme *m.* [tique.
 Аневризматически, *adj.* anévrismal et -mat.
 Анегдотъ, *sm.* l'anecdote *f*; -тея, -tique.
 Анемометръ, *sm.* l'anémomètre *m.*
 Анемомъ, *sm.* plante, l'anémome *f.*
 Анемоскопъ, *sm.* l'anémoscope *m.*
 Анестезія, *sf.* Méd. l'anesthésie *f.* [listique *f.*
 Аномалистическа година, *sf.* année anoma-
 лномалия, *sf.* Astr. l'anomalie *f.*
 Анонимъ, *adj.* anonyme; || подъ булото на —, sous le voile de l'anonyme.
 Аннуитетъ, *sm.* l'annuité *f.*
 Антаблеманъ, *sm.* Archit. l'entablement *m.*
 Антарктически, *adj.* Géogr. antarctique.
 Антикваръ, *sm.* un l'antiquaire. [romain *m.*
 Антика (права шрифѣ), *sf.* Тур. caractère
 Антикваръ (за книжи), *sm.* un bouquiniste.
 Антильски колоніи, *sf.* pl. les colonies *f.*
 Антиимнсь, *sm.* le corporal; || кутия за —, le corporalier.
 Антипатия, *sm.* antipape *m.* [-thique.
 Антипатия, *sf.* l'antipathie *f*; -патически,
 Антиподъ, *sm.* Géogr. l'antipode *m*; -денъ, -podale.
 Антиски, *sm.* pl. Géogr. les antisciens *m.*
 Антистрофа, *sf.* l'antistrophe *f.*
 Антитеза, *sf.* l'antithèse; -тея, -thétique.
 Антифонъ, *sm.* l'antienne *f*; || книга съ -оны, l'antiphonaire et -phonier *m.*
 Антифраза, *sf.* la contre-verité.
 Антифразисъ, *sm.* l'antiphrase *f.* [chrèse *f.*
 Антихретически говоръ, *sm.* Jur. l'anti-
 антихристъ, *sm.* l'antichrist *m.*
 Антология, *sf.* l'antologie *f.*
 Антономазъ, *sm.* l'antonomase *f.*
 Антрактъ, *sm.* l'entracte *m.*
 Антрацитъ, *sm.* l'antracite *m.*

Антреpreneоръ (на театръ), *sm.* entrepre-
 neur, euse *s.* [l'entre-sol *m.*
 Антрезоль (полу-редъ на кѣши), *sm.* Archit.
 Антропология, *sf.* l'anthropologie *f.* [mets *m.*
 Антрме (бѣде сѣдъ печеното), *sm.* l'entre-
 Антрша (израелъ скокъ), *sf.* l'entrechat *m.*
 Аввлада, *sf.* Fortif. l'enfilade *f.*
 Авилирувамъ, *va.* Milit. enfilet.
 Апанеръ (горъ и долу), *adv.* Mar. à pic.
 Аплике (стока отъ посрѣбренъ ссждоѣ),
sm. le plaqué. [(за мѣсець-мъ), *adj.*
 Апогей, *sm.* Astr. l'apogée *m*; || въ своя —
 Апокалипсъ, *sm.* l'apocalypse *f.* la révélation.
 Апокрифически, *adj.* apocryphe.
 Апология, *sf.* l'apologie *f.*
 Апоплексія, *sf.* l'apoplexie *f.*
 Апоплетически, *adj.* apoplectique.
 Апостолникъ (срѣдникъ у калугеркы),
sm. la guimpe.
 Апостолски, *adj.* apostolique; -ски, -ment.
 — ски, *adv.* de son pied léger.
 Апостолско зване или -ство, *sm.* l'a-
 postolat, *m.*
 Апостоль, *sm.* un apôtre; || le livre qui con-
 tient les Actes des apôtre et les Épitres.
 Апострофа, *sf.* l'apostrophe *f.*
 Апострофъ, *sm.* Gram. l'apostrophe (') *f.*
 Апотема, *sm.* Géom. l'apothème *m.*
 Аппелантъ, *sm.* un appelant.
 Аппеляція, *sf.* Jur. l'appel *m.* appellation *f*;
 1. който подава —, appellant; 2. прѣносъ
 дѣла на —, Jur. interjection d'appel, *f*; 3.
 (въ кассационъ сждѣ), Jur. le pourvoi;
 4. (на по-высокъ сждѣ), appel dévolutif *m.*
 Апликатура, *sf.* Mus. le doigté; || зная,
 употребявамъ или шифрувамъ —, *vn.* va.
 doigter.
 Априлски (за мѣсець-мъ), *adj.* Agric. гоух.
 — сухъ и студены вѣтрове, *sm.* pl. vents
 roux et roux vents *m.*
 Априль, *sm.* l'avril; -ски, d'avril; || мамя на
 пѣрви —, *va.* donner un poisson d'avril.
 Абсиды, *sf.* pl. Astr. les apsides *f.*
 Арабескъ, *sm.* l'arabesque *f.*
 Арабски, *adj.* Archit. arabesque; || — цифры,
sf. pl. chiffres arabes *m.* [rack *m.*
 Аракъ (ракія отъ опусъ), *sm.* arak ou
 Арапинъ, *sm.* un noir.
 Арапче, *sm.* un négroillon. [-ски, *adj.*
 Арапъ, *ка, s.* more et maure ou nègre, esse; ||
 Арасъ, *sm.* oiseau, l'ara *m.*
 Арбалетка, *sf.* l'arbalète *f.*
 Арбалетна жога, *sf.* l'arbrier *m.*
 Арбитражъ, *sm.* Com. l'arbitrage *m.*
 Аргосане и или Аргосъ *m* (въспиране
 за духовны), *sm.* la suspense; || правяне
 —, l'interdit *m.*
 Аргосанъ (въспрѣвъ), *adj.* *m.* suspens.
 Аргусъ, *sm.* Н. nat. l'argus *m.*
 Арена, *sf.* l'arène *f.*

- Аренда, *sf.* la ferme, l'amodiation *f*; 1. плащане за —, le fermage; 2. давамъ съ —, *va.* amodier; 2. даване или зимане съ —, l'argentement *m*; 4. даване съ — за много години, *Jur.* l'emphytéose *f*; || съ многогодишна —, emphytéotique, *adj.*
- Арендаторъ, *sm.* un amodiateur.
- Арендашъ, *ка, s.* fermier, métayer, tenancier, censier, -ère; || — за много години, *sc.* emphytéote.
- Ареометрически, *adj.* aréométrique.
- Ареометръ, *sm.* l'aréomètre *m.*
- Ареопелагитъ, *sm.* un aréopagite *et* -giste.
- Ареопатъ, *sm.* l'aréopage *m.*
- Ареостиль, *sm.* *Archit.* l'aréostyle *m.*
- Аресвамъ, *vn.* plaire; 1. (нѣкому), complaire; 2. *fig.* sourire; 3. аресва ми (добръ съмъ нѣкадѣ), *v. imp.* il me plaît; || — самъ си, *vr.* se plaire à soi-même.
- Арестантска стая, *sf.* salle de police ou de discipline, *f.* [tenu, *ue.*
- Арестантъ и -антинъ, *ка, s.* prisonnier, de-Арестуванъ, *va. Jur.* saisir.
- Аресть, *sm.* *Milit.* les arrêts *m*; 1. вдавамъ подъ —, *vr.* se constituer prisonnier; 2. зимане подъ — за дългове, contrainte par corps, *f*; 3. на което може са постави —, saisissable, *adj.* 4. който е поставилъ — на имотъ, un saisissant; 5. на което не може са направи —, *Jur.* insaisissable, *adj.* 6. дължникъ на чийто имотъ е поставено —, un saisi; 7. поставяне —, la saisie-arrêt.
- Аристархъ, *sm.* un aristarque. [-ment.
- Аристократически, *adj.* aristocratique; -ски, Аристократія, *sf.* l'aristocratie *f*; || les nobles *m*; || придръжникъ на —, un -crate.
- Аристократъ, *sm.* un aristocrate. [me *m.*
- Аристотелева философія, *sf.* l'aristotélis-Аристотеловски, *adj.* aristotélicien, péripatéticien; 1. -вска философія, *sf.* le péripatétisme; 2. преподавач на -ско учене, un aristotélicien.
- Аритметика (брокчица), *sf.* l'arithmétique *f.* [-ment.
- Аритметиченъ, *adj.* arithmétique; -чески, Аритметикъ, *sm.* un arithméticien, chiffreur *m.*
- Арианско учене, *sm.* l'arianisme *m.*
- Арианинъ, *sm.* un arien; -яски *adj.*
- Ария, *sf.* *Mus.* l'air *m*, ariette *f.*
- Арка, *sf.* *Archit.* l'arc *m*, arceau *m*; || (на мостъ), l'arche *f.*
- Аркада, *sf.* l'arcade *f.*
- Арктически, *adj.* *Géogr.* arctique. [ecture *m.*
- Арктурусъ (звѣзда), *sm.* l'Areturus *et* Ар-Арлеканска игра, *sf.* l'arlequinade *f.*
- Арлекинъ, *sm.* un arlequin, bouffon *m.*
- Армаганъ, *sm.* un cadeau de voyage.
- Арматоръ, *sm.* un armateur.
- Аматура, *sf.* le trophée; || (пльмо обржж-ване), la panoplie.
- Арменъ, *sf.* (voyez Прѣсоъ).
- Армійски пълкъ, *sm.* regiment de ligne, *m.*
- Армія, *sf.* l'armée *f*; || (линія), *Milit.* la ligne.
- Армоника (музик. инструментъ), *sf.* l'harmonica *f.*
- Армонически, *adj.* harmonique; -ски, -ment; 1. въщъ въ -ски правила, un armoniste; 2. — гласъ, *sm.* son harmonique *m.*
- Армоническо тригласіе, *sm.* *Mus.* triade armonique *f.*
- Армонія (сладкогласіе), *sf.* l'armonie *f.*
- Арнавутска риза (отъ вжнѣ), *sf.* le pagne.
- Арома, *sf.* l'arome *m.*
- Ароматъ, *sm.* l'aromate *m*; -тенъ, -tique.
- Аронникъ, *sm.* plante, le gouet ou arum.
- Арриергардъ, *sm.* l'arrière-garde *f*; || *Milit.* les arrières *m.*
- Аро-ротъ (брашно), *sm.* l'arow-root *m.*
- Арсеналъ, *sm.* l'arsenal *m.* [sien *m.*
- Артезиински кладенець, *sm.* puits arté-Артель солдатска, *sf.* la chambrée; || бы-вамъ въ една — съ нѣкого, *va.* chamberer.
- Артеріенъ, *adj.* artériel. [tellites *f.*
- Артерійни сини жилы, *sf.* *pl.* veines sa-Артериология, *sf.* l'artériologie *f.*
- Артерія, *sf.* l'artère *f*; 1. наука за -терія, l'artériologie *f*; 2. възпалене на —, *Med.* l'artérite *f.*
- Артилерійски металлъ, *sm.* le bronze. — фушгаты, *sm.* train d'artillerie, *m.* — оръдія, *sm.* *pl.* bouches à feu, *f.*
- Артилерійско искусство, *sm.* le canonnage.
- Артиллеристъ (монитъ), *sm.* un artilleur, canonnier *m.*
- Артилерія, *sf.* l'artillerie *f*; 1. тежка —, grosse artillerie; 2. лека —, artillerie légère ou volante.
- Артисвамъ, *vn.* t. rester. [sabine.
- Артъшъ (донски глокъ), *sm.* arbuste, la Артъжъ, *sm.* t. (voyez Оставка).
- Аруспицій, *sm.* un aruspice; || наука на -ціятъ, l'aruspicine *f.*
- Ареа, *sf.* la 'harpe *f.*
- Ареистъ, *ка, sc.* 'harpiste.
- Архангелски, *adj.* archangélique.
- Архангелъ, *sm.* un archange *m.*
- Архей, *sm.* archée *f* *et* *m.*
- Археологически, *adj.* archéologique.
- Археология, *sf.* l'archéologie *f.*
- Археологъ, *sm.* un archéologue.
- Архи-, *préfixe,* archi-.
- Архиволтъ, *sm.* *Archit.* l'archivolte *f.*
- Архивска сграда, *sf.* (voyez Архивъ).
- Архивъ, *sm.* les archives *f*, le dépôt.
- Архивы, *sf.* *pl.* les archives *f.*
- Архидіаконска епархія, *sf.* l'archidiaconé *m.*
- Архидіаконство, *sm.* l'archidiaconat *m.*
- Архидіаконъ, *sm.* archidiaque *m*; -ски, d'archidiaque.
- Архиепископски, *adj.* archiepiscopal.

- Архієпископія, -скопкка епархія, *sf.* -скопско жилище, -скопство, *sm.* l'archevêché *m.*
- Архієпископъ, *sm.* un métropolitain, archevêque *m;* -ски, *d' —, adj.*
- Ахіерей, *sm.* le pontife, le prélat. [le —, *sm.*
- Ахіерейски, *adj.* pontifical; || -обредникъ, Ахіерейство, *sm.* la prélature.
- Архимандритъ, *sm.* un archimandrite *m* -ритски, *d' —, adj.*
- Архимадрія, *sf.* l'archimandritat *m.*
- Архимедово витло, *sm.* Мéc. l' hélice *f,* la limace et limas *m.* [d' —, *adj.*
- Архипелагъ, *sm.* l'archipelage *m;* -лажки, Архитравъ, *sm.* Archit. l'architrave *f;* || (над-столбе), l'épistyle *m.* [-чество, *sm.* l' —, *sf.*
- Архитектонически *adj.* architectonique; || Архитекторски записки, *sf. pl.* Archit. les attachements *m.*
- Архитекторъ, *sm.* un architecte.
- Архитектура, *sf.* l'architecture *f.*
- Архитектуренъ, *adj.* architectural.
- Архонтство, *sm.* l'archontat *m.*
- Архонтъ, *sm.* un archonte; || пръвъ — въ Атина, éponyme et archonte *m.*
- Аршинъ, *sm. t.* l'aune de Turquie *f;* 1. голѣмъ —, la potence; 2. (за возелници), la velte; 3. надзирачъ върху —, un auneur.
- Аръ, *sm.* l'are *f;* || десетъ хляды -ра, un myriare.
- Асафетида, *sf.* l'assa-foetida *f.*
- Асимптота, *sf.* Géom. l'asymptote *f.*
- Асимптотически, *adj.* asymptotique.
- Асланъ (бройна монета), *sm. t.* un aslan.
- Аспектъ, *sm.* Astr. l'aspect *m,* la configuration; || (въ 60 градуса), aspect sextil *m.*
- Аспиденъ, *adj.* ardoisier.
- Аспидъ, *sm.* l'ardoise *f.*
- Аспра, *sf.* l'aspres *m.*
- Ассортъ, *sm.* (voyez Засѣдачъ).
- Ассигнація, *sf.* l'assignat *m,* assignation *f.*
- Ассизенъ сѣдъ, *sm.* cour d'assises, *f.*
- Ассистентъ, *sm.* (voyez Помощникъ).
- Ассо, *sm.* l'assaut d'armes, *m.*
- Астра, *sf.* plante, (voyez Звѣздель).
- Астрагалъ, *sm.* l'astragale *m.*
- Астрална лампа, *sf.* lampe astrale *f.*
- Астролабія, *sf.* Astr. l'astrolabe *m.* [-ment.
- Астрологически, *adj.* astrologique; -скы, Астрология, *sf.* l'astrologie judiciaire *f.*
- Астрологъ, *sm.* (voyez Звѣздочрачъ).
- Астрономически, *adj.* astronomique; -скы, -ment.
- Астрономія, *sf.* (voyez Звѣздобрйство).
- Астрономъ, *sm.* un astronome.
- Асфальтъ, *sm.* l'asphalte *m.* [ou beset *m.*
- Ась (лижъ), *sm.* l'as *m;* || два -са, l'ambesas
- Атамадулеть, *sm.* l'atémadoulet *m.*
- Атаманъ (главатаръ), *sm.* un hetman et ataman *m.*
- Атенемъ, *sm.* (voyez Безбожіе).
- Атейстически, *adj.* athéistique.
- Атенствъ, *sm.* (voyez Безбожникъ).
- Ателиеръ, *sm.* (voyez Дълнишка стая).
- Аталански басни, *sf. pl.* les atellanes *f.*
- Атений, *sm.* l'athénée *m.*
- Атермически, *adj.* Phys. athermane.
- Атлантъ, *sm.* l'atlante ou télamone *m;* || Anat. l'atlas *m.*
- Атласенъ и -совъ, *adj.* — пѣтъ, *sm.* satiné, *adj.* || — форматъ, *sm.* Тур. format atlantique *m.*
- Атласъ, *sm.* Géogr. l'atlas *m;* 1. (платъ), le satin; -сенъ, *d' —;* 2. полу —, la satinade; 3. мекъ както — (за кожа), satiné, *adj;* 4. лъщиса както — (за цѣттове), *v. imp.* il satine.
- Атлетска наука, *sf.* la gymnique.
- Атлетски, *adj.* athlétique; || -ско искусство, *sm.* l'athlétique *sf.*
- Атлетъ, *sm.* un athlète. [-, *adj.*
- Атмосфера, *sf.* l'atmosphère *f;* -ренъ, de l'Атмосферически, *adj.* atmosphérique.
- Атмосферология, *sf.* l'atmosphérologie *f.*
- Атомически, *adj.* atomique, corpusculaire.
- Атомнемъ, *sm.* l'atomisme *m.*
- Атомъ, *sm.* l'atome *m,* la corpuscule; || ученъ за —, l'atomisme *m.*
- Атонически, *adj.* atonique.
- Атонія, *sf.* Méd. l'atonie *f.*
- Атрибутъ, *sm.* l'attribut *m.*
- Атка (навалене), *sf.* l'attaque *f;* 1. пакъ права —, *va. Milit.* recharger; 2. готвяса за —, *vr. Mar.* parader.
- Аттестатъ, *sm.* l'attestation *f,* le certificat.
- Аттестувамъ, *va.* attester.
- Аттикъ, *sm.* Archit. l'attique *m.* [-ment, *adv.*
- Аттически, *adj.* attique; || въ -ско нарѣчіе, — списателъ, *sm.* un atticiste.
- Ату, *sm.* l'atout *m,* la triomphe; || — книга (въ игра), la retourne. [haut.
- Атукане (сѣскане), *sm.* Vén. le 'haut-à-
- Атъ, *sm.* un cheval entier.
- Аудиенція, *sf.* l'audience *f.*
- Аудиторіатъ, *sm.* Milit. l'auditorat *m.*
- Аудиторія, *sf.* l'auditoire *m.*
- Аудиторство, *sm.* l'auditorat *m.*
- Аудиторъ, *sm.* Milit. un auditeur.
- Аукціонъ, *sm.* l'enchère *f,* la criée.
- Ауто-да-фе, *sm.* l'auto-da-fé *m.*
- Аучъ, *sm. t.* (voyez Морковъ).
- Афелей, *sm.* Astr. l'aphélie *f;* || въ своя —, *adj.*
- Аферимъ, *adv. t.* bravo et bravissimo!
- Афина (изѣвстие), *sf.* programme de concert, de théâtre, *m.* [nique *m.*
- Афіонна киселина, *sf.* Chim. acide méco-
- Афіонъ, *sm.* l'opium *m;* 1. съставенъ отъ —, *med.* opiacé *adj.* 2. бѣлы нѣ или пытки, *sf. pl.* la tablette.
- Афоресвамъ, *va.* anathématiser.
- Афоресване, *sm.* l'anathème *m.*

Афоризмо, *sm.* foudre *f* et *m.*
 Афоризмъ, *sm.* Méd. l'aphorisme *m.*
 Афористически, *adj.* aphoristique. [groi *m.*
 Африкански тигръ, *sm.* quadr. l'engri et en-
 — биволъ, *sm.* quadr. le bubale.
 — хорекъ, *sm.* quadr. le furet; 1. ходя на
 заячета съ —, *va.* fureter; 2. ловецъ на
 заячета съ —, un fureteur.
 Ахарнаръ (звѣзда), *sm.* Astr. l'Acharnar *m.*
 Ахмакъ, *sm.* t. un grille.
 Ахра, *sf.* arbre, le sapotier et sapotillier.
 Ахроматисмъ, *sm.* Opt. l'achromatisme *m.*
 Ахронически, *adj.* Astr. acronique et achro-
 nique. [sèche.
 Ахтаподъ (кракадица), *sm.* mollusque, la

Ахційница и механа, *sf.* la gargote; | ходя
 или скитамся по -ны, *vn.* gargoter.
 Ахчія, чійка, *s.* gargotier, ère.
 Ахъ! *interj.* 'ha, ah! aie ou abi; 1. hélas,
 eh, oh, ouf; 2. — ти! peste; 3. — тежко
 ми! *fam.* las.
 Ахжръ, *sm.* t. (voyez Уборъ.)
 Ашаржія, *sm.* t. Jur. un champarteur.
 Ашнкъ (костица или заколъ), *sm.* t. l'osse-
 let *m*; 1 игра на —, les osselets: 2 гадане
 по хвърляне -цы, la cléromancie.
 Аяржія (на мѣрки и теглилки), *sm.* un
 étalonneur.
 Аярна мѣрка или теглика, *sf.* l'étalon *m.*

Б.

Б

Б (бе), deuxième lettre de l'alphabet bulgare.
 Баба, *sf.* la grand' mère, aieule *f*; 1. une vi-
 eillette, vieille *f*; 2. (при раждане), l'accou-
 cheuse *f*; 3. (що бабува), sage-femme,
 matrone *f*; 4. (сестра на дѣдо или на
 жена му), la grand tante.
 Баба-шѣрка, *sf.* Méd. la variole ou petite
 vérole; — чень, de variole *adj.* 1. вѣтрни-
 чава — (прищи), petite vérole volante ou
 varicelle; 2. болень отъ —, *s.* Méd. vario-
 leux, euse; 3. пѣпка отъ —, un grain de
 petite vérole.
 Баба-шѣрчень, *adj.* Méd. variolique.
 Бабекъ *m* и Баба, *f.* l'estomac *m.*
 Баберки, *sf.* pl. le grappillon. 1. бране — въ
 развалено лозие, le grappillage; 2. беръ —
 слѣд гроздоберъ, *va.* grappiller. 3. бирать,
 ка, на —, grappilleur, euse.
 Бабино дѣте, *sm.* les secondines *f*; Anat. le
 placenta (voyez Плодъ.)
 Бабины деветины, *sf.* pl. le saquet et sa-
 quetage; | *fam.* la coqueeigrue. [ceps.
 — клещи, *sf.* pl. le ferrement; | Chir. le for-
 — приказки, *sf.* pl. des contes de bonne.
 Бабицы, *sf.* pl. les aigreurs de l'estomac, *f.*
 Бабичасамъ, *vn.* avoir l'endurcissement de
 l'estomac *m.* [mère *f.*
 Бабичка, *sf.* bonne-femme *f*; | *fig.* bonne com-
 Бабншкель, *sf.* un drôlesse; | *pop.* la gaupe,
 guenipe, guenon *f.*
 Баба, *sf.* une piece de petite monnaie d'argent.
 Бабуръ, *sm.* quadr. l'once *f.*
 Бабувамъ, *vn.* accoucher; | — или помагамъ
 при раждане, *va.* délivrer. [tête.
 Бабувателны щиналки, *sf.* pl. Chir. le tire-
 Бавачка, *sf.* une bonne. [-tement.
 Бавень, *adj.* lent, tardif, | *m.* lanternier; -вно.
 Бавно, *adv.* à pas de t. ue.
 — джвкане, *sm.* le machonnement.
 Бавность, *sf.* la lenteur. | *fam.* lanternerie *f.*

Балдахинъ

Бавноходъ, *sm.* quadr. l'ai *m.*
 Багажъ, *sm.* la bague.
 Багнятса (оубѣтъ), *v.* *imp.* ils agnelent.
 Базалтень и -лчаетъ, *adj.* basaltique.
 Базалтъ, *sm.* le basalte.
 Базилка (царскы сараи и сѣдмилница), *sf.*
 la basilique.
 Базинъ (платъ), *sm.* le basin.
 Байбакъ, *sm.* *mamm.* le bobak et bobaque.
 Байдера (ладия), *sf.* la carcasse. [—, *adj.*
 Байка (платъ), *sf.* la bayette; -йчень, de
 Байкушъ, *sm.* oiseau, le fou ou fol.
 Баиръ, *sm.* la colline; | Géol. le chaînon.
 Баирякъ, *sm.* t. (voyez Прѣпорецъ).
 Баирямъ, *sm.* le baïram et beïram.
 Бакалинъ и ахтаринъ, *sm.* t. épicier, ère *s.*
 Бакаль, *sm.* le brésil et bois de brésil; |
 двѣта или чървиевамъ съ —, *va.* brésiller.
 Баканъ, *sm.* Mar. la bouée, basile *f*; 1. набѣ-
 лѣжване съ -ны, la basilage; 2. който
 прави -ны (voyez Лоцманъ.)
 Бакаутъ, *sm.* arbré la gaiac et gayac;
 -товъ, de gaiac, *adj.*
 Бакбордъ, *sm.* Mar. le bâbord.
 Бакенбарды, *sf.* pl. les favorites *f.*
 Бакенъ, *sm.* Mar. la flotte.
 Баккалдрска стѣпень, *sf.* le baccalauréat.
 Баккалавръ, *sm.* ou bachelier.
 Бакланъ (морски гарванъ), *sm.* le nigaud.
 Бакштагъ, *sm.* Mar. le large; | вѣтеръ —,
 vent large *m.* [lard d'avant *m.*
 Бакъ, *sm.* Mar. la gamelle, l'avant ou gail-
 Бала, *sf.* la balle, le ballot; 1. Com. le colis;
 2. развързване —, le déemballage; 3. раз-
 вързване —, *va.* déemballer.
 Балансе, *sm.* le balancé. [cier.
 Балансиръ или -сорень прѣтъ, *sm.* le balan-
 Баланъ (чарулки), *sm.* le balan.
 Баласъ, *sm.* rubis balais *m.*
 Балдахинъ, *sm.* le baldaquin, dais, poêle *m*;

- хински, de —, *adj.*; 1. (надъ легло), l'imperiale *f.*; 2. (надъ одаръ), ciel de lit, *m.*
- Балетмайстеръ**, *sm.* un chorégraphe.
- Балетна играчка**, *sf.* Théât la ballerine.
- Балетъ**, *sm.* Théât. le ballet; -тенъ, de —, *adj.*; || съчинене -ты, la chorégraphie.
- Балзамированъ**, *va.* embaumer.
- Балзамироване**, *sn.* l'embaumement *m.*
- Балзамировачъ**, *sm.* un embaumeur.
- Балиста**, *sf.* la baliste.
- Балистика**, *sf.* la balistique. [méniane.]
- Балконче** (малка чикма т.), *sm.* Archit. la Balconъ, *sm.* le balcon.
- Балны калевры**, *sf. pl.* l'escarpin *m.*
- Бало**, *sm.* (voyez Гимъ).
- Балонъ**, *sm.* le balon (voyez Надуть мѣхуръ).
- Балосамса**, *vr.* se soucier de, se tourmenter, tracasser, valet; || *fig.* se trémousser.
- Балосване**, *sn.* la sollicitude; || *pl.* -неа, le souci, les soins *m.*
- Балосничень**, *adj.* soucieux.
- Балсама**, *sf.* le baume.
- Балсамниъ**, *sm.* plante, la balsamine.
- Балсамно дърво**, *sm.* arbre, le baumier ou balsamier. [doute.]
- Баль** (хоро), *sm.* le bal; || общъ —, la re-
- Балюстрада**, *sf.* la balustrade. [gemissent.]
- Бамбарукать** (за гжлабы), *v. imp.* ils
- Бамбукова тръстинка**, *sf.* la bamboche, le bambou.
- Бананъ**, *sm.* arbre, le bananier; || нива посѣяна съ -ны, la bananerie.
- Бандажъ**, *sm.* Chir. le brayer (voyez Подвезка).
- Бандура** (музик. инструментъ), *sf.* la pandore, mandore *f.*; || Америк. —, plante, la bandure.
- Баница**, *sf.* le gâteau; 1. (съ сучкало месо), la rissole; 2. — п баничарство, la pâtisserie; 3. правя —, *va.* pâtisser.
- Баничаръ** (м.тичаръ), -ка, *s.* patissier, ère.
- Баничка** (отъ петуры), *sf.* le vol-au-vent et vole-au-vent.
- анична табла**, *sf.* la pâtissoire.
- Банка** (за грѣбци), *sf.* un banc.
- Банкерниъ**, *sm.* un banquier.
- Банкетъ**, *sm.* Fortif. la banquette.
- Банкнота**, *sf.* la banknote.
- Банковъ** (за пары), *adj.* Com. banco.
- Банкометъ**, *sm.* un tailleur, banquier de jeu *m.*; || помощникъ на —, un groupier.
- Банкъ**, *sm.* banque publique *f.*, le change; 1. (игра), la banque; 2. изигравамъ всичкый —, *va.* faire sauter la banque; 3. държъ -тъ, *va.* tailler; 4. изигравамъ -тъ у играчъ, *va.* decaver.
- Банникъ**, *sm.* Artill. l'écouvillon *m.*
- Банна риза**, *sf.* le peignoir; 1. — дрѣха, *sf.* la baigneuse; 2. — четка за (трькане у в. в.), *sf.* le strigile.
- Баняръ**, *sm.* un baigneur ou étuviste.
- Баня**, *sf.* le bain, la lotion; 1. (съ пара), bain de vapeur; 2. (у Римляны), la nymphée; 3. (хамамъ т. у в. в.) les thermes *m.*; 4. съдръжникъ на —, un baigneur; 5. описане на -ни, la balnéographie.
- Баобабъ**, *sm.* arbre, le baobab.
- Бара и Вада**, *sf.* le ruisseau, le ru.
- Барабанаръ**, *sm.* un tambourineur, tambour *m.*; || *fam.* tapin *m.*
- Барабанъ**, *sm.* le tambour; 1. Millt. la caisse; 2. малкъ —, caisse roulante; 3. бия или блѣскать — или извѣстявамъ съ — за изгубено нѣщо, *va.* tambouriner; 4. блѣскане —, te tambourinage.
- Барабанна слабина**, *sf.* Anat. la caisse.
- Барабани старей**, *sm.* tambour maître ou seroral *m.*; || — гласъ, *sm.* le rataplan.
- Барабанно бѣане**, *sn.* son du tambour *m.*
- Барабой**, *sm.* pomme de terre ou parmentière *f.* [lanée *f.*]
- Барабойно растение**, *sn.* Bot. plante so-
- Бараканъ и -рканъ** (платъ), *sm.* le bouracan et baragan; || такачъ на —, un bouracancier.
- Барамъ**, *va.* tâter, tâtonner, palper.
- Баране**, *sn.* le tact, la taction, le tâtonnement.
- Барателень**, *adj.* tactile.
- Барбаризмъ**, *sm.* un barbarisme.
- Барбетъ**, *sm.* Fortif. la barbette.
- Барбунь**, *sm.* poisson, le barbeau.
- Бардъ** (келтійски поетъ), *sm.* un barde.
- Барезъ** (платъ), *sm.* le barégé.
- Бареліефъ**, *sm.* le bas-relief.
- Барель** (у шпиль), *sm.* la fusée.
- Баржъ** (ладія), *sm.* la barge.
- Баритонъ**, *sm.* Mus. le baryton, le concordant.
- Баритъ**, *sm.* Chim. le baryte.
- Барій** (металлъ), *sm.* Chim. le barium.
- Барказень грѣбецъ**, *sm.* un chadouper.
- Барказъ**, *sm.* Mar. la chaloupe.
- Баркарола** (пѣсия), *sf.* la barcarolle.
- Баркукане** (на гжлабы), *sm.* le roucoulement.
- Баркукамъ**, *vr.* roucouler.
- Барометрически**, *adj.* barométrique. [graphe.]
- Барометрографъ**, *sm.* Phys. un barométro-
- Барометръ**, *sm.* le baromètre.
- Баронетъ** (въ Инглитера), *sm.* un baronnet.
- Баронія**, *sf.* la baronnie.
- Баронски**, *adj.* baronniel. [baronnage]
- Баронско зване** или -ство, *sn.* *fam.* le.
- Баронъ**, неса, нка, *s.* baron, onne; | села на —, la baronnie.
- Барретъ** (кардиналски), *sm.* la barrette.
- Барсъ**, *sm.* quadr. la panthère; -ски, de —, *adj.*
- Барсъкъ** (язвица), *sm.* quadr. le taillon ou blaieau; || (куче), le basset.
- Барутарница** (динка т.), *sf.* la poudrerie.
- Барутаръ**, *sm.* un poudrier.
- Барутенъ прахъ**, *sm.* le poussier.
- Барутна изба** или Динка, *sf.* la poudrière. — камера, *sf.* Mar. la saint-barbe.

Барутно наговаряне, *sm.* conspiration des poudres, *f.*
Барутница (*къртука за барутъ*), *sf.* le pulvêrin; || — *рогъ*, *Vên.* la poudrière.
Барутъ, *sm. t.* poudre à canon, *f.*; 1. *смытень* —, le pulvêrin et poulvêrin; 2. *гръмливъ* —, poudre fulminante; 3. *правяне* —, la poudrière.
Баръ, *sm. Mar.* la barre. [basse-taille *f.*
Басистъ, *sm.* un bassiste; || *Mus.* basse-contre,
Баскамъ, *va.* 'hacher; 1. — *или* неискусно рѣжъ месо, *va.* charcuter; 2. (*дрвоста*), *va. fig.* charpenter.
Баскинь, *sm.* la basquine.
Басма, *sf. t.* (*voyez* Пѣстрило).
Баснень, *adj.* mythique.
Баснописецъ, *sm.* un fabuliste.
Баснословень, *adj.* fabuleux, mythologique; -вю, -еusement.
Баснословіе, *sm.* la fable, la mythologie.
Баснословъ, *adj.* un mythologue. [le fablier.
Басня, *sf.* la fable, le mythe; || събраене -ни,
Басово търбице, *sm. Mus.* la bombarde.
Басовъ ключъ, *sm. Mus.* clef de Fa, *m.*
Бассейнь (*видъ лъжъ въ градина*), *sm.* la vasque. [corde basset *m.*
Бассетъ, *sm.* la bassette; || -хорнъ, *sm. Mus.*
Баста, *sf.* le baste. [(Тръсене въ къща).
Бастисване, *sm. t.* la descente de police (*voyez* Бастіонъ);
Бастіонъ, *sm. Fortif.* le bastion; -нень, de —, *adj.*; 1. *малкъ* —, *Fortif.* le moineau; 2. *мѣсто съ -ны* отъ прѣтъ, bastionné, *adj.*
Бастунъ, *sm.* le bâton, le jonc; 1. (*отъ ницидѣлка*), la canne; 2. *майсторъ* на -ны, un sannier.
Бась, *sm. Mus.* la basse; 1. *главень* —, basse continue; 2. *основень* —, basse fondamentale; 3. *низки* —, basse-contre; 4. (*въ органи*), *Mus.* le bourdon; 5. — *кларнетъ*, *sm. Mus.* la basse-turbe.
Баталеръ, *sm. Mar.* maître valet *m.*; || — *камера*, *sf. Mar.* la cambuse.
Баталіонъ, *sm. Milit.* le bataillon. [—, *adj.*
Батиста (*платно*), *sf.* la batiste; -стенъ, de Батожа, *sm. Milit.* les baguettes *f.*
Баттарея, *sf. Milit. Phys.* la batterie.
Бахусовъ, *adj.* bachique.
Баца (*dim. бако*), *sm.* le père, le parrain; 1. отъ — на сынъ, de père en fils; 2. *сторонъ* —, père putatif *m.*; 3. *pl.* бацатѣ ни *или* каштъ въ прѣдѣды, nos pères; 4. при -щитѣ си, *adv.* ad patres.
Бащеубійство, *sm.* le parricide.
Бащеубійць, *sc.* parricide.
Бащи, *sm. pl.* les parents *m.*
Бациния, *sf.* la patrie, le pays, pays natal, la mère patrie; 1. *аранаже*, l'héritage *m.*; 2. (*въ пары*), le frusquin et saint-frusquin; 3. *князь що си е зель -та*, *sc.* aranaganiste.
Бащино име, *sm.* nom patronymique *m.*

|| — *огнище*, les foyers *m.*; || — *състояне*, la paternité.
Бащински, *adj.* agnatique. [tique *f.*
Бащинъ езикъ, *sm.* langue maternelle ou idio-
Бащинъ и -ски, *adj.* natal, patrimonial; 1. (*за имотъ*), *Jur.* profectif; 2. (*както баща*), paternel et paterne; -ски, -lement; 3. — *имотъ*, *sm.* la patrimoine.
Баяока, *sf.* la baieque.
Баяне, *sm.* le sort.
Бделій (*смола*), *sm.* le bdellium.
Бегинка (*калугерка*), *sf.* une béguine.
Бегински манастиръ, *sm.* le béguinage.
Беделень, *adj.* contributoire et -butif; || както -делъ, -rement. [tribution.
Бедель, *sm. t.* la capitation; || *Milit.* la кон-Бей, *sm.* un bey; || *Бейлер* —, un beyler-bey.
Бей! *interj.* bah!
Бендевиндъ, *sm. Mar.* au plus près.
Бейликъ, *sm. t.* le beylik.
Бейфутъ, *sm. Mar.* la drosse.
Бекаръ, *sm. Mus.* le bécarre.
Бекасинъ, *sm. oiseau*, la becassine.
Бекасъ, *sm. oiseau*, la bécasse; || —, poisson, la centrisque.
Белведеръ, *sm.* le belvédère ou belveder.
Белезникъ, *sm. t.* le beylic.
Бемолъ, *sm. Mus.* le bémol; 1. *забѣляжено съ -*, bémol, *adj.* 2. *турамъ* — *прѣдъ нота*, *va.* bémoliser.
Бенгалски езикъ, *sm.* le bengali. — *стръкель*, *sm. oiseau*, le bengali.
Бенедиктинецъ (*калугеръ*), *sm.* un bénédictin; -тински, *adj.* [fice, *f.*
Бенефисъ, *sm. Théât.* représentation à bénéfice.
Бенефициантъ, *sc. Théât.* bénéficiaire.
Бенефиция, *sf.* le bénéfice; || *което са относно до* —, bénéficial, *adj.*
Бензей, *sm.* le benjoin. [zoïque *m.*
Бензойна кисѣлина, *sf. Chim.* acide ben-
Бенлисамъ, *va. t.* tatouer; || -*ca*, *vr.* se tatouer.
Бенливанъ, *sm.* le tatouage.
Бентъ, *sm. t.* (*voyez* Язь).
Бенуаръ, *sm. Théât.* la baignoire.
Бенъ, *sm. arb.* le ben; || *орѣхъ* —, noix de ben, *f.*
Бергамски губернъ, *sm.* la bergame.
Бергамотно дръво, *sm. arb.* le bergamotier.
Бергамотъ, *sm. u* -мотни *захлупци* (*за шекеръ*), *sf. pl.* la bergamote.
Берберинъ, *sm. t.* (*voyez* Бръснарь).
Берберійски конь, *sm.* cheval barbe *m.*
Берейторъ, *sm.* un écuyer.
Берейтски помощникъ, *sm.* un créat.
Бересклетъ (*берескледъ*), *sm.* arbrisseau, le fusain ou bonnet de prêtre. [berret.
Беретъ (*китило на глава*), *sm.* le beret et
Берилъ, *sm.* le béryl ou beryl.
Берлинъ (*каляска*), *sm.* la berline; || дво-мѣстни —, le berlingot. [dienn.
Бермутски зимбюль, *sm. plante*, la bermu-

Берна, *sf.* Fortif. la berme.
 Бернардинецъ (*калуцеръ*), *sm.* un bernardin.
 Берневцы, *sm. pl.* les grègues *f.*
 Бершъ, *sm.* poisson, le cingle.
 Бестиарій, *sm.* un bestiaire.
 Бетель, *sm.* plante, le bétel.
 Бетяль, *sm.* le bétyle.
 Бетонія, *sf.* la bétone. [tonnage.
 Бетонъ, *sm.* le béton; || *виждане съ* —, le bé-
 Бечевникъ, *sm. Mar.* le lé.
 Бехемоть, *sm. mamm.* le béhémoth; || (*пѣ-
 чень конь*), *quad.* l'hippopotame *m.*
 Безъ, *prép.* sans, hors, sauf; 1. non compris,
 oté, si ce n'est; 2. *conj.* — да, sans
 que; 3. — това, si non; 4. *adv.* indépendam-
 ment, à part, n'était; 5. — друго, à coup sur.
 — божень, *adj.* athée, athéistique.
 — божіе, *sm.* l'athéisme *m.*
 — божникъ, *sm.* un athée.
 — божность, *sf.* le libertinage. [ment.
 — болежень, *adj. Méd.* indolent; -жно, -tem-
 — брадень, *adj.* immerbe.
 — броино, *adv.* sans nombre.
 — бройность, *sf.* l'innombrabilité *f.*
 — бройнъ, *adj.* innombrable, infini; -но, -ment.
 — вкусень, *adj.* insipide; -сно, -ment; ||
 (*малко*), *fadasse*; || *права* -сно, *va.* affadir.
 — водень, *adj.* aride; || *Chim.* anhydre.
 — врѣдень, *adj.* innocent, inoffensif; -дно,
 -ivement.
 — врѣдно, *adv.* impunément.
 — врѣдность, *sf.* l'innocuité *f.*
 — врѣмenni, *adj.* intempestif.
 — врѣмнность, *sf.* l'intempestivité *f.*
 — вѣренъ, *adj.* infidèle, perfide; -рно, -lement.
 — вѣрникъ, *ица, s.* perfide, félon.
 — вѣрство, *sm.* la perfidie, la félonie.
 — вѣтріе, *sm. Mar.* la calme (*voyez* Бонаца),
 — въздушно пространство, *sm. Phys.*
 le vide.
 — главень, *adj.* acéphale.
 — гласень (*за буквы*), *adj. Gram.* quiescent.
 — гласіе, *sm. Méd.* l'aphonie *f.*
 — гласность [знакъ —, *Gram* signe de
 quiescence *f.*
 — грабначо или Безпрѣшляно животно,
sm. H. nat. invertébré, *adj. m.* le mollusque.
 — грыжень, *adj.* insouciant, indifférent, in-
 dolent; -жно, -tement.
 — човѣкъ, *sm.* un sans-souci.
 — грыжно, *adv. Mar.* en pagale.
 — грыжность, *sf.* l'insouciance, indolence,
 sécurité, incurie *f.*; || *fig.* la léthargie.
 — грыжовень човѣкъ (*свиля*), *sm. fam.*
 un roger-bontemps. [intact.
 — грѣшень, *adj.* infailible, impeccable,
 — грѣшность, *sf.* l'infailibilité, impecca-
 bilité *f.*
 — домникъ, *sm. fam.* un 'haut-le-pied.
 — дупчень, *adj.* imporeux; || *Méd.* imperforé.

Бездучность, *sf.* l'imporosité *f.*
 — душень, *adj.* inanimé.
 — душность, *sf.* l'inanimation *f.*
 — дыханность, *sf. Méd.* l'appnée *f.* [ment.
 — дѣліе, *sn.* la désoccupation, le desoeuvre-
 — дѣльникъ, *sm. fam.* un belitre.
 — дѣйствень, *adj.* inert, oisif. [lité *f.*
 — дѣйствіе, *sm.* l'inaction, oisivité, immobi-
 — дѣтво (*иѣмане дѣца*), *sm.* l'orbite *f.*
 — дже, *sm.* le chaos.
 — джка, *sf.* le précipice, le gouffre.
 — жалостень, *adj.* impitoyable; -тно, -ment.
 — ждность, *sf. Méd.* l'adipsie *f.*
 — законе, *sm.* le crime, irréligion, iniquité,
 impiété *f.*
 — законень, *adj.* criminel; -онно, -lement.
 — законна добывка (*процентъ*), *sf.* in-
 terêt usuraire *m.*
 — законно засвидѣтельствоване, *sm.* sous
 seing privé *m.*; || — -сѣжитіе, *sm. fam.* ma-
 riage en détrempe, *m.*
 — злобень, *adj.* innocent.
 — збень, *adj.* édenté; || *H. nat.* anodonte;
 — кить, *sm.* poisson, la jubarte.
 — жба баба, *s. pop.* une sans-dent; || (*по му-
 то сж паднали прѣдмитъ жбы*), *ss.* un
 brèche-dent.
 — имень, *adj.* anonyme; || *Anat.* innominé.
 — кvasень, *adj.* azume.
 — книжень, *adj.* ignorant; || *fam.* ignare.
 — космень, *adj.* dépilé.
 — косміе (*голотъ*), *sm.* la calvitie.
 — крайно, *adv.* sans nombre.
 — крайного, *sm.* l'infini *m.*; 1. -но имане,
sm. fig. fam. le perou; 3. -но малка голѣ-
 мина, *sf. Math.* infinitésime, *adj. f.*; || из-
 броене или смѣтане на -ны, *Mathém.* cal-
 cul infinitésimal *m.*
 — крайность, *sf.* l'infinité, immensité, inu-
 nitude *f.*; || *fam.* la malliasso; || до —, *adv.*
 à l'infini, infiniment. [—но, -sément.
 — крайнъ, *adj.* infini, interminable, immense;
 — крамолень сговоръ, *sm. Jur.* le quasi-
 contrat.
 — крачень, *adj.* apode.
 — кривдень, *adj.* sans reproche *m.*
 — крвень, *adj. Méd.* exsangue. [adj. *m.*
 — крылна буболечка, *sf. H. nat.* artère,
 — личень, *adj. Gram.* impersonnel; -чно,
 -lement.
 — листень, *adj.* aphyllé.
 — людіе, *sm.* la dépopulation.
 — милостень, *adj.* inclement.
 — мнлость, *sf.* l'inclemente *f.*
 — мирень, *adj.* inquiet.
 — мозгавъ, *adj. s.* écervelé, ée.
 — мустачень, *adj. H. nat.* acère.
 — мѣрна дебелна, *sf.* l'obésité *f.*;
 — страсть, *sf.* la rage.
 — мѣренъ, *adj.* terrible, effroyable; 1. énor-

- me, immense, extrême; 2. excessif, monstrueux, mortel, désordonné; -рно, -мент; 3. — страхъ, *sm.* les affaires *f*; 4. — хвалильникъ, *sm. fig.* un prôneur.
- Безмѣрно**, *adv.* extrêmement, outreément.
- мѣрно желане, *sm.* soif de, *f*: || — испразднѣване (*изъ отдолу*), *sm. Méd.* la superpurgation. [éveté *f*.
- мѣрность, *sf.* l'énormité, immensité, grippe.
- надѣжбенъ, *adj. Méd.* désespéré.
- надѣжбность, *sf.* le désespoir.
- началенъ, *adj.* acéphale.
- началіе, *sm.* l'anarchie *f*.
- началственъ, *adj.* anarchique.
- нѣраственность, *sf.* l'immoralité *f*.
- нѣраственъ, *adj.* immoral; -но, -lement.
- Безоардовъ**, *adj.* bezoardique.
- Безоаръ**, *sm.* le bezoard.
- Безопаха маймуна**, *sf.* le magot.
- прѣмежде (въ), *adv.* à couvert, à l'abri.
- образенъ, *adj.* informe, difforme; 1. contre-fait, mal fait; 2. *fig.* puant; 3. *N. nat.* amorphe.
- образіе, *sm.* la difformité; || *Méd.* la déformation.
- образность, *sf.* le défigurement.
- отдѣленъ, *adj.* inhérent.
- отдѣленность, *sf.* l'inhérence *f*.
- очливость, *sf.* l'impudence, impudeur, effronterie *f*; || la licence, la pétulance.
- очливъ, *adj.* impudent, effronté, insolent; 1. audacieux, libre; 2. licencieux, pétulant, laid; 3. *fam.* un mirmidon *et* myrmidon.
- париченъ, *adj.* gratuit; || — заемъ, *sm. Jur.* le commodat. [asexuel.
- пасминенъ, *adj. Bot.* neutre, asexé *et*
- перенъ (*за стѣла*), *adj.* désempenné.
- печѣленъ, *adj.* désintéressé; -лю, -сément.
- печѣліе, *sm.* le désintéressement.
- писменъ, *adj.* illetré.
- платна работа, *sf. Mar.* le manège.
- плоденъ, *adj.* infécond, infertile, stérile; || aride, maigre; || *fig.* ingrat.
- плодіе, *sm.* l'infécondité *f*. [rilité, aridité *f*.
- плодность, *sf.* l'infertilité, infécondité, stérilité.
- подобенъ, *adj.* incomparable; -бно -мент; || nonpareil, sans pareille, sans seconde; || *fig.* unique.
- подобность, *sf.* la disparate.
- докованъ, *va.* incommoder; || *fig.* assieger, crisper.
- покойно расположе, *sm.* la bourrasque.
- покойнъ, *adj.* inquiet, incommode, agité, frétillant; || *fam.* endéver; || — смѣнь, *sm.* la jactation *et* jactation.
- покойство, *sm.* l'inquiétude, incommodité, agitation *f*; 1. le malaise, la jalousie, le trouble, la peine; 2. le mal-être, mal, émoi *m*, l'agonie *f*, les alarmes *f*; 3. *fig.* la crispation, le tracas, le tintouin, martel en tête, la puce à l'oreille.

Безпокоителенъ, *adj.* inquietant.

- покоя, *va.* inquieter, gêner, déranger; 1. incommoder, infester, harceler; 2. tracasser, molester, obséder, marteler, travailler; 3. *fam.* lutiner, tarabuster; 4. *fig.* tourmenter, sergenter, chiffonner; 5. **безпокои** (*за мисль*), *v. imp.* elle trotte dans ou par la tête; || -ca, *vr.* s' inquieter, se gêner, se déranger, se marteler la tête ou l'esprit, se travailler, s'agiter, se demener, se ronger le coeur.
- полезенъ, *adj.* inutile; -зно -мент; 1. surabondant; 2. *fig.* infructueux, ingrat, le superflu; 3. правя -зно, *va.* inutiliser.
- полезно ходене, *sm.* la trotterie *m*; || — повтаріе, *sm.* double emploi *m*.
- полезность, *sf.* l'inutilité *f*.
- помощенъ, *adj.* abandonné, dénué de.
- помощно състояние, *sm.* l'abandon, abandonnement, délaissement *m*.
- прашны жицы, *sf. pl. Bot.* agame, *adj.*
- примѣренъ, *adj.* non pareil.
- пристрастенъ, *adj.* impartial, désintéressé, neutre; -стно, -lement.
- пристрастіе, *sm.* l'impartialité, neutralité, équanimité *f*.
- причиненъ, *adj.* gratuit. [vague.
- прѣдѣленъ, *adj.* illimité, interminable,
- прѣмеждливостъ, *sf.* la sûreté, sécurité, sauveté *f*.
- прѣмеждливъ, *adj.* sûr.
- прѣстанно, *adv.* toujours, sans discontinuation, sans remission.
- прѣстани, *adj. fam.* sempiternel; || — оплакване, *sm. pl. fam.* la jérémiade.
- лѣтно живѣяне, *sm.* vie dissipée *f*.
- лѣтство (падамъ въ), *sm.* se déranger.
- работенъ, *adj.* désœuvré, désaffairé, incuré, vide.
- разсѣденъ, *adj.* imprudent, insensé, indiscret; 1. déraisonnable, irraisonnable, illégitime; 2. malavisé, inconséquent, impertinent, étourdi; 3. excessif, écervelé, téméraire, leste; -дно, -ment.
- разсѣдна постѣпка, *sf.* coup de tête, *m*.
- разсѣдно, *adv.* follement; 1. en aveugle, aveuglement, au 'hasarde; 2. à l'étourdie, de but en blanc, à la ou à boule vue; 3. *fig.* à la volée.
- разсѣдно слово, *sm.* le déraisonnement.
- разсѣдность, *sf.* la témérité, la folie.
- разсѣдство, *sm.* la déraison, imprudence, indiscretion, inconséquence, étourderie, équipée *f*.
- разуменъ, *adj.* irraisonnable, inconséquent, sot; || *fig.* incongru; || — мны животны, *sm. pl.* les animaux irraisonnables *m*.
- разумность, *sf.* l'incongruité *f*.
- реденъ, *adj.* désordonné, anormal, confus, dérangé; || *fig.* échevelé; || *Méd.* acatastistique

Безредіе, *sn.* le désordre, dérèglement, renversement, dérangement *m*; 1. la confusion, la billebaude, le saccade, le brullamini; 2. *fig.* tour de babel, remue-ménage, tohu-bohu *m*; 3. *fam.* le fouillis, le désarroi, la cour du roi pétaud; 4. **докарвамъ въ** — *va.* désordonner, renverser; 5. **достигнувамъ въ** —, *vn.* se dérégler, se désajuster; 6. **въ** —, *adv. Mar.* vrac et vraque.

— **редно**, *adv.* en tumulte ou confusion, à la débâdada ou billebaude.

— **редъ (въ)**, *adv.* à l'abandon.

— **свѣстность**, *sf.* foi publique *f.*

— **сговорень**, *adj.* absolu.

— **силень**, *adj.* faible; -ано, -ment; 1. impuissant, languissant, guinguet; 2. asthénique, anaphrodite.

— **силіе**, *sn.* la faiblesse, impuissance, débilitation; langueur *f*; || *Méd.* l'adynamie, asthénie, lipothymie *f.*

— **сиано**, *adv.* de main morte.

— **славіе**, *sn.* l'esclandre, scandale *m*; 1. *fig.* la tache, le decri; 2. **докарвамъ въ** —, *va. fig.* décrier. [vesée.

— **солны брацолевянеа**, *sn. pl.* la bille-

— **срамень**, *adj.* déhonté, dévergondé, indiscret; || *fig.* lubrifique; -мно -ment.

— **срамлива дѣвойка**, *sf.* une donzelle.

— **срамливъ**, *adj.* effronté, éhonté; 1. insolent, impudent, impertinent; 2. opprobrieux, cynique, laid; 3. *fig.* airain.

— **срамникъ**, *нца, s.* impudent, ente.

— **срамно постъживане**, *sn.* l'indiscrétion *f.*

— **срамность**, *sf.* l'insolence, indiscrétion *f.*

— **срамство**, *sn.* l'impudeur, impudenece *f*; 1. l'effronterie *f*, le dévergondage, le cynisme; 2. *fig.* le front.

— **смъртень** *adj.* immortel.

— **Богъ**, -тна, *богиня, s.* immortel, elle.

— **смъртіе**, *sn.* l'immortalité *f*; || **прѣдавамъ на** —, *va.* immortaliser.

— **смыслено**, *adv. fam.* à travers.

— **стѣблень**, *adj. Bot.* acaule.

— **стопански (за и. мотъ)**, *adj. Jur.* jacent.

— **страстенъ**, *adj.* passionné; -тно, -ment.

— **сѣмень (ради замечане)**, *adj. Théol.* immaculé.

— **сѣнчы**, *sm. pl. Géogr.* les ascіens *m.*

— **сжніе**, *sn.* l'insomnie *f.*

— **сжныи ноци** *sf. pl.* les veilles *f.*

— **тълкователень**, *adj. fig.* vide de sens.

— **тѣлесень**, *adj.* spirituel, incorporel.

— **тѣлесность**, *sf.* l'incorporalité *f.*

— **умень**, *adj.* imbecile, sot, fou ou fol, extravagant, amphigourique; -мно, -ment.

— **умець**, *sm.* un calotin; || *fam.* un amphigouri, аросо *m.* [hébétation *f.*

— **уміе**, *sn.* l'imbecillité, sottise, folie, bêtise, — умна рѣчь, *sf. fam.* le coq-à-l'âne.

— **умникъ**; *нца, s.* étourdi, crétin, butor,

-торде *f*, maître aliboron *m*; 1. *fig.* marionette *s*, un boeuf; 2. *fam.* une bête.

Безумство, *sn.* la folie, extravagance, marotte *f*; || *fig.* la frénésie; || *fam.* la crucherie, le vertigo.

— **умщица**, *sm.* hébété *adj*, sot, otte *sc.*

— **уредно**, *adv. Mar.* en pantenne.

— **уредъ**, *sm.* le pèle-mêle; || *fam.* le fouillis.

— **утышно положене**, *sn.* la désolation.

— **утышность**, *sf.* l'exploration *f.*

— **цвѣтень**, *adj.* décoloré; || *Opt.* achromatique; || **права** —, *va.* décolorer.

— **цвѣтилень**, *adj.* incolore.

— **цвѣтолестень**, *adj. Bot.* apétale.

— **цѣнна искра**, *sf.* le diamant; 1. — вещь, *sf.* le bijou; 2. *pl.* -ны вещи, la bijouterie;

|| **тырговецъ на** — вещи, *sm.* un bijoutier.

— **цѣнность**, *sf.* le joyau.

— **цѣнь**, *adj.* précieux, sans prix, inestimable, inappréciable, riche.

— **камыкъ**, *sm.* le diamant, le brillant, pierre gemme *f*; 1. *pl.* -ны камацы (я. лмазы), les pierreries *f*; 2. **тырговя съ** —, la joaillerie, la bijouterie; 3. **накичевамъ съ** —, *va.* diamanter; 4. **изрѣвамъ** — на клинчета, *va.* brillanter.

— **честень**, *adj.* déshonorable et -norant, malhonnête, infâme; || opprobrieux, ignominieux.

— **честіе**, *sn.* le déshonneur, l'infamie *f*; 1. l'opprobre *m*, ignominie *f*; 2. (беславіе), la 'honte; 3. *fig.* la flétrissure, la tache, le samoflet, note d'infamie, *f.*

— **честность**, *sf.* la turpitude. [sition *f.*

— **честный стѣльбъ** [изложена на —, l'expo-

— **четенъ**, *adj.* infini, innombrable, sans nombre. [légion.

— **четно множество**, *sn.* la myriade; || *fig.* la

— **честность**, *sf.* l'infinité, innombrabilité *f*; || *fam.* la milliasse. [-eusement.

— **чинень**, *adj.* tumultueux, polisson; -но,

— **чинство**, *sn.* la turbulence. [-ment.

— **човѣчень**, *adj.* inhumain, barbare; -чно,

— **човѣчіе**, *sn.* l'inhumanité *f*, la dureté, la barbarie.

— **човѣчно**, *adv.* de Turc à More.

— **шиншучень**, *adj. Bot.* acalesic.

Библейски, *adj.* scripturaire et -tural, biblique;

1. познане на — издаене, la bibliistique; 2. показалець на — изречене, concordance de la Bible, *f.*

Библиографически, *adj.* bibliographique.

Библиографъ, *sm.* un bibliographe.

Библиотека, *sf.* la bibliothèque; || (за прочитане), cabinet de lecture, *m.*

Библиотекаръ, *sm.* un bibliothécaire; || помощникъ на —, un sous-bibliothécaire.

Библия, *sf.* la bible: 1. иетълковаче —, la massore ou -sorah; 2. тълковачъ на —, un massorète.

Бивакъ, *sm.* (voyez Ноцна стража).

Бивачны огневе, *sm. pl.* les feux d'un bivac.
Бизань, *sm. Mar.* l'artimon *m*; || — боръ, мât d'artimon *m*. [L'aurochs ou urus *m*.
Бизонъ, *sm. quadr.* le bison; || —, *татт.*
Биквадратень, *adj. Alg.* sursolide; || — драть, *sm.* le sursolide.
Била, *sm. pl.* les matériels *m*, le matériel.
Биландеръ (*ладя*), *sm. Mar.* le bélander.
Биланцъ, *sm. Com.* la balance, le bilan.
Билеть, *sm.* le billet; 1. le bulletin, la carte, le cachet; 2. — или запись (*отъ хазна-та*), un bon du trésor; 3. (*за стая*), billet de logement; 4. лотариенъ —, billet de loterie; 5. пуецъ —, billet blanc; 6. прѣподавамъ странны укъ съ — ты, *va.* courir le cachet. [va. décoller.
Биларденъ прѣвазъ [искарвамъ отъ — била, — кый, *sm.* la cadette.
Билардна валка *sf.* la bille. [lard, *m*.
Билардно зелено сукно, *sm.* tapis de bil-
Билардъ, *sm.* le billard.
Биллионъ (*хиллядо хилляды милиона*), *sm.* *Arithm.* un trillion.
Биллонъ, *sm.* le billon.
Билль, *sm.* le bill.
Било (*на стрѣха*), *sm.* jambe de force, *f*;
 1. (*главната греда на стрѣха*), l'entrait *m*; 2. грамада — ла, *pl.* *Archit.* le grillage.
Била (*валка*), *sf.* la bille; 1. два пати до-
 качамъ — та съ кый, *va.* billarder; 2. удримъ двѣ — ли съ кый, *va.* queuter; 3. вкарвамъ въ блуза —, *va.* bloquer.
Бимсъ, *sm. Mar.* le bau et barrot.
Бинето, *sm. Mar.* la bonnette.
Биномъ, *sm. Alg.* le binôm.
Бира, *sf.* la bière et bière; 1. варъ —, *va.* brasser; 2. варене —, le brassage; 3. въз-
 виране или шупнуване на прѣсна —, le guillage.
Бирачъ, ка (*на плодове*), *s.* cueilleur, euse;
 || (*за гроздіе*), coreur, euse.
Бирема (*ладя*), *sf.* la birème.
Бирибя (*игра*), *sm.* le biribi.
Бироловъ, *adj.* béryllé.
Биря *sf.* l'imposition, contribution *f*; 1. l'im-
 pô, tribut, édit bursal *m*; 2. който плаща
 — (*бириль*), *sm.* contributaire, taillable,
adj. m; 3. събирание —, la collecte.
Биряшъ, *sm.* un tributaire.
Бирка (*сѣтнителна толжка*), *sf.* la taille.
Бироваренъ ведърникъ, *sm.* le brassin; ||
 единъ пълень —, un brassin.
 — зимникъ, *sm.* l'entonnerie *f*. [de —, *adj.*
Бировария и —ница, *sf.* la brasserie; — нень,
Бироваръ, *sm.* un brasseur.
Бирувамъ, *va.* imposer.
Бирюза, *sf.* la turquoise; — зень, de —, *adj.*
Бисквниъ (*хлѣбъ съ захаръ*), *sm.* le biscuit.
Бисмутъ, *sm.* étain de glace, *m*.
Биссонъ, *sm.* le byssus et bysse

Бистръ (*цѣвило*), *sm.* le bistre.
Бистурей (*ложие*), *sm.* le bistouri.
Битенъ или Битсъ, *sm. Mar.* la bitte; 1.
 заплитамъ съ —, *va.* bitter; 2. сиемамъ отъ
 — оргома, *va. Mar.* débitter. [noyalle.
Бито платно (*за ладя*), *sm.* la noyale et
 — млѣко, *sm.* le babeurre ou lait de beurre.
Бить, *adj.* battu.
Бишофъ (*пуміе*), *sm.* bishop ou bisehof *m*.
Биографически, *adj.* biographique.
Биографія, *sf.* la biographie.
Биографъ, *sm.* un biographe.
Биене, *sm.* le combat; 1. (*пѣреникъ*), la verge;
 2. — или гризене (*на сѣвсть-та*), le re-
 mords; 3. — жила, le battement; 4. —
 млѣко, le barattage.
Биець, *sm. fam.* un brétailleur, bretteur, pour-
 fendeur de géante, *m*.
Бія, *va.* battre, frapper, fouetter; 1. cogner,
 'houspiller, bourreller; 2. (*безъ милость*),
 éehiner de coups, assomér; || *fam.* rouer;
 3. (*млѣко*), baratter; 4. (*масло*), battre;
 5. *fig.* étriller; 6. *fam.* froter, peloter,
 rosser; 7. бие на зелено, *v. imp.* il tire sur
 le vert; 8. бие или удря (*за часовникъ*),
v. imp. il sonne; 9. който са не бие, *Milit.*
 un noncombattant; 10. който обыча да бие,
Vén. un batteur; 11. — са, *vr.* se battre, se
 frapper; 12. lutter, palpiter, jouter, ferrailler;
 13. chamailler et se —, se colleter, être aux
 prises *f*; 14. — са (*съ оржжія или на вой-
 ска*), faire la guerre, combattre; || *fam.* guer-
 royer; || — са (*распрѣснато*), escarmoucher;
 15. — са (*съ войскы*), faire ou tirer des
 armes; 16. *fam.* dégainer; 17. биемса, se
 peigner, se gourmer; || *fam.* se peloter; 18.
 биятса (*съ рога та си*), *v. imp.* ils cossent.
Блаболена, *sm.* le murmure, la blésité; || *Méd.*
 la mussionation.
Блаболень изговоръ, *sm.* le zézaïement.
Блаболно, ка, *s.* péroreur, euse. [nonner.
Блаболы, *vn.* bleser; || *fam.* pérocer; || *pop.* cog-
Благо, *sm.* le gras (*voyez* Бляжно).
Благо, *sm.* le salut; || *pop.* doux.
Благоволене, *sm.* la faveur, la bienveillance.
 — волявамъ, *va.* daigner.
 — врѣмenni, *adj.* tempestif.
 — врѣменность, *sf.* l'opportunité *f*.
 — врѣмень, *adj.* opportun; — но, — nement.
 — врѣміе, *sm.* à-propos *m*.
 — вычень, *adj.* euphonique.
 — вычие, *sm.* Gram. l'euphonie.
 — вѣщене (25 мар.), *sm.* l'Annonciation
f, le chasse-mars; || орденъ —, l'annon-
 ciade *f*.
 — говѣинъ, *adj.* respectueux; — но, — eusement.
 — говѣне, *sm.* la vénération, révérence, re-
 ligious *f*, le respect; || съ —, *adv.* respec-
 tueusement.
Благость (*божя*), *sf.* la bonté.

Благодарене, *sn.* le merci, le remerciement *et* -ciement.

— даренъ, *adj.* reconnaissant, content, obligé; 1. (на всичко), *sc.* optimiste; 2. бывамъ —, *vn.* reconnaître; 3. — съмъ, *vn.* se louer de; 4. — съмъ си, *vn.* être content de sa personne.

— дарность, *sf.* le contentement, la reconnaissance, gratitude, grâce *f.* le gré; || съ —, à belles baisesains. [*sf.* le Te Deum.

— дарствена пѣсень: тебе Бога хвалимъ,

— дарство, *sn.* le contentement.

— дая, *va.* remercier, contenter, rendre grâce; || — са, *vr.* se contenter de; || да са благодаря еди-кому, *v. imp.* grâce à.

— дая, *adv.* grand merci.

— дать, *sf.* la grâce, la bénédiction; || *fig.* l'onction *f.*; || дѣйствителность на Божя —, *Théol.* la congruité.

— дѣственъ, *adj.* prospère.

— дѣствие, *sn.* la prospérité, la félicité.

— дѣствувамъ, *vn.* prospérer.

— дѣтеленъ, *adj.* charitable; -лно, -ment.

— дѣян, *sn.* la charité. [de confiance.

— надѣжбень човѣкъ, *sm.* une personne

— надѣжбность, *sf.* la confiance.

— полученъ, *adj.* heureux, bien heureux, favorable, fortuné, prospère (voyez Честитѣ).

— получие, *sn.* le bonheur, la fortune, bonne fortune, prospérité *f.*; || (безъ размиръ), un bonheur sans mélange.

— получно, *adv.* à bon port.

— получно дохождане, *sn.* la bienvenue.

— пріетень, *adj.* propice, ami, bienvenu.

— пріетно и противно, *sn.* le pour et le contre. [*идкому*] favoriser.

— пріетствувамъ, *va.* avantager, rire; ||

— пристоиность, *sf.* la bienséance.

— пристоенъ, *adj.* bienséant.

— разумень, *adj.* prudent, raisonable, politique; -мно, -ment.

— разуміе, *sn.* la précaution, prudence, sagesse, discrétion *f.*; || прѣдписанъ съ —, prudentiel, *adj.*

— растворенъ, *adj.* salubre.

— роденъ, *adj.* nobiliaire, digne, relevé; || *fig.* noble, élevé.

— родното, *sn.* le noble.

— родство, *sn.* l'aristocratie, élévation, chevalerie *f.*; || *fig.* la noblesse.

— склоненъ, *adj.* favorable, ami, amiable; 1. propice, bénévole, affectueux, affecté, onné, prospère; 2. *fig.* bénin; -но, bénévolement.

— склонность, *sf.* la bienveillance, bonté, faveur, affection *f.*, auspice *m.*, les bonnes grâces *f.*

— словена вода, *sf.* eau bénite *f.*

— словенъ, *adj. part.* béni, béni; 1. — восакъ, *sm.* l'agnus *m.*; 2. — ны вещи, *sf. pl.* les eulogies *f.*

Благословія, *sf.* la bénédiction; || достойнъ за —, bénissable, *adj.*

— словивамъ, *va.* bénir.

— състояне, *sm.* la prospérité, le salut.

— творенъ, *adj.* salutaire. [*saire.*

— творителна лѣкарница, *sf.* le dispensaire; || лицемерно —, leigot, *adj.*

— честіе, *adj.* pieux, religieux; -во, -eusement; || лицемерно —, leigot, *adj.*

— честіе, *sm.* la piété, la dévotion.

— чине (добъръ редъ), *sm.* la police.

Блажено видѣне, *sn.* vision béatifique *f.*

Блаженъ, *adj.* heureux, bienheureux, glorieux; -но, -eusement.

Блаженъ, *adj.* gras; || *fig.* sala. [*f.* le salut.

Блаженство, *sn.* la félicité, béatitude, gloire

Блажно, *sn.* le gras; || ѣмъ —, *vn.* faire gras.

Блажене, *sn.* la vision, rêverie, rêvasserie *f.*, le simulacre; || *fig.* le rêve, songe, prestige *m.*

Блазнивь, *adj.* imaginable.

Блазнителенъ, *adj.* rêveur, prestigieux.

Блазнителность, *sf.* la rêverie. [*creux m.*

Блазно, *sm.* un songeur; || *fam.* songe-

Блазняса, *vr.* s'imaginer, se faire illusion, rêver, se persuader.

Блана (чилъ т.), *sf.* motte de gazon, *f.*; 1. настиламъ съ -ны, *va.* gazonner; 2. настилана съ -ны, le gazonnement *et* -zonnage.

Бланкетъ *sm.* le blanc-seing *et* -signé.

Бланманже, *sn.* le blanc-manger.

Блатенъ, *adj. Bot.* uligineux; 1. — чай, *sm. plante*, la nummulaire; 2. — кроковъ, *sm. plante*, le populage.

Блатице (азмакъ т.), *sn.* le marécage.

Блатлива нездрава страна (въ Италия), *sf.* la maremma.

Блатливо мѣсто, *sn.* la grenouillère.

Блатливъ, *adj.* marécageux.

Блатно растене, *sm. Bot.* lacustal, *adj.*

Блато, *sn.* l'étang, palus *m.*; -тенъ, *d' —, adj.* || *fam.* bain de grenouilles ou de crapaudes, *m.*

Блатска кукумѣвка, *sf.* oisvan. la barge.

Блатски, *adj.* aquatique; || — млѣчокъ, *sm. plante*, le turbit.

Бленда, *sf.* la blende.

Блендунгъ, *sm.* Fortif. la blinde.

Блемометръ, *sm.* le blémomètre.

Блзанъ, *adj.* liché.

Блзненъ, *adj.* prochain, proche, adjacent; 1. imminent, borné; 2. най —, le semblable.

Блзнакъ, *sm.* un jumeau; || *pl.* -нацы (съ звѣзди), *Astr.* les Gémeaux *m.*

Блзничень, *adj.* jumeau; || *Bot.* didyme,

Блзничгъ, *sm. pl.* l'autrui *m.*; 1. *fig.* -ни, les alentours *m.*; 2. -ни околности, *sf. pl.* les entours *m.*

Блзница, *sf.* (voyez Стомана).

Блзно познане, *sn. fam.* l'acointance *f.*

Блзно, *adv.* près, auprès, auprès de; 1. *fam.* approchant de; 2. *Mar.* à la hauteur de;

3. на —, de près, à proximité, à sa proximité; proche; 4. по —, de plus près; 5. твърдъ —, близичко, tout contre; 6. — (до лѣво), à la veille de; 7. *прѣп.* proche de, au moment de; 8. докарвамъ по —, *va.* garrocher. [post-futur.]

Близобдно-врѣме, *sn.* *Gram.* le paulo-
Близость, *sf.* la proximité, la servilité.
Близосѣденъ, *adj.* voisin, circonvoisin, attendant à, vicinal.
Близосѣдность, *sf.* la proximité.
Близосѣдство, *sn.* le voisinage, le quartier.
Близосѣдъ, *sm.* le prochain; || —, -ка, *s.* voisin, ine; 1. — сѣмъ, *vn.* avoisiner; 2. *pl.* -ды, le voisinage; 3. който има -ды, *fat.* envoisiné, *adj.*; 4. имамъ добры -ды, *vn.* être bien avoisiné; 5. навиждамъ — -дытъ си, *va.* *fam.* voisiner.
Близъкъ, *adj.* voisin, familier.
Ближъ, *va.* lécher, laper.
Бликуване, *sn.* la cataracte, l'éruption *f*;
 || (рѣка, мокрины), le débordement.
Бликува, *v.* *imp.* il se déborde; || *pl.* -вать, ils se dégorgent. [*Milit.* le blindage.]
Блинда, *sf.* *Mar.* la blinde; || покрыване съ -ды
Блиндриувамъ, *va.* *Milit.* blinder.
Блинъ и -зейлъ, *sm.* *Mar.* la cavadière.
Блюшко, *ка, s.* raisonneur, radoteur, euse; un proneur.
Блокада, *sf.* le blocus; 1. отмахнувамъ —, *va.* *Milit.* débloquer; 2. отмахнуване —, le déblocus.
Блокирувамъ, *va.* bloquer.
Блокгаузъ (кула), *sm.* *Fortif.* le blockhaus.
Блокъ, *sm.* *Mar.* la molette.
Блуденъ сынъ, *sm.* l'enfant prodigue, *m.*
Блудникъ, *ица, s.* fornicateur, trice.
Блудъ, *sm.* la fornication.
Блуза (на билиардъ), *sf.* la blouse; || вкарвамъ въ —, *va.* blouser.
Блуткава похвала, *sf.* *fig.* la fadeur.
Блуткавость, *sf.* la fadeur.
Блуткавъ, *adj.* fade, plat; -во, -ment; || -во сготвена манжа, *sf.* *pop.* le gargotage.
Бълвамъ, *va.* vomir; 1. (накъ), revomir; 2. 2. *pop.* dégueuler, dégoûbler, débagouler.
Бълване, *sn.* le vomissement; 1. леко —, *Med.* la vomiturition; 2. сила що докарва —, l'émeticité *f*; 3. цѣръ за —, l'émetique *m*; 4. смисамъ питие съ цѣръ за —, *va.* émetiser.
Бълвателенъ, *adj.* *Med.* vomitif; 1. -орѣхъ, *sm.* noix vomique *f*; 7. — орѣхъ, *plante*, le vomiquier ou strychnos.
Бълвателното, *sn.* le vomitif.
Бълвенъ, *adj.* émetique. [*bilis.*]
Бълвочъ, *sm.* le vomissement; || *pop.* le dégo-
Българисмъ (Българска свойщина въ говоре-не), *sm.* un bulgarisme. [—, *sf.*]
Български езикъ, *sm.* le bulgare et langue

Българни трохи, *sf. pl.* le remoulage.
Българуръ и каша —, *sm.* le gruau; -ренъ de gruau, *adj.*
Бълнувамъ и Блѣнувамъ, *vn.* déraisonner, extravaguer; 1. (отрѣсенъ), rêver; 2. (говоря наскѣб), délirer; 3. *fam.* rêvasser; 4. *fig.* battre la campagne.
Блѣнуване и Блѣнуване, *sn.* la rêverie, rêvasserie, imagination *f*; 1. l'hallucination *f*, le transport, le délire; 2. (отъ пилуство), *Med.* delirium tremens *m.*
Блѣнувателенъ, *adj.* délirant.
Блѣнувачъ, *sm.* *fam.* un vaseur.
Блѣскамъ, *va.* cliqueter.
Блѣскане, *sn.* l'affaire *f.* [roulement.]
Блѣсакъ, *sm.* le clinquetis; || (барабани), le
Блѣснать, *adj.* alambiqué.
Блѣтавна и -вость, *sf.* la saqueterie.
Блѣтане, *sn.* le babil et babillage, le caquet et caquetage; 1. *fam.* la parlerie, le caillitage; 2. (на дѣца), *fig.* le ramage.
Блѣтачъ, *ка, s.* parleur, discoureur, rediseur; 1. saqueteur, verbiageur, jaseur, -euse; 2. *fig.* un traquet; 3. *fam.* un apoco.
Блѣтая, *vn.* discourir de, sur; babiller, persifler et -siffler, jaser, cailléter; 1. *fig.* caqueter; 2. *fam.* dégoiser, verbiager, verbaliser; 3. *pop.* lantiponner.
Блѣтливость, *sf.* la verbosité, l'indiscrétion *f.*
Блѣтливъ, *adj.* verbeux, indiscret; -во, -tement.
Блѣха, *sf.* insecte, la puce; 1. (амерк.), le tunga; -хенъ, de puce, *adj.* 2. ловя -хы, *va.* épucer; 3. трѣвна —, l'altise ou altique.
Блѣхивамъ, *va.* s'épucer.
Блѣденъ, *adj.* pâle, décoloré, blafard, plombé; 1. малко —, *fam.* pâlot; || той е твърдѣ —, c'est un ecce homo; 2. (за цѣвтило) mourant; 3. ставамъ —, *vn.* se dérouter.
Блѣдна немощъ, *sf.* les pâles couleurs *f*; || (дѣвойческа), *Med.* la chlorose; || страдалецъ отъ —, chlorotique, *adj.*
Блѣднозеленъ цвѣтъ, *sm.* vert céladon *m.*
Блѣдноликъ, *adj.* foireux. [teinte.]
Блѣдно мѣсто (въ пѣвтаню), *sm.* *Typ.* la
Блѣдность (блѣденъ цвѣтъ), *sf.* la pâleur.
Блѣднотжменъ, *adj.* carme.
Блѣдноцвѣтенъ, *adj.* délavé. [pâlisant, *adj.*]
Блѣднѣя, *vn.* pâlir, se décolorer; който -днѣя, *vn.*
Блѣднявъ, *adj.* luride.
Блѣнь, *sf.* l'imagination *f.* [ecoruscation.]
Блѣсакъ, *sm.* *Chim.* l'éclair *m*; || *Phys.* la
Блѣскавъ, *adj.* chatoyant.
Блѣскъ, *sm.* l'apparat *m.*
Блѣе или Выка (накто слемъ), *v.* *imp.* il brame, il rait ou rée.
Блѣние, *sn.* le bramelement, le bêlement.
Блѣять (за оцѣб), *v.* *imp.* ils bratèrent, ils bêlent; || оца що блѣя, bêlant, *adj.*
Блѣхъ, *sm.* la lame; 1. (на ось), la 'harpe; 2. zelo —, l'esse *f.*

Блѣщателень, *adj. fig.* brillant; -лно, -amment.
Блѣщи, *v. imp.* il brille; || **койт** —, brillant, *adj.*
Блѣщукамъ, *vn.* éclairer, entre-luire; || *fig.* reluire.
Блѣщучка, *v. imp. Astr.* il scintille; || (*както окомо на котка*), il chatoye.
Блѣщукавъ огънь, *sm.* l'ardent *m.*
Блѣщукане, *sm.* la lueur, la resplendissement.
Блюдникъ, *sm.* le couvre-plat.
Блюдо, *sm.* le bassin; || (*на капуна*), plat de balance, *m.*; || *Anat.* l'acétabule *m.*
Блюде (*чарушка*), *sm.* le lépas ou patelle.
Боа, *sf.* *H. nat.* le constriateur; || (*кожава дълга опашка*), le boa.
Боброва трѣва, *sf. Bot.* le chlore.
Боброво мѣдо, *sm. Pharm.* le castoreum.
Бобровъ мѣхъ, *sm.* laine de Moscovie *f.*
Богадѣлица, *sf.* la charité.
Богато, *adv.* richement, grassement, profusément, à plein corbeille.
Богатство, *sm.* la richesse, la fortune, les trésors *m.*; 1. *fig.* l'or *m.*; 3. изворъ —, *fig.* le pactole; 3. придобыване —, la chrématistique.
Богатъ, *adj.* riche, puissant, opulent; 1. fourni, gros; 2. *fig.* fonceé, cossu; || (*за ну-сало*), pourri; 3. *fam.* bien renté; 4. *pop.* argenteux; 7. новъ —, un parvenu; 6. — съмъ, *vn.* avoir les reins forts *m.*
Богатырство, *sm.* la chevalerie.
Богатырь, *sm.* un capitaliste, homme de fortune; 1. *fig.* un milord; 2. *fam.* un richard, riche, nabab, crésus *m.*; 3. *pl.* -ригъ, le beau monde.
Богиня, *sf.* la déesse, deité ou divinité *f.*
Богобоязливъ, *adj.* pieux; -во, -usement; || *fig.* le caton. {брой-тъ на —, *va.* déifier.
Богове, *sm. pl.* les dieux *m.*; || причитамъ въ
Бого-давъ (*Богданъ*), *sm.* le dieudonne.
— исповѣдникъ (*деистъ*), *sm.* un théiste.
— исповѣдане (*деистмъ*), *sm.* le théisme.
— молецъ, *ка, s.* pèlerin, ine.
— молие, *sm.* la prière; 1. пѣтуване за — на свѣты мѣста и мѣсто —, le pèlerinage; 2. ходя на — или на поклонене по свѣты мѣста, *vn.* aller en pèlerinage.
— молка (*поклонница*), *sf.* une pèlerine.
— почитане, *sm.* le culte adoratif.
— родица (*и празникъ или куна — или черкова за слава на —*), *sf.* le Notre-Dame; 1. поклонене на Св. —, culte d'hyperdulie *f.*; 2. молитва: *Богородице Дѣво радувайса*, l'ave et ave Maria, *m.*; 3. — *plante*, la camélia ou camellie.
— родска трѣва, *sf. plante*, le serpolet.
— словие, *sm.* la théologie.
— словия, *sf.* la théologie; 1. училиникъ на —, un théologal; || длъжность негова, *sf.* la théologale; 2. докторъ на — (*въ Паризъ*), un ubiquiste.

Богословска добродѣтель, *sf.* vertu théologique *f.*
— словски, *adj.* théologique; -съи, -ment; || — докторски диспутъ, *sm.* la sorbonique.
— словъ, *ка, s.* théologien, enne.
— служебень, *adj.* religieux. [le service.
— служене, *sm.* le culte, la religion, l'office.
— творене, *sm.* la défacation, l'apothéose *f.*
— творя, *va.* déifier, diviniser.
— убиецъ, *sm.* un déicide.
— убийство, *sm.* le déicide.
— угодень, *adj.* pieux. [lique *f.*
— угодно основане, *sm.* assistance pub-
— угодно дѣло, *sm.* oeuvre pie *f.*
— хулене, *sm.* le blasphème, le jurement.
— хулень, *adj.* blasphématoire, profane;
—лно, -ment. [m.
— хульникъ, *sm.* un blasphémateur, profane
— хуля, *va.* blasphémer.
— човѣкъ, *sm.* homme-Dieu *m.*
— човѣчески, *adj.* Théol. déivil.
— явлене (*6 януар.*), *sm.* l'Épiphanie *f.* le jour des rois *m.*

Богъ (*voc. Боже*), *sm.* le Dieux, le Seigneur, la deité ou divinité; || —, -гиня, *sf.* la déesse; la divinité; 1. ради -а, *adv.* au nom de Dieu, de grâce; || *interj.* miséricorde; 2. благодаримъ -а, Dieu merci, grâce à Dieu; 3. слава -у, Dieu soit loué; 4. дай -же! plût à Dieu, Dieu le veuille; || — *щото*, plaise ou plût à Dieu que; 5. недай -же, à Dieu ne plaise; 6. съхрани или пази -же, Dieu m'en garde, à Dieu ne plaise, miséricorde; 7. който обича -га, *sc.* philothée; 8. вървай -а! *interj.* parbleu et pardi ou pardine; 9. — да го прости! que la terre te soit légère; 10. -же прости ма, dire son in manus; 11. о -же мой! *interj.* juste ciel! justes cieux! [tubercule.

Бодакъ, *sm. t.* le bourgeon, le loup; || *Bot.* le
Бодачка, *sf.* un arrière-pointeuse.
Бодежлива болестъ, *sf.* douleur lancinante *f.*
Бодежъ, *sm.* le lancinement et -cination; 1. *Méd.* l'elancement *m.* douleur pertébrante *f.*; 2. (*въ възлюбъ-тъ*), *Méd.* le point; 3. *Méd.* (*на коремъ-тъ*), les tranchées *f.*; 4. имамъ —, *vn.* lancer.
Боделче, *sm. Bot.* la spinule.
Бодель, *sm.* la pique, le piquant, l'épine *f.*, l'éperon *m.*; -ленъ, de —, *adj.* 1. la languette, le trait, le dar; 2. la pointe, l'aiguillade *f.*; 3. *Bot.* l'aiguillon *m.*; 4. (*на котка*), *Mar.* l'étalingle et entalingle *f.*; 5. нанизъ желъзны -дли, chardon à bonnetier ou à foulon.

Бодителна игла, *sf.* le traulet.
Бодлячъ, *sm.* un éperonnier.
Бодлива прѣчка, *sf. Fortif.* la herse; 1. съ -кы, *Blas.* herse; 2. -вата шушлу-ка (*на кестень*), la bogue.

- Бодливъ**, *adj.* piquant, perçant, épineux; || *Bot.* aiguilloneux, hérissé de, barbé.
 — **болежь**, *sm. Méd.* douleur pongitive *f.*
 — **макъ**, *sm.* l'argémone *f* ou pavot épineux *m.*
- Бодмерія**, *sf. Mar.* la bomerie.
- Бодъ**, *sm.* la piquûre, l'arrière-point *m*; || (*бодуване*), le point.
- Бодж**, *va.* piquer, poindre, aiguillonner; 1. (*съ шиповетѣ комъ*), *va.* piquer des deux, diguer; 2. *боде ма*, *v. imp.* il me lanceine; 3. *бодятъ или мушкатца (за овни)*, *v. imp.* ils se doguent.
- Боене**, *sm.* la frayeur, l'effroi *m*; 1. le doute, l'appréhension *f*, transe *f*; 2. *fig.* le tremblement; 3. *pop.* la venette.
- Боецъ**, *sm.* un joueur, champion *m.*
- Боеринъ**, *sm.* un boyard et boyar.
- Боерщина**, *sf.* la corvée; 1. подложенъ на —, corvéable, *adj*; 2. работникъ за —, un corveteur. [sic *m.*]
- Божествена служба (митургия)**, *sf.* l'office divin; *adj.* divin; -но, -ement.
- Божество**, *sm.* la divinité, déité, déesse *f.*
- Боже-дърво**, *sm.* arbuste, l'aurore *f.*
- Божн-овчници**, *sf. pl.* la montonaille.
- Божн**, *adj.* divin.
- Божякъ**, *sm.* mendiant, ante; 1. (*пѣ-мошовецъ*), *sm.* un ménestrel; 2. *pl.* -жяцы, la mendicité.
- Божяно състояние**, *sm.* la mendicité.
- Божя къща (спиталъ)**, *sf.* le domerie.
 — **кравница**, *sf.* insecte, la chrysomèle.
 — **ръчь**, *sf. fig.* grain de sénévé, *m.*
 — **трѣва**, *sf.* plante, le fenugrec.
- Боза**, *sf.* le bosan.
- Бозайниче (дѣтенце)**, *sm.* le nourrisson, enfant à la mamelle, *m.*
- Бозайно животно**, *sm.* mammifère, *adj. sm*; || наука за -тны, la mammalogie.
- Бозая (цица)**, *va.* teter et téter.
- Бой**, *sm.* la guerre, la bataille, le combat, l'affaire *f*; 1. *fig.* la lutte; 2. **малякъ** —, petite guerre; 3. — и день —, la journée; 4. (*съ коня*), la joute; 5. (*по вода съ ладии*), joute sur l'eau; 6. (*съ пръчка*), la bastonade; 7. безъ —, sans coup férir; 8. който има — или война, guerroyant, *adj*; 9. обучене на —, l'assaut d'armes, *m*; 10. по-снѣлъ отъ —, *fam.* en ou à la compote.
- Бойна брадва (у дивацы)**, *sf.* le tomahawk.
 — **коняга**, *sm.* cheval de bataille, *m.*
- Бойница (мазгалъ т.)**, *sf.* l'embrasure, meurtrière, baracane, canardière *f*; || *Fortif.* le mâchecoulis et mâchecoulis.
- Бойничастъ**, *adj.* *Fortif.* accorné.
- Бойно поле**, *sm.* le camp; || *fig.* le champ clos.
 — искусство, *sm.* l'arme *f.*
- Бойнъ**, *adj.* gerrier; || — уредъ, *sm.* ordre de bataille, *m.*
- Бокан**, *sf. pl. t.* les fers, les liens *m*, l'entrave et les -s *f*; || **звръжъ** —, *va.* entraver.
- Боканацъ**, *sm. Mar.* le minot, le porte-lof.
- Боклажи-гарга**, *sf.* oiseau, le geai, le pivert et pie-vert.
- Боклякъ**, *sm. t.* (*voyez* СМЪТЬ и Торъ).
- Боксъ (бой съ мошници, voyez cet mot)**, *sm.* la boxe.
- Болякъ**, *sm.* la douleur, la peine, la mal; 1. **имамъ** —, *vn.* souffrir; 2. (*за нашитѣ лѣ-ста*), la nostalgie ou mal du pays; || **което произляза отъ** — за —, nostalgique, *adj.*
- Болезенъ**, *adj.* douloureux; -зно, -eusement.
- Болезнь**, *adj.* malade; || (*въ постелна*), alité, *adj.*
- Болерски**, *adj.* seigneurial.
- Болерецъ**, *adj.* un seigneur, un grand (*voy.* Боеринъ).
- Болеринъ**, *sm.* rentier, ère; || **имамса за -рка**, *vr.* faire la madame.
- Болеро (играчъ)**, *sm.* un boléro. [bide.]
- Болестенъ (ради бѣлѣжки)**, *adj. Méd.* morbolестна бѣлѣжка, *sf.* le symptôme.
- Болезть**, *sf.* la maladie, le mal; 1. *Méd.* la passion; 2. **който докарва** —, *Méd.* morbifique, *adj*; 3. **испадамъ въ** —, *vn.* gagner; 4. **ѣде ма извѣтръ** —, *sm.* couvrir une maladie; 5. **сгазенъ отъ** —, atteint, *adj*; 6. **припадаме отъ** —, l'atteinte *f*; 7. описане -сти, la nosographie.
- Бокоутолительнъ**, *adj. Méd.* parégorique.
- Болявость**, *sf.* la maladiveté.
- Болявъ**, *adj.* maladif; -во, -ivement; 1. souffrant, souffreteux; 2. vétéridinaire, grabataire, endolori; 3. *fam.* malingre; 4. **легло на** —, le grabat.
- Болякъ**, *sm.* malade *s*, un patient.
- Боляница (спиталъ)**, *sf.* l'hôpital, l'hospice, hôtel-Dieu *m*; 1. (*за лепаковы*), la maladerie; 2. (*лазаретъ*), l'infirmerie *f*; 3. **надзирачъ на** —, un posocome.
- Боляниченъ**, *adj.* posocomial; || — **служаръ**, *sm.* infirmier, ère.
- Боляничко**, *sm.* le bobo (*дѣтинска дума*).
- Боляничко (кефсизъ т.)**, *adj.* indisposé.
- Болонка (власато куче испанско)**, *sf.* l'épagneul, bichon, gredin *m.*
- Болонско кученце**, *sm.* un bichon. [*adj.*]
- Болоуталожительнъ лѣкъ**, *sm. Méd.* anodin.
- Болтъ (сѣдица)**, *sm.* le boulon, le goujon; || **стѣгамъ съ -ове**, *va.* boulonner; || *Méc.* goujonner; || *Mar.* brandir.
- Боля и -ледувамъ**, *vn.* traîner.
- Бомба (гюлле т.)**, *sf.* la bombe; || **лѣецъ на -бы**, un bombiste.
- Бомбазинъ**, *sm.* le bombasin.
- Бомбарда**, *sf. Milit.* la bombarde.
- Бомбардиране**, *sm.* le bombardement.
- Бомбардирска ладія**, *sf.* galiote à bombes, *f*; || *Mar.* la bombarde.

Бомбардировать, *va.* bombarder.
Бомбардиръ, *sm.* un bombardier; —ски, de bombardier, *adj.*
Бомболѣйница, *sf.* la bomberie.
Бомъ-брамсель, *sm. Mar.* le cacatois.
 — —клевверъ, *sm. Mar.* le clinfoc.
Бонаца, *sf. Mar.* la bonace, le calme; || мръта —, calme plat.
Бондукъ, *sm. arbrisseau*, le bonduc.
Бонела, *sf.* la fourchette.
Боннетъ, *sm. Fortif.* la bonnette.
Бонзъ, *sm.* le bonze.
Бонитъ, *sm. poisson*, la bonite.
Бончукъ (*у Туруцы*), *sm.* la queue.
Бонъ, *sm. Mar.* l'estacade *f.* [eice *m.*
Боравяне, *sn.* le metier; || (*занаятъ*), l'exer-
Борави, *vn.* professer, suivre; || (*занаятъ*), *va.* exercer.
Боракъ, *sm.* la sapinière.
Боракъ, *sm.* la chrysoeolle; || *Chim.* le tincal.
Борба, *sf.* la lutte.
Боргессъ (*ширифтъ*, 9 пункта), *sm. Тур.* la gaillarde.
Борене (*и бой съ мошцицы, юмруцы*), *sn.* le ranelocis; 1. прѣдсѣдателя при —, les hel-lanodices *m*; 2. (*на нѣтми*), la joute; 3. мѣсто за —, *voyez* Арена. nit *m.*
Борець, *sm.* un athlète *m*; || —, *plante*, l'асо-
Борика, *sf. arbre*, le pin; —ричень, de pin, *adj*; || дива —, le pinastre; || *масло отъ* —, *Chim.* la rase.
 —, *sf. plante*, la bruyère, le panie et panis; || *обрасалъ съ* —, bruyereux, *adj.*
Бориково мѣсто, *sn.* la bruyère.
Боричкамса, *vn.* se battre, jouter, se colleter, se 'houspiller, se 'harpigner.
Боричкане, *sn. fig.* le combat; || *fat.* le chamailis, la bisbille.
Борія (*търбило за говорене отъ далечъ, носиглакъ*), *sf.* le porte-voix.
Борнокисѣла соль, *sf. Chim.* le borate.
Борнокисѣлъ нитръ, *sm. Chim.* le borax.
Борова греда, *sf.* la sapine.
Борове (*дрвета*), *sm. pl.* la mâtуре.
Борови кранове, *sm. pl. Mar.* la mâtуре.
Боровны кранове, *sm. pl.* machine à mâturer, *f.*
Боровъ майсторъ, *sm. Mar.* un mâteур.
Борса, *sf.* la place; || *Com.* la bourse; || *търговецъ на акци въ* —, *Com.* un coulissier.
Борсенски день, *sm.* jour de place *f.*
 — спекулантъ, *sm. fig.* un loup-cervier.
 — сѣкъ спекулаци, *sf. pl. Com.* jeu de bourse, *m.*
Борска дѣвка, *sf.* brai sec *m.*
Бортъ, *sm. Mar.* le bord; 1. (*съ долний рей*), la suspente; 2. прѣправяне -ове, le regréage.
Боруиъ, *sm. t. Mar.* (*voyez* Скала).
Боръ, *sm. Mar.* le mât; 1. галеренъ голѣмъ —, mât de meistre; 2. (*съ калцетъ*), mâtуре à calcet *m*; 3. малкъ —, le mât-

tereau; 4. (*за на мѣра*), mât de rechange; 5. лажовенъ —, mât de fortune; 6 само съ -ове и въжя, à mâts et à cordes; 7. поставямъ-ове на ладія, *va.* mâter; 8. поставяне-ове, la mâtуре, le mâtage et mâtement; 9. свалямъ, изваждамъ, строшавамъ или изгубвамъ -овена ладія, *va.* démâter; 10. сваляне -ове на ладія, le démâtage et démâtement.

Боръ (*основа на борна кисѣлина*), *sm. Chim.* le bore.

—, *sm. arbre*, le sapin.

Бораса, *vr.* lutter; || (*съ нѣкого*), se mesurer; || *fig.* être aux prises avec.

Борякъ, *sm.* un lutteur, vainqueur; —ячый, de —, *adj*; || (*ладилъ*), *Mar.* un abordeur et abondant.

Босилякъ, *sm. plante*, le basilic.

Боска, *sf.* le sein, la mamelle; 1. *pl.* -кы, la gorge; 2. -кы (*у жены*), le tétou; 3. възпалене на -кытъ, *Med.* la mammite et mastite.

Босюстовско писало, *sm.* style bossuistique *m.*

Бостонъ (*изра на книги*), *sm.* le boston.

Босчаста жена, *sf. pop.* une tétonnière.

Босчасть, *adj.* mamalu.

Босъоръ, *sm. Géogr.* le bosphore.

Босъ (*голы крака*), *adv.* nu-pieds.

— (*безъ обуца*), *adj.* déchaussé et déchaux; || *ходъ* —, *vn. pop.* marcher sur la herbétiante.

Ботанизирувамъ, *va.* botaniser ou herboreriser.

Ботаника, *sf.* la botanique; —нически, *adj.*

Ботаникъ, *sm.* un botaniste.

Ботаническа градина, *sf.* le jardin des plantes ou jardin botanique.

— расходка (*за събиране растенеа*), *sf.* l'herborisation *f.*

Ботанографически, *adj.* botanographique.

Ботка, *sf.* l'aspre *m*; || *fig.* le liard.

Ботракъ, *sm. plante*, le chardon, la trainasse ou renouée; 1. (*отъ татула*), pomme épineuse *f*; 2. поле обрасло съ, la chardonnière.

Ботушарска лавица (*дюклянъ т.*), *sf.* la cordonnerie.

Ботушарница, *sf.* la botterie.

Ботушарски пазаръ, *sm.* la savaterie.

Ботушарство, *sn.* la cordonnerie, la botterie.

Ботушаръ, *sm.* un cordonnier, un savetier.

Ботушки, *sf. pl.* les bottines, le brodequin.

Ботушна върволица, *sf.* le calebotin.

Ботушы, *sf. pl.* les bottes *f*, les souliers *m*;

1. голѣмы —, bottes fortes; 2. — скороходцы, bottes de sept lieues; 3. полу —, la bottines *f*; 4. обутъ съ —, botté, *adj.*

5. правя —, *va.* botter; 6. майсторъ на —, un bottier; 7. обувамъ —, *va.* botter; || *обувамъ си* -тъ, *vn.* se botter; 8. пакъ *обувамъ* -тъ си, *va.* se rebotter; 9. *окалвамъ* —, *va.* se botter; 10. *нося* — нѣколко дългы, *va.* chausser; 11. *изваждамъ си* —, *va.* vn. débottes et se —, *vr.*

Боцманмать, *sm. Mar.* le bosseman.
Боцманъ, *sm. Mar.* maître d'équipage *m*, un bosseman.
Боцмантъ, *sm. Mar.* le contre-maître.
Боязливость, *sf.* la timidité, pusillanimité, méticulosité, couardise *f*.
Боязливъ, *adj.* craintif, peureux, timide; 1. pusillanve, rapide, timoré; 2. scrupuleux, appréhensif, méticuleux; 3. *fam.* le sous-cœur; 4. — **човѣкъ**, *sm.* un ragnot.
Боя, *sf. t.* la couleur (voyez **Цвѣтило**).
Бояса, *vr.* craindre, redouter, s'effrayer, avoir peur de, appréhender; || *fig.* trembler.
Брабонка, *sf.* la pomette; 1. (на извадена кожа), le grain; 2. (хвѣтъ), *Pharm.* le trochisque.
Брава (кофари), *sf.* la serrure, le cadenas, le verrou, le palastre; -вень, de —, *adj*; || заключевамъ съ —, *va.* cadenasser; || -са съ —, *vr.* se verrouiller.
Браварски занаятъ, *sm.* или -ска работа, *sf.* la serrurerie.
Браваръ, *sm.* un serrurier; -ски, de —, *adj*.
Бравна кутія, *sf.* la gâchette.
Браво! *interj.* vivat.
Бравурна ария, *sf. Mus.* air de bravoure, *m*.
Бравче (добытакъ), *zn.* la pièce.
Бразилско дърво, *zn.* le Brésil et bois de Brésil.
Брада, *sf.* la barbe; 1. (у човѣкъ), le poil; 2. (на ангинаръ), le foir; 3. дълга и оплескана —, barbe horrible *f*. 4. (кучанъ), le menton; 5. двойна —, menton à double étage.
Брадавица, *sf.* l'excroissance *f*, le poireau, la verrue; -вичень, de —, *adj*; 1. -цы (на растенеа), *pl. Bot.* la gale; 2. — голѣма, *Chir.* le fic; 3. (на ржичи прѣстие), *Méd.* la myrmeie. [queux].
Брадавичень (за мида), *adj. H. nat.* vari-
Брдавичка, *sf. Méd.* la verrucule.
Брадавична трѣва, *sf. plante*, la zacinthe.
Брадавчастъ, *adj.* verruqueux.
Брадатникъ, *sm. oiseau*, le barbu.
Брадатъ, *adj. Bot.* barbée et barbu; || *fam.* embarbé.
Брадатясть, *adj. H. nat.* barbifère; || *Bot.* barbu; || *fam.* embarbé.
Брадва (сѣкира), *sf.* la 'hache, la tranche, le merlin, la cognée.
Брадвичка, *sf. dim.* le 'hachereau; || (съ чукъ), la 'hachette.
Браденъ (кучанень), *adj. Anat.* mentonnier.
Брадика (на кучанъ-тъ), *sf.* la barbiche; || (на ключъ), le panneton.
Брамсель, *sm. Mar.* voile de perroquet, *f*.
 1. хвъркатъ, връхни бомъ —, perroquet volant *m*; 2. кръсъ —, *sm.* la peruche.
Брамъ-стенга, *sm. Mar.* mât de perroquet, *m*; || — рей, *sm.* vergue de perroquet, *f*.
Брандеръ, *sm. Mar.* le brûlot; || мореплавецъ що кара —, un brûlotier.

Брандвахта, *sf. Mar.* le stationnaire.
Бранене, *zn.* la défense, la protection; || *fig.* le palladium.
Бранило (трѣкалесто; у в. в.), *zn.* la pelté; 1. (мантелетъ), *Milit.* le mantelet; 2. *fig.* l'égide *f*; 3. — и гербово —, l'écu *m*; 4. дѣля — на четири дѣлбы, *va. Blas.* écarteler *d*; 5. раздѣлено — на четири, *Blas.* l'écartelure *f*.
Бранилодръжникъ, *sm. Blas.* un tenant.
Бранилоносецъ, *sm.* un écuier *m*.
Бранилце, *zn.* la pelté; || *Bot.* la pelta. ¶
Бранище, *zn.* l'aménagement *m*; 1. (завадена гора), bois en défens, *m*; 2. (отдѣлена гора), le ségrais.
Бранителень, *adj.* défensif; -лно, -ivement.
Бранителна войска, *sf. Milit.* armée d'occupation *f*.
Бранително положене, *zn.* la défensive. — слово, *zn.* le plaïd, l'apologie *f*; || *Jur.* les salvations *f*.
Бранителностъ, *sf.* la défensabilité.
Бранитель и -инникъ, *sm.* un défenseur, protecteur, patron, apologiste, champion *m*; 1. (на притѣсенны), un don-quiçhot; 2. (на тема въ диспутъ), un soutenant; 3. *fig.* apôtre *m*, avocate *f*, tenant *m*; 4. *fam.* un revancheur.
Бранливъ, *adj.* défendable et -sable, plaidable; 3. || *Milit.* soutenable, tenable.
Браня, *va.* défendre, protéger, soutenir; 1. couvrir, sauvegarder, interdire, parer, mettre à l'index *m*; 2. (нѣкого), rompre une lance pour; 3. (въ сѣдба), plaider; 4. *Jur.* inhiber; 5. (гора за сѣчене), aménager; 6. *fig.* arbore; 7. *fam.* galvander, revanche; || -са, *vr.* se défendre, se parer; 8. *fig.* (упорно), disputer le terrain; 9. *fam.* se revanche; 10. *Mar.* se bastinguer.
Брасопивамъ, *va. Mar.* brasser et brasseyer, orienter. [seyage].
Брасопиване (на реїсевтъ), *zn. Mar.* le bras-
Брасове, *sm. pl. Mar.* le bras.
Брасопка, *sf. Mar.* l'orientation *f*.
Братолюбень, *adj.* fraternel; -бно, -ellement.
Брогубійство, *zn.* le fraticide.
Братобуйць, *sm.* un fraticide.
Браточетни дѣца, *zn pl.* grand-oncle *m*.
Браточетство, *zn.* le cousinage.
Браточетъ, *ка, s.* cousin, ine; cousin germain, ine -aine; neveu, niece; 1. — отъ третій поясъ, cousin issu de germain; 2. вторъ или третій —, oncle à la mode de Bretagne, *m*; 3. наричамъ нѣкого —, *va.* cousinier.
Братски, *adj.* fraternel; -ски, -ellement; 1. — съврѣтъ, *sm.* la fraternisation; 2. живѣа —, *vn.* fraterniser.
Братски, *adv.* à l'amiable, de gré à gré.
Братство и -тско дружество, *zn.* la fraternité.

- Братъ** (*pl.* -*тiа*), *sm.* le frère; 1. сѣщъ —, frère germain; 2. млѣченъ —, frère de lait; 3. най-гольмый — на Френска краля, le monsieur; 4. (моравски) херихуть, frère morave; 5. (за луковы растенеа), *Bot.* le caeu; 6. весель —, *fam.* bon frère ou frère de jubilation.
- Братяса**, *v. imp.* elle talle.
- Брахмански**, *adj.* brahmanique.
- Брахманско учене**, *sm.* le brachmanisme.
- Брахманъ**, *sm.* un brachmane ou brame et bramane.
- Брашлянь**, *sm.* plante, le gléhome ou lierre terrestre, la clematite.
- Брашнарица** (дѣто прѣдѣватъ брашно). *sf.* la bluterie; || (за испрацане брашно другадѣ), la minoterie.
- Брашнарь**, *sm.* un farinier; || — търговецъ (за другадѣ), un minotier.
- Брашно**, *sm.* la farine; -шнякъ, de farine ou farineux *adj.*; 1. най-ситно —, fleur de farine; 2. (съ буренца за изнасяне другадѣ), farine de minot; 3. (мѣлно съ трици), la rescoure; 4. амбаръ за —, le farinier; 5. посывамъ съ —, *va.* fariner et enfariner.
- Брашнясть**, *adj.* farineux; || *H. nat.* farinacé.
- Брашниль**, *sm.* *Mar.* le guindeau.
- Брацолевяне**, *sm.* le radotage; 1. *fam.* le parlage, parlerie, facoude *f.*; 2. *pop.* le lan-tiponnage; 3. *pl.* -неа, le commerage.
- Брацолевецъ**, *sm.* un bavard, parleur, can-canier, aboyeur *s.*; || *fam.* une caillette.
- Брацолевина**, *sf.* le bavardage et -dise *f.*, la baliverne, la garrulité, le rapport; 1. *fam.* la causerie, la harangue, la jaserie; 2. *pop.* le ragot.
- Брацолевостъ**, *sf.* la bavarderie.
- Брацолевщина**, *sm.* un rediseur, rapporteur *m.*; || *fig.* commère *f.*
- Брацолевя**, *vn.* bavarder, dissenter sur, can-caner; 1. haranguer, jaser, radoter; 2. rapporter, cailleter; 3. *fig.* battre la campagne; 4. *fam.* baliverner, verbiager; 5. *pop.* lan-tiponner.
- Брезентъ**, *sm.* *Mar.* le prélat et prélat.
- Брей**, *sm.* plante, la belladone ou bella-donne.
- Брейтъ-вымпель**, *sm.* *Mar.* le guidon.
- Бреланъ** (*игра*), *sm.* le brelan.
- Бригада**, *sf.* *Milit.* la brigade.
- Бригадиръ**, *sm.* *Milit.* un brigadier.
- Бригантина** (малка ладя или платна-та и), *sf.* *Mar.* la brigantine.
- Бригъ**, *sm.* *Mar.* le brigantin.
- и Брикъ (ладя), *sm.* le brick ou brig.
- Бризура**, *sf.* *Fortif.* la brisure. [*crin m.*]
- Бриллянтъ**, *sm.* le brillant; || *pl.* -ты, l'é-Бринолска сльва, *sf.* la brignole.
- Бродаръ**, *sm.* un orpailleur et arpailleur *m.*; || (който търси сѣрбро изъ рѣка), un mineur.
- Бродливъ** (цо има бродъ), *adj.* guéable.
- Бродъ**, *sm.* le gué; || минувамъ прѣзъ —, *vn.* guéer.
- Броене**, *sm.* la numeration.
- Брой**, *sm.* le nombre la date, le quantième; 1. отвлеченъ —, nombre nombrant; 2. тѣжъ —, nombre pair; 3. алатъ —, *Chron.* nombre d'or; 4. недѣленъ или пръвъ —, *Arithm.* nombre premier; 5. бездробенъ —, compte rond *m.*; 6. брой или четъ три, nombre tern-naise; 7. съотношене между два неравны-оя, *Arithm.* la congruence; 8. въ -тъ, dans le nombre, du nombre; || *prép.* au nombre de, du nombre de; 9. *adv.* по -тъ, numériquement; 10. поставямъ въ -тъ на, *va.* ranger parmi, mettre au rang de.
- Бройница**, *sf.* le chapelet; || (съ десетъ зърна), le dizain; || *pl.* -цы, les patenôtres *f.*
- Бройничо зърно**, *sm.* le pater; || *pl.* -рна, les patenôtres *f.*
- Бройнь и -йевъ**, *adj.* numérique.
- Бройтеленъ**, *adj.* numéral.
- Бронтелна буква** [подписане съ -квы, le chronogramme et inscription -matique *f.*]
- Бронтелно име**, *sm.* *Gram.* le numératif.
- Броянь знакъ**, *sm.* le chiffre.
- Брояница**, *sf.* l'arithmétique *f.*
- Броячъ** (у дробы), *sm.* *Arithm.* le numera-teur; || (на пары), *fam.* manieur d'argent *m.*
- Броя**, *va.* nombre, compter, dénombrer.
- Брокатель** (мряморъ), *sm.* la brocattelle.
- Броматологически**, *adj.* bromatologique.
- Броматология**, *sf.* la bromatologie. [*m.*]
- Бромова кисѣлина**, *sf.* *Chim.* acide bromique
- Бромографически**, *adj.* bromographique.
- Бромografia**, *sf.* la bromographie.
- Бромъ**, *sm.* *Chim.* le brome.
- Бронза**, *sf.* la bronze; -зень, de bronze, *adj.*
- Бронзень цвѣтъ**, *sm.* bronze.
- Бронзировамъ**, *va.* bronzer.
- Бронхотомически**, *adj.* bronchotomique.
- Бронхотомия**, *sf.* *Anat.* la bronchotomie,
- Брошевидно растене**, *sm.* *Bot.* plante, la rubiacée.
- Брошь**, *sf.* plante, la garance; 1. проста доля —, *Com.* la mulle; 2. (неолущена), garance robée; 3. поле посѣяно съ —, la garancière; 4. цвѣтя или чървиевамъ съ —, *va.* garancer; 5. подцвѣтяване съ —, le garançaage; 6. почървененъ съ —, ga-rance, *adj.*; 7. цвѣтачъ съ —, un garanceur.
- Брошюра** (книжка), *sf.* la brochure.
- Брула**, *va.* cueillir. [briscambille.]
- Брускаябиль** (*игра*), *sm.* la brusquem-bille et
- Брусница**, *sf.* l'élevure *f.*; 1. (на лице), le bouton; 2. *Med.* la varicelle ou petite vérole volante; || (у дѣца), la gourme; 3. *pop.* bran de Judas *m.*
- Брустверь** [грѣбенъ на —, *Fortif.* la crête; || стръвнина на —, plongée du parapet, *f.*]
- Брусче**, *sm.* le queux.

Брусъ, *sm.* pierre à aiguiser, l'affiloir *m.*, la queue; || (*сапуъ или олово*), une brique.

Брутто, *adv.* *Com.* brut ou poids brut.

Бърборене, *sn.* le baragouin et baragouinage, le bredouillement.

Бърборко, *sm.* un baragouineur.

Бърборя, *vn.* bredouiller, baragouiner.

Бърви, *sf. pl.* *H. nat.* l'antenne *f.*

Бърдаръ (*който прави бърда*), *sm.* un rose-tier et rotier, parfaiseur *m.*

Бърде, *sn. t.* le godet.

Бърдо, *sn.* la colline, le monticule, le coteau; 1. *Géol.* le chaînon; 2. *Techn.* le ros; 3. (*тжжачно*), le peigne.

Бърдоквно растение, *sn.* *Bot.* la chicoracée.

Бърдоквы, *sf. pl.* plante, la chicorée, l'arnica ou arnique *f.*; || видъ —, la mâche; -квенъ, de chicorée, *adj.*

Бърза крячка, *sf.* pas redoublé *m.*

Бързамъ, *vn.* se hâter, s'empreser, se presser; 1. dépecher et se —, faire diligence, diligenter et se —, courir, précipiter; 2. (*за нбщо или много* —), *va.* presser.

Бързачъ, *sm.* un coureur, hâteur, messenger *m.*; 1. *Milit.* un voltigeur; 2. *Mar.* un garant.

Бързей, *sm.* le courant, le flot; 1. *или прагъ* (*на рѣка*), la catadoupe et catadupe; 2.

Geogr. le rapide; 3. *fig.* le torrent, le tourbillon; 4. *Mar.* lit du vent, d'un courant, *m.*; ||

(*течене*), le raf; || (*слабъ кърма*), le silage; 5. *сладвамъ -тъ*, *va. Mar.* dériver.

Бързецъ (*азлжъ t.*), *sm.* la lumière, la cheminée; 1. (*на нушка*), le bassinet, l'armorce *f.*; 2. *исчистевамъ* —, *va. Milit.* épingler.

Бързешкомъ, *adv.* couramment, avec ou en hâte.

Бържко, *adv.* soudain et -nement.

Бържъ, *adv.* vite et -ment, en courant, à la hâte, prestement, chaudement; 1. *твърдъ* —, un train d'enfer; 3. *на* —, *fig.* à la volée; 3. *права* —, *va.* diligenter.

Бързина, *sf.* la rapidité, vélocité, roideur et raideur *f.*; 1. (*бързо движене*), *Phys.* la pernicité; 2. *съ* —, *adv.* précipitamment.

Бързо, *adv.* précipitamment, rondement. — *канче*, *sn.* navette volante *f.*

— *течене*, *sn. Mar.* le rapide.

— *плавъ (ладя)*, *sm. Mar.* le clipper.

Бързость, *sf.* la hâte, vitesse, promptitude, diligence *f.*; 1. célérité, brièveté, précipitation *f.*, empressement *m.*; 2. expédition, pétulance, prestesse *f.*; 3. (*въ рѣчитѣ*), volubilité de la langue, *f.* [chenille *f.*

Бързоходка вжсеница, *sf.* l'arpenteuse ou

Бързоходъ, *sm.* un coureur.

Бързливъ, *adj.* torrentueux.

Бързъ, *adj.* vite, rapide, prompt, brusque; 1. pressé, preste, précipité, impetueux, pressé; 2. roide et raide, lutine, habile, fuyant, cé-

lère; 3. *Astr.* vélocé; 4. *fig.* leste; 5. *fam.*

ingambe; 6. (*въ работа*), expéditif; 7. —

отговоръ, *sm.* la riposte; 8. — дилижансъ, *sm.* le vélocifère, le célérifère; 9. — наби-

рачъ, *sm. Тур.* un bon leveur des lettres.

Бъркамъ, *va.* incommoder, croiser, farfouiller, brasser; 1. (*нѣкому*), contrarier; 2. *fig.*

cahoter, troubler; || (*на нѣщо*), traverser; 3. -*са*, *vr.* s'incommoder, se mélanger, se

faire illusion; 4. (*въ говоренето*), barbouiller; 5. (*у всички*), s'intriguer.

Бъркане, *sn.* le trouble; || *fig.* le tumulte.

Бъркачество, *sn. fam.* le tatillonnage.

Бъркачка, *sf.* le rabot, le mousoir, tatillon et -onne; 1. (*за човѣкъ*), un mutin; 2. *Chim.*

le râble; || *малка* —, le râblot; 3. (*Лопата*), *Techn.* la vague; 4. бъркамъ съ —

бира, *va. Techn.* vaguer.

Бъркачъ, *ка, з.* provocateur, trice.

Бъркотия, *sf.* le cancan et quanquan; || *fig.* la convulsion. [escarbot *m.*

Бърмбаръ, *sm. insecte*, le carabe, bourdon, *Бърмене*, *sn.* le bourdonnement; || (*за вѣ-*

търъ), le murmure.

Бърмчило, *sn.* le diable.

Бърмчия, *vn.* bourdonner; || бърмчия (*за вѣ-*

търъ-тъ), *v. imp.* le murmure.

Бърна, *sf.* la lèvre (*voyez Жуна*).

Бърненъ, *adj.* labial.

Бърняка, *sf.* l'anneau *m.*, la virole, le boucle, l'agrafe *f.*, la porte.

Бърноцвѣтно растение, *sm.* la labiée.

Бърснарска кистца, *sf.* le blaureau.

Бърснарски ремъкъ, *sm.* cuir à rasoir, *Бърснарско мѣдно блюдо, *sn.* plat à*

barbe, *m.*

Бърснарь, *sm.* un barbier, un frater.

Бърсначъ, *sm.* le rasoir; -ченъ, de —, *adj.*

Бърсня, *va.* raser, 1. (*брада*), barbifier, rajeunir; 2. || -*са*, *vr.* se raser, se faire la

barbe, se barbifier.

Бърчавина, *sf.* la rugosité.

Бърчавъ, *adj.* plissé.

Бърчелкъ, *sf. pl. fig.* la bigarrure.

Бърчасть, *adf.* rugueux.

Бърчка, *sf.* le pli, la ride; 1. *fig.* le sillon;

2. (*на листѣ*), *Тур.* la larron; 3. *Mar.* la

'houle.

Бърчки и събрание —, *sf. pl.* la plissure;

1. (*на край очитѣ*), la patte-d'oie; 2. *права*

си лицето на —, *va.* grimer.

Бърча, *va.* rider.

Бръгъ, *sm.* la terre; 1. (*морски или рѣ-*

ченъ), le rivage; 2. (*на рѣка, на езеро*),

la rive; 3. *край (при море, при рѣка)*,

le bord; 4. *Mar.* la côte; 5. *до -тъ*, *prép.*

bord à bord de; 6. *и на двата -га*, *Milit.*

à cheval; 7. *виждамъ еша или* —, *va.*

Mar. atterrer et atterer; 8. *вървя или пла-*

вамъ (надолу) край -тъ, *vn. Mar.* border,

еотoyer, ranger la terré, la côte; 9. приблизявамса къмъ -тъ, *vr. Mar.* rallier la terre; 10. утвърдене на -ове край рѣка, *Milit.* l'enceaissement *m*; 11. утвърждавамъ рѣчны -ове, *va.* encaisser.

Бръженъ вѣтъръ, *sm. Mar.* le terral.

— телеграфъ, *sm.* le sémaphore.

Бръзна правдина, *sf.* droit de varech *m*.

— стража (*ладял що варди по крайца*), *sf.* le garde-côte. [fleur —, *sf.*

Бръзаено цвѣте, *sn. Bot.* la personnée et

Бръзая (*маска*), *sf.* le masque; 1. черна

коприняна —, *sf.* le loup; 2. *fam.* le

muſſe; 3. (*грозна жена*), *pop.* une masque;

4. турямъ — нѣкому или правя го на

старецъ, *va.* masquer; 5. турямъ си —,

правя са на старецъ, *vr.* se masquer; 6.

свалямъ си —, *vn.* démasquer.

Бръзда, *sf.* la ligne, le sillon, la rigole, la

tracé, le filet; 1. (*на образъ-тъ*), le linéa-

ment; 2. (*отъ барута*), la trainée; 3. *Agric.*

le raou; 4. искарвамъ първа —, *va.* engrayer;

5. удрамъ съ украиникъ -да, *va.* triangler;

6. правя -ды, *va.* silloner; 7. *pl.* -ды (*отъ*

точки и линии), le grignotis; 8. съ голъ-

мы -ды, *adv.* large.

Бръздачъ, *sm.* un régléur.

Бръздене, *sn.* le tracé, le plan.

Бръздиникъ (*у столаръ*), *sm.* le trusquin.

Бръздникъ, *sm. plante*, la gentianellie.

Бръздообразно писмо (*на поврътки*), *sn.*

le boustrophédon et écriture -done *f*.

Бръзда, va. tracer; || (*правя линии*), tirer.

Бръзна, sf. la raie, le trait, la barre; || *pl.*

-зны (*на платъ*), la gauure; || на -зны,

gauyé, *adj.*

Бръза (*направенъ съ бръзия*), *adj.* masqué.

Бръме, *sn.* le fardeau, la charge; 1. (*юкъ*

t.), la somme; 2. (*товаръ*), le faix; 3.

(*прѣтие или хростіе*), le fagot; 4. *fam.*

l'endosse *f*; 5. отърване отъ —, la délivrance.

Бръсталакъ, *sm.* la boulaie et boulaeraie.

Бръстовъ, *adj.* *Bot.* bétulaire.

Бръстъ, *sm. arbre*, le bouleau; -товъ, de —, *adj.*

Брюкъ, *sm. Mat.* la brague.

Брюмеръ (*лѣвцеъ*), *sm.* le brumaire.

Брюнканецъ, *sm. Mar.* la braie.

Бубникъ (*къща ради хранене бубы за*

коприна), *sm.* la magnenerie et -gnanière

ou cocoonière.

Буболечень, *adj.* *H. nat.* entomique.

Буболечка, *sf.* l'insecte *m*; 1. прахъ отъ

-кы, poudre insecticide *f*; 2. санджаче за

кы, l'insectier *m*; 3. изгоряване -кы на

дървото, le coulinage. [insectivore, *adj.*

Буболечкоѣдецъ (*лапки-буболечка*), *sm.*

Бубонякъ, *sm.* bosse au front, *f*.

Бубы или Втнци (*за коприна*), *sf. pl.* ver

à soie *m*, le magnan, les insectes. [touer.

Бугсирувамъ, *va. Mar.* touer; || -са, *vr.* se

Бугсирувачъ, *sm.* un toueur.

Бугсировка (*верповане*), *sf. Mar.* le touage.

Бугсиръ (*ортома*), *Mar.* la touée, la touline.

Бугспригъ, *sm. Mar.* le beaupré ou mât de

beaupré.

Будень, *adj.* éveillé, gai, alerte, surveillant;

1. vite, egreneux, g rivois, espiegle; 2. tride,

lutine, egrillard, frin gant, plein de ressources;

3. *fam.* émerillonné, guillerret, ingambe,

mièvre; 4. — и пьргавъ момакъ, *sm.* un

vert galant.

Будилень пилецъ, *sm.* le réveille-matin.

Будилникъ, *sm.* un réveilleur; 1. — и ча-

совникъ съ —, le réveille-matin; 2. (*въ ча-*

совникъ), le reveil.

Будиникъ, *sm.* la claquette. [rie et mièvreté.

Будность, *sf.* l'entraîn *m*; || *fam.* la mièvre-

Будра, *sf.* plante, la terrète ou lierre terrestre.

Будуаръ, *sm.* le boudoir.

Буда, *va.* réveiller.

Буень, *adj.* orageux, violent, terrible; 1. vé-

hément, turbulent, impétueux, pétulant; 2.

— и бурия, *adj.* tempêteux; 3. — вѣтъръ,

sm. l'autan *m*; 4. *Mar.* brise carabinée *f*

(*voyez* Аквилонъ).

Буза, *sf.* la joue.

Бузень, *adj.* *Anat.* général.

Будоганъ (*топузъ t.*), *sm.* masse d'armes, *f.*

Бузна дльбчинка, *sf.* fosse te gélasine *f*.

Бузна кость, *sf. Anat.* le zygoma, os jugal

m; || на —, zygomatique, *adj.*

— мышца, *sf. Anat.* le buccinateur ou

trompeteur.

Буй, *sm. Mar.* la bouée, la flotte.

Буйность, *sf.* l'impétuosité *f*.

Буйрепъ, *sm. Mar.* l'orin *m*.

Буйство, *sm.* la violence, la turbulence.

Букавица, *sf.* la syllabe.

Букавичаръ, *sm.* un grimaud.

Буканиеръ, *sm.* le boucanier.

Буква, *sf.* le caractère, la lettre; 1. *Typ.* le

type; 2. *h* произнесена съ гърлото,

h aspiré *m*; 3. *h*-безгласна, *h* muet *m*; 4.

изливане -вы, *Typ.* la fonte; 5. съ изо-

ставяне на нѣкоя —, lipogrammatique, *adj.*

6. прѣмѣстване -вы, Panagramme *f*; 7.

промѣнене -вы въ рѣчь, *Gram.* la méta-

thèse; 8. пригугане -вы, *Gram.* la prosthèse;

9. захващатъ много мѣсто (*за -вы*), *v. imp.*

ils chassent; 10. поставямъ -вы наопакъ,

va. Typ. bloquer; 11. оправане прѣобър-

наты -вы, le déblocage; 12. изваждамъ

или промѣнявамъ прѣобърнаты -вы, *va.*

débloquer (*voyez* Слово).

Буквалень, *adj.* textuel, littéral; -лно, -ле-

ment; 1. (дума по дума), servile; 2. — разумъ,

sm. la lettre; || въ — разумъ, à la lettre;

2. — прѣводъ, *sm.* le mot-à-mot.

Буквално, *adv.* à la rigueur, à toute ou en

rigueur.

Буквальность (на прѣводѣ), *sf.* la littéralité, la servilité.

Букварь, *sm.* l'abécédaire, abc, syllabaire; *m.* croix de par Dieu ou de Jesus, *f.*

Букварче (подвезено въ хартія), *sm.* la brochure; 1. (за въ назуха), l'almanach *m*; 2. — забѣлѣжка, *sf.* le calepin.

Буквено писмо, *sm.* écriture phonétique *f.*

Букеть (китка), *sm.* le bouquet.

Буки, *sm.* nom bulgare de la lettre Б.

Букова глава, *sm.* un stupide, un cornichon, machine *sc*; 1. (богатъ), un midas; 2. *fig.* le gobe-mouches, la grue, l'huître *f.*, un claude; 3. *pop.* 'hallebreds, *sc.*

— гора, *sf.* la fouteleia.

Букснѣ (търбилце), *sm.* la buccine.

Букъ, *sm.* arbre, le fouteau ou foyard, le 'hêtre; — овъ, de —, *adj.* || *fig.* une pécore.

Булварь (мѣсто за расхождане), *sm.* le boulevard *et* -vart.

Булдогъ, *sm.* le bouledogue.

Булинь, *sm.* Mar. la bouline; *f.* плавамъ съ -и, *vn.* aller à la bouline; 2. плаване съ -и, le boulinage; 3. опинамъ -тъ у платната, *va.* bouliner.

Булють (узра), *sm.* la bouillotte.

Булка, *sf.* l'épousée *f.*, l'accordée *f.*, la dame; 1. la madame, *pl.* mesdames; 2. la maitresse, la milady; 3. — настояница, patronnese *et* dame —, *sf*; 4. *fam.* la moitié; 5. играя на -кы или на куклы (за дѣца), *vn.* jouer à la madame.

Було (вуаль *m.*), *sm.* le voile; || мало —, la voilette; 1. *fig.* le crêpe, le masque; 2. (мазъ-та), *Anat.* l'épiphloos *m*; — денъ, 'epiphloïque, *adj*; 3. въспаелена на -то въ търбухъ-тъ, *Méd.* l'omentite *f.*

Булчва кость, *sf.* *Anat.* le fémur, le tibia; || на —, tibial, *adj.*

Булчнокостень, *adj.* *Anat.* fémoral.

Бумазея (платъ), *sf.* la futaine, le boucassin; — зейнъ, de —, *adj.* || тъкачъ на —, un futainier.

Бумазія (платъ), *sf.* le bombasiu.

Бумень, *adj.* Bot. frutescent.

Бумень, *sm.* Bot. le chaton.

Бунтовникъ, *sm.* un agitateur, insurgé, revolté, émeutier *m*; 1. un rebelle, conjuré, factieux, séditieux, mutin *m*; 2. *fig. sc.* incendiaire. [séditieux.

Бунтовски, *adj.* insurrectionnel, tumultueux.

Бунтувамъ, *va.* faire révolter; 1. soulever; 2. — са, *vr.* se revolter, se mutiner; 3. *fig.* se soulever.

Бунтъ, *sm.* l'insurrection *f.*, la révolte, la rébellion; 1. Pémeute *f.*, la sédition, l'incendie *m*; 2. *fig.* le remuement *et* remûment.

Бунчукъ (знаме у Турци), *sm.* un toug outouc.

Бура, *sf.* l'orage *m*; 1. (ураганъ), le cyclon; (на море *и fig.*), la tempête; 3. *fig.* la nuée.

Бура, *sf.* Chim. le borax. [dragée.

Бурани, *sf.* la pâtée, la farce; || Agric. la

Бургграфство, *sm.* le burgraviat.

Бургграфъ (бейт.), *sm.* le burgrave *et* bourgrave.

Бургомистръ, *sm.* un bourgmestre.

Буре, *sm.* le baril, la tonne, la tinette; 1. la pipe, le nuid, le flût; 2. *и coll.* —а, la futaillage; 3. (за барутъ), la saque; 4. Mar. la balise.

Буренце, *sm.* le tonnelet, le baril. pétrel.

Бурень, *adj.* orageux; || —пилецъ, *sm.* oiseau, le

Бурень, *sm.* l'herbe *f.*, herbage *m.*

Буренова колыба (скинопагия у Евреи), *sf.* la scéoprogie. [teux.

Бурни (за море), *adj.* gros; || Mar. tourmen-

Бурова киселина, *sf.* Chim. acide borique *m.*

Буталка (за масло), *sf.* le ribot; 1. (за млѣко), la baratte; 2. —и бутало, la batte-à-beurre.

Бутникъ, *sm.* un rustaud.

Бутнувамъ, *va. fig.* donner le croc-en-jambe; || —са, *vr. fig.* trebucher. [saillies *f.*

Бутнуване, *sm. fig.* l'entorse *f*; || съ —неа, *par*

Буть (у животны), *sm. t.* (voyez Задня плъшка); || съ широки —ове, reinte, *adj.*

Бузеть, *sm.* le buffet.

Буфонски, *adj.* tabarinique.

Буфонство, *sm.* la trivelinade. [trivelin *m.*

Буфонъ (свойтаре *t.*), *sm.* un bouffon, pasquin,

Бухалатъ, *adj.* pelu, peluché; || Bot. verticillé, aigrette. [le fléau.

Бухалка, *sf.* la batte, le broyeur, l'espade *f.*

Бухаль, *sm.* oiseau, le duc.

Бухалче, *sm.* pomme de pin, *f.*

Бухамъ (както бухалъ), *vn.* bubuler.

Бухеръ, *sm.* (voyez Плущковъ).

Бухавость, *sf.* le ressort.

Бухамъ, *va.* battre; || (къмшица), espader.

Бухачъ, *ка, s.* espadeur, flaussier, ère.

Бухта, *sf.* Mar. le balant, roue de cable, *f*;

|| свивамъ на —ты ортома, *va.* Mar. rouer.

Бухъ! *interj.* pouf, patatras.

Буца, *sf.* la bosse, l'excroissance *f*; 1. (отокъ на тѣлото), le loup; || Méd. la tumeur; 2. —или главулекъ (на крака у конь), Vétér. le carpelet; 2. (отъ прѣсть), la motte; 4. крываета вадъ —цыгъ (за пилцы), *v. imp.* il se mottent.

Будентавъ (ладія), *sm.* le bucentaure.

Будотрошъ, *sm.* Agric. le brise-motte ou casse-motte.

Бучене, *sm.* le mugissement, bruissement, renflement *m.*

Бучка (земля), *sf.* la glèbe: 1. (снѣгъ), pelote de neige, *f*; 2. *pl.* —кы (у конь), la molette; 3. сбирама на —, *vr. fig.* se pelotonner; 4. растрошавамъ —кыгъ на нива, *va.* emotter.

Бучкень, *adj.* loupeux.

Бучливъ, *adj.* mugissant, ronflant.

Бучж, *vn.* bourdonner, bruire; || **бучи**, *v. imp.* il retenti; *pl.* -чать, ils mugissent.

Бушкетъ (*дръжъ-прѣпорецъ*), *sm.* le porte-étendard.

Бывамъ, *vn.* être, subsister, devenir, assister à, se voir; 1. нека това да бъде тъй, cela supposé; 2. было не было! да бъде щото ще! vogue la galère.

Бывность, *sf.* la présence.

Быволаръ, *sm.* un pâtre.

Быволица, *sf.* la buffonne.

Быволска кожа, *sf.* le buffle.

Быволче, *sm. dim.* le buffetier.

Быволь, *sm. quadr.* le buffle; || un brutal.

Быкоборецъ (*торедоръ*), *sm.* un toréador ou taureau.

Быски бой, *sm.* la taumachie.

— **клея**, *sm.* la taurocole.

Быкче, *sm. dim.* le bouvillon.

Быкъ, *sm. quadr.* le taureau, le boeuf; 1. (*у лостъ*), l'éperon *m*; 2. -гордень, *sm. Mar.* cargue fond, *f*; 3. *pop.* l'oiseau de Saint Lue, *m*; 4. бой съ -ове, combat de taureaux, *m*.

Быдле, *sm.* la drogue.

Былки и търговия съ —, *sf. pl.* la droguerie; 1. захлуци за —, le droguier; 2. подправям лъкарски —, *va.* gourer; 3. подправены —, la goure, 4. подправач на —, un gourer.

Быль, *adj.* ancien.

Быляринъ и -ляръ, *sm.* un pharmacien, pharmacopole, apothicaire *m*; 1. un drogueur, vendeur de mithridate, marchand d'orviétan; 2. empirique, opérateur, bauquiste *m*; 3. (*шарлатаникъ*), médecin d'eau douce, médocaste *m*; 4. търговецъ —, un droguiste; 5. тѣмо -лярска смѣтка, un memoire d'apothicaire.

Былярница, *sf.* l'apothicairerie.

Былярнически, *adj. Pharm.* officinal.

Былярска стока, *sf.* la drogue.

Былярски кодексъ, *sm.* le codex ou code.

Былярско искусство, *sm.* l'apothicairerie *f*.

Бысерень (*приличеръ на бысеръ*), *adj.* nacré.

Бысеръ, *sm.* nacre de perles, *f*.

Быстрина, *sf.* la limpidité.

Быстьръ, *adj.* l'impide, clair, serein; -тро, -мент; || *fig.* net.

Бытие, *sm.* l'être *m*, l'existence *f*; 1. (*първа книга отъ Библия*), la genèse; 2. описание на —, l'histoire *f*.

Бытолки просякъ, *sm. fam.* un argoulet; || *pop.* une gueusaille.

Бъгай да бѣгаме! *adv. fam.* sauve qui peut.

Бъгайс! *interj.* nargue de; || — отъ тукъ! *adv.* loin d'ici.

Бъгамъ, *vn.* fuir, courir, s'évader; 1. (*накъ*) recourir; || *fig.* revoler; 2. (*брьзо*), voler; 3. (*гологлавъ*), prendre ses jambes à son cou, jouer des jambes; 4. *fig.* tourner le dos à;

5. бѣга далечъ (*за зебръ*), *v. imp. Vén.* elle forlonge et se —, *vr*; || бѣгаме единъ отъ другъ, *vn.* s'éviter.

Бѣгачъ, *sm.* un fugitif; || (*конъ*), un courcier.

Бѣглявъ, *adj.* fugitif, fuyant, fuyard; || — *огънь*, *sm. Milit.* feu roulant, *m*.

Бѣгство, *sm.* l'évasion *m*, la dérouté.

Бѣтъ, *sm.* la fuite, course, évacion *m*, carrière *f*; || **принудявамъ въ** —, да бѣгатъ, *va.* mettre en fuite.

Бѣда, *sf.* le malheur, le mal, la cause, le pis aller; 1. *Jur.* le cas; 2. смаляване —, *Jur.* l'atténuation *f*.

Бѣдопилецъ, *sm.* le traîne-malheur ou traîne-potence.

Бѣдственъ, *adj.* calamiteux.

Бѣдствие, *sm.* la calamité, adversité *f*; 1. *Mar.* l'incommodité *f*, la détresse; 3. сигналъ за —, *Mar.* signal de detresse, *m*.

Бѣдж, *va.* inculper.

Бѣжанецъ, *sm.* un réfugié, émigrant, fugitif, fuyard; 1. déserteur, proscrit, rendu *m*; 2. (*въ лунія*), *Mathém.* le curseur; 3. *Milit.* un réfractaire; 4. давамъ —, *va.* extradier; 5. даване —, l'extradition *f*.

Бѣжешкомъ, *adv.* couramment.

Бѣженъ, *adj.* courant. [de-neige *m*.

Бѣла-валка, *sf.* arbrisseau, l'obier ou boule — **вълна**, *sf.* laine beige *f*.

— **върба**, *sf.* arbre, le picéa.

— **глина**, *sf. Minér.* la calamite.

— **дробъ**, *sf.* le poumon; -бень, du —, *adj*;

1. въспадене на —, *Med.* la pneumonie, la péripneumonie; 2. което са относно да въспадене на —, péripneumonique, *adj.* 3. (*отъ теле или агне*), le mou.

— **калугерка**, *sf.* oiseau, la piette ou nonnette blanche.

— **коса**, *sf.* la canitie.

— **лепра**, *sf. Méd.* le vitiligo.

— **лѣтна круша**, *sf.* la blanquette.

— **подкора**, *sf. Bot.* l'aubier *m*.

— **рада**, *sf. fig.* eau-de vie *f*, esprit-de-vin ou alcool, *m*.

— **рыба**, *sf. poisson*, l'able *m* et ablette *f*.

— **салата**, *sf. plante*, l'escarole et scarole *f*.

Бѣлене, *sm.* le blanchiment, la déablation.

Бѣлецъ, *sm.* un séculier, frère lai *m*; || *pl.* -лцы, *fig.* les ouailles *f*.

Бѣлзнявъ, *adj.* blanchâtre, blafard, fari-neux, chenu, louvet; 1. *Anat.* albuginé; 2. — **негръ**, *sm.* (*voyez* Албиносъ).

Бѣлзна луга, *sf. Chim.* eau de Javelle, *f*.

Бѣлзло, *sm.* la ceruse ou blanc de ceruse ou de plomb; || -и чървило, le blanc de fard.

Бѣлна, *sf.* le blanc, la blancheur, les lis *m*; || *fig.* l'ivoire *m*, l'albâtre *m*.

Бѣлны (*на морски вълма*), *sf. pl.* les moutons *m*; 1. съ -море, moutonnée, *adj.* 2. мѣта —, *v. imp.* elle moutonne.

Бѣлѣсамса, *vn.* se plâtrer. [balzane.]
Бѣлѣчкото (по кракъ-тъ на конь), *zn.* la
Бѣлогацарь, *zn.* un caleçonier.
Бѣлогъзка, *sf.* oiseau, le cul-blanc.
Бѣлодробень, *adj.* Anat. pulmonaire.
Бѣлокопытникъ, *zn.* plante, le tussilage ou
pas d'âne.
Бѣлокошь, *zn.* la sanitie.
Бѣлоочень, *adj.* Anat. albugineux.
Бѣлоногъ конь, *zn.* cheval balzan *m.*
Бѣлопахъ, *sf.* oiseau, le motteux.
Бѣлосивъ, *adj.* grivelé.
Бѣлостъ, *sf.* la blancheur.
Бѣло, *zn.* le blanc; || мажъ съ —, *va.* blan-
chir; || на —, *adv.* en blanc, blanchement.
— лале, *zn.* plante, la primevère.
— облаче (съ око), *zn.* le dragon; || *Méd.*
le caligo.
— месо, *zn.* le blanc.
— платно, *zn.* la eretonne. [blanches *f.*
— течене, *zn.* *Méd.* les fleurs ou fleurs
Бѣлъ, *adj.* blanc, séculier; 1. Anat. albuginé;
2. (както сѣбъ), albâtre; || *fig.* d'ivoire *m.*
— бобъ (фасуль), *zn.* plante, le 'haricot,
la fasséole.
— листецъ (край книга), *zn.* la garde.
— лукъ (чеснокъ), *zn.* plante, l'ail *m.*
— мряморъ (на зелены жили), *zn.* le
cipolin et marbre cipolin.
— мѣхъ (кожуахъ), *zn.* Blas. le menu-vair.
— соколь, *zn.* oiseau, le pygargue.
— соусъ, *zn.* le blanc.
— цвѣтъ, *zn.* le blanc.
Бѣлы гаци (отдолни), *sf.* *pl.* le caleçon,
les braies *f.*; || (напрѣстлице), plante, la
digitale, la convallaire ou muguet, le bouton
d'argent.
— калины, *sf.* *pl.* la senelle et cenelle.
— маниста, *zn.* *pl.* la perle.
Бѣлѣвкъ, *adj.* Bot. glabre.
Бѣлѣвкость, *sf.* Bot. la glabréité.
Бѣлѣвки жълты сльвы, *sf.* *pl.* la mira-
belle et prune de —, *sf.*
Бѣлѣгъ, *zn.* le signe, l'enseigne *f.*, le caract-
tère, le stigmatе, la cible; 1. (на злато
или сѣбро и плата за него), le contr-
ôle; || удрямъ —, *va.* contrôler; 2. (отъ
рана), la plaie, la cicatrice; 3. (на кракъ
отъ изгоряване), le maquerreau; 4. (на
жестко и на дърво), la madrugé; 5. *fig.*
l'escarre et eschare *f.*; 6. *Chir.* la couture;
7. пълень съ -зи, couturé, stigmatisé, *adj.*
Бѣлѣжка, *sf.* la marque, le signet, l'indice
m.; 1. l'apparence *f.*, la trace, l'étiquette *f.*;
2. l'estampille, le numero, la note, le re-
père et repaire; 3. l'étalon *m.*; || удряне-на
мѣрка, l'étalonnage et -lonnement; || удрямъ
—, *va.* étalonner; 4. (съ книга), le tourne-
feuille; 5. (ради запомняване), Тур. le
moins; 6. (на рѣзачъ върху монета), Нит.

le déférent; 7. *fig.* le symptôme; 8. описане
-цы на образъ, le signalement; 9. описавъ
по важнитѣ -кы нѣкого, *va.* signaler;
10. листъ за описане важни -кы, signa-
létique, *adj.*; 11. поставямъ -кы на линия,
va. Milit. jalonner.

Бѣлѣжна книжка, *sf.* le mémorandum.

Бѣлѣжъ, *va.* marquer, noter, tracer; 1.
(изново), remarquer; 2. (платъ съ пѣчѣтъ),
va. bouiller.

Бѣлѣзачъ, *zn.* un dessinateur.

Бѣлѣзене, *zn.* le dessin; 1. линейно —,
dessin linéaire; 2. (гравироване на лѣдна
плоча), la taille-douce; 3. (на капчицы),
le grené; 4. (съ истриване), l'estompe *f.*

Бѣлѣзни захлупцы, *zn.* *pl.* étui de mathé-
matique, *m.*

Бѣлѣзно искусство, *zn.* art du dessin, *m.*

Бѣлѣзъ, *zn.* le dessin, le trait; 1. -или
щамница (съ текстъ), l'illustration *f.*; 2.
украсявамъ съ -зи, *va.* illustrer; 3. (отъ
нѣрво скарисване), Peint. le repentir; 4.
fig. l'ébauche *f.*; 5. *pl.* -зитъ (на компасъ).
Mar. l'aire de vent, *f.*; 6. съ -зи, *adv.*
graphiquement.

Бѣлѣзи (набрѣдывамъ), *va.* dessiner, tracer,
dresser; 1. (изново), retracer; 2. (съ ие-
тривалка), estomper; || -са, *vr.* se dessiner.

Бѣлѣче (газаче съ око), *zn.* la taie; || *Méd.*
l'albugo *m.* ou albugine *f.*, le caligo, l'aige *f.*

Бѣлѣчки мѣхъ, *zn.* le petit-gris.

Бѣлѣжъ-тъ (на окомото), *zn.* le blanc de
l'oeil; 1. (на яйце), le blanc d'oeuf; 2. (на
сураво яйце), la glaire; 3. *Chim.* l'album-
mine; 4. възпалене на очный —, *Méd.* le
chemosis; 4. намазевамъ съ — отъ сураво
яйце, *va.* glairer.

Бѣлѣженъ, *adj.* *Chim.* albumineux.

Бѣлуга, *sf.* poisson, le grand esturgeon.

Бѣля, *va.* blanchir; 1. бѣлѣса, *v.* *imp.* il
blanchit; 2. който са бѣлѣе, blanchissant, *adj.*

Бѣлѣса, *v.* *imp.* il s'enleve, il s'exfolie.

Бѣлѣсе, *zn.* fat. la pendaison.

Бѣсенъ, *adj.* furieux, furibond, malicieux,
malin; 1. démoniaque, forcené, rageur, ener-
gumène *se*, licencieux; 2. *Méd.* hydrophobe
se; 3. *fat.* mièvre; 4. както единъ —,
adv. en désespéré.

Бѣсна жена, *sf.* *fig.* une bacchante, ménade *f.*

Бѣсно дѣте, *zn.* un lutin; || *pl.* -дѣца, la canaille.

Бѣсность, *sf.* la fureur, furie, fougue; 1. *Méd.*
la rage, l'hydrophobie *f.*; 2. *fig.* la frénésie.

Бѣснотия, *sf.* *fat.* la mièvrerie et mièvrété.
Бѣсовитъ (хващанъ отъ зълъ бѣсъ), *adj.*
possédé.

Бѣсовица, *sf.* amas de chiens, *m.*

Бѣснѣя, *vn.* lutiner; 1. *fig.* jeter sa gourme;
2. *fat.* charivariser.

Бѣсъ, *zn.* un diable, démon *m.*; || хващане
отъ зълъ —, la possession.

Бѣж, *va.* pendre; || *-ca, vr.* se pendre.
Бюварь, *sm.* le buvard.
Бюджетъ (*финансова сметка*), *sm.* le budget.
Бюлля (*заповѣдь*), *sf.* la bulle; || *потвърденъ съ —*, bullé, *adj.*
Бюллетень, *sm.* le bulletin.
Бюратъ (*платъ*), *sm.* le burat.
Бюро, *sm.* le bureau; || (*писменъ прѣстола*), le secrétaire.
Бюрократически, *adj.* bureaucratique.
Бюрократія, *sf.* la bureaucratie.
Бюскъ (*въ корсетъ*), *sm.* le busc; 1. влагамъ — въ корсетъ, *va.* busquer; 2. подгъвка за —, la busquière.
Бюстъ (*глава и гръды*), *sm.* le buste.
Буфетъ (*черпачица за господари*), *sm.* la buvette; || *обдържачъ на —*, un buvetier.
Бжблачъ, *sm. fam.* un bougon.
Бжблене и Бжблене, *sm.* le grasseyement.
Бжблнвъ, *adj.* grasseyeur. [gonner].
Бжбля и Бжбля, *vn.* grasseyer; || *fam.* бжблрачка, *sf. fam.* une péronelle.
Бжбращъ, *ка, s.* conteur, causer, marmoteur, euse; 1. un mécontent, grognard, grogneur et grognon, bredouilleur; 2. *fig.* un clabaud; 3. *fam.* un brise raison.
Бжбрене, *sm.* le babil et babillement, la jasserie, la rumeur; 1. (*прѣзъ жбжы*), le marmotage et -mottement; 2. *fam.* le grognement, la grognerie
Бжбрековидень, *adj.* Bot. réniforme.
Бжбрекъ, *sm.* le rein, le rognon; 1. болезъ на -рецытъ, *Méd.* la néphralgie; 2. възпалене на -рецытъ, *Méd.* la néphrite. [phrite].
Бжбречень, *adj.* rénal; || *-камыкъ*, *sm.* la néphrétique.
Бжбречна копая [въспалене на —, *Méd.* la pyélite.
— болестъ, *sf.* la néphrétique et colique néphrétique, *sf.*; || *страдалецъ отъ — и цѣръ за —*, le néphrétique. [émulgents *f.*
Бжбречны сини жылы, *sf. pl.* Anat. veines
Бжбривость, *sf.* la loquacité.
Бжбривъ, *adj.* babillard, loquace; || *fam.* grognard, grogneur et grognon.
Бжбрилнвъ, *adj.* bavard. [margot].
Бжбрица, *sm.* un bavard; || *-жена, sf. fig.* une

Бжбрю, *pa, s.* grogneur, euse.
Бжбря, *vn.* bavarder, bredouiller, babiller, charpe-chuter; 1. (*прѣзъ жбжытъ си*), *fam.* marmotter; 2. *pop.* rognonner, marmotter, hogner; 3. *fam.* grogner, grommeler; 4. (*непрѣстанно*), *fam.* jaboter; || *fig.* jacasser.
Бжбрътия, *sf.* le bavardage et -dise *f.*, le babillage. [rieur, en herbe *f.*
Бжбдень, *adj.* futur, prochain, à venir; || *fig.* ulté-
Бжбдна вечеръ, *sf.* la veille, la surveillance; || —, *plante*, la julienne.
Бжбдникъ, *sm.* la veille, la surveillance, chandelle de veille *f.*
— *камыкъ*, *sm.* la harpe.
Бжбдно врѣме, *sm.* Gram. le futur.
— *състояне*, *sm.* la futuration.
— *съществуване*, *sm. fig.* l'avenir *m.*
Бжбдность и -нина, *sf.* la futuration; || *прѣд-вжбдамы* -та, *va.* percer. [-amment].
Бжбднителень, *adj.* surveillant, vigilant; -лно,
Бжбднителностъ, *sf.* la vigilance. [veille, *f.*
Бжбднине и -днене, *sm.* le nocturne, état de
Бжбдннъ, *vn.* veiller.
Бжбзень оцедъ, *sm.* vinaigre surard *m.*
Бжбжъ, *sm. arbre*, le sureau; -зень, de —, *adj.* || —, *plante*, le sauge, -зевъ, de —, *adj.* — и -зунякъ, *sm. plante*, l'hièble; || *вжбдъ* —, *plante*, l'orgvale ou toute-bonne *f.*
Бжбжкане (*въ говоренето*), *sm.* Méd. le psellisme.
Бжбжва, *sf.* la tonne, le tonneau, le poinçon; 1. la barrique, la queue, la botte; -вень, de —, *adj.* 2. (*за сухы стокы*), le boucaut; 3. (*съ вино*), la pièce; 4. (*за носене вода*), la tige; 5. — злато (100 *x.* талеря), une tonne d'or; 6. спускане — въ зимникъ, l'avantage *m*; 7. настиламъ въ —, *va.* encaquer; 8. наливане въ —, l'entonnage et entonnement *m.*
Бжбжваръ (*хуноръ Mar.*), *sm.* un tonnelier.
Бжбжвена джска, *sf.* la douve.
Бжбжвичка (*мѣда*), *sf.* H. nat. la tonne.
Бжбжвы (*римска дръва*) *sf. pl.* le tonnelet.
Бжбжъ, *vn. fig.* ronfler.
Бжбжъ, *sm.* la négation, action de nier; || *хвациа ма —*, *vn.* nier, dénier.

В

В (*се*), troisième lettre de l'alphabet bulgare.
Вагенмейстръ, *sm.* Milit. le vaguemestre.
Вагонъ (*парета на желѣзень пѣтъ*), *sm.* le waggon et wagon.
Вада, *sf.* le ruisseau, conduit, canal *m*; 1. la goulotte et goulette, rigole *f*; 1. (*харкъ т.*), Pétier *m*; || *-дичка, dim.* le ru; 3. (*за истичане вода изъ рудникъ*), l'arrugie *f*; 4. (*на климало*), (*воуезъ Лимберсъ*).

В.

Вай

Вадене (*на градина*), *sm.* l'irrigation *f*; 1. (*съ вода полето*), l'arrosage *m*; 2. или джбене (*на кожа*), le coucrement. [laire].
Вадень (*който расте по вады*) *adj.* rivu-
Вада, *va.* aveindre; 1. (*градина*), abbrevuer, arrosger; 2. или печъ и джбя (*кожы*), corroyer, coudrer; 3. (*очи*) aveugler
Ваза (*сжждина*), *sf.* le vase, l'urne *f.*
Вай! *interj.* aïe ou ahî.

Вакантин, *adj.* vacant, non occupé, jacent
|| бывамъ -тъ или изваденъ, *vn.* vaquer.

Ваканція (*праздно мѣсто*), *sf.* la vacance;

1. *pl.* -ціи, (*дни за расходна, праздници*),
les vacances *f.*; 2. имамъ -ціи, *vn.* vaquer.

Вакса, *sf.* le cirage; -сеиъ, de cirage.

Вакосвамъ (*обуца*), *va.* cirer; || -сване,
sm. le cirage.

Ваксаръ, *sm.* un dérotteur.

Вакханалия, *sf.* la bacchanale.

Вакханка, *sf.* une ménade.

Вакханка (*журкиля*), *sf.* une bacchante.

Вакълъ (*за животни*), *adj.* noir aux yeux.

Валгангъ, *sm.* Fortif. le terre-plein.

Валева, *sf.* la combe.

Вали (*дждъ и fig. спорно*), *v. imp.* il pleut
(отъ pleuvoir); || изъ рѣжавъ, *adv.* il pleut
à verse.

Валиснерія, *sf.* plante, la valisnère et -nérie.

Валка (*монъ т.*), *sf.* la balle; 1. la sphère,
le peloton; 2. училинкъ за игра на —, un
sphéristère; 3. мѣсто за игра на —, la
sphéristère, le mail; 4. искусство за игра
на —, la sphéristique; 5. подмѣтамъ —
ради залъгане, *vn.* peloter; 6. игра на —,
la rаше; 7. бръскамъ —, *va.* crosser; 8.
бръскачъ на —, un crosseur; 9. (*сидѣжъ*),
pelote de neige, *f.*

Валмливъ, *adj.* fluctueux.

[la balle.

Валмо, *sm.* le rouleau, cylindre, boudin; || *Тур.*

Валсирувамъ, *vn.* valser.

Валсировачъ, *ка, s.* valseur, euse.

Валсъ (*нѣмско слово*), *sm.* la valse.

Валторна, *sf.* Mus. le cor.

Валторникъ, *sm.* un corniste.

Валута, *sf.* Com. la valeur.

Валчаста гжба, *sf.* la vesse-loup ou -de-loup.

— тыква, *sf.* le potiron.

Валчasto украсенъ, *sm.* le godron.

Валчастъ, *adj.* rond.

— драмъ, *sm.* la poire.

[le tore.

— фризъ (*при джно на стѣлнѣ*), *sm.* Archit.

Валиничаръ, *sf.* la foulerie.

Валиничаръ, *sm.* un foulon et foulonnier.

Валяковиденъ, *adj.* globuleux, sphérique;
-дно, -ment.

Валяковидность, *sf.* la sphéricité.

Валякъ, *sm.* la boule, la bulle, le globe; 1.
земни —, globe terrestre; 2. небесни —,
globe céleste; || *Géom.* la sphère; 3. (*съ
рачка*), sphère armillaire; 4. Archit. l'astragale
m.; 5. (*валка за игра*), l'éteuf et éteuf
m.; 6. (*натлканъ съ козина*), la bourrelet
ou bourlet; 7. (*у умайници*), l'escamote *f.*;
8. който състои отъ -ацы, globuleux, *adj.*

Валялна глина, *sf.* terre chimolée *f.*

— воденица (*трѣкло*), *sf.* moulin à foulon, *m.*
Валяемъ (*платъ*), *va.* piloner; 1. (*сукно*),
fouler; 2. (*плѣтъ*), marcher; 3. -са, *vr.*
se vautrer, traîner.

Валяне, *sm.* le foulage, pilonage; 1. (*сукно*),
la foule, foulure; 2. брой кожи за —, la
foulée.

Валяче, *sm. dim.* le globule, la boulette; 1.
(*мряморно*), la bille; 2. (*у барометръ*),
la cuvette; 3. (*за жреби*), la ballotte ou
boule; 4. (*за изваждане лѣпки*), la sa-
vonnette.

Валячникъ, *sm.* plante, la globulaire.

Валжтъ (*за пилуци*), *v. imp.* ils s'assemblent.

Вампири (*у в. в.*), *sm. pl.* les larves *f.*

Вампирство, *sm.* le vampirisme.

Вампиръ et **Вапиръ**, *sm.* le cochemar; ||
(*звѣрката мишка*), *sf.* mamm. le vampire,
la rougette et rousette, le phyllostome.

Ванадъ (*металлъ*), *sm.* Minér. le vanadium.

Вандемиеръ (*мѣсець на републиканска го-
дина*), *sm.* le vendémiaire.

Ваниль, *sf.* la vanille; -ленъ, de vanille.

Ванилно растене, *sm.* plante, le vanillier.

Ванна (*въ видѣ дървена кондура*), *sf.* le sabot.

Вантове, *sm. pl.* Mar. les 'haubans *m.*; 1.
заѣккамъ —, *va.* capeller les 'haubans; 2.
заѣкване на —, le capelage.

Вантозъ (*мѣсець на р. г.*), *sm.* le ventôse.

Вантузъ (*за пуцане кръвъ*), *sf.* la ventouse;
|| *Chir.* le bdellomètre; || пуцамъ кръвъ съ
—, *va.* ventouser.

Вантузенъ инструментъ (*порѣзникъ*), *sm.*
Chir. le scarificateur. [bans *m.*

Вантъ-путенсы, *sf. pl.* Mar. chaînes de 'hou-

вапсувамъ, *va.* colorer.

Вапсуване, *sm.* la coloration.

Вара (*аршинъ испански*), *sf.* la vare.

Варакушъ, *sm.* oiseau, la gorgé-bleue.

Варалетъ, *adj.* rond.

Варваринъ et -варъ, *sm.* un barbare; || *fig.*
un vandale, ostrogot, tudesque *m.*; || (*който
не знае нищо*), *fam.* un velche.

Варварски, *adj.* barbare; -ски, -ment.

Варварство, *sm.* la barbarie, le vandalisme.

Варганъ, *sm.* Mus. la guimbarde.

Варда, *sf.* le guet; || *interj.* gare.

Вардачъ, *ка, s.* gardien, garde, la sentinelle,
garçon de bureau, *m.*; 1. (*на киязъ*), un
menin; 2. (*на болнѣ*), un garde-malade;
3. (*на мртвесецъ*), un veilleur; 4. заповѣ-
дамъ на —, *va.* consigner; 5. заповѣдане
на —, la consigne.

Вардене, *sm.* la garde, conservation *f.*; || да-
вамъ за —, *va.* déposer.

Вардетеса, *interj.* alerte!

Вардеса! *interj.* place, gare. [sauvegarde.

Варднелна грамота или стража, *sf.* la
Варднелна постъгане (*съ нѣкого*, вардане),
sm. le ménageant.

Варднелность, *sf.* la circonspction.

Варднелъ, *adj.* circonspct.

Вардя, *va.* garder, ménager, observer, con-
server, tenir; 1. guetter, être à l'affût *m.*;

2. (приличностѣ), sauver les apparences; 3. -са, *vr.* prendre garde, se donner de garde, s'épargner; 4. (отъ), gare le; 5. (отъупотрѣбленіаишчо), s'abstenir de.
- Варене**, *zn.* la coction, cuisson, cuite *f*; || или печене вторно, *zn.* la recuisson; || (на топла вода), le bain marie.
- Варено сладко**, *zn.* la confiture; || (съ овошкы), la conserve.
- Варены сливы (съ захаръ)**, *sf. pl.* le moyeu.
- Вари-кличка**, *sc.* un avare, chicanier, fesse-maille, vilain, crasseaux; *m. 1.* (змуснавь), une sordidité; 2. *fig.* une ladresse; 3. *fam.* un grippe-sou, pince-maille, charpagon; || *fig.* un cancre; 4. *pop.* un grigou. [vérine.]
- Варинасъ (най-дубавъ титюнь)**, *sm.* la Варителность, *sf.* la digestibilité. [riante.]
- Варианта (различіе на текстъ)**, *sf.* la variation.
- Вариационно смѣтане**, *zn. Mathém.* calcul des variations *f*.
- Вариация**, *sf. Mus. Mathém.* la variation; || съ -ци. *Mus.* varié, *adj.* [varier.]
- Варирувамъ (права вариациу)**, *va. Mus.*
- Варка**, *sf.* la barque, le bateau; 1. (каиче), l'esquif *m*; 2. (лодка), la nacelle; 3. (що върви леко), chaloupe bonne de nage, *f*; 4. (пълна), une barquée; 5. (който троши -кы за продаване на дърва), un déchireur.
- Варкамъ**, *vn.* (вожез Бързамъ).
- Варкаръ**, *s.* un batelier.
- Варкарчина**, *adj.* de barque.
- товаръ, *sm.* la navée, barquée *f*.
- Варкичка**, *sf. dim.* la barquerolle et barquette, le batelet. [cre.]
- Варколакъ**, *sm. fig.* l'ours *m*; || *fam.* le massa-
- Варляна прѣсть**, *sf.* le calcaire.
- Варляно сръдство**, *zn.* le caustique.
- Варлянь**, *adj.* calcaire; culcinable.
- Варлявѣсть**, *adj.* calcareux.
- Варна пещъ**, *sf.* fourneau de calcination *f*.
- Варненъ**, *adj. Chim.* calcique.
- Варовита база**, *sf.* lait ou blanc de chaux, *m.*
- Варовито мазило (оросанъ т.)**, *zn.* la ruilée. — накапване, *zn.* l'incerustation *f*.
- Варосвамъ**, *va.* crépir; || (омазвамъ съ варъ), *Archit.* encroûter.
- Варъ**, *sf.* la chaux; 1. (у табацы), la plamée; 2. (неогасена), chaux vive; 3. (огасена), chaux éteinte; 4. опалване пещъ за —, le chauffour ou four à chaux; 5. посыпвамъ съ — полето, *va.* chauder; 6. гори-варъ, *sm.* un chauffournier et chaulier; 7. което става на —, calcinable, *adj.* 8. горене или ставане на —, la calcination; 9. права или горя —, *va.* calciner; || гориса, прѣобрѣщаса на —, *v. imp.* il se calcine; 10. разбърквамъ съ —, *va.* gâcher; 11. бъркачъ на —, un gâcheur.
- Варя**, *va.* cuire, faire bouillir; 1. (изново), recuire, faire rebouillir; 2. или каля (нера
- за писане), 'hollander, 3. вариса, *v. imp.* il cuit.
- Вассалъ**, *sm.* un vassal; || (подданни), un 'hommager et vassal —, *sm.*
- Вата (намукъ т.)**, *sf.* de la ouate; -тень, d'ouate; || подплащамъ съ —, *va.* ouater; || приличенъ на —, ouateux, *adj.* [tavelle.]
- Ватала**, *zn. pl.* le battant; || (у станъ), la
- Ватеръ-кложетъ**, *sm.* lieux à l'anglaise, *m.*
- Ватеръ-бакштагы**, *sm. pl. Mar.* 'haubans de beaupré, *m.*
- Ватерштагъ**, *sm. Mar.* la soubarbe de beaupré.
- Ваувау (куценце)**, *zn.* le toutou ou tou-tou.
- Вахлячка**, *sf.* plante, le cirse.
- Вахмистръ**, *sm. Milit.* un quartier-mestre, maréchal des logis *m*; || главенъ —, maréchal des logis chef, *m.*
- Вахня**, *sf. poisson,* l'églefin et égrefin *m.*
- Вахта**, *sf. Mar.* le quart.
- Ващъ (ѣ. ваша, н. ваше; pl. ваши)**, *adj. poss.* votre; || *pron. poss.* le et la votre; || ващитъ (роднина), *sf. pl.* les vôtres; || ваше имане, *zn.* le votre.
- Вѣивамъ**, *va.* fourger.
- Вгъвамъ и Вгънвамъ**, *va.* froncer; || (ко-неуцъ въ угла), enfiler.
- Вгъвателенъ**, *adj.* maniable.
- Вгънка (у книга)**, *sf.* le larron, la corne; 1. най-тайныгъ -кы на сърдцето, les détours du coeur, *m*; || *fig.* les recoins *m*; 2. оглаждамъ -кы, *va.* déplier; 3. права -кы, *va.* gauffer; 4. загубватъ си -кытѣ, *v. imp.* ils se déplissent.
- Вдавамса**, *vr.* prêter et se — à, caler; || (съ страсть), s'acharner à; || вдаваса, *v. imp. Archit.* elle jarrete.
- Вдавателенъ**, *adj. fig.* flexible.
- Вдадено мѣсто (у сводъ)**, *zn. Archit.* le jarret.
- Вдаденъ**, *adj. Bot.* rétus; || (за сводъ), jarreté.
- Вдѣлбавамъ**, *va. Chir.* déprimer. [pression.]
- Вдѣлбене**, *zn.* l'enfonçure *f*; || *Chir.* la dé-
- Вдѣлбено-испжкнать**, *adj.* concavo-con-
- исписана медаль, *sf.* médaille incuse *f*.
- или издѣлбано исписанъ, *adj. Num.* incus.
- Вдѣлбнать**, *adj.* concave, déprimé; || (и отъ дѣлтѣ страны), concavo-concave, *adj.*
- грѣбъ (на конь), *sm.* cheval enselé *m.*
- Вдѣлбнина**, *sf.* la concavité.
- Вдовень**, *adj.* veuf.
- Вдовець**, *вица*, *s.* veuf, euve.
- Вдовница**, *sf.* une douairière; || самоволно изгоряване -цы, la suttée et suttie.
- Вдовнична дѣлба (нижлѣзъ т.)**, *sf.* le douaire; || дѣте, което са ползува само отъ — на майка си, un douairier.
- Вдовнично дукато**, *zn.* le denier de la veuve.
- Вдовицкы пары**, *sf. pl.* le douaire.
- Вдовство**, *zn.* le veuvage et viduité *f*.

Вдругидень, *sm.* le surlendemain; || *adv.* après-demain.

Вдървяване, *sn.* l'arborescence *f.* [spiré.]

Вдъхнать, *adj. fig.* infus; || (*отъ небеса*), in-

Вдъхноване, *sn.* l'inspiration (*и fig.*), infusion, suggestion *f.*; || *fig.* le souffle; || прѣдавамъ —, *va.* inspirer.

Вдъхнувамъ, *va.* inspirer (*и fig.*), dicter, suggérer, donner à entendre; || *fig.* glisser, insinuer; || който -ва, *fig.* inspireur, *adj.*

Вега (*звѣзда въ Лира*), *sf.* *Astr.* le Wéga.

Веда (*священа книга у Индусы*), *sf.* le védâ.

Ведеть, *sm.* Milit. la vedette.

Веднажъ, *adv.* un jour.

Ведърникъ, *sm.* chaudière à vapeur *f.* || (*въ парева машина*), le bouilleur; || поставямъ въ —, *va.* encuver.

Ведърце, *sm. dim.* la baillotte.

Ведро, *sn.* le secan, tine *m.*, le baquet; || *Mar.* la baille, le seilleau et seillot; || две -дра вода, voie d'eau, *f.*

Везелець, *sm.* plante, l'émérus, coronille *m.*

Везло (*накръсть за извѣстници*), *sn.* la bande; || въ —, sous bande.

Веждень, *adj.* Anat. sourceilier.

Вежды, *sf. pl.* le sourceil.

Веке и Вече, *adv.* déjà.

Векль-харчъ, *sm. t.* officier de la bouche, *m.*

Векселенъ вѣрвезъ, *sm.* le change, le cours.

Веленена хартия, *sf.* papier vélin *m.*

Велика лютюргия, *sf.* la grand' messe.

Велика херцогиня, *sf.* la grande-duchesse; || — княгиня, la grande duchesse de Russie; || — княжна, la grande duchesse non mariée.

Великански, *adj.* gigantesque.

Великанъ, *sm.* le géant, colosse *m.*; || бой на -ны съ богове, la gigantomachie (*v.* Жидъ).

Великденски, *adj.* pascal.

Великдень (*свѣтло Въскресење у Християны*), *sm.* les Pâques *m. et f.*; || подавяване по —, oeufs des Pâques, *m.* || —, plante, la coquelourde, aristoloche *f.*

Велики канцлеръ, *sm.* archichancelier *m.*

Великодушень, *adj.* généreux, magnanime; -шно, -ment; || *fig.* noble. [mité.]

Великодушие, *sn.* la générosité, magnanimité.

Великолѣпнень, *adj.* solennel et -lennel, splendide, magnifique; -лно, -ment; 1. pompeux, luxueux, superbe, triomphant; 2. fastueux, somptueux, honorable, riche; 3. (*за сурня*), *Mus. fig.* perlé; 4. *fig.* brillant, royal (*voyez* Прѣхубавъ).

Великолѣпие, *sn.* la magnificence, le luxe, l'éclat *m.*, la somptuosité; 1. la pompe, la richesse, apparat, appareil, état, faste *m.*; 2. който обыча —, fastueux, *adj.*; 3. съ —, *adv.* en cérémonie.

Великолѣпна къща, *sf.* le palais; || *fig.* le louvre.

Великолѣпно, *adv.* à grand bruit.

Велико магистерство (*на Малтійскій орденъ*), *sm.* le magistère. [sarème.]

Великопостны проповѣданеа, *sn. pl.* le

Велнокость, *sf.* la grandeur. [grand-duché.]

Велико херцогство, -княжество, *sn.* le

Велико-херцогски, -княжески, *adj.* grand ducal. [Голѣмъ].

Великъ, *adj.* grand, grief; || *fig.* 'haut (*voyez* — херцогъ, *sm.* le grand-duc; || -князь, *sm.* le grand duc de Russie, le grand prince. — Моголъ (*въ Индостанъ*), *sm.* le grand-Mogol.

Великы посты, *sf. pl.* le sarème; || рано или късно закачавъ —, le sarème est bas ou 'haut. [pl. les vélites *m.*

Велиты (*леги войскари у Римляны*), *sm.*

Величественно, *sn.* le grand. [jésté.]

Величественость, *sf.* la grandiosité, la ma-

Величественъ, *adj.* sublime, grandiose, auguste, pompeux, imposant; -но, -ment; || -ното, *sn.* le sublime.

Величество (*титла*), *sn.* Majesté; || Нерово

Царско —, Sa Majesté Tzarienne.

Величие, *sn.* la majesté, grandeur, pompe *f.* dignité *m.*; || *fig.* l'auréole *f.*, noblesse *f.*

Велможедържавие, *sn.* aristocratie *f.*

Велможы, *sm. pl.* l'aristocratie *f.*

Велпъ, *sm.* Mar. le flasque.

Велсъ, *sm.* Mar. la préceinte ou lisse.

Велта (*мѣрка за нумія*), *sf.* la velte; 1.

мѣра съ —, *va.* velter; 2. мѣряне съ —

sn. le veltage; 3. мѣрачъ съ —, un velteur.

Венера (*планета*) *sf.* *Astr.* la Vénus. [pubis.]

Венерина планинка, *sf.* Anat. le pénil ou

Венерическа болестъ, *sf.* la galanterie.

Венерически, *adj.* vénérien.

Венеринъ поясъ, *sm.* le ceste.

Веняминъ *sm.* le Benjamin. [lateur.]

Вентилаторъ (*развѣтреникъ*), *sm.* le venti-

Верверица, *sf.* quadr. l'écureuil *m.*; -ичень,

d'écureuil.

Верига, *sf.* la chaîne, le carean, le tissu: 1.

(*съ кукы*, *Techn.* или на камица), la cré-

maillère; 2. мѣра съ — пространство, *va.*

chainer; 3. вѣрвамъ съ —, *va.* enchaîner;

4. свързване съ —, la filiation; 5. пу-

щамъ отъ -гы нѣкого или снемамъ му

бокаитъ, *va.* déchaîner; 6. пущане отъ -гы,

le déchaînement; 7. майсторъ -гаръ, *sm.*

un chaînetier.

Веригачка, *sf. pop.* une appareilleuse.

Веригы, *sf. pl.* les fers, les liens *m.*; || зако-

вавамъ по-добръ -тъ, *va.* river les fers.

Веригенъ бомъ, *sm.* Mar. chaîne d'un

port *f.*

Верижка или Ситна —, *sf.* la chaînette, le

crémaillon; 1. (*съ ключове*), chaîne châte-

laine *f.*; 2. (*зъ балець*), le jouet, la gour-

mette; 3. закопчевамъ съ — зъбалець

va. gourmer.

Верижно тръкалец, *sn.* le chaînon.
 — или сравнително правило, *sn.* *Arithm.*
 règle conjointe *f.*
 — тѣпанче (у часовникъ), *sn.* le tambour.
Вероника, *sf.* plante, la véronique.
Верповане, *sn.* *Mar.* la toue, touée.
Верпувамъ, *va.* *Mar.* touer; || *-ca, vr.* se touer.
Верресовско слово (Цицероново), *sn.* la
 verrine. [*sf.* la verste].
Верста (русска пѣтна мѣрка, 1500 аршина).
Вертикаленъ, *adj.* vertical; *-лно, -мент.*
 — скръпецъ (на ортомна фабрика), *sm.*
Mar. le violet.
Вертикалностъ, *sf.* la verticalité.
Веръ *f.* или стапелъ *m.* (терсхане *t.*),
Mar. le chantier. [*réjoui.*]
Весела жена, *sf.* une grivoise; || *fam.* une
 — курва, *sf.* *pop.* une luronne.
Веселба, *sf.* le divertissement, la réjouis-
 sance, allégresse et aigresse *f.*, ébat, ébau-
 dissement *m.*
Веселене, *sn.* la joie, le plaisir.
Веселильникъ, *sm.* *fig.* un bout-en-train.
Веселинь, *sm.* un vive la-joie, grivois *m.*; ||
fam. un réjoui, gaillard *m.*
Веселие, *sn.* la réjouissance, le plaisir, hila-
 rité, alacrité *f.*, ébat, ébaudissement *m.*; || *fig.*
 enchantement *m.*; || *fam.* jubilation *f.*
Весело, *adv.* gai, gaiement et gaîment; || *Mus.*
 allégro, *dim.* allegretto.
Веселостъ (нефъ *t.*), *sf.* la gaieté et gaité,
 hilarité, joie *f.*, enjouement *m.*; || *fam.* gail-
 lardise *f.*
Весель, *adj.* réjouissant, riant, allégre et
 allégre, alerte; 1. joyeux, jovial, égrillard,
 gaillard; 2. dispos, éveillé, comique; 3.
 folâtre, drôle, fou ou fol, enjoué, gai; 4.
fam. guillerret, émerilloné, grivois, dératé;
 5. *fig.* serein, radieux; 6. ставамъ —, *vn.*
 se desennuyer, être en goguettes; 7. —
 съмъ, *vn.* s'en donner; 8. бывамъ, *-ичкъ*,
vn. en tenir.
 — гостъ, *sm.* un bon vivant.
 — икравъ, *sm.* l'enjouement *m.*, la jovialité.
Весели, *va.* distraire, enjouer, réjouir, 1. dis-
 siper, divertir, épanouir la rate, regaler,
 émoustiller; 2. *-ca, vr.* se distraire, se dis-
 siper, se divertir, 3. jouer et se jouer, s'é-
 gayer, se dérider, se dépiquer; 4. rire, se
 récréer, prendre ses ébats *m.*, s'ébattre, s'é-
 baudir, bambocher; 5. *fam.* faire carrouse;
 6. *pop.* riboter; 7. веселятца, *v. imp.* ils
 s'épanouissent.
Веста (планета), *sf.* *Astr.* la Vesta.
Весталка (калугерка), *sf.* une vestale.
Весь, *adj.* *m.* total, tout.
Вега калевра, *sf.* la savate.
 — краста, *sf.* la rogne.
 — книга, *sf.* le bouquin; 1. търся или че-
 тжъ —, *va.* bouquiner; 2. обръщане търговя

съ —гы, la bouquinerie; 3. събиратъ на
 —гы, *fam.* un bouquiner.
 — дръха, *sf.* la friperie.
 — ладя, *sf.* *Mar.* un ponton.
Ветарски пазаръ, *sm.* la friperie.
Ветарство, *sn.* la friperie.
Ветаръ, *ка, s.* fripier, ère; marchand de bric-
 à-brac *m.*, antiquaille *f.*
Ветеранъ (чиновникъ или войникъ да е
 изслужувалъ), *sm.* un vétéran; || състояние
 на —, la vétéranse.
Ветеринарство, *sn.* l'hyppiatricque *f.*
Ветеринарь (конски хежиминъ), *sm.* un
 hippiatre.
Ветина, *sf.* la vieillerie, friperie *f.*
Ветостъ, *sf.* la vieillesse, la caducité; || *dim.*
 l'usure *f.*; || (на направа), la vétusté.
Вето-германски езикъ, *sm.* langue théo-
 tisque *f.*
Ветоникарь, *sm.* un bouquiniste.
Вето нѣщо, *sn.* l'antiquaille *f.*
Вето правило, *sn.* *fig.* la rubrique.
Вето (на), *adv.* d'occasion.
Ветъ, *adj.* vieux et vieil, ancien, antique.
 — дъждовникъ, *sm.* *fam.* le riflard.
 — навъкъ, *sm.* *fig.* l'ornière *f.*
Веты дръхы, *sf.* *pl.* *fam.* la défroque.
 — дръвета (разваляцины), les démolitions
f.; || (отъ строшена ладя), bois de dé-
 chirage *m.* [l'olim *m.*]
 — протоколы (парламентскы), *sm.* *pl.*
Ветъкъ (ветъ), *adj.* *fig.* suranné.
Вече и Веке, *adv.* davantage; || най —
 principalement au plus, tout au plus; || —
 ... нъ, не ... plus.
Вечеренъ, *adj.* vespéral, occidental.
Вечериликъ (който вечеря), *sm.* un souper.
Вечери (на братството у първитѣ Хри-
 стияны), *sf.* *pl.* les agapes *f.*
Вечерни (церковна книга), *sf.* le vespéral.
 — молитвы, *sf.* *pl.* le salut.
Вечерникъ, *sm.* vent d'aval, *m.*
Вечерница (звѣзда), *sf.* étoile du berger, *f.*
 || *Astr.* le Vesper.
Вечерно врѣме (вечеря), *sn.* la soirée,
 veillée, heure soupatoire *f.*
 — събране, *sn.* la veillée (воуъ Сидѣнка).
 — вѣстие или врѣме, *sn.* le souper et —pé.
Вечерня, *sf.* les vêpres *f.*; || Сицилийска —
 (хръвопролитие въ 1282 година), les vêpres
 siciliennes.
 — дръгавина, *sf.* la retraite.
 — роса, *sf.* le serein.
 — свърня (серенада), *sf.* la sérénade.
 — сефа, *sf.* plante, la nyctage ou belle-de-nuit.
 — служба (прѣвъ страстна недѣля), *sf.*
 les ténèbres *f.*
Вечеръ, *m* et *f.* le soir; 1. l'occident *m.*, la
 veillée; 2. да са видимъ тазъ —, à ce
 soir; 3. надъ —, à jour fermant.

Вечерямъ, *vn.* souper.
Вечера, *sf.* le souper *et* -рѣ; || слѣдъ —, après-souper *f*; || прѣминувамъ безъ —, *vn.* dîner par coeur.
Вещественъ, *adj.* matériel; -но, -lement.
Вещественникъ, *sm.* un matérialiste, realiste.
Вещественность, *sf.* la matérialité.
Вещество, *sn.* la matière, la substance; || *fig.* les matérieux *m*; || принимаю за — нѣщо, *va.* matérialiser.
Вещь, *sf.* l'objet *m*, la chose; || (безъ стопанинъ), l'épave *f*.
Взаименъ, *adj.* mutuel, réciproque, respectif; -мно, -мент; || членъ на —мно ради здравяване обществу, un mutualiste.
 — глаголъ, *sm.* Gram. verbe réciproque *m*.
 — контрактъ *sm.* l'obligé *m*.
Взаимна любовь, *sf.* amour partagé *m*.
 — мѣна (трална т.), *sf.* le contre-échange.
 — полнца, *sf.* Com. la retraite. [mine *f*.
 — хитрость, *sf.* *fig.* la contre-ruse, contre-
Взаимно задължителенъ, *adj.* réversal.
Взаимно здрависване (съ пушкане), *sn.* le contre-salut.
 — купуване, *sn.* la coemption.
 — отношене, *sn.* la corrélation.
 — съобщене, *sn.* la réciprocation.
Взаимность, *sf.* la mutualité, réciprocity *f*, le retour.
Вивать (здравица), *interj.* vivat.
Вигнсмъ (визка партия), *sm.* le whiggisme.
Вигнетъ, *sm.* Тур. le cul-de-lampe.
Вигонна вълна, *sf.* la vigogne; || шѣпка отъ —, le vigogne.
Вигоня, *sf.* quadr. la vigogne. [whig.
Вигъ (придръжикъ на опозиция), *sm.* un
Видамско достоинство, *sn.* le vidamé *et* -damie *f*.
Видамъ (налѣстникъ на епископъ), *sm.* un vidame.
Видена сметка, *sf.* l'arrêté de compte, *m*.
Виденъ, *adj.* apparent, marquant, observable.
Видность, *sf.* la visibilité.
Видливъ, *adj.* apercevable, perceptible aux yeux, sensible.
Видно, *adv.* ostensiblement. [replâtrage.
 — примирене (колкото за очи), *sn.* le
Видове, *sn. pl.* Théol. les espèces *f*.
Видозмѣненъ, *sn.* l'accident *m*; || *fig.* la phase. [tite loutre.
Видра, *sf.* quadr. la loutre; || морска —, ре-
Видъ, *sm.* la vue, point de vue, l'aspect *m*; 1. la mine, le visage, la face, façon, figure *f*; 2. le maintien, la manière, perspective *f*, le paysage; 3. l'espèce, scène, ombre, voix *f*; 4. l'air *m*, sorte *f*, semblant *m*; 5. le certificat, représentation, forme *f*; 6. *fig.* la montre, le jour, la couleur, couverture, enveloppe *f*, le manteau, voile, masque *m*, encolure, frime *f*; 7. (прѣзъ нѣщо), échappée

de vue, *f*; 8. (на дървие), l'essence *f*; 9. (на равно поле), vue rasante *f*; 10. по-казвамъ —, *va.* faire semblant de; 11. по-тъ на, par forme de; 12. колкото за —, pour la forme; 13. подъ —, sous couleur de; 14. имамъ —, *va. fig.* sentir; 15. скривамъ подъ —, *va.* prétexter; 16. въ голѣмъ —, *adv.* en grand; 17. въ малѣкъ —, au petit pied; 18. по единъ —, *fam.* en peinture; 19. добъръ на —, avenant, *adj.* 20. подъ —, *prép.* à titre de.
Видѣлна, *sf.* la lumière.
Видѣло (е), *v. imp.* il fait clair.
Видѣне, *sn.* la vision, entrevue *f*.
Видя и Виждамъ, *vn.* voir, regarder, apercevoir, découvrir; 1. (едвама), entrevoir; 2. (накъ), revoir; 3. -са, *vr.* se voir, sembler, marquer, paraître; 4. (съ нѣкого), *vr.* s'entrevoir; 5. (прѣзъ нѣщо), *vr.* transparaître; 6. -ждамеса (накъ), se revoir; 7. види са, *v. imp.* il semble, il paraît, il apparaît, avoir la mine de; 8. видѣ ми са, il est revenu à moi; 9. до дѣто може са види, à perte de vue; 10. да са видимъ пакъ днеска, *adv.* à tantôt; 11. да са видимъ пакъ, докль са видимъ пакъ, au revoir, jusqu' au revoir; 12. да видимъ, видѣ шемъ, savoir à savoir, c'est à savoir; 13. както са види, apparemment, en apparence; 14. да са видимъ, *interj.* adieu.
Виждане, *sn.* la vision.
Виждь! *interj.* tiens, tenez; || *fam.* par exemple.
Визиренъ, *adj.* visirial.
Визирски намѣстникъ, *sm.* un caïmacan.
Визирство, *sm.* le vizirat *et* visirat. [vizir.
Визиръ, *sm.* un vizir; || голѣмый —, grand
Визитаторъ, *sm.* un visiteur.
Визитна хартиѣка, *sf.* carte de visite, *f*.
Визитъ, *sm.* la visite. [смго), un vicaire.
Викарій, *sm.* un suffragant; || (но духовен-
Викариенъ епископъ, *sm.* un suffragant.
Викарски, *adj.* vicarial; || изпълнявамъ -ска длъжность, *va.* vicarier.
Викарство, *sn.* le vicariat *et* -cairie *f*.
Виконтски, *adj.* vicomtal.
Виконство (ивля, държава), *sn.* la vicomté.
Виконтъ, -тесса (титла), *s.* vicomte, esse.
Викторія регія, *sf.* piante. la victoria regia.
Вила, *sf.* la fourchette, fouine *f*, échardon-
 noir *et* -donnet *m*; || (рыбарска съ три жжла), le trident; || рогче или жжгаль на —, le fourchon.
Вилица, *sf.* la fourchette; || една -нѣщо, une fourchettée; || бодель-тъ на —, le fourchon.
Вила (за лозие), *sf.* Agric. la nille.
Вила (близо Римъ), *sf.* la vigne.
Вилѣя, *vn.* (voyez Бѣнѣя).
Вилообразна фигура (Y), *sf.* Blas. le pairle.
Вилчора (кожухъ), *sf.* le vitichoura.
Вилы, *sf. pl.* la forquine.

Вияльсть, — **лоприличенъ**, *adj.* fourcheté, bifurqué; || *Bot.* dichotome.

Вимпель, *sm. Mar.* la flamme.

Вирнарица (*механе т.*), *sf.* la cabaret, tripot, bouchon *m.*

Винарско тръкало (*отъ сѣно*), *sm.* le bouchon.

Винарь, — **ка**, *s.* cabaretier, brandevinier, cantinier, ère.

Вивать, *sm. Тур.* le fleuron.

Видь-зейль, *sm. Mar.* manche à vent, *f.*

Винень (*който мирише на вино и — цвѣтъ*), *adj.* vineux.

— **кнелеръ**, *sm.* l'échansonnerie *f.*

— **спиртъ**, *sm.* esprit de vin ou alcool *m.*

— **сѣждъ** (*пухаль*), *sm.* l'oenophore *m.*

Винена калъ или отайка, *sf.* la baissière.

Винетъ (*щампица въ книга*), *sf.* la vignette.

Винителенъ падежь, *sm. Gram.* l'accusatif *m.*

Винна бчва *f* или **Буре** *n.* vaisseau vinaire *m.*

— **лимонада** (*главейнъ*), *sf.* le négus.

— **спиртуозность**, *sf.* la vinosité.

Винно испарене (*удроглавъ*), *sm.* vapeurs du vin, *f.*

Вино, *sm.* vin; 1. *Théol.* la coupe; 2. *pop.* le pîot; 3. **сладко** —, vin doux; 4. **вкиснато** —, vin besaigre ou poussé; 5. **три годишнѣо** —, vin de trois feuilles; 6. **слабо** —, la vinasse; 7. (*съ вода*), l'abondance *f*; 8. (*още невъзрѣло*), vin bourru; 9. (*на испрацане*), coup ou vin de l'étrier *m*; 10. (*нигѣе отъ корени съ захаръ*), le frustratoire; 11. **смѣсь** въсѣкакво —, girorée; 12. **другарство** за търговія съ —, société oenophile *f*;

13. **правда** за продаване свое —, le banvin;

14. **който мирише на** —, enviné, *adj.* 15. **познливане** —, la libation; 16. **пробивамъ бчва и пия** —, *va.* bufeter; 17. **праване** —, la vinifaction; 18. **прѣхвърлеване** —, la décantation et décantage *m*; 19. **прѣхвърлашь или набыстревамъ** —, *va.* Chim. décanter.

— **берма**, *sf.* les vendanges; || **берачъ**, — **ка** по-, vendangeur, euse.

— **варница**, *sf.* la brûlerie, bouillerie; — **ниченъ**, de brûlerie.

— **гадане**, *sm.* l'oenomancie *f.*

— **дѣлие и наука** за —, *sm.* l'oenologie *f*; || **списателъ** за —, un oenologiste.

— **крадецъ**, *sm.* un bufeteur.

— **мѣръ**, *sm.* l'oenomètre *m.*

— **чернецъ**, *sm.* un oenophore, échanson, pompe de celliers, *f.*

— **чернесто**, *sm.* l'échansonnerie *f.*

Винтранецъ, *sm. Mar.* le 'hourdi et lisse de 'hourdi, *f.*

Винясть (*който пуца вино*), *adj.* vinifère.

Вирле (*старо стихотворене*), *sm.* le virelai.

Вироглавенъ, *adj.* obstiné; — **вино**, — **нément**.

— **главие**, *sm.* l'obstination, insolence *f.*

Вироглавно, *adv.* mordicus.

— **главостъ**, *sf. fig.* la roideur et raideur.

— **главъ**, *adj.* opiniâtre, audacieux, insolent; || **тѣту**, récalcitrant, mutin; || — **сѣмъ**, *sm.* s'opiniâtrer à, s'obstiner.

— **главъ рекрутъ**, *sm. Milit.* un réfractaire.

— **главъ старецъ**, *sm. fig.* une tête à perruque.

Виртуозъ, — **ка**. *sc.* virtuose.

Виръ-вода, *adj.* suant, tout trempé.

Виръ, *sm.* le bassin, tournant, tourbillon *m*; || *Mar.* la vire-vire et virevaude.

Виски (*ракія отъ жито*), *sm.* whiskey et whisky *m*; || (*видъ калѣска*), le wiski.

Висло, *sm.* un rameau de vigne avec du raisin.

Висмутовъ, *adj.* bismuthique. [de glace.

Висмутъ (*металлъ*), *sm.* le bismuth ou étain.

Високосна година, *sf.* année bissextile *f.*

Високость, *adj.* bissextile *m.*

Вистъ (*игра на книги*), *sm.* le whist et whisk.

Висулка, *sf.* la breloque; || (*на нѣщо*), la pendeloque; || (*на сохай*), *Blas.* le torque.

Висулки (*на мингушы, обичы*), *sf. pl.* pendant d'oreille, *m.*

Висъ, *sm.* pendre; || **висн** на въздухъ (*за тилци*), *v. imp.* il plane.

Вита **восчена свѣщъ**, *sf.* pain de bougie, rat de cave, *m.*

— **дупка**, *sf.* filet de vis *m.*, filière *f*; || (*на оржжие*), canon rayé *m*; || **пробивамъ** —, *va.* tarander. [spiral.

— **жнлка** (*жѣлѣзна*), *sf.* le spiral et ressort.

— **ивница**, *sf.* la torsade.

— **линія**, *sf. Géom.* l'hélice *f.*

— **мекница**, *sf.* le plaisir.

— **мнда**, *sf. H. nat.* la turbine.

— **подлога** (*на стѣлъ*), *sf. Archit.* la spire.

— **шатричка**, *sf. plante*, le liseron ou liset.

Витникетъ, *sm. Milit.* la soutache.

Витлена дупка, *sf.* l'écorce *m.*

Витленъ, — **лоподобень**, *adj.* hélicoïde.

Витло, *sm.* le robinet, douille *f*; 1. (*на мекгеме*), *Méc.* la vis; 2. — **безъ край**, vis sans fin; 3. **съ** —, en spirale; 4. **развиивамъ** —, *va.* devisser. [hélice, *m.*

Витлясть **пароплавъ**, *sm.* pyroscaphe à

Витъ, *adj.* arqué; || (*спираленъ, бурманія т.*), spiral; — **то**, — **lement** et — **rale**.

— **украинникъ**, *sm.* la torsade.

— **роуленсъ**, *sm. Mar.* le davier.

— **прѣходъ** (*на мекгеме*), *sm.* pas de vis, *m.*

Виты **стѣлбы**, *sf. pl.* escalier en limaçon, en hélice, en caracol; || (*съ въртено*), escalier à vis; || **стѣпало** на —, marche gironné *f.*

Вице-адмиралска ладя, *sf.* le vice-amiral.

— **адмиралски чинъ**, *sm.* la vice-amirauté.

— **адмиралъ**, *sm.* un vice amiral. bailli.

— **бали** (*сѣдникъ за кражбы*), *sm.* un vice-

— **дожь**, *sm.* un vice-doge.

Вице-канцлеръ, *sm.* un vice-chancelier.

Вице-консулство, *sm.* le vice consulat.
 — консулъ, *sm.* un vice-consul.
 — кралевство, *sm.* la vice-royauté.
 — кралъ (вицерой), *sm.* un vice roi; || —
 — лица, *sf.* une vice-reine.
 — легатство, *sm.* la vice-légation.
 — легатъ (напски), *sm.* un vice-legend.
 — официалъ, *sm.* un vice-gérant.
 — президентство, *sm.* la vice-présidence.
 — президентъ, *sm.* un vice président.
 — сенешалъ, *sm.* un vice-sénéchal.
 Видъ (индийска стомаха), *sm.* le wootz.
 Вишна, *sf. pl. fam.* le gobet.
 Виадукъ (мостъ на джы за желѣзекъ пжтъ), *sm.* le viaduc.
 Виене, *sm.* le tourbillonnement, 'hurlement, tournoiement et -noiment *m.*; || свѣтъ или шеметъ, le vertige, tournoiement de tête, *m.*; || страдалецъ отъ — свѣтъ, vertigineux, *adj.*
 Вийна кобей, *sf. plante*, le cobaea ou cobée *f.*
 — сефа, *sf. plante*, le belvédère ou belveder.
 Виолонче, *sm.* la violoncelle ou basse et basse de viole *f.* [niste, bassiste *m.*
 Виолончелистъ, *sm.* un violoncelliste et -li-
 Виолъ, *sm.* la viole; || д'амуръ, *sm.* viole d'amour.
 Вия, *vr.* bruire; || -ca, *vr.* tourbillonner; 1. което са вие (за растенеа), *Bot.* volubile, *adj.*; 2. вие си гизадо, *v. imp.* il aigre; 3. вие (за влжъ), il 'hurle; 4. *pl.* виятъ, elles grimpent; || които растенеа — или влекать, *Bot.* grimpantes, *adj.* [tholithe *m.*
 Вкаменена кость (отъ пилецъ), *sf.* l'ornitholithe.
 — мидена чарупка, *sf.* l'ostéocrate *f.*
 — рыба, *sf.* l'ichthyolithe *m.*
 — чарупка, *sf.* la conchyte.
 Вкаменено растене, *sm.* *H. nat.* le phytolithe.
 Вкаменень, *adj.* pétrifié; || *fam.* transi.
 — лантъ, *sm.* *H. nat.* le phyllithe.
 — рыбень жбъ, *sm.* *H. nat.* le glossopêtre.
 Вкаменителень, *adj.* pétrifiant. [cation.
 Вкаменѣлость, *sf.* и -нѣне, *sm.* la pétrification.
 Вкаменѣвамъ, *va.* pétrifier; || -ca, *vr.* se pétrifier; || вкаменява, *v. imp.* il se lapidifie.
 Вкаменяване (ставане камыкъ), *sm.* la lapidification.
 Вкарвамъ, *vr.* introduire, induire, ramener, fourrer; 1. (въ глава), suggérer; || *fig.* embéguiner de; 2. (въ кошара), acculer; 3. (дигичъ), rabattre; 4. наватрѣ (за сокове), *Méd.* répercuter; 5. (въ безначалие), anarchiser; 6. (въ пжтъ нбгого), *fam.* morigéner
 Вкарване, *sm.* l'introduction, suggestion *f.*; 1. (нажтрѣ), la répercussion; 2. *Phys.* l'intromission *f.*; 3. *Mar.* le billard.
 Вкарвалено сръдство (нажтрѣ), *sm.* *Méd.* répercussif, *ive, adj.* *s.*
 Вкисване, *sm.* l'acariâtreté *f.*
 Вкиселявамъ, *va.* acidifier.
 Вкиселяване, *sm.* l'acidification *f.*; || заможень за —, *Chim.* acidifiable, *adj.*

Вкиснать, *adj.* acariâtre.
 Вкисувамъ, *vr.* s'aigrir; || -ca, *vr.* s'acidifier.
 Вкисува, *v. imp.* il leve; || -ca, *v. imp.* il fermente, il s'oxyde; || (за нумиѣ), il se pique.
 Вкисуване, *sm.* la gustation, bouillaison *f.*; || *Chim.* l'oxygénation *f.*
 Вкоренень, *adj.* invétéré.
 Вкоренителень, *adj.* *Bot.* radifiant.
 Вкоренявамъ, *vr.* s'enraciner, s'invétérer, se durcir; || вкоренява (хваща корень), *v. imp. fig.* il prend racine.
 Вкусень, *adj.* savoureux, râgoûtant, délicat, saporifique; || (за вино), généreux; || по —, d'un goût relevé (воуз Извѣдень).
 Вкусникъ (свѣщъ на вина), *sm.* un gourmet.
 Вкусность, *sf.* la délicatesse, sapidité (воуз Сладость).
 Вкисувамъ, *va.* savourer.
 Вкисуване, *sm.* le savourement.
 Вкусова нерва, *sf.* *Anat.* nerf gustatif *m.*
 Вкуснявъ, *adj.* saporifique.
 Вкусъ (и *fig.*) *sm.* le goût, saveur *f.*; 1. la manière, le genre, le gré; 2. *fig.* le palais; 3. на ветъ —, rocoso, *adj.*; 4. (въ искусствъ), le style; 5. имамъ —, *vr.* sentir; 6. намирамъ по -тъ си, *va.* trouver à sa convenance; 7. разваляемъ -тъ си, *va.* blâmer.
 Влага, *sf.* l'humeur *f.*
 Влагалище (и *Bot.*) *sm.* la gaine; || (за брусъ у косачъ), le coffre.
 Влагамъ, *va.* prêter, rentrer; || (въ кесія пары), embourser.
 Влагане, *sm.* la fourniture; || (пары), le prêt.
 Влагачъ, -ка, *s.* prêteur, euse; || *Com.* un dépositeur.
 Влагопителень, *adj.* hydrofuge.
 Владамъ, *va.* jouir de.
 Владыка, *sm.* métropolitain *m.*
 Владычество, *sm.* l'empire *m.*, la domination, puissance *f.*
 Владычина, *sf.* diocésain, *adj.*
 Владышка митра (инфуля), *sf.* l'infule *f.*
 — патерница, *sf.* la caducée.
 Владѣлецъ, *sm.* un possesseur, châtelain *s.*; || (на заложенъ имотъ), un engagiste.
 Владѣне, *sm.* la possession, jouissance, souveraineté, puissance *f.*, territoire *m.*; 1. *Jur.* la saisine, bien-tenue *f.*; 2. правда за — и относителень до —, possessoir, *adj.*; 3. изгонвамъ отъ —, *va.* déposséder; 4. изгонване отъ —, la dépossession; 5. завърнуване у —, *Jur.* droit de postliminie *f.*
 6. въвождане у —, *Jur.* l'ensaisinement *m.*; 7. поставямъ въ —, *va. Jur.* ensaisiner.
 Владѣтеленъ, *adj.* régnañt.
 Владѣтелска земя, *sf.* la seigneurie.
 Владѣтель (който управлява), *sm.* un gouvernant; || (на духовно нбство), un bénéficiar; || *Jur.* bien-tenant *s.*
 Владѣя и Владамъ, *va.* administrer, manier,

posseder, tenir, dominer sur; || (насилно върху нѣщо), usurper (войезъ Господару-валъ).

Влаженъ, *adj.* humide, moite, vert; 1. *Méd.* séreux, halitueux; 2. *права* —, *vr.* ramolir; 3. *ставамъ* —, *vn.* suer.

Влажна ливада (паша), *sf.* la noue.

Влажно мѣсто (на), *adv.* humidement.

Влажность, *sf.* l'humidité, moiteur, humeur *f.*; || *отдѣлямъ* —, *va.* défléguer; || *отдѣлене* —, *Chim.* la déflégmention.

Влазачъ, *sm.* un entrant; || (*въ общима*), un récipientaire.

Влазямъ и Влазамъ, *vn.* entrer, pénétrer:

1. (*накъ*) rentrer; || *fig.* se rembarquer; 2. (*у себе-си*), fair un retour sur soi-même; 3. (*въ дружина*), s'associer; 4. (*у владѣне на наследство*), *Jur.* s'immiscer; 5. (*въ пристанище*), *Mar.* faire escale *f.*; 6. *влази въ глава ми*, *v. imp. fat.* il s'emberlucouque de; 7. *който влаза*, *fat.* entrant, *adj.*

Влазиане (блазъ т.), *sm.* l'entrée *f.*; 1. (*у свѣтъ-тъ*), le début; 2. (*въ наследство*), *Jur.* l'immixtion *f.*; 3. (*въ свѣка*), *Astr.* l'immersion *f.*

|| *Anat.* la fibrille.

Влаканце, *sm. dim.* le brin; || *Bot.* le filet;

Влакна, *sm. pl.* les filandres *f.*; || *наопакета*, *adv.* à, au rebours. || la fibrine.

Влакнинъ (влакнясто вещество), *sm. Chim.*

Влакно, *sm. Bot.* la fibre; || *Anat.* le filament.

Влакнобронтелно стъкло, *sm.* le compte-fils.

Влакнясть, *adj.* fibreux; || *Bot.* ligamenteux.

Влакъ, *sm.* le traîneau.

Власата ципа (въ бабекъ), *sf.* le velouté.

— *шѣпка*, *sf.* le castor.

Власато листо, *sm. Bot.* feuille drapée *f.*

Власатъ, *adj.* laineux; || *Bot.* velu, chevelu, lanugineux, pubescent, cotonneux; || *ставамъ* —, *vn. Bot.* se cotonner, se corder.

Власъ, *sm.* le duvet; 1. (*на сукно*), le poil; 2. *расчесвамъ -тъ на сукно*, *va.* chardonner; 3. *прѣтиво -тъ*, *adv.* à contre-poil; 4. *наопакета -тъ*, le rebours; || *adv.* à rebrousse-poil.

Власти (чинъ ангелскій), *sf. pl.* les puissances *f.*; || (*стѣпленъ на ангелытъ*), les dominations *f.*

Властителенъ, *adj.* dominateur.

Властитель и -стникъ, *sm.* un dominateur, potentat, seigneur, arbitre, une puissance; || *силенъ* —, un puissant.

Властолюбецъ, *sm.* un ambitieux.

Властолюбивъ, *adj.* dominateur, ambitieux; -во, -eusement.

Власть, *sf.* l'autorité, domination *f.*, pouvoir, empire *m.*; 1. *ла loi*, puissance, force, prise, faculté, obéissance *f.*; 2. *fig.* la main, le bras, le crédit; 3. (*несорбѣлительна*), l'absolutisme *m.*; 4. (*до царствоуането*), l'avant-règne *m.*; 5. (*надъ нѣкого*), *fig.* l'as-

sendant *m.*; 6. *съ* — *та*, d'autorité; 7. *въ -та на*, *prép.* à la merci de, à la discrétion de; 8. *извънъ -та*, 'hors de page *m.*

Влачене, *sm.* la traîne, le tirage, la reptation; || *Mar.* la remorquage, remorque *f.*; || *ортога за* — (*бугсиръ*), câble de remorque, *m.*

Влаченеа (на рѣка) *sf. pl.* l'acoulin *m.*

Влачнака, *sf.* la 'herse; || *прѣвлачене съ* —, le 'hersage *et et* 'hersement; || *прѣвлачамъ нива съ* —, *va.* 'herser.

Влачнава ладия, *sf.* bateau à la traîne.

Влачливъ (по земята), *adj.* traînant.

— *трънъ*, *sm. arbuste*, la ronce.

Влачи, *va.* traîner, mener, tirer, arguer, 'houspiller; 1. (*ленъ*), dréger; 2. *Mar.* remorquer, saquer; 3. (*слѣдъ мене*), *fig.* prendre ou traîner à la remorque; 4. -*са*, *vr.* traîner et se —, trôler; 5. *рѣката влачи ледъ*, *v. imp.* la rivière charrie; 6. *влачиса*, *недържиса (за желѣзна котка)*, *v. imp. Mar.* il chasse; 7. *нѣщо да са влачи слѣдъ кърмата*, *Mar.* la traîne.

Влажж (и съ мене), *va.* traîner; 1. (*наскѣдъ съ мене си*), *pop.* trimbaler; 2. -*са*, *vr.* marcher à quatre pattes; 3. *pop.* trimmer; 4. *влече си краката (за конь)*, *v. imp.* il fauche; 5. *влече по земята (за растенеа)*, il rampe.

Влачене, *sm.* le ragement, la traction.

Влечителенъ (за растенеа), *adj.* rampant.

Вливамъ, *va.* fondre; || *вливаса (за рѣка)*, *v. imp.* il s'embouche dans, il se décharge dans, il se perd, il débouche.

Вливателенъ, *adj.* affluent.

Влизане, *sm.* l'ouverture *f.*

Влияне, *sm.* l'influence *f.*, le pouvoir, la prise; 1. *fig.* le crédit, l'ascendant *m.*; 2. *имамъ* —, *va.* influencer; 3. *имамъ* — *на нѣщо*, influer; 4. *отъзнувамъ* —, *va.* désinfluencer.

Влиятеленъ, *adj.* influent.

Вложителенъ, *adj.* prêteur. [de prêt *m.*

Вложителна хазна (ломбардъ), *sf.* maison

Влогъ, *sm.* le capital; || *Сот.* le fournissement; || (*въ търговия*), la mise.

Влъкъ (и съвѣздѣ), *sm. quadr.* le loup; 1. *морски* —, *тамт.* loup marin; 2. *женски* —, la louve; 3. *выкане слѣдъ* —, la 'huée; 4. *выкамъ подыръ* —, *vn.* 'huer.

Вълмо (далга т.), *sm.* le flot; 1. (*и водно*), la vague; 2. (*морска*), l'onde *f.*, la lame; 3. (*гладилка*), la calandre; 4. *пълно съ пнясти -ма (за море)*, moutonneux, *adj.*; 5. *прорѣзвамъ или поря -мата*, *va.* fendre; 6. *бързей -ма*, *Mar.* l'houppé *f.*

Вълмясть и -мень, *adj.* ondulé, onduleux, ondoyant.

[ondulatoire *m.*

Вълмясто движене, *sm. Phys.* mouvement

Вълна, *sf.* la laine, le lissage, la toison, le poil; 1. *най-тънка и хубава* —, la prime;

2. най-танка извлачена —, l'étain *m*; 3. мъртвошина —, laine morgaine; 4. търговия съ —, la lainerie.

Вльнена основа (на платъ), *sf.* la sayette.

Вльнена стока или работа, *sf.* le lainage; *pl.* -ты, la lainerie; || **такачъ** на -ты, un lainier.

Вльнено поясче (за шия), *sn.* le cache-nez.

Вльненъ платъ, *sm.* la sayetterie; || **такачъ**, -ка на -ове, *s.* sayetteur, euse.

— **дрѣвъ**, *sm.* bourre lanice *f.*

— **мжхъ**, *sm.* l'étain *m*

— и ленинъ платъ, *sm.* la tiretaine.

Вльнодавателны животны, *sn. pl.* bêtes à laine *f.*

Вльнодавателень и -лнясть, *adj.* lanifère.

Вльнясть, *adj.* laineux, poilu et poilleux; || **Вот. tomenteux**. [doulier, larron *m.*

Вльхва, *sm.* un brigand, coupe-jarret, ban-

Вльча яма, *sf.* Milit. le puits.

— **ловъ**, *sf.* chasse au loup, *f.* || **потрѣбно-**сти за — и ловецкый дворъ за —, la louvererie; || **главарь** на —, un louverier.

Вльчатса (щелятса), *v. imp.* ils louverent.

Вльче, *sn. dim.* le louvereteau et loutat.

— **легло**, *sn.* le liteau.

— **лыко**, *sn.* arbrisseau, le garou ou bois gentil et lauréole femelle *f.*

— **млько**, *s.* plante, le lithymale.

Вльчець, *sm.* plante, le chardon; 1. поле обрасло съ —, la chardonnière; 2. бодель у —, l'écharde *f*; 3. искжвамы бодели у —, *va.* écharonner.

Вльчѣдина, *sf.* la piquère. [corode.

Вльчи кракъ (плавунъ), *sm.* plante, le ly-

— **корень**, *sm.* plante, le papel ou aconit.

— **циперъ**, *sm.* plante, la thymélée.

Вмжкнать (съ хитрость), *adj.* intrus.

Вмжкнтелень, *adj.* insinuant.

Вмжкнтелность, *sf.* l'insinuation *f.*

Вмжкнувамъ, *va.* insinuer et s' — dans, suggerer; 1. -са, *vr.* s'introduire, se glisser, s'enfoncer, se faulser, se couler, descendre; 2. *fig.* s'insinuer dans; 3. (мльшикомъ), se trainer; 4. той са е -квалъ въ, il s'est intrus.

Вмжкнуване, *sm. fig.* le débordement.

Внасямъ, *va.* rentrer. [portation *f.*

Внасяне (лары), *sn.* la rentrée; || **Сот.** l'im-

Вникнуване, *sm.* l'attention, application *f.*, égard *m*; 1. (мльмъ сждене на свѣтъ-тъ), respect humain *m*; 2. обръщамъ —, *va.* fixer; 3. обръщамъ — къмъ себе-си, *va.* faire évenement *m*; 4. съ —, *adv. fig.* mûrement.

Вникнователень, *adj.* attentatoire à, attentif à; -лно, -ivement.

Вникнователно, *adv.* entre (les) deux yeux.

Вникнователность, *sf.* l'application *f.*

Вникнувамъ, *vn.* observer, approfondir, prêter l'oreille *f*; || entrer, ouir, exaucer.

Вносни, *adj. Gram.* incident. [portable.

Вносителень (въ наследство), *adj. Jur.* gar-

Вода, *sf.* l'eau *f*; || **Поет.** l'onde *f*; 1. гола —, le lavage; 2. кеолиска —, eau de Cologne; 3. морека —, eau salée ou de mer; || **развалень отъ** —, mariné, *adj*; 4. оловна, eau de Goulard; 5. прѣливна —, eau battue; 6. прѣсна —, eau douce; || **наливамъ** —, *va. Mar.* faire de l'eau; 7. тричева —, eau blanche; 8. — **цвѣтъ** (въ ялмазы), l'eau; 9. (отъ варъ), l'échaudage *m*; 10. (отъ оцедъ и загаръ), l'ouyeger *m*; 11. (отъ капчуцы), l'égout *m*; 12. (отъ кръвъ-та) водяста пасока, *sf.* le sérum; 13. (на маргаръ), l'orient *m*; 14. (отъ нортокаленъ цвѣтъ), eau paffe *f*; 15. възиване —, *Phy.* le contre-courant; 16. двигане — (за ладя), tirant d'eau, *m*; 17. исчерпване —, l'assechement, *m*; 18. испонень виръ —, en nage, tout en nage; 19. капка —, filet d'eau, *m*; 20. минералны или цѣ-рителны -ды, les eaux; || **отйвамъ** на — (на банитѣ), *vn.* aller aux eaux; || **пия** -ды, *va.* prendre les eaux; 21. набиране —, *Méd.* l'épanchement *m*; 22. състояние на най-нижа — въ рѣка, l'étiage *m*; 23. докарване на -ды или на облацы, le chatouement; || **който** е направень на -ды, chatoyant, *adj*; 24. който не само —, hydropote, *adj*; 25. прѣкарване —, prise d'eau; 26. пуцамъ или потънвамъ у —, *va. vn.* plonger; 27. пуцамъ си -та, *va.* || **uriner**; || **fat.** faire de l'eau; 28. разливане -ды, le déluge, inondation, irruption *f*; 29. ручене — изъ удукъ, *fat.* le gargouillis.

Водачъ, *sm.* un guide, conducteur, meneur, promeneur *m*; || *fig.* chef de meute.

Водевиль, *sm.* le vaudeville; || **съчинителъ** на -ли, un vaudevilliste.

Водене, *sm.* la conduite.

Воденица, *sf.* le moulin, un écoule s'il pleut; 1. (кажвейна), moulin à café; 2. (табашка), moulin à tan; 3. (вързу ладя), moulin à nef; 4. (въ коремъ-тъ), l'estomac *m*; 5. (жерката на грабливы пилцы), la mulette; 6. (игра), la marelle.

Воденчаръ, -ка, *s.* meunier, ère.

Водениченъ камакъ, *sm.* la meule; 1. от-долень —, le gîte; 2. кованъ на —, le riblage; 3. ковя —, *va.* ribler; 4. камено-дѣлецъ на -мацы, un meulier.

— **улей**, *sm.* l'abée *f.* le bief ou biez.

Воденичны коледа, *sn. pl.* le moulage.

Водень, *adj.* aquaux; || **Вот.** aquatile; || **Н. nat.** aquatique.

— **бръмбаръ**, *sm.* insecte, le dytique.

— **жгагалъ**, *sm.* plante, épi d'eau, *m.*

— **кремъ**, *sm.* plante, l'algue *f.*

— **мжхъ**, *sm.* plante, la fontinale, conferve *f.*

Водень орѣхъ, *sm. plante*, la macle, la châtaigne d'eau.
 — **пниеръ**, *sm. plante*, le curage. [d'eau, *f.*
 — **тась**, *sm. plante*, l'hydrocotyle ou escuelle
 — **трифилъ**, *sm. plante*, le ménianthe ou trêfle d'eau.
 — **часовникъ**, *sm.* la clepsydre.
Водно, *sm.* la laisse, la longe.
Водителна ладія, *sf. Mar.* la conserve.
Водна дървеница, *sf. insecte*, la corize.
 — **змяя** (*съзвѣздіе*), *sf. Astr.* l'Hydre *f.*
 — **кокошка** (*пара-батакъ т.*), *sf. oiseau*, la foughe.
 — **крушка**, *sf.* la mouille-bouche. [son *f.*
 — **линія** (*на ладія*), *sf. Mar.* ligne de flotai-
 — **оса**, *sf. insecte*, l'ichneumon *m.*
 — **отрова**, *sf.* la cicutaire ou ciguë aquatique.
Водникъ, *sm.* lavoir de cuisine, *m.*; || **камъкъ**
 —, l'évier ou pierre à laver, *m.*; || (*за из-
 цѣждане сждосе*), le dressoir.
Водно искриване или истърсване, *sm.*
Med. l'hydrocèle *f.*
 — **лале**, *sm. plante*, le néufar.
 — **тереоту**, *sm. plante*, le sisymbre.
 — **цвѣтило**, *sm.* la détrempe.
Водность, *sf.* l'aquosité.
Водны чушки, *sf. pl. plante*, la persicaire.
Водобоене (*бвеномій*), *sm.* la rage; || *Med.*
 l'hydrophobie *f.*
 — **боень**, *adj.* hydrophobique.
 — **водачь**, *sm.* l'arquitecteur *m.*
 — **вощь**, *sm.* l'aqueduc *m.*
 — **въздущень**, *adj. Chim.* hydro-pneumatique.
 — **въдруска**, *sf. Mar.* la remole.
 — **главъ** (*водна блесть въ глава*), *sm.*
Med. l'hydrocéphale *f.*
 — **дѣйствителень**, *adj.* hydraulique.
 — **завой**, *sm.* le tournant, le tourbillon; ||
Mar. le remons. [filtrante *f.*
 — **избыстрителна машина**, *sf.* fontaine
 — **крыцене** (*в лювар.*), *sm.* l'Épiphanie *f.*
 — **лазна камбана**, *sf.* cloche de plongeur, *f.*
 — **лей** (*съзвѣздіе*), *sm. Astr.* le Verseau.
 — **лѣйна машина** (*съ написаны ведра*),
sf. pompe à chapelet, *f.*
 — **носець**, *sm.* porteur d'eau, *m.*
 — **перь**, *sm. Mar.* le bateau-porte.
 — **порь**, *sm. Mar.* le taille-mer; ||, *oiseau*, le
 bec-en-ciseaux. [vaisseau, *m.*
 — **промѣняване**, *sm. Mar.* déplacement d'un
 — **пръскателна машина**, *sf.* la noria.
 — **растлекъ**, *sm. plante*, le fucus ou varech,
 le goémon.
 — **родно огнена направа**, *sf.* briquet phos-
 phorique *m.*
 — **родъ**, *sm. Chim.* l'hydrogène et gaz —,
sm.; || **сѣдинень съ** —, *Chim.* hydrogéné;
 || **сѣдинене съ** —, *Chim.* l'hydrure *m.*
 — **скокъ**, *sm.* chute d'eau *f.*, la cascade,
 la cataracte; || **малькъ** —, la cascetelle.

Водоцѣрене, *sm. Méd.* l'hydrothérapie et hydro-
 pathie *f.* [—pathique.
 — **цѣрителень**, *adj.* hydrothérapique et
 — **черпателна воденица**, *sf.* l'épuise-vo-
 lante *f.*
 — **чистилице**, *sm.* le purgeoir.
 — **хранилище**, *sm.* la citerne.
Воды (*на плать*), *sf. pl.* les ondes; || **правя**
 — на плать, *va.* tabiser; || на —, ondé, cha-
 toyant, *adj.* [la sérosité.
Водяста дѣлба (*на кръвъ, на мѣтко*), *sf.*
Водясто мѣхурче, *sm. Méd.* la phlyctène.
Водясть (*който са стоява въ уста*), *adj.*
 fondant.
Водя, *va.* amener, conduire, tirer, mener; 1.
 (*за носъ-тъ*), amuser; 2. (*влажъ съ мене*
си), *prop.* trôler; 3. (*съ себе-си*), mener;
 4. —*са*, *vr.* se prêter à; 5. (*съ*), s'appa-
 reiller avec; 6. (*съ нѣкого*), s'accoster de;
 7. (*съ нѣкого*), *fig.* se froter à; 7. во-
 димса, *vr. pl.* s'associer avec.
Военачалникъ (*у Гръци*), *sm.* un polémarque.
Военна ескезуція *sf. Milit.* l'exécution *f.*
 — **наука** (*у в. в.*), *sf.* la milice.
 — **пѣсень** (*у Германци*), *sf.* le bardit.
 — **служба**, *sf.* l'arme *f.*; || *fig.* l'uniforme *m.*
 — **хлѣбарница**, *sf. Milit.* manutention des
 vivres, *f.*; || **надзирачъ на** —, un manu-
 tionnaire.
 —, **бойна хытрина**, *sf.* le stratagème.
Военни, *adj.* militaire, martial; || по — на-
 чинъ, —ment.
 — **коммисарь**, *sm.* un ordonnateur.
Военно глобяване (*съ главулекъ-тъ по*
пушка), *sm.* le morion.
 — **дѣло**, *sm.* la guerre.
 — **искуство**, *sm.* l'arme *f.*
 — **облекло**, *sm.* l'armure *f.* [cratie.
 —, **войскарско управлене**, *sm.* la strato-
Военны потрѣбы, *sf. pl.* l'équipage *m.*; || **из-**
важдамъ — изъ твърдиня, *va.* démunir.
 — **прѣдприемане**, *sm. pl. fig.* les armes *f.*
 — **силы**, *sf. pl.* l'armée *f.*
Возарь и —зачъ, *sm.* un charroyeur, char-
 retier, charton, voiturier, camionneur *m.*; ||
 (*хиражя т.*), un roulier; || (*съзвѣздіе*),
Astr. le Cocher, le Phaëton. [entonner.
Возелница, *sf.* la pipe; || **наливамъ въ** —, *va.*
Возене, *sm.* le charriage, le voyage, la course,
 le roulement, le roulage; || (*съ кола*), pro-
 menade en voiture, *f.*
Возя, *va.* voiturier, charrier, charroyer; || —*са*,
vr. aller en voiture, rendre et se —, *vr.*
Войвода, *sm.* un voyvode ou voivode, un
 prince; || capitain de voleurs; || (*въ Лвхія*),
 un palatin. [préfecture.
Войводница (*подпрѣфектура*), *sf.* la sous-
Войводство, *sm.* la voyvodie, capitainerie *f.*;
 || (*въ Лвхія*), le palatinat.
Война или Войска *f.* и **Бой** *m.* la guerre; 1.

- мастилна —, guerre de plume; 2. явна —, guerre ouverte; 3. (на жъбы съ мышки), батрачомуомачиe f; 4. имаъ —, va. faire la guerre; || *fam.* guerroyer.
- Войникъ**, *sm.* un guerrier, combatant, soldat, vieux troupier m; 1. (войскарски човѣкъ), un militaire; 2. (съ завръзаны очи), un andabate; 3. събирамъ —ници, va. enrôler; 4. събирание —ници, l'enrôlement m.
- Войнишки**, —йскарски, —йнеки, *adj.* militaire.
- клашникъ, *sm.* le sagum et saie f.
- Войски**, *adj.* guerrier.
- Войска**, *sf.* l'armée f, la milice, les troupes f, les forces f, les phalanges f; 1. (видъ), l'arme f; 2. *Milit.* le corps; || центръ на —, corps de bataille; 3. *fig.* les bataillons m, les alifanges f; 4. който е на —, belligérant, *adj.* 5. сподѣламъ — по къщата, va. *Milit.* cantonner; 6. сподѣлене — по къщата, le cantonnement; 7. събираса на едно мѣсто, готова да са брани (за войска), *vr.* se cantonner; 8. имаъ — и по двата брѣга на рѣката, va. *Milit.* s'achevaler; 9. пушамъ и рас —, va. licencier; 10. распушчане —, le licenciement; 11. описане —, la stratographie.
- Войскарь**, *sm.* un guerrier, combatant, soldat, homme d'épée, m; || *fam.* un guerroyeur; || устарявамъ —, *vn.* blanchir sous les 'harnais m.
- Войскарска дрѣвца**, *sf.* cotte d'armes f; || (връжня), la 'hucque ou huque.
- кола, *sf. pl.* la prolonge ou chariot à munitions.
- служба, *sf.* l'épée f.
- Войскарски**, *adj.* belliqueux, martial.
- видъ, *sm.* air soldat m.
- корветъ, *sm.* corvette de guerre, f.
- побратимъ, *sm.* frère d'armes, m.
- чепликъ (съ Турско), *sm.* le timar; || стопанинъ на —, un timariot. [*armes.*]
- Войскареко благочестие**, *sm.* le sort des
- Войскарески лѣкари**, *sm. pl.* officiers de santé, m.
- людие (войска), *sm. pl.* le militaire.
- Войскобѣецъ**, *sm.* un guerrier; || *fam.* un guerroyeur. taille, m.
- Войскополе**, *sm.* le camp, champ de bataille.
- Войтелница (звѣзда)**, *sf. Astr.* la Bellatrix.
- Войничъ**, *sm.* la milice.
- Вокабула (дума, рѣчь)**, *sf. Gram.* le vacable.
- Вокализация**, *sf. Mus.* la vocalisation.
- Вокална музика (пѣяне)**, *sf.* musique vocale f [et wauxhall.
- Воксалъ (народна градина)**, *sm.* le vauhall
- Воленъ**, *adj.* libre, privé, franc, leste; || *fam.* grivois.
- партизанъ, *sm.* un corps franc.
- пушкачъ, *sm. Mil.* un franc-tireur.
- Волинка**, *sf.* pain à cacheter m, le petit-métier.

- Волкамерия**, *sf. plante*, la volkmérie et -mier m ou clerodendron.
- Волканически**, *adj.* volcanique; || който съдржава — сѣвды, volcanisé, *adj.*
- варовитъ камыкъ, *sm.* le péperin et péperine f. [*volcan.*]
- Волканы (исавърли-огньн планина)**, *sm.* le Volcanъ, *sm. pl.* enfans perdus m.
- Волно**, *adv.* franchement, 'hautement, en liberté.
- мыслець, *sm.* un libertin, un latitudinaire, franc-penseur, esprit-fort m.
- мысліе, *sm.* libertinage d'esprit, d'imagination, m.
- обяснене, *sm.* la privauté.
- Волностъ**, *sf.* la liberté, franchise, familiarité f; || la privauté, le privilège, la latitude, le clé de champs; || (*стихотворческа*), la licence.
- Воловарска пѣсень**, *sf.* ranz de vaches, m.
- Воловаръ**, *sm.* un pique-boeuf.
- Волонтиръ (волникъ)**, *sm. Milit.* un volontaire.
- Волека кола (у Галымѣ)**, *sf.* la basterne.
- ладія, *sf. Mar.* le bateau-boeuf.
- или конска муха, *sf. insecte*, le taon.
- Волски езыкъ**, *sm. plante*, la vipérine, la buglose.
- Волтижеръ** *sm.* un voltigeur.
- Волтижирувамъ (на конъ)**, *vn.* voltiger.
- Волтижируване (на конъ)**, *sm.* la voltige.
- Волтовъ стѣлпъ**, *sm.* pile voltaïque ou galvanique f. [stène.
- Волфрамъ (металъ)**, *sm. Miner.* le tung-
- Волъ**, *sm. quadr.* le boeuf; || *fam.* une bêta; || *pop.* l'oiseau de saint Luc, m.
- Воля**, *sf.* volonté, liberté, intention, dispense f; 1. le congé, autorisation f, concession, approbation f; 2. obédience f, le plaisir, la fantaisie, licence f, le licet, le gré; 3. (*Божя*), la permission; 4. (*лоша*), la grévolence; 5. (*за търговия*), le firman; 6. съ или отъ неволя, bon gré mal gré, de gré ou de force; 7. колкото съ —, толкосъ и съ не —, moitié guerre marchandise, moitié marchandise; 8. отъ своя —, de préférence; 9. ваша —, vous avez beau dire; 10. съ ваша —, sauf ou sous correction; 11. на —та на, *prep.* à la merci de; 12. по —та на вѣтръ —тъ и на вълмата, *Mar.* en ou à la dérive; 13. оставяме по —та на чествъта, *vr. fig.* s'envelopper de son manteau; 14. противъ —, *adv.* à contre-cœur; 15. имаъ пълна —, va. avoir le champ libre; 16. давамъ —, va. permettre, donner carrière, laisser, lâcher la bride, octroyer; || (*на пѣщо*), *fig.* exhiler; || (*на гнѣвъ —тъ си*), épancher; 17. даване —, la permission; || билетъ ради —, le permis.
- Вомбать**, *sm. mamm.* le wombat.
- Венеца рана (въ носъ)**, *sf. Méd.* l'ozène f.

Вовещица, *sf.* arbre, l'anagyris ou bois puant
т. || —, *sf.* insecte, escarbot puant т.

Вонещо месо, *sn.* viande venée f.

Вонещъ, *adj.* fétide, puant, infect, nidoreux,
vireux; || (за вода), croupissant.

— джхъ (отъ месо), *sm.* le relent; || (изъ
носъ), la punaisie.

— еллеборъ, *sm.* plante, le pied-de-griffon.

— носъ, *sm.* punais, *adj.*

— хорекъ, *sm.* mamm. la moufette.

Вонта, *sf.* une coureuse.

Вонѣя и Смырдъ, *vn.* puer, s'empuanter, sen-
tir; || вонѣ, *v. imp.* il sente mauvais.

Воня, *sf.* la fétidité, infection f, empuantis-
sement т, assa-foetida f; 1. fat. la fa-
guenas; 2. (лоша муризма), la puanteur;

3. което нѣма никаква —, inodore, *adj.*;

4. очистевамъ отъ чумава —, *va.* désin-
fecter; 5. очистеване отъ лоша —, la désin-
fection; 6. който чисти лоша —, désin-
fecteur, *adj.* т.

Восакъ, *sm.* la cire; 1. мазъ отъ — и медъ,
le cérômel; 2. вторно намазевамъ съ —,
va. recuire 3. намазване съ —, la céra-
tion; 4. врачуване по —, восаколитие, la
céromancie.

Восаколъпно искусство, *sm.* la céroplastique.

Восакосъвѣцаръ, *sm.* un cierrgier.

Воскава тлъстна, *sf.* Chim. l'adiposire f.

Воскаво дърво, *sn.* arbre, le cirier.

Восколей, *sm.* un arrier. [la cerure.

Восчена помада или мазъ, *sf.* le cerat,

— свѣщъ, *sf.* le cierge, la cire, la bougie;

|| прави както — борове (вертикалны),

Mar. matûre cierrgée f. [tique f.

Восченъ съставъ, *sm.* préparation encas

— михлемъ, *sm.* Pharm. le cirôme.

— зондъ, *sm.* Chir. la bougie.

Вощина, *sf.* la propolis ou éritaque.

Впечатвамъ, *va.* buriner; || *fig.* empreindre,
graver.

Впивамъ си (поктитѣ), *va.* faire patte de

velours, s'agripper à; || впиваа, *v. imp.* il

s'infiltre.

Впиване, *sn.* l'infiltration f. [réatteler.

Впрѣгамъ, *va.* atteler, accoupler; || (извоо),

Впрѣгане, *sn.* l'attellement, accouplement т.

Впрѣгателенъ конь, *sm.* le limonier т,

cheval de trait ou de harnais; || (до про-

цѣль-тѣ), le mallier.

Впрѣгнуване, *sn.* l'attelage т.

Врабка, *pf.* oiseau, le passereau, moineau,

pierrôt т. [herbe aux perles.

Врабчено сѣме, *sn.* plante, le grémil ou

Врага, *sf.* l'abcès, ulcère т, blessure f; ||

fig. la plaie, le chancre.

Врагъ, *sm.* ennemi, le s; 1. le diable, démon

т; 2. fat. diantre т; 3. (на просвѣте-

нето) *fig.* un vandale; 4. имама нѣкого —,

va. avoir ou se mettre à dos de quelqu'un.

Вражда, *sf.* l'inimité, animosité f; || имама

— на нѣкого, *va.* avoir une dent contre.

Враждебень, *adj.* hostile; -бяно, -ment.

Вражески, *adj.* ennemi.

Вразумителенъ, *adj.* intelligible, compréhens-

sible, distinct, auditil, net; || *fig.* clair; -лно,

-ерement; || направлямъ нѣкого —, *va. fig.*

mettre à la portée de.

Вразумително, *adv.* nettement.

Вразумителность, *sf.* l'intelligibilité, com-

préhensibilité, f; || *fig.* la netteté.

Вразумѣвамъ, *va.* désillusionner; || *fig.* mettre

sur la voie; || -са, *vr.* se désabuser.

Врана (на бжва), *sf.* la bonde, bondon т,

chante pleure f; || —, *sf.* oiseau, la cor-

neille; -неяъ, de corneille.

Вранило, *sn.* le brunissoir, bleuissor т.

Враница, *sf.* le bachot.

Враничаръ, *sm.* un bachoteur.

Враничка (миле), *sf.* le cornillas.

Враносвамъ (пушено желѣзо), *va.* bronzer;

|| (стомака), bleuir.

Враносване, *sn.* le brunissage.

Вранъ, *adj.* noir; || -конь, *sm.* cheval moreau т.

Врасалъ, *adj.* inné.

Врата или Вратя и Порта, *sf.* la porte;

1. отзадна —, протка, *fig.* porte de derrière;

2. тайны — (на твърдия), porte de se-

crets; 3. слѣпа —, porte feinte; 4. несъ-

зрителна —, porte perdue; 5. или прѣ-

градка (съ стѣкла), le vitrage; 6. (на

мещъ), la bombarde; 7. стѣпало прѣдъ —,

le pas de la porte; 8. дървета и дѣски за

—, l'huissierie f; 9. прѣминувателны съ-

кола —, charretier, *adj.*; 10. при заклю-

чаване —, à portes fermantes; 11. при затво-

рени —, *Jur.* à huis clos т.

Вратаръ, ка (портаръ), *sc.* consierge d'Hôtel,

portier, ère s, huissier, guichetier т.

Вратенъ личникъ, *sm.* le placard.

— (на вратъ), *adj.* Anat. nuchal.

Вратна прѣмрѣжа, *sf.* la portière.

— сняя жила, *sf.* Anat. veine porte f.

Вратникъ (на дръва), *sm.* le collet, la fraise,

tour de gorge т; || (огърлица), Arch. la

fusarolle; || правъ —, collet monté т; ||

хващамъ за -тъ, *va.* colleter.

Вратникъ, *sm.* porte cochère f.

Вратниче, *sm. dim.* la collerette, la fraisette f.

Вратовръзка, *sf.* le col, la cravate; || връз-

вамъ си —, *va.* se cravater.

Вратка (протичка на враты), *sf. dim.* le

guichet; || (у прозорецъ), le volet; || (на

карета), la portiere; || (за снуцане съво-

изъ плѣвоникъ), l'abat-foin т.

Вратъ, *sm.* le cou, la nuque, le chignon;

(на конь), le garrot, l'encolure f.

Враты (вратникъ на градъ), *sf. pl.* la porte.

Врачка, *sf.* une pythonisse.

Вачовна мачка, *sf.* baguette divinatoire f.

Врачовнически, *adj.* talismanique.
 Врачовникъ, *sm. fig.* plante, la fève.
 Врачки, *adj.* goétique.
 Врачество, *sm.* la sorcellerie, sortilège *m.*, goétief, la diablerie.
 Врачувамъ, *vn.* augurer, dire la bonne aventure.
 Врачуване, *sm.* le sort, auspice *f.*
 Врачъ, *ка, s.* magicien, sorcier, devin, -neresse, goétien, charmeur; || diseur de bonne aventure, néromancien ou néromancien *et* -ment, un augure; || (восколюбца), *s.* ceromancien, enne.
 Вреденъ, *adj.* valable, *invar.* valant.
 Вредомъ, *adv.* partout.
 Вредность (и *Сом.*), *sf.* la valeur; || има —, *v. imp.* il vaut; || -та получена, valeur reçue; 3. заминувамъ — въ сметка, *va.* valeur en compte. [*imp.* il vaut.
 Вредувамъ, *vn.* coûter; || вредува (нѣщо), *v.*
 Вретнице (покаяно облекло), *sm.* le sac.
 Вричамса (за), *vr. fig.* souscrire à.
 Вродено ищене, *sm.* l'appétence *f.*
 Вроденъ, *adj.* inné, naturel à; || *fig.* infus.
 Врѣба, *sf.* arbre, le saule; || срамлива —, saule pleureur.
 — и бова изданка, *sf.* arbrisseau, l'osier *m.*
 Върбалакъ и -бакъ, *sm.* la saussaie, oseraie *f.*
 Върбница, *sf.* les Pâques fleuries, le dimanche ou jour des rameaux *m.*
 Върбовникъ, *sm.* plante, la salicaire, la lysimaachie.
 Върбовъ кошъ (за солъ), *sm.* la bénate.
 Върбява прѣчка (за посаждане), *sf.* la quillete.
 Вървѣжъ, *sm.* la marche, démarche *f.*, cours, train *m.*, allure, conduite, erre *f.*; 1. *Milit.* la campagne; 2. *fam.* la vivevouisse *et* -vouste; 3. бръвъ —, marche forcée; 4. (на воденица), le tournant; 5. (изъ кривини), *Ven.* le faux-marcher; 6. (на ладія), le sillage; 7. (на машина), le jeu; 8. (на пары), la circulation; || *Сом.* le roulement; 9. (на пѣса), *Mus.* le mouvement; 10. (на една работа), *fig.* le train; 11. пущамъ на —, *va.* faire courir; 12. прави дръжъ —, *va.* faire diversion à; 13. неиспеченъ на —, déhanché, *adj.*; 14. който има слабъ — (за конъ), *Vétér.* juché.
 Вървѣжомѣръ, *sm. Techn.* l'équilboquet *m.*
 Вървене, *sm.* le cours, la course, démarche *f.*, fonctionnement *m.*; || (на пары), la mise; || (на една работа), *fig.* le train.
 Върви (на хануки), *sf. pl.* le trait.
 Вървоитостъ, *sf.* la spongiosité *et* -giabilité.
 Вървоитъ камыкъ, *sm.* la spongite, la congélation.
 Вървулекъ (просиано нѣщо), *sm.* la traînée.
 Вървулица, *sf.* la série, succession *f.*, atteleage *m.*; || *fig.* l'enchaînement *m.*; || (на желѣзнь пѣтъ), le train, le convoi.

Вървница, *sf. dim.* la cordelette.
 Вървь, *sf.* la ficelle, le lacet, laisse, corde *f.*, cordeau, cordon *m.*; 1. *fig.* le fil, la filagore *et* -gor *m.*; 2. (съ ежлице), la cordelière; 3. (за свързване две кучета), *Ven.* l'accouple *f.*; 4. (на вѣдича), la ligne; 5. (на камшикъ), la mèche; 6. (у крайшикъ на книга), le nerf; 7. (съ колме), le simbleau; 8. (за ортома), le toron; 9. (на чораны), le tirant; 10. вода съ —, *va.* mener en laisse; 11. извървамъ съ —, *va.* Archit. singler; 12. свързвамъ съ — или съ ивица, *va.* ficeler; 13. който свързва съ —, un ficelleur.
 Вървя, *vn.* aller, marcher, cheminer, passer, circuler; 1. tirer, se rendre, tendre, voguer; 2. *Méc.* travailler; 3. *Mar.* courir; 4. (на прѣдъ), s'avancer, dévancer; || *fig.* marcher, prendre les devants; || който върви —, antécédent, *adj.*; 5. (подырѣ), *Milit.* emboiter le pas; 6. (подырѣ нѣкого), succéder à; || вървимъ единъ слѣдъ другъ, *pl.* se succéder; 7. (слѣдъ нѣкого или по държата му), suivre; 8. (до нѣкого съ ижтъ), rendre *et* се —, *vr.*; 9. (на назадъ), refluxer; 10. (възъ теменето на рѣка), *Mar.* refouler la marée; 11. (отгорѣ на долу), plonger; 12. (низъ рѣката), avaler; 13. (плавамъ), *Mar.* siller; 14. (съ бѣйдебиндѣ), aller au lof *m.*; 15. — и бѣгамъ (тежко), *pop.* trimer; 16. (на клюсканица), ambler; 17. (съ мѣка), таѣраса, traîner; 18. върви (за машина), *v. imp.* elle joue ou fonctionne; 19. (за ладія), il navigue; 20. върви ми, il afflue; 21. върви му както изъ рѣкавъ, *fig.* il pleut.
 Вързалка, *sf.* le bandage, attaché, ceinture *f.*; || *pl.* -лки, *Chir.* l'appareil *m.*
 Вързалница, *sf. dim.* la bandellette.
 Вързано куче, *sm.* chien d'attache, *m.*
 Вързачъ (на денкове), *sm.* un emballer; || (на прѣчки), un fagoteur.
 Вързване (денкъ), *sm.* l'emballage; 2. (съ клупъ), *Mar.* la saisine; 2. (на клупове), *Chir.* l'aiguilletage *m.*; 3. (ладія), *Mar.* l'amarrage *m.*
 Вързувамъ, *va.* lier, bander, attacher; 1. (халтаво), desserrer; 2. (съ ортома), amarrer; 3. (на вѣйки), accoler; 4. връзвать (за плодове), *v. imp.* ils nouent.
 Вързля, *sf.* la trousse, le faisceau, la botte; || (листявъ титюмъ), la manoque; || въ една —, tout d'un tenant, tout en un tenant.
 Връзка (бохча *t.*), *sf.* le paquet, la trousse, le faisceau, la botte; 1. la ceinture, lien, fagot *m.*; 2. *Anat.* le ligament; 3. *fig.* le fil; 4. *fam.* la pacotille; 5. или възел съ пары, *Сом.* le group; 6. (дрѣвѣ или прѣвирки), *fam.* le tapon; 7. (цото и да е), *fig.* le magasin; 8. (прѣзъ крѣтъ), l'écharpe

f; 9. (*ключове*), le trousseau; 10. (*расте-nea*), la fascicule; 11. стока (*въ волска кожа*), *Com.* le ceron; 12. (*за снопъ*), le lieur, la 'hart; 13. (*бшишцы*), le bouquet; 14. (*при пуцане кръвъ отъ челото*), *Chir.* le discrimen; 15. правяне дърва на -кы, le fagotage.

Вързопъ, *sm.* la botte; || правяне на -кы (*сѣно*), le bottelage; || правя -кы, *va.* botte-ler; || вторно правя -кы, *va.* remballer.

Връзченъ, *adj.* ligamenteux.

Върло, *adv.* serrément.

— испытане, *sm. fig.* la filière.

Върлость, *sf.* la sévérité, austérité, cruauté *f*; 1. la rigueur, violence, véhémence, rigidité *f*; 2. la fougue, asperité, apreté, barbarie *f*, le scrupule; 3. *fig.* la rudesse.

Върлъ, *adj.* sévère, austère; -ло, -ment; 1. furieux, cruel, rigide, rigoureux, rude; 2. dur, vif, véhément, violent, strict, sanguinaire; 3. *fig.* cru, bouillant, airin.

— boleжъ, *sm.* la rage.

— критикъ, *sm.* un aristarque.

Върлы вълма, *sn. pl. Mar.* la manture.

Връстенъ, *adj.* pubère, bien pris.

Връстникъ, *sm.* le pair, compagnon *m*; || (*равенъ ѿкому*), pareil, *adj*; || —, -ица, *e.* coalescent, ente.

Връстничество, *sm.* la coalescence.

Връстность (*за женидба*), *sf.* la puberté.

Връсть, *sf.* l'âge *m*, la taille, le port, la saison; 1. *fam.* la tournure; 2. (*повѣшка*), la stature; 3. стигналъ на —, mûr, *adj*; 3. поковамъ си -та, *va.* dégager; 4. на —, *adv.* en grand.

Връгачъ, *sm.* un tourneur.

Връгеленъ, *adj.* Anat. trochantérien

Връгелъ, *sm.* la broche; || Anat. le trochanter.

Връгенаръ, *sm.* un fuselier.

Връгене, *sn.* le tour, tournoiment et -noiment *m*; 1. *Mar.* arbatée *f*; 2. (*очи*), le roulement; 3. (*глава*), *Vétér.* le vertigo; 4. (*на около*), le tourbillonnement; 5. (*на единъ кракъ*), pirouettement; 6. (*болестъ у овцѣ*), le tournis et tournoiment; 7. (*на скръбнець*), *Mar.* le virage.

Въртено, *sm.* le pivot, poignon, fuseau, tour-illon *m*, pointe *f*; || (*у котка*), *Mar.* la verge; || въртиса на —, *v. imp.* il pivote.

— образенъ, *adj. Bot.* fusiforme.

— образенъ коренъ, *sm. Bot.* le pivot; || пуца -ни, *v. imp.* il pivote; || който пуца или прави, -ни, pivotant, *adj.*

— приличенъ, *adj.* fuselé.

Въртло (*у гримѣрско тръкало*), *sm.* le tournoir.

Въртителенъ кръстъ (*на рогатка*), *sm.* le tourniquet.

— хвакъ (*зи верверицы*), *sm.* la tournette.

Въртиликъ (*на печене*), *sm.* le tournebroche

Врътка, *sf.* le croissant; || (*на цигулка*), la cheville; || (*лѣтелка на прозорець*), la pen- ture; || — мида, *sf.* le spondyle.

Въртланъ, *adj.* tournant; || игра на -кы прѣ- столы, jeu des tables tournantes *f*.

Въртопенъ пѣкъ, *sf.* chemin vicinal *m*.

Въртопски (*мажленски т.*), *adj.* paroissial.

Въртопско дѣте, *s.* paroissien, enne.

Въртопъ, *sm.* l'arrondissement *m*, district, tour *m*, la paroisse; || (*на градъ*), la section; || *Géogr.* le département, le cercle.

Въртопйика, *sf.* oiseau, le trousse-eol, le torcol.

Въртѣжка (*у ожжари*), *sf.* le touret; || (*за слотаване коприна*), l'escaladou *m*; || (*прѣкомъ*), *Mar.* la crone.

Въртѣлка, *sf.* le sabot; || (*у череве*), le tourniquet; || (*игрица*), la pironette; || играя си съ —, *vn.* saboter.

Въртѣлана работа, *sf.* le tournage.

Върти, *va.* tourner; 1. (*на скръбнець*), *Mar.* virer; 2. -са, *vr.* tourner et se —, virer, tourner, tourbillonner, rouler, se torde; 3. (*очитѣ*), rouler; 4. който си са върти, tourneur, *adj.* 5. който са върти на около си, révolutif, *adj.*

Въртари, *sm. pl.* les ramilles *f*, broussailles, broutilles *f*, la bourrée, le fagotage, le rameau; 1. (*отъ дървие*), *coll.* le branchage; 2. отвѣчы — съ зелены листа, la ramée; || *Archit.* le rincea; 3. (*нападали отъ дѣтъръ-тѣ*), le chablis.

Връхлина (*на елемски рога*), *sf.* l'empraimure *f*.

Връхлѣтене, *sm.* l'invasion, irruption *f*.

Връхлѣтителенъ, *adj.* invasif. [pider.

Връхлѣтъ, *va.* se lancer; || (*на нѣколко*), la-

Връхненъ, *adj.* supérieur, usuraire; -хно, -ment.

— ремыкъ (*у шинове*), *sm.* le suspied.

Връхни, *sf.* 'haut.

Връхнина, *adj.* l'usure *f*; || (*акѣо*), le change;

|| *Com.* l'agio *m*, le pourcent; || съ —, avec usure.

Връхно одарче (*на стѣлбы*), *sm.* le trapan.

— сждилищенъ, *adj.* prévôtal; -щю, -але- ment.

— сждилища, *sf.* la prévôté.

Връхня дръва, *sf.* le fourneau; || (*сюртукъ*), le par-dessus; || (*съ качулка*), le bour-

nous; || (*съ дълги ржкавы*), le bran-ebourg.

дѣлба (*на касса*), *sf.* Тур. le 'haut de casse; || (*на борть у варка*), *Mar.* la to- létière.

— и-вжтрѣшна дѣлба (*на клядегедѣ*), *sf. Mar.* la gorgère.

— копринна дръва, *sf.* (*всугъ* Баскинъ).

— кожица, *sf.* la surpeau ou épiderme.

— обвивка (*на захарна глава, качуль*),

sf. le gonichon.

— прѣврѣзка, *sf. Chir.* la surbande.

Врѣхня риза, *sf.* la blouse; || (*у возаи*), la roulière.

Врѣховата копани, *sf.* une augée.

Врѣховать, *adj.* comble.

Врѣховенъ, *adj.* suprême, souverain, grand; || *fig.* 'haut.

— владѣецъ, *sm.* seigneur suzerain *m.*

— сѣдникъ, *sm.* 'haut-justicier *m.*

Врѣховитъ, *adj.* mamelonné; || *Bot.* terminal.

Врѣховна власть, la souveraineté, la suprématie; || *fig.* le sceptre, la glaive; || (*надъ тѣлѣшны*), la suzeraineté; || (*спасѣйска*), la directe.

Врѣху, *prép.* sur.

Врѣхецъ (*на звѣжлѣница*), *sm.* la flèche.

Врѣхъ, *sm.* le 'haut, le front, la pointe, cime, tête *f.* 1. l'avantage, le comble, l'en-tête *m.*; 2. (*и fig.*), le sommet, la sommité; 3. *fig.* le pinacle, faite, point culminant *m.*; 4. (*на дърво*), le vertex; 5. (*на зидъ*), *Archit.* le pignon; 6. (*на звѣжлѣница*), l'aiguille *f.*; 7. (*на крыло у пилцы*), l'aileron *m.*; 8. (*на перо*), le bec; 9. (*на планина*), le coupeau; || *Geogr.* la crête; 10. (*на ходило отъ чораны*), le coin; 11. съ острый —, à vive arête *f.*; 12. исхвърляване отъ —, *Méd.* la régurgitation; || исхвърлямъ отъ —, *va.* régurgiter; 13. прѣврѣзвамъ —, *va.* ép pointer; 14. прѣврѣзвамъ — на дърво, *va.* éhouper; 15. обрѣзвамъ — оветъ на дръвие, *va.* étronçonner; 16. изрѣзвамъ — ове на дръвие, *va.* ététer; || изрѣзване — ове на дръвие, l'éêtement *m.*; 17. окастривамъ — ове на дръвие, *va.* Agric. écieimer; 18. —това, *prép.* pour comble de.

Врѣхясто, *adv.* en pointe.

Врѣхясть, *adj.* pointu.

Врѣшене, *sm.* la pratique.

Врѣшникъ, *sm.* le couvre-feu, le dôme.

Врѣшж, *va.* pratiquer, exécuter; 1. (*съ прилежъ или съ страсть*), s'affectioner à; 2. (*адокатска работа*), avoçasser; 3. (*майно*), *fig.* brasser; 4. (*работа*), *fig.* conduire la barque; 5. (*твърдъ тежка работа*), *pop.* suer d'ahan *m.*; 6. (*жито*), battre.

Врѣщамъ, *va.* renvoyer; || —са, *vr.* tourner, revenir, s'en revenir; || (*отъ пѣтъ*), détourner; || (*назадъ*) rebrousser chemin *m.*

Врѣщане, *sm.* le renvoi.

Врѣда, *sf.* le dommage, prejudice, mal *m.*, perte *f.*; 1. le détriment, le dam, grief *m.*; 2. *fig.* le dessous, la brèche, le tout; 3. докарвамъ —, *va.* nuir à, endommager; 4. докарвамъ — нѣкому, *va.* maltraiter; 5. за негова —, à son dam.

Врѣдѣнъ и дителенъ, *adj.* nuisible, désavantageux, ruineux, dommageable; || destructif, préjudiciable, dangereux, contraire à, traître; || maléfique, malfaisant, malin, mauvais; || бывамъ —, *vn.* préjudicier à.

Врѣдителенъ, *adj.* pernicieux à, damnable, délétère, malsain, malin; || най —, pire (*pour plus mauvais*.)

Врѣдна мокрина, *sf.* *Mod.* humeur peccante *f.*

Врѣдно испарене, *sm.* la mofette et moufette.

Врѣдностъ (недостигане) —, la non valeur.

Врѣдж, *va.* nuire à, préjudicier à; 1. (*себе-си*), *vr.* se nuire; 2. (*самъ себе-си*), *fig.* s'enfermer; 3. (*нѣкому*), desservir; 4. *Chir.* intéresser.

Врѣзанъ, *adj.* *Bot.* sinué.

Врѣзвамъ, *va.* entailler, graver; || (*съ върла ракия*), graver à l'eau-forte *f.*; || (*на мѣдна плоча*) graver; || (*на калмыкъ автографы*), autographier.

Врѣзване, *sm.* l'encoche *f.*; || (*на гредѣ*), la ruineure; || (*на буква*), *Tur.* le cran; || (*съ дебелина на дърво*), *Mar.* le lioube.

Врѣкане (*на дѣтенце*), *sm.* le vagissement.

Врѣка (*за дѣтенце*), *v. imp.* il vagit.

Врѣлъ, *adj.* bouillant, brûlant.

Врѣме (*нѣмане —, слободно —, хава и. и Gram.*), *sm.* le temps; l'heure *f.*, la date, la durée, l'an *m.* et année *f.*, l'époque *f.*; 1. и вървене —, le période; 2. и годишно —, la saison; 3. доста — и срѣдства, *fig.* la marge; 4. заминало —, le passé; 5. (*до Мойсеевъ законъ*), *Chron.* le temps d'innuité *f.*; 6. въ прѣдписано —, en temps utile; 7. (*на раждане*), le terme; 8. изминуване —, un laps de temps; 9. прѣминуване —, le passe-temps; 10. смѣтане — за празниците, comput ecclésiastique *m.*; 11. смѣтане на —то, la computation; 12. (*отъ сумтрѣна до пладнъ*), le matin; 13. начнува или съществува отъ то —, *v. imp.* il date de; 14. опрѣдѣлямъ —, *va.* prendre date; 15. познавачъ на —то за празниците, un computiste; 16. прѣкъснудвамъ работното —, *va.* désheurer; 17. прѣминувамъ —, *vr.* tromper; 18. прѣминувамъ —то си, *vn.* passer; 19. безъ —, à contre temps; 20. въ —, *prép.* constant, durant; 21. въ всичко —, le long, tout le long, au long de; 22. на всяко —, de tout temps; 23. едно —, autrefois; 24. за —, par ou dans l'intérim; 25. въ своето — и мѣсто, en temps et lieu; 26. въ — оно, au temps jadis; 27. съ —, à temps, à la continue; 28. съ —то, à la longue; 29. на —, temporairement, à temps; 30. на —то си, à la fleur de l'âge *m.*; 31. по —то на, à l'époque de, au moment de, lors de, sous; 32. отъ — на —, de loin en loin, par intervalles, de temps en temps, de temps à autre; 33. на добро —, *adj.* opportunément; 34. на дълго —, pour la vie; 35. отъ кое —, depuis quand, de quand; 36. прѣди малко —, depuis peu; 37. за малко —, tantôt, prochainement, passagèrement; 38.

- много —, pendant long temps; 39. прѣзь
 много —, par succession de temps; 40. отъ
 много —, de long main; 41. отъ незапом-
 нею —, de mémoire d'homme, *f*; 42. ни
 въ никое —, aux calendres grecques; 43.
 въ на —, à une heure indue, intempestive-
 ment, 'hors de saison, 'hors de propos, mal
 à propos; 44. въ старо —, anciennement;
 45. отъ старо —, d'ancienne date; 46. въ
 сѣщото —, en ou en même temps; 47. въ
 сѣщо —, ensemble, de front; 48. въ това —,
 pendant; 49. отъ то —, dès lors, depuis
 lors; 50. въ то —, pour lors; 51. до то —,
 jusque là; 52. отъ то — както, depuis
 que; 53. у —, à temps.
- Врѣмень и -менень**, *adj.* éventuel; -но,
 -lement; || *Med. Bot.* fugace; || *Mar.* de
 fortune. [baraque.
- Врѣменная колыба** (*за солдаты*), *sf.* la
Врѣмenni, *adj.* temporaire et -porcel; -но,
 -lement; || provisoire, précaire, transitoire;
 || *Milit.* postiche.
- Врѣменникъ**, *sm.* la chronique.
- Врѣменно жилище**, *sn.* le pied-à-terre.
- измѣстеване, *sn.* l'interdiction *f*.
- навъртане, *sn.* le voyage.
- приживие, *sn. Jur.* le fidéicommiss.
- прѣмържване (*на погледъ-тъ*), *sn.* la
 berlue.
- състояние, *sn.* le provisoire.
- Врѣменность**, *sf.* l'éventualité *f*.
- Врѣменомѣръ**, *sm.* le chronomètre.
- Врѣменоказачъ**, *sm.* le baromètre.
- Врѣне**, *sn.* l'ébullition *f*, le bouillonnement,
 effervescence *f*.
- Врѣсакъ**, *sm.* l'éclat *m.* [bailler.
- Вржчвамъ**, *va.* transmettre, délivrer; || *Jur.*
Вржчване (*даване на ржка*), *sm.* la remise.
- Вржчѣлѣто**, *sn.* lettre dominicale *f*.
- Врж**, *vn.* pétiller et pétiller; || *ври*, *v. imp.* il
 bouille; || (*за вино*), il travaille; || *който ври*,
 bouillonnant, *adj.* [tousjours.
- Все**, *préfixe*, très —; || *sn.* le total; || *adv.*
 — благородень (*тумла*), *adj.* nobilissime.
- вышній, *sm.* le Très-haut. [Suprême.
- вышню сѣщество (*вышній*), *sn.* l'Être
- вѣщень, *adj.* omniscient.
- гдашень (*свѣгашень*), *adj.* ordinaire,
 ordinaire, contenu; -шно, -ment.
- гдашно жилище, *sn.* la stabilité.
- държатель, *sm.* le Tout puissant.
- земна карта, *sf. Geogr.* la mappemonde.
- знание, *sn.* la toute-science ou omniscience.
- знателень, *adj. fam.* omniscient.
- ленна (*цѣлый свѣтъ*), *sf.* l'univers *m*,
 le monde, la création.
- леность, *sf.* l'universalité *f*.
- ленски, *adj.* catholique; || — съборъ, *sm.*
 concile oecuménique *m*; || — сскы, oecuméni-
 quement.
- Вселевски** (*който обнима всичко, много-
 уменъ*), *adj.* universel.
- милостивый Господарь, *sm.* sire; ||
 (*тумла*), monseigneur, (*pl.* messeigneurs).
- мнунто, *adv.* à tout bout de champ.
- мощень, *adj.* tout-puissant.
- мощный, *sm.* le Tout-puissant.
- мирень, *adj.* universel; -рно, -lement;
 || cosmopolite et -litaïn.
- мирно, *adv.* oecuméniquement.
- мирность, *sf.* l'oecuménicité *f*.
- народень, *adj.* public.
- народно, *adv.* publiquement.
- ношно бдѣне (*папилида*), *sn.* les
 vigiles de mortes, *f*.
- Всеобща избирателна правда**, *sf.* suf-
 frage universel *m*.
- Всеобща новина**, *sf. fig.* évangile du jour.
- манархія, *sf.* la cosmocratie.
- мъла, *sf.* la rumeur publique.
- революция, *sf.* la conflagration.
- Всеобщность**, *sf.* l'universalité *f*.
- общо исписане (*на дългове*), *sn. Com.*
 l'omnium *m*. [l'arrière-ban.
- Всенародно обръжване**, *sn.* le ban et
 — общо тежнене, *sn. Phys.* pesanteur uni-
 verselle *f*.
- общъ, *adj.* général, universel; -що,
 -lement; || права -що, *va.* universaliser.
- -огънь, *sm.* la conflagration.
- -прощене, *sn.* (возез Амнистія).
- Всепрѣосвященный** (*тумла*), *adj.* révéren-
 disime.
- почтеный, *adj.* amplissime.
- свѣтлый (*тумла*), *adj.* sérénissime, il-
 lustrissime.
- святство (*тумла*), *sn.* sainteté *f*.
- святыи отецъ (*напа*), *sm.* le saint-père.
- силенъ, *adj.* tout-puissant, irrésistible;
 -лно, -ment.
- силіе, *sn.* la toute-puissance.
- цѣрителень лѣкъ, *sm.* le catholicon.
- ѣдецъ (*който ѣде всичко*), *sm.* omni-
 vore, *adj.*
- Всичкого**, *sn.* le tout, le tout-ensemble, le
 total, la totalité, l'intégralité *f*; 1. — за-
 лагане (*въ игра*), le va-tout; 2. — ко изъ
 цѣло, somme totale *f*; 3. по-добрь отъ -ко,
 sur ou avant toute chose; 4. при -ко това,
adj. au ou dans le fond; 5. нито за -ко
 на свѣтъ-тъ, pas pour un royaume.
- Венчкий**, *adj.* intégral.
- сборъ, *sm.* la totalité.
- Венчки** (*всякой за -тъ и -тъ за едного-
 то*), *adv.* solidairement.
- заедно, *adv.* in globo, en masse. [vole.
- зиманеа (*въ игра на книги*), *sm. pl.* la
- тѣ, *sm. pl.* les allants et venants *m*.
- Всякакъвъ и Вѣв-**, *adj.* divers; -кво, -se-
 ment

Всякакъ (на дѣсно и на лѣво), *adv.* du long et du large. [ment.]
Всяка година, *sf.* par an; || *adv.* annuelle.
Всякиденни обѣдъ *m* и вечеря *f.* l'ordinaire *m*.
Всякиденна порція, *sf.* l'ordinaire *m*.
Всякимѣсеченъ, *adj.* mensuel; -чно, -lement.
Всякогажъ, *adv.* toujours, de tout temps, à ou pour jamais, à tous coups; 1. токо-речи —, la plupart du temps; 2. за —, à ou pour toujours, pour la vie, à la vie et à la mort; 3. на —, à perpétuité; 4. май —, ordinairement.
Всякогодишень, *adj.* anniversaire, annuel.
 — денень, *adj.* quotidien, journalier.
 — деню състояние, *sm.* la quotidienneté.
Всякой и всѣкъй, *pron.* chacun; 1. *adj.* chaque, tout, un; 2. — който, *pron.* qui-conque; 3. всѣкому, à tout venant; 4. *pl.* всякою, les allants et venants *m*.
 — день, *adj.* quotidiennement.
 — часъ, *sm.* *fam.* aujourd'hui pour demain.
Всяко жельзно ордие, *sm.* la grosserie.
 — недѣлянъ, *adj.* hebdomadaire.
 — распространене (на нѣкоя мысль), *sm.* *fig.* la propagande.
Втикамъ, *va.* brocher.
Втиче, *sm.* l'oiseau *m*.
Втиченце, *sm.* *dîm.* l'oisillon et oiselet *m*.
Втъляне, *sm.* *fig.* l'impression *f*, la trace; || човѣкъ способенъ къмъ всяко —, *fig.* table rase ou d'attente, *f*; || права —, *va.* impressionner, faire événement *m*; || дохожда ми —, *vn.* s'impressionner.
Втълянителны образы, *sm.* *pl.* espèces intentionnelles ou impresses *f*.
Втъляняне, *sm.* la sensation; || подбуждамъ —, *va.* *fig.* faire sensation *f*.
Втълянявамъ, *va.* inculquer; || *fig.* empreindre, imprimer; || втълянява ми са (въ умъ-тъ), *v. imp.* il s'inculque; || *fig.* il s'imprime, il se grave, il s'impressionne. [sage.]
Втора копань, *sf.* le binage; || *Agric.* le reter-
 — корректура, *sf.* *Typ.* la seconde.
 — мысль, *sf.* *Log.* le conséquent.
 — партида (въ игра), *sf.* la revanche.
 — стража, *sf.* *Mar.* les bâbordais *m*.
 — шеренга, *sf.* *Milit. fam.* le tiroir.
Второ и -ромъ, *adv.* secondement et secundo ou secundo, en second lieu.
 — вѣнчане, *sm.* la bigamie.
 — вѣнчленъ, *adj.* bigame.
 — вѣнчнло, *sm.* le convol.
 — женень, *sc.* deutérogame. [nome.]
 — законие (Моисеова книга), *sm.* le deutéro-
 — каноничека книга, *sf.* livre deutéro-
 — canonique *m*. [nage]
 — литургисване (въ сѣщій день), *sm.* le bi-
 — опрѣдѣлене (на), *sm.* la réinstallation.
 — пришествіе, *sm.* le jugement dernier.

Второ прѣдложене (въ силлогизмъ), *sm.* *Rhet.* la mineure.
 — степенно възмѣждене, *sm.* l'accessif *m*.
 — стъпень, *adj.* secondaire.
Второчленъ, *adj.* intéressant; || *fam.* enquérant.
Второчяса, *vr.* attacher; || (си очитѣ), *vn.* fixer.
Вторна неправдностъ, *sf.* la superfétation.
 — палата (въ Инглитера), *sf.* chambre des communes, *f*.
 — призовка (на сѣдба), *sf.* le réajournement, le réapel; || (въ сѣдба), la réassignation.
Вторникъ, *sm.* le mardi. [ressoudure.]
Вторно завараване (на металъ) *sm.* la — завляване (на нѣщо), *sm.* la réoccupation.
 — замотаване (въ нѣщо), *sm.* le rengagement.
 — заплашване или отлъчане (отъ черкова), *sm.* réaggraver, *va*.
 — избиране, *sm.* la réélection.
 — нареждане, *sm.* la réorganisation.
 — населене *sm.* le repeuplement.
 — натуреване или натовареване (на ладія), *sm.* le rembarquement. [ture.]
 — отваране (за театръ), *sm.* la réouverture.
 — показване, *sm.* *Astr.* la réapparition.
 — попиване, *sm.* *Med.* la résorption.
 — пълнене (на оржіе), *sm.* la recharge.
 — посвятане, *sm.* la réordination.
 — поставяне (прѣдъ очи), *sm.* *Jur.* la réconfrontation. [rudescence.]
 — появане (на болестъ) *sm.* *Med.* la re-
 — прѣстѣпване, *sm.* la récidive; || по случай на —, en cas de récidive.
 — свръзване (за стоки), *sm.* le remballage.
Вторъ, *adj.* second, deuxième; — ро, — еnement;
 1. bis; 2. — рый редъ (на кѣща), le second;
 3. — рый брой (на мѣсець), le deux (pour deuxième); 4. на — ро мѣсто, en second; 5. — ро *adv.* en second lieu.
Вторый гласъ, *sm.* *Mus.* la contre-partie.
 — дискантъ, *sm.* *Mus.* le bas-dessus.
 — классъ, *sm.* la seconde.
 — опасъ (на сѣдло), *sm.* le contre-saglon.
Вторы врата, *sf.* *pl.* la contre porte.
Втълявамса, *vr.* dissimuler, feindre, se contrefaire; || faire mine de, plaisanter, composer; || (ужъ какъ), faire semblant de.
Втъляване, *sm.* la dissimulation, feinte *f*, le semblant, l'hypocrisie *f*, pantalonnade *f*; || *fig.* le fard; || *pop.* la frime.
Втълень, *adj.* feint.
Вуйчо, *sm.* l'oncle *m*. [la vulgate.]
Вулгата (латински прѣводъ на Библия), *sf.*
Вуліа, *sf.* le bissac, la besace, le canapsa, la pantière, la mallette.
Вулингъ, *sm.* *Mar.* la liure, la rousture et ro-
 — sture; || поставямъ —гы, *va.* rouster et roster.
Вулинка, *sf.* pain à cacheter, *m*.
Вчера, *adv.* hier; — рашень, d'hier. [-usement.]
Вшутень и -лянъ, *adj.* facétieux; — тно,

- Вшутливо** хоро, *sn.* la pantalonnade.
Вшутливо, *sn.* la farce, le plaisant.
Вшутливости (*шагы т.*), *sf. pl.* la gentillesse.
Вшутливость, *f.* la gaieté et gaîté, folâtrerie, folie, espièglerie *f.*; || la pantalonnade, gaudriole *f.*, le paquet, un tour de page; || *fig.* la farce; || *fam.* gaillardise *f.*
Вшутливъ, *adj.* plaisant, drolatique, railleur; 1. jovial, badin, fou ou fol, folichon, malicieux; 2. *fig.* impayable; 3. *fam.* goguenard; 4. *pop.* cocasse.
Вшутливы нѣща, *sn. pl.* la parade.
Вшутникъ, *sm.* un farceur, un railleur, plaisant *m.*; 1. un joueur, tabarin, trivelin, loustic, clown, pantalon, espiègle *m.*; 2. *fig.* un polichinelle; 3. *fam.* moqueur *m.*; 4. (*въ Италиа*), un searamouche; 5. (*у италианска коледія*), un zani.
Вшутничество, *sn.* la trivelinade.
Вшутявамса (*шагувамса т.*), *vr.* plaisanter, rire, badiner, se moquer; || (*простаику*), goguenarder; || *fam.* niaiser; || (*глупаво*), *fam.* turlupiner.
Вшутяване, *sn.* la plaisanterie, le badinage, le jeu, la facétie, le ris, la raillerie; 1. *fam.* la joyuseté; 2. безъ —, plaisanterie ou raillerie à part; 3. *привамъ* —, *va.* entendre la raillerie; 4. *умѣя да права* —, *va.* entendre la raillerie; 5. *отговарамса за работа съ* —, *vr. fig.* payer en gambades *f.*; 6. *за* —, à plaisir.
Въ и у, *prep.* à, en, dans, sur, entre, sous, chez, pendant, par, ès (*pour* en, les).
Въведене, *sn.* le prodrome, préambul *m.*; 1. Богородици въ храмъ (21 ноем.), Présentation de la Vierge, *f.*; 2. (*въ длъжностъ*), l'installation *f.*; 3. (*ключъ за нѣщо*), *fig.* la porte; 4. (*на слово*), l'exode *f.*; 5. *fig.* le prelude. [premier.
Въведителна статія (*въ извѣстникъ*), *sf.* le
Введена, *adj. Gram.* incident.
Введно прѣдложене, *sn.* la parenthèse; || *Gram.* l'incise *f.*
Въвирамъ, *va.* insinuer, glisser, couler, fourrer; || *fig.* encadrer; || (*прѣнечитенъ листъ*), *Typ.* encarter; || -*са, vr.* se glisser, s'introduire. [l'embolisme *m.*
Въвиране, *sn. Phys.* l'intromission *f.*; || *Chron.*
Въвлячамъ, *va.* impliquer.
Въвждамъ, *va.* introduire, amener, établir, produire, naturaliser; || (*въ длъжностъ*), installer; || (*въ община*), patronner.
Въвждане, *sn.* l'introduction *f.*
Въвждачь, -ка, *s.* introducteur, trice.
Въводителенъ, *adj. Jur.* introductif.
Ввъняване, *sn.* le croupissement.
Ввънявамса, *vr. fig.* croupir.
Ввъренъ, *adj.* embolismique.
Ввътъкъ, *adv.* à ou pour toujours, à tout jamais, au grand jamais.
- Въобразене**, *sn.* l'idée *f.*, illusion, imagination, fantaisie *f.*; || *fig.* la tête; || *и сѣла* —, *fam.* l'imaginative *f.* [-лно, -ment.
Въобразителенъ, *adj.* imaginaire, fantastique;
Въобразливъ, *adj.* imaginable.
Въобразявамъ си, *vr.* imaginer, se figurer, se persuader, juger; || (*испрѣди*), se préfigurer; || (*небывалицы*), se forger des chimères *f.*
Въодушеvene, *sn.* la verve, l'enthousiasme *m.*
Въодушевенъ, *adj.* animé.
Въодушевителенъ, *adj.* enthousiaste.
Въодушевявамъ, *va.* animer, enthousiasmer; || -*са, vr.* s'enthousiasmer. [s'incarne.
Въплъщаваса (*за Христа*) *v. imp. Théol.* il
Въплъщене (*на сынъ Божій*), *sn. Théol.* l'incarnation *f.*
Въплъщенъ, *adj. Théol.* incarné.
Въсѣдамъ (*конь на разсѣдлица*), *va.* enfourcher un cheval; || *въсѣдатеа* (*за коніе*), *v. imp.* ils sautent. [adv. d'amont.
Въз-, *préfixe*, *re ou ré ou r.*; || *prep.* sur; || (*рѣката*),
Възбогъ, *adv.* en l'air.
— *боженъ* (*за облаци*), *adj. fig.* suspendu.
— *буждамъ*, *va.* provoquer, irriter, exciter;
1. émouvoir, susciter, intéresser; 2. (*накъ*), ressusciter; 3. (*призиране*), piquer; 4. *fig.* ranimer, reveiller, recuser; 5. (*мжтило*), *fig.* fomentier; 6. -*са, vr.* s'exciter.
— *буждане*, *sn.* l'excitation *f.*, provocation, stimulation *f.*; || *fig.* le stimulant. [trice.
— *буждачь*, -ка, *s.* excitateur, incitateur,
— *буждинкъ*, *sm.* stimulateur, *adj. m.*
— *будителенъ*, *adj.* incitatif, pathétique;
|| *Méd.* stimulant; || -лно, *sn.* le pathétique;
— *будително сръдство*, *sn. Méd.* incitant, *adj.* [pain bis-blanc *m.*
— *бълъ*, *adj.* blanchâtre; || -хлѣбъ, *sm.*
— *варене* (*декоктъ*), *sn.* la décoction.
— *вивамъ*, *va.* retourner; || -*са, vr. fig.* refouler; || (*отъ вѣтъръ-тъ*), *vr. Mar.* faire son abattée; || -*вяне, sn. Mar.* l'abattée *f.*
— *вира*, *v. imp.* il fermente; || (*въ каца гроздіе*), il cuve. [mentation.
— *виране*, *sn.* la bouillaison; || *fig.* la fermentation;
— *вита жълта печа* (*върху концевъ-тъ на ботушы*), *sf.* le retroussis.
— *вратенъ* (*за глаголъ*), *adj.* pronominal;
въ — *залогъ*, -alement.
— *глаголъ*, *sm. Gram.* verbe réfléchi *m.*
— *врътителенъ* (*напрѣвой видъ*), *adj. Chim.* réductif.
— *въричамъ*, *va.* remettre, ramener, tourner, regagner, éviter; 1. (*накъ почество-та*), отсрамямса, réhabiliter; 2. -*са, vr.* retourner, remonter, regagner, rebrousser chemin, rétrograder; 3. (*назадъ*), *Milit.* se replier; 4. *fig.* refouler; 5. *Gram.* se réfléchir.
— *върщане* (*у домаси*), *sn.* la retraite; || (*на врѣмето*), la révolution.

Възвръщю движене, *sm.* la rétrogradation et -gression. [colmate.

— **высена** блатлива земя, *sf.* Agric. le

— **высене**, *sm.* l'élevation *f.*, exhaussement, rehaussement, agrandissement, relèvement *m.*; 1. (на чинъ *благодѣство*), l'anoblissement *m.*; 2. (на душата *къмъ Бога*), l'anagogie *m.*; 3. *Fortif. Mar.* le relief.

— **высень**, *adj.* éminent, relevé; || *fig.* élevé; || (на чинъ), *promu.*

— **высеность**, *sf.* l'élevation *f.*, éminence *f.*; || (на свѣщане), la grandeur d'âme.

— **высывамъ**, *va.* élever, exhausser, rehausser, relever; 1. 'hausser, surhausser, ennoblir, lever, promouvoir à; 2. *fig.* charmer; 3. (на чинъ *благодѣство*), anoblir; 4. -*са*, *vr.* monter, s'agrandir; 5. *fig.* se pousser; 6. **възвысяваса** (за душата), *v. imp.* elle s'élève. [effervescent.

— **врѣлъ**, *adj.* pétillant et pétillant; || *Chim.*

— **главникъ** (у книга), *sm.* la tranchefile.

— **главница**, *sf.* le coussin, oreiller, chevet, matelas *m.*; -ичень, de coussin.

— **главничка**, *sf. dim.* le coussinet, le carreau; 1. (отъ *тефтикъ*), *Chir.* le plumasseau; 2. (ради *забождане иглы*), la pelote;

3. (за добры *миризмы*), le sachet; 4. (подъ *сѣдло*), le panneau; 5. (за *рессоръ въ карета*), le lisoir; 6. (за *монъ*), la semelle. [nème *m.*

— **гласена** (въ *риторика*), *sm.* l'épiphonéa; 1. (отъ *хрущѣлка надъ грѣкълакъ-тъ*), *sf. Anat.* l'épiglotte; || **въспалена** на —, *Med.* l'épiglottite *f.*

— **гльтчень**, *adj.* épiglottique.

— **горчнвъ**, *adj. fig.* aigrelet et aigret.

— **давамъ**, *va. fig.* payer.

— **двигамъ**, *va.* élever, relever, établir, ériger; 1. *fig.* amenter; 2. (до *небеса и fig.*), mettre sur le pinacle; 3. -*са*, *vr.* se rebeller, se mutiner; 4. *fig.* se révolter, s'ameuter.

— **двигане**, *sm.* l'établissement, *m.*, érection, émeute *f.*, mouvement *m.*, mutinerie *f.*, les troubles *m.*, la sédition; || (накъ), le relèvement; || *fig.* la révolte, le soulèvement, une levée de boucliers *m.*

— **държамъ**, *va.* refréner; || -*са*, *vr.* s'abstenir de, se garder, se retenir, s'empêcher de, se contenir; || (отъ *нѣщо*), se refuser à, se priver de, se servir de, jeûner.

— **държане**, *sm.* l'abstinence *f.*, la modération, continence, privation, tempérance *f.*; || (отъ *нѣщо*), *Jur.* l'abstention *f.*; || *fig.* la sobriété.

— **държень**, *adj.* modéré, continent, sage, tempérant; || *fig.* sobre.

— **държникъ** (който не пие вино), *sc.* un abstème. rance, sagesse *f.*

— **държнosity**, *sf.* la modération, tempé-

Въздухъ, *sm.* l'air *m.*, le vent, l'évent *m.*;

1. който живѣе въ —, *II. nat.* aëricole, *adj.*; 2. излизане — отъ *мѣхуръ*, le dégonflement; 3. испуцанъ -тъ отъ *нѣщо*, *va.* dégonfler; 4. наука за -тъ, l'aérogologie *f.*; 5. описание на -тъ, l'aérogographie; 6. очистеване на -тъ, l'assainissement *m.*; 7. подновяване —, la ventilation; 8. поемане —, *Med.* l'inhalation *f.*; 9. (покрывъ на *потырь*), la pale et pulle; 10. пуцанъ -тъ отъ *нѣщо*, *va.* désenfler; 11. наука за равновѣсие на -тъ, l'aérostatique *f.*; 12. турло —, courant d'air; 13. на читеъ —, à l'air libre, en plein air ou vent 14. отийвамъ *начистъ* —, *vn.* prendre le frais.

— **духоносень** *сскждъ*, *sm.* *Bot.* la trachée et trachée-artère.

— **духообразень**, *adj.* aëriorme.

— **духоплаване** (*въздушно плаване*), *sm.* *Phys.* navigation aërienne *f.*, l'aérostation *f.*

— **духоплавачъ**, *sm.* un aëronaute, aëro-

stier *m.* [le porte-vent.

— **духопрѣводна цѣва** (въ *органы*), *sf.*

— **душень**, *adj.* aërien, pneumatique.

— **валякъ**, *sm.* l'aérostat *m.*, ballon aëro-

statique *m.*, le montgolfière.

— **мѣхуръ**, *sm.* le ballon; || **майсторъ** на -ри, un ballonier.

— **душно искриване** (на *торбичка*), *sm.* *Chir.* la pneumatocèle.

— **клямало**, *sm.* machine pneumatique *f.*

— **огниво**, *sm.* briquet pneumatique *m.*

— **нявяване**, *sm.* le phénomène.

— **дъшамъ**, *vn.* soupirer, gémir; || *fat.* geindre; || (за *нѣщо*), bayer après, gemir de, sur.

— **дъшане**, *sm.* le soupir, gémissément, hélas *m.*; || съ -неа *извявамъ* *скръбъ-та* *си*, *va.* soupirer.

— **дъшникъ**, *sm. fat.* un soupirant.

Въскачевамъ, *va.* monter; 1. (на чинъ), avancer; 2. който *въскачева*, le cunctateur ou temporisateur; 3. -*са*, *vr. fig.* se percher.

— **качане**, *sm.* la promotion; || (на *планина*), la montée.

— **кисѣло вещество**, *sm.* l'acidule *m.*

— **кисѣлость**, *sf. Med.* l'acescence *f.*

— **кисѣлъ**, *adv.* aigrelet et aigret, acescent.

— **крсна буква**, *sf.* lettre dominicale *f.*

— **проповѣдъ**, *sf.* la dominicale.

— **крснать умирамъ** *изново*, *vn.* remourir.

— **крснителень**, *adj.* 'résurrecteur.

— **крснуване**, *vn.* ressusciter.

— **крснуване**, *sm.* la résurrection; || **способень** за —, résurrectionnel, *adj.*

Възлагамъ, *va.* imposer.

— **лазителень поясъ**, *sm.* l'ascendance *f.*; || **роднина** по —, *pl. Jur.* les -s.

— **лазямъ**, *vn.* monter, se lever, grimper; 1. *или* *са качвамъ* *накъ*, remonter; 2. *fat.* se hisser; 3. **възлазять** (*единъ на другъ*),

- faire une courte échelle; 4. който възлаза или върви на горѣ, montant, *adj.* ascendant *m.*
- Възлазие**, *sn.* la rampe; || (на чинъ), la promotion; || (къмъ), l'ascension *f.*
- либень и въренъ, *adj.* aimé et féal.
- ложене, *sn.* l'imposition *f.*
- можень, *adj.* possible, faisable, praticable, réalisable.
- можно е, *v. imp.* il se peut.
- можното, *sn.* le possible.
- возможность, *sf.* le peut-être, la possibilité.
- мждачъ, -ка, *s.* retributeur, rémunérateur, trice.
- мждене, *sn.* la compensation, gratification *f.*, le talion; || (за трудове), les vacations *f.*
- мждявамъ, *va.* récompenser, compenser, gratifier; 1. indemniser, dédommager, rémunérer, racheter, rétribuer, couronner; 2. *fig.* payer; 3. (себе-си), *vr.* prendre sa revanche; 4. -са, (за нѣкоя щета), *vr.* se sauver.
- мждяване, *sn.* le dédommagement, indemnité *f.*, récompense, retribution *f.*; 1. la rémunération, repréaille *f.*, le prêt-rendu, le prix; 2. *fig.* le salaire; 3. който бива за —, *Jur.* rémunérateur. [*sion f.*]
- несене (Господие), *sn. Théol.* l'Ascensionе даръ, élévation de l'hostie *f.*
- Въспалене**, *sn.* le feu; || *Méd.* l'inflammation *f.*, la flegmasie et phlegmasie; || църъ за —, antiphlogistique, *adj.*
- палень гной, *sn. Chir.* le noli me tangere.
- палителень, *adj.* flegmoneux; || *Méd.* inflammatoire.
- отокъ, *sn. Méd.* le flegmon et phlegmon.
- пирамъ, *va.* supprimer, défendre, interdire, intercepter, retenir; 1. prohiber, embarrasser, enchaîner, censurer; 2. (книгы), mettre à l'index *m.*; 3. (публично стока, монета), decrier; 4. *fig.* suspendre; 5. *Jur.* inhiber; 6. -са, *vr.* enrayer.
- пиране, *sn.* la suppression, défense, prohibition, interdiction *f.*; 1. l'interception *f.*, cohibition, suspension *f.*; 2. и въспрънато, *Jur.* l'inhibition *f.*; 3. *Méc.* l'échappement *m.*; 4. (военны дѣйствиа), suspension d'armes; 5. (на монета), le decri; 6. поставямъ —, *va.* la saisie; 7. което може са въспръ, supprimable, *adj.*
- пирателень гласъ, *sn.* le veto.
- пирка, *sf.* Тур. lettre grise *f.*
- приемамъ, *va.* daigner.
- прѣна стока, *sf.* la contrebande.
- прѣтамъ и Въспри —, *va.* trousser; || -са, *vr.* se trousser.
- прѣтнувамъ и Зап- (дрѣха), *va.* retrousser; || -си (дрѣхата), *vn.* se retrousser.
- прѣтнуване и За —, *sn.* le retroussement; || (на ботушы), le revers.
- Въспръгнато крайце** (на шѣвка), *sn.* le retroussis. [*franches f.*]
- прѣтнаты рѣцѣ, *sf. pl.* les coudées
- Въспръгъ и -синъ**, *adj.* bleuâtre.
- сладкъ, *adj. Méd.* adoucissant.
- Въсходень**, *adj. Astr.* ascensionel.
- ходъ, *sn.* l'ascendant *m.*
- хождане, *sn. Astr.* l'ascension *f.*
- черень, *adj.* basané. [*vous.*]
- Вый, васъ**, *prop. pers.* vous; || вамъ (pour à
- Выкамъ**, *vn.* appeler, crier, s'écrier; 1. vociférer, tempêter, se lamenter sur; 2. (радостно), acclamer; 3. (противъ нѣкого), crier tollé sur; 4. (за крамола), sonner l'alarme; 5. (на сѣдба), *Jur.* se pourvoir de; 6. (горе), *fig.* crier au meurtre; 7. (бѣката), se recrier; 8. (бѣката или подвырувамъ), 'hucher; 9. (пильцы), réclamer; 10. (съ търбило нѣкоя ладя), *Mar.* 'héler; 11. (къмъ), *fig.* invoquer; 12. (противо), *fig.* aboyer; 13. *fig.* clabander; 14. *fat.* brailler, piailler; 15. *pop.* gueuler; 16. -са, *vr.* s'arpeleer, se nommé; 17. выкамеса (единъ другъ), s'entr' appeler.
- Выкане**, *sn.* l'appellation *f.*, appel *m.*, invocation *f.*; 1. les vociférations *f.*, sononce *f.*, le cancan et quaquan; 2. (на дуель), l'appel *m.*; 3. (за оржжје), l'alerte *f.*; 4. (по име), appel nominal *m.*
- Выкачъ**, -ка, *s.* piailleur, euse.
- Выкане**, *sn.* le défi.
- Выклоу -ла**, *s.* clabandeur, brailleur, euse.
- Выкъ**, *sm.* le cri. l'accent *m.*, la rumeur, le son; 1. la piaillerie, vacarme *m.*, lamentation *f.*, tocsin *m.*, bruit *m.*; 2. le charivari, carillon *m.*, clameur *f.*; 3. *fig.* le sabbat, le clabandage; 4. (отъ гледачи), *fat.* le brouhaha; 5. (за низащо), la clabanderie; 6. (на соколна ловъ), *Vén.* le réclame.
- и крѣсакъ, *sm. pop.* le boucan.
- Выме** (у животны), *sn.* la mamelle, le pis; || (кравинско или свинско), la tétine. [*tiale f.*]
- Высока военна сѣдба**, *sf. Milit.* loi mar-
- Высока вода** (приливъ), *sf.* la marée; || *Mar.* la maline, reverdie *f.*
- гора, *sf.* la futaie; || (съ высокы ст.м.белы), de 'haute futaie.
- соба, *sf.* le 'haut-fourneau.
- Высокото**, *sn.* le noble. [*Rhet.* le pathos.
- и възбудителното (въ изговаряне), *sn.*
- Высоко**, *adj.* 'haut.
- мѣрень, *adj.* glorieux; -рно, -eusement; || superbe, suffisant, prétentieux, arrogant *s.*, outrecaudant et -cuidé, insolant; || *fat.* rogue
- човѣкъ, *sm.* un important.
- мѣрие, *sn.* la gloire, arrogance *f.*, altimétrie et hypsométrie *f.*
- мѣрность, *sf.* la prétention.
- парень, *adj.* ambitieux; -рно, -eusement; || monter sur des échasses *f.*

Высокопарни, *adj.* pompreux; || -парно (*нишъ или говоря, вч.*), *fat.* pindariser.

— парность (*на писало*), *sf.* la pompe.

— прѣосвященство (*титла*), *zn.* éminence *f.*

— прѣосвященный, *adj.* éminentissime.

— рѣшнь, *adj.* déclamatoire; || *fat.* un pindariseur.

— уменъ, *adj.* orgueilleux, prétentieux, présomptueux; -мя, -еusement.

— уміе, *zn.* la présomption, suffisance *f.*

Высокость, *sf.* la sublimité; || (*на писало*), le lyrisme.

Высокъ, *adj.* élevé, éminent, sublime, grand, 'haut, grêle; 1. (*за гора*), *adj.* sourcilieux; 2. (*за писало*), soutenu; 3. (*най*) suréminent; 4. (*твърдѣ*), *Mus.* suraigu.

— дебелъ, *adj.* tout d'une venue.

— и силенъ, *adj.* bien découpé.

— приливъ (*на рѣка*), *zn.* le mascaret; || *Mar.* la reverdie.

— стълпъ, *zn.* l'estrapade *f.*; || пущамъ отъ връхъ-тъ на —, *va.* estrapader

— теноръ, *zn.* *Mus.* la haute-taille.

Высоки женски коңуру, *sf. pl.* le patin.

Высочество, *zn.* Altesse *f.*; || (*султанска титла*), 'Hautesse *f.*

Высочина, *sf.* la 'hauteur, le 'haut, la grandeur, éminence *f.*, élévation *f.*; 1. (*на едно мѣсто споредъ морето*), *Geogr.* l'altitude *f.*; 2. (*на общъ зидъ*), *Jur.* l'héberge *f.*; 3. (*на сводъ*), la montée; 4. (*на каменни настели*), l'étaufiche *f.*; 5. (*на платното*), *Mar.* l'étañquiere *f.*; 6. (*на платната или на прѣпоречъ споредъ боръ-тъ*), *Mar.* le quindage. [imperieux, majeure.

Вышенъ, *adj.* suprême, supérieur, souverain.

Выше-речень, -спомененъ и горѣ —, *adj.* précité, surdit et surnommé.

Вышни, *adj.* le Très-'haut, 'haut.

Вѣди, *zn.* nom bulgare de la lettre B.

Вѣди ми са, *v. imp.* (*voyez* Накърти ми са).

Вѣдъ, *adj.* *sc.* un bigle. [tanier.

Вѣринкъ (*видъ палмъ*), *zn.* arbre, le la-

Вѣйка (*прѣтъ за лозіе*), *sf.* l'échalas *m.*; 1. (*за растенеа*), la rame; 2. (*на фишекъ*), la baquette de fusée; 3. подпирамъ съ -кы, *va.* échalasser et -lader, ramer; 4. подпиране съ -кы, l'échalasement *m.*; 5. връзване на -кы лозытъ, l'accoleage *m.*

Вѣйки (*отъ единъ стѣмбелъ израелъ*), *sf. pl.* Agric. la serée (*voyez* Расталакъ); || пуща —, *v. imp.* il pouez.

Вѣковъ (*който быа прѣвъ всяко столѣтіе*), *adj.* séculaire.

Вѣковѣченъ, *adj.* sempiternel.

Вѣкъ, *zn.* le siècle, l'âge *m.*, les jours *m.*; || отвѣка или отъ памтивѣка, *adv.* de toute éternité.

Вѣнеченъ, *adj.* Anat. coronal.

Вѣнчна чървена жила, *sf.* Anat. artère coronaire *f.*

Вѣнецъ, *zn.* le diadème, la gloire, le feston, le tortis; 1. (*и съзвѣдіе*), la couronne;

2. (*слава около глава на Святцы*), le nimbre; 3. (*отъ цвѣтъ*), chapeau de fleurs *m.*

Вѣнцеолецъ, *zn.* tête couronnée *f.*

Вѣнченъ, *adj.* gencival et gengival.

Вѣнцеобразенъ, *adj.* Anat. coronoidé.

Вѣнцеболъ, *zn.* le scorbut; || цѣръ за —, *Méd.* antiscorbutique, *adj.* *m.*

Вѣнцы *m* и жлабины, *sf. pl.* la gencive; -цень, de gencive; 1. възпалена на —, *Méd.* la gingivité; 2. отокъ на —, la parodontis; 3. набирае гной у —, la parulie;

4. стеглане — отъ збы, le déchaussement; 5. отдѣлямъ -тъ отъ збытъ, *va.* déchausser; 6. ножке за отлѣнене —, le déchaussoir.

Вѣнчавамъ, *va.* marier, couronner.

Вѣнчаване, *zn.* le mariage. [-ement.

Вѣнчаленъ, *adj.* conjugal, matrimonial; -лю, **Вѣнчална примѣна**, *sf.* habits nuptiaux *m.*

Вѣнчално було, *zn.* la poêle.

— сбиране, *zn.* la copulation.

Вѣнчалны прѣстени, *zn. pl.* l'alliance *f.*

Вѣнчане, *zn.* bénédiction nuptiale *f.*, épousailles *f.*; || у Archit. couronnement *m.*

Вѣнче, *zn.* Bot. le fleuron; || (*въ цвѣтъ-тъ*), Bot. la corolle; || което ся относю до -то, corollique, *adj.*

Вѣнчило, *zn.* les noces, *f.* l'hymen *m* et hymenée *f.*; на —, de l'hymenée, hyménéal; || спянка що унищожава —, empêchement dirimant *m.*

Вѣра, *sf.* la religion, la foi, la croyance, le culte, la créance, le crédit, les autels *m.*;

1. докарвамъ на — народъ, *va.* religionner;

2. исповѣдане —, la communion; 3. ревность за обръщане въ —, le prosélytisme;

4. оставяне —, l'apostasie *f.*; 5. на —, *adv.* à crédit; 6. на юнашка —, à la grosse aventure, à la grosse.

Вѣрвай Бога! *interj.* tudieu, corps-dieu; || *adv.* ma foi, par ma foi; || казване —, le juron.

Вѣрвамъ, *va. vn.* croire à, estimer, se persuader; 1. (*въ*), croire au; 2. (*нѣкого*), ajouter foi à; 3. (*слѣдно*), croire pieusement; 4. (*осичко*), gouver; 5. и невѣрвамъ, *vn.* croire et mécroire; || *fat.* croire et décroire; 6. (*на което може са вѣрва*), sujet à caution, *m.*

Вѣренъ, *adj.* fidel; -рно, -ment; 1. sûr, juste, loyal, certain, féal, immanquable, affidé;

pur; 2. *fig.* constant; 3. на -рно, au juste; 4. *fat.* pour sûr; 5. събране -рны, église militante *f.*

— пріетель, *zn. fat.* un féal.

Вѣрсия, *sf. pl. t.* les recouvrements *m.*

Вѣрително писане, *sn.* lettre de créance *f.*
 Вѣрникъ, ница, *s.* croyant, ante.
 Вѣрно, *adv.* certainement, assurément; || *u*
 на —, sûrement. [justesse, précision *f.*
 Вѣрность, *sf.* la fidélité, sûreté, foi, loyauté,
 Вѣрогонъ, *adj.* infidèle, félon.
 Вѣроване, *sn.* la créance.
 Вѣроѣмство, *sn.* la déloyauté.
 Вѣроѣмъ, *adj.* déloyal; -мо, -lement.
 Вѣроотстъпленъ, *adj.* apostat.
 Вѣроотстъпникъ, *sm.* un apostat, renégat.
 Вѣроятенъ, *adj.* croyable, vraisemblable, probable, présomable, plausible; -тно, ment; ||
 -тното, *sn.* le vraisemblable; || *учене за*
 -тны мысли, *Théol.* le probabilisme.
 — наследникъ, *sm.* hérétique présomptif *m.*
 Вѣроятіе, *sn.* la croyance.
 Вѣроятно, *adv.* apparemment.
 Вѣроятность, *sf.* l'apparence *f.*, vraisemblance, probabilité, paisibilité, présomption *f.*
 Вѣтренъ и -ровитъ, *adj.* venteux.
 Вѣтреница, *sf.* plante, la pulsatile.
 Вѣтрецъ, *sm.* dim. haleine ou souffle de vent,
f.; || *Mar.* la brise; || брѣговъ —, brise de terre.
 Вѣтринникъ (отъ пера), *sm.* *Mar.* le penon.
 Вѣтрило, *sn.* la girouette, le coq (voyez
 Анемоскопъ). [gèreté].
 Вѣтринчавость, *sf.* le papillonnage, la lé-
 Вѣтринчава глава, *sf.* une tête à l'évent; ||
fam. un tête de linotte.
 Вѣтринчески, *adj.* rhumatismal et -matique.
 Вѣтринчество, *sn.* l'étourderie *f.*
 Вѣтринчевъ, *adj.* étourdi; -во, diment ou
 à l'étourdi; 1. évaporé, éventé, volage, léger, papillon; 2. *fig.* un braque; 3. *fam.* un
 freluquet, hurluberlu, *m.*
 — момакъ, *m.* *fig.* un étourneau.
 — човѣкъ, *sm.* *fam.* un farfadet.
 Вѣтринчевы мысли, *sf.* *pl.* des châteaux
 en Espagne, *m.*; || *fig.* à perte de vue, *f.*; ||
fam. la billevesée.
 Вѣтроврачъ, -ка, *s.* chaomancien, enne.
 Вѣтрогонно сръдство, *sm.* *Méd.* carminatif, *adj.* *m.*
 Вѣтропускачъ, *sm.* *Phys.* l'éolipyle *m.*
 Вѣтромѣръ, *sm.* l'amémomètre *m.*
 Вѣтриникъ, *sm.* *fig.* la girouette.
 Вѣтрно издуване, *sn.* *Méd.* la tympanite.
 Вѣтъръ, *sm.* le vent, l'air *m.*, l'évent *m.*; 1.
fig. la tourbillon; 2. на -тъ, *adv.* en l'air; 3.
 (болестъ), le rhumatisme; 4. шлець що
 хвърка сръщо -тъ, le ventolier; 5. трайно
 на постояя —, *Mar.* la nuaison; 6. което
 докарва — въ трѣбухъ-тъ, venteux, *adj.*
 7. поставамъ на -тъ, *va.* éventer; 8. говора
 на -тъ, *vn.* se perdre dans le vague; 9. врачуване
 по -тъ, la chaomaincie; 10. което докарва —,
Méd. flatuleux, *adj.*; 11. набиране —,
Méd. la flatulence; 12. въ чръвата —,
Méd. la flatosité; 13. — отъ

къмъ кърмата, *Mar.* vent arrière *m.*; 14. —
 насръща, vent de bout; 15. постояя —,
 vent fait; 16. на воля на -тъ, au gré du
 vent; 17. придържама къмъ -тъ, *vr.* *Mar.*
 lofer, rallier le vent; 18. придържане къмъ
 -тъ, *Mar.* l'aulofée *f.*; 19. държа къмъ -тъ
 да плещат платната, *vn.* *Mar.* ralinguer;
 20. отнемамъ -тъ, *va.* *Mar.* déventer; 21.
 отървавамъ отъ -тъ, *vr.* *Mar.* faire cha-
 pelle *f.*

Вѣе и -вѣтъръ, *v.* *imp.* il vent.
 Вѣтрове (въ трѣбухъ-тъ), *sm.* *pl.* la ventosité.
 Вѣтрушка и Вѣлянца, *sf.* l'ouragan *m.*,
 l'orage *m.*, la bourrasque, le tourbillon; ||
 (ураганъ), trombe terrestre ou de terre, *f.*;
 || *Mar.* coup de vent, *m.*
 Вѣченъ, *adj.* éternel, perpétuel; || *fig.* immor-
 tel; -чно, въ вѣкъ, -lement; || на -чно, *adv.*
 à perpétuité.
 Вѣчна траеность, *sf.* la perpétuité.
 Вѣчно благополучіе, *sn.* la béatitude.
 — или непрѣстанно продължено, *sn.* la
 perpétuité. [tuation].
 — трайне или продължено, *sn.* la perpé-
 Вѣчноскитный Евреинъ, *sm.* le Juif errant.
 Вѣчность, *sf.* l'éternité *f.*, l'immortalité *f.*
 Вѣчны селенеа, *sn.* *pl.* le tabernacle.
 Вѣщенски протоколъ, *sm.* l'expertise *f.*
 Вѣщи (въ искусство), *sm.* *pl.* maîtres de
 l'art, *m.*
 Вѣщница, *sf.* une devineresse, entremetteuse,
 pythionisse, cartomancienne, maquerelle *f.*; ||
pop. une appareilleuse.
 Вѣщничество, *sn.* *fam.* la maquerellage.
 Вѣщность, *sf.* l'intelligence *f.*
 Вѣщъ, *adj.* savant, intelligent, fort sur, un
 professeur, expert *m.*; 1. *fig.* foncé; 2.
 (съмъ), *vn.* savoir; 3. (въ иѣщо), versé dans
 connaissance en; 4. -съмъ (въ иѣщо), se con-
 naître à, en; 5. изгледване или опытане
 съ -щи човѣци и тѣхно извѣстие, l'experti-
 tisse *f.*
 Вчовѣчвамъ, *vr.* (voyez Истациявамъ).
 Вжбелъ, *sm.* (voyez Гиранъ). [цѣтъ].
 Вжглево прѣчърняване, *sn.* (voyez Антра-
 Вжглева киселина, *sf.* *Chim.* acide car-
 bonique *m.*
 — яма, *sf.* *Techn.* la faude.
 Вжлекисѣла соль, *sf.* *Chim.* le carbonate.
 Вжлекисѣлъ, *adj.* carbonaté. [carbonate].
 Вжлероднокисѣла соль, *sf.* *Chim.* le sous-
 Вжлеродясто съединене, *sn.* *Chim.* la
 carbure.
 Вжлеродясть, *adj.* carboné.
 Вжлеродъ, *sm.* *Chim.* le carbone.
 Вжглищенъ прахъ, *sm.* le poussier.
 Вжглие и Вжглица, *sn.* *pl.* le charbon, la
 braise; 1. каменны —, charbon de terre ou
 minéral; 2. чисты —, *Chim.* le carbone;
 3. права —, *va.* *Chim.* carboniser; 4. ста-

ване на —, la carbonisation; 5. прѣобрѣщаса или става на —, *v. imp.* il se charbonne; 6. сандѣче за —, le braisier; 7. ладія за прѣнаване —, *Mar.* le charbonnier.

Вжлякъ, *sm. Chim.* la carbure

Вжлярница, *sf.* le charbonnier.

Вжляр и **-лицарь**, -ка, *s.* charbonnier, ère.

Вжлять, *adj.* carboneux.

Вждене, *sm.* la propagation, le croit.

Вждица, *sf.* le crochet: 1. (на полсъ), la busquière; 2. (за ловене рыба), l'hameçon *m*; || *Mar.* émerillon *m*; 3. (за гарабина и часовникъ), le porte-mousqueton; 4. змѣецъ на —, le dardillon; 5. качавамса на —, *vr.* fig. mordre à l'hameçon.

Вждицодобень, *adj. Bot.* hameçonné.

Вжда, *va.* propager, acroître, élever; || **вждатеа**, *v. imp.* il se propagent.

Вджа, *sn. pl.* le cordage; 1. (за простиране ризи), l'étendage *m*; 2. осуквамъ —, *va.* eorder; 2. майсторъ -жарь, un cordier.

Вджарница и **-река** работа, *sf.* la corderie.

Вдже, *sm.* la corde, l'amarré *f* le combleau, le trait; 1. едекъ —, la cordelle; 2. връзвамъ съ —, *va.* eorder; 3. играчь на —, un acrobate; 4. (ради задържане), *Mar.* l'at-trape *f*; 5. (за патоварени кола), la liure; 6. (за опинане на платната), *Mar.* l'amure *f*.

Вжжена люлка, *sf.* l'escarpolette *f*.

Вжжено мостче (на галера), *sn. Mar.* le saint-aubinet.

Вжженъ, *adj. funiculaire*; || (на поднимателна машина), machine ou polygone funiculaire *f*. — мостъ, *sm. Mar.* le médipoutin.

— хамоть, *sm.* le trait.

Вжзелче, *sn. dim.* la maille; || (старо писмо на Перуанцы), *sn.* le quipro.

Вжзелъ, *sm.* le paquet; 1. *Astr. Mar.* le noeud; 2. *Chir. Bot.* la nodosité; 3. *Mar.* la bouèche; 4. *fam.* la racotille, le tu-auteu; 5. (на конецъ), la bride; 6. връзвамъ въ —, *va.* pouer; 7. (отъ навръзване), *Mar.* l'ajuste, *m*; 8. вила по толкова -зли (за ладія), *imp. Mar.* il file.

Вжзелъсть, *adj.* noueux; || *Chir. Bot.* la nodosité.

Вжзлн, *sm. pl. Mar.* le queue-de-rat; || (на кърма), les masles et males *f*.

Вжшненъ, *adj.* extérieur; -шно; -rement; || externe, exotérique, superficial, forain.

— видъ, *sm.* l'apparence *f*.

— гръденъ болезь, *sm. Méd.* fausse pleuresie *f*.

— изгледъ, *sm.* la configuration.

— крайшникъ (на ухото), *sm. Anat.* l'hélix *m*.

— къть (на камыкъ, на прѣстолъ), *sm.* la carne.

Вжшна вратня, *sf.* l'avant-portail *m*.

— страна (на сводъ), *sf. Archit.* l'extrados *m*; || сводъ съ гладка —, voûte extradossée *f*.

Вжшни знакове, *sm. pl. fig.* la livrée.

— твърдини, *sf. pl.* les dehors *m*.

— стълбы, *sf. pl.* le perron.

Вжшнїо *m* и **-шноеть**, *f.* le dehors

— ухо, *sm. Anat.* l'auricule *f*.

— обковаване (на ладія), *sm. Mar.* le franc-bord.

Вжшность, *sf.* l'extérieur *m*, extériorité *f*; || *fig.* la surface, le voile.

Вжш и **Вжшка!** *prép.* 'hors d'ici; || отъ —, *adv.* en apparence; de, par, en dehors; || по —, изъ —, dehors.

Вжш, *sf. pl.* la moustache.

Вжшлю, -ла, *s.* grimacier, ère.

Вжща, *sf.* insecte, le ciron.

Вжтакаръ, -ка, *s.* trameur, euse.

Вжтакъ, *sm.* la trame; || сновене — въ платъ, la lardure.

Вжтачна нищка, *sf.* la duite.

Вжторъ (дълбей), *sm. Techn.* le renton; || (на бжва), la rainure.

Вжтрѣшенъ, *adj.* interne, intestin, intime, intrinsèque; || domestique, intérieur; -шно, -rement; || -шни дѣла, *sm. pl.* l'intérieur, *m*.

Вжтрѣшна дебела мышца, *sf. Anat.* vaste interne *m*.

— дѣла (на ржката), *sf.* la rascette et rasette.

— обкователна джска, *sf. Mar.* la vaigre.

— ржчна снїя жила, *sf. Anat.* veine basilique *f*.

Вжтрѣшни дѣлбы (на кжца), *sf. pl.* les êtres *m*.

— твърдини, *sf. pl.* les défences *f*.

Вжтрѣшнїото, *sm.* le dedans.

— горъше, *sm. Méd.* l'insustion *f*.

— извиване (на сводъ), *sn. Archit.* l'intrados *m*.

— икнене или растене, *sm.* l'intussusception *f*.

— обковаване (на ладія), *sm. Mar.* le vaigrage; || права —, *va. Mar.* vaigrer.

— пространство (на зидъ), *sn.* le rez-mur.

— разширене (на прозорець), *sn.* l'ébrasement *m*.

— състоене, *sm.* l'intériorité *f*.

Вжтрѣшность и **-шнина**, *sf.* l'intérieur *m*, le dedans, le coeur, la fissure; 1. *Anat.* le viscère; 2. пращане на -та въ една царщина, l'infertion *f*; 3. пращамъ на -та, *va.* intener. [tins *m*.

Вжтрѣшности (чрвата), *sf. pl.* les intestins *m*.

Вжшка, *sf. insecte*, le pou; -щченъ, de pou.

Вжшкава трѣва, *sf.* la staphisaigre ou herbe aux poux.

Вжшкавъ, *adj.* pouilleux.

Вжшлю, -ла, *s.* pouilleux, euse.

Г.

Г

Галл

Г (*ge*), la quatrième lettre de l'alphabet bulgare.
Габара (*мосарна ладия*), *sf.* la gabare; ||
 кърмачъ на —, un gabarier.
Габаракъ и аллей въ —, *sm.* la charmille.
Габарева гора, *sf.* la charmoie.
Габаръ, *sm.* arbre. le charme.
Габіонъ, *sm.* Fortif. le gabion.
Гаванка, *sf.* la gamelle, le boisseau; || тър-
 говия съ дървени -кы, la boissellerie.
Гавазинъ и -вазъ, *sm. t.* (voyez Стражаръ);
 || помощникъ на —, un recours.
Гавоть (*играйна и пълне*), *sm.* la gavotte.
Гаврило (*прѣдѣлтъ за подиграване*), *sm.*
 le souffre-douleur, le rapport; || *fig.* le bar-
 dot, le plastron; || *бывамъ — на свѣтъ-тъ*,
vn. servir de spectacle *m.*
Гагара (*потливачъ*), *sf.* oiseau, le plongeon,
 le grêbe; -рентъ, de grêbe.
Гагать (*черный янтарь*), *sm.* le jais et jaïet
 ou jaÿet; || *искуственъ —*, jais artificiel *m.*
Гадане, *sm.* la divination.
Гадателень, *adj.* divinatoire. [neur, euse]
Гадачь, -ка, *s.* devin, -ineresse; || *fam.* dévi-
 гадай, *vn.* présumer.
Гадина f и Гадъ, *m.* le reptile; || *той е*
добра — (за човѣкъ), c'est une bonne
 pâte d'homme *m.*
Гадина, *sf. pl.* la vermine, les insectes *m.*
Гадка, *sf.* l'énigme *f*; || -дченъ, -matique;
 -дчно, съ гадкы, -matiquement.
Гадъ, *sm.* les insectes *m.*
Газель (*дива коза*), *sm.* quadr. la gassel.
Газета (*извѣстникъ*), *sf.* la feuille; || (*и*
монета), la gazette.
Газетаръ, *sm.* un gazetier.
Газетка (*ржкопсна*), *sf. dim.* le gazetin.
Газетна патка, *sf.* un canard.
Газеты, *sf. pl.* presse périodique *f.*
Газъ или флеръ (платъ), *sm.* la gaze;
 -зовъ, de gaze; || *повличамъ съ —*, *va.*
 gazer; || *тъкачь на —*, un gazier.
Газя (*изъ калъ-та*), *vn. fam.* patauger.
Гайда, *sf.* la musette) *pochette* [pochette.
Гайдичка, *sf.* la poche; || *малка —*, *dim.* la
 Гакъ, *sm.* Mar. le croc.
Галантинъ (*сждица*), *sm.* la galantine.
Галванизация, *sf.* la galvanisation.
Галванизирувамъ, *va.* galvaniser.
Галванисмъ, *sm.* Phys. le galvanisme.
Галванически, *adj.* Phys. galvanique; -скы,
 -ment.
Галванопластика, *sf.* la galvanoplastie.
Галванопластикъ, *sm.* un galvanoplaste.
Галванопластически, *adj.* galvanoplastique.
Галбанъ (*камедиста смола*), *sm.* le gal-
 banum.

Галеа, *sm. pl.* les mignardises *f.* [galéace.
Галеасъ (*голъма галера*), *sm.* la galéasse *ou*
Галене, *sm.* la caresse, cajolerie *f*; || *fam.*
 la câlinerie, mignotise *f*; || *достойнъ за —*,
 cajolable, *adj.*
Галенически и -новъ, *adj.* Méd. galénique.
Галенка, *sf. dim. fig.* une femelette.
Галено, *adv.* délicatement.
Галенова медицинска метода, *sf.* l'hu-
 morisme *m*; || *придръжникъ на —*, médecin
 humoriste *m.*
 — система, *sf.* le galénisme; || *послѣдо-*
вачъ на —, un galeniste.
Галень, *adj.* délicat, pieux, affectueux, mig-
 nard, mignon; || *fig.* tendre. [don.
 — и срамежливъ любовникъ, *sm.* un céla-
Галера, *sf.* la galère. [mite]
Галеренъ настояникъ, *sm.* un come et co-
 — неволникъ (*капоржникъ*), *sm.* un galérien.
 — прѣпорецъ, *sm.* Mar. l'étendard *m.*
Галерия (*около сграда*), *sf.* le peridrome;
 1. (*за кюпискы произведения въ Паризъ*),
 le salon; 2. (*около хороше*), Archit. le
 triforium; 3. *и* мина —, Fortif. la galerie.
Галерия варка, *sf.* le caïque et caïc.
 — куршея, *sf.* Mar. le coursier.
Галета (*сушенъ хлѣбъ*), *sf.* la galette.
Галиматія (*говоръ залотанъ безъ разумъ*),
sf. le galimatias. [galion]
Галионъ (*испанска ладия*), *sm.* Mar. le
Галиотъ, *sm.* Mar. la galiote.
Галикански, *adj.* gallican.
Галлицемъ (*френски начинъ за говорене*),
sm. un gallicisme.
Галломанъ, *sm.* un gallomane.
Галлски, *adj.* gallique.
 — езикъ (*въ Шотландія*), *sm.* le gaélique.
 — жрецъ, *sm.* un saronide.
Галмей, *sm.* Chim. la cadmis *ou* calimine.
Галмейнъ камыкъ, *sm.* la calamine *et* pierre
 calaminaire.
Галность, *sf.* la tendresse, délicatesse, sen-
 sibilité, mignardise *f*; || *fam.* le tendre.
Галонъ (*мѣрка, 1000 драма*), *sm.* le gallon.
Галопадъ (*играйна*), *sm.* le galop. [claque.
Галоша, *sf.* le socque.
Галошы (*обуца*), *sf. pl.* la galoche, la
Галубетъ (*видъ флейтичка*), *sm.* le galoubet.
Галчио, *sm.* un douillet; || *fam.* un câlin.
Галюнь (*ладийнъ клоунъ*), *sm.* Mar. la poulaine.
Галл, *va.* caresser, délicater, amadouer, ca-
 joler, mitonner; 1. *fig.* chatouiller, bou-
 chonner; 2. *fam.* choyer, dorloter, mignoter,
 mignarder, mijoter; 3. -ca, *vr.* se mitonner,
 s'écouter; 4. *fig.* roucouler; 5. *fam.* se choyer,
 se dorloter, se mignoter, se mignarder.

- Гамбитно мѣстене** (въ шахматъ), *sm.* le gambit.
- Гамма**, *sf.* Mus. la gamme.
- Ганапутъ**, *sm. Mar.* la sargue vue.
- Гангрена** (антоновъ огнь), *sf.* la gangrène; || прихваанать отъ —, *gangreneux*, *adj.*; || прихващамса отъ —, *vr.* se gangrener.
- Гарванче** (пиле), *sm.* le corbillat.
- Гарванъ** (и съзвѣдѣ), *sm.* oiseau, le corbeau, le rique-boeuf, le chocart et choquarte.
- Гарга** (пилецъ), *sf.* corneille emmantelée *f.*, le freux ou grolle.
- Гардель**, *sm. Mar.* la drisse.
- Гарде-маринъ**, *sm.* élève de marine *m.*
- Гардеробъ** (дулалъ или санджкъ за дрѣхы), *sm.* la garde-robe, le vestiaire.
- Гармондъ** (шрифтъ, 9 пункта), *sm. Тур.* petit romain *m.*
- Гарнизоненъ градъ**, *sm.* la garnison.
- Гарнизонъ**, *sm.* la garnison; || поставямъ —, *va.* garnisonner.
- Гарнитуръ**, *sm.* la garniture.
- Гарофилъ**, *sm. Bot.* l'antolfe.
- Гасачъ**, -ка, *s.* éteigneur, euse.
- Гасене** (за варъ), *sm.* l'extinction *f.*
- Гасилка**, *sf.* poudre sédative *f.*
- Гасилникъ**, *sm.* l'éteignoir *m.*
- Гасилница**, *sf.* la braisère.
- Гасило**, *sm.* l'éteignoir *m.*, étouffoir *m.*
- Гасконски начинъ** (въ говорене), *sm.* un gasconisme; || говоря по —, *vr.* gasconner.
- Гасова свѣщъ**, *sf.* bec de gaz, *m.*
- Гасовъ и -видень**, *adj. Chim.* gazeux.
- Гасометръ и -мѣръ**, *sm.* le gazomètre ou compteur à (de) gaz.
- Гасопринченъ**, *adj. Chim.* gazeiforme.
- Гастрологически**, *adj.* gastrologique.
- Гастрология** (наука за варене манжа), *sf.* la gastrologie.
- Гастрономически**, *adj.* gastronomique.
- Гастрономія** (познание на вѣстия), *sf.* la gastronomie. [un gastronome.
- Гастрономъ** (вѣщъ на хубава манжа), *sm.*
- Гастъ**, *sm. Chim.* le gaz; 1. освѣтителенъ —, gaz de l'éclairage; 2. прѣносителенъ —, gaz portatif; 3. ставане —, la gazéification; 4. права —, *vr.* Chim. gazéifier; 5. става —, *v. imp.* il se gazéifie; 6. което може стане —, *Chim.* gazéifiable.
- Гасъ**, *va.* éteindre.
- Гатанка**, *sf.* le problème, le préjugé, la conjecture; 1. (отъ фигури), le rébus; 2. прѣдвиджамъ по -кы, *vr.* préjuger; 3. по -несы, *adv.* conjecturelement.
- Гатанченъ**, *adj.* problématique, logogriphique.
- Гаткамъ**, *sm.* conjecturer. [mancier *f.*
- Гаткане** (по въздушинтъ явленія), *sm.* l'aérogatkarъ, -ка, *s.* conjectureur, euse.
- Гатъ-гопселъ**, *sm. Mar.* le paille-en-cul et en-quene; || (леко платно), *Mar.* le flèche-en-cul.
- Гачка**, *sf.* oie à duvet, *f.* [lotier, ère.
- Гащаръ** (майсторъ и търговецъ), *ка, s.* cu-гащаръ и -щастъ (за пилцы), *adj.* pattu.
- Гащи**, *sf. pl.* les chaussures, les grègues *f.*; 1. (берневцы), la culotte; 2. (до колѣнъ), le 'haut-de-chausse ou -chausses; 3. обувамъ —, *va.* culotter. [du corps.
- Гвардеецъ**, *sm.* un garde; || лейбъ —, un garde
- Гвардія**, *sf. Milit.* la garde; || лейбъ —, la garde du corps; || солдатинъ отъ народна —, un garde national.
- Гвачка**, *sf.* le mâcheatoire; || (дъскателенъ титюнъ), la chique. [Джвчъ].
- Гвачъ**, *va.* mâcher; || (титюнъ), chiquer (*v.*
- Гвечбы** (огжопоклонници), *sm. pl.* los Guèbres ou Guaures *m.*
- Гвелъ** (пански придръжничъ), *sm.* un guefle.
- Гвинейска монета** (мида), *sf.* le pucelage.
- Гвинейско платно**, *sm.* la guinée.
- Гвианска стръчи-опашка**, *sf.* le pilpit.
- Гвоздарница**, *sf.* la clouterie.
- Гвоздаръ**, *sm.* un cloutier.
- Гвоздей**, *sm.* le clou, la cheville, la pointe; 1. (болтъ), le tenon; 2. (съ дунка, рѣзъ), le ficheron; 3. (съ тръкалце), le piton; 4. (за който са закача шаломъ-тъ за про-цѣвъ-тъ), l'attelloire *f.*; 5. опашката на —, la dardille; 6. буре или жельзо за -еи, la cloutière et clouègre; 7. заковавамъ съ -еи, *va.* clouer; 8. заковане съ -еи, le clouage et clouement; 9. изваждамъ -еи, *va.* déclouer, désenclouer; 10. избивамъ или вади -еи, *va.* déchasser; 11. набивамъ съ -еи, *va.* clouter; 12. търговия съ -еи, la clouterie.
- Гвоздейчета**, *sm. pl.* la semence.
- Гвоздейче**, *sm.* la goupille; 1. (съ главулече), *coll.* la broquette; 2. Течнъ, la punaise; 3. заковавамъ съ -та, *va.* goupiller.
- Гвоздобразенъ**, *adj.* cludiforme.
- Гebre** (устрий-конъ), *sm. t.* le torché-pez.
- Гега**, *sf.* la 'houlette.
- Гекко** (гуцерь), *sm.* le gekko.
- Гемія**, *sf. t.* (voyez Ладія et Корабъ).
- Генеалогически**, *adj.* généalogique; -скы, -ment.
- Генеалогія**, *sf.* la généologie, la filiation.
- Генеалогъ**, *sm.* un généalogiste.
- Генераленъ**, *adj.* général.
- Генералиссимусъ**, *sm.* le généralissime.
- Генералка**, *sf.* la générale.
- Генералство**, *sm.* le généralat.
- Генералъ**, *sm. Milit.* un général; 1. — адмиралъ, grand amiral *m.*; 2. — малоръ, maréchal de camp, *m.*; 3. — прокуроръ, partie publique *f.*; 4. — фелдцейхмейстеръ, grand-maitre de l'artillerie, *m.*; 5. помощникъ на орденски —, un définiteur.
- Геній**, *sm.* le génie. [génovine.
- Геновина** (жълтичка, 134 пары), *sf.* la

Геогнозія (*земезнане*), *sf.* la géognosie.

Геогностически, *adj.* géognostique.

Геогностъ, *sm.* un géogoste.

Геогонически, *adj.* géogonique.

Геогонія (*наука за ставане на земята*), *sf.* la géogonie et -genie.

Географически, *adj.* géographique; -ски, -ment.

Географія (*земеописане*), *sf.* la géographie.

Географъ (*земеописачъ*), *sm.* un géographe.

Геодезически (*земелъренье*), *adj.* géodésique.

Геодезія (*земелърие*), *sf.* la géodésie.

Геологически (*земесловенье*), *adj.* géologique.

Геологически органи, *sm. pl.* orgues géologiques *m.*

Геология (*земесловие*), *sf.* la géologie.

Геологъ, *sm.* un géologue et -logiste.

Геолъ, *sm. t.* le palus.

Геомантикъ, *sm.* un géomancien; [-mancie.

Геомантия (*земегадане*), *sf.* la géomance et

Геометралень, *adj.* géométral; -лю, -lement.

Геометрално бълвзяне, *sm. Archit.* l'orthographe *f.*

Геометрически, *adj.* géométrique; -ски,

Геометрія, *sf.* la géométrie; 1. бълвзителна

→, géométrie descriptive; 2. най-высока —

гeометрия transcendante; 3. (*за подземно*

искуство), géométrie souterraine; 4. (*съ*

помощь-та на перигель-тъ), géométrie du compas.

Геометръ, *sm.* un géomètre.

Геопоника (*земелълие*), *sf.* la géoponie.

Георама, *sf.* le géorama. [géorgique.

Георгика (*съчинене за орачество*), *sf.* la

Георгина, *sf.* le dahlia ou dahlie *f.*

Геоцентрически, *adj. Astr.* géocentrique.

Гералдика, *sf.* le blason.

Гералдикъ, *sm.* un blasonneur.

Гераній, *sm. plante*, le bec-de-grue ou géranium.

Гербова свързка, *sf. Blas.* le lambel.

Гербовачъ (*който бълвже съ гербовете*), *sm.* un timbreur.

Гербовень, *adj.* armorial; [-вникъ, *sm. l' —; sm.*

Гербова пощанска марка, *sf.* le timbre-poste.

Гербово бранило, *sm.* l'écusson *m.*

Гербовъ (*вараканъ хартия*), *adj.* timbré, marqué.

— зюмбулъ, *sm. Blas.* la fleur-de-lis; || на-
грявямъ съ — прѣстѣльникъ, *va.* fleurdeliser

Гербознание, *sm.* le blason.

Гербуване (*вараканъ хартия*), *sm.* le timbrage.

Гербъ, *sm.* l'arme *f.*, le blason; || *pl. Blas.* les armoiries; -бовень, d'armoiries; 1. (*вараканъ хартия*), le timbre; 2. (*на заповѣдь, на извѣстие*), le raponceau; 3. удряма — на хартия, *va.* timbrer; 4. поцвѣтвявамъ, исписвамъ, извѣнявамъ -ове, *va.* blasonner;

5. извѣнене -ове, le blasonnement; 6. вѣщъ на -ове, un blasonneur; 7. кунписецъ на -ове, un armoriste.

Герданъ, *sm. t.* (*voyez* Наннзъ).

Гернзъ, *sm. t.* la cloaque, l'égoût *m.*

Герилласъ (*партизаны въ Испанія*), *sm. pl.* les guérillas *f.*

Геркинякъ, *sm. oiseau*, l'émirillon, 'hobereau, busard *m.*; || (*съ сивъ клоунъ*), le gefraut.

Германскъ, *sm.* un germanisme.

Германска Имперія, *sf.* le Saint-Empire.

Германски, *adj.* germanique.

Геронтъ (*въ Спарта*), *sm.* un géronte.

Герундій (*дѣвничастіе*), *sm. Gram.* le gérondif.

Гибелнень (*придръжники на импера-
торска партия*), *sm.* un gibelin.

Гиздава, *sf.* la merveilleuse, une coquette; (*въ облеклото*), la braverie.

Гиздаво, *adv.* gentiment. [la coquetterie.

Гиздавостъ, *sf.* l'élégance *f.*, la gentillesse.

Гиздавъ, *adj.* élégant, joli, gentil ou gent, coquet, gracieux; || beau ou bel, brave, adonis *m.*, minaudier, fripon; || *fam.* mirliflore *m.* — момакъ, *sm. fig.* un narcissé.

— човѣкъ, *sm.* un doucereux.

Гиздене, *sm.* la coquetterie, la minauderie.

Гиздаса, *vr.* minauder; | *fam.* coqueter.

Гизія (*копривень платъ*), *sf.* le tabis, le taf-fetás; -зиевъ, *dé —, adj.*

Гизъ, *sm. Mar.* la bôme; 1. (*драйсеръ-рей*), le gui; 2. (*смола*), le courai ou couroui et courée *f.*; 3. — лясъ, *sm.* le tarcou.

Гилотина (*гласовѣчна машинна*), *sf.* la guillotine; || отсѣждамъ на отсичане гла-
ва съ —, *va.* guillotiner.

Гилотинирувамъ, *va.* guillotiner.

Гилотинируване, *sm.* le guillotinement.

Гимжъ, *vr.* fourmiller de; 1. *pop.* grouiller;

2. гимжи, *v. imp. fig.* il regorge de; 3. който гимжи, *pop.* grouillant, *adj.*

Гимназистъ, *sm.* un collégien.

Гимназически курсъ, *sm.* les humanités *f.*

Гимназиархъ, *sm.* un gymnasiarque.

Гимназия, *sf.* le collège, le gymnase; || уче-
никъ въ —, un collégien.

Гимнастика, *sf.* la palestine, la gymnastique; || атлѣтика или юначеска —, la gymnique.

Гимнастически, *adj.* gymnastique; || учи-
никъ на — обучаване, un gymnaste; ||

сладникъ при -ски игри, un athlète.

— ученеа, *sm pl.* la palestreque.

Гимнически, *adj.* gymnique. [nosophiste.

Гимносостистъ (*голомъ дрецъ*), *sm.* un gym-

гнганъ (*памучень платъ*), *sm.* le guingau et guingamp.

Гинеа (*монета, 420 гроша*), *sf.* la guinée.

Гинекей (*харемъ у вѣсти Гръци*), *sm.* le gynécée. [travée de balustré, *f.*

Гинеконъ (*покрывъ надъ стълбове*), *sm.*

Гинекратически, *adj.* gynécocratique.

Гинекратія (*женодържавіе*), *sf.* la gynécocratie.

Гинове, *sm. pl. Mar.* la caliorne et sayorne.
 Гинь допяр, *sm. Mar.* le filin.
 Гипсова работа, *sf.* le plâtrage.
 — смѣтъ, *sf. pl.* les groyois et -vats *m.*
 — яма или пещь, *sf.* la plâtrière.
 Типсовать, *adj.* plâtreux.
 Гипсово излѣване, *sm.* le plâtre.
 — измаване, *sm.* le lambris.
 Гипсовъ или —соприличенъ, *adj.* gypseux.
 Гипсъ, *sm.* le gypse, le plâtre; 1. единъ късь —, un plâtras; 2. замазванъ или икарванъ съ —, *va.* plâtrer; 3. гориликъ и продавачъ на —, un plâtrier.
 Гирланда (цвѣтно вѣнче), *sf.* la guirlande;
 | хартия съ — дъ, papier à vignettes *f.*
 Гираль, *sm.* le puits, la fontaine, le regard;
 | чистачъ на — ни, un paisiatier.
 Гиревъ, *sm. t.* métier à broder, *m.*; | (иждивачи талбуръ), le tambour; | шръта работачъ на —, la tapisserie. | [gyromancie.
 Гиромантия (срачуване на околъ), *sf.* la Gira, *sf.* la guitare; — пещь, de guitare.
 Гитаристъ, —ка, *sc.* guitariste.
 Гитерсъ, *sm. Mar.* l'écope et éscope *f.*
 Гитовъ, *sf. Mar.* la cargue-point.
 Гитовъ или Горденъ, *sm. Mar.* la cargue;
 | зарывамъ на — вы платната, *va.* carguer.
 Гичка (варка), *sf. Mar.* la guigua.
 Гюзомъ, *sm. t.* plante, l'aneth *m.*, la pimprenelle, la sarriette; — менъ, d'aneth.
 Гиоме, *sm. t.* l'affût *m.* (voyez Шръкъ).
 Глава, *sf.* la tête, l'esprit *m.*, le cerveau; 1. le chef, front, directeur, prévôt *m.*; 2. le titre, la piece; 3. градски —, prévôt des marchands; 4. лудничева —, *fat.* cerveau brûlé *m.*; 5. (отъ животни, отръзана, пана *t.*), la hure; 6. (заглавие), l'en-tête *m.*; 7. (изворъ на рѣка), la source; 8. *fat.* la minerve, la caboche; 9. съ зѣмка —, *Blas.* gringolé, *adj.*; 10. стѣлбъ съ човѣшка —, l'hermès *m.*; 11. съ човѣшка —, *Archit.* hermétique, *adj.*; 12. данъ за —, la capitation; 13. поливане — съ вода, la capitulive; 14. биене —, *sf.* casement de tête *m.*; 15. бия си —, *vr.* se creuser le cerveau; 16. двигане —, l'insurrection *f.*; | *fig.* la combustion; 17. двигамъ —, *va.* s'insurger; 18. замазванъ —, *va.* entêter; 19. клатене или кюмиуване —, l'hochement de tête, *m.*; 20. клата си —та, *vr.* l'hocher la tête; 21. отичанъ —, *va.* décapiter; 22. отичане —, la décapitation, peine capitale *f.*; 23. на своя —, libre, *adj.*; | *adv.* indépendamment. | [lot ou meunier.
 Главакъ *m.* или быкъ, *n.* roizson, le chab.
 Главатаръ, *sm.* un captal, prince *m.*; | *fig.* un tyrographe, chef de meute, *m.*; | — азмъ на бѣщо, *vn.* être à la tête *de*.
 Главень, *adj.* principal; вно, — аlement; 1. capital, cardinal, dominant, prédominant,

céphalique; 2. premier, grand, général, en chef, maître *m.*, matrice *f.*; 3. fondamental, le chef.
 Главень алтарь, *sm.* maître autel *m.*
 — готваръ, *sm.* chef de cuisine ou d'office, *m.*
 — градъ, *sm.* la capitale, le chef-lieu.
 — дѣйствиуващъ, *sm.* un promoteur.
 — цкономъ (въ манастиръ), *sm.* un procureur.
 — караулъ, *sm.* Milit. la grand' garde.
 — надзирачъ, —вна —ка, *sc.* surintendant, ante. [phale *m.*
 — органъ (мозакъ-тъ), *sm.* Anat. l'encé-
 — потникъ, *sm. fig.* cheville ouvrière *f.*
 — прѣдметъ (за прѣдирателно дѣло), *sm.* le resseioire. [stant.
 — регистръ (въ органи), *sm.* Mus. le pre-
 — реестръ, *sm.* la matrice.
 — сензния, *sm. t.* écuyer cavaladour *m.*
 — мовѣкъ (въ редъ-тъ), *sm.* Milit. chef de file, *m.*
 Главень, *adj.* salarié, à gages, stipendaire, mercenaire; | (за войска), soldé (voyez Цѣвень).
 — Индѣецъ, *sm.* un colli et couli.
 — слуга, *sm.* un gagaste.
 — хлопачъ, *sm.* un elaqueur.
 Главина, *sf.* la boîte de roue; 1. (на колело), le moyeu; | *Mec.* le tige; 2. (на колело у паролавъ), le tambour; 3. зарывамъ — нгътъ на лозие, *va.* Agric. rueller.
 Главичка (у гвождѣй), *sf.* la tête.
 Главна (за буква), *adj.* capital.
 — или голѣма буква, *sf.* lettre majuscule ou onciale *f.*
 — галера, *sf.* la capitane et galère capitane.
 — дѣла, *sf.* le gros; | (на сграда), corps de logis, *m.* [livre, le sommier.
 — книга (мощство), *sf.* Com. le grand-
 — линия (на платъ), *sf.* ligne magistrale *f.*
 — направа, *sf.* Archit. l'oeuvre *m.*
 — подпорка, *sf. fig.* le pivot.
 — прѣвръзка (тращка), *sf.* Chir. la fronde.
 — прѣдня сграда, *sf.* Archit. l'avant-logis macedon [la grosse corde.
 — работа (доказанеа до —, *vr.* toucher
 — статия или молба, *sf.* le principal.
 — точка, *sf.* le chef; | (главното), le fin.
 Главникъ, *sm.* *Mec.* point d'appui, *m.*
 Главно, *adv.* capitalemment.
 Главното, *sm.* le gros, le capital, l'essentiel *m.*; | *fig.* le clé; | (на една работа), *fat.* le tu-autem.
 — дѣло, *sm.* l'important *m.*
 Главно дѣло, *sm.* le principal, le tout.
 — командантинъ, *sm.* général en chef, *m.*
 — лице, *sm. fig.* patron de la barque, *m.*;
 | (въ драма), le protagoniste.
 — мѣсто, *sm.* le chef-lieu.
 — надзиране, *sm.* la surintendance.

Главно състояние, *sn.* la capitalité.

Главны страны (на тѣлото), *sf. pl.* parties nobles *f.*

Главнятъ, *adj. Agric.* ergoté.

Главня, *sf.* le brandon, le tison; 1. *Bot.* la carie; 2. (въ жито), la nielle, la brûlure; || *Agric.* le charbon, la charbucule, l'ergot *m.*; 3. стикнувамъ -вни, *va.* tisonner; 4. расхвърляемъ -вни, *va.* détiser le feu; 5. повръжда се отъ — житото, *v. imp.* il nielle; 6. ягаря отъ — или са разваля житото, *vn. Agric.* charbouiller.

Главоболіе, *sn.* l'embaras *m.*; || направямъ — въкому, *va.* donner du fil à retordre; || *fig.* tailler des croupières *f.*, faire voir du pays *m.* [sf. *fig.* le casse-tête.

Главоболна игра *f.* или -лно дѣло, *n.*

Главоболна и -лица, *sf.* la migraine; 1. *Med.* la céphalalgie; 2. хроническа —, la céphalée; 3. дѣръ за —, céphalique *m.*; 4. *fig.* la peine.

— видень, *adj.* bulbiforme;

— плодень, *adj. Bot.* bulbifère.

— въртене (у добитакъ), *sn. Vétér.* l'avertin *m.*

— червей, *sm. Med.* ver encéphale *m.*

Главулекъ, *sm.* la tête; 1. *Anat.* le bulbe;

2. *Artill.* bouton de culasse, *m.*; 3. (на алабѣкъ), *Chim.* l'aludel *m.*; 4. (на одаръ), le chantourne; 5. (на стоборъ), la pomme; 6. (на тонъ), la culasse.

Главулеце (на сабя, на сѣдло), *sn.* le pommeau; || (у цигулка, у гитара), le sillet.

Главулець, *adj.* bulbeux.

Глава и -вивамъ, *va.* salarier, stipendier, gager, pourvoir; || или хващамъ (работницы), *va.* embaucher; || -са, *vr.* s'engager, se louer (voyez Цѣвж.)

Главиване (за работницы), *sn.* l'embauche *m.*

Глаголъско азбуки, *sn.* alphabet glagolitique *m.*

Глаголь, *sm.* nom bulgare de la lettre Г.

Глаголь, *sm. Gram.* le verbe; || (съ ударене на крайната срѣчка), baryton, *adj.*

Гладене, *sn.* le poliment et polisage.

Гладень, *adj.* avide, affamé, glouton, famélique; || (за земля), croulier; 2. (заради илмане), cupide; 3. търпя —, голъ и босъ, *vn.* manger de la vache enragée.

Гладилка, *sf.* l'astic *m.*, l'émeri et -ril *m.*; -леченъ, d'émeri; || прахъ отъ —, potée d'émeri, *f.*

Гладилна пила, *sf.* la carrelette.

Гладилникъ, -ница, *s.* polisseur, lisseur, planeur, brunisseur, calandrier, -euse.

Гладило *n.* и -дилка *f.* le polissoir, brunissoir, lissoir *m.*

Гладително искусство, *sn.* la brunissure.

Гладичъ, *sm.* pierre à aiguiser *f.*, tournefil *m.*; || —, plante, le laser. [plomachie *f.*

Гладиаторски бой, *sm.* l'oplomachie et ho-

Гладиаторъ (биець съ мечъ), *sm.* un gladiateur; || търговецъ на -ры (у Римляны), un caniste.

Гладка хартия, *sf.* papier porphyrisé *m.*

Гладки скать, *sm.* poisson, le colliart.

Гладко, *adv.* uni, uniment.

— тръкалце, *sn.* la verge, le jone.

Гладкостъ, *sf.* le lisse, la netteté; || *Bot.* la glabreité; || (на земля), l'égalité *f.*

Гладкорѣбръста варка, *sf.* nautile papyracé ou argonaute *m.*

Гладитѣя, *vn.* affamer.

Гладъ, *sm.* la faim, la famine; || за —, soif,

Гладкы, *adj.* uni, plat, plain, poli, égal, ras, lisse; 1. безъ плькы (за платно), non-ouverté; 2. *Bot.* glabre; 3. *fig.* coulant.

— поясъ, *sm. Archit.* la plate-bande.

Глади, *va.* lisser, aviver, calandrier; || *fam.* s'attifer; || (хуче), *Vén.* rebaudir.

Глазуръ (гледъ), *sm.* le vernis; || (стжжловата гледъ), la couverture; || *Peint.* le glacis.

Гласень, *adj.* vocal; || въко-, *Gram.* phonique.

Гласецъ (на гласна буква), *sm. Gram.* la voix.

Гласиъ, *sm. Fortif.* le glacis.

Гласна буква, *sf. Gram.* la voyelle; || сляване на два -сны, *Gram.* la crase.

— свойщина, *sf. Mus.* la tonalité.

Гласно ё (съ домотовіе), *sm.* une tréma.

Гласностъ, *sf.* la sonorité, la publicité.

Гласовъ, *adj. Gram.* phonétique.

Гласоподавачъ, *sm.* un opinant.

— словіе, *sm.* l'acoustique *f.*

— ударене, *sn.* l'accentuation *f.*

— уподобителна рѣчь, *sf. Gram.* l'onomatopée *f.*

— уподобителень, *adj.* onomatopéique.

Гласъ, *sm.* la voix, l'opinion *f.*, l'organe *m.*, le vœu; 1. l'accent *m.*, le son, le cliquetis;

2. *fig.* le cri, le gosier; 3. *fam.* le verbe; || *Mus.* la partie; 4. главень — (фистула), *Mus.* voix de tête; 5. грьдень —, voix de poitrine; 6. рапенъ —, voix ronde; 7. (мысль), le vote; 8. даване —, la votation;

9. давачъ на —, votant, *adj.* 10. давамъ —, *va.* voter; 11. (избирателень), le suffrage;

12. подаване -ове отъ дѣлъ свѣтъ, suffrage universel *m.*; 13. (на пѣснѣ), *Mus.* l'intonation *f.*; 14. съ —, de vive voix; 15. съ голъмъ —, à haute voix; 16. съ единъ —, *adv.* à l'unisson; 17. съ полвина —, *Mus.* sotto-voce; 18. образование —, la phonation; 19. тринтене на —, la pulsation; 20. давамъ си -тъ или мысль-та, *vn.* opiner; 21. нагрѣдъ давамъ —, *vn.* préopiner; 22. пръвъ подавачъ на своя —, un préopinant; 23. давачъ на — при изборъ, un vocal; 24. издавамъ —, *vn.* sonner; 25. издавамъ лонъ —, *vn.* Mus. dissoner; 26. измѣнене на -ове, *Gram.* l'articulation *f.*; 27. имамъ дрѣзгавъ —, *vn.*

avoir un chat dans la gorge; 28. *опытвамъ* си -тъ, *vn. Mus.* préluder; 29. *праведно давамъ* — въ събрание, *voix délibérative*; 30. *прѣкъсвамъ равенство* на -ове, *va. Jur.* départager; 31. *прѣчитане* -ове, le dépeuillement; 32. *прѣчитаме* -ове, *va.* dépouiller un scrutin; 33. *развалямъ* си -тъ, *va.* muer; 34. *развалене* —, *mue* de la voix, *f*; 35. *развалеть* —, *mué, adj.* 36. *раздѣлене* -ове, la scission; 37. *равно раздѣлене* -ове, le partage; 38. *сбирамъ* -ове, *va.* aller aux voix.

Глауберова соль, sf. Pharm. sel de glauber, *m.*
Гладелница (спектакль), sf. le spectacle.

Гледамъ, vn. voir, regarder, considerer, apercevoir; 1. *soigner, éparagner, garder*; 2. *fig.* veiller; || (*за нѣщо*), veiller à; 3. (*нѣкого искриво*), mépriser; 4. (*на нѣкого*), examiner; 5. (*насклѣб*), rêver; 6. (*за*), *fig.* viser; 7. (*на нѣщо*), envisager; 8. (*постоянно на нѣщо*), fixer; 9. (*да получж нѣщо*), fixer; 10. (*отъ високо на нѣкого*), regarder du haut de sa grandeur; 11. *гледа* на улицата (*за прозорець*), *v. imp.* elle donne sur la rue; 12. *който гледа или види*, voyant, *adj.*; 13. *безъ да* — на всичко, encore faut-il que; 14. *безъ да* — на нѣщо, aux dépens de; 15. *-са, vr.* regarder, s'éparagner; || *pl.* -меса единъ другъ, se regarder, s'envisager; || -меса накриво единъ другъ, se mépriser; 16. *безъ да са гледа* на, *prép.* malgré, nonobstant, -que, *conj.*; || *adv.* à cela près, indépendamment à, au mépris de.

Гледай, нийнѣ иде, прѣр. voici venir.

Гледане, sn. la vue, la vision; 1. *fat.* la visière; 2. *двойно* — (*у нѣкои люди*), seconde vue; 3. (*накриво*), la méses-time; 4. *сила* —, puissance visuelle *f.*

Гледателенъ (което са относя до гледането), adj. Phys. visuel.

Гледателна сила, sf. puissance visuelle *f.*

Гледачь, -ка, s. spectateur, -trice, un regardant; || *бывамъ* — на балъ, *vn.* faire tapissier *f.*

Гледачи, sm. pl. la galerie.

Гледка, sf. la vue, le paysage. [la mine.

Гледъ, sm. la vue, le regard, l'inspection *f.*

Глезень, sm. Anat. la malléole ou cheville du pied; || *Vétér.* (*на конь*), le boulet, la fourchette.

Глезнева костъ, sf. Anat. l'astragale *m.*

Глезневъ, adj. Anat. malléolaire. [glette.

Глетъ (оловна прокуша), sm. Metall. la

Глеچارъ, sm. un vernisseur

Глечосвамъ, va. vernir, glacer; || (*фарфоръ*), émailler; || (*паници*), plomber, vernisser.

Глечосване, adj. glacé.

Глечосванъ, sn. la vernissure; || (*на пръстенъ ссждъ*), la glaçure.

Глечь, sf. le vernis, l'alquifoux *m*; 1. (*на фарфоръ*), l'émail *m*; 2. (*оловна прокуша*), la litharge; || *подравень съ* —, lithargé et -giré, *adj.*

Гликанскы жътны ажбы, sm. pl. les broches *f.*

Гликонически стихъ, sm. vers glyconien *m.*

Глинь (дуба сениа), sm. quadr. le sanglier; || (*съ вжнаты навстрѣ ажбы*), *Vén.* miré, *adj. m.*

Глиммерень, adj. micacé. [le mica.

Глиммеръ (видъ лжскавъ камыкъ), sm. Minér.

Глиммерна плоча, sf. le micaschiste.

Глина, sf. l'argile *f*; -нень, d'argile; 1. *Chim.*

l'alumine *f*; 2. (*гиллеста земля*), terre

boltaire *f*; 3. (*тльста*), la glaise; 4. из-

бълване съ — захаръ, le terrage; 5. из-

савявамъ съ — или наторявамъ съ — пѣ-

савялива земя, *va.* glaiser; 6. *прѣчислявамъ*

съ захаръ — или тея съ — сукно, *va.* tegerer.

Глинянь, adj. gâcheux.

Глинй (металлъ), sm. l'aluminium *m.*

Глиннице, sn. la glaisière. [argilacé, *adj.*

Глинявь, adj. argileux; || -цвътъ *sm. Géol.*

Глинявь, adj. glaiseux; || (*за земля*), *Agric.*

loammeux.

— траць, *sm.* le marcheux.

Глипка (дѣлане на безцѣны камачи),

sf. la clyptique.

Глиптографически, adj. glyptographique.

Глиптографія (познаме за оптикы), sf.

la glyptographie.

Глиптографъ, sm. un glyptographe.

Глиссадъ (крачка), sm. la glissade.

Глиссе (игрална крачка), sm. le glissé.

Глиссено сѣме, sm. Pharm. le semen-contra.

Глистенъ, adj. Méd. vermineux.

Глистинкъ, sm. plante, la semencine.

Глистождень, adj. Méd. vermifuge; || -дио

срѣдство, *sm.* le —, *sm.*

Глисть и -текъ, sm. l'helminthe *m*, échy-

norhynque *m*; 1. (*корделла*), le ténia ou

ver solitaire; 2. *цѣръ за -сты*, anthelmin-

tique, *Méd. adj.*; 3. *сѣме за -ctie*, la san-

lotine.

Глисторна църкала, sf. le glysopompe.

Глистырн (сачево), sm. le clysoir; 1. (*пов-*

костъ), clystère ou lavement et remède *m*;

2. *турямъ* —, *va.* clystériser; 3. *туряне*

—, la clystéristation

Глифъ (дълбей), sm. Archit. le glyphe.

Глъка, sf. Anat. le gland.

Гълтамъ, va. avaler, engloutir, déglutir, goin-

frer; || (*безъ да джвжж*), *fat.* gober; ||

(*както дунка*), boire à tire-larigot *m.*

Гълтане, sn. la goinfrerie; || *Méd.* la déglu-

titition; || *неспособието за* —, *Méd.* l'aca-

tapose *f.*

Гълтачь, -ка, s. avaleur, mangeur, eglou-

tisseur, buveur, comesteur, croqueur, beau-

dîneur, -euse, ün goulû; || *fig.* un gargan-

- tua; || *pop.* un goinfre; || (*просалникъ*), *sm.* quadr. le glouton.
- Глътка**, *sf.* la gorgée, arrière-bouche *f.*, le trait, le coup; || *голъма* —; *pop.* la goulée; || *пия на малки -кы*, *vn. fam.* siroter.
- Гълтонерень**, *adj.* *H. nat.* jugulaire.
- Глъчка**, *sf.* le babillage; || *съ голъма* —, *adv.* bruyamment.
- Глъчкава тенекия**, *sf.* *Chim.* or musif *m.*
- Гълчливъ**, *adj.* eriar, babillard, bruyant; — *собать*, *sm.* la bacchanale.
- Гълчъ**, *vn.* babiller. [*Jur.* l'ammoné *f.*]
- Глоба**, *sf.* l'amende *f.*, la pénitence, la peine; || **Глобени прѣстѣпникъ**, *sm.* repris de justice, *m. sc.* [leur *m.*]
- Глобилникъ**, *sm.* un punisseur, profligateur.
- Глобительнъ**, *adj.* amendable, justicière; || (*законъ*), *pénal*; || *книга* — *законъ*, *côde pénal m.*
- Глобители мѣрки**, *sf. pl.* la pénalité.
- Глобя**, *va.* amender, faire justice de.
- Глобявамъ**, *vr.* punir, redresser, muleter, mettre à mort, faire justice de, justicier; || (*върло*), *sevir* contre.
- Глобяване**, *sm.* la punition, la pénitence, la peine; 1. *достойнъ за* —, *punissable, adj.*; 3. *за* — *на това*, *en pénitence de cela*, pour pénitence; 3. *съ* — *на*, *sous peine de*.
- Глождене**, *sm.* le rongement.
- Глождъ**, *va.* ronger, grignoter.
- Гложникъ**, *sf.* le rugacanth ou buisson ardent.
- Гложники**, *sf. pl.* les broussailles; || *и ракия отъ* —, *le genièvre*; || *фабрика за ракия отъ* —, *la genièvrerie*.
- Гложъ**, *sm. arbuste*, *le genièvre*, *l'épine f.*, *l'aigle m.*; || —, *arbo.*, *le buisson ardent ou rugacanth.* [*прекъ*]
- Глушава и голѣмлива жена**, *sf. fam.* une — *шага*, *sf.* le lazzi.
- Глушавина и -постъ**, *sf.* la sottise, stolidité, stupidité, nigauderie, jobarderie *f.*; || *fig.* la pesanteur, le bec jaune. [*дичон*]
- Глушавинъ**, *adj. dim.* follet; || *pop.* godiche et
- Глушавичкъ**, *sf. pl.* les pauvretés *f.*; || *права* —, *va.* faire la bête, faire de siennes; || *fam.* rabêtir.
- Глушаво и -но**, *adv.* innocemment, follement.
- **вшутяване**, *sm.* le rébus, la turlupinade.
- **достъпяване**, *sm. fig.* la bricoche.
- **поучене**, *sm. fam.* la capucinade.
- Глушавщина**, *sf.* la balourdise, babounerie *f.*, le dadais; || *sc.* sot, sotté; falot, ote; || *fam.* la souche.
- Глушавъ**, *adj.* imbecile; -но, -ment; 1. *дура*, *foi ou fol*, *sot*, *fade*; 2. *nigaud*, *benet*, *simple*; 3. *idiot*, *niais*, *plat*, *inept* à, *borné*; 4. *fig.* *baudet m.*, *becasse f.*, *bête f.*, *creux*, *pesant*; 5. *fam.* *falot*, *claudé*; 6. *малко* — *съмъ*, *vn. fig.* avoir un coup de marteau; 7. *права* —, *va. pop.* embêter; 8. *сра-*
- вамъ** —, *vn.* s'abrutir, abêtir, rabêtir; 9. *ставамъ* — *или тъпъ*, *vn. fig.* s'encroûter.
- Глушавъ вшутникъ**, *sm.* un facétieux; (*патка*), un turlupin.
- Глушавыя причини**, *sf. pl. fig.* des brides de veau *m.*
- **слова**, *sm. pl.* la radoterie; || *говори* —, *vn. radoter*; || *сбране -павы или волны стихове*, *fam.* le sottisier.
- Глушакъ**, *sm. fig.* un pigeon.
- Глушець**, *sm.* un imbecile, hébété, niais, nigaud, idiot *m.*, *idole f.*, *benet m.*, *bobèche m.*; 1. (*съ най висока стъпенъ*), *sot* à 24 *carats*; 2. *fig.* un mannequin, la grue, la bûche, la buse; une bête, une machoire, une ganache, un paccata; 3. *fam.* un nicodème et nicaïso, un bestiole, un apoce.
- Глушеница**, *sf. pop.* hallebreds, *sc.*
- Глушля**, *sf. fig.* une dinde.
- Глушость**, *sf.* l'imbecillité *f.*, absurdité, folie *f.*, bêtisme *m.*; 1. *la bêtise*, *moutonnerie*, *ânerie*, *niaiserie*, *lourderie*, *lourdisse f.*; 2. *la fadaise*, *fadeur f.*, *affadissement*, *abêtissement m.*, *simplicité f.*, *fatuité*, *ineptie f.*; 3. *fam.* *la crucheerie*, *frasque*, *fredaine f.*; 4. *докарвамъ до* —, *va. fam.* rassoter.
- Глушчио**, *sm.* un stupide, sot, fou ou fol *m.*; || (*патка*), *fig.* un dindon; || *fam.* un jeannot, une oie.
- Глушѣне**, *sm.* l'abêtissement *m.*
- Глушница**, *sf.* *amas de loup*, *m.*
- Глушарка**, *sf.* une sourdine.
- Глухарь**, *ка. s.* sourd, -rde; || —, *oiseau*, *le tétras ou coq de bruyère*.
- Глухичкъ и -ховить**, *adj. fam.* sourdaud.
- Глухо**, *adv.* sourdement, confusément.
- **врѣме**, *sm.* la morte-saison.
- **нѣмотиѣ**, *sf.* la surdi-mutité
- **нѣмъ**, *adj.* le sourd-muet (*f.* -rde-muette).
- Глухость**, *sf. Méd.* la cophosé.
- Глухотѣ**, *sf.* la surdité.
- Глушко**, *sm.* un sourd.
- Глухъ (и Mathem.)**, *adj.* sourd, dormant.
- **тروطъ**, *sm.* le grondement.
- Глушций (металъ)**, *sm. Chim.* le glucinium.
- Гнейсоприличенъ**, *adj.* gneissique.
- Гнейсъ**, *sm. Minér.* le gneiss.
- Гнида**, *sf.* la lente; -дѣтъ, *de lente*.
- Гнила кость**, *sf.* la carie.
- Гнилото**, *sm.* le pourri.
- Гнило месо**, *sm. Méd.* la champignon; || (*на рана*), *chairs baveuses f.*
- Гнилость**, *sf.* la putréfaction, putridité *f.*, pourriture *f.*, le pourri, roui *m.*; 1. *fig.* la corruption; 2. (*на дървета за направа или била*), *la mandre*; 3. *цѣръ за* —, *antiputride et antiseptique, adj. m.*; 4. *очиствамъ* — *отъ кость*, *va.* ruginer.
- Гниль**, *adj.* pourri; || (*за дървета*), *malandreux*; || *Méd.* putride, carieux.

Гниене, *zn.* la décomposition, putréfaction *f.* || — копыто (*у коня*), *Vétér.* la teigne; || който докарва —, *Méd.* septique, *adj.*

Гния, *vn.* pourrir, grouper, se corrompre; || оставям да гние, *vn.* décomposer; || гние, *v. imp.* il carie et se —, il putresce; || който гние, putrescible, *adj.*

Гноевидентъ, *adj.* Méd. puriforme.

Гноевъ и -оестъ, *adj.* Méd. purulent.

Гноево гнѣздо, *zn.* Chir. le foyer purulent.

Гноене, *zn.* la suppuration; || Méd. la purulence.

Гной, *zn.* le pus, la matière, la boue; 1. не дошавъ —, pus louable; 2. етъ —, purulent, *adj.*; 3. бера — (*за рана*), *v. imp.* elle jete ou apostume; || Méd. elle exulcère; 4. бране —, Méd. l'ulcération *f.*, la suppuration; 5. изотгорѣ бране —, l'exulcération; 6. което докарва —, Méd. suppuratif, *adj. m.*; 7. набиране — въ грѣды, Méd. l'embrûme *m.*; 8. жицы въ — ть, le bourbillon; 9. събране — въ дробь-та, Méd. la vomique; 10. течене — изъ очи, la lippitude, la blennorrhée.

Гнойно течене, *zn.* Méd. la lippitude.

Гноса, *v. imp.* elle suppure.

Гномѣда, *sf.* la gnomide.

Гномически, *adj.* gnomique.

Гномъ (*земли духъ*), *zn.* le gnome.

Гностици (*еретици*), *zn. pl.* les gnostiques *m.*

Гну (*сайга*), *zn. quadr.* le gnou.

Гнусель и -снавъ, *adj.* détestable, dégoûtant et dégoûté, abominable; 1. exécrable, effroyable, infâme, damnable; 2. maudit, maussade, hideux, vilain; 3. noir, abhorré, odieux, rebutant, sordide, chien de; 4. *fig.* nauséabond et nauséaux; 5. *pop.* fichu, seringue.

Гнусна закачка, *sf. fam.* un tour pendable. — работа, *sf.* l'horreur *f.*

Гнусно, *adv.* abominablement.

Гнусното, *zn.* l'odieux *m.*

— постъпване, *zn.* l'indignité *f.*

Гнусность и -сотия, *sf.* la laideur, l'indignité *f.*, la monstruosité, la hideur, l'odieux *m.*; 1. le dégoût, l'abomination *f.*, l'affaïssissement *m.*, l'horreur *f.*; 2. *fig.* l'énormité, le déboire; 3. докарвамъ —, *va.* affadir.

Гнусжа, *vr.* détester, excrécer; || (*отъ*), abhorrer; || *fig.* renfler.

Гнѣвливостъ, *sf.* l'irascibilité *f.*

Гнѣвливъ, *adj.* colère et -rique; -ливо, -ment; || fougueux, irascible; || *fig.* bilieux. — нправъ, *zn.* l'irascibilité *f.*

Гнѣвъ, *zn.* la colère, le courroux; 1. *fig.* la bile, la foudre, le fléau; 2. (*на богове*), l'incélémentе *f.*; 3. гнѣвъ ма е, *vn.* fumer; 4. извѣтъ себе-си отъ —, outré, *adj.*; 5. изливамъ си — ть, *vn. fig.* éclater; 6. изливамъ — на нѣкого, *va. fig.* distiller; 7.

искарвамъ си — ть, *fig.* décharger; 8. едържамъ си — ть, *vn. fig.* concentrer; 9. укротвамъ —, *va. fam.* défâcher; 10. прѣминува ми — ть, *vn.* se défâcher; 11. въ — направено, *adv.* ab irato.

Гнѣвжа, *vr.* se déchaîner contre.

Гнѣздаръ, *zn.* oiseau niais *m.*

Гнѣздо, *zn.* le nid, l'aire *f.*, le boulin; 1. *fig. fam.* la couvée; 2. *fig.* le trou; 3. *Méc.* la crapaudine; 4. (*въ нѣкъмъ*), *Typ.* la grenouille; 5. едно пльно —, une nichée et nitée; 6. вѣя или правя —, *va.* nicher; 7. изваждамъ изъ —, *va. или* оставямъ си — то, *vn.* dénicher; 8. разваликъ на — да, un dénicheur.

Гнѣздовиене, *zn.* la nidification.

Гнѣздѣтъ и -денъ, *adj.* Bot. loculaire.

Гобелова губерна фабрика (*въ Паризъ*), *sf.* les gobelins *m.*

Говеда, *zn. pl.* le bétail et *pl.* bestiaux; race bovine *f.*, bêtes bovines *f.*

Говедарство, *zn.* la brutalité

Говедаръ (*и съзвѣдие*), *ка. з.* bouvier, ère; vacher, ère; toucheur de boeufs *m.*, un pâtre.

Говедо, *zn.* la brute ou bête brute, le brutal; 1. le malitorne, malotru *s.*; 2. *fam.* et *fig.* une bêta, bête *f.*; 3. правя ги —, *va.* brutfifier ou abrutir.

Говеждо месо, *zn.* le boeuf. — рѣбро, *zn.* la charbonée.

Говна, *zn. pl.* les vidanges *f.*, la ventrée.

Говно, *zn. fig.* le cas; || *pop.* la merde, le bran.

Говнянъ, *adj.* merdeux; || Méd. stercoral.

Говорене, *zn.* le parler, la parole, le dialecte; || начинъ —, la locution. [dire *m.*]

Говорка, *sf.* la conversation, le discours, l'ouï-

Говорливо търбило (*рупоръ*), *zn.* trompette parlante ou porte-voix *f.*

Говорливостъ, *sf.* la loquacité, verbosité *f.*, volubilité de la langue, *f.*

Говорливъ, *adj.* parlant, causant, causeur, loquace; -во, -ment. — гербъ, *zn.* armes parlantes *f.* [trise.]

Говорникъ (*въ диалогъ*), *ница. s.* interlocuteur.

Говоръ, *zn.* la conversation; || извъртяване или извиване —, l'éloquence *f.*

Говоря (*нѣкому, съ, за*), *vn.* parler (*à, avec, de*); 1. dire, déclamer; 2. (*съ носъ-тъ си*), глѣгня, parler du nez; 3. (*нѣкой езикъ*), parler une langue; 4. (*за работа*), parler d'affaires; 5. (*разумно*), parler avec raison; 6. давамъ поводъ да — ть за мене, *va.* faire parler de soi; 7. който говори, parlant, *adj.*; 8. имамъ правда да —, *va.* avoir la parole; 9. — си (*самъ-си*), *vr.* se dire; 10. говориеа, *v. imp.* il se dit; || (*за езикъ*), elle se parle; 11. говорятъ (*хората казватъ*), *v. imp.* on dit; 12. (*накъ*), reparler; 13. *fam.* chanter, bourdonner; 14. (*съ нѣкого*), entretenir; 15. (*безразждно*), dérai-

sonner; || *fat.* détonner; 16. бѣбря (што завѣрна), *fig.* se lacher; 17. (вироглаво), *fig.* casser les vitres *f*; 18. (съ глѣблѣвъ тонѣ), monter sur ses ergots *m*; 19. (двомыслено), équivoquer; 20. (на дълго), discourir de, sur; 21. (въ името на община), porter la parole; 22. (на исплѣвоки), badiner; 23. (лошаго за), causer de; 24. наченвамъ да —, prendre la parole; 25. (млого), haranguer; 26. (твърдѣ млого за себе-си), égoïser; 27. (обирнически езикѣ), *fat.* parler parquois; 28. (просты смѣшливы нѣща), bouffonner; 29. прѣстанвамъ да —, déparler; 30. (смѣшливы нѣща), labouiner; 31. (тлъсты думы), parler gras, avoir la langue; 32. (съ учителиски тонѣ), dogmatiser; || който говори съ —, un dogmatiseur.

Говѣя, *vm* jeûner.

Говѣяне и -вене, *sm.* le jeûne, les dévotions *f*.

Годежъ, *sm.* les fiançailles *f*.

Годежницы, *sm. pl.* le proxénète.

Годеникъ, *нца, s.* le fiancé, la -cée; futur époux, -re épouse; futur, ure.

Година, *sf.* l'an *m* et année *f*; 1. прѣвъ — и день, an et jour; 2. отъ — на —, d'année en année; 3. въ прѣминалы -ны, sur le déclin de l'âge; 4. прѣди двѣ -ны, il y a deux ans; 5. трійсетъ -ны, la trentaine; 6. който излужилъ педесетъ -ны, jubilé, *adj.*

Годинакъ суръ звѣръ, *sm. Vén.* un brocart.

Годиначе рогаче, *sm.* un dague. [ans.

Годины, *sf. pl.* l'âge *m*; || на петъ —, de cinq

Годиняване, *sm. Jur.* la prescription; 1. изгубваса споредъ —, *vr.* se prescrire; 2. изгубявъ споредъ —, *Jur.* prescriptible, *adj*; 3. придобивамъ споредъ —, *va. Jur.* prescrire.

Годншенъ, *adj.* annal, anniversaire, annuel.

— заемъ, *sm.* l'annuité *f*.

— праздникъ, *sm.* l'anniversaire *m*.

Годншна врага, *sf. fig.* la lepre.

— или двѣ — гора, *sf.* la spée.

— помень, *sf.* l'obit *m*.

— сграда, *sf.* l'annuaire *m*. [cerne.

Годншно тръкало (на дръвѣето), *sm. Bot.* le

Годншность, *sf.* l'annualité *f*.

Годншнина, *sf.* l'obit *m*; || (на кръщенето), раче annotine *f*; || (за умирѣль), l'anniversaire, annuel *m*.

Годявамъ, *va.* fiancer.

Годявки, *sf. pl.* les fiançailles *f*.

Гозба, *sf.* le mets; || готвя —, *va.* accommoder; || готвене —, l'accommodage *m*.

Гола глава (безъ косми), *sf.* chauve, *adj.*

— лѣжа, *sf. fat.* l'affronterie *f*.

— фигура, *sf.* le nu; || *pl.* -ры, les nudités *f*.

Головъ, *sm. poisson,* le muge ou mullet.

Голокъ, *sm. fat.* un pelé; || -ацы, *pl.* les nus *m*.

Голевкы прасковы, *sf. pl.* le brugnon.

Голетъ (шкунѣ, ладя), *sm. Mar.* la goëlette.

Голецъ, *sm. poisson,* la loche.

Голія, *sf.* le chou-gave ou -cabus.

Гологлавъ (безъ шѣпки), *adj.* nu-tête, *adv.*

Гологостлѣвъ, *adj. Bot.* acotylédone.

Голость и -лотія, *sf.* la nudité, la calvitie.

Голосементъ, *adj. Bot.* gymnosperme; || от-

редъ -мны растенеа, *Bot.* la gymnospermie.

Голотьрбухны рыбы, *sf. pl. H. nat.* les apodes *m*.

Голухче, *sm.* un béjaune.

Голь, *adj.* nu; || (безъ косми), pelé, dépilé; || на голо, *adv.* à nu, à cru.

— голничыкъ, *adj.* dans l'état de nature ou de pure nature; || *adv. fat.* in naturalibus.

Голы части, *sf. pl.* le nu.

Голѣма бысерна мида, *sf.* la mère perle.

— вѣла, *sf.* la fourche. [et -berne.

— вода (на рейдѣ), *sf. Mar.* la sous-berme

— греда (было на сграда), *sf.* le racinal.

— жалба, *sf.* la désolation.

— жалость, *sf. fig.* déchirement de cœur, *m*.

— задушница, *sf.* la fête ou jour des morts, le jour des trépassés *m*, l'annuel *m*.

— злѣна, *sf.* l'atrocité *f*.

— карета, *sf.* le corbillard.

— карѣца, *sf.* la broche.

— котка, *sf. Mar.* maîtresse ancre *f*.

— кукла, *sf.* la bamboche. [lavande *f*.

— лаванда, *sf.* plante, le spic ou grande-

— мечка (въ готварница), *sf.* le lardier.

— мръвка, *sf. fat.* l'abat-faim *m*.

— надѣница италианска, *sf.* la mortadelle.

— нужда, *sf.* l'extrémité *f*. [madrague.

— мръжа (за ловене тунъ рыба), *sf.* la

— оса, *sf. insecte,* le frelon.

— приѣдка (за ѣдене), *sf. Méd.* l'orexie *f*.

— пыта (сырене, сырѣ), *sf.* une meule de fromage *m*. [le labeur.

— работа, *sf.* un tour de force *f*; || *Typ.*

— ракета (фиуекъ т.), *sf.* le raqueton.

— рѣзка, *sf.* l'estafilade *f*.

— сиромашія, *sf.* la misère.

— цигулка, *sf.* l'alto ou viole *m*.

— цѣна, *sf.* la cherté; || за —, *adv.* cher, chèrement.

— чѣша, *sf.* la bowl et bol.

Голѣмене, *sm.* le rengorgement.

Голѣмецъ, *sm.* un grand, une puissance, un puissant; || праваса —, *vr.* trancher du grand seigneur.

Голѣмнина, *sf.* la grandeur, la grosseur, la quantité, le volume; || la fierté, la gloire, la pompe, enflure du cœur *f*, arrogance *f*, emphase *f*; || и -мство, *sm. fig.* la hauteur.

Голѣмничыкъ, *adj. dim.* grandelet.

Голѣмнина жена, *sf. fat.* une pinbèche et pimpesouée.

Голѣмлна хубавица, *sf. fam.* une lucrée.
 Голѣмлно дѣржане, *sn.* la morgue.
 Голѣмлно или Навжсено чело, *sn.* front
 soureilleux *m.* [tion, la morgue.
 Голѣмлнвость, *sf.* l'orgueil *m.*, la présomp-
 Голѣмлнвъ, *adj.* fier; -во, -ѣремент; 1. ор-
 gueilleux, auguste, magnifique, superbe, pom-
 peux; 2. triomphant, impérieux, présomp-
 tueux, 'haut, 'hautain; 3. dédaigneux, altier,
 arrogant *s.* suffisant, emphatique, cavalier,
 vain; 4. *fam.* rogue; 5. *правя* —, *va.* enor-
 gueillir.
 — човѣкъ, *sm.* un satrape.
 Голѣмо, *adv.* large.
 — гѣрло, *sn.* l'avaloire *f.*
 — перо (у грабливи пилцы), *sn.* la penne.
 — платно (на люгеръ), *sn.* *Mar.* le taille-vent.
 — плодородіе, *sn.* la luxuriance.
 — пространство, *sn.* *fig.* l'océan *m.*
 — пусто поле, *sn.* la lande.
 — ренде, *sn. i.* la varlope.
 Голѣмность, *sf.* la griéveté, la prestance.
 Голѣмоцвѣтенъ, *adj.* *Bot.* grandiflore.
 Голѣмство, *sn.* la magnificence, la force,
 l'aurole *f.*; || (*достойнство на грандъ*), la
 grandesse; || наклоненъ на —, magnifique, *adj.*
 Голѣмцытъ, *sm. pl.* le grand monde.
 Голѣмцы люди, *sm. pl.* le fâchion.
 Голѣмъ, *adj.* grand, (*u Mus.*) majeur; 1. con-
 sidérable, gros, volumineux, large; 2. no-
 table, grave, grief; 3. (*тъврдъ*), vaste; 4.
fig. 'haut; 5. по — сьмъ, *vn.* dépasser.
 — брой, *sm.* un million.
 — грибъ, *sm.* le rèdre, le chalon.
 — клинь, *sm.* le bon-dieu.
 — коремъ, *sm. fam.* la bedaine.
 — къжъ (*загаръ*), *sm.* un casson; || (*месо*),
 pièce de résistance, *f.*
 — мушкетонъ, *sm. Mar.* le tromblon.
 — ножъ (*за месо*), *sm.* le couperet.
 — огнь, *sm.* l'embrasement *m.*; || (*за*
гости), *fam.* la régalaде.
 — палець (*на кракъ*), *sm.* l'orteil *m.*
 — полянски пльхъ (*сжаръ*), *sm.* *quadr.*
 le surmolot.
 — празникъ, *sm.* fête carillonnée *f.*
 — приливъ, *sm. Mar.* la meline, le vif de
 l'eau.
 — смѣхъ, *sm.* éclat de rire, *m.*
 — трьдѣнѣль (*кучастъ*), *sm.* *plante*, rose
 trémière *f.* [caisse *f.*
 — тѣпанъ, *sm. Milit.* le daul ou grosse
 — финеръ, *sm.* le falot.
 — чукъ, *sm.* la masse; || (*дървенъ*), la mal-
 loche.
 Голѣмы ботушы, *sf. pl.* bottes à l'écuillère, *f.*
 — вѣлма, *sn. pl.* la 'houle.
 — мѣчнотинъ, *sf. pl.* ronces et épines *f.*
 — ножицы, *sf. pl.* la cisailles, les crisoires,
f.; || *Techn.* les forces *f.*

Голѣмжса, *vr.* se glorifier de, se faire gloire
 de, triompher de, s'honorer de; 1. se faire
 un mérite de, tenir son quant-à-moi ou -soi,
 se donner des airs, lever la crête, gonfler;
 2. *fig.* se rengorger; 3. (*съ нѣщо*), faire
 vanité de, se vanter de; || *fig.* faire tro-
 phée de; 4. *fam.* se carrer; || (*съ това що*),
 faire profession de. [et gong-gong.
 Гонгъ (*китеско муз. орждіе*), *sm.* le gong
 Гондола (*ладія*), *sf.* la gondole; || (*на*
Адриат. море), la péotte.
 Гондолиеръ et -ларъ, *sm.* un gondolier.
 Гонене, *sn.* la persécution, la poursuite, la
 chasse; || което чини —, *Vén.* courable, *adj.*
 Гонилникъ, *sm.* persécuteur, -trice *s.*, un
 oppresseur.
 Гонителенъ, *adj.* persécuteur.
 Гоня, *va.* persécuter, poursuivre, suivre,
 courir après, serrer de près, faire aller,
 galoper; 1. (*добытка*), venger; 2. (*звѣръ съ*
пушкане), *Vén.* roussailler; 3. (*нѣкого*),
 donner la chasse à, chasser; 4. (*слѣдвамъ*
по стѣжкитѣ нѣкого), *fam.* talonner.
 Гора, *sf.* le bois, la forêt, la boulaie et bou-
 leraie; 1. (*за сѣчене*) бранице, *sn.* bois
 taillis; 2. сѣчене —, la vente, le triage;
 3. исачамъ —, *va.* déboiser; 4. исплъждамъ
 или искачамъ назъ —, *va. vn.* *Vén.* déb-
 bucher; 5. окастреване —, l'essartage et
 -tement *m.*; 6. окастревамъ —, *va.* *Agric.*
 essarter; 7. прѣминувамъ прѣвъ гѣста —,
vn. *Vén.* brosser dans.
 Горделнвецъ, *vca, s.* suffisant, -ante; su-
 perbe, présomptueux *m.*
 Горделнвъ, *adj.* orgueilleux, superbe.
 Горделѣнса, *vr.* s'enorgueillir de, se faire
 gloire de; || *fig.* se redresser.
 Гордѣвъ вжзель, *sm.* noeud gordien *m.*
 Гордость, *sf.* la fierté, l'orgueil *m.*, la gloire,
 enflure du coeur, *f.*
 Гордъ, *adj.* orgueilleux, fier, 'haut, 'hautain,
 altier, cavalier.
 Горене, *sn.* le combustion, brûlement *m.*, la
 cuite, cautérisation, inflammation *f.*; 1. (*на*
рана), la cuisson; 2. тѣло, *Chir.* l'ignition
f.; 3. *Méd.* le fer-chaud; 4. *Chir.* l'ustion *f.*
 Горенъ и най —, *adj.* supérieur; 1. prochain;
 2. най —, suprême; 3. въ най -рня стѣпень,
adv. au suprême degré.
 — бась, *sm. Mus.* le baryton.
 — покрывъ, *sm. Mar.* le franc-tillac.
 — прагъ (*за звѣнецъ*), *sm.* la 'hune.
 Горець, *sm.* un forestier.
 Гореци праздници, *sm. pl.* jours canieu-
 laires ou canicule *m.*
 Горециня, *sf.* l'ardeur *f.*, la chaleur, le chaud,
 la vivacité, le feu; || *fig.* la fougue, la fièvre.
 Горецо, *adv.* chaud, chaudement, ardemment.
 — желане (*за общо добро*), *sn.* le civisme.
 — пнтіе, *sn.* le chaudau.

- Горещъ**, *adj.* chaleureux; -що, -eusement; 1. à fer éroulu; 2. *fig.* impétueux; 3. -що, chaud, brûlant; 4. -що ми е, *vn.* j'ai chaud.
- Горещи поясъ**, *sm.* *Geogr.* la zone torride.
- Горжа**, *sf.* *Forif.* la gorge.
- Горн** (*за слякцето*), *v. imp.* il châte.
- опашка, *sf.* oiseau. le phœnicure.
- уета (*късо чабуце*), *sm. pop.* le brûle-gueule.
- цвѣтъ, *sm.* plante, la lychnide.
- Горната страна**, *sf.* pays fourré *m.*
- сждница, *sf.* la verderie.
- Горното мѣсто**, *sm.* pays boisé *m.*; || състояние на —, le boisement.
- Горностъ**, *adj.* boisé; || (*за страна*), couvert.
- околъ, *sm.* la verderie.
- Горнтеленъ**, *adj.* *Méd.* cautéretique; || *Chir.* comburant.
- лѣкъ, *sm.* *Méd.* consomptif, *adj. m.*
- Горително сръдство**, *sm.* le cautère.
- Горица**, *sf. dim.* le bocage, le bosquet.
- Горки**, *adj.* malheureux, triste, un pauvre diable; || *fam.* piteux, marmiteux, minable.
- Горко**, *adv.* amèrement; || -му, *interj.* malheur à; || -то, *sm.* le malheureux.
- Горливо сръдство**, *sm.* le sarcophage.
- Горливостъ**, *sf.* l'inflammabilité *f.* la combustibilité.
- Горливъ**, *adj.* inflammable, combustible.
- Горний**, *adj.* à venir, futur.
- коремъ, *sm.* *Anat.* l'épigastre *m.*
- кжтъ (*на платиана*), *sm.* *Mar.* l'empointure *f.*
- Горница**, *sf.* le dessus; || (*месте-баши на искусство*), le chef-d'oeuvre; || *fig.* la crème.
- Горнокоремъ**, *adj.* épigastrique.
- Горностаевъ** (*абляченъ*) *кожухъ*, *sm.* Phermine *f.*; || съ —, *Blas.* hermine, *adj.*
- Горностаи**, *sm. quadr.* Phermine *f.*
- Горни часть**, *sf.* le dessus.
- Горовдене** (*завлждане горы*), *sm.* la sylvi-culture.
- Горска кукумъвка**, *sf.* oiseau, la hulotte ou huette.
- мышка, *sf. quadr.* le mulot.
- сждница, *sf.* la gruerie.
- Горски**, *adj.* forestier, bocager, boisé; || sauvage.
- жителъ (*що живѣе въ горитѣ*), *sm.* sylvêble, *adj.*
- звънецъ, *sm.* plante, la pyramidale.
- жддаръ, *sm.* un verdier.
- сждникъ (*горещъ*), *sm.* un gruyer.
- Горско познание**, *sm.* eaux et forêts *f.*
- растение (*що растѣ въ горитѣ*), *sm.* *Bot.* sylvestre, *adj.*
- Горувъ**, *sm.* arbre, (*voyez* Букъ).
- Горчивина**, *sf.* l'acreté et acrimonie *f.* amertume *f.* amer *m.*; || *fig.* acerbite *f.*
- Горчиво**, *adv.* *fig.* aigrement.
- Горчивостъ**, *sf.* *fig.* l'aigreur *f.* [radier.
- Горчиво дърво** (*портокалево*), *sm.* le biga-
- Горчивъ**, *adj.* amer, âcre; -во, -ment; || *fig.* acerbe.
- портокалъ, *sm.* la bigarade.
- Горчивы питя**, *sm. pl.* *Méd.* les amers *m.*
- Горчилка**, *sf.* l'amer *m.*; || —, plante, la gentiane.
- Горъ**, *adv.* dessus; 1. по —, *prép.* au dessus de; || *adv.* ci-dessus; 2. на —, тамъ — en haut, là haut; 3. — долу, approximatif.
- бауменъ, *adj.* précité.
- Горъ**, *va. vn.* brûler, cuire, roussifier, flamber, s'embraser, griller de; || (*узново*), recuire; || (*омъ*), *fig.* pétiller et pétiller.
- Господарка и -рица**, *sf.* la dame, la madame (*pl.* mesdames), la maîtresse, la demoiselle, princesse *f.* milady *f.*
- Господарска власть**, *sf.* la seigneurie.
- къща, *sf.* le château.
- областъ, *sf.* le despotat.
- Господарски**, *adj.* seigneurial. [flogie.
- Господарствена икономия**, *sf.* la chrémato-
- Господарство**, *sm.* la seigneurie, souveraineté, puissance *f.* despotat *m.*; état *m.* republicain *f.*
- Господарувамъ**, *va.* dominer (sur); || *fig.* régner, trôner; || който -рува, dominant, *adj.*; || *fig.* régnant.
- Господаруване**, *sm.* la dominance.
- Господаръ**, *sm.* le seigneur, le prince, César *m.*, souverain *s.*, hospodar *m.*, maître, despote *m.*; || който има —, érape, *adj.*
- Господарче**, *sm. fam.* un gentilâtre.
- Господинъ и -даръ**, *sm.* monsieur (*pl.* messieurs), sieur, seigneur *m.*, sire! || *fam.* mons *m.* [oléison.
- Господи-помилуй**, *sm.* le Kyrie et Kyrie-
- Господъ**, *sm.* le Dieu, le Seigneur; 1. — нашъ Исусъ Христосъ, *sm.* le Notre-Seigneur; 2. дъдо —, le bon Dieu; 3. — да ти помогне, Dieu vous bénisse; 4. както — даялъ, *adv.* humainement, comme il faut.
- Госпожа** (*у калуцеркѣ*), *sf.* l'abesse *f.*
- Гостене**, *sm.* le traitement, le repas.
- Гостеприменъ**, *adj.* hospitalier; -мно, -èrement; || -мны калуцеры, *sf. pl.* religieux hospitaliers *m.*
- Гостепримство**, *sm.* l'hospitalité *f.*
- Гости**, *sm. pl.* la compagnie, le monde; 1. бивамъ на —, *vn.* être en visite *f.*; 2. отиивамъ на — непризванъ, *vn. fam.* escorifier; 3. приятель да ходи на —, *fam.* grand visiteur *m.*; 4. ходя на —, *vn.* cousinier.
- Гостилница**, *sf.* l'hôtel *m.*, hôtellerie *f.*, auberge *f.*, logis *m.*; || държачъ на —, un hôtelier.
- Гостилникъ**, *sm.* un aubergiste.
- Гостна или приемна стая** (*въ манастиръ*), *sf.* la grille.
- Гостни**, *adj.* hospitalier; || — манастиръ, *sm.* l'hospice *m.*
- Гостянинъ и Гостъ**, -янка, *s.* hôte, -tesse; invité, prié, convive, la visite; || призованы

- ти за обѣдъ, diner prié, repas prié *m*; || оти́-
вамъ на -ти неприозванъ, être né prié.
- Гостивамъ**, *va.* régaler.
- Готварни слугы**, *sm. pl.* la cuisine.
- Готварница** (*магерница*), *sf.* la cuisine, le restaurant, le cabaret, la taverne; || (*на ладя*), *Mar.* le fougon, la coquerie, la saucenne; || *кюмбе* и —, cuisine-poêle *f.*
- Готварска джечница**, *sf.* le volet.
- Готварски**, *adj.* culinaire.
- *сждове*, *sm. pl.* la batterie de cuisine.
- Готварско искусство**, *sn.* la cuisine.
- Готварче**, *sn.* un marmiton, fouille-au-pot *m.*
- Готварь**, *ка, s.* cuisinier, ère; restaurateur *m*, assaïonneur *m*, rôtiisseur *m*, écuyer de bouche *ou* de cuisine, *m*; || *Маг.* un coq.
- Готвяне** (*макжа или встие*), *sn.* l'apprêt *m*, assaisonnement *m*.
- Готвя**, *va.* apprêter; 1. (*гозба*), assaisonner; || *fam.* cuisiner; 2. *fig.* équiper; 3. -са, *vr.* se couvrir, se disposer à, se mettre en devoir; 4. *fig.* s'équiper; 5. (*за пакты*), faire sa malle. [ogivale *f.*
- Готическа архитектура**, *sf.* architecture gothique.
- Готически**, *adj.* gothique; || — *начинъ*, *sm.* le gothique.
- Готическо писмо**, *sn.* la gothique.
- *състояние*, *sn.* la gothicité.
- Готованъ**, *sm.* un banqueteur, un flaireur de table, de cuisine.
- Готовъ**, *adj.* prêt, prompt, empressé, franc du collier, fait part; 1. — *съмъ*, *sm.* être en train de; 2. (*на свичко*), *fig.* cuirassé; 3. (*за пары, за имотъ*), *fig.* liquide; 4. ставане — (*зи контрактъ*), *Jur.* la passation.
- Готовы пары**, *sf. pl.* argent comptant *m*, la finance; || (*въ касса*), *Com.* l'encaisse *f*; || —, *adv.* vaillant
- *цѣрове*, *sm. pl.* la drogue.
- Гоцавамъ**, *va.* traiter, festiner; || *fam.* festoyer *ou* festoyer, héberger; || -вамеса (*едимъ другъ*), *vr.* se régaler.
- Гоцаване**, *sn.* le banquet, hébergement *m*, la chère. [phytryon *m.*
- Гоцавачъ**, *ка, s.* hôte, tesse; || *fam.* l'am-
- Грабачъ**, *sm.* insecte, le staphylin.
- Грабежъ**, *sm.* la proie, le pillage, la spoliation, expropriation *f*, rapine *f*, razzia *f*; 1. (*на овошкы*), la maraude; 2. *fam.* la pillerie; 3. (*мародеорство*), la picorée; || *хода* на —, *vr.* picorer.
- Грабляникъ и -бачъ**, *sm.* un pillard, pilleur *m*, ravisseur *m*, rançonneur *m*, enleveur *m*; 1. déprédateur, spoliateur, trieur *s*; 2. saccageur *m*, concussionnaire *m*, rapineur, maltôtier, pirate *m*; 3. *fig.* la harpie; 4. (*на престола*), un usurpateur.
- Грабитарий** (*еретикъ*), *sm.* un grabatoire.
- Габитарство**, *sn.* la p. raterie, le brigandage, déprédation *f*, concussion *f*; || *fam.* la pillerie.
- Грабливость**, *sf.* la rapacité.
- Граблывъ**, *adj.* ravissant, rapace, spoliateur. — *пилецъ*, *sm.* oiseau de proie, *m*.
- Грабнатыя земля или Власть**, *sf.* l'usurpation *f*.
- Грабнать**, *adj.* diverti; || *комуто* е -то-ищю, *fig.* veuf de.
- Грабнувамъ**, *va.* usurper, soustraire.
- Грабнуване**, *sn.* l'usurpation *f*, soustraction *f*, ravissement *m*.
- Грабя**, *va.* piller, dérober, enlever, spolier, rapner, saccager, brigander; || *fam.* picorer.
- Главеоръ** (*дълбачъ*), *sm.* un graveur; || (*съ върла вода*), un aqua-fortiste.
- Гравироване**, *sn.* la gravure; || (*посрѣдствомъ вода*), *voeux* Акватинтъ.
- Гравиранъ** (*на лѣдъ*), *adj.* encyprotupe.
- Гравирувамъ**, *vn.* graver, buriner.
- Главяора**, *sf.* la planche; || (*съ върла ракия*), l'eau forte *f*.
- Градежъ**, *sm.* le bâtissage.
- Градина**, *sf.* le jardin; -*нянъ*, de jardin; 1. le clos; 2. мѣсто за —, le jardinage; 3. заградена —, le closeau; 4. (*съ зѣброве*), jardin zoologique; 5. (*за зеленчукъ*), jardin maraîcher; le potager et jardin — *m*; 6. (*за земие*), le marais; 7. (*насадена съ дървие*), salle verte *ou* de verdure, *f*; 8. (*съ разсадени дървие*), *Agric.* la batardière; 9. (*за разходка*), le parc.
- Градинарска трѣва**, *sf.* plante, la férule.
- Градинарска календаръ**, *sm.* calendrier de flore, *m*.
- *косеръ*, *sm.* l'ébougeonnoir *m*.
- Градинарственъ**, *adj.* horticulural et -ticoil.
- Градинарство**, *sm.* le jardinage, l'horticulture. [*fam.* jardiner.
- Градинарствувамъ** (*работя градина*), *vn.*
- Градинарь**, *ка, s.* jardinier, ère; horticulteur *m*, maraîcher *m*, bostangi *m*.
- Градинка**, *sf. dim.* le jardinet, le courtil.
- Градиненъ заленчукъ**, *sm.* herbes potagères *f*.
- *мазникъ*, *sm.* cresson alénois *m*.
- *кипарнѣ*, *sm.* plante, la santoline.
- Градинникъ одаръ**, *sm.* le cabinet.
- Градинна ограда** (*отъ насадени дървие*), *sf.* la palissade; 1. обсаждамъ съ дървие —, *va.* palissader; 2. привързвамъ дървие по —, *va.* palisser; 3. распрѣгнване дървие по —, le palissage.
- Градинны ножницы**, *sf. pl.* le secateur.
- Градириа направа**, *sf.* bâtiment de graduation, *m*. [tion.
- Градириране** (*на саламура*), *sn.* la graduation.
- Градиричанецъ** (*жители на областъ*), *sm.* un provincial.
- Градоисправникъ** (*у Гръцы*), *sm.* un prytane. — *началникъ*, *sm.* un archonte; || (*въ Атина*), un phylarque; || (*въ Италия*), un podestat. — *началство*, *sn.* la préfecture.

- Градопждъ**, *sm.* la paragrêle. [suffète.
— управитель (въ *Карпатена*), *sm.* un
- Градски**, *adj.* municipal, urbain.
— животь *или* -жителн, *pl. sm.* la ville.
— житель, *sm.* un citoyen.
— кметъ, *sm.* un maire ou maire.
— околъ, *sm.* la municipalité.
- Градско началство** *или* правлене, *sm.* le magistrat, la régence.
- Градусъ**, *sm.* le degré; || раздѣляемъ на -сы, *va.* graduer; || раздѣлене на -сы, la graduation.
- Градъ**, *sm.* la ville, la cité; 1. бывамъ въ -тъ, *vn.* être à la ville; 2. вети дѣлъ на —, la cité; 3. дѣлъ отъ -тъ, l'arrondissement *m.*
4. лошаво направенъ —, *fat.* une village;
5. навѣтрѣ въ -тъ, intra-muros, *adj.* 6' прѣправяне —, la reddition.
- Градъ** *т* и -душка, *f.* la grêle; 1. (*мло-жесто*), *fig.* une grêle de; 2. обить отъ — (*за поле*), grêlé, *adj.*; 3. шикалка —, un grêlon; 4. валя —, *v. imp.* il grêle.
- Градж** (*за къща*), *va.* bâtir.
- Гражданиецъ**, *ика*, *s.* citoyen, enne; citoyen, ine; un bourgeois; || *pl.* -ницитъ, la bourgeoisie; 1. права —, *va.* nationaliser; 2. прѣброяване -ници (*въ Рима*), le cens; 3. ставамъ —, *vn.* se nationaliser; 4. ставане -ници, l'émancipation *f.*
- Гражданска дрѣха**, *sf.* habit bourgeois *m.*
— правда, *sf.* droit civil *m.*; || ученъ на —, un civiliste.
— правда, *sf.* la naturalisation.
— смъртъ, *sf.* mort civile *f.*
- Граждански**, *adj.* civil, civique, bourgeois;
по-къ, -lement; || -скы, *adv.* bourgeoisement;
1. приемане въ -поредъ, la naturalisation;
2. приемамъ въ -поредъ, *va.* naturaliser.
— животь, *sm.* vie publique *f.*
— сждникъ, *sm.* lieutenant civil *m.*; || жена му на —, la lieutenant. [bourgeoise *f.*
- Гражданско настояничество**, *sm.* Jur. garde-
— облекло. *sm.* habit de ville ou bourgeois *m.*
— състояние, *sm.* état civil *m.*
- Гражданскы правдини**, *sf. pl.* effets civils *m.*
Гражданство, *sm.* la citoyenneté, bourgeoisie *f.*, naturalité *f.* [jugulaire
- Гракланенъ**, *adj.* Anat. laryngé, laryngien,
Гракланна жила, *sf.* Anat. la jugulaire.
- Гракланно захлупаче**, *sm.* Anat. la glotte;
|| възпалене на —, *Méd.* la glottite.
- Граклански**, *adj.* bronchial et bronchique.
- Гракланъ и** -клувъ (*криво-гърло*), *sm.* la gorge, le gosier; 1. *pop.* le sifflet, le gavion;
2. Anat. le larynx, la bronche; 3. възпалене на —, *Méd.* la laryngite, la bronchite.
- Грамада**, *sf.* la masse, entassement *m.*, le tas, abatis, fatras, monceau *m.*; 1. распоряждамъ на -дъ, *va.* masser; 2. права -дъ, *va.* tasser; 3. — камане, *Mar.* une basse; 4. -ледъ, *Mar.* une banquise et banquise.
- Грамматика**, *sf.* la grammaire; || училиникъ на —, un grammatiste.
- Грамматикъ**, *sm.* un grammarien.
- Грамматически**, *adj.* grammatical; -скы, -lement.
- Грамота** (*хатъ т.*), *sf.* la charte ou chartre;
1. le brevet, diplôme, document, titre *m.*; 2. конституционна —, charte constitutionnelle;
3. събирачъ на -ты, un cartographe;
4. описане на -ты, la cartographie;
5. събране на манастирскы -ты, le cartulaire.
- Граммъ** (*драмъ*, 19 зърна), *sm.* le gramme;
|| десетъ -ма, un décagramme. [l'obus *m.*
- Граната** (*желѣзны грахалкы*), *sf.* Artill. Гранатъ (*скжль чьренъ камыкъ*), *sm.* le grenat; -тенъ, de grenat.
- Грандъ** (*Испански*), *sm.* un grand.
- Гранивость**, *sf.* le rance, rancidité et rancissure *f.*, apreté, mordacité, mordication *f.*
- Гранивъ**, *adj.* rance, aigre, âpre, mordant, mordicant.
— цвѣтъ, *sm.* rouge.
- Гранитенъ**, *adj.* granitique. [nitelle *m.*
- Гранитовиденъ** мраморъ, *sm.* marbre granite.
- Гранитъ**, *sm.* le granit; -тенъ, de granit.
- Граница**, *sf.* (воуезъ *Джбъ*).
- Гранъ** (*драмъ*), *sm.* le grain; || (*клинче*), *Géom.* la face, dim. la facette.
- Гланясва** (*става граниво*), *v. imp.* il rancit
- Грапава рѣзка**, *sf.* la dent.
- Грапавина**, *sf.* l'aspérité *f.*; || (*отъ рана*), la stigmaté. [la perlure
- Грапавины** (*на еленскы рога*) *sf. pl.* Vén. Грапавъ, *adj.* marqué de petite vérole, inégal; -во, -lement; 1. (*за образъ*), labouré, grêlé; 2. (*за пкъ*), rude; 3. (*на дърво*), le loup.
- Грапель**, *sm.* Chir. la couture; || права -ли на извадена кожа, *va.* crépir; || *pl.* -ли (*на еленскы рога*), les pierrures *f.*
- Графически** (*съ бѣлѣзи направенъ*), *adj.* graphique. [mètre
- Графометръ** (*кхтомѣръ*), *sm.* le grapho-
- Графски**, *adj.* comtal.
- Графско владѣне**, *sm.* le comté et comtat.
- Графство**, *sm.* le comté et comtat; || (*съ чинъ перъ*), comté-pairie *m.*
- Граховиденъ**, *adj.* pisiforme.
- Граховъ** (*дрѣвѣнь градець*), *sm.* le grésil;
|| вали —, *v. imp.* il grésille.
- Грахъ**, *sm.* plante, des pois *m.*, la gesse; 1. видъ —, la vesce; 2. зърно —, un pois;
3. сладкъ —, pois sucrés ou petits pois;
4. овчи —, pois chiches; 5. мирзаливъ —, pois de senteur.
- Граціозенъ**, *adj.* gracieux; -ано, -usement. [croassent.
- Грація**, *sf.* la grâce.
- Грачатъ** (*за ераны*), *v. imp.* ils craillent ou
- Грачене** (*на гаргы*), *sm.* le croassement.
- Грачи** (*за сарака*), *v. imp.* il jacasse.

- Гревска Садниа** (*въ Паризъ*), *sm.* la grève.
- Греда**, *sf.* la solive, la poutre, la bille; 1. тѣнка —, le soliveau; 2. — прѣчка, *sf.* la bagrière; 3. (*на боръ*), *Mar.* la jumelle; || поставямъ —, *va.* jumeler; 4. (*отъ дървета гжба*), la champignonière; 5. (*отъ прѣстъ*), le rempart; 6. прѣбroyване —ды, le soliveage; 7. распоредене —ды, le poutrage; 8. съединене —ды за собны кумини, *Archit.* l'enchevêtrement *f*; 9. свързване съ —ды, *Tech.* la contignation.
- Гредица**, *sf. dim.* la poutrelle.
- Гренадеръ**, *sm.* Milit. un grenadier.
- Грената**, *sf.* Milit. la grenade; || палазка за —ды, la grenadière.
- Грива**, *sf.* la crinière, les crins *m*; || майсторъ —варъ, un crinier.
- Гривница** (*гжабъ*), *sf.* oiseau, la palombe.
- Григоріански** (*за пѣяне, за календаръ*), *adj.* grégorien.
- Грибъ**, *sm.* la bêche traînante, bastude, drège *f*, le cep, filet *m*; || (*мръжа за рѣба*), le traîneau, la seine et senne, la combrière.
- Гризетта** (*лавицарка*), *sf. fam.* une grisette.
- Грипъ** (*епидемическа грѣла*), *sm.* la grippe.
- Грисъ**, *sm.* le blanc-bourgeois.
- Грифель**, *sm.* crayon gris ou d'ardoise.
- Грифъ** (*небываленъ плещъ*), *sm.* le griffon; || (*кондоръ*), oiseau, le roue ou rock.
- Гробаръ** (*закопальникъ*), *sm.* un fossoyeur.
- Гробенъ**, *adj.* sépuleral.
- брѣмбаръ, *sm.* insecte, le fossoyeur.
- обирникъ, *sm.* un resurrectioniste.
- Гробница**, *sm. pl.* le sépulcre, champ derepot, *m*.
- Гробниценъ**, *adj.* cémétériel.
- Гробна могила**, *sf.* le tumulus, le tertre.
- Гробникъ**, *sm.* insecte, le nécrophore.
- Гробница**, *sf.* le cimetière, le caveau, monument *m*, charnier *m*, la crypte; 1. *Archit.* l'hogée *m*; 2. (*празна*), le cénotaphe; 3. (*събране кости*), l'ossuaire *m*.
- Гробокрадецъ**, *sm.* un resurrectioniste.
- Гробъ**, *sm.* la tombe, le tombeau, le sépulcre, la fosse; || *fig.* le cercueil; || приближавамъ до —тъ, être aux ports de la mort.
- Грогъ** (*вода съ ракия*), *sm.* un grog.
- Гроденалъ**, *sm.* gros de Naples, *m*.
- Гродетуръ** (*платъ*), *sm.* gros de Tours, *m*.
- Гроздена ципа** (*въ окомо*), *sf.* Anat. l'uvée *f*.
- Гроздие и зърна** —, *sm.* le raisin; 1. прѣсно — за подправяне вино, le gâré; 2. първакъ —тъ отъ истичването на стъпкано —, mère goutte *f*; 3. сладко съ —, le raisiné; 4. чепка —, une grappe de raisin.
- Гроздоберъ**, *sm.* (*voyez* Виноберма).
- Гроздовиденъ** (*кучорастъ*), *adj.* Bot. racémeux.
- Гроздь**, *sm.* la grappe, le trochet.
- Грозенъ**, *adj.* laid, malfait, contrefait, monstrueux; || права — или ставамъ —, *va. m.* enlaidir. [vulain marabout.
- човѣкъ, *sm.* un monstre; || *fam.* un
- Грозна жена или дѣвоика**, *sf. fam.* une laideron; || *pop.* guenon *f*. [magot.
- статуйка (*фарфорена, калена*), *sf.* le — фигура, *sf.* le marmot, marmouset *m*.
- Грозность**, *sf.* la monstruosité.
- Грозотія**, *sf.* la laideur, difformité *f*; || което скрива —гн, le cache-sotisse.
- Громорность**, *sf.* le ressort.
- Громоръ**, *sm.* le ressort.
- Гросмейстерски**, *adj.* magistral.
- Гросмейстерство или терско достоинство**. *sm.* la grande-maîtrise. [maître.
- Гросмейстеръ** (*на орденъ*), *sm.* un grand-
- Гротешки**, *adj.* grotesque; —шки, —ment.
- начинъ или играчъ, *sm.* le grotesque.
- Гротешки фигури**, *sf. pl.* les grotesques *m*.
- Грошь-стакселъ**, *sm.* Mar. la pouillouse.
- Грошь** (*монета*), *sm.* un gros.
- Гърбавъ**, *adj.* bossu *s*; || *fam.* goblin *m*.
- Гърбенъ**, *adj.* Anat. dorsal.
- Гърбишкомъ**, *adv.* à la renverse.
- Гърбна козина** (*на куче*), *sf.* la mantelure.
- Гърбнако-прѣшлянно животно**, *sm.* H. nat. animal vertébré *m*.
- Гърбнакъ**, *sm.* épine du dos ou dorsal *f*, échine *f*; 1. (*у заякъ*), le râble; 2. (*на ладія*), *Mar.* la cable; 3. *Anat.* colonne vertébrale *f*, le rachis; 4. вътъръ (*болежъ въ —*), *Méd.* la rachisagre; 5. връхъ —тъ на —, *Anat.* le spondile; 6. счупвамъ —, *va.* échiner.
- Гърбначенъ**, *adj.* Anat. spinal, rachidien.
- болезъ, *sm.* Méd. la rachialgie.
- мозакъ, *sm.* les amourettes *f*; || *Anat.* moelle épinière *f*.
- прѣшлянъ, *sm.* Anat. la vertèbre; || възпалене на —, *Méd.* la vertébralité.
- Гърбначна врага**, *sf.* Méd. le spina-ventosa.
- частъ (*у быкъ*), *sf.* la surlonge; || (*на свиля*), l'échinée *f*.
- Гърбушка**, *sf.* la bosse, la cloche; 1. *Méd.* la gibbosité; 2. *Anat.* la protubérance; 3. (*човѣкъ*), *sm.* un bossu; || *fam.* un goblin, un riquet à la 'houpe.
- Гърбушченъ**, *adj.* gibbeux.
- Гръбче** (*на кракъ-тъ*), *sm.* Anat. le métatarse.
- Гръбъ**, *sm.* le dos; 1. да ти видя —тъ, *va. fam.* prendre le camp; 2. болезъ на —тъ, *Méd.* la notalgie; 3. — до —, *adv.* dos à dos; 4. обръщамся съгръбомъ нѣкому, *vr.* tourner le dos à; 5. отъревамъ нѣкому —тъ, *va.* graisser les épaules *m*.
- Гържране**, *sm.* *fam.* le tintamarre.
- Грьденъ**, *adj.* thorachique.
- кръсть, *sm.* pectoral, *adj.*
- образъ, *sm.* le buste.

- Гръденъ ремыкъ, *sm.* la bricole.
 — чай, *sm. Pharm.* le quatre-fleurs.
- Гръдна водна болестъ, *sf. Méd.* l'hydrothorax *m.*
 — възглавничка (*сеплума т.*), *sf.* le plastron; || турамъ — на гръды, *va.* plastronner et se —, *vr.*
 — прѣградка [на —, *Anat.* phrénique; || възпалене на —, *Méd.* la phrénite.
 — прѣдѣлка, *sf.* le mediastin; || възпалене на —, *Méd.* la mediastinite.
 — коруба (*арѣлонъ*), *sf. Anat.* le coffre.
 — кость, *sf. Anat.* le sternum; || което са относю до —, *Anat.* sternal.
 — момница (*у животни*), *sf.* le fagoue.
 — или Подрѣборена цина, *sf. Anat.* la plèvre; 1. което са относю до —, *Anat.* pleurique; 2. възпалене на —, *Méd.* la pleurite; 3. възпалене на бяла дробъ и на —, *Méd.* la pleuropneumonie.
- Гръдникъ, *sm.* le corselet, le pectoral, le plastron, piece d'estomac, *f*; || (*вентурирасъ*), l'halacret *m*; || (*у калугерки*), la barbette.
- Гръдно кръстаче (*у първосвященникъ*), *sm.* le rational.
 — питие, *sm. Méd.* le looch et lok.
 — срѣдство, *sm. Méd.* le thoracique.
- Гръдотърбухна прѣграда, *sf. Anat.* le diaphragme; || на —, diaphragmatique, précordial, *adj.*
- Гръды, *sf. pl.* le sein, la poitrine, la gorge, l'estomac *m*; 1. (*арѣлонъ*); *Anat.* le thorax; 2. (*у коня*), le poilrail; 3. високо до тѣ, à hauteur d'appui; 4. мръвка отъ —, la poitrine; 5. слабъ въ тѣ (*оащиченъ*), poitrinaire, *adj. sc.*
- Гръданъ, *-а. s.* criar, arde; braillard, arde.
- Гръленка, *sf.* plante, la brunelle.
- Грълень, *adj. guttural*; || (*са буква*), la —, *sf*; || *Gram.* aspiratif; || *Anat.* pharyngien.
- Грълено изговаряне, *sm.* l'aspiration *f.*
- Грълени или Изѣдни потрѣбы, *sf. pl. fam.* la victuaille.
- Грълице, *sm.* le cratère.
- Гръло, *la. s.* vociférateur, trice.
- Грълоболень, *adj. Méd.* angineux.
- Гръловина (*въ парякъ котѣлъ*), *sf. Méd.* trou d'homme, *m.*
- Грълоугодникъ, *нца. sc.* gastrolâtre et tromane.
- Гръло, *sm.* la gorge, le gosier, l'orifice *m*, la bouche, l'oeil *m*; 1. — *и* устие на правото —, *Anat.* le pharynx; || възпалене на —, *Méd.* la pharyngite; 2. *pop.* la gueule, le sifflet, le gavion; 3. (*на шиве*), le goulot et goulet, le cou, le col; 4. (*на ръка*), le bras; 5. (*на кожь-тѣ, у воденица*), l'aquet *m*; 6. болене —, *Méd.* l'angine *f*; 7. пробиване —, *Anat.* broncho-
- tomie; 8. надувамъ си —то, *vr. fam.* se ren-gorger. [*fig.* la salve]
- Гърмежъ, *sm.* la bruit; || (*отъ пѣщене ржѣцѣ*).
- Гърмена кисѣлина, *sf. Chim.* acide fulminique *m.*
- Гърменокисѣла соль, *sf. Chim.* le fulminate.
- Гърменъ или Тръскавичень, *adj.* céranien; || *и* —евъ, *Chim.* fulminant.
- Гърмовито, *adv.* à double, à triple carillon.
- Гърмотевица, *sf.* la foudre, le tonnerre.
- Гърмливъ, *adj.* éclatant, tonnant, ronflant.
 — гласъ, *sm.* voix de stentor *m.*
- Гърмлию, *ла. s.* clabaudeur, euse.
- Гърмнувамъ, *va.* foudroyer.
- Гърмнуване, *sm. Chim.* la fulmation.
- Гърмъ, *sm.* la détonation.
- Гърмявъ прѣведникъ, *sm.* le paratonnerre.
- Гърмъ, *vn.* tempêter; 1. *fig.* rouffler, clabauder; 2. *Chim.* fulminer; 3. (*противо пѣщого*), declamer; || *fig.* tonner contre; 4. който гърми, *Chim.* fulminant, *adj.* 5. гърми (*за небето*), le tonne, il gronde.
- Гърне, *sm.* le pot, le potager; 1. едно пѣно —, une potée; 2. гръмливо —, pot à feu; 3. ношно — (*урилникъ*), pot de chambre; 4. (*ишице съ дѣлга тѣя*, *Chim.* le matras; 5. (*за потопяване цѣвтя*), le bouquetier; 6. искуване отъ — цѣвте, le dépôtément; || искувамъ отъ — растене, *va.* dépoter; 7. посаждане въ —, l'empotage *m*; || посаждамъ въ — растене, *va.* empoter; 8. прѣсаждане въ —, le rempotage; || прѣсаждамъ въ — растене, *va.* repotter.
- Гърненце, *sm. dim.* la timbale.
- Грънчѣрница *f* и чѣрство, *n.* la poterie.
- Грънчѣрска глина, *sf.* terre figuline *f.*
- Грънчѣрски, *adj.* céramique.
 — камыкъ, *sm.* pierre ollaire *f.*
- Грънчѣрско дѣлто, *sm.* le tournasin et nassin — искуство, *sm.* le céramique.
 — тръкало, *sm.* le tour.
- Грънчѣрски сѣждове, *sm. pl.* la poterie.
- Грънчѣръ, *sm.* un potier.
- Гръцка мѣрка (50 *лунты*), *sf.* la médimne.
- Гръцки, *adj. grec*; || употрѣбавамъ — свойщия въ воренето, *vn.* gréceiser.
 — езыкъ, *sm.* le grec, grecité, l'hellénique *m.*
 — огънь, *sm.* feu grégeois *m.* [*plène, sc.*
 — прѣтель (*филеллинъ*), *sm.* philhel-
- Гръцко сѣно, *sm.* plante, le fénugrec.
 — украсене, *sm. Archit.* la greque.
- Гръчакъ (*мѣрка*), *sm.* le pot.
- Грунетто, *sm. Mus.* le mordant.
- Грунтъ, *sm. Com.* (вожее Връзка).
- Грунтовъ (*при полагане ладя*), *sm. Mar.* palan de redresse *f.*
- Грунтъ, *sm. Mar.* le fonds; || отдѣлямъ отъ — котка, *va. Mar.* déplanter.
- Гръвни, *sf.* le bracelet, le chaînon; || (*у монъ*), le tourillon.

Грыжа, *sf.* le souci, le soin, l'inquiétude *f.*, prévoyance, affaire *f.*; 1. *fat.* la besogne; 2. съ голѣма —, *adv.* précieusement; 3. имамъ —, *vn.* se souvenir; || (за нѣщо), *va.* soigner; 4. нѣмамъ —, *va.* négliger; похватно съ — изработенъ, *soigné, adj.*

Грыжене, *sm.* la sollicitude, assiduité, protection, poursuite *f.*; || имамъ —, *va.* présider à.

Грыженъ (за), *adj.* soigneux de.

Грыжилникъ, *sm.* un promoteur, brigueur *m.*

Грыжителенъ, *adj.* scrupuleux; -лно, -еusement.

Грыжливъ, *adj.* soucieux.

Грыжовенъ, *adj.* préoccupé, soigneux, assidu à; || — съмы, *vn.* être sur le qui-vive.

Грыжовно, *adv.* assidument.

Грыжовность, *sf.* la préoccupation. [уес *f.*

Грыжы, *sf. pl.* les sueurs *f.*, des allées et venues; 1. subvenir, s'efforcer à, de; brigner, se ronger le coeur; 2. (за здравіето си), se tâter; 3. (за нѣщо), s'inquiéter, s'embarasser de, intriguer; 4. (за себе-си), soigner; 5. (само за себе-си), avoir soin de son individu; 6. *fig.* veiller à; 7. не ма е грыжъ, *vn.* oublier; 8. не е ма грыжъ, *v. imp.* il ne m'en chant; || (за това), s'en battre l'oeil; 9. никакъ не ма е грыжъ, *v. imp. pop.* je me fiche de; 10. не са — за себе-си или за дължността си, *vr.* se négliger.

Грызачъ (който грызе), *adj.* rongeur; 1. на вѣла (за конь), tiqueur; 2. (нлъхъ), *sm.* le rongе-maille; 3. *pl.* -чи, *H. nat.* les rongeurs, *sm.* [ver rongeur.

Грызене, *sm.* le rongement; || (на сѣвѣтъ-та), le

Грызителенъ, *adj.* corrosif.

Грызителность, *sf.* la corrosivité.

Грызливъ лишей, *sm.* l'agrie *f.*

Грызнувамъ (зжбы кълъ), *va. fat.* se rebeker contre.

Грыжъ, *va.* ronger, remordre, mordre, manger, grignoter; || (нѣщо сучо), croquer; || грызе вѣлата (за конь), *v. imp.* il tique.

Гръбалка, *sf.* le potence.

Гръбенаръ (майсторъ и търговецъ), *sm.* un peignier.

Гръбенчасть, *adj.* pectiné.

Гръбечу (на цигулка), *sm.* l'âme *f.*; || (са-чево у столаръ), le valet.

Гръбень (и лида), *sm.* le peigne; 1. ситенъ —, peigne fin; 2. (на нѣтелъ), la crête; 3. рѣшь съ — коса, *va.* peigner; || рѣшь са съ —, *vr.* se peigner; 4. останалата коса по —, les peignures *f.*

Гръбечъ (на ладя), *sm.* Mar. un brigadier.

Гръбло (-балка), *sm.* le fauchet; || (равило), la racloire; || (за сгръбване соль), la radoire.

Гръбникъ, *sm.* plante. le benoit.

Гръбж (огръбваемъ), *va.* racler; || (съ гръбло жито, соль), rader.

Гръждей, *sm.* la broche, le bondon, fosset et fausset *m.*, palptanche *f.*

Гръждейче, *sm.* le fausset.

Гръшенъ (грѣховитъ), *adj.* peccable; || (съ кривда), criminel; || *Jur.* coupable.

Гръшка, *sf.* l'erreur *f.*, la faute, faux pas *m.*, faille *f.*; 1. le manquement, l'école *f.*; 2. *fig.* la tare; 3. *fat.* le solécisme; 4. (отъ не-съзиране), la bétise; 5. правя —, *va.* manquer; 6. припознаване —, la résipiscence; 7. овѣнь -кытъ или събръкванеата, *Com.* sauf erreur ou omission *f.* (всрѣзъ Кривда).

Гръшливость, *sf.* la fragilité.

Гръшливъ, *adj. fig.* fragile.

Гръшникъ, *нца*, *v.* pécheur, eresse.

Гръхове (разрѣшителны само отъ Пана), *sm. pl.* cas réservés *m.*

Гръхопадене, *sm.* *Theol.* la chute.

Гръхче, *sm. fat.* la peccadille.

Гръхъ, *sm.* le péché, la couple; 1. *fig.* le meurtre; 2. (дѣломъ), péché de commission; 3. смъртенъ —, péché mortel; 4. правя —, *va.* pécher.

Гръчка, *sf.* le couvet.

Гръя, *va.* chauffer; || -са, *vr.* se chauffer.

Гуано (перуанскы птичи курешки за из-торяване), *sm.* le guano. [gouache.

Гуашъ (купионистъ съ водны цѣвтила), *sm.* la

Губене, *sm.* la perdition.

Губерарскы занаятъ, *sm.* la tapisserie.

Губераръ (търговецъ и майсторъ), *sm.* un tapissier. [carrelet *m.*

Губерка, *sf.* aiguille à passer *f.*, passe-lacet *m.*

Губераторка, *sf.* une gouvernante.

Губераторска кѣща, *sf.* le gouvernement.

Губераторъ, *sm.* un gouverneur.

Губернія, *sf.* le gouvernement.

Губерче (постелка прѣдъ одаръ), *sm.* le soubassement.

Губеръ, *sm.* le tapis; 1. (на правъ станъ), la 'haute-lisse et -lice; || тѣкачъ на —, un 'haute-lissier.

Губеры, *sm. pl.* la tapisserie, la tenture; 1. (съ зелены дръвѣ), tapisserie de verdure; 2. (на правъ станъ), la basse-lisse; || тѣкачъ на тѣхъ, un basse-lissier; 3. (съ фигури и щампы), tapisserie à person-nages; 4. обкачевамъ съ —, *va.* tendre; 5. обкачване съ —, la tenture; 6. повла-чамъ съ —, *va.* tapisser; 7. който обко-вана съ —, vendeur de tapisseries, *m.*; 8. фабрика за — въ Парижъ, la savonnerie.

Губя, *va.* perdre; || -си врѣмето, *vn.* gaspiller.

Гувернеоръ (сторъ), *sm.* un sous-gouverneur.

Гувернантка (сторъ), *sf.* une sous-gou-vernante.

Гуждамъ, *va.* mettre, poser, placer, apposer;

- || (миризмы), aromatiser; || — са (накъ), *vr.* se remettre. [placement.]
- Гуждане, *sn.* la pose, le posage, la mise, le
- Гуждукъ (за конь), *sm. t.* un courtaud (voyez Кжсопахъ).
- Гузнене, *sn.* le doute, incertitude *f*; || la balance; || безъ —, *adv.* sans doute, indubitablement (voyez Омысьль).
- Гузень, *adj.* douteux, incertain, problématique, sujet à caution, dubitatif, vacillatoire, équivoque, critique; 1. *Gram.* potentiel; 2. *fig.* ombrageux, louche; 3. *fam.* chanceaux; 4. — сьмь, *vn.* se défer; 5. — сьмь въ нъцо, révoquer en doute; 6. който е — на всичко, pyrthonien, *adj.*
- запись, *sm. Com.* la non-valeur.
- Гузеникъ и -зникъ, *sm.* un sceptique; || (на всичко), *s.* douteur, euse.
- Гузеность и -зность, *sf.* le scepticisme, scrupule, pyrthonisme *m.*, cas de conscience; 1. (въ риторика), la dubitation; 2. *fig.* l'ombrage *f*; 3. безъ —, *adv.* bien entendu, sans difficulté.
- Гузни ма, *vn.* douter de.
- Гуденъ (монета), *sm.* le florin.
- Гуменце (у священикъ), *sn.* la couronne.
- Гумнигутъ, *sm.* gomme gutte *f*.
- Гумно, *sn.* l'aire *f.*, aire de la grange; || (пълно съ снопы), une airée.
- Гургувица, *sf.* oiseau, la tourterelle et tourte; || пиле —, le tourtereau.
- Гуреливъ, *adj.* chassieux.
- Гурели, *sm. pl.* la chassie; || (у носъ-тъ), *por.* le morveau.
- Гуркане (въ чръвата), *sn.* grouillement des intestins *m.*, gargouillement *m*; || *Méd.* l'hydatisme *m.*
- Гуркать, *v. imp.* ils grouillent.
- Гурна (непелище), *sf.* l'urne *f*.
- Гуръ (отайка отъ варъ), *sm. Géol.* le guhr.
- Гуслы, *sf. pl.* le psaltérion; -ленъ, de psaltérion.
- Гутта-перча (камедь), *sf.* la gutta-percha.
- Гуша, *sf. H. nat.* l'abajou *f*; 1. (на човнъ), le goître; || *Méd.* le bronchocèle ou goître; 2. (на бивъ), le fanon; 3. (на пилцы), le gesier, le jabot, la poche.
- Гушастъ и -шавъ, *adj.* goîtreux.
- Гушле, *sm.* un enfant nouveau né.
- Гушленска поризница, *sf. Anat.* l'allantoïde *f*. [de lézard.]
- Гущеръ *m* и -рица *f.* reptile, le lézard; -пенъ, Гущерны животны, *sm. H. nat.* les sauriens et reptiles —, *sm.* [Indes.]
- Гуява, *sf.* arbre, le goyavier ou poirier des
- Гуявы (овоткы), *sf. pl.* la gouave.
- Гюлле, *sm. t.* la bombe, le boulet, la balle, le projectile; 1. верижно —, boulet ramé; 2. (две-та свързаны съ верига), *Artill.* l'ange *m*; 3. влачене — (мжчене), le boulet (voyez Бомба).
- Гюлленце, *sn.* le biscaien.
- Гюмрукъ, *sm. t.* (voyez Мытарница).
- Гжба, *sf.* le champignon; 1. (на дърво), *sf.* l'agaric *m*; 2. (въ кандило), la mèche; 3. (остра на връхъ-тъ), le bolet; 4. (запушалка), le liège. [chyme.]
- Гжбавина (месина), *sf. Anat.* le paren-
- Гжбавъ, *adj.* corieux; -во, -eusement; 1. (месекъ), parenchymateux; 2. -сьмь, *vn.* fourmiller; 3. -сьмь (съ нъцо), *vn. fig.* gorgorger de.
- Гжбаръ (който борави съ затикалки отъ гжба), *sm.* un bouchonnier.
- Гжбено дърво, *sn.* arbre, le liège.
- Гжбичка, *sf. Bot.* la spongiole.
- Гжбовиденъ, *adj.* liégeux.
- Гжбобриченъ, *adj.* fungiforme.
- Гжбословие (наука за месны гжбы), *sm.* la mycétologie.
- Гжбистъ, *adj.* fungiforme. [ment.]
- Гжгнене (говорене съ носъ-тъ), le nasille-
- Гжгноване, *sn.* le balbutiement.
- Гжгнивъ, *adj.* nasillard.
- Гжгно, *на, s.* nasilleur, euse; nasillard, arde.
- Гжгно (говоря съ носъ-тъ си), *vn.* nasiller, balbutier; || (малко), nasillonner.
- Гжгъ (ни)! bouche close!
- Гжда, *sf.* la ration.
- Гждаличкамъ, *va.* chatouiller, palper.
- Гждаличкане (и приетность отъ —), *sm.* le chatouillement; || *Méd.* le gargale et gargalisme. [sibilité.]
- Гждаличкливостъ, *sf.* la délicatesse, la sen-
- Гждаличкливъ, *adj.* chatoilleux, irritable, sensible, palpable, délicat; || *fam.* épineux.
- Гждуларъ *m* и -лка, *f. fam.* crinérin *m.*
- Гжба (чалма *t.*), *sf.* le turban, la tiare, le bandeau. [caul.]
- Гжзничкомъ и -зничмъ, *adv. fam.* à écorche-
- Гжзно чърво (джикъ), *sm. Anat.* le jéjunum.
- Гжзъ, *sm.* le cul; 1. *Méd.* l'anus *m*; 2. *Anat.* le fondement; 3. (на пилцы), *Anat.* le cloaque; 4. който си налвга -тъ, *fam.* un cul de plombe; 5. бяя по -тъ, *va.* fesser; 6. който обьча да бие по -тъ, fesseur, euse, *s*; 7. удары пръвъ -тъ, *fam.* la fessée.
- Гжлабарникъ, *sm.* le pigeonnier, colombier *m*; 1. cage à poules *f.*, le volet, la volière; 2. maison d'arrêt, de détention; 3. *fig.* la geôle; 4. бывамъ въ —, *vn.* siffler la linotte.
- Гжлабарниче, *sn.* la fuie.
- Гжлабева или отъ Пилецъ курешка, *sf. Agric.* la colombe.
- Гжлабево гвѣздо, *sn.* le boulin.
- Гжлабъ, *sm.* oiseau, le pigeon, la colombe; || либлиникъ на поцакскы-бы, *sm.* un coulouppoux. [(voyez Мамулы).]
- Гжлабы, *sm. pl.* le mais ou blé de Turquie
- Гжлъ-гжлъ (гжлкане), *sm.* le glouglou.
- Гжсакъ (мжска гжска), *sm.* le jars.

Гжсєннкъ и Вжс — *sm. insecte*, la chenille; 1. — свѣтлакъ, *sm. ver luisant m*; 2. чистєне — цы отъ овощка, l'échenillage *m*; 3. чистя — цы отъ дърво, *va. écheniller*; 4. чистилка за снеманє — *ца, sf. Péchenilloir m*.

Гжска, *sf. l'oie f*; — счєнь, d'oie; || (*игра*), jeu de l'oie; || *fig. un niais, un bécasse, un pigeon*.

Гжсчєнь кракъ, *sm. plante*, l'argentine *f*; || покрывка напълнена съ — мяхъ, l'édredon *m*.

Гжста смола, *sf. Mar. le spalme et espalme*.
Гжсталакъ, *sm. le buisson, le fourré, le hallier*; 1. (*дѣто са крыє дивичъ*), la re-

mise; 2. (*съ дръвїє*), toffe d'arbres, *f*; 3. (*разложенъ на тировє*), le quincence.

Гжстина и -готїя, *sf. la consistance, compacité, densité f*; 1. (*на гора*), le fort; 2. (*на мжла, на гора*), l'épaisseur *f*; 3. *fig. le corps*.

Гжсто, *adv. érais*.

— забръкване (*мѣсто*), *sn. Pharm. le magma*.

Гжсть и -стакъ, *adj. épais, dense, touffu, visqueux, fourni, gros, gras, la crasse*; || *u adv. dru et menu*.

— прїєтель, *sm. fam. intime m*.

Гжсты дръвчєта, *sn. pl. le massif*.

Д

Д (*де*), cinquième lettre de l'alphabet bulgare.
Да, *prép. de*; || — *бы, conj. afin de et afin que*; || — *не бы, de peur que (avec ne)*.

Давамъ, *va. donner, livrer, accorder, conférer, délivrer*; 1. transmettre, revêtir, fournir, pourvoir, tendre, départir; 2. *fig. prêter*; 3. *Jur. bailler*; 4. *fam. lâcher*; 5. (*апелация на висока сѣдница*), *Jur. appeler*; 6. (*съ аренда*), arrenter; 7. (*бащино*), arpanager; 8. (*съ добывка пары*), placer; 9. (*воля*), autoriser; 10. (*на заемъ или задѣдка*), avancer; 11. (*задѣдка*), arrher; 12. (*назадъ*), restituer; || *когомо може са даде назадъ, restituable, adj*; 13. (*назадъ и лотъ*), réintégrer; 14. (*нѣщо*), déroger à; 15. (*оржжїя*), armer; 16. (*накъ*), rendre; 17. (*накъ или назадъ*), redonner; 18. (*плата*), appointer; 19. (*поводъ за сѣбѣхъ*), arprêter à tire; 20. (*поечє отъ другъ*), enchérir; 21. (*съ поємъ*), arrêter; 22. (*почакъ за плащанє*), atermoyer; 23. (*права мѣрка*), Archi. appareiller; 24. (*за сиромаси*), aumôner; 25. (*формално нѣкому нѣщо*), investir; 26. (*цалувка*), baiser; 27. дай Боже, щото азъ (ты, той), puisse-jé! puisse-tu! puisse-t-il; 28. — *ме си (единъ другиму)*, *vr. s'entre-donner*.

Даване, *sn. la remise, tradition, délivrance f*; 1. *Jur. la dévêtissement*; 2. (*нѣкому дръжава, нїя или самъ*), l'investiture *f*; 3. (*назадъ*), la restitution; 4. (*съ откупъ*), l'afféagement *m*; 5. (*съ добывка пары и дадени пары*), le placement.

Даванъ, *sf. le droit*; || (*за продажба на вино*), l'afforage *m*; || (*бирїя*), *Jur. la censive*.

Давателєнь, *adj. collatif*.

Давачъ, *sm. donnant, adj*; 1. — *ка, s. donneur, euse de*; 2. (*на нѣщо назадъ*), rendeur, euse; 3. (*на сѣбѣтка*), *Jur. le rendant*.

Давяєя, *vr. se noyer*.

[*et -rotуре*].

Дагеротїнна щампа, *sf. le daguerréotype*

Далєчь

Дагеротїнїя (*инструментъ*), *sm. Opt. le daguerréotype et -rotуре*.

Дагерровъ и -ротїєнь, *adj. daguerrien*.

Дада, *sf. une bonne d'enfant*; || (*парамана*), la mie; || *fam. une duègne*.

Дадєна голъмна, *sf. Math. la donnée*.

— граммота, *sf. les provisions f*.

Дадєно є, *v. imp. il appartient*.

Дадєны пары, *sf. pl. le déboursé et debours*; || (*заимнообразно*), le prêter.

— ритмы (*за стиховє*), *sf. pl. bouts-rimés m*; || стихотворєне на —, le bout-rimé; || еписатєль на стиховє по —, un bout-rimeur.

Дадєный (*за обдържанє*), *adj. alimentaire*.

Дадка, *sf. la dose*; || *учєне за лѣчны -кы, Méd. la posologie*.

Дазїуръ, *sm. mamm. la dasyure*.

Дакано, *adv. Mus. da capo*.

Дактиланчєски стихъ, *sm. vers dactilique m*.

Дактилологичєски, *adj. dactylogique*.

Дактилономичєски, *adj. dactylonomique*.

Дактилономъ, *sm. Arithm. le dactylonome*.

Дактиль (*стжжъ съ стихъ -v v*), *sm. le dactyle*.

Далакъ, *sm. t. Anat. la rate*; 1. *въспалєне на —, Méd. la splénite, la lénite*; 2. *страдалєць отъ —, Méd. rateleux*; 3. *цѣръ за болєсть —, splénique, adj*; 4. *отрѣзвамъ -тъ нѣкому, va. ératèr*; || (*на зѣбрь*), dératèr; 5. —, *plante, le céterac ou doradille f*.

Далачєнь, *adj. Anat. splénique*.

Далєкогледносъ, *sf. la presbytie*.

Далєкоокъ (*далєко глєдачъ*), *sc. presbyte*.

Далєчєнь, *adj. éloigné, lointain*; 1. (*мѣръдѣ*), vaste; 2. *fig. ultérieur*; 3. *Peint. fuyant*.

Далєчна роднина, *sf. le collatéral*.

Далєчно плаване, *sn. Mar. voyage de long cours, m*.

Далєчностъ, *sf. le lointain*; || *Artill. l'amplitude f*.

Далєчь, *adv. loin, avant*; 1. *на —, au loin, en perspective*; 2. — *отъ, prép. loin de*; 3.

отъ —, de loin; 4. по —, *adv.* outre; 5. твърдѣ —, au bout du monde, à cent lieues.
Далія, *sf.* le dahlia ou dahlie *f.*
Далматинка, *sf.* la dalmatique.
Дама, *sf.* une dame; || *статѣъ* —, dame d'honneur; || (*джка*, *игра*), le damier.
Дамажана, *sf.* la dame-jeanne.
Дамаскинка слива, *sf.* prune de Damas, *f.*
Дамаскинъ, *sm.* l'homelie *f.* la dominicale.
Дамастень, *adj.* damassé; || — *тъкачъ*, *sm.* un damasseur.
Дамастна работа, *sf.* la damassure.
Дамастно платно, *sm.* le damassé.
Дамастъ (платъ), *sm.* le damas; || *фабрика* за —, la damasserie; || *тъка* прилика на —, *va.* damasser.
Дамашко искусство, *sm.* la damasquinerie.
Дамга, *sf.* *t.* (*voyez* Бѣльгъ); || *вардачъ* на — за дърва, un garde-marteau.
Дамла, *sf.* *t.* coup de sang, *m.* (*voyez* Сцѣпане); 1. наклоненъ на —, апропѣтиче, *m.*; 2. паднало му —, frappé d'apoplexie; 3. цѣръ за —, апропѣтиче, *adj.* *m.*
Даначе, *sm.* *dim.* le bouvillon; || (*младо быче*), le taurillon.
Дано, *conj.* que et qu'.
Данникъ, *ница*, *sc.* tributaire.
Дантистъ, *sm.* un dentiste.
Данъ (даванъ, биря), *sf.* l'imposition *f.* impôt *m.*, tribut *m.*, la prestation; 1. le cens, le subside, la taxe, les aides *f.*; 2. (*беделъ*), la contribution; 3. (*на аренда* съ плодове), le terrage; 4. (*за имотъ земя*), la redevance; 5. (*за мѣсто на пазаръ, бачъ т.*) le tonlieu; 6. (*по навикъ*), la coutume; 7. (*за огънъ*), le fouage; 8. (*на нѣмѣ*), l'excoise *f.*, le jalage; 9. (*съ пари или земя произведена*), prestation en argent, en nature, *f.*; 10. избирателна —, cens électoral; 11. (*за избирателностъ*), cens d'éligibilité; 12. подложенъ на —, impossible, contribuable *adj.*; 13. налагамъ —, *va.* imposer; || (*на себе-си*), *vr.* s'imposer; || (*нѣкому*), taxer; 14. собирамъ или зинамъ —, *va.* lever, percevoir; 15. смалывамъ наложена —, *va.* dégrèver; 16. плащамъ — или беделъ, *va.* contribuer *à*; 17. който плаща —, contributaire, *adj.* *m.*; 18. изравняване —, peréquation de l'impôt, *f.*; 19. зинане или собирање —, la perception, la levée; 20. налагане —, l'imposition *f.*; 21. расхвърляване —, l'assiette *f.*; 22. смалыване —, le dégrèvement.
Дара, *sf.* *Com.* la tare; || *тегля-та*, *va.* tarer.
Даракъ, *sm.* *t.* la carde, la drége, affinoir *m.*, chardon bonnetier ou à foulon *m.*; || (*за телъ*), l'argue *f.*; || *майсторъ-каръ*, *sm.* un cardier (*voyez* Чесалка).
Дарба, *sf.* le don, donation, partie *f.*; || *la faculté*; || *fig.* le talent.

Дарбина, *sf.* la gracieusité.
Дарикъ (Персийска жълтица), *sm.* darique *f.*
Дарилникъ, *ница*, *s.* *Jur.* donateur, trice.
Дармонъ, *sm.* le erible.
Доровитъ, *adj.* plein de ressources; || *fig.* infus; || не съмъ никакъ —, *vn.* être du commun des martyrs *m.*
Дароносецъ (за болни), *sm.* le porte-Dieu.
Дароносица, *sf.* le soleil.
Даромъ, *adv.* gratuitement, en pur don; || (*безъ пари*), gratis; || *имамаъ* всичко —, *vn.* être défrayé de tout.
Дароприносене, *sm.* l'offerte et -toire *m.*
Дароучастникъ, *sm.* *Jur.* codonataire, *adj.*
Дарохранителница, *sf.* le tabernacle.
Дарувамъ, *va.* accorder, donner. [sition.
Даруване, *sm.* le don, le privilège, la disposition, *sm.* jeton de présence, *m.*
Даръ, *sm.* le génie, la faculté, le privilège; 1. le présent, le cadeau, gratification, ofrande *f.*, le don; 2. (*бакшишъ т.*), la paraugante; 3. *fig.* la douceur, la mangerie; 4. нагости (*у Гръци*), la xénie; 5. (*за нова година*), l'étrenee *f.*; 6. (*съ нѣщо*), l'esprit *m.*; 7. (*къмъ нѣщо*), vocation pour, *f.*; 8. съ -ове, *pl.* heureusement doué; 9. двигане -ове, le lever-Dieu; 10. примамъ -ове, *va.* se laisser corrompre.
Дарж, *va.* gratifier; || (*на нова година съ нѣщо*), étrenner.
Даскалетина, *sm.* un savantasse.
Дата, *sf.* la date; || по-напрѣженъ брой на —, l'antidate *f.*
Датарій (директоръ или пански канцеларія), *sm.* un dataire; || длъжностъ на —, la daterie.
Дателенъ падежъ или Дават —, *sm.* *Gram.* le datif.
Датски езикъ, *sm.* danois, oise, *adj.* *s.*
Два (двъ *f.*, две *n.*), *adj.* *num.* deux; 1. по —, deux à deux; 2. боднувамъ конь съ -та си крака, *va.* donner ou piquer des deux; 3. о две, *adv.* à deux, au double et -ment.
Двайсетакъ, *sm.* une vingtaine.
Двайсетъ и -тый, *adj.* *num.* vingt (*и за* vingtième); || -тый день на мѣсецъ -тъ, *sm.* le vingt. [s] *f.* le —, *sm.*
Двайсетый, *adj.* vingtième; || -сета дѣлаба, **Двайсетъ и петъ**, un quarteron.
Двайсетгодишенъ, *adj.* vicennal.
Двайсетмѣжје, *sm.* *Bot.* l'icosandrie *f.*
24 -та буква (отъ френската азбука), *sf.* l'ugrec *m.*
Двама, *sm.* le deux; 1. и —, les deux, tous les deux; 2. и -та, l' un et l'autre; поставамъ на жилище по — души, *va.* coupler.
Дваминка, *adv.* tête à tête; || при — само, entre quatre yeux. [caèdre.
Дванайсетъ-гранникъ, *sm.* *Géom.* un dodéc- — клинникъ, *sm.* *Géom.* un dodécagone.

Дванайсетъ мжество, *sn.* Bot. la dodécandrie.

— прѣсто чърво, *sn.* duodénal, *adj.*

Дванайсетникъ, *sm.* une douzaine.

Дванайсетничей, *adj.* Arithm. duodécimal.

Дванайсетъ, *adj. num.* douze; || -тый (pour douzième).

— очина (на тавле), *sn. pl.* le sonner

— часа е ударило, il est midi sonné.

Дванайсетый, *adj.* douzième; — то, — мement;

|| — день (на лбсець-тѣ), *sm.* le douze; || — сета дѣла, *sf.* le douzième.

Дватакъ, *sm.* la couple, une paire de beu; ||

(на книгы) un deux (voyez Едны); 1. пушане кучета отъ —, le decouple et -pler; 2. пушамъ кучета отъ —, *va.* decoupler.

Двеколелата каруца, *sf.* chaise roulante *f.*

Двостригла сабя, *sf.* épée à deux tranchants, *f.*

Двеста, *adj. num.* deux cent.

Двигачъ и Вди —, *va.* lever, soulever, supprimer; 1. (глава), s'auteur; 2. (дань), recouvrer; 3. (лагерь), rompre; 4. който дига, мърда, дѣйствува, mouvant, *adj.*; 5. — са, *vr.* voguer; 6. Milit. s'ébranler; 7. (противо нѣкого), s'élever contre; 8. (ту горѣ, ту долу), faire la bascule; 9. който може са дигне, Milit. mobilisable, *adj.*

Двигане, *sn.* la levée, la suppression; || (нѣкое възпиране), Jur. la main levée; || (на дань), le recouvrement.

Двигателенъ, *adj.* moteur, invectif.

— мостъ, *sm.* la 'harpe. [moteur.

Двигателна или -гачна сила, *sf.* Méd. le

Двигачъ и -галинкъ, *ка, s.* locomoteur, trice, *adj.*; || Méd. le moteur.

Двигнать, *adj.* levé.

Движене, *sm.* le mouvement, exercice *m.*, remuement et remûment *m.*, circulation *f.*, emotion, motion *f.*; 1. Méd. la fluctuation; 2. Astr. la route; 3. (на напрѣдъ), la propulsion; 4. отъ първо —, à la chaude-côle; 5. докарвамъ въ —, *va.* mouvoir, émouvoir, mettre en branle, donner le branle; 6. споредъ —, *prép.* vu.

— нди-дойди, *sm.* mouvement de lacet *m.*

Движенъ, *adj.* mobile; || (мобеленъ), mobilière.

— имотъ, *sm.* biens meubles; 1. Jur. bien mobilier *m.*; 2. прѣобръщамъ въ — недвиженъ, *va.* mobiliser; 3. прѣобръщане на недвижний имотъ въ —, Jur. la mobilisation.

— цилиндаръ (на климало), *sm.* le piston.

Движливостъ, *sf.* la volubilité.

Движливъ, *adj.* remuable.

Движна каминна, *sf.* la cheminée.

Движно имане, *sm.* Jur. le meuble.

— тѣло, *sm.* le mobile.

— ухо (у плугъ), *sm.* le tourne-oreille.

Движность, *sf.* la mobilité.

Движны пѣсечливны прѣспы (въ море), *sf. pl.* les sirtes et syrtes *f.*

Движъ, *va.* mouvoir; || -ца, *vr.* se mouvoir.

Двобратство, *sm.* Bot. la diadelphie.

— борна ладия, *sf.* Mar. le brigantin.

— буквенна съгласна (ch, ph), *sf.* Gram. le digramme. [double-croche.

— везна (шеснайсета нота), *sf.* Mus. la

— главна мысца, *sf.* Anat. le biceps, bicipital, *adj.*

— гласие, *sm.* Mus. le diton.

— гласна буква, *sf.* Gram. la diphthongue; || (раздѣлена на двѣ срички), Gram. la dièrèse.

— гнѣзденъ, *adj.* Bot. biloculaire.

— душие, *sn.* la duplicité. [bigame.

— женець (който води двѣ жени), *adj. sc.*

— женство, *sm.* la bigamie.

— жунасть, *adj.* Bot. bilabié.

— жббенъ и -бъстъ, *adj.* Bot. bidenté.

— значителенъ, *adj.* ambigu; — лио, — ment.

— значителность, *sf.* le rebus.

Двойна буква, *sf.* Typ. la ligature.

— парта (въ трихтракъ), *sf.* la bredouille.

— порта, *sf.* la contre-porte.

— прѣчка, *sf.* le doubleau.

Двойникъ, *sm.* le double. [naire *f.*

Двойнична аритметика, *sf.* arithmétique bi-

Двойность, *sf.* la duplicité, équivoque *f.*, louche *m.*

Двойно, *adv.* double, — ment.

— гледане, *sm.* Méd. la diplopie.

— залагане, *sm.* la martingale.

— набране, *sm.* Typ. le doublon.

— човка, *sf.* oiseau, la double-bécassine ou grande bécassine.

Двойственность, *sf.* Gram. la dualité.

Двойственъ четъ, *sm.* Gram. le duel.

Двойца и Двамина и Двама, *sf.* une dyade.

Двойнъ, *adj.* double, binaire, équivoque; || Bot. géminé; || *pl.* — нитъ гамацы (носрѣдъ вада), les jumelles *f.*

— брой или экземпляръ, *sm.* le double.

— кондрать, *sm.* contrat collybistique *m.*

— лорнетъ, *sm.* le binocle, les jumelles *f.*

— или Зиненъ прѣгъ, *sm.* contre-chassis *m.*

— прозорець, *sm.* contre-fenêtre *f.*

— регистръ (въ органъ), *sm.* Mus. la doublette.

— редъ (люде, солдаты), *sm.* la 'haie.

Дво-квдратенъ, *adj.* Alg. biquadratique.

— копытенъ, *adj.* H. nat. bisulque et bisulee.

— крыленъ, *adj.* H. nat. bipenné; || (за ората), Archit. iptère.

— крыла буболечка, *sf.* H. nat. diptère *m.*

— крылы врата, *sf. pl.* à deux battants.

— кжненъ, *adj.* biangulé.

— кжщениъ, *adj.* Bot. dioïque.

— кжщество, *sm.* Bot. la dioecie.

— листенъ, *adj.* Bot. bifolié.

— листникъ, *sm.* plante, la double-feuille.

Дво-личенъ, *adj.* double; || (*за платъ*), changeant; || *fig.* normand.
 — лѣтѣ, *sn.* la bisannualité.
 — лѣтно (*за растене*), *adj.* Bot. bisannuel.
 — мошце, *sn.* Bot. la didynamie.
 — мыслѣ, *sn.* l'équivoque *f.*
 — мысленость, *sf.* l'amphibologie *f.*, ambiguité, louche *m.*
 — мыслень, *adj.* amphibologique; —но, —ment; || ambigu, à double entente.
 — мѣсечень, *adj.* bimestre, de deux mois.
 — мѣтна калаяска, *sf.* la désobligeante.
 — карета, *sf.* le coupé.
 — мѣстно канапенецъ, *sn.* la causeuse.
 — мжжница (*която води два мжжа*), *adj.* *sc.* une bigame. [la diandrie.
 — мжжтво, *sn.* la bigamie; || у-жѣ, Bot.
 — нго сжцество, *sn.* un bipède.
 — ногъ, *adj.* bipède, à deux pieds.
 — окъ телескопъ, *sm.* le binocle.
 — острилна сабя, *sf.* le boudelaire.
 — очень, *adj.* binoculaire et bioculaire.
 — пасминень, *adj.* Bot. hermaphrodite.
 — пасминность, *sf.* l'hermaphrodisme *m.*
 — пасминъ, *adj.* Bot. bisexuel et bisexe.
 — полень, *adj.* Bot. androgyne.
 — разумень, *adj.* douteux, équivoque; || *fig.* louche.
 — рѣзень, *adj.* Bot. bilobé.
 Дворецъ съвѣтникъ, *sm.* conseiller aulique *m.*
 Дворецкый, *adj.* maître d'hôtel *m.*, majordome *m.* [малко —, le matineau.
 Дворно куче, *sn.* le mâtin, le molosse; ||
 Дворъ (*и fig.*), *sm.* la cour; 1. (*за дървета*),
 дворъ чанти; 2. (*за дърва*), la fourrière; 3.
 (*на тжжница*), le préau.
 Дворянинъ, *sm.* un gentilhomme, un noble;
 || patricien, enne *s*; 1. (*родомъ въ Лѣхія*),
 у пиаст *et* пиасте; 2. — селчанинъ, *sm.*
 un planteur de choux; 3. —нитъ, *pl.* la
 noblesse, l'aristocratie *f.* [tilhommère.
 Дворянска, извънградска кляца, *sf.* la gen-
 — конница (*въ Персія*), *sf.* les Kurtchis *m.*
 Дворянски, *adj.* noble, nabulaire, patricien;
 || книга на —ски родове, le nobiliaire.
 Дворянско настояничество, *sn.* Jur. la
 garde-noble. [mins *m.*
 Дворянски грамоты, *sf.* *pl.* les parche-
 Дворянство, *sn.* la noblesse, la chevalerie, la
 qualité; 1. *fam.* la gentilhommerie; 2. изгуб-
 вамъ правда за —, *va.* déroger à noblesse;
 3. изгубване —, la dérogeance; 4. свък-
 ване на — за бой, arrière-ban *m*; 5. егъ-
 лень на —, le quartier. [gentillâtre.
 Дворянъ, *sm.* *fig.* un 'hobereau; || *fam.* un
 Дво-ржченъ, *adj.* H. nat. bimane.
 — силѣ, *sn.* Bot. la didynamie.
 — сржченъ, *adj.* dissyllable; || —стихъ, *sm.*
 vers dissyllabique.
 — сржчна дума, *sf.* dissyllable, *adj.*

Дво-стншиѣ, *sn.* le distique.
 — съставень, *adj.* surcomposé; || —вно-
 тѣло, *sm.* Chim. le —, *sn.* [done, *adj.* *f.*
 — сѣмедѣбно растене, *sn.* Bot. dicotylé-
 — сѣмень, *adj.* Bot. bisexuel et bisexe.
 — сѣчны, *sm.* *pl.* Géogr. les amphisciens *m.*
 — точѣ (*дѣб паккы на гласна*), *sn.* le
 tréma; || Gram. le deux-points.
 — тѣрбухка, *sf.* mamm. le sarigue ou di-
 delphe, le manico. [gastrique *m.*
 — тѣрбушна мышца, *sf.* Anat. muscle di-
 — тѣрбушны животны, *sn.* *pl.* les mar-
 supiaux *m.* [ment pair, *m.*
 — тжжмень брой, *sm.* Arithm. nombre paire-
 — умѣ, *sn.* l'ambiguïté *f.*
 — цвѣтень, *adj.* bicoloré; || Bot. biflore.
 — капричиль, *sm.* le camérivale.
 — чарунчень, *adj.* H. nat. bivalve.
 — частень, *adj.* Mus. binaire. [номъ].
 — членна колчавина, *sf.* Alg. (voyez Би-
 — шуслупчасть, *adj.* Bot. bicapsulaire.
 Двѣгодишень, *adj.* biennal.
 — шопаръ, *sm.* le ragot. [grosse gagui-
 Дебела и весела дѣвойка, *sf.* pop. une
 — вълнена риза, *sf.* le cilice.
 — и надута ржка, *sf.* main pote *f.*
 — проста хартия, *sf.* le bulle et papier
 bulle. [casse-tête.
 — тояга (*кривакъ*), *sf.* le parement, le
 — чесалка, *sf.* la drousse et drousette.
 Дебелакъ, *sm.* un farouche, roturier, lourd,
 ours mal léché, barbare *m*; 1. allobruge, ma-
 nant, pataud, impertinent, massif, matériel,
 rude *m*; 2. *fig.* un brut, bouvier, paquet,
 âne, 'huron, rustique *m*; 3. *fam.* un pitaud,
 porcher, marouffe, crevé, escogriffe *m*; 4.
 pop. rudânier, égueulé, paltoquet *m.*
 — портаръ *sm.* *fam.* un cerbère.
 Дебелачество, *sm.* la brusquerie, la turquerie.
 Дебелашка дума, *sf.* *fig.* coup de bou-
 тоir, *m.*
 — зидарска работа, *sf.* la rudération, le
 'hourdage et 'hourdis. [gaud *m.*
 — хытрость, *sf.* l'attrape-lourdaud et -ni-
 Дебелашки, *adj.* brutal, grossier, impertin-
 ent, malgracieux, rustaud; 1. (*тѣоржд*),
 rustre; 2. *fam.* goffe; 3. зидъ —, *va.* 'hourder; 4.
 отговарямъ —, *va.* relancer; 5. повръщамъ —
 нѣкому, *va.* *fam.* brutaliser; 6. постѣпамъ
 —, *va.* coïonner.
 Дебелашко докачване, *sm.* *fam.* l'algarde *f.*
 — незнание, *sn.* ignorance crasse *f.*
 — отричане, *sm.* *fam.* la rebuffade.
 — постжливане, *sn.* le rudoïement.
 Дебелашкы, *adv.* lourdement, crûment, à la
 fourche. [standerie.
 — обнасянеа, *sn.* *pl.* les sévices *m.*, la ru-
 Дебелацина, *sf.* la lourderie, lourdisse, inur-
 banité, impertinence *f*; || *fig.* la crudité, ru-
 desse, ruade *f*; || pop. la coïonnerie.

Дебелацины, *sf. pl.* les duretés *f.*, de gros mots *m.*, les paroles *f.*

Дебелна, *sf.* l'épaisseur *f.*, épais *m.*, gros-seur, réplétion *f.*, gros, fort *m.*; || (на гласъ), l'intensité *f.*; || (на стѣна у прозорецъ, у ерата), *Archit.* la jouée.

Добело, *adv.* épais, massivement.

— вълнено платно, *zn.* l'alpaga *m.*

— ножче (съ дървесъ ширень), *zn.* l'eustache *m.*

— просто сукно (шаякъ *t.*), *zn.* le pinchina.

— сукно, *zn.* la bure, le bureau.

— бузаятъ, *adj. fam.* mafflé et mafflu.

— бузаятъ, *zn.* poisson, le grenaut.

— гласень, *adj. fig.* tonnant.

— жуень, — на, *s.* lipru, ue.

— жуястъ, *adj.* chilone, lipru.

— кожно животно, *zn.* *H. nat.* pachyderme, *adj.*

— крако кученце, *zn.* le pataud.

— кжъ, *adj.* ragot.

— сѣрь, *zn. pop.* un frelampier.

Дебелостъ, *sf.* la corpulence.

Дебелотърбушень, *adj. fam.* entripaillé.

Дебелшкъ, *adj. dim. fam.* rondelet.

Дебель, *adj.* épais, dur, grossier, roide, raide; 1. obèse, corpulent, volumineux, massif; 2. puissant, fort, nourri, gras, gros; 3. replet, rond, agreste; 4. un boursofflé, potelet *m.*; 5. — и ъкъ, ramassé; 6. (за гласъ), intense; 7. (за платъ), renforcé; 8. права —, *va.* grossir.

— гайтанъ, *zn. t.* le câblé. [самбрилон.

— гюнь (на ботушень токъ), *zn. t.* le

— кеневиръ (тикъ), *zn.* le treillis (voyez Дерюга).

— конецъ, *zn.* la filagore et -gor *m.*

— платъ (отъ кравишка козина), *zn.* la thibaude.

— човѣкъ, *zn. fig.* un boeuf.

— шаякъ, *zn. t.* (voyez Бюратъ).

Дебелы кола (съ малки колела, за товаръ), *sf. pl.* le fardier; || (за каманіе), le diable.

Дебелѣя, *vn.* s'épaissir.

Дебелятъ корень, *zn.* racine tubéreuse *f.*

Деблявъ, *adj.* guetteur.

Дебютантъ, *ка, s.* *Théât.* débutant, ante.

Дебютирувамъ, *vn.* *Théât.* débiter.

Дебютъ, *zn.* *Théât.* le debut.

Дебя (върля потайно за сграбчеване), *vn.* marcher à pas de loup.

Девендесетгодишень, *adj.* nonagénaire.

Девендесетъ градусъ, *zn.* *Astr.* nonagésime, *adj. m.* [repie.

Девендесетникъ (съ никетна игра), *zn.* un

Девендесетый, *adj.* quatre-vingt-dixième; || —та часть, *sf.* le —, *zn.*

Девендесеть и —тый, *adj. num.* quatre-vingt-dix; || направлямъ — точки въ пи-кетъ, *va.* nonanter.

Девета часть, *sf.* le neuvième.

Деветакъ (въ книга), *zn.* un neuf.

Деветмажство, *zn.* Bot. l'ennéandrie *f.*

Деветнайсетый, *adj.* dix-neuvième; || —сета часть, *sf.* le —, *zn.*

Деветнайсетъ и —сетый, *adj. num.* dix-neuf; || —сетый день (на мѣсець), *zn.* le dix-neuf.

Деветь-пжтень, *adj.* nonuple; || повтарямъ 9 пжти, *va.* nonupler.

— кжтникъ, *zn. Géom.* un enneagone.

Деветыни (молитвы прѣзь деветь дева), *sf. pl.* la neuvaîne. [брой, *zn.* le neuf.

Деветь и —тый, *adj. num.* neuf; || —тый

Деветый, *adj.* neuvième; —то, —мент; || —въ классъ, le neuvième; || (който произлазя отъ деветь), povenaire, *adv.*

— день (на декада), *zn.* le nonidi.

— часть (молитва), *zn.* la pone.

Девизно поясче, *zn.* Blas. le liston.

Девизъ, *zn.* la devise; || подписъ на —тъ, âme de devise; || фигура на —тъ, corps de devise.

Деволуціоненъ бой, *zn.* guerre de dévotion, *f.* [Pinule *f.*

Девясилъ, *zn.* plante, l'année ou aulnée *f.*

Дедикація, *sf.* la dédicace; || съчинитель на —, *fam.* un dedicateur.

Дезертирувамъ, *vn.* *Milit.* désertier.

Дезертиръ, *zn.* un déserteur.

Дей (владѣецъ въ Алжирія), *zn.* un dey.

Денемъ, *zn.* le déisme.

Денстъ, *sc.* deïste.

Декада, *sf.* la décade; || вторый день на —, le duodi; || десетый въ —, le décadî.

Деканска длжнность, *sf.* le décanat.

Декански, *adj.* décanal.

Деканство, *zn.* le décanat; || и —ско зване, *zn.* le doyenné. [diable cartésien.

Декартова кукла, *sf.* *Phys.* le ludion ou

Декемврий, *zn.* le décembre; —ски, de décembre.

Декламаторски, *adj.* déclamatoire.

Декламация, *sf.* la déclamation.

Декламаторъ (говорилникъ наустъ), *zn.* un déclamateur, récitateur, rhéteur *m.*

Декламурувамъ, *vn.* déclamer.

Декларацин, *sf.* la déclaration.

Декораторъ, *zn.* *Théât.* un décorateur.

Декорация (театрална), *sf.* la décoration; || *pl.* ція, *Théât.* le décor.

Декретъ, *zn.* le décret. [dextreine.

Декстрина (барабойна мазъ), *sf.* *Chim.* la

Декуріонъ (десетникъ), *zn.* un décurion.

Декурія (у Римляны), *f.* la décurie.

Декъ (поверта), *zn.* *Mar.* le pont; || про-странство между —ове, *Mar.* l'entre-pont *m.*

Деликатень, *adj.* mignon.

Деликатна любовь, *sf. fam.* le tendre.

Деликатности, *sf. pl.* les friandises *f.*

Деликатность, *sf.* la mignardise; || крѣкостъ (за тѣлесенъ цѣвтъ), *sf.* la morbidesse.

Делникать, *adj.* délicat; || *fig.* tendre.
 Делта (земля между две устіа), *sf.* Géogr. le delta.
 Делтовиденъ, *adj.* Anat. deltoide.
 Делѣнъ (и съзвѣдіе), *sm.* poisson, le dauphin; || — великанъ, *sm.* matm. le souffleur.
 Демагогическы, *adj.* démagogique.
 Демагогія (управа на -огъ), *sf.* la démagogie.
 Демагогъ, *sm.* un démagogue. [-ment.
 Демократически, *adj.* démocratique; -скы,
 Демократія, *sf.* la démocratie; || придержанъ на —, *vn.* démocratiser. [démocrate.
 Демократъ (придръжикъ на -тія) *sm.* un démocrat.
 Демонологія, *sf.* la démonologie.
 Демономанія, *sf.* la démonomanie.
 Демонстрація, *sf.* la démonstration.
 Демонъ, *sm.* le démon; || сисатель на -ны, un démonographe; || поклонене на -ны, la démonolâtrie. [foir *m.*
 Демферъ (въ фортеніанъ), *sm.* Mus. l'étouffeur.
 Денваса, *v. imp.* il se perd. [coquinerie.
 Денгубство, *sn.* la friponnerie; || *fam.* la денгубецъ, *sm.* désœuvré *adj.*, un faquin, chevalier d'industrie *m.*, méchant, polisson, fripon, rôdeur *m.*; || coquin, vagabond, misérable, malheureux, maraud, flueur *m.*, homme sans aveu, échappé des petites-maisons, *m.*; || *fam.* un gueusard, gueux, coquant, vaurien *m.* [rone (pl. -ni).
 Денгубцы (въ Неаполь), *sm. pl.* un lazza-dendrite, *sm.* Minér. le dendrite; — тень, de dendrite, *adj.*
 Денемъ, *adv.* pendant la journée, de jour.
 Денень, *adj.* Astr. diurne.
 Деніе (монета), *sn.* le denier.
 Денкче, *sn. dim.* le ballotin.
 Денкъ, *sm. t.* la balle; 1. правяне -ове, l'em-
 paquetage *m.*; 2. правя на -ове, *va.* em-
 paqueter; 3. правяне -ове и потрѣбнытъ за
 -ове, l'emballage *m.*; 4. вързвамъ -ове или
 баллы, *va.* emballer, détalер.
 Денна книга (журналъ), *sf.* livre journal *m.*;
 || (записки), le journal.
 — плата, *sf.* la journée.
 — работа, *sf.* la tâche.
 — свѣтлина, *sf.* le jour.
 — слѣпотія, *sf.* Méd. la nyctalopie; || стра-
 дальецъ отъ —, *sa.* nyctalope.
 Денникъ, *sm.* le journal, le mémorial.
 Денно плаване (на ладія), *sn. Mar.* le
 singlage. [nes *m.*
 Денны пинеругы, *sf. pl.* H. nat. les jour-
 денница (шнделикъ) *t.*, *sf.* la journée.
 День (pl. дни и деніе), *sm.* le jour, la
 journée, la date; 1. изъ — въ —, au jour
 le jour ou la journée; 2. првъз —, de deux
 jours l'un; 3. отъ — на —, de jour en
 jour; 4. отъ единъ — на другъ, d'un jour
 à l'autre; 5. отъ тозъ —, à dater de ce
 jour; 6. ката — или всякой —, *adv.* jour-

nellement; 7. отъ — на —, *fat.* aujourd'
 lui pour demain; 8. кой —, le quatrième;
 9. велокъ два -на, de deux jours l'un; 10.
 првъз твъз дни, l'autre jour; 11. днешень
 —, *sm.* ce jourd' hui; 12. дълничень —,
sm. jour ouvable ou ouvrier; 13. работ-
 никъ на —, *sm.* un journalier; 14. въ на-
 значень —, à jour nommé; 15. начало —,
 pointe du jour, *f.*; 16. (за бърснае), jour
 de barbe; 17. (за плащането), Тур. jour
 de banque; 18. (за почиване въ театралны
 прѣдставлене), le relâche; 19. прѣд-
 извѣстница за -тъ, *sf.* l'avant-courrière *f.*;
 20. прѣминалы отъ почтъ-тъ или оста-
 вны дни, *Com.* jours de faveur ou de grâce;
 21. — пѣтъ или пѣтуване, la journée; 22.
 (на раждането), l'anniversaire *m.*, jour na-
 tal *m.*; 23. чѣкане —, le délai; 24. на-
 писвамъ -тъ въ писмо, *va.* dater.
 Департаментскы, *adj.* départemental.
 Департаментъ (и Géogr.), *sm.* le département.
 Денеина, *sf.* la dépêche.
 Денешы, *sf. pl.* les expéditions *f.*
 Денлоада, *sf.* Milit. le déploiement.
 Денлонрувамъ, *va.* Milit. déployer.
 Дено, *sm.* le dépôt. [consignations, *f.*
 Депозитна касса, *sf.* caisse des dépôts et
 деномаризация, *sf.* Phys. la dépolari-
 сация.
 Денполаризувамъ, *va.* Phys. dépolari-
 сация.
 Депутатско зване, *sn.* la députation.
 Депутатъ, *sm.* un député, délégué *m.*; || испра-
 щамъ -аты, *va.* députer.
 Депутация, *sf.* la députation.
 Дерачъ, *sm.* un équarrisseur.
 Дервишъ, *sm. t.* un derviche et dervis.
 Дергачъ, *sm.* oiseau, le râle.
 Дерюга, *sf.* la baline.
 Держъ, *va.* escrocher, chiffonner.
 Десантъ, *sm.* Milit. la descente.
 Десетакъ, *sm.* une décade; || Arithm. une di-
 zaine; || три -ка, une trentaine.
 Десетичень, *adj.* Arithm. décimal.
 — брой, *sm.* nombre dénaire *m.*
 Десетина и -стина, *sf.* un dix, dizaine *f.*;
 1. (дѣща или човѣка), un dizain; 2. (десета
 часть), la dime et dixme; 3. събирамъ —,
va. dimer; 4. събирачъ на —, un dimeur;
 5. (отъ жито), Jur. le champart; || съби-
 рамъ —, *va.* Jur. champarter; || събирачъ
 на —, un champarter; 6. (отъ церковны
 приходи), la décime; 7. подложенъ на —,
 décimable, *adj.* 8. умложавамъ о —, *va.*
 décupler.
 — дни, *sm. pl.* une décade.
 Десетияникъ, *sm.* un décimateur.
 Десетична дробъ, *sf.* fraction décimal *f.*
 Десетникъ, *sm.* un dizénier et dizainier.
 Десетничень, *adj.* décuple.
 Десетно, *adv.* décimo ou dixiement.
 Десетый, *adj.* dixième; -то, -ment; 1. -сета

часть, *sf.* le —, *sm.* 2. глобяване на —, la décimation; 3. глобявамъ — отъ прѣстапницѣтъ, *va.* décimer.

Десять и -тый, *adj.* *num.* dix; || — день (на мѣсѣцѣ-тъ), *sm.* le dix.

— годишнѣнь, *adj.* décaenal. [*иенъ, adj.*]

— гранникъ, *sm.* Géom. un décacède; || -гра-

— денникъ, *sm.* un décacéron. [-тѣнь, *adj.*]

— кѣтннкъ, *sm.* Géom. un décagone; ||

— мѣжѣ, *sm.* Bot. la décandrie. [*логие.*]

— словѣ (10-мѣхъ заповѣди), *sm.* le déca-

— срнченъ стихъ, *sm.* vers décasyllabe et -labique.

— стишиѣ, *sm.* le dizain.

— стѣлнѣна сграда, *sf.* le décastyle.

Десертъ (мезеликъ *t.*), *sm.* le dessert; || приготвяне —, l'office *m.*

Десманъ, *sm.* quadr. le desman.

Десмологически, *adj.* desmologique.

Десмология (наука за суухъ жилы), *sf.* la desmologie.

Деспотисмъ, *sm.* le despotisme.

Деспотически, *adj.* despotique; -скы -мент.

Деспотъ, *sm.* un despote. [*conformiste.*]

Дессидентъ (въ Англитера), *sm.* un non-

Десектъ (остатка отъ безредны листовѣ на книга), *sm.* Тур. le défet. [*мент.*]

Дефилада (здраво мѣсто), *sf.* Fortif. le défile-

Дефилируемъ, *va.* Fortif. Milit. défilér.

Децемвиренъ, *adj.* décemviral.

Децемвирство, *sm.* le décemvirat. [*vir.*]

Децемвиръ (десетластникъ), *sm.* un décem-

Дециграммъ ($\frac{1}{10}$ отъ грамъ), *sm.* un déci-

Децима ($\frac{1}{10}$ отъ франкъ), *sf.* un decime.

Дециметръ ($\frac{1}{10}$ отъ метръ), *sm.* un décimètre.

Децина, *sf.* Mus. le dixième.

Децистеръ ($\frac{1}{10}$ отъ стеръ), *sm.* un décistere.

Дециаръ ($\frac{1}{10}$ отъ аръ), *sm.* un déciare.

Два голія, *sf.* le chou-navet.

— гжска, *sf.* oiseau, la canapetière; || (нуле), le 'halbrau; || (рыбаръ), le 'harle.

— кадѣнка, *sf.* plante, la roquette.

— коза, *sf.* quadr. l'antilope *sf.*

— конопя, *sf.* plante, le galéopsis ou chanvre bâtard.

— круша, *sf.* plante, la pirole. [*vivace.*]

— кѣкаль, *sf.* plante, la raygrasse ou ivraie

— лоза, *sf.* la lambruche ou -brusque; ||

—, plante, l'archit *m.* [*de Bohême.*]

— маслина, *sf.* arbre, le chafel ou olivier

— миродія, *sf.* plante, l'ache *f.*

— мышка, *sf.* quadr. le campagnol.

— овца, *sf.* quadr. le mouton ou argati.

— патка (ланица), *sf.* le canard; 1. (дрѣвна), la sarcelle et cercelle; 2. ловець на -ны, un canardier; 3. мѣсто за ловене -бы, la canardière.

— свннѣ (женска), *sf.* la laie.

Два смокннѣ, *sf.* arbre, le sycomore et si-

comore ou figuier —, *m.* le saprifuigier; || вързване или пущане плодъ -ни, la saprification.

— слива, *sf.* Blas. arbre, le créquier.

— черѣша, *sf.* arbre, le putiet ou merisier à grappes, le coqueret ou alkékengé.

— ясмнъ, *sf.* arbrisseau, le syringa.

Дивакъ, *sm.* un sauvage, allobroge, barbare *m.*; || *fig.* un brut.

Диванъ (съѣмъ), *sm.* le divan; || (софа, каниане), Pottomane *f.* le canapé, lit de repos *m.*, sofa et sophra *m.*

Диверсія, *sf.* Milit. la diversion. [*мент.*]

Дивертиссементъ, *sm.* Théat. le divertisse-

Дивизионенъ и -генераль, *adj.* *sm.* Milit. divisionnaire. [*division.*]

Дивизионъ (два ескадрона), *sm.* Milit. la

Дивизія, *sf.* Milit. la division.

Дивитъ, *sm.* *t.* le calmar.

Дивнча мазъ или миризма, *sf.* la venaison.

Дивичъ, *sm.* le gibier, la venaison; 1. вкусь отъ —, le sauvagin et goût —, *m.*; 2. дворъ за —, la muette; 3. дългытъ пера на —, les cerceaux *m.*; 4. закарване — въ хвакъ, le rabat; 5. миризма отъ —, la sauvagine; 6. пушкамъ —, *va.* giboyer; 7. плеть съ —, giboyeux, *adj.*; 8. убитый —, la chasse; 9. часть отъ — за кучеата, Vén. la curée.

Диво дърво, *sm.* Agric. le sauvageon.

Дивокозенъ корень, *sm.* plante, le doronic.

Дивость и -вннѣ, *sf.* la férocité; || *fam.* la sauvagerie.

Дивъ (и *fig.*), *adj.* sauvage; || farouche, fé-

— росе, hagar, indompté, incivilisé, bâtard, rustique, agreste; || *fig.* inculte, tudesque.

— авранъ, *sm.* plante, la gratiole.

— базіанъ, *sm.* dictame blanc *m.*

— бѣзъ, *sm.* plante, l'ormin *m.*

— волъ, *sm.* (voyez Бизонъ); || ходя на ловъ за -лове, *vn.* boucaner; || ловець на -лове, un boucanier.

— гозумъ, *sm.* plante, la balsamite ou menthe-coq, l'aspic *m.*

— гжлабъ, *sm.* oiseau, le biset, le ramier et pigeon —, *m.*; || (нуле), le ramereau.

— клѣтъ, *sm.* arbre, le sycomore ou érable blanc.

— кремъ, *sm.* plante, le martagon.

— крабъ, *sm.* le tourlourou. [*quelicot.*]

— макъ (самораслѣкъ), *sm.* plante, le co-

— наръ, *sm.* arbre, le lalaustier.

— нѣкравъ, *sm.* *fam.* la sauvagerie.

— овенъ, *sm.* quadr. le bouquetin.

— осевъ, *sm.* le 'haveron. [*fleurs m.*]

— осень, *sm.* arbre, l'orne ou frènes à

— пинеръ, *sm.* arbrisseau, le gattillier; || —,

— пѣтель, *sm.* oiseau, coq de bruyère ou de

— болѣу, grianneau *m.*, tetras de bouleau ou petit tetras *m.*

Дивъ рапонъ, *sm. plante*, la navette.
 — сминъ, *sm. plante*, le carvi.
 — тръндафилъ, *sm. plante*, le ciste.
 — фастѣкъ, *sm. arbrisseau*, le staphylier.
 — хардалъ, *sm. plante*, la sauge ou sénévé sauvage, érucago ou -cague *f.*, vélar ou herbe aux chantres, *m.*
 — чесанъ, *sm. plante*, le scordium, la joubarbe; || сиропъ отъ —, *Pharm.* le diascordium. [*orgvale.*]
 — шалфей, *sm. plante*, la toute-bonne ou — шарлагуны, *sm. plante*, l'orobe *f.*
 Дивы ангинари, *sm. pl.* la chardonette et cardonnette.
 — кокичета, *sm. pl. plante*, la perce-neige.
 — пилцы, *sm. pl.* la sauvagine.
 — черъшы, *sf. pl.* la merise.
 Дигестъ (сѣбране'сѣдбены расправенеа), *sm.* le digeste; || втора часть на —, l'infirmité *m.*
 Диглифъ (дворѣзъ), *sm. Archit.* le diglyphe.
 Дидактически, *adj.* didactique; -ски, -ment; || — начинъ, *sm.* le —, *sm.*
 Дидактика, *sf.* la didactique.
 Дивъ (на ботушы), *sm. t.* la genouillère.
 Дикана, *sf.* le fléau.
 Дикель, *sm.* le 'houau; 1. (у градинари), la serfouette; 2. прѣкопавамъ съ — земля, *va.* serfour; 3. прѣкопаване съ —, le serfouissage et -fouage.
 Диктамъ (критски), *sm. plante*, le dictame et -tamne.
 Диктаторски, *adj.* dictatorial. [*tature.*]
 Диктаторство и -ско зване, *sm.* la dictature.
 Диктаторъ, *sm.* un dictateur.
 Диктоване, *sm.* la dictée. [*dicter.*]
 Диктувамъ (приказвамъ да пишеть), *va.*
 Дикція, *sf.* la diction.
 Дилавъ, *sm.* la pincette et *pl.* -s, les badines *f.*, la mordache, le ringard.
 Дилемма (силлогизмъ), *sf.* le dilemme.
 Дилижансъ (пощанска карета), *sm.* la diligence.
 Диліонъ, *sm. Arith.* un milliard ou billion.
 Динамика, *sf.* la dynamique.
 Динамически, *adj.* dynamique. [*mètre.*]
 Динамометръ (силомѣръ), *sm.* le dynamomètre.
 Динарій, *sm.* un denier.
 Династически, *adj.* dynastique.
 Династія (царски родъ, -ско колѣно), *sf.* la dynastie; || пакъ намѣстване на първата — (реставрація), la restauration.
 Динка (чукалица) *sf. t.* le bocard.
 Дипла, *sf.* le pli.
 Дипликать (вторъ прѣписъ), *sm.* le duplicata.
 Диплома, *sf.* le titre.
 Дипломатика, *sf.* la diplomatie; || въщъ въ —, un diplomate; || наука за вѣсты дипломы, la diplomatique.
 Дипломатистъ, *sm.* un diplomatiste.

Дипломатически, *adj.* diplomatique; -ски, -ment.
 — корпусъ, *sm.* le corps diplomatique.
 Дипломатъ, *sm.* un diplomate.
 Дипломъ, *sm.* le diplôme, la patente.
 Диплж, *va.* plier (voyez СГЖВВАМЪ).
 Директорія (сѣбѣтъ), *sf.* le directoire; (въ Швейцарія), le vorort.
 Директоріаленъ, *adj.* directorial.
 Директорско зване, *sm.* le directorat.
 Директоръ или Началникъ (на коллегіумъ), *sm.* un principal; || (на банкъ), un gouverneur; || зване на — (въ коллегіумъ), la principalité.
 Дирекція, *sf.* la direction.
 Дисагоносець, *sm. fam.* un besacier.
 Дисагъ, *sm. t.* le sac.
 Дисагы, *sm. pl.* le bissac, la besace; || пѣтны —, la sacoche.
 Дискантъ, *sm. Mus.* le dessus, le soprano.
 Дискантистъ, *sm.* un soprano.
 Дискоствъ (разлато блюдо), *sm.* le plateau, la soucoupe; 1. (черкоствъ), la paix; 2. (покрывъ на помыръ-тъ), la patène; 3. (у в. в.), le disque; 4. подхвърлячъ на — (у в. в.), un discobole.
 Диспашоръ (оуѣвнечи на аварія), *sm. Com.* un dispacheur. [*dispache.*]
 Диспашъ (сѣбѣтъ за аварія), *sm. Com.* la dispache.
 Диспондей (сѣбѣтъ въ стигъ - - -), *sm.* la dispondée.
 Диспутъ, *sm.* la disputation, la dispute.
 Диссертация, *sf.* la dissertation, la thèse.
 Дистанція, *sf. Milit.* la distance.
 Дистихъ, *sm.* le distique.
 Дисциплина, *sf.* discipline militaire *f.*; 1. държъ въ —, *va.* discipliner; 2. навъкнучамъ на редъ или на —, *vn.* se discipliner; 3. ненавъкнуча на —, indiscipliné, *adj.*; 4. нѣмане —, l'indiscipline *f.*
 Дитрамбически, *adj.* dithyrambique.
 Дитрамбъ (видъ ода) *sm.* le dithyrambe.
 Дитрохей, *sm.* le ditroché.
 Дифференцироване, *sm.* le différentiation.
 Дифференцирувамъ, *va. Mathém.* différencier.
 Дифференціаленъ, *adj. Mathém.* différentiel.
 Дифференціалъ и -ціаленъ брой, *sm.* la différentielle. [*dichorée.*]
 Дихорей (сѣбѣтъ въ стигъ -v -v), *sm.* le dichorée.
 Децилитръ (отъ литра), *sm.* un décilitre.
 Диабетически, *adj.* diabétique.
 Діаволка, *sf.* une diablesse.
 Діаволо! *interj.* diable.
 Діаволски, *adj.* diabolique; -ски, -ment; || сатаникъ, endiable; || попъ satané.
 Діаволски, *adv.* en diable, en diable et demi, diablement.
 Діаволство, *sm. fam.* la coquinerie.
 Діаволуване, *sm.* la faquinerie.

Дяволче, *sn. dim.* un diablotin, esprit follet *m.*
Дяволщина, *sf.* la diablerie.
Дяволъ, *sm.* un diable, satan, démon, démon *m.*, malin ou esprit malin *m.*, coquin, lucifer *m.*;
 1. *fat.* un diantre; 2. събирамъ -лытъ, *va.* évoquer; 3. събирание -лы, l'évocation *f.*
Дяграма (теглена линия), *sf. Géom.* le diagramme.
Дяграфъ (инструментъ), *sm.* le diagrafhe.
Дягностика (разпознаване болестъ), *sf. Méd.* le diagnostic.
Дягностически, *adj.* diagnostique.
Дягоналенъ, *adj. Mathém.* diagonal; -лно, -lement.
Дягональ, *sm.* la diagonale.
Дядима, *sf.* le diadème.
Дяконка, *sf.* une diaconesse.
Дяконникъ (прѣдръшница), *sm.* le revestiaire.
Дяконски, *adj.* diaconal.
Дяконство и -ско зване, *sm.* le diaconat.
Дяковъ, *sm.* un diacre.
Дякустика (наука за прѣкръшване на гласъ-тъ) *sf.* la diacoustique.
Дialeктика, *sf.* la dialectique; -тически, -ment.
Дialeктикъ, *sm.* un dialecticien.
Дialeктъ, *sm.* le dialecte.
Дialogнсмъ, *sm.* le dialogisme.
Диалогически, *adj.* dialogique.
Диалогъ, *sm.* le dialogue.
Диаметраленъ, *adj.* diamétral; -лно, -lement.
Диаметричностъ, *sf.* la diathermanité
Диаметръ, *sm. Géom.* le diamètre; || *Artill.* le calibre. [le diapason.
Диапозонъ (обемъ на гласъ-тъ), *sm. Mus.*
Диархия (дюдържавие), *sf.* la dyarchie.
Диатермическо тѣло, *sm. Phys.* corps diathermane *m.* [ment.
Диатонически, *adj. Mus.* diatonique; -ски,
Диезъ (полутонъ), *sm. Mus.* le dièse et diésis;
 — забѣлженъ съ —, *dièse, adj.*; || турямъ — прѣдъ нота или издвигамъ съ единъ полутонъ нота, *va.* diéser.
Диета, *sf.* la diète, le régime; || лѣкаръ що полуза болнытъ си съ —, un diététiste
Диетенъ и -тически, *adj.* diététique.
Дионея (мухоловачка), *sf. plante*, la dionée.
Диоптрика (дѣлъ отъ оптиката за прѣкръшване зари), *sf.* la dioptrique.
Диоптрически, *adj.* dioptrique. [nule.
Диоптъръ (земелѣрно орждие), *sm.* la pin-diorama (видъ щалпы), *sf.* le diorama.
Дланенъ, *adj. Anat.* palmaire, métacarpien.
Длань, *sf.* le palme, la paume; 1. *Anat.* le métacarpe, l'avant-poignet *m.*; 2. (кривача *sf.*), creux de la main *m.*; 3. высокъ една —, *Bot.* palmaire, *adj.*, 4. украсенъ съ —, *Blas.* armé, *adj.*
Длето или Делто (сачево), *sm.* l'ébauchoir *m.*, ciselet *m.*, boucharde *f.*, grénétis *m.*

Дялбана работа, *sf.* la ciselure; || украинъ съ —, sculpté, *adj.*
Дялбане, *sm.* la sculpture, la ciselure; || (на палыкы), la lithoglyphique.
Дялбательно или Гравеорно искусство, *sm.* la chalcographie.
Дялбачъ, *sm.* un ciseleur; 1. (на дърво), un xylographe et -glyphe ou graveur sur bois, *m.*; 2. или гравеоръ (на мѣдъ), un chalcographe; 3. (сачево), le gorget.
Дялбай, *va.* sculpter, creuser, ciseler, canneler.
Дялбей, *sm.* la rainure, entaille et -tailure *f.*, cannelure *f.*, encoche, gorge *f.*, jable, cran, bassinet *m.*; 1. *Archit.* la rudenture; 2. и захлунакъ по —, la coulisse; 3. (на бързець-тъ у орждие), la fraisure; 4. (на връхъ карета), la gouttière; 5. задръгетване или завирание въ —, l'encastrement *m.*; || задръгетвамъ или завирамъ въ —, *va.* encastren, emmortaiser; 6. (у крайшники на подвесена книга), la greque; 7. права —, *va.* grequer; 7. (у наковалня), l'embase *f.*; 8. (на пушка за харбия), le portebaguette; 9. (на стѣлъ), *Archit.* les stries et striures *f.*
Дялбещъ, *sm.* le burin.
Дялбило, *sm.* l'allemandrie *f.*; || (обло длето), la gouge; || (сачево), la jabloire.
Дялбока вода, *sf.* eau profonde *f.*; || искусство за влязане извѣтрѣ въ —, l'argenteurie *f.* [rine *f.*
 — паница, *sf.* la soupière, casserole, terrin
Дялбоко, *adv.* à fond, profondément, creux; || *fig.* jusqu' à la moelle des os, *m.* [ment.
 — копане, *sm. Agric.* le défonçage et -ce
 — мыслене, *sm.* la méditation. [fond.
 — мысленъ, *adj.* métaphysique; || *fig.* про-
 — политникъ, *sm.* un spéculatif.
 — мыслецъ човѣкъ, *sm.* un penseur.
 — мыслено, *adv.* profondément.
Дялбокоствъ, *sf. fig.* la profondeur.
Дялбокоученъ, *adj.* consommé.
Дялбокъ, *adj.* profond, enfoncé, creux; || (въ мыслѣ), abstract.
Дялбочина и -бокостъ, *sf.* la profondeur, le profond, le fond, enfoncement *m.*, hauteur *f.*; 1. (на водата), *Mar.* le brassiage; 2. измѣрене —, le sondage; 3. измѣревамъ —, *va.* sonder.
Дялбчника, *sf. Anat.* la fosse; 1. l'ombilic ou nombril *m.*; 2. *Archit.* la scotie; 3. (у вѣтрѣшенъ кѣжъ на око̀то у конь), *sf. Vétér.* les larmiers *m.*; 4. съ —, *Bot.* ombiliqué, *adj.*
Дялбчястъ, *adj.* strié.
Дялга върволица (човѣци), *sf.* une procession — дрѣха, *sf.* la simarre.
 — пушка, *sf.* la canardière.
 — опашка (коса), *sf.* le boudin.

Дълга саба (и връхъ-тъ и), *sf.* l'estoc *m*; ||
 || удране съ —, l'estocade *f*; || биѣмса съ
 —би, *vr.* estocader,
 — сричка (въ дула), *sf.* la longue.
 — умръзнителна приказка, *sf. fig.* la
 kyrielle.

Дългичкъ и Длъжкъ, *adj. dim.* longuet.
 Дългняста възглавничка, *sf.* le traversin.
 — мнда, *sf.* mollusque, le moule.
 — чъша, *sf.* la gondole.

Дългнясто куче (хрътка), *sn.* charpé, *adj.*
 Дългнясть, *adj.* oblong.
 — кошъ, *sm.* la mane.
 — урилникъ, *sm.* le bourdalou.

Дългнясть присады (крушы), *sm. pl.*
 cuisse-madame *f.*

Дълго (на), *adv.* au long, tout au long; ||
 права по —, *va.* prolonger, rallonger,
 pousser.

Дълго женско жобе, *sn.* la légende.
 — врѣмень, *adj.* long; || *Méd.* chronique;
 —но, —ment.
 — вѣченъ, *adj.* vivace.
 — вѣчность, *sf.* la longévité.
 — денствие, *sn.* la longévité.
 — нога, *sf.* insecte, le tipule.
 — носъ, *sm.* insecte, l'arbière ou urebec *m*,
 charançon *m*; || извденъ отъ —сы, charan-
 çonné, *adj.*

— кракъ (за конь), *adj.* long-jointé.
 — крылана лѣстовница, *sf.* oiseau, le martinet.
 — образна кривина, *sf.* l'arqûre *f.*
 — онаша маймуна, *sf.* le cercopithèque.
 — онашати ящеръ, *sm.* tamm. le phatagin.
 — перъ, *sm.* poisson, muge volant ou exocet *m*.
 — петъ, *sm.* quadr. le tarsier ou phalanger.
 — полень мундиръ, *sm.* Milit. la tunique.
 — ржка маймуна, *sf.* le gibbon.
 — тырнене, *sn.* la longanimité.
 — тырпеливъ, *adj.* longanime; —во, —ment.
 — ухо, *sm.* por. un viédase.
 — ухъ (за конь), *adj.* oreillard et orillard.

Дългъ (и *fig.*), *sm.* la dette, le devoir, le dû,
 l'office *m*, offense *f*; 1. *Com.* l'obligation *f*;
 2. *fig.* le tribut; 3. гузень —, dette vé-
 teuse; 4. искаяне —, la créance; 5. неут-
 върденъ правителственъ —, dette flottante;
 6. безъ никаквъ — (чисто), *adv.* *Jur.*
 franchement et quittement; 7. оставка отъ
 —, le débet; 8. плащамъ —тъ си на есте-
 ството, *va. fig.* payer le tribut de la na-
 ture; 9. плащамъ — съ истата монета,
va. à beau jeu beau retour; 10. прѣхвър-
 ляне — или плащане, délégation de dette,
f; || прѣхвърлямъ — на нѣкого, *va.* délè-
 guer; 11. снемателенъ отъ — или отъ
 сборъ, imputable, *adj*; || снемане отъ —,
 l'imputation *f*; || снемамъ отъ —, *va.* imputer
 à; 12. *pl.* дългове (нѣкому), *Com.* l'actif
m; 13. (ради плащане), *Com.* dettes pas-

sives; 14. вкарвамъ въ — или натоварямъ
 съ —, *va.* endetter; 15. влязамъ въ —, *vr.*
 s'endetter; 16. безъ —, *adv.* *Jur.* quitte-
 ment; 17. неплащамъ —, *va.* purger; || *fig.*
 boucher un trou; 18. натоварямъ съ —, *va.*
 obérer; 19. потъпвамъ въ —, *vr.* s'en-
 gager; 20. до ушы въ —, criblé de dettes.

Дългъ и Длъгъ (и *Gram. Mus.*), *adj.* long;
 || effilé; || *fig.* traînant.

— биларденъ кий, *sm.* le bistoquet.
 — камыкъ (напрѣко назидель), *sm.* la
 boutisse.

— каминкъ, *sm.* la chambrière.
 — кастроль, *sm.* la daubière.
 — кошникъ (за диванъ), *sm.* la bourriche.
 — мазракъ, *sm.* arme d'hast *m*.
 — ножъ (безъ чирени), *sm.* l'alumelle *f*.
 — прозорецъ (на кула), *sm.* la rayère.
 — редъ, *sm.* fam. la tirade; || (дулы), *fig.*
 l'enfilade *f*.

— ремыкъ, *sm.* la longe, plate-longe *f*.
 — столъ, *sm.* le banc.
 — сюртукъ, *sm. fig.* le lévite.
 — фезъ, *sm.* le chaperon.

Дългы жнцы (въ месо), *sf. pl.* les filandres *f*.
 — тѣ прѣсти (въ коуто са плете), *sm. pl.*
 pattes d'araignée, *f*.

Длъженъ, *adj.* dû, le débet; 1. *Com.* le doit;
 2. —сьмъ, *vn.* devoir; 3. (оуе), redevable,
adj; 4. бывамъ — или задълженъ (нѣ-
 кому за нѣщо), *vn.* être redevable de; 5.
 оставамъ още —, *vn.* être en reste, 6. по
 виджане смѣтка оставамъ още —, *vn.* re-
 devoir; || оставане още —, la redû; 7. (до
 ушы), payé de dettes.

Дължина и Длъжъ, *sf.* le long; 1. *Geogr.*
Astr. la longueur *f*; 2. *Mar.* l'élingue *f*. 3.
 (на прѣпорезъ), *Mar.* le battant; 4. на —,
adv. de ou en long.

Дължиномѣръ, *sm.* le mécomètre.
 Дължиникъ, *sm.* un obligé, redevable *m*; ||
 —, —ица, *s. Com.* débiteur, —trice; || *Jur.* sc.
 reliquataire

Дължното, *sm.* le dû.
 Дължно навиздане (на сѣдмическы мѣста
 отъ адвокаты), *sm.* le stage.

— навъртане (на каноникъ), *sm.* le stage.
 Дължностенъ, *adj.* *Jur.* onéraire.

Дължность, *sf.* la fonction, l'emploi *m*, l'état
m, l'office *m*, le ministère, le poste; 1. le
 devoir, obligation *f*, charge *f*, comission *f*,
 dû, parti *m*; 2. (нось), la place; 3. врѣме
 за извършване —, la magistrature; 4. за-
 браване —, la prévarication; || *Jur.* le for-
 faiture; 5. изваждане отъ —, la destuta-
 tion, interdiction *f*; 6. изваждамъ или арго-
 ввамъ отъ —, *va.* interdire; 7. нпъднечаъ
 на — или който има —, un titulaire; 8.
 набиране много —сти върху одного, le cu-
 mul; || имамъ нѣколко —сти въ едно врѣме,

vn. Jur. cumuler; || управитель на -сти, un cumulard; 9. наука за -ститѣ на човѣкъ, la déontologie; 10. права си -та, *vn.* fonctionner; 11. права противо -та си, *va. Jur.* forfaire; 12. протививъ на —, un prévaricateur; 13. (безъ работа съ плата), la sinécure; || който има подобна —, un sinécuriste; 14. по —, d'office.

Длъжнѣя, *vn.* devoir.

Дневалень (*дежурна*), *adj.* de jour.

Дневень, *adj.* diurne.

Дневникъ, *sm.* le diurnal; || *Com.* le brouillard.

Дневны записки, *sf. pl.* les éphémérides *f.*

Днесъ, *adj.* aujourd'hui, ici; || *Jur.* ce jour d'hui; || отъ —, à dater de ce jour.

Днешень, *adj.* moderne, hodiernе, d'aujourd'hui; || на день, *adv. Jur.* ce jour d'hui.

Днешню време, *sn.* la circonstance; || придръжникъ на —, un moderniste.

До, *префасе*, mi —; 1. *prép.* à côté de, sur, joignant; 2. *adv.* près, auprès et -de, secondairement; 3. *adv. prép.* attendant à; 4. -и дору, jusque et jusques; 5. -дѣто, *conj.* tandis que; 6. -край, *adv.* de tout point, en tout point; 7. -тораъ, *adv.* tant.

До (*нота С*), *sn. Mus.* le do.

Добавямъ, *va.* suppléer.

Добавень день, *sm.* (voyez **Високость**).

— знакъ, *sm. Blas.* la brisure.

Добавка, *sf.* le supplément; || (въ съчинене), le 'hors-d'oeuvre.

Добавна биря, *sf.* le taillon. [scriptum.

— записка (*постскриптъ*), *sf.* le post-

добавно въстие (*на сына*), *sn.* le 'hors-d'oeuvre.

Добавны пари, *sf. pl.* l'appoint *m.* la passe.

Добавчень, *adj.* supplétif.

Доближавамъ, *va.* approcher.

Доближаване, *sn.* l'approche *f.*

Добра-вода, *sf.* à flot. [bénin.

— каквина, *sf.* le bon; || отъ —, *Méd.*

— миризма, *ff.* le parfum; || мажъса или

са пръскама съ —, *va.* sa parfumer.

— намѣра, *sf.* bonne aubaine *f.*

— родина, *sf.* bien apparente, *adj.*

Добрна, *sf.* la complaisance, amitié, bonté,

clemence, qualité *f.* aloi *m.*

Добрничкъ, *adj.* honnête; -чко, -ment.

Добро, *sn.* nom bulgare de la tette **Д**.

Добро, *sn.* le bien, le bon, le salut; 1. най

—, le mieux, le superfin; 2. наука за по-

расрология *f.*; 3. права — (*нѣкому*), *va.*

Jur. militer; 4. съ -мъ, *adv.* de gré à gré.

— видѣне, *interj.* adieu.

— воленъ, *adj.* volontaire, bénévole, gra-

тuit, affable, spontané; -лно, -ment.

— волно, *adv.* sans contrainte; || *fig.* d'office.

— волность, *sf.* la spontanéité, gratuité,

affabilité *f.*

— гласенъ, *adj.* euphonique, nombreux.

— гласиe, *sn.* l'euphonie *f.* le nombre.

Добродушенъ, *adj.* bénin, débonnaire; -шно, -ment. [nignité, débonnairété *f.*

— душиe, *sn.* la cordialité, bonhomie, bé-

— дѣтеленъ, *adj.* vertueux; -лно, -euse-

ment; || bienfaisant; || най —, mieux-faisant.

— дѣтелища, *sf.* maison de charité, *f.*

— дѣтелищнo, *sf.* la bienfaisance.

— дѣтель, *sf.* la vertu; || un bienfaiteur; ||

|| *fig.* un nourricier.

— дѣяне, *sn.* le bienfait, la munificence,

libéralité *f.*

— име, *sn.* le renom; || *Jur.* la fâme; ||

който има — или лошаво, bien ou mal

famé.

— нѣравенъ, *adj.* sage; || *fig.* tempéré;

|| -сьмъ, *vn.* avoir des moeurs *f.*

— нѣравие, *sn.* la morale; || -то (*на една*

работа), l'affabulation *f.*; || уча —, *va.*

moraliser. [logue *m.*

— нѣравна поучителна басна, *sf.* l'apo-

нѣравность, *sf.* la sagesse.

— приличень, *adj.* honnête, propre; -чно,

-ment; || *fam.* canonique.

— приличность, *sf.* l'honnêteté *f.* le dé-

corum; || назя —, *va.* sauver les dehors.

— приемливъ, *adj. fam.* accueillant.

— свѣстенъ, *adj.* consciencieux, scrupu-

leux; тно, -eusement.

— свѣстность, *sf.* bonne foi *f.*

— склоненъ, *adj.* affectueux, affectionné; -лно-

-ment.

— сърдечень, *adj.* bon.

— сърдечие, *sn.* la cordialité.

— ставень, *adj.* bien membré.

— стойнъ, *adj.* modeste, séant; -но, -ment.

— сторителень, *adj. fig.* coulant; -лно,

-amment.

— състояние, *sn.* le bien-être, l'aise *f.*

— утро, *sn.* bon jour.

Добъръ, *adj.* bon, beau ou bel, comme il

faut; 1. convenable, véritable, honnête, cha-

ritable, élément; 2. *Méd.* louable, 3. *fig.*

sain; 4. по-, préférable; || ставамъ по —,

vn. rabonir; 5. твърдъ —, *fig.* saillant; 6.

най —, mieux; 7. garantir; || бывамъ — (*за*),

vn. garantir; 8. ставамъ — (*за нѣкого*),

vn. répondre; 9. (*за вътъ прѣ-тъ*), favorable,

propice.

— вечеръ, *sm.* bonsoir!

— видъ, *sm. pop.* le sion.

— день, *sm.* bonjour!

— размѣръ, *sm. Archit.* l'eurythmie *f.*

— разумъ (въ), *adv.* en bien.

— човѣкъ, *sm.* un bon diable; || той е —,

fig. c'est un bon israélite.

Добры миризмы, *sf. pl.* les odeurs *f.*

Добрѣ, *adv.* bien, en bien, bon, oui, bravo etc

bravissimo, si fait; 1. *prép.* entre deux

yeux; 2. *adv. fig.* sainement; 3. твърдъ —,

fam. optimè; 4. най —, par excellence;

5. отъ всадѣ ми е —, *vn.* nager en grande eau; || *fam.* comme un coq en pâte; 6. дошль гостяниъ, *s.* un bienvenu; 7. — сте дошле! *adv.* soyez le bienvenu; 8. — ми эль, moitié félicite, moitié raisin; 9. — ми е, *vn.* se féliciter; 10. не може по —, le mieux du monde; 11. нѣ тѣй — както, inférieurement à; 12. по —, mieux (*pour* plu bien), plutôt; 13. бывамъ по —, *vn.* valoir mieux; 14. по — е, il vaux mieux; 15. за по —, *adv.* à l'envi, à qui mieux mieux; 16. колкто са може по — или твърдѣ —, а mieux le mieux du monde; 17. отъ часъ на часъ по —, de mieux en mieux; 18. по — както, *adv.* supérieurement à; 19. по — отъ всичко, surtout, uniquement; || *и най* —, sur toutes choses; 20. стопете —, *adv.* de grâce; 21. — съмъ, *vn.* se porter bien.

Добывамъ (*дѣца*), *vn.* enfanter, procréer, accoucher; 1. (*придобывамъ*), gagner; 2. (*повѣрене*), s'accréditer; 3. (*страсть къмъ*), s'affoler de; 4. добыла (*за родителжа*), être délivré.

Добыване, *sm.* la procréation, enfantement *m*; || (*за жена*), la délivrance, accouchement *m*; || *fig.* coup de filet *m*.

Добывателень, *adj.* lucratif; -лно, -ivement.

Добывачъ, *ка, s.* gagneur, euse; un aliénataire.

Добывка и При —, *sf.* le bénéfice, la rente, le produit, profit, gain *m*, utilité *f*, revenu *m*, revenant-bon *m*; 1. l'intérêt *m*, aquêt, bon *m*, quintessence *f*, parti, lucre, émolement *m*, appoint *m*, capture *f*, butin *m*; 2. (*процѣнтъ*), *Com.* le pourcent, l'intérêt *m*, le boni; 3. *fig.* le compte, la curée; 4. отъ — на —, *Com.* intérêts des intérêts ou -composé; 5. на —, l'arrière change *m*; 6. гладень за —, *fig.* âpre à la curée; 7. давамъ пары съ —, *va.* faire travailler son argent; 8. даване пары съ —, la collacation; 9. на доживотна —, à fonds perdus *m*; 10. получевамъ добра —, *va. fam.* faire vendanges *f*. 11. смѣтка отъ — на —, l'anatocisme *m*; 12. приездъ за промѣняване —, un conversioniste.

Добывкы, *sf. pl.* les fruits *m*.

Добывна работа, *sf. fig.* vache à lait, *f*.

Добывчена цѣна, *sf.* le denier. [percentage.

Добывченъ сборъ (*на сумма*), *sm. Com.* le

Добытакъ, *sm.* le bétail (*pl.* bestiaux), la bête, animal *m*, la brute ou bête brute; 1. (*за коня*), bête chevaline; 2. *fig.* une pécore; 3. брва рогать —, une pièce de bétail; 4. вѣдене —, éducation du bétail, *f*; 5. даване — за пасене на село и даденый — за, *Jur.* le cheptel et chepteil; 6. поемникъ на — за пасене на село, *Jur.* un cheptelier; 7. запиране — за олавяне въ вияв, *Jur.* mettre en fourrière *f*; 8. правягы — цы, *va.* bestialiser.

Доведеникъ, *sm.* le beau-fils.

Доведеница, *sf.* la belle-fille.

Доведени братъ, *sm.* le demi-frère; || -на сестра, *sf.* la demi-soeur.

Довождамъ (*изново*), *va.* ramener.

Довождачъ (*на подоячкы*), *sm.* un meneur.

Доволенъ, *adj.* suffisant, opulent; 1. *Théol.* congru; -лно, -ément; 2. — съмъ, *vn.* se louer de; 3. бывамъ —, *vn.* suffire; 4. доволно е, *v. imp.* suffit, il suffit.

Доволно, *adv.* assez, suffisamment, à ou en suffisance, au long, tout au long, 'hela; || *fam.* rag-dessus les yeux.

Доволность, *sf.* la suffisance, opulence *f*.

Довоство, *sm.* la suffisance.

Доволствувамъ, *va.* subvenir.

Довършевамъ, *va.* finir, achever, consommer.

Довършеване, *sm.* l'achèvement *m*.

Довършевачъ, *sm.* un consommateur.

Довършане, *sm.* la consommation.

Довършенъ, *adj.* achevé, consommé.

Довѣрявамъ, *va.* accréditer.

Довѣренность, *sf.* la faveur.

Догаждамъ и -говеждамъ, *vr.* soupçonner, se douter de, conjecturer.

Догаждане и -говеждане, *sm.* le doute, le soupçon; || *fig.* le tact.

Догма, *sf.* le dogme.

Догматически, *adj.* dogmatique; -скы, -ment.

Догматическо писало, *sm.* le dogmatique.

Догматикъ, *sm.* un dogmatiste.

Догръ (*рыболовна ладя*), *sm.* *Mar.* le dogre.

Догъ (*самсонъ ижсъ*), *sm.* le dogue.

Додадка, *sf.* l'allonge *f*, le comble.

Додѣ (*доклѣ*), *adv.* où.

Додѣвамъ, *va.* inquiéter, incommoder, gêner, déplaire, lasser; 1. contrarier, chicaner, molaster, assomer, deiner, obséder, vexer; 2. (*къ кому*), peser sur le coeur; || *fam.* juguler, rabrouer; 3. *fig.* assassiner, assieger, choquer; 4. *pop.* scier.

Додѣване, *sm.* le mécontentement, la contrariété, molestation, importunité *f*; || докарвамъ —, *va.* mécontenter.

Додѣвателень, *adj.* incommode, importun, vexatoire; || *fam.* vexant, guignonant; || *pop.* scient.

Додѣвень, *adj.* contrariant.

Доене, *sm.* la nourriture; 1. *Méd.* la lactation; 2. (*дѣте*), l'allaitement *sm*; 3. (*крава*), la traite.

Дождство, *sm.* le dogat.

Дождъ (*началникъ у Венеция и Генуя*), *sm.* un doge; || санъ на —, le dogat; || жена му на —, une dogaresse et dogesse.

Доза (*дѣкъ*), *sf.* la prise.

Дозволявамъ, *va.* concéder, comporter, acquiescer à.

Доино крава, *sf.* vache laitière ou à lait, *f*.

Доя, *va.* nourrir; || (*подоявамъ дѣтенце*),

allaier; || (кравя, овца), traire (voyez Кърмя).

Доказательнъ, *adj.* démonstratif, probatif, justificatif, apodictique. [-тѣмент.

— документъ, *sm.* Jur. le soutènement et **Доказательство**, *sn.* la preuve, la démonstration, le témoignage, justification, conviction *f.*, argument *m.*, raison, charge *f.*: 1. *fig.* le trait; 2. (знакъ), la marque; 3. прѣдложене -ва, l'argumentation *f.*

Доказвамъ и -зевамъ, *va.* démontrer, montrer, prouver, constater; 1. conclure, justifier, avérer, argumenter, exercer, mettre; 2. (накъ), reprouver; 3. *fig.* signaler; 4. (своитѣ способности), *fig.* faire ses preuves *f.*; 5. (въ съдба лжовно пѣщо), Jur. s'inscrire en faux contre.

Доказване, *sn.* la constatation, justification, démonstrabilité *f.*

Доказвачъ, *sm.* un argumentant.

Доказливъ (що може са докаже), *adj.* démontrable, prouvable.

Докарвамъ, *va.* porter, provoquer, attirer, engendrer, donner; 1. *Com.* importer; 2. (и назадъ), ramener; 3. (подъ своя власть), *fig.* ranger sous son pouvoir; 4. (въ движене), faire jouer; 5. (въ добро сътолне), faire valoir; 6. (въ дѣйствиѣ), pratiquer, mettre en pratique; 7. (изново стока), réimporter; 8. (въ испривный видѣ), réduire; 9. (въ истинный пѣтъ), redresser; 10. (приходъ), rapporter; 11. (на себе-си), en-courir; 12. — си на умъ-тъ, il m'en souvient.

Докарване, *sm.* *Com.* l'importation *f.*; 1. (накъ стоки), la réimportation *f.*; 2. (въ първый видѣ), la réduction; 3. простень за —, *Com.* importable, *adj.*

Докарователнъ, *adj.* lucratif; -лно, -ivement.

Докаровачъ, *sm.* *Com.* un importateur.

Докачамъ, -чвамъ и -чевамъ, *va.* palper, aboutir à; 1. offenser, outrager, lesser, piquer au vif, faire tort, pousser; 2. *fig.* blesser, froisser, entamer, offusquer, toquer; 3. (съ душы пѣкого), faire une scène à; 4. (силно), pénétrer; 5. -са, *vr.* s'offenser de, s'émouvoir de, se formaliser de; || *fig.* se blesser de; 6. (за попръжия), se ressentir d'une injure.

Докачване, *sm.* l'offense *f.*, injure *f.*, outrage *m.*, lesion *f.*, patinage *m.*; 1. *fig.* le soufflet, la brèche, le froissement; 2. *Geom.* l'osculation *f.*; 3. (на медицински факюлтетъ), lèse-faculté *f.*; 4. (на величество), lèse-majesté *f.*; 5. (на човѣчеството), lèse-humanité *f.*; 6. прѣстъжване въ —, crime lèse *f.*; 7. безъ —, *prép.* sauf.

Докачвачъ, *sm.* un offenseur.

Докаченъ, *adj.* offensé, édifié.

Докачителнъ, *adj.* offensant, blessant, injurieux, diffamant, outrageant, outrageux,

âcre, maisonnant, pénétrant; || *fig.* saignant; || (на почество-та), diffamatoire.

Докачителностъ, *sf.* l'acreté et acrimonie *f.*

Докачливостъ, *sf.* la susceptibilité.

Докачливъ (който зима отъ малко пѣщо), *adj.* susceptible.

Докимастинка (опытователно искусство), *sf.* la docimastique et docimasiae; || -стически, *adj.*

Докаль и додѣ, *conj.* tandis que, tant que, jusqu' à ce que.

Докога! *conj.* jusqu' à quand.

Докопвамъ, *va.* saisir.

Докторска прѣвръзка, *sf.* la chausse.

— стѣпень, *sf.* le doctorat.

— пѣпка [тема за], *sf.* l'aulique *f.*

Докторски, *adj.* doctoral; -ски, -lement.

Докторство, *sm.* le doctorat.

Докторъ, *sm.* un médecin; 1. лейбъ —, médecin ordinaire d'un prince; 2. (на правда, на медицина), docteur en droit, en médecine, *m.*; 3. приемане за — на богословіе, la doctorerie; 4. приемамъ за —, *va. fam.* doctoriser. [наире.

Доктринеръ (въ политика), *sm.* un doctri-

Документъ, *sm.* le document, acte *m.*, titre, preuve *m.*; || промѣняване —, Jur. la novation.

Документи, *sm. pl.* les papiers *m.*; || прѣдставяне —, Jur. la production; || направачъ на лъжливъ —, un titrier.

Докъ (каналъ съ пакхаузи), *sm.* Mar. le dock; || (и бассейнъ при —), *sm.* Mar. la forme.

Долама, *sf.* gilet de flanelle, de coton, *m.*

Долахтанка, *sf.* la tunique, allumette *f.*, pet-en-l'air *m.*, cotte *f.*

Доленъ, *adj.* bas, ignoble, illibéral, humble, rampant, trivial, petit, populacier; 1. *fig.* servile, plat; 2. *Geogr.* inférieur; 3. бывамъ или падамъ —, *vn.* se ravalier, se ravilir; 4. падамъ —, *vn. fig.* se rapetisser; 5. падане —, *fig.* le ravalement, ravilissement *m.*; 6. ставамъ —, *vn.* ramper.

Долларъ (монета, 21 гр. въ Америка), *sm.* un dollar.

Долній боръ, *sm.* Mar. le bas-mât.

— изговоръ, *sm.* un vulgarisme.

— коремъ, *sm.* Anat. || l'ypogastre *m.*

— народъ, *sm.* le bas peuple.

— опасъ (на стѣльнѣ), *sm.* Archit. l'apophyge *f.*

— тѣрбухъ, *sm.* le bas-ventre.

— доливамъ, *va.* remplir.

Долманъ (връжня дрѣха) *sm.* le doliman.

Долникъ (ремыкъ у халомъ), *sm.* le surdos, la dossière. [voiles *f.*

Долнитѣ платна, *sn. pl.* Mar. les basses — прѣтѣ (на платната), *sm. pl.* Mar. les basses-vergues *f.*

Долноі, *adv.* bassement, placement.

— бразилско дърво, *sn.* le bresillet.

Долнокоремѣнь, *adj.* hypogastrique.
 — происхожденіе, *sm. fig.* la fange.
 — обнасяне, *sm.* la populacerie.
 — състояние, *sm.* la boue; || *fig.* la poussière
 Долноість, *sf.* la bassesse, lâcheté, ignobilité
f.; servilité, trivialité, abjection, vulgarité
f.; || *fig.* la petitesse.
 Долна работа, *sf. fig.* la fabrique.
 — цѣна, *sf.* la viletté et vilitté.
 — часть (на ладія), *sf. Mar.* le petit
 fond; || (на стѣлн), la coquille.
 — та часть, *sf.* le bas; || (на касса), *Тур.*
 le bas-de-casse; || (на прѣчки), l'empa-
 tement *m.* [bordant.
 — ширина (на платната), *sf. Mar.* le
 — челоіъ (на кони), *sf.* la ganache.
 Доломанъ (у хусары), *sm. Milit.* le dolman.
 Долошава ми, *v. imp.* je me trouve mal, le
 coeur me soulève.
 Доло, *adv.* bas, à bas, dessous, à ou par
 terre; 1. на —, en bas; 2. тамъ —, là
 bas; 3. по-, plus bas, ci-dessous; || *prép.*
 au dessous de.
 — подписаный (азъ), *part.* je soussigné.
 Долче (малко), *sm.* le vallon.
 Доль, *sm.* la vallée, le penchant; || *Géogr.*
 le versant; || плачевенъ —, vallée de larmes,
 de misère. [у être.
 Дома и У —, *adv.* à domicile; || -сьмъ, *vn.*
 Домакинень, *adj.* ménager.
 Домакинка, *sf.* la maîtresse. [-ment.
 Домакинственъ, *adj.* économique; -но,
 Домакинство, *sm.* le ménage, économie *f.*,
 économie *f.*
 Домакинъ, *sm.* le propriétaire, le maître,
 économe, monsieur (*pl.* messieurs); 1. *fam.*
 l'amphitryon *m.*; 2. —, -ка, *s.* patron, -onne,
 de la case; hôte, tesse; bourgeois, oise;
 3. посвоявамъ власть-та на -тъ въ къщъ,
va. fam. s'impatroniser.
 Домашаръ, *sm.* un efféminé.
 Домашень, *adj.* domestique, de ménage; ||
 (за животны), pailler, ère, *s.*
 Домашно вино, *sm.* vin du cru, *m.*
 — състояние, *sm.* le domestique.
 Доминанта, *sf. Mus.* la dominante.
 Доминиканецъ, *анка, s.* dominicaine, aine;
 frère pêcheur *m.*
 Домино (дрѣха и игра), *sm.* le domino.
 Домосѣдень, *adj.* sédentaire.
 — животь, *sm.* la sédentaire.
 Домжчывамъ, *va.* importuner, impatienter
 || *fig.* assassiner; || домжчыва ми, *v. imp.*
 perdre ou vider les arçons.
 Домжчнтелень, *adj.* impatientant.
 Домъ, *sm.* le ménage, la famille.
 Донасямъ, *va.* apporter, rapporter; 1. *Com.*
 importer; 2. (стоки), assortir; 3. (благо-
 честіе или злочестіе), porter bonheur,
 malheur.

Донасяне, *sm.* l'arrivée *f.*; || *Com.* l'importation *f.*
 Донатистъ (еретикъ), *sm.* un donatiste.
 Донесена стока, *sf.* l'importation *f.*
 Донна (титла на испанскы дамы), *sf.*
 dona *f.* [don *m.*
 Довъ (господишь въ Испанія), *sm.* dom *et*
 Допирамъ, *va.* confiner à; 1. (до ищю),
 toucher, tenir; 2. -са, *vr.* toucher à, se
 baiser; 3. -са пакъ или докачевамъ, *vr.*
va. retoucher; 4. — ме са (единъ до
 другъ), *pl.* se toucher.
 Допиране и -рване, *sm.* le contact, la con-
 tiguité; || *Géom.* point de tangence *f.*
 Допирателень, *adj.* contigu, joignant; || *Géom.*
 osculateur.
 — кътъ, *sm. Géom.* angle de contingence *f.*
 — обръчъ, *sm. Géom.* cercle tangent *m.*
 Допирателна линія (тенгенсъ), *sf. Géom.*
 la tangente.
 Доплащамъ (сѣмѣтка), *va. Com.* solder.
 Донълеваме (на блжюа), *sm.* le remplage,
 remplissage *m.*
 Допълевачъ, *sm.* un restituteur.
 Донълевамъ, *va.* remplir, suppléer, resti-
 tuer, rectuer; || (недостижното), parfourrir.
 Допълеване и -лене, *sm.* le supplément,
 le complément, la restitution, ampliation *f.*
 Допълнителень, *adj.* supplémentaire, com-
 plémentaire; || *Gram.* completif; || *Jur.* am-
 pliatif. [Gram. mot expletif *m.*
 Допълнителна дума, *sf. fig.* la cheville;
 Доправямъ, *va.* établir.
 Доправяне, *sm.* l'établissement *m.*
 Доправямеа, *vr.* consulter; || *fig.* interroger.
 Допущамъ, *va.* (voyez Процавамъ).
 Допущане, *sm. Jur.* la souffrance.
 Допръдъленъ, *adj.* limitrophe, riverain.
 — житель, *sm.* un riverain.
 Доразумѣвателень (по сдържането), *adj.*
 implicite; -лно (по мьсль-та), -ment.
 Дорически, *adj.* dorien et dorique.
 Дормезъ (кола и легло), *sm.* la dormeuse.
 Дору, -н, *adv.* voire.
 Доршъ, *sm.* (voyez Дрѣвна трѣска).
 Доста, *adv.* assez, suffisamment, à ou en suf-
 fisance, baste, 'holà, la 'et la la; 1. (за
 думъ), *fig.* parasite; 2. *interj. Mar.* avaste-
 ou vaste; 3. — e, *v. imp.* suffit, il suffit.
 Достаточень, *adj.* suffisant, compétent, ample;
 -чно, -ment; || *fam.* bastant. [l'évitée *f.*
 Достаточна ширина (на рѣка), *sf. Mar.*
 Достигаемъ и -гвувамъ, *va.* atteindre, par-
 venir, aboutir à, arriver à, gagner, attraper,
 accueillir, venir; 1. (иджого), joindre; 2. (до
 крайностъ), *vr.* être à bout; 3. (помы-
 сль-та на желанеата си), surgir au
 port; 4. (да прося), être réduit à la besace.
 Достигване (съ рѣка, съ гласъ, съ погледъ),
sm. la portée. [-ment.
 Достовѣренъ, *adj.* authentique, officiel; -рно,

Достовѣрность, *sf.* l'authenticité *f.* crédibilité, véridicité, véracité *f.*
 — вѣрна дума, *sf.* mot ou parole d'évangile.
 — забѣлжатель, *adj.* curieux; -лно, -еusement.
 — забѣлжательность, *sf.* la curiosité.
 — длѣжно, *adv.* dûment. [ble; -лно, -ment.
 Достойнозабѣлжатель, *adj.* remarquable.
 Достойство, *sm.* le dignité, le mérite, le rang, le grade, le caractère; 1. *fig.* la volée; 2. сваяльм или отнимаемъ —, *va.* dégrader; 3. безъ —, nul, *adj.*
 Достойнъ, *adj.* digne, méritant; 1. (за), digne de; 2. (да бжде пріемъ), adoptable, acceptable; 3. (за обожаване), adorable.
 Достопамятенъ, *adj.* mémorable; -тно, -ment.
 — памятности, *sf. pl.* les mémoires *f.*
 — почтенъ, *adj.* honorable, vénérable; -но, -ment.
 — почтеность, *sf.* l'honorabilité *f.*
 — хваленъ, *adj.* louable, méritoire, glorieux.
 Досѣгамъ, *va.* atteindre.
 Досѣгателевъ, *adj.* attendant à.
 Дотегнувамъ, *va.* persécuter, assomer, obséder, importuner, grever de, écraser de; 1. (къ кому), chagriner et se — de, fatiguer; || *fig.* tanner; || *fat.* juguler; 2. *fig.* talonner; 3. *fat.* tarabuster, s'alaridir.
 Дотегване, *sm.* le chagrin, angoisse *f.* persécution, indignation *f.* scandal *m.* molestation *f.* importunité *f.*; || *fig.* l'aigreur *f.*; || прѣгълтамъ -неа, *va. fig.* avaler des couleuvres *f.* [tannant.
 Дотегнуватель, *adj.* persécutant; || *fat.*
 Дотегнителны приказки, *sf. pl. fig.* la litanie. [vr. se recruter.
 Дотжкмявамъ (войска), *va.* recruter; || -са, Дотжкмяване, *sm. fig.* la recrue. [tier *m.*
 Доуромажия, *sm. t. Mar.* maître charpen.
 Дофинъ (титла), *sm.* dauphin *m.*; || стопаница на —, une dauphine.
 Дохвата, *sf.* le bulletin.
 Дохождамъ, *vn.* arriver, venir; 1. (до брѣгътъ), *Mar.* affaler; 2. (на врѣме), arriver comme marée en carême; 3. (между две тѣла), s'interposer; 4. (ненадѣвно), survenir; 5. (до нѣщо), venir et en venir à; 6. (накъ), revenir; 7. (въ себе-си пакъ), revenir à soi; 8. (на себе-си), reprendre ses esprits *m.*; || *fig.* cuver son vin; 9. (си), s'en venir; 10. дохожда ми на умъ, s'aviser de; 11. който е дошълъ, un arrivant.
 Доходжане, *sm.* l'arrivée *f.* la venu; 1. (вода), la crue; 2. (назадъ), le retour; 3. завчасъ слѣдъ -то, au débotter *m.* [adj. *sm.*
 Доходжачъ (който дохожда), *sm.* venant.
 Доходъ, *sm.* le bénéfice, la cure; || който пуца —, (-денъ), bénéficiaire, *adj.*
 Дошълъ, *adj.* venu; || пръвъ —, le premier venu; || пръвъ ново —, un nouveau venu.

Дошлянтъ, *sm.* un nouveau-venu, rendu, *adj.*;
 1. —, ка, *s.* immigrant, ante; 2. (ненадѣвно), survenant, ante, *s.*; 3. *Jur.* afférent, *adj.*
 Драгантовъ сиропъ, *sm. Pharm.* le diatrageanthé.
 Драгетъ (платъ), *sm.* le droguet, la bre-luche; -тенъ, de droguet; || -тенъ тѣкачъ, *sm.* un droguetier.
 Драгоманско зване, *sm.* le drogmanat.
 Драгоманъ, *sm.* un drogman et dragoman, un conducteur.
 Драгостно, *adv.* de bonne volonté, volontiers, oui-da, de bonne grâce; || нъ —, de mauvaise grâce.
 Драгоцѣнность, *sf.* le bijou.
 Драгоцѣнъ, *adj.* précieux (voyez Безцѣнъ).
 Драгунъ (конни войскарь), *sm. Milit.* un dragon; || — трѣва, *sf.* l'estragon *m.*
 Драгъ, *adj.* cher, gracieux; -го, -eusement.
 Дразнене, *sm.* le 'harcèlement.
 Дразнилникъ, *лница, s.* instigateur, trice.
 Дразня, *va.* agacer, 'harcéler, pointiller, cabrer; || *Med.* irriter.
 Драйверъ-рей, *sm. Mar.* la bôme.
 Драйрепъ, *sm. Mar.* l'itague et étague *f.*
 Драма, *sf.* le drame ou comédie larmoyante; || съчинявамъ видъ —, *va.* dramatiser.
 Драматическа поезия, *sf.* le théâtre.
 Драматически, *adj.* dramatique; -скы, -ment.
 — видъ, *sm.* le dramatique.
 — писателъ, *sm.* un dramatisiste.
 Драматическо искусство, *sm.* la scène.
 — съчинене, *sm.* le drame.
 Драматисмъ, *sm.* le dramatique.
 Драматургъ (съчинителъ на драмы), *sm.* un dramaturge.
 Драпнувамъ, *va.* draper; || -са, *vr.* se draper.
 Драпировка, *sf.* la draperie.
 Драсканница, *sf.* l'égratignure *f.* éraflure *f.*
 Драсколачъ, *sm.* un crayonneur, caricaturiste *m.*; || (лоушъ спусателъ), *fat.* un gâte-papier.
 Драсколене, *sm.* l'écrivainerie *f.*
 Драсколица, *sf.* la raie, barre, délinéation *f.*
 Драсколич и -каницы, *sf. pl.* des pieds de mouches, barbouillage *m.*
 Драсколя (накръсть), *va. Point.* contre-hacher.
 Драсень и -ски, *adj.* gigantesque, colossal.
 Драсъ, *sm.* un géant, colosse *m.*; || *pop.* cas-seur de raquettes, *m.*
 Драхва (дига гжска), *sf.* oiseau, l'outarde *f.*; || (тиле), outardeau *m.*
 Драхма (драмъ), *sf.* un gros; || (монета и драмъ), une drachme et dragme.
 Драцъ, *va.* écloreher, égratigner.
 Дражеты (дрѣбны конфекты), *sm. pl.* la dragée; || захлупцы за —, le drageoir.
 Дрезина, *sf.* la draisienne et draisine ou vélocipède.
 Дрейзувамъ, *vn. Mar.* dériver.

Дрейвъ, *sm. Mar.* la dérive; 1. лежъ въ —, *vn.* se mettre en travers, saréer et sa-reuer; 2. лежане въ —, la sарe; 3. по-ставямъ въ — събраны платна, *va.* mettre en panne *f*; 4. стоя въ —, *vn.* être, rester ou se tenir en panne; 5. стой въ — ладя, *v. imp.* il empanne.

Дрекъ, *sm. Mar.* le grappin; || ентерь —, grappin d'abordage.

Дренажъ (*изсушаване на блатлива земя*), *sm. Agric.* le drainage; || -женъ улукъ, *sm.* tuyau de drainage.

Дренирувамъ (*изсушавамъ земя*), *va.* drainer.

Дрипа, *sf.* la chiffre, la piece; || *fam.* la loque.

Дрипаво облекло, *sm.* le dépenaillement.

Дрипарка, *sf.* une pattière.

Дрипаръ, *ка, s.* chiffonnier, ère; peiller *m.*

Дрипавъ, *adj.* déguenillé; || *fam.* dépenaillé, guenilleux, loqueteux.

Дрипелно цвѣте, *sm. plante*, la jacée.

Дрипелъ, *sm.* le chiffon, la vieillerie, lambeau, linge *m.* gueuserie *f*, 'haillon *m*; 1. *fam.* le penaillon, la guenille, la loque; 2. *pl.* -ли, le chiffonnage; || *fam.* la penaillerie; 3. обирамъ си -литъ, *va.* prendre son sac et ses quilles *f*; 4. отбирамъ по видове -ли, *va.* délisser; 5. отбирачъ, *ка, на хартии.* отривкы или -ли, *s.* délisser, euse; 6. поставямъ -ли (*хърня*), *va.* rapiéceter; 7. събирачъ на -ли, *vn.* friper.

Дрипелче, *sm. dim. fam.* le guenillon; || *pop.* la loquette.

Дрипка, *sf. dim. pop.* la loquette. [euse.

Дриплю, *ла, s. pop.* truand, ande; trucheur,

Дриплющы, *sm. pl. pop.* la truandaille.

Дрипы *f* и -пели *m* (*за хартія*), *sf.* les drilles *f*.

Дрисакъ *m* и -скане, *sm.* la diarrhée, le dévoiement, cours de ventre; 1. *Méd.* le flux; 2. *pop.* la courante, la foire; 3. докарвамъ —, *va.* dévoyer; 4. който произлазя отъ —, diarrhèique, *adj*; 5. страдамъ отъ — или имамъ —, *va. vn. pop.* foiger; 6. църъ за —, *Méd.* antidiarrhèique, *adj*.

Дрисня, *sf. Méd.* la lenterie.

Дробене, *sm.* la fraction; || (*на металлы*), la granulation.

Дробевъ, *adj. Arithm.* fractionnaire; || *Gram.* partitif; || (*на дробъ-та*), *Anat.* hépatique, jécoraire.

— металл (*дробъ*), *sm.* la grenaille.

Дробна луна, *sf.* éphélide épathique *f*.

Дробничникъ, *sm. plante*, l'aigremoine *f*.

Дробникъ, *sm. plante*, l'hépatique *f*.

Дробъ, *sf. Arithm.* la fraction; 1. (*оловны брабонкы*), la cendrée; 2. (*жицеръ*), le foie; 3. гъсчена —, foie gras; 4. възпалене на -та, *Méd.* l'hépatite *f*.

Дробя, *va.* fractionner, grener; || (*металлъ*), granuler; || (*на зърна металлъ*), grenailier.

Дрожкы (*русска кола*), *sf. pl.* le droseki.

Дролко, *sm.* pointe de vin, *f*. [daire.

Дромадерь (*камила*), *sm. quadr.* le droma-

Дърваръ, *sm.* un abateur (de bois).

Дървена армоника, *sf.* le claque bois ou régale. [bois *f*.

— въшка, *sf.* le pentatome ou punaise des

— губерка, *sf. Mar.* le gournaleu.

— гжба, *sf.* le champignon, amadouier *m*;

|| греда отъ —, la champignonnière.

— клапа (*на шия, съ Кина*), *sf.* la sangue.

— кондура или Театрална -калевра, *sf.* le socque.

— направа (*на жерка*), *sf. Archit.* la cage.

— подлога, *sf.* la chantignole.

— ржшетка (*у дивацы*), *sf.* le boucan.

— сабя (*у арлекинъ*), *sf.* la batte.

— смола (*камедъ*), *sf.* la résine.

— стѣна, *sf.* pan de bois, *m*.

— чѣша, *sf.* la gamelle.

Дървенца, *sf. insecte*, la punaise; || църъ за -цы, cimifuge, *adj*.

Дървенчиникъ, *sm. plante*, la cimicaire.

Дървено кледало, *sm.* la crécelle ou cresselle.

— колѣндра, *sm.* la molette.

— кутѣлче, *sm. Pharm.* le bistoutier.

— магаре, *sm.* le baudet; || *Méc.* le chevalet.

— сѣдло, *sm.* l'arçon *m* (*воуеъ Кривакъ*).

— трыкалце (*за пѣтелкы*), *sm.* moule de bouton *m*. [sm. la boissellerie

Дървень, *adj.* de bois; || всякой — сѣдъ,

— катранилникъ, *sm.* le bidon.

— клинъ, *sm.* le taquet, ébuard *m*; || *Тур.* le taquoir.

— коушъ, *sm. Mar.* le margouillet.

— кутѣлъ, *sm.* l'égrugeoir *m*.

— пилецъ (*за млбрене*), *sm.* le papagai.

— хърбель (*на гирани*), *sm.* le rouet.

— чукъ (*за набиване обръчи*), *sm.* le chassoir; || (*съ два главулка*), le maillet.

— шалашъ (*колыба*), *sm.* la baraque.

Дървены кондуры, *sf. pl.* le sabot; 1. хода съ —, *vn.* saboter; 2. който прави или носи —, sabotier, ère, *s*; 3. играене съ —, la sabotière.

Дървникъ, *sm.* le billot.

Дърво (*пл. дърва, дървета и дръвие*), *sm.* le bois, arbre *m*, ligneux *m*; -вень, de bois; 1. (*съ кората си*), bois en grume *f*; 2. единъ късъ —, *Mar.* le romaillet; 3. (*на оржжѣ*), la monture; 4. -прѣчка, *sf.* barre de sabestan, *f*; 5. (*пукнато отъ студъ*), bois gélif; 6. (*сгодно за издѣлване*), bois d'équarrissage; 7. върволица -ва по вода, le radeau; 8. вързия -ва, la falourde, le cotret; 9. -ва (*за горене*), bois de chauffage; 10. ритла -ва, le bûcher, le chantier; 11. прѣнасямъ изъ гора -ва, *va.* débarder; 12. сѣкъ -ва, *va.* bûcher; 13. — вета (*за направа, била, кересте т.*), bois de char-

penne *f.*, bois de construction *f.*; 14. (наръзаны на дъски), la menuise *et* -nuisaille; 15. (несгодны за работа), le mort-bois; 16. (за скела), le boulin; 17. окастреване -вие, le recerage, ébranchement *m.* 18. окастреване -вие, *va.* recerer, ébrancher; 19. ново посаждане -вие въ гора, le reboisement; 20. пакъ посаждане -виевъ гора, *va.* reboiser; 21. посаждане -вие на тиренъ редъ, le quinconce; 22. разсаждане -вие, l'arboriculture *f.*; 23. изобречене -вие по камани, *B. nat.* l'arborisation; 24. -вие (съ изобразене), *Minér.* arborisé, *adj.*

Дървовидень, *adj.* *Bot.* dendroïde.

— дъбие, *sn.* la boiserie. [penterie *f.*
— дъбска работа, *sf.* la charpente, char-
— дъбство, *sn.* la charpenterie.
— дъблецъ, *sm.* un charpentier, fendeur de
bois *m.*, bûcheron *m.*; || *pop.* un palot, pacant *m.*
— лакъ, *sm.* touffe d'arbres, *f.*
— мѣрачь, *sm.* mouleur de bois, *m.*
— сѣкъ, *sm.* le billot. [le capricorne.
— сѣчко, *sm.* un bûcheron; || —, *insecte*,
— точень червей, *sm. insecte*, le perce-bois,
ture ou man *m.*, man *m.*, artisan *m.*
— точецъ (брьмбарь), *sm. insecte*, le scolyte.
— тичина (отъ тріонъ), *sf.* l'anomie *f.*

Дървулекъ, *sm.* l'idole *f.*; 1. (за ботушы),
l'embauchoir *m.*; 2. (у вистъ), le mort; 3.
прѣправямъ новъ — (на оржжіе), *va.* remon-
ter; 4. прѣправяне новъ —, le remontage.
Дръвче, *sn. dim.* l'arbrisseau, arbuste; || (задъ
столъ), l'antibois *m.*; || съ —, *Blas.* futé, *adj.*

Дървоѣдецъ, *sm. insecte*, le xylophage.
Дръвѣтъ, *adj.* boiseux; || *Bot.* ligneux.
Дръгла, *sf.* une mazette, rossinante *f.*, bour-
rique *f.*; 1. (слабъ конь), la rosse; 2. (за
конь), le eriquet; || *fat.* la 'haridelle.

Дръглявь, *adj.* décharné.

Дръглясть конь, *sm.* le bucéphale.

Дръгнивь, *adj.* *Méd.* scabieux.

Дръгнѣжа, *vr. pop.* se galer.

Дръжава (царщина), *sf.* puissance *f.*, cour-
onne *f.*, pouvoir *m.*; 1. (молокъ т.), le do-
maine; 2. (имотъ), le fonds; 3. (мошя),
la propriété; 4. (земля), la terre; 5. (циф-
ликъ т.), maison rustique *f.*, ferme *f.*, cam-
pagne *f.*, métairie; || *Jur.* le ténement; 6.
(нива въ ржѣвъ на селянинъ), le franc-
fief; 7. примѣрна —, ferme modèle *f.*; ||
скарване въ —, *Jur.* la nouvelleté.

Дръжавень, *adj.* puissant.

— господарь, *sm.* un potentat.

Дръжавіе, *sn.* le caractère.

Дръжавникъ (моштеринъ), *sm.* propriétaire
d'un domaine *m.*, seigneur censier *m.*

Дръжавски, *adj.* foncier; -скы, -èrement.

Дръкала, *sn.* l'anse *f.*, la prise, la poignée,
bois d'un fusil, *m.*; 1. (санъ т.), la 'hampe; 2.
(на кърма), *Mar.* le timon, la barre; 3. (у

лопата), *Mar.* le taubour; 4. (на оржжіе),
crosse de fusil, *f.*; 5. (на ралица), le man-
cheron; 6. (на станъ), *Typ.* barreau de
presse *m.*; 7. глава на —, tête de cognée *f.*
Дръжалце, *sn. dim.* l'anse *f.*; || (за жѣ-
лѣзны писалкы), le porte-plume; || (на
оловни перо), le porte-stylog.

Дръжане (за тѣстеры, слѣтки), *sn.* la
tenue; || промѣнявамъ -то на ржката си
върху цигулка, *va.* *Mus.* démancher; || про-
мѣняване -то на ржката върху цигулка,
le démanché. [un concubinaire.

Дръжанка, *sf.* une concubine; || който има —,
Дръжанчество, *sn.* le concubinage.

Дръжанъ (чисто), *adj.* bien tenu.

Дръжеливъ, *adj.* tenable, constant; || (за
опашка на живитны), *H. nat.* prenant.

Дръжка, *sf.* le manche, la châsse, la mou-
ture; 1. (на климало), la brimbale et brig-
guebale; 2. (на махалце у часовникъ),
le coq; 3. изваждамъ -та на сачево, *va.*
démancher; || изваждане —, le démanche-
ment; || изваждаца, *v. imp.* il se démanche;
4. поставямъ — или чиренъ, *va.* emman-
cher; || поставяне —, l'emmanchement *m.*

Дръжникъ, *sm. Jur.* un bien-tenant; || (на
соколъ), un affaiteur; || (ремыкъ), le re-
culement.

Дръжъ (ловецки выкъ), *interj.* *Vén.* velaut!

— ладія, *sf.* poisson, le remora *et* -more *f.*

Дръжж (у книги, слѣтки), *va.* tenir; 1.

(здраво), maintenir; 2. (на кжсо конь),

renfermer; 3. (пакъ), retenir; 4. (провис-

нато), balancer; 5. (съ ржѣвъ), manier; 6.

(на ржка соколъ), affaître; 7. -са, *vr.* tenir,

durer, suivre, se posséder; 8. *fig.* se sou-

tenir, surnager; 9. (за), professer; 10.

(здраво), se maintenir; 11. (здраво на

мысль-та си), abonder dans son sens;

12. (о вѣщо), se tenir à; 13. (ѣко на мы-

сливъ си) persister dans; 14. (на връхъ

угла), branler au manche, *m.*; 15. (отъ),

rouler; 16. (къмъ вѣтрѣ-тѣ), *Mar.* serrer.

Дръзливъ, *adj.* assuré.

— измамачъ, *sm.* un affronteur.

Дръзновень, *adj.* 'hasardeux; -но, -eusement.

Дръзнувамъ, *vn.* oser, se permettre, prendre
la liberté; aventurer, se 'hasarder, se ris-

quer, affronter.

Дръзостень, *adj.* généreux, libre, large, dé-
libéré; 1. osé, courageux, résolu, déterminé;

2. 'hardi, téméraire, entreprenant, aventu-
reux, outrecuidant *et* -cuidé, gaillard; 3.

бывамъ —, *vn.* avoir du toupet *m.*

— ловець, *sm. fat.* un perce-forêt.

Дръзостливъ, *adj.* audacieux; -во, -eusement.

Дръзотна жена, *sf. fig.* une gendarme.

Дръзостно, *adv.* franchement, résolument,
'hautement, vertement, tête baissée; || *interj.*
ferme.

Дързостно постъпване, *sm.* coup de main *f.*
— предприемване, *sm.* l'échauffourée *f.*,
équipée *f.*

Дързостъ, *sf.* la franchise, liberté, confiance, impertinence *f.*; 1. l'audace *f.*, le courage, la témérité, hardiesse, cranerie *f.*; 2. *fig.* le front, aplomp *m.*; 3. *имамъ* —, *va.* oser.

Дърма, *sf.* le râteau, le fauchet, la 'herse;
1. грѣбна съ —, le râtelier; 2. грѣбна или
чистя съ —, *va.* râtelier; 3. пълна —, une
râtelée.

Дърмачъ, *ка, s.* râtelier, euse; un 'herseur.

Дрънгазица, *sf.* *fam.* l'amphigouri *m.*

Дръндаръ, *sm.* un arçonneur.

Дрънкалка, *sf.* la sonnette, le grelot, 'hie *f.*
'hochet, *m.*; || *Blaz.* le grillet ou grillete *f.*; ||
съ — лкы, *Blaz.* grilleté, *adj.*

Дрънкамъ, *vn.* sonner, ferrailier, carillonner;
(вълна), *va.* arçoner.

Дрънкане, *sm.* la carillonnement. || la sonnerie.

Дрънкателна нареда (въ часовникъ), *sf.*

Дръннуване, *sm.* le cliquetis.

Дрънпамъ, *va.* tirer, traîner, tirailler, arracher, bander, 'houspiller; 1. (и назадъ-), retirer; 2. (воздѣтъ на конь), saccader; 3. дръпа (за дръва), *v. imp.* il engonce; 4. —са, *vr.* se retirer; 5. (назадъ), plier.

Дръпане, *sm.* le tiraillement, la traction, la traîne; || (на цѣпкытъ у конь), l'escavescade *f.*

Дръпателна сила, *sf.* *Méc.* force tractive *f.*

Дръпнатъ, *adj.* lunatique, *sc.*; 1. (за писало), saccader; 2. *fig.* timbre, toqué, timbre fêlé *m.*, tête fêlée *f.*; 3. *fig.* un papillon; 4. (пернатъ човѣкъ), mauvaise tête *f.*

Дръпнаты прищѣвки, *sf. pl. fig.* les lunes *f.*

Дръпнувамъ (тукъ тамъ по нѣкоя кистца на куча), *va.* Peint. taper.

Дръпнуване (назадъ), *sm.* *Milit.* battre en retraite *f.*; || (отведиашъ юзда на конь), la saccade.

Дрътъ, *adj.* âgé, invalide.

Дръца, *sf.* la foulerie.

Другадъ, *adv.* ailleurs, autre part.

Другари, *sm. pl. Jur.* les consorts *m.*

Другарка, *sf.* une compagne.

Другарски разговоръ, *sm.* la coterie.

Другарство, *sm.* la camaraderie; || *Com.* la compagnie, la société; || раздвоевамъ —, *va.* désassocier et se —, *vr.*

Другаръ, *sm.* sociétaire, *adj. m.*, un associé, compagnon *m.*, adjoint *m.*; 1. —, *ка* и —ружка, *s.* un ami, cousin, ine; camarade *m.*; 2. (въ училищница), un collègue, condisciple *m.*; 3. —, *ка* (на хоро, на игра), *sc.* partenaire et partner; 4. выкамъ —, *va. Vén.* 'houpper.

Друго (безъ), *adv.* sans faute.

— вѣрнъ, *adj.* hétérodoxe.

— вѣрецъ, *sm.* un dissident. [spirituel.

— казателенъ, *adj.* tropologique, figuré,

Другоприказвателенъ, *adj.* parabolique;
— лно, —ment.

— приказване, *sm.* l'allégorie *f.*

— приказвачъ, *sm.* un allégoriseur.

— яче, *adv.* autrement.

Другъ, *adj. et pron. indéf.* l'autre *m.*; 1. единный и —гий, l'un et l'autre; 2. единъ —, l'un l'autre; 3. едно въ друго, l'un dans l'autre, l'un portant l'autre.

— пжтъ, *adv.* au temps jadis.

Другытъ, *sm. pl.* l'autrui *m.*

— людіе, *sm. pl.* le reste des hommes, *m.*

Другеско съобщене, *sm.* la confidence.

Дружина, *sf.* la camaraderie, bande, troupe *f.*, gamas *m.*, cohorte *f.*, cabale *f.*; 1. *fig.* escadron *m.*, 'horde *f.*; 2. *Com.* la compagnie; 3. *fam.* arçoi *m.*, séquelle *f.*

Дружка, *sf.* une amie, compagne *f.*, dame de compagnie, mie *f.*; || (мжкъ за картина), le pendant; || *fig.* une bichette.

Дружки, *sf. pl.* le couple.

Друндски, *adj.* druidique.

Друндско учене, *sm.* druidisme *m.* [esse.

Друндъ, *ка* (жрецъ у Целты), *s.* druide.

Друнды (залехи жрецы), *sm. pl.* leseubages *m.*

Друменъ (за мѣрки), *adj.* itinéraire.

Друмъ (главнъ пжтъ), *sm.* la grand' route, la route, le chemin.

Друсакъ, *sm.* le cahot.

Друскамъ, *va.* balloter, cahoter; || —са, *vr.* se balloter, se cahoter, s'ébranler.

Друскане (на карета), *sm.* le soubresaut; || (на талига), le cahotage. [tant

Друсливъ (за пжтъ и талига), *adj.* cahotant.

Дръбенъ, *adj.* minutieux, ténu, menu, exigu, vétilleux.

— брашлянъ, *sm.* plante, le pucelage.

— ялмазъ, *sm.* le carat.

Дръбна бѣла рыба, *sf.* la blanchaille.

— желѣзна стока, *sf.* la lormerie; || ко-
вачъ на —, un lormier.

— или мѣдна стока, *sf.* la quincaille, la quincaillerie; || търговецъ на —, un quin-
caillier. [jule

— пара, *sf.* la plaquette; || (въ Римъ), le

— рыба, *sf.* le peuple, alvin et alevinage
m., frétin *m.*; || (мелуза), la menuaille.

— ситна захаръ, *sf.* la barbouthe. [lerie

— стомана и желѣзна стока, *sf.* la vil-
сыпаница, *sf.* *Méd.* le prurigo.

— трѣска, *sf.* poisson, le capelan et caplan.

Дръбничькъ, *adj. dim.* petit.

Дръбно, *adv.* menu; 1. на —, en détail; 2. търговецъ на —, *s.* détaillant, ante; 3. продавамъ на —, *va.* détailler.

— брашно, *sm.* (voyez Грисъ).

— кученце, *sm.* le roquet.

— цѣвкло, *sm.* plante, la bette ou poirée *f.*

Дръбностъ, *sf.* la petitesse, la ténuité, exi-
lité *f.*

Дрѣбны барбуны, *sm. pl. poisson*, le barbillon.
 — брабонки (*сачмы т.*), *sf.* la poste.
 — вѣщи, *sf. pl. Théât.* les accessoires *f.*
 — искусны нѣща, *sn. pl.* la gentillesse.
 — каманіе, *sm. pl.* la pierraille.
 — пары, *sf. pl.* la mitraille; || *fam.* la menuaille (*voyez* Баяока).
 — пидцы (*дишцы*), *sm. pl.* les petits-pieds *m.*
 — прѣспирки, *sf.* le menu.
 — разноски, *sf. pl.* menus frais *m.*; || (*жкбны*), menus plaisirs *m.*
 — рыбнцы, *sf. pl.* le frai.
 — стихотворенеа, *sn. pl.* poésies fugitives *f.*
 — труфилы, *sn. pl.* le rompon.
 Дрѣболарь торговецъ, *sm.* petit marchand; || *fam.* un charicoteur.
 Дрѣболія, *sf.* la fressure.
 Дрѣболін, *sf. pl.* les riens *m.*; 1. *fig.* bout de chandelles; 2. *fam.* les affiquets *m.*; 3. *pop.* l'affutiau *m.*; 4. (*лѣдны или желѣзны стоки*), la quincaillerie; 5. стока и торговля съ —, *fig.* la regraterie; 6. спадамь отъ разносна смѣтна на —, *va. fam.* regrater; 7. боравя торговля съ —, *va. fam.* charicoter; 8. (*отъ животны*), l'abatiss *m.*, issue *f.*; 9. (*отъ жска*), la petite-oie.
 Дрѣбосжкѣ (*всѣяка дрѣболія*), *sm.* la menuaille; 1. *fig.* le fretin; 2. пары за —, menus plaisirs *m.*; 3. събрание —сѣцы, *fig.* la bucolique.
 Дрѣбъ (*отъ остригване*), *sm.* la tonture; 1. (*отъ остригване сукно*), bourre tontisse *f.*; 2. губери отъ —, tapisserie de tontisse; 3. шѣрена харгя отъ —, papier tontisse ou velouté *m.* [pourceau].
 Дрѣвка, *sf.* plante, le cyclamen ou pain-de-
 Дрѣвиль, *sm.* Mar. le gabarier.
 Дрѣзгавина (*утрѣвина или вечерня*), *sf.* le crépuscule; || въ —, entre chien et loup.
 Дрѣзгавина пиперужка, *sf.* le sphynx.
 Дрѣзгавны пиперугы, *sf. pl.* H. nat. les crépusculaires.
 Дрѣзгавы, *adj.* crépusculaire et -pusculin.
 Дрѣманца, *sf.* Méd. le carus.
 Дрѣмателень, *adj. fig.* narcotique.
 Дрѣмателность, *sf.* le narcotisme.
 Дрѣмка, *sf.* le sommeil, assourissement *m.*
 Дрѣмля, *vn.* sommeiller; || (*накъ*), se rendre dormir; || *fam.* roupiller. [nouille].
 Дрѣнны, *sf. pl.* la cornouille; -кавъ, de cor-
 Дрѣнь, *sm. arbre*, le cornouiller, amélanchier *m.*; -новъ, d' —, *adj.*
 Дрѣха, *sf.* l'habit *m.*, habillement *m.*, vêtement, costume *m.*; 1. (*твърдъ лека споредъ ерѣмето*), habit guillermet; 2. (*матрозка*), Mar. habit de bord; 3. (*празднична*), habit habillé; 4. (*подплата на съ памукъ*), la douillette; 5. кръсть-тъ на —, la carre d'habit; 6. облачамъ —, *va.* vêtir; 7. носъ

еднаква —, *va.* se vêtir; 8. пропуцамъ си —, *vn.* se détrousser.
 Дрѣхы, *sf. pl.* le vêtement, armure *f.*; 1. (*едно-друго*), les hardes *f.*; 2. останалы-тъ — съдѣ смърть-та, cotte morte *f.*; 3. пары за манастирски дрѣхы, le vestiaire; 4. положъ за готовы —, la confection; 5. съ късы —, court-velu, *adj.*; 6. *coll.* и стая за —, la garde-robe; || (*въ манастиръ*), le vestiaire; 7. давамъ, права, шія —, *va.* habiller; 8. купувамъ си —, *va.* s'habiller.
 Друза (*скльн камыкъ*), *sf.* Minér. la druse.
 Дубрава, *sf.* la forêt, le bois.
 Дубравка, *sf.* le bosquet.
 Дублеоръ, *sm.* Théât. un double.
 Дублетъ, *sm.* le doublet; || (*въ книга, на растене*), le double; || (*въ биллардъ*), le doublé et doublet.
 Дублирувамъ (*за рола*), *va.* Théât. doubler.
 Дублонъ (*монета*), *sm.* doublon *m.*
 Дувалце, *sm.* Mus. l'embouchure *f.*
 Дуганъ, *sn.* oiseau, le vautour, le griffon; || (*съ свѣа глава*), la litorge.
 — кокошаръ, *sm.* oiseau, le milan; || (*пиле*), le milaneau.
 Дугански коремъ, *sm.* peau de vautour, *f.*
 Дуель, *sm.* le duel, combat singulier *m.*, rencontre *f.*; || повыкване на —, le défi; || писмено выкване на —, le cartel.
 Дуелисть, *sm.* un duelliste, raffiné, ferrailleur *m.*
 Дузина, *sf.* la douzaine; 1. съ —, à la douzaine; 2. дванайсетъ —ны, une grosse; 3. половина —, un sixain.
 Дукато, *sn.* l'aspres *m.*; || (*дрѣбна пара*), la maille; || *fig.* le liard.
 Дукатонъ (*срѣбърна монета*), *sm.* ducaton *m.*
 Дукатце *sn.* la paillette; || обшитъ съ —ца, pailleté, *adj.*; || голямъ —, le paillon.
 Дулапъ (*въ видѣ*), *sm. t.* la niche, le placard; 1. (*съ конь*), manège à chevaux, *m.*; 2. (*за прѣсване жито*), le tarare; 3. (*за ссждове*), le buffet; 4. (*за вѣстия*), le garde-manger (*voyez* Лавница).
 Дума (*рѣчь*), *sf.* le mot, la parole; 1. *fam.* le verbe; 2. — по —, mot à mot, mot pour mot, littéralement, *adv.*; 3. съ една —, *adv.* en un mot, en bref, enfin, conclusion; 4. нито една —, *fam.* pas le traître mot; 5. давамъ си —, *va.* engager; 6. докарвамъ —, *va.* mettre sur le tapis; 7. да си дойдѣ на —та, *vn. fig.* revenir à ses moutons; 8. зинамъ си —та назадъ, *va.* dégager et se —, *vr.* se retracter; 9. не си стоя на —та, faire faux bond à; || *fig.* saigner du nez; 10. не стоя на една —, *vn.* avoir son dit et son dédit; 11. което са относю до —, mental, *adj.*; 12. продължене на —, Gram. le crément; 13. примамъ си назадъ —та

или не си стоя на -та, *va.* se dédire; 14. не стоене на -та си и глоба за то, le dédit; 15. споредъ -та и отговоръ-тъ, à brusquin brusquet *m*; 16. высовопарны -мы, *pl.* de grands mots; 17. забикаляне съ -мы, la circonlocution; 18. злоупотре-бене на -мытъ, la catachrèse; 19. зная много -мы, *vn.* rédonder; 20. извиване -мы, *fig.* pointe d'esprit, *f*; 21. наговарвамъ съ лошы —, *va.* se déborder in injures; 22. натрупване -мы за единъ изговоръ, le datisme; 23. отпослѣ като каза тыя —, à ces mots; 24. прилика -мы въ различни езыцы, la paronomasie; 25. поправкане -мы въ риторика, l'épanorthose *f*; 26. приличны — съ други, *Gram.* le paronyme; 27. прѣвѣстеване -мы, *Gram.* l'inversion *f*; 28. прѣвостъ -мы, le commérage; 29. прѣв-насыамъ -мы, *va.* commérer; 30. прѣвобър-нуване -мы, *Gram.* l'hyperbate *f*; 31. рас-прѣвнувамъ -мы, *va.* faire courir; 32. скрыты —, mots couverts; 33. съ малко -мы, *adv.* à demi-mot, en raccourci.

Думамъ (*казвамъ*), *vn.* dire; || (*нѣкому, за*), parler (à, de).

Думане, *zn.* façon de parler, de s'exprimer.

Думень, *adj.* verbal, littéral; -мно, -lement.

Думка, *sf.* le dit; || *fam.* la diction.

Думо-извивачъ, *sm.* *fam.* un phrasier et phrasieur.

— производенъ, *adj.* étymologique.

— производство, *zn.* l'étymologie *f*.

— прѣвпиране, *zn.* la logomachie.

— съчинене (*синтаксисъ*), *zn.* *Gram.* le syntaxe.

— тълковачъ, *sm.* le dictionnaire.

Думъ, *sm.* le fourré.

Дуо *n* и **Дуетъ**, *m.* *Mus.* le duo.

Дупка, *sf.* le trou, ouverture *f*, pertuis *m*, déchirure *f*; 1. le creux, cavité *f*, jour *m*, oeil *m*, bouche *f*, boulin *m*; 2. la grotte, bouge, brèche *f*, fort *m*; 3. (*прозоръ*), l'évent *m*, orifice *m*, gorge *f*, gueule *f*; 4. *Anat.* la fosse; 5. *Milit.* la trouée; 6. (*игра*), la fossette; 7. (*за гвоздей*), la mortaise; 8. (*за гледане скрыто-мъ*), le judas; 9. (*въ джмото на шалуна*), *Mar.* le nable; 10. (*на зѣврове*), le terrier, la tanière; 11. (*на землята за кжщны зал-чета*), la rabouillère; 12. (*на видъ за оца-сване*), *Archit.* l'ope *m*; 13. (*за игране на валка и игране на — съ валка*), le mail; 14. (*за истичане вода*), le baracane; 15. въ камыкъ (*за пуцане вода*), le souillard; 16. кофарна —, trou de la serrure; 17. (*легло на зѣбрь*), le repaire; 18. (*за про-зорецъ*), le regard; 19. (*за прѣкарване вжже*), *Mar.* allonge d'écubier, *f*; 20. (*у рана*), *Chir.* le trajet; 21. (*на цигулка*), l'ouïe *f*; 22. (*на сѣждина*), l'embouchure

f; 23. (*на стѣна*), le vide; 24. (*на токъ*), l'âme *f*; 25. затикнувамъ —, *va.* boucher un trou; 26. искарвамъ изъ —, *va.* dénicher; 27. правя —, *va.* trouver; 28. пробивамъ —, *va.* mortaiser; 29. пробиване —, le mortaisage; 30. пробивамъ -кы на под-копа, *va.* étaper et estamper.

Дуплнкатъ, *sm.* le double.

Дупчене (*съ игла*), *zn.* *Chir.* l'acupuncture *f*.

Дупчасть, *adj.* percé, troué.

Дупчица (*у ремикъ*), *sf.* le point.

Дуумвиратъ, *sm.* le dumvirat.

Дуумвирски, *adj.* dumviral.

Дуувиръ (*доочначалникъ*), *sm.* un dumvir.

Дуръ, *adj.* *Mus.* majeur.

Духала, *zn.* *pl.* l'évantoir *m*; || *органны или* коваческы —, la soufflerie.

Духало, *zn.* le soufflet, évantoir *m*; || (*у китъ*), l'évent *m*; || (*у органы*), le souffleur.

Духамъ, *vn.* souffler; || *духа* (*за вѣтъръ-тъ*), *v. imp.* il vent, il donne.

Духане, *zn.* le souffle; || (*вѣтъръ*), la bouffée
Духателенъ санджкъ (*въ органы*), *sm.* le sommier. [bacane.

Духателна цѣва (*сарбаканъ*), *sf.* la sar-
Духанвъ, *adj.* vaporeux.

Духло, *zn.* *Mar.* lit du vent, d'un courant, *m*.

Духнувамъ (*свѣщъ*), *va.* souffler.

Духнуване (*вѣтъръ*), *zn.* soufflé de vent, *m*.

Духовенъ, *adj.* intellectuel; -вно, -lement; || *clérical, canonique, ecclésiastique, homme d'église, m*; || *Théol.* spirituel.

— концертъ, *sm.* concert spirituel *m*.

— отецъ, *sm.* directeur de conscience, *m*.

— приходъ (*пребенда*), *sm.* la prébende;

|| съ —, prébendé, *adj*.

— санъ [пріемане —, la susception.

— съвѣтникъ, *sm.* consultant du saint office, *m*.

— чинъ, *sm.* l'ordre *m*; || избранъ на —, un ordinaud; || поставямъ въ —, *va.* ordonner.

Духовенство, *zn.* le clergé, le sacerdoce; || *fam.* la prêtraille.

Духовидецъ, *sc.* visionnaire.

Духовна власть, *sf.* *fig.* l'encensoir *m*.

— паредба, *sf.* la canonique; по —, -ment.

— община, *sf.* la congrégation; || членъ на —, un congréganiste.

— пѣсень, *sf.* la cantique.

— роднина, *sf.* la compaternité.

— еждилница, *sf.* l'officialité *f*.

Духовникъ, *sm.* un cofesseur, pénitencier *m*.

Духовно (*на духъ-тъ*) *adv.* spirituellement.

— владиѣне [присѣдиняне на —, l'incamé-ration; || присѣдинявамъ на —, *va.* incamérer.

— въспиране, *zn.* l'interdit *m*.

— зване, *zn.* la robe; || *fig.* la soutane.

— или калугерско състояние, *zn.* la régularité.

Духовномистическо или Тайнствено учене (за душата и животъ-тъ), *en. la spiritualité.*

— място, *en. la commende*; 1. влязъм пакъ на —, le regrès; 2. който държи — по обвѣрване, un confidentiaire; 3. испиш на -та, le pouillé; 4. опрѣдѣленъ на —, un régaliste; 5. опрѣдѣлений на — заради починальи, obituaire, *adj.*; 6. правда за опрѣдѣлене на —, la provision; 7. получевачъ на —, un collataire; 8. раздавачъ на -та, un collateur; 9. правда за раздаване -та, la collation; 10. исправникъ на —, un obédiencier.

— настаняване, *en. la monition.*
— поучене, *en. la conférence.*
— съзнание, *en. Théol. l'intuition f.*
— състояние, *en. la cléricature.*

Духовность, *en. la spiritualité.*

Духовъ день, *en. le second jour ou le lundi de la Pentecôte.*

Духословіе, *en. la démonologie.*

Духъ, *en. l'esprit m, intelligence f, génie m, âme f*; 1. le revenant, caractère *m*; 2. *fig.* la veine; 3. (на общность-та), esprit de corps; 4. ѣвостъ на -тъ, *fig.* la contenance.

Душа, *sf. l'âme f, l'esprit m, psyché f, coeur m, revenant m*; 1. *fig.* le nerf; 2. възвѣсене на -та къмъ Бога, *Théol. l'anagogie m*; 3. берж —, *en. agonir, se mourir*; 4. бране —, l'agonie *f*, hoquet de la mort, *m*; 5. който бере —, aggonissant, *adj. s*; moribond, onde *s*; 6. *pl.* -шытъ на мрътвить (сѣнки), les mânes *m*.

Душавость, *sf. l'asthme m.*

Душавъ, *ap. asthmatique sc*; suffocant, souffleur *adj.*, poussi *m*.

Душевенъ, *adj. cordial*; -вно, -lement.

Душегубецъ, *en. un meurtrier.*

Душегубство, *en. l'homicide m.*

Душѣдѣльникъ, *ица, s. exécuter testamentaire*; || *Jur.* un fideicommissaire, fiduciaire *m*.

Душѣдѣль (отъ продажба наслѣдство), *en. le lods m et ventes lods.*

Душене, *en. l'odorat m*; 1. (на нусе), *Vén. le flair*; 2. сѣщане —, le nez; 3. учене ради — и по — l'osphrésologie *f*.

Душенъ, *adj. incorporel.*

Душевно безпокойствие, *en. la perturbation*; || *fig.* casement de tête, *m (voyez Тжра).*

— движене, *en. affection de l'âme, f.*

— размърдеване, *en. l'émotion f*; || докарвамъ —, *va. émotionner.* [prit, *f.*

— расположене, *en. fig.* assiette de l'esprit; — спокойствие, *en. l'ataraxie f.* [-eusement.

Душеспасителенъ, *adj. fig.* onctueux; —лю, Душине или Дружке, *sf. voc.* mon coeur.

Душникъ, *en. bouche de chaleur f, gneulard m, bassinet m, ventouse f, ouïe f, lumière f.*

Душъ (прѣскателна баня), *en. Méd. la douche*; || опрѣдѣлямъ -ове (нѣкому), *va. Méd. doucher.*

Душы, *sf. pl.* habitant, ante.

Душж, *vn.* sentir, halener, flairer.

Дымень каналъ (на волканъ), *en. Géol. la fumerolle.*

Дымиса, *v. imp.* il fume.

Дымо-горителенъ, *adj.* fumivore.

— пждителенъ, *adj.* fumifuge.

Дымянка, *sf. plante*, le fumeterre.

Дымы (пушакъ), *en. la fumée*; || (изъ запалена хартийна цѣва), le camouflet; || който пуца —, fumant, *adj.*

Дыня (либеница), *sf.* melon d'eau *m* ou pastèque *f*.

Дырене, *en. la perquisition, la quête*; || (на сждникъ), *Jur.* prise à partie, *f.*

Дыри, *sf. pl.* les errements *m*; || (на елемъ), l'erre *f*.

Дырилникъ, *ица, s.* chercheur, euse; réquerant, ante; || un perquisiteur, aboyeur *m*.

Дырин крака (на конъ), *en. pl.* les gigots *m*.

Дыриникъ, *en. fig.* la queue. [dossier.

Дырница, *sf.* le croupion; || (на варка), le

Дыря овча плешка, *sf.* le gigot.

Дыря, *va.* chercher, demander, perquisitionner; 1. *fig.* fouiller; 2. (звѣрь, въряя по дырята му), quêter; 3. (накъ звѣрь-тъ), *Vén.* re-

quêter; 4. (нѣкого), *fat.* pourchasser.

Дыря, *sf.* la trace, le vestige, apparence *f*;

1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елемъ по храстытъ), les

abattures *f*; 4. (на човкъ или звѣрь), la piste; 5. (на звѣрь), le trac, la voie; 6.

(на крака, стжика), le pas; 7. (отъ мърт-вощина), *Vén.* la trainée; 8. вимамъ му -та, *va.* dépister.

Дыха, *sf.* l'être *m*, l'individu *m*, l'âme *f*; || нѣма жива —, il n'y a pas un chat, pas

âme qui vive. [spiration.

Дыхане (за сятаго Духа), *en. Théol.* la

Дѣ, *adv.* où (sans mouvement); || -то и да, *conj.* où que.

Дѣанеа, *en. pl.* les faits et gestes *m*.

Дѣва (сзвѣдѣ), *sf. Astr.* la Vierge; || Прѣсвятя —, Богородица, *sf.* la sainte Vierge.

Дѣверъ, *en.* garçon d'honneur *m*, le beau-frère (frère du mari).

Дѣвойка, *sf.* une mademoiselle, (*pl.* mesdemoiselles), demoiselle *f*, jeune personne *f*,

adolescente, fille, vierge *f*, pucelle, garce *f*;

1. *fat.* jouvencelle *f*; 2. *Jur.* damoiselle *f*;

3. млада —, une poullette; 4. Орлеанска —, pucelle d'Orléans, *f*;

5. царска —, demoiselle d'honneur, *f*;

6. *pl.* -кы (що сж живѣлли въ община), les agapètes *f*;

7. вода-кы (драго-мѣнуемъ), *va.* chaperonner.

Дѣвойникъ (бргенъ), *en. fat.* un puceau.

Дѣвойничество, *en. fat.* le pucelage.

Дѣвойченъ, *adj.* virginal.
 Дѣвойчески, *adj.* vierge.
 Дѣвоичество, *sn.* la virginité.
 Дѣвойче, *sn. dim.* une fillette; || *fam.* rate *f.*; || (*млада дѣвойка*), une virginette.
 Дѣвственъ, *adj.* vierge. [*граире.*]
 Дѣзлища, *sf.* plante, l'égoropode *m.*, la poda-
 Дѣдо, *sm.* un vieux, vieillot *m.*; || le grand père, grand para *m.*, aieul *m.*
 Дѣдовина, *sf.* la métairie.
 Дѣецъ, *sm.* l'agent *m.*; || *fig.* l'acteur *m.*
 Дѣйствиеленъ, *adj.* effectif, réel, efficace, sérieux, valide, en titre; 1. *Gram.* actif, transitif; 2. *Jur.* exécutoire, onéraire; 3. (*поврътно*), rétroactif; 4. (*за пары*), *Com.* spécies; 5. (*въ сждба*), valable; 6. съ — начинъ, *adv.* activement. [*циенте f.*]
 Дѣйствиелна причина, *sf.* cause effective — сила (*поврътно*), *sf.* la rétroactivité.
 Дѣйствиелно, *adv.* réellement, en réalité, valablement; || -то, *sn.* le réel; || въ -лю значене, *Gram.* activement.
 — горѣне, *sn.* sauter actuel *m.*
 Дѣйствиелность, *sf.* l'efficacité et -case *f.*, la réalité, validité *f.*
 Дѣйствие, *sn.* l'action *f.*, effet *m.*, opération *f.*, influence *f.*; 1. *fig.* le ressort; 2. *Théât.* l'acte *m.*; 3. (*и лѣсто* —), la scène; 4. (*поврътно*), la rétroaction; 5. въ самото —, en flagrant delit *m.*; 6. случкытъ до -то, *fig.* l'avant-scène *f.*; 7. който има скрито —, *Med.* potentiel, *adj.*; 8. въ — съмъ, *vn.* *Méc.* travailler; 9. поставямъ въ —, *va.* actualiser; || 10. унищожавамъ —, *va. fig.* paralyser. [*tion f.*]
 Дѣйствоване, *sn.* le fonctionnement, opération
 Дѣйствувамъ, *va.* agir, opérer, germer, subsister, aller, se secouer, faire; 1. (*наопажѣ*), réagir; 2. (*поврътно*), retroagir; 3. (*противъ*), trahir; 4. способност да —, la virtualité; 5. способенъ да -вува, virtuel, *adj.*; 6. който -вува силно, *Med.* drastique, *adj.* *m.*; 7. дѣйствува (*за машина*), *v. imp.* elle fonctionne; 8. което -вува и страда, l'agent et le patient *m.*
 Дѣла, *sn. pl.* les écrits *m.*, les actes *m.*; 1. (*списанеа*), les oeuvres *m.*; 2. исправникъ на —, homme d'affaires, *m.*; 3. обвиненый въ —, un chargé d'affaire; 4. чиновникъ що приготвева —, un expéditionnaire.
 Дѣламъ, *va.* sculpter; 1. (*дебелашкы*), *Archit.* rustiquer; 2. (*изново*), retailer; 3. (*нама- ние*), tailler. [*скупа.*]
 Дѣлане, *sn.* la sculpture; || (*камацы*), la
 Дѣлаба, *sf.* la part, la portion, le partage, la partie, cote ou quote-part *f.*, cotisation *f.*, quotité *f.*; 1. le fait, le lot, contingent, lopin *m.*; 2. *fig.* l'apanage *m.*, la vade; 3. *Jur.* le fournisement; 4. *Com.* l'action *f.*; 5. (*отъ дивичъ за кучеата*), *Vén.* la fou-

aille; 6. (*отъ разноска*), l'écot *m.*; 7. имамъ — (*въ ибцо*), *va.* prendre part à, s'êr sentir; 8. права на -бы, *va.* lotir; 9. раздѣлене на -бы, le lotissement.
 Дѣлбено тегло, *sn.* pesanteur spécifique *m.*
 Дѣлбникъ, *sm.* un intéressé.
 Дѣлва, *sf.* l'amphore *f.*, ampoule *f.*; || (*за краие масло*), la tallevene.
 Дѣлене, *sn.* le partage, le classement; || *Arithm.* la division.
 Дѣлецъ (*скулптеоръ*), *sm.* un sculpteur.
 Дѣлняникъ, *sm.* un partiteur; || *Arithm.* diviseur *m.*
 Дѣлна хартия, *sf.* l'écrit *m.*
 Дѣлненъ и -ленъ, *adj.* partageable, partible, sécable.
 Дѣлливностъ, *sf.* la divisibilité.
 Дѣлливъ, *adj.* divisible.
 Дѣлнична стая, *sf.* le cabinet, l'atelier *m.*
 Дѣлностъ, *sf.* la partibilité.
 Дѣлновто, *adv.* en effet, dans le fait, par le fait.
 Дѣло (*работа*), *sn.* le fait, affaire *f.*, acte *m.*, action *f.*, oeuvre *f.*; 1. la composition, négociation *f.*, chose, cause *f.*, chapitre *m.*, coup *m.*; 2. *fam.* l'expédition *f.*; 3. изложено —, *Jur.* le factum; 4. свършакъ —, *fig.* l'horoscope *m.*
 Дѣлство (*скултура*), *sn.* la sculpture.
 Дѣлъ, *sm.* la portion, le membre; || la colline.
 Дѣля, *va.* partager; || *Arithm.* diviser; || -ca, *vr.* se partager, se distribuer de; || *Arithm.* se diviser.
 Дѣрж, *va.* lacerer.
 Дѣсенъ, *adj.* droit; || на -сно, à droite.
 Дѣсна ръка, *sf.* la droite, la dextre.
 — страна, *sf.* la droite; || (*на конъ*), côté hors du moutoir, *m.*
 Дѣсница, *sf.* la dextre.
 Дѣсничаръ, *ка, s.* droitier, ère.
 Дѣте (*пл. дѣца*), *sn.* l'enfant *sc.*, le fruit; 1. добро —, bon enfant; 2. намѣрено — (*ничъ*), enfant abandonné ou trouvé; 3. (*родено отъ мулатка и негръ*), *sc.* zambe; 4. мѣтнуване —, fausse couche *f.*; 5. роаякъ дѣца, *fam.* la marmaille; 6. играя си както —, *vn.* batifoler; 7. който обыча да си играе както —, *fam.* un batifoleur; 8. ставамъ —, *vn.* faire l'enfant, puériliser, se survivre à soi-même; 9. ставамъ — въ старостъ-та си, *vn.* être ou tomber en enfance *f.*
 Дѣтелина, *sf.* oiseau, l'échelette *f.*
 Дѣтене, *sm.* l'innocent *m.*; 1. *fam.* le fanfan; 2. подхвърлямъ —, *va.* exposer; 3. подхвърляне —, l'exposition *f.*
 Дѣте-раждане, *sn.* la parturition.
 — убийство, *sn.* l'infanticide *m.*
 — убийць, *ика, s.* infanticide.
 Дѣтинска връсъ, *sf.* l'enfance *f.*

Дѣтинска глупость, *sf.* la puéritilé.
 — дрѣха, *sf.* la jaquette.
 — игралка, *sf.* la babiole, le bimbélot; ||
 тѣрговля съ -кы, la bimbéloterie; || тѣрго-
 вецъ на -кы, un bimbélotier.
 — каша, *sf.* la bouillie.
 — наставна шѣпка, *sf.* bourrelet d'en-
 fant, *m.*
 — постѣпка, *sf.* l'enfantillage *m.*
 — пустѣлость, *sf.* Méd. le carreau.
 — пѣсень, *sf.* la berceuse.
 — рокличка, *sf.* les brassières *f.*
 — шѣпка, *sf.* le toquet.
 — шѣпчица, *sf.* la têtîère; || (съ подбрад-
 никъ), le béguin.
 Дѣтинско водило, *sn.* la lisière.
 — обвасяне, *sm. fam.* le batifolage.
 — прибѣжище, *sm.* la crèche.
 — упорство, *sn.* la méchanceté.
 Дѣтински, *adj.* filial; -скы, -lement; || става
 — (за старецъ), *v. imp. fig.* il déménage.
 Дѣтински бѣснотѣи, *sf. pl. fam.* des
 miennes *f.*
 — приказкы, *sf. pl.* des contes de peau
 d'âne, contes de ma mère l'oie.
 Дѣтинство и дѣтство, *sn.* l'enfance *f.*
 Дѣтище, *sn.* un bagueaudier.
 Дѣтородень, *adj.* génital.
 Дѣтородны части, *sf. pl.* parties naturelles *f.*
 Дѣтска прѣдстѣлища (на грѣды), *sf.* la
 bavette.
 Дѣтски и -тински, *adj.* pueril, enfantin; ||
 постѣпамъ —, *vn.* puériliser.
 — прѣемъ (за сиромашкы дѣца), *sm.*
 salle d'asile, *f.*
 Дѣца, *sn. pl.* les enfants *m.* enfance *f.* pro-
 géniture *f.*; || купъ —, une potée; || (на
 френска краля), les enfants de France.
 Дѣцоразвалене, *sn.* la pédérastie.
 Дѣцоразвалачъ, *sm.* un pédéraste.
 Дѣчурлига, *sm. pl. fam.* la marmaille.
 Дѣтеленъ, *adj.* agissant, actif; -лно, -ivement.
 Дѣтельность, *sf.* l'activité *f.*, ardeur *m.*
 Дюена (парамана), *sf.* une duégne.
 Дюймъ, *sm. Astr.* le doigt; || (лѣвка), le pouce.
 Дюкянъ, *sm. t.* l'échoppe *f.* (voyez Лавица).
 Дюль, *sf. pl.* le coing; || дива —, *sf. arbre,* le
 cognassier; || дивы -лы, *sf. pl.* la cognasse.
 Дюлево сладко, *sn.* le cotignac.
 Дюлгеръ, *sm. t.* (voyez Зидарь).
 Дюмень, *sm. t.* (voyez Кърма).
 Дюна (пѣселмиль ржтъ по крайморіе), *sf.*
 la dune.
 Дюоденомъ, *sm. Anat.* le duodenum.
 Дюлциня, *sf. fam.* la dulcinée.
 Дюшекъ (съ прилжы), *sm. t.* le sommier; ||
 (наблѣскакъ съ макиа), la balasse.
 Дюшече, *sn. t.* la couchette (voyez Постел-
 чница).
 Дюкъ, *sm.* un duc.

Джбене (на кожы), *sn.* le tannage; || (по
 Датски начинъ), le chipage.
 Джбень мѣхъ, *sm.* pulmonaire de chêne, *f.*
 Джбилна кисѣлина, *sf. Chim.* acide gal-
 lique *m.* [tannin.
 Джбилно вещество, *sn. Chim.* le tannin et
 Джбильв, *adj.* tannant.
 Джбно дърво (сумахъ), *sm. arbre,* le sumac.
 Джбова гора или Джбакъ, *m.* la chênaie.
 — джка, *sf.* le bourdillon.
 — жкладъ, *sf. Bot.* le pigne ou pomme de pin.
 — кора (счукана), *sf.* le tan.
 Джбово дърво, *sn.* bois de chêne, bourdillon *m.*
 Джбовъ мѣхъ, *sm. plante,* le bryon et bryon.
 Джбовы джсичи, *sf. pl.* le merrain.
 — коры, *sf. pl.* la tannée.
 Джбровка, *sf. plante,* la germandrée officinale ou petit chêne *m.*
 Джбъ, *sm. arbre,* la chêne; || бѣлъ — (гра-
 ница), chêne vert ou yeuse; || младница —,
 le chêneau.
 Джби (кожы), *va.* tanner, chiper.
 Джвка, *sf.* le mastic, le mâchicatoire; || Chim.
 le gluten; || снемамъ — отъ, *va.* démastiquer.
 Джвкателна мышца, *sf.* muscle masticateur
m. [adj. *m.*
 Джвкателно срдѣсто, *sn. Méd.* masticatoire,
 Джвкно дърво, *sm. arbre,* le lentisque.
 Джвкачъ, *ка, s.* mâcheur, euse.
 Джвклио, *sm.* un macheur.
 Джвчене, *sn. Méd.* la mastication.
 Джвчжъ, *va.* mâcher; || (мжчно), *fam.* mâ-
 chonner; || всячко щото дѣвчемъ, le mâ-
 chicatoire.
 Джка, *sf.* le berceau, le cintre, le prisme; 1.
 (небесна), l'iris *m.* arc-en-ciel *m.*; 2. Géom.
 l'arc *m.*; 3. Archit. l'arcbeau *m.* abside
f.; 4. (на дѣтска люлка), l'archet *m.*;
 5. (извиване на сводъ), Archit. la vous-
 sure; 6. (у подкова), la voûte; 7. изрѣ-
 звамъ на подобіе —, *va.* échanerger;
 8. напоявамъ или нахраневамъ до —, *va.*
 gorgier; 9. права на —, *va.* cintrer; 10.
 права на -гы (гърбато, испжкнато), *va.*
 bomber; 11. прѣвирвенъ на —, arqué, *adj.*;
 12. до —, *adv.* mon, ton, son souîl; || *fam.*
 à ventre déboutonné.
 Джговитость, *sf.* l'irisation *f.*
 Джговита свойщина, *sf.* l'irisation *f.*
 Джговитъ камыкъ, *sm.* l'iris *m.*
 Джговиты цвѣтила (съ стжкло), *sn. pl.*
 Opt. l'iris *m.*; || съ —, *H. nat.* irisé, *adj.*
 Джжень, *adj.* prismatique, en fer à cheval.
 Джжо утврѣдене, *sn. Fortif.* fer à cheval
 ou de cheval *m.*
 Джжны цвѣтве (по росата), *sm. pl. Phys.*
 l'arc-en-terre *m.*
 Джждець, *sm. dim.* l'eau *f.*
 Джждовень и -дливъ, *adj.* pluvial, pluvieux.
 — порою, *sm.* la ravine.

Дъждовна вода, *sf.* eau pluviale *f.*
Дъждовникъ (*шатра за дъждъ*), *sm.* le parapluie; || —, *oiseau*, le pluvier, le guignard. [*sf. pl.* pleurs de terre, *m.*]
Дъждовны капкы (*политы отъ землята*), *Дъждомѣръ (*омбротетръ*), *sm.* l'ombromètre *m.*, pluviomètre *m.*
Дъждъ (*ниша*), *sm.* la pluie, l'eau *f.*; 1. огненъ —, pluie de feu; 2. (*изъ облакъ*), la lavasse, la giboulée; 3. (*изъ ржавъ*), la guilée; 4. роси или прашолн —, *v. imp.* il pluvie.
Джжастъ, *adj.* en cintre.
Джнеръ, *sm.* (воуез Пжнь).
Джнече, *sm.* l'alveole *m.*
Джно, *sm.* le fond, le profond, enfonceure *f.*, cul *m.*; 1. *Anat.* le fondement; 2. *Mar.* la cale; 3. връхъ — (*горното отдолу и наопакъ*), sans dessus dessous; 4. съ избито —, à gueule bée *f.*; 5. испытывамъ изъ —, *va. fig.* creuser; 6. недостигамъ — въ вода съ крака си, *va.* perdre pied *m.*; 7. оръзвамъ —пата на лѣты буквы, *va. écremer*; 8. поставямъ — на бѣчва, *va.* renfoncer; 9. ударямъ —то съ задня часть на кила, *va. Mar.* talonner.
Джземя, *sf.* l'abîme et abyme.
Джны джскы, *sf. pl.* l'enfonçure *f.*
Джнчасть (*за тонъ*), *adj.* chambré.
Джнякъ (*на колбара*), *sm.* la chambre; || *Anat.* le coecum et cœcum.
Джнячень, *adj.* *Anat.* coecal.
Джска, *sf.* la table, la planche, le tableau, la tablette, l'ais *m.*; 1. гладка —, table rase ou d'attente; 2. (*запоръ на сада*), l'empelement *m.*; || (*на харкъ*), la pale; 3. (*стола*), la banquette; 4. (*мета.лическа*),*

la plaque, la lame; 5. (*плова съ цѣвтило за кистца*), le pinceleur; 6. (*за оглаждане у шъвачи*), la buisse; 7. (*за уталагане шъво*), le passe-sarreau; 8. (*за чукане лесо*), la tailleur.

Джскоточина, *sf.* la sciure.
Джсчена направа или работа, *sf.* la boiserie; || доправяне съ —, le boilage; || до-правямъ стая съ —, *va.* boiser.
Джсчено перде (*прѣдъ порта*), *sm.* le linteau.
Джщица, *sf.* la planchette, ais *m.*, bardeau *m.*; || (*кжтмикъ*), fausse équerre *f.*
Джскы (*накованъ съ остри гвоздеи*), *sf. pl. Milit.* le 'hersillon.
Джхамъ, *vn.* aspirer, souffler; || (*и въздухъ*), respirer, inspirer.
Джхане, *sm.* la respiration, haleine *f.*, souffle *m.*, soupir *m.*, vent *m.*; 1. (*въздухъ*), l'inspiration *f.*, aspiration *f.*; 2. късо —, courte haleine; || зимамъ си —то, *va.* reprendre haleine; 3. олекчително срѣдство за —то, pneumonique, *adj. m.* [ratoire].
Джхателенъ, *adj.* inspirateur; || *Anat.* respi- — пѣтъ, *sm. Anat.* voie aëriſère *f.*
Джхателна цѣвица (*у буболечки*), *sf. H. nat.* le stigmaté.
Джхателно гърло или Криво —, *sm. Anat.* la trachée et trachée-artère; 1. на —, *Anat.* trachéal, *adj.* 2. възпалене на —, *Méd.* la trachéite; 3. разръзване на —, *Chir.* la trachéotomie.
Джхливъ, *adj.* respirable.
Джхъ, *sm.* l'haleine *f.*, halencée *f.*, le goût, montant *m.*, odeur *f.*, vent *m.*; || (*и прие-тень*), la senteur; || съ единъ —, tout d'une haleine, tout d'une traite.
Джщера, *sf.* la fille.

Е.

Е

Е, la sixième lettre de l'alphabet bulgare.
Евангелистъ, *sm.* l'évangéliste *m.*
Евангелически, *adj.* évangélique.
Евангелие, *sm.* l'évangile *m.*; проповѣдане —, l'évangélisation; || проповѣдамъ —, *va.* évangéliser.
Евангелски, *adj.* évangélique; -скы, -ment.
Евдиометрически, *adj.* endiométrique.
Евдиометрия (*въздухо.мѣрие*), *sf.* l'endiométrie *f.* [mètre *f.*]
Евдиометръ (*въздухомѣръ*), *sm. Chim.* l'endio-
Еввухъ, *sm.* un eunuque, un châtré.
Еволюта (*крива линия*), *sf. Géom.* la développée.
Еволюционенъ, *adj. Milit.* évolutionnaire.
Еволюция, *sf. Milit.* l'évolution *f.*; || правя —, *va.* évoluer; || правя — съ ескадроны, *va.* escadronner.

Егермейсторски чинъ

Еврейска смола, *sf.* (воуез Асфалтъ). — свойщина (*въ говорене*), *sf.* un hébraïsme.
Еврейски, *adj.* hébraïque, hebreu, judaïque; -скы, -ment.
Евртопъ (*въ градъ*), *sm.* la juiverie.
Евзыкъ, *sm.* l'hébreu *m.*; || въщъ на —, un hébraïsant.
Еврейство, *sm.* la synagogue.
Европецъ, *sm. fig.* un blanc.
Европска земя, *sf. Géogr.* le continent.
Европско село (*въ Африка*), *sm. Géogr.* l'aldée *f.*
Евхаристически, *adj.* eucharistique.
Евхаристия, *sf.* l'eucharistie *f.*, le saint sacrement.
Егермейстеръ, *sm.* un veneur; || оберъ —, grand veneur *m.*
Егермейсторски чинъ, *sm.* la capitainerie.

Егеръ, *sm. Milit.* un chasseur.
 Егида, *sf.* l'égide *f.*
 Егонсмъ, *sm.* la personnalité, égoïsme *m.*, le moi.
 Егонстически (себелибивъ), *adj.* égoïstique; -ски, -ment.
 Егонстъ (себелибевъ), *sm.* égoïste, *sc.*; || (обожавачъ на само-себе-си), un idolâtre.
 Египтеска касия, *sf.* arbrisseau, le séné.
 — слива, *sf.* arbre, le sébestier; || гръдни -вы, *pl.* le sébeste. [-ренъ, de l'hégire.
 Егира (сиджра, турска ера), *sf.* l'hégire *f.*;
 Едвамъ, *adv.* à peine, presque, la valeur de;
 || — . . . като, pas plutôt que.
 Едада (книга за северна митология), *sf.* l'Édda *f.*
 Едекъ, *sm. t.* le halage; 1. вѣже за терлене —, le chableau; 2. терлене — на рѣка, le portage; 3. пѣтека за —, le tirage; 4. коніе за терлене —, chevaux de tirage; 5. распрѣвгамъ отъ — коніе, *va.* débiller.
 Едемъ, *sm.* l'Éden *m.*
 Еди-кой, *sm.* un nommé.
 Едилска длъжностъ, *sf.* l'édilité *f.*
 Едилство, *sm.* l'édilité *f.* [édile.
 Едилъ (градоначалникъ въ Римъ), *sm.* un [édile.
 Единнайсетъ и -тый, *adj. num.* onze; — тый день (на мѣсець), le onze.
 — клѣтенъ, *adj.* hendécagone; || -тинкъ. *sm.* l' —, *m.* [adj. *m.*
 — сриченъ стихъ, *sm.* hendécasyllabe.
 Единнайсетый, *adj.* onzième; -то, -ment; || -сета часть, *sf.* l'onzième *m.*
 Единнитенъ знакъ, *sm. Typ.* la division.
 Единнитна, *sf. Gram.* le tiret ou trait d'union.
 Единница (монада), *sf.* la monade, unité *f.*, nombre *m.*
 Единобожіе, *sm.* le déisme.
 Единобожникъ, ница, *sc.* deïste. [-lement.
 Единоожиденъ, *adj.* consubstantiel; -шно.
 Единоожичность, *sf. Théol.* la consubstantialité.
 Единственостъ, *sf.* l'unicité *f.*
 Единствено, *adv.* purement, seulement, tout sec.
 Единственъ, *adj.* singulier, unique; || — брой. *sm. Gram.* nombre singulier.
 Единство, *sm.* l'unité *f.*
 Единъ и -ный (f. една, n. едно), *adj. num.* un; 1. четъ —, *sm.* l'un, *m.*; 2. — по —, *adv.* un à un; 3. това е все -дно, c'est tout un; 4. *pron.* quelq'un; || *pl.* едни, *sc.* quelques uns.
 Единый и -нъ, *adj.* tel, unique, simple; 1. -нъ до другъ (на прѣтъ), *adv.* queue à queue, tête à tête; 2. стоя наредъ -нъ до другъ, *vn.* faire queue; 3. -нъ другъ, mutuellement; 4. -нъ по другъ, à qui mieux mieux; 5. -нъ слѣдъ другъ, tour à tour, à tour de rôle; 6. -нъ срѣщъ другъ, à contre-bord; 7. нито -нъ, nul; 8. ни -нъ, aucun, *adj.*

Единъ (угадинкъ), *sm. fam.* un oedipe.
 Еднаквоименованъ, *sm.* l'univocation *f.*
 Еднаквоимень, *adj.* univoque.
 Едвакованъ, *sf.* l'uniformité *f.*, identité *f.*, concordance, image, correspondance *f.*
 Еднакство, *sm.* la conformité, la convenance.
 Едакъвъ, *adj.* égal à, identique, uniforme, conforme à, convenable; -кво, -ment; 1. изводъ (прѣписъ) — съ първообразникъ -тъ, pour copie conforme; 2. — съмъ, *vn.* convenir — à; 3. — съмъ съ другъ, *vn.* correspondre à; 4. който е — съ другъ, correspondant, *adj.*; 5. който са залѣга съ — прѣдмѣтъ, un spécialiste; 6. быгамъ всакогажъ — въ своиятъ мысли, *vn.* se ressembler; 7. чуенъ — гласъ на край думытъ, l'assonance *f.*
 Едваквы, *sm. pl.* de même parure *f.* [rité *f.*
 Единичкъ (на майка), *adj. H. nat.* l'unipar
 Едно по едно, *adv.* pièce à pièce, par degrés, de degré en degré, en toutes lettres; 1. едно отъ двѣтъ, l'alternative *f.*; 2. -на или връвъ друго, l'un portant l'autre; 3. — споредъ друго, en présence; 4. — по друго, consécutivement, conséquemment, en détail, alternativement; 5. слѣдъ друго, coup sur coup.
 Едно-друго, *sm.* le bagage, le nécessaire, effet *m.*, attirail *m.*; || (нѣща), les 'hardes *f.*
 — братство, *sm. Bot.* la monadelphie.
 — врѣменостъ, *sf.* la simultanéité.
 — врѣменъ, *adj.* simultané; -но, -ment.
 — врѣмешенъ, *adj.* d'autrefois, ancien; — врѣме, *adv.* nement.
 — — фаянсъ, *sm.* la majolique.
 — везна нота, *sf. Mus.* la croche.
 — вѣрецъ, рка, *sc.* coreligionaire.
 — гласенъ, *adj.* monotone, consonnant, unanime; || (-сриченъ), *Gram.* homophone.
 — гласіе, *sm.* la monotonie, unanimité *f.*; || (на гласове), la consonnance; (въ пѣяне), *Mus.* l'homophonie *f.* [anges, *m.*
 — гласно похвала, *sf.* concert de lou-
 — гласно, *adv.* par acclamation; || *fig.* à l'unisson.
 — гнѣзденъ, *adj. Bot.* uniloculaire.
 — годишникъ, *adj.* annal.
 — дневенъ, *adj.* éphémère. [ivement.
 — дружень, *adj.* mutuel, respectif; -жно,
 — ударъ, *sm.* coup fourré *m.*
 — дружба, *sf.* la mutualité.
 — дружно промѣненъ, *sm.* l'alternat *m.*
 — държавіе, *sm.* la monarchie; || придрѣж-
 никъ на —, un monarchiste.
 — душень, *adj.* unanime; -шно, -ment.
 — душе, *sm.* la concorde, unanimité *f.*;
 — шно, *adv.* à l'unanimité.
 — значене (синонимія), *sm.* la synonymie.
 — значителенъ (синонимъ), *adj.* syno-
 nyme; || -телна рѣчь или изговоръ, un synonyme, *sm.*

Едноименникъ, ница, *sc.* homonyme.
 — именъ, *adj. Gram.* homonyme.
 — имие, *sn. Gram.* l'homonymie *f.*
 — и полвиненъ, *adj. Mathém.* sesquialtère.
 — ковертна ладія, *sf.* navire ponté *m.*
 — конна каруца, *sf.* la demi-fortune. [*adj.*]
 — копытно животное, *sn. H. nat.* solipède,
 — кракъ столъ, *sm.* le guéridon.
 — кръвень, *adj.* consanguin.
 — къщень, *adj. Bot.* monoïque.
 — къщество, *sn. Bot.* la monoecie.
 — листенъ (пулякъ), *adj. Bot.* monopétale.
 — листна шишулка, *sf. Bot.* calice monophylle *f.*
 — личень, *adj. Gram.* unipersonnel.
 — мысленникъ, *sm.* un adhérent. [cert.
 — мысліе, *sn.* l'intelligence *f.*; || *fig.* le con-
 — мжжіе, *sn. Bot.* la monandrie.
 — образень, *adj.* uniforme, égal à; || *fig.*
 monotone, prosaïque.
 — образіе, *sn.* l'uniformité *f.*, égalité *f.*, mo-
 notonie *f.*; || *fig.* le prosaïsme.
 — ока жена, *sf. fam.* une borgnesse.
 — нгрална кинта, *sf.* l'as *m.*
 — окъ, *sm. sc.* un borgne.
 — оченъ, *adj.* monoculaire. [unisexual.
 — оциренъ или -пасминенъ, *adj. Bot.*
 — перень (за рыбы), *adj. H. nat.* monopptère.
 — рога крава, *sf.* la dagorne.
 — рогъ, *sm. quadr.* la licorne; || *H. nat.*
 unicornie, *adj.*
 — родень, *adj.* homogène, similaire; || *H.*
nat. Anat. congénère.
 — родность, *sf.* l'homogénéité *f.*, similarité *f.*
 — ржкъ, *ка, s.* manchot, ote.
 — свадбенъ, *adj. Jur. sc.* monogame.
 — свадбіе, *sn. Bot. Jur.* la monogamie.
 — сринченъ, *adj.* monosyllabe; || -чна рѣчь,
sf. le —, *sm.* || отъ -чны думы, monosyl-
 labique, *adj.*
 — стайность, *sf.* la continuité.
 — станень, *adj.* massif.
 — стншіе, *sn.* le monostique.
 — странень, *adj.* simpliste, exclusif.
 — човѣкъ, *sm.* un simpliste.
 — странин, *adj. Bot.* unilatéral. [plisme.
 — странность, *sf.* l'exclusivisme *m.*, le sim-
 — странно разслабване, *sn. Méd.* l'hémi-
 plégie et -plexie *f.*
 — струнна лира, *sf.* trompette marine *f.*
 — съменодѣлно растение, *sn. Bot.* mono-
 cotyledone et plante —, *sf.* [mique.
 — съмень, *adj. Bot.* monosperme et -sper-
 — ухъ (за животны), *adj. m.* monaut.
 — цвѣтень, *adj. Bot.* uniflore, pur.
 — цвѣтна куноиць, *sf. monochrome, adj. sm.*
 — щампа, *sf.* le camaïeu.
 — цвѣтного, *sn.* l'uni *m.*
 — чарушченъ, *adj. H. nat.* univaire; ||
 — чна мида, *sf.* l' —, *sm.*

Едно членна колчавина, *sf. Alg.* le monôme.
 — ягодникъ, *sm.* la parisetto ou raisin de
 genard *m.* [l'unitaire *m.*
 — впостасникъ (ересь унитарій), *sm.*
 Едны (за пилцы, за ботушы), *sm. pl.* un
 paire; || — ... други, qui... qui.
 Едра вълна, *sf.* la jarre.
 — голия, *sf. plante,* le turneps. [d'eider.
 — гжска, *sf. oiseau,* l'eider *m.*; -счень,
 — иглнена, *sf. plante,* l'archangélique *f.*
 Едро писмо, *sm.* la grosse.
 Едрото, *sm. fig.* la quintessence.
 Едъръ (и *fig.*), *adj.* nourri.
 — грахъ, *sm.* la cicérole ou pois chiche *m.*
 — дждъ (изъ облакъ), *sm.* le grain; ||
 fam. l'averse *f.* [chois *m.*
 — нормански гжлабъ, *sm.* pigeon sau-
 — пѣсакъ, *sm.* le balast. [vrotine.
 Едры брабонкы (сачмы т.), *sf. pl.* la che-
 — лѣщница, *sm. pl.* l'aveline *f.*
 — портокалы, *sm. pl.* la pamplemousse.
 — черъшы, *sf. pl.* le capron et caperon.
 Е, *adv.* oui; 1. *interj.* 'hé, oh ça; 2. *fam.*
 'hein; 3. — та що, eh bien.
 Ей, *interj.* ouais, 'ho, ça, 'hé, oh ça, or que,
 or ça, st st; || — шу, 'hem; || — cera, *adv.*
 sur le champ, sur l'heure, incontinentment.
 Ежова главничка, *sf. plante,* ruban d'eau *m.*
 Ежъ (таралежъ), *sm. quadr.* le 'hérisson;
 — жовъ, de —, *adj.*; || *fig.* la sagouine.
 Езелхонтъ, *sm. Mar.* le chouquet.
 Езеро, *sm.* le lac, étang *m.*; — рень, de lac.
 Езыко-знане, *sm.* la linguistique.
 — тълковачъ, *sm.* un glossographe.
 — чистилка, *sf.* le cure-langue ou gratte-
 langue.
 Езыкъ (нарѣчіе, на капуны и месенъ), *sm.*
 la langue; 1. *fig.* le langage, le verbe; 2.
 (на брава), le morillon; 3. (на зжнець),
 Blas. le batail; 4. (на камбана), le battant;
 5. болезъ на -тъ, *Méd.* la glossalgie; 6.
 въспалене на -тъ, *Méd.* la glossite, la cy-
 nancie; 7. на два -ка написано, bilingue
adj.; 8. земля —, *Geogr.* langue de terre;
 9. знане чужды -ыцы, la xénographie; 10.
 изгледване — на свиня, le languageage;
 11. изгледвамъ — на свиня, *va.* languageyer;
 12. изгледвачъ на свински —, un lan-
 gueueyer; 13. напушенъ — (обитъ въ
 чирво), langue fourré; 14. напушенъ сви-
 ски —, le languier; 15. описане на -тъ,
Anat. la glossographie; 16. приемамъ въ
 — дума, *va.* naturaliser; 17. погрѣшка въ
 говорене на единъ —, *fam.* le cuir; 18.
 ученицы на источны -ыцы, enfants ou
 jeunes de langue, *m.*
 Езыченъ, *adj. Anat. Gram.* lingual.
 Езыче, *sm.* la languette; 1. *Anat.* le clitoris;
 2. (на копие), le barbillon; 3. (на кофаръ),
 la broche; 4. (на свакъ), la marchette.

Езычна юздичка, *sf.* Anat. le filet.
 Екарте (книжна игра), *sm.* l'écarté *m.*
 Екатомба (стотелчна жъртва), *sf.* l'hécatombe *f.*
 Екваторски, *adj.* équatorial.
 Екваторъ, *sm.* Géogr. l'équateur *m.*, ligne équinoxiale *f.*
 Еквилибристъ, *ка, sc.* équilibriste.
 Екипажъ (карема и конитѣ, хората на ладя, гелмижитѣ), *sm.* l'équipage *m.*
 Екипировка, *sf.* Milit. l'équipement *m.*
 Екзархатство, *sm.* l'exarchat *m.*
 Екзархатъ, *sm.* l'exarchat *m.*
 Екзархъ (наибствникъ), *sm.* exarche *m.*
 Екзекуционемъ принудевачъ, *sm.* un garnisaire; || *pl.* -чи, une garnison.
 Екзекуторъ, *sm.* huissier audientier *m.*, un huissier.
 Екзекуция, *sf.* la garnison.
 Екземпляръ, *sm.* l'exemplaire *m.*
 Екзерция (обучене на оржия), *sf.* Milit. l'exercice *m.* [siaste *m.*
 Екклесіастъ (книга у Библия), *sm.* l'ecclésiaste
 Еклектикъ, *sm.* un éclectique.
 Еклектическа философия, *sf.* l'éclectisme *m.*
 Еклектически, *adj.* éclectique.
 Еклиптика, *sf.* Astr. l'écliptique *f.*
 Еклиптически, *adj.* écliptique.
 Еклога (овчърско стихотворене), *sf.* l'élogue et éloque *f.*
 Економска длъжностъ, *sf.* l'économat *m.*
 Економия, *sf.* l'économie *f.*; || списателъ на царствена —, un économiste.
 Економъ, *ка, sc.* économ; sommelier, ère.
 Ексаметръ, *sm.* l'hexamètre *m.*
 Екстирпаторъ, *sm.* Agric. l'extirpateur *m.*
 Екстрактъ (гжстина отъ прѣваряване), *sm.* l'extract *m.* [ordinaire.
 Екстраординаренъ (профессоръ), *adj.* extra-
 Ексегетика (тълковане), *sf.* l'exegèse *f.*
 Експедиционенъ, *adj.* expéditionnaire.
 Експедиция, *sf.* expédition militaire *f.*
 Експерименталенъ (основанъ на опитъ), *adj.* expérimental.
 Експерименталнсть, *sm.* un expérimentateur.
 Експериментъ, *adj.* l'expériment *m.*
 Експертъ, *sm.* un expert.
 Ексцентрически, *adj.* excentrique. [trique *m.*
 Ексцентрическо колело, *sm.* Méc. l'excentricité *m.*
 Ексцентрикъ, *sm.* Méc. l'excentrique *m.*
 Экспонентенъ, *adj.* Alg. exponentiel.
 Экспонентъ, *sm.* Alg. l'exposant *m.*
 Экспромптъ, *sm.* l'improptu; *m.*; || съчинителъ на -ты, un improvisaire.
 Ектаръ (100 ара), *sm.* l'hectare *m.*
 Ектограммъ (100 грамма), *sm.* l'hectogramme *m.*
 Ектолитръ (100 литры), *sm.* l'hectolitre *m.*
 Ектометръ (100 метра), *sm.* l'hectomètre *m.*
 Ектостеръ (100 стера), *sm.* l'hectostère *m.*

Елавень, *adj.* antimoniaux et antimonié.
 Елавна сгура, *sf.* la cendrée.
 Елавъ (калай т.), *sm.* l'antimoine *m.*; || направенъ съ —, Méd. stibié, *adj.* [élan *m.*
 Елавъ (въ канада), *sm.* quadr. l'original ou
 Еластически, *adj.* élastique.
 Еластичество, *sm.* l'élasticité *f.*
 Елеборъ, *sm.* plante, l'ellébore *m.*; || дивъ —, elleborine *f.*
 Елегически, *adj.* élégiaque; || -поецъ, *sm.* poète élégiaque *m.* [l'élégie *f.*
 Елегія (оплакователно стихотворене), *sf.*
 Елей, *sm.* le chrême.
 Електривамъ, *va.* électriser; || -са, *vr.* s'électriser; || което може са -риса, Phys. électrisable *adj.*
 Електриване, *sm.* Phys. l'électrisation *f.*
 Електривачъ, *sm.* un électriseur.
 Електрическа машина, *sf.* machine électrique *f.* [m.
 — рыба, *sf.* poisson, gymnote électrique
 — сила, *sf.* l'électricité.
 Електрически, *adj.* électrique.
 — скатъ, *sm.* poisson, la torpille.
 Електрическо тръкало, *sm.* plateau électrique *m.*
 Електричество, *sm.* l'électricité *f.*
 Електризация, *sf.* Phys. l'électrisation *f.*
 Електрометръ, *sm.* Phys. l'électromètre *m.*
 Електроскопъ (инструментъ), *sm.* l'électroscope *m.*
 Електрофоръ, *sm.* Phys. l'électrophore *m.*
 Електуарій (мажуръ т.), *sm.* Pharm. l'électuaire *m.* [cipe.
 Елементъ, *sm.* l'élément *m.*; || Chim. le prin-
 Елемъ, *sm.* Pharm. l'élémi ou gomme élémi.
 Еленска глава, *sf.* Vén. le massacre.
 — опашка, *sf.* plante, le tordyle.
 — трѣва, *sf.* plante, la corne.
 Еленски лайна, *sm.* pl. Vén. les plateaux *m.*
 — мжды, *sm.* pl. Vén. les daintiers ou rognons *m.* [la perche.
 — рога, *sm.* pl. la ramure; || Vén. le bois,
 — рогчета, *sm.* pl. Vén. Blas. le cors *m.*
 Еленски, *adj.* hellénique.
 Елениемъ (гръцка свойщина въ говорене), *sm.* un hellénisme *m.*
 Еленистъ, *sm.* un helléniste.
 Елзевирско издание, *sm.* Typ. l'elzévir *m.*
 Еликсиръ, *sm.* l'elixir *m.*
 Елннгъ, *sm.* cale de construction, *f.*
 Елней, *sm.* élysée *m.*; -скы, -sées; || -ско
 Поле, *sm.* champs élysées *m.*
 Елиасты (сждници въ Атина), *sm.* pl. les héliastes *m.* [Astr. lever hélique *m.*
 Елиаческо възходжане (на звѣзда), *sm.*
 Елиоскопъ (слънчево стжкло), *sm.* l'hélioscope *m.*
 Елиотропъ (камъкъ), *sm.* la sanguine; || (зеленъ лисъ), l'héliotrope *m.*

- Еліоцентрически, *adj.* *Astr.* héliocentrique.
 Еллиптически, *adj.* elliptique; -ски, -мент.
 — видъ, *sm.* *Geom.* -ско състояние, *sm.*
Gram. l'ellipticité *f.* [sographie *m.*
 Еллипсографъ (инструментъ), *sm.* l'ellip-
 соидъ, *sm.* *Geom.* l'ellipsoïde *m.*
 Еллипсисъ, *sm.* *Gram.* *Geom.* l'ellipse *f.*
 Елминтологически, *adj.* helminthologique.
 Елминтологія (наука за глистите), *sf.* l'hel-
 minthologie *f.*
 Елминтологъ, *sm.* un helminthologiste *et*
 Елпезе, *sm.* *t.* l'éventail *m.*, é mouchoir *m.*; 1.
 въ видъ на —, en éventail; 2. майсторъ
 на -зета, un éventailiste; 3. духамъ съ —,
va. s'éventer; 4. махамъ съ —, *va.* éventer.
 — приличень, *adj.* *H. nat.* flabellé *et*
 -belliforme.
 Елка, *sf.* arbre, l'aune ou aulne *m.*
 Елхакъ, *sm.* l'aunaie ou aulnaie *f.*
 Ель (инглизски бира), *sf.* ale *f.*
 Ематитъ (рудъ), *sm.* *Minér.* le fêret.
 Ематология (наука за кръв-та) *sf.* l'héma-
 tologie *f.*
 Емблема, *sf.* l'emblème *m.*
 Емигрантъ, *ка, s.* émigrant, ante.
 Емиграція (на народы), *sf.* la transmigration.
 Емигретъ (дѣтиско играче), *sm.* l'émig-
 rette *f.*
 Емиръ (турски самовникъ), *sm.* un émir.
 Еморондаленъ, *adj.* hémoroidal; -лна чърве-
 на жила, *sf.* artère -dale *f.*
 Еморонды (лайсклъ т.), *sf.* *pl.* *Méd.* les
 hémeroides *et* -rhoïdes *f.*
 Емпирей (десетото небе), *sm.* l'empyrée ou
 ciel empyrée, *sm.*
 Емпирикъ, *sm.* un empirique.
 Емпирически (основанъ само на опытъ),
adj. empirique; -ски, -мент.
 Емпиризмъ, *sm.* l'empirisme *m.*
 Емулсія, *sf.* *Pharm.* l'émulsion *f.*
 Емѳіе (за смъркане), *sm.* *t.* tabac en poudre,
m.; || преа —, une pincée; || стривачъ на
 —, un rareur.
 Емчане (кефилъ т.), *sm.* un répondant.
 Емъжа, *vr.* oser, se risquer; || (за нѣкого),
 répondre.
 Ендемическа болестъ, *sf.* *Méd.* l'endémie *f.*
 Ендемически (мѣстенъ), *adj.* endémique.
 Ендивія (градинни бърдокви), *sf.* plante,
 l'endive *f.*
 Ени-бахаръ, *sm.* *t.* (voyez АМОМЪ).
 Енотъ (видра), *sm.* quadr. la genette; -тенъ,
 de genette.
 Ентимема (аргументъ), *sf.* l'enthymème *m.*
 Ентомологически, *adj.* entomologique.
 Ентомологія (наука за буболечки), *sf.*
 l'entomologie *f.*
 Ентомологъ, *sm.* un entomologiste.
 Ентузиастъ, *sm.* enthousiaste, *sc.*
 Епхармонически, *adj.* *Mus.* enharmonique.
- Енциклопедистъ, *sm.* un encyclopédiste.
 Енциклопедически, *adj.* encyclopédique.
 Енциклопедія, *sf.* l'encyclopédie *f.*; || съчи-
 нителъ на —, un encyclopédiste.
 Еолийски, *adj.* éolien *et* éolique.
 Еолова арфа, *sf.* éoli-harpe ou harpe
 éolienne *f.*
 Еоловъ ваякъ, *m.* *Phys.* l'éolipyle *m.*
 Епакта, *sf.* *Chron.* l'épacte *f.*; тенъ, d'épacte.
 Епактенъ, *adj.* épactal.
 Епанча и -нка, *sf.* *t.* le crispin, le manteau.
 Епанчоносець, *sm.* un porte-manteau.
 Епархаленъ, *adj.* diocésain.
 — градъ, *sm.* la métropole.
 Епархѳална черкова, *sf.* église métropole *f.*
 Епархѳя, *sf.* l'évêché *m.*, le siège, la com-
 mende; 1. (епископска), le diocèse; 2.
 държачъ на —, commendataire, *adj.* *m.*; 3.
 който са намира въ Римска —, subur-
 saire, *adj.*
 Епатитъ, *sm.* *Minér.* l'hépatite *f.*
 Епиграмма, *sf.* l'épigramme; || съчинителъ
 на -мы, un épigrammatiste.
 Епиграмматически, *adj.* épigrammatique.
 Епиграфъ (на книга), *sm.* l'épigraphie *f.*
 Епидемически, *adj.* épidémique.
 Епидемія, *sf.* l'épidémie *f.*
 Епидермически, *adj.* épidermique. [dique.
 Епизодически (въводителенъ), *adj.* épi-
 so-
 Епизодъ (въведна приказка), *sm.* épisode *m.*
 Епизоотически (моренъ), *adj.* épizootique.
 Епизоотія (скотски моръ), *sf.* l'épizootie *f.*
 Епикурейски, *adj.* épicurien.
 Епикурейць, *sm.* épicurien, enne, *s.*
 Епикурисмъ (учене на Епикура), *sm.* l'épi-
 curisme *m.*
 Епилептически, *adj.* épileptique.
 Епилептикъ (страдалецъ отъ падане отъ
 вжкъ), *sm.* un épileptique.
 Епилепсія (падане отвжкъ), *sf.* l'épilepsie
f., mal caduc ou haut mal *m.*
 Епископска кѳжа мантия, *sf.* la mozette.
 Епископски, *adj.* épiscopal; -ски, -мент.
 — санъ, *sm.* l'épiscopat *m.*
 — сарай, *sm.* l'évêche *m.*
 Епископство, *sm.* l'épiscopat *m.*, évêché *m.*; ||
 || придрѳжници на —, épiscopaux *m.*; ||
 затичамъ за —, *vr.* *fat.* épiscopiser.
 Епископъ, *sm.* un évêque; -пски, d'évêque,
 évêque in patribus, *m.*; 2. правя-, *va.* sacré;
 3. ставане —, le sacré. [épitase *f.*
 Епитазисъ (растваряне на драма), *sm.*
 Епиталама (свадбно стихотворене) *sf.*
 l'épithalame *m.*
 Епитатія (надгробіе), *sf.* l'épitaphe *f.*
 Епитетъ (прилагателно), *sm.* l'épithète, *f.*
 Епитимія, *sf.* la pénitence.
 Епитрахиль, *sm.* Pétole *f.* [rène *m.*
 Епихрема (силлогисмъ), *sf.* Log. l'épiché-

Энциклоидъ, *sm. Géom.* l'épicycloïde *f.*
Энциклъ (*хълбочень околъ*), *sm. Astr.*
 Péricycle *m.*
Эпическа поема, *sf.* l'épopée *f.*
Эпически, *adj.* épique.
 — **циклъ**, *sm.* cycle épique *m.*
Эпода (*трети дѣлъ на ода*), *sf.* l'épode *f.*
Эполементъ, *sm. Fortif.* l'épaulement *m.*
Эполеть, *sm.* l'épaulette *f.*; || (*и съ де-*
белы рѣсы), à graine d'épinards; || (*безъ*
рѣсы), la contre-épaulette.
Эпопей, *sf.* l'épopée *f.*
Эпоха, *sf.* l'époque *f.*; || *прави* —, *va.* faire
 époque.
Эптархія (*седемдържавіе*), *sf.* l'heptarchie *f.*
Эпулоны (*жрецы у ветый Римъ*), *sm. pl.*
 les épylons *m.*
Эра, *sf.* l'ére *f.*
Эратостенова таблица (*съ недѣлни*
бройове), *sf.* Arithm. crible d'Eratostène, *m.*
Эргень и ѳргъ, *sm.* un adulte.
Эресеначалникъ, *sm.* un hérésiarque.
Эресь, *sf.* la secte, la schisme; || (*мже-*
учене), l'hérésie *f.*; || *съставямъ* —, *va.*
 schématiser.
Эретичество, *sm.* l'héréticité *f.*
Эретикъ, *sm.* hérétique, schématique, sépa-
 ratiste, un sectaire; || *-тически*, *adj.*
Эрибца, *sf.* oiseau, la perdrix; *-бичень*, de
 perdrix; || *шленца* — *цы* (*що немогътъ*
да хвъркатъ още), perdreaux en traîne, *f.*
Эрибичевъ конь, *sm.* cheval aubère *m.*
Эрибичень цвѣтъ, *sm.* isabelle, *adj.*
Эрибичноцвѣтень конь, *sm.* chavalisabelle *m.*
 — *цвѣтло*, *sm.* couleur isabelle *f.*
Эриданъ рѣка (*свѣзвѣдіе*), *sf.* Astr. l'Eridan *m.*
Эрина, *sf.* la blouse.
Эркулесъ (*свѣзвѣдіе*), *sm.* Astr. l'Hercule *m.*
Эрой (*ирой*), *sm.* le 'héros.
 — *комически*, *adj.* 'heroï-comique.
Эроида (*ероическо писмо*), *sf.* l'héroïde.
Эройна (*иройна*), *sf.* l'héroïne *f.* [—*ment.*
Эройски и -ически, *adj.* héroïque; *-ски*,
 Эройско състояние, *sm.* l'héroïcité *f.*
Эройство (*еройски духъ*), *sm.* l'héroïsme *m.*
Эротически, *adj.* érotique; *-ски*, *-ment*
Эрмафродитъ, *sm.* un hermaphrodite.
Эрмелинска кожа, *sf.* l'armeline *f.*
Эрменевтика, *sf.* l'herméneutique *f. et art*
 —, *sm.*; *-тически*, *adj.* [cité *f.*
Эрметическо занушване, *sm.* l'hermeti-
Эрметически, *adj.* hermétique; *-ски*, *adv.*
 Chim. —*ment.*
Эрмитажъ, *sm.* l'ermitage ou hermitage *m.*
Эрпетологически, *adj.* erpétologique.
Эрпетология (*гадословіе*), *sf.* l'erpétologie
 et herpétologie *f.* [giste.
Эрпетологъ (*гадословъ*), *sm.* un erpétolo-
Эрски езикъ (*на ветымѣ Скандинавцы*),
sm. langue erse *f.*

Эрѣнне, *sm. t.* la cotisation; || *на* —, à ou
 en pique-nique (*voyez* Дѣла отъ разноска).
Эрцхерцогски, *adj.* archiducal.
Эрцхерцогство, *sm.* l'archiduché *m.*
Эрцхерцогъ, *sm.* un archiduc; || *-догиня* *f.*
 —*duchesse f.*
Эршъ, *sm.* le ficheron; || *Mar.* la fiche; || —,
poisson, la grémille ou perche goujonnière.
Есенска оранъ, *sf.* Agric. l'hivernage *m.*
Есенски, *adj.* autumnal.
Есень, *sf.* l'automne *m. et f.* arrière-saison
f.; || *влиане на -та върху растенето*, l'au-
 tomnation *f.*; || *оръ на* —, *va.* Agric. hiverner.
Ескадра, *sf.* Mar. l'escadre *f.*; || *практи-*
ческа —, escadre d'évolution; || *малка* —,
 escadrille *f.*
Ескадронъ, *sm.* Milit. l'escadron *m.*
Ескарпъ (*митерицъ*), *sm.* Fortif. l'escarpe *f.*
Ескизъ (*планъ*), *sm.* l'ébauche *f.*; || (*набѣ-*
лѣване), l'esquisse *f.*
Еспадонъ (*сабя*), *sm.* l'espadaon *m.*; || *бияса*
или владѣя съ —, *va.* espadonner; ||
 който са бие съ —, un espadonneur.
Еспанолюетка (*мустакъ*), *sf.* la mouche.
Еспанолюка (*подкастрена брадичка*), *sf.*
 la royale.
Естакада (*тѣбчки колове*), *sf.* l'estacade *f.*
Естафета (*зорать т.*), *sf.* l'estafette *f.*
Естрада, *sf.* l'estrade *f.*
Эстрагонъ, *sm.* plante, l'estragon *m.*
Ессей (*еврейски филозофъ*), *sm.* un essenien.
Ессенция (*миризмиво масло*), *sf.* l'essence *f.*
Эстерлингъ (*тегло, 28½ грана*), *sm.* l'es-
 terlin *m.*
Естествена свойщина, *sf.* le naturel.
Естествено, *adv.* naturellement.
 — *побуждане*, *sm.* l'instinct; || *отъ* —,
 instinctivement.
Естественность, *sf.* le naturalisme.
Естественъ, *adj.* naturel, originaire de,
 physique, naif; || *fig.* natif.
Естество, *sm.* la nature; 1. — *ощъчане*, le
 naturel; 2. *споредъ -то*, au naturel; 3.
проявявамъ -то (*на пѣщо*), *va.* dénaturer.
 — *испытовачъ*, *sm.* un naturaliste.
Естетически, *adj.* esthétique.
Естетика (*наука за хубавина или за ху-*
бавъ вкусъ), *sf.* l'esthétique *f.*
Естомпъ (*истриавалка*), *sm.* l'estompe *f.*
Есть, *sm.* nom bulgare de la lettre **Е**.
Етажерка (*дулапъ съ полицы*), *sf.* l'é-
 tagère *f.*
Етажъ (*редъ на сграда*), *sm.* l'étage *m.*
Этаминенъ тѣкачъ, *sm.* un étamineier.
Этаминъ (*платъ*), *sm.* l'étamine *f.*
Этероскин (*едносѣмны*), *sm. pl.* Géogr. les
 hétérosciens *m.*
Этика (*нравоучене*), *sf.* l'éthique *f.*
Этикеть, *sm.* l'étiquette *f.*
Этически, *adj.* éthique.

ЕТИМОЛОГИЧЕСКИ, *adj.* étymologique.
ЕТИМОЛОГИЯ, *sf.* l'étymologie *f*; || *Gram.* l'origine *f*; || **ЗАЪЛЪГМА СЪ** —, *vr.* étymologiser.
ЕТИМОЛОГЪ (*КОРЕНДОУЖНИКЪ*), *sm.* un étymologiste.
ЕТИРЕНЪ, *adj.* éthéré; || *Chim.* essentiel.
ЕТИРЪ (*извъ прителемъ спуртъ*), *sm.* l'éther *m*; || ставане на —, l'éthérisation *f*; || **ПРАВЯ** —, *va.* *Chim.* éthériser et éthériser.
ЕТИОЛОГИЧЕСКИ, *adj.* étioologique.
ЕТИОЛОГИЯ (*учене за причинитѣ на болестъ*), *sf.* l'étioologie *f.* [sarcocollier.
ЕТИОПСКО СМОЛИСТО ДЪРВО, *sm.* arbuste, le
ЕТИОПСКИ (*за племе*), *adj.* nègre.
ЕТИОПЪ (*тъяфна смѣсъ*), *sm.* *Chim.* l'éthiops *m*.
ЕТНОГРАФИЧЕСКИ, *adj.* ethnographique.
ЕТНОГРАФИЯ, *sf.* l'ethnographie *f*.
ЕТНОГРАФЪ, *sm.* un ethnographe.
ЕТНАРХЪ, *sm.* un ethnarque.
ЕТО И -ГО, *prép.* voici, voilà; || — **ОТВЕДНАЖЪ** той, ne voilà-t-il pas qu'il...; || — **НАКЪ**, *prép.* *fam.* revoici et revoilà.
ЕТОЛОГИЧЕСКИ, *adj.* éthologique.
ЕТОЛОГИЯ (*из нравоописане*), *sf.* l'éthologie *f*.
ЕТЪРВА, *sf.* la belle-soeur (*femme du frère*).
ЕТЮДЪ, *sm.* Peint. l'étude *f*.
ЕФЕКТЪ (*въ искусства*), *sm.* l'effet *m*.
ЕФЕМЕРИДЪ, *sf.* *pl. Astr.* les éphémérides *f*.
ЕФЕНДИ (*закожникъ*), *sm.* un effendi et efendi.
ЕФОРЪ (*м акедонски елджикъ*), *sm.* un éphore.

ЕФРЕЙТОРЪ, *sm.* un exempt; || *Milit.* un caroral; || (*въ кавалерия*), un brigadier.
ЕФТИНИИ, *sf.* modicité du prix; *f*; || *fig.* le bon marché.
ЕФТИНО, *adv.* à bon marché, à bas prix, à bon compte; || **ПО** —, à meilleur marché ou compte; || **ТВЪРДЪ** —, à vil prix. — **ВВНО**, *sm.* le ginguet.
ЕФТИВЪ, *adj.* de vil prix; || **СТАВАТЬ ПО -НЫ**, *v. imp. pop.* ils ramendent.
ЕФУДЪ (*еврейски полскъ*), *sm.* l'éphod *m*.
ЕЖОВА (*Богъ, Господъ*), *sm.* l'Jéhova *m*.
ЕХО, *sm.* l'écho *m*.
ЕЧЕМИКЪ, *sm.* la plante, l'orge *f*; -мичень, d'orge; 1. la raumelle; 2. *Méd.* l'anchilons *m*, la chalaze; 3. (*на око*), *Méd.* le crithé ou orgelet; 4. охлуцень —, orge perlé *m*; 5. мѣсто за прорастеване — за бира, le germoir.
ЕЧЕМИЧЕНЪ БЪЛГУРЪ, *sm.* orge mondé *m*.
ЕЧЕМИЧЕ (*въ око*), *sm.* l'orgelet et orgeolet *m*.
ЕЧЕМИНО КУПЕ (*отъ бира*), *sm.* la drèche; || -спявъ, *adj.* de drèche.
ЕШАФОТЪ (*дръвникъ за посѣчане прѣстѣлници*), *sm.* l'échafaud *m*.
ЕШЕВИНЪ (*кметъ, глава*), *sm.* un échevin; || || **ДЪЛЖНОСТЪ** на —, l'échevinage *m*.
ЕШЕЛОВЪ, *sm.* *Milit.* l'échelon *m*; || **ПРЕЖДА** на -ВЫ, *va.* *Milit.* échelonner.
ЕШЪ, *sm. t.* la couple (*всугъ ТЖЪ и ДВАТАКЪ*).

Ж.

Ж

Журулекъ

Ж (*же и дже*), la septième lettre de l'alphabet bulgare.
Жабрей, *sm.* plante, le musier et musse de veau.
Жавкане, *zn.* l'aboiement et aboi *m*, glapissement, clabaudage *m*; || (*на кученца*), le jappement.
Жавкамъ, *vn.* glapir; || **КОЙТО ЖАВКА**, glapissant *adv*; || **ЖАВКАТЪ** или **ЛЯВЪ** (*кученца*), *v. imp.* ils jappent.
Жавкаръ, *sm.* un aboyeur.
Жакардовъ станъ, *sm.* le jacquart et métier à la jacquart.
Жакета (*дрѣха*), *sf.* la jaquette.
Жаконетъ (*платъ*) *sm.* le jaconas.
Жалба, *sf.* le chagrin, le regret, la plainte, la paine; || *fig.* la croix.
Жалва, *sf.* l'oiseau-mouche *m*.
Жалга, *sf.* plante, le potamot. [fantaisie.
Жалене (*и ерѣме на* —), *sm.* le deuil; || **ЛА**
Жалень, *adj.* triste, désolé, lamentable, larmoyant, luctueux, lugubre.
Жални денъ (*у Римляни*), *sm.* jour néfaste *m*.
Жалното, *sm.* le larmoyant.
Жално, *adv.* c'est dommage; 1. **ТВЪРДЪ** —, c'est grand pitié; || *fig.* meurtre; 2. — **МИ** Е,

j'ai regret, il me fâche, s'en vouloir, je suis désolé de.
Жалность, *sf.* la tristesse, affliction, amertume *f*, deuil *m*; || *fig.* la mélancolie, la douleur; || **ИМАМЪ** голѣма —, *vn.* avoir le coeur gros.
Жалны пѣсни (*отъ Овиди*), *sf.* *pl.* les tristes d'Ovide *m*. [honneur.
Жалонеоръ (*бѣлѣзаръ*), *sm.* *Milit.* un jaloneur.
Жалостень, *adj.* douloureux; -тно, eusement.
Жаля и -лѣя, *vn.* regretter, avoir regret, plaindre, épargner.
Жамбазинъ, *sm. t.* un tabarin, funambule, danseur de corde, *m*.
Жамбазска ортома, *sf.* le voltige.
Жамбонъ (*свинска сушена плѣшка*), *sm.* le jambon.
Жамбонче, *sm. dim.* le jambonneau.
Жандармъ, *sm.* un gendarme; || **КОРПУСЪ** -МЪ, la gendarmerie.
Жаравъ, *sf.* la braise; 1. **ПЕЖЪ** на — **МЕСО**, *va.* braiser, brasiller; 2. **БЪРКАМЪ** —, *va.* tisoner; 2. **ПРИЕТЕЛЪ** да **БЪРКА** — **ВЪ СОБА**, *z.* tisonneur, euse.
Жарулекъ, *sm.* le mousoir.

Жарулно цвѣте, *sn. Bot.* le verticille.
Жарулясть, *adj. Bot.* verticillé.
Жага, *sf.* la chaleur; || *Méd.* le fer-chaud.
Жидепомъ (*игра*), *sm.* le tripot ou jeu de paume; || **сѣдържикъ на —**, paumier et maître —, *sm.*
Жижкъ, *adj.* chaud.
Жезалъ, *sm.* la baguette, la masse; || **-управлене**, *sm.* le sceptre; || **повѣлитель —**, le bâton.
Жезлогадане, *sm.* la rbdomanie et -mance.
Жезлогадачъ, *ка*, *s.* rbdomancien, enne.
Жезлоносецъ, *sm.* un bâtonnier, massier *m*; || (*въ черкова*), un porte-verge.
Желане, *sm.* le désir et desir, le souhait, le voeu, envie *f*, appétit *m*, appétition *f*; 1. *fig.* la faim, démangeaison *f*; 2. *Rhét.* la dépréciation; 3. половина —, la vellété; 4. по свое — au gré des ses désirs; 5. по -то, à souhait; 6. достойнъ за —, souhaitable, *adj.*
Желателенъ, *adj.* désirable, souhaitable, apprétible, convoitable, optatif; || (*за вѣтъръ*), propice. [tatif *m.*
Желателно наклонене, *sm. Gram.* l'op-
Желатель, *ка*, *s.* un convoiteur.
Желатина (*проточно или роско вещество*), *sf.* la gélatine.
Желатиненъ, *adj.* gélatineux.
Желатинъ, *sm. t.* un bourreau, maître ou exécuter de 'hautes oeuvres, *m.*
Желая, *vn.* souhaiter, envier, convoiter, aspirer à; 1. (*здравие*), donner; 2. (*нѣщо*), désirer et desirer, vouloir, appréter; 3. (*нѣщо страстно*), soupirer après, pour; respirer après; 4. който желае, apprétitif, désireux *de*, *adj.*
Желѣзарница, *sf.* la forge; || (*лавица съ желѣзна стока*), la ferronnerie.
Желѣзаръ, *sm.* un blanchoevrier; || (*търговецъ*), ferronnier, ère, *s.*
Желѣзенъ, *adj.* de fer; 1. (*марциаленъ*), *Chim.* martial; 2. *Miné.* sidéral; 3. всяко -зно сачево, *sm.* le ferrement.
— **ботракъ**, *sm. Milit.* la chausse-trape.
— **качулъ**, *sm.* la bourgnignote.
— **клинъ**, *sm. Mar.* la patarasse.
— **кърпелъ** (*надъ соба*), *sm.* le trémion.
— **кѣтникъ**, *sm.* la cornière.
— **лнсть**, *sm. Mar.* l'allamelle *f.*
— **мъртакъ**, *sm. fig.* Pancre *f.*
— **обращъ**, *sm.* la frette, la bride; || (*около колело*), le bandage; || **застѣгамъ съ —**, *va.* fretter.
— **пѣтъ**, *sm.* chemin de fer *m*; || (*желѣзница*), voie ferrée *f*; || (*коленикъ*), le railway et railroute *f.*
— **хвакъ**, *sm.* la chasse-trape.
Желѣзна бубонка, *sf. Pharm.* boule de Mars ou de Nancy; || **вода размыта съ —**, eau de boule.

Желѣзна брънка (*халища т.*) *sf.* la maille, — **вждица**, *sf.* l'angon *m*; || (*на магнитъ*). le portant.
— **грьвня**, *sf.* la frette; || (*за шилъ*), le carcan.
— **джска** (*при камина*), *sf.* le contre-cœur.
— **клетка**, *sf.* la taranehe.
— **клевница** (*въ рѣзе*), *sf.* la rivure.
— **кука**, *sf.* le renard. [fer oligiste *m.*
— **лжскавина**, *sf.* fer spéculaire *m*; || *Miné.*
— **орха** (*прѣстъ у. в. в.*), *sf.* le sil.
— **прѣчка**, *sf.* la tringle.
— **ризица**, *sf.* la cuirasse, la brigandine;
1. **облеченъ съ —**, cuirassé, *adj*; 2. **облеченый съ —**, un cuirassier; 3. (*за калкытъ*), le cuissard.
— **рашетка** (*на прозорецъ*), *sf.* fer maillé *m.*
— **скоба**, *sf.* le fenton.
— **стъргалка**, *sf.* le décroittoir.
— **цѣва** (*на оржѣе*), *sf.* le canon.
— **шѣпка** (*-зно сокайче*), *sf. Blas.* le vair.
Желѣзникъ, *sm.* plante, la verveine.
Желѣзница, *sf.* chemin de fer *m*; || —, poisson, la pucelle, alose *f.*
Желѣзно зело, *sn.* la dent-de-loup.
— **колаче**, *sm. Agric.* l'avant-pieu *m.*
— **обковане или -заване**, *sm.* l'armature *f*, armure *f.*
— **обраче** (*за калѣска*), *sm.* la main.
Желѣзны грывни (*на рѣцѣ*), *sf. pl.* les menottes *f.*
— **дрѣбны стоки**, *sf. pl.* la ferronnerie.
— **шнкалки** (*картечь, мискетъ т.*) *sf. Milit.* la mitraille; || пушканы съ —, la mitraille; || пушканы съ —, *va.* mitrailler.
Желѣзо, *sm.* le fer; 1. *Chim.* le mars; 2. което сѣдържа у себи-си —, *Miné.* ferrière, *adj*; 3. (*на джскы, на листа*), la tôle; || майсторъ на —, un tôlier; 4. жасове вето —, la mitraille; 5. наука за —, l'adenologie *f*; 6. (*отъ ножъ безъ чиренъ*), la lame; 7. правяне — жылаво, *Métall.* le puddlage; 8. правя -то жылаво, *va.* puddler; 9. разрѣзване на прѣчки и чукъ за надробяване — за дрѣбны работы, la fenderie.
Желѣзце (*на край ивица*), *sm.* le ferret; || **направачъ на то —**, un ferreur; || (*сачево*), le fer; || (*за въ чиренъ-тъ на сабя*), la soie.
Желѣзиста вода, *sf.* eau ferrée *f.*
Желѣзистъ, *adj.* ferrugineux; || *Chim.* chalybé.
Жеманданче (*задъ сѣдлото*), *sm. t.* le boudin.
Жемаданъ, *sm.* le porte-manteau, la valise; || (*за писма*), la malle.
Жена, *sf.* la femme, la dame, la femelle, la personne; 1. *fig.* bonne commère *f*; 2. оженена или задомена —, femme mariée; 3. -ми, *fat.* la moitié; 4. ненавистникъ къмъ -ны, misogyne, *adj*; 5. отвращене къмъ -ны, la misogynie.

Жена мъжкаръ, *sf. fam.* une virago.

Жененъ мъжъ или Булка (невѣста), *s. marié, ée*; || (*три пѣти, постретилъ*), *trigame, sc. adj.*

Женидба, *sf.* le mariage, les noces *f*, l'hymen et hyménées *m*; 1. *fig.* le lit; 2. (*сбирание*), l'union *f*; 3. (*морганатическа или съ лѣва ръка*), mariage morganaïque ou de main gauche; 4. (*съ неравно*) la mésalliance; 5. (*съ посетрила*), le levirat; 6. (*на уречено срѣме въ Турско*), le kabin; 7. напустуване —, le divorce; 8. ненавистникъ къмъ —, un misogyn; 9. ненавистъ или умраза къмъ —, la misogamie; 10. стигналь за —, *nubile, adj.*; 11. стигнуване за —, la nubilité; 12. съединявамъ съ —, *va. conjoindre.*

Женидбенъ, *adj.* nuptial, matrimonial.

Женидбна постелка, *sf.* lit nuptial *m.*

Женнхлн, *sm. pl.* un proxénète.

Женнице, *sf. fam.* une 'haquenée.

Женка и -ница, *sf. dim.* la femelette.

Женкиря и -каръ, *sm.* un efféminé, un lâche, un dandy (*pl. -dys ou -dies*); || *fam.* un blêche (*voyez Домашаръ*).

— мъжъ, *sm.* un dameret.

— човѣкъ, *sm.* un couard.

Женомъжество, *sm. Bot.* la gynandrie.

Женоубийць, *sm.* un uxoricide.

Женска, *sf.* la femme; || (*у грабливы нилцы*), le tiercelet.

— дрѣха (*съ шлейфъ, влачи-опашка*), *sf.* manteau de cour, *m*; || (*за вѣдене*), la devantière.

— коса, *sf.* plante, l'adiante *f*.

— пасмина, *sf. fig.* la quenouille; || прѣминува на —, *va.* tomber en quenouille.

— полуръжавичка, *sf.* la mitaine.

— пѣтелка, *sf.* l'ardillon *m*, oeillet *m*.

Женски, *adj.* féminin, femelle, de femme.

— родъ *sm.* *Gr sm.* genre féminin *m*; || отдавамъ на — дума, рѣчь, *va. Gram.* féminiser.

— геркинякъ, *sm.* oiseau, la soubuste.

— пилецъ, *sm.* la poule.

— пощъ, *sm.* le fêtu.

— рогачь, *sm.* (*voyez Кошута*).

— ржавникъ, *sm.* le miton.

— жобѣ (*дрѣха*), *sn.* le péplon. [bouquin.

— занкъ, *sm. quadr.* la 'hase; || *Vén.* le

Женскы, *adv.* mollement.

— трувила, *sm. pl.* les colifichets *m*.

Женственъ, *adj.* efféminé.

Женя, *va.* épouser; 1. (*изново*), remarier; 2.

(*сынъ, дъщеря*), marier; 3. (*за неравенъ мъжъ или за неравна дѣвоика*), *va.* mésallier; 4. — *ca, vr.* s'épouser, se marier; 5. (*накъ или са задомлявамъ*), se remarier; 6. (*съ неравно или за неравна*), se mésallier. [grue.

Жеравъ (*и съвѣздіе, Astr.*), *sm.* oiseau, la

Жербоа или Табарганъ, *sm. tamm.* la gerboise.

Жерка, *sf.* moulin à vent; 1. l'estomac *m*; 2. *Méd.* le gaster; 3. цѣръ за усилване на —, stomacal, *adj.*

Жерминаль (*мѣсець на републиканска година*), *sm.* le germinal.

Жестъ, *sm.* le geste.

Жете (*играмна полукрачка*), *sm.* le jeté.

Жерчень (*и -чио срѣдство или цѣръ*), *adj.* stomachique.

— еликсиръ, *sm. Pharm.* le garus.

— камыкъ, *sm.* (*и късове отъ —*), la meulière.

Жерчна или Бабечна сълаз, *sf.* le chyme.

Живарѣжн, *sm. t.* un joaillier et orfèvre — *m.*

Живарство, *sm.* la joaillerie.

Живаръ (*безцѣны ивца*), *sm.* la joaillerie, le joyau; || *fig.* le fleuron.

Живакъ, *sm.* le viv-argent ou mercure; — ачель, *de mercure.*

Живаченъ, *adj.* mercuriel.

Живачна болестъ, *sf. Méd.* l'hydrargyrie *f*.

Живачны цѣрове, *sm. pl.* médicaments mercureiaux *m*. [на лицето], reposé.

Живенъ, *adj.* pittoresque; || (*за цѣтъ тѣ*)

Живете, *sm.* nom bulgare de la lettre Ж.

Живецъ, *sm.* la pulpe de l'ongle.

Живиница, *sf.* les scrofules ou écrouelles *f*, humeurs froides *f*; || *Méd.* le chancre, les achores *m*; || цѣръ за —, anticrofuléux, *adj. m.* [meux.]

Живиничавъ, *adj.* serofuleux; || *Méd.* stru— човѣкъ, *sm.* un serofuleux.

Живна картина или сцена, *sf.* tableau mouvant *m*.

— сила [умножена на —, la surexcitation.

Живно, *adv.* à grands traits.

— изобразене, *sm. Rhét.* l'hypotypose *f*.

Живность, *sf.* le mouvement.

Живо, *adv.* vivement.

Живодеренъ ханъ, *sm. fig.* l'écorcherie *f*.

Живодерница, *sf.* l'écorcherie *f*.

Живодеръ, *sm.* un écorcheur, équarrisseur *m*; || *fig.* un boucher.

Живокость, *sf.* plante, le pied-d'alouette.

Живо повръщане, *sm. fig.* la bourrade.

Живость и -вина, *sf.* la vivacité, promptitude, action *f*, entrain, feu *m*; 1. (*на пучало*), le coloris; 2. *fig.* la fraîcheur, la vie, fleur, animation *f*, ressort *m*; 3. безъ —, *fig.* pâle, *adj.*

Животворенъ, *adj.* vivifiant, vivifique.

Животено дърво, *sm.* arbre, le thuya et thuya.

Животень, *adj.* animal.

Животливость (*способенъ да живѣемъ*), *sf. Méd.* la viabilité.

Животливъ, *adj.* *Méd.* viable.

Животненъ, *adj.* vital; — тно, — аlement.

Животно, *sm.* l'animal *m*, la bête; || *вардачь*

на -ны, *Mar.* un garde-ménagerie; | покло-
 нене на -ны, la zoolâtrie (*voyez* Добытакъ).
Животность, *sf.* la vitalité, animalité *f.*
Животны (*що житать*), *sp. pl.* *H. nat.* les
 acaléphes *m.*
 — или Добыточные силы, *sf. pl.* esprits
 vitaux ou animaux *m.*
Животописане, *sm.* la biographie.
Животописатель, *sm.* un biographe.
Животь, *sm.* la vie, les jours, le vivant; 1.
 вьрвежъ на -тъ, la carrière; 2. минуване
 —, la course; 3. на -тъ нѣкому, du vivant
 de; 4. наука за продължене —, la macro-
 biotique; 5. описане на свой —, l'auto-
 biographie *f.*; 6. погрѣбнытъ за —, les come-
 stibles *m.*; 7. прѣвъ всичкый —, *adv.* à vie.
Живчо (*който си живѣе добръ*), *sm.* un
 viveur.
Живъ, *adj.* vivant, animé, vif, prompt; 1. *fig.*
 chaud; 2. бывамъ въ -выгѣ, *vn.* être en
 vie; 3. доклѣ бѣда —, *adv.* à perpétuité;
 4. въ -выгѣ съмь, *vn.* vivre; 5. правя
 пакъ — или по —, *va.* raviver; 6. правя
 —, *va.* Théol. vivifier; 7. което ражда
 жива рожба, vivipare, *adj.*; 8. разрѣзване
 на -во тѣло, *Chir.* la vivisection.
Живы вжглены, *sm. pl.* la braise.
Живѣлница, *sf. fig.* le nid.
Живѣяне, *vn.* le cantonnement; 1. (*повече*),
Jur. la survie; 2. вѣчно заедно —, *Jur.*
 la cohobation; 3. начинъ —, la vie, la
 diète; 4. погрѣбнытъ за —, la denrée, la
 substance.
Живѣя, *vn.* vivre, exister, être en vie, re-
 spirer, subsister; 1. résider, demeurer; 2.
 (*въ бездѣйствиѣ или въ незнатно състо-
 янѣ*), *fig.* végéter; 3. (*весело*), *fig.* faire
 ses sagayanes; 4. (*на високо*), jucher et
 se —, *vr.*; 5. (*въ голѣма сиромашія*),
 traîner la savate; 6. (*по-горѣ отъ състо-
 янето си*), le porter 'haut; 7. (*заедно
 вничанъ*), *Jur.* cohabiter; 8. (*въ кчиѣ*),
 occuper; 9. (*негдѣ*), habiter; 10. (*на нѣкое
 мѣсто*), séjourner; 11. (*окаяно*), tirer le
 diable par la queue; 12. (*отъ*), *fig.* re-
 paraître de; 13. (*окаяно и весело*), *fat.*
 vivre à gogo; 14. (*пустовно*), vivre de
 ménage; 15. (*разглезено*), bambocher; 16.
 (*распилювъ*), mener un grand train; 17.
 (*сиромашки и окаяно*), *fat.* vivoter; 18.
 (*сговорно*), faire bon ménage; 19. (*подобно
 съ свето достойнство или санъ*), ré-
 présenter; 20. (*сговорно съ нѣкого*), se
 ménager; | *fig.* frayer; 21. (*сѣдъ въ стая*),
 loger; 22. който живѣе, vivant, *adj.*; 23.
 който живѣе или сѣди негдѣ, résidant,
 domicilié, *adj.*; 24. да живѣе! *interj.* vivat;
 | да живѣе (*царя*), vive!

Жига (*нѣсна, игралие*), *sf.* la gigue.

Жигитая (*видъ конь*), *sm.* l'hémione.

Жидека сила, *sf.* force herculéene *f.*

Жидеки, *adj.* gigantesque.

Жидъ, *sm.* un géant, colosse *m.*; | *pop.* cas-
 seur de raquettes. [godenot.]

Жижѣ, *sm. t. pop.* un courte-botte; | *fat.* un
 Жижница, *sf.* la charbonnière.

Жила и -лка, *sf.* le ressort; 1. *fig.* le nerf;
 2. (*кломъ*), *Méat.* le rameau; 3. (*зюмбил-
 декъ t.*), *fig.* le mobile; 4. (*въ земята*),
 la veine; 5. камшикъ отъ биволска —,
 nerf de boeuf; 6. (*у месо*), le tirant; 7.
 нѣма —, *Minér.* faille d'un filon, *f.*

Жилава прѣчка, *sf.* la gaulle.
 — прѣчница, *sf.* la badine, le busc.

Жилавина, *sf.* le ressort.

Жилаво трѣкало, *sm.* le coulant.

Жилавость, *sf.* l'élasticité *f.*

Жилавъ, *adj.* élastique, ductile.

Жилень, *adj.* veineux.

Жилетка, *sf.* la veste. [giletière.]

Жилеть, *sm.* le gilet; | шѣвачъ на —, une
 Жилище *n* и Живѣлница, *f.* l'habitation *f.*

habitable *m.*, logement, appartement, domi-
 cile *m.*, demeure *f.*; 1. le séjours, manoir *m.*,
 gîte *m.*, les foyers *m.*; 2. *fig.* les pénates *m.*;
 3. (*на земята*), le rez-de-chaussée; 4.
 отричане отъ —, le congé.

Жилна става, *sf.* *Anat.* la synévrose.

Жило, *sm.* l'aiguillon *m.*; | (*у буболѣуки*),
 le dar; | *H. nat.* la tarière.

Жилонникъ, *sm.* plante, le byssus et bysse.

Жилы и -лкъ (*на дръвѣ*), *sf. pl.* la veine;
 1. (*въ листието*), la nervure; 2. на зелены
 — (*за сырене*), persillé, *adj.*; 3. съ —,
 veiné, *adj.*; 4. прокарвамъ — (*въ нѣщо*),
va. veiner; 5. облянявамъ съ —, *va.* neiger.

Жилнеъ и -лчастъ, *adj.* nerveux, veiné,
 veineux, textile; | *Bot.* nervé.

Жилъ, *va.* piquer.

Жинзѣнгъ, *sm.* plante, le ginseng.

Жингусъ, *sm.* *Com.* argent comptant *m.*

Жиравъ (*камельопардъ*), *sm.* quadr. le girafe.

Жирантъ (*нагърбачъ на полица*), *sm.*
Com. un endosseur.

Жиро (*нагърбене*), *sm.* *Com.* l'endos et en-
 dossement *m.*

Жирондистъ (*придръжникъ на жирондова
 партия*), *sm.* un girondin. [dosser.]

Жиросвамъ (*турямъ жиро*), *va.* *Com.* en-

Жита, *sm. pl.* les plantes céréales *f.*

Житенъ червей, *sm.* le cosson.

Жителство, *sm.* la résidence, occupation *f.*

Жителъ и Живѣлникъ, *sm.* habitant, ante,
s.; un hôte, une âme.

Житіе (*и описане на —*), *sm.* la vie.

Житія Святыхъ (*легенда*), *sm. pl.* la lé-
 gende; | списатель на —, un légendaire.

Житна калъ (*зовно*), *sf.* matière fécale *f.*;
 | *fig. pop.* le bran.

Житница (*амбаръ t.*), *sf.* le granier; | на-

- сыпване въ —, l'engrangement *m*; || насып-
вамъ въ —, *va.* engranger.
- Житно зърно**, *sn.* le blé et bled.
- Житны шишлупки**, *sf. pl.* la grenaille.
- Жито**, *sn.* le blé et bled, les graines *m*; ||
отсѣвамъ —, *va. Com.* blatrer; || кравіе —,
sn. plante, blé de vache.
- Житоѣдецъ**, *sm.* insecte, la calandre.
- Жица**, *sf.* la fibre.
- Жицаво** (*за месо*), *adj.* filandreux.
- Жичастъ**, *adj.* fibreux.
- Жичка**, *sf. Anat.* la fibrille.
- Жълбини**, *sf. pl.* la geneive (*voyez* **Вънци**).
- Жълва**, *sf.* (*voyez* **Костенурка**).
- Жълта глина** (*за измазване зидове*), *sf.*
le badigeon.
- каджика *sf.* plante, le souci.
- мѣдъ (*перунъ т.*), *sf.* le potin; 1.
(*стрита*), la purpurine; 2. сѣдове или
стока отъ —, la dinanderie; 3. търговецъ
на стока отъ —, un dinandier.
- оловна прокища, *sf.* le massicot et
protoxyde de plomb.
- трѣска (*видъ —, Méd.* la chapetonade).
- Жълтило**, *sn.* le jaune; || —, *plante*, le cur-
cuma ou safran des Indes.
- Жълтина**, *sf.* le blémissement; || (*около*
кльонъ-тъ на пилцимѣ), la cire.
- Жълтиникавъ**, *adj.* jaunâtre, luride, fla-
vescent.
- Жълтителень**, *adj.* jaunissant.
- Жълтница** (*болестъ*), *sf.* la jaunisse; ||
Méd. l'ictère *m*; || цѣръ за — и страдалецъ
отъ —, icérique, *adj. m.*
- Жълтиниченъ и чавъ**, *adj.* icérique.
- Жълтица**, *sf.* le ducat, l'or *m*; || *pop.* le
jaunet.
- Жълтично злато**, *sn.* or ducat *m.*
- Жълто-зелень зумрудъ**, *sm.* le péridot.
- камень, *sf.* plante, la queue-de-pourceau.
- клонъ дроздъ, *sm.* oiseau, la draine.
- корень, *sm.* plante, la statico ou gazon
d'Olympe.
- косъ, *sa, s.* blondin, inne; blond, *adj.*
- Жълтосвама**, *va.* jaunir.
- сивъ конь, *sm.* cheval étourneau *m.*
- усть, *sm. fam.* un blanc-bec.
- фіолъ, *sm.* plante, le violier ou giroflée
jaune *f.*
- цвѣтило, *sn.* plante, la génestrolle; ||
тръясто —, *sn.* arbuste, le genêt; || мѣсто
образо съ —, la génetière et genestade.
- чрвень рубинъ, *sm.* la rubace et
rubacelle. [*ou* bruant *m.*]
- Жълтурка**, *sf.* oiseau, le loriot, pouillot, bréant
- Жълтурникъ**, *sm.* oiseau, le becfigue.
- Жѣлътъ**, *adj.* jaune.
- джѣтъ, *sm.* arbre, le chêne querecitron.
- зюмбулъ, *sm.* plante, la belle-d'un-jour.
- клеверъ, *sm.* plante, la lupuline.
- Жѣлътъ менешъ**, *sm.* plante, la ravenelle.
- ранункулъ, *sm.* plante, le bassinet.
- цвѣтъ, *sm.* le jaune, l'or *m*; || (*или*
русъ), le blond.
- Жѣлаты есенскы крупы**, *sf. pl.* le martin-
sec; || (*зимны*), le franc-réal.
- зърна (*за цвѣтило*), *sm. pl.* les gre-
nettes *f* ou graine d'Avignon.
- Жѣлѣятса** (*за косми*), *vr.* blondoyer; ||
която ся жѣлѣе (*за коса*), blondissant, *adj.*
- Жобе**, *sm. t.* le capot, sarrau et sarrot *m.*
- Жозданче** (*за писма*), *sn. t.* la porte-feuille.
- Жозданъ**, *sm. t.* la trousse.
- Жокей** (*младъ кочияшь*), *sm.* un jockey.
- Жоко** (*маймуна*), *sn.* le joeko ou pongo; ||
(*голѣма маймуна*), le chimpanzé.
- Жонка** (*китезка ладія*), *sf.* la jonque.
- Жонкля**, *sm.* plante, la jonquille; —ленъ,
de jonquille.
- Жреба**, *sf.* le sort, le destin, destinée, part
f, partage, lingot *m*; 1. (*съ лотарія*), le
lot; || главна —, gros lot; 2. хвърлямъ сла-
мени —бы, *va.* tirer à la courte-paille; 3.
хвърлена —, *fig.* le sort en est jeté.
- Жребе** (*у конь*), *sn.* le petit; || малко —,
le roussin.
- Жребець**, *sm.* le poulain et poulin; || (*мѣ-*
сеченъ), le poulichon; || (*ради завждане*),
l'étaalon *m.*
- Жребиса** (*ожребваса*), *v. imp.* elle poulaine.
- Жречко**, екни, *s.* sacrificeur, trice; || (*у*
Еллицы), le prêtre; la prêtresse *f.*
- Жречески**, *adj.* sacerdotal.
- Жречество**, *sn.* la sacrificeur; || (*у идоло-*
поклонцы), le sacerdoce.
- Жрътва** (*и fig.*), *sf.* la victime; —венъ, de
victime; 1. oblation, offrande *f*, holocauste
m, hostie *f*; 2. *fig.* le martyr; 3. (*съ вино*),
la libation; 4. (*и жертвоприносене*), le
sacrifice; 5. закалямъ или приносямъ —,
va. victimer; 6. заклане —, l'immolation *f*;
7. закалямъ —, *va.* immoler; 8. приносямъ
—, *va.* sacrifier; 9. ставамъ — на пла-
мытъ-тъ, *vn.* être la proie des flammes.
- Жрътвенъ**, *adj.* sacrificatoire.
- Жрътвеникъ**, *sm.* l'autel *m*, autel de pro-
thèse, la crédence; || (*свѣздѣдіе*), *Astr.* l'En-
censeur ou Autel *m.*
- Жрътоване**, *sn.* *fig.* le sacrifice de.
- Жрътованосачъ**, *sm.* un sacrificeur, un
victimaire.
- Жрътвоприносене**, *sn.* l'oblation *f.*
- Жрътувамъ**, *va.* consacrer, sacrifier, im-
moler; 1. (*себе-си*), dévouer, se victimer;
2. (*себе-си за нѣкого*), se sacrifier pour;
3. (*себе-си нѣкому*), s'immoler.
- Жумерки**, *sf.* les crétons *m.*
- Жуна и Жука**, *sf.* la lévree; 1. бърна (*у*
буболечки), *H. nat.* le labre; 2. прави-
ената долня —, *sf. fam.* la lippe; 3. про-

висунамъ -ны (*начомъврамса*), *va.* faire sa lippe ou une vilaine lippe; 4. кривене -ны, la moue.

Жунень и Жучень, *adj.* labial.

Жуноа буква, *sf.* Gram. la labiale.

Жунообразно състояние, *sm.* la labrosité.

Жуноприличень, *adj.* Bot. labié.

Жуканъ, *sm.* poisson, le labre.

Журналъ, *sm.* la feuille; | (*извѣстникъ*, *акръ*, *Agric.*), le journal.

Жъба, *sf.* reptile, la grenouille, le crapaud;

| (*буца*), *Vétér.* le fic; | (*конска болестъ*), *Vétér.* étrénguillon, barbillon *m.*

Жъбе (*мускула*), *sm.* Anat. le muscle.

Жъбенъ камыкъ, *sm.* la scraudaïne.

Жъбна локва, *sf.* la grénouillère.

— лажница, *sf.* plante, le flûteau.

Жъбница (*подезыченъ отокъ*), *sf.* Méd. la grenouillette. [batraciens *m.*

Жъбоприличны гадины, *sf. pl.* H. nat. les

Жъбунекъ, *sm.* la scraudaière; | —, *plante*, le sidéritis.

Жъбуркамса, *vr.* grenouiller.

Жъбя тръва, *sf.* plante, la scraudaïne.

Жъбъ, *sm. t.* la poche; | (*проуцънка за часовникъ*), le gousset ou bourson; | пакъ гуждамъ въ —, *va.* rempocher.

Жъбна книжка (*за въ прорѣзъ*), *sf.* le vade-mecum.

Жъгаль, *sm.* l'esponon et sponton *m.*, la haste; | (*за ловъ*), l'épieu *m.*; | *Vén.* la vouge.

Жъденъ, *adj.* avide; — до, — ment; 1. convoiteux; 2. *fig.* affamé de; 3. (*къмъ грабежъ наклоненъ*), rapace; 4. (*за*), âpre à; 5. (*за имане*), cupide; 6. — съмъ много, *vr.* j'ai grand' soif, *f.*

Жъдность, *sf.* la soif, avidité, rapacité *f.*; 1. *fig.* la faim; 2. докарвамъ —, *va.* altérer; 3. който докарва —, altérant, *adj.*; | *Méd.* dipsétique; 4. угасявамъ —, *va.* désaltérer et se —, *vr.*; 5. който угасява —, désaltérant, *adj.*

Жъднѣя, *vn.* convoiter; | който жъдѣе, altéré, *adj.*

Жъладоберь, *sm.* la glandée.

Жъладъ, *sf.* la gland, la faîne et fêne ou fouenne; | съ —, *Blas.* glandé, *adj.* [scier.

Жжж, *va.* moissonner, dépouiller; | (*жито*),

Жжтва (*и врѣме* —), *sf.* la moisson; 1. la dépourille; 2. (*на жито*), la récolte; 3. *fig.* l'aout *m.*

Жжтваръ, *ка, s.* moissonneur, euse; un aouteron; | *Agric.* un scieur. [Messier.

Жжтвенъ стража (*съзвѣдіе*), *sm.* Astr. le

3.

З

З (*зе*), la huitième lettre de l'alphabet bulgare.

За, *prép.* à, par, concernant, attendu, après, du (*pour de le*); 1. — ради, à cause de, pour; 2. — да, — што, pour; 3. — да, *conj.* afin de et afin que, pour que, que et qu'; | *interj.* à l'effet de; 4. — да не, *conj.* de peur que (*avec ne*).

Забава (*маило*), *sf.* le retard.

Забавачъ, *sm.* un temporisateur.

Забавителна сила, *sf.* force retardatrice *f.*

Забавямъ, *va.* retarder, tarder à, accroccher; | който забавя да си плати данъ-та, retardataire, *adj. sc.*; | — са, *vr.* s'amuser à, tarder à.

Забавяне, *sm.* la retardation, le retardement.

Забивамъ, *va.* pousser, chasser, ficher, cogner; | (*по дълбоко*), renfoncer; | (*наредъ на права линия колчета*), bornoyer.

Забира, *v. imp.* Chir. il abcede.

Заблуждене, *sm.* l'aberration *f.* abus *m.*

Забодевамъ, *va.* attacher avec des épingles.

Забождамъ, *va.* enfoncer, ficher, épingler; | (*сабя въ нѣщо*), plonger; | — са, *vr.* se ficher.

Забождане, *sm.* l'enfoncement *m.*

Забочамъ, *va.* arborer, fixer; | (*кръстъ*), planter.

Забъркувамъ

Заборавямъ и Забра-, *va.* oublier, omettre; 1. (*себе-си*), *fig.* se méprendre; 2. (*съсвѣмъ нѣкого*), *fig.* passer l'éponge sur; 3. — са, *vr.* s'oublier, se méconnaître, s'émanciper, être enseveli dans.

Заборавяне, *sm.* l'oubli *m.*, l'école *f.*

Заборавливостъ, *sf.* l'oubli *m.*

Заборавливъ, *adj.* oublieux.

Забраднака, *sf.* la coiffe; | който прави — къ, une coiffeuse.

Забрадка, *sf.* bonnet (de femme, *m.*; | (*на селянкытъ*), le bavolet.

Забрана, *sf.* la sauvegarde.

Забранене, *sm.* la prohibition.

Забраненъ, *adj.* illicite; съ — начинъ, — ment.

Забранителенъ, *adj.* prohibitif.

Забраняне, *va.* prohiber.

Забраняно говорене, *sm.* le barbouillage; | *fam.* le tortillage. [—gestible.

Забърканъ, *adj.* compliqué, indigeste et

Забърканостъ, *sf.* Jur. l'implication *f.*

Забъркувамъ и —квамъ, *va.* compliquer, mêler, embrouiller, brouiller, tripoter, impliquer, susciter; 1. *fig.* démonter; 2. *fam.* interloquer; 3. — са, *vr.* se compliquer, s'embrouiller, se brouiller, égarer et s' —, se tromper, s'ébranler; 4. *fig.* se troubler, errer.

Забъркване, *zn.* l'erreur *f.*, complication *f.*, embrouillement *m.*, brouillamini *m.*, imbroglione *m.*; 1. *fig.* le labyrinthe; 2. *fat.* le brouillement, la billebaude; 3. (на дѣло), l'item *m.*; 4. вкарвамъ въ —, *va.* induire à erreur; 5. искарвамъ отъ —, *va. fig.* dessiller les yeux.

[*vr.* se voiler.

Забулямъ, *va.* voiler; || *fig.* gazer; || *-ca.*, **Забунъ** (*илекъ т.*), *sm.* la veste.

Забыкалка, *sf.* la tergiversation; 1. (съ думи), la circonlocution; 2. *fig.* la défaitte, pirouette *f.*, circuit, biais, biaisement *m.*; 3. *fat. fig.* le tournant; 4. безъ —, *adv. fig.* de front.

Забыкалки, *sf. pl.* la tortuosité, le subterfuge; 1. (за оправяне), *fig.* le tortillement; 2. говоря съ —, *vr.* tourner autour du pot; 3. права —, *va. fig.* gau-chir; 4. употрѣбavamъ —, *va.* tortiller.

Забыкалямъ и -колявамъ, *va.* environner, entourer, caindre, envelopper; 1. obseder, tergiverser, ruser, biaiser; 2. *fig.* embrasser, encadrer, bricoler, louvoyer; 3. който забыкаля, *Phys.* ambient, *adj.*; 4. който забыкалява, *Phys.* circumambiant, *adj.*

Забыкаляне, *zn.* la tournée. [à, se bannier de.

Забѣгнувамъ, *vn.* se retirer, avoir recours

Забѣгване, *zn. fig.* l'asile *m.*

Забѣгнатъ, *adj.* érape.

Забѣжно мѣсто, *zn. Vén.* la refuite.

Забѣлѣжвамъ, *va.* remarquer, marquer, s'apercevoir, observer, voir, découvrir, délimiter, pointer, sentir; || annoter, noter, dénoter, étiqueter, intimer; || не оставямъ да забѣлѣжатъ, ne faire semblant de rien.

Забѣлѣжи и -жване, *adv.* nota et nota benè.

Забѣлѣжване, *zn.* la remarque, observation *f.*, indice *m.*, dénotation, réflexion, nota *f.*, liste, glose *f.*; 1. (въ книга), le renvoi; 2. (на въспрѣтны книги), l'index *m.*; 3. (по крайщата на писмо), l'appostille *f.*

Забѣлѣжванеа, *zn. pl.* les illustrations *f.*

Забѣлѣжвачъ, *sm.* un annotateur; || (ради даване пары), un ordonnateur.

Забѣлѣжената вредность (на монета), *sf.* la valeur extrinsèque.

Забѣлѣжень, *adj.* marqué; || ставамъ —, *vn. fig.* ressortir. [parent; || *fig.* saillant.

Забѣлѣжителенъ, *adj.* apercevable, ar-
Забѣлѣжка, *sf.* la remarque, annotation *f.*, état *m.*; 1. *Сот.* l'ordonnance *f.*; 2. (на въспрѣтны книги въ Римъ), index expurgatoire *m.*; 3. (ради даване пары), l'ordonnement *m.*; || пишъ —, *va.* ordonner.

Забѣлѣжки, *sf. pl.* le cahier. [sensible.

Забѣлѣжливъ, *adj.* perceptible aux yeux.

Забѣлѣжна книжка, *sf.* le souvenir.

Заваленъ, *adj.* confus, amphigourique; -лно, en confusion.

Завало, *adv.* confusément. [s'abattre.

Завалямъ, *va.* renverser, abattre; || *-ca. vr.*

Завардевамъ, *va.* réserver; || (за себе-си нѣщо), se réserver à soi. [la réservation.

Завардеване, *zn.* la réserve; || (за себе-си),

Заварденъ, *adj.* prohibitif. [soufflage.

Завардетелны дървета, *zn. pl. Mar.* le

Завареното мѣсто, *zn.* la soudure.

Заваревачъ, *sm.* fer à souder, *m.*

Заварилникъ *m* и *-рнло*, *n.* le soudoir.

Заварявамъ, *va.* souder, forger; || (изново), ressouder; || (два кжса желѣзо), *va.* braser.

Заваряване и -рене, *zn.* le soudage, la soudure, brassement *m.*, brasure *f.*; || какъ на —, paillon de soudure, *m.*; || способенъ ради —, soudable, *adj.*

Заведнажъ, *adv.* d'une bouchée.

Завивамъ, *va.* envelopper, bander, tortiller;

1. (въ борунъ), doubler; 2. (съ витла),

visser; 3. (на кривици носата), aneeler;

4. (конитѣ), saragaçoner; 5. (съ мошаме

стоки), bâcher; 6. който завива (наоколо),

Phys. ambient, *adj.*; 7. *-ca. vr.* s'enve-

lopper, se couvrir, s'empaqueter; 8. (съ

витла), se visser; 9. завиваса (за зжмя),

v. imp. il se replie.

Завиване, *zn.* l'enveloppement *m.*, tortille-
ment, vissage *m.*; 1. *Archit.* la volute; 2.

(вода слѣдъ кърма), *Mar.* le remons; 3.

(коса на кривици), l'annelure *f.*

Завивка, *sf.* l'enveloppe *f.*, la cloison; 1.

H. nat. le tégument; 2. (на дароносецъ),

la custode; 3. (за коние), le saragaçon; 4.

(на котчена халка), *Mar.* l'emboditure et

-bouditure *f.*; 5. което е ради —, *H. nat.*

tégumentaire, *adj.*

Завиждамъ, *va.* envier; || (нѣкому), ja-

louser, porter envie *f.*; || *-ме си* (еднѣ

другъ), *vn.* se jalouser.

Завирамъ (носъ-тъ си вредомъ), *va. fat.*
tatillonner; || *-ca. vr.* se nicher.

Зависливостъ, *sf.* la dépendance, assujet-

tissement *m.*; || *Jur.* la mouvance; || който

са намира въ —, très assujetti, *adj.*

Зависливъ, *adj.* dépendant; *-во, -дам-*

ment; 1. (за снагъ), *Jur.* mouvant; 2.

(отъ), attaché à; 3. (отъ нѣкого), dépendre de.

Завистливъ, *adj.* envieux, jaloux.

Завистникъ, *ница, s.* envieux, euse.

Завистъ, *sf.* la jalousie, l'envie *f.*

Завладѣвамъ, *vr.* conquérir, occuper, sub-

juguer, s'emparer de, se saisir de; 1. ga-

gner, regagner, emporter, réduire, anticiper

sur; 2. (изново), ressaisir *et se* —, *vr.*; 3.

(насила), envahir; 4. (нѣщо), se rendre

maître de, maîtriser; 5. (накъ), reconqué-

rir; 6. (съ), empiéter sur. [seur *m.*

Завладѣвамъ, *zn.* un conquérant, envhis-

Завладѣне, *zn.* la conquête, occupation *f.*,

prise, réduction, anticipation *f.*

Завладѣтлень, *adj.* conquérant.

Завлачамъ и -лнчамъ, *va.* emporter, entraîner, charrier; 1. enlever; détourner, divertir; 2. (*насилно*), ravir; 3. завлача (*за море*), *v. imp.* elle empiète; || (*за смъртъта*), *fig.* elle déceime.

Завлачание, *sm.* l'enlèvement *m.*, détournement, divertissement *m.*

Завлачаникъ, *sm.* un enleveur.

Завлечень, *adj.* diverti.

Заводе (*на зѣдрове*), *sm.* *H. nat.* la coudresson; || (*на елени*), le rut; || начало — (*у елени*), *Vén.* la muse.

Завождамъ, *va.* conduire, mener, emmener.

Завой (*виръ морски*), *sm.* ras de marée, *m.*; 1. (*на рѣка*), le coude; 2. *Geogr.* le cap, promontoire *m.*, la baie; 3. *Mar.* la remole; 4. (*вода*), *Mar.* la vire-vire et virevaude; 5. излазимъ отъ —, *vn.* *Mar.* décarer.

Завързакъ, *sm.* un pugnée; 1. *Bot.* nain, *adj.*; 2. *fig.* un sarajou; 3. *fam.* un ragotin; 4. (*дрѣвѣнь човѣкъ*), *pop.* un tête-poule.

Завързанъ подпнсь (*монограмма*), *sm.* le monogramme.

Завързаны и Заплетены писма, *sm.* *pl. fam.* la patafrafte.

Завързувамъ и -звамъ, *va.* lier, amarrer; 1. (*изново или вѣко*), resserer; 2. (*съ клупъ*), aiguilleter; || *Mar.* saisir; 3. (*накъ*), ratacher; 4. -са, *vr.* s'associer à, rabattre et se —, *vr.*; 5. (*накъ*), se ratacher.

Завързване, *sm.* la ligature.

Завръзка, *sf.* la chape.

Завъртевачъ, *sm.* *Anat.* musele rotateur *m.*

Завъртене, *sm.* le tournant; 1. *Anat.* la rotation; 2. (*дланъ на долу*), *Anat.* la pronation; 3. (*на думы*), *fig.* le détour.

Завъртителень, *adj.* tortueux.

Завъртителна (*на долу*) рѣчна мышца, *sf.* le pronateur. [тоире *m.*

Завъртно движене, *sm.* mouvement giratoire.

Завъртявамъ, *va.* retourner, ceindre; 1. (*глава*), tourner; 2. (*шия*), tordre; 3. -са, *vr.* se retourner; 4. (*на единъ кракъ*), pirouetter; 5. (*около си*), faire la roue; || (*съ тояга*), faire le moulinet.

Завърщамся, *vr.* retourner, repartir.

Завръщане, *sm.* le retour; || (*зѣдрове*), *Vén.* la rentrée; || точка —, *Geom.* point de rebroussement *m.* [ment.

Завчасень, *adj.* momentané, prompt; -сно,

Завчасъ, *adv.* tout à l'heure, tout de suite, bientôt, tantôt, aussitôt, sur-le champ, en un clin d'oeil, tout d'une tirade ou tire, de ce pas, tous de ce pas, d'abord, incessamment, incontinentment; 1. *conj.* dans le moment; 2 — като, aussitôt que; 3. — по-сѣ това, immédiatement après; 4. — слѣдъ, à la queue, en queue.

Завчаскъ, *conj.* en moins de rien; 1. *interj.* crac; 2. *adv.* sur l'heure; 3. *fam.* en un tour de main.

Завчера, *adv.* avant-hier.

Завѣра, *sf.* l'insurrection *f.*

Завѣтень, *adj.* testamentaire.

Завѣтъ (*всѣтъ или новъ*), *sm.* *Théol.* l'alliance *f.*; 1. (*съ Библия*), le testament; 2. кивотъ на -тъ, l'arche d'alliance ou sainte; 3. оставено съ — имане, le legs; 4. оставамъ съ —, *va.* léguer; 5. приписанъ въ —, codicillaire, *adj.*; 6. прибавяне на —, le codicile; 7. съучастникъ на —, *Jur.* un colégataire; 8. участникъ, ща въ —, *sc. Jur.* légataire; 9. безъ —, *adv. Jur.* intestat et ab intestat (*voyez* Приживиѣ).

Завѣтъ, *sm.* l'abri *m.* [Оставямъ.]

Завѣщавамъ, *va.* fonder, laisser (*voyez*

Завѣщане, *sm.* la fondation.

Завждамъ, *va.* naturaliser, peupler; || (*рыба въ рѣка*), empoissonner.

Завждане, *sm.* l'éducation; || (*рыба въ рѣка*), l'empoisonnement *m.*

Загамаливамся, *vr.* s'endormir.

Загариянь хлѣбъ, *sm.* pain de gruau *m.*

Загиналь, *adj.* naufragé.

Загинать, *adj.* le dévoué; || *fam.* flambé.

Загинивамъ, *vn.* s'abîmer, se perdre, périr, se détruire, manquer; || (*съ осцикитѣ си хора и имането*), périr corps et biens.

Загиниване, *sm.* la perdition, la catastrophe.

Заглавень листъ, *sm.* le titre; || *Typ.* le frontispice; || (*гравированъ*), le titre-planche.

Заглавие, *sm.* le titre, la rubrique: 1. *Jur.* l'intitulé *m.*; 2. гурья —, *va.* intituler; 3. безъ —, anépigraphe, *adj.*

Заглавна щампа, *sf.* *Typ.* le frontispice.

Загладевамъ, *va.* *fig.* plâtrer.

Заглаждамъ (*ножове*), *va.* repasser.

Загледамся, *vr.* bâyer aux cornilles.

Заглибевамся, *vr.* eroter. [стевамъ.]

Заглобявамъ, *va.* emboîter (*voyez* Задръ-

Загълхнать, *adj.* buissonneux; || (*за гора*), épaïs.

Загълхнина (*на гора*), *sf.* le fond.

Загнѣздевамъ, *va.* enchâsser; || -са, *vr.* se nicher.

Загнѣздеване, *sm.* *fig.* l'enchâssure *f.*; || изваждамъ отъ — камыкъ, *va.* dessertir.

Заговедни, *sm. pl.* le carême-prenant.

Загоневамъ (*накъ зѣврѣ*), *va.* relancer.

Загорець (*планински човѣкъ*), *sm.* montagnard, ultramontain *m.*

Загорски, *adj.* ultramontain.

Заграда, *sf.* la barricade; || (*отъ насадени дръвѣ*), la palissade; || права —, *va.* barricader.

Заградена земя (*съ друга*), *sf.* l'enclosure *f.*

Заградено мѣсто, *sm.* l'enclos *m.*

Заграждамъ, *va.* barricader, enclore de,

- enclaver, enclorre, fermer, enfermer; || (градъ въ твърдия), embastiller.
- Заграждане**, *zn.* le clos, le barrage; || (градъ въ твърдия), l'embastillement *m*; || (на една земля въ друга), l'enclavement *m*.
- Загръбница**, *sf.* l'esquinancie ou angine *f*;
1. (крупъ), *Méd.* le crôup; || което са относя до —, *Méd.* croupal, *adj*; 2. *Méd.* le râle de la mort; 3. *Vétér.* l'étranguillon *m*.
- Загръбване** (веднажъ съ лопата у море), *zn.* la palade.
- Загръждавамъ**, *va.* bondonner.
- Загуба**, *sf.* la perte, le dommage, désavantage *m*, ruine *f*, grief *m*, mal *m*; 1. *Jur.* l'omission *f*; 2. (въ игра), *fig.* la lessive; 3. *земамъ* си пакъ —та, *va.* racquitter et se —, *vr*; 4. на —, *adv.* en perte, à non-prix; 5. плащане —бы, *Jur.* dommages et intérêts.
- Загубвамъ**, *va.* égarer; 1. (на игра), perdre; || (пакъ), reperdre; 2. *fig.* ruiner; 3. *Jur.* adirer; 4. —са, *vr.* s'égarer.
- Загубване**, *zn.* la ruine.
- Загубень**, *adj.* perdu, déchu, dommageable, désavantageux; || *имамъ* го —, *va.* faire son deuil de.
- Загубы**, *sf. pl.* les dommages; || търсене —, *Jur.* le recours; || *заповѣдъ* за плащане — и разноска, l'exécutoire *m*.
- Загурителень**, *adj.* *Méd.* cicatrisatif et -trisant.
- Загурия** (раната), *v. imp.* elle cicatrise; || —си, *vr.* elle se cicatrise; || което може да загури, cicatrisable, *adj.*
- Загуряване** (на рана), *zn. Méd.* la cicatrisation.
- Загурѣла рана**, *sf. Méd.* la croûte.
- Задавамъ**, *va.* proposer.
- Задавателна тема**, *sf. Rhét.* la chrie.
- Задавямъ** (и *fig.*), *va.* étouffer; accabler, opprimer; || —си (върлото), *vn.* engouer; || —са, *vr.* s'engouer.
- Задаване**, *zn.* l'engouement *m*; || (отъ кръвъ), *Méd.* la déplétion; || *снемамъ* —то на колело, *va.* désenrayer.
- Зададка**, *sf.* le problème, la thême, devoir *m*, tâche *f*, question quodlibétaire *f*; 1. l'avance *f*, avancement *m*, les arrhes *f*; 2. (школка), la composition; 3. (ука), la leçon; 4. *Mathém.* la proposition; 5. (пары), l'engagement *m*, le denier à Dieu; 6. (напрѣдъ дадени пары), le prêt; 7. даване —, l'arrhement *m*.
- Задальпийски**, *adj.* transalpin.
- Задвигателно тръкалецъ**, *zn.* la verterelle.
- Задень**, *adj.* postérieur, arrière.
- дворъ, *zn.* l'arrière-cour *f*, la basse-cour.
- опасъ (у свѣдло), *zn.* le troussequin.
- носъ (на мостъ), *zn. Archit.* l'arrière-bee *m*.
- планъ, *zn.* le fond.
- Задень покрывъ**, *zn. Mar.* le susin et susain.
- Задългивамъ**, *vn.* s'endetter, s'obérer, contracter; || (пакъ), se rendre; || (млого), je suis abimé de dettes. [tangué.
- Задълбава си** (носъ-тъ), *v. imp. Mar.* il
- Задълбочавамса**, *vr.* s'abimer, s'absorber; || *fig.* s'enfoncer; || (въ учене), être collé sur les livres.
- Задълбочене**, *zn.* l'enfoncement *m*, renfoncement *m*; || (у прозорѣца), l'embrasure *f*.
- Задълбочень**, *adj.* absorbé.
- Задължанамъ**, *va.* obliger, lier; || —са, *vr.* s'obliger, promettre, s'engager, vouer; || (отъ клетва), se lier; || —меса (единъ другъ), s'obliger.
- Задължене**, *zn.* l'obligation *f*, office *m*, loi *f*, devoir *m*, engagement *m*, promesse *f*, amitié *f*, dû *m*, billet *m*; 1. *Com.* l'effet *m*; 2. *fig.* la dette, la religion; 3. *правя* — нѣкому, *va.* obliger; 4. —неа освѣтъ плата (на арендашъ), les faisanees *f*.
- Задълженъ**, *adj.* obligé, sujet; 1. (къмъ нѣщо), tenu à, de; 2. (къмъ), *vn.* devoir; 3. (къмъ да живѣе за), se devoir à.
- Задължителень**, *adj.* obligatoire, obligeant; || *fig.* franc du collier; || (взаимно), *Jur.* synallagmatique.
- Задължителность**, *sf.* l'obligance *f*; || (взаимна), la solidarité.
- Задължливъ** (взаимно), *adj. Jur.* solidaire.
- Задникъ**, *zn.* le cul; || (у ботушы), *zn.* le quartier; || *Méd.* l'anus *m*, le suppositoire.
- Заднина**, *sf. Mar.* l'arrière *m*.
- Заднишкомъ и —днимъ**, *adv.* à reculons; || *fig.* à vau-l'eau; || *вървя* —, *vn. Mar.* culer.
- Задница**, *sf.* le dos, le derrière; 1. (бутъ т.), la fesse; || *pl.* —цы, le fessier; 2. *fat.* le postérieur; 3. *Mar.* l'arçasse *f*; 4. (на конь), l'arrière-main *m*; 5. (опатка на ладя), la poupe; —ничень, de la poupe.
- Задничень**, *adj.* *Anat.* anal, fessier.
- Заднично чърво**, *zn. Anat.* le rectum; || което са относя на —, *Anat.* rectal, *adj*; || *въспалене* на —, *Méd.* la rectite.
- Заградене**, *zn. Archit.* l'arrière-corps *m*.
- Задно мѣсто** (въ карета), *zn.* le fond. — сводче, *zn. Archit.* l'arrière-vousse *f*.
- Задни войска**, *sf. Milit.* les derrières *m*.
- плѣшка, *sf.* le cuissot, la fesse; || (на телѣ, на дива роза), la longe.
- ладя (въ линия), *sf. Mar.* vaisseau serre-file, *m*.
- страна, *sf.* le dos.
- часть, *sf.* le derrière, le fond; || (на ладя), *Mar.* la timonerie; || *декорация* на —, *Théât.* la ferme.
- Задовелень**, *adj.* satisfait de, aisé; || *бывамъ* — съ нѣщо, *vr.* se trouver bien de, savoir gré de; || (къмъ), *vn.* se contenter; ||

- (съмъ съ), *vr.* se passer de, se restreindre à.
- Задоволнителенъ**, *adj.* satisfaisant.
- Задоволение**, *zn.* l'aisance *f.*, le bien-aise; || живѣя въ —, *vn.* faire florès.
- Задоволствувамъ**, *va.* satisfaire, suffire; || — самъ себе-си, se satisfaire soi-même, se suffire à soi-même.
- Задоволявамъ** и **—лявамъ**, *vr.* s'accommoder à, se borner à; || (съ нѣщо), se payer de [s'établir.
- Задомьявамъ**, *vr.* se marier, s'emménager, **Задомьяване**, *zn.* le mariage.
- Задомень** (мжжъ или жена), *adj. Jur.* conjoint, ointe, *s.*
- Задържамъ**, *va.* retenir, arrêter, contenir, occuper, maintenir, enchaîner, retarder, amuser; 1. *Jur.* détenir; 2. *Vén.* rompre; 3. (нота), *Mus.* rester; 4. (за всякогаиъ длъжностъ-та си), se perpétuer dans une charge; 5. (у себе-си), retenir; 6. (при себе-си), *fig.* rengainer; 7. — *ca.*, *vr.* se tenir; 8. se retenir, s'empêcher de, enrayer.
- Задържавачъ** (на чуждо мѣсто), *sm.* *Jur.* un rétentionnaire.
- Задържане**, *zn.* la rétention.
- Задържителенъ**, *adj.* suspensif. [nable.
- Задържливъ** (въ теърдиня), *adj. Mil. te.*
- Задръжъ!** *interj. Mar.* avaste ou vaste.
- Задръстевамъ**, *va.* emboîter; || (перо на стрѣла), empenner.
- Задръстеване**, *zn.* l'emboîture.
- Задръмамъ**, *vn.* s'assoupir.
- Задсвѣтъ**, *sm.* le contre-jour; || въ —, *adj.* à contre-jour.
- Задуха**, *sf.* le tue-vent; 1. *fat.* la touffeur, la cache; 2. (въ пристанище), *Mar.* le bassin; 3. миреше на —, *vr.* sentir le renfermé.
- Задухенъ кѣтъ**, *sm.* le recoin.
- Задухникъ**, *sm.* le paravent.
- Задущавамъ**, *va.* étouffer, suffoquer; || *fat.* emmitoufler; || — *ca.*, *vr.* étouffer, s'emmitoufler.
- Задущаване**, *zn.* l'étouffement *m.*; || (на месо), l'estouffade *f.*; || *Méd.* l'asphyxie *f.*
- Задущене**, *zn.* la suffocation, la daube.
- Задущено месо**, *zn.* l'estouffade *f.*, étuvée, daube *f.* [étouffant.
- Задущенъ**, *adj.* asphyxié, *s.*; || (за срѣмето),
- Задущителенъ**, *adj.* suffocant.
- Задущливо испарене**, *zn.* le miasme.
- Задущливостъ**, *sf.* le méphitisme.
- Задущливъ**, *adj.* méphitique.
- Задущница**, *sf.* fête ou jour des âmes, *f.*
- Задъ**, *préfixe*, trans; || от —, на —, *prép.* derrière. [ner la chasse à.
- Задърямъ** и **—рвамъ**, *va.* accoster, don-
- Задъряне**, *zn.* la galanterie; || наклоненъ къмъ —, galant après le nom.
- Задыревачъ**, *sm.* un galant.
- Задѣивамъ** (ладия), *va. Mar.* gréer.
- Задѣивамъ** (бура), *va.* foncer.
- Задѣнка** (на оржѣе), *sf.* la culasse; || завивамъ — *та* на пушка, *va.* enclasser; || изваждамъ — *та* отъ опашката на оржѣе, *va.* déclasser.
- Задно**, *adv.* ensemble, en commun, de compagnie, à la fois, tout à la fois, tout d'une tenue, conjointement, de front, y compris, du fort au faible, le fort portant le faible; || *fig.* de concert; || подписвамъ —, *va.* contre-signer.
- набѣденъ, *s.* coaccusé, *ée.*
- наемникъ, *sm. Jur.* un confidésueur.
- роденъ, *adj.* inhérent, inné.
- Задность**, *sf.* l'ensemble *m.*
- Заквамъ**, *vr.* bégayer, balbutier, ânonner.
- Закване**, *zn.* le bégayement ou bégaiement, ânonnement *m.*
- Закливъ**, *adj.* bégue. || *fig.* puiser.
- Заемамъ** и **Занмъ**, *vr.* emprunter de, à;
- Заемване**, *zn.* l'emprunt *m.*
- Заемънъ**, *adj.* emprunté.
- Заемовачъ**, *ка.*, *s.* emprunteur, euse.
- Заемодавачъ**, *ка.*, *s.* prêteur, euse; créancier, *ère.*; 1. *Com.* un créditeur; 2. (съ залогъ), prêteur sur gage *m.*; 3. (отъ втора рѣка), opposant ou créancier en sous-ordre; 4. (на запрѣтъ неговъ длъжникъ), un recommandataire.
- Заемодавачи** (кредитори), *sm. pl.* les parties prenans *f.*; || сподѣлене сума между — отъ втора рѣка, *Jur.* le sous-ordre.
- Заемъ**, *sm.* l'emprunt *m.*, le prêt; 1. зямамъ на —, *va.* emprunter de, à; 2. давамъ на — или заемамъ, *va.* prêter; 3. зямамъ добивна вършина отъ —, *va.* prêter à la petite semaine.
- Заета мисль**, *la* réminiscence.
- Заздравно писмо**, *zn.* lettre chargée ou recommandée *f.*
- Заздравенъ**, *adj.* sûr, certain de, arrêté; || най — *но* срѣдство, *zn.* le plus sûr.
- Заздравилникъ**, *sm. Com.* un assureur.
- Заздравителенъ**, *adj. Méd.* consolidant, conglutinatif.
- билетъ, *sm.* carte de sûreté, *f.*
- полицъ [унощожене на —, *Com.* la ristorne et ristourne; || унищожавамъ —, *va. Com.* ristorner. [Lloyd.
- Заздравително сдружаване**, *zn. Com.* le
- Заздравявамъ**, *va.* rassurer, protester; 1. *Com.* assurer; 2. (длъгъ), consolider; 3. (изново), réassurer.
- Заздравяване**, *zn.* l'assurance *f.*, hypothèque, protestation *f.*; || *Com.* l'assuré *m.*
- Заздравяне**, *zn. Méd.* la consolidation.
- Заздравя** (за рана), *v. imp.* elle reprend; || (накъ), elle se reprend.

Зазѣбцы (*у коня*), *sf. pl. Vétér.* la fève.
Зангравамъ (*на биллардъ*), *va.* débiter.
Занъмъ и -минъ (*турки солдатъ*), *sm.* un zaïm.
Закалю, *conj.* pourquoi.
Закалямъ, *va.* égorger, couper la gorge à.
Заканвамса (*гоня карезъ т.*), *vr.* tirer ou prendre vengeance de, garder rancune, avoir de la rancune.
Заканване (*карезъ т.*), *sm.* la rancune, vengeance, vendetta *f.*, ressentiment *m.*; || *fat.* le retentum; || на страна -го, rancune à part.
Заканвачъ, *ка, з.* rancunier, ère; || *fat.* rancuneux, euse.
Заканителенъ, *adj.* vindicatif.
Закарвамъ, *va.* emporter, emmener, rabattre; || (*на каъ*), engraver; || (*накъ назадъ*), remmener.
Закачалникъ, *sm.* un agresseur.
Закачамъ и -чвамъ, *va.* pendre, attacher avec des épingles, accrocher; 1. toucher, attendre; 2. commencer, débiter, naître; 3. (*нбкого*), *fat.* asticoter; 4. (*накъ*), rascrocher, 5. (*латината*), *Mar.* larder; 6. (*работа*), *fig.* enfourner; 7. *fig.* remuer; 8. *Jur.* intenter; 9. *Méd.* encliquer; 10. -са, *vr.* se pendre, s'accrocher à, se rascrocher à, se prendre, pointiller; || таquiner.
Закачване, *sm.* l'initiative *f.*, accrochement *m.*; 1. *Mar.* l'affourche *f.*; 2. котка ради —, ancre d'affourche; 3. ортома ради —, cable d'affourche, *m.*
Закаченъ (*за стропалено дърво*), *adj.* encroué.
Закачителенъ, *adj.* taquin; -лно, -nement
Закачителность, *sf.* la taquinerie.
Закачка, *sf.* un tour d'adresse; || *pl.* -чки, la singerie.
Закачникъ, *sm.* le mobile.
Заклетникъ, *sm.* un conjurateur, comploteur, juré *m.*; || поредъ на иснафскы -ници, la jurande.
Заклетничество, *sm.* la jurande.
Заклетъ, *adj.* assermenté, juré; || съдба на -ты, *Jur.* le jury et juri.
 — оцъвилникъ, *sm.* un prud' homme.
 — сждникъ, *sm.* un juré.
Заклещеватса (*за кучета*), *v. imp.* ils laient, ils mâtinent.
Закливамъ, *va.* adjurer; 1. (*диаволъ*), exorciser; 2. (*нбкого*), conjurer; 3. -са, *vr.* jurer; || (*за*), conspirer.
Закливане, *sm.* le serment, adjuration, obscuration *f.*; || (*диаволъ*), l'exorcisme *m.*; || (*въ сждница*), *Jur.* caution juratoire *f.*
Заклиневачъ, *sm.* un exorciste.
Заклянйвамъ, *va.* assermenter.
Заклянйване, *sm.* la conjuration, adjuration *f.*
Заключевамъ, *va.* fermer à clef, renfermer; serrer; 1. (*накъ*), refermer; 2. (*по на тбсно или пакъ*), resserrer; 3. (*имамаъ въ*

себи-си свойщина), participer de; 4. (*направлямъ съюзъ*), contracter.
Заклучалка, *sf.* le barreau, fermoir, bracon *m.*
Заклученъ, *adj.* sous clef, part. clos.
Заклучилвъ, *adj.* fermant.
Заковавамъ, *va.* fixer, condamner; || (*изново съ гвоздеи*), reclouer; || (*монъ*), enclouer.
Заковаване, *sm.* l'enclouure *f.*
Закованъ, *adj.* ferré.
Заколивъ, *adj.* *fat.* tuable.
Заколь, *sm.* noeud de la gorge, *m.*; || *Anat.* pomme d'Adam, *f.*
Законенъ, *adj.* légitime, loyal, legal, valable, valide, juridique; -оно, -мент; 1. съ — начинъ, de droit, de plein droit; 2. припознване -оно незаконно дѣте, la légitimation; 3. припознавамъ -но едно дѣте, *va.* légitimer; 4. права го -оно, *va.* valider.
Законна добывка (*процентъ*), *sf.* le taux. — наследственость (*на прѣстолъ*), *sf.* la légitimité; || придръжникъ на —, un légitimiste.
 — часть, *sf.* *Jur.* la légitimité; || което са относя до —, *Jur.* légitimaire, *adj.*
Законно наследіе, *sm.* *Jur.* la légitime.
 — раждане, *sm.* la légitimité. || l'idité *f.*
Законность, *sf.* la légalité, légitimité, *va.*
Законодавателенъ, *adj.* législatif; -лно, -ivement.
 — давателна мощъ, *sf.* la législature.
 — давателно събрание (*и ерѣме на събирането му*), *sm.* la législature.
 — давателство и -знание, *sm.* la législation.
 — давачъ, *ка з.* législateur, trice; || -вателенъ, *adj.*; || първый — на всякой езикъ, le tyran des langues.
 — знание, *sm.* la jurisprudence.
 — знаецъ, *sm.* un praticien.
 — получилникъ, *sm.* un catéchiste.
 — хранителъ (*въ Атина*), *sm.* un thesmothète.
Законъ, *sm.* la loi, foi, religion, règle *f.*; 1. (*за храната*), loi annonaire; 2. имамаъ сила -тъ, *va.* faire loi; 3. въ — прѣдписанъ, *légal, adj.* 4. криво тълкувамъ —, *vn.* faire violence à la loi; 5. нѣмамъ нито въра нито —, n'avoir ni foi ni loi; 6. по —, de droit, de plein droit; 7. позволенъ отъ -тъ, licite, *adj.*; 8. примамъ —, *va.* voter; 9. развалямъ —, *va.* désobéir.
Законы (*на веты Германцы*), *sm. pl.* lois rurales *f.*; 1. злуоботрѣbene на —, *fig.* la prostitution; 2. изводъ -ны, *Jur.* le promptuaire; 3. права или давамъ —, *va.* légitimer; 4. противорѣчье въ —, l'antinomie *f.*; 5. сборникъ —, le bulletin; 6. който са управлява съ свои —, autonome, *adj.* [s'enterrer, s'ensevelir.
Закопавамъ, *va.* enterrer, enfouir; || -са, *vr.*
Закоравельный ечемычець (*въ око*), *sm.* *Méd.* la grèle.

Закоравляемость, *sf.* la dureté, le durillon.
Закоренѣль, *adj. fig.* enraciné, envieilli.
Закоренывамъ, *va.* enraciner; | *-са, vr.* fig. s'enraciner.
Закривена укрѣпка (*накаруца*), *sf.* la cou.
Закривень, *adj.* croche, crochu.
 — гвоздей, *sm.* la fiche.
 — трънь, *sm. Bot.* l'hamesson *m.*
Закривены мустакы, *sm. pl.* les crocs.
Закривявямса, *vr.* se créper; || **закривяваса** (*за коса*), *v. imp.* ils frisent.
Закривяване (*на коса*), *sm.* la frisure; || (*на рудна жила*), *Minér.* le toit.
Закривямъ, *va.* voiler, couvrir; 1. *fig.* masquer; 2. (*зрѣшки*), *fig.* replâtrer; 3. (*отъ неприетелски пушканеа*), *Fortif.* défilér.
Закривяне (*звѣзда задъ жбсеца-тъ*), *sm. Astr.* l'occultation *f.*
Закривячь, *sm. fig.* un replêtreur.
Закривленъ, *adj.* protégé.
Закривителенъ, *adj.* tutélaire.
Закрѣле [подъ —, *prép.* sous les, ailes de, à la faveur de.
Закрѣляникъ, *sm.* un protecteur.
Закрѣля, *sf.* la protection, sauvegarde, défense, garantie, garde *f*; | *fig.* le support, soutien, bouclier, palladium *m*, égide *f.*
Закрѣлямъ, *va.* protéger, défendre, sauvegarder, garder; 1. soutenir, ombrober, garantir de, porter, pousser; 2. *fig.* arborer; 3. *fat.* revancher; 4. (*нѣкого*), rompre une lance pour; 5. *-са, vr.* se garantir; || *fat.* se revancher.
Закрѣпвамъ, *va.* raccomoder, repriser; || *fat.* rapetasser, rapiécer; || (*подшивамъ новы подлоги*), ressemeler.
Закрѣпване и -пване, *sm.* le raccontrement, le reprise, le rapetassage, le rapiéçage et rapiéçement; 1. (*на ботушы*), le remontage; 2. (*съ подлоги*), le ressemelage; 3. (*на прѣпирки*), la vivelle.
Закрѣпка, *sf.* la clavette, la goupille.
Закрѣпне, *sm.* la stabilisation.
Закрѣпень, *adj.* stable.
Закрѣпность, *sf. Méc.* la stabilité. [fraichir.
Закрѣпывамъ и -пямъ, *va.* stabiliser, ра-
Закупувамъ, *va.* enlever.
Закжсителенъ, *adj.* long.
Закжсѣла работа, *sf.* l'arrière *m.*
Закжсѣль, *adj.* tardif.
Закжсывамъ, *vn.* tarder, être en retard, s'attarder, demeurer.
Зала, *sf.* la salle, le salon, l'enceinte *f*; || *фехтовална* —, salle d'escrime ou d'armes.
Залавямъ, *va.* retenir, entreprendre sur, employer, gagner, empiéter, frustrer, souffler; 1. *fig.* entamer, enjamber sur; 2. (*съ войска*), *Milit.* occuper; 3. *Jur.* saisir; 4. (*бържѣ*), brusquer; 5. (*съ дързостъ*), payer d'audace *f*; 6. (*изново*), réoccuper; 7. (*нѣ-*

кое жѣсто), suppléer, décaiser, succéder, représenter, remplacer, remplir; 8. (*нѣщо ради плата на дълъгъ*), payer par ses mains *f*; 9. (*нжтъ*), enfler; 10. (*работа*), *fig.* mettre les fers au feu; 11. (*ѣко*), *Mar.* souquer; 12. залавя съ захытъ си (*за куче*), *v. imp. Vétér.* il gueule; 13. *-са, vr.* se racrocher à, s'attaquer à; 14. (*за*), sauter; 15. (*за космитѣ*), *por.* se tignonner; 16. (*накъ за нѣщо*), recommencer de plus belle, retourner, prendre ou se prendre et s'y rendre bien, entreprendre; || *fig.* se rembarquer; 17. (*съ двѣ ржѣ на една работа*), empraumer une affaire; 18. не са залавя (*за котка*), *v. imp. Mar.* il laboure.
Залавяне, *sm.* l'empiètement *m*, la pince, le germe; 1. *Bot.* le spradice; 2. (*мѣстото на друго*), le remplacement; 3. (*съ войска*), *Milit.* l'occupation *f.*
Залагалникъ, *sm.* un ponté.
Залагамъ, *va.* mettre en gage *m*, engager, nantier; 1. (*всичко*), *fig.* jouer quite ou double; 2. (*залагъ за мамене*), amorcer; 3. (*на игра*), hasarder, ponter, caver; 4. (*накъ*), rengager; 5. (*хвакъ*), tendre, dresser; 6. който залага хвакове, tendeur de piéges, *m.*
Залагане, *sm.* l'engagement *m*; 1. (*заложното нѣщо*), le gageure; 2. (*на книжна игра*), le va; 3. изигравамъ -то, *va.* faire codille *m*; 4. (*на игра*), l'enjeu *m*, le gage, vade *f*, début *m*, cave, mase, mise, passe, poule *f*; 5. играя съ -неа, *va.* jouer au gage touché.
Залакъ, *sm.* le morceau, la bouchée, appât *m*; 1. *fig.* le leurre; 2. *fat.* le gobet; 3. голѣмъ —, *por.* la gouleef; 4. давамъ си -тъ отъ устата, *va. fig.* se saigner; 5. (*за мамене*), l'amorce *f*; 6. послѣдний — въ паницата, le morceau 'honteux; 7. раздѣлене на -лацы, la buccellation.
Залибевамъ, *va.* amouracher; 1. *-са, vr.* s'amouracher de, s'énamourer de; 2. (*страстно*), se passionner pour; 3. (*безумно*), raffoler de; 4. (*до безумство*), s'assorter à.
Залибенъ, *adj.* amoureux de; 1. *fat.* féru de (*part. de férir*); 2. бывамъ —, *vn.* en tenir; 3. (*до безумие*), *fig.* idolâtre, *adj*; 4. (*съ нѣщо*), epris; 5. (*на*), fou ou fol de; 6. (*до безумство на*), affolé de.
Залибнѣвъ, *adj.* amoureux; во, -еusement.
Заливамъ (*съ восакъ шише*), *vr.* sceller.
Заливане (*съ олово въ зидъ*), *sm.* le scellage et -lement.
Заливъ (*лиманъ и.*), *sm.* le golfe; || (*устие на рѣка*), *Géogr.* le liman; || прѣдната частъ на —, *Mar.* l'avant-cale *f.*
Залесъ, *sm. fat.* la besogne.
Залитамъ, *vn.* vaciller, chanceler; || (*за нѣщо*), *fat.* s'enquêter de.

- Залитамъ и политамъ**, *vn. fig.* tournoyer; || *fat.* dandiner et se —, *vr.*
- Залить**, *sm.* le chancellement. [dinement, — и полить, *sm.* le ballottement, le dancier]
- Залычавамъ**, *va.* effacer, rayer, oblitérer, barbouiller, bâtonner, réparer, biffer, raturer; 1. *Jur.* cancelier; 2. (съ драсколицы), croiser, barrer; 3. (отъ листъ), désappointer; 4. което може са заличи или истрие, effaçable, débile, *adj.*; 5. което тръбува да са заличи, radiable, *adj.*
- Залычаване**, *sm.* l'effacement *m.*, radiation *f.*, rature, *f.*; || напыльненъ съ неа и стъргоути, raturé, *adj.* [Jur. la cancellation.]
- Залычене**, *sm.* l'oblitération *f.*, effaçure *f.*; ||
- Залычено мѣсто**, *sm.* l'effaçure *f.*; || (въ книга), *fig.* la coupure.
- Заловень**, *adj.* occupé; || (творѣ за работа), empêché.
- Заловачъ** (който залавя мѣсто), *sm.* occupant, suppléant, *adj.*; || първый — на мѣсто, le premier occupant.
- Залогъ**, *sm.* l'otage *m.*, la sûreté, nantissement, engagement *m.*, la cible; 1. (и *fig.*), la gage; 2. (нишанъ *t.*), le but, la mire, le blanc, jeu de l'arquebuse *f.*; || мѣсто за дучене —, le tir; || измѣрвамъ -тъ, *va.* buter; 3. (у глаголы), la voix; || въ срѣдънь —, *adv.* Gram. neutralement; 4. (на недвиженъ имотъ), *Jur.* l'hypothèque *f.*; 5. давамъ — или залагамъ, *va.* engager, nantir; || *Jur.* hypothéquer, se dénantir de; 6. зимамъ —, *va.* se nantir de; 7. зимане —, la dépose; 8. откупуване —, le dégagement, purge des hypothèques *f.*; 9. откупувамъ —, *va.* dégager, purger; 10. съ, по —, *adv.* hypothécairement; 11. ударямъ отъ -тъ бия, *va.* débiter; 12. до -тъ съ уетата на пушката, à bout portant.
- Заложливъ**, *adj.* *Jur.* exploitable.
- Заложни актъ**, *sm.* lettre de gage *f.* — контрактъ, *sm.* *Jur.* contract pignoratif *m.*
- Заложникъ**, *ица*, *s.* déposant, ante; l'otage *m.*; || *fat.* gageur, euse.
- Заложница**, *sf.* la paranymphé.
- Залудень**, *adj.* vain; -до, en vain, -ement.
- Залѣтамъ**, *va.* appliquer à, piocher; 1. -са, *vr.* exercer, professer, s'attacher à, s'étudier à, vaquer à, s'employer à, s'escrimer de, à; s'empreser, essayer; 2. (съ занаятъ), suivre; 3. (съ наука), *fig.* cultiver; 4. (съ нѣко съчинене), *fig.* avoir sur le chantier; 5. (съ нѣщо), s'occuper, travailler à, se mettre à; 6. (да придобия нѣщо), rechercher.
- Залѣгане**, *sm.* l'assiduité *f.*, occupation, étude, sollicitation *f.*, métier *m.*; || (съ длъжностъ), l'exercice *m.*; || (въ наука), *fig.* la culture.
- Залѣгателень**, *adj.* éveillé sur, empressé.
- Залѣгачъ**, *ка*, *s.* prétendant, ante.
- Залѣгнать**, *adj.* occupé; || *fat.* embesogné.
- Залѣгване**, *sm.* l'agglutination *f.*
- Залѣпене** (на языкъ-тъ), *sm.* le 'happement'; || (по видъ извѣстия), l'affichage *m.*
- Залѣпено извѣстие**, *sm.* la pancarte, le placard.
- Залѣпителень**, *adj.* *sm.* Méd. agglutinant.
- Залѣпявамъ и -пямы**, *va.* coller sur, agglutiner; || (по видъ извѣстия), afficher, placarder; || -са, *vr.* se coller sur, s'engluer.
- Залѣпяване** (пѣстры хартия), *sm.* le collage.
- Залѣвко вино**, *sm. fig.* le casse-tête.
- Залѣгалка**, *sf. fat.* l'amusette *f.*, badinerie, bagatelle *f.* [tif; || *fat.* régaland.]
- Залѣгателень**, *adj.* réjouissant, jovial, récréé.
- Залѣгателно слово**, *sm. fat.* la joyeuseté.
- Залѣгвамъ**, *va.* récréer; 1. (събрането съ пусты работы), amuser le tapis; 2. -са, *vr.* s'amuser à, se récréer, jouer et se jouer, rire; 3. (съ дѣтски игры), baguenauder; 4. (съ низащо), *fat.* muser; 5. (съ чудны и дивны работы), s'amuser à la moutarde.
- Залѣгване**, *sm.* le badinage.
- Залѣжникъ**, *sm.* un amuseur, bon vivant *m.*, vive-la-joie, badin, crispin, *m.*
- Замаетамъ**, *va.* étourdir; || замаева глава (за нитие), *v. imp.* elle porte sur la tête; 1. -са, *vr.* s'étourdir, s'égarer, s'attarder; 2. *fig.* être capot.
- Замаетане**, *sm. fig.* l'étourdissement *m.*, le vertige; || духъ —, esprit de vertige, *m.*
- Замазвамъ**, *va.* calfeutrer; 1. (си съ хартия рѣзкытъ на врата и прозорцы), se calfeutrer; 2. *fig.* replâtrer; 3. (врата), condamner; 4. (изново рѣзкы), *Archit.* rejointoyer.
- Замазване**, *sm.* la tutation; 1. *fig.* le replâtrage; 2. (изново рѣзкы), la rejointoyement; 3. острѣгване на —, le délutage; острѣгвамъ —, *va.* déluter.
- Замазвачъ**, *sm. fig.* un replâtréur.
- Замаяность**, *sf.* la stupidité.
- Замаянъ**, *adj.* stupéfait, stupide, égaré; || *fig.* pantois *m.*
- Замба** (монетна), *sf. t.* le poinçon; || бѣлъжа съ —, *va.* poinçonner; || бѣлъжене съ —, le poinçonnement (voyez Рѣзка).
- Заминало**, *sm.* le passé; || да забравимъ -то, sans aucune, point de rancune *f.* — врѣме, *sm.* Gram. le prétérit; || (неопрѣдѣлено), l'aoriste *m.*
- Заминаль**, *adj.* passé; || -льи, dernier, révolu.
- Заминувамъ**, *vn.* passer; || (накъ), repasser.
- Заминуване**, *sm.* le cours.
- Заминувачъ**, *sm.* le passager, le passant; || (за пилцы), oiseau de passage, *m.*
- Замирсвамъ**, *vn. fig.* transpirer.
- Замисамъ**, *va.* s'engager dans.
- Замъчавамъ** (за нѣщо), *vn.* taire.

Замълчане и -чене, *sn.* la réticence; || *Jur.* le retentum.

Замълчанъ, *adj.* tacite; -но, -ment.

Замогнувамъ, *va.* restaurer; || -са, *vr.* se restaurer.

Заможенъ, *adj.* puissant, fort, compétent; 1. *Jur.* habile à; 2. (за плащане), *Com.* solvable; 3. права —, *va. Jur.* habiliter.

Заможность, *sf.* les moyens *m*; || *Jur.* l'habilité; || (за плащане), la solvabilité.

Заморителень, *adj. fig.* assourdissant.

Заморявамъ, *va.* essouffler.

Заморяване (на конь), *sn.* la fortraiture.

Замотавамъ, *va.* embrouiller, impliquer; 1. (накъ въ), rengager; 2. *fig.* embourber dans; 3. -са, *vr.* s'empaqueter; 4. *fig.* s'embourber dans; 5. (въ игра), s'enfiler; (въ нбъцо); || *fig.* s'enchevêtrer dans.

Замотаване, *sn.* l'imbroglgio *m*; || *fig.* le noeud.

Замотанъ, *adj.* empêtré.

Замръзливъ, *adj. Phys.* congétable.

Замръзване и -зване, *sn.* la congélation; || точка —, terme de la congélation, la glace; || (у термометръ), le zéro.

Замръзнувамъ, *vn.* geler, glacer et se glacer, se figer; || замръзнува, *v. imp.* il se gèle, il prend; || накъ (за рбъка), *v. imp.* elle reprend.

Замръзвамъ, *va.* congeler, geler, glacer.

Замръкнувамъ (въ нхтъ), *vn.* s'annûter.

Замша (видъ рогачь), *sf. quadr.* le daim; -шенъ, de daim; 1. кожа отъ —, peau de chamois; 2. вади или шавя кожи отъ —, *vn.* chamoiser; 3. остърване на кожи отъ —, *va.* l'effleurage *m*; 4. остървамъ кожи отъ —, *va.* effleurer.

Замшаръ, *sm.* un chamoiseur.

Замшена печарница или стока, *sf.* la chamoiserie.

Замыслевамса, *vr.* rêver, rentre en soi-même; || (за), *fig. fam.* rêvasser à.

Замыслене, *sn.* l'atrabile *f.* || *fig.* noir.

Замыслень, *adj.* rêveur, atrabilaire, bourru;

Замысленость, *sf.* la rêverie, la pensivité.

Замысливъ, *adj.* spirituel.

Замървамъ, *va.* mirer; || (съ око), guigner; || (нбъкого), *fig.* coucher en joue.

Замърване, *sn.* le pointage et pointement.

Замъри! *adv. Milit.* en joue.

Замъръ, *sm. Artill.* coin de mire *f.*

Замжгиваса, *v. imp.* brouillasser (il -asse).

Замжтване, *sn.* le germe.

Замжчвамса (мануство), *vr.* chercher midi à quatorze heures.

Занапрѣдъ, *adv.* dorénavant.

Занасямъ и -носямъ, *va.* rapporter, emporter, emmener, entraîner avec soi, charrier, divertir, détourner; 1. (на горѣ), monter; 2. (назадъ), reporter, remporter; 3. (пары), verser.

Занасяне, *sn.* le détournement, divertissement *m*; || пары (на газна), le versement.

Занданъ, *sm. t.* la cul-de-basse-fosse (voyez Тжмница).

Занаятникъ, *sm. fig.* un artisan. [salon.

Занаятско и Кунописно изложение, *sn.* le

Занаятъ, *sm. t.* le metier, l'art *m*, industrie, profession, vacation *f*; || *fig.* le négoce; || оставямъ си -тъ, *va. fam.* jeter le froc aux orties *f.* [aiguille.

Заннзацо, *adv. fig.* sur la pointe d'une

Заоблачеваса (небето), *v. imp.* il brouille, il se barbouille, il se charge de; || (накъ), il se couvre.

Заоблаченъ (съ малки облачета), *adj.* pommeelé; || заоблачеваса съ — (небето), *v. imp.* il se pommele.

Западамъ, *vn.* retomber.

Запазевамъ, *va.* garantir de, garder, par-donner; || -са, *vr.* se garantir, se garder, prendre garde, se donner de garde, se garer de, parer et se parer.

Запалена главня, *sf.* l'allume *m.*

— стрѣла (у в. в.), *sf.* la falariaque.

Запалене, *sn.* l'inflammation *f.*

Запалень, *adj.* ardent, flamboyant.

Запалителень (за стжкло), *adj. Opt.* ardent; || *fig.* électrique. [mique *f.*

Запалителна клѣница, *sf.* allumette chimique *f.*

— линия, *sf. Phys.* la caustique.

Запалително стжкло, *sn. Opt.* miroir ardent *m.*

Запаленъ, *adj.* inflammable.

Запалникъ, *sm. fig.* le brûlot.

Запалность, *sf.* l'inflammabilité *f.*

Запаль (у конь), *sm. Vétér.* le gras-fondu et -fondure *f.*

Запалямъ, *va.* allumer, incendir, enflammer, brûler; 1. (накъ), rallumer; 2. *fig.* embraser de, électriser; 3. -са, *vr.* s'allumer, s'enflammer, s'embraser; 4. (изново), renflammer; 5. запаласа (за огнь), *v. imp.* il prend.

Запазевамъ, *va.* échauder; || (буре), abreuver.

Запасанъ, *adj. Blas.* bandé.

Запетая, *sf.* la virgule; || точка съ —, point et virgule, *m*; || (двосточие), Тур. le comma (, ;). [recacher.

Запечѣтвамъ, *va.* cacheter, sceller; || (изново),

Запечѣтване, *sn.* la sigillation.

Запнвамса, *vr.* fiancer (voyez Годявамса).

Запнване, *sn.* les accordailles *f.*

Запнлвамса, *vr.* prendre la fuite.

Запннамса, *vr.* hésiter, bégayer.

Запнване и -пнване, *sn.* l'hésitation; || неправилно поставямъ знакъ —, *va.* méponctuer.

Запирамъ, *va.* fermer, arrêter, cesser, serrer, reclure, rompre, faire une station, stationner; 1. *Jur.* apprehender au corps; 2. *fig.* engager; 3. (съ заключалка), barrer;

4. (машина), stopper; 5. (накъ), renfermer; 6. (правя арестъ), décréter de prise de corps; 7. (въ тѣмница), séquestrer; || *Jur.* détenir; 8. -са, *vr.* se reclure, s'enfermer, se défendre de, s'interrompre, en rester là, débrider, chômer; 9. (на нѣщо), peser sur; 10. (на нѣтъ-тъ), en demeurer là; 11. -си са, *vr.* se renfermer; 12. което може да са запира, *Jur.* appréhensible, *adj*; 13. запираса (за пулсъ), *v. imp.* il se loge.

Запиране, *sn.* l'arrestation *f*, la détention, reclusion, appréhension, interruption, cessation, station *f*, confinement *m*; 1. (на вла-зване въ пристанище или въ рѣка), *Mar.* le bâclage; 2. (хрѣвъ), *Méd.* la stase, la stagnation; 3. (никля), rétention d'urine, *f*; || *Méd.* la strangurie; 4. (прѣвъ цѣлъ животъ), l'in-race *m*; 5. моля за повече — въ тѣмница, *va.* recommander; 6. молба за повече време — въ тѣмница, la recommandation; 7. (търговия и *fig.*), la stagnation; 8. (въ училища), être en retenue *f*; 9. безъ —, sans discontinuation *f*.

Запиралникъ, *sn. fig.* la cage.

Запиралка, *sf.* l'arrêt, aubéron *m*.

Запирателенъ, *adj.* suspensif.

Запирка (на колела), *sf.* *Méc.* l'étoquian et étoteau *m*.

Записвамъ, *va.* enregistrer, consigner, noter, mettre par écrit; 1. (въ обща книга или въ матрикулъ), immatriculer; 2. (въ мѣстерь), inscrire; 3. -са, *vr.* s'inscrire, se faire écrire.

Записване (въ листъ ученицы), *sn.* l'inscription *f*; || (въ обща книга), l'immatriculation *f*; || (въ протоколъ), *Jur.* l'insinuation *f*; [fastes *m*.

Записванеа (у Рамляны), *sn. pl.* les **Записка**, *sf.* la cédule, acquit *m*, billet *m*, note *f*, reconnaissance *f*, état *m*, bulletin *m*, mémoire, memorandum *m*; 1. *Com.* la décharge; 2. *Méd.* l'ordonance *f*; 3. (извѣстителна), billet de faire part; 4. (за броеме пары), le mandement; 5. (мытарска), la billette; acquit-à-caution *m*; 6. (за приемане), le reçu; 7. (на вѣстия), le menu d'un repas.

Записки, *sf. pl.* les mémoires *m*, le cahier, les commentaires *m*; 1. (по форма), quit- tance comtable *f*; 2. събирамъ —, *va. fig.* fourrager; 3. събрание — на община, la transaction; 4. съчинителъ на —, un mé- moraliste.

Записна джка, *sf.* le souvenir.

— книга, *sf.* *Com.* le mémorial.

— книжка, *sf.* l'agenda *f*, les tablettes *f*.

— контора, *sf.* maison de banque, *f*.

Записвателенъ видъ, *sn.* l'immatricule *f*.

Записъ, *sn.* le billet, la note, cédule *f*; 1. le dessin, formule *f*, exemple d'écriture *m*

et f; 2. *Com.* le mandat, effet *m*, papier *m*; 3. день за плащане —, *Com.* l'usance *f*; 4. (за плащане), un bon; 5. двоенъ рѣко- писенъ —, le chirographe; 6. (платите- лень на заповѣдъ), billet à l'ordre *m*.

Запицива (вътъръ-тъ), *v. imp.* il s'entonne.

Заплеснать, *s.* un badaud.

Заплеть, *sn.* la turci; || (за отбиване рѣка), le batardeau; || (по крайщата на ладя сръбцо вжнми докачанеа), *Mar.* filets de bastingage, *m*.

Заплиталка (сачесо), *sf.* l'épissoir *m*.

Заплитамъ, *va.* compliquer, enlacer, entre- lacer, entortiller; 1. (и измамлямъ), dé- niaiser; 2. *fig.* tistre; 3. (крака), empêtrer; 4. (нѣкого), tourner; 5. (въ нѣщо), *fig.* em- barquer dans; 6. (накъ), rengager; 7. -са, *vr.* s'enlacer, s'entrelacer, s'entortiller, s'en- chevêtrer; 8. *fig.* être dans la nasse, pa- tauger; 9. (накъ), se rengager; 10. (въ нѣкоя работа), s'enfourner dans.

Заплитанье, *sn.* l'entortillement *m*, enlace- ment, entrelacement, embarras *m*; 1. *fig.* la sourcière, brioche *f*; 2. *fat.* le micmac; 3. *Jur.* l'involution *f*; 4. *Théât.* l'intrigue *f*; || съ пѣстры —еа, *Théât.* bien intrigué.

Заплувнува, *v. imp.* mettre à flot *m*.

Заплѣскано писмо, *sn.* écriture pochée *f*.

Заплѣскване, *sn. fig.* le margouillis.

Заплѣскувамъ, *va. fat.* cochonner; || (нѣ- кому славата), *fig.* tarer; || заплѣскванеа отъ влажностъ (за книга), *v. imp.* il se pique.

Заплювамъ, *va. fig.* conspuer.

Заповѣдамъ, *va.* commander, recomman- der, ordonner, décréter, dieter, statuer; 1. mander, dominer sur, enjoindre, vouloir; 2. (госты), inviter, prier à; 3. (сторно пакъ), re- charger; 4. (да са даде извѣснене), *Jur.* appointer; 5. (да не пуцать никого у дома), faire défendre sa porte; 6. запо- вѣдай! plaît-il.

Заповѣданъ, *adj.* prié.

Заповѣдане, *sn.* le commandement, ordre *m*, décret *m*, édit *m*, sommation *f*, gouver- nement *m*, commission *f*, consigne, jussion, injonction *f*; 1. *Jur.* l'exploit *m*; 2. *Milit.* ordre du jour, *m*; 3. (на царъ), la prag- matique; 4. промѣнявамъ —, *va.* décom- mander; 5. изпълнявамъ съдбены —еа, *va. Jur.* exploiter; || изпълнявачъ на —, huissier exploitant *m*.

Заповѣдъ, *sf.* l'ordonnance *f*, édit *m*, mandat *m*, charge *f*, bon *m*, instruction *f*, précepte *m*; 1. *Com.* l'ordre *m*; 2. (Божя), le com- mandement; 3. (въ устъ въ устѣ), *Milit.* le passe-parole; 4. (за изпълнене), *Jur.* le paréatis; 5. написане —, *Jur.* la grosse; 6. (за притрѣбна данъ), édit bursal *m*; 7. (за печтане), *Typ.* un bon à tirer; 8.

(за пріемане пари), la rescription; 9. промѣна —, le contremandement; 10. промѣнявамъ —, *va.* contremander; 11. (ради закарване на скдба), l'amené *m.*

Запоевъ (съ мисль), *adj.* enfariner.

Запознавамъ, *va.* recommander; 1. (къкому нѣщо), entêter de; 2. —са, *vr.* faire connaissance; 3. (гшто съ нѣкого), *fig.* s'in-féoder à. [citation *f.*]

Запознаване, *sn.* la recommandation, solli-

Запознателенъ, *adj.* recommandatoire.

Запомневане, *sn.* la mémoire; || искусство —, la mnémonique et -motechnie.

Запоренъ, *adj.* éclusière; || (майсторъ), *sm.* un éclusier.

Запорна врата, *sf.* l'écluse *f.*

— джка (на воденица), *sf.* le lançoir.

Запоръ, *sm.* l'écluse *f.*, la fermeture, levée *f.*: 1. *fig.* la digue; 2. (отъ джки на рѣка, на харкѣ), le bonde; 3. (джка на харкѣ), la vanne; 4. (въ солмилици), la vataigle; 5. заприщамъ съ — вода, *va.* vantiller; 6. пустната вода отъ —, l'éclusée *f.*

Започенувамъ и —чнувамъ, *vn.* débiter; || пакъ са започена, *v. imp.* il renouveau.

Запояване, *sn.* le brassement, la brasure.

Заправление, *sn.* la fondation; || (ладія), *Mar.* le boisage.

Запръгамъ, *va.* atteler.

Запраздневане (армисване), *sn.* le relâche, la pause, le chômage, intermission *f.*, intermission *f.*, loisir *m.*; 1. *Archit.* le congé; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. безъ —, sans intermission.

Запри! *interj.* stop; || —са, 'halte là.

Запричешвамъ или Затварямъ (въ триктракѣ), *va.* caser; 1. (гора или зѣбрь), *Vén.* traquer; 2. пріетель да —ва въ гора, un traqueur; 3. —са, *vr.* donner dans le panneau. [traque.]

Заприщеване (на зѣброве), *sn.* *Vén.* la

Заприщевамъ, *va.* embarrasser; 1. *Méd.* opiler; 2. —са, *va.* s'engorger; 3. заприщеваса, *v. imp.* *Mar.* il supe.

Заприщеване, *sn.* l'opilation *f.*; 1. *Méd.* la suppression; 2. (на никоучъ), *Méd.* la strangurie; 3. (на чърва), *Méd.* l'occlusion *f.*

Заприщено мѣсто (съ плетъ въ Оллада), *sn.* le polder.

Заприщентъ изъ, *sm.* la sas.

Заприщителенъ, *adj.* *Méd.* opilatif.

Запъртакъ, *sm.* oeuf pourri *m.*; || мирише на —, nidoreux, *adj.*

Запърѣлъ, *sm.* un clampin.

Запърникъ, *ица*, *s.* prisonnier ére.

Запърниъ, *adj.* *s.* détenu, renfermé, reclus, sous clef, modal; 1. (въ смирителна къща), *s.* reclusionnaire; 2. държѣ —нѣкого, *va.* chamberger; 3. записвамъ въ теветерь-тъ на —нитѣ, *va.* écrouer.

Запрътамса, *vr.* se trousser. [troussis.]

Запрътната пола (на мундиръ), *sf.* le re-

Запрътнуване (на дрѣва), *sn.* le revers.

Запустѣлъ, *adj.* déshabité.

Запустивамъ, *vn.* se dévagner.

Запустиване, *sn.* la dévastation.

Запушалка, *sf.* le bouchon, le tampon; || *fam.* la tate; || (отъ сѣно), *Artill.* le fourrage.

Запушевамъ и —швамъ, *va.* boucher, tamponner, engorger, sceller, obstruer, clore, étouper; 1. (вода), *Mar.* aveugler une voie d'eau; 2. (изново), reboucher; 3. (машина), stopper; 4. (съ прѣграда), barrer; 5. (уста), fermer; 6. —са, *vr.* s'engorger; 7. запушваса, *v. imp.* *Mar.* il supe.

Запушване, *sn.* le tamponnement, engorge-ment; || *Méd.* obstruction *f.*, occlusion, engouement, suppression *f.*, embarras gastrique *m.*; || (душка), *Chir.* obturation *f.*

Запушенъ, *adj.* bouché.

Запуштеленъ, *adj.* *Anat.* obturateur.

Запушкочавъ, *sm.* *Milit.* un tirailleur.

Запѣвамъ, *va.* intonner.

Запѣвъ (интонація), *sm.* *Mus.* l'intonation *f.*

Запѣтлявамъ, *va.* boutonner; 1. (пакъ), reboutonner; 2. *fig.* nouer; 3. —са, *vr.* se boutonner; 4. (съ ивица), se busquer; 5. което може да запѣтлѣ, boutonnant, *adj.*

Запѣтляна ивица (на ивѣнка), *sf.* la ganse.

Запѣтлянъ, *adj.* boutoné.

Запѣтляваса, *vr.* mousser.

Запѣненъ, *adj.* écumant, écumeux.

Запѣвване (въ говоренето), *vr.* annoncer.

Запѣване, *sn.* l'annonce *m.*

Запѣхтявамса, *vr.* s'éproumonner, s'essouffler, siffler, souffler, prendre haleine *f.*, 'ha-leter; 1. (отъ), *fig.* suffoquer; 2. (отъ бѣгана), courir à perte d'haleine; 3. (отъ смѣхъ), pouffer de rire.

Запѣхтяване, *sn.* l'essoufflement *m.*

Запѣхтянъ, *adj.* 'haletant, essoufflé, pante lant; || *fam.* épouffé.

Заравямъ, *va.* enfouir; || —са, *vr.* se terrer; || заравяса въ душката (за зѣбрь), *v. imp.* il terre.

Заради, *prép.* au sujet de, au nom de, envers, touchant, contre; || — него, en tour de; || — това, *adv.* ad 'hoc. [elle se réunie.]

Зарастева, *v. imp.* il s'incarne; || (за рана),

Зарастеване, *sn.* la réunion; || (на ставытъ), *Méd.* l'ankylose *f.*

Зареквамъ си са, *vr.* se refuser à soi.

Заревъ, —ренъ и —расть, *adj.* radieux;

Bot. radié; || *Anat.* *Blas.* radial.

Зарѣда, *sf.* (воуезъ Тлъка).

Зареобразенъ, *adj.* rayonné.

Зараватъ, *sm.* *t.* (воуезъ Зеленчукъ).

Зари, *sf. pl.* les rais *f.*; 1. пуцамъ —, *vn.* resplendir, rayonner, darder; 2. пуцана —, le rayonnement, la radiation; || *Phys.* irra-

- diation *f*; 3. пуца — (за огледило), *v. imp.* il irradie; 4. който пуца —, radiant, *adj*; 5. прѣкършеване на —, *Opt.* la diffraction; 6. който докарва —, diffractif et diffringent, *adj*; 7. срѣщане —, *Phys.* l'interference *f*; 8. стѣране —, *Opt.* le faisceau.
- Зарливъ** (който пуца зару), *adj.* radiant.
- Зарла свѣтлина**, *sf.* l'éradiation *f*.
- Зарница**, *sf.* éclair de chaleur, *m*; || *Mar.* l'épars *m*.
- Зарно животно**, *sn.* *H. nat.* le radiase.
- Зарность**, *sf.* la radiation.
- Заробвамъ**, *va.* subjuguier, asservir.
- Заробване**, *sn.* la subjugation, la servitude.
- Заробвачъ**, *sm.* un subjugueur.
- Заробенъ**, *adj. s.* captif.
- Заробителенъ**, *adj.* asservissant.
- Заръ**, *sm. t.* la chance, le farinet, dé à jouer; || хвърляне -рове, coup de dé ou de dés *m*.
- Зарывамъ** (съ пръстъ), *va.* butter.
- Зарыване или Запопане** (въ земя), *sn.* l'enfouissement *m*; || (съ пръстъ), le buttage.
- Зарывачъ**, *sm.* un enfouisseur.
- Зарыты** (съ пръстъ дръвие), *sn. pl.* emmotté *adj*.
- Заря**, *sf.* le rayon; || (отъ свѣтлина), le sillon.
- Зарястъ**, *adj.* resplendissant, rayonnant.
- Заржчанъ**, *adj.* de commande; || приемамъ -на работа, *va.* prendre à tâche *d*.
- Заржчвамъ**, *va.* commissioner. || [тѣше.
- Заржчване**, *sn.* la commande; || на —, à la
- Засвидѣтелствование**, *sn.* le témoignage.
- Заселене**, *sn.* l'immigration *f*.
- Заселявамъ**, *va.* fixer.
- Засилване**, *sn.* le renforcement, affermissement, rafraichissement *m*; 1. *Milit.* le renfort; 2. *Méd.* la corroboration; 3. *Fortif.* la retrade; 4. (на бабекъ-тъ), la confortation; 5. (на коремъ-тъ), la réconfortation.
- Засилвамъ**, *va.* fortifier, renforcer, enforcer, restaurer, conforter, réconforter, refaire, grossir, corroborer, ravigoter; 1. (накъ), *fig.* retremper; 2. -*ca, vr.* se fortifier, se renforcer, s'enforcer, se restaurer, se refaire, se ravigoter, se replumer, se ravoir, s'affermir; 3. (изново), *fig.* se retremper; 4. (съ нумие), se rafraichir.
- Засилителенъ**, *adj.* restaurant, cordial, fortifiant; || *Méd.* confortant et -atif.
- булювъ, *sm.* le consommé, le restaurant.
- църъ, *sm.* le cordial, corroborent et -atif, *s.*
- Засилителна супа**, *sf.* le restaurant.
- Засилително срѣдство**, *sn.* le tonique, fortifiant, restaurant, *m*; || *Méd.* analeptique, *adj. m.* [nation.
- Заслѣпене**, *sn.* l'éblouissement *m*, la fasci-
- Заслѣпителенъ**, *adj.* éblouissant, fascinateur.
- Заслѣпителна бѣлина**, *sf.* la nitescence.
- Заслѣпявамъ**, *va.* éblouir, fasciner, offusquer; || (очи), crever; || -*ca, vr.* s'aveugler sur-
- Засмивамъ**, *va.* faire rire, plaisanter, épanouir la rate, désopiler.
- Засмиване**, *sn.* le rire. [drolatique, accort.
- Засмѣвъ**, *adj.* riant, allègre, plaisant, enjoué, — братъ, *sm.* bon compagnon *m*.
- Заспалъ**, *adj.* dormant; || който ходи —, somnambule; || седемъ-тъхъ заспалы отрочета, les sept dormants *m*.
- Заспивамъ**, *vn.* s'endormir, s'engourdir, assoupir; || (накъ), rendormir; || изново си —, se rendormir.
- Заспивателно срѣдство**, *sn.* dormitif, *adj. m*.
- Засраменъ**, *adj.* confus, penaud.
- Засрамителенъ**, *adj.* infamant, flétrissant.
- Засрамявамъ**, *va.* confondre, désarçonner, rendre camus; 1. *fam.* roser; 2. (нѣкого), faire honte à; 3. *fig.* faire rougir.
- Засрамяване**, *sn.* la confusion, infamation *f*.
- Застаявамъ**, *vr.* stationner, faire une station; || (на полето), *Milit.* bivaquer et bivouaquer.
- Застаяница** (ханъ *t.*), *sf.* l'hôtel *m*, hôtel-lerie *f*, auberge *f*, tournebride; || (караван-сарай), le han; || (за човѣци, за коние), bon logis à pied et à cheval.
- Застарѣлъ**, *adj. fig.* enraciné.
- Застагвамъ**, *va.* rejoindre, surprendre, rattraper.
- Застоявамъ**, *vn.* établir, stationner, faire une station; || дѣто заставають за молене въ черкова, stationnal, *adj*; || -*ca, vr.* s'établir, se domicilier.
- Застояване**, *sn.* la station.
- Застояне**, *sn.* la stationnarité. [nant.
- Застоянъ**, *adj.* stationnaire, dormant, stag-
- Застѣга** (на пищовъ), *sf.* le chaperon.
- Застѣгалка**, *sf.* l'asseron *m*, le corset; || *Blas.* le fermail; || съ -кы, *Blas.* fermailé, *adj.* (voyez Корсетъ).
- Застѣгамъ**, *va.* restreindre, visser, boucler, ragrafer; || (край-тъ на ортола съ връвъ), *Mar.* surlier; || -*ca, vr.* se lacer.
- Застѣгане**, *sn.* le vissage; || *Mar.* la surliure.
- Застѣгателенъ**, *adj.* *Chir.* contentif.
- Застѣгнатъ**, *adj. fig.* contourné.
- Застѣглямъ**, *va.* envahir; || (нѣкого), entreprendre; || -*ca, vr.* s'enchevêtrer.
- Засукувамъ** (мустаки), *va.* retrouver.
- Засѣвамъ** (жито накъ), *va.* rem blaver.
- Засѣдамъ**, *vn.* siéger; || (на наль), engraver; || -*ca, vr.* se poster.
- Засѣдане**, *sn.* la séance, vacation, tenue *f*; || (на наль ладія), l'engravement *m*; || който има мѣсто ради —, séant, *part.*
- Засѣданеа**, *sn. pl.* les assises *f*.
- Засѣдателски**, *adj.* assessorial.
- Засѣдачъ**, *sm.* un assesseur.
- Засѣднувамса**, *vr.* se fixer, planter le piquet.
- Засѣдывамса**, *vr.* s'établir, se domicilier.
- Засѣкване**, *sn.* l'engéluire *f*.
- Засѣнчевамъ**, *va.* ombre, offusquer; || *Peint.* dégrader; || (цѣвтила, шѣркы), nuancer, nuér-

Засѣичеване (*u fig.*), *sn.* la nuance.

Засѣчка (*на конь*), *sf.* *Vétér.* le crâpaupe.

Затварямъ, *va.* fermer, enfermer, clore, renfermer, serrer, clôturer, joindre; 1. (*съ заплатама*), bâcler; 2. (*накъ*), refermer; 3. (*забвнуваема форма*), *Тур.* imposer; 4. *-са*, *вр.* se fermer, clore, barricader; 5. (*накъ*), se refermer; 6. (*удома си*), se claquemurer; 7. затваряса (*рана*), *v. imp.* elle cicatrise.

Затварине (*на врата*), *sn.* la fermeture; || *fig.* la clôturé; || *Chir.* l'obturation *f.*

Затворенъ, *adj. part. clob.*; || (*въ торбичка*), *Méd.* enkysté.

Затворителенъ, *adj.* *Anat.* obturateur.

Затворливъ, *adj.* fermant.

Затворникъ, *нца*, *s.* reclus, use.

Затворъ, *sm.* la reclusion et réclusion.

Затискамъ, *va.* serrer.

Затискане, *sn.* le serrement.

Затиснатъ, *adj.* serré. [se serrer.]

Затиснувамъ, *va.* serrer, joindre; || *-са*, *вр.*

Затичамса, *вр.* tâcher de, s'empreser, poursuivre, s'employer pour, s'étudier à, faire des démarches *f.* s'efforcer (à, de), se peiner; 1. prendre à coeur, s'entremettre, ambitionner, s'évertuer, accourir, affecter, essayer, solliciter, chercher à, aspirer à, s'escrimer (de, à), briguer; 2. *fig.* se remuer; 3. (*всякакъ*), se mettre en quatre; 4. (*за нѣщо*), courir à, se souvenir; || *fig.* veiller à, mirer; 5. (*да свѣтлѣя въ община*), *fat.* se lancer; 6. който са затича, un briqueur; 7. *-ме са* (*да са запознаемъ единъ другъ*), *pl.* se rechercher.

Затичане, *sn.* la poursuite, étude *f.* brigade *f.* élan *m.* cure *f.* soin *m.*; 1. *fig.* élancement *m.* aspiration *f.*; 2. (*за работа*), la sollicitation; 3. (*за прѣскачане*), *fat.* l'escousse *f.*

Затичванеа, *sn. pl.* les sueurs *f.*; || употребявамъ послѣдниты си —, *va. fig.* jouer de son reste. [euse, *s.*

Затичникъ, *sm.* un poursuivant; solliciteur, **Затлъстявамъ**, *vn.* engraisser, reengraisser; || *fat.* s'empiffrer.

Зато, *adv.* aussi; || *-ва*, en revanche, en échange; || *-ва като*, *conj.* attendu que.

Затривамъ, *va.* tuer, faire périr, mettre à mort; || *fig.* perdre, effacer; || *-меса* (*единъ другъ*), *вр.* s'entregorger.

Затруднене, *sm.* l'embaras *m.* obstacle *m.*; || *fig.* enclouure *f.* (*воюзъ Мжчотія*).

Затруднителенъ, *adj.* embarrassant, gênant, délicat; || *fig.* épineux.

Затруднявамъ, *va.* gêner.

Затрупувамъ, *va.* susciter.

Затръневамъ, *va.* oublier.

Затръненъ, *adj.* 'herissé de.

Затулване, *sn.* *Astr.* l'éclipse *f.*

Затулка (*перде т.*), *sf.* le rideau, le voile; 1. la valvule; 2. (*прѣмрѣжа на одаръ*, *на прозорецъ*), la cantonnière; 3. (*на врата*, *на прозорецъ*), le vasistas.

Затулямъ, *va.* voiler, éclipser; 1. (*очитъ нѣкому*), fermer la paupière à; 2. *-са*, *вр.* se voiler; || *fig.* s'éclipser.

Затыкамъ, *va.* boucher, tamponner, calfeutrer, bondonner; || (*накъ*), reboucher; || (*накъ са*), *вр.* se reboucher.

Затыкалка, *sf.* le bouchon; || *fat.* le bouchetrou; || *изваждамъ* —, *va.* détouper.

Затыкалце, *sm.* le tampon, la soupape.

Затыкане, *sn.* le tamponnement.

Затыкнатъ, *adj.* bouché.

Затѣга (*на пушка*), *sf.* *Milit.* la capucine.

Затѣгамъ, *va.* serrer, constiper; 1. (*за цѣръ*), restreindre; 2. *-са*, *вр.* être constipé; || *Anat.* s'oblitérer.

Затѣгателенъ, *adj.* catastaltique; || *Méd.* styptique, opilatif.

— *цѣръ*, *sm.* *Méd.* astringent, *adj. m.*

Затѣгателна свощина, *sf.* l'astringence *f.*

Затѣгателно срѣдство, *sn.* le styptique.

Затѣгване, *sn.* le resserrement, opilation *f.* constipation *f.*; 1. l'obstruction *f.* astriktion *f.* embarras gastrique *m.*; 2. докарвамъ —, *va.* resserrer; 3. *имамъ* —, *vn.* *Méd.* opiler; 4. отмахнуване —, *Méd.* la désopilation; 5. отмахнувамъ —, *va.* désopiler; 6. който отмахнува —, *Méd.* désopilatif, *adj.*

Затѣгливъ, *adj.* *Méd.* obstructif.

— *корень или възель*, *sm.* plante, la tormentille.

Затѣгнатъ, *adj.* constipé; || *fat.* corps glorieux *m.*; | (*сжмъ*), *vn.* se resserrer.

Затѣкване (*плать съ злато или сѣребро*), *va.* brocher.

Затѣкване, *sn.* le chef. [l'éclipse *f.*

Затѣмнене, *sn.* l'obscurcissement *m.*; || *Astr.*

Затѣмнявамъ, *va.* obscurcir, éclipser; || *Astr.* occulter; || *fig.* effacer, faire ombre à, noircir.

Затѣнвамъ и -тѣвамъ, *vn.* s'embourber; 1. (*въ*), se noyer dans; 2. (*въ жалость*), *fig.* plonger; 3. (*въ нѣщо*), se plonger.

Заушница, *sf.* *Vétér.* les aives *f.*

Захаръ (*шекеръ т.*), *sf.* le sucre; 1. сурава — (*захаренъ нѣсакъ*), sucre brut; 2. прѣфинена —, sucre raffiné; 3. най-чиста —, sucre royal; 4. оловна —, sucre de Saturne; 5. стѣклена —, le caramél; 6. глава —, un pain de sucre; 7. подправенъ съ —, sucré, *adj.*; 8. варене —, la caramélisation; 9. варя —, *va.* caraméliser; 10. варя въ —, *va.* confire; 11. варенъ въ —, confit, *adj.*; 12. прѣобрѣщане въ —, la saccharification; 13. прѣобрѣщамъ въ —, *va.* *Chim.* saccharifier.

- Захаревъ сиропъ** (*петмезъ t.*), *sm.* la melle. [chervi et -vis.]
- Захаренъ индйски корень**, *sm.* plante, le — писметъ, *sm.* le biscotin.
- пжпешъ, *sm.* melon sucrin *m.*
- суравъ сокъ, *sm.* le vesou.
- Захарна глечъ**, *sf.* la glace.
- индустриѧ, *sf.* industrie sucrière *f.*
- тръстинка, *sf.* canne à sucre, *f.*
- фабрика, *sf.* la sucrerie, raffinerie *f.*
- Захарница**, *sf.* le sucrier.
- Захарно тѣсто**, *sm.* le pastillage.
- Захароваръ**, *sm.* un sucrier, un raffineur.
- Захаросана канела**, *sf.* le cannelas.
- Захаросанъ**, *adj.* sucré, glacé.
- Захаросвамъ**, *va.* sucrer, glacer, lisser.
- Захарясть**, *adj.* sucré; || *Bot.* saccharifère.
- Захванать**, *adj.* fat. embesogné; || (*у нѣщо*), soigneux de; || (*твърдѣ*), préoccupé.
- Захватителенъ**, *adj.* embryonnaire.
- Захващамъ**, *va.* envahir, intercepter, préoccuper; 1. (*ножовъ*), repasser; 2. — *ca.*, *vr.* se préoccuper; || (*за нѣщо*), se porter à.
- Захващане**, *sm.* la conception, la prise, interception *f.*; || *Anat. Bot.* l'ambryon *m.*; || образование на —, l'ambryogénie *f.*
- Захвелтенъ**, *adj.* inarticulé.
- Захвельувамъ**, *vn.* jaser, grasseyer, bléser, manger; || *fig.* mâchonner.
- Захвельуване**, *sm.* la blésité. [sur.]
- Захвърлямъ**, *va.* jeter; || (*на нѣкого*), rejeter
- Захвърлены книги** (*въ игра*), *sf.* pl. l'écart *m.*
- Захвучава** (*за морѣ*), *v.* *imp.* elle frémit.
- Захевамъ**, *va.* (*вогъе Залисвамъ*). [пенъ.]
- Захлестнать**, *adj.* *fig.* (*вогъе Великолъ*).
- Захлестнувамъ**, *vr.* fat. badauder.
- Захливосвамъ** (*нѣкого*), *va.* *fig.* en donner d'une à.
- Захлупакъ**, *sm.* le couvercle; — паченъ, de couvertele; 1. (*на аламбикъ*), *Chim.* le chapiteau; 2. (*на куминъ*), le tabourin; 3. (*на пещъ*), le bouchoir; 4. (*на соба*), 'hotte de cheminée *f.* [trevent.]
- Захлуцацъ** (*на прозорецъ*), *sm.* pl. le con-
- Захлуцаче**, *sm.* le clapet; 1. (*съ инструментъ*), la languette; 2. (*у флейта*), le clef; 3. *Anat.* la valvule.
- Захлупачна врата**, *sf.* la trappe.
- Захлупенъ**, *adj.* couvert.
- Захлупка**, *sf.* la soupape; || (*на часовникъ*), la calotte; || (*прѣдвардителна*), soupape de sûreté.
- Захлупцы**, *sm.* pl. la boîte; 1. (*на часовникъ*), boîte de montre; 2. (*съ игленна възглавничка*), la grimace; 3. (*съ журизмы*), la cassolette; 4. (*за тмфны клѣщцы*), l'allumière *f.* [растенеа], clocher.
- Захлупямъ**, *va.* couvrir; || (*съ захлупакъ*).
- Заходаръ** (*чистилиникъ на халета*), *sm.* maître des basses oeuvres, *m.*
- Заходенъ**, *adj.* occidental, descensionnel, latin; || — дны народы (*Европцѣтѣ*), les occidentaux *m.*
- вѣтъръ, *sm.* l'ouest *m.*, vent d'aval *m.*; || (*у в. в.*), le zéphire; || продължено на —, l'avalaison ou avalasse *f.* [ocasse *f.*]
- Заходна амплитуда**, *sf.* *Astr.* amplitude
- дунка, *sf.* chausse d'aisances, *f.*
- Заходъ** (*вечеръ*), *sm.* l'occident; — денъ, d'occident; 1. l'ouest *m.*, le couchant; 2. *Astr.* la descension; 3. (*хале*), le cabinet, cabinet d'aisances, la garde-robe, le commodités *f.*, les latrines *f.*; 4. — слънце, soleil couchant.
- Захождамъ**, *vn.* descendre; || който захожда, descendant, *adj.*; || захожда или залазя (*слънцето*), *v.* *imp.* il se couche.
- Заходжане**, *sm.* *Astr.* la descension; — слънце, le coucher du soleil.
- Зачало прѣпирня**, l'agression *f.*
- Зачатие**, *sm.* la conception.
- Зачая**, *sf.* *t.* le vitriol; — янь, de vitriol; съ-, vitriolé, *adj.* [lique *m.*]
- Зачаява кисѣлина**, *sf.* *Chim.* acide vitriolique
- Зачаясть**, *adj.* vitriolé.
- Заченвамъ**, *va.* concevoir.
- Заченване**, *sm.* *fig.* la semence.
- Заченвачъ**, *sm.* un moteur.
- Зачерневамъ**, *va.* noircir, dénigrer, mal noter; || *fig.* tacher, salir, stigmatiser; || — *ca.*, *vr.* *fig.* se noircir. [tache.]
- Зачерневане**, *sm.* le dénigrement; || *fig.* la
- Зачерневачъ**, *sm.* un dénigreur.
- Зачернителенъ**, *adj.* dénigrant. [troit *m.*]
- Зачтане** (*на черковна молитва*), *sm.* l'in-
- Зачървявамъ** (*отъ срдня*), *vr.* se facher tout rouge; 1. правя да са зачървя, *va.* rissoler; || *fig.* fat. roser; 2. зачървява, *v.* *imp.* il se rissole.
- Зачървенъ**, *adj.* érubescant.
- Зачуковачъ**, *sm.* un rivoir. [sm. le rivet.]
- Зачукване** (*въгъхъ на гвоздей въ конято*),
- Зашивалка**, *sf.* la clavette.
- Зашивамъ**, *va.* coudre, surjeter; 1. (*узиово*), rebroder; 2. (*съ ножичка*), *Mar.* bredir; 3. (*распраното*), recoudre.
- Зашиване**, *sm.* le recoutement, le surjet; || (*кожа съ ножичка*), le brédissage; || *Anat.* *Bot.* la suture. [pincée.]
- Зашиване** (*съ два прѣста нѣщо*), *sm.* la
- Защо**, *adv.* comment; 1. *conj.* pourquoi; 2. *prép.* pour raison de quoi, à quel effet, que et qu', car; 3. — ли? *interj.* à quoi bon; 4. — то, *adv.* c'est pourquoi; || *conj.* parce que, attendu que, vu que, comme, car, puisque et puisqu', à cause que, comme étant.
- Заѣкната свѣсть**, *sf.* conscience cauté-risée *f.*
- Заѣкнуто черचे**, *sm.* le dormant.

Заѣкнувамъ, *va.* consolider, raffermir, stabiliser; 1. *fig.* cimentер; 2. (*боръ съ вжжѣа*), contreventer; 3. (*ищцо въ зидѣ*), sceller; 4. *-са, vr.* se raffermir, profiter.

Заѣкнуване, *zn.* le raffermissement, la stabilisation; || (*на форма*). *Тур.* l'imposition *f*; || *Méd.* la corroboration.

Заѣкчавамъ, *va.* conforter.

Заѣкъ, *zn.* le lièvre; -яшки, de lièvre.

Заѣлке (*пжцно*), *zn.* *quadr.* le lapin; 1. (*дволюбсецо*), le lièvreteau; 2. (*жемско*), la lapine; 3. (*младо*), le levraut; 4. ограда за -та, la garenne; 5. вардачь на -та, un garennier.

Заѣченъ чесанъ, *zn.* *plante*, la germandrée aquatique ou scordium *m.* [yeux *m.*

Заѣчета (*шуплы въ квасникѣ*), *zn.* *pl.* les

Заѣчна дупка, *zf.* le 'halot, le clapier; || овираса въ —, *v. imp.* il se clape.

Заѣчно зеліе, *zn.* *plante*, le laiteron et la ceron, la trique-madame, orpin *m.*

Заѣнско ухо, *zn.* *plante*, la perce-feuille ou buplèvre.

Заѣшки очи, *zn.* *pl. Méd.* la lagophtalmie.

Заѣне, *zn.* la profession, la metier, la qualité, position *f*, état *m*, ministère, ordre, office *m*, vocation *f*, parti *m*; 1. *fig.* la volée; 2. по дължностъ на -то, à titre d'office, *m*; 3. посяганъ неприлично на -то си, *vn.* déroger à.

Заѣнка, *zf.* *oiseau*, le pinson; -нченъ, de pinson.

Заѣзда, *zf.* l'étoile *f*, l'astre *m*; 1. провлачна —, étoile tombante; 2. обсънанъ съ -ды, étoilé, *adj*; 3. между -дытъ, interstellaire, *adj*; 4. свѣтять съ -ды, *v. imp.* ils constellent. [trape.

Заѣздель, *zn.* *plante*, l'aster *m*, la chausse-

Заѣзденъ, *adj.* astral; || *Astr.* stellaire, sidéral.

Заѣздица, *zf.* *Тур.* l'étoile *f*; || (*въ книгытъ*), *Тур.* l'astérique *m*; || накіченъ съ -цы, *Blas.* cantonné, *adj*.

Заѣздна година, *zf.* année astrale *f*.

Заѣздоброество, *zn.* l'astronomie *f*.

— броець, *zn.* un astronome.

— врачество, *zn.* l'astrologie judiciaire *f*.

— врачъ, *zn.* un astrologue.

— гледъ, *zn.* poisson, l'uranoscope *m*.

— поклонникъ, *zn.* un astrolâtre *m*.

— поклонство, *zn.* l'astrolâtrie *f*.

Заѣздяеть аяносонъ, *zn.* la badiane ou anis étoilé *m*.

— камыкъ, *zn.* l'astroite *f*.

— мержанъ, *zn.* *H. nat.* l'astrée *f*.

Заѣнгаръ *zn.* un sonneur, carillonneur *m*; -река, de sonneur.

Заѣжене (*за лѣгане*), *zn.* le couvre-feu; || (*за мрътець*), glas funèbre *m*.

Заѣженъ, *zn.* la cloche, la sonnette; 1. (*за добитакъ*), la clarine, la sonnaille, 2. съ —, *Blas.* clariné, *adj*; 3. прѣдню животно

съ — на шія, le sonnailier; 4. гласъ-тъ на —, le timbre; 5. звянене на —, le tintement; 6. удрямъ съ —, *vn.* sonner; 7. майсторъ и търговецъ на -ници, un sonnetier.

Звѣнлиница, *zf.* le clocher.

Звѣнлиничка, *zf.* le campanile et -nillo *f*; || *Archit.* le clocheton. [grelot.

Звѣлкка, *zf.* la sonnette; || (*у зжмя*), le

Звѣльвъ, *adj.* sonnante.

Звѣлность, *zf.* la sonorité.

Звѣтене, *zn.* le résonnement, tintement *m*, la volée, carillonnement *m*; 1. (*на гласъ*), *fig.* le timbre, le mordant; || (*на камбаны*), son des cloches, la sonnerie.

Звѣнтелень, *adj.* résonnant.

Звѣнтльвъ, *adj.* sonore, résonnant.

Звѣйти и -ня, *vn.* sonner, tinter, carilloner;

1. (*отъ една страна камбана*), *va.* sonner; 2. (*съ всичкитъ камбаны*), sonner à toute volée *f*; 3. звѣйти, *v. imp.* elle résonne ou retenti; || *fam.* elle sonnaille.

Звѣиче, *zn.* la sonnette, le timbre; || (*ржчно*), *dim.* la clochette; || повыквямъ нѣкого съ —, *va.* sonner.

Звѣичета или Чадырчета, *zn.* *pl. plante*, la campanule, la gantelée.

Звѣрникъ (*съbrane звѣрове и пилцы*), *zn.* la menagerie.

Звѣробоець, *zn.* un bestiaire.

Звѣрбой, *zn.* *plante*, le mille-pertuis, annoise ou herbe de la Saint-Jean, *f*.

Звѣроловъ, *zn.* un chasseur.

Звѣреки, *adj.* bestial; -скы, -ement.

— лайна, *zn.* *pl.* *Chas.* les laissées *f*; || (*зимны*), les troches *f*.

Звѣрство, *zn.* la bestialité, abrutissement *m*.

Звѣръ, *zn.* la bête, la brute ou bête brute;

1. гоня —, *va.* *Vén.* courre; 2. ловъ на -ове, chasse à courre; 2. искчане — изъ дупката си, *Vén.* le débucher.

Звѣтелень падежь или Зова—, *zn.* *Gram.* le vocatif.

Здравіе, *zn.* la santé; 1. свидѣтельство ради —, billet de santé, *m*; 2. всеобщо —, la salubrité; 3. варда -то си, *va. fig.* économiser, s'écouter; 4. врѣдънъ на -то, insalubre, *adj*; 5. мѣркы за вардене —, sanitaire, *adj*; 6. верижка ради —, cordon sanitaire *m*; 7. пѣя на — нѣкому, *va.* toaster et toster; 8. съ развалено — скжъ, *vn. fig. fam.* être hypothéquer; 9. на —, *interj.* vivat.

Здравецъ, *zn.* *plante*, l'amarante *f*; -вкъвъ, d'amarante.

Здрависвамъ, *va.* complimenter, féliciter de, sur; souhaiter, bonneter, recevoir, faire sa cour, saluer; || (*словомъ*), 'haranguer.

Здрависване, *zn.* le compliment, le salut, félicitation *f*, souhait *m*, bonnetade *f*, ré-

ception *f*; || ангелско —, salutation angelique *f*.

Здрависванеа, *sn. pl.* les amitiés *f*.

Здравница! *interj.* vivat; 1. — на царь, vive! 2. на -ви, à votre santé; 3. на -ти, salut; 4. пияна на —, the toast et tost; 5. отговарям на —, faire raison d'une santé.

Здравнина, *sf.* la garantie, garant *m*, sureté, certitude *f*; nantissement *m*; || съ —, *Jur.* garanti, *adj*; || давамъ съ —, *va.* garantir.

Здравно състояние, *sn.* la santé.

Здрaво, *sn.* le salut; 1. -го, le solide; 2. *adv.* sainement, entre deux yeux; 3. *fig.* mûrement; 4. на —, certainement, sûrement, en vérité.

— месо, *sn.* le vif et chair vive *f*.

— съставяне (на тълото), *sn. Méd.* l'eucrasie *f*.

Здравостъ, *sf.* la salubrité, consistance, stabilité, imperturbabilité *f*.

Здравъ (*и fig.*), *adj.* sain; 1. salubre, valide, solide, droit; 2. — или нездравъ, bien, mal portant; 3. доста —, *fig. fam.* verdelet, *adj*; 4. *Méd.* louable; 5. *fig.* vert, mûr; 6. — и читавъ, sain et sauf, vie et bagues sauvés; || *fam.* bien buvant; 7. бывамъ —, *vn.* se porter bien, se trouver bien.

— умъ, *sn.* tête bien ordonnée ou organisée *f*.

Здравѣйте! *adv. fam.* à vos souhaits.

Зебра, *sf. quadr.* le zèbre; || шѣренъ карто —, zèbre, *adj.* (voyez Бизонъ).

Зебу (*индийски быкъ*), *sn. quadr.* le zébu.

Зендъ-авеста (*священная книга на Персы-тѣ*), *sf.* le zend et zend-avesta.

Зеле, *sn.* le chou; -левъ, brassicaire, *adj. Bot.*

Зелена лунчка, *sf. Méd.* le glaucome.

— трѣва, *sf.* la verdure; || (*уеуръ т.*), le vert.

Зеленецъ, *sm. arbuste*, le semper virens.

Зеленикаво Тосканско бѣло вино, *sn.* la verdée.

Зеленикавъ, *adj.* verdâtre, verdoyant; || *Méd.* érugineux, poracé et porracé; || и -цвѣтъ, *adj. sm.* gorge-de-pigeon.

Зеленина, *sf.* la verdure.

Зеленисвамъ (*поцѣвтявамъ съ зелено цвѣт-ило*), *va.* verdire. [calambouc.

Зелено алоево дърво, *sn.* le calambour et Зеленожълтъ, *adj.* olivâtre.

— бериллъ, *sm.* le chrysoberil.

— цвѣтъ, *sm.* merde d'oie, *f*.

Зелено стъбло, *sn.* le chambourin.

— търбушка, *sf. poisson*, le scare.

— цвѣтло (*отъ круши*), *sn.* vert de vessie, *m*.

Зеленчукарка, *sf.* une herbière.

Зеленчукъ (*градинаръ*), *sm.* un légumiste.

Зеленчукъ, *sm.* la cuisine; 1. (*зелены зърна*), le légume; 2. (*за манжа*), la fourniture, le jardinage; 3. градина за —, jardin légumier *m*; 4. конь за носене — на пазаръ,

le portechoux; 5. манжа съ всякаквъ —, la jardinière, la chartrouse; 6. смисане различень —, la macédoine; 7. царски градинарь за —, un verdurier.

Зеленучно растене, *sn. Bot.* légumineuse et plante —, *sf*.

Зелень, *adj.* vert, en herbe; || -цвѣтъ, *sm.* le vert; || ставамъ —, *vn.* verdoyer.

— гуцерь, *sm.* le basilic. [silicum.

— мехлень, *sm. Pharm.* le basilicon et ba- — косъ, *sm. oiseau*, le verdier.

— мряморъ (*на чървены и бѣлы капкы*), *sm.* marbre serpentin *m*,

— откъснать, *sm.* un brut, impertinent *m*.

— соусъ (*съ лукъ*), *sm.* la ravigote.

— цвѣтъ (*болъ т.*), *sm. Blas.* le sinople.

— шушлонъ (*на орѣхъ или миндалъ*), *sm.* le brou.

Зеленѣя (*изново*), *vn.* reverdir; || -ca, *vr.* verdire.

Зеленясыя, *v. imp.* il verdit.

Зеленясалъ, *adj.* vertdegrisé.

Зеленясване (*налемъ-чегель т.*), *sn. Chim.* le verdet ou vert-de-gris. [choux, *f*.

Зелна пиперуга, *sf. insecte*, piéride des Зелникъ [разрѣзвамъ —, *va.* éventrer.

Земамъ и Зи-, *va.* depourvoir, dépouiller; || (*съ откъпъ*), acenser. [gigue.

Земедѣлецъ (*землеботникъ*), *лка, s.* cultivateur, agriculteur, laboureur, colon *m*.

Земедѣлие (*орачество*), *sn.* l'agriculture; 1. вѣщъ въ —, un agronome; 2. който са залъга съ —, agricole, *adj*; 3. наука ради —, l'agronomie *f*.

Земедѣлки (*орачески*), *adj.* aratoire.

Земекопна машина, *sf.* l'excavateur *m*.

Земемѣрецъ, *sm.* un arpenteur.

Земомѣрие, *sm.* l'arpentage *m*.

Земно избоче, *adv.* généralement parlant.

Земя, *sf.* nom bulgare de la lettre З.

Земна круша, *sf. plante*, le topinambour — повърхнина, *sf.* le rez-de-chaussée.

Земни, *adj.* terrestre. [ronde *f*.

— валякъ, *sm.* la terre, le monde, machine — орѣхъ, *sm. plants*, la terre-noix, pistache de terre, *f*.

Земноводни валякъ, *sm.* le globe terraque.

Земно масло, *sn. plante*, le nostock.

Земска сѣдница, *sf. Jur.* le présidial; || на —, présidentielle, *adj*.

Земски, *adj.* foncier; -скы, -èremment.

— сѣдникъ (*у Франца*), *sm.* un viguier; || дължностъ на —, la vignerie.

Земскосѣдено, *adv.* présidialement.

Земя, *sf.* la terre, le monde, le terrain et terrein; 1. le territoire, le terroir, la contrée, le fond, le bien-fonds, la glèbe, le crû; 2. (*и — жѣсто*), le sol; 3. (*и държава* —), le tréfonds et très-fonds; 4. печена калѣйна —, terre cuite; 5. прода-

ната —, pays perdu; 6. растителна —, terre franche; 7. зка —, terre ferme; 8. стопанин на —, un trefoncier; 9. на -та, *adv.* à, par terre, sous le soleil; 10. на гола —, à plate terre; 11. подъ -та, *adv.* souterrainement; 12. равно съ -та, *prép.* rez-pied, -terre; 13. плоскостъ -та на -та, le rez-de-chaussée; 14. виждамъ — или бръгъ, *vn.* Mar. terrir; 15. изляза на -та на лѣто (за костенурка), elle territ; 16. изгладнявамъ -та, *va.* fatiguer; 17. набиване —, le damage; 18. набивамъ —, *va.* damer; 19. отдолня настеля —, *Agric.* le sous-sol; 20. права ровка -та, *va.* ameubler; 21. пращамъ на чужда —, *va.* dépauser; 22. отивамъ на чужда —, *vn.* se dépauser; 23. спорна — съ всичко, pays de cocagne; 24. хвърлямъ на -та, *va.* terrasser.

Землянь, *adj.* territorial, terreux; || (който произлязъ отъ земята), *Géol.* tellurien.

— и мястѣ или Пръстенъ цвѣтъ, *sm.* terreux, *adj.*

— или Дждовенъ червей, *sm.* le lombric.

Зенгининъ, *sm.* t. (voyez Богатырь).

Зендски езикъ, *sm.* le zend. [thal.

Зенитски (на надглавна точка), *adj.* zénithique

Зенитъ (надглавна точка), *sm.* Astr. le zénith.

Зеноновски, *adj.* zénonique

Зенонъ [философия на -нона, le zenonisme.

Зерзалинъ, *sf. pl.* l'abricot m.

Зерзалия, *sf.* arbre, l'abricotier m.

Зеть (мжкъ на джщера), *sm.* le gendre ou beau-fils, le beau-frère.

Зефиръ (притенъ вѣтрѣцъ), *sm.* le zéphyr; || лекъ както —, zephyrien.

Зибилниенъ кожухъ, *sm.* Com. l'hermine f.

Зивость, *sf.* Méd. la goutte serseine ou amaurose.

Зивтъ, *sm. t.* le bitume.

Зивъ, *adj.* amaurotique.

Зигзагъ (мжкатушкы), *sm.* le zigzag; || *pl.* -агы (прѣкършени лини), *Fortif.* les zigzags; || съ -агы, en zigzag.

Зидарство, *sn.* l'architecture f, le maçonage, la maçonnerie.

Зидаръ, *sm.* un constructeur, maçon m; || майсторъ —, maître maçon m; || -река работа, *sf.* le maçonage.

Зидачъ, *sm.* un édificateur.

Зидене (съ мекъ блъкъ камыкъ), *sn.* le limosinage et -moussinage.

Зиденъ, *adj.* mural.

— збецъ, *sm.* le créneau.

— основъ, *sm.* *Archit.* l'embasement m.

Зидна ограда (агжлъ), *sf.* mur de clôture, m.

— основа, *sf.* le massif; || *Archit.* la platee; || (на сграда), le soubassement.

— подпиралка (на мостъ), *sf.* le perré.

— прѣграда (въ жщя), *sf.* mur de refend m.

Зидна рута, *sf.* plante, la sauve-vie ou rue de muraille.

Зидница, *sf.* plante, la pariétaire.

Зидны стълбы, *sf. pl.* *Archit.* le redan.

Зидъ, *sm.* le mur, la bâtisse, la chemise; 1. (кале), la muraille; 2. (безъ стѣна), mur déchaперonné; 3. (съ камани и аар), la limousin; 4. (на мостъ), la pile; 5. общъ —, mur mitoyen; 6. извънградскый —, *adv.* extra-muros; 7. изравненане —, *Archit.* l'arasement m; 8. заграждамъ съ —, *va.* murer; 9. подпорка възъ —, l'arc-boutant m; 10. правя съ камани и кирничы —, *va.* maçonner; 11. прѣправямъ ветъ —, *va.* renfermir; 12. прѣправяне на ветъ —, le renfermissement.

Зидя, *va.* maçonner.

Зидане, *sm.* la construction; 1. (кирнично или каменно), le muraillement; 2. *Archit.* l'oeuvre m; 3. близо при -то, à pied d'oeuvre.

Зима, *sf.* l'hiver m; -менъ, d'hiver; || *fig.* la bise, la froidure; || верѣдъ —, au coeur de l'hiver.

Зимамъ и Зе-, *va.* prendre, saisir, oter, emporter, priver; 1. *fig.* pêcher; 2. (съ аренда), arrester; 3. (върху си), embrasser; 4. (отъ малко), avoir la tête près du bonnet, s'emporter comme une soupe au lait; 5. (накъ или назадъ), reprendre; 6. (назадъ речена дума), retirer; 7. (ладя отъ нѣтъ пакъ), *Mar.* la reprise; 8. (накъ), recouvrer; 9. (накъ или залавямъ нѣщо), ressaisir et se — de; 10. (подъ стража), se saisir de; || *Jur.* appréhender un corps; 11. (съ ржѣвъ), manier; 12. (за свидѣтель), attester; 13. (си), prendre, se servir; 14. (съ себе-си нѣщо), s'accompagner; 15. (скжло), écorcher; 16. (храненикъ), adopter.

Зимане, *sm.* la prise, enlèvement m; 1. (изново), la reprise; 2. (въ книжна игра), la main; 3. (накъ), la recosse et rescouse; 4. (подъ стража), prise de corps; 5. (прѣсна вода), *Mar.* l'aiguade f.

Зиманъ и Даванъ, *sf.* Com. doit et avoir m.

Зимачъ, *sm.* prenant, *adj.*

Зимень, *adj.* hivernal, brumal, hyémal.

— сжъ, *sm.* l'hibernation; f.

Зими! -мете! *interj.* tiens, tenez.

Зимна гладка пченца, *sf.* la touselle.

Зимникъ, *sm.* la cave; 1. поставяне въ —, l'encavement m; 2. поставямъ въ —, *va.* encaver; 3. поставя въ —, un encaveur;

4. пригледачъ на вино въ —, *fam.* un rat de cave.

Зимничаръ, *sm.* un caviste.

Зимничя, *sn.* le caveau.

Зимны ябълкы, *sf. pl.* le court-pendu et sapendu; || (много трайны), le fraucatu.

Зимовице, *sn.* l'hibernacle m.

Зиморличавъ, *adj.* frileux.
Зимувамъ и Пръ-, *vn.* hiverner.
Зимуване и Пръ-, *sn.* l'hivernage *m.*, hyémation *f.*
Зипане, *sn.* la ruade.
Зиачеть, *sm. t.* (voyez Собать.)
Зла жена, *sf. fig.* une furie, harpie *f.*, dragon *m.*
 — майка, *sf.* une marâtre. [méfait.
 — работа, *sf.* la méchanceté; || *fam.* le
 — срѣца, *sf. fam.* la malencontre.
 — честь, *sf.* le tribulation; || *fig.* la traverse.
Златарникъ, *sm.* plante, verge d'or, *f.*
Златарско духалце, *sn.* le chalumeau.
 — сачево, *sn.* le matoir.
Златаръ, *sm.* un bijoutier, argenteur *m.*, orfèvre, adepte *m.*, doreur, *s.*; || —, *insecte*, la cétoine, le bupreste, scarabée *m.*
Златенъ и -тъ, *adj.* d'or *m.*; || който става
 —, aurifique, *adj.*
 — варакъ [книжка за —, le caucher.
 — ключъ (*паритѣ*), *sm.* le passe-partout.
 — пѣсачецъ, *sm.* la paillette.
 — телець, *sm.* veau d'or, *m.*
 — тель или Конецъ, *sm.* l'or *m.*
 — или Срѣбрьенъ тель, *sm.* le trait.
Златица (*въ Калифорнія*), *sf.* le placer.
Златна или Срѣбрьна монета, *sf.* Blaz. le besant.
 — рыба, *sf.* poizson, la dorade.
Златникъ (*въ парява машина*), *sm.* Méc. le tiroir; || —, poizson, le zée.
Златно поржване (*на черковны дрѣхы*), *sn.* l'orfroi *m.*
 — руднице, *sn.* le placer.
 — цвѣте, *sm.* plante, le bouton-d'or.
Златны и срѣбрьны стоки (*и занаяъ за тѣхъ*), *sf. pl.* l'orfèvrerie; || майсторъ на —, orfèvre bijoutier *m.*
Злато, *sm.* l'or *m.*; || гръмливо —, or fulminant; || очистевамъ на огънь —, *va.* dérocher.
 — или Срѣбро (*изработени*), *sm.* or, argent orfévri *m.*
 — искръ, *sm.* l'aventurine *f.* [socome.
 — косъ, *adj.* blond; || —, *plante*, la chry-
 — кисѣла соль, *sf.* Chim. l'aurate *m.*
 — лускъ, *sm.* poizson, la daurade ou dorade.
 — плавникъ, *sm.* un orpailleur et arpelleur.
 — усть, *sm.* langue dorée *f.*
 — хилядникъ, *sm.* plante, la centauree.
 — цвѣтенъ, *adj.* doré, couleur d'aurore *f.*
 — цвѣтъ, *sm.* plante, le chrysanthème.
 — шжвачъ, *ка, s.* brodeur, euse.
Златявъ и -тясть, *adj.* aurifère.
Злина, *sf.* la méchanceté, la malice, inélé-
 mence, inhumanité, immanité *f.*, cannibalisme
m., violence *f.*, severité, animosité, furie, fé-
 lonie, fougue *f.*; || изворъ на всичкыгъ -ны,
 la boîte de pandore *f.*
Зло, *sm.* le mal; 1. правя — (*врѣдъ*), *va.*

fam. méfaire; 2. правя — другяму, *va.* malfaire; 3. наклоность къмъ правяне —, la malfaisance; 4. правяне — съ врачуване, le maléfice; 5. налѣтилъ на —, maléficié, *adj.*; 6. случва ми са —, *vn.* mésarriver et mésavenir; 7. сѣди —, че безъ тебъ по —, faire de nécessité vertu.
Злоба, *sf.* la méchanceté, la malice, la 'haine, inimitié, rancune *f.*, ressentiment *m.*; 1. *fig.* le venin, le fiel; 2. отъ —, *prép.* en 'haine de; 3. съ —, *adv.* malignement.
Злобенъ, *adj.* malin, mauvais, méchant, fourré de malice; || *fig.* marâtre.
Злобнивъ, *adj.* impur; -во, -rement.
Злобно (*отъ злина*), *adv.* méchamment.
Злодѣецъ, -ѣйка, *s.* malfaiteur, trice; un scélérat. [omineux.
Злодѣйски, *adj.* assassine, traître, scélérat.
Злодѣйство, *sm.* l'attentat *m.*, la scélératresse.
Злодѣяне, *sm.* le délit.
Зложелателенъ, *adj.* malveillant.
Злоизвѣстенъ, *adj.* funèbre, omineux.
Злоизвѣстителенъ, *adj.* malencontreux.
Злоимецъ, *sm.* un concussionnaire.
Злоимство, *sm.* la vénalité, la concussion.
Зломыслене, *sm.* la machination.
Зломысленикъ, ница, *s.* machinateur, trice.
Зломысленъ, *adj.* *fig.* marâtre.
Зломыслие, *sm.* la malveillance.
Зломыслителенъ, *adj.* malveillant.
Злоорисанъ, *adj.* désastreux; -но, -ment.
Злоорисване, *sm.* le désastre.
Злополученъ, *adj.* malheureux, miserable, désastreux, infortuné, fatal, calamiteux, piètre; || *fam.* malencontreux (voyez Зло-
 честныя).
Злополучие, *sm.* le malheur, la disgrâce, in-
 fortune *f.*, desastre *m.*, calamité *f.*, adver-
 sité *f.*, choc *m.*; 1. *fam.* la malencontre, la
 decouverte; 2. *fig.* la chute; 3. докарвамъ
 въ —, *va. fig.* cubulter; 4. по —, *par mal-*
 heur; 5. -лучия (*на море*), *pl.* la fortune
 de mer.
Злополучно прѣдприемане, *sm. fig.* la poussée.
 — състояние, *sm.* la misère. [-ment.
Злопрокобителенъ, *adj.* sinistre; -лно,
Злорѣченъ, *adj.* calomnieux; -чно, -eusement.
Злорѣчивъ, *adj.* maldisant, médisant; || *fig.*
 l'aspic *m.*
Злорѣчие, *sm.* la calomnie. [capilotade.
Зослова, *vn. fig.* aboyer, déchirer, mettre en
Злотворенъ, *adj.* maléfique, malfaisant.
Злотъ, *sm.* florin de Pologne, *m.*
Злоумышлене, *sm.* le complot.
Злоупотрѣбене, *sm.* l'abus *m.*, la malversa-
 tion; 1. *Mar.* la baratarie; 2. (*на въобра-*
женето), le débauché; 3. правя -неа, *va.*
 mal verser.
Злоупотрѣбявамъ, *va.* abuser de.
Злоуправлене, *sm. fig.* verge de fer, *f.*

- Злоустень бѣлатчъ**, *sm. pop.* un débâ-gouleur.
- Злочестень**, *adj.* funeste, sinistre, miserable. — *случай*, *sm.* le sinistre.
- Злочестивъ**, *adj.* funeste, guignonant.
- Злочестие**, *sn.* l'adversité *f*; || *fig.* l'orage *m.*
- Злочестина**, *sf.* le malheur, le désastre, la fatalité; 1. (*Вгунетско*), la plaie; 2. *fat.* la malencontre, le guignon; 3. *fig.* le fléau, la traverse.
- Злочеститъ**, *adj.* fatal.
- Зльва**, *sf.* la belle-sœur (*sœur du mari*).
- Зльчастъ**, *adj.* *s.* bilieux.
- Зльченъ**, *adj.* cholérique; || *Anat.* biliaire. — *протокъ*, *sm.* *Anat.* canal cholédoque *m.*
- Зльчка**, *sf.* la bile, l'amer *m.*, le fiel; || *раз-бъркване* —, *Méd.* la saburre; || *учене за* —, *Méd.* la choléologie.
- Зльчкомѣхурень**, *adj.* *Anat.* cystique.
- Злъ**, *adv.* mal, pis (*pour* plu mal), amé-remment, grièvement, mauvais; 1. — ми е, *vn.* j'ai mal au cœur; 2. — порасалъ или — направень, mal-bâti, *adj.* *m*; 3. по —, de mal en mal, de pis en pis; 4. по — отъ, *adv.* inférieurement à; 5. толкъсь по —, tant pis; 6. твърдъ —, à faire pitié; 7. нито — нито добръ, entre le ziste et le zest.
- Злънавъкнать**, *adj.* vicieux; -то, -eusement.
- Змѣво дърво**, *sn.* arbre, le dragonnier.
- Змѣвы лусты**, *sf. pl.* cristal de roche, *m.*
- Змѣй**, *sm.* le dragon; || *Myth.* la lamie.
- Змѣйникъ**, *sm.* plante, la serpentine, la bistorte. [*gon et sang-dragon.*]
- Змѣйска кръвь** (*с.мола*), *sf.* le sang-de-dra-гон.
- Змѣйче** (*у чакмакъ на оржжѣ*), *sn.* le porte-vis.
- Змѣрь**, *sm.* poisson, l'anguille *f*, la donzelle.
- Знаено**, *adv.* à bon escient.
- Знаеното**, *sn.* le connu.
- Знакове** (*съ началото*), *sm. pl.* Mus. l'arma-ture *f*; 1. (*за отливѣта*), les insignes *m*; 2. (*на тайнствата*), symboles sacrés *m*; 3. употрѣбене — ради запинане, la ponctuation; 4. турямъ — ради запинане, *va.* ponctuer.
- Знакосмѣтане**, *sn.* l'algorithme *m.*
- Знакъ**, *sm.* le signe, indice *m*, indication *f*, marque, preuve *f*, témoin *m*, numero *m*, caractère, phénomène *m*, ombre, démon-stration, arme *f*, préjugé *m*, cote *f*; 1. *fig.* le symptôme, le gage; 2. (*на болестъ*), *Méd.* signe pathognomonique *m*; 3. пѣ добръ —, le porte-malheur; 4. п надъ испанска буква, le til et tilda; 5. (*за почестъ*), la décoration; 6. (*на уда-рето*), accent grammatical *m*; 7. (*скж-стелень*), signe abrégé; 8. (*за спомене-ване*), le memento.
- Знаменитъ**, *adj.* distingué, de distinction *f*,
- fameux, célèbre, illustre, apparent, glorieux, insigne, notable, grand; || *fig.* noble, haut. — и Прочуть композиторъ, *sm.* Mus. un maëstro.
- Знаменитостъ**, *sf.* la célébrité, éclat *m.*
- Знаменоването на кръсть-тъ**, le signe de la croix.
- Знаменователень**, *adj.* significatif.
- Знаменателень**, *adj.* Gram. dénominatif.
- Знаменовачъ**, *sm.* Arithm. le dénominateur.
- Знаменувамъ**, *vn.* dire; || *знаменува*, *v. imp.* il signifie; || *що -пува това?* qu'est-ce à dire.
- Знане**, *sn.* le savoir, étude *f*, vue *f*, partici-pation *f*; 1. *fig.* la compétence, le district; 2. имамъ —, *vn.* entendre à, en; 3. съ мое или съ негово —, à mon escient, à son escient; 4. (*но съвѣстно обясняне*), usage du monde *m.*
- Знанеа**, *sm. pl.* les connaissances *f.*
- Знатень**, *adj.* relevé, qualifié, notable, grand. — *човѣкъ*, *sm.* homme de qualité *f.*
- Знатность**, *sf.* la qualité, notabilité, dis-tinction *f.*
- Значене**, *sm.* la signification, le sens; 1. (*на с.ловото*), l'acception *f*; 2. (*на нома*), Mus. la valeur; 3. споредъ -то, *prép.* en vue de.
- Значи**, *v. imp.* il signifie, vouloir dire; || *който* —, *signifiant*, *adj.*
- Значителень**, *adj.* signifiant, significatif, sérieux, grave, important, imposant, d'im-portance *f*, capital, composé, de consé-quence *f*, considérable, grand, grand; || *fig.* doctoral, posé; || *най* —, majeur. — *човѣкъ*, *sm.* mouche du coche, *f*; || *fig.* un gros bonnet.
- Значителна работа**, *sf.* coup d'état *m.*
- Значително**, *adv.* considérablement, nota-blement, gravement. — *играене*, *sn.* la loure.
- Значителность**, *sf.* l'importance *f*, le sérieux, la conséquence, recommandation *f*, le poids, la portée, griéveté, grandeur *f.*
- Зная**, *vn.* savoir, connaître, être au courant, entendre; 1. то са знае, *adv.* sans doute, naturellement; 2. то са знае що, *conj.* bien entendu que; 3. което не може да са знае, ignorable, *adj*; 4. -са, *vr.* se voir, s'ac-coster de; || *fat.* s'appareiller avec; 5. знаемса, *pl.* s'associer avec.
- Знаия**, *sn.* l'intelligence *f*, la science, attri-bution *f*; || *безъ* —, *prép.* à l'insu de; || *безъ мое* —, à l'insu de.
- Зобъ**, *sm.* la nourriture, la pâture, le picotin.
- Зодіакалень**, *adj.* Astr. zodiacal.
- Зодіакъ** (*с.лъчезъ п.кътъ*), *sm.* Astr. le zodiaque. [du soleil, *f.*]
- Зодіачны знакове**, *sm. pl.* Astr. les maisons
- Зонль** (*завистливъ критикъ*), *sm.* un zoile.
- Золуфы**, *sm. t.* (*voyez* Кривницы коса).

Зона (*полоса*), *sf.* Géom. *H. nat.* la zone.
Зондъ, *sm.* *Chir.* la sonde, éprouvette *f*; ||
 опытвамъ съ —, *va.* *Chir.* sonder.
Зоографически, *adj.* zoographique.
Зоография (*описание животны*), *sf.* la zoographie. [zoographe.
Зоографъ (*описоваачъ на животны*), *sm.* un zoologiste.
Зоолитъ (*каменено животно*), *sm.* le zoolithé.
Зоологически, *adj.* zoologique.
Зоология (*животнословие*), *sf.* la zoologie.
Зоологъ, *sm.* un zoologiste et zoologue.
Зоотомически, *adj.* zootomique.
Зоотомия (*разснопяване животны*), *sf.* la zootomie. [zoophyte.
Зоофитъ (*животно-растение*), *sm.* *H. nat.* le Zora, *sf.* l'aurore *f*; ||
 пукнуване —, l'avant-jour *m*, la pointe du jour.
Зорать, *sm.* *t.* l'exprès *m*.
Зорница, *sf.* le lucifer, étoile matinière *f*.
Зоръ, *sm.* *t.* (voyez Уснале).
Зързаланка, *sf.* (voyez Боклажн гарга).
Зъркала, *sm.* *pl.* *fig.* la vue.
Зърно, *sm.* le grélon: 1. (*и на бройница*), le grain; 2. *fig.* la moelle, elixir *m*; 3. *Chim.* bouton de fin; 4. валяне на — на баруть, le grenage; 5. отдълъне — на отъ класъ, le dépiquage; 6. отдълъамъ — на отъ класъ, *va.* dépiquer; 7. пуца — на, *v. imp.* il grene; 8. смѣсь различны — на, le farrage.
 — прилченъ, *adj.* *H. nat.* grenu.
 — ѣдеченъ, *adj.* *H. nat.* granivore.
Зрънца (*по кожа*), *sm.* *pl.* peau ou chaire de poule *f*; || (*конфекты*), la pastille; || на — масло, grenu, *adj.*
Зрънце, *sm.* *dim.* le grain.
Зумрудъ, *sm.* l'émeraude; — дентъ, d'émeraude.
Зурла, *sf.* le bec, le muse; 1. *pop.* la gueule; 2. *fam.* le museau; 3. *Vén.* le flaire; 4. (*саполъ у филъ*, у *буболечкы*), la trompe; 5. (*свинска*), le groin; 6. свалямъ кошничка отъ — на куче, *va.* démuseler.
Зурлоносъ, *sm.* *mamm.* le coati.
Зъвка, *sf.* l'hiatus *m*.
Зъпало, *s.* un bâilleur.
 — човѣкъ, *sm.* un badaud.
Зъпамъ, *vn.* bayer, gober du vent; 1. *fam.* flâner, badauder; 2. (*съ уста*), *pop.* musarder; || *fam.* muser.
Зъпане, *sm.* la musarderie et musardise, la badauderie; || (*съ уста*), la flânerie.
Зъпало, *s.* un bâilleur, bayeur, flâneur *m*; || *fam.* musard, arde *s*.
Зъпнать, *adj.* béant.
Зъя, *vn.* bayer, bâiller; || оставямъ да зъе малко врата, *va.* entre-bâiller.
Зъяне, *sm.* le bâillement, la badauderie; || l'oscitation *f*.
Зъятеленъ, *adj.* *Med.* oscitant.
Зюмбулъ, *sm.* plante, fleur-de-lis; || укра-

сывамъ съ —, *va.* *Blas.* fleurdeliser; || наиченъ съ —, *Blas.* florencé, *adj.*.
Зюнгинъ, *sf.* *pl.* (voyez Стрѣмени et Пращкы).
Зюйдъ (*югъ*), *sm.* le sud.
 — вестенъ-вестъ, *sm.* *Mar.* le sud-ouest-quart-ouest.
 — вестъ, *sm.* le sud-ouest.
 — зюйдъ-остъ, *sm.* le sud-sud-est.
 — остень-остъ, *sm.* *Mar.* le sud-est-quart-est.
 — остъ *sm.* le sud-est.
Зянь, *sm.* *t.* (voyez Щета).
Зъбалець, *sm.* le mors, frein, bridon, banquet *m*; 1. (*за коня*), l'embouchure *f*; 2. видъ —, le mastigadour; 3. хълбоченъ ремыкъ на —, le porte-mors; 4. захваща — (за коня), *va.* prendre le mors aux dents.
Зъбато колелце (*ноmique на други*), *sm.* *Méc.* la lanterne.
Зъбень, *adj.* *Anat.* dentaire; || *Gram.* dental; || — бна буква, *sf.* la dentale.
 — корень, *sm.* plante, la dentelaire.
 — лѣкаръ (*дантистъ*), *sm.* un dentiste.
Зъбенце, *sr.* *Bot.* la denticule.
Зъбець, *sm.* le lambrequin; 1. *Méc.* la came; 2. *Mar.* le redent; 3. *pl.* — бцы (*на колела*), la denture; 4. съ — бцы, *Blas.* crénelé; 5. поставямъ — бцы на видъ, *va.* créneler; 6. съ — бцы наопако, *Blas.* bastillé, *adj.* [cure-dents *f*.
Зъбна трѣва, *sf.* le visage ou herbe aux Zъбны клеци, *sf.* *pl.* *Chir.* le pelican.
Зъбоболь *m.* и — лие, *n.* *Med.* l'odontalgie *f*; || цѣръ ради —, odontalgique, *adj.* *m*.
Зъбовадителны клеци, *sf.* *pl.* *Chir.* le tire-racine.
Зъбообразенъ, *adj.* *Anat.* odontoide.
Зъбоприлченъ, *adj.* dentiforme.
Зъбоскалъ (*пилецъ*), *sm.* le moqueur.
Зъбочистнака, *sf.* le cure-dent, brosse à dents *f*.
Зъбрь или Уръ, *sm.* *mamm.* l'ure ou aurochs *m*.
Зъбчатка, *sf.* poisson, le loup. [denticulé.
Зъбчастъ, *adj.* *Bot.* crénelé; || съ — бцы, *Bot.*
Зъбче, *sm.* *Archit.* le denticule.
Зъбъ, *sm.* la dent; 1. кѣтникъ —, dent machelière ou molaire; 2. млѣченъ —, dent de lait; 3. мъдростенъ —, dent de sagesse; 4. (*за излѣжване*), dent-de-loup; 5. (*на колело*), *Méc.* l'alluchon *m*; 6. (*порастналъ надъ други*), la surdent; 7. (*отъ филова кость*), dent osanore; 8. лъвски —, plante, dent-de-lion; 9. *pl.* — бы, la denture; || *fam.* le dentier; 10. изваждачъ на —, un arracheur de dent; 11. изропевамъ или строшавамъ —, *va.* édenté; 12. (*на мъдростъ-та*), *Anat.* dents opsigones; 13. редъ направены —, le dentier; 14. прахъ за чистене —, dentifrice, *adj.* *m*; 15. израстеване —, la dentition; 16. никуене —, éruption de dents; 17. падане —,

la chute; 18. туряне искусствены —, prosthèse dentaire *f*; 19. редъ — въ уста, *fig.* le râtelier ou dentier; 20. скърцане —, grincement de dents; *m*; 21. скърцамъ —, *va.* grincer les dents; 22. удряне съ —, la dentée; 23. връзвамъ —, *va.* denteler; 24. съ хубавы —, bien endenté.

Збѣяста вила (*харпунъ*), *sf.* la varre.

Збѣясто длето, *sm.* le riflard.

Збѣясть, *adj.* denté et dentelé.

Зжль, *adj.* austère; **зжъ**, *adv.* -ment; 1. сеvère, opiniâtre, dur, violent, terrible, furieux; 2. farouche, féroce, barbare, malicieux, malin, mauvais, méchant; 3. dévotant et -rateur, immiséricordieux, âpre, atroce, amer, vert, félon, sanguinaire, hargard, pervers, véhément, rigide, rigoureux, rude, misérable; 4. *fig.* rèche, inclement, piquant, marâtre.

— духъ, *sm.* *Myth.* la lamie.

— критикъ, *sm.* un hypercritique.

— човѣкъ, *sm.* un croque-mitaine; || *fig.* un tison d'enfer, un corsaire, un tigre.

Зжменосецъ (*съвѣздіе*), *sm.* *Astr.* la Serpenteaire et Ophiucus *m*.

Зжмска лнййка, *sf.* *Typ.* le tremblé.

— пжтека (*въ гора*), *sf.* la tortille et tortillère.

— трѣва, *sf.* plante, la serpenteaire.

Зжмско гроздіе, *sm.* plante, la blette ou blète, airelle de marais, *f*.

Зжмски езъкъ (*у конь исплъзень*), *sm.* langue serpentine *f*; || —, plante, l'ophioglosse ou langue de serpent, *m*.

— запыртакъ, *sm.* insecte, le clopotre; -тачень, de clopotre. [bre —, *sm.*

— мряморъ (*офитъ*), *sm.* l'ophite et marg — плушковъ, *sm.* mollusque, la limace et limas *m*.

Зжмче, *sm.* le serpenteau, le couleuvreau.

Зжмя, *sf.* reptile, le serpent, le couleuvre; 1. *Blas.* la girve; 2. лжскава —, serpent à lunettes; 3. свърлива —, serpent à sonnettes; 4. описанне -ми, l'ophiologie et ophiographie *f*; 5. уныгомевачъ на -ми (*въ Египетъ*), un psylle.

И

И

И, *sm.* la neuvième lettre de l'alphabet bulgare.

И, *conj.* et, or; 1. *adv.* encore et encor; || — въ, de même, tout de même; 2. — така ната-такъ, *conj.* et caetera.

Ибисъ (*каравайка*), *sm.* oiseau, l'ibis *m*.

Ибунка, *st.* plante, le bécabunga.

Ивановъ день (24 *юнія*), *sm.* le saint-Jean.

Иверъ, *sm.* éclat de bois *m*, la retaille.

Ивица, *sf.* le ruban, le cordeau, cordonnet, bord, bordé *m*, ficelle *f*, laes, lacet *m*, sou-tache *f*, baudrier *m*, aiguillette *f*, bande *f*; 1. (*облѣжка въ книга*), le signet; 2. (*за-бодена*), *Chir.* le séton; 3. завързвамъ съ —, *va.* lacer; 4. (*за окачане пушка*), la banderole; 5. заплятамъ съ — коса, *va.* cordonner; 6. (*за оплитане коса*), le cache-peigne; 7. (*съ китица*), soucis de 'hanneton *m*; 8. моталка за —, le ficellier; 9. най-твсна —, la nonpareille; 10. (*от-вжъ надлъжъ на панталони*), la brayette; 11. (*отъ плътъ на дрѣва*), la patte et pate; 12. тъкане и продаване на —ци, la rubanerie; 13. (*на ибнка*), le bourdalou.

Ивичарски и Лентарекни занятъ, *sm.* la tissuterie.

Ивичаръ, *ка, s.* un aiguillettier; 1. (*тжкачъ*), rubanier, ère; 2. (*лентаръ*), un tissutier; 3. (*майсторъ*), un blondier.

Ивичень глнсть (*корделла*), *sm.* ver solitaire ou tenia.

Ивична звѣзда *sf.* la cocarde (*воу.* Кокарда). — основа, *sf.* le toilé.

Игрална

Игіена (*наука за варедене здраве*), *sf.* l'hygiène *f*. [giénique.

Игіенически (*здравевардителенъ*), *adj.* hy-

Игла, *sf.* l'aiguille *f*, épingle *f*, épine *f*; 1. (*на око*), l'aiguille *f*; 2. (*чистилка*), *Artill.* la dégorgeoir; 3. игра на -глы (*дѣтиска*), la poussette.

Иглъръ (*майсторъ и търговецъ*), *ка, s.* épinglier, ère. [aiguille.

Игларникъ, *sm.* l'étui *m*; || *Chir.* le porte-

Игларница, *sf.* l'aiguillier *m*, affiquet *m*.

Иглно ухо, *sm.* le chas.

Иглица, *sf.* poisson, l'aiguille *f*.

Игличена, *sf.* plante, l'angélique *f*.

Игловатъ, *adj.* *Bot.* acéteux, aciculaire.

Иглообразенъ, *adj.* aiguillé; || *Bot.* aciculaire.

Игльстъ, *adj.* aiguillé.

Игра, *sf.* le jeu; 1. (*въ думитѣ*), jeu de mots; 2. държъ —, *va.* tóper; 3. замыслонита —, jeu d'esprit; 4. (*на книги*), jeu de cartes; || видъ —, le 'hoca; 5. (*съ малко пари*), le jouereau; 6. подпомагамъ —та, *va.* corriger la fortune; 7. (*съ прѣсти въ Италия*), la mourre; 8. (*съ три камачета*), le passe-dix.

Игралка, *sf.* *fam.* l'amusette *f*; 1. *pl.* -кы, la bimbeloterie; 2. *fig.* les colifichets *m*; 3. *fam.* les affiquets *m*; 4. *pop.* l'affutiau *m*.

Игрална въртъжка, *sf.* le toton.

— кнга (*и пари за-*), *sf.* la carte; | фа-брика за -гы, la carterie.

— кжца, *sf.* le brelan.

- Игрални банкъ [изигравамъ —, *va. dé-banquer.* || *fig.* le bouc.
- Игралце, *sm.* le colifichet, le souffre douleur;
- Игралца, *sm. pl.* les babioles *f.*
- Игралка (жена), *sf.* une bayadère.
- Играчъ, *ка, з.* joueur, euse; danseur, euse; || (на вжже), danseur de corde.
- Играя, *vn.* jouer; 1. (високо), coucher gros; 2. (на вжже), voltiger; 3. (лошо), déjouer; 4. (по малко), *fat.* grimeliner; 5. (противо дама), faire la chouette; 6. -си, *vn.* polissonner, folâtrer; 7. (съ пѣщо) jouer de, se jouer de; 8. *fat.* piaiser; 9. (малка игрица), *fat.* jouailler.
- Играя (хоро), *vn.* danser.
- Играе, *sm.* le bal, le ballet.
- Играене (и знание за —), *sm.* la danse; 1. видъ —, les tricoteux *m*; 2. видъ вето —, la chaoune; 3. (на Св. Витъ), *Méd.* le chorée ou danse de saint Guy; 4. (въ вимарица), *pop.* la bastringue; 5. (на вжже), la voltige; 6. (съ ржѣѣ), jeu de main; 7. (на хоро), *fig.* le branle.
- Игрекъ, *sm.* le bércail.
- Игрица, *sf.* le jouet, le grimelinage; 1. *fig.* le hochet; 2. (дѣтиска), *fat.* le joujou; 3. (съ множество колелца), le bague-naudier.
- Игривость, *sf.* la folâtrerie.
- Игривъ, *adj.* folâtre, folichon.
- Игрометрически, *adj.* hygrométrique.
- Игрометрия (влагомѣрие), *sf.* l'hygrométrie *f.*
- Игрометръ (влагомѣръ), *sm.* l'hygromètre *m.*
- Игуменски, *adj.* abbatial.
- Игуменство, *sm.* la supériorité.
- Игуменъ, *ка, з.* supérieur, euse; abbé, *sc.*
- Идеаленъ, *adj.* idéal.
- Идеализирувамъ (правя идеално), *va.* idéaliser.
- Идеализируване, *sm.* l'idéalisation *f.*
- Идеализъмъ, *sm.* l'idéalisme *m.*
- Идеалистъ (послѣдователъ на идеализъмъ), *sm.* un idéaliste.
- Идеалностъ, *sf.* l'idéalité. [déal *m.*
- Идеалъ (образъ на съвършенство), *sm.* l'idéale
- Идене (отржѣѣ), *sm. fat.* le tantran.
- Идеологически, *adj.* idéologique.
- Идеология (наука за идеи), *sf.* l'idéologie *f.*
- Идеологъ, *sm.* un idéologue et -logiste.
- Идея, *sf.* l'idée *f.*
- Иди-доиди, *sm.* la bascule; || движене —, *Méd.* mouvement de va-et-vient *m*; || слуга за —, un saute-ruisseau. [dylle *f.*
- Идилія (овчарско стихотворение), *sf.* l'idylle
- Идиопатически (първоначаленъ), *adj.* Méd. idiopathique. [*Méd.* l'idiopathie *f.*
- Идиопатія (първоначално страдание), *sf.*
- Идиотизъмъ (особена свойщина), *sm.* Gram. l'idiotisme *m.* [lâtrique.
- Идолопоклоннически, *adj.* idolâtre, ido-
- Идолопоклонникъ, —ница, *sc.* idolâtre.
- Идолопоклонство, *sm.* l'idolâtrie *f.*, gentilité *f.*, prostitution *f.*
- Идолопоклонци, *sm. pl.* les gentils *m.*
- Идолопоклонски, *adj.* gentil *m.*
- народы, *sf. pl. coll.* la gentilité.
- Идолски камыкъ, *sm.* (voyez Бетиль).
- Идолъ (и *fig.* прѣдмѣвъ на любовь), *sm.* l'idole *f*; || le simulacre; || покланяме на —лы (идолопоклонствувать), *vn.* idolâtrer.
- Идра (жмля), *sf.* l'hydre *f.*
- Идравлика (наука за движенеа тецливости), *sf.* l'hydrolique *f.* [cien *m.*
- Идравликъ, *sm.* un hydrauliste et hydraulicien
- Идравлически, *adj.* hydraulique. [drate *m.*
- Идрать (водно съединение), *sm.* Chim. l'hydrographie
- Идрографически, *adj.* hydrographique.
- Идрография (водоописане), *sf.* l'hydrographie *f.*
- Идрографъ, *sm.* un hydrographe.
- Идродинамика, *sf.* l'hydrodynamique *f*; || -мически, *adj.*
- Идрологически, *adj.* hydrologique.
- Идрология (учене за водата), *sf.* l'hydrologie *f.*
- Идрометрия, *sf.* l'hydrométrie *f.*
- Идрометръ (водомѣръ), *sm.* l'hydromètre *m.*
- Идроскопия, *sf.* l'hydroscopie *f.*
- Идроскопъ (водогледъ), *sm.* l'hydroscope *m.*
- Идростатика, *sf.* l'hydrostatique *f*; || -статически, *adj.*
- Иды (частъ отъ мѣсець-тъ у Римляны), *sf. pl.* les ides *f.*
- Иджъ, *vn.* venir; || иде, *v. imp.* il dépende.
- Изъ, *prép.* de, d'entre, pour, dès, d'avec; || — едно, *adv.* ensemble; — || — цѣло, *prép.* *fat.* sur le tout. [Зимникъ].
- Изва, *sf.* la cave, chaumière *f.*, cahute *f.* (voyez Избавенъ), *adj.* quitte de, recous.
- Избавителенъ, *adj.* libératif.
- Избавителны бжва и вжже, *Mar.* bouée de sauvetage, *f.* [veur, délivreur *m.*
- Избавникъ, *нца, з.* libérateur, trieux, un sauveur
- Избавямъ, *va.* sauver, délivrer, affranchir, débarrasser, purger de, défaire, tirer de, décharger, quitter de, exonérer, 1. (нѣкого отъ пѣщо), épargner à. 2. (отъ пѣщо), *fig.* guerir de; 3. -са, *vr.* se délivrer de, se débarrasser de, se tirer de, sortir de; 4. (отъ пѣщо), se soustraire (voyez Отыр-вavamъ).
- Избавяне, *sm.* la délivrance; || *fat.* la débarras: || le déblai.
- Избавдамъ, *va.* Mar. aiguilletter.
- Избавдане, *sm.* Chir. l'aiguilletage *m.*
- Избавямъ, *va.* massacerer, affliger, 'hacher; 1. (на вжжъ), expulser; 2. (тѣлото си), *fig.* macérer; 3. (една частъ), Milit. entamer; 4. -са, *vr.* s'affliger; || -меса (съ-сѣмъ), *pl.* se faire 'hacher.
- Избиване (на вжжъ), *sm.* l'expulsion *f.*

Избирамь, *va.* élire, choisir, adopter; embrasser, opter, trier; 1. (стори пкть), réélir; 2. (накъ или повторно), renommer; 3. -си мѣсто живѣяне, faire élection de domicile; 4. което може да са избере, choississable, *adj.*

Избирание, *zn.* l'élection *f.*, assortiment *m.*

Избирателень, *adj.* électif, électoral.

Избирательность, *sf.* l'électivité *f.*

Избирачъ, *zn.* un électeur.

Избита мысль, *sf. fig.* une selle à tous chevauх, lieu commun *m.*

Избиты мысли, *sf. pl.* la tirade.

Избичка, *sf.* le sacreau; || (санджкъ съ прѣградки за шишета), la cantine.

Избляувамь, *va. pop.* degobiller, débagouler; || (накъ), revomir; || (попръжкы къмъ нѣкого), vomir.

Избождамь (катарактъ), *va. Chr.* aiguiller.

Изборень, *adj.* électif.

Изборность, *sf.* l'éligibilité *f.*

Изборъ, *zn.* l'élection *f.*, le choix; 1. *fig.* l'adoption *f.*; 2. (съ билеты или съ хвърляне жребъ и билетъ за —), le scrutin; 3. (на единъ членъ), scrutin individuel; || (на всичкиятъ членове заедно), scrutin de liste.

Избрание, *zn.* le choix, élection *f.*

Избранъ, *adj.* élu *m.*, d'élection *f.*; 1. гражданаецъ способенъ да бѣде —, éligible, *adj. s.*; 2. изново можливъ да бѣде —, rééligible, *adj.*; 3. (отъ градъ-тъ въ Испанія), (voyez Алкадъ).

Избранные книги, *sf. pl.* livres d'assortiment *m.*

Избродевамь, *va.* observer.

Изброевамь, *va.* énumérer, évaluer.

Изброение, *zn.* l'énumération *f.*

Избронтелень, *adj.* énumératif.

Изброячъ, *zn.* un énumérateur.

Избрусевамса, *vr.* jeter sa gourme; || избрусеваса (за кожа), elle s'élève.

Избрусване, *zn.* l'échauffure *f.*; || (отъ горещина), *Méd.* l'eczème *m.*

Избрусителень, *adj.* *Méd.* confluent.

Избушвамь, *va.* aléser.

Избушване, *zn.* l'alésage *m.*

Избыстревамь, *va. Chim.* déléquer; || избыстреваса, *v. imp.* il se clarifie.

Избыстреване, *zn.* la clarification; || *Chim.* la défécation.

Избѣгамь, *vn.* fuir, échapper, se sauver, éviter, éluder, tirer de long, au large; 1. *pop.* fouiner; 2. (нѣщо), se soustraire; 3. (отъ нѣщо), esquiver; 4. (скритома), plier bagage; 5. (неуморены кучета), *Vén.* tortitrer; 6. което може да избѣгне, éludable, *adj.*

Избѣгване, *zn.* la fuite.

Избѣгливъ, *adj.* évitable.

Избѣлвамь и -лвамь, *va.* blanchir; 1.

(изново), reblanchir; 2. (захаръ), terrer; 3. избѣлява или излазя (за цѣтъ), *v. imp.* elle se décharge.

Избѣлване, *zn.* le blanchiment.

Избѣлвалъ (за цѣтъ), *adj.* passé.

Изваждамь, *va.* produire, tirer, aveindre, oter, déemballer, excepter; 1. *fig.* détacher; 2. (буква или срѣчка отъ рѣчи), *Gram.* syncopere; 3. (изъ водата), repêcher; 4. (на дълбочина), *Mar.* affluer; 5. (отъ дължностъ нѣкого за нѣколко врѣме), suspendre; 6. (книгы), éditer; 7. (лѣпки), enlever; 8. (нѣкого отъ мѣстото му), casser aux gages *m.*; 9. (отъ сборъ пари), défalquer; 10. (на свѣтъ), *fig.* accoucher; 11. (изъ тѣмнища), extraire; 12. (тѣкмо), fac-similer.

Изваждане, *zn.* l'extraction *f.*, la restriction, le rendement, la réserve; 1. *Milit.* la casse; 2. (надлъжъ редъ), *Tur.* la justification; 3. (отъ мѣсто), la suspension; 4. (буквы или срѣчки отъ дума), *Gram.* la syncopie; 5. (отъ наслѣдство), *Jur.* les reprises *f.*; 6. (отъ), le desemballage; 7. (на писма изъ пощанско санджиче), la levée; 8. (отъ рѣка стока), la défaite; 9. (или отбиане отъ смѣтка), la défalcation; 10. съ —, *prép.* à la réserve de; 11. безъ —, *adv.* sans réserve. [l'alude *f.*

Извадена и поцѣтена овча кожа, *sf.*

Изваденъ честитъ намѣрачъ, *zn. fig.* un dénicheur de merles de fauvelles; || (безъ мѣсто), *adj.* destitué de; || (за сабя), *nu, adj.*

Извара, *sf.* la caillebotte. [ment.

Изведнашенъ, *adj.* subit, inopiné; -шно, -нѣ-гладъ, *zn. fam.* la fringale.

— трѣсакъ, *zn.* la détonation.

Изведнашно безпокойство, *zn. pop.* la sueée. — исчезнуване (на отокъ), *zn. Méd.* la délitescence.

— припадване, *zn.* la bourrasque.

— промѣняване или Растваряне, *zn.* la péripétie.

Изведнашъ, *adv.* à la fois, tout à la fois, tout d'un coup, d'un saut, de plein saut, d'un coup de filet, à l'improviste, au dépourvu, ex abrupto, subito; || *fam.* de prime-saut; || *Mar.* en pagale.

Извнгамь, *va.* arquer, forcer; || -са, *vr.* tourner, serpenter.

Извнване, *zn.* le détour, la cambure et cambre; 1. *Méd.* le renversement; 2. *Archit.* le galbe; 3. (на гласъ), l'inflexion *f.*; || *Mus.* la roulade; 4. (джа на сводъ), *Archit.* la douelle; 5. (въ изговоръ на мысли), le tour.

Извнвателень, *adj.* serpental.

Извѣтіе (на дърво), *zn.* les dévers; || (на звжнецъ), la faussure.

Извито тѣрбило, *sn. Chim.* le serpentin.

Извыране, *sn.* le jaillissement.

Извирать, *v. imp.* ils naissent; || който извира, naissant, *adj*; || оставямъ да изври, *va.* ébouillir.

Извлачамъ, *va.* tirer, dégager, tirer en longueur, soustraire à, 'haler; || (корень), *Arithm.* extraire; || (изъ лиманъ ладія), *Mar.* déhaler. [halage.

Извлачане и -влачене (ладія), *sn.* le

Извлачевачъ (на ладія), *sm.* un 'haleur.

Извлечене, *sn.* l'extrait *m*; || (корень), *Arithm.* l'extraction *f*.

Извлечень, *adj.* tiré.

Изводъ, *sm.* le résultat, abrégé *m*, argument *m*, ampliation *f*, copie *f*; || правя —, *va.* transcrire.

Извождамъ, *va.* sortir; || (войска), évacuer.

Изволневамса, *vr.* s'émanciper.

Изворна вода, *sf.* eau vive *f*.

Изворче, *sn.* Anat. la fontanelle.

Изворъ, *sm.* la source, la fontaine; 1. *fig.* la mère, mine *f*; 2. открывачъ на -ры, un sourcier; 3. има -тъ си (за нѣщо), *vn.* siéger.

Извъртвамъ, *va.* *Archit.* quarderonner; 1. (обло), contourner; 2. (разумъ-тъ на писане), détordre; 3. както извъртвѣтъ, fait au tour.

Извъртуване, *sn.* le contournement; || (на буква), la panse; || *Archit.* le galbe.

Извършевамъ, *va.* exécuter, effectuer, mettre en pratique, pratiquer, parfaire, suffire; || -си (обрѣтъ-тъ), *fig.* émettre; || извършеवासъ, *v. imp.* il se pratique, il s'effectue.

Извършеване, *sn.* l'exécution *f*, effet *m*, parachèvement *m*, scène *f*; || (на обрѣчане), l'émission.

Извършенъ, *adj.* parfait.

Извършлнвъ, *adj.* exécutable.

Извърщамса, *vr.* *fig.* se replier.

Извотно приемане, *sn.* la réadmission.

Извыквамъ, *vn.* s'écrier.

Извыкване, *sn.* l'exclamation *f*.

Извыкователенъ, *adj.* exclamatif.

— знакъ, *sm.* *Gram.* point d'exclamation (!).

Извъстенъ, *adj.* connu, certain, fameux, famillier, notoire, manifeste, toisé; || (на асимки), publique; || ставамъ —, *vr.* faire époque *f*. || *Jur.* informatif.

Извъстителенъ, *adj.* indicatif, illustratif;

Извъстително писмо, *sn.* *Com.* lettre d'avis, *f*.

Извѣстие, *sn.* l'annonce *f*, avertissement *m*, avis *m*, indication *f*, affiche *f*, dénonciation *f*, message *m*, dire *m*; || la publication, nouvelle *f*, rapport *m*, relation *f*, allégation *f*; 1. *fam.* ambassade *f*, version *f*; 2. давамъ — за нѣщо, *va.* *fam.* renseigner; 3. залѣпено по видъ -ia, affichage *m*, 4. сбортъ -ia, le bulletin.

Извѣстникарь, *sm.* un journaliste.

Извѣстникаresco вляние, *sn.* le journalisme.

Извѣстникъ, *sm.* le journal, la gazette, presse périodique *f*, papiers publics ou nouvelles *m*; 1. un avertisseur; messenger, ère, *s*; aide-maçon *m*; 2. (на комедии), un annonceur; 3. envoyé; || *fam.* ambassadeur *m*.

Извѣстното, *sn.* le certain, le positif.

Извѣстность, *sf.* la notoriété.

Извѣстявамъ, *va.* annoncer, avertir, aviser, informer, publier, manifester; 1. apprendre, instruire, mander, rapporter, signifier, prévenir, dénoncer, dire, faire savoir, présenter, découvrir; 2. (съ тѣрбиленъ гласъ), trompeter; 3. -са, *vr.* s'informer de; 4. -меса (единъ другъ), *pl.* s'entravertir.

Извѣстяване, *sn.* le renseignement, la manifestation, la notice; 1. (за въздугане), le prononciamment; 2. (отъ заклеты), le verdict; 3. писалница за -неа, bureau de renseignements, *m*.

Извѣтревамъ, *vn.* s'évaporer, s'éventer; 1. оставямъ да извѣтрѣ, *va.* éventer; 2. извѣтравя, *v. imp.* il s'évhale; || -са, *vr.* s'effleuri et s' -, *vr.* 3. който извѣтрѣва, efflorescent, *adj*.

Извѣтреване и -трене, *sn.* l'évent *m*.

Извѣтрелнвъ, *adj.* *Chim.* essentiel.

Извѣтрѣлъ, *adj.* éventé; || (за снуртосе), renardé.

Извѣхнувамъ, *vn.* s'effleurer.

Извѣжноть, *sf.* la béguulerie.

Извжнъ и Изъ, *prép.* 'hors; 1. *Archit.* 'hors d'oeuvre; 2. — прѣмежде, 'hors d'affaire; 3. — себи-си, 'hors de soi; 4. отъ —, *adv.* *Archit.* 'hors-oeuvre. [*ariat.*

Извжнройно слугуване, *sn.* le surnumé-

— бройнъ, *adj.* *sm.* surnuméraire.

— градска кжщичка, *sf.* lieu ou maison de plaisance *f*, la chartreuse, villa *f*; || *fam.* le vide-bouteille.

— естественъ, *adj.* surnaturel; —но, -lement.

— естественость, *sf.* la surnaturalité.

— мѣренъ, *adj.* excessif, démesuré, exorbitant; —рно, -tamment.

— мѣрна власть, *sf.* la prépotence.

— ждждность, *sf.* l'altération *f*.

— мѣрно и -рка, *adv.* à l'excès, jusqu' à l'excès, excessivement, à démesure, par trop.

— нечериване, *sn.* *Méd.* l'exinaction *f*.

— пичкане, *sn.* *Méd.* le diabète.

— хранене, *sn.* *Méd.* l'hypertrophie *f*.

— мѣрность, *sf.* l'excès *m*.

— мѣрство, *sn.* l'excès *m*.

— редень, *adj.* extraordinaire, singulier, incroyable, surnaturel; —дно, -ment.

— избортъ, *sn.* la coopération.

— себе-си, éperdu, effaré, *adj*; || *fig.* transporté de; || стигнувамъ —, *vn.* transporter.

- Извѣждбень**, *adj.* extrajudiciaire; -но, -ment.
— човѣчески, *adj.* surhumain.
- Извѣтрѣ**, *adv.* *Archit.* dans oeuvre.
- Изгадатевамь**, *va.* corrompre.
- Изгадатеъ** (съ еретичество) *adj.* relaps.
- Изгарямь**, *va.* incendier, brûler, griller, roussiller, embraser; 1. (добытакъ съ нажежено желѣзо), flâtrer; 2. (отъ слънцето), *vr.* se hâler; 3. изгаря (за слънцето), *vr. imp.* il hâle; 4. -са, *vr.* se brûler, se griller, s'échauder, s'allumer.
- Изгаряне**, *sn.* la brûlure, le brûlement, eute *f*; || (асичко), holocauste *m*; || достойнъ за —, brûlable, *adj.*
- Изгасявамь**, *va.* éteindre.
- Изгладевамь**, *va.* polir, lisser, adoucir, glacer; 1. *fig.* raboter; 2. (изново), repolir; 3. (стжкло за огледало), doucir; 4. (украшенеа), retondre; 5. (ялмазъ), égriser.
- Изгладеване**, *sn.* le lissage, adoucissage *f*; || (на ялмазъ), l'égrissage *m*; || кривачка за —, égrisoir *m*.
- Изглаждамь**, *va.* brunir, satiner. [*nage m.*]
- Изглаждане**, *sn.* le bruni, apprêt *m*, satinage.
- Изглаждачъ**, *ка*, *s.* satineur, euse.
- Изгладливъ**, *adj.* polissable.
- Изгладиълъ**, *adj. sm.* famélique, goulû; -ло, -лément; || *fig.* affamé de.
- Изглядявамь**, *vr.* affamer; || (земя), *va. Agric.* effriter; || изглядява, *v. imp.* elle s'effrite.
- Изглядвамь**, *va.* observer, inspecter, espionner, explorer, être au guet, avoir l'œil au guet *m*, lorgner, guigner; 1. planer sur, faire sentinelle *f*, parcourir, braquer; 2. (войска), *Milit.* passer en revue *f*; 3. (отъ глава до крака нѣкого), *fig.* toiser; 4. (накриво нѣкого), mépriser; 5. (накриво), profaner, oublier; 6. (накриво нѣщо), se moquer de, dire nargue de, faire nargue de; || *fat.* narguer; 7. (на около), promener.
- Изглядване**, *sn.* l'inspection *f*, exploration *f*, revue *f*; || *Milit.* la reconnaissance; || привлачамь -неа, *va. fat.* faire fureur *f*.
- Изгледникъ**, *ница*, *s.* explorateur, trice; lorgneur, euse; un émissaire, limier de police *m*, mouche *f*; || *fat.* un chappe-chair; || *Mar.* un guetteur.
- Изгледъ**, *sm.* la vue, apparence *f*, inspection *f*, maintien *m*, air *m*, mine *f*, port *m*, forme, façon, notice *f*; 1. *fig.* la physionomie, enveloppe *f*; 2. благороденъ —, la prestance; 3. (на войска), la revue; || *Milit.* la montre; || правя — на войска, *va. Milit.* passer en revue; 4. вреденъ за —, présentable, *adj*; 5. (на лицето), tour de visage; 6. придобивамь добъръ —, *va. fig.* se dégrasser; 7. простирамь за —, *va.* mettre en parade; 8. (на човѣкъ-тъ), acception, *f*.
- Изгнивамь**, *vn.* se pourrir; 1. оставамь да -гниятъ, *va.* pourir; 2. изгнива, *v. imp.* il se putréfie; 3. който изгнива, putrescible, *adj.* [*infect.*]
- Изгниль**, *adj.* putréfié et -tréfait, pourri.
- Изговарямь**, *va.* prononcer, exprimer, énoncer, déclamer, dire, rendre; 1. *fig.* toucher; 2. (буква), faire sonner, 3. (буква ж какъ в), zézauger; 4. (едвамъ), roucouler; 5. (меко буквы ll и gn), *Gram.* mouiller; 6. (ѣсно), articuler; 7. -са, *vr.* s'exprimer, s'énoncer; || (надуто), se guinder; 8. изговаряса, *v. imp.* il se dit.
- Изговаряне**, *sn.* la pronociation, expression *f*, énoncé *m*; 1. (и — мысли), élocution *f*; 2. (и начинъ —), façon de parler, de s'exprimer; 3. начинъ —, le style, énonciation *f*.
- Изговорень**, *adj.* prononcé.
- Изговорителенъ**, *adj.* expressif; -лно, -ivement; || parlant, significatif, pittoresque, énérgique, ressentî.
- Изговорително**, *adv.* fortement; || правя — писало, *va. fig.* viriliser.
- Изговорителность**, *sf.* l'énergie *f*.
- Изговорителны бръзны** (на лицето), *sf. pl.* des traits prononcés *m*. [*inarticulé.*]
- Изговорливъ**, *adj.* exprimable; || (не ѣсно).
- Изговоръ**, *sm.* la pronociation, accent *m*, terme *m*, diction *f*, langage *m*, locution *f*, parler *m*, mot *m*, leçon *f*, articulation *f*; || *fig.* le débit; || (на гласъ-тъ въ прочитане), l'intonation *f*.
- Изгонвамь и гоневамь**, *va.* chasser, bannir, expulser, faire en aller; 1. *fig.* s'évanouir; 2. *Vén.* étranger; 3. (на вжнъ), déporter, emprisonner; 4. (гражданиецъ), ostraciser; 5. (на друга страна), proscrire; 6. (из-вжнъ прѣдълѣтъ), reléguer; 7. (изъ къщѣ), déloger; 8. (отъ мѣстото му), débusquer; 9. (назадъ), faire reflux et refouler; 10. (неприятель-тъ отъ высочины), *Milit.* découronner; 11. (нѣкого на чуждо мѣсто), exiler.
- Изгонване**, *sn.* le bannissement, expulsion *f*, débusquement *m*; 1. (на вжнъ нѣкого докъдъ бѣде живъ), la déportation; 2. *Jur.* la relégation; 3. комуто са стои —, bannissable, *adj.*
- Изгоненикъ**, *sm.* un banni, exilé, proscriit *m*.
- Изгонень** (на вжнъ), *adj.* déporté.
- Изгонителенъ**, *adj.* expulseur.
- Изгора**, *sf.* la perte; 1. (дамга у прѣстжпникъ), la marque; 2. *Chir.* la moucheture; 3. *Méd.* la pyrosis ou fer-chaud *m*; 4. *Bot.* la carie; 5. (на растенеа), *Agric.* la rouille; 6. поврѣденъ отъ — (за жито), rouillé, *adj.*
- Изгорене**, *sn. Chir.* l'ustion *f*.
- Изгорень**, *adj.* incendié; || *Méd.* aduste.

Изгорлявость, *sf.* la combustibilité.

Изгорникъ, *ица*, *sc.* incendiaire; un chauffeur.

Изгорно сръдство, *sn. Méd.* escarotique et charotique, *adj. m.*

Изгорѣло, *zn.* le brûlé; || **миризма на —**, odeur de rousси m. [hâlé.

Изгорѣлъ, *adj.* l'incendié m; || (*отъ слънце*), **Изгоряване**, *zn.* la brûlure, le brûlement, la cautérisation. [se leve.

Изгрѣва (*за слънцето*), *v. imp. Astr.* il

Изгрмявамъ, *vn.* détoner.

Изгрмяване, *zn. Mar.* la bordée.

Изгрывамся, *vr.* montrer les dents f.

Изгуба подушване, *zn. Méd.* l'anosmie f.

Изгубвамъ, *va.* perdre, se dépouiller; 1. *fig.* escompter; 2. *Jur.* adirer; 3. (*си*), *vn.* se priver de; 4. (*блазосклоностъ*), s'aliéner les esprits; 5. (*умъ-тъ си*), aliéner; 6. (*при-слъще на духъ-тъ*), *fig.* perdre ou vider les arçons; 7. **изгубва бѣлъкъ-тъ** (*за конь*), *v. imp.* il rase; 8. *-са*, *vr.* s'aneantir, s'évanouir, s'absorber, se consumer.

Изгубване, *zn.* la perdition, la déperdition; 1. *fig.* le vide; 2. (*гласъ*), extinction de voix f; 3. (*подушване*), *Méd.* l'anosmie; 4. (*права на гражданина*), la dénaturalisation.

Изгубителенъ и -бувачъ, *adj. sm.* perdant.

Изгубливъ, *adj.* perissable, amissible; || (*който може са изгуби*), perdable.

Издавамъ, *va.* rendre, rédiger; 1. trahir; 2. (*законъ*) promulguer; 3. (*измова*), reproduire, republier; 4. (*изваждамъ книги*), éditer, mettre au jour, publier; 5. (*носни гласъ*), *Mus.* canarder; 6. (*на свѣтъ*), enfanter; 7. *-са*, *vr.* saillir; 8. **издаваса** (*на ежкъ*), *Archit.* il ressaute.

Издаване, *zn.* l'émission f, la saillie; || (*чикла т*), *Archit.* en encorbellement m; || *Archit.* la projecture.

Издавачъ (*изваждачъ*), *ка*, *s.* rédacteur, triçe; || (*на газета*), un gé rant, un journaliste; || (*на книги*), éditeur, publicateur m.

Издадена грыва (*у конь*), *sf.* poil planté m.

— *книга*, *sf.* l'édition f.

— *стрѣха*, *sf.* l'avant-tois m.

Издаденъ, *adj.* proéminent, protubérant.

— *край* (*на камыкъ*), *zn. Archit.* la balèvre.

Издадени камацы (*край сграда*), *zn. pl.*

pierres d'attente f.

Издадникъ, *ица*, *s.* traître, tresse; perfide, un prévaricateur, un faux frère.

Издадничество, *zn.* la trahison, la perfidie, félonie f; || *царствено —*, 'haute trahison.

Издадически, *adj.* traître, en traître, en trahison, proditoirement.

Издане, *zn.* la promulgation; || (*книжовно*), la publication, édition f, impression f.

Изданка, *sf.* l'avance f, le surgeon, le reje-ton, le plant; 1. *Agric.* le rejet, le trochée;

2. *Anat.* la production; 3. *Archit.* le res-

saut, le bossage; 4. (*на дърво*), la pousse, la revenue, le broussin; 5. (*отъ дърво*), la marcotte; 6. (*земля*), l'alluvion f; || *Jur.* accrue f; 7. (*на планина*), *Géogr.* embranchement m; 8. (*на цѣтѣ*), talle f; 9. (*прѣсадителна*), *Agric.* le plançon et plantard; 10. **посаждане -кы**, le marcottage; 11. **привождамъ или садъ -кы**, *va.* marcotter; 12. **пуцать -кы**, *v. imp.* ils reje-tonnent.

Изданкы, *sf. pl.* le peuple.

Издвигамъ и Извди-, *va.* 'hausser, ex-hausser, élever, lever, relever, monter, faire ressortir; 1. (*выкъ*), pousser; 2. (*по-высоко*), rehausser; 3. (*изжълбрю цѣна на стока*), surcroître; 4. (*до лѣстото платиата*), *Mar.* étarquer; 5. (*на*), premou-voir à; 6. (*отъ основата фигуригѣ*), *Peint.* rechampir; 7. (*прѣпорецъ*), planter; || *Mar.* arborer; 8. (*платиа, прѣпорецъ*), *Mar.* hisser; 9. (*или спущамъ прѣлрѣжа*), tirer; 10. (*тежкина*), guinder; 11. **издвига** (*за вълмо*), *v. imp.* elle souleve; 12. *-са*, *vr.* s'élever, se lever, monter, s'enlever; 13. (*на връхъ-тъ*), surmonter; 14. **издвигаса** (*за вода*), *v. imp.* elle regonfle; || (*за вълмо*), elle se souleve; || **пакъ** (*за рѣка*), il remonte; 15. **издвигатса възбогъ** (*за пилцы*), *v. imp.* ils pointent.

Издвигане, *zn.* l'élevation f, exhaussement m, surhaussement m; 1. (*вълма*), soulève-ment de flots, m; 2. (*води*), le regonfle-ment; 3. (*на въздухъ*), *fig.* le vol; 4. (*прѣлрѣжа*), le lever. [vant m.

Издвигателенъ пѣсакъ, *zn.* sable mou-

Издвигната прѣсть, *sf.* le boulevard et -vart; || (*по край прокопъ*), *Fortif.* la bermé. [Milit. le plateau.

Издвигнато равнище (*за батерия*), *zn.* — *темпо* (*въ тактъ*), *zn. Mus.* le levé.

Издвиганостъ, *sf.* la sublimité.

Издвигнатъ, *adj.* sublime.

— *носъ*, *zn.* nez retroussé m. [berne-

— *увитъ прѣпорецъ*, *zn. Mar.* pavillon en

Издълбавамъ, *va.* évider, graver, caver.

Издълбане, *zn.* la gorge.

Издълбавъ, *adj.* cannelé.

Издраскувамъ, *va.* égratigner.

Издъркамъ, *va.* subir, soutenir, résister.

Издържане, *zn. Mus.* la tenue.

Издържанъ, *adj.* soutenu.

Издунамъ, *va.* gonfler, enfler, boursouffler, bouffir; 1. (*пакъ*), régonfler; 2. (*стжкло*), souffler; 3. *-са*, *vr.* gonfler et se —, s'enfler, bouffir, ballonner et se —; 4. **издунаса** (*за платиата*), *v. imp.* ils bouffent; || **което са издува** (*за платио*), bouffant, *adj.*; 5. **издуваса** (*за търбухъ*), *v. imp. Méd.* il se météorise.

Издунане, *zn.* le gonflement, la bouffissure,

- l'intumescence, soufflement *m*; 1. *Chir.* le boursofflement; 2. (на *търбухъ*), *Méd.* la météorisation et -orisme *m*; 3. (на *морето при устието на рѣка*), *Mar.* barre de flot, *f*; 4. (*стжкло*), le soufflage.
- Издутость**, *sf.* la boursoffure, le bombement, la proéminence, bosse au front, *f*.
- Издуть**, *adj.* boursoffé, ampoulé, bouffi, bombé, rebondi, gros; 1. *Méd.* météorisé; 2. (*за гръды*), sororiant; 3. (*за конскы крака*), *Véter.* gorgé.
- Издуты вжвны** (на *дрѣва*), *sf. pl.* le bouillon; || **права** —, *va.* bouilloner.
- Издухвамъ** (*прахъ*), *va.* souffler.
- Издывамъ**, *va.* chercher, rechercher, approfondir, observer, explorer, étudier, perquisitionner; 1. éventer, pressentir, courir, fuire, perflustrer, scruter; 2. *fig.* sonder, dépister, flairer, creuser, sasser; 3. *Jur.* compulser; 4. (*нѣкому мыслитѣ*), *fig.* tâter le pouls à; 5. (на *тжко*), quintessencier.
- Издыване**, *sn.* la recherche, enquête *f*, exploration *f*, inquisition, information, vérification, investigation, disquisition, réecognition, quête *f*; 1. *fig.* approfondissement *m*; 2. *Jur.* compulsion et -pulsion *f*; 3. *до-стойно за* —, recherchable, *adj*; 4. *на-правамы значително* —, *va.* trouver la pie au nid *m*.
- Издывачъ**, *ка, s.* investigateur, explorateur, trice; un vérificateur; || (на *тжко*), épelucheur de mots *m*. [tique *f*.
- Издывителна метода**, *sf.* méthode zété-
- Издъшане** и **Издъхъ**, *m* (*отъ счупена частъ*), *Chir.* la flabellation.
- Издѣствувамъ**, *va.* proeurer.
- Издѣвамъ**, *va.* doler, débillarder; degrossir, dégauchir; || (*меката повръхнина на камыкъ*), ébousiner.
- Издѣване**, *sn.* le dégauchissement et -chissage, débillardement, dégrossissage *m*; || (*камыкъ*), la taille.
- Издѣланъ** (*отъ всяка страна, за дърво*), *adj.* refait.
- Изджиземъ** и **-земски**, *adj.* souterrain.
- Издживамъ** (*бжва*), *va.* défoncer.
- Изджхамъ** и **-хнувамъ**, *vn.* crever, expirer, rendre le dernier soupir, s'éteindre; || (*въз-духъ*), *va.* expirer.
- Изджване** и **-джшане**, *sn.* l'expiration *f*, les abois *m*; 1. (*за душата*), *fig.* élan- cement *m*; 2. *при самото* —, à l'article de la mort; 3. *при* —, *adv.* in extremis; 4. *на последно* — самъ, *vn.* être à l'extrémité.
- Изджхалникъ**, *sm.* *Anat.* muscle expirateur *m*.
- Изиграване**, *va.* gagner, jouer, remporter; 1. (*за нѣкого загубеното*), raquitter; 2. (*накъ*), se raquitter; 3. (*накъ загубеното*), regagner; 4. (*при първо скриване книга*), facer; 5. *който изиграва*, gagnant, *adj.*
- Изиграване** [едно — (*на книги*), *sr.* un jeu de cartes *f*.
- Изигравачъ**, *ка, s.* gagnant, ante.
- Изидна табла**, *sf.* table isiaque *f*.
- Изискувамъ**, *va.* implorer. [étang.
- Излавямъ** (*рыба отъ езеро*), *va.* pêcher un
- Излагалникъ** (*на драма*), *sm.* personnage protatique *m*.
- Излагамъ**, *va.* présenter, relever, compromettre; 1. *fig.* mettre en compromis; 2. *Jur.* en référer; (*на изгледъ*), exposer.
- Излагане**, *sn.* la présentation, énoncé *m*. compte *m*; || **подробно** — за, compte rendu *m*.
- Излазачъ**, *sm.* un sortant.
- Излазване**, *sn.* l'issue *f*, indiction *f*; 1. *Milit.* la sortie; 2. *воля за* —, l'exeat *m*; 3. *при -то на*, à l'issue de; 4. *точка* —, *Phys.* point d'émergence *f*; 5. (*отъ тѣсно мѣсто*), le débouché; 6. (*изъ хълмъ*), le débouchement.
- Излазителенъ**, *adj.* sortant.
- Излазна точка**, *sf. fig.* point de départ, *m*.
- Излазъ** (*и на врата*), *sm.* la sortie; 1. l'issue *f*, migration, transmigration *f*; 2. (*при дворъ*), le lever; 3. *при -тъ*, à la sortie de; 4. *при* —, au sortir de; 5. (*на кадрили*), la comparse; 6. *стая съ особитѣ* —, dé- gagé, *adj*; 7. (*въ шахматна игра*), le trait.
- Излазямъ**, и **Изли-вн.** sortir, partir, s'en aller, déloger, déménager, s'évacuer, dever- ser, aboutir à, résulter de, émerger; 1. (*си*), dénicher; 2. (*на вжнъ*), se mettre à jour; 3. (*изъ*), franchir; 4. (*си изъ кожата*), en- rager de; 5. (*отъ*), mettre pied à terre; 6. (*отгорѣ*), surmonter; 7. (*накъ*), ressortir; 8. (*стжкамъ на сухо*), débarquer; 9. (*на суша*), *Mar.* atterrir et attérir; 10. (*на сухо на брѣгъ-тъ*), aborder; 11. (*на свѣтъ*), se produire; || *fig.* éclore; 12. (*на чистъ въздухъ*), prendre l'air; 13. (*на лѣтъ*), se déclarer; || *fig.* transpirer; 14. *излаза, v. imp.* il expire, il ouvre; || (*изъ модата*), il passe; || *на свѣтъ (за книга)*, il paraît; 15. *който излази, Phys.* émergent, *adj.*
- Излазине** (*отъ клѣца*), *sn.* le déménagement; 1 (*на планета*), *Astr.* l'émersion *f*; 2 (*отъ ладия*), le débarquement; 3. *при* — на сухо, au débarquer; 4. *учене за жи- вотны -неа*, l'écrinologie *f*.
- Излѣзалъ** (*за цѣвтило*), *adj.* passé.
- Изливало**, *sm.* *Mar.* l'ossec et oussas *m*.
- Изливамъ**, *va.* couler, répandre, épancher; 1. jeter en moule; 2. *fig.* exhaler; 3. (*нѣвъ*), *fig.* évaporer; 4. (*въ калкъ*), mouler; 5. -са, s'épancher, regorger, se débonder, fu- ser; 6. *Méd.* refluer; 7. *изливаса, v. imp.* *fig.* il s'exhale; *Méd.* il s'extravase; 8. *из- ливатса, pl.* il se dégorgeant.
- Изливане**, *sn.* l'infusion *f*, reverseau *m*; 1. *Phys.* effluence *f*; 2. (*нрѣвъ*), *Méd.* extra-

- vasation et extravasation *f*; 3. (въ калѣнѣ), le moulage, le jet.
- Излѣскавъ** (вода), *va.* assécher.
- Излѣстевать** (пуцать листіе), *v. imp.* ils feuillent.
- Изложене**, *zn.* l'exposition *f*, exposé *m*, explication *f*; || (на драматическа поема), la protase.
- Изложилникъ**, *ница*, *s.* exposant, ante.
- Излупеване** (на кожата), *zn.* Méd. l'abrasion *f*.
- Излупеваса**, *v. imp.* il s'exfolie.
- Излупеване**, *zn.* Chir. l'exfoliation *f*; || (на кожата), Méd. la desquamation.
- Излупцевамъ**, *va.* écaler, égayer; 1. (бобъ), monder; 2. (зърна), égreuer et égrainer; 3. излупцеватса, *v. imp.* il se pelent.
- Излѣзла войска**, *sf.* troupes de débarquement.
- Излѣзълъ** (сжль), *vn.* être en ville.
- Излѣтъ**, *adj.* moulé, tout craché; || (калѣнѣ), le moule. [consolider.]
- Излѣчваамъ**, *va.* guérir; || (рана), Méd.
- Излѣчливъ** (което може са изцѣри), *adj.* guérissable.
- Излѣянь** (изъ единъ пжтъ), *adj.* d'un seul jet; || заедно (за буквы), Тур. polyamatype.
- образъ, *sm.* le masque. [erreur *m*.]
- Излѣгвамъ**, *va.* duper, escroquer, induire en
- Излѣгване**, *zn.* la fraude, duperie *f*, attrape, riperie *f*.
- Излѣготевамъ**, *va.* *fig.* subtiliser.
- Излѣготване**, *zn.* la subreption.
- Излѣготень**, *adj.* subreptice; -но, -ment.
- Излѣсканъ**, *adj.* lustré.
- Излѣскавъ**, *va.* polir, lustrer, lisser, éclaircir, glacer, aviver, brunir; 1. (лѣжовно), *fig.* farder; 2. (орѣзжіе), fourbir; 3. (накъ), relustrer; 4. (платъ), catir; 5. -са, *vr.* se polir.
- Излѣскване**, *zn.* le poliment et polissage, adoucissage *f*, fourbissure et -bissage *f*, bruni *m*; || (на платъ), le lustrage, cati et catissage *m*.
- Излѣскувачъ**, *ка*, *sm.* lustreux, euse.
- Излѣчливъ**, *adj.* polissable.
- Излѣстевамъ**, *va.* tromper, surprendre, décevoir, enjôler et engeôler; 1. *fig.* subtiliser; 2. *fat.* en revendre; 3. (нѣкого), pateliner; 4. (съ милкуванса), *fat.* emballer. [tion.]
- Излѣстеване**, *za.* la superchérie, la décep-
- Излѣстевачъ**, *ка*, *s.* endormeur, enjôleur, euse.
- Излѣстителна лѣжа**, *sf.* mensonge officieux *m*.
- Измазвамъ**, *va.* lambrisser; 1. Archit. revêtir; 2. (съ калъ), bousiller; 3. (нова кѣща), ragréer.
- Измазване**, *zn.* le ragrement, ravalement *m*; 1. Archit. le revêtement; 2. (съ гипсъ), le lambrissage; 3. (накъ), le recrépissage et
- recrépiment; 4. (на покривенъ улукъ), le solin; 5. (сжъсено съ кравишка козина), blanc de bourre, *m*.
- Измама**, *sf.* la tromperie, duperie, surprise, superchérie, fraude, illusion, fourberie et fourbe *f*, 1. déception, matoiserie, piererie, forfanterie, importure, astuce *f*, paquet *m*; 2. *fig.* le mansonge, malfaçon, bricole *f*; 3. *fat.* cassade *f*; 4. Jur. le dol; 5. *pop.* craque *f*; 6. (въ игра), tricherie *f*; 7. (на исплезокъ), *fig.* la baie; 8. (въ надѣжба), *fig.* le mécompte; 9. полученъ съ —, subreptice, *adj*; 10. получване съ —, la subreption; 11. безъ —, *adv.* de bonne lutte.
- Измамачъ**, *ка*, *s.* trompeur, euse; un duper, attrapeur, imposteur, jongleur, escroqueur de, décepteur, forfante *m*; 1. *fat.* un abuseur; 2. *pop.* un coion; 3. (въ игра), *fat.* un tricheur; 4. (въ измѣняване пари), un goureur.
- Измамевамъ**, *va.* tromper, escroquer, enjôler et engeôler, attrapeur, jouer, induire en erreur *m*, donner ou faire prendre le change, décevoir, la baller belle; 1. *fig.* blouser, gouurer; 2. *fat.* donner de la gabatine; 3. (нѣкого), promener; || *fat.* donner des canards à; 4. (модіето), faire des dupes *f*; 5. (накъ), rattraper; 6. (хитро), *fig.* subtiliser; 7. (на чѣкане), *fig.* désappointer; 8. -са, *vr.* s'aveugler sur; 9. (въ чѣкане), *fig.* se mécompter. [le déçu.]
- Измамено чѣкане**, *zn.* le désappointement,
- Измамень**, *adj.* déçu, *part.* (отъ décevoir), pris, dupe *f*; || бывамъ —, *vn.* être la dupe de. [fat. le cocuage.]
- мѣжъ, *sm.* un coeu; || състояние на —.
- Измамнителенъ**, *adj.* illusoire, trompeur.
- Измамнителна картина**, *sf.* le trompe-l'oeil — продажба, *sf.* Jur. le stellionat; || кривый на —, stellionataire, *sc.*
- Измамлявъ**, *adj.* mensonger, menteur, frauduleux, captieux, déceptif, décevant, imposteur; || *fig.* mouvant; || Jur. frustratoire.
- Изминувамъ**, *va.* éviter; 1. (срѣме), *vn.* passer; 2. изминува (за срѣмето), il se passe; || -ва са, il s'écoule.
- Измиране**, *zn.* l'extinction *f*.
- Измитамъ**, *va.* *fat.* atourner; || (собень куминъ), ramoner. [monage.]
- Измитане** (на собень куминъ), *zn.* le ram-
- Измокревамъ**, *va.* tremper, empâter; || -са, *vr.* se mouiller, se moïtir, s'excéder; || (съ сълзы), fondre en larmes.
- Измокренъ**, *adj.* tout trempé.
- Измолвамъ**, *va.* solliciter, s'entremettre; || (нѣкого), intercéder pour.
- Измолване**, *zn.* la sollicitation, intercession *f*.
- Измолителство**, *zn.* la médiation.
- Измолникъ**, *ница*, *s.* médiateur, trice: intercesseur; || (по дѣла), solliciteur, euse.

Измръзувамъ, *vn.* geler. [l'onglée *f.*
Измръзуване (*на край пръстите*), *sn.*
Измръшавъло лице, *sn.* visage tiré *m.*
Измръшавъль, *adj.* émacié, atrophié.
Измръшавнямъ, *vn.* maigrir, efflanquer,
 décharner.
Измръшавяване и -шавяне, *sn.* l'émaciation
f.; || *Med.* Atrophie *f.*; || *цѣръ за* — пилецъ,
va. Ven. former.
Измывамъ, *va.* laver, lotionner, débar-
 bouiller, dégraisser, ablaier, empiéter, guéer;
 || *Chir.* absterger; || *-ca, vr.* se laver.
Измыване, *sn.* la lotion, ablution *f.*, dégra-
 voisement *m.*
Измыслевамъ, *va.* inventer, imaginer, créer,
 feindre, penser, supposer, fabriquer, con-
 trouver; || *fig.* forger, concevoir; || (*нѣщо*),
 simuler.
Измыслеване, *sn.* l'invention *f.*, création,
 supposition, fiction, feinte, façon, saillie *f.*;
 || *fig.* le crû, la conception, la machine; ||
pop. la colle.
Измыслевачъ, *ка, s.* inventeur, trice; créa-
 teur *m.*; || *fig.* un forger.
Измыслень, *adj.* imaginatif, fictif, simulé,
 tabuleux; -но, -еusement. [créatrice.
Измыслителень, *adj.* imaginatif, inventif.
Измыслене, *sn.* l'altération *f.*, mutation *f.*; 1.
fig. le flux; 2. видо-, la modification; 3.
 (*на гласъ*), la modulation; 4. (*въ законы*),
 l'amendement *m.* 5. прибавямъ въ — за-
 конъ, *va.* sous-amender; || прибавяне възъ
 —, le sous-amendement. [tabilité *f.*
Измысливость, *sf.* l'altérabilité, permu-
Измысливъ, *adj.* modifiable, diversifiable; ||
 (*за буквы*), *Gram.* permutable.
Измынявамъ, *va.* modifier, altérer, alterner,
 changer, diversifier; || *-ca, vr.* se modifier,
 se changer, s'abâtardir; || *измыняватца* (*за*
буквы), *v. imp.* *Gram.* elles se permutent.
Измыняване, *sn.* l'abâtardissement *m.*; ||
 (*буквы*), *Gram.* la permutation.
Измынявъ, *va.* mesurer, pointer; || *Archit.*
 appareiller; || *Mar.* jauger.
Измыняване (*на дървета*), *sn.* *Mar.* l'échan-
 tillon *m.*; || (*съ топъ*), le pointage et poin-
 tement.
Измырливостъ, *sf.* la mesurabilité.
Измырливъ, *adj.* mesurable, mesurable.
Измырене, *sn.* le mesurage; || (*повръхностъ*)
 и *съдржане тѣла*, *Mathém.* la coisé.
Измыстевамъ, *va.* remplacer, déplacer, dé-
 mettre, supplanter; 1. *fam.* dégommer; 2.
 (*срѣменно*), interdire; 3. -меса (*единъ*
другъ), *vr.* se supplanter. [tation.
Измыстеване, *sn.* le déplacement, la supplan-
Измыстевачъ, *sn.* un supplantateur.
Измыстень, *adj.* déplacé.
Измыстльвъ, *adj.* destituable, amovible.
Измытно дърво, *sn.* bois caussiné *m.*

Измытно, *adj.* distors; || (*за растенеа*),
 hybride; || (*за човѣкъ*), métis et métif.
Измытнуватца и -мѣтамса, *vr.* dégénérer
 en, se déjeter; || *измытнуватца* (*за дърво*),
v. imp. il se tourmente, il travaille.
Измытнуване (*на дърво*), *sn.* le dévers.
Измытъ, *sm.* le rebut; || (*стока*), le garde-
 boutique, garde-magasin *m.*
Измждень, *adj.* façonnier, alambiqué.
Измжкнுவатса, *vr. fam.* s'échapper par la
 tangente. [*imp.* il éclore.
Измжтеваса и Излупваса (*отъ яйце*), *v.*
Измжтване, *sn.* l'éclosion *f.*, la volée.
Измжчавъ, *va.* lasser, excéder, harasser;
 1. *fig.* sergenter; 2. *fam.* s'échiner, levra-
 uer; 3. *-ca, vr.* fatiguer et se —, se lasser,
 s'excéder, s'outrer.
Измамѣрателень, *adj.* inventif.
 — духъ, *sm.* l'invention *f.*
Измамѣрателность, *sf.* l'invention *f.*
Измамѣрвамъ и -мирамъ, *va.* inventer, ima-
 giner, trouver, penser.
Измамѣрване и -миране, *sn.* l'invention *f.*;
 || *патента или привилегія за* — на нѣщо,
 brevet d'invention, *m.*
Измамѣрвачъ, *ка, s.* inventeur, trice; un
 trouveur, auteur *m.*
Изнасямъ, *va.* sortir, fourrager.
Изнасиене (*стоки*), *sn.* la sortie.
Изневѣрешкы, *adv.* soudain et -nement, à
 la rangette; || *fam.* de prime-saut.
Изнеможене, *sn. fig.* l'affaissement *m.*
Изнемоцavamъ, *vn.* s'épuiser, s'exténuer,
 s'énerger, se mortifier, traîner, languir,
 casser; 1. *fig.* secher; 2. *fam.* débiffer; 3.
 (*изново отъ истати болестъ*), retomber.
Изнемоцаване и -щене, *sn.* la colla-
 bescence, exténuation *f.*, abattement *m.*;
 || *fig.* épuisement *m.*; || (*отъ недоволна*
храна), inanition *f.*
Изнемоцень, *adj.* abattu, défait.
Изнемоцителень, *adj.* collapsent.
 — цѣръ, *sm.* *Med.* débilitant, *adj.* *m.*
Изникнுவамъ, *vn.* émerger; *изникнува*, *v.*
imp. il leve, il sorte; || *който изникнува*,
 naissant, *adj.*; || *изникнуватъ* (*за зжбы*),
 elles percent.
Изниривамъ, *vn.* amaigrir.
Изнецевамъ, *va.* effloquer et -locher; 1.
 (*платъ*), effiler; 2. (*копруката отъ платъ*),
 éfauler; 3. (*нищка по нищка платъ*),
 parfler. || (*стофа*), le parfilage.
Изнищеване (*на платъ*), *sn.* l'effilage *m.*;
Изнищевачъ, *sm.* un effiloqueur et -cheur *m.*
Изнищене (*у тжжачъ*), *sn.* la lienne.
Изнищены нищкы, *sf. pl.* l'effilure *f.*, par-
 filure *f.*, parfilage *m.*
Изново, *adv.* derechef, de plus belle.
Износевамъ, *va.* friper; || *износеватца*, *v.*
imp. A s'élimer; || (*за дръва*), il se fripe.

Износенъ, *adj.* profitable, salutaire, propice.

Износна жендба, *sf.* le parti. [d'or, *m.*

Износны прѣдложенеа, *sm. pl. fig.* pont

Изобразене, *sm.* l'image *f.*, effigie *f.*, portrait *m.*, figure *f.*, type *m.*, représentation *f.*; || *fig.* le tableau, la peinture; || прѣдставлямъ съ -неа, *va.* imager.

— Христово (съ трънень обвиецъ), *sm.* l'esse homo *m.*

Изобразявамъ, *va.* dépeindre, dessiner, représenter, configurer, caractériser, figurer, exprimer, rendre; || *fig.* peindre.

Изобичавамъ, *va.* isoler.

Изобичене, *sm. Phys.* l'isolation *f.*, isolement *m.*

Изобичителна наредба, *sf. Phys.* l'isolateur *m.*

Изобичително столче (изолиръ), *sm. Phys.* l'isoloir *m.*

Изобицо, *adv.* communément, universellement, au *sm.* en total, absolument, en bloc et en tâche, du fort au faible, le fort portant le faible; || *yam.* au demeurant.

Изоставенъ, *adj.* abandonné.

Изоставямъ, *va.* abandonner, manquer de faire, oublier, supprimer, omettre: 1. (буква), *Gram.* élider; 2. (правда за наследство), *Jur.* abdiquer; 3. (приходъ-тъ да са умложава), laisser, arrêter.

Изоставяне, *sm.* l'abandon *m.*, abandonnement *m.*, omission, lacune, réticence *f.*; || (правда за наследство), *Jur.* l'abdication *f.*

Изостревамъ, *va.* aiguïser, affûter, affiler.

Изостреване, *sm.* l'aiguïsement *et* -sage *m.*

Изотгорнио знание, *sm.* le demi-savoir.

Изотдолни пжкы, *sf. pl. Bot.* les sous-yeux *m.*

Изработевамъ, *va.* travailler, façonner, former, fabriquer, manufacturer, miner, gagner; 1. (съ грижа), rechercher; 2. (поглавнытъ части на нѣщо), ébaucher; 3. изработеватса, *v. imp.* ils s'élaborent.

Изработване, *sm.* l'ouvrage *m.*, fabrication *f.*, élaboration *f.*, faire *m.*; 1. егоденъ за —, maniable; 2. (отъ шжавъ), la fourniture; 3. -ване (отъ занаятъ), *pl.* l'oeuvre *m.*

Изработенъ, *adj.* peigné; 1. (добръ), étudié; 2. (искусно), ouvragé; || (за металлы), ouvré; 3. (похватно съ грижа), recherché; 4. (съ мъка), *Reim.* steuté.

Изравневамъ, *va.* égaliser, aplanir, balancer, unir, dresser, redresser, affileur, dégauchir; 1. *fig.* équilibrer, niveler, raabiller; 2. *Typ.* parangonner; 3. (дълбы), égaliser; 4. (землята), régaler.

Изравняване, *sm.* le dégauchissement *et* -chissage; 1. *fig.* le nivellement, le redressement *et* -dressage; 2. *Chim.* la neutralisation; 3. (на дълбы), l'égalisation *f.* *et* également *m.*; 4. (земля), le régalement; 5. (на шрифты), le parangonnage.

Изравнеча (въ словолѣициа), *sm.* un justificateur.

Изравно, *adv.* également, de pair; || (съ), *prep.* à fleur de; || (въ нѣщо), *adv. fig.* au niveau de.

Изравнямъ, *va.* déterrer. [*imp.* il bise.

Израждамса, *vr.* dégénérer; || израждаса, *v.*

Израждане, *sm.* la dégénération *et* -rescence.

Израствевамъ, *vr.* croître, recroître, sortir, tasser; || (изново), se reproduire; || израстева (изново), *v. imp.* il repousse, il revient; -вати, *pl.* ils naissent.

Израстване, *sm.* la croissance.

Изреквамъ, *vr.* prononcer.

Изрекване, *sm.* le mot.

Изречене, *sm.* l'oracle *m.*

Изреченъ, *adj.* senti; || (слѣдъ слушането на двѣтъ страни), *Jur.* contradictoire.

Изричамъ, *vr.* proférer.

Изричане, *sm.* le terme, la phrase; 1. (на отсждане), la pronocation; 2. (на сждникъ), le dictum; 3. извивамъ -неа, *va. fam.* faire des phrases.

Изрождене, *sm.* la génération, engeance *f.*

Изрожденецъ, *sm.* un descendant; || *fig.* un rejeton.

Изрожденцы, *sm. pl. coll.* la postérité.

Изронева са, *v. imp.* il s'égrenne.

Изривамъ, *va.* excaver; || изрива корение (за гликъ), *v. imp. Vén.* il fouge.

Изриване, *sm.* l'excavation *f.*, ravine *f.*; 1. (земля), le déblai; 2. (отъ порою), le ravin, ravine *f.*; 3. поврѣденъ отъ -неа, ravineux, *adj.*

Изръпъ пжтъ, *sm.* le ravin.

Изръзанъ, *adj.* cannelé.

Изръзанъ кжтъ или рогъ, *sm. Archit.* l'chanfrein; || изръзвамъ кжтове или прави четвъртио (за каманіе), *va.* chanfreiner.

Изръзаны клонове (отъ дръвіе), *sm. pl.* les émondes *f.*

Изръзачъ и -зовачъ, *ка, s.* découpeur, euse; 1. (на дръвіе), un émondeur; 2. (у кроичъ), corieur, euse; 3. (на монеты), un rogneur. [*pure f.*

Изръзано мѣсто (за ржавъ), *sm.* l'entour-
Изръзвамъ, *va.* sculpter, évider; 1. *fig.* rognier; 2. (гербъ на нѣщо), armurier; 3. очистевамъ (дрвіе), émonder; 4. (изваждамъ камыкъ отъ мъхура), *Chir.* tailler; 5. (непорѣбною), ébarber; 6. (щампа), découper.

Изръзване, *sm.* le découpage, découpeure *f.* échanfreure, sculpture *f.*; 1. *fig.* la coupure; 2. възване (на мъдъ, на дърво), la taille; 3. (на дръвіе), l'émondage *m.*; 4. (на книга), la tranche; 5. (на плата), la levée; 6. станче за — на монеты, le rognoir.

Изръзъ, *sm. Géom.* le secteur.

Изсачамъ и -сичамъ, *va.* ciseler.

Изсачане, *sm.* l'abatis *m.*

Изслѣдвамъ, *va.* scruter.

Изслѣдане, *sm.* la disquisition.

Изсѣдвачъ, ка, *s.* investigateur, trice; ||
-вателень, *adj.*

Изсмуковать, *va.* sucer, pomper.

Изсмуковане, *sn.* la suction, le sucement.

Изсмувателень пластырь, *sm.* Pharm.
épispastique, *adj.* *m.*

Изстинване, *sn.* *fig.* l'attidissement *m.*

Изстудивамъ, *va.* *fig.* attidier.

Изсушавамъ, *va.* dessécher, sécher, tarir,
essorer, essuyer, faner; || (*нарѣ*), ressuyer
et se —, *vr.*; || който засушава, siccatif, *adj.*

Изсушаване, *sn.* le desséchement, le sé-
chage, asséchement *m.*; || *Phys.* l'aréfaction
f.; || (*на жито*), la ressulement.

Изсушена сладъ, *sf.* le touraillon *f.*

Изсушене, *sn.* Chim. l'exsiccation *f.*

Изсушень, *adj.* sec.

— макокъ сокъ, *sm.* Chim. le méconium.

Изсушительнъ, *adj.* Méd. dessiccatif.

Изсыпвамъ, *va.* semer.

Изсыване, *sn.* Méd. la rupture, effort *m.*;
|| *Chir.* la 'hernie.

Изсърване, *sn.* Méd. la déjection.

Изсѣхвамъ, *vn.* s'affaiblir, amaigrir.

Изсѣхване, *sn.* l'amaigrissement *m.*, la chartre.

Изсѣхвало дърво, *sn.* bois mort *m.*

Изсѣхналь, *adj.* atrophie, défait, émacié; ||
клошь —, *sm.* l'argot *m.*

Изсѣхналь, *adj.* fané.

Изсѣхнувамъ, *vn.* se flétrir, se faner, sécher,
mourir; 1. *fig.* se momifier. 2. изсѣхва (*за*
дърво), *v. imp.* il se couronne; || (*за земля*),
Agric. elle se sellé.

Изсѣхване, *sn.* la dessiccation, le tarisse-
ment, desséchement *m.*, flétrissure *f.*; || (*на*
кости), Méd. la nérose.

Изумене, *sn.* *fig.* la stupeur, stupéfaction *f.*

Изумень, *adj.* stupéfait, éperdu, interdit.

Изумрудень, *adj.* smaragdin.

Изумѣвамъ, *va.* abasourdir, consterner; ||
fig. stupéfier, pétrifier.

Изумѣване, *sn.* la consternation.

Изустень и -тень, *adj.* vocal, oral, verbal;
-тно, -алент; || (*ради приживіе*), *Jur.*
nuptiatif.

Изустна молитва, *sf.* prière vocale *f.*

Изустъ, *adv.* de bouche.

Изучвамъ и -чевамъ, *va.* étudier, montrer;
|| *fat.* ahurir.

Изучване и -чене, *sn.* l'étude *f.*; || *fig.* la cul-
ture; || (*на соколъ*), l'affaitage *et* -tement *m.*

Изучень, *adj.* instrui.

Изцѣрилникъ, ница, *s.* guérisseur, euse.

Изцѣривамъ, *va.* -са, *v.* guerir; || (*себе-си*),
vn. se guerir; || (*само изотгорѣ*), *va.* Méd.
pallier.

Изцѣриване и -рене, *sn.* la guérison; ||
заможенъ за —, curable, *adj.*

Изѣдамъ и -ѣждамъ, *va.* consumer, dé-
vorer, ronger, mordre. 1. *на* manger; 2.

(*къ кому илчането*), gruger; 3. (*илчането*
си), *fig.* fricasser; 4. -меса (*единъ другъ*),
vr. pl. s'entre-manger.

Изѣденъ, *adj.* rapide, savoureux, comestible,
absorbable, gourmand, ragotant; || *pop.*
safré.

Изѣдникъ, *sm.* *fat.* pourfendeur de géante, *m.*

Изѣдность, *sf.* la sapidité.

Изѣдны ница (*гърлени потрѣбы*), *sn. pl.*
les vives *m.*

Изѣснене, *sn.* l'explication *f.*, éclaircis-
sement *m.*, interprétation *f.*, exposition *f.*, ex-
posé *m.*, démonstration *f.*, définition *f.*, comen-
taire *m.*, élucidation *f.*, dilucidation,
exégèse, énonciation, notion, glose, para-
phrase *f.*; || *fig.* la lumière.

Изѣсневачъ, *sm.* un explicateur, démon-
strateur, commentateur *m.*, interprète *sc.*

Изѣсневане (*съ картина*) *sn.* le réveillon.

Изѣснливъ, *adj.* explicable, interprétable.

Изѣснителна статія (*у извѣстници*), *sf.*
article de fond, *m.* [parlant.

Изѣснителень, *adj.* explicatif, énonciatif.

Изѣсняявамъ, *va.* expliquer, exposer, énoncer,
démêler, élucider, définir, dilucider; 1. sig-
nifier, déduire, interpréter, commenter, dé-
velopper, dire, gloser; 2. (*аллегорически*),
allégoriser; 3. (*съ много рѣчи*), paraphra-
ser; 4. (*недоумѣния на съвѣсть -та*), sa-
suistiquer; 5. (*по стамитѣ*), articuler; 6.
fig. éclaircir, tirer au clair; 7. -са, *vr.*
s'énoncer, s'exprimer, se prononcer, se dé-
clarer; 8. (*за нѣщо*), s'expliquer; 9. (*на*
право), trancher net; 10. изѣсневача (*срѣ-*
мето), *v. imp.* il eclairei *et* s' —, il se
'hausse, il rassérène.

Изявене, *sn.* la déclaration.

Изявень, *adj.* déclaré.

Изявилникъ, ница, *s.* déclarateur, trice.

Изявителень, *adj.* *Jur.* informatif.

Изявително наклонене, *sn.* *Gram.* l'in-
dicatif *m.*

Изявителень, *adj.* *Jur.* informatif.

— листъ, *sm.* les petites affiches *m.*

Изявявамъ, *va.* déclarer, communiquer, té-
moigner, notifier, montrer, expliquer; 1.
(*на срѣменекъ на години*), émaniciper, 2.
(*себе-си за*), se proclamer; 3. (*къ кого за*
право), *Jur.* acquitter; 4. -са, *vr.* se dé-
clarer, se révéler.

Изявяване, *sn.* la notification; || (*за право*),
l'acquiescement *m.*; || — благодарность, action
de grâces, *f.*

Икона и Куна, *sf.* l'image *f.*

Иконоборецъ, *sm.* un iconoclaste *et* icono-
maque, un briseur d'images; || система на
-борцы, l'iconoclasie *f.*

Иконографически, *adj.* iconographique.

— графія (*знание и описание на стары*
памятници), l'iconographie *f.*

Иконографъ, *sm.* un iconographe.

— логически, *adj.* iconologique.

— логія (*изѣснене на стары памят-
ници*), l'icologie *f.*

Икономъ, *ка, s.* ménager, ère; || (*съ мана-
стырь*), dépensier, ère [lâtrie *f.*

Иконопоклонене, —почитане, *sm.* l'icono-
— поклонникъ, ица, *sc.* iconolâtre.

— стась (*въ черкова*), *sm.* l'iconostase *m.*

Икосаедръ (20-гранникъ), *sm.* Géom. l'icosa-
saèdre *m.* [Намалявамъ].

Иксидисвамъ, *vn. t. Com.* disaler (*voyez*

Иксид, *sf.* plante, l'ixie *f.*

Илекъ [видъ —, la carmagnole.

Илемъ, *sm.* arbre, l'urgréau; —мовъ, d'urgréau.

Или, *conj.* ou et ou bien; || или... или,
ou... ou, soit... soit, soit... ou.

Иллюминаторъ, *sm.* un illuminateur.

Иллюминатъ, *sm.* un illuminé; || учене на
—ты, l'illuminisme *m.* [nation *f.*

Иллюминация (*донама т.*), *sf.* l'illumina-

Иллюстриувамъ (*книга*), *va.* illustrer.

Илмать (*гора отъ ил.мове*), *sm.* l'ormaise et
ormoie *f.*

Ильмъ, *sm.* arbre, l'orme *m.*; —мовъ, d'orme;
|| младица —, l'ormeau *m.*; || гьсталакъ отъ
младицы —, l'ormie *f.*

Имамъ, *vn.* avoir, posséder, tenir, exister;

1. *Jur.* sortir; 2. (*добывка*), tirer; 3. (*дѣла*
въ печѣла), avoir part au gâteau *m.*; 4.

(*изгледъ*), avoir l'air *m.*; 5. (*млого*), four-

nir; 6. (*мложество*), en abonder; 7. (*по-*
трѣба), avoir affaire de; 8. (*за нѣщо*),

regarder comme; 9. (*накъ*), ravoir, retenir;

10. (*работа съ нѣкого*), avoir affaire à;

11. (*у себе-си*), fig. recéler; 12. (*при себе-*
си), porter; 13. (*спорно*), fig. regorger

de; 14. (*правда*), j'ai raison; || *вѣмамъ*

правда, j'ai tort; 15. има, *v. imp.* il y a,

il existe; 16. *имамъ съмъ*, *part.* j'ai eu; 17.

—са, *vr.* passer pour; 18. (*за*), se qualifier;

19. (*за нѣщо*), se regarder comme, se

croire; 20. (*за голѣмо нѣщо*), se priser.

Имамъ (*турски погъ*), *sm.* imam et iman *m.*

Имане, *sm.* la fortune, le bien, magot, fonds

m., chevance *f.*, chose *f.*; 1. (*u fig.*); le tres-

or; 2. *fig.* le dépôt, le saint-crepin; 3. —то

ми, le mien; 4. *изѣдамъ* си по-скоро —го,

manger son blé en herbe; 5. *дырианикъ*

за —, un chevalier d'industrie; 6. *събиране*

—, la théaurisation; 7. *събирамъ или*

трупамъ — (*пары*), *va.* théauriser; 8.

събирачъ, *ка* на —, théauriseur, euse.

Имаретъ (*турски спиталъ*), *sm.* l'imaret *m.*

Имбролио, *sm.* Théât. l'imbroglie *m.*

Име (*u Gram.* *сѣществително*), *sm.* le nom;

1. la dénomination, le titre, la gloire; 2.

собствено —, *nom* propre; 3. *подложно*

—, *nom* de guerre; 4. *първо* —, le pre-

mier; 5. (*съ прѣкоръ-тъ*), *Gram.* le binom;

6. *отъ* —то, *prép.* au nom de; 7. *съ* —то,

само по —, *adv.* de nom; 8. *въ* —, de

par; 9. *подъ* —, *prép.* à titre de; 10. *по*

—то, *nominale*; 11. *казвамъ* си —то, *fig.*

décliner son nom; 12. *неказвамъ* —то си,

garder l'incognito; 13. *който* заема —то

си на нѣщо, le prête-nom; 14. *имане* лошо

—, *malfamé*, *adj.*; 15. *промѣнявамъ* —, *va.*

se débaptiser; 16. *промѣняване* — (*voyez*

Автономазъ).

Имела *f* и —лъ *m.* plante, la lierre.

Имененъ, *adj.* exprès; —менно, —sement; ||

(*който съдържава имена*), *nominatif.*

Именителенъ или нователенъ падежъ,

sm. Gram. le nominatif.

Именитъ, *adj.* qualifié.

Именна забѣлѣжка, *sf.* nomenclature ono-

mastique *f.*, tableau *m.*

Именини, *adj.* nominal, formel; —но, —lement.

Именно, *adv.* spécialement, proprement dit,

notamment, en particulier, nommément, c'est

à savoir.

Именоване, *sm.* la qualification, la désignation.

Именованъ брой, *sm.* Arith. nombre concret *m.*

Именователенъ, *adj.* Gram. dénominatif.

Именувамъ, *va.* nommer, appeler, citer, dé-

nommer, spécifier, qualifier de; || —са, *vr.*

se nommer, s'appeler, se dire.

Имнисть, *sm.* un 'hymniste.

Имнь (*нѣсня*), *sm.* l'hymne *m.*, la cantique.

Имотенъ, *adj.* riche, opulent, rentier; 1. *fig.*

cossu; 2. *твърдъ* —, richissime; || *fat.*

un crésus.

Имотникъ, *sm.* un acquéreur.

Имотно, *adv.* richement.

Имотъ, *sm.* l'avoir *m.*, la propriété, la ri-

chesse, la possession, le domaine, le bien,

le fonds, le titre. l'acquêt *m.*, la chevance,

la chose, les effets *m.*, les facultés *f.*; 1.

(*имане*), *fat.* le vaillant; 2. (*безъ зимане*

приходъ), *Jur.* la nu-propriété; 3. *зимане*

—, *Jur.* l'éviction *f.*; 4. *зимамъ* —, *va. Jur.*

évincer; 5. *исписване* —, *Jur.* discussion

de biens, *f.*; 6. *исписвамъ* и *продавамъ* —тъ

на дължникъ, *va. Jur.* discuter; 7. *откупъ*

на родниники —, retrait lignager *m.*; 8.

продавамъ —, *va.* dénatuer.

Императорска павловния, *sf.* arbre, le

paulownia.

Императорски, *adj.* impérial; || *придръжникъ*

на —ско правлене, un impérialiste.

— *прѣпорецъ* (*въ Римъ*), *sm.* le labarum.

Императоръ, *трица*, *s.* empereur *m.* (*f.*

impératrice), César *m.*

Империалъ (*монета и игра*), *sm.* l'impériale *f.*

Империъ, *sf.* l'empire *m.*

Имперски, *adj.* impérial. [impérieux *m.*

Имперци (*имперска войска*), *sm. pl.* les

Импровизаторъ, *ка, s.* improvisateur, trice.

Импровизация, *sf.* l'improvisation *f.*

Импровизирувамъ (слово, стихове или музика), *va. improviser.*

Импровизируване (на слово или на музикална пьеса), *zn. l'improvisation f.*

Имство, *zn. la substance.*

Имъ, *pron. leur (pour à eux, à elles).*

Инакъ, *adv. différemment; || conj. sinon; || — както, à la différence de.*

Ивбиръ, *sm. plante, le gingembre; -рентъ, de gingembre.*

Инвадлна къща *f или Спиталъ* *m. hôtel des Invalides, m.*

Инвадъ, *zn. Milit. un invalide.*

Инвентарій, *sm. l'inventaire m, la description.*

Ингелзка болестъ (*грахапки*), *sf. la nouure; 1. Méd. le rachitisme et rachitis; 2. разболявамса отъ —, vr. Méd. se nouer; 3. прихванатъ отъ —, Méd. noué; 4. страдалецъ отъ —, Méd. rachitique, adj.*

— бира, *sf. (voyez Ель).* [cisme.

— свойщина (*въ говоренето*), *sf. un angli-*

Ингелзкн меринъ (*подвигъ конь*), *zn. le guilledin.*

— вародъ, *sm. fam. le john-bull.*

— пластырь, *sm. taffetas d'Angleterre, m.*

Ингелзко кинорно сукно, *zn. cuir de laine, m.*

— рогче, *sm. cor anglais m.*

Ингантерра, *sf. fig. le léopard.*

Индиктъ, *sm. Chron. l'indiction f.*

Индійска акація, *sf. plante, le taminier ou Sceau-de-Notre-Dame.*

— конони, *sf. plante, le jute.* [gane.

— лѣстовничка, *sf. oiseau, la salanga et lan-*

— пика (*игра*), *sf. toupie hollandaise ou quilles des Indes, f.*

— пченица, *sf. plante, le sorgho.*

— рогата свиня, *sf. quadr. le babiroussa.*

— смокния, *sf. la banane; || —, plante, le poral, ouputia ou raquette f, cierge du Perou m.*

— тръстинка, *sf. plante, le balisier; || родъ отъ —, la balise.*

Индійски крокодилъ, *sm. reptile, le gaviai.*

— моржъ, *sm. mamm. le dugon et dugong.*

— нардъ, *sm. plante, le spica-nard ou nard des Indes, le vétiver.*

— памученъ платъ, *sm. le sirsacas.*

— пиперъ, *sm. la toute-épice ou piment de la Jamaïque m; || (чушка), plante, le piment.*

— трестъ, *sm. le rotin ou rotang.*

— хоросанъ, *sm. t. le chimoine.*

— яемниъ, *sm. plante, la bignone.*

Индійско памучно платно, *zn. le masulipatan.* [-lière.

Индійски смокни, *sf. pl. la nopalerie et Indo-европски (за говорни езици), adj. indo-européen.*

Индосуртъ, *sm. donneur d'ordre ou d'aval, m.*

Индустриаленъ, *adj. industriel; -лно, -lement.*

Индустрийникъ, *sm. un industriel.*

Индустрия, *sf. l'industrie f; || съ -некарантъ, -triellement; || боравя —, va. s'industrier.*

Инерция, *sf. Phys. la force d'inertie f.*

Инженерниъ, *zn. un ingénieur.*

Инженерна наука, *sf. Milit. le génie; || рентъ корпусъ, sm. corps du génie. m.*

Инка (*перуански царь*), *sm. un inca.*

Инквизиторъ (*сѣдникъ*), *sm. un inquisiteur.*

Инквизиціонна сѣдба (*въ Римъ*), *sf. le saint-office.* [tionnel.

Инквизиціоненъ, *adj. inquisitionnaire et -si-*

Инквизиція (*сѣдища*), *sf. l'inquisition f; || дрѣха за отеждени на смъртъ отъ —, le san-benito.*

Инкогнито (*съ чуждо име*), *adv. incognito.*

Инкаръ (*струвамъ —, vn. t. dénier (voyez Бжхъ)*),

Истанція, *sf. l'instance f.*

Инспекторъ, *ка, s. inspecteur, trice.*

Истинктъ, *sm. l'instinct m.*

Иститутъ, *zn. l'institut m; || pl. -туты (паредбы), Jur. les institutes f.*

Инструкция *sf. l'instruction f.*

Инструменталенъ, *adj. Mus. instrumental.*

— майсторъ, *sm. un luthier.*

— свирачъ, *sm. un instrumentiste.*

Инструментална музика (*y a. a.*), *sf. l'organique f.*

Инструментъ (*u Mus.*), *sm. l'instrument m. || l'outil m; || майсторъ на -енты, un facteur*

Инсургенты (*въ Америка*), *sm. pl. les insurgents m.*

Инеурентъ, *sm. un insurgé.*

Интегралъ, *sm. Mathém. l'intégrale; || -лно смѣтане, zn. calcul intégral m.*

Интеграція, *sf. l'intégration f.*

Интегрирувамъ, *va. Mathém. intégrer.*

Интервалъ, *sm. Mus. l'intervalle m.*

Интересенъ, *adj. intéressé; || твърдъ —, palpitant d'intérêt m; || бывамъ —, vn. interresser.* [s'intéresser à, dans.

Интересувамъ, *va. intéresser; || -ca, vr.*

Интересъ, *sm. l'inféret m.*

Интермедія, *sf. Théât. l'intermède m.*

Интернунцій (*пански проводеникъ*), *sm. un internonee.*

Интерференція, *sf. Phys. l'interférence f.*

Интенданство, *zn. l'intendance f.*

Интендантъ, *ка, s. intendant, ante; || вице —, un sous-intendant; || -ска къща, sf. l'intendance f.*

Иятишия, *sf. t. (voyez Гръвни).*

Интрепиль, *sm. Mar. 'hache d'abordage, f.*

Интрига (*u Théât.*), *sf. l'intrigue f; || fam. la manigance; || fig. quelque anguille sous roche.*

Интригантъ, *ка, s. intrigant, ante et -тригуент, euse; un cabaleur; || fem. un scapin (voyez Коцунъ).*

Интригувамъ, *va.* intriguer, cabaler.
 Интромъ, *sm.* Mar. fond de cale, *m.*
 Инфантеристъ, *sm.* *pl.* *fig.* les bayonnettes *f.*
 Инфантеристъ, *sm.* un fantassin.
 Инфантъ, -тина (*испанска титла*), *s.* infant, ante. [Piréasiana *m.*
 Ипсакуана (*бълвезъ корень*), *sf.* plante,
 Ипербола, *sf.* Mathém. l'hyperbole *f.*; || употреблене-лы, l'hyperbolisme *m.* [ment.
 Иперболически, *adv.* hyperbolique; -ски,
 Иперборейски (*свѣрениъ*), *adj.* hyperborée et -géen. [griffe *m.*
 Ипогрифъ (*крылатъ конь*), *sm.* l'hippo-
 Ипподромъ, *sm.* la carrière; || (*прѣвпускальница*), l'hippodrome *m.* [lithe *f.*
 Исполить (*козски калмыкъ*), *sm.* l'hippo-
 Ипотеза (*прѣдложене*), *sf.* l'hypothèse *f.*
 Ипотенуза, *sf.* Géom. l'hypoténuse *f.*
 Ипотетически, *adj.* hypothétique; -ски,
 -мент.
 Ипохондрически, *adj.* hypocondriaque.
 — принадуванеа (*вапеоры*), *sm.* *pl.* Méd. les vapeurs *f.*
 Ипохондрия, *sf.* l'hypocondrie *f.*, mal de rate, *m.*
 Ипохондрикъ, *sc.* hypocondre et -riaque; un vareux.
 Иридій (*металъ*), *sm.* Chim. l'iridium *m.*
 Иронически (*подигравливъ*), *adj.* ironique; -ски, -мент.
 Иронія (*подигравка*), *sf.* l'ironie *f.*
 Иррационаленъ (*глухъ*), *adj.* Mathém. irrationnel.
 Исказвамъ, *va.* énoncer, déceler, dédire; || -са, *vr.* se déceler, se manifester, ouvrir; || (*нѣкому*), *fig.* s'ouvrir à.
 Исказване, *sm.* le décelement.
 Искалникъ, *нца, s.* demandeur, sollicitateur, -euse; exposant, postulant, -ante.
 Искалживамъ, *va.* *t.* modeler.
 Искалживане, *sm.* le modelage.
 Искалпентъ, *adj.* modelé.
 Искамъ и Ищѣ, *va.* vouloir, demander, prétendre, solliciter, insister sur, ambitionner, mettre en demeure; 1. (*всѣ*), adjurer; 2. (*съ долниостъ*), mendier; 3. (*съ заповѣдане*), sommer; || (*прѣдвизането на градъ*), sommer un place; 4. (*много*), raçonner; 5. (*много за проданъ стока*), surfaire; 6. (*моля за нѣщо*), requérir; 7. (*прошка*), faire amende honorable; 8. (*поискувалъ назадъ нѣщо*), revendiquer; 9. (*назадъ*), redemander; 10. (*си назадъ*), *Jur.* répéter; 11. (*остава*), réclamer; 12. (*силю*), postuler; 13. (*въ сждба*), poursuivre; 14. иска, *v. imp.* il nécessaire; 15. иска ми са, j'ai envie, il me tarde de, j'éprouve une démangeaison; 16. искатса, *pl.* se vouloir; 17. което трѣбува да са иска, *Jur.* requérable, *adj.*; 18. което може пакъ да са поиска назадъ, revendicable, *adj.* 19. което

може са поиска, sollicitable, *adj.* 20. който иска, désireux de; || *Jur.* requérant, *adj.*
 Искане, *sm.* la demande, le vouloir, exigence, insistance, raison, mise en demeure *f.*, réquisition, tentation, annonce de mariage *f.*; 1. (*добывка*), l'avarice *f.*, avidité *f.*; 2. (*назадъ*), la réclamation; || *Jur.* la répétition; 3. (*повръщю*), *Jur.* la revendication; 4. (*за получаване*), *Jur.* le pétitoire; 5. постоянноствувамъ на -то си, *vr.* postuler; 6. налагамъ -то си, *va.* mettre en réquisition; 7. споредъ -то на нѣкого, à la diligence de; 8. силно —, la postulation; 9. (*въ сждба*), l'instance *f.*
 Искателенъ, *adj.* exigeant.
 — актъ, *sm.* *Jur.* le réquisitoire.
 Исканва, *v. imp.* il s'égoutte; || оставямъ да искане или истиче, *va.* faire ou laisser égoutter.
 Исканванѣ, *sm.* le coulage.
 Искаранъ, *adj.* *m.* émérite; || състояние на — профессоръ, l'éméritat *m.*
 Искарвамъ, *va.* produire, engendrer, provoquer, émettre, susciter, faire surgir, donner, recueillir, exporter; 1. (*на бѣлъ свѣтъ нѣщо*), mettre au jour; 2. (*пакъ на свѣтъ*), *fig.* exhumer; 3. (*на свѣтъ*), *fig.* accoucher; 4. (*докараны стоки*), réexporter; 5. (*нѣщо*), vîrer; 6. (*отъ забъркване*), *fig.* dégriser; 7. (*размыслеване*), tirer; 8. (*си редъ-тъ*), fournir sa carrière; 9. (*сетнина*), rechercher; || *fat.* arguer; 10. (*на сухо човѣци*), débarquer; 11. (*на чисто живакъ*), *Chim.* révivifier; 12. (*на чисто*), *fig.* vider.
 Искарване, *sm.* le débarquement, exportation *f.*, purgation *f.*; 1. *fig.* irradiation *f.*; 2. (*на докараны стоки*), la réexportation; 3. (*стоки*), la traite; 4. (*металъ*), *Chim.* la révivification; 5. (*на сухо човѣци*), le débarquement.
 Искарователенъ, *adj.* producteur.
 Искарвачъ (*на стоки*), *sm.* Com. un exportateur.
 Искачевамъ и -мса, *va.* *vr.* monter.
 Искълване, *sm.* Méd. la rupture; || *Chir.* la hernie, la descente, le bubonocèle.
 Искннувамъ (*солено месо*), *va.* dessaler.
 Искласяна, *v. imp.* il épie.
 Искласяване, *sm.* Bot. l'épiation *f.*
 Исклпзамъ, *va.* forger; 1. (*металъ на джски*), laminer; 2. *fig.* dérouiller; 3. -са, *vr.* *fig.* se dérouiller.
 Исклпване, *sm.* le forgeage; || (*на металны джски*), le laminage.
 Искълчевамъ, *va.* démettre, déboîter; 1. *Chir.* luxer; 2. (*става*), disloquer; 3. -си, *vr.* se démettre, se déboîter; || *Chir.* se luxer.
 Искълчеване, *sm.* la dislocation, le déboîtement; 1. *Chir.* la luxation; 2. (*кракъ*), *Vétér.* l'ecart *m.*; 3. (*на двѣ кости*), *Chir.*

la diastase; 4. (на кълка), *Chir.* la mé-rocele.

Искълченъ конь, *sm.* cheval bouleté *m.*

Исковавамъ, *va.* fabriquer; || *fig.* forger, faire claquer son fouet; || **изново -кована дула**, *fig.* un mot forgé.

Исковалникъ, *sm.* *fig.* un forger.

Искомнене (на зъбытъ), *sm.* agacement des dents, *m.*; || **докарвамъ** —, *va.* agacer.

Ископавамъ, *vn.* fouiller, déterrer, s'aver, excaver; || (*руда*), extraire.

Ископаване, *sm.* la fouille, excavation *f.*, déblai *m.*; || (*руда*), l'extraction *f.*

Ископана пръсть, *sf.* le déblai.

Ископателенъ, *adj.* minéral; || *И. nat.* fossile. — **камыкъ**, *sm.* le souchet.

Ископателно, *adj.* *sm.* le fossile; || **ставане на —**, la fossilisation; || **ставать -ны**, *v. imp.* il se fossilisent.

Ископателны нѣща [познана на —, l'ogéotognosie *f.*; || описана на —, l'ogéotographie *f.*; || наука за —, l'ogéotologie *f.*

Искорене (на злоупотреbeneа), *sm.* la réformation.

Искоренявамъ, *va.* *fig.* déraciner, extirper.

Искореняване, *sm.* *fig.* l'extirpation *f.*

Искоренявачъ, *sm.* un extirpateur.

Искормушвамъ, *va.* éventrer, étriper, vider; || (*чистя животны*), habiller.

Искра, *sf.* l'étincelle *f.*, la flamèche; 1. (*отъ огънь*), les gendarmes *m.*; 2. **пуцане -ры**, étincellement *m.*; 3. **пуцане -ры**, *va.* étinceler, éclairer, briller, pétiller et pétiller; 4. **пуца -ры**, *v. imp.* il flamboie; 5. **обсипанъ съ -ры**, *Blas.* étincelé, *adj.*

Искрадевамъ и **-раждамъ**, *va.* voler, dilapider, détourner.

Искраждане, *sm.* la dilapidation.

Искрено, *adv.* bonnement, franc, en vérité, sans déguisement, sans réserve; || *fig.* sans détour.

— **сдружаване**, *sm.* l'intimité *m.*

Искреностъ, *sf.* la sincérité, franchise, ingénuité, candeur, ouverture de cœur, *f.*; || *fig.* l'expansion, effusion de cœur, *f.*

Искренъ, *adj.* sincère; — **но -ментъ**; || franc, sérieux, candide; || *fig.* intime, expansif.

Искривене, *sm.* la distorsion.

Искривенъ, *adj.* contourné, tortu, distors; || *fig.* tortueux. [— **са**, *vr.* s'éreinter.

Искривокръстевамъ, *va.* *fam.* éreinter; || **Искривокръстеване**, *sm.* tour de reins, *m.*; || *Med.* le lumbago.

Искривявамъ, *va.* fausser, contourner, tortuer, bistourner; 1. (*разуль*), détourner; || — **са**, *vr.* se fausser, se tortuer, gauchir, biaiser.

Искрица, *sf.* *dim.* l'étincelle *f.*, la bluette.

Искроватъ, *adj.* étincelant, pétillant et pétillant. — **фишекъ**, *sm.* le pétard.

Искроваты рѣчн (*безъ правда*), *sf. pl.* les concetti *m.*

Искроявамъ, *va.* évider. [extirper.

Искубамъ, *va.* arracher; || (*съ корень*); **Искубане**, *sm.* l'arrachement *m.*; || (*съ корень*), искореняване, l'éradication *f.*

Искупувамъ, *va.* expier; || *Jur.* retraire; || — **са**, *vr.* se rédimer.

Искупуване, *sm.* le rachat, amortissement *m.*, rédemption *f.*; || *Jur.* le retrait; || (*на продадена вещь*), *Jur.* le réméré.

Искупителенъ и **-пувателенъ**, *adj.* amortissable, expiatoire.

Искупувачъ, *sm.* un rédempteur; || (*на илостъ*), *Jur.* un retrayant.

Искусенъ, *adj.* habile, capable de, ingénieux, savant, industrieux, expérimenté, versé dans, politique, fort sur; 1. (*къмилъ т.*), virtuose; 2. *fig.* subtil; 3. *fam.* grec. — **адвокатинъ**, *sm.* un praticien. — **мореплавецъ** (*боцманъ*), *sm.* *Mar.* un manoeuvrier. — **собаръ**, *sm.* un poëlier fumiste.

Искусителенъ духъ (*сатана*), *sm.* esprit tentateur *m.*

Искуситель, *ка*, *s.* tentateur, trice.

Искусна готвачка, *sf.* *fig.* un cordon. — **кражба**, *sf.* l'escamotage *m.*

Искусно, *adv.* artistement, dextrement, bravement, avec art, de main de maître.

Искусвенникъ, *sv.* un artiste.

Искусвенно, *adv.* par emprunt.

Искусвенъ, *adj.* artificiel, factice, artistique.

Искусство, *sm.* l'habileté *f.*, artifice *m.*, industrie *f.*; 1. (*и fig.*), l'art *m.*; 2. (*да излязятъ на свѣтъ умы хѣца и великы мжжѣ*), la mégalanthropogénésie; 3. (*да са правы гласоф*), l'alchimie *f.*; 4. (*за нагласяване гласоф*), la musique; 5. **обычь къмъ -тва**, la philotechnie.

Искушавамъ, *va.* *Slav.* tenter; || **който -ва**, tentant, *adj.*

Искушене, *sm.* la tentation; || (*и врѣме —*), le noviciat; || (*въ манастиры*), la probation.

Исламнестъ, *sm.* l'islamisme et islam *m.*

Иснатъ, *sm. t.* la coparation, le corps (*voyez* **Поредъ**).

Испаданъ, *vn.* dépérir, succomber, se ruiner, cubuler, s'atrophier; 1. *fig.* tomber; 2. (*въ*), encoûrir; 3. (*въ болестъ*), contracter; 4. (*на испытане*), *fig.* passer par le tamis; 5. (*на*), être en proie de; 6. (*въ нѣщо*), donner; 7. (*накъ въ грѣшкы*), retomber dans; 8. (*на подиграване*), prêter le flanc; 9. (*въ прѣмжеде съ живость*), jouer; 10. (*ставалъ мих.люзинъ т.*), *Com.* faillir; 11. **насмалко остана да испадна въ прѣмжеде**, l'avoûr manqué belle.

Испадване и **-дуване**, *sm.* le dépérissement, la dégradation, cubule, banqueroute

f; || *fig.* la chute, la débâcle et -ement
m: || докарвамъ въ —, *va.* discréditer.
Испадналь, *adj.* réduit.
 — търговецъ (*михлюзинъ t.*), *sm.* un
 banquieroutier: || *Com.* un failli.
Испаднать [въвѣстявамса за —, *vr.* dé-
 poser son bilan.
Испанска малка флота, *sf.* l'armadille *f.*
 — муха, *sf.* la cantharide et mouche can-
 tharide. [—шы, le guigne.
 — черъина, *sf.* arbre, le guignier; || сладкы
 — своичина (*въ говоренето*), *sf.* un hi-
 spanisme.
Испански жребець, *sm.* le genet.
 — илю зхмски чесавъ, *sm.* plante, la ro-
 sambole ou echalotte d'Espagne.
 — кервизъ, *sm.* le myrrhis ou cerfeuil
 musqué. [Calatrava, *m.*
 — орденъ (*отъ Калатрава*), *sm.* ordre de
 — пинеръ, *m.* la malaguette ou graine de
 paradis.
Испанско бѣяло, *sm.* blanc d'Espagne, *m.*
 — лыко, *sm.* plante, le sparte; || фабрика
 за платены работы отъ — и стока отъ
 —, la sparterie.
Испарване u -рене, *sm.* l'exhalation *f.*, éva-
 poration, exhalaison, transpiration, fumée
f; 1. *Med.* la diaphorèse; 2. *Phys.* effluve
m; 3. (*на джово*), la dissipation; 4. (*отъ*
хале), le plomb; 5. *pl.* -ренеа, les éma-
 nationes *f*.
Испарливъ, *adj.* évaporable, transpirable;
 || (*пръвъ порозы*), perspirable.
Испарителенъ ссждъ, *sm.* Anat. l'exhalant
 et vaisseau exhalant *m*.
Испарявамъ, *va.* évaporer, exhaler; || испа-
 ряваса, *v. imp.* il s'évapore, il s'exhale, il
 transpire; || който са испарява, évapora-
 tif et -poratoire, *adj*.
Испепеляване, *sm.* Chim. la lixiviation.
Испивамъ, *va.* vider; || (*до капка*), смъркамъ
 добръ, *fat.* faire d'amples libations *f*; ||
 (*отвѣднашъ чѣша вино*), *fig.* sabler.
Испиване (*до капка*), *sm.* *fig.* rubis sur
 l'ongle, *m*.
Испилване, *sm.* la portée.
Испилывамъ, *va.* limer.
Испирамъ (*изново*) *va.* relaver; || (*лѣпка*),
 laver; || (*платъ*), ébrouer.
Испиры, *sf.* *pl.* la rognure; 1. *fig.* l'écume
f: || lie du peuple, du genre humain, *f*; 2.
 (*металлически*), le laitier.
Исписвамъ, *va.* dresser: 1. *Jur.* annoter; 2.
Peint. toucher; || (*добръ*), prononcer; 3.
 (*отъ книга*), extraire; 4. (*споредъ образъ-*
тъ), académiser; 5. (*накъ съ цѣвтило*),
 repeindre; 6. искусство да —, *Peint.* la
 touche; 7. —са, *vr.* se peindre.
Исписване, *sm.* l'extrait *m*, dénombrement
m, effigie *f*; || (*на илотъ*), l'annotation *f*.

Исписъ, *sm.* l'inventaire *m*, répertoire, rôle
m: 1. (*на думы*), la nomenclature; 2. (*на*
запрѣкъ), l'érou *m*: 3. (*на книги*), la
 notice; 4. (*на ладійны слугары*), *Mar.*
 rôle d'équipage, *m*; 5. (*на литеры*), *Tur.*
 la police; 6. (*отъ слѣтка*), le dépouille-
 ment; 7. правя — на ищцо, *va.* dépouiller,
 tirer; 8. съставямъ — на ищцо, *va.* in-
 ventorier.

Испить, *adj.* *Med.* exsangue.

Испичамъ, *va.* exercer:

Испичане, *sm.* l'exercice *m*. [s'aquitter de.

Испланчане, *va.* payer, amortir: || —са, *vr.*
Исплащане; *sm.* l'amortissement *m*; || до —
 на сборъ-тъ, jusqu' à (la) concurrence.

Исплязокъ (*шага t.*), *sm.* la plaisanterie.

Испълнявамъ, *va.* accomplir, exécuter, prati-
 quer, mettre en pratique, réaliser, effect-
 uer, s'aquitter de, consommer, satisfaire à:
 1. compléter, observer, combler, obtempérer
 à; 2. (*и fig.*), remplir; 3. (*желането си*),
 se satisfaire; 4. изпълняваса, *v. imp.* il
 accomplit, il se réalise; 5. който си изпъл-
 нева тъкмо думата, *fat.* homme à la mine.

Испълняване u -лене, *sm.* le complète-
 ment, le comblement, la réalisation, execu-
 tion *f*, accomplissement *m*, pratique, con-
 sommation *f*, effet *m*, observation: 1. за
 —, *prep.* pour comble de; 2. за — на, à
 cet effet; 3. за — на това, *adv.* ad hoc.

Испълнявачъ, *ка*, *s.* exécuteur, trice; || *fig.*
 un ministre.

Испълненъ, *adj.* accompli.

Испълнителенъ, *adj.* exécutif.

Испълнивъ, *adj.* réalisable; || *Jur.* exécutoire.

Исплъвена трѣва (*бурень*), *sf.* la sarelure.

Исплювамъ, *va.* recracher.

Исплювки, *sf.* *pl.* la bavure; || (*у ме-*
талъ), la crasse.

Исповѣдалица, *sf.* le confessional.

Исповѣдамъ u -двамъ, *va.* confesser, avouer,
 professer; || —са, *vr.* se confesser; || (*изно-*
во), se réconcilier.

Исповѣдане, *sm.* la confession, la pénitence,
 profession *f*; 1. молитва при —, le confi-
 teur; 2. на —, à confesse *f*; 3. отъ —,
 de confesse; 4. чия на —, le pénitentiel.

Исповѣденъ, *adj.* pénitentiel (*pl.* -tentiaux.)

Исповѣдна записка, *sf.* billet de confes-
 sion, *m*.

Исповѣдникъ (*духовникъ*), *sm.* confesseur
 de la foi, *m*: un pénitencier; || дължность
 на —, la pénitencerie.

Испоразваденъ, *adj.* entiché; || *Med.* vicié.
 — езикъ, *sm.* le jargon.

Испоразвалямъ, *va.* vicier, tronquer; || *лж.*
 démantibuler; || (*лѣкого съ ищцо*), enticher.

Испотителенъ, *adj.* *Med.* sudorifique et -fique.

Испотително сръдство, *sm.* *Med.* le sudori-
 fique, hidrotique, diaphorétique, *adj.* *sm.*

Испотявамса, *vr. Med.* exsuder.

Испотяване, *sn. Med.* l'exsudation *f*; || ма-
чъса до —, *vr.* suer sang et eau.

Испохъбвамъ, *va fig.* gâcher.

Исправачъ, *sm.* un correcteur, rectificateur *m.*

Исправена линия или высочина, *sf.* le per-
pendiculaire.

Исправенъ, *adj.* droit, régulier, perpendi-
culaire; correct: -но, -ment.

— конски вратъ, *sm.* le baritel.

Исправителенъ, *adj.* correctionnel, discipli-
naire; -лно, -ment; || rectificatif, péniten-
tiaire. [maison pénitenciaire *f.*

Исправителна кѣща, *sf.* le pénitencier et
— полиція (сѣдница), *sf.* tribunal de
police correctionnelle, *m.*

Исправа (квитанция), *sf.* la quittance, le
reçu, le récépissé.

Исправникъ, *sm.* un administrateur, gouver-
neur, magistrat *m.*, dirigeant *adj.*, régent,
ente *s.*, un modérateur. [pendicularité *f.*

Исправность, *sf.* la correction, pureté, per-
-

Исправямъ, *va.* relever, arborer, redresser,
décourber; 1. discipliner, corriger; 2. (*u*
Geom.), rectifier; 3. *fig.* limier; 4. *Jur.*
émender; 5. *fat.* morigéner; 6. (*изново*),
recorriger; 7. (*накъ*), remettre; 8. (*нуса-ло*),
polir; 9. -са, *vr.* se relever, se rectifier;
10. исправяса на дърнитъ си крака (*за*
конь), *v. imp.* il se cabre.

Исправяне, *sm.* le relèvement, redressement
et -dressage *m.*, la correction, attitude *f*,
discipline; || *Geom.* la rectification; || (*за*
конь), la pesade.

Испраздевамъ, *va.* évacuer, vider exeré-
ter; || (*орядіе*), décharger; || -са, *vr.* s'éva-
cuer, se vider.

Испраздеване, *sm.* l'évacuation *f*, exeré-
tion *f*, purgation, vidange *f*; 1. *fig.* le cas;
2. (*отдолу*), la selle; 3. *Med.* la déféca-
tion, les déjections alvines *f*; 4. *pl.* -nea, les
sécrétions *f*.

Испраздено вещество, *sm.* l'excrément *m.*

Испразнителенъ, *adj.* exeréteur et exerétoire.
— органъ, *sm. Med.* l'émonctoire *m.*

Испратенникъ (при Доора), *лица*, *s.* en-
voyé, éa. || (*стоки*), expédier.

Испращамъ, *va.* renvoyer, reconduire, suivre;

Испращане, *sm.* la reconduite, expédition *f*,
députation *f*.

Испращачи, *sm. pl.* la suite. [naire.

Испращачъ (на стоки), *ка*, *s.* expédition-

Исприщевамса, *vr.* bourgeonner.

Исприщелъ, *adj.* bourgeonné, échauboulé.

Исприщителенъ, *adj. Med.* vésicatoire et
vésicant

— пластырь, *sm.* le vésicatoire; || исприщеване
рана или обляване кожа отъ —, le vésicant.

Испровождамъ и -важдамъ, *va.* accom-
pagner, éconduire, assister à; || *fat.* reconduire.

Испровождане, *sm.* l'accompagnement *m.*, la
conduite; || *fat.* la reconduite.

Испродавамъ (стоката си), *va.* s'écouler.

Испродаване (стока), *sm.* l'écoulement *m.*

Испросевамъ и -сямъ, *va.* obtenir, faire
obtenir; || *Jur.* impétrer.

Испросливъ, *adj. Jur.* impétrable.

Испросяне, *sm. Jur.* l'impétration *f*.

Испросячъ, *ка*, *s.* impetrant, aute.

Испрвенъ, *adj.* original; -вно, -alement.

Испрвникъ, *sm.* l'original *m*; || въ -тъ, *adv.*
en original.

Испрвность, *sf.* l'originalité *f*.

Испрвоомъ, *adv.* du premier abord, de prime
abord, dans l'origine.

Испрвденъ членъ, *sm. Géom.* l'antécédent *m.*

Ипрвдене, *sm.* la filure.

Испрвди, *adv.* autrefois, par avance, aupa-
ravant.

Испрвдию, *sm. Log.* l'antécédent *m.*

— прѣдложено, *sm.* l'antécédent *m.*

Испрвствамъ, *vr.* se planter devant.

Испусталывамъ, *vn.* maigrir, se chêmer; ||
fig. macérer et se —, *vr.*

Испусталыване, *sm. fig.* la macération.

Испустливъ, *adj. Mathém.* négligible.

Испустль, *adj.* hâve.

Испущамъ, *va.* laisser aller ou échapper,
rendre, lâcher, lancer; 1. (*вода отъ нѣщо*),
saigner; 2. (*изиграване въ книги*), ganer;
3. (*плѣвъ-тъ*), lâcher prise *f*; 4. (*въ рѣз-
ка*), *Techn.* embrever; 5. (*изъ ржѣвъ*), *Jur.*
se dessaisir de; 6. (*случай*), négliger.

Испущане, *sm.* l'émission *f*; || (*отъ ржка*),
le dessaisissement.

Испытателенъ комитетъ, *m.* -лна ком-
мисія, *f.* le jury et juri.

Испытвамъ, *va.* examiner, questionner, ex-
périmenter, éprouver, étudier, considérer,
essayer; 1. voir, digérer, tenter, vérifier,
agir, perlustrer, scruter, torturer; 2. *fig.*
sonder, tâter, balancer, sasser, passer par
le creuset; 3. *Théol.* visiter; 4. (*съ варка*
ортома), *Mar.* raumoyer; 5. за което
трѣбува да са испыта, enquerre à, *va.*

Испытване, *sm.* l'expérience *f*, la recherche,
vérification, enqête, récongnition *f*, schibbo-
leth *m.* épreuve judiciaire *f*; 1. на —, à
l'épreuve; 2. (*на противната страна*), la
contre-enquête; 3. прѣмунувамъ прѣвъ върло
—, *va. fig.* passer par l'étamine *f*.

Испытливъ, *adj.* questionner.

Испытникъ и -твачъ, *ка*, *s.* examinateur,
scrutateur, trice; un questionnaire et -neur,
vérificateur *m*; || *fig.* un sondeur; || (*членъ*
на инквизиция), un qualificateur.

Испытня, *sf. Jur.* le question.

Испытъ, *sm.* l'examin *m.* épreuve *f*.

Испждень, *adj.* exilé *m.* cougu; || (*извжъ*
прѣдълитѣ), déporté.

Испждамъ, *va.* bannir, faire désertir ou déguerpir, décaser, ostraciser; 1. *fig.* balayer; 2. *fat.* évincer; 3. (*дѣволъ*), exorciser; 4. (*на друга страна*), proscrire; 5. (*изъ легло зебрь*), lancer; || *Vén.* forlaner; 6. (*нѣкого*), envoyer au peautre, envoyer promener; || (*отъ мѣстото му*), dégoter; 7. (*накъ*), rechasser; 8. (*отъ постътъ*), *Milit.* déloger; 9. (*изъжнь прѣдѣлѣтъ*), confiner; 10. (*силомъ*), *fig.* dénicher; 11. (*да сѣзе отъ горѣ*), faire déjucher; 12. (*на чуждо мѣсто*), exiler; 13. гледать да са испждамъ (*единъ другъ*), jouer au bout-hors *m.*

Испждаме, *zn.* le ban, le débusement; 1. *Jur.* la relégation; 2. (*изъжнь прѣдѣлѣтъ*), le confinement; || *Jur.* l'abannation *f.*; 3. (*на ажнь или на чуждо мѣсто*), l'exil *m.*; 4. (*на друго мѣсто*), la proscription; 5. мѣсто —, *fig.* l'exil *m.*; || (*въ Испаніи*), les présides *f.*

Испждникъ, *sm.* un proscripateur.

Испжната кѣтка, *sf.* *Agric.* le billon; || *правя -кы на прѣкопана земя*, *va.* *Agric.* billoner.

— *работа*, *sf.* ronde bosse *f.*; || (*на ссждодве*), la bosselage.

— *страна*, *sf.* la convexité. [*саве.*]

Испжнато-вдѣлнать, *adj.* convexo-con-

— *издѣване или изрѣване*, *zn.* le relief.

Испжнатость, *sf.* la convexité, le renflement, la saillie; || (*на листо*), *Bot.* la bosselure.

Испжнать, *adj.* bombé, proéminent, protubérant, gibbeux; 1. *Bot.* bosselé; 2. (*и отъ дѣлѣтъ страны*), convexo-concave; 3. (*за стѣлнь*), renflé; 4. (*за стѣкло*), convexe.

Испжнаты образы (*на плоча*), (*воузъ Бареліефъ*).

Испжнувамъ, *vn.* éclater; 1. *fig.* ressortir, se pousser; 2. *испжнува* (*за зидъ*), *v. imp.* il bouffe; || *Archit.* il forjette.

Испжнуване, *zn.* le bombement, la proéminence; 1. *Anat.* l'éminence *f.*, protubérance *f.*; 2. (*на зидъ*), le forjet et forjetture *f.*; 3. (*на ризница*), la tetine.

Испжчень, *adj.* *Méd.* météorisé; || (*за пусало*), tendu. [*сопе.*]

Иссопъ, *sm.* *plante*, l'hysope *f.*; — *пень*, d'hy-

Истацнвамъ, *va.* humaniser, polir, épurer, déniaiser; || *fig.* dérouiller; || — *са*, *vr.* se déniaiser, || *fig.* se dérouiller.

Истацне, *zn.* l'éducation *f.*

Истацненъ свѣтъ, *sm.* *fig.* les salons *m.*

Истеглевамъ, *vn.* retirer, étirer, detirer, arracher, dégager, sortir, dépêtrer, supporter; 1. *Mar.* 'haler; 2. (*отъ ажбытъ на кучеата*), démordre; 3. (*съ капумы*), ajuster; 4. (*отъ калъ-та*), désembourber; 5. (*хотка*), *Mar.* lever, appareiller; 6.

(*пары отъ нѣкого*), pressurer; || *fig.* sucer; 7. (*сабя*, *металлъ*), tirer; 8. (*телъ т.*), arguer; 9. (*прѣтърявамъ*), prendre en patience *f.*; 10. който истеглева жѣлтицы, un ajusteur.

Истеглевачъ (*на златенъ телъ*), *sm.* tireur d'or, *m.*; || (*на жѣлзени*), un agreueur.

Истеглеване, *zn.* l'étirage *m.*, extraction *f.*; || (*телъ*), le tirage; || (*съ капумы*), l'ajustement *m.*

Истегленъ, *adj.* tiré.

Истеглително санджче, *zn.* le tiroir.

Истерика (*матчица*), *sf.* *Méd.* l'hystérie; || *страдаецъ отъ —*, *hystérique adj.*

Истерически, *adj.* hystérique; || (*инохондрически*), *Méd.* vaporeux.

Исти, *adj.* véritable (*воузъ Сжицъ*).

Истиквамъ (*нѣкого*), *va.* supplanter.

Истикване, *zn.* la supplantation.

Истина, *sf.* la vérité, le vrai; 1. *на —*, *adv.* à la vérité, vrai *et* —ment, au juste, de fait; 2. *и на —*, voire; 3. —, *interj.* parlebleu et pardi ou pardine.

Истинвамъ, *vn.* refroidir, se congeler, se morfondre; || *fig.* se refroidir. [*ment.*]

Истинване (*въ дружина*), *zn.* le refroidissement.

Истинни и -нски, *adj.* solide, constant, vrai, sérieux, de profession. [*fait.*]

Истинно, *adv.* vraiment, dans le fait, par le fait.

Истинска захарева тръстинка, *sf.* la bagasse et bagace.

— *побожность*, *sf.* la mysticité.

Истински, *adj.* exact, essentiel, juste, véritable, loyal, foncièrement, franc, positif.

Истинско, *adj.* gravement; || — *то*, *zn.* le positif, le solide. [*à la porte.*]

Истрирамъ, *va.* chasser; || (*изъ кѣлѣтъ*), mettre

Истриквамъ, *va.* exprimer; || (*сокъ*), épreindre; || (*съ тискало*), pressurer.

Истрикване, *zn.* l'expression; || (*на гроздіе*), le pressurage.

Истрикванеа (*юспе т.*), *zn. pl.* le marc.

Истриковачъ (*на гроздіе*), *sm.* un pressureur.

Истичамъ, *vn.* s'enfuir; 1. истича, *v. imp.* il leve, il coule, il découle de; 2. истичаа, *vr.* elle se décharge dans; 3. (*за вода*), elle s'écoule; 4. (*за рѣка*), il débouche; 5. който истича, découlant, *adj.*; 6. който са истича, effluent, *adj.*

Истичане, *zn.* le découlement, le coulage, émanation *f.*; || *Phys.* l'effluence *f.*, effluve *m.*; || (*вода*), l'écoulement *m.*

Истласкувамъ (*отъ мѣстото нѣкого*), *va.* faire sauter.

Истълкувамъ, *va.* expliquer, interpréter, élucider, démontrer.

Истълкуване, *zn.* la paraphrase.

Истълкувателенъ, *adj.* herménéutique.

Истмическыя игры, *sf. pl.* jeux isthmiques ou —miens *m.*

Истоварямъ, *va.* débarquer.
 Истоваряне, *sm.* le débarquement.
 Истокъ, *sm.* l'orient *m.*, l'est *m.*, le levant, l'aurore *f.*
 Исторникъ, *sm.* un historien. [storiette *f.*
 Историка (приказчица), *sf.* le conte, l'histoire, *sf.* l'histoire *f.*; || (за скоропилны животны), la carcinologie.
 Историкографически, *adj.* historiographique.
 Историкографъ, *sm.* un historiographe.
 Исторически, *adj.* historique *et* -torial; -ски, -ment. [stoire, *m.*
 Историческо изображение, *sm.* tableau d'histoire.
 Историченъ, *adj.* tautologique, pléonastique.
 Историчие, *sm.* la tautologie.
 Источвамъ, *va.* affiler.
 Источень, *adj.* oriental. [l'eurus *m.*
 — вѣтеръ, *sm.* vent d'amont *m.*, l'est *m.*, — сапѣръ (синъ лхонтъ), *sm.* la télésie.
 Источна амплитуда, *sf.* Astr. amplitude orbitale *f.*
 — Римска Имперія, *sf.* le Bas-Empire.
 Источникъ, *sm.* fig. la source, le germe.
 Источны страны, *sf. pl.* l'orient *m.*, le levant; 1. -чытъ народы (туркоземлянтъ), les orientaux *m.*; 2. принимаъ -чны обычай, *va.* s'orientaliser, 3. вѣщъ на -чны евыщы, un orientaliste.
 Истривамъ, *va.* essuyer, froter, torcher, récurer, oblitérer, effacer; 1. (дѣте), *pop.* ébrener un enfant; 2. (каль-та), déerotter; 3. (писало), biffer; 4. (отъ ржда металъ), *Chim.* décarper; 5. (съ слама каль), bouchonner; 6. (сскждове), écurer; 7. (топъ), écouvillonner; 8. -са, *vr.* s'oblitérer, s'effacer, se moucher; 9. истриваса (за монета), *v. imp.* elle fraye.
 Истриване, *sm.* le frottage, écurage *m.*, détritition, radiation *f.*, décarpage *m.*, oblitération *f.* [un déerotteur.
 Истривачъ, *sm.* un frotteur; || (на ботушы),
 Истритъ, *adj.* râpé; || (за монета, за на-мникъ), *Num.* fruste.
 Истрошавамъ, *va. fig.* démantibuler.
 Истрибушивамъ, *va.* éventrer.
 Истригвамъ, *va.* lâcher; || -са, *vr.* s'échapper.
 Истригвамъ, *va.* ébarber.
 Истригвувамъ, *va.* doler; || (нѣкого), *pateliner*; || (нѣщо), *fig.* trafiquer de.
 Истриквамъ, *va.* brillanter.
 Истрикване, *sm.* le décarpage.
 Истрикулевамъ (на напръдъ), *vr.* rouler.
 Истрикулеване, *sm.* la roulade.
 Истрипнать (за става), *adj.* entrepris.
 Истрипнувамъ, *vr.* s'engourdir.
 Истрипнуване, *sm.* l'engourdissement *m.*; || *Med.* la contracture.
 Истрисакъ, *sm.* un nain, pygmée *m.*, marmoset *m.*; || *fig.* un basset, embryon *m.*, bamboche *f.*; || *jam.* un magot.

Истрисаче, *sm.* un culot.
 Истрисевамъ (платъ), *va.* secouer.
 Истрисеване, *sm.* *Med.* la rupture; || *Chir.* la descente.
 Истрибвамъ, *va.* détruire, tuer, dévorer, étouffer, exterminer, anihiler, dépeupler, consommer; || *fig.* extirper, faucher.
 Истрибване, *sm.* l'extermination *f.*, extinction, destruction, annihilation, consomption *f.*; || *fig.* la déconfiture; || (на злоупотрѣбена), la réformation, la réforme.
 Истрибвачъ, *ка, s.* exterminateur, extincteur, destructeur, -trice.
 Истрибителенъ, *adj.* exterminateur.
 Истрибителность, *sf.* la destructibilité.
 Истрибливъ, *adj.* destructible.
 Истризнявамъ, *vr.* désenivrer, dégriser; || *jam.* dessouler; || (слѣдъ скъ), *cuver* son vin.
 Истризняване, *sm.* le désenivrement.
 Истрисквамъ, *vr.* éclater.
 Истудилникъ, *sm.* le carafon.
 Истудявамъ, *va.* refroidir, morfondre; || -са, *vr.* se refroidir. [la réfrigération.
 Истудяване, *sm.* le refroidissement; || *Chim.*
 Истудявателенъ, *adj.* *Chim.* réfrigérant; || -валникъ, *sm.* *Chim.* le —, *sm.*
 Истый, *adj.* même, le même; || съ — начинъ, de même, tout de même (voyez Исти).
 Истыгамъ, *va.* tirer, tendre, tirer en longueur; || (на дължъ), allonger; || -са, *vr.* s'étaler, s'allonger, traîner.
 Истыгане, *sm.* l'extension *f.*, la dimension.
 Истыгнать, *adj.* tendu.
 Истжкане, *sm.* le tissage, le tissu.
 Истжкавъ, *part.* tissu.
 Истжкменъ, *adj.* bien proportionné *m.*, assortissant à, regulier.
 Истжкмявамъ, *va.* ajuster, raccorder, assortir, répondre; 1. *fig.* contre-balancer; 2. -са, *vr.* s'ajuster à ou avec. se recruter, s'assortir; 3. (съ), se proportionner à; 4. *fig.* rimer.
 Истжмяване, *sm.* le raccord *et* -ement; || (на напръдъ), l'ajustage *m.*
 Истжчавамъ, *va.* aménager, amenuiser, subtiliser, alléger; 1. *fig.* dégrasser, 2. (вкусъ), épurer; 3. -са, *vr.* s'amincir, s'amollir, s'épurer, se raffiner; 4. *jam.* se câliner.
 Истжчаване (на писало), *sm.* le marivaudage.
 Истжччене, *sm.* l'amincissement *m.*, la subtilité; || (на вкусъ), l'épuration *f.*
 Истжчченость, *sf.* le raffinement.
 Истжчченъ, *adj.* subtil.
 Истжччены хытрины, *sf. pl.* les subtilités *f.*
 Истжчнямъ, *vr.* affaiblir.
 Истжчнувамъ, *va.* fourrager.
 Исхарчевамъ, *va. t.* gaspiller, dilapider.
 Исхарчеване, *sm.* la dilapidation.

Исхвалевамъ, *va.* sonner.
Исхвъркамъ, *va.* partir; || **исхвъркать**, *v. imp.* ils volatilisent, ils éjaulent.
Исхвъркане, *sn.* la volatilisation; || **способъ** за —, *Chim.* volatilisable, *adj.*
Исхвъркателъ, *adj.* éjaculateur; || *Chim.* volatil; || **става** —, *v. imp.* il se volatilise.
Исхвъркателность, *sf.* la volatilité.
Исхвърлеване, *sn.* l'éruption *f.*, la vidange; 1. (на повечето букви *отъ една рѣчь*), l'abréviation; 2. (*нѣщо отъ смѣтка*), la souffrance; 3. което е за —, excrementueux et -mentiel ou -mantitiel, *adj.*
Исхвърлеванеа (*отъ море*), *sn. pl.* le varech.
Исхвърлений ечемикъ (*отъ бира*), *sm.* la drague.
Исхърлямъ, *va.* rejeter, abolir, déblayer, désarçonner, exéretér, éjaculer; 1. *fig.* éliminer; 2. (*на бръгъ-тъ ладя*), échouer; 3. (*книги*), écarter; 4. (*книга въ игра*), se défausser; 5. **исхърля** огаънъ (*за волканъ*), *v. imp.* il vomit.
Исхърча, *v. imp.* il saillit, il sourde; || (*за вода*), elle jaillit; || (*за теуливостъ*), il rejaillit.
Исхърчане (*на вода*), *sn.* la saillie.
Исхърчителъ, *adj.* jaillissant.
Исхлупенъ, *adj.* déprimé.
Исхлупяса, *v. imp.* il s'écaille.
Исхлямамъ, *va.* se creuser.
Исхлямеване, *sn.* la concavité; || *Vén.* la cavée.
Исхлямень, *adj.* creux; || *Bot.* rétus.
Исходъ (*Мойсеова книга*), *sm.* l'exode *m.*
Исхоквамъ, *va. pop.* régouler.
Исхранване, *sn.* la sagination.
Исхранено пиле, *sn.* la gelinotte.
Исхрачване (сръдство за —, *Méd.* flegmogone), *adj. sm.*
Исхърсно дѣло, *sn. fig.* le grec.
Исхъртень, *adj. fig.* leché.
Исхъртявамъ, *vn.* se raffiner.
Исхъбене, *sn. dim.* l'usure *f.*
Исхъбенъ, *adj.* usé, disgracié de la nature; || *fig.* obtus.
Исхъбявамъ, *va.* emousser, tronquer, détériorer, user, difformer, ébrécher; || *-ca, vr.* se détériorer, s'user, se blaser.
Исчезнувамъ, *vn.* disparaître, s'évanouir, se dérober, se fondre, s'envoler, se perdre, tomber; || *fig.* s'aplanir, s'éclipser; || *pop.* s'épouffer.
Исчезнуване, *sn.* la disparition et -parution; || (*на Рона*), la perte du Rhône.
Исчеревамъ, *va.* étripér.
Исчерпевамъ, *va.* épuiser, puiser, délabrer; 1. *fig.* tarir; 2. (*вода*), assécher; 3. (*водата изъ ладя*), agréner; 4. (*всичкътъ сръдства*), être au bout de son rouleau; 5. (*съ давань*); *fig.* pressurer,

Исчерпване, *sn.* l'épuisement *m.*, puisage *m.*; || **способъ** —, *Math.* methode d'exhaustion *f.*
Исчерпливъ, *adj. fig.* épuisable.
Исчърпвльнъ, *adj. fig.* cramoisie.
Исчистевамъ, *va.* nettoyer, purger, dégorger, désobstruer, vider; 1. *Méd.* déterger; 2. (*каль-та*), débourber; 3. (*копыто у коня*), pager.
Исчистеване, *sn.* la vidange.
Исчудвамъ, *va.* étonner, surprendre; || *-ca, vr.* s'étonner de, s'ébahir; || *-меса* (*единъ на другъ*), *pl.* s'entr' admirer.
Исчудване, *sn.* l'étonnement *m.*, ébahissement *m.*; || **гледамъ съ** — на, être en contemplation; || **извънъ себи-си съмъ отъ** —, je n'en reviens pas.
Исчуденъ, *adj. fam.* ébaubi.
Исчуквамъ, *va.* forger; 1. (*жельзо*), battre; 2. (*неστοпленъ металлъ*), écrouir; 3. (*облы сждове*), bosseler.
Исчукване, *sn.* le forgeage; || (*на нестопленъ металлъ*), écrouissement *m.*
Исчуквателъ, *adj.* maniable; || *fig.* obéissant.
Исчукливостъ, *sf.* la malléabilité.
Исчуковльнъ, *adj.* forgeable, malléable.
Исчуковлевамъ, *vn. pop.* s'épouffer.
Исчкъвамъ (*нѣщо*), *va. fig.* guigner.
Исщипвамъ, *va.* éplucher.
Исщипване, *sn.* l'épluchage et -chement *m.*
Итальянска гайдичка, *sf.* la sourdaline.
— маслина, *sf.* la picholine et olive —, *f.* — опера (*въ Паризъ*), *sf.* les bouffis *m.* — свойщина (*въ говоренето*), *sf.* un italianisme; || **употрѣбямъ** —, *va.* italianiser.
Иттрий (*металъ*), *sm. Chim.* l'yttréum.
Ихневмонъ (*Фараонова мышка*), *sm. quadr.* l'ichneumon ou rat de Pharaon, *m.*
Ихнографически, *adj.* ichnographique; —скы, —мент. [l'ichnographie *f.*
Ихнографъ (*планъ ради сграда*), *sf. Archit.*
Ихнографъ (*брѣздачъ*), *sm.* un ichnographe.
Ихтене, *sn.* l'écho *m.*, résonance *f.*, résonnement *m.*, tintement, son *m.* [tique.
Ихтителъ, *adj.* retentissant, phonocarp.
Ихтиологически, *adj.* ichthyologique.
Ихтиология (*рыбословіе*) *sf.* l'ichthyologie *f.*
Ихтиологъ, *sm.* un ichthyologiste et -logue.
Ихтя, *vr.* sonner; || **ихтя**, *v. imp.* il retenti, elle résonne.
Ичоглянъ (*султански слуга*), *sm.* un icoglan.
Ищкынъ (*конски*), *sm. t.* le trot; 1. **вървя съ** —, *vn.* trotter; 2. **който върви съ** —, *trotte-menu, adj.*; 3. **конъ съ** —, le trotteur; 4.
Ищяхъ (*пріеть, прѣдка*), *sm. t.* l'appétit *m.*; || **нѣмане** —, *Méd.* l'inappétence *f.*
Ищене, *sn.* la prétention, complainte *f.*, imploration, curiosité, fantaisie *f.*; || *fig.* la démengeaison.

Ищець, *sm.* un poursuivant, complainant, requérant, plaideur *m.*, postulant, ante, *s*; || (*назадъ нѣщо*), un réclamateur.

Ищтеленъ, *adj.* *Jur.* rogatoire.

Ищливость, *sf.* l'exigibilité *f.*

Ищливъ, *adj.* appetible; || (*което може са иска*), exigible.

Ищж и Искамъ, *va.* prétendre, exiger, entendre, arrêter; 1. (*и назадъ нѣщо*), réclamer; 2. (*и въ сждба*), requérir; 3. *който* ище, arrêtatif, *adj*; 4. *което* трѣбува да са поще, *Jur.* quérable, *adj.*

I.

I

I, *sf.* la dixième lettre de l'alphabet bulgare.

Иады (*свѣзбѣдіе*), *sf. pl. Astr.* les Hyades *f.*

Иануарій, *sm.* le janvier; -рски, de janvier.

Иатрохимія (*медицинска химія*), *sf. Méd.* l'iatrochimie *f.*

Иатусъ, *sm. Gram.* le bâillement.

Иадинтъ (*камыкъ*), l'hyacinthe; || —, *plante*, la jacinthe ou hyacinthe; || -тоцвѣтливъ, *adj.* hyacinthin.

Иезуитски, *adj.* jésuitique; -ски, -ment.

Иезуитско учене, *sm.* le jésuitisme.

Иезуитъ (*членъ на иезуитска община*), *sm.* un jésuite.

Иерархически, *adj.* hiérarchique; -ски, -ment.

Иерархія, *sf.* la hiérarchie.

Иерейски, *adj.* hiératique.

Иерейство, *sm.* la prêtrise.

Иерей, *sm.* un prêtre.

Иероглифически, *adj.* hiéroglyphique.

Иероглифъ (*тайнственъ знакъ*), *sm.* l'hiéroglyphe *m.*

Юлий

Иерофантъ (*елевзински жрецъ*), *sm.* un hiérophante.

Иисусъ-Христость, *sm.* le Jésus et Jesus-Christ.

Ижица, *sf.* nom bulgare de la lettre I.

Икане (*често употрѣбене на и въ говоръ-тъ*), *sm.* l'iotacisme *m.*

Иодъ, *sm. Chim.* l'iode *m* et iodine *f*; -день, d'iode; || съединене на нѣкои тѣла съ —, *Chim.* l'iodure *m.*

Ионійски и -нически, *adj.* ionique et ionien.

Иорданъ-рѣка (*свѣзбѣдіе*), *sm. Astr.* le Jourdain.

Иудейски, *adj.* judaïque, juif; -ски, -ment; || слѣдвамъ — законъ, *va.* judaïser.

Иудейство (*иудейска вѣра*), *sm.* le judaïsme.

Иудино дърво, *sm.* arbre, le gainier.

Иулиански (*за календаръ*), *adj.* julien.

Юний (*мѣсець*), *sm.* le juin; -неки, de juin.

Юлій (*мѣсець*), *sm.* le juillet; -неки, de juillet.

K.

K

K (*ка*), la onzième lettre de l'alphabet bulgare.

Кабалстника, *sf.* la cabale. [ment.

Кабалстически, *adj.* cabalistique; -ски,

Кабалствъ, *sm.* un cabaliste. [vire.

Кабаларъ и -лярингъ, *sm. Mar.* la tourne-

Кабарга, *sf. татм.* le chevrotain ou porte-

Кабелтовъ, *sm. Mar.* le câbleau et câblot; || (*малка ортома*), le grelin; || (*мѣрка за дължина, 120 стъжжини*), encablure *f.*

Кабинетъ, *sm.* le cabinet; || (*за хартии*), le serre-papiers.

Кабриолетка, *sf.* le boghei et bokei.

Кабриолетъ, *sm.* le cabriolet.

Кавалерска господарница, *sf.* une chevalière.

Кавалерски поредъ, *sm.* ordre de chevalerie, *m.*

Кавалеристъ, *sm.* un cavalier. [valerie.

Кавалерія, *sf.* la cavalerie; -рійски, de ca-

Кавалеръ, *sm.* un gentilhomme, décoré *m*; 1. (*и Fortif.*), le cavalier; 2. (*титла*)

écuyer *m*; 3. (*на орденъ отъ първа стъ-*

Кавалкада, *sf.* la cavalcade.

Каваль (*овчѣрска свирка*), *sm.* le pipeau.

Каватина (*арія*), *sf. Mus.* la cavatine.

Кавдинска пжтека, *sf.* fourches caudines *f.*

Кага (*ладія*), *sf. Mar.* la cague.

Кадансъ, *sm. Mus.* la cadence; || наглед-

Кадастрень, *adj.* cadastral.

Кадастръ (*кетюкъ т.*), *sm.* le cadastre; *права* — (*замикуваль на кетюкъ-тъ*), *va.* cadastrer; || *правяне* —, le cadastrage.

Кадачъ, *sm. fam.* un encenseur.

Кадетъ, *sm. Milit.* un cadet.

Кадилница, *sf.* l'encensoir *m.*, la cassolette.

Кадилниносещъ, *sm.* un thuriféraire.

Кадифе (*платъ*), *sm.* le velours, la peluche et pluche; -фаякъ, de pluche; 1. (*о три коприляни нищкы*), velours à trois poils,

т; 2. *(пътяно)*, velours épinglé, 3. *(на-лучно)*, velours d'Utrecht; 4. приличень на —, velouté, *adj.*

Кадифяна ивица или лента, *sf.* le velouté; || *Techn.* la chenille. [d'Inde.]

— **каджика**, *sf.* plante, le tagète ou oeillet

— **шѣпчица**, *sf.* le mortier.

Кадифястъ, *adj.* velouté.

Кадія, *sm. t.* un cadî.

Кадранъ, *sm.* le cadran.

Кадмій (металъ), *sm. Chim.* le cadmium.

Кадриалъ, *sf.* la contredanse; || *(въ каруселъ)*, la quadrille; || *(хоро и игра на книги)*, le quadrille.

Кадръ, *sm. Milit.* le cadre.

Кадж, *va.* fumer.

Каджика, *sf.* oiseau, le chardonneret; || *(пиле)*, le griset; || —, *plante*, l'abutilon *m.*

Каспутово масло, *sm. Pharm.* huile de casjerut *m.*

Казакниъ (женска дрѣха), *sm.* le casaquin.

Казакъ, *sm.* un cosaque.

Казане, *sm.* le dit.

Казанъ, *adj.* dit; || **выше -ный**, le dit, la dite; || **леко -но**, c'est bientôt dit.

Казарка (сѣверна гжска), *sf.* oiseau, la cravan.

Казарма (кашла т.), *sf.* la caserne; || **въспиране да са излѣзе изъ —**, le consigne; || **въспирамъ да са отлѣчатъ отъ —**, *va.* consigner.

Казачокъ (игралне), *sm.* la cosaque.

Казачко навалыване, *sm.* le 'hourra et 'hourah.

Казвамъ, *vn. va.* dire, dicter, proférer, faire voir, apprendre, savoir, faire *(avec un infini)*; 1. *(изведнашъ нѣщо умно)*, rencontrer; 2. *(много за себе-си)*, s'en faire accroire; 3. *(си мисль-та)*, fig. émettre; 4. *(и насрѣща)*, répliquer; 5. *(наустъ слово)*, réciter; 6. *(нѣкому, за)*, parler à, de; 7. *(нѣкому направо)*, ne pas mâcher ce qu' on pense; 8. *(за нѣкого)*, s'avouer de; 9. *(на нѣкого)*, témoigner contre; 10. *(оце единъ нѣтъ)*, répéter; 11. *(нагъ това скъцото)*, fam. gabâcher; 12. *(слово безъ да бѣда приготвенъ)*, parler d'abondance; 13. **кажете щото щете**, vous avez beau-dire; 14. **право да кажа**, à dire vrai; 15. **тѣй да кажа**, pour ainsi dire; 16. **що ще рече това** qu' est-ce à dire; 17. **казвать (хората)**, *pl.* on dit; 18. **-са**, *vn.* s'annoncer.

Казване, *sm.* le dire; || *(на свѣсть-та)*, dic-tamen de la conscience, *m*; || *(наустъ слово)*, la récitation.

Казематъ, *sm. Fortif.* la casemate; || **направенъ съ -ты**, casematé, *adj.*

Казино, *sm.* le casino.

Казливъ, *adj.* fig. le tiercelet.

Казмиръ (платъ), *sm.* le casimir; **-рентъ**, de casimir; || *(шалъ)*, le cachemire.

Казунсть (расправачъ на гузености по вѣрата), *sm.* un casuiste.

Канкѣи, *sm. t.* (voyez Варкаръ).

Канкъ, *sm. t.* le saïque et sale (voyez Ладія).

Каймаканиъ и -камъ, *sm.* un caïmacan.

Каймакъ, *sm. t.* (voyez Смѣтана).

Кайманъ, *sm.* reptile, l'alligator *m*, caïman *m.*

Кайсѣи, *sf.* l'abricot *m.*

Канче (ботъ Мор.), *sm.* l'embarcation *f.*

Каншъ (за удавяне), *sm. t.* la 'hart, le lacet.

Какавида, *sf.* la chrysalide ou nymphe.

Касао, *sm.* le cacao; || *(най-зубаво)*, *Com.* cacao caraque *m.*

Касаовникъ, *sm.* le cacaoyère et cacaoitière.

Касаовно дърво, *sm.* arbre, le cacaoyer et ca-caotier.

Касаовъ бобъ, *sm.* le cacao.

Касаовы чарупки, *sf. pl.* lacabosse. [toès.]

Какаду (качулясто папагалъ), *sm.* le kaka-

Каквина, *sf.* la qualité, la condition, la nature, espèce, modalité *f*, mode, propre *m*, partie *f*; 1. *fig.* l'aloï *m*, la cuvée, calibre *m*; 2. *(на овошки)*, l'acabit *m*; 3. **отъ добра —**, *fig.* marqué au bon coin; 4. **отъ зла — (за трѣска)**, pernicious, euse, *adj*; 5. **отъ лоша —**, *Med.* ferin; || *(за цурей)*, cacœthé, *adj*; 6. **на —**, *Gram.* qualificatif, *adj*; 7. **изговарямъ -та**, *vn.* *Gram.* qualifier; 8. **назначаликъ на —**, qualificatif, *adj*; 9. **съ добры -ны**, bien né.

Какво и Що, *pron. accus.* que et qu'; || **-то и да е**, à tout prix, à quelque prix que ce soit; || **-то ще да стане**, *adv.* au petit bonheur.

Како, *sm.* nom bulgare de la lettre **К.**

Какографически, *adj.* caeographique.

Какологически, *adj.* caeologique.

Какохимически, *adj.* caeochymique.

Какохимія, *sf.* *Med.* la caeochymie.

Какъ, *adv.* comme; 1. *interj.* quoi; 2. *conj.* du moment que, que et qu', par où, si et s'; || *fam.* 'hein; 3. **-то**, *adv.* à l'égal de; 4. **прѣп.** en qualité de, en guise de; || *conj.* tant; 5. — и да е, à la fourche, l'aquit, par manière d'aquit, quellement, de brie et de broc, par épaulees; || **-то са случи** *fam.* cohin-saha; 6. **-то и да бѣде**, *adv.* quellement; 7. **ужъ -то**, *conj.* comme si; || *adv.* comment; 8. **тѣй -то**, *fam.* quasi-ment; 9. **-то ще**, ad libitum.

Каквъ, *adj. pron.* quel, elle; || **-то и да бѣде**, quelconque, *adj.*

Калабалджъ, *sm. t.* (voyez Павликльо).

Калабелжъ, *sm.* potier d'étain, *m.*

Калаенъ пепель, *sm.* potée d'étain, *f.*

Калай и Нишаджръ, *sm.* l'étamure *f.*

Калайникъ, *sm.* un étameur, un plaqueur.

Калаины сѣдини, *sf. pl.* poterie d'étain, *f.*

Калансвамъ, *va.* étamer, plaquer.

Калансване, *sm.* l'étamage *m.*

- Каламарь**, *sm. mollusque*, le calmar, le cornet.
Каламбуристъ, *sm.* un calembouriste.
Каламбуръ (*игра думъ*), *sm.* le calembour.
Каламиръ, *sm. plante*, la giroflée.
 — корень, *sm. arbre*, le giroflier; || главу-
 лече отъ —, le girofle et clou de girofle; ||
 корица отъ —, canelle giroflée *f.*
Калафатарски ученикъ, *sm.* un calfatin.
Калафатаръ, *sm.* un calfat.
Калафатъ, *sm. Mar.* le calfaat, le radoub.
Калафатя (*ладія*), *va. Mar.* radouben; ||
 (*подводната часть на ладія*), *Mar.* sou-
 гауер.
Калафатяване, *sm.* la calfatage.
Калвинскы поблкъ, *sf. pl.* le calville.
Калвилъ, *sm.* le calville.
Калвинск, *adj.* calvinien. [calvinisme.
Калвинизмъ (*учене на Калвина*), *sm.* le
 Калвинистъ, *ка, sc.* calviniste, religionnaire;
 réformé, ée, s; || *fam.* un parpaillot.
Калдаржмъ, *sm. t.* (*вогъз Каменца*), ||
 права —, *va.* caillouter.
Кале, *sm. t.* (*вогъз Твърдия*).
Калевра, *sf. pl.* -ры, le soulier; -ренъ de
 soulier; || (*за играене*), le chausson.
Калейдоскопъ, *sm. Phys.* le kaléidoscope.
Калеко, *sm.* l'onele *m.*
Калеме-ченгелъ, *sm. t. Chim.* le vert-de-gris.
Календаръ, *sm.* le calendrier, almanach *m.*;
 градинарски или цвѣтенъ —, calendrier
 de flore. [calender.
Календеръ (*Персийски калугеръ*), *sm.* un
 Календы (*првъ денъ на мѣсець-тъ у Рим-
 лны*), *sf. pl.* les calendes *f.*
Калена стомана, (*сѣ ласеруа* *f.*
Калена теижура (*съ уши*), *sf.* le coquemar.
Калене *sm.* le recuit et recuite *f.*
Калене (*и на стомана*), *sm.* la trempe.
Каленъ, *adj.* terreux, boueux, gâcheux,
 croûté, bourbeux, fangeux, vaseux.
 — трапъ, *sm.* la fondrière.
Калиберъ, *sm. Artill.* la calibre; 1. (*за
 гюлле*), la vigote; 2. (*на коршумъ и
 гюлле*), le passe-balle et -boulet; 3. из-
 мѣревамъ или опрѣдѣлявамъ съ —, *va.*
 calibrer. [la chara.
Калимавка, *sf.* la calotte, le coqueluchon,
Калифатъ *m* и -фатъ, *n.* le califat.
Калифски, *adj.* califal.
Калифъ (*хизъ*), *sm.* le calife et khalif.
Калий (*металлъ*), *sm. Chim.* le potassium.
Калканъ (*бранило прѣдъ огнище*), *sm. t.*
 l'écran *m.* [de calmande.
Калмангъ (*платъ*), *sm.* la calmande; -женъ,
Кална дървеница, *sf. insecte*, le réduve.
Кално мѣсто, *sm. Ag.* la crapaudière; || *fam.*
 la porcherie.
Калны оплѣскванеа, *sm. pl.* l'éclaboussure *f.*
Каловитъ, *adj.* limoneux.
Каловозъ, *sm.* un boueur.
- Колонсчерпателна машина**, *sf.* le cure-
 môle, le dragueur et bateau dragueur.
Каломель, *sf. Phar.* le calomel ou calomélas.
Калориметръ, *sm.* le calorimètre.
Калоферецъ, *sm. plante*, le coq-des-jardins.
Каллава монета (*неиста*), *sf.* fausse mon-
 naie *f.*
Каллаво [права —, *va.* contrefaire.
Калпазанлъкъ, *sm. t.* la contrefaçon (*вогъз
 Уподобене*).
Калпазанъ и -нинъ, *sm.* un faux-monnaieur.
Калпакъ, *sm. t.* bonnet de nuit, la charpe.
Калугери (*монаси*), *sm. pl. fam.* la moi-
 naille.
Калутерка, *sf.* la soeur; 1. *fam.* la nonne
 ou nonnain; 2. (*отъ орденъ Визитация*),
 une visitandine; 3. послушлива —, soeur
 écoute.
Калугерски (*монашески*), *adj.* monacal;
 -скы, -lement; monastique, religieux, régulier.
 — начинъ, *sm.* la moinerie.
 — орденъ, *sm.* l'institut *m.*
Калугерско състояние, *sm.* la monasticité.
Калугерство, *sm.* le monachisme, la reli-
 gion; || *изваждамъ отъ* — нѣкого, *va.*
 défroquer; || *напустувамъ* —, *va.* se dé-
 froquer.
Калугерче, *sm. dim. fam.* un moinillon.
Калугерчица, *sf.* une nonnette.
Калугеръ (*монахъ*), *ка, s.* moine, moinesse;
 religieux, euse; || *pl.* -ри, *fam.* la moinerie;
 1. un frère, un régulier, caloyer; abbé, so;
 2. *fam.* un penaillon, un frocard; 3. (*бѣ-
 жамецъ*), moine défroqué *m.*; 4. (*просякъ*),
 un gurovague; 5. (*съ бѣло расо*), un blanc
 manteau; 6. права —, *va.* enfroquer; 7.
 останалый имотъ отъ — слѣдъ смъртъ-
 та му, la défroque. [guétrier.
Калцій (*майсторъ за калцы*), *sm.* un
Калцій (*металлъ*), *sm. Chim.* le calcium.
Калцы (*тозлуцы t.*), *sm. pl.* la guêtre; 1.
 за ѣзде (*дизовы калцуны t.*), la ga-
 mache; 2. съ мъжки —, guêtré, *adj.*; 3.
 обувамъ —, *va.* guêtrer et se —, *vr.*
Каль, *sf. et m.* la boue, bourbe, crotte,
 fange *f.*, limon *m.*, saleté *f.*, lie, vase, ordu-
 re, *f.* les vidanges, les fèces, les fondrilles *f.*,
 patrouillis *m.*, les curures, les effondrilles *f.*;
 1. *fam.* le margouillis; 2. (*отъ вино*), la
 boffée; 3. (*за свиня*), la souille; 4. (*съ
 слама*), la bauge, le bousillage; 5. (*за
 фарфорю*), la barbotin; 6. баянъ отъ —,
 les boues; 7. мѣсто отъ застоина на —
 ладія, *Mar.* la souille; 8. вкарвамъ въ
 —та, *va.* embourber; 9. опрысканъ съ —,
 l'éclaboussement *m.*; 10. опрыскувамъ съ —,
va. éclabousser.
Каляска, *sf.* le fiacre, la calèche, la chaise;
 -сченъ, de calèche; || (*съ сжыкателно
 чергило*), le soufflet.

Каля, *va.* acierer, recuire; 1. (*желѣзо*), tremper; 2. (*желѣзо пакъ*), retremper; 3. (*съ стомана*), acéger.

Калжпарь, *sm. t.* un modeleur, un formier.

Калжна глина, *sf.* la potée.

Калжпъ, *sm. t.* le modèle, la forme; || (*моделъ отъ гипса*), la bosse; || (*за фезъ*), le champignon.

Калжня, *va.* modeler.

Калжварь, *sm. t.* un gainier.

Калжвна фабрика и търговия, *sf.* la gainerie.

Калжхвъ, *sm. t.* la gaine; 1. (*на ножница*), faux fourreau *m*; 2. (*за оржжѣ*), manteau d'armes, *m*; 3. (*отъ пѣча за пушка*), le porte-crosse.

Камакъ и -мыкъ (*pl.* -мацы и -маніе), *sm.* la pierre; -менень, отъ камыкъ, de pierre; 1. le caillou, la pièce, la silix; 2. *фг.* le marbre; 3. безцѣнь —, pierre précieuse, pierre fine; 4. варовитъ — pierre calcaire; 5. гипсовъ —, pierre à plâtre; 6. мекъ —, pierre à taille; 7. пикочепъ —, *Méd.* la pierre; 8. (*за воденица*), la moralite; 9. (*за зидъ*), le libage; 10. (*на игра дама*), la dame; 11. (*за настилане*), le gabot; 12. (*въ мѣхуръ-тъ*), *Méd.* le calcul; 13. — прѣпльване, pierre d'achoppement *m*; 14. (*за сграда*), le cliquant; 15. стѣпало (*за въсѣдане конъ*), le montoir; 16. устой (*на мостъ*), *Archit.* la culée; 17. издѣване —, le démaigrissement; 18. ставане — въ тѣлото, *Méd.* la lithiasie; 19. издѣвань —, *va.* démaigrir; 20. прѣобръщамъ въ —, *va.* pétrifier, lapidifier; 21. който разбива —, *Méd.* calculifrage; 22. *pl.* -маніе (*за изравняване зидове*), les arases et pierres d'arases *f*; 23. (*за калдаржмъ*), le cailloutis; 24. настиламъ съ — пать, *va.* paver, caillouter; || (*пакъ*), pavé; 25. настеля —, *Géol.* l'assise *f*; 26. очистеване отъ —, l'épierreage *m*; 27. очистевамъ —тъ на градина, *va.* épierger; 28. редъ —, *Archit.* l'assise *f*; 29. съ навърляны трошны — у вода, à pierres perdues; 30. убиване съ —, la lapidation; 31. убивамъ съ — или хвърлямъ — слѣдъ нѣкого, *va.* lapider; 32. става камыкъ, *v. imp.* il se lapidifie.

Камадудецъ (*монахъ*), *sm.* un emaldule.

Каманякъ, *sm.* amas de pierres, *m*.

Камара, *sf. Mar.* la cabine; -рень, de la cabine.

Камарка, *sf. Mar.* la carosse.

Камары и вѣнчкытъ отдѣльны мѣста, *Mar.* les emménagements et aménagements *m*.

Камаче (*отъ домино*), *sm.* le dé; || -та, *pl.* (*дѣтиска игра*), la pierrette.

Камбала, *sf. poisson*, la limande, la barbue ou carrelet *m*, la sole; || (*бранилна рыба*), le pleuronecte; || (*палтукъ*), *H. nat.* rhombem.

Камбана, *sf.* la cloche. le bourdon; 4. *Archit.*

la campane; 2. бия —, *va.* sonner; 3. удрямъ —, *va.* tinter.

Камбанень, *adj.* campanaire.

Камбанска мѣдь, *sf.* la fonte.

Камбански звъжъ, *sm.* la coupetée.

Камбаниясть, *adj.* campaniforme.

Камбузъ, *sm. Mar.* la cuisine. [самѣе.

Камей, *sm.* le camaïeu; || (*сжхлѣ камыкъ*), la

Камель (*ладія*), *Mar.* le chameau.

Каменарница, *sf.* l'ardoisière *f*.

Каменарски чукъ, *sm.* l'épinceoir *m*.

Каменаръ, *sm.* un ardoisier.

Каменисто срастеване, *sm.* (voyez Безоаръ).

Каменница *f* и -никъ, *m.* (*калдаржмъ t.*),

la ravé; 1. правя —, *va.* paver; 2. правяне — и каманіе за —, le ravage, le ravé; 3. прѣправяне —, le repavement; 4. издвигната — край къщата (*пешачень пжтъ*), le haut du pavé; 5. развалямъ —, *va.* dépaver; 6. майсторъ на — (*калдаржжмъ*), un paveur.

Каменливъ и -нисть, *adj.* pierreux, caillouteux, rocailleux; || *Anat.* pétreux; || (*за Аравія*), pétré.

Каменовъглиценъ, *adj. Géol.* choullier; || -вжгясть, 'houilleur; || -трапъ, 'houillière. — дѣлецъ, *sm.* tailleur de pierres, *m*; un statuaire, un appareilleur.

— мѣтна мортѣра, *sf.* le pierrier.

— печѣтникъ, *sm.* imprimeur lithographe *m*.

— печѣтница, *sf.* la lithographie.

— творень, *adj.* lapidifique. [lade.

— точець (*фолада*), *sm.* mollusque, le pho-

— трошителень, *adj.* saxifrage.

— чупецъ и -трошець, *sm.* le carrier.

— чупна трѣва (*баданъ*), *sf.* plante, la saxifrage.

— ѣдецъ (*червей*), *sm. H. nat.* le lithophage.

Каменно и -мачна болестъ, *sf.* le calcul;

|| което са относя до — и страдалецъ отъ —, calculeux, pierreux, *adj*; || операторъ на —, un lithotomiste. [vrière.

— кошара (*за караулъ*), *sf. Fortif.* la poi-

— матка, *sf. Minér.* la gangue.

— обграда, *sf.* le revêtement.

— планина, *sf.* le rocher.

— плоча, *sf.* la dalle; 1. *Typ.* le marbre;

2. настиламъ съ -чи земята, *va.* daller; 3.

настилане съ -чи, le dallage.

— соль, *sf.* sel gemme *m*.

Каменни и -менень, *adj.* pierreux; 1. *fig.* de marbre, de bronze; 2. *Géol.* rocheux; 3.

H. nat. pétré; 4. *Anat.* pétreux.

— джбъ, *sm. arbre*, l'yeuse ou chêne vert.

— лень, *sm.* (voyez Аміантъ et Азвестъ).

— ссждъ, *sm.* poterie de grès *m*.

— упоръ, *sm.* l'éperon *m*.

Каменно корыто, *sm. Archit.* la cuillère.

— насыпане, *sm.* la turcie; || (*на шоце*), l'empièrrement *m*.

Каменно сърдцеце, *sm.* coeur de roche ou de rocher.

— трошене, *sm.* la saignée.

Каменни или Земни вглица, *sm. pl.* la 'houille; || копачь на —, un 'houleur; || пълнен кошъ съ — (35 фунта), la verse.

— подмолы, *sm. pl.* le recif et rescif ou resiff.

— ссждины, *sf. pl.* la gresserie.

Камера (*u fig.*), *sf.* la chambre.

— клари или -свѣтла, *sf. Opt.* chambre claire ou camera-lucide. [noire.

— обскура, *sf. Opt.* chambre obscure ou

Камерарий (*при папски Дворъ*), *sm.* un camérier.

Камерднеръ, *sm.* valet de chambre, *m.*

Камериера (*при Дворове*), *sf.* une camériste et camériste.

Камерлингски чинъ, *sm.* le camerlingat.

Камерлингъ (*при папски Дворъ*), *sm.* un camerlingue.

Камертонъ, *sm. Mus.* le diapason.

Камла, *sf. quadr.* le chameau; 1. (*за вѣзде*), le méhari; 2. женска —, *H. nat.* la chamelle; 3. (*скакалецъ*), *insecte*, la sauterelle.

Камиляръ, *sm.* un chamelier.

Камилска козина, *sm.* le testif.

Камилски пилецъ, *sm.* oiseau, l'autruche *f.*

Камилче, *sm.* le chamelon. [d'althea.

Камилякъ, *sm. plante*, l'althea *m.*; -ляченъ,

Камина, *sf.* la cheminée, le feu.

Камлотъ (*платъ*), *sm.* le camelot; -тенъ,

de camelot. [chambre, *m.*

Каммеръ-юнкеръ, *sm.* gentilhomme de la

Каммерхеръ, *sm.* un chambellan; -хереки, de

chambellan.

Кампаня, *sf. Milit. Mar.* la campagne.

Кампешко дърво (*бакалъ т.*), *sm.* bois de

Camphêche, *m.*

Камфора, *sf.* le camphre; -ренъ, de camphre;

|| размывамъ съ —, *va.* camphrer; || раз-

мытъ съ —, camphré, *adj.*

Камфоренъ, *adj.* camphré.

Камфорно дърво, *sm.* arbre, le camphrier.

Камфорна трѣва, *sf. plante*, la camphrée

et camphorata.

Камшиковиденъ, *adj.* *H. nat.* flagelliforme.

Камшикъ, *sm. t.* le fouet; 1. и биене съ —,

Камшиче (*за конъ*), *sm. t.* la cravache.

Камшлжкъ, *sm. t.* la cannaie.

Канадска попадійка, *sf. matt.* le pécan.

— рысь, *sf. quadr.* le chat-cervier.

Канадски баруекъ, *sm. quadr.* le saquejou.

— сѣверенъ елень, *sm. quadr.* le caribou.

Каналъ, *sm.* le canal, le chenal; 1. *Géogr.*

la manche; 2. влязямъ въ —, *vn. Mar.*

empancher; 3. излязямъ отъ британскій

—, *vn. Mar.* démancher; 4. което може

стане —, canalisable, *adj.*; 5. прокопане

—, la canalisation; 6. прѣобръщамъ рѣка

на — или прокопавамъ — прѣвъ земя-

та, *va.* canaliser.

Канapé, *sm.* le canapé, le sofa et sofa, lit

de repos *m.*; || (*за спане*), la duchesse.

Канна (*лѣрка*, 3 *лаhti*), *sf.* la canne; ||

мѣрене съ —, le cannage.

Канара, *sf. t.* (*voyez* Скала).

Канарейска трѣва, *sf. plante*, l'alpiste *m.*

Канастеръ (*титюнь*), *sm.* le canasse et

canastre.

Канатъ (*крыло на сграда*), *sm. t.* l'aile *f.*

Канарче, *sm.* oiseau, le canari, le serin de

Canarie; -ченъ, de canari.

Канделабръ (*свѣщникъ съ раички*), *sm.*

le candelabre.

Кандидатство, *sm.* la candidature.

Кандидатъ, *sm.* un candidat, un aspirant; ||

(*на богословіе, у протестанти*), un pro-

posant.

Кандилка, *sf. plante*, la pervenche, le mou-

ron ou anagallis.

Кандило (*паничка*), *sm.* le lampion.

Кандилче, *sm.* le petit-four.

Канела, *sf.* la cannelle; || (*на бжква*), la

cannette; || дърво —, arbre, le cannellier.

Канеленъ цвѣтъ, *sm.* cannelé, *adj.*

Канене, *sm. fig.* le ragout.

Канжа, *sf. t.* le croc, le crochet; 1. (*же-*

лѣзна кука), le grappin et grapin; 2.

(*багоръ*), la gaffe; 3. (*у шжвачи*), la

chiffonière; 4. закачвамъ съ —, *va.* gaffer.

Канзу (*рокля безъ ржкавы*), *sm.* le canezou.

Канителенъ, *adj.* rancunier; || *fam.* ran-

cuneux.

Канфасъ-блокъ, *sm. Mar.* la galoche.

Канфоль, *sm.* la colophane et -phone;

-ленъ, de colophane.

Канонада, *sf.* la canonnade.

Каноненъ (*което са относя до каноника*),

adj. canonial.

Каноникъ, *sm.* un chanoine; -оникния, *f.*

une chanoinesse; 1. (*на св. Геновева*), le

génévésain; 2. (*блѣжачъ на имена*),

chanoine pointeur *m.*; 3. достоинство на

прѣденъ —, le personnat.

Каноническа правилностъ, *sf.* la canonicité.

Канонически, *adj.* canonique; -ски, -ment.

Каноничество, *sm.* le canonicat.

Каюніерска варка, *sf.* chaloupe canonnière *f.*
Каюніеръ, *sm.* un canonnier, un artilleur.

Канонъ (*за пушкани, тогъ т.*), *sm.* le canon; || *coll.* канони или артиллерія, l'artillerie *f.*; || (*звѣзда*), *Astr.* le Canon.

Кантабиле, *sm.* Mus. le cantabile.

Канталско сырене (*изъ Овернь*), *sm.* le cantal.

Кантарче, *sm.* le crochet.

Кантарь, *sm. t.* la romaine, la bascule, le peson.

Кантата, *sf.* Mus. la cantate; || малка —, la cantatille.

Кантонски, *adj.* cantonal.

Кантонъ (*въ Швейцарія*), *sm.* le canton.

Канторъ, *sm.* l'étude *f.*

Канцеларія, *sf.* la chancellerie, le bureau, le greffe. [un commis.]

Канцеларски службашъ, *sm.* un employé,

Канцеларска кѣща, *sf.* la chancellerie.

Канцеларски чинъ, *sm.* le cancellariat.

Канцлеръ, *sm.* un chancelier; || (*на хазната*), chancelier de l'échiquier, *m.*; || ступаница на —, une chancelière.

Каня, *va.* engager à, presser; 1. (*за ъдене*), *fig.* ragouter; 2. -са, *vr.* se ragouter; 3. -са (*голя карезъ т.*), *vr.* rancune tenante ou tenant.

Каолинъ (*фарфорова глина*), *sm.* le kaolin.

Капанъ, *sm. t.* le traquenard, le traquet, le bracon et broyon (*voyez* Хвакъ).

Капаракъ, *sm.* la caprière.

Капари, *sm. pl.* le câpre; -ренъ, de câpre.

Капаро, *sm.* les arrhes *f.*, (*voyez* Зададка).

Капаръ-дръвче, *sm.* arbrisseau, le câprier.

Капарозъ, *sm. t.* la magerie.

Капательнъ, *adj.* stillatoire.

Капела, *sf.* le chapeau; || търговія съ —-лы, la chapellerie.

Капеларъ, *ка, s.* chapelier, ère.

Капелка, *sf.* la casquette.

Капелла (*черковица*), *sf.* la chapelle; || (*звѣзда*), la Chèvre.

Капеллански приходъ, *sm.* la chapellenie.

Капеланъ, *sm.* un chapelain.

Капелмайстеръ, *sm.* maître de chapelle *m.*

Капене, *sm.* le dégouttement, découlement, suintement *m.*; 1. *Phys.* la stillation; 2. (*гроздѣ*), la coulure; 3. (*коса*), l'alopecie ou pelade *f.*; 4. (*листіе*), la défeuillaison.

Каперно свидѣтелство, *sm.* lettre de marque, *f.*

Каперъ (*ладія*), *sm.* le corsaire.

Капзамалство, *sm.* l'exaction *f.*

Капзамалъ и -линъ, *sm. t.* un collecteur, un exacteur.

Капи, *v. imp.* il dégoutte, il découle de, il suinte, il ruisselle de; 1. отъ което — коса, épilatoire, *adj.*; 2. капятъ (*листа*), *pl.* elles s'effeuillent; 3. (*за сѣбци и плодове*), ils coulent.

Капиталистъ, *sm.* un capitaliste, un financier.

Капиталь (*майка*), *sm.* le capital, le fonds, la masse; 1. (*главнъ сборъ*), le principal; 2. дѣль отъ -тъ, *Com.* l'apport *m.*; 3. права — (*хыляджъ, ва.*), *va.* capitaliser.

Капитанство, *sm.* la capitainerie.

Капитанъ и -нинъ (*и Мар.*), *sm.* un capitain; || *Milit.* capitain d'infanterie.

— командоръ, *sm.* *Mar.* un commodore.

— паша, *sm. t.* un capitain-pacha (*voyez* Адмираль).

Капина, *sf.* arbrisseau, l'arbousier *m.*; || —, plante, la canneberge; -ненъ, de canneberge.

Капины, *sf. pl.* l'arbouse *f.*, groselle verte ou à maquereau *f.*

Капитель, *sf.* *Archit.* le chapiteau.

Капитолій (*римски храмъ*), *sm.* le capitol.

Капитуларій, *sm.* un capitulaire.

Капитуларъ (*който има гласъ въ капитулъ*), *sm.* capitulant, *adj.*

Капитуляція (*сговоръ за прѣдаване градъ*), *sf.* *Milit.* la capitulation. [pitral.]

Капитуленъ и -ленъ, *adj.* capitulaire, cha-

Капитулко достоинство, *sm.* le capitulolet;

|| въ -събране, *adv.* capitulairement.

— основане, *sm.* le capitulaire.

Капитулъ, *sm.* le chapitre; || (*судикъ въ Тулуза*), un capitol.

Капинонь (*папокалимавка*), *sm.* le capuchon; || налагамъ си —, *vn.* s'encaucheronner.

Капице (*у в. с.*), *sm.* le fanum.

Капка, *sf.* la goutte, la marque, la larme, tache, macule, salissure, *f.*; 1. *fig.* le stigmate; 2. — по —, goutte à goutte; 3. стѣжклена —, larme-de-verre ou -batavique;

4. (*отъ носъ-тъ*), *fam.* la roupie; 5. нито —, pas un iota; || *fam.* pas une once; 6. вливамъ по —, l'instillation *f.*; 7. вливамъ по —, *va.* instiller; 8. тече по —, *v. imp.*

il dégoutte; 9. -кы (*ханове*), *pl.* *Pharm.* les gouttes; 10. голѣмы — (*трькала*), la moucheture; 11. на -кы, marqué, marqueté

tacheté, moucheté, tiqueté, tavelé, *adj.*; 12. на чървени — (*за добытакъ*), truité, *adj.*

Капдакъ (*възмѣдене на кърмачъ*), *sm.* *Mar.* le chapeau; || *Com.* le primage.

Капанвъ (*който капи*), *adj.* gouttant.

Капунамъ, *vn.* (*voyez* Уморявамъ).

Капуване (*листа, коса*), *sm.* la chute.

Капониръ (*закрита пжтека*), *sm.* *Fortif.* la carponnière. [chaponner.]

Капоносамъ (*скопвамъ пѣтеле*), *va.*

Капонче, *sm. dim.* le charonneau.

Капонъ, *sm.* le charon, la volaille; || кастрюль за —, le charonnière.

Капотъ (*дрѣва*), *sm.* la capote.

Капралство, *sm.* *Milit.* la brigade, l'esconade *f.*

Капралъ, *sm.* *Milit.* un sarpal.

Каприфолъ, *sm.* arbriste, le chèvre-feuille.

Каприція (*кефъ т.*), *sf.* la caprice; || *fam.* la lubie

Капсюль, *sm. Milit.* la capsule.
Каптенармусъ, *sm. Milit.* capitain d'armes, *m.*
Капуенія (*при сараи*), *sm. t.* un saroudji.
Капула (*задница*), *sf.* la croupe, le dos, arrière-main *m*; 1. турамъ задъ мене на -та явко, *va.* prendre en croupe; 2. съ хубо —, bien croupé; 3. отзадъ на -та, *adv.* en trousse; 4. сѣдишкомъ на -та, à croupetons. [peseur.
Капунаръ (*майсторъ*), *sm.* un balancier, un
Капунчикъ (*за жълтици*), *sf. pl.* le trébuchet, ajustoir *m*; 1. (*за злато*), le biquet; 2. (*за писма*), le pèse-lettres; 3. тегля съ —, *va.* biqueter.
Капуны (*и Astr.*) *sf. pl.* la balance; || блюдо на —, le plateau.
Капница, *sf. dim.* le gouttelette, le point, la larme, un soupçon de; 1. *Pharm.* la lacrymule; 2. съ -цы, *H. nat.* ponctué; *adj*; 3. бълвзя или работа съ -цы, *va.* pointiller.
Капчукъ, *sm.* la gouttière, épanchoir *m*, noue *f*; || *Archit.* le larmier; || (*край на стрѣхенъ улукъ*), la gargouille.
Капчуци, *sm. pl.* le batellement ou égout.
Каподинъ (*калугеръ*), *ка*, *s.* capucin, ine.
Капоцински манастиръ, *sm.* la capucinière.
Кара-батакъ (*пилецъ*), *sm. t.* oiseau, le guillemot. [Шинхане).
Карабина, *sf.* la carabine, escopette *f* (*voyez* Карабинеръ, *sm.* un carabinier; || пушканы —нерскы, *va.* carabiner ou tirer.
Каравайка, *sf.* oiseau, le coulis ou courlieu.
Каравансарай, *sm. t.* le kan ou khan; || (*въ Индия*), la chauderie. [caravelle.
Каравелла (*морска ладия*), *sf.* *Mar.* la Caragiозлюкъ, *sm. t.* (*voyez* Умаеване).
Карагюзчия, *sm. t.* (*voyez* Умайникъ).
Каразен (*платъ*), *sf.* le créseau.
Карантъ (*еврейски еретикъ*), *sm.* un caraité; || учене на -ты, le caraïsme. [caraque.
Карака (*португалска ладия*), *sf.* *Mar.* la Карака (*женска рокля*), *sm.* le caraco.
Караманъ, *sm.* chien de berger, *m.*
Карамболдривамъ, *va.* caramboler.
Карамболъ (*на биллардъ*), *sm.* le carambolage; || права —, *va.* caramboler.
Карамъ, *va.* charrier, mener, amener, poursuivre; 1. (*добытакъ*), toucher; 2. (*кола изъ между коленищѣтъ*), cartayer; 3. (*кояъ кроткъ вървежъ*), aubiner; 4. (*ладия*), manoeuvrer; 5. -си, *vn.* se poursuivre; 6. -са, *vr.* disputer de, gronder, se houspiller, chamailler et se —, se 'harpailler. se brouiller, démêler avec, bougonner, être au prises *f*, estocader; 7. *fig.* ferrailer; 8. *fam.* batailler; 9. (*за низачо*), *pop.* chicoter; || *fam.* chipoter; 10. (*повръзнуи*), escarmoucher; 11. който са кара прѣдъ сѣдба, *Jur.* litigant, *adj*; 12. — меса, *pl.* se quereller, s'entre-quereller, se peloter.

Каране, *sm.* la querelle, dispute, dissension *f*, débat *m*, différend, démêlé *m*, affaire, érierie, sottise *f*, conflit, charivari, vacarme, trouble *m*; 1. la contention, contestation, ergoterie, gronderie, altercation *f*, altercas *m*, prise *f*, tapage *m*; 2. le transport, le voyage, la voiture; 3. (*и плата за —*), le charriage; 4. (*съ кола*), le roulage; 5. (*кола*), la voie; 6. (*обръщане ладия*), *Mar.* la manoeuvre; 7. (*съ бой*), la batterie; 8. прѣдмѣтъ за —, tison de discorde *m*; 9. (*и псуване*), la rixe; 10. *fig.* le choc, le sabbat; 11. *fam.* la brouille, brouillerie *f*, bruit *m*, bagarre *f*, chamaillis *m*, bisbille *f*, pique, castille, noise *f*, grabuge *m*; 12. *Jur.* le litige; 13. *pop.* la vie; 14. търпя — (*искамы да са карамъ*), *va.* chercher querelle à. [caragne.
Каранненъ клей, *sm.* la caragne et gomme
Карантиненъ лазаретъ, *sm.* bureau de santé, *m.*
Карантинно свидѣтельство, *sm.* la patente.
Карантинъ, *sm.* *Mar.* la quarantaine.
Карантия, *sf. t.* (*voyez* Вжтрѣшность и Дрѣболія).
Караръ, *sm. t.* le dictum (*voyez* Изричане).
Карасъ, *sm.* poisson, le carassin et corassin.
Карата (*видъ алокъ*), *sf.* plante, le karatas.
Карать и Кратъ, *sm.* le carat.
Карауленъ, *adj.* le factionnaire; || *Mar.* le guetteur.
Караулица, *sf.* corps de garde, *m.*
Караулъ, *sm.* la sentinelle, la garde, le guet, 1. вардя или стоя —, *vn.* faire sentinelle! être en faction, faire faction; 2. зимане подъ —, la capture; 3. стоене на —, la faction; 4. промѣнявамъ -тъ, *va.* relever de sentinelle; 5. промѣня на горний —, la garde montante; 6. отредъ на промѣнянитъ съ -тъ, la garde descendante; 7. промѣняваса -тъ, *v. imp.* descend la garde; 8. почетенъ —, garde d'honneur; 9. караулъ! *interj.* à la garde! 10. -ленъ, *adj.* guet. [Стжляника).
Карафа (*шине за вода*), *sf.* la carafe (*voyez* Карамфилевы корени, *sm. pl.* clou de girofle, *m.* [phyllé, *adj. f.*
Карамфилъ-корено растене, *sm.* *Bot.* carquo-Карбонарисмъ, *sm.* le carbonarisme.
Карбункулъ, *sm.* *Méd.* le charbon; || (*канъташъ t.*), l'escarbouele *f*.
Каргадоръ, *sm.* *Com.* le cargador.
Карго, *sm.* la cargaison.
Кардамонъ, *sm.* plante, le cardamom.
Кардиналски, *adj.* cardinaliste.
— послужачъ, *sm.* un conclaviste.
Кардиналско достойнство, *sm.* le cardinalat, le chapeau.
Кардиналь (*сановникъ*), *sm.* un cardinal; || —, oiseau, le cardinal, le tangara.

- Кардіалогически, *adj.* cardiologique.
- Кардіалогія (наука за сърдцето), *sf.* la cardiologie. [le cardon.
- Кардонъ (испански ангинари), *sm.* plante, Каре, *sm.* Milit. le carré.
- Карета, *sf.* la carosse, la voiture, le char; 1. (съ поемъ), le fiacre, voiture de remise; 2. пълна — съ люде, une carossée; 3. карамъ въ —, *va.* voiturier.
- Каретаръ, *sm.* un charron.
- Каретенъ конь, *sm.* le carrossier.
- Каретна мазъ, *sf.* vieux oing *m.*, le cambouis. — майсторія или работа, *sf.* le charronnage.
- Каретникъ, *sm.* un carrossier.
- Каретно санджче, *sm.* la caisse.
- Каретны дървета, *sm. pl.* le bateau.
- Карикатура, *sf.* la caricature; || пишъ или драсколя -ры, *va.* caricaturer.
- Кариатидъ, *sf.* Archit. la cariatide et Caryatide.
- Кариатиденъ, *adj.* Archit. cariatidique.
- Каркасъ, *sm.* arbre, le micocoulier.
- Карлъ петый, *sm.* Charles quint *m.*
- Кармазиненъ, *adj.* cramoisie.
- Кармазинъ, *sm.* le cramoisi.
- Карманъ-присады, *sf. pl.* le bon-chrétien.
- Кармелитска калугерка, *sf.* une carmélite.
- Кармелитски калугеръ, *sm.* un carme.
- Карминъ, *sm.* le carmin. [chou-fleur.
- Карнабитъ (цвѣтно зеліе), *sm.* plante, le Карнеолъ (склжъ камыкъ), *sm.* la cornaline.
- Карнизъ, *sm.* Archit. la corniche; -вентъ, de corniche; || Archit. l'entablement *m.*
- Каро (на книги за игра), *sm.* le carreau.
- Кароминска биніонія, *sf.* arbre, le catalpa.
- Кароминско чайно дърво, *sm.* arbuste, l'apalachine *f.*
- Каролингъ (монета), *sm.* le carlin.
- Каронада (видъ топъ), *sf.* la caronade.
- Каррарски мряморъ, *sm.* le carrare.
- Каррикъ (инглизки спортикъ), *sm.* le carrick.
- Картезианска филозофія, *sf.* le cartésianisme.
- Картезиански, *adj.* cartésien. — манастиръ, *sm.* la chartreuse; || калугеръ отъ — поредъ, *sm.* un chartreux.
- Картезианецъ, *sm.* un cartésien.
- Картеронъ (роденый отъ мулатка и Европчанка), *g.* quarteron, onne.
- Картеръ (жърмената частъ на ладія), *sm.* Mar. la 'chanche. [mentaire, *m.*
- Картець-корабъ, *sm.* Mar. vaisseau parole-картина (образъ), *sf.* l'image *f.*, le tableau, la planche; 1. Peint. la toile; 2. (и *fig.*), la peinture; 3. (съ шавателны фигуры), tableau mouvant *m.*
- Картинна галерея, *sf.* la pinacothèque.
- Картонна работа, *sf.* le cartonnage.
- Картонъ, *sm.* le carton.
- Каръ-топъ, *sm. t.* arbrissau, la boule-de-neige; || , plante, l'astragale *m.*
- Картофорисвамъ, *va. fam.* brelander.
- Картофоръ, -ка, *g.* joueur, euse; brelandier, ère. [goussier.
- Картузникъ, *sm.* Mar. le cartouchier et garn-Картузъ, *sm.* Artill. le cartouche.
- Каруселенъ расколъ (мегданъ *t.*), *sm.* le carroussel.
- Карусель, *sm.* le carroussel. [hucule.
- Каруца (съ ветъ кошъ), *sf.* le cabas, le vé-Карвица (игла), *sf.* l'épingle *f.*; 1. *fam.* la caboche; 2. (за коса), épin^gle à cheveux; 3. грѣдна —, l'épingle; 4. пары на —, les épingles.
- Касапникъ, *sm. t.* un opérateur; || (былларинъ), un médocastre; || (поплиникъ на свиини), un tueur.
- Касапница, *sf.* l'abattoir *m.*, la boucherie.
- Каска, *sf.* la casque.
- Каскада, *sf.* chute d'eau *f.*, la cascade (voyez Водоскокъ).
- Каскарилъ (кора), *sm.* Pharm. la cascarille ou chacrelle.
- Касметъ, *sm. t.* (voyez Честъ).
- Касса, *sf.* le coffre-forte; 1. (хазна *t.*), la recette; 2. *Com.* la caisse; 3. (за бужвъ), Тур. la casse; || половина —, le casseau; 4. (въ театръ), le bureau.
- Кассационна сѣдница *f* или -нець сарай, *m.*, la cour de cassation.
- Кассиеръ, *sm.* un caissier (voyez Ключаръ).
- Кассія, *sf.* arbre, le cassier et canéficier; || —, plante, la casse.
- Кассіопея (сѣзвѣдіе), *sf.* Astr. la cassiopée.
- Кассиноидъ (крива лунія), *sm.* Astr. la cassinioïde.
- Кассонадъ (сурава захаръ), *sm.* la cassonade.
- Каста (родъ), *sf.* la caste; || испяждамъ отъ —, *va.* décastor.
- Кастелянски околъ, *sm.* la châteltenie.
- Кастелянство, *sm.* la châteltenie.
- Кастелянъ, *ка, гс.* concierge de château; || (въ Австрія), un castellan; || дължностъ или живѣлица на — (портаръ), la conciergerie. [la castorine.
- Касторинъ (вълменъ власатъ платъ), *sm.*
- Касторъ или Бобаръ, *sm. quadr.* le castor.
- Кастрематация, *sf.* la castramétation.
- Кастриолъ, *sm.* la casserole; -ленъ, de casserole.
- Кастря, *va. fig.* mettre en capitolade.
- Катадиоптрика, *sf.* la catadioptrique; -рически, *adj.*
- Катадневенъ, *adj.* quotidien; -вно, -nement. — хлѣбъ, *sm.* pain quotidien (voyez Всякодневенъ). [catacombes *f.*
- Катакомбы (подземны пещеры), *sf. pl.* les Катакустика, *sf.* la catacoustique; || -тически, *adj.*
- Каталепсия, *sf. Méd.* la catalepsie.
- Каталептически, *adj. Méd.* cataleptique.
- Каталогъ, *sm.* le catalogue, le répertoire.

Катапласма (*налагалка*), *sf.* le cataplasme.
Катапультъ, *sm.* la catapulte. [мѣрка].
Катарактъ, *sm.* la cataracte (*voyez* Прѣ-
Катафалкъ, *sm.* le catafalque.
Категорія, *sf.* la catégorie; || *Log.* le prédi-
 cament; || *располагачъ по* -рн, un caté-
 goriseur. [les rostres *m.*
Катедра, *sf.* la chaire; || (*у ветъ Римъ*),
Катерица, *sf.* oiseau, le grimpeur; || —,
tamm. le polatouche ou écureuil volant; ||
 -цы (*пилцы*), *pl.* *H. nat.* les grimpeurs *m.*
Катеричень боръ, *sm.* mât de cocagne *m.*
Катеръ (*ладя*), *sm.* le canot, le cotre ou
 cutter. [cher; || *fam.* se hisser.
Катеряса, *vr.* grimper, gravir; || *fig.* se per-
Катеряшъ, *sm.* *Chir.* le cathéter; || *въвирамъ*
 — въ мѣхуръ, *va.* cathétériser; || *въвиране* —
 въ мѣхуръ, *sm.* le cathétérisme.
Катеть, *sm.* *Géom.* la cathète
Катихизаторъ, *sm.* un catéchiste.
Катихизація, *sf.* la catéchèse.
Катихизисвамъ, *va.* catéchiser.
Катихизисъ, *sm.* le catéchisme.
Катихизически, *adj.* catéchistique.
Каткусь, *sm.* plante, le cactier et cactus.
Като, *conj.* lorsque et lorsqu', dès que, pour
 que; || — тѣй, *adv.* gratuitement.
Католикъ, *кня*, *sc.* catholique; || *волно-*
мысленъ —, catholique à gros grains, *m.*
Католическа черкова, *sf.* la catholicité.
Католически, *adj.* catholique; -ски, -мент,
 || *papiste*, *ultramontain*; || *придръжничъ* на
 -ско учене (*ултрамонтанецъ*), un ultra-
 montain.
 — *попъ*. *sm.* un curé.
 — *свѣтъ*, *sm.* la catholicité.
Катоптрика (*наука за отблъскване свѣт-*
лина), *sf.* la catoptrique; -ически, *adj.*
Каторга, *sf.* la chaîne; || *fig.* la peine des
 galères *f.*
Каторжна работа, *sf.* la peine de galères *f.*
Каторжникъ (*галерни неволникъ*), *sm.* un
 forçat; || *надзирачъ* при -жници, *sm.* un
 garde-chiourne. [—, un pertuisanier.
Каторжны, *sm. pl.* la chaîne; || *вардачъ* при
 — *робы*, *sm. pl. coll.* la chiourne.
Катранъ (*въ чибукъ*), *sm. t.* le culot; || —,
plante, le crambé ou chou marin.
Катунинъ, *унка*, *sc.* nomade.
Катурямъ, *va.* (*voyez* Струпалямъ).
Катъ, *sm. t.* l'étage *m* (*voyez* Редъ); || *Mar.*
 le saron; || *двигамъ* котка на —, *va.* sa-
 ronner l'ancre *m.*
Катъръ, *sm. t.* (*voyez* Муле). [stique *f.*
Каучукъ, *sm.* le caoutchouc ou gomme ela-
Качезъ, *sm. t.* la cage; 1. (*за вардене ѳстѣ*
отъ мулы), le garde-manger; 2. (*за мѣ-*
тене пилцы), le nichoir; 3. (*за пилета*),
 l'épinière *f*; 4. *поставямъ* въ —, *va.* enca-
 ger; 5. *пилцы* въ —, la sagée; || *прода-*

вачъ на пилцы съ —, un sagier (*voyez*
Ржештка).
Качелта, *sf. t.* le déjeuné (*voyez* Похалка).
Качтанъ (*дрѣва*), *sm.* safetan et saftan.
Качалъ, *sm.* consistoire israélite *m.*
Качъ, *zn.* le café; 1. (*Мокъ*), le moka ou
 café moka; 2. (*най-хубаво*), *Com.* l'épi-
 noche *f*; 3. (*нитіе*), le café; 4. (*съ ракия*),
fam. le gloria.
Качвеарачъ или Лимонадаръ, *sm.* un
 cafetier ou limonadier.
Качвене, *zn.* la café, l'estaminet *m.*
Качвеникъ, *sm.* la cafetière.
Качвено дърво, *zn.* arbre, le cafier, || *сто-*
панинъ на -вие, *s.* caféier, ère; || *нива* съ
 -вие, la caféière et caferière.
Качвено зърно, *zn.* le café; || -риа, *pl.*
 fève de café, *f.*
Качвениецъ, *sm.* preneur de café, *m.*
Качвявъ цвѣтъ, *sm.* couleur de muse.
Качетически, *adj.* Méd. cachectique.
Каца, *sf.* la cuve, la barrique, la tûne; 1.
 (*за луга*), le cuvier; 2. (*за шунпуване*
бира), la guilloire; 3. *една пълна* —, une
 cuvée; 4. *мѣсто за* -цы, le cuvage; 5. *по-*
ставане въ —, l'encaissement *m*; 6. *по-*
ставямъ въ —, *va.* encaisser.
Кацарница, *sf.* la tonnellerie.
Кацарска клѣчка, *sf.* le douzil et dousil.
 — *стока*, *sf.* le tonnelage.
Кацарски занаятъ, *sm.* la tonnellerie.
 — *сврѣдель*, *sm.* le perçoir, le barroir, la
 bondonnière.
Кацарски джскы, *sf. pl.* le douvain.
Кацаръ, *sm.* un cerelier, un tonnelier.
Кацать (*за пилцы*), *v. imp.* ils s'asseyent,
 ils perchent et se —, ils se rabattent, ils
 juchent et se —, *vr.*
Кацникъ (*мексикански килъзъ*), *sm.* un casique
Кацливъ (*на дърво, за пилцы*), *adj.* percheur
Качакъ, *sm. t.* (*voyez* Бѣжанецъ).
Качамакъ, *sm.* le farineux.
Качвамъ, *va.* hausser; 1. (*на*), monter; 2.
 (*пакъ*), remonter; 3. (*на ладя ковѣцы*),
 embarquer; 4. -са, *vr.* remonter; 5. (*на*
ладя), s'embarquer; 6. (*на ладя пакъ*),
 se rembarquer; 7. *който са е качилъ* на
 конь, monté, *adj.*
Качване (*на ладя*), *sm.* l'embarquement *m.*
Каче, *zn.* le baricant et barriquant.
Каченце, *sm.* le baril. [monté.
Качень (*който стои върху пѣцо*), *adj.*
Качка, *sf.* le cuveau; || *прѣсаждане въ* —,
 le renaissance; || *прѣсаждамъ* въ — дърво,
va. renaissier.
Качулка (*за джждъ*), *sf.* la capre; 1. (*на*
ладя), l'abat-jour *m*; 2. (*за соколъ*), le
 chareron; 3. *турямъ* — на соколъ, *va.* en-
 charperonner; 4. *снемамъ* — отъ соколъ,
va. décharperonner.

Качуляста чучулига, *sf.* oiseau, le cochevis.
Качулясть, *adj.* 'huppé; || *Bot.* aigrette, papreux, 'huppé.
 — дждовникъ, *sm.* oiseau, le vanneau.
 — рыбаръ, *sm.* oiseau, l'aigrette *f.*
Качуль, *sm.* le toupillon, l'aigrette *f.*; 1. *Bot.* la 'houppre; 2. (*върху коминъ*), le mitre; 3. (*у пилци*), la 'huppe, la crête; 4. съ хубавъ —, bien crêté.
Каша, *sf.* la pâte; 1. *Pharm.* la pulpe; 2. (*отъ дръволи месо*), la galimafree; 3. (*отъ мамулно брашно*), la gaude; 4. (*отъ сжурканъ бобъ, грахъ и друго*), la purée; 5. (*отъ ситни вещества*), l'impastation *f.*; 6. (*съ телешко месо*), la blanquette; 7. (*отъ кошавъ*), la marmelade; 8. (*отъ царевично или кестеняво брашно*), la polenta; 9. правя на —, *va. Pharm.* pulper; 10. правя на —, la pulpation.
Кашавъ, *adj.* *Pharm.* pultacé; || *Phys.* consistant.
Кашела, *sf.* la cassette.
Кашелотъ-рыба, *sm.* mamm. le cachalot.
Кашкара, *sf.* arbrisseau, le rhododendron.
Кашла или Казарма, *sf.* la caserne; — менъ, de caserne; || располагене войска по —-мы, le casernement; || располагамъ войска по —-мы, живя или съда въ —, *va. vn.* caserner.
Кашлене, *sm.* la toux, la tousserie.
Кашляца, *sf.* la toux, le rhume; 1. *Méd.* la coqueluche; 2. (*у крави*), *Vét.* la pomme-lière; 3. лоша —, quinte de tout, *f.*; 4. докарвамъ — или хръма, *va.* enrhumé; 5. църъ за —, *Méd.* le béchique.
Кашляю, *ла*, *s. fam.* tousseur, euse.
Кашляя, *vn.* tousser.
Каяота, *sf.* *Mar.* la chambre, la cabine, la cabane; 1. (*стая*), la soute; 2. (*съ легло*), la saute; 3. (*на шканцѣтѣ*), le rouf; 4. (*за платната*), soute aux voiles.
Каяотъ-компания, *sf.* *Mar.* grande chambre *f.*
Каяя [правъ — конъ, *va.* referrer.
Каяса, *vr.* se repentir de, faire pénitence de.
Каяедра, *sf.* la tribune.
Квадрантъ (инструментъ), *sm.* quart de cercle, *m.*; || исправяне —, *Astr.* le retournement.
Квадратень, *adj.* carré.
Квадратецъ, *sm.* *Тур.* le cadratin.
Квадратница, *sf.* *Геом.* la quadratrice.
Квадратны кореніе [въ отношене на —, *Mathém.* sous-doublé, *adj.*
Квадратны или Плоскостны мѣрки, *sf. pl.* mesures de superficie *f.*
Квадратура (на обръчъ), *sf.* *Геом.* la quadrature.
Квадрига (у в. в.), *sf.* le quadrigé.
Квадруль (монета), *sm.* le quadruple.
Квадратъ, *sm.* le carré; || *Тур.* le cadrat ou

quadrat; || възвысявамъ въ —, *va. Mathém.* carrer.
Квакеръ, *ка*, *s.* quaker et quacre, esse; trembleur, euse; || правила на —-ры, le quakerisme. [le quatrième.
Кварта, *sf.* *Mus.* le tetracorde; || (*съ никетъ*),
Кварталень надзирачъ, *sm.* un quartierier.
Кварталъ (часть на градъ), *sm.* le quartier.
Квартетъ, *sm.* *Mus.* le quatuor.
Квартира (застанка), *sf.* *Milit.* le quartier; || главна —, quartier général; || кантониръ —, quartier de cantonnement, *m.*
Квартирмейстеръ, *sm.* *Mar.* un esquiman; || *Milit. Mar.* un quartier-maître; || генералъ —, *Milit.* quartier-maître général *m.*
Квартирхеръ, *sm.* *Milit.* un fourrier.
Квартоване, *vn.* *Chim. Métall.* l'inquart ou quartation *f.* [meule.
Квасникъ, *sm.* un pain; || (*цѣль хлѣбъ*), une
Квассія (горчиво дърво), *sf.* le quassier ou boi de quasi.
 — синаруба, *sf.* arbre, le sima-rouba.
Квасъ, *sm.* le ferment; || (*за бира*), le levûre et *f.*; || (*за хлѣбъ*), *fig.* le levain.
Кваса, *va.* aciduler; || (*млѣко*), cailler.
Кватерна (въ лотарія), *sf.* le quaterne.
Кварцевать, *adj.* quartzeux.
Кварцобразенъ, *adj.* quartziforme.
Кварць, *sm.* *Minér.* le quartz.
Кварцисть, *adj.* quartzifère.
Квачка, *sf.* la couveuse.
Квесторска длъжностъ, *sf.* la questure.
Квесторски, *adj.* questorien.
Квесторъ (у Римляны), *sm.* un questeur.
Квестура, *sf.* la questure.
Квинарій (вѣта медаль), *sm.* le quinaire.
Квиндецемвирски, *adj.* quindécemviral; || —ска длъжностъ, *sf.* le quindécemvirat.
Квиндецемвиръ, *sm.* un quindécemvir.
Квинта, *sf.* la quinte; || (*дебела струна на цигулка*), la chanterelle.
Квинтерна (въ лото), *sf.* le quine.
Квинтессенция, *sf.* la quintessence.
Квинтетъ, *sm.* *Mus.* le quinqué, le quintette et -to (*pl.* -tetti).
Квианция, *sf.* la quittance, l'aquit *m.* le quittus; || *Com.* la décharge (*voyez Исправя*).
Квнтъ, *adj.* quitte; || играя на —, jouer à la martingale.
Квичене (за свилъ), *sm.* le grognement.
Квичи или Грухка, *v. imp.* il grogne.
Кегель, *sm.* *Тур.* le corps.
Кедаръ, *sm.* arbre, le cèdre.
Кедрова миризма или смола, *sf.* la cédrie.
Кедрово дърво, *sm.* le cèdre. [du-chat.
Кедюша (фигура въ кадрилъ), *sf.* la queue-Кезапъ, *sm. t.* eau régale *f.*
Кезъ (мѣрене), *sm. t.* point de mire *f.*, arquebuse butière *f.*; 1. (*на оржжіе*), la visière; 2. (*на пушка*), la lumière, le bouton: 3.

- зимамъ на —, *va. mirer, pointer, braquer*;
4. зимане на —, *le braquement*.
- Келарски чинъ**, *sm. la cellérie.*
- Келарство**, *zn. la cellérie.*
- Келаръ**, *ка, s. cellerier, ére.*
- Келерь**, *sm. la crédence, la dépense, la som-*
mellerie; || (за едно друго), le cellier; ||
настойникъ върху —, un crédencier.
- Келія**, *sf. la cellule, la loge.*
- Келтически**, *adj. celtique.*
— *езыкъ, sm. le celtique.*
— *надгробенъ памятникъ, sm. le dolmen.*
- Келявость**, *sf. la calvitie (voyez Голость*
и Безкосміе).
- Келявъ**, *adj. pliqué.* [*plica m.*]
- Кель** (*болестъ*), *sm. t. Méd. la plique et*
Кембрика (*платъ*), *sf. la cambresine.*
- Кенгуру**, *zn. quadr. le kangaroo et kangarou.*
- Кеневиръ**, *sm. la toile, le canvas, la banne.*
- Кеневирна стока**, *sf. la toilerie.*
— *възглавница (съ вълна), sf. la bastingue.*
- Кеневиръ**, *sm. la toile, le canvas, la banne,*
le locronan, la serpillière; 1. дебелъ —,
toile d'emballage; 2. обвивателъ — за
стоки, la toilette; 3. търговецъ на —,
un toilier.
- Кентавра**, *sf. la centaurelle ou centauresse.*
- Кентавръ** (*чудовище и съвѣздіе*), *sm. le*
Centaure.
- Кевтонъ** (*сборъ стихотворенеа*), *sm. le*
centon.
- Кепа** (*войскарска шпичица*), *zn. Milit. le kepi.*
- Керванентъ пчтникъ**, *sm. un caravaniste.*
- Керванжя**, *sm. t. un caravanier.*
- Кервансарай** (*въ Азія*), *sm. le caravansérai*
et -séraïl.
- Керванъ**, *sm. t. la caravane.*
- Кервизъ**, *sm. plante, le cerfeuil; || (мири-*
зливъ), cerfeuil musqué.
- Кердористика** (*наука за прѣдвиждане не-*
члѣбы и зазубы), *sf. la cerdoristique; ||*
-стически, adj. [(*voyez Било*).
- Кересте**, *zn. t. les matérieux m, le matériel*
- Кермида** (*чирепица*), *sf. la tuile, enfaiteu*
m; || чирепъ отъ —, le tuileau.
- Кермидарница**, *sf. la tuilerie.*
- Кермидаръ**, *sm. un tuilier.*
- Кесарско разрѣзване**, *sm. Chir. opération*
césarienne f, la tomotocie, hystérotomie f.
- Кесаръ**, *sm. César m.*
- Кесійка**, *sf. le boursicaut.*
- Кесія**, *sf. t. la blague et blaque; 1. (за пары,*
за косата, 500 гроша), la bourse; 2. жи-
вятъ отъ една —, faire bourse commune;
3. майсторъ на -сиа, un boursier.
- Кестенакъ**, *sm. la châtaignerie.*
- Кестеневъ**, *adj. brun, bai.*
— *цвѣтъ, sm. châtain, marron, le tanné; ||*
(на блѣхъ жпкы), marengo et brun —, sm.
- Кестени**, *sm. pl. la châtaigne; 1. (за ѳдене),*
- le marron; 2. (захаросаны), marron glacé;*
3. (дивы), marron d'Inde.
- Кестень**, *sm. arbre, le châtaignier, le marron-*
nier; || дивъ —, marronnier d'Inde.
- Кетмія** (*Сирийска*), *sf. plante, le ketmie.*
- Кефалалогія** (*описане глава и мозакъ*), *sf.*
la céphalologie. [Céphée.]
- Кефей и Цефей** (*свъвѣздіе*), *sm. Astr. le*
Кефилнаме, *zn. t. (voyez Наемничество).*
- Кефилъ**, *sm. t. (voyez Наемникъ).*
- Кефъ**, *sm. t. le plaisir, le caprice, humeur,*
fantaisie f, far-niente m, verve f, boutade;
1. fig. la quinte, rats dans la tête; 2. fam.
la lubie, le vertigo; 3. имама —, vn. être
en pointe de vin; || fam. se goberger; 4.
всякой има своя-си —, les velontés sont
libres, f.
- Кехлибаревъ** (*за цвѣтъ*), *adj. ambré.*
- Кехлибаръ**, *sm. l'ambre jaune, le succin, le*
carabé; -рентъ, de carabé.
- Кечъ** (*ладія*), *sm. Mar. le ketch ou quaiche.*
- Кибачпчя**, *sm. t. un 'hâteur.*
- Киверентъ кюлафъ**, *sm. le couvre-shako.*
- Киверъ** (*сакай*), *sm. Milit. le chako et*
schako ou shako.
- Кидаръ** (*персидски*), *sm. la tiare*
- Килватеръ** (*на ладія*), *sm. Mar. l'eau f.*
- Килебанкъ**, *sm. Mar. le carénage.*
- Килентъ**, *adj. Chir. 'herniaire.*
- Килепиръ**, *sm. t. (voyez Лотъ).*
- Килиаръ** (*10 ектара*), *sm. un kiliare.* [-soire.]
- Килна прѣврзка**, *sf. Chir. le suspensoir et*
— трѣва, sf. plante, la turquette.
- Килнуване**, *zn. Mar. l'abatage m.*
- Килнуваса**, *v. imp. Mar. il chavire.*
- Килограммтеръ** (*теглолѣвъ*), *sm. Méc. le*
kilogramètre. [et kilo.]
- Килограммъ** (*330 драма*), *sm. un kilogramme*
- Километръ**, *sm. le kilomètre.*
- Килостеръ** (*1000 стера*), *sm. un kilostère.*
- Килсонъ**, *sm. Mar. la carlingue.*
- Киль**, *sm. Mar. la quille; || съ единъ — (за*
ладія), quillé, adj.
- Кимвалка**, *sf. plante, la cymbalaire.*
- Кимвалъ**, *sm. la cymbale.*
- Кимеръ**, *sm. t. Archéol. l'absyde f (voyez Джга).*
- Киміонъ**, *sm. plante, le cumin, le cinnam-*
nome; -неиъ, de cumin.
- Кина**, *sf. arbre, le quinquina.*
- Кинагуम्मн** (*африканска каледъ*), *sm. le kino*
- Кинезка звѣзда**, *sf. plante, la reine-mar-*
guerite.
— *сѣждина, sf. la potiche.*
— *чайна кутія, sf. la barse.*
- Кинезки**, *adj. chinois.* [sinologue.]
— *езыкъ, sm. le chinois; || въщъ на —, un*
— *лакъ, sm. la laque.*
— *павлинъ, sm. oiseau, l'éperonnier m.*
- Кинезко азбуки**, *sm. fig. l'hébreu m.*
— *олово, zn. le calin.*

Кинезко сръбро, *sn.* l'argent ou packfond *m.*
Кинезки сѣнки (*карагозъ т.*), *sf. pl.* om-
 bres chinoises *f.*
 — вещи, *sf. pl.* la chinoiserie.
Кинета, *sn. t.* (*воуезъ Шжвета*).
Кинетѣя, *sm. t.* un gadouard ou vidangeur.
Кининъ, *sm. Chim.* la quinine et kinine.
Кинна кора, *sf.* le quinquina.
Киноваръ, *sm.* le cinabre, le vermillon;
 — ренъ, de cinabre; || цвѣтя съ — (*кино-*
варосвалъ), *va.* vermillonner.
Кинотаѣъ, *sm.* le cénotaphe.
Кипарисова гора, *sf.* la cyprière. [cyprés.
Кипарисъ, *sm.* arbre, le cyprés; — совъ, de
 кипи, *v. imp.* il bouillonne.
Кипналь, *adj.* bouillonnant.
Кипнуване, *sm.* le bouillon.
Кипоръ (*цетворенъ платъ*), *sm.* la croisure.
Кипсей, *sm.* Тур. l'encierier *m.*
Кипче (*при пуцане кръвъ*), *sm. Chir.* la palette.
Киражиска кола, *sf.* la patache.
Кирасиръ, *sm. Milit.* un cuirassier.
Кирасъ, *sm. Milit.* la cuirasse; || облачамъ
 съ — нѣкого, *va.* cuirasser; || облачамъ
 си —, *vr.* se cuirasser.
Кироловско азбуки, *sm.* alphabet cyrillique
 et — lien ou ruthénien.
Кирія (*за кола*), *sf.* le port. [colepte.
Киркашу, *sm. matt.* le kinkajou ou cer-
 кирливъ, *adj. t.* salope.
Кирпичаръ, *sm.* un briqueteur.
Кирпиченъ прѣтъ, *sm.* le briquetage.
Кирпична прѣграда, *sf.* le galandage et
 — dise *f.* [за тулы, le briquetage.
Кирпичъ, *sm.* la brique; || обмазване — чи
 кирсей *m.* или Раризея *f.* (*платъ*), le ca-
 riset ou tarèse.
Киръ (*нечистотія*), *sm. t.* la saleté.
Кискъ (*отплескуване съ игра на бллиардъ*),
sm. le manque-à-toucher.
Кислородъ, *sm. Chim.* l'oxygène; || изваж-
 дамъ —, *va.* désoxyder et désoxygéner; ||
 съединявамъ съ —, *va.* oxygéner.
Кислявъ, *adj.* revêche.
Киснетелна каца, *sf.* la berme.
Кисня, *vn.* tremper, baigner.
Кистца, *sf.* le pinceau, la brosse; || *Point.* la
 touche; || (*съ държало*), *Mar.* le vadel.
Кистцобразенъ, *adj.* Bot. péniacillé.
Кистчица (*за бръснае*), *sf.* brosse à barbe, *f.*
Кисѣла боза (*за свини*), *sf.* l'aigrière *f.*
 — соль, *sf. Chim.* le sursel.
Кисѣлна, *sf.* l'acidité, aigreux *f.* levain *m.*,
 vert *m.*; 1. *Chim.* l'acide *m.*; 2. (*оцедна*),
Chim. acide acétique; 3. (*на вино*), la ver-
 deur; 4. прѣобразяване или ставане на —,
 l'acidification *f.*; || *Chim.* l'acétification *f.*
Кисѣланд круша, *sf.* poire d'étranguillon, *f.*
Кисѣландъ (*кисѣлы ябълкы*), *sf. pl.* le
 rambour.

Кисѣличкъ, *adj. dim.* suret.
Кисѣлка, *sf.* arbuste, l'épine-vinette *f.*
Кисѣлковъ (*за вино*), *adj.* verdelet.
Кисѣловъ, *sm.* l'aigre *m.*
Кисѣло оригване, *sm.* l'aigreur *f.*
 — сладкъ, *adj.* aigre-doux.
 — тѣсто, *sn.* le vain.
Кисѣлякъ, *sm.* plante, l'oseille *f.* alléluia *m.*
Кисѣль, *adj.* aigre, acide, vert, sur; || *u*
 — кавъ, verjuté. [nankin.
Китайка (*платъ*), *sf.* le nankin; — ченъ, de
Китене, *sm.* le groupement.
Китка, *sf.* la 'houppie, le groupe, aigrette *f.*;
 1. (*тискуль т.*), la sampane; 2. (*пера*),
 la touffe; 3. (*примкы на чело у конь*),
 le toupet; 4. (*на сабя*), la dragonne; 5.
 (*цвѣте*), le bouquet; 6. (*цвѣтосе*), *Bot.* la
 panicule; 7. съдъ за поставяне —, le bou-
 queton; 8. — къ, *pl.* le fanon; 9. права —,
va. grouper; 10. свързвама —, *va.* 'houper.
Киткоприличенъ, *adj.* paniculé.
Китовъ мустакъ, *sm.* la baleine.
 — пишлокъ и мѣдје, le balénas.
Китоловецъ, *sm.* un baleinier.
Китоловна ладія, *sf.* la baleinière.
Китороденъ, *adj.* cétacé.
Китородно животно, *sm.* le cétacé.
Китра (*дебелокоръ лимонъ*), *sf.* le ponceir.
Китчастъ, *adj.* paniculé.
Китче младо, *sm.* le baleineau et baleinon.
Китчица, *sf.* le gland; 1. (*малка*), *dim.* la
 'houppette; 2. (*на крака у конь*), le fanon;
 3. (*за украсене*), la bouffette.
Китъ, *sm. matt.* la baleine; 1. рыбка що
 плава надъ глава на —, le guide-baleine;
 2. le lit; 3. настиламъ на — ове, *va.* liter.
Китя, *va.* grouper,
Кихамъ, *vn.* éternuer; || който често киха
 (*кихачъ*), *s.* éternueur, euse.
Кихане, *sm. Méd.* la sternutation.
Кихавница, *sf.* l'éternement *m.*; || цѣръ за —,
Méd. erghin, *adj.*
Кихавиченъ коренъ, *sf.* plante, le vétrate.
Кихателна трѣва, *sf.* l'éternue ou herbe à
 éternuer, *f.* —nutatif, *adj. m.*
Кихателно сръдство, *sm.* sternutatoire et
Киховане, *sm.* l'éternement. [sternutatoire.
Кихователенъ, *adj. Méd.* ptarmique ou
Кихоръ (*за мрътвецъ*), *sm.* la bière et bière.
Кичасто дърво, *sm. Agric.* la quenouille.
 — растене, *sm. Bot.* la composée.
 — цвѣте, *sm. Bot.* fleur prolifère *m.*
Кичачъ, *adj.* touffu, branchu; 1. *Bot.* fru-
 tescent, agrégé; 2. (*за цвѣте*), *Bot.* double;
 3. (*китковиденъ*), *H. nat.* fasciculé.
Кичане, *sm.* la minauderie; || *fam.* la sima-
 grée, le fla-fla.
Кичорче, *sm. Bot.* l'aigrette *f.*
Кичоръ, *sm.* le bouquet, le trochet, la grappe;
 || *Bot.* le chaton.

- Кичоръ дръвче**, *sn. arbrisseau*, le troëne ou truffie.
- Кича**, *va. adoniser, ajuster*; 1. *fam. s'attifer*; 2. *pop. atinter*; 3. *-ca, vr. se parer, mi-nauder, dodiner, faire la sucrée*; 4. *fam. figuoler*.
- Кій** (*биллиарденъ*), *sm. la queue*.
- Кіошкъ**, *sm. t. le kiosque (voyez Градненъ одаръ)*.
- Клабаданкя**, *sm. t. un galonnier*.
- Клабаданъ** (*златенъ, сръбренъ*), *sm. t. la lame, origreau m, galon, clinquant*; || *обшитъ съ —, lamé, adj.*
- Клавесинистъ**, *sm. un claveciniste*.
- Клавесинъ** (*свърка*), *sm. le clavecin. [nie, f.*
- Клавинордна дека**, *sf. Mus. table d'harmo-*
- Клавинцибаль**, *sm. le manichordion*.
- Клавиша** (*въ фортепиано*), *sf. la touche*.
- Клавиръ-армоника**, *sf. l'harmonium m, le glass-cord*.
- Клавиатура**, *sf. Mus. le clavier*.
- Кладенецъ**, *sm. le puits, la fontaine*.
- Кладенчаръ** (*чешкежия т.*), *sm. un fontainier et fontenier*.
- Кладенчева вода**, *sf. eau putéale f.*
- Кладенче**, *sm. la fontaine, la borne-fontaine*.
- Кладенченъ**, *adj. fontinal*.
- Кладя** (*огнь*), *va. allumer*.
- Клане**, *sn. le massacre, le carnage*; || (*говеда*), *Tabatage m*; || *fig. la boucherie*.
- Кланъ** (*племе въ Шотландія*), *sm. le clan*.
- Кланямса** (*нѣкому*), *vr. saluer, bonneter*; || *меса (единъ на другъ), vr. se saluer*.
- Кланяне**, *sm. le compliment*.
- Клапа**, *sf. le volet*; || (*на духало*), *l'âme f.*
- Клапница**, *sf. l'éclisse f*; 1. *Chir. la clisse, attelle f, solen m, les fanons m*; 2. *свързване съ — цы строено, va. éclisser*; 3. *възрзуване съ — цы, va. Chir. clisser*.
- Клапы**, *sf. pl. l'angoisse f, le garrot*; 1. (*на добитакъ*), *le billot*; 2. (*за жуньтѣ*), *le bâillon*; 3. *свързване съ —, le garrottage*.
- Кларнетистъ**, *sm. un clarinetiste*.
- Кларнетъ**, *sm. la clarinette*.
- Класенъ**, *adj. classique*.
- Классическа литература**, *sf. le classicisme*.
- *школа (въ литература)*, *sf. le classique*.
- Класенчески**, *adj. classique*. [mantiq.
- Класико-романтически**, *adj. classico-ro-*
- Классикъ**, *sm. un classique*.
- Классификація**, *sf. la classification*.
- Классъ** (*и въ училища*), *sm. la classe*; 1. (*въ училища*), *l'étude f*; 2. (*на община*), *le gang*; 3. *првъ — въ училища, le premier*; 4. *отдѣльникъ на -ове, un classificateur*.
- Класъ**, *sm. l'épi m*; 1. *брада на —, Bot. l'arête f*; 2. *ракойка -ове послѣ жътва, la glane*; 3. *събирание -ове послѣ жътва, le glonage*; 4. *пуца -ове (класи), v. imp. il épie*.
- Клатене**, *sn. le balancement, le secouement et secouement, la secousse, branle m, brandillement, chancellement m, agitation f, vacillation f*; 1. *fig. l'oscillation f*; 2. *fam. le brandillement*; 3. (*глава*), *le signe*.
- Клатително движене**, *sn. mouvement oscillatoire m*.
- Клатливъ**, *adj. chancelant, vacillant, mouvant*; || (*за ладия*), *Mar. rouleux*; || (*близо да падне*), *fig. penchant*.
- Клатя**, *va. agiter, secouer, remouer, balloter, brandiller, branler*; 1. (*ладия*), *tourmenter*; 2. (*непрѣстanno*), *fam. brimbaler*; 3. *-ca, vr. s'agiter, chanceler, vaciller, s'ébranler, balancer, trembler, dodiner*; 4. *fig. flotter*; 5. (*мжтряса*), *fig. tâtonner*; 6. *клатиса (надлъжно), v. imp. Mar. il tangue*.
- Клауза**, *sf. la clause*.
- Клашникъ**, *sm. le manteau, le balandran ou balandras*; || (*лмурлукъ т.*), *la souquenille*; || (*съ качулка*), *la cape*.
- Клевета**, *sf. la calomnie, la diffamation, médisance, détraction et -tation, imposture, chicane, chicanerie f*; || *fig. la griffe*.
- Клеветникъ**, *ица, s. calomniateur, trice*; *médisant, ante; détracteur, trice; chicaneur, euse; un diffamateur, imposteur, dénigreur m, manvaise ou méchante langue f*; || *fig. langue de vipère f*; || *-тници хора pl. la médisance*. [blasphémer.
- Клеветя**, *va. calomnier, détracter*; || *fam.*
- Клей**, *sm. l'encollage*; 1. (*отъ дърво*), *la gomme*; 2. (*отъ кожи*), *colle forte f*; 3. (*за жунь*), *colle à bouche f*; 4. (*рыбенъ*), *colle de poisson*; 5. (*сторакъ*), *la calamite*; 6. *искарвамъ -тъ отъ коприна, va. dégommer*; 7. *намазевамъ съ —, va. encoller, gommer, engluer, gluer*; 8. *намазеване съ —, le gommage*; 9. *пръчка намазана съ —, le gluau*.
- Кленовъ**, *adj. Bot. acéracé et acériné*.
- Клень**, *sm. arbre, l'éérable m*; *-новъ, d'éérable*.
- Клепална машина**, *sf. le laminoir*.
- Клепалникъ**, *sm. un lamineur*.
- Клепалница**, *sf. la laminerie*.
- Клепало** (*на черкова*), *sn. l'hagiosidère et -simadene*.
- Клепаченъ**, *adj. Anat. blépharique, palpébral*.
- Клепачи** *m и -пкы, f. la paupière*; 1. *възвиване на —, Méd. l'hélose f*; 2. *въспалене на —, Méd. la blépharite*; 3. *завиване — навътрѣ, Méd. l'intropion m*; 4. *обърнуване —, l'ectropion ou éraillage m*.
- Клепя**, *va. marteler*; 1. (*желѣзо*), *cingler*; 2. (*безъ огън желѣзо*), *battre le fer à froid*; 3. (*за литоргия*), *sonner, tinter*; 4. *клепять (за шръкели), v. imp. ils claquent*.
- Клеретъ**, *sm. vin clairét m*.
- Клеръ**, *sm. Chim. la claire*.

Клетва, *sf.* le serment; 1. (за подданство), serment d'allégeance; 2. ненадъжбна —, serment de joueur, d'ivrogne ou d'amour; 3. потвърждавам или увърявам съ —, *va.* jurer; 4. постъпвам противъ —, *va.* prévariquer; 5. правяне —, prestation de serment, *f.*; 6. пръстъпвам или развалям —та си, *va.* se parjurer; 7. несвързанъ съ —, inassentementé, *adj.*

Клетвопръстжване, *sm.* la parjure.

Клетвопръстжвикъ, *ица*, *sc.* parjure; || —стѣпенъ, *adj.*

Клетень (на ортома), *sm.* Mar. la fourrure.

Клети, *adj.* malheureux, pauvre, gueux; || *fat.* piteux, minable, marmiteux.

Клетня, *sf.* Mar. la pavesade; || (на кичеване), le pavois. [viette]

Клетото, *sm.* le malheureux; || *fig.* la mau-

Клетът (вълхва), *sm.* un clephte ou klephte.

Клещакъ (за овошки), *sm.* le jumeau.

Клещаци, *sm. pl.* Bot. conné, *adj.*

Клещачень, *adj.* Bot. jumeau.

Клещи, *sf. pl.* la tenaille et *pl. -s*, la pince et *pl. -s*, les mouffettes *f.*, la mâchoire, la mordache; 1. (гарга т.), la pince; 2. (за садене коршумъ), le pince-balle; 3. (за зъби), le davier, le pied-de-biche; 4. (за изваждане гвоздеи), la tire-clou; 5. (за строшаване камъкъ въ мѣхуръ-тъ), *Chir.* la brise-pierre.

Клеявостъ, *sf.* la glutinosité, la viscosité.

Клеявъ, *adj.* gluant, glutineux, visqueux, coagulant; || *Med.* colléctique.

Клеяна смола, *sf.* gomme resine *f.*

Клеянка (дебело платно наклеяно), *sf.* le bourgan.

Клеяно дърво, *sm.* arbre, le gommier.

Клеянь и -ятъ, *adj.* gommeux.

Кливеръ, *sm.* Mar. le foc.

Климална тоѣга (на толумба), *sf.* Mar. la verge.

Климало, *sm.* la pompe; 1. млѣчно —, *Chir.* pompe à sein; 2. паряво —, pompe à vapeur ou à feu; 3. искачевамъ, истеглавамъ, тегля вода, въздухъ съ —, *va.* pomper. [rique *f.*]

Климатическа година, *sf.* année climat-

Климатически поясъ, *sm.* le climat.

Климатъ, *sm.* le climat, le ciel; || вляяне на —тъ, la climature; || навъкнуване на новъ —, l'acclimatation et -matement *f.*

Клинецъ, *sm.* le clou; 1. *Archit.* la patte et pate; 2. забивамъ —ици въ подкова, *va.* brocher; 3. заковавамъ —ици въ копыто, *va.* bréher; 4. подковаване съ —ици (капъръ т.), le rassis; 5. обождамъ съ — коня, *va.* enclouer.

Клиника, *sf.* la clinique. [nique *f.*]

Клиническо лѣкарство, *sm.* médecine cli-

Клиникъ, *sm.* médecin clinique, *m.*

Клиникъ, *sm.* plante, la gompbrène ou amarantine.

Клиничесъ, *adj.* ogival et ogive; || *Anat. Bot.* cunéiforme; || —сто изръзано нѣщо, *sm.* le biseau.

— пжпешъ, *sm.* le captalour.

Клиничъ, *sm.* la facette; 1. (за държало на чукъ), l'angrois *m.*; 2. —чета (ръзки), *pl.* le guillochis; 3. рѣжъ, изръзвамъ на та *va.* facetter; 4. украсявамъ съ — видъ *va.* guilocher; 5. украсене съ —, le guilochage.

Клиничене (на ялмазъ), *sm.* la taille.

Клиничникъ, *sm.* tailleur de diamants, *m.*

Клиннообразна костъ, *sf.* *Anat.* os sphénoïde; || на —, sphénoïdal, *adj.*

Клинь, *sm.* le calot, le pan, la pointe, le coin; 1. *Techn.* l'adent *m.*; 2. *Typ.* le co-gnoir et décoignoîr; 3. (на дръжа), le chan-teau; 4. замърителенъ —, *Artill.* coin de mire *m.*; 5. (ради забъване), l'entretoise *f.*; 6. (ради ключный камыкъ), *Archit.* la contre-clef; 7. (на риза), le gousset; 8. (подъ тогово колело), *Mar.* le cabrion; 9. подлагане —, le calage; 10. подлагамъ —, *va.* caler; 11. —ове (на сводъ), *pl. Archit.* l'ogive *f.*; 12. правя —ове по ялмазъ, *va.* tailler.

Клипверъ, *sm.* Mar. le clipper.

Клиросна калугерка, *sf.* une officiante.

Клисовина, *sf.* la souplesse.

Клисовостъ, *sf.* *fig.* l'élasticité *f.*

Клисовъ, *adj.* pateux, souple, flasque; || *fig.* élastique. [saeristine]

Клисарка (въ женски манастиръ), *sf.* une

Клисаръ, *sm.* un sacristain, un bedeau; || *pop.* un chasse-chien ou coquin.

Клистиръ, *sm.* bouillon pointu *m.*

Клисура (мѣстень прѣходъ, боязъ т.), *sf.* le détroit, le défilé, le pertuis; || *Géogr.* le pas, les portes *f.*

Клиторъ, *sm.* *Anat.* le clitoris.

Клиентъ (човѣкъ на голѣмецъ), *sm.* un client, *s.*

Кълбо (отъ концы), *sm.* la pelote; 1. *Mar.* la manoue, fil de caret *m.*; 2. мотая на — концы, *va.* pelotonner; 3. мотане на —, le pelotage.

Кълбце, *sm. dim.* le peloton, le rochet.

Кълвандрикъ, *sm.* oiseau. le pic.

Кълвъ, *va.* becqueter ou béqueter; || кълвътъ (за пилцы), *v. imp.* ils picotent; || —жтса, (единъ другъ), *vr.* ils se béquent.

Кълка, *sf.* la cuisse; 1. (бутъ т.), le gigot; 2. (у животны), l'épaule *f.*; 3. болежъ въ ставата на —, *Med.* la coxalgie; 4. повръ-денъ въ —кыгъ, déhan

Кълнене, *sm.* le jurement, le juron; ||

—ленеа, *pl.* de gros mots *m.*

Кълнове (на нуса), *sm. pl.* la pousse.

Къляя, *va.* maudire, jurer, anathématiser, saerer; 1. *-ca*, *vr.* jurer; 2. *fat.* maugréer; 3. (*на лжя*), se parjurer; 4. който са къляне често за низацо, un jeteur.

Кълянъ (*койшо са къляи*), *sm.* un gesticulateur.

Къласть, *adj.* reinte.

Кълчене, *sn.* le geste.

Кълченъ, *adj.* coxal; || *Anat.* sciatique, erural. — **болежъ**, *sm.* la sciatique et goutte —, *sf.*

Кълчица, *sf.* filasse de chanvre, la chènervotte, étoupe *f*; 1. (*ради затыкване буре*), la peille; 2. затыкамъ съ —, *va.* étouper; 3. чесаць и продавачъ на —, *s.* chànvièr, èrè.

Кълча, *sf.* l'onanisme *m.*

Къчкамъ, *va.* se masturber.

Къчникъ, *sm.* la jambière; 1. (*жозданъ*), la troussé; 2. (*паласка за стрѣлы*), le sarquois; 3. (*на ризица*), la tassette, la grève; 4. —, *plante*, le lotus et lotos.

Къчжса, *vr.* gesticuler. [*тъ*], *va.* nasarder.

Къцямъ (*жбы*), *vr.* grelotter; || (*по носъ* — **къцване** (*по носъ-тъ*)), *sn.* la nasarde; || (*съ срѣдній пръсть*), la échiquaude.

Клопамъ (*взаимо*), *va.* écriminer.

Клотникъ, *sm.* Mar. la pomme.

Клончасть (*чепласть*), *adj.* rameux, branchu, touffu.

— **свѣцникъ**, *sm.* la girandole.

Клонче, *sn.* *dim.* la branchette, le rameau; || **китка** сплетены -чѣта, la ramée.

Клонъ, *sm.* la branche, le courson; 1. (*на жѣлзвѣнъ пжтъ*), l'embranchement *m*; 2. (*отъ еленски роза*), *Vén.* le merrain; 3. -нове (*отъ дърво*), la ramure; 4. пуцать -нове, *v. imp.* ils se ramifient; 5. сплитане -нове, *Vol.* la fosciation.

Клоня (*къмъ нѣщо*), *vr.* se porter à; || *fig.* tendre à, pencher.

Клубиствъ, *sm.* un clubiste. [un clubiste.

Клубъ, *sm.* le club, le cercle; || **членъ** на —,

Клуна линия (*лика на 8*), *sf.* *Geom.* la lemniscate.

Клупъ, *sm.* l'anse *f*, noeud coulant *m*; 1. *Mar.* la bourèche, demi-clef, épissure *f*; 2. (*лика на 8, флеонго*), lacs d'amour *m*; 3. (*отъ ивица на забрадка*), la fontange; 4. (*отъ пошь*), ruche de tulle, *f*; 5. връзвамъ на —, *va.* nouer, genoper; 6. връзване съ —, *Mar.* la genopre; 7. правя -пове (*у плетене*), *va.* remmailler.

Кълавецъ (*на пръстието*), *sm.* *Anat.* la phalange; || **вторъ** —, la phalangine.

Кълавость, *sf.* l'infirmité *f*, la couardise; || *fig.* la mollesse.

Кълаващина, *sm.* un couard.

Кълавъ, *adj.* infirme, molasse, lâche, couard, mou ou mol; || *fat.* écloppé; || **ставамъ** —, *vr.* mollir, bléehir.

Кълавъ човѣкъ, *sm.* une mazette.

Кълкамъ, *vr.* s'effacer.

Кълтка (*огнище въ градина*), *sf.* le carré, le découpé, ados *m*, planche *f*; 1. *Agric.* la còtière; 2. *Anat.* le cellule; 3. (*кафези* *т.*) la mue; || (*за кокошки*), la pousnière; || (*за зѣброве*), la loge; 4. правя на -ткы прѣсть-та, *va.* *Agric.* béquiller.

Кълтчасть, *adj.* *Anat.* celluleux.

— **сплитъ**, *sm.* *Anat.* tissu cellulaire *m*.

Кълтчица, *sf.* *dim.* la logette; || (*прѣсть около цѣвтникъ*), la plate-bande.

Къчка (*за разширяване*), *sf.* l'équarrissoir *m*; 1. (*за кола*), l'aidau *m*; 2. распорка (*у месари*), la tinet; 3. (*стълбичка за паласало*), un bâton de perquoet; 4. наваждамъ на вѣтъ дървени гвоздеи или -чки, *va.* décheviller.

Къчница, *sf.* la bûchette, la touche.

Кълмезъ, *sm.* Mar. la bauquière.

Клюозъ, *sm.* Mar. l'écubier; -зѣнъ, d'écubier; || — **бакъ**, la gatte; || — **сакъ**, tampon d'écubier, *m*.

Клюмамъ, *vr.* ployer, 'hocher.

Клюмнатъ, *adj.* baissé, dévers.

Клюнорогъ, *sm.* oiseau, le calao.

Клюоноръ, *sm.* pl. l'aqueduc *m*.

Клюонъ (*на пилецъ*), *sm.* le bec, la bequée.

Клюосакъ (*коиски*), *sm.* le traquenard.

Клюоска, *sf.* la 'haquenée; || *v. imp.* il amble.

Клюосканица, *sf.* l'amble *m*.

Клюоскаръ, *sm.* une 'haquenée; || (*конъ*), cheval amblier *m*.

Ключалка, *sf.* la gâchette, le loquet, ranneton *m*; 1. *Techn.* le fermoir; 2. (*на брава*), l'obron et auberon *m*; 3. женска —, la gâche; 4. (*ключалченъ езикъ*), le péne et pèle; 5. дръпамъ —, *va.* déverrouiller; 6. повличане на —, l'obronnière *f*.

Ключалчица, *sf.* le loqueteau.

Ключарка, *sf.* femme de charge, de ménage *f*;

Ключарство, *sn.* la sommellerie. [un caissier.

Ключаръ, *ka, s.* boursier, sommelier, ère;

Ключарце, *sn.* la clavicule.

Ключенъ камыкъ (*на сводъ*), *sm.* *Archit.* le claveau, clef de voûte, *m*.

Ключъ и От- (*у Мыс.*), *sm.* le clef et clé; 1. (*на вода*), la source; 2. (*за*), le corrigé; || *fig.* clef de; 3. (*камыкъ у сводъ*), le clausoir; 4. съ —, à clef; 5. подъ —, sous clef; 6. колеца за -чове, le clavier; 7. огаждане съ —, le clédomancie; 8. (*за нагласване*), l'accordeiro *m*; 9. извира съ — (*за изворъ*), elle sourceille ou sourde.

Кметове, *sm.* pl. les principaux *m*.

Кметство (*староство, нияя съ тѣка въ Лвѣля*), *sn.* la starostie.

Кметъ, *sm.* un sénieur, prévôt *m*; || (*или спахія*), un staroste; || (*въ Швейцарія*), un landamman.

Киевѣнь, *sm.* Mar. le cabillot ou cavillot.

Кинхѣть, *sm.* le bitton.

Книга, *sf.* le livre, le volume; 1. (*тефтеръ т.*), le registre et regître; 2. (*мѣстоуль т.*), la massive et lettre —, *sf.*; 3. метрическа —, registre de la paroisse; *m.*; (4. *съ гото-вы смѣтки*), le barème; 5. една — отъ единъ цвѣтъ, le singleton; 6. (*безъ забѣлжанеа*), le textuaire; 7. издавамъ — на свое име, *va.* se faire imprimer; 8. издадена — съ свои разносъкъ, livre de fonds; 9. (*Исуса сына Сирахова*), l'écclésiastique, *m.*; 10. классическа — (*за въ училища*), livre classique; 11. при разгърнуване —, à l'ouverture du livre; 12. продавамъ — на ластове (*за бакалинъ*), *va.* Tur. mettre à la rame; 13. (*за прочитане*), la lecture; 14. (*съ прѣданеа у Турци*), la sonna et sunna; 15. прѣдницата на подвезана —, la gouttière; 16. (*черковни пѣсли*), livre des cantiques; 17. Чисель (*въ Библия*), les nombres; 18. -гы, *pl.* видъ игра на —, la sizette; 19. играя на — вариклѣчковскы, *sm.* *fat.* carotter; 20. лудъ за —, un bibliomane; 21. лудость или страсть къмъ —, la bibliomanie; 22. огаждамъ съ —, гледамъ на —, хвърлямъ —, *va.* tirer les cartes; 23. огаждане или врачуване съ —, la cartomanie; 24. приятель за —, un bibliophile; 25. познане —, la bibliographie; 26. полица за нареждане —, la bibliothèque; 27. който въспира -гытъ си всякому, un bibliopathe.

Книгодалникъ, *ница*, *s.* cartomancien, enne. — печѣтане, *sm.* l'imprimerie *f.* la typographie; || *fig.* la presse; || до —, typographique, *adj.*

— познане, *sm.* la bibliognostique.

— хранилище, *sm.* la bibliothèque.

Книжарница, *sf.* la librairie.

Книжарство, *sm.* la librairie.

Книжаръ, *sm.* un libraire ou bibliopôle; 1. (*и издавачъ*), libraire éditeur; 2. (*коммисионеръ*), libraire commissionnaire ou d'assortiment; 3. (*майсторъ*), un cartier.

Книже, *sm.* la fascicule.

Книженъ (*за езичи*), *adj.* littéral.

— или Литературенъ обирникъ, *sm.* forban littéraire *m.*

Книжка, *sf.* le livret.

Книжна полица, *sf.* corps de bibliothèque, *m.*

Книжняна, *sf.* la littérature.

Книжникъ (*въ Библия*), *sm.* docteur de la loi, *m.*; || (*у Евреи*), un scribe.

Книжовенъ, *adj.* lettré, littéraire.

Книжовникъ, *sm.* érudit, *adj.* *m.*; || (*литераторъ*), homme de lettres; *m.*

Кнутъ (*биене съ камшикъ*), *sm.* le knout.

Княвдегетъ (*водорѣзъ*), *sm.* Mar. la guibre.

Княгиня (*княжжанеожена*), *sf.* la princesse.

Князь, *sm.* un prince, un despote; || *наследь* —, prince royal; || (*по кръвъ*), prince du sang.

Князче, *sm.* *fat.* un princillon ou principion.

Княжески, *adj.* princier.

— винарь, *sm.* un bouteiller et bottillier.

Княжеско достойнство, *sm.* la principauté.

Княжество, *sm.* la principauté.

Коализация, *sf.* la coalition.

Коати, *sm.* *tatt.* le coati.

Кобальтъ (*металлъ*), *sm.* le cobalt; -тевъ, *de* — et cobaltique.

Кобая, *sf.* (*voyez* Морска свиня).

Кобчикъ, *sm.* oiseau, l'épouchet *m.*

Кобыла, *sf.* la jument, la cavale; -ленъ, *de* jument; 1. млада —, la pouliche et pouline; 2. (*ради завжждане*), jument poulinière; 3. пушамъ на —, *va.* étalonner.

Кобылица, *sf.* la palanche; || (*у водоносцы*), la gorge.

Кобыличка (*на цигулка*), *sf.* le cheval.

Коване (*на воденичель камыкъ*), *sm.* le ripuage.

Ковачество, *sm.* la forgerie.

Ковачески или Сачеварски занаятъ, *sm.* la taillanderie.

Ковачество, *sm.* la maréchalerie.

Ковачна стая (*за чукане*), *sf.* l'ordon *m.*

Ковачница, *sf.* la forge, la ferronnerie, la chaudronnerie.

Ковачъ, *sm.* un forgeron, un forger, maréchal ferrant *m.*, serrurier, blanchoevriier *m.*; || (*на злато*), écacheur d'or, *m.*; || (*на лжжы и клеветы*), artisan d'importures, *de* calomnies.

Ковеоръ, *sm.* drap de pied, *m.*

Ковчегаръ, *sm.* un bahutier.

Ковчегъ, *sm.* la caisse; 1. (*съ издуть за хлунакъ*), le bahut; 2. (*за мощи*), l'ostensoir et -soire *m.*; 3. (*за мрътвецъ*), la bière et bière. (*vog.* Кихоръ)

Ковчеженце, *sm.* *dim.* la cassette.

Ковчезецъ, *sm.* la boîte; || (*за писма*), boîte aux lettres; || *лѣкарски* — (*за цѣрроче*), le boîtier.

Ковжъ, *va.* forger, ferrer, marteler; || (*клепя желѣзо*), cogroyer.

Когато, *conj.* pendant que, alors que, au moment ou, après que, cependant que, comme, tant, si et s' (*dans* s'il), lorsque et l'orsqu', puis donc que, quand; 1. и —, lors même que; 2. до —, en attendant que; 3. *adv.* une fois que, dès qu'une fois, le long, tout le long, au long de.

Когото (*на* —, *за* —, *pron.* *rel.* (*pour* de qui, du quel); *pl.* на които, за които (*pour* desquels, dont).

Кода (*край на музик. съчинене*), *sf.* Mus. la coda.

Кодошка, *sf.* une maquerelle; || *fam.* une recruteuse.

Коэффициентъ, *sm.* Alg. le coefficient (voyez **Прѣдстойникъ**).

Кожа, *sf.* la peau, la fourrure, la pelure; 1. (на човѣкъ), les chairs; || *Anat.* le derme; 2. (на главата), cuir chevelu *m*; || *Anat.* l'épéricâne *m*; 3. (печа), le cuir; 4. (джска), la dosse; 5. (одраната), la dépouille; 6. намазана — (печа), cuir bouilli; 7. (твърдѣ тжика), cuir de poule; 8. описане на човѣческа —, la dermatographie; 9. наука за човѣческа —, la dermatologie; 10. въспалене на -та, *Med.* la rupia et gyrria; 11. излѣквамъ съ фокина —, *va.* peau-de-chienner; 12. острѣгамъ отъ онакето на — меса и тлѣтина, *vn.* écharner; 13. не са събирамъ въ -та си, *vr.* griller de; 14. хвърля си -та (за зжмя), *v. imp.* il tue; 15. хвърляне — (за зжмя), la mue; 16. които си хвърлятъ -та, *H. nat.* exuviable, *adj.*

Кожы (мѣхове за подплатане и търговия съ тѣхъ), *sf. pl.* la pelleterie.

Кожавя ржавница (муфта), *sf.* le manchon. — торба (за топлене крака), *sf.* la chancelière.

Кожаво облекло, *sm.* l'aumusse et aumuce *f.*
Кожана аммуниция (солдатека), *sf.* Milit. la buffleterie.

— камзола (дрѣва), *sf.* le buffletin.

— стока [майсторъ на —, un buffetier.

— чанта, *sf.* le 'havre-sac.

Кожанъ мѣхъ, *sm.* le bouc.

Кожарница (табакхана), *sf.* la tannerie.

Кожарство (и кожава стока), *sm.* la peausserie.

Кожаръ, *sm.* un peaussier et peaucier, cuirattier *m*; || (табакъ *t.*), un tanneur.

Кожница, *sf. dim.* la pellicule, la peau; 1. *Anat.* la membrane, la cuticule; 2. *Anat. Bot.* la tunique; 3. *Bot.* l'arille *f.*, bourse *f*; 4. (на зърната), la robe; 5. (на вѣжа въ орѣхъ), le zeste; 6. (между пръстието), *H. nat.* la palame; 7. дина на око (у конь), *Vétér.* l'onglée *f*; 8. одраскуване —, *va.* effleurer; 9. олущевамъ връхята — на брошь, *va.* rober; 10. съ —, *H. nat.* palmé, *adj.*

Кожна мыщца, *sf.* *Annt.* muscle peaucier *m.*

Кожурецъ (нашкулъ *t.*), *sm.* le cocon.

Кожухарство (мѣгарство), *sm.* la pelleterie.

Кожухаръ, *ка*, *s.* pelletier, ère; un fourreur.

Кожухче, *sm.* le juste; || (у хусару), *Milit.* la pelisse.

Кожухъ, *sm.* la pelisse, la fourrure, la peau; 1. подплатенъ съ —, fourré, *adj*; 2. подплатамъ съ —, *va.* fourrer; 3. увивамъ съ —, *vr.* se fourrer.

Коза, *sf.* la chevrete; || *fam.* la chèvre ou bique || дива —, le chevreuil.

Козаръ, *sm.* un chevrier.

Козекракъ и -ногъ, *sm.* capripède, *adj.*

Кезерогъ, *sm.* *Astr.* le Capricorne.

Кози мѣхъ (за теуливостъ), *sm.* l'outré *f.*

Козина, *sf.* le poil; 1. (у животны), la robe;

2. (у куче), la soie; 3. (козински цѣвтъ, у животны), le pelage; 4. (отъ перуанска камила), la carmeline et laine carmeline; 5. (за напъване), la bourre.

Козинева валка, *sf.* *Vétér.* l'éga-gropile *m.*

Козирекъ (у киверъ, у капелка), *sm.* la visière.

Козие-брада, *sf.* plante, la barbe-de-chèvre. — сырене, *sm.* le sabrillon.

Козле и -ленце, *sm.* le chevreau ou cabri, biquet *m*; || диво —, le chevillard.

Козодоецъ, *sm.* oiseau, l'engoulevent ou era-paud volant *m.* [pieds *m.*

Козоногы богове, *sm. pl.* dieux chevre-

Козорогъ (на шлемъ), *sm.* Blas. le mézail.

Козя върба, *sf.* arbre, le marseau et marsault.

— кожа, *sf.* le chevrotin, la cabron.

— рута, *sf.* plante, la galéga.

Козякъ, *sm.* la carpette.

Козятса, *v. imp.* ils chevrotent.

Кой, *adj. pron.* quel; 1. (за броевъ редъ), la quantité; 2. -бы да былъ, кое и да бѣде, quel que soit, quelconque, quelle que soit; 3. за кое, де —и; 4. — и да е, tel quel, quelque; 5. — и, quelque... que; 6. — иде? -е тамъ? *interj.* qui vive? qui-va-là; 7. на когото (на което, на която; на коуто), на кое, *pron.* (accusatif), que et qu'.

Кой и -то, *pron. rel.* lequel (*f.* laquelle; *pl.* lesquels), qui, quelconque, quoi; 1. кой? qui est-ce qui; 2. който и да бѣде, qui que ce soit; 3. който и, *adj.* quelque... que.

Койка, *sf.* *Mar.* le branle; || -икитъ долу! le branle-bas.

Кокарда, *sf.* la cocarde,

Кокичка или Костилка, *sf.* le pouau; || ликеоръ отъ зарваины —чки, eau de pouau, *f*; || изваждане — отъ овоцкы, *Pharm.* l'énucléation *f.*

Кокичета, *sm. pl.* plante, la petite marguerite, la pâquerette et paquette.

Коколѣза, *sf.* insecte, la forficule ou perce-oreille.

Кокона, *sf.* la dame.

Коконка, *sf.* *Jur.* la damoiselle.

Кокорка, *sf.* une précieuse.

Кокорко, -рка, *s.* petit-maître, *f* -te-maître; minaudier, ère; un merveilleux; || *fam.* poupin, ine; un muguet; || *pop-luron*, onne.

Кокосово дърво, *sm.* arbre. le cocotier.

Кокосовъ орѣхъ, *sm.* noix de coco, *f.*

Кокосовы чарупки, *sf.* le caire.

Кокоса кожа, *sf.* le saparín.
 — **слъпотия**, *sf.* la berlue; || *Méd.* l'héméralopie; || **страдалецъ отъ** —, *sc.* héméralopie.
Кокосарникъ (*хурникъ почина за кокошки*), *sm.* le poulailler.
Кокосарство, *sm.* la volaille.
Кокосаръ, *sm.* marchand poulailler *m.* un volailler, sagier, coquetier; || **търговецъ** —, *rôtisseur en blanc, m.*
Кокоси оциръ, *sm.* *H. nat.* les gallinacés *m.* — **пазаръ** (*въ Паризъ*), *sm.* la vallée.
Кокосини, *sf. pl. insecte*, pou de volaille, *m.*
Кокоска, *sf.* la poule; 1. *fam.* la poussinière; 2. **водна** —, poule d'eau; 3. **хранена** —, la poularde; 4. **кола за шкы**, la poulaillerie.
Кола, *sf. pl.* la voiture, le chariot, le char, 1. **мрътвецоносна** —, char de deuil ou funèbre; 2. (*съ два коая*), char bige *m.*; 3. (*съ три колела*), le tricycle; 4. (*за дърва*), le camion; 5. (*за камаиѣ и дърва*), le binare; 6. (*безъ ритлы за возелица или стока*), le 'haquet; 7. **возена на** —, le camionage; 8. **закаране съ** —, le charroi.
Коларъ (*майсторъ*), *sm.* un charron et char-ton; 1. (*или кучиашъ*), *s.* charretier, ère; un camionneur; 2. (*тварникъ*), un 'haquetier; 3. (*за извабръване камаиѣ и прѣсть*), un gravatier; 4. (*съ оградена кола*), le tombelier.
Коластра, *sf.* l'amonille *f.*; || *Méd.* le colostrum; || **дѣтинска болестъ отъ** —, *Méd.* la colostration.
Колузъ (*разгледачь*), *sm. i. Milit.* un éclair-geur; || **пращамъ** —, *va. Milit.* éclairer.
Колчанъ, *sm. plante*, le galanga.
Колелата наредѣ (*у часовницѣ*), *sf.* le mouvement.
Колелатъ, *adj.* roué.
 — **столь**, *sm.* la roulette; || **возя съ** — **нѣ-кого**, *va.* brouetter; || **возаръ на** —, un brouetteur.
Колелаты потрѣбы (*колела*), *sf. pl.* le rouage.
Колело (*и мжечѣ върху*), *sr.* la roue; 1. **ле rouage**; 2. (*съ възвити збѣцы*), roue à rochet *m.*; 3. **закачане или завръване** —, l'encliquetage *m.*; 4. **кърмино** — (*штурвалъ*), *Mar.* roue de gouvernail; 5. **лота-рийно** —, roue de fortune; 6. **мъжъ върху** —, *va.* rouer.
 — **виденъ**, *adj. Bot.* rotacé.
 — **мазь**, *sf.* la graisse.
Колелце, *sm.* la roulette, le touret, la bé-lière; || (*на ботушны шипове*), la molette.
Коллегиялна черкова, *sf.* église collégiale *f.*
Коллегиумъ, *sm.* le collège.
Коллегиа, *sf.* le collège; || **избирателна** —, collège électoral; || **священна** —, le sacré collège.

Колендро, *sm.* le cylindre; || *Archit.* le toron; || (*за умалагане*), *Agric.* la ravale.
Колене (*и клане заведѣ*), *sm.* l'abatage *m.*, le tuage, la tuerie.
Коленикъ, *sm.* la voie, la trace; || (*на пжтъ*), la flache, l'ornière *f.* [tironnal.
Колеснично тържество (*въ Индия*), *sm.* le Колесница (*съзвѣдие*), *sf. Astr.* le Chariot.
Колето, *sm. Com.* le colis.
Колеть, *sm.* collet de busle, *m.*; || **майсторъ таръ** (*отъ быболска кожа*), *sm.* un col-letier, [colisée.
Колizei (*амфитеатръ въ Римъ*), *sm.* le Колиръ (*межлемъ за очи*), *sm. Méd.* le collure.
Колко н-то, *conj.* si et s'; 1. **до-то**, autant que; 2. — **за това**, *prép.* à l'égard de; 3. — **зарада мене**, *adv.* pour ma part; 4. — **и но** —, combien; 5. **-то** **обычамъ или** **ищѣ**, *adv.* à discrétion; 6. **-то за**, *prép.* quant à.
Колкотаръ, *sm. Chim.* le colcotar.
Колокнитъ (*горчива тѣква*), *sm.* la echicotin.
Колокнитъ (*горчива тѣква*), *sm. plante*, la coloquinte.
Коллодій, *sm. Chim.* le collodium.
Коллонада, *sf.* la colonnade.
Колонна, *sf. Milit.* la colonne.
Колонни водачь, *sm. Milit.* corps de guides, *m.*
Колонистъ, *sm.* un colon.
Колонія, *sf.* la colonie, habitation *f.*, planta-tion *f.*; 1. **мѣсто дѣто може стане** —, colonisable, *adj.*; 2. **правяне** —, la colonisa-tion; 3. **праща** —, *va.* coloniser.
Колонияленъ, *adj. colonial*. [niales *f.*
Колониялни стоки, *sf. pl.* denrées colo-niales.
Колористъ, *sm.* un coloriste.
Колоритъ, *sm.* le coloris.
Колски процѣповъ столъ, *sm.* l'armon *m.*
Коллоссаленъ, *adj.* colossal; || *fig.* pyramidal.
Колоссъ, *sm.* le colosse.
Колумба-корень, *sm. Méd.* racine de colombo, *f.*
Колурий, *sm. Géogr. Astr.* le colure.
Колца, *sf. pl.* la roulette; 1. (*малижка*), la carriole; 2. (*съ две колела*), le cabriolet; 3. **лостъ** (*съ две колела*), *Artill.* le trique-balle; 4. (*на топъ*), l'affût *m.*
Колчавина (*и Gram.*), *sf.* la quantité; 1. **ла dose**; 2. *fig.* la provision; 3. **размѣрвамъ -та на съставны части**, *va.* doser.
Колчавны бройове, *sm. pl. Gram.* numera-tifs cardinaux *m.*
Колче, *sm.* la chevillette; || **скачеване съ -та**, *Mar.* le chevillage; || **скачевамъ съ -та**, *va.* chevillaer.
Коль, *sm.* le pieu, la cheville, le jalon, le piquet, le palis; 1. *Artill.* l'accul *m.*; 2. *Blas.* les pals et paux; 3. **голъмъ** —, le pilo-tis et pilot; 4. (*въ рѣка за извлачане дърва*), l'allingue *f.*; 5. (*на твърдина*), la palis-sade; 6. **до забиване** —, jusqu' à refus de mouton, *m.*; 7. **набиване на** —, le pal; 8.

- лове, *pl.* набивамъ — въ земля, *va.* piloter; 9. набиването и набитиѣ —, le pilotage; 10. набивамъ — отъ мѣсто на мѣсто, *va.* jalouer; 11. набиване — за основу или заграда съ —, la palification; 12. набивамъ — въ основу, *va.* palifier; 13. редъ набиты —, *Fortif.* la fraise; || утвърдявамъ съ —, *va.* *Fortif.* fraiser; 14. редъ — съ плетъ, la palée.
- Колыба**, *sf.* la cahute, chaumière *f.*, chalet *m.*, cabane *f.*, échoppe, loge, case *f.*, taudis et taudion *m.*; 1. (шалашъ *t.*), la hutte; 2. *fig.* le trou; 3. *Mar.* la carosse; 4. правя —, *va.* cabaner et se cabaner, se hutter.
- Колыбка**, *sf. dim.* la logetté, la chaumine; || (съ градина), la tonnelle.
- Колыбны празници** (скинопигия), *sm.* *pl.* la fête des tabernacles *m.*
- Колыбы**, *sf. pl.* le hameau, la bourgade; || (на двачу), le cabanage.
- Колѣда**, *sf.* le Noël (*fam. f.*); -дарски, de Noël.
- Колѣдарска пѣсенъ**, *sf.* la Noël.
- Колѣдны пости**, *sf. pl.* l'aveut *m.*; || проповѣдане прѣвъ —, l'aveut *m.*
- Колѣнчане**, *sm.* la génuflexion, la prostration et -nement *m.*, la prostration.
- Колѣнчж**, *vn.* s'agenouiller, se mettre à genoux; || (прѣвъ нѣкого), se prosterner; || който колѣнчи, génuflecteur, *adj.*
- Колѣнна буца** (у конь), *sf. Vétér.* l'éparvin ou épervin *m.* [mia].
- постелчица (у епископы), *sf.* le gré — похлупка, *sf. Anat.* la rotule; || на —, *Anat.* rotulien, *adj.*
- Колѣнни отокъ** (у конь), *sm. Vétér.* la solandre, le vessigior.
- Колѣнникъ**, *sm.* la genouillère; || (у барабанецъ), la cuisnière. [jardin et jarde.
- Колѣнница** (буца у конь), *sf. Vétér.* le
- Колѣнно подскнуване** (на конь), *sm. Vétér.* la malandre.
- Колѣно** (*pl.* колѣна), *sm.* le genou; 1. la ligne, le lieu, le rameau; 2. la génération, la tribu, la race, la caste, le sang, la filiation, l'estoc *m.*; 3. *Anat.* l'article *m.*; 4. *fig.* le trone, la tige, la souche, la côte; || (на родство), le degré; 5. болезъ въ —, *Med.* la gonagre; 6. съ —, coudé, *adj.*; 7. -лъне, *pl.* le giron; 8. стоя или съдамъ на —, *vn.* se mettre à genoux; 9. падане на —, la prostration; 10. до —, à mi jambe, jusqu' à mi jambes.
- Колѣнчасть**, *adj. Bot.* géniculé et genouillé, flexueux; || *H. nat.* articulé.
- Колюшка**, *sf.* poisson, l'épinoche *f.*
- Колъ**, *va.* massacrer, immoler, abattre, égorger; || (добытакъ), tuer, saigner.
- Команда**, *sf.* le commandement.
- Командантъ**, *sm. Milit.* commandant de place, *m.*; || (на твърдия), un gouverneur.
- Командитеръ**, *sm. Com.* associé commanditaire *m.* [mandite, *m.*
- Командитство**, *sm. Com.* société en commandarîa (*malvoasia*), *sf.* la malvoisie.
- Командиръ**, *sm. Milit.* un commandant.
- Командорство**, *sm.* la commanderie.
- Командоръ**, *sm.* un commandeur.
- Командувамъ**, *va.* commander, mener; || офицеръ що -ва, commandant, *adj.*
- Комаржелжъ**, *sm. t.* l'escamotage *m.*
- Комаржия**, *sm. t.* un escamoteur.
- Комаринкя**, *sm.* la cousinière; || —, *plante*, la conyuze.
- Комаръ**, *sm. insecte*, le cousin, le myope.
- Комахай**, *adv.* bien.
- Комбара**, *sf. t.* la fusée.
- Комбаричка** (за пары), *sf. t.* la tirelire; || *fam.* l'esquibot *m.*
- Комедия**, *sf.* la comédie; || *fig.* le brodequin, le socque; || пишъ или прѣдставямъ -ди, *va.* chausser le brodequin.
- Комедиантски занаятъ**, *sm.* le cabotinage.
- Комедиантъ**, *ка, s.* comédien, enne; un acteur; 1. (свойтаpe *t.*), un histrion; 2. (скитникъ), *fam.* un cabotin; 3. ставамъ —, *vn.* monter sur les tréteaux *m.*
- Комета**, *sf.* la comète; || описане на -ты, la cométographie.
- Кометенъ**, *adj.* cométaire.
- Кометографически**, *adj.* cométographique.
- Комнкъ**, *sm.* un comique, un bouff.
- Комниъ и Ку-**, *sm.* la cheminée; || *Techn.* la dalème; || (на соба), la souche.
- Комитетъ**, *sm.* le comité, le bureau, la commission; || малкъ —, le comitule.
- Комически**, *adj.* comique; -скы, -мент. — начинъ, *sm.* le comique, le bouffon.
- Комициаленъ**, *adj.* comicial ou comital.
- Комици** (народны събранса въ Римъ), *sf. pl.* les comices *m.*
- Комка**, *sf.* la ciboire.
- Комкувамса**, *vr.* communiquer. [ments.
- Комкуване**, *sm.* la fréquentation des sacre-
- Комма**, *sf. Mus.* le comma.
- Коммиссарство**, *sm.* le commissariat.
- Коммиссаръ**, *sm.* un commissaire; || помощникъ на —, *Mar.* un sous-commissaire.
- Коммиссиона**, *sf.* la commission.
- Коммиссионеръ**, *sm. Com.* un commissionnaire, un facteur; || плата на —, *Com.* le factorage; || (исплащачъ), *Com.* commissionnaire chargeur.
- Коммиссионна кантора**, *sf.* cabinet d'affaires, *m.*
- Коммиссия**, *sf.* la commission; || (за исплащане на царскитѣ дългове), caisse d'amortissement, *f.*
- Коммунистъ**, *sm.* un communiste.
- Комодъ**, *sm. fig.* la commode.
- Компактъ**, *adj. Тур.* compacte.

Компанія, *sf. Com.* la compagnie.
Компасарница, *sf. Mar.* la cadranerie.
Компасъ (*и съвѣздіе*), *sm.* la boussole; || *Mar.* compas de route, *m.*; || майсторъ на -сы, un cadranier [tales *f.*
Компitalia (*у Римляны*), *sf.* les compi-
мплектъ, *sm.* le complet; || (*на платна-*
та), *Mar.* jeu de voiles, *m.*
Комплиментливъ, *adj. s.* complimenteur, euse.
Комплиментъ, *sm.* le compliment; || безъ
 -тъ, trêve de compliment, sans compliment.
Композиторъ, *sm. Mus.* un compositeur.
Композиція, *sf. Mus.* la composition.
Компоніумъ (*видъ хроника*), *sm.* le com-
 ponium.
Компотникъ, *sm.* le compotier. [de compote.
Компотъ (*ричель т.*), *sm.* la compote; -тепъ,
Компрессоръ, *sm. Chir.* le compresseur.
Компресъ (*за рана*), *sm. Chir.* la compresse.
Компромисъ, *sm.* le compromis.
Компромитирувамса, *vr.* se compromettre,
 se manquer à soi-même.
Комтуръ (*на военни орденъ*), *sm.* le com-
 mandeur.
Конакъ, *sm. t.* le châtelet, la cour (*voyez*
Сждница и Палатъ).
Конвентъ, *sm.* convention nationale *f.*; ||
 членъ на народенъ —, un conventionnel.
Конвоирувамъ, *va.* escorter; || *Mar. Milit.*
 convoyer.
Конвой, *sm.* l'escorte *f.*; || *Mar.* le convoi.
Конвоиръ, *sm. Mar.* le convoyeur et bâti-
 ment convoyeur. [le conge.
Конгій (*лѣба на нити у Римляны*), *sm.*
Конгревовъ фишекъ, *sm.* fusé à la congrève.
Конгресъ, *sm.* le congrès.
Кондиція, *sf.* la condition. [condor.
Кондоръ (*най-голъмъ орелъ*), *sm. oiseau*, le
Кондуктеоръ (*на дилижансъ*), *s.* un con-
 ducteur.
Конецъ, *sm.* le fil, la ligne; 1. *Mar.* fil de
 carot *m.*; 2. (*намазанъ съ восакъ*), le
 ligneul; 3. (*сдвѣнать въ угла*), l'aiguillée
f.; 4. тегля на —, *va. Archit.* plomber.
Конически, *adj.* conique; || -скы съченеа,
sm. pl. Géom. sections coniques *f.*
Концы (*за лръжа*), *sm. pl.* la lignette, la
 gabare.
Конклавистъ, *sm.* un conclaviste.
Конклавъ (*за избирание пана*), *sm.* le conclave.
Конкордатъ (*съ пана*), *sm.* le concordat.
Конкурсъ, *sm.* le concours.
Конна статуя, *sf.* statue équestre *f.*
Коннетабль (*войиски чинъ*), *sm.* le conné-
 table; || сдница на —, la connétable.
Конни, *adj. H. nat.* cavalin.
 — войскарь, *sm.* un cavalier.
 — форпостъ, *sm. Milit.* la grand' garde.
Конница, *sf.* la cavalerie, les chevaux *m.*
Конандъ, *sm. Géom.* le conoïde.

Конапа, *sf. plante*, le chanvre; || посадена
 нива съ —, la chènevière.
Конапочукна воденница, *sf.* la maillerie.
Конапянка, *sf. oiseau*, le sizerin ou linotte-
 cabaret.
Конапяно сѣме, *sm.* le chènevis.
 — масло, *sm.* huile de chènevis, *f.*
Конапянъ, *adj.* chanvreux.
Конасаментъ, *sm. Com.* le connaissance.
Координаты, *sf. pl. Géom.* les coordonnées *f.*
Консерваторія (*училища*), *sf.* le conser-
 vatoire.
Консервы (*вѣстия съ залъжаны кутійки*),
sf. pl. la conserve; || (*очила*), les conserves *f.*
Конисторски сждникъ, *sm.* un official.
Конисторіаленъ, *adj.* consistorial; || въ
 -рія, -ement.
Конисторія, *sf.* le consistoire.
Конска краста, *sf.* le farcin.
 — морда, *sf.* le chanfrein.
 — муха, *sf. insecte*, le copors, l'oestre *m.*
 — опашка (*връхъ каска*), *sm.* crinière de
 casque, *f.*; || —, *plante*, la girandole.
 — примка, *sf.* le crin.
 — прѣпусканица, *sf.* le turf.
 — торба, *sf. Milit.* la musette.
Конски, *adj.* hippique; || който са храни съ
 -ско месо, hippophage, *adj.* [gane.
 — бобъ (*врачовникъ*), *sm. plante*, la gour-
 — киселекъ, *sm. plante*, la patience.
 — оциръ, *sm.* race chevaline *f.*
 — сабуръ, *sm. Pharm.* aloès caballin, *m.*
 — хамоть (*съ потрѣбнытъ и за сдло*),
sm. le 'harnais et 'harnois; || поставяне —
 ивечко за впрѣгане конь, le 'harnachement;
 || поставямъ — на конь, *va.* 'harnacher.
 — хекминъ, *sm.* maréchal vétérinaire *m.*
Конско прѣскачане, *sm.* l'hippodromie *f.*
Конскы фашкин, *sf. pl.* le crottin.
Конскриптъ, *sm.* un conscrit.
Конскрипціоненъ, *adj.* conscriptionnel.
Конскрипція, *sf.* la conscription; || подло-
 жевъ на —, conscriptible, *adj.*
Консолиде, *sm. Com.* les consolidés; || който
 играе съ -дета, *Com.* un baissier.
Консоля, *sf. Archit.* la console. [barbe.
Консталека камера, *sf. Mar.* la saint-
Консталецъ, *sm. Mar.* maître canonier *m.*
Конституціоненъ, *adj.* constitutionnel; || по-
 -ція, -lement.
Конституціонно състояние, *sm.* la consti-
 tutionnalité.
Конституція (*нова управа*), *sf.* la consti-
 tution; 1. пріетель на —, un constitutionnel;
 2. противень на —, anti ou inconstitu-
 tionnel, *adj.* || противно на —, -nellement.
Конструкция, *sf.* la construction.
Консудъ, *sf. plante*, la consoude.
Консулентъ, *sm.* avocat consultant *m.*
Консултантъ, *sm.* médecin consultant *m.*

Консулція, *sf.* la consultation.
 Консулскы, *adj.* consulaire; по -скы, -ment.
 — чинъ, *sm.* le consulat.
 Консулство, *sm.* le consulat.
 Консуль, *sm.* un consul; -скы, de consul;
 || припозванє нѣкого за —, l'exequatour *m.*
 Континентална система, *sf.* système continental *f.*
 Контора, *sf.* le comptoir.
 Контрабанда, *sf.* la contrebande, la fibuste.
 Контрабандирувамъ (на море), *va. vn.*
Mar. smogler.
 Контрабандистъ, *s.* contrebandier, ère; un
 smogleur, un fraudeur. [seau —, *sm.*
 Контрабандна ладія, *sf.* interlope et vais-
 — търговія, *sf.* commerce interlope *m.*
 Контрабандъ, *sm.* la fraude.
 Контра-басистъ, *sm.* un contre-bassiste.
 — басъ (инструментъ), *sm.* la contre basse.
 — дансъ, *sm.* la contredanse.
 — пунктистъ, *sm.* un contrapontiste
 et -puntiste.
 Контрактаръ, *s.* entrepreneur, euse.
 Контрактяване, *sm.* l'entreprise *f.*
 Контрактъ, *sm.* le contract, le bail; || на-
 правамъ — съ, *va.* passer.
 Контратемпо, *sm.* Mus. le contre-temps.
 Контрайерва, *sf.* plante, le contrayerva.
 Контрапунктъ, *sm.* Mus. le contre-point.
 Контрафаготъ, *sm.* le contre-basson.
 Контрафуга, *sf.* Mus. la contre-fugue.
 Контръ-адмиралъ, *sm.* un contre-amiral.
 — апроши, *sm. pl.* Fortif. les contre-appro-
 ches *f.*
 — батарея, *sf.* Milit. la coudre-batterie.
 — валлационна линія, *sf.* ligne de con-
 trevalation, *f.*
 — валлация, *sf.* Fortif. la contrevalation; ||
 правя —, *va.* Milit. contrevaller.
 — гардъ, *sm.* Fortif. la contre-garde.
 — ескарпъ, *sm.* Fortif. la contrescarpe; ||
 правя —, *va.* contrescarper.
 — марка, *sf.* la contre-marque.
 — маршъ, *sm.* Milit. la contre-marche; ||
 правя —, *va.* contremarcher.
 — мина, *sf.* Fortif. la contre-mine; || коная
 —, *va.* contre-miner.
 — минарь, *sm.* Fortif. un contre-mineur.
 — революція, *sf.* la contre-révolution.
 — тромболъ, *sm.* Mus. l'ophticléide *m et f.*
 — форсъ, *sm.* Fortif. l'éperon *m.*
 Контролеоръ, *s.* contrôleur, euse.
 Контроль, *sm.* le contrôle.
 Конусенъ, *adj.* conique.
 Конусообразенъ, *adj.* conoidal.
 Конусообразно, *adv.* en pain de sucre, *m.*
 Копусъ, *sm.* Géom. le cône.
 Конфекты, *sm. pl.* les sucrerie *f.*; || (въ хар-
 тійкы), la papillote; || (най-дрбны), la
 nonpareille.

Конференція, *sf.* la conférence; || прѣдсѣ-
 дачъ въ —, un conférencier.
 Конфетаръ, *ка, s.* confiseur, euse. [mation.
 Конфирмація (у Лютераны), *sf.* la confir-
 Конфирмувамъ (у Лютераны), *va.* con-
 firmer.
 Конфискація, *sf.* la confiscation, la saisie; 1.
 исписване на —, *Jur.* la mainmise; 2.
 което може стане —, confiscable, *adj.*; 3.
 подложнъ на —, *Jur.* confiscant, *adj.*
 Конфискувамъ, *va.* confisquer. [formiste.
 Конформистъ (въ Инглитера), *sm.* un con-
 Конхилиологистъ, *sm.* un conchyliologiste.
 Конхилиологически, *adj.* conchyliologique.
 Конхилиология, *sf.* la conchyliologie et con-
 chologie. [choïde.
 Конхонда (крива линія), *sf.* Géom. la con-
 Концертна (ржма армоника), *sf.* la con-
 certina.
 Концертнистъ, *ка, s.* Mus. concertant, ante.
 Концертна піеса, *sf.* Mus. morceau d'en-
 semble, *m.*
 Концентрически, *adj.* concentrique; -скы,
 -ment; || *Astr.* homocentrique.
 Концертъ, *sm.* le concert; || *Mus.* le concer-
 to; || свѣрчать, *ка* на —, *Mus.* concertant, ante.
 Кончаръ (който пасе коніе), *sm.* Milit. un
 pâtreur.
 Конче, *sm.* le bidet, la mazette; 1. *fig.* le
 cheval; 2. (по дѣтннскы и *fig.*), le dada;
 3. (пръчка), le califourchon; 4. въсѣдналь
 на —, à califourchon.
 Кончовъ (у ботушы), *sm.* la tige; 1. (на
 калевры), l'oreille *f.*; 2. (на пожища), la
 buterolle; 3. (на обуца), l'ailette *f.*
 Конь, *sm.* le cheval, la monture; 1. (кости),
 le corps; 2. (отъ ниле), la carcasse; 3.
 (въ шахматъ), le cavalier; 4. (за впрѣ-
 гане), cheval de collier; 5. (сгоденъ за
 впрѣгане и за вѣдене), cheval à deux
 mains; 6. (за жени), le palefroi; 7. (съ
 извѣрнаты на влжъ крака), cheval penard;
 8. (за тежкъ товаръ), le boulevet; 9. (за
 вѣдене), cheval de selle; 10. (съ голы ко-
 лѣне), cheval couronné; 11. (отъ хергеле),
 cheval de main; 12. (на който годиниѣ
 още могатъ са познати), cheval bégu; 13.
 (впрѣгнати напредъ дватакъ-тъ), cheval
 en arbalète; 14. карлюшенъ —, cheval
 à baseule; 15. сила — (на парва маши-
 на), *Méc.* cheval vapeur; 16. отпрѣдната
 часть на —, l'avant-main; 17. прикане съ
 — на лѣкъ, la saracole; 18. прѣпускамъ
 съ — на лѣкъ (правя чаркѣи *t.*), *vn.* sa-
 rasoler; 19. истриваса познатио на зѣ-
 бытъ на —, *v. imp.* il démarque; 20. *pl.* коніе;
 || вѣдене —, le 'charas; 21. пріегель за
 —, *sc.* hippomane; 22. продавачъ на —,
 un maquignon; 23. боранье търговя съ —
 (жалбазлжъ *t.*), le maquignonage; 24.

за промѣняване на поща и мѣсто за промѣняване —, le relais; 25. зимамъ немурени — на поща, *va. relayer.*

Копякъ (*ромъ*), *sm. cognac m.*

Копаяродка, *sf. arbre*, le corayer et caraïer.

Копайски балсамъ, *sm. resine ou baume de corahu, f.*

Копаловъ клей, *sm. le coral et gomme coral f.*

Копане, *sm. le creusage et creusement.*

Копанка, *sf. Anat. le cotyle, acétabule m;*
|| празнось —, *Anat. cavité cotyloïde f.*

Копанче, *sm. la cuisse (voez Кълка).*

Копаръ, *sm. plante, l'armoise f.*

Копачъ, *sm. un piocheur; || (при Карла VII), sm. Mitiv. un franc-taupin.*

Копанъ, *sf. le labour.*

Копаня, *sf. l'auge f, le boisseau.*

Копанявъ, *adj. Anat. pelvien.*

Копая, *va. fouiller, labourer, creuser, becher;*
1. (*дълбоко*), approfondir; || *Agric. défoncer;* 2. (*земята*), fouir; 3. копае съ кракъ (*за конь*), *v. imp. il paffe.*

Копейникъ [майсторъ] —, un lancier.

Копейно желъзце, *m. Blas. l'otelle f.*

Коперь (*колонибавителна машина*) *sm. la sonnette.*

Копиле, *sm. un scélérat, rebut m; malotru, ue, s; lie du peuple, du genre humain; || fig. un surgen, excrement de la nature, m.*

Копилгя, *sm. pl. fig. un racaille.*

Копитойски и -лински, *adj. m. capitolin.*

Копиѣ (*мазракъ т.*), *sm. la lance, la bayonnette et bayonnette, la haste, la pique;* 1. (*у негры*), la sagaie et zagaie; 2. съ турнато —, la lance en arrêt; 3. трoшене-ня, la joute; 4. трoшя или биса съ —, *va. vr. jouter.*

— виденъ, *adj. Bot. lanceolé, hasté.*

— носецъ, *sm. un pique; || (никадоръ), un picador; || (у Римляны), un hastaire.*

Копя (*изводъ*), *sf. la copie, le double;* 1. (*отъ документъ*), l'ampliation f; 2. (*отъ первообразникъ*), l'apographe m; 3. вада —, *va. copier.*

Копгъя, *vn. se fondre; || копгъе ми сърдцето за, soupirer après, pour.*

Копой, *sm. chien canard, le baud ou chien muet, le braque; || fig. le levrier.*

Копраля, *sf. Agric. la béquille.*

Коприна, *sf. plante, l'ortie f; || парлива —, ortie grièche; || парене съ —, Chir. l'urtication f.*

Копривна трѣска, *sf. fièvre ortiée f.*

Копривно растене, *sm. Bot. l'urticée et planté —, sf. [ticaire.]*

Копривоподобна сыпанница, *sf. Méd. l'urtication f.*

Коприна, *sf. la soie;* 1. отборъ —, le fleurét; 2. хпанене —, la sériciculture; 3. работене —, industrie soyeré f; 4. (*за направа черны ивицы*), la grenadine; 5. за-

плитамъ или обшивамъ съ —, *va. guiper;* 6. испъкната обшивка съ —, la guipure; 7. прѣсуквамъ —, *va. mouliner;* 8. прѣсукване —, le moulinage; 9. прѣсуквачъ на —, un moulineur et moulinier.

Копринарка (*дървена*), *sf. la bobine;* || смотавамъ на —, *va. bobiner.*

Коприновиденъ, *adj. soyeux.*

— вденъ, *adj. séricicole et sérigène.*

— вждество, *sm. la magnenerie et -gnanière ou cocoonière.*

— вждець, *sm. un magnanier.*

Коприная ивица, *sf. le cordon.*

— плешка, *sf. la freluche.*

— фабрика (*у тжкане-няны платове*), *sf. la soierie.*

Коприная дрѣбъ, *sm. bourre de soie f, soie contaille, le strasse, le capiton; || натъпканъ или набить съ —, capitoné, adj. — конецъ, sm. le fleurét.*

— платъ, *sm. drap de soie, la vénitienne.*

Коприная стокы или платове, *pl. les soieries f.*

— шжвета и ивицы, *pl. la blonde.*

Копринаятъ, *adj. soyeux. [lithe.]*

Копролитъ (*скаменѣлость*), *sm. le copro-*

Коптографически, *adj. eortographique.*

Коптография (*изрѣзване фигури отъ хартия*), *sf. la eortographie.*

Коптъ и -тически езикъ, *sm. le copte ou copte. [bride (voez Пътелка.)]*

Копче, *sm. t. le bouton; || (съ верижка), la*

Копытенъ (*за животны*), *adj. Н. nat. onglé.*

Копытна кръвь, *sf. Vétér. la rosée.*

Копыто (*нокетъ у животны*), la corne, l'os m; 1. (*у конь*), le sabot, l'ongle m; 2. нарастеване на — у конь, *Vétér. l'avalure f;* 3. рзало за очистеване —, le cure-pied.

Копѣйка (*монета*), *sf. le copeck et kopeck.*

Кора, *sf. l'écorce f, la peau;* 1. (*отъ вълчье лыко*), *Pharm. le sainbois;* 2. (*отъ левъ или конопа*), la tille et teille; 3. (*на сырене*), le pelure; 4. отъ — до —, d'un bout à l'autre; 5. бъяла, *va. écorcer;*

6. орзвамъ — на хлѣбъ, *va. écorûter;*

7. хваца —, *v. imp. Archit. il s'encroûte.*

Корабя (*отъ описъ*), *sf. t. la croquette; || правя —, va. pâtisser.*

Корабче, *sm. Bot. la cyme; || —, mollusque. le*

Корабъ, *sm. le vaisseau;* 1. (*шаранжана т.*), la jale; 2. (*корыто за ладя*), le corps, la coque; 3. военни —, vaisseau de guerre;

4. спитаеленъ —, vaisseau hôpital; 5. (*за сладишь отъ друго*), *Mar. vaisseau preneur;* 6. поставамъ — при бортъ на другъ,

va. Mar. prolonger un vaisseau.

Корава буца (*на крака у конь*), *sf. Vétér. le javaret.*

— кожа, *sf. fig. peau de chagrin, f.*

— коса, *sf. fig. la crinière.*

Коравина и -вость, *sf.* la rudesse, dureté, roideur et raideur *f.* racornissement *m.*, calosité *f.*

Коравичька, *adj. dim.* duret; || *fam.* durieuseule.

Коравокрылна буболечка, *sf.* *H. nat.* le coléoptère.

— състояние, *sm.* le racornissement.

Коравъ, *adj.* dur, roide, rude, coriace, solide, rêche, rassis, de fer, cru; 1. *Méd.* rénitant; 2. *fig.* de marbre; 3. *права* —, *va.* durcir, racornir; 4. *ставамъ* —, *vn.* se durcir; 5. *права по* —, *va.* rendre dur, endureir.

— варовитъ камыкъ, *sm.* pierre de roche, *f.*

Коранъ, *sm.* (voyez Алкоранъ).

Корбилеонъ (*игра*), *sm.* le corbillon.

Корветъ (*за товаръ*), *sm.* corvette de charge *f.*

Кордебалетъ, *sm.* *Théât.* corps de ballet, *m.*

Кордебаталия, *sf.* *Mar.* corps de bataille, *m.*

Кордела, *sf.* la bisette.

Кордонъ, *sm.* *Milit.* cordon sanitaire *m.*

Коромень, *adj.* abdominal.

Коремны части, *sf. pl.* le gabari et -rit.

Коремъ, *sm.* l'abdomen *m.*, le giron, estomac, coeur, ventre *m.*; 1. *Méd.* le gaster; 2. *pop.* le sac; 3. *болежъ на -тъ*, *Méd.* la gastralgie; 4. *въспалене на -тъ*, *Méd.* la gastrite (voyez Търбухъ).

Корене, *sm.* le blâme, improbation *f.*

Коренище, *sm.* *Bot.* le rhizome.

Коренна или Първообразна рѣчь, *sf.* le primitif; || *Gram.* le radical.

Коренни, *adj.* radical, matrice *f.*, mère *f.*; || *Gram.* primitif; || *Bot.* cortical.

— езикъ, *sm.* langue mère *f.*

Коренно търсене, *sm.* *Gram.* l'investigation *f.*

Коренче (*у дърво идр.*), *sm.* *Bot.* la radicule.

Коренъ (*и fig.*), *sm.* la racine; -невъ, de racine; 1. *fig.* la côte; 2. *Bot.* la patte et pate; 3. (*на глаголѣ*), *Gram.* le thème; 4. (*отъ елени въ рога*), *Vén.* la meule; 5. *искуване съ* —, le déracinement; 6. *искубамъ съ* —, *va.* déraciner; 7. *очистевамъ -ниетъ на дърво*, *va.* égravillonner; 8. *прѣсачамъ до* — дърво, *va.* couper à blanc estoc, *m.*; 9. *пуца* —, *v. imp.* il prend racine, il s'enracine; 10. *пуцаене -ние*, *Bot.* la radication.

Корилникъ или Корачъ, *sm.* un épilogueur.

Коринтка, *sf.* raisin de Corinthe, *m.*

Коричей, *sm.* un coruphée.

Корица (*на книга*), *sf.* la couverture.

Кормидъ лукъ, *sm.* plante, la ciboule, la bulbe (voyez Чървенъ лукъ).

Корнепускъ, *sm.* arbre, le palétuvier.

Корнетъ (*въ кавалерія*), *sm.* *Milit.* le cornette.

Корпусъ, *sm.* *Milit.* le corps; || (*на барабанъ*), le flût; || (*шрифтъ*, 10 пункта), *Typ.* la philosophie. [corrégidor.

Коррежидоръ (*сѣдникъ въ Испанія*), *sm.* un

Корректоръ, *sm.* un prote.

Корректуря, *sf.* *Typ.* la correction; || (*на стълпове*), épreuve en placard, *f.*

Корректуренъ листъ, *sm.* *Typ.* l'épreuve *f.*

Корреспондентъ, *sm.* *Com.* un correspondant.

Корридоръ, *sm.* la galerie. [le corollaire.

Королларій (*явна сетина*), *sm.* *Mathém.*

Корона *sf.* la couronne; || (*панска*), le règne;

|| *зимамъ* — отъ, *va.* découronner.

Коронація, *sf.* le couronnement.

Коронисъ, *sm.* *Archit.* la modénature.

Коронаясвамъ, *va.* couronner.

Коронасване, *sm.* le sacre.

Корсажъ, *sm.* le corsage; || *прѣправямъ новъ* — на дрѣва, *va.* rencorsier.

Корсеръ, *sm.* un corsaire.

Корсетаръ, *ка*, *s.* corsétier, ère.

Корсетъ, *sm.* le corset. [cortès *f.*

Кортесы (*чинове въ Испанія*), *sf. pl.* les

Коруба, *sf. t.* le creux (voyez Хрѣлопа).

Корубастъ, *adj.* creux. [corindon.

Корундъ (*безцѣнъ камыкъ*), *sm.* *Minér.* le

Коршумъ (*шикалка*), *sm. t.* la balle, le projectile, le plomb; 1. *далечность на пушнать* —, la portée; 2. (*на полѣтъ*), une balle morte; 3. (*на ступле*), le pateau; 4. *изхървамъ съ провиечати* —, *va.* plomber; 5. *лъгнувамъ -тъ върѣтъ челото нѣкому*, *va.* bruler ou faire sauter la cervelle à; 6. *въ разстояние на пушнать* —, à une portée de fusil; 7. *теллиъ -мы*, *pl.* balles ramées.

Корыто, *sm.* la bassine, l'auge *f.*; 1. *Techn.* le bac, la bêche; 2. *fig.* le bassin; 3. *голъмо* —, la jale; 4. (*воденично*), la 'huche.

Корюха, *sf.* poisson, l'éperlan *m.*

Корякъ, *adj.* cortiqueur.

Коржъ, *va.* blâmer, diffamer, trouver mauvais, trouver à redire, improuver, arguer, draper; || *fig.* blasonner; || *fam.* épilogueur.

Коса, *sf.* le cheveu, le poil, tresse de cheveux, *f.*; 1. (*на главата*), la chevelure; 2. (*навата на кривичы*), cheveux en tire-bouchon; 3. *съ* — другъ цвѣтъ, *Blas.* chevelé, *adj.*; 4. *кривица* —, une mèche de cheveux, épi de cheveux, *m.*; 5. *редица* —, une natte de cheveux; 6. *съ расплъкана* —, échevelé, *adj.*; 7. *трыкалце отъ* —, la tonsure; 8. *остригвамъ* —, *va.* essoriller; 9. *плетъ*, *опитамъ* —, *va.* cogdeler; 10. *расплитамъ* —, *va.* détresser; 11. *сплъчквамъ* —, *va.* décheveler; 12. *Вереникина* —, *Astr.* chevelure de Bérénice.

Коса (*сачево*), *sf.* la faux ou faulx, le coupe-gazon.

Косачъ, *sm.* un faucheur.

Косатка (*мида*), *sf.* le rhombe.

Косатникъ, *sm.* plante, le capillaire, l'iris *m.*

Косекансъ, *sm.* *Géom.* la cosécante.

Косене (*трѣва, мида*), *sm.* le fauchage; || (*денно*), la fauchée; || (*у крака*), l'entre-taillure *f.*

Косерче, *sn.* la serpette et -pillon *m.*

Косерь, *sm.* le fauchard; 1. (за отава), *Agric.* l'étrape *f*; 2. (за слама), le coupe-paille ou hache-paille; 3. рѣжа съ — (косж), *va.* étraper.

Косенса (за палтжкы конь), *v. imp.* il fouge, il s'entre coupe; || *Vétér.* il s'entretaille.

Косинусъ, *sm. Géom.* le cosinus.

Коскунъ (на конь), *sm. t.* le trousse-queuee (*voyez* Подгъзникъ). {ou coak.

Коскъ (горены жельны сжлицца), *sm.* le coke

Косматость, *sf.* l'hispidité *f.*

Космать, *adj.* poilu et poileux, chevelu, peluché, épié, velu; || *Bot.* barbu, tomenteux, hispide.

Космень, *adj.* capillaire.

Косметика, *sf.* la cosmétique.

Косметически, *adj.* cosmétique.

Космически, *adj.* Astr. cosmique.

Космогонически, *adj.* cosmogonique.

Космографически, *adj.* cosmographique.

Космография, *sf.* la cosmographie.

Космографъ, *sm.* un cosmographe.

Космологически, *adj.* cosmologique.

Космология, *sf.* la cosmologie.

Космологъ, *sm.* un cosmologiste.

Космополитство, *sm.* le cosmopolitisme.

Космополитъ, *ка, s.* cosmopolite et -litaïn, aïne; || -тски, *adj.*

Косморама, *sf.* le cosmorama.

Косоплетачъ, *ка, s.* tresseur, euse.

Косоприлична тжкостъ, *sf.* la capillarité.

Косочервей, *sm.* le filaire.

Костелави, *sf. fig.* le noeud.

Костелавъ и -ливъ (за плодове), *adj.* pierceux; || *Bot.* valvé; || *H. nat.* coquillier.

— орѣхъ, *sm.* noix angleuse *f.*

Костена прѣчка, *sf.* la baleine; || прокаранъ съ -кы, baleiné, *adj*; || който обръща търговия съ -кы, un baleïnier.

Костено нарастване, *vr. Chir.* l'exostose *f.*, le topus; || (у конка нога), le suros; || приличенъ на —, *Méd.* topacé, *adj.*

Костенурка (костена жѣба), *sf. reptile*, la tortue; 1. Бразилска голѣма —, la kahouanne; 2. ископателна —, la chélonite; 3. връхята кора на —, *H. nat.* la sagarape; 4. костъ отъ —, ecaille de tortue, *f.*

Костенурки, *sf. pl. H. nat.* les chéloniens *m.*

Костенурченъ грѣбень, *sm.* peigne d'écaille, *m.*

Костенъ и -теливъ, *adj.* osseux.

— ножъ (за писма), *sm.* le plioir ou cou-teau à papier.

Кости (отъ мъртви), *sf. pl.* les ossements *m*; 1. (отъ животно), la carcasse; 2. изваждане — отъ месо, le désossement; 3. изваждамъ — отъ месо, *va.* désosser; 4. редъ —, *Anat.* les phalanges *f*; 5. сръзка на —, l'ossature *f*; 6. снадѣване и сѣжъ-

лене на —, l'articulation *f*; 7. описане —, *Anat.* l'ostéographie *f.* 8. расичане —, l'oséotomie *f*; 9. съставяне двѣ —, *Anat.* la symphise; 10. раздѣлене на слабични-ныгѣ —, *Chir.* opération de la symphise; 11. ставане на —, *v. imp.* ils s'ossifient.

Костилка (плодъ съ кокичка), *Bot.* la drupe.

Костина (ашикъ т и мжчине съ —), *sf.* l'osselet *m*; || игра на —, les osselets.

Костна цина, *sf. Anat.* la périoste; || отокъ на —, *Anat.* la périostose.

Костници, *sf. pl. Vét.* la fusée.

Костоболіе (болѣжъ въ косту), *sm. Méd.* l'ostéocope *f.*

— крайниченъ, *adj.* condyloïde.

— крайшникъ, *sm. Anat.* le condyle.

— направачъ, *sm.* un bailleur.

— образна чарупка (у моллюски), *sf. H. nat.* le test et têt.

— ѣда, *sf.* la carie.

Кость (кокалъ), *sf.* l'os *m*; 1. вкаменена —, *H. nat.* l'ostéolithe *m*; 2. мъртва — (у конь), l'osselet *m*; 3. мазло отъ варъ (ѣжъ за строшена кость), l'ostéocolle *f*; 4. строшане —, *Chir.* la fracture; 5. оправяне на строшена —, *Chir.* la coaptation.

Костюмеръ, *sm. Théât.* un costumier.

Костюмъ *sm.* le costume, le déguisement; 1. облачамъ въ —, *va.* costumer; 2. облачамъ въ —, *vr.* se costumer; 3. търговецъ на —, un costumier.

Костякъ (кокалъстъ), *adj.* osseu.

Косъ, *sm. oiseau*, la roussette, la mésange.

Косъмъ, *sm.* le poil, le crin; 1. (у животни), la tobe; 2. — по —, brin à brin; 3. тжнькъ както —, capillaire; *adj.* 4. държжъса на —, *vr.* ne tenir qu' à un fil.

Коси (търва), *va.* faucher; || (сторпн пжтъ), gefaucher.

Котангесъ, *sm. Géom.* la cotangence.

Котаракъ и -такъ, тка, *s. quadr.* chat, atte; le maton.

Котиса (котваса), *v. imp.* elle chatte.

Котилонъ (игралие), *sm.* le cotillon.

Котка (жѣлѣзна), *sf.* l'ancre *f*; на —, ancre, *adj*; 1. (за неволя, за налѣва), *Mar.* ancre de miséricorde ou maîtresse ancre; 2. (нощна), ancre à veille; 3. (за хвърлене), ancre à jet; 4. (за хвърлене въ море), ancre du large; 5. (мечиста), ancre surjalée; 6. мѣсто за хвърлене —, l'ancreage *m*; 7. хвърлямъ —, *va.* mouiller l'ancre; 8. двигамъ —, *va.* sarger; 9. изваждамъ —, *va.* démarrer; 10. изтегляване —, l'appareillage *m*; 11. обръщане ладия около —, l'évitage *m*; 12. обръщане около —, *vr.* éviter; 13. двигатъ — (за галеры), *v. imp.* elles serpent; 14. откъснута отъ —, il dérade; 15. стои съ три -кы (за ладия), il mouille en patte-d'oie;

16. —, *quadr.* (женска), la chatte, le mistigri; || *fam.* la moute; 17. дупка за —, la chatière (voyez Котаракъ.)
- Коткамь**, *va.* (voyez Галія).
- Котлетъ** (печена мръвка), *sm.* la côtelette; || (обитъ въ хартия), côtelette en papillote.
- Котенце**, *sm.* le chaton, le minet.
- Котура** (за куче), *sf.* Vén. le bans.
- Котурнь**, *sm.* le cothurne.
- Котчена ортома**, *sf.* Blas. la gumène.
— тоѣта, *sf.* Mar. le jas ou jeuail.
- Котчено мѣсто**, *sm.* Mar. le mouillage.
- Котчено**, *adj.* anegrage. [*fam.* la minon.
- Котчица** (мѣрка), *sf.* l'anere f; || *quadr.*
- Котѣлница** (котлѣ-, мацрана т.), *sf.* la rondele. [curbille.
- Котѣлче** (на ламбикъ), *sm.* Chim. la cu-
- Котѣлъ**, *sm.* le chaudron; — лень, de chaudron; 1. la 'houle; 2. (мѣра), le cotyle; 3. пълень — нѣщо, une chaudronnée.
- Коушь**, *sm.* Mar. le cosse.
- Коѣа**, *sf.* t. la tinette, le baquet; || *Mar.* la baille, la sasse (voyez Ведро).
- Коѣаръ**, *sm.* le verrou; || заключеваемъ съ —, *va.* verrouiller.
- Коѣъ** (каботажна ладія), *sm.* Mar. le koff.
- Коѣета**, *sm.* pl. le bonbon; || — тны захлуцы, la bonbonnière.
- Коѣичка**, *sf.* la baillotte, le godet.
- Кохорта**, *sf.* la cohorte. [cuillers.
- Кохларія**, *sf.* le cochéarie ou herbe aux
- Коча трѣва** (валеріана Мѣд.), *sf.* plante, la valériane, le marum ou herbe aux chats, la cataire.
- Коченка музика**, *sf.* le charivari; || който прави —, un charivariseur et —riste.
- Кочешки**, *adj.* félin. [chat m.
- Кочешко око** (склжъ калмыкъ), *sm.* l'œil-de-
- Кочина**, *sf.* la mue.
- Кочій кракъ**, *sm.* plante, le pied-de-chat.
— хвакъ, *sm.* la chatière.
- Кочіашка каляска**, *sf.* le voiturin.
- Кочіашъ**, *sm.* un voiturier et voiturin, un cocher, un fiacre, un phaéton.
- Кочарка**, *sf.* la loge, accul m, taudis et taudion m, réduit m; || *Mar.* la tille et teille; || (за куче), niche de chien, chien-terrier m. [la vedette.
- Кочарска колыбка** (върху твърдия), *sf.*
- Кошениль**, *sm.* insecte, la cochenille.
- Кошница**, *sf.* la corbeille, le panier, la banneau et bannette, le cabas, le ciste; 1. пълна — нѣщо, une corbeillé; 2. медаль съ изображена —, Num. le cistophore; 3. (съ двѣ рацкы), le cueilloir; 4. пълна — съ плодове, une panerée; 5. (за разносачи продавачи), la malle; 6. (за стриды), la cloyère.
- Кощичаръ** (майсторъ), *sm.* un vannier.
- Кощничка**, *sf.* le corbillon.
- Кошоносца** (у в. в.), *sf.* une canéphore.
- Кошоръ** (пчелень), *sm.* la ruche, le panier; — рень, de ruche; || пълень — съ медъ, une ruchée (voyez Тръвна).
- Кошута**, *sf.* qu'adr. la biche, la daine et dine.
- Кошъ**, *sm.* la banne, la 'hotte; 1. пълень — нѣщо, une 'hottée; 2. разлатъ —, le panier; 3. (на воденица), la tremie; 4. (за ловене рыба), la nasse; 5. (за овожкы), le mannequin; 6. (за прѣнасле стоки), la banse; 7. (за сырени), l'éclisse f; 8. (отъ каруца), le coffre; 9. (отъ ладія), Mar. la carcasse, la rouche.
- Кошунка жена**, *sf.* une soubrette.
- Кошунство**, *sm.* l'intrigue f; || *fig.* le tripotage; || *fam.* la manigance (voyez Подбутня и Сплѣтня).
- Кошунъ**, *adj.* intrigant et —trigreur, rusé.
— ка, s. tripotier, ère; || *fig.* un valet de sauteau, une taure; || *fam.* un scapin.
- Кошунъ**, *vn.* tripoter, intriguer; || *fam.* intrigailler, manigancer.
- Крабъ** (морски ракъ), *sm.* crustacé, le crabe.
- Крава**, *sf.* la vache; — вий и —вишки, de vache; 1. (дойна), vache à lait; 2. или овца (ради завждане), vache, brebis portière f; 3. уборъ за —вы, la vacherie; 4. стопанинъ на дойны —вы, un nourrisseur.
- Кравай**, *sm.* la brioche; || (съ стафиды), le baba.
- Кравайче**, *sm.* la gimblette.
- Кравичка**, *sf.* la génisse.
- Кравинка кожа**, *sf.* la vache.
— козина (наслолена), *sf.* Mar. le ploc; || набивамъ съ —, *va.* Mar. ploquer.
— смѣтъ f или —ко лайно, n. la bouse.
- Кравіе жито**, *sm.* plante, le mélampuge.
— масло, *sm.* le beurre; || намазевамъ съ — хлѣбъ, *va.* beurrer.
- Кравя или Прѣдвардителна шѣрка**, *sf.* la vaccine; 1. Мѣд. le cow-pox; 2. присаждамъ съ —, *va.* vacciner; 3. присаждане съ —, la vaccination, la vaccine; 4. присаждачъ на —, un vaccinateur.
— шѣрчина матерія, *sf.* Мѣд. le vaccin et virus —, *sm.*; || на —, vaccinal, *adj.*; || основане за добыване —, établissement vaccino-gène m.
- Крагенъ**, *sm.* Mar. le collier.
- Крадене**, *sm.* le vol, escroquerie f, flouerie, largen m, picorée f.
- Крадець**, *sm.* *fam.* un aigrefin. [ment.
- Крадишкомъ**, *adv.* subrepticement, furtive-
- Краділо**, *ла*, s. voleur, euse; fripon, onne; larron, onnesse; copeur, euse; un filou, un pilleur, escamoteur, escroc, escroqueur de, floueur m; 1. *fam.* larronneau, neuse; un brigandeau, un chenapan; 2. малъкъ —, *dim.* un friponneau; || *fam.* un volereau.
- Краділовски**, *adj.* fripon, pillard.

Крадловски езикъ, *sm.* l'argot *m*; || който говори —, *s.* argotier

Крадж, *va.* voler, brigander, dérober, friponner, filouter, rapiner; || *pop.* flouer, chiper.

Кражба, *sf.* le vol, la friponnerie, le larcin; 1. *Mar.* la baratarie; 2. наклонность за —, la klopémanie; 3. (съ *счуване*), тежка —, *Jur.* vol qualifié *m*.

Край, *sm.* l'extrémité *f*, le bord, rebord, bout, about, terme, coin *m*, fin, corne *f*; 1. *fig.* l'issue *f*, queue *f*; 2. *Mathém.* le limbe; 3. *Blas.* l'orle *m*; 4. (на *безджика*, на *счупване*), le penchant; 5. (на *гора*), la rive, la lisière; 6. (на *дума*), la terminaison; 7. (на *каль-та*), *Mar.* l'acore *f*; 8. (на *нбщо*), le bas; 9. (на *рана*), la lèvre; 10. (на *слово*), *Rhét.* la péroraison; 11. минувам по —, *vn.* dépasser; 12. съшивамъ — съ —, *va. pop.* rabouter; 13. до —, *adv.* entièrement, à ras le bord, tout à fait; 14. до — чецъ, à outrance, à toute outrance; 15. — до —, bout à bout; 16. на — на, à l'extrémité de; 17. на —, à la queue, en queue; 18. (него), auprès; 19. по — това, par parentèse; 20. равно съ — ть, bord à bord de.

Крайбръженъ, *adj.* littoral.

— мореплавецъ, *sm.* un caboteur.

— стражаръ, *sm.* un baliseur.

Крайбръжна ладия, *sf. fam.* le cabotier.

— плътека, *sf.* le quai.

Крайбръжно плаване, *sm.* le cabotage; || плавамъ —, *vn.* caboter.

Крайбръжние мѣста, *sm. pl.* le littoral.

Крайморие, *sm.* le rivage, le littoral, la plage, la côte; 1. *Mar.* la côte; 2. оставамъ — то, *va.* dériver; 3. нехвърля ма на — то, *va.* faire côte. [*rave, f.*]

Крайморска правдина, *sf. Mar.* droit d'é-

Крайморски, *adj.* littoral, maritime.

Крайна бръзда (*въ игра на топа*), *sf.* le pouon.

— потрѣба, *sf.* le pis aller.

— сричка, *sf.* la finale; || *Gram.* le suffixe.

Крайно, *adv.* extrêmement.

— неприемане, *sm. Jur.* l'exception *f*.

— състояние, *sm.* les abois *m*.

Крайность, *sf.* l'extrême *m*, extrémité *f*; || докаранъ до —, outré, *adj.*

Крайня, *adj.* extrême, dernier, final, haut; 1. *fig.* impérieux; 2. *Gram.* terminatif; 3. най — прѣдѣлъ и най — прѣдѣлъ на стѣпень, non-plus-ultra *m*. [*trêmes m.*]

Крайны членове, *sm. pl. Mathém.* les extrémités.

Крайстнище, *sm.* l'aerostiche *m*.

Крайцаръ (*монета*, 4 *пары*), *sm.* le kreutzer et kreuz.

Крайчасть и —расть, *adj. Bot.* marginé.

Крайшникъ, *sm.* l'extrémité *f*; 1. (у *копите* и *Сот.* на *капуны*), le talon; 2. (на по-

двезена книга), le dos; 3. (на *монета*), le cordon, cordonnet *m*, tranche *f*; 4. (на *соба*), le rebord; 5. (у *столаръ*), l'onglet *m*; 6. (отъ *хлѣбъ*), l'entame et -tamure *f*; 7. задръстеване у — късь дърво, assamblage à onglet; 8. останалий — на листа и билети въ ресептъ, *Com.* la souche.

Крайце, *sm.* l'extrémité, le bord, le bout, l'about *m*; 1. (*кенаръ на платъ*), la bordure, la lisière; 2. (на *образъ въ книга*), la marge; 3. написанъ на —, marginal, *adj*; 4. пишъ на —, *va.* marginer; 5. забѣлжване на — въ хартия, l'émarginement *m*; 6. забѣлжвамъ или изрѣзвамъ на —, *va.* émarginer; 7. противоположны —ща, *pl.* les extrémités; 8. издѣлване остри —, le délargement; 9. извъртявамъ или издѣлвамъ —, *va. Archit.* délarger; 10. възвивамъ — на срѣбаренъ ескадъ, *va.* godronner; || възвиване —, le godronnage; || възвйти —, le godron.

Крайцень, *adj.* frontière.

Кракоболень, *adj.* arthritique.

Кракоболъ, *sm. Méd.* l'arthrite; || цѣръ за —, *Méd.* antiarthritique, *adj. m*.

Кракогръбченъ, *adj. Anat.* métatarsien.

Кракъ (*нога f.*), *sm.* le pied, la jambe, la pièce; 1. *pop.* la gigue; 2. (у *животни и фама*), la patte et pate; 3. (на *одаръ*, на *креватъ*), la quenouille; 4. дървенъ —, jambe de bois; 5. повръждане — на конь, *Vétér.* l'enchevêtrement *f*; 6. съ твърдъ —, à pied ferme; 7. на единъ —, *adv.* à cloche-pied; 8. *pl.* крака (у *човѣкъ*), *fam.* les gigots *m*; 9. (на *пищлъки*), la marche; 10. съ босы —, *adv.* nu-jambes; 11. съ правы —, bien jambé; 12. стоя на —, être sur pied; 13. шавамъ съ — си, *vn. fam.* gigotter; 14. отъ — до глава, de pied en cap; 15. на —, *adv.* debout.

Кралевска вечерня аудіенція, *sf.* coucher du roi, *m*.

— или Главна галера, *sf.* galère réelle *f*.

— партиа, *sf.* le royalisme.

— правда, *sf.* droit régalien *m*.

Кралевски, *adj.* royal; —ски —ment; || royaliste.

Кралевско или Царско достоинство, *sm.* la royauté.

Кралевство, *sm.* le royaume.

Кралица, *sf.* la reine; || (*въ шахъ*), la dame. Кралю-парталио (*дѣтинска игра*), *sm.* le pied-de-boeuf. [*le régule.*]

Кралче, *sm.* un roitelet; || (*металлъ*), *Chim.*

Кралъ, *sm.* un roi (*f. reine*); || придръжане къмъ —, le royalisme; || придръжникъ на —, *sc.* royaliste.

Крамболъ, *sm. Mar.* le bossoir.

Крамoла, *sf.* l'alarme *f*, crierie, *f*, tumulte, vacarme, tapage *m*, rumeur, alerte, clameur *f*, tocsin, train *m*; 1. *fam.* la pique, le

- tracas, le tintamarre; 2. *pop.* la vie; 3. *fig.* le *chourvari* et *ourvari*; 4. (*барабанно бълскане*) la générale; 5. *права* —, *va. fam.* tintamarre. [-eusement.
- Крамоливъ**, *adj.* alarmant, tumultueux; -во, — собать, *sm.* l'orgie *f.*
- Крамолна камбана**, *sf.* le tocsin; || *удрямъ* —, *va.* sonner le tocsin.
- Крамолни**, *adj.* tumultuaire; -но, -мент.
- Крамолно събрание**, *sm. fam.* la cohue.
- Кранбалкъ**, *sm. Mar.* le bossoir.
- Краневе**, *sm. pl. Mar.* la bigue.
- Кранецъ**, *sm. Mar.* le ceintre et ceinture *f.*
- Крангя** (*на животню*), *sf. t.* la tripe.
- Кранъ** (*лостъ*), *sm. Méc.* la grue; || *Mar.* la cabre ou chèvre.
- Красничавъ**, *adj.* ascétique.
- Красникъ** (*воденъ отокъ*), *sm.* l'hydropisie *f.*; 1. *Méd.* l'ascite *f.*, anasarque *f.*; 2. *Chir.* l'œdème *m.*; 3. страдалецъ отъ —, hydro-*rique*, *adj.*; || *Chir.* oedémateux; 4. което провзлазя отъ —, *Chir.* oedémateux, *adj.*
- Краста**, *sf.* la gale, ladrerie *f.*, ladresse, *f.*; 1. *Méd.* le psora et psore; 2. *Vétér.* le rou-vieux et roux-vieux; 3. (*кель т.*), *Méd.* la teigne; 4. (*у овуѣ*), le tac, le barbouquet ou noir-museau; 5. (*но крака на коня*), *Vétér.* la grappe; 6. цѣръ за —, le psorique; || *Méd.* antipsorique, *adj. m.*
- Крастава или Шугава коза**, *sf. fig.* brebis galeuse *f.*
- Краваница**, *sf.* bosse au front *f.*; || —, *plante*, le concombre; -виченъ, de concombre.
- Краваниченъ сокъ**, *sm. Pharm.* l'elaterium *m.*
- Кравастъ**, *adj.* galeux, rogneux, ladre; 1. *Méd.* psorique; 2. (*келлъ т.*), teigneux; 3. (*за магаре*), fargineux; 4. болница за -въ, la teignerie, la ladrerie.
- Краче и -ченце**, *sm. dim. fam.* le peton; || (*на перигель*), la jambe; || (*на столъ и др.*), le pied.
- Крачене**, *sm.* l'enjambée *f.*
- Краченъ**, *adj.* pédial; || *Anat.* jambier. — палецъ, *sm.* l'orteil *m.*
- Крачитало** (*на воденица*), *sm.* le claquet, traquet de moulin *m.*, le crotal; 1. *Techn.* le baille-blé; 2. (*човѣкъ*), casseur d'assiettes, *m.*; || *fig.* moulin à paroles, *m.*
- Крачка**, *sf.* le pas, enjambée *f.*; 1. (*на игралие*), le coulé; 2. (*на коня*), le train; 3. *fig.* l'élan *m.*; 4. бѣра —, pas de charge; 5. — по —, pas à pas, pied à pied.
- Крачуланъ**, *sm.* le beau-frère (*mari de la soeur de la femme*).
- Крачулникъ** (*ивица на панталони*), *sm.* le sous-pied et sou-pied.
- Крачулъ** (*на панталони*), *sm.* le pont, le pont-levis.
- Крача**, *va.* enjamber, cheminer.
- Креватъ** (*одаръ*), *sm.* le lit, bois de lit; ||
- двоспални —, lit de grandeur; || *пѣтни* — lit de camp. [de mer.
- Креветъ**, *sm. crustacé*, le crangon ou crevette
- Кредитно писмо**, *sm. Com.* lettre de créance ou de crédit; || *Имамъ* -сма за, *vn.* être crédité sur.
- Кредиторъ**, *ка. s.* créancier, ére; 1. *Com.* un créiteur; 2. написване -ры ради плата на дългове, *Jur.* la collacation; 3. написване въ редъ -ры, *va. Jur.* colloquer.
- Кредитувамъ**, *va. Com.* créditer.
- Кредитъ**, *sm. Com.* le crédit, avoir *m.*; давамъ —, *va.* créditer; || изгубване —, *Com.* le discrédit, la désaveur.
- Крейсерство и Мѣсто** —, *sm. Mar.* la croisière.
- Кейсерувамъ**, *vn. Mar.* croiser, parader.
- Крейсеръ**, *sm. Mar.* un croiseur.
- Кремалиеръ**, *sm. Fortif.* ouvrage à cré-mallère, *m.* [kremlin.
- Кремль** (*вкѣрбина твърдия*), *sm.* le Kremlin.
- Кремотаргъ**, *sm.* crème de tartre, *f.*
- Кремъ** (*вѣстие*), *sm.* la crème; || (*отъ яйца и бѣло вино*), le sabayon; || —, *plante*, le lis; -менъ, de lis; archoe ou belle-dame *f.*
- Кренгелъ**, *sm. Mar.* l'audailot *m.*, la bague; || (*или коушъ*), *Mar.* l'perse *f.*
- Крензель** (*млмизъ за рѣзане стжкла*), *sm.* le cavoir. [créosote.
- Креозотъ** (*цѣръ за злбы*), *sm. Chim.* la
- Креолъ**, *ка. sc.* créole.
- Крепонъ** (*платъ*), *sm.* le crépon.
- Крепъ** (*тавле т.*), *sm.* le krebs et krabs; || (*игра на ашикъ*), le creps.
- Крепъ** (*флеръ*), *sm.* le voile; || (*симо платъ*), le crêpe; || оукване на —, le crépage.
- Кресъ** (*тере-оту т.*), *sm. plante*, le cresson; || *кѣтка* посѣяна съ —, la cressonnière.
- Кретинизмъ**, *sm. Méd.* le crétinisme.
- Кретинъ**, *sm. Méd.* un crétin.
- Крешендо**, *adv. Mus.* crescendo.
- Крива брадва**, *sf.* l'aisseau *m.* ou aissette *f.* — лния, *sf.* la courbe. — сабя, *sf.* la bancale et bancroche. — шия, *sf.* le torticolis.
- Кривакъ**, *sm.* l'arçon *m.*, le bâton, le casse-tête; || (*съ главулекъ*), la massue; || (*на талига*), le palonnier et palonneau.
- Кривача** (*и fig.*), *sf.* la poignée, creux de la main, *m.*; || съ —, *adv.* à poignée; || една — трѣва, *sf. Pharm.* un manipule.
- Криваче** (*ликирие за набрѣздване кривы линии*), *sm. Techn.* le pistolet.
- Кривда** (*кабахатъ т.*), *sf.* la faute, le tort; || хвърлямъ -та върху нѣкого, *va.* mettre sur le dos de. [grimace.
- Кривене** (*на образъ-тъ*), *sm.* la mine, la
- Кривина**, *sf.* le tour, le travers, la courbure, anfractuosité, cambrure et combre *f.*, guingois, biaisement *m.*
- Кривины**, *sf. pl.* la tortuosité, tour et retour

- détour, *m*; || *Milit.* la conversion; || (*отъ гадины*), le repli.
- Кривница** (*на косата*), *sf.* boucle de cheveux *m*, anneau *m*, crochet *m*; 1. правя -цы на косата, *va.* friser; 2. правя чести и сытны -цы, *va.* frissonner; 3. правя -цы на косата да стане бухалата, *va.* créper.
- Кривичка**, *sf.* *Typ.* la nullité.
- Кривичко**, *sm.* le désagrément.
- Кривички** (*вносѣтъ знакъ*), *sf. pl. Gram.* le guillemet (, , “); || забълъжвамъ съ —, *va.* guillemeter.
- Кривливъ**, *adj.* jaloux.
- Криво**, *adv.* de travers, de guingois; || на —, tout de travers; || -са договеждамъ, *vr.* méconjecturer.
- гледамъ (*нѣкого*), *vn.* rudooyer; || (*и малъ за мизащо*), *fam.* incasguer. [pris de.
- гледане, *sm.* le mépris; || съ —, *prép.* en mé-
- гледателенъ и -гледникъ, *adj. m.* méprisant.
- гледенъ, *adj.* méprisable.
- гледіе, *sm.* le louchement et loucherie *f.*
- гледные рѣчи, *sf. pl.* le mépris.
- гледъ, *adj.* louche, bigle; || — сжмъ, *vn.* loucher, bigler.
- гърло, *sm. Anat.* voie aërifère *f.*
- договеждане, *sm.* la méconjecture.
- дърво (*кнуса*), *sm. Mar.* la courbe.
- душенъ, *adj.* inique; -шно, -ment; || *fig.* oblique.
- душе, *sm.* l'iniquité *f*; || *fig.* l'obliquité *f.*
- душно, *adv.* obliquement.
- кракъ, *adj.* bancal et bancroche.
- ливъенъ, *adj.* curviligne.
- Криволица**, *sf. Archit.* la doucine.
- Криволицы**, *sf. pl. fam.* le préambule.
- Криволичъ**, *va. Milit.* converser.
- Криво-лъво**, *adv.* ab hoc et ab hâc.
- ногъ, *adj.* pied bot, cagneux.
- ножче (*за шиу*), *sm. Chir.* le coupe-cor.
- Криводѣлъ**, *sm. fam.* un tricheur.
- Криво-оку** и -гледъ, *adj. Méd.* strabite et -bigre, *sc.*
- очіе, *sm. Méd.* le strabisme.
- разсждане, *sm.* la paralogisme; || *fig.* le guingois.
- Кривость**, *sf.* la nocuité.
- Кривочовка**, *sf. oiseau,* l'avocette *f.*
- шило, *sm.* le crochet.
- Кривошійнъ**, *adj.* torticolis.
- Кривъ**, *adj.* courbe, serpental, croche, crochu, mal tourné, tors et tort; 1. *fig.* oblique, tortueux, tortu; artisan *m*; 2. *Jur.* coupable; 3. (*за крака*), cagneux; 4. не съмъ въ това —, n'en pouvoir mais.
- кракъ, *sm.* pied bot *m.*
- ножъ, *sm.* le croissant; || (*градинарски*), *Agric.* le faucillon. [pl. la défense.
- Кривытъ жбы** (*на нервъзъ, на филъ*), *sm.*
- Кривъж**, *va.* censurer; 1. -са, *vn.* gauchir, se contourner; 2. *Anat.* se déjeter; 3. (*си образъ-тъ*), grimacier; 4. който си криви образъ-тъ, grimaçant, grimacier, *adj*; 5. кривиса (*за косата*), *v. imp.* il frise.
- Кризисъ**, *sm.* la crise.
- Криминаленъ**, *adj.* criminel; 1. прѣдавамъ на -лна сѣдба, *va, Jur.* criminaliser; 2. ученъ въ -лны дѣла, un criminaliste; 3. -лно, *adv.* -lement.
- Криминалность**, *sf.* la criminalité.
- Криминаль**, *sm.* le criminel.
- Крина**, *sf.* le boisseau; || пълна — съ нѣщо, une boisselée; || майсторъ на -ны и копани, un boisselier.
- Кринарство**, *sm.* la boissellerie.
- Кристаларница или Стжкларница**, *sf.* la cristallerie.
- Кристаленъ**, *adj.* cristallin.
- Кристаллизация**, *sf.* la cristallisation.
- Кристаллизосвамъ**, *va.* cristalliser, candir; || кристаллизосваса, *v. imp.* il se cristallise, il se candit; || което може са кристаллизосва, cristallisable, *adj.*
- Кристаллизосване**, *sm.* la candisation.
- Кристаллизосвалникъ**, *sm. Chim.* le cristallisoir. [phique.
- Кристаллографически**, *adj.* cristallographique.
- Кристаллография**, *sf.* la cristallographie.
- Кристална захлупка**, *sf. Phys.* le casse-bouteille. [vitrée *f.*
- лещица, *sf. Anat.* le cristallin, humeur.
- Кристално небе**, *sm.* le cristallin.
- стжкло, *sm.* le cristal.
- Кристалны стокы**, *sf. pl.* les cristaux *m*; || правяне на —, la cristallerie; || рѣзачъ на — пещты, un cristallier.
- Кристалъ**, *sm.* le cristal; || описовачъ на -лы, un cristallographe.
- Критериумъ**, *sm.* le criterium.
- Критика**, *sf.* la critique; || *fig.* le contrôle; || подложенъ на —, critiquable, *adj.*
- Критикувамъ**, *va.* critiquer, houspiller.
- Критически**, *adj.* critique.
- Критикъ**, *sm.* un critique, un satiriste.
- Криосеръ**, *sm. insecte,* le criocère ou léma.
- Кроежъ**, *sm.* la forme, façon, manière, visée *f.* tracé *m*; 1. (*на платъ*), la coupe; 2. отъ единъ —, *fig.* de la même trempe; 3. на единъ —, de même parure.
- Крокодилски**, *adj.* crocodilien et -diléen.
- Крокодилъ**, *sm. reptile,* le crocodile; || (*Амерукъ*), le caïman.
- Кроконъ**, *sm. plante,* la cameline.
- Кромвелъ** [парламентъ въ —, parlement eouwpion *m.*
- Крона** (*монета*), *sf.* la couronne.
- Кронверкъ**, *sm. Fortif.* la couronne, ouvrage eouwpné *m.* [crown-glas.
- Кронгласъ** (*кристално стжкло*), *sm.* le

Крондилъ, *sm. Bot.* la plumule.
Кросно, *sm.* le rouleau, ourdissoir *m*; 1. (за *волочны свѣщи*), le rouloir; 2. (на *копри- няны станъ*), *Тест.* le semple; 3. (у *мъ-кателевъ станъ*), le déchargeoir; 4. (у *тжакачъ*), l'ensouple et ensuple *f*; 5. вър- тено (за *двигане тежина*), le treuil.
Кротко, *adv.* doucement, humble.
Кротость, *sf.* la bénignité, humanité, longani- mité, débonnareté, mansuétude *f*; || *fig.* la douceur.
Кроткъ, *adj.* paisible, béni, doux, humain, débonnaire; || *ставамъ* —, *vn.* se civiliser. — *вървежъ* (на *конь*), *sm.* l'aubin *m*. — *нжравъ*, *sm.* la simplesse. [blotin.
Крюкъ-стенги-стакель, *sm. Mar.* le dia-
Кроячка, *sf.* une tailleuse, couturière en robes, *f*.
Кроячъ (*шжвачъ*), *sm.* tailleur d'habits, *m*.
Кроя, *va.* tailler; 1. (за *нѣщо*), *fig.* viser; 2. (на *лѣтъ*), couper, découper; 3. (на *жтъ*), tra- cer; 4. (работы *безъ основа*), bâtir; 5. (тайно), machiner; 6. (въ *умъ-тъ си голъбмы планове*), *fig.* rouler de grands pro- jets *m*.
Крузада (*монета*, 13 *гроша*), *sf.* la cruzade.
Кружило, *sm.* le diadème, le bandeau; 1. (*прѣбрька*), la ferrière; 2. снемане — отъ *сводъ*, le décentrement; 3. снеманъ — отъ *сводъ*, *va.* décentrer.
Круша, *sf.* arbre, le poirier.
Крушавъ сокъ, *sm.* le poiré. [d'hiver.
Крушица *sf.* plante, la pyrole ou verdure
Крушонриличень, *adj.* pyriforme.
Крушы, *sf. pl.* la poire; 1. (*различны*), le besi; 2. (*голъбмы и сладкы*), le saint-Ger- main; 3. (*чървеначы*), le caillot-rosat.
Крыене, *zn.* le mystère.
Крылата ангелска глава, *sf.* le chérubin.
Крылато животно, *sm.* volatile, *adj. m*.
Крылатка, *sf. Bot.* la samare.
Крылатъ, *adj.* ailé. — *конь* (*съзвѣздие*), *sm. Astr.* le Pégase.
Крылно нарастване (*въ око*), *sm. Anat.* le ptérygion. — *перо*, *sm. Com.* bout d'aile, *m*.
Крыло, *sm.* l'aile *f*; 1. черковно (*въ Библия*), le pinacle; 2. (на *врата*), le battant; 3. (*полювица на врата, на прозорецъ*), le vantail; 4. (*отъ калъ на калъска*) legarde- scotte; 5. (на *мозакъ-тъ, на дробъ-та*), *Anat.* le lobe; 6. (*на окаченъ мостъ*), le tablier; 7. (на *сграда*), corps de logis; 8. (у *свѣдло*), le quartier; 9. махана — ла, *pl.* le tire- d'aile; 10. отпущамъ си — лане, *vn.* baisser la crête; 11. отръзвамъ — та нѣкомо, *va. fig.* rogner les ongles à; 12. съ *распрострѣны* —, *Blas.* éployé; 13. ширина на *распрѣгна- ты* — у *шлець*, l'envergure *f*.
Крылана (*на клинецъ*), *sm. pl.* l'épaulement

m; 1. (на *краката у Меркурия*), la ta- lonnière; 2. (на *рыбѣтъ*), l'aileron *m*; 3. (на *ухото*), le lobe.
Кръва, *va.* cacher, faire mystère de; || *fig.* couvrir; || — *са*, *vr.* se cacher, se couvrir.
Кръвава пикня, *sf. Méd.* l'hématurie *f*. — *шія* (*отъ движа*), *sf.* le bout-saigneux.
Кръвавинкъ (*руда*), *sm.* la sanguine.
Кръвавица, *sf.* la saucisse, le boudin, an- douille *f*. [sanguie.
Кръваво излазване, *sm. fam.* la saque-
Кръвависа, *v. imp.* il saigne.
Кръвавь, *adj.* sanglant; || (*въ кръвъ*), saignant. — *дрисакъ*, *sm. Méd.* la dysenterie. — *отокъ*, *sm. Chir.* le thrombus. — *потъ*, *sm. Méd.* la diarréésie. — *цирей*, *sm. Méd.* le furoncle; || *накло- нень къмъ* — *ри*, furonculeux, *adj*.
Кръвавы капчицы (*на тѣлото*), *sf. pl. Méd.* les pétéchie; || съ —, *Méd.* pétéchi- al.
Кръвенна (*дебелина*), *sf.* l'embonpoint *m*, la réplétion; || *fig.* la rotundité.
Кръвено дѣте, *sm.* le poupon; || (*въ постил- цы*), le poupard. — *хлапенце*, *sm.* un gros pâté.
Кръвень, *adj.* obèse, nourri, rebordi, replet, potelet *m*, puissant; 1. *fam.* dodu; 2. и много — (*сантимическу*), sanguin; 3. бы- вавъ *твърдъ* —, *vn.* être gras à lard. — *цвѣтъ* (*чървенъ както кръвъ*), *sm.* le sanguin. — *човѣкъ*, *sm. fam.* un gros bedon.
Кръводрискателень, *adj.* dysentérique.
Кръводрискателень, *adj.* dysentérique. — *жждень*, *adj.* sanguinaire. — *камыкъ*, *sm.* hématite ou pierre héma- tite *f*; || *Minér.* le feret. [bourgeau *m*. — *пійчъ*, *sm. fig.* un vampire, sangsue *f*. — *пійство*, *sm. fig.* le vampirisme. — *проливане*, *sm.* effusion de sang, *f*. — *пролѣtie*, *sm. fig.* la boucherie; || *безъ* —, sans coup férir. — *проливень*, *adj.* sanglant. — *пускателно ницерче*, *sm.* le phlébotome. — *пуцане*, *sm.* la saignée; || *придръжничъ* на —, un saigneur. — *пуцачъ*, *sm.* un phlébotomiste. — *творене*, *sm.* la sanguification. — *течене*, *sm. Méd.* l'hémorragie et -rhagie; 1. (*отъ носъ*), *Méd.* l'épistaxis *f*; 2. (*изъ носъ и др. т.*), le saignement; 3. *въспи- рание* на —, *Méd.* l'hémostase *f*; 4. *църъ* за *въспиране* на —, hémostatique, *adj. sm*. — *течна жена*, *sf.* une hémorroïse. — *смокъ*, *sm.* le phyllostome. — *смѣсене*, *sm.* l'inceste *m*. [ment. — *смѣстелень*, *adj.* incestueux; — *лю*, — *еусе*. — *смѣсникъ*, *sm.* un inceste, incestueux. — *смучень*, *adj.* sanguisuge.
Кръвъ, *sf.* le sang; 1. *бълване* —, *Méd.* l'hé- matémèse et -témésie; 2. *въспалене* на — *та*

- Méd.* l'hémite *f*; 3. естествено ставане —, l'hématose *f*; 4. насыщане —, *Chir.* l'hématocèle *f*; 5. съ —, *Méd.* sanguinolent, *adj*; 6. храчене —, *Méd.* l'hémoptysie *f*; || страдалецъ отъ —, hémoptoïque, *adj*; 7. което намалява -та, *Méd.* spoliatif; 8. което сгъстява -та, *Méd.* incrassant, *adj.* *m*; 9. наприщеване —, *Méd.* l'ecthymose *f*, afflux *m*; 10. наприсканъ съ —, sanglant; 11. опрыскване съ —, la cruentation; 12. потъналъ въ —, saigneux; 13. прѣобръщамъ въ —, *va.* sanguifier; 14. става на —, *v. imp.* il se sanguifie; 15. прѣобръщителенъ въ —, sanguifique, *adj*; 16. очистевамъ отъ — месо, *va.* saigner; 17. пуцанъ —, *va.* phlébotomiser, saigner; || (*накъ*), ressaigner; 18. пуцане —, *Chir.* la phlébotomie, la saignée; 19. пуцане — отъ артерия, l'artériotomie *f*; 20. тече —, *v. imp.* il saigne; || (*изъ носъ-тъ*), il saigne du nez *m*.
- Кръгъ**, *sm.* la pelle. [ricin.]
- Крълешово масло**, *sm.* huile de castor ou de **Кръльшъ** (*дивисилъ*), *sm.* plante, le ricin ou palma-Christi; || —, insecte, la chique, la tique.
- Крълюшка**, *sf.* la balançoire, bascule, branloire *f*, тарецу *m*,
- Крълюшкамса**, *vr.* se balancer.
- Крълюшна гредница**, *sf.* le contre-poids. — джска, *sf.* la branloire, le tremplin.
- Кръма**, *sf.* la nourriture, la mangeaille, le fourrage, la pature; 1. (*съ еленска кръвъ и хлѣбъ*), *Vén.* la mouée; 2. (*уготелно вещество*), l'engrais *m*; 3. (*на ладя*), *Mar.* le gouvernail, l'arrière *m*; 4. вървежъ на -та, *Mar.* la tamisaille; 5. показачъ за положенето на -та, *Mar.* l'axiomètre *m*; 6. хвърлямъ котка отъ -та, *va.* *Mar.* mouiller en groupière *f*.
- Кръмачки ученикъ**, *sm.* *Mar.* un pilote.
- Кръмачъ**, *sm.* un pilote, un nocher; || *Mar.* un timonier.
- Кръмене** (*дѣте*), *sm.* l'allaitement *m*; 1. *Méd.* la lactation; 2. (*добыткакъ*), l'affouragement; 3. (*на животны*), nourrissage des bestiaux, *m*.
- Кръмена лопата**, *sf.* *Mar.* la godille et godille; || голана или дѣйствивамъ съ —, *va.* godiller.
- Кръменъ перлинь**, *sm.* *Mar.* la groupière. — штурвъ трапъ, *sm.* échelle de poupe, *f*.
- Кръмителенъ**, *adj.* nourricier.
- Кръмителна трѣва**, *sf.* *Agric.* plante fourragère *f*.
- Кръмя**, *va.* nourrir, alimenter, engraisser, гераître; 1. (*съ жито*), engrèner; 2. (*вждя животны*), faire des nourritures *f*; 3. (*добыткакъ*), *Agric.* affourager; 4. (*дѣте*), allaiter.
- Кръмжъ**, *sm.* la cochenille; || размыене съ —, le cochenillage; || цвѣта съ — или чървисвамъ, *va.* cocheniller.
- Кърпа** (*ради забраждане*), le fanchon; 1. (*за истриване носъ*), mouchoir de poche, *m*; 2. тлъстата — на волъ, le gras-double; 3. (*мазь-та*), *Anat.* l'épliploon *m*.
- Кърпачъ**, *sm.* un rascommodeur, rapetasseur, rhabilleur, ravandeur, carreleur *m*.
- Кърпель**, *sm.* le tronçon, le bâton; || (*дебела тобга*), *pop.* la trique; || (*отъ стълбъ*), *Archit.* le tronc.
- Кърпене**, *sm.* le rapetassage; || (*съ игла*), le restoupage; || (*на дрини*), le ravandage.
- Кърпенъ** (*мазень*), *adj.* *Anat.* épliploïque.
- Кърпница** (*за истриване на помыръ-тъ*), *sf.* le purificateur; || (*за носѣори*), la tavaiole.
- Кръпка** (*на дрѣва*), *sf.* l'élargissure *f*.
- Кърпя**, *va.* rapiécer, rapiéceter, ravander; || (*съ игла*), restouper.
- Кръстато рѣзане**, *sm.* incision cruciale *f*.
- Кръстатъ**, *adj.* *Bot.* crucifère; || *Geom.* *H.* nat. tétragoné.
- Кръстаче** (*на платъ*), *sm.* le carreau; || (*прѣкъсане на стълбы*), le carré.
- Кръстаченъ** (*за платъ*), *adj.* quadrillé. — одаръ (*на земята*), *sm.* le parquet.
- Кръстачета** (*на женска дрѣва*), *sm.* *pl.* la pretintaille; || обинивамъ съ —, *va.* pretintailier; 1. *Peint.* le graticule et réseau graticulaire; 2. раздѣлене кунонисъ на —, la graticulation.
- Кръстець**, *sm.* le gerbier; || (*отъ десетъ снопа*), le dizeau.
- Кръстечна кость** (*опашката*), *sf.* *Anat.* le sacrum et os sacrum; || на —, *Anat.* sacré, *adj*.
- Кръстечно чърво**, *sm.* *Anat.* le colon.
- Кръстителъ** (*название св. Иоанна*), *sm.* baptiste, *adj*.
- Кръстителенъ**, *adj.* baptismal.
- Кръстителна шѣпчица** (*на дѣте*), *sf.* le chrêmeau. [nom *m*.]
- Кръстително име**, *sm.* nom de baptême, pré-
- Кръстенъ камыкъ**, *sm.* *Minér.* la lacle et macre ou andalousite.
- Кръстникъ**, *sm.* le parrain, filleul *m*.
- Кръстница**, *sf.* la marraine, filleule *f*.
- Кръстно дърво**, *sm.* arbre de la croix, *m*. — распятіе, *sm.* le crucifement et crucifixion
- Кръстни**, *adj.* *Anat.* lombaire.
- Кръстовенъ вървежъ**, *sm.* la croisade.
- Кръстовникъ** (*паякъ*), *sm.* le diadème.
- Кръстовнице**, *sm.* la clisse; || (*снагата отъ кръстъ-тъ на горѣ*), le buste.
- Кръстовка**, *sf.* la crucianelle ou croisette; || —, oiseau, le bec-croisé.
- Кръстовкы** (*за панталони*), *sf.* *pl.* la bretelle
- Кръстовникъ**, *sm.* la jacobée et herbe d. st. Jaques ou seneçon.
- Кръстоносенъ**, *adj.* *Archit.* crucifère.

Кръстопосецъ, *sm.* un porte-croix, un croisé.

Кръстообразенъ, *adj.* cruciforme.

Кръстопоклонна недѣля, *sf.* le lactare.

Кръстопоклонно мѣсто, *sm.* place biviaire *f.*

Кръстоплътъ, *sm.* le sarrefour, embranchement *m*, bivoie *f*; || (точка съединение на много пжтища), la patte-d'oie.

Кръстосано, *adv.* en sautoir.

Кръстосанъ и -татъ, *adj.* croisé.

Кръстосвамъ, *va.* croiser; || -са, *vr.* se croiser.

Кръстосване, *sm.* le croisement; || (за коніе), l'échappé *m*. [jeannette, *f.*

Кръстче (за носене на шия), *sm.* croix à la

Кръсть (и съзвѣдіе), *sm.* la croix; 1. (на връсть), le corsage; 2. (на дрѣва), le corps; 3. (на слагата), *Anat.* les lombes *m*, l'hyposandre *m*; 4. (на тѣлото), les reins *m*; 5. (малія), la taille; 6. (фигура за играене), le moulinet; 7. въздвигане —, exaltation de la croix, *f*; 8. знакъ на —тъ, signe de la croix, *m*; 9. носене — (щампа), portement de croix, *m*; 10. примамъ на себе-си —, *va.* se croiser; 11. распявамъ на —, *va.* crucifier; 12. на —, *adv.* en sautoir.

Кръстяся (правя си кръсть-тъ), *vr.* faire le signe de la croix, se signer.

Крътица, *sf.* quadr. la taupe, la musaraigne; -тиченъ, de taupe; || хвакъ за -цы, la taupière.

Крътицоловецъ, *sm.* un taupeier.

Крътичина, *sf.* la taupière et taupinée.

Крътуна, *sf.* la gourde, la calebasse; 1. *Mar.* la balise; 2. (човѣшка глава), le crâne; 3. —, arbre, le calebassier; 4. дрѣшка съ ны за плуване, le scaphandre.

Крътуненъ, *adj.* *Anat.* crânien.

— сеждъ, *sm.* la calebasse.

Крътунологически, *adj.* craniologique.

Крътунологъ, *sm.* un craniologue. [logie.

Крътунословіе, *sm.* la craniologie et cranio-
Кръчагъ, *sm.* la cruche, le gobelet, aiguïère *f*; || (за бира), la canette.

Кръчма (бакшишъ *t.*), *sf.* le pourboire, la paraquante, l'épingle *f*; || (при продаване нѣщо), le pot-de-vin; || давамъ — за нова покъщнина, *va.* prendre la crémaillère.

Кръцавамъ, *va.* baptiser; || (частно), ondoyer; || (за нити), sophistiquer.

Кръцаване (за нити), *sm.* l'adulteration *f.*

Кръцелникъ, *ница*, *s.* filleul, eule.

Кръцелница, *sf.* les fonts de baptême ou baptismaux *m*; || примамъ отъ — при кръщене, *va.* tenir sur les fonts.

Кръцелица, *sf.* piscine probatique *f.*

Кръцене, *sm.* le baptême; || (водокръще, 6 люларъ), le jour des rois *m*; || имень видъ за —, extrait baptistaire, *m*.

Кръценски кравай, *sm.* le gâteau de rois *m*.

Кръцелнически пошъ, *sm.* la tavaïolle.

Кръцилница, *sf.* la baptistère. [les mains *f.*

Кръшия, *va.* casser; || (си ржѣ), se tordre

Кръменливъ, *adj.* caillouteux. [cium.

Кръмній (металлоидъ), *sm.* *Chim.* le sili-

Кръмнеземъ (крѣмляста земя), *sm.* *H. nat.* la silice.

Кръмнястъ, *adj.* siliceux.

Кръмыкъ и -макъ, *sm.* le silex; -маченъ, de silex; 1. pierre à fusil, le caillou; 2. (за съставяне кристално стъкло), le cham-bourin; 3. работенъ-ацы, la cailloutage; 4. майсторъ на -ацы за пушки, un caillouteur,
Кръмычна крѣлина, *sf.* *Chim.* acide sili-cique *m*.

Крънко, *adv.* paisiblement.

— ходъ или Нехрїо, *sm.* *matm.* l'un ou l'autre paresseux *m*, le tardigrade.

Кръпнѣтъ (за гласъ), *adj.* voilé.

Кръпя (съ подпорка), *va.* accorer || -са, *vr.* tenir.

Кръсакъ, *sm.* la criailerie, le bruit, la rumeur, la piaillerie, le carillon, éclat *m*; 1. *fig.* le sabbat; 2. *fam.* la crierie; 3. (отъ гледачи), *fam.* le brouhaha; 4. (за игра-щю), la clabauderie; 5. — и писакъ, *fam.* le bousin, la bagare.

Кръскамъ и Крънѣжъ, *vn.* criailier, crier, vociférer, glapir, mugir; 1. *fam.* caecaner, piailler; 2. *pop.* gueuler; 3. (противо нѣко-го), crier 'haro sur; 4. който кръска, glapissant, mugissant, *adj.*

Кръскане, *sm.* le caecan et quanquan, les vociférations *f*; || *fig.* le glapissement.

Кръскаво стъкло, *sm.* verre casillaux *m*.

Кръскавъ, *adj.* *Bot.* pulpeux.

Кръско, *adv.* *Mus.* amoroso.

Кръскость, *sf.* la fragilité, le moelleux; || (на месо, на дрво), la tendreté.

Кръхтина и -хчина, *sf.* le maigre; 1. (смага у люди), la charnure; 2. (отъ добитакъ), le cimier; 3. (отъ задня нѣшка), culotte de boeuf, *f*; 4. (отъ овошкы), la chair; || *Bot.* la pulpe, tissu utriculaire *m*.

Кръхкъ, *adj.* fragile, brisable, clastique, cassant, frêle, délicat, fin, subtil, douillet, casuel; 1. (за дрво), tendre; 2. *fig.* moel-leux; 3. *Peint.* *adv.* flou; 4. правя -хко месото, *va.* mortifier; 5. става -хко, *v. imp.* il se mortifie.

Кръчене (на жѣбы), *sm.* le coassement.

Кръчи (за орелъ), *v. imp.* il trompette; 1. *pl.* кръчатъ, ils cajoient; 2. (за глѣски), elles cacardent; 3. (за жѣбытѣ), ils coas-sent; 4. или куджудакатъ (за кокошкы), elles caquetent; 5. (за лебеди), ils dren-sent ou drensitent; 6. (за паткы), ils barbotent.

Кръскачъ и Кръщачъ, *ка*, *s.* vociférateur, trice; piailleur, euse; criailleur, euse; crieur, euse; un 'hurlleur; || *pop.* gueulard, arde.

Крѣцильнѣ, *adj.* criar, arde, *s;* brailard et brailleur, euse.

Крѣцѣ и Крѣскамѣ, *vn. fam.* brailler, braire; || крѣцѣть (за пощны пилцы), ils 'bululent.

Крѣйсель, *sm. Mar.* perroquet de fougue, *m.* Крѣйсовы, *sm. pl. Mar.* le tournage.

Крѣють-камера, *sf. Mar.* soute aux poudres *f.*

Крѣсовъ, *sm. Mar.* le taquet.

Крѣсь-брамь-стаксель, *sm. Mar.* le diablon.

Крѣсь-стенга, *sf. Mar.* mât de fougue, *m.*

Кендиграфически, *adj.* xylographique.

Кендиграфия (гравироване на дърво), *sf.* la xylographie.

Ктырь, *sm. insecte,* l'asile *m.*

Кубарь (брѣмчило), *sm.* la toupie; || вѣрта са както —, *vr. fam.* toupiller.

Кубически, *adj.* Arithm. cubique.

— брой, *sm. Arithm.* le cube.

— камыкъ (подлога), *sm. Archit.* le dé.

— футъ, *sm.* pied cube *m.*

Кубическо съдържане и прѣмѣрване на тѣло, *sm.* le cubage ou cubature *f;* || прѣмѣрвамъ — на тѣло, *va.* cuber.

Кубически или Кубичны мѣрки, *sf. pl.* mesures de solidité, *f.* триплѣ, *adj.*

— кореніе [въ отношеніе на —, sous-Кубо-кубъ (6-та стѣпень на брой-тѣ), *sm. Géom.* le cubo-cube.

Кубрикъ, *sm. Mar.* faux pont *m,* le tillac.

Кубъ, *sm. Géom.* le cube; || възвѣсывамъ въ —, *va.* cuber. [la fonte.

Кубурлуцы (чушки за пищовы), *sm. pl. t.*

Кувертъ (за писма), *sm.* l'enveloppe *f,* le couvert.

Кугуаръ, *sm. mamm.* le couguard.

Кудкудякѣть (за кокошки), *v. imp.* elles crételet, elles gloussent. [sement.

Кудкудякане (на кокошки), *sm.* le gloussant.

Кука (чешель *t.*), *sf.* le 'harpon; 1. закачъ съ — рыба, *va.* 'harponner; 2. рыбарь съ —, *un* 'harponneur; 3. *Mar.* allonge *f;*

4. (кѣличка за окачане дърва), le portemanteau; 5. (за окачане месо), le pendoir; 6. (на кърма), le ragot; 7. (за подвижане камацы), la louve; 8. подвигамъ съ — камакъ, *va.* louver; 9. отваряне съ — бравы, le crochetage; 10. отварямъ съ — бравы, *va.* crocheter; който 11. отваря съ — бравы, crocheteur de portes, de serrures *m;* 12. снемамъ отъ —, *va.* décrocher.

Кукилы, *sf. pl.* les échasses *f.*

Кукилясть или Дългокракъ пилецъ, *sm. H. nat.* l'échassier *m.*

Кукица (на пльнѣ), *sf.* le déelic.

Кукичка, *sf.* le crochet, le cramponnet; || (на окѣ), l'esse *f;* || (ради запѣтляване), le tire-bouton.

Кукичкы, *sf. pl.* le 'hatier.

Кукла, *sf.* la marionette, le poupard, la pou-

rée, le godenot; 1. (у буболечкы), *H. nat.* la pymphé; 2. (съ цовѣчки образъ), l'androïde *m;* 3. —, *plante,* la zizanie.

Куклена комедія, *sf.* les fantoccini *m,* les marionettes *f.*

Кукличка, *sf.* la poupée, le bilboquet.

Кукувамъ, *vr.* coucouer et coucouler.

Кукувица, *sf.* oiseau, le coucou.

Кукувичка плюнка, *sf.* plante, le gui.

Кукувичи сълзы, *sf. pl.* plante, Forchis *m.*

Кукувичникъ, *sm.* plante, le satyrin.

Кукумѣвка, *sf.* oiseau, le chat-huant; -мѣвченъ, de chat-huant; || съ -мѣвчны пера, *H. nat.* chat-huant, *adj.*

Кукумѣвчане, *sm.* l'ululation *f.* [il chuinte.

Кукумѣчи (за кукумѣвка), *v. imp.* il ulule.

Кукурнга (за пѣтель), *v. imp.* il coqueline et coquerine.

Кукурнго (пѣяне на пѣтель), *sm.* la co-

Кукурнякъ, *sm.* plante, le coléchine ou tuechien.

Кукясть, *adj.* en bec à corbin *m.*

Кула, *sf. t.* le château, le castel, le roc; 1. (за сардене), le beffroi; 2. (на кале), le donjon; 3. (у съ шахматна игра), la tour; 4. съ -лы, *Blas.* chatelé, *adj.*

Кулеврина (дѣльгъ тонъ), *sf.* la coulevrine.

Кулиса, *sf. Théat.* la coulisse; || вѣтрѣшно мѣсто на —, *Théat.* la cantonade; || говора въ —, *vn.* parler à la cantonade.

Кулница, *sf.* plante, la tourette ou arabette.

Куличка, *sf.* la tourelle, la guérite; 1. *Archit.* la lanterne; 2. (на кале), le donjon; 3. (мѣда), le sabot; || съ -чкы, *Blas.* donjonné, *adj.*

Кума, *sf.* la commère.

Кумисъ (огрутъ), *sm.* le kommis.

Кумица, *sf.* la marraine.

Кумство, *sm.* le parrainage, le compérage.

Кумъ, *sm.* le parrain, le compère.

Куна, *sf.* l'image *f,* le tableau; || обръщане тѣрговя съ -ны, l'imagerie *f.*

Кунка, *sf.* la main. [le poësie.]

Кунописанъ подъ (таванъ у Гръцы), *sm.*

Кунописень, *adj.* pittoresque; -сно, -ment.

Кунописецъ, *sm.* un peintre; 1. (а.л.фреско), un quadratoriste, la quadrature; 2. (на вжтрѣшни видове), peintre de genre; 3. (за пѣстрене стѣны), peintre decocteur *m.*

Кунописъ, *sf.* la peinture; 1. (съ водны цѣвтила), la détrempe; 2. (на восакъ), peinture encaustique *f;* 3. (съ различни цѣвтила), la polychromie; 4. (на стѣна), peinture d'impression; 5. (подъ стжжло), Peint. le fixé; 6. (съ ѣсно и тжжло цѣвтило), la grisaille; 7. ученикъ на —, un rapin.

Купа, -пя *f* и -пень, *m.* la meule; || (сѣно), le tas, le veillote.

Купа (на играх книги), *sf.* le cœur.
Купе (игра на крачка), *sm.* le coupé.
Купелладия, *sf.* Chim. la coupellation.
Купель (чашка за опитване), *sf.* la coupelle.
Купень (случайно), *adj.* de rencontre *f.*
 — дворянски чинъ, *sm.* savonnette à vilain, *f.*
Купецъ, *sm.* un marchand, commerçant, négociant, trafiquant, vendeur, *m.*
Купидонъ, *sm.* un archer. [sition *f.*
Купило, *sm.* l'achat *m.*, le marché, acquisition
Купица, *sf.* la veillotte; || поставямъ на цы покосено сѣно, *va.* envéloter.
Купище, *sm.* le fumier; || намирамъ на своето —, *vn.* être sur son pailler ou palier *m.*
Куплетъ, *sm.* le couplet.
Купливъ, *adj.* achetable.
Купнораждане, *sm.* Bot. la syngénésie.
Купный кралъ (въ книги), *sm.* le quinola.
Купня (отъ кръстци), *sf.* le gerbier.
Куполъ (хубе т.), *sm.* la coupole, le dôme; — лентъ, de coupole.
Купонъ (отрѣзка у консолидета), *sm.* Com. le coupon.
Купувамъ, *va.* acheter, étreigner; 1. (въ игра на книги), rentrer; 2. (пакъ), racheter; 3. (тъврдъ скъло), suracheter; 4. правда да — прѣди други, Jur. la préemption; 5. който купува потрѣбнытъ за ладя, un agréeur.
Купуване, *sm.* l'achat *m.*; || (въ игра на книги), la rentrée; || (и купеното нѣщо), l'emplette *f.*
Купувачи (мищоріи т.), *sm.* pl. la clientèle, la chalandise; || отбивамъ —, *va.* désachalander; || привлачамъ пакъ —, *va.* sachalander.
Купувачъ, —ка, *s.* un acheteur, la pratique; chaland, ande; marchand, ande.
Купувка, *sf.* le marché.
Купчина, *sf.* le groupe.
Купъ, *sm.* l'amas *m.*, agglomération, foule, multitude, troupe *f.*, entassement *m.*, masse *f.*, groupe *m.*, tas, onceau, montant *m.*, juchée *f.*, ramassis, abatis *m.*, pile *f.*, bloc *m.*, fatras *m.*; 1. *pop.* le saccage; 2. *Minér.* le conglomérat; 3. *fig.* le troupeau; 4. сбивамъ на —, *va.* tasser; 5. турямъ на —, *va.* entasser; 6. — доказателства, *Rhét.* la conglobation; 7. — непотрѣбны нѣща, la fatrasserie; 8. вички на —, *fam.* ablativo tout en un tas; 9. прѣвъз — за грошъ, par épaulees. [teur.
Кураторъ (университетски), *sm.* un curateur
Курантъ (игра на), *sm.* la courante.
Куранты (игра), *sm.* pl. le carillon; || играя на —, *vn.* carillonner. [courbaril.
Курбарилъ (американски), *sm.* arbre, le
Курва, *sf.* femme de mauvaise vie *f.*, fille de

joie ou publique *f.*; || (жена или двоица), femme ou fille publique; || *pop.* la putain.
Курварска къща, *sf.* le lupanar ou lupanaire.
Курварство, *sm.* la fornication, la paillardise; || права —, *va.* forniquer. [arde.
Курваръ, ва, *s.* fornicateur, trice; paillard.
Курветина, *sf.* une coureuse, bagase et bagase *f.*
Курвина къща, *sf.* le prostibule; || покровитель на —, un souteneur. [serie.
Курвинъ животъ, *sm.* le putanisme et putas.
Курешки (пилешки), *sf.* pl la glu, la chiasse.
Курьеръ, *sm.* un courrier, exprès *m.*; || (или слуга въ Кралевска къща), un tartare.
Куріонъ (жрецъ у Римляны), *sm.* un curion.
Курія (у Римляны), *sf.* la curie.
Куркане (въ чирсана или въ коремъ-тъ), *sm.* Méd. le borborygme et -risme.
Курка (за пукъ), *v.* imp. il glouglote et -gloute. [adj. *m.*
Курсивенъ шрифтъ, *sm.* Typ. italique.
Курсъ, *sm.* le cours.
Куртажъ, *sm.* le courtage.
Куртина, *sf.* Fortif. la courtine.
Курфиршески, *adj.* électoral.
Курфиршеско достойнство, *sm.* l'électorat *m.*
Курфиршество, *sm.* l'électorat *m.*
Курфирштъ, ка, *s.* électeur, trice.
Кусамъ (nutia), *va.* déguster.
Куси (не ма качай), *sm.* plante, le noli me tangere, la sensitive ou mimosa et mimeuse.
Кусуване, *sm.* la dégustation.
Кусуръ, *sm.* *t.* (voyez Кривичко).
Кутія (захлупци), *sf.* *t.* la boîte; || (за сиромасы), tronc des pauvres, *m.*; || (за митюни), la blague et blaque.
Кутрего, *sm.* le petit poucet, le doigt auriculaire; || (съ пръстенъ), doigt annulaire.
Кутѣлче, *sm.* le mortier. [coufique, *f.*
Кутическо писмо, *sm.* écriture cufique et
Кухотско (пазуха), *sf.* Anat. le sinus.
Кудамъ, *vn.* boiter. [adj.
Кудукъ-кудукъ, *adv.* *fam.* clopin-clopat.
Кудъ, *adj.* *s.* un boiteux (voyez Хромъ).
Куча глава, *sf.* plante, la scrofulaire.
 — кошара *sf.* le chenil.
 — краста (келъ т.), *sf.* Méd. l'impétigo *m.*
 — лѣпка, *sf.* plante, le grateron ou rièble.
 — смъртъ, *sf.* plante, la scampnée.
 — трѣва, *sf.* plante, l'arocun *m.*
Кучаненъ, *adj.* Bot. pommé; || (за брада). Anat. génien.
Кучанъ (на брада), *sm.* le menton; 1. (дългъ остръ), menton de galoche; 2. (отъ зеліе), trognon de chou *m.*, pomme de chou *f.*, tête *f.*; 3. Bot. la tubérosité; 4. връзва — (за зеліе), *v.* imp. il pomme.
Кучатас (оку чаатса), *v.* imp. ils chiennent.
Куче, *sm.* le chien, le braque, le bouledogue.

1. овчѣреко —, chien de berger; 2. кансако —, chien de boucher; 3. улично —, chien couchant ou d'arrêt; 4. морско —, poisson, chien de mer; 5. (съ кжсы крака), le basset; 6. (съ рѣдка косина), le griffon; 7. (твърдѣ распалено), *Vén.* chien forsenant; 8. (недно), *pop.* un matin; 9. *fig.* la canaille; 10. (сацево у кацарь), le tiroire ou tiretoire, le tire-fond; 11. (на румяель), *Mar.* le crapeau; 12. гань —та за ловь, la meute; 13. най-харны —та за ловь, clefs de meute, chefs de meute; 14. нуцямь —та оть врьвь-та, *va. Vété.* aller à la trolle.

Кучи и —чешки, *adj.* canin; || разнопояване на —ко тѣло, le canicide.

— гладь, *sm.* faim canine *f*; || *Méd.* la boulimie.

— езыкъ, *sm.* plante, la cynoglosse.

— зжбъ (на човѣкъ), *sm.* l'osillère et dent —, *f*; || *pl.* —шки зжбы, dents canines.

Кучка, *sf.* la chienne; 1. (запуралка на кола), le sabot, la fourchette; || (и верига-та за нел), l'enrayure; 2. възпирамъ съ — колело, *va.* enrayer; 3. възпиране съ — колело, l'enrayage et enraiment *m*; 4. (сацево у кацарь), le chien, le davier.

Кущрава, *sf.* plante, le glouteron.

Къмъ, *prep.* envers, vers, sur, à.

Кюбеба (нунерь), *sf.* plante, le cubèbe.

Кюветъ, *sm.* Fortif. la cuvette ou cuvette.

Кюлфарь, *sm.* oiseau, le miloin.

Кюнкетъ (лажна), *sm.* le quinquet.

Кюпъ, *sm.* t. l'amphore *f*, la jarre; || (за варь), l'oiseau *m*.

Кюрасо (видъ амберя), *sm.* le curaçao.

Кюстекъ, *m. t.* le ceinturon. [les -s *f*.

Кюстець, *m. pl. t.* les liens, l'entrave et

Кючекъ (уграйне), *sm.* le cachucha.

Кяръ, *sm. t.* tour du bâton, *m*.

Кждилица, *sf.* le parfumeur, la navette.

Кждителна свѣщичка, *sf.* pastille à brûler, *f*.

Кждрица, *sf.* la frisure; || разваляемъ —цы, *va.* défriser; || развалятса —цытъ, *v. imp.* elles défrisent.

Кждри (коса), *va.* boucler, taper, retaper, moutonner; || *fam.* calamistrer, bichonner; —си (косата), *vn.* se boucler, se bichonner.

Кждрява коса, *sf.* cheveux cotonnés, *m*; || (у Негры), la laine.

Кждряво зеліе, *sm.* plante, le brocoli, chou frisé *m*.

— кученце, *sm.* chien caniche *m*.

Кждрявь, *adj.* frisé; || (за коса), moutonné; || права си —ва косата, *vn.* se friser.

Кждѣ и до —, *adv.* où (avec mouvement); || —то и да, *conj.* où que; || оть —, d'où.

Кждѣль, *sf.* la filasse, quenouille, poupée *f*.

Кждларь-ага (въ Турско), *sm.* un kizlar-aga.

Кжжалъ (сърнилка), *sm.* plante, l'ivraie *f*, la mielle, agrostemme *m*.

Кжжлана, *sf.* plante, la nigelle, la toute-épice ou herbes aux épices.

Кжжри [по лека-лека да —, mitonner et se —, *vr*; || оставамъ да —, *va.* mijoter; || *Chim.* digérer.

Кжпалница, *sf.* le bain, piscine probatique *f*.

Кжпана, *sm.* le bain; 1. *Mar.* la cale; 2. каца за —, le bain, la baignoire; 3. мѣсто въ рѣка за —, le baignoir; 4. кродевь за —, balnéable, *adj*.

Кжпина, *sf.* faux murier *m*.

Кжпны, *sf. pl.* plante, l'airelle ponctuée *f*.

Кжня, *va.* baigner, gaeer, aiguayer; || —са, *vr.* se baigner; || който са кжпн, un baigneur.

Кжса дрѣха (у Шотландцы), *sf.* le philabeg et —libeg.

— маятїя (у Епископы), *sf.* le camail.

— нота, *sf.* Mus. la brève. [terre.

— приманица (на конь), *sf.* le terre-à-

— подоклончка, *sf.* le juron.

— сричка, *sf.* la brève.

Кжсамъ, *va.* casser, cueillir, chiffonner.

Кжсенъ, *adj.* postérieur, avancé; по —сно, *adv.* —rement; || по —сно състояние (на ерѣме), *sm.* la postériorité.

Кжси-бой (жиже т.), *sm.* nain, aine, *s*; || 1. *fig.* une bamboche; 2. *fam.* nabot, ote, *s*; mirmidon et myrmidon, ragotin *m*; 3. *pop.* caroussin, ine, *s*; un courte-botte.

Кжничко, *adv.* sur le tard.

Кжсно, *adv.* après coup; || (надъ вечерь), tard; || —е, il est tard.

— дохождане, *sm.* la survenu.

— зрѣченъ, *adj.* tardif.

— зрѣчьность, *sf.* la tardivité.

— лѣто, *sm.* l'arrière-saison *f*.

Кжсность, *sf.* la tardivité.

Кжсно, *adv.* court; 1. *fam.* grosso-modo; 2. на —, en un mot, au résumé, en résumé, en substance; || *fam.* sur le tout, grosso-modo.

— врѣменно прѣбыване, *sm.* l'apparition *f*.

— врѣмень, *adj.* momentané; —но, —ment; || prompt, passager, éphémère, court.

— гледность, *sf.* vue courte *f*, la myopie.

— гледъ, ка, *adj.* *sc.* myope.

— джхане. *sm.* Méd. l'anhélation *f*.

— излагане (на работа), *sm.* le résumé.

— изрекване, *sm.* l'aphorisme *m*.

— косъ, *adj.* ras.

Кжсость, *sf.* la brièveté; || (на сричка), la brièveté; || (на писаню), la concision.

Кжсопахъ маймуна, *sf.* le macaque.

Кжсопахъ (конь), *sm.* le courtaud; || права — (конь, куче), *va.* courtauder.

Кжсописане, *sm.* la brachygraphie.

— писецъ, *sm.* un brachygraphe. [mation.

— повторене, *sm.* la résurrection, la résu-

— рѣбро, *sm.* Anat. fausse côte *f*.

— ставанъ конь, *sm.* cheval court-jointé *m*.

— и ударно люлѣне, *sm.* mer clapoteuse *f*.

Късче, *zn.* le bout, le brin; || (*отъ зъбъ*), le chicot; || (*отъ лимонна кора*), le zeste.

Късъ и -съкъ, *adj.* sommaire, -co, -ment; 1. brief, laconique, court, succinct, petit, écrasé, ginguet; 2. (*за писало*), concis; 3. твърдъ —, rassourci; 4. на -со да речемъ, somme toute, en somme.

Късъ, *sm.* le morceau, la pièce, fragment, lambeau, tronçon *m*, part, rouelle *f*, quartier, bloc *m*; 1. *Апат*, le lobe; 2. (*къщо*), *por.* un lopin; 3. (*желъзо*), le bloc; 4. (*месо отъ кълъ грабнакъ-тъ*), l'aloyau *m*; 5. (*отъ платъ*), le chateau; 6. (*хлъбъ*), *fat.* le quignon; 7. — по —, pièce à pièce.

— дебелъ, *adj.* trapu; || (*конъ*), *sm.* le ragot, goussant ou goussant *m*.

— огледъ, *sm.* l'aperçu *m*.

Късове (*отъ разбита ладия*), *sm. pl.* *Mar.* le bric; 1. (*веты желъза*), *coll.* la ferraille; || търговецъ на —, un ferretier; 2. ръзана на —, le dépeçement; 3. ръжъ на —, *va.* dépecer; 4. разръзвамъ на —, *va.* tronçonner.

Кътамса, *vr.* se préparer. [cornu]

Кътенъ, *adj.* angulaire; || (*роженъ*), cornier, — камыкъ или прѣтолъ, *sm.* l'écoignçon ou -son *m*.

Кътникъ, *sm.* la borne; 1. (*зкъбъ*), dent molaire *f*, le coin; 2. (*камыкъ*), pierre angulaire *f*, pierre de refend, le chasse-roue, la boute rouge; 3. (*на ножно остроило*), le mentonnet.

Кътновать, *adj.* anguleux.

Кътъж, *va.* toucher, emouvir.

Кътнообразно, *adv.* angulairement.

Кътомѣрие, *sm.* *Mathém.* la goniométrie.

Кътомѣръ (*гонометръ*), *sm.* le quilboquet et équilibrer, équerre *f*; || *Minér.* le gonimètre.

Кътче (*на око*), *sm.* le coin.

Кътъ, *sm.* l'angle *m*, le coude, le tournant; 1. (*или розъ*), le coin; 2. *Archit.* l'arête *f*; 3. (*въжрѣшенъ*), l'écoignure et cognure *f*; 4. (*въ лжкатушване*). *Mar.* la bordée; 5. (*на окото*), le canthus; 6. (*на сводъ*), *Archit.* le rein; 7. закарвамъ въ —, *va. fat.* renseignier; 8. отчуввамъ или откъсамъ — или рогъ на нѣщо, *va.* écorner;

9. откъсекъ отъ —, l'écornure *f*; 10. въ —тъ при огнището, au coin du feu.

Къщей, *sm.* la bouchée, le morceau, la lip-rée; || *fat.* le gobet.

Къща, *sf.* la maison, habitation *f*, logis, lieu, manoir *m*, case *f*, feu, foyers *m*, famille *f*; 1. *fig.* le toit, les pénates ou lares; 2. всичката челядь въ —, *fat.* la maison-née; 3. (*дѣто съди и ъде нѣкой*), pension bourgeoise *f*; 4. (*за добродѣтелство*), bureau de bienfaisance, *m*; 5. (*за игране на книги*), le tripot, académie *f*; 6. (*извън-градска*), maison de plaisance; 7. (*за луды*), les petites-maison, *f*; 8. (*общинска*), la municipalité, maison de ville ou commune; 9. (*за пригледване сиромасы*), dépôt de mendicité; 10. работна —, maison de travail; 11. (*за сиромасы*), maison de refuge; 12. смирителна —, maison de correction; 13. теглива курвина —, maison de tolérance; 14. търговска —, maison de commerce; 15. (*за учене*), maison d'éducation; 16. държъ —, *va.* tenir ménage; 17. имамъ своя —, *va.* avoir pignon sur rue; 18. прави си —, *va.* se loger; 19. изъ — въ —, de porte en porte; 20. отъ тая —, *adv.* de séans; 21. въ къщъ, *adv.* à domicile; 22. нѣма го въ —, *vn.* se faire celer; 23. приемливъ въ —, *va.* loger.

Къщень, *adj.* domestique.

— попъ, *sm.* un chapelain.

— приетель, *sm.* un tenant.

Къщичка и -щица, *sf. dim.* la maisonnette, bicoque, loge, *f*; 1. (*изъ въжъ градъ-тъ*), la cassine, la bastide; || *fat.* la guinguette; 2. (*чардаче въ градина*), le pavillon.

Къщно безредие, *sm. fig.* étable d'ouglas, *f*; — заяче, *zn. quadr.* le putois; — челя, de putois.

— крыло, *sm.* les communes *m*.

— търсене, *zn.* visite domiciliaire *f*.

Къщны богове, *sm. pl.* les lares ou péna-tes *m*.

— люди или работы, *pl.* le domestique.

Къщовникъ, *sm.* éparnant, *adj.*

Къщовница, *sf.* femme de ménage, *f*.

Къщосѣдень, *adj.* casanier.

— съдъ, *ка, s.* casanier, ère.

Къщя [грамада —, *coll.* le pâté.

— Л. —

Л

Л (*ель*), la douzième lettre de l'alphabet bulgare.

Лабеть (*игра*), *sm.* la bête.

Лабиринтенъ, *adj.* labyrinthique.

Лабиринтъ, *sm.* le labyrinthe, le dédale.

Лабораптъ, *sm.* *Chim.* le manipulateur.

Лавданъ

Лаборатория (*работна стая*), *sf.* le laboratoire; || (*билярмическа*). l'officine *f*.

Лавъ (*волокнитическо вещество*), *sf.* la lave.

Лавенда, *sf.* plante, la lavande; — денъ, de lavande. [laudanum.]

Лавданъ, *sm.* l'assa-dulcis; *f*; || *Pharm.* le

Лавзонія, *sf. arbuste*, l'henne ou henné *m.*
Лавница, *sf.* l'alcôve *f.*, la loge, le canapé, armoire *f.*, banc *m.*; 1. (за легло), la niche; 2. (за спане), chaise longue *f.*; 3. (въ каюта), *Mar.* l'équipet *m.*; 4. (доукля т.), la boutique; 5. (съ антикы), petit dункерке *m.*; 6. (мааза), le magasin; 7. стоката на —, la boutique.
Лавничарка, *sf.* fille de boutique, *f.*
Лавничарь, *ка, s.* boutiquier, ère.
Лавничка, *sf.* la selle. [mâle.
Лавра, *sf.* plante, le daphné ou lauréole
Лаврять (който е сполучилъ премія), *sm.* un lauréat. [ou —amandier
Лаврочеръшна, *sf. arbuste*, le laurier-cerise
Лавръ (лаврово дърво), *sm.* arbre, le laurier; 1. —ровъ вѣнецъ, *sm.* les lauriers; || коронясанъ съ —, *Num.* lauré, *adj.*; 2. дивъ —, *sm.* plante, la lauréole ou bois-gentil *m.*
Лагерень вѣнецъ, *sm.* couronne caestreuse *f.*
Лагеръ, *sm.* le camp, le campement; 1. расположено войска на —, le campement; 2. располагама войска на —, *va.* camper; 3. стоя на —, *vn.* se camper; 4. оставане —, le décampement; 5. оставямъ —, *va.* décamper.
Лагуны (у Венеція), *sf. pl.* la lagune.
Лажъ *sm.* *Mar.* le loch; 1. — линъ, *sm.* ligne de loch; 2. (въртѣжка), tour à loch; 3. (редъ на бжквы), *Mar.* le plan.
Лажмъ, *sm. t.* Métall. la bure.
Ладанна камедь, *sf.* Chim. le ladanum.
Ладанъ (най-добъръ), *sm.* l'obiban ou encens male *m.*
Ладіень журналъ, *sm.* livre de loch.
Ладіевиденъ, *adj.* Bot. caréné.
 — образенъ, *adj.* Anat. naviculaire.
 — плавателенъ (за рѣка), *adj.* marchand.
 — ходенъ, *adj.* navigable.
 — каналъ, *sm.* canal de navigation, *m.*
 — ходность, *sf.* la navigabilité.
Ладійка, *sf.* Bot. la carène.
Ладійна корона, *sf.* couronne rostrale *f.*
Ладійно джю, *sm.* *Mar.* la sentine.
Ладірь (найчлия т.), *sm.* un marinier.
Ладія, *sf.* le navire; —діень, de navire; 1. le bateau, le bâtiment, le bord, la voile, la nef; 2. — Аргосъ, *sm.* Astr. l'Argo *m.*; 3. лияйна —, bâtiment de 'haut bord; 4. кривоостранна —, le bordier; 5. пълна —, une batelée; 6. товаръ-тъ на —, la batelée; 7. (оламдзка направа), vaisseau ensellé *m.*; 8. (за изнасяне калъ отъ море), la marie-salope; 9. (за прѣкарване жоніе), écurie flottante *f.*; 10. (който плава съ одвоень вѣтеръ), *Mar.* le boulinier; 11. (който потъква въ джъ водѣ), *Mar.* la canarde; 12. —що гонять, *Mar.* le chasseur; 13. излавяне — изъ лиманъ, le débâclage;

14. правя до стои — прѣко, *va.* embosser et s' —, *vr.*; 15. карамъ —, *va.* naviguer; 16. обковане — съ джскы, le bordage; 17. обкованамъ — съ джскы, *va.* border; 18. полегване на —, *Mar.* le carénage, la carène; 19. подводната часть на —, la carène; 20. килнуване или прѣправяне на —, la carène; 21. килнувамъ или прѣправямъ —, *va.* caréner; 22. посрѣдникъ за — дн, un cargador; 23. прѣдната часть на —, l'avant *m.*; 24. равновѣсїе на —; l'assiette *f.*; 25. лѣвата страна на —, le bâbord; 26. нареждане — дн въ пристанище, le bâclage; 27. стопанивъ на —, un armateur; 28. стоене — нагърбено, l'embossage *m.*; 29. строшене —, le naufrage; 30. отърванъ отъ —, un naufragé; 31. съгледване за пропуцане — дн, le chablage; 32. надзирачъ за пропуцане — дн, un chableur; 33. товарникъ на —, un arri-meur; 34. товаръ за —, la cargaison (voyez Карго); 35. майсторъ да прави — дн, constructeur de vaisseaux, *m.*

Ладонясть, *adj.* Bot. thurifère.
Ладъ (въ гитаря), *sm.* la touche.

Лажница, *sf.* le cuiller et cuillère *f.*; 1. (за сладка), cuiller à café; 2. (обыкновеня), cuillère à soupe; 3. (на воденично колело), l'aube *f.*, auget *m.*; || Мѣс. aileron *m.*; 4. (за водата отъ торъ), Agric. la louche; 5. една пълна —, une cuillerée; 6. кривачата на —, le cuilleron.

Лажницы, *sf. pl.* la gasconnade.

Лажичка, *sf.* creux de l'estomac *m.*, la fourchette de l'estomac; 1. (грьдна кость), le brechet; 2. (за мозакъ), le tire-moëlle; 3. (за изваждане пѣсакъ изъ лѣхуръ), Chir. la curette.

Лажичникъ, *sm.* la coutilière; || (наботникъ), le porte-fourchette.

Лажиче, *sm.* cuillère à potage, *f.*
Лазаретъ (карантинна кжца), *sm.* le lazaret. [l'âge *m.*

Лазарникъ (видъ хоро), *sm.* la danse; || ѿг-Лазурень, *adj.* azuré.

— камыкъ (лазурикъ), *sm.* le lazulite, le lapis et lapis-lazuli.

— цвѣтъ, *sm.* l'azur *m.*

Лазуръ, *sf.* l'azur *m.*, bleu d'azur; || (цвѣтило), l'outremer *m.*

Лайлай кучица, *sf.* plante, la camomille; —чичень, de camomille; || видъ —, plante, le pyréthre.

Лайна, *sm. pl.* la fiente, la ventrée, ordure *f.*; 1. (за горѣне), la tourbe; 2. (звѣрскы), les fumées *f.*; || Vén. le repaire; 3. бълване —, collique de misérére, *m.*

Лайно, *sm.* gros excréments *m.*; || поп. la merde. [—mentiel.

Лайнянь, *adj.* excrémenteux et —mentiel ou

Лакаръ, *sm.* un vernisseur.
 Лакейска дрѣха, *sf.* la livrée.
 Лакейски сюртукъ, *sm.* la mandille.
 Лакей, *sm.* valet de pied, *m.*; || (*любрейнъ* *слуга*), un laquais.
 Лакейче, *sm. dim. fam.* un laqueton.
 Лакерда, *sf.* poisson, le saumon; || малка —, le saumoneau.
 Лакетенъ, *adj. Anat.* cubital.
 — отраслектъ, *sm. Anat.* l'olécrane *m.*
 Лакетна кость, *sf. Anat.* le cubitus.
 Лакетобрѣжна рѣка, *sf.* rivière encaissée *f.*
 Лакеты, *sm.* le coude; 1. (*мѣра*), l'aune *f.* la coudée; 2. мѣряне съ —, l'aunage *m.*; 3. тласкамъ съ —, *va.* coudoyer.
 Лаковы и -цвѣтъ, *adj. sm.* laqueux.
 Лаковы стоки, *sf. pl.* la laque.
 Лакомія, *s.* friand, ande.
 Лакомство, *sm.* la gourmandise, la friandise, comessionation *f.* papau *m.*; || *pop.* la bâfre.
 Лакомщина, *sm.* un gourmand.
 Лакомъ, *adj.* gourmand, friand; || un banqueteur, avaleur de pois gris, bout-tont-cuire, *m.*; || *pop.* un bâfreur.
 Лакомяса, *vr.* bâfrer.
 Лакрима-крестни (*вино отъ Везувій*), *sm.* le lacryma-Christi.
 Лакрица, *sf.* plante, la réglisse.
 Лаконическа кжсотія, *sf.* le laconisme.
 Лаконически, *adj.* laconique; -скы, -ment.
 Лакъ, *sm.* le vernis; 1. намазевамъ съ —, vernir; 2. удряне —, la vernissure; 3. пакъ удрямъ —, *va.* revernir.
 Лале, *sm.* plante, (*voyez* Анемонъ).
 Лама (*жрецъ*), *sm.* un lama; || далай —, le grand-lama; || —, *quadr. (америк.)* guémul *m.*
 Лампа *sf.* la lampe; -ленъ, de lampe; || вичкытъ -пы на авансена, *Théât.* la lampe.
 Лампаденъ столъ, *sm.* le lampadaire.
 Лампадаръ (*свѣцносецъ*), *sm.* un lampadaire.
 Лампадность, *sm.* un lampadiste.
 Лампартъ (*майсторъ на лампы*), *sm.* un lampiste. [le lampas.
 Лампасъ (*коприненъ платъ у Кинезы*) *sm.*
 Лампена цѣва (*за свѣтеле*), *sf.* le lamperon.
 Лампено талурче, *sm.* le lampion.
 — чисто масло, *sm.* huile lampante *f.*
 Ламя, *sf.* Myth. la lamie.
 Ландграфство, *sm.* le landgraviat.
 Ландграфъ, -фня, *s.* landgrave, vine.
 Ландо (*видъ карета*), *sm.* le landau ou -daw (*pl.* -daus). [le lansquenet.
 Ландскнехтъ (*войникъ и книжна игра*), *sm.*
 Лани, *adv.* l'année passée *f.*
 Лански, *adj.* d'antan.
 Ланцета, *sf. Chir.* la lance. [la lancette.
 Ланцетъ (*мищерь т.*), *sm. Chir.* la flammette,
 Лападець (*пача трѣва*), *sm.* plante, la patte d'oie ou chenopode *m.*, le cucubale; || накуснуване отъ —, noix de coco, *m.*

Лапамъ, *vr.* goinfrer, 'happer; || *pop.* brifer; || лапа (*за куче*), *v. imp.* il engoule.
 Лапа (*на ж. котка*), *sf.* l'oreille *f.*
 Лапане, *sm.* la goinfrerie, le 'happement.
 Лапало, *sm. pop.* un brifeur et brifaud.
 Лаплю, *sm.* un bayeur. [largo et larghetto.
 Ларго и -гетто (*пролачно*), *adv. Mus.*
 Ласкателенъ, *adj.* engageant, adulateur.
 Ласкателства, *sm. pl.* les douceurs; || *fig.* les feurettes *f.*
 Ласкателство, *sm.* la flatterie courtoisnerie, adulation *f.*; || *fam.* la mignotise.
 Ласкатель, *ка, s.* flateur, euse; un courtoisan.
 Лаская, *va.* courtoiser, aduler; || -са, *vr.* se flatter de.
 Ластаръ, *sm.* le bourgeon; la latte; 1. стоборъ съ -ры, le lattis; 2. наковавамъ -ры, *va.* lasser; 3. сваямъ -рыгѣ отъ покрывъ, *va.* délatter.
 Ластингъ (*вълменъ платъ*), *sm.* le lasting.
 Ластунка, *sf.* la membrane; || pain à cacheter *m.*, le petit-métier. [et laste.
 Ластъ (*тегло, два тона*), *sm.* Com. le last
 Латиклава (*чървенъ бенишъ*), *sf.* le laticlave.
 Латинность, *sm.* un latiniste.
 Латинка, *sf. Milit.* la giberne; || —, *plante*, l'asphodèle *m.*
 Латинска граматика, *sf.* le rudiment.
 — свойщина (*въ говоръ, латинисмъ*), *sf.* un latinisme.
 Латински (*и Мар.*), *adj.* latin; || gentil, ethnique; || права — свършакъ на дума, *va.* latiniser.
 Латинско слово, *sm.* le quanquan.
 Латинцы, *sm. pl.* les gentils *m.*
 Латинъ (*латински езикъ*), *sf.* le latin, latinité *f.*; || лоша или развалена —, latin de cuisine, basse latinité.
 Ляхана, *sf. t.* (*voyez* Зеліе).
 Ляфета стража, *sf.* le flasque.
 Ляфетъ, *sm.* l'affût *m.*; || прѣдницата на —, *Artill.* l'avant train *m.*
 Ляине, *sm.* l'aboïement et aboi *m.*, clabaudage *m.*
 Лая, *vr.* aboyer, clabauder; || лае (*за куче*), *v. imp. Vén.* il baude; || куче що лае, un clabaud, un aboyeur. [le chant du eigne.
 Лебедна пѣсия (*послѣднѣо съчинене*), *sf.*
 Лебедъ, *sm.* oiseau, le cygne; -денъ, de cygne.
 Левантинъ (*платъ*), *sm.* la levantine; -тиненъ, de levantine.
 Левантска коза, *sf. quadr.* le menon.
 Левантски, *adj.* levantin.
 Левантски народы, *sm. pl.* les levantins *m.*
 Левантъ (*источни страни*), *sm.* le Levant.
 Левга (*пжтна мѣрка*), *sf.* la lieue.
 Левитски, *adj.* lévitique.
 Левитъ (*жрецъ*), *sm.* un lévite; || (*дълъкъ спортукъ*), la lévite; || (*книга у Библия*), le Lévitique. [leviathan.
 Левіатанъ (*животно, въ Библия*), *sm.* le

- Левкоррея** (*бѣло течене*), *sf. Méd.* la leucorrhée.
- Легало**, *zn.* lit de camp.
- Легатство**, *zn.* la légation.
- Легать**, *sm.* un légat.
- Легация**, *sf.* la légation.
- Легионенъ**, *adj.* légionnaire.
— **войникъ**, *sm.* un légionnaire.
- Легионъ**, *sm.* la légion; 1. орденъ на почетенъ —, légion d'honneur; 2. кавалеръ на почетенъ —, un légionnaire; 3. начальникъ върху първа рота въ — (*у Римляни*), un primipilaire ou primipile.
- Легло**, *zn.* la couche, le fort; 1. (*и на рѣка*), le lit; 2. (*на люлка*), *Mar.* le hamac; 3. (*положъ на диванъ*), *Vén.* la reposée, le gressui; 4. (*на зврво*), le terrier; 5. изгонвамъ отъ — или зимамъ — то нѣкому, *va. fam.* découcher; 6. погрѣбѣтъ за —, la literie. [une lady.
- Леди** (*господарица въ Инглитера*), *sf.*
- Ледовитъ** (*за море*), *adj.* glacial.
- Ледна изба**, *sf.* la glacière.
- Ледникъ** (*на планина*), *sm.* le glacier; || (*на земля*), la glacière.
- Ледопишлочны украсенеа**, *zn. pl. Archit.* les congélations *f.* [*Mar.* le paraglace.
- Ледорѣзъ** (*на мостъ*), *sm.* le brise-glace; ||
- Ледъ**, *zn.* la glace; 1. единъ късъ —, un glaçon; 2. иступено съ — вино, frappé de glace; 3. студенъ както —, *fig.* glacé; 4. ставамъ както —, *vn.* glacer et se —, *vr*; 5. очистеване — отъ рѣка, la débâcle et -ement *m*; 6. стронаванъ, отпѣа си — отъ рѣка, *v. imp.* elle débâcle.
- Ледяно цвѣте**, *zn.* la glaciale ou glacée et plante glacée.
- Ледянь сѣдоморъ**, *zn.* banc de glace, *m.*
- Лееръ**, *sm. Mar.* la draille.
- Лежене**, *zn. Méd.* le decubitus; 1. (*нагрѣбъ*), la supination; 2. (*на дѣсна страна*), *Méd.* l'incubitation *f*; 3. (*овуѣ на нива*), le parage; || плата за —, droit de parage, *m.*
- Лежка рыба**, *sf.* poisson, la chatouille, la brême; || (*дрѣвна рыба*), le morrain ou alevin.
- Лежж**, *vn.* coucher, porter, traîner; 1. *fig.* résider; 2. *Mar.* rester; 3. (*върху нѣщо*), poser; 4. (*на гола земля*), coucher sur la dure; 5. (*на постелка*), aliter et s' —, *vr*; 6. лежи, *v. imp.* il git.
- Лейденски намѣтъ**, *zn. Phys.* bouteille de Leyde, *f.*
- Лейтенантка**, *sf.* une lieutenant.
- Лейтенантъ**, *sm. Milit.* un lieutenant; || генералъ —, lieutenant général *m*; || морски —, *Mar.* lieutenant de vaisseau, *m.*
- Лека галерия** (*около къща*), *sf.* la véranda.
— **длъжностъ**, *sf. fig.* le sanotieat.
— **ковнича**, *sf.* le cheval-legers.
— **нощъ**, *interj.* bonsoir!
- Лека поща**, *sf.* la malle et malle-poste; || **куриеринъ** на —, courier de la malle-poste, *m.*
— **шѣпка**, *sf.* l'armet *m.*
- Лекало** (*зорникъ*), *zn. Mar.* le gabari et -rit; || работене споредъ —, *Mar.* le gabariage; || издѣлвамъ дърво споредъ —, *va. Mar.* gabarier. [commuer.
- Леко**, *adv.* volontiers; || **правя по —**, *va.*
— **искарване**, *zn. Méd.* la minoration.
— **цвѣтене**, *zn. Peint.* le vague.
— **чистително**, *zn. Méd.* minoratif, *adj. m.*
— **вѣренъ**, *adj.* crédule; -рно, -ment; || **бивамъ —**, *vn. fam.* gober.
— **човѣкъ**, *zn. fam.* un jobard.
— **вѣрие**, *zn.* la crédulité.
— **вѣрностъ**, *sf.* la crédulité.
— **мысленно**, *adj.* *fig.* légèrement ou de léger, à la légère. [versant.
- **прѣкатуревателенъ** (*за коло*), *adj.*
— **распустителенъ цѣръ**, *zn. Méd.* eccoproptique, *adj. m.*
- Лекостъ**, *sf.* la légèreté, agilité *f*; 1. *fig.* la volubilité; 2. (*на кистца*), la franchise; 3. (*на цвѣтила*), *Peint.* la vaguesse.
- Лекуюменъ**, *adj.* éventé, inconsidéré, leste; || *fig.* éparoré; || **ставамъ —**, *vn. fig.* s'évaporer.
— **уміе**, *zn.* l'inconsidération *f*; || *fig.* la légereté, évaporation *f*.
— **умъ**, *adj.* léger, frivole.
- Лексикографически**, *adj.* lexicographique.
- Лексикографъ**, *sf.* la lexicographie.
- Лексикографъ** (*съставникъ на рѣчникъ*), *zn.* un lexicographe.
- Лексикологически**, *adj.* lexicologique.
- Лексикология** (*думопроизведеие*), *sf.* la lexicologie.
- Лексикологъ**, *zn.* un lexicologue.
- Лексиконъ** (*рѣчникъ*), *zn.* le dictionnaire, le lexique.
- Лекторъ**, *zn.* un lecteur.
- Лекція** (*ука*), *sf.* la leçon.
- Лекци**, *sf. pl.* cours public *m.*
- Лекъ**, *adj.* léger, svelte, agile, aisé, dégagé, leste; || (*за земля*), veule.
— **бѣлъ булюнъ**, *zn.* court-bouillon *m.*
— **шлемъ** *zn.* l'armet *m.*
- Леки пантофы**, *zn. pl.* l'escarpin *m.*
— **сѣды** (*пъртливи*), *sf. pl. Vén.* les foulées *f*; || (*отъ еленъ*), *Vén.* les foulures *f.*
- Леля**, *sf.* la tante.
- Лемма** (*прѣдложене*), *sf. Géom.* le lemme.
- Лемуры** (*вапири у Римляни*), *zn. pl.* les lémures *f.*
- Лемуръ** (*маймуна*), *zn. zool.* le makî.
- Лента** (*ивица*), *sf.* le ruban; || (*орденска*), le cordon; || **откачевамъ —**, *va. fig.* dépasser.
- Ленъ**, *zn. plante*, le lin; 1. дивъ —, la linière ou lin sauvage; 2. нива посѣяна съ —, la linière; 3. очукване —, la macquage; 4. очуквамъ —, *va.* macquer le

lin; 5. чукало за —, la masque; 6. който очукова —, s. flassier, ère.

Леняно платно, *sm.* toile de lin, *f.*
— сѣме, *sm.* la linette.

Леонински стихъ, *sm.* léonin, *adj.*

Леопардъ, *sm.* quadr. le léopard.

Лепра, *sf.* la lèpre; || бѣла —, *Méd.* la morphée. [la léproserie.

Леправъ, *adj.* lépreux; || спиталъ за -вы,

Лешень, *sm.* plante, la ciguë.

Лесень, *adj.* facile; -сно, -мент.

Леснина, *sf.* la facilité, l'adresse *f.*

Лесно, *adv.* naturellement; || нѣма нищо по —, rien de plus simple; || това е — нѣщо, c'est le pont aux ânes.

— измамителенъ, *adj.* décevable.

Леснотія, *sf.* la convection, l'aise *f.*

Летши (китескы орѣвы), *sf.* pl. le letchi ou litehi. [—, la bassine.

Лехень, *sm.* t. le bassin, le bidet; || голѣмъ Леща, *sf.* plante, la lentille, l'ers *m* ou erobe *f.*; || водна —, l'entille d'eau ou de marais.

Лещакъ, *sm.* la condraie et coudrette.

Лещникъ, *sm.* arbre, le noisetier ou coudrier.

Лещниковъ цвѣтъ, *sm.* noisette, *adj.*

Лещници, *sf.* pl. la noisette.

Лещопрличенъ, *adj.* lenticulaire et -forme. — подобно стъкло, *sm.* la lentille.

Ли, *part.* dubitative, si et s.

Либация (жртвца съ вино), *sf.* la libation.

Либѣ, *sm.* un amant, amoureux *m*, cheri *adj.* la mie; || *fig.* la bichette, la créature; || — султанка (voyez Хасеки).

— драгъ (латинка), *sm.* plante, la capucine.

Либене, *sm.* l'intrigue *f.*

Либеница, *sf.* la pastèque ou melon d'eau, *m.*

Либенца, *sm.* mignon, onne, *s.*

Либераленъ, *adj.* libéral; || правя —, *va.* libéraliser.

Либерално, *adv.* à plaines maines.

Либералность, *sf.* le libéralisme.

Либералъ, *sm.* le libéral; || *pl.* -лы, les libéralismes *m*. [ment.

Либестрастенъ, *adj.* voluptueux; -тно, -euse.

Либланикъ, *sm.* un amateur.

Либовень, *adj.* érotique, amoureux, fripon. — грѣхъ, *sm.* péché mignon *m*.

Либовна пѣсничка, *sf.* la brunette.

— работа, *sf.* la galanterie.

— страсть, *sf.* les amours, *m*.

— ябълка (помадумръ, френскы патлажаны), *sf.* la tomate ou pomme d'amour.

Либовникъ, *sm.* un amant, amoureux *m*, bien-aimé *m*, ami *m*, galant *m*; || *fig.* un berger. [dulcinée.

Либовница, *sf.* la maitresse, la belle; || la

Либовничень, *adj.* céladonique.

Либовничны окрышледи, *sm.* pl. la céladonisme.

Либовно писмо, *sm.* billet doux *m*, le poulet.

Либовно питіе, *sm.* le philtre.

Либовны сношенія, *sm.* pl. les amours *m*.

Либовъ, *sf.* l'amour *m*, l'affection *f*, la tendresse, la dilection, la piété, les entrailles *f*; 1. *fig.* la flamme; 2. (къмъ Бога или къмъ близній), la charité; 3. (къмъ нѣщо), inclination à, pour, *f*; la passion; 4. сходно врѣме за —, heure du berger; 5. вджнувамъ голѣма —, *va.* passionner.

Либознателенъ, *adj.* studieux, curieux; -лно, -eusement.

Либопытень, *adj.* curieux; -тно, -eusement.

Либопытство, *sm.* le curieux.

Либопытство, *sm.* la curiosité.

Либретто (опера поема), *sm.* le libretto (*pl.* -ti); || съчинителъ на -ты, un librettiste.

Либя, *va.* aimer, affectionner; 1. (страстно) idolâtrer; || (самъ себе-си или -мса единъ другъ), *vr.* s'idolâtrer; 2. който либи, aimant, *adj.*

Ливада, *sf.* la prairie, le pré, l'herbage *m*; || — на която избѣлватъ восакъ, l'herberie *f.*

Ливаденъ мазникъ, *sm.* plante, la fétuque.

Ливадка, *sf.* le préau.

Ливадна чучюлига, *sf.* oiseau, la farlouse.

Ливадникъ, *sm.* plante, l'ulmaire ou reinedes-près *f.*

Ливады, *sf.* pl. les champeaux *m*; || (косены двапкти въ година), les guimaux *m*.

Ливеръ, *sm.* Phys. le siphon et syphon.

Ливница (кѣща), *sf.* la fonderie. [la livrée.

Ливрейны слуты (на голѣмцы), *sm.* pl.

Ливрея, *sf.* la livrée, les couleurs, *f*.

Лига, *sf.* la salive; 1. плюеие -гы, *Méd.* la salivation; 2. плюя -гы, *va.* saliver; 3. (партия), la ligue; 4. — рыба, *sf.* poisson, la baveuse.

Лигавъ, *adj.* pituiteux, baveux, glaireux.

Лигавъ, *adj.* Anat. pituitaire.

Лигавяне и Раз-, *sm.* Méd. le sialisme; || който докарва —, *Méd.* sialagogue, *adj.* *m*.

Лигавяся, *vr.* saliver.

Лигатура, *sf.* la ligature.

Лигистъ (придръжникъ на лига), *ка.* s. li-gueur, euse.

Лигиниъ (дървенина), *sm.* la lignine.

Лигнитъ (земны сиwy вжліе), *sm.* Minér. le lignite.

Лиготечене, *sm.* Méd. la salivation, le ptyalisme, le sialisme.

Лиготечень, *adj.* Anat. salivaire et -lival.

Лигы, *sf.* pl. la bave, l'écume *f*, la glaire, la pituite; 1. Vétér. la gourme; 2. текать ми —, *vn.* baver; 3. пълень съ —, baveux, *adj.*

Лижъ, *va.* lécher, laper.

Лизанъ, *adj.* léché.

Лика, *sf.* la ressemblance, affinité, conve-nance, analogie, sorte, *f*; || *fig.* le calque.

Ликантропія (почитане себе-си за звѣрь,

видъ лудостъ), *sf.* la lycanthropie; ||
 прихванатъ отъ —, un lycanthrope.
Ликвидация, *sf.* la liquidation.
Ликерни, *adj.* liqueux.
Ликеръ (*ракия*), *sm.* liqueur spiritueuse ou forte, *f.*; || търговецъ на —, *sc.* liquoriste.
Ликидамбра, *sf.* arbre, le liquidambar ou corailme d'Amérique. [licteur.
Ликоръ (*гавазинъ у Римляни*), *sm.* un
Ликъ-тросъ, *sm.* Mar. la ralingue; 1. дъл-
 жина на връхний —, Mar. l'envergure *f.*; 2.
 пришивамъ -сы на платната, *va.* ralinguer;
 3. отпарямъ -сы, *va.* Mar. déralinguer.
Лиманни лодманъ, *sm.* un lamaneur et locman.
Лимански чась, *sm.* Mar. établissement
 d'un port, *m.*
Лиманъ, *sm.* le port, le palus; 1. (*на рѣка*),
 la gare; 2. (*мѣсто за стоварване ладии*),
 le débarcadère; 3. *Géogr.* le liman, l'estu-
 aire *m.*; 4. Mar. la crique; 5. влазямъ въ
 —, *vn.* Mar. relâcher.
Лимберсъ, *sm.* Mar. l'anguiller *m.*
Лимонада, *sf.* la limonade, aigre de cèdre
 ou de limon, *m.*; || ройна —, limonade
 gazeuse.
Лимонадаръ, *ка, s.* limonadier, ère.
Лимоненъ цвѣтъ, *sm.* citrin, citron, *adj.*;
 || варъ въ — сокъ, *va.* citronner.
Лимонокисѣла соль, *sf.* Chim. le citrate.
Лимонна кисѣлпна, *sf.* Chim. acide citrique, *m.*
 — миризма, *sf.* citronné, *adj.*
Лимонъ, *sm.* arbre, le citronnier, limonier
m.; 1. (*плодъ*), le citron ou limon; 2.
 малкъ сладкъ —, lime douce *f.*; 3. кон-
 фекты отъ -невы коры, le citronnat.
Лимфатически, *adj.* Méd. lymphatique; ||
 възпалене на -ски създове, Méd. la lym-
 phangite.
Лингвистика (*езыкознаие*), *sf.* la lin-
 guistique; || -тически, *adj.*
Лингвистъ (*вѣщъ на езыци*), *sm.* un linguiste.
Линеевъ часовникъ, *sm.* horloge de flore, *f.*
Линейна ладия, *sf.* vaisseau de ligne, *m.*
Линейный, *adj.* linéaire.
Линене (*хвърляне, промѣняване, избру-
 свае козина у животни и вѣрже на то*
 —), *vn.* la mue.
Линиръ, *sm.* la règle, la férule; || (*за из-
 мѣрване кжтосе*), l'alidade *f.*
 — кжтвикъ, *sm.* la sauterelle.
Липка, *sf.* Тур. l'interligne; || раздѣлямъ
 съ -кы редове, *va.* Тур. interligner.
Липія, *sf.* la rangée, le filet; 1. (*и мѣрка*),
 la ligne; 2. *Général.* la branche; 3. Тур.
 le réglot, la réglotte; 4. (*на маятникъ*),
Mathem. ligne fiduciale; 5. (*ордеръ*), Mar.
 la file; 6. (*родиниска*), le côté; 7. (*уда-
 рена отъ вжжѣ*), *Géom.* la tractoire et
 tractrice; 8. падане една — на друга,
Géom. l'incidence *f.*; 9. на права —, à vol

d'oiseau, *m.*; 10. по права —, linéal, *adj.*;
 11. отплеснуване отъ —, le déraillement;
 12. отплеснуватса отъ — паровиты кола,
v. imp. ils dérailent; 13. мѣсто между двѣ
 —, писаното между имъ, Bot. l'entre-
 ligne, *m.*; 14. тегля -ниъ, *va.* décrire; || (*на*
хартия), харакосвамъ, *va.* ligner; 15.
 теглене -ниъ, la règle. [de limon.
Лино (*тжико платно*), *sm.* le linon; -новъ,
Линъ (*тжика вѣрвь*), *sf.* Mar. le bitord, la
 ligne, le quarantenier; || —, poisson, la
 tanche; -неиъ, de tanche.
Лниѣ (*хвърля си косъмъ-тъ*), *v. imp.* il
 mue, il se dépile; || което не —, *H. nat.*
 inexuviable, *adj.*
Липа, *sf.* arbre, le tilleur; -новъ, de tilleur.
Липсува, *v. imp.* il fait faute, s'en faut.
Липсуване, *sm.* défaut de.
Лира (*инструментъ и съзвѣдие*), *sf.* la
 lyre; 1. —, монета (100 гроша), la livre;
 2. италиянска монета (4 гроша), la lire ou
 lira; 3. *fig.* le luth.
Лирикъ, *sm.* un lyrique.
Лирически начинъ, *sm.* le lyrique; || -ски, *adj.*
Лисель, *sm.* Mar. la bonnette.
Лисца, *sf.* quadr. le renard; || (*женска*), la
 renarde; || ловецъ на -цы, un renardier.
Лисича дупка, *sf.* la renardière.
Лисичка (*лисицно ценѣ*), *sf.* le renardeau.
Лискавъ, *va.* asperger (*возгъ Плискамъ*).
Листакъ, *sm.* la brochure, la fascicule, le
 cahier, l'imprimé *m.*; || Тур. la livraison; ||
 (*книжка*), la plaquette.
Листаръ (*вѣрхаръ*), *sm.* le gaulis.
Лиственна обвивка, *sf.* Bot. l'involucre *m.*;
 || на —, Bot. involucrel, *adj.*
Лиственно кюшкѣ, *sm.* la feuillée.
Лиственъ, *adj.* Chim. folié; || (*съ листиѣ*),
 Bot. feuillé. [reglet.
Листель, *sm.* Archit. le listel (*pl.* -teaux),
Листене (*пущане листиѣ*), *sm.* Bot. le feuil-
 laison.
Листеникъ, *sm.* arbre, le mélèze ou larix.
Листенъ, *adj.* Bot. foliaire.
Листецъ, *sm.* le folio. [pueron.
Листна бълха, *sf.* insecte, le psyle ou faux
 — вжшка, *sf.* insecte, le puceron.
 — жѣба, *sf.* la rainette.
 — оса, *sf.* insecte, la tenthède.
Листни кжтъ, *sm.* Bot. l'aisselle *f.*
Листо (*pl.* -та и -тиѣ), *sm.* (*и мѣсто*), la
 feuille; || (*у книга*), le feuillet; || ровя -тата
 на книга, *va.* feuilletter.
Листовитъ, *adj.* Bot. foliacé; || Chim. folié.
Листопрличенъ, *adj.* Bot. foliacé.
 — свивалникъ (*жжесникъ*), *sm.* la rouleuse.
 — вѣдецъ звѣръ, *sm.* Vét. bête broutante *f.*
Листецъ и -тенце, *sm.* Bot. la foliole; || (*отъ*
жито), la rampe.
Листъ, *sm.* feuille de papier, le catalogue, le

rôle, la liste, l'état *m.*, coll. le feuillage; 1. (забѣлѣжка), le relevé, le relèvement; 2. изваждане смѣтка на —, relevé de compte; 3. (на имена), *Milit.* le contrôle; 4. (хартия), l'affiche *f*; 5. (исписване), la table; 6. (испис), le tableau; 7. край -тъ, 'hors ligne *f*; 8. напечатване първа страна на —, *Typ.* papier blanc *m*; 9. на — ове (за книга), *Typ.* eu feuilles; 10. — ста (у растенеа), la fane; || *Bot.* la frondaison; 11. (отъ дървие), *Bot.* la fronde, 12. покарване — ста, *Bot.* la vernation; 13. — стие и исписване —, *Peint.* le feuiller; 14. изображаване или исписване — тие, *va. Peint.* feuiller; 15. отдѣлямъ хартияны — тове, *va. Techn.* désouvrer; 16. поемане на — товетъ, *Typ.* l'assemblage *m*; 17. свиватса на цѣва (листие), *v. imp.* ils se cofinent; 18. свиване на — тиего, *Agric.* la cloque.

Литамъ, *vn.* s'embarasser de.

Литане, *sn.* l'émoi *m.*, le mal.

Литанія, *sf.* les litanies *f*, la kyrielle.

Литаргически, *adj.* léthargique.

— снъ, *sm.* sommeil léthargique *m.*

Литаргія (дълбокъ снъ), *sf.* la léthargie.

Литера, *sf.* la lettre; 1. *Typ.* le type; 2. остьргване — ры, le crénage; 3. остьргвамъ — ры, *vr.* créner.

Литераторъ, *ка, s.* littérateur, trice.

Литераторы, *sm. pl.* le monde littéraire.

Литература, *sf.* la littérature, les lettres *f*; || който са залѣга съ — и вестости, un humaniste. [ношене, *adv.* -ment.

Литературенъ, *adj.* littéraire; || въ — рно от — обирникъ, *sm.* écumeur littéraire *m*, plagiaire et auteur —, *m*; || *fam.* un picoueur.

Литературны науки, *sf. pl.* les lettres *f*, les muses *f*.

Литературно обиране, *sm.* le plagiat.

Литій (металъ), *sm.* Chim. le lithium.

Литографирована цампа, *sf.* la lithographie.

Литографирувамъ, *va.* lithographier.

Литографически, *adj.* lithographique.

— занаятъ, *sm.* la lithographie.

Литографія, *sf.* la lithographie; || (съ различни цвѣтила), la lithochromie.

Литографъ, *sm.* un lithographe.

Литологически, *adj.* lithologique. [logie.

Литологія (наука за камани), *sf.* la lithologie.

Литологъ (камено вѣщъ), *sm.* un lithologue.

Литотомически, *adj.* lithotomique.

Литотритически, *adj.* lithotritique et -triptique.

Литотритія (трошене камыкъ), *sf.* Chir. la lithotritie. [triteur.

Литотриторъ (орждіе), *sm.* Chir. le lithotriteur.

Литофанія, *sf.* la lithopanie. [le lithophyte.

Литофитъ (каменно растение), *sm.* H. nat.

Литра (мѣрка), *sf.* la litre; 1. четвъртина отъ —, le litron; 2. десетъ — ры, un décalitre; 3. хылядо — ры, un kilolitre; || (на

тегло), un millier; 4. десетъ хыляды — ры, un myrialitre. [m, un célébraut.

Литюргашъ, *sm.* un officiant et prêtre — — попъ, *sm.* un habitué.

Литюргисвамъ, *vr.* officier.

Литюргистъ, *sm.* un liturgiste.

Литюргійны молитвы, *sf. pl.* le canon.

Литюргинъ, *adj.* liturgique.

Литюргія (божествена служба), *sf.* la messe, la liturgie, l'office *m*; 1. музикална —, messe en musique; 2. (безъ пѣние), messe basse ou petite messe; 3. (за починалы), messe des morts; 4. велика —, messe 'haute ou grande messe; 5. начало —, le préface; 6. напредъ посвятана —, la messe des présanctifiés *m*.

Лифлингъ, *sm.* Mar. le garde-corps.

Лиха постѣпка, *sf. fg.* coup fourré *m*.

Лихва, *sf.* l'usure *f*; || на —, l'arrière change *m*.

Лихваръ (фаузия т.), *sm. fam.* un fesse-mathieu.

Лихвентъ, *adj.* usuraire; || съ — ва, *adv.* -ment.

Лихвозимачъ, *ка, s.* usurier, ére.

Лихвонцецъ, *sm. fam.* un juif.

Лихвонцигелство, *sm. fam.* la juiverie.

Лихвичкъ, *adj. fam.* finet et finot.

Лихо, *sm.* système cellulaire *m*.

— състояне (лихость), *sm.* l'imparité *f*.

— тъкмо, *adv.* pair ou non.

Лихость, *sf.* la ruse, le finesse, la fausseté, la faquinerie, triganderie, fourberie et fourbe, astuce, menée *f*; || *fg.* la cabale.

Лихъ, *adj.* rusé, machiavelique, insidieux, fin, faux, fourbe, patalain et -lineur, double, artificieux, cauteleux; 1. (съ игра), un croc, un pipeur; 2. *fg.* raffiné, madré, retors, un pèlerin; 3. *fam.* un tricheur, trigaud *m*.

Лихъ (въ дватакъ), *adj.* non-pair, un as, impair; || два — ха (съ триктракъ), le beset; || съ — брой, impairement.

— просякъ (игра), *sm.* 'hère ou as qui court.

— старецъ, *sm. fam.* un vieux penard.

— четъ, *sm.* nombre impair *m*.

Лнце, *sm.* la face, le visage, la figure, le front, le corps; 1. l'individu *m*, la personne, le sujet; 2. (и Твѣт. — що прѣдставлява), le personnage; 3. (на вратна брава), l'entrée *f*; 4. (на монета), la pile; 5. (на платъ), l'endroit *m*; 6. (тора у медаль, т.), l'obvers et obverse *m*; 7. (на шрифтъ), *Typ.* Poëil *m*; 8. (и всицкото —), le nez; 9. изгорѣло отъ слънце —, visage rissolé *m*; 10. (прѣдъ страна на сграда), le frontispice; 11. неправилно аль приетно —, petite mine chiffonnée; 12. гледамъ въ —, *va.* envisager; 13. излазямъ на —, être empreint sur le visage; 14. промѣнявамъ си — то, *va.* composer sa mine; 15. стоя съ — то, *vn.* faire face; 16. въ —, en face; || *fg.* à bout portant; 17. на —,

- Jur.* extant, *adj.*; 18. отъ -го, de front; 19. прѣдъ -го, à la face de; 20. — съ —, face à face, tête pour tête, nez à nez.
- Лицейски ученикъ**, *sm.* un lycéen.
- Лицей** (*горня училища*), *sm.* le lycée.
- Лицефренъ**, *adj.* hypocrite; -рно, -ment; || imposteur.
- мѣрецъ, *рка*, *sc.* hypocrite; [papelerd, — мѣрие, *sm.* l'hypocrisie *f.*, imposture, cafarderie et cafaridise, cagoterie *f.*, cagotisme *m.*, bigotisme, grimace *f.*; || *fig.* le fard, pharisaïsme *m.*, momerie *f.*; || *fam.* la tartuferie, papelerdisse *f.*
- мѣрна добрина, *sf.* le patte-pelu ou -pelue *f.*
- мѣрство, *sm.* le cagotisme.
- мѣрствувамъ, *vn.* *fam.* escabarder.
- мѣръ, *ка*, *s.* cafarid, arde; un tartufe, saint-nitouche *f.*, un bigot; comédien, enne; grimacier, ère; || *fig.* un pharisien, torticolis *m.*; || *fam.* un caron.
- пріетіе, *sm.* acception de personnes, *f.*
- Лиценціатство**, *sm.* la licence.
- Лиценціатъ**, *sm.* licencié, *adj.* *m.*; || слово за похвала на —, le paranymphe.
- Личба**, *sf.* l'évènement *m.*, phénomène, signe, incident *m.*, aventure *f.*, cas *m.*, marque *f.*, prodige *m.*, fait *m.*; || *fig.* le symptôme.
- Личенъ**, *adj.* éminent, marqué, marquant, distingue, de distinction *f.*, considérable, insigne, individuel, personnel, transcendant; || *fig.* haut.
- имоть (*въ женидба*), *sm.* *Jur.* l'apport *m.*
- интересъ, *sm.* le particularisme.
- мжжъ, *sm.* la notabilité. [un phénix.
- човѣкъ, *sm.* homme de marque, *m.*; || *fig.*
- Личи**, *v. imp.* il signifie.
- Лична господарца**, *sf.* une matrone.
- каквина, *sf.* le personnel. [parement.
- страна, *sf.* la face; || (*на камыкъ*), le
- Личникъ** (*на кофаръ*), *sm.* la cache-entrée; 1. (*на вратна брава*), la platine; 2. (*на-кичеване надъ врата и прозорци*), le cantalabre, le chambranle; 3. (*у шлемъ*), la visière.
- Лично**, *adv.* en personne, en propre personne; || *fam.* en original.
- Личность**, *sf.* la personnalité, individualité *f.*; || *говоря* -сти, *vn.* personnaliser.
- Личы, прѣдни човѣцы**, *sm. pl.* les notables, les principaux, *m.* [darteux.
- Личевитъ, шастъ и шевиденъ**, *adj.* *Méd.* — човѣкъ, *sm.* un darteux.
- Лишей**, *sm.* *Méd.* la dartre; -иѣтъ, de dartre; || дѣръ за —, *Méd.* antidarteux, *adj.* *m.*
- Лишене**, *sm.* le patelinage et -linerie *f.*, la tricherie, les subtilités *f.*
- Лишко**, *sm.* un baiseur, un fin, rusé, madré, politique, drôle, *m.*; || *fig.* un renard; || *fam.* *s.* narquois, oise; un aigrefin.
- Лижъ**, *vn.* ruser, pateliner; 1. (*въ игра*), redresser; 2. *fig.* gauchir; 3. *fam.* tricher.
- Ліама**, *sf.* quadr. le llama.
- Ліана** (*висто растене*), *sf.* la liane.
- Ліардъ** (*дрѣвна монета*), *sm.* le liard.
- Ліокъ**, *sm. t.* le ciment, le carroi, le mastic; 1. (*отъ варъ, смола и дървено масло*), *Mar.* la galgale; 2. замазеване съ —, le masticage; 3. замазеване съ —, *va.* mastiquer.
- Ліохманъ**, *sm. t.* (voyez Драсъ).
- Лобелія**, *sf.* plante, la lobelia, la cardinale.
- Лобода**, *sf.* plante, la bardane, la cinéraire, le kali ou soude.
- Ловене** (*бисеръ и др. т.*), *sm.* la pêche.
- Ловецка арія**, *sf.* *Muz.* air de chasse, *m.*
- Ловецки бодель**, *sm.* *Vén.* la vouge.
- дворъ, *sm.* la vénerie.
- рогъ, *sm.* cor de chasse, *m.*
- Ловедко дѣло**, *sm.* la vénerie.
- куче, *sm.* la trompe.
- Ловець**, *вкн.* *s.* chasseur, euse; un attrapeur, preneur, veneur, *m.* [chasseresse.
- Ловка** (*богиня на ловъ-та, Діана*), *sf.* la Ловцы, *sm. pl.* la chasse.
- Ловъ**, *sf.* la chasse; 1. (*на зѣброве*), la vénerie; 2. (*на пилцы*), la volerie; 3. (*съ пушкане*), le tiré; 4. (*и което са отлюка до —*), eunégetique, *adj.* *f.*; 5. ловене дивячъ на чужда земя, le brasconnage; || || ходя за — на чужда земя, *vn.* brasconnier; || ловець по чужда земя, un brasconnier; 6. надзирачъ за —, un garde-chasse; 7. ходя на —, *vn.* chasser; 8. пакъ отійвамъ за —, *vn.* rechasser; 9. чанта за —, la gibecière.
- Ловя**, *va.* chasser, accrocher, attraper, happer, capturer, prendre; 1. (*око*), cadrer avec; 2. (*пилцы*), voler; 3. (*рыба, бисеръ*), pêcher; 4. (*рыба съ влдица*), pêcher à la ligne; 5. (*рыба въ мжтня вода*), pêcher en eau trouble *f.* [logarithmique.
- Логаритмика или -мическа линія**, *sf.* la
- Логаритмъ** (*сравнителенъ брой*), *sm.* *Mathém.* le logarithme; || -мически, *adj.* -mique; || логистически —, *sm.* *Mathém.* logarithme logistique *m.*
- Логика**, *sf.* la logique, la dialectique.
- Логикъ**, *sm.* un logicien, un dialecticien.
- Логически**, *adj.* logique; -скы, -ment.
- околъ, *sm.* *Log.* cerele vicieux *m.*
- Логогрифъ** (*гаманка*), *sm.* le logogriphe.
- Лодига**, *sf.* *Artill.* la sous-bande.
- Лодка**, *sf.* le canot.
- Ложа** (*въ театръ или масонска*), *sf.* la loge; || прѣвъ редъ -жы, *Théat.* le premier.
- Ложементъ**, *sm.* *Fortif.* le logement.
- Лоза** (*и главнина —*), *sf.* la vigne, le courson, le billon; 1. (*за гроздіе*), le sarment; 2. (*за бѣло гроздіе*), vigne blanche; 3.

(гласина — съ гроздіе), la moissine; 4. свързване -зы въ лозіе, la javelle; 5. който пуца -зы, sarmenteux, *adj*; 6. очистване — отъ ластари, l'écrampement *m*; 7. почистване ластаритѣ на —, *va. écrampier*. [culture.]

Лозарство (развъждане лозы), *sm. la viti-*
Лозарь, -ка, *s. vigneron, onne, un viti-*
culteur.

Лозинга, *sf. Milit. mot de ralliement, m.*

Лозинева пръчка (посадена), *sf. le plant;*
|| убирамъ отрѣзаны -кы, *va. sarmenter.*

Лозинъ дългоносъ, *sm. insecte, le rouleur.*

— отраслекъ (съ корень), *sm. la sautelle.*

Лозіе и -зе, *sm. la vigne*; 1. злѣ върви -то, *v. imp. elle chenevotte*; 2. порѣзване —, *le recépage*; 3. порѣзвамъ —, *va. recéper*; 4. посяяни мѣста съ -зя, *le vignoble et*
рауs —, *m*; 5. убирамъ или развалямъ
—, *va. vendanger*; 6. убиране или разва-
ляне —, *la vendange, la vinée*; 7. кошница
за убиране —, *le vendangeoir.*

Лозна пшпка, *sf. le cosson.*

Лозовиденъ, *adj. Bot. sarmenteux.*

Лозунгъ, *sm. mot de ralliement, m.*

Лой, *sm. le suif*; 1. *Méd. l'axonge f*; 2. при-
личенъ на —, *suiueux adj*; 3. намазвамъ
съ —, *va. suiver et suifier.*

Лойно поддухуване, *sm. Chir. le stéatôme.*

Локанта, *sf. le restaurant, la taverne.*

Локаштьеръ, *sm. un restaurateur, un traiteur;*
|| смѣтка на —, *carte à payer ou payante.*

Локантна смѣтка, *sf. l'écot, m.*

Локва, *sf. le boubrier, la souille, la fondrière,*
le patronillis; || (гюле т.), *la flaque, la mâre.*

Локомотивъ (пародвижна машина), *sf.*
Méc. la locomobile. [machine -ve.]

Локомотивъ (паровозъ), *sm. la locomotive et*
Локсодромически, *adj. loxodromique.*

Локсодромія (прѣкъ вървежъ на ладія),
sf. Mar. la loxodromie.

Локъ, *sm. le butin*; || *fig. le leurre.*

Ло ло, *adv. fam. lanturu et -tarelu.*

Ломбардъ (заемна заплата), *sm. le mont-de-*
piété; || (отъ управленето), *le lombard.*

Ломберна табла, *sf. table de jeu ou à*
jouer, f. [-рень, d'homme.]

Ломберъ (игра), *sm. l'ombre et homme m*;

Лонгиметрически, *adj. longimétrique.*

Лонгиметрія (дължиниоизмѣрене), *sf. la*
longimétrie.

Лондрива коприна, *sf. soies rondelettes f,*
la filoselle; -непъ, *de filoselle.*

Лондрианско сукно, *sm. le londrin.*

Лопарь, *sm. Mar. le garant.*

Лопата и -тка, *sf. la pelle*; 1. една пълна
—, *une pellee ou pellerée et pelletée*; 2.
(водна), *la rame*; || съ насилны -ты, à
forces des rames; 3. (жарулекъ за варъ),
le bouloir; 4. (на ладія), *l'aviron m*; 5.

малка — (у алббаръ), *le pelleron*; 6.
морска — (у дивы Американцы), *la pa-*
gaie; 7. тегла -ты у вода, *va. pagayer,*
voguer, nager, ramer; || (на назадъ), *Mar.*
scier; 8. теглене -ты, *la rame, la vogue*;
9. вървежъ на ладія съ -ты, *Mar. la vogue.*

Лопатарница, *sf. Mar. l'avironnerie f.*

Лопатарь, ка, *s. pageur, euse*; || който
тегла -ты, *un rameur*; || (майсторъ), *un*
avironnier.

Лопатка, *sf. la truelle, la choulette*; 1. (у
банкометъ), *le gâteau*; 2. (у животны),
le paleron; 3. (за излизване вода), *Mar. la*
sasse; 4. (малка за пернуване), *la pa-*
lette; 5. (пелцини кость), *Anat. l'omo-*
plate f; 6. (послѣднѣ калыкъ отъ на-
чепване вода), Archit. l'imposte f; 7.
(шпателъ), *la spatule.*

Лопатна клѣчка, *sf. Mar. le tolet.*

Лопатожска, *sf. oiseau, la spatule.*

Лопатченъ, *adj. Anat. scapulaire.*

Лопатястъ, *adj. Bot. spatulé.*

Лопштагъ (на бугшпритъ), *sm. Mar. le*
garde-corps de beaupré.

Лорнетъ, *sm. le monocle ou lorgnon*; || гле-
дамъ съ —, *va. lorgner.*

Лордъ (господаръ въ Инглитера), *sm. un*
lord; || -меръ (градски кметъ въ Лондра),
lord-maire m.

Лостъ, *sm. le moulinet, échappement m*; 1.
(мажхлъ), *le levier*; 2. *Méc. la chèvre*; 3.
Mar. l'anspect m.

Лось-штагъ *sm. Mar. faux etai, m.*

Лотенъ матросъ, *sm. un soudeur.*

Лотарійна игра, *sf. la blanche.*

Лотарія, *sf. la lotterie, la blanche*; -рійня,
de lotterie; || главната придобывка въ —,
fig. un quine à la lotterie.

Лото и игра на — (пѣляко), *sm. le loto.*

Лотово дърво, *sm. arbre, le plaqueménier.*

Лотъ, *sm. la prise, la capture*; 1. *Mar.*
plombe de sonde, la sonde; 2. спущамъ —,
va. sonder; 3. (половина унция), *le loth*
ou demi-once. [le lamanage.]

Лоцманско искусство, *sm. Mar. le pilotage.*

Лоцманъ (кърмачъ), *sm. un pilote, un baliseur.*

Лочъ (съ езикъ-тъ си), *va. laper.*

Лоша живѣлица, *sf. fig. le trou, le chenil.*

— и -шава карета, *sf. le fiacre.*

— каруца, *sf. le tapereu*; || (съ единъ
копъ), *le coucou.*

— кунопнесъ, *sf. le barbouillage, le croûte.*

— ладія, *sf. la barcasse.*

— манжа (гозба), *sf. la vilénie.* [guenas.]

— мирзма, *sf. la félicité*; || *fam. la fa-*
— мокрина, *sf. le levain.*

— перука, *sf. fig. la erinière*; || *pop. la*
tignasse et teignasse.

— помысль, *sf. le guet-apens*; || съ —,
adv. de guet-apens.

Лоша поштѣпка, *sf.* la gaucherie.
 — работа, *sf. fam.* la malfaçon.
 — стока, *sf.* la drogue.
 — страна, *sf.* le mauvais; || (на една работа), le revers de la médaille.
 — струна, *sf.* fausse corde *f.*
 — цигулка, *sf.* le sabot; || *fam.* le crincrin.
Лошавина, *sf.* la méchanceté, enlaidissement *m.*; || (на врѣмето), l'intempérie *f.*; || *fig.* inclemence, injure *f.*
Лошо и -шаво, *adv.* mauvais, mal, maigrement, pitoyablement, chétivement, mesquinement, pis (pour plus mal); 1. мирише на —, *v. imp.* il sente mauvais; 2. на —, de mal en mal, de pis en pis; 3. -то, *zn.* le mauvais. [mauvais]
 — врѣме, *zn.* il fait mauvais temps, il fait — вино, *zn.* la piquette; || *fam.* le chasseur-cousin.
 — гласенъ, *adj.* dissonant.
 — гласіе, *zn.* la disharmonie; || *Mus.* la dissonance.
 — испарене, *zn.* le méphitisme.
 — ловецко куче, *zn.* le 'houret; || ходя на ловъ съ -вы-чета, *vn.* Ven. 'hourailler; || дватакѣ -вы -чета, un 'houraillis.
 — нарѣчіе, *zn.* le jargon; || говоря —, *vr. fam.* jargonner.
 — обнасяне, *zn.* le déportement.
 — писане, *zn. fam.* le griffonnage; || — пиша (или обѣзѣя), *va.* griffonner, barbouiller.
 — приемане, *zn. fam.* le rebuffade.
 — растене (на жито), *zn. Agric.* le rachitisme et rachitis.
 — ржкописане, *zn.* le gribouillage.
 — смилане (на ъдене), *zn. Méd.* la dyspepsie.
 — соченъ, *adj.* cacochyme.
 — сочіе, *zn. Méd.* la cacochymie.
Лощотин, *sf.* le malaise, la laideur, soulèvement de coeur, *m.*
Лощъ и -шавъ, *adj.* mal, malfaisant, mal-fait, malheureux, malicieux, esprit malin, mauvais, médiocre; 1. méchant, atroce, vil, laid, misérable, maigre, malintentionné, borgne, pitoyable, ginguet, piètre, chiche; 2. *fig.* incélément, véreux; 3. *pop.* fichu; 4. (за честь-та), *fig.* injurieux; 5. най —, moindre, pire (pour plus mauvais), pis (pour plus mal); 6. най-лошавото, *zn.* le pire, le pis; 7. отъ най-лошава страна, au pis.
 — баницаръ, *zn. fam.* un gâte-pâte.
 — готваръ, *zn.* un fripe-sauce; || *fam.* un gâte-sauce; empoisonneur, euse, *s.*
 — занаятникъ, *zn. fig.* un savetier.
 — кладенець (що едвалъ чичюрка), *zn.* la pissotière.
 — кунописецъ, *zn.* un barbouilleur, un croûton.

Лощъ навикъ, *zn.* le vice, le tic; || съ —, vicieux, *adj.*; || съ — човѣкъ, un vicieux.
 — народъ, *zn.* une racaille.
 — писачъ, *zn.* un écrivainleur et -vassier.
 — работникъ, *zn.* un gâcheur.
 — списателъ, *zn.* un grimaud.
 — цигулкаръ, *zn.* un racleur.
 — човѣкъ, *zn.* un méchant, un pauvre homme.
Лошы и -шавы стихове, *zn. pl. fam.* vers anodins, *m.*
 — трынкы, *sf. pl. Méd.* la raphanie.
 — хора [еборъ —, le pandémonium.
Лоявъ, *adj.* suiféux.
Лояна кисѣлина, *sf. Chim.* acide sébacique *m.*
Лояно дърво, *zn.* arbre à suif, *m.*
Лоянь и -ясть, *adj. Anat.* sébacé.
Лубъ (женска шѣпка), la capeline, la carote, le] toquet; || (около жеркытъ), l'archure *f.*
Луца, *sf.* la lessive; 1. натопяване, натопеното въ — н сынуване —, *Chim.* la lissive; 2. натопявамъ въ — или сынувамъ —, *Chim. va.* lessiver; 3. прѣкарване прѣвъ —, le lessisage; 4. перачъ, ка въ —, *s.* lessiveur, euse. [miné.
Луда-глава, *s.* extravagant, ante; un détéré — радостъ, *sf.* les bamboches, *f.*
Лудетина, *zn.* un fat; || *fam.* une péronelle, mijaurée *f.*
Лудничавость, *sf. fam.* la fredaine.
Лудничавство, *zn.* l'extravagance *f.*
Лудничавъ, *adj.* extravagant; -во, -gament; 1. méchant; 2. (за конъ), malicieux; 3. говоря -во, *vn.* vaguer.
Лудо, *adv.* follement, innocemment.
Лудорія, *sf. fig.* le remue-ménage; || *fam.* la badinerie; || *pl.* -пи, les incartades *f.*
Лудость, *sf.* la folie, manie, frénésie, démence, fureur, insanité *f.*, aliénation d'esprit ou mentale; *f.*; 1. *Méd.* la vésanie; 2. (на единъ прѣдмѣтъ), la monomanie; 3. (за мѣжъ), la nymphomanie.
Лудъ, *adj.* fou ou fol, aliéné, maniaque, insensé, frénétique, forcené, délirant, échappé des petites-maisons, un calotin; 1. *fig.* toqué; 2. (само на единъ прѣдмѣтъ), *zn.* monomane; 3. бия си глава както —, comme un perdu.
Лудѣя, *vn.* délirer.
Лудѣяне, *zn.* le délire. [d'or.
Луидоръ (жълтица), *zn. sm.* le louis et louis
Луйтене, *zn.* le courant.
Луйти, *v. imp.* elle saillit. [ognon *m.*
Луковы цвѣтя, *zn. pl. Bot.* l'oignon et
Лукъ (прѣзубость), *zn.* le luxe.
Лукъ, *zn.* plante, l'oignon et oignon; -лученъ, d'oignon; 1. плетеница —, chapelet d'oignons; 2. вѣрие отъ —, l'oignonade *f.*; 3. клѣтка посѣяна съ —, l'oignonière *f.*
Лула (на чибукъ), *sf. t.* le fourneau.

Лумакелла (*чарупчастъ мрлморъ*), *sf.* la lumachelle.
Лумпъ (*захарни пѣсакъ*), *sm.* le lumps.
Луна, *sf.* le signe, la tache; || (*на слѣвичевъ околю*), *Astr.* la macule; || безъ -ны, *H. nat.* immaculé, *adj.*
Лунавъ, *adj.* lentilleux.
Луневъ мѣсець, *sm.* *Astr.* lune caye *f.*
Луничка, *sf.* la tache, la marque, l'envie *f*; 1. *fig.* le stigmatе; 2. *Méd.* la lentille; 3. (*на лицето*), l'assassin *m*; 4. (*около рогчесто на щипато*), *Anat.* l'aréole *f*; 5. (*въ повѣето на околю*), la maille; 6. (*въ ялмазъ*), la paille, les gendarmes *m*; || съ -кы, gendarmеux, *adj*; || безъ -кы, ranganon, *adj.* [caille].
Луниса, *v. imp.* il tombe en écaille, il s'écaille.
Лунителенъ, *adj.* écailleux.
Лупинъ (*въли бобъ*), *sm.* plante, le lupin.
Лусна (*на рыба*), *sf.* l'écaille; || *fig.* la monnaie; || остървамъ -пытъ на рыба, *va.* écailier.
Луснавидно състояние, *sm.* l'imbrication *f.* — образенъ, *adj.* *H. nat.* imbriqué.
Луснавъ, *adj.* écailleux, squameux et squameux. [lés *m.*]
Луснавы животны, *sm. pl.* animaux écail-
Лустрація (*у Римляны*), *sf.* la lustration.
Лучене, *sm.* le tir, la visée.
Лучъ, *va.* viser à, coucher en joue, adresser; || (*залогъ*), ajuster; || лучи (*за оржжѣ*), *v. imp.* il porte.
Лушачъ, *ка, s.* écousseur, euse.
Лушъ, *va.* monder, peler, écaler; || (*бобъ, грахъ*), écossier; || лушиса, *v. imp.* il s'enleve, il s'écalle; *pl.* ils se pelent.
Лыкавъ, *adj.* filamentеux. [écorce *f.*]
Лыко, *sm.* la tille et teille, le filament,
Лыкова връзка, *sf.* l'accolure *f.*
Лыса (*на чело у конь*), *sf.* la pelote, l'étoile *f*; || *Vétér.* germe de fève, *m.*
Лысь конь, *sm.* miroité, *adj.*
Лѣва рѣка или страна, *sf.* la gauche. — страна (*на конь*), *sf.* coté du montoir, *m.*
Лѣвчаро-дѣсничарство, *sm.* l'ambidextérité *f.*
Лѣвничаръ, *ка, s.* gaucher, ère; || — и дѣсничаръ, *adj.* *sc.* ambidextre.
Лѣвувъ, *adj.* un polisson.
Лѣвъ, *adj.* gauche, || *Blas.* sénestre; || на -во, *adv.* à gauche, à sénestre. — кракъ, *sm. fig.* favori, ite, *s*; || сѣмъ — нѣкому, *vm. fig.* être la coqueluche de; || первенство на —, le favoritisme.
Лѣгамъ (*да спя*), *vm.* se coucher; || пакъ си —, se recoucher; || лѣга (*за конь*), *v. imp.* il regimbe. [coucher].
Лѣгане, *sm.* le regimbement; || (*за спане*), *v.*
Лѣгва, *sf.* poisson, la baudroie.
Лѣгнатъ, *adj.* sis (*отъ сеoir*).

Лѣневъ калжпъ, *sm.* le creux.
Лѣвецъ, *sm.* un fondeur, un mouleur.
Лѣзга (*молосъ т.*), *sf.* le gravier, la blocaille, le môle, le balaste, le galet; || насъивамъ съ —, *va.* bloquer.
Лѣкарница, *sf.* la pharmacie.
Лѣкарнически, *adj.* pharmaceutique.
Лѣкарническо искусство, *sm.* la pharmacie.
Лѣкарска пѣла (*за чистене*), *sf.* la rugine.
Лѣкарски ницерь, *sm.* (*вогъзъ Бистурей*).
Лѣкарско веществословіе, *sm.* matière médicale ou Pharmacologie *f.*
Лѣкарско питіе, *sm.* *Vétér.* le breuvage.
Лѣкарственъ хапъ, *sm.* *Méd.* le bolus.
Лѣкарство, *sm.* la médecine; || ученикъ на —, un charabin.
Лѣкаръ (*докторъ*), *sm.* un médecin, un docteur, un chirurgien, un operateur; 1. *fat.* un esculape; 2. пѣлковенъ штабъ —, chirurgien major; 3. вторый пѣлковенъ —, officier de santé.
Лѣкуване, *sm.* *Méd.* la curation.
Лѣкъ, *sm.* le remède, le curatif; || (*за рана*), le vulnéraire; || *fig.* le médecin, la médecine, le médicament.
Лѣнливостъ, *sf.* la fainéantise.
Лѣнежъ, *sm.* (*вогъзъ Маане*).
Лѣпилникъ (*на извѣстіа*), *sm.* un afficheur; || (*за пѣкстры хартии*), un colleur.
Лѣпка, *sf.* la tache, macule, marque *f*, timbre *m*; 1. *fig.* la souillure, le stigmatе; 2. вада мазны -кы, *va.* dégraisser; || чистачъ на -кы, un dégraisseur; 3. искарвамъ или вада -кы, *va.* détacher; || изваждачъ на -кы, un détacheur.
Лѣпливостъ, *sf.* la glutinosité, viscosité, tenacité, conglutination *f*; || правя -во, *va.* conglutiner.
Лѣпливъ, *adj.* coagulant, visqueux, tenace, gluant, glutineux; || *Méd.* adhésif, collétique; || правя -во, *va.* gluer.
Лѣпописане, *sm.* la calligraphie.
Лѣпостъ, *sf.* la beauté. [lissime].
Лѣпъ, *adj.* gentil, gent, joli, beau ou bel, bel-
Лѣпж, *va.* coller; || (*узново*), recoller.
Лѣса (*въ ажжрѣ*), *sf.* le râtelier. bourdaine.
Лѣсковецъ, *sm.* arbrisseau, la bourgène et
Лѣстовенъ, *sm.* plante, l'asclépiade *f* et asclepias *m*, le dompte-venin.
Лѣстовица, *sf.* oiseau, l'hirondelle *f*; || (*морска*), hirondelle de mer; || —, oiseau et poisson, l'aronde *f.* [éclaire].
Лѣстовичка трѣва, *sf.* plante, la chéloidoine ou
Лѣстовичка онашка [крътосанъ както —, à queue d'aronde, *f.*
Лѣтенъ, *adj.* Bot. Méd. estival.
Лѣтна женска шѣпка, *sf.* la capeline.
— круша (*петровка*), *sf.* l'pignonet *m.*
— кѣща (*извжжъ градъ-тъ*), *sf.* maison de campagne, *f.*

- Лѣтна кѣщичка (на село), *sf.* le cottage.
- Лѣтница (жито), *sf.* les mars *m.*
- Лѣто, *zn.* l'été *m.*; -тень, d'été; 1. (на монета, на памятникъ), *Slav.* le millésime; 2. (по Рождество Христово), l'an de grâce; 3. въ — отъ създања мира, l'an du monde.
- броене, *zn.* la chronologie, l'ère *f.*; || грѣшка въ —, l'anachronisme *m.*, métachronisme *m.*
- броець, *sm.* un chronologiste et -logue.
- писатель, *sm.* un chronographe, un annaliste.
- писн, *sf. pl.* les fastes *m.*
- писецъ, *sm.* un chroniqueur, un annaliste.
- писъ, *sf.* la chronique, les annales *f.*
- Лѣтъ, *adj.* moulé.
- Лѣтъ, *vn.* voler (voyez Хвърчъ). [пауе.
- Лѣхски дворянинъ, *sm.* un polacre ou polonois; *zn.* le polonais et langue -naise *f.*
- сюртукъ, *sm.* la polonoise.
- Лѣхско играње, *zn.* la polonoise.
- Лѣчене, *zn.* la cure; || *Méd.* le traitement.
- Лѣчтеленъ (за раны), *adj. Méd.* vulnéraire.
- Лѣчъ (нѣкого), *va.* médicamenter; || (рана), *Méd.* consolider; || -са, *vr.* se médicamenter.
- Лѣщакъ, *sm.* bois d'aveliniers.
- Лѣщникъ, *sm.* arbutus, l'avelinier *m.*
- Лѣщницы (плодъ), *sm. pl.* l'aveline *f.*
- Лѣяло, *zn.* Mar. l'archipompe ou arche-dépompe *f.*
- Лѣяна работа, *sf.* le coulé.
- Лѣяне, *zn.* le jet; || (много буквы изведе пишъ), la polyamatypie.
- Лѣя, *va.* fondre, jeter en moule, couler, verser.
- Лѣюерь (ладя), *sm.* le chasse-marée; || Mar. le lougre; -реть, de lougre.
- Лѣюдн, *zn.* nom bulgare de la lettre Л.
- Лѣудіе, *sm. pl.* les gens, le commun; || (отъ единъ кроежъ или поръ), des gens de même farine. [*dim.* -тилон *m.*
- Лѣюкъ, *sm.* Mar. l'écouille; || (малыкъ), Люлека, *sf.* arbrisseau, le lilas.
- Лѣюлечень и -цвѣтъ, *adj. zn.* lilas.
- Лѣюлечно растене, *zn.* Bot. liliacée et plante —, *sf.*
- Лѣюлка, *sf.* le berceau; 1. (на ежъ), la brandilloire; 2. (за малко дѣте), la barcelonnette; 3. (въ тегере), le blancard.
- Лѣюльяне, *zn.* le balancement, ballottement branle, branlement *m.*, vacillation, agitation *f.*, acoup *m.*; 1. *fig.* la balance, la fluctuation, flottement *m.*, oscillation *f.*; 2. *Astr.* la trépidation; 3. (на земната ось), *Astr.* la titubation; 4. (на парета), *Techn.* ébattement *m.*
- Лѣюльн, *va.* balancer, bercer, agiter, branler, tourmenter; 1. *fig.* cahoter; 2. -са, *vr.* se balancer, s'agiter, vaciller, s'ébranler; 3. 3. *Méc.* osciller; 4. *fig.* marchander; 5. *fam.*
- pendiller; 6. (на десный или лѣвый бръгъ), Mar. lancer; 7. люлбеа (за ладя), *v. imp.* il roule; 8. жена що люлбе дѣца, une berceuse.
- Лѣюнетъ, *sm.* Fortif. la lunette. [strine.
- Лѣюстривъ (коприниякъ платъ), *sm.* la lustrerie (net. lustré), *sm.* la lustre.
- Лѣюта критика, *sf.* la diatribe.
- Лѣютеранско исповѣдане, *zn.* le luthéranisme.
- Лѣютеравинъ, анка, *s.* luthérien, enne; || (отъ Аугсбургско исповѣдане), un confessionniste; || -ански, *adj.*
- Лѣютиво, *adv.* *fig.* aigrement.
- Лѣютивость и -вина, *sf.* la verdure; || *fig.* la mordacité, causticité *f.*, sel *m.*
- Лѣютивъ, *adj.* piquant; || *fig.* caustique, mordant, mordicant, salé.
- соусъ, *sm.* la rémolade et rémoulade.
- Лѣютикъ, *sm.* plante, la douve, la grenouillette.
- Лѣютия (музик. инстр.), *sf.* le luth; -нень, de luth.
- Лѣютость, *sf.* la violence, véhémence, férocité, cruauté, atrocité, immanité, fougue, *f.*
- Лѣють, *adj.* cruel, véhément, atroce, féroce, hagar; || *fig.* cru.
- Лѣюцерно, *sf.* plante, la luzerne; || поле посявано съ —, la luzernière.
- Лѣювовъ трапъ, *sm.* fosse aux lions, *f.*
- Лѣювска опанка, *sf.* plante, la queue-de-lion ou léonurus.
- Лѣювски, *adj.* léonin.
- збъ (салата), *sm.* plante, le pissenlit ou dent-de-lion.
- Лѣювско сърде (звѣзда), *zn.* *Astr.* le Régulus, le Basilique.
- Лѣювче, *zn. dim.* le lionceau.
- Лѣювъ (асланъ т. и създажде), *sm.* quadr. lion, onne, *s.*; || (морски), lion de mer; || (пари), la monnaie, l'argent *m.*
- Лѣюготене, *zn.* la 'hâblerie.
- Лѣюготи, *sf. pl.* la filouterie.
- Лѣюготи, *sf.* la tromperie, la jonglerie, tricherie, fourberie et fourbe *f.*, charlatanerie *f.* et -tanisme *m.*
- Лѣюготи, *vn.* tromper, mentir, jongler, trahir, fourber, gaseonner, flouter, 'habler, frustrer; || *fam.* tricher, charlataner; || *pop.* flouer.
- Лѣюжа, *sf.* le mensonge, menterie *f.*, attrapoire *f.*, faux *m.*, conte *m.*, fiction *f.*, histoire *f.*; 1. *fam.* la cassade, gausse *f.*, craquerie *f.*; 2. *fig.* le fagot, faribole *f.*; 3. *pop.* la blague, la bourde, la craque, le ragot, colle *f.*; 4. исказвамъ нѣщо за —, *vr.* démentir; || исказване нѣщо за —, le démenti; 5. казвамъ -жы, *vn.* mentir.
- Лѣюжець, *sm.* un menteur, faquin *m.*, 'hableur, charlatan, malheureux *m.*; || *fam.* gredin, ine; gueusard, gueux *m.*
- Лѣюжко, ка, *s.* menteur, radoteur, euse;

un dupleur, escamoteur, jongleur, floueur, fourbe, ravandeur, drôle, pipeur *m*, plat pied ou pied plat *m*; 1. *fig.* un valet de carreau; 2. *fam.* un indigne; 3. *pop.* un blagueur, un bordeur.

Лжжліо, *sm.* un baladin; || *fam.* un chenanpan.

Лжжлива лжскавина, *sf. fig.* le clinquant.

— **свѣтлина**, *sf. fig.* feu follet *m*.

Лжжливо, *adv.* faux.

— **извѣствоване**, *sm.* la supposition.

— **милуване**, *sm. fam.* la chatterie.

— **теглене (полицы)**, *sm.* manège des tirailleurs *m*.

— **тълковане**, *sm.* l'entorse *f*.

Лжжливость, *sf.* la fausseté.

Лжж-, **лжжливъ**, *préfixe*, pseudo-.

Лжжливъ, *adj.* mensonger, menteur, perfide, frauduleux, traître, faux, insidieux, emprunté; || *fig.* emprunt; || *Jur.* frustratoire.

— **полицо-издавачъ**, *sm. Com.* un tirailleur.

Лжжливы галенеа, *sm. pl. Jur.* les blandices *f*.

Лжжжовень, *adj.* frivole, postiche, prétendu; || (*за тожлузство*), frauduleux; || — и **грыжовень свѣтъ**, *sm.* vallé de larmes, de misère.

— **безцѣпъ камыкъ**, *sm.* la 'happelourde.

— **братъ**, *sm.* faux frère *m*.

— **подправенъ ключъ**, *sm.* fausse clef *f*.

— **портъ**, *sm. Mar.* faux sabord *m*.

— **пророкъ**, *sm.* faux prophète *m*.

— **свидѣтель**, *sm.* faux témoin *m*.

Лжжовна баттерія, *sf. Mar.* fausse batterie *f*.

— **свѣтлина**, *sf.* faux jour *m*.

Лжжовното, *sm.* le faux.

Лжжовно и -жливо, *adv.* faussement.

— **излжскаване**, *sm. fig.* le fard.

— **мждруване**, *sm.* le philosophisme.

Лжжовность, *sf.* la frivolité.

Лжжы, *sf. pl.* la radoterie, la sornette; || **приказвамъ** —, *vr.* en conter de cosuées;

|| —, *interj.* zeste.

Лжжж, *vn.* mentir, escobarder, circonvenir, frauder, amuser, babiller, en imposer; 1. *fam.* carponner, craquer; 2. *pop.* blagueur, bourder; 3. *-ca, vr.* se démentir, se tromper, s'abuser, se bercer de, se leurrer de.

Лжжжшене, *sm.* le louvoyage. [ractueux.

Лжжжашень, *adj.* sinueux, tortueux, anfractueux.

— **пжтъ (изъ проконъ)**, *sm.* le boyau.

Лжжжашка, *sf.* le détour, anfractuosité *f*; || (*въ ушната костъ*), *Anat.* le labyrinthe.

Лжжжашкы (кривины), *sf. pl.* la sinuosité, tortuosité *f*, tour et retour *m*; || (*у рѣка*), le serpentement, le méandre.

Лжжжашна дупка, *sf.* le dé.

Лжжжашъ, *vr. Mar.* louvoyer, bordailler et bordayer; || *Milit.* converser.

Лжжче, *gr.* le cerceau; || *Techn.* l'arçon *m*; || (*на готически сводъ*), *Archit.* le tierceron.

Лжжж, *sm.* l'hémicycle *m*, demi-cercle, arbalète *f*, arc *m*; 1. *Archit.* cintre de charpente; 2. (*за цигулка*), l'archet *m*; 3. (*на дѣтска молика*), archet *m*; 4. (*съ който стрѣлкатъ брабонкы*), arbalète à jalet.

Лжжскавина, *sf.* le brillant, le poli, la polissure, luisant *m*, lustre *m*, brunissure *f*, vernis *m*, oeil *m*; 1. *fig.* le feu, fleur *f*, relief *m*; 2. (*на воды у платъ*), la moire; || **правяне** — **върху нѣщо**, le moirage; || **прави** — **върху нѣщо**, *va.* moirer; || **майсторъ за** —, un moireur; 3. (*на платъ*), le cati; 4. (*на сукно*), l'eau *f*; 5. **изваждамъ** — **на платъ**, *va.* délustrer; 5. **истривамъ** —, *vr.* dépolir; 7. **загубвамъ** —, *vr.* se dépolir; 8. **накичамъ съ лжжлива** — **писало**, *va. fig.* briller; 9. **ударямъ нова** —, *va.* relustrer.

Лжжскаво калико, *sm.* le treillis.

Лжжскавъ, *adj.* luisant, lustré, rayonnant, poli, splendide, reluisant, vif, freuri, lisse, pétillant et pétillant, glacé; || (*на воды, на облачы*), moiré; || **прави** — **во**, *va.* blanchir.

— **камыкъ (глимеръ)**, *sm.* pierre spéculaire *f*.

— **пѣскавъ**, *sm.* l'averturine *f*.

Лжжскавы ржжавицы, *sf. pl.* gants glacés *m*.

Лжжскане, *sm. fig.* la splendeur.

Лжжстене, *sm.* la flatterie; || *fig.* l'encens *m*.

Лжжстень, *sm.* un flateur, adulateur, décepteur *m*; || *fam.* s. endormeur, euse; un encenseur; || *fig.* chien couchant ou d'arrêt *m*.

Лжжствно обнасане, *sm.* le machiavélisme.

Лжжствность, *sf.* le patelinage et -linerie *f*.

Лжжствивъ, *adj.* flateur, adulateur, doucereux, artificieux, machiavélique. (musqué).

Лжжстителень, *adj.* astucieux; || (*за думы*), — **човѣкъ**, *sm. fam.* un prince-sans-rire.

Лжжтъ, *sf.* l'adulation *f*, astuce *f*.

Лжжтъ, *va.* flatter, tromper, aduler; 1. *fig.* encenser; 2. *fam.* escobarder; 3. *-ca, vr.* se bercer de, se leurrer de.

Лжжхуване, *sm.* coup de vent, *m*.

Лжжчень, *adj.* demi-circulaire, en plein cintre.

Лжжцене, *sm.* le poli, polissure *f*, resplendissement *m*, lisse *m*; || *fig.* l'éclair *m*, éclat *m*.

Лжжценъ или Излжжскавачъ, *s.* polisseur, euse; un catisseur.

Лжжцило, *sm.* le brunissoir.

Лжжжителень, *adj.* *fig.* éclatant; || **-лна мека четка**, *sf.* la polissoire.

— **ножъ**, *sm.* le catissoir.

Лжжжж, *vn.* briller, luire, rayonner, resplendir, éclater, rutiler, reluire; 1. **лжжжжца**, *v. imp.* il luit; 2. **лжжжжтъ (зимать очи, за куча, за писало)**, *v. imp. fig.* ils papillotent; 3. **който лжжжж**, brillant, *adj.*

M.

M

Мазгаль

- М** (*емъ*), la treizième lettre de l'alphabet bulgare.
- Мааза** (*амбаръ т.*), *sf.* le magasin; 1. съдръжничкъ на —, un magasinier; 2. надзирачъ върху —, un garde-magasin; 3. поставяне въ —, l'emmagasinage et -sinement *m*; 4. поставяне въ —, *va.* emmagasiner; 5. (*пологъ за стока*), l'entrepôt *m*; 6. стоваряне въ — стока, *va.* entreposer; 7. нагледачъ върху —, un entreposeur; 8. стоваревачъ на стока въ —, un entrepositaire.
- Мавзолей** (*гробница*), *sm.* le mausolée.
- Мавеританско хоро**, *sm.* la moresque et mauresque; || -ски, *adj.*
- Мавръ**, *sm.* un more et maure; || -рски, *adj.*
- Магаре**, *sm.* quadr. l'âne *m*; *dim.* l'ânon *m*; 1. un baudet, un grison, roussin d'Arcadie, *m*; 2. *iron.* rossignol d'Arcadie, *m*; 3. *fig.* maître aliboron *m*, boue *m*, bourrique *f*, bardot *m*; 4. *pop.* un peccata.
- Магаренце**, *sm.* un bourriquet.
- Магарешко бръме**, *sm. fam.* l'année *f*.
- Магарешки рѣвъ**, *sm.* le braiment. — товаръ, *sm. fam.* l'année *f*.
- Магарешки сливи**, *sf.* l'impériale *f*.
- Магариса**, *v. imp.* il ânonne.
- Магарица**, *sf.* quadr. l'ânesse *f*; la bourrique, bête asine *f*; || -рично мляко, *sm.* lait d'ânesse, *m*.
- Магарщина**, *sf.* l'ânerie *f*.
- Магартаръ**, *sm.* un ânier, un chasse-mulet.
- Магерманъ**, *sm.* Mar. la boulinette.
- Магистратъ**, *sm.* maison de ville ou commune, *f*.
- Магистръ** (*въ искусствены науки*), *sm.* maître-ès arts, *m*.
- Магически**, *adj.* magique. [magique *m*. — (*или врачовены*) кръстакъ, *sm.* carré
- Магисемъ** (*учене на магове*), *sm.* le magisme.
- Магисанъ**, *adj.* enchanteur.
- Магисвамъ**, *va.* charmer, enchanter, féer, fasciner, séduire, conjurer.
- Магисване**, *sm.* l'enchantement *m*, le charme, la féerie, le prestige, l'incantation *f*.
- Магиснякъ**, *ица*, *s.* magicien, enne; enchanteur, eresse; charmeur, euse; nécromancien ou négromancien, enne et -mant; sorcier, ère; ensorceleur, euse; un merlin.
- Магисниченъ**, *adj.* enchanté, féérique.
- Магисническа мачка** (*мѣла*), *sf.* baguette magique *f*. — монета, *sf.* pistole volante *f*. [lége.
- Магисничество**, *sm.* la sorcellerie, le sort.
- Магия**, *sf.* la magie, incantation *f*, nécromancie et -mance *f*; 1. естествена — (*бяна*), magie blanche ou naturelle; 2. черна — (*врачване*), magie noire; 3. права — нѣкому съ изгаряне на восъченъ образъ, *va.* envoûter. [grand.
- Магнать**, (*золѣмецъ*), *sm.* un magnat, un
- Магнезия** (*горчица прѣстъ*), *sf.* Chim. la magnésie.
- Магнетизаторъ**, *ка*, *s.* magnétiseur, euse.
- Магнетизирувамъ**, *va.* magnétiser.
- Магнетизируване**, *sm.* la magnétisation.
- Магнетисвамъ**, *va.* aimanter.
- Магнетисване**, *sm.* l'aimantation *f*.
- Магнетисемъ** (*животенъ или месмерисемъ*), *sm.* le mesmerisme.
- Магнитенъ и -тически**, *adj.* aimantin; | Phys. magnétique. [thée *f*.
- Магнитна показалка**, *sf.* l'aiguille aimantée — пръчка, *sf.* Phys. le barreau. — сила (*магнетисемъ*), *sf.* le magnétisme.
- Магнитъ**, *sm.* l'aimant *m*; -тенъ, d'aimant.
- Магній** (*металъ*), *sm.* Chim. le magnésium.
- Магъ** (*жрецъ у Персытѣ*), *sm.* un mage.
- Мадера** (*вино*), *sm.* madère et vin de madère, *m*.
- Мадонна** (*образъ Богородицы*), *sf.* la Madone.
- Мадрасъ** (*полукоприянъ платъ*), *sm.* le madras. [madrépore.
- Мадрепоръ** (*въздъждатъ мержани*), *sm.* le
- Мадригаленъ**, *adj.* madrigalesque et -galique.
- Мадригалъ** (*стихотворене*), *sm.* le madrigal; || съчинителъ на -лы, un madrigalier.
- Маеранъ**, *sm.* plante, l'origan *m*.
- Мажець** (*въ гърлото*), *sm.* la luette; | възпалене на —, le cion; | мышца около -тъ, Anat. le péristaphylin.
- Мажеченъ**, *adj.* Anat. staphylin, uvulaire.
- Мажунъ**, *sm. t.* Pharm. l'électuaire *m*.
- Мажъ**, *va.* crépir, suivre et suiffer; 1. (*тръкаль съ восакъ*), cirer; 2. (*лѣвъ съ водна жълтина стѣна*), badigeonner; 3. (*съ ржкъ*), pigeonner; 4. (*изново*), recrépir (*воуез* Набивамъ).
- Мазалка** (*кистца*), *sf.* la brosse.
- Мазане**, *sm.* le vernis, le lut, enduit *m*; 1. (*глина разлѣсена съ слама*), le torchis; 2. (*каль*), le crepi et crépissure *f*; 3. *fig.* le plaçage; 4. Méd. l'onction *f*; 5. Techn. la couche; 6. Méc. le stuffen ou stuffing-box; 7. (*съ водна жълтина стѣна*), le badigeonnage; 8. (*за калафатъ*), Méc. le guipon; 9. (*отъ клей и дървоточина*), la futée; 10. истъргвамъ -то, *va.* desceller.
- Мазаны**, *sm. pl.* Typ. le biseau.
- Мазачъ**, *sm.* un badigeonneur, barbouilleur, barbouillon, peintreur, cambouis *m*; bou-sillent, euse; | (*занаятникъ*), *fig.* un manoeuvr. [Бойница.
- Мазгаль**, *sm. t.* Fortif. le créneau (*воуез*

Мазень, *adj.* grasieux, onctueux, gras; *Anat.* adipeux.

Мазна кистца, *sf.* le flou.

Мазникъ, *ица*, *s.* saboteur, euse; un drôle, un gamin; 1. *fig.* un goujat; 2. *fam.* sabrepas et -naudier, ère; un griffonneur, un massacre, un paquet de linge sale, un maroufle, un malpeigné; 3. *pop.* saligaud, aude; 4. —, *plante*, le bugle.

Мазнина, *sf.* l'onctuosité *f.*

Мазракъ (*жжълъ*), *sm. t.* *Mar.* le burin; *||* (*за жйиритъ*), le javelot (*voyez* Копие).

Мазраче, *sm. t.* le dar; 1. (*за жйиритъ*), la javeline; 2. (*у весты Германцы*), la framée; 3. пробждамъ съ —, *va.* darder.

Мазрачна пражка, *sf.* le porte-baïonnette.

Мазурка (*играине*), *sf.* la mazourka et -zourka.

Мазъ, *sf.* la graisse, le suif; 1. *Méd.* l'axonge *f.*; 2. (*було*), *Méd.* la couenne; 3. намазевамъ съ —, *va.* graisser; 4. ошлескитъ съ —, *gras*, *adj.*; 5. очистеване отъ —, le dégraissage et -sement; 6. очистевамъ или иваждамъ —та, *va.* dégraisser; 7. търговецъ на —, un graissier.

Май (*токо-речи*), *adv.* environ, près, à peu près, à peu de choses près, bien, comme, quelque... que; *|| fam.* quasi, approchant de, couci-couci.

Май мѣсець, *sm.* le Mai; *||* народно събрание прѣвъзъ -я, champ de Mai, *m.*

Майски-бръмбаръ, *sm. insecte*, le hanneton.

Майско дръвче, *sm.* arbre de Mai, *m.*
— дръвте. *sm. plante*, le muguet.

Майка и Мама, *sf.* la mère, la maman; *||* *Com.* le capital; *||* както една —, *adv.* maternellement.

Майкоубийство, *sm.* la matricide.
— убийць, *sc.* matricide, paricide.

Майчина трѣва, *sf. plante*, la matricaire.

Майчинство, *sm.* la maternité.

Майчинъ, *adj.* maternel.

Маймуна, *sf.* le singe; 1. (*и женска*), la guenon; 2. млада женска —, *sf.* la guenouche; 3. уподобявамъ както —, *va. fam.* singer.

Маймуство, *sm.* la singerie.

Майсториенъ, *adj.* professionnel.

Майсторія, *sf.* l'industrie *f.* le métier, l'artifice *m.* le faire, la profession, l'engin *m.* le trafic, la vacation; *||* същане —, *Phrén.* la constructivité.

Майсторка, *sf.* une maîtresse.

Майсторска работа, *sf. fig.* un chef-d'oeuvre.

Майсторски, *adj.* industriels, ingénieux; -ски, -eusement.

Майсторско вѣщо, *sm.* tour de passe-passe.

Майсторски, *adv.* artistement, ex-professo, de main de maître, en maître.

Майсторскамъ, *va. fig.* trafiquer de.

Майсторство, *sm.* la maîtrise.

Майсторъ, *sm.* un maître, un industriel; 1. —, *ица*, *s.* bourgeois, oïse; 2. (*направачъ*), faiseur, euse; 3. (*занаятникъ*), un artisan; 4. (*за ладн*), ingénieur constructeur de vaisseaux, *m.*; 5. (*на своята работа*), *fig.* ferré à glace, *m.*; 6. той не е голѣмъ — на своята работа, il n'est pas sorcier; 7. нампрамъ си —тъ, *vr.* trouver son maître; 8. помощникъ на —, un contre-maître.

Майсторы човѣцы (*искусны*), *sm. pl.* les gens du métier, *m.*

Майсторъ (*занаятници*), *sm. pl.* les gens de métier. [ламбургъ.]

Майтапъ, *sm. t.* le calembour (*voyez* Каміонезъ)

Майонезъ (*салата отъ пилешкы меса*), *sm.* la mayonnaise. [laine.]

Маиоранъ (*маеранъ*), *sm. plante*, la marjoramъ или -тенъ имотъ, *sm.* le majorat.

Маиордомъ (*дворецкый*), *sm.* le majordome.

Маиорски чинъ, *sm.* Milit. la majorité.

Маиоръ (*въ кавалерія*), *sm.* chef d'escadron, *m.*; *|| Milit.* un major; *||* плаць —, *sm.* major de place, *m.*

Макаронически (*смѣшени*), *adj.* macaronique.
— начинъ (*за стихове*), *sm.* le macaronisme.

Макаронъ (*мигдаленъ конфектъ*), *sm.* le macaron.

Макароны, *sf. pl.* le macaroni.

Макиавелчески, *adj.* machiavélique.

Макиавелизмъ, *sm.* le machiavélisme.

Мякиавелистъ, *sm.* un machiavéliste.

Макавейскы книги (*въ Библия*), *sf. pl.* les machabées *m.*

Макарство, *sm.* le courtage. [courtier marron *m.*

Маклеръ, *ка*, *s.* courtier, ère; *||* (*безъ патента*), courtier marron, *m.* courtier marron *m.*

Маковидно растене, *sm. Bot.* la papavéracée.

Маково масло, *sm.* huile d'oeillette, *f.*

Маковъ сиропъ, *sm.* sirop diacode *m.*

Макарель, *sm. poisson*, le maquereau; *||* (*дрѣвна*), le sansonnet.

Максусъ, *adv. t.* (*voyez* Нарѣчено).

Макулатура (*заплеканъ печтанъ листъ*), *sf.* la maclature.

Макъ, *sm. plante*, le pavot, l'oeillette *f.* [baselle.]

Малаберска пощна сѣнка, *sf. plante*, la Malagаско вино, *sm.* malaga et vin de —, *sm.*

Малайски езикъ, *sm.* le malai ou malais et langue -se *f.*

Малайски ханжаръ, *sm.* le erid ou griss.

Малаковъ, *sm.* le panier.

Малакологически, *adj.* malacologique.

Малакологія (*наука за беззрабачны животны*), *sf.* la malacologie.

Маламоцъ, (*voyez* Слабевалъ). [lachte.]

Малахитъ, *sm.* la malachite; тенъ, de ма-

Малина, *sf.* arbrisseau, le framboisier.

Малинень, *adj.* eramoisie.
— цвѣтъ, *sm.* le eramoisi.

Малины, *sf. pl.* la framboise; -ненъ, *de* framboise; || варъ съ -ненъ сокъ, *va.* framboiser.

Малка артерія, *sf. Anat.* l'artériole *f.*

— аспидна плоча, *sf.* la cartelette.

— буква (за въ редъ-тъ), *sf.* lettre minuscule *f.*; || Тур. la lettrine.

— варка, *sf. Mar.* la cange.

— враница (у Франца), *sf. Mar.* le 'youyou.

— горица, *sf.* la plantade.

— грѣшка, *sf.* la pescadille.

— дълбочина, *sf. Mar.* le bas-fond.

— ивица, *sf.* le mollet.

— кашпа, *sf.* le coqueluchon; || подобенъ на —, *coqueluchonné, adj.*

— карѣнца, *sf.* le camion.

— книга, *sf. Mar.* le courbaton.

— колчавина, *sf.* le peu. [l'empennelle.

— котка (привързана на голѣма), *sf. Mar.*

— ладія, *sf. dim.* le batelet; || (съ лопати), *Mar.* le rafiau; || видъ —, *Mar.* l'avisio *m.*

— мечка (съзвѣздіе), *sf. Astr.* le Septentrion ou petite Ourse *f.*

— наковалня, *sf.* le tas.

— оса, *sf. insecte,* le céphus.

— печѣлба, *sf.* le grimelinage.

— пещъ, *sf.* la 'huguenote.

— плочница, *sf.* la lamelle.

— плута, *sf.* le va-et-vient.

— приказка, *sf.* la nouvelle.

— прищка, *sf.* le ciron.

— ржница, *sf. dim.* la menote.

— талига, *sf.* le surtout. [et piccolo.

— флейта, *sf.* l'octavin *m* ou petite flûte

— човка, *sf.* le bequillon.

— чървена слива, *sf.* la cerisette.

— ъслничка (за фазаны), *sf.* la trémie.

Малко и най —, *sm.* le moins.

Малко, *adv.* peu, quelque peu, petitement, pas autrement, médiocrement, guère ou guères; 1. (капчица), la goutte; 2. — по —, peu à peu, petit à petit, de proche en proche, à bâtons rompus, de fil en aiguille, décroscendo; || *fig.* goutte à goutte; || *fam.* le chiquet; 3. по —, *adv. comp.* moins (pour plus peu); 4. за по—отъ, *prep.* à moins de; 5. въ най — врѣме, en moins de rien; 6. колкото по — . . . още по —, moins . . . moins; 7. по —, doucement, de manque; 8. въ — врѣме, dans peu, sous peu; 9. слѣдъ —, tant soit peu; 10. отъ — до голѣмо, du petit au grand; 11. — сентав, ci-après.

Малко буре, *sm.* le baricaut et barriquant.

— врѣме [въ —, *adv.* bientôt.

— гюлле, *sm.* la boulette.

— дърво, *sm. Mar.* le mâtereau.

— езеро, *sm.* la lagune.

— жалене, *sm.* le demi-deuil.

Малко облаче, *sm.* la nubécule.

— прѣстолче, *sm.* le plateau.

— пѣтуване, *sm.* l'incursion *f.* [taire *f.*

— трѣперане, *sm. Méd.* fremissement ca-

— фрикандо, *sm.* le grenadin.

— шишче (за пучено), *sm.* le 'hâtelet.

Малкость, *sf.* la petitesse, la modicité, exiguïté, exilité *f.*

Малкъ, *sf. pl.* le petit.

— клещы, *sf. pl.* la bégnette.

— нѣцка, *sm. pl.* la bagatelle.

— пѣпки (по образъ-тъ), *sf. pl. Méd.* l'aeném.

Малобройность (на гласове), *sf.* la minorité.

— врѣмenna тишина, *sf. Mar.* l'acalmie *f* et -mée.

— душень, *adj.* pusillanime, poltron.

— дупие, *sm.* pusillanimité, poltronnerie *f.*

— значителенъ, *adj.* insignifiant, indifférent, minime; || *fig.* menu.

— значителность, *sf.* la petitesse.

— лѣтени, *adj.* mineur; || *Jur.* pupillaire.

— лѣтеникъ, *sc.* pupille.

— лѣтство, *sm.* la pupillarité.

— людство, *sm.* le dépeuplement.

— расълъ (за растенеа), *adj.* rabogri; ||

— и угоенъ, *s.* courtaud, aude.

— расла черѣша, *sf. arbre,* le ragouminier.

— раслекъ конь (Ирландски), *sm.* le poney et ponet.

— човѣкъ, *sm. fig.* un criquet.

Малтійска ладія, *sf.* le spronare ou -ronade.

Малтійски орденъ, *sm.* la religion.

Малькъ, *adj.* petit, modique, médiocre, bref;

1. *fig.* menu; 2. *Mus.* mineur; 3. по —, subalterne, mineur, puiné; || *fig.* inférieur;

4. твърдъ —, minime, lilluputien; 5. въ — видъ, en petit; 6. най —, *comp.* moindre

(pour plu petit).

— болежъ, *sm.* le bobo (mot enfantin).

— брой, *sm.* l'infériorité *f.*

— брусъ (камыкъ), *sm.* le mallard.

— владѣтелъ (царче), *sm.* un dynaste.

— глѣстелъ, *sm.* l'ascaride *f.*

— дръвенъ клинь, *sm. Mar.* l'épîte *f.*

— завой, *sm. Mar.* la crique.

— занлъвъ, *sm. Mar.* l'accul *m*, anse *f.*; ||

Geogr. la baie.

— канонъ (монъ т.), *sm. Mar.* la berche.

— кварталъ, *sm. Mus.* le quartello.

— кнехтъ, *sm.* sep de drisse, *m.*; || *Mar.*

le bitton.

— колъ, *sm.* le taquet.

— косъ, *sm. oiseau,* le mauvais. [gue.

— лиманъ, *sm. Mar.* la calangue et caran-

— мозакъ, *sm.* le cervelet.

— морски ракъ, *sm.* la crevette.

— обѣдъ, *sm.* la colation.

— печѣгъ (при голѣмъ), *sm.* le contre-

scel; || прилагамъ — на, *va.* contre-sceller.

— пиялстръ, *sm. Archit.* le desseret.

Малькъ поредь, *sm. Milit.* l'escouade *f.*

— рогъ, *sm. la* cornicne.

— свѣтъ (човѣкъ), *sm. le* microcosme.

— свѣщникъ, *sm. le* bougeoir.

— скарабей, *sm. insecte*, la coccinelle.

Маляръ (божия т.), *sm. peintre* en bâtiments, *m.* [meluk.]

Мамелюкъ (войскарь съ конь), *sm. un* mamalouk, *m.* [gère.]

Мамене, *sm. la* fleurie.

Мамеренець (у шпингалъ), *sm. Mar.* la mammalogique, *adj.* mammalogique.

Маммалогія (наука за базайны животны), *sf. la* mammalogie.

Маммалогъ, *sm. un* mammalogiste.

Мамонтъ, *sm. quadr.* le mammoth; -тепъ, de mammoth. [de Turquie.]

Мамулы (глабы), *sm. pl.* le mais ou blé

Мамя, *va.* tromper, duper, faire des dupes

f. abuser, frauder, fourber, jongler, trahir;

1. sorprendre, tenter, en imposer, confondre,

décevoir, affronter, circonvenir; 2. (съ лж-жлывы извѣстіа), sorprendre la religion

de; 3. *fig.* endormir; || (съ), repaître de;

4. *fat.* charlataner, approner, craquer,

tricher; 5. *pop.* flouer; 6. -ca, *vr.* s'abuser,

se faire illusion *f.*

Мана (на плодове), *sf. Bot.* la prune.

Манастирски, *adj.* claustral, monastique,

conventuel; по -скы, -lement.

— архивъ, *sm.* le chartrier.

— икономъ, *sm.* un chambrier.

— инвалидъ, *sm.* un oblat ou moine lai *m.*

— калугеръ, *sm.* un cloîtreur.

— приходъ, *sm.* la messe.

Манастирско житіе, *sm.* la conventualité.

Манастирски приходи, *sm. pl.* le cloître.

Манастирь, *sm.* le couvent, le cloître, monastère *m.*, abbaye *m.*; 1. запирамъ въ —, *va.* cloître; 2. запиране въ —, la clôture;

3. начальникъ въ —, un cénobiarque.

Мангалче, *sm. t.* le réchaud.

Мангаль, *sm.* le brasier, le fourneau, la hugenote, le sauvet (*voyez* Грѣлка).

Мангово дърво, *sm. arbre*, le manguier; ||

плодъ отъ —, la mangue.

Мангифера, *sf. arbre*, le mangle et manglier.

Мандала (на врата), *sm. t.* le fleau; ||

долната полвина на —, la crapaudine.

Мандаринско зване, *sm.* le mandarinat.

Мандаринъ (чиновникъ съ Кина), *sm.* un mandarin, un colao. [mandoline.]

Мандолина (видъ гитара съ перо), *sf. la* mandoline.

Мандра (овчѣрница), *sf.* la bergerie, le brécail.

Маневриувамъ, *va. Mar. Milit.* manoeuvrer.

Маневръ, *sm. Milit.* la manoeuvre; || иску-

сень въ -ры, un manoeuvrier.

Манежъ, *sm.* le manège; || наученъ въ —, manégré.

Манеристи, *adj.* maniéré.

Манеренъ кунписецъ, *sm.* un maniériste.

Манерка, *sf. Milit.* le bidon.

Манеръ, *sm.* le genre, le style, le manière.

Маня (гозба), *sf.* le manger, la viande, la galantine; 1. едно друго ва въ —, la garniture; 2. (отъ моруна), morue en brandade; 3. (съ различни ѳстіа), les béatilles *f.*; 4. на всяка — и пиперь (причта), le factotum. [de-lion *m.*]

Манжетка, *sf. plante*, l'alechimille *f.* ou pied-

Манила (въ ломберна игра), *sf.* la manille.

Манипула (рота войскари у Римляны), *sf.* le manipule. [adj.]

Манипуларій, *sm.* un manipulateur; || -пулски,

Маниста, *sm. pl.* les coraux *m.*, olivette *f.*, rassade *f.*; -тепъ, de rassade.

Маничьестъ (писменно извѣстие), *sm.* le manifeste. [-хейски, *adj.*]

Манихейиниъ, ерика, *s.* manichéen, enae; ||

Манихейска ересь, *sf.* le dualisme.

Манихейско учене, *sm.* le manichéisme.

Маниока [исушенъ корень отъ —, *Bot.* la couaque. [cassave.]

Маниоково брашно или въ хлѣбъ, *m. la* manioc, *sm.* arbrisseau, le manioc.

Маниолия, *sf. arbre*, le magnolier; -лиентъ, de magnolier.

Маниолчно брашно, *sm.* le tapioca et tapioka.

Маниа (силна страсть къ хлѣбу), *sf.* la manie.

Манкенъ (хукла), *sm.* le mannequin.

Манна, *sf.* la manne.

Манометрически, *adj.* manométrique.

Манометрія (измѣрене гжстина на въздухъ-тъ), *sf.* la manométrie. [nomètre.]

Манометръ (въздухо-мѣръ), *sm. Phys.* le manomètre.

Маносанъ, *adj. Agric.* embruiné.

Мантелка женска, *sf.* la mantille.

Мантелю, *sm.* le manteau.

Мантелце, *sm.* le mantelet.

Мантидъ, *sm. insecte*, la mante.

Мантичка, *sf.* la bavette.

Мантия, *sf.* le manteau, la blouse; 1. (у колугерки), la mante; 2. (у перосе), le rochet; 3. раменны връзки на —, le chaperon.

Мануеть (пѣсия и игралие), *sm.* le manuet.

Мануфактура, *sf.* la manufacture.

Мануфактуренъ, *adj.* manufacturier.

Мануфактурность, *sm.* un manufacturier.

Манцинло, *sm. arbre*, le mancenillier.

Марабутъ (магометански полъ), *sm.* un marabout. [le maravédis.]

Маравидисъ (Испанска дръвна монета), *sm.* marasquin *m.*

Маргай (тигро-котка), *sm. quadr.* le margay ou chat tigre.

Марганецъ (металлъ), *sm.* le manganèse; -цень, de manganèse.

Маргарева мида, *sf.* huitre perlière *f.*

- Маргаревъ цвѣтъ, *sm. gris de perle, adj.*
 — шрѣтъ (5 пункта), *sm. Тур. la perle.*
 Маргаринова кисѣлина, *sf. Chim. acide margarique, m.*
 Маргаритка, *sf. plante, la marguerite.*
 Маргарна чарунка, *sf. le burgau.*
 Маргаръ, *sm. la perle; 1. ситенъ същъ —, perles fines; 2. простъ —, perles fausses; 3. най-ситенъ —, semence de perles; 4. обиванъ съ —, perlé, adj.*
 Марзаны, *sm. pl. Тур. bois de corps, la garniture; || изравневамъ —, va. Тур. manger. [sf. la marinade.]*
 Маринада (печено месо обвито съ тѣсто),
 Маринать [прави —, *va. confire au vinaigre; || направенъ —, confit, adj.*
 Марнирувамъ (подправямъ съ оцедъ и миризмы), *va. mariner.*
 Марнируванъ, *adj. mariné.*
 Марня, *sf. la chaleur.*
 Марка, *sf. la marque; 1. (жетонъ), le jeton; 2. (8 унци), le marc; 3. (въ игра), la fiche; || (въ трикъ-тракъ), le fichet; 4. истривамъ —, va. démarquer. [marcassite.]*
 Марказитъ (самораслехъ висмутъ), *sm. la*
 Маркграфски, *adj. margraviai. [quisat.]*
 Маркграфство, *sm. le margraviat, le mar-*
 Маркграфъ, *фня, sc. margrave; marquis; ise, s.*
 Маркеоръ (на биллардъ), *sm. un marqueur.*
 Маркизство, *sm. le marquisat.*
 Маркизь, *ка, s. marquis, ise.*
 Маркитантъ, *ка, s. vivaudier, cantinier, ère.*
 Маркучъ (мамеренець), *sm. Mar. la manche.*
 Марля (видъ гасъ), *sf. le marli.*
 Марльнъ, *sm. Mar. le merlin; || прѣшивамъ съ — платна, va. Mar. merliner.*
 Мармотъ *sm. guard. la marmotte; -теъ, de marmotte.*
 Мародеорствувамъ (грабя), *va. marauder.*
 Мародеорство, *sm. Milit. la maraude.*
 Мародеоръ (грабачъ), *sm. un fricoteur.*
 Марокинена хартя, *sf. papier maroquin, m.*
 Марокиня (сахтиля т.), *sm. le maroquin; — нетъ, de maroquin.*
 Маронитъ (католикъ на Ливанска планина), *sm. maronite, sc. [marotisme.]*
 Маротисемъ (маротовско писало), *sm. le*
 Меротовеки (споредъ Марота), *adj. maro-*
 тиче. [marceline.]
 Марселня, (копринля платъ), *sm. la*
 Марсель, *sm. Mar. le 'hunier.*
 Марселийска пѣсна, *sf. la marseillaise.*
 Марсовъ (матросъ на марсъ), *adj. Mar. un gabier.*
 Марсъ (у галера), *sm. Mar. la gabie, la 'hune; || (планета), Astr. le Mars.*
 Марта (мѣсець), *sm. le mars.*
 Мартеръ (и -терекъ мѣсѣ), *sm. guard. le marte et martre.*
- Мартингалъ (ремекъ), *sm. la martingale.*
 Мартиниемъ (тайно учене), *sm. le martinisme; || послѣдовачъ на —, un martiniste.*
 Мартински титонъ, *sm. le macouba.*
 Мартинионъ день (14 апр.), *sm. la Saint-Martin.*
 Мартирологъ, *sm. le martyrologe; || съчинителъ на —, un martyrologiste.*
 Мартинштагъ, *sm. Mar. la martingale.*
 Маруленъ сокъ, *sm. Pharm. la 'thridace.*
 Маруль (салатъ), *sm. pl. plante; le chicon, laitue romaine f.*
 Мархя (прѣдѣлъ), *sf. Géogr. la marche.*
 Марципанъ (корабя), *sm. le masserpain.*
 Марчо тегло, *sm. le marc. [réchal, m.]*
 Маршалски жезалъ, *sm. bâton de mar-*
 Маршалство, *sm. le maréchalat; || (схдница на маршалъ), la maréchaussée.*
 Маршалъ (титла), *sm. le maréchal.*
 Марширувамъ (дегамеа), *vn. Milit. marcher; || (прѣкомъ), Milit. écharper.*
 Маршрутъ (пжтна забѣлѣжка), *sm. l'itinéraire m.*
 Маршъ, *sm. Milit. la route; 1. — руть, sm. feuille de route; 2. (и генералъ —), Milit. la marche; 3. — маршъ, sm. pas de charge, m; 4. (прѣкомъ), l'écharpement m; 5. бия за — или вървежъ, va. battre aux champs.*
 Маскара (кючекъ), *sm. t. fam. un godelureau.*
 Маскарадъ (хоро съ брѣзай), *sm. la mascarade, bal masqué m; || fam. la momerie.*
 Масларница (за дървено масло), *sf. l'huile-*
 Масларъ, *sm. un beurrier.*
 Маслина, *sf. l'olive f; || —, arbre, l'olivier m.*
 Маслинакъ, *sm. l'olivette.*
 Маслинаръ, *sm. un huilier.*
 Маслиненъ клонъ, *sm. l'olive f.*
 — цвѣтъ, *sm. couleur olive ou d'olive, f.*
 Маслиноберма, *sf. l'olivaison m; || хоро съдъ —, les olivettes f.*
 — образенъ, *adj. Anal. olivaire.*
 — прилична пѣтелка, *sf. l'olive f.*
 — приличенъ украсене, *sn. Archit. l'olive f.*
 — вдець, *sm. un éléophage.*
 Маслинна рѣпа, *sf. plante, l'olivète f.*
 Маслины, *sf. pl. l'olive f.*
 Масло (дървено), *sm. l'huile f; 1. прованско (отъ маслины), huile d'olive; 2. най-чисто —, huile vierge; 3. тѣсты, блажны -са, huiles grasses ou fixes; 4. извѣтрительны или етирны -са, huiles volatiles ou essentielles; 5. свято —, святене —, le saintes huiles; 6. святене —, l'extrême-onction f; 7. намазеванъ съ дървено —, va. huiler; || намазеванъ съ —, l'huilage m; 8. хвърлямъ — въ пожарина, va. jeter de l'huile sur le feu; 9. това върви както по —, cela va comme sur des roulettes.*

Масло (*краве*), *sn. Chim.* le beurre.
Маслявъ и -лясть, *adj.* oléagineux et oléifère, émulsif; || *butyreux*.
Масляна лѣпка (*капка*), *sf.* tache d'huile, *f.*
Маслянь, *adj.* butyreux; || *huileux*.
Масляникъ (*зѣба*), *sm.* l'orange *f.*
Масонски, *adj.* maçonnique.
 — **испытвачъ**, *sm.* un tuteur.
Масонство, *sm.* la franc-maçonnerie.
Масонъ, *sm.* un franc-maçon; || **испытвамъ** лѣгого да позная — *ли е*, *va.* tuler.
Масрачъ, *sm. t.* (voyez Разноски).
Масса, *sf.* la masse.
Массивень, *adj.* massif.
Массивно, *adv.* massivement.
Массивность, *sf.* la massivité.
Массоретически, *adj.* massorétique.
Мастилени и -лявъ, *adj.* atramentaire.
Мастилна лѣпка, *sf.* le pâté. [cornet *m.*
Мастилница, *sf.* l'encrier *m.*, écritoire, *f.*
Мастилно валмо (*на бързопевтна машина*), *sm.* le toucheur.
Мастило, *sm.* l'encre *f.*; 1. (*типографическо*), encre d'imprimerie; 2. **мажъ съ —**, *va.* *Typ.* encreger; 3. **намазване съ —**, *Typ.* l'encrage *m.*
Мастихинъ, *sm.* l'amassette *f.*
Мастодонтъ (*ископательно животно*), *sm.* le mastodonte.
Масштабъ, *sm.* *Math.* l'échelle *f.*
Матадоръ (*капанъ t.*), *sm.* un matador.
Матаркамъ съ, *vr.* *Méc.* osciller; || (*краката*), *vr.* *jam.* gambiller.
Матаркане, *sm.* la gesticulation.
Мателотъ, *sm.* vaisseau matelot *m.*
Математически науки, *sf. pl.* les sciences exactes *f.*
Математика, *sf.* la mathématique et -matiques *pl.*; || -матически, *adj.* -ски, *adv.* -ment.
Математикъ, *sm.* un mathématicien, un géomètre.
Материаленъ, *adj.* matériel; -лно, -lement.
Материализмъ, *sm.* le matérialisme; || система на противници за —, l'immatérialisme *m.*
Материалистъ, *sm.* un matérialiste.
Материална часть, *sf.* le matériel.
Материаль, *sm. fg.* les matériels *m.*
Материя, *sf.* la matière, la substance, le sujet.
Матка, *f.* le sein, le ventre; 1. (*утроба*), *Anat.* l'utérus; 2. *Minér. Anat.* la matrice; 3. (*зулрудъ*), la prime; 4. (*на вода*), *Mar.* le chenal; || **вървя по -та** (*на рѣка*), *Mar.* *vn.* chenalier; 5. **въспалене на —**, *Méd.* la métrite, hystérite *f.*; 6. **въспиване или истърсване —**, *Méd.* l'hystéroécèle *f.*; 7. **болеж на —**, *Méd.* la névralgie; 8. **подобенъ на —**, *Anat.* mitral.
Матлотъ (*хоро*), *sm.* la matelote.
Маточина, *sf.* plante, la melisse, la citronnelle.

Матрикулъ (*тефтеръ за имена*), *sm.* le matricule.
Матрца, *sf.* *Typ.* la matrice. [matelotage.
Матрочка дължност или плата, *sf.* le — казарма, *sf.* *Mar.* la cayenne.
 — **шѣпка**, *sf.* le bousingot.
Матрочки кителъ (*дрѣха*), *sm.* *Mar.* la vareuse et vareuse.
 — **ямурлукъ**, *sm.* *Mar.* le caban.
Мотрочки [*по —*, *adv.* à la matelote, à la marinière.
Матрозинъ и -росъ, *sm.* un matelot; || (*раздавачъ на плата*), *Mar.* un billeteur.
Матчено водна болестъ, *sf.* *Méd.* l'hydro-métrie *f.*
 — **поризница**, *sf.* *jam.* le délivre.
 — **саламура**, *sf.* *Minér.* la muire, mure et murie.
 — **шия**, *sf.* *Anat.* col de la matrice, *m.*
Матчено кръвотечене, *sm.* *Méd.* la métrorrhagie.
Матченъ възель, *sm.* *Méd.* le môle.
 — **ржкавъ**, *sm.* *Anat.* le vagin.
Матченоржкавень, *adj.* *Anat.* vaginal.
Мать, *sm.* *Mar.* la baderne; || (*съ шахматна игра*), le mat; || **давамъ —**, *va.* mater.
Мауна, *sf.* la patate.
Маѣъ, *sm. t.* la franchise (voyez Волность).
Махаленска черкова, *sf.* la paroisse.
Махалка, *sf.* la brandilloire.
Махалникъ (*съ ржѣвъ*), *sm.* un gesticulateur.
Махалце (*на часовникъ*), *sm.* le pendule, le balancier; || **часовникъ съ —**, la pendule.
Махамъ, *va.* brandiller; 1. **крыла** (*за пилцы*), battre des ailes, tremousser de l'aile; 2. (*ржѣвъ съ*), gesticuler; 3. (*тобѣжка*), brandir; 4. -са, *vr.* vaciller.
Махане, *sm.* le geste, le tremoussement; 1. *Méc.* l'oscillation *f.*, balancement *m.*; 2. *jam.* le brandillement; 3. (*гласа*), le signe; 4. (*крыла*), le battement d'ailes; 5. (*ржѣвъ*), la gesticulation.
Махамса и -хнувамса, *vr.* s'oter de; || (*отъ мѣсто*), vider; || (*да са нечуя и невидя*), *pop.* enfler la venelle.
Махайска! *interj.* place.
Махниса! *prep.* 'hors d'ici, va, loin d'ici; || **махни гъ**, *conj.* allons donc.
Махнителенъ, *adj.* *Jur.* résolutoire.
Маховникъ (*у жерка*), *sm.* le volant.
Маховно колело, *sm.* *Méc.* le volant.
Махометански законъ [*приемамъ —*, *va.* prendre le turban. [chèvre. *]*
Махжълъ, *sm.* l'engin *m.*, la bielle; || *Méc.* la
Мацало, *sm.* *Typ.* le rouleau, la balle.
Мачка (*съ огънь*), *sf.* *Artill.* lance à feu, *f.*
Мачкамъ, *va.* pétrir; || *Pharm.* malaxer.
Мачкане, *sm.* le pétrissage, le froissement.
Маша, *sf. t.* (voyez Днявъ).

Машала, *sf. t.* le flambeau.

Машина и Махина, *sf.* la machine, la mécanique, engin *m.*; 1. (за осукване), le boudinoir; 2. парява —, machine à vapeur; 3. вървеж на —, *Méc.* la chasse; 4. наука за движене на —-и, la cinématique; 5. правяне —-и, la machinerie; 6. употребявамъ както —, *va.* mécaniser.

Машиналенъ, *adj.* machinal; —-но, —-лент; || автоматиче. [la mécanique.

Машиненъ (направенъ съ машина), *adj.* à Machineистъ, *sm.* un machiniste, un mécanicien.

Машинка (у валторнъ), *sf.* corps de recharge, *m.*

Машинки (за валторна или турбило), *sf. pl.* les tons du cor, de la trompette, *m.*

Мащиха, *sf.* la belle-mère (second femme du père); || (и зла), la marâtre.

Мащикъ, *sm.* le beau-père (second mari de la mère); || (зълъ баща), le parâtre.

Машрапа (чѣша), *sf.* la jatte; || една пълна —, une jattée.

Мая, *sf. t.* (voyez Ссырице).

Маяса, *vr.* tarder & [le fanal.

Маякъ (и малчентъ огнь), *sm.* le phare; || *Mar.* Мегатерий (ископачебно животно), *sm.* le mégathère et —therium.

Мегдански търговецъ, *sm.* un étalagiste.

Мегданъ, *sm. t.* le marché, esplanade *f.*, maidan et maïadan (voyez Расколъ).

Мегера (зла жена), *sf.* une mégère.

Медальонъ, *sm.* le médaillon; || *Archit.* la médaille.

Медальоръ, *sm.* le médailleur.

Медална кутинъ, *sf.* le médailler.

Медаль, *sf.* la médaille; 1. (съ тръкалце), *Nut.* médaille contorniate *f.*; 2. вѣщъ и пріетель на —-и, un médailiste; 3. голѣма —, le médaillon; 4. исторія основана на —-и, histoire métallique *f.*; 5. наука за —-и, science métallique *f.*; 6. мѣстото за година-та и подписъ-тъ на —, *Nut.* l'exergue *m.*

Медицински (лѣкарски), *adj.* médical.

Факультетъ, *sm.* la faculté.

Медицина (лѣкарска наука), *sf.* la médecine.

Медиатизирувамъ (присеждалвамъ на друго господарство владѣтелъ или областъ), *va.* médiatiser.

Медоберачка (за пчела), *sf.* la butineuse.

Медовино (за la bergerette).

Медовникъ (съ растена), *sm. Bot.* le nectaire.

Медоправителны буболечки, *sf. pl.* II. *nat.* les mellifères *m.*

Медотворене, *sm.* le mellification.

Медотрѣва, *sf. plante*, le mélilot et merlirot.

Медохлѣбаръ, *sm.* un pain-d'épicier.

Медоцвѣтъ, *sm. plante*, le mélianthé.

Медунка, *sf. plante*, la pulmonaire.

Медъ, *sm.* le miel; 1. най-чистъ —, miel verge; 2. пята —, rayon de miel, *m.*; 3.

(съ оцедъ), l'oxumel *m.*; 4. сладкъ както —, mielleux, *adj.*; 5. който прави —, mellifique; 6. правяне —, la mellification; 7. който бере —, butineur, euse; 8. намазвамъ съ —, *va.* emmieller; 9. берѣтъ — (за пчелы), *va.* picorer, aller à la picorée, butiner. [miellure *f.*

Медяна налагалка (за коние), *sf.* l'em- — пята, *sf.* pain d'épice *m.*, gâteau de miel, gaufre de miel, *m.* [lure *f.*

— роса, *sf.* le mielat ou miellée et miel- Медяны недѣли, *sf. pl.* lune de miel, *f.*

Медястъ и —денъ, *adj.* melliflu.

Межда, *sf.* la borne, la frontière; 1. *fig.* la lisière; 2. опредѣлене —, la circonscription; 3. съчене дърва изванъ —, l'outre-passe *f.*

Междаръ, *sm.* un arpenteur.

Междень, *adj.* l'imitrophe.

Междены бѣлѣжки, *sf. pl.* les temoins *m.*

Междоване, *sm.* l'arpentage *m.*

Междомѣтје, *sm. Gram.* l'interjection *f.*

Между, *prép.* entre, au nombre de, du nombre de, au milieu de, sur, parmi; 1. изъ —, dans le nombre, du nombre, parmi; || изъ — това, *adv.* en attendant; 2. — часть, de vous à moi; 3. по —, parmi; 4. — това, *adv.* entre autres, cependant, pour- tant, par intérim, dans l'intérim, par pro- vision, dans l'entrefaite, sur ces entrefaites, toujours; 5. — това както, cependant que, tandis que, pendant que. [arpenter.

Междувамъ, *vn.* confronter, confiner à,

Междувеждыны косми, *sm. pl.* la taroupe.

— врѣмие, *sm.* l'interstice *m.*, intérim *m.*

— врѣменно управлене, *sm.* l'intérimat *m.*

— врѣменъ, *adj.* intérimaire et —rimistic.

— друженъ бой, *sm.* guerre civile *f.*

— дѣйствиe, *sm.* l'entracte *m.*

— коженъ, *adj.* intercutané.

— колѣние, *sm. pl. Mar.* l'entre-noeud *m.*

— костень, *adj. Anat.* interosseux. [noeud.

— листіе, *sm. Bot.* le mérialle ou entre- — мышеченъ, *adj. Anat.* intermusculaire.

— мѣсечіе, *sm. Astr.* l'interlunium *m.*

— народень, *adj.* international.

— особень, *adj. fig.* intestin.

— особны неговарянеа, *sm. pl.* les dé- chirements *m.*

— очіе, *sm. Mar.* l'entre-noeud *m.*

— прозрачна стѣна *f.* или —чно огле- дало, *n.* le trumeau.

— редіе, *sm.* l'interligne *m.*

— редень, *adj.* interlinéaire; || пишъ — дове, *va.* interlinéer.

— рѣда приниска, *sf.* l'interlinéation *f.*

Междуринка (празно мѣсто между врѣчки на стоборъ), *sf.* l'interstice *m.*, entrevous *m.*; 1. *Archit.* le solin; 2. (между вежды- тѣ), l'entre-sourcil *m.*, la glabelle et —benum *m.*; 3. (между врѣме), l'entre-temps *m.*;

4. (между желѣзныиъ коленици), l'entre-voie *m.*
- Междурѣбрень**, *adj.* Anat. intercostal.
- стѣбие, *zn.* Archit. l'entre-colonne ou colonnement *m*; || (на три диаметра), Archit. le diastyle.
- стояне, *sm.* l'interposition *f.*
- царствие, *zn.* l'interregne *m.* [-sants.
- Межды**, *sf. pl.* les confins *m*, les tenants et Meждяв бѣлѣвъ, *sm.* la borne.
- Межура**, *vn.* quigner.
- Межъ**, *vn.* ciller les yeux.
- Мезать** (обща продажба съ надаване), *sm. t.* l'enchère *f*, la subhastation.
- Мезанинъ**, *sm.* Archit. la mezzanine.
- Мезантерень**, *adj.* méésentérique et méसारique.
- Мезантеръ** (срѣднѣ чрво), *sm.* Anat. le méésentère; || (у агне, у теле), la fraise; || въспалене на —, *Méd.* la méésentérite.
- Мезе**, *zn.* t. le dessert (voyez Сладко).
- Мека настеля** (кутъ въ камыкъ), *sf.* la moye.
- поверхность (на камыкъ), *sf.* le bousin.
- Мекица**, *sf.* le beignet, le gaufre; || сачъ за -цы, le gaufrier.
- Мекицы**, *sf. pl.* l'échaudé *m.*
- Мекнчаръ** (продавачъ), *sm.* un oublieur.
- Мекничъкъ**, *adj. dim.* mollet.
- Мекска балсама**, *sf.* l'opobalsamum *m.*
- Меко**, *adv.* mollement; || твърдъ — (за месо), tendre comme rosée. [méconium.
- Меконий** (първо дѣтинско сране), *sm.* Méd. le Meкоств и -кчина, *sf.* la molesse, ductilité, flaccidité *f*; || Méd. la malaxie.
- Мексиканска дива котка**, *sf. mamm.* l'ocelot *m.*
- свиня, *sf. mamm.* le pécarí.
- Мѣкавъ**, *adj.* molasse.
- Мѣкъ**, *adj.* mou ou mol, flasque, ductille, douillet, délicat; 1. *fig.* obéissant, moelleux; 2. *fat.* blêche; 3. (за плодове), blet; 4. (за хлѣбъ), tendre; 5. права —, *va.* dé-troidir, ramolir; || Méd. mollifier; 6. ставамъ —, *vn.* se déroidir, se ramolir.
- хлѣбъ, *sm.* pain mollet *m.* [-ment.
- Меланхолически**, *adj.* mélancolique; -скы,
- Меланхоликъ**, *sm.* un mélancolique, un atrabilaire.
- Меланхолия**, *sf.* l'atrabile *f*; || (черна злѣчка), Méd. la mélancolie. [ture.
- Мелене**, *sm.* le moulinage, le moulage, la mou-
- Мелижанъ**, *sm.* plante, l'aubergine ou mé-logène *f.* [-ment.
- Мелодически**, *adj.* Mus. mélodique; -скы,
- Мелодія** (пріетно пѣние), *sf.* la mélodie; || съчинитель на -дїи, un mélodiste.
- Мелодрама** (драма съ пѣсни), *sf.* le mélodrame; || съчинитель на -мы, un mélodramaturge.
- Мелодраматически**, *adj.* mélodramatique.
- Мелопластическа метода**, *sf.* Mus. le mé-loplaste. [mélorée.
- Мелопене** (пѣснопоенъ езикъ у в. в.), *sf.* la
- Меля**, *va.* moudre; 1. (изново), remoudre; 2. bavarder; 3. (напусто), *fat.* verbaliser.
- Меморіалъ**, *sm.* le mémorial.
- Мемуары**, *sm. pl.* les mémoires *m.*
- Менгема** (за истисканне маслини), *zn. t.* le détroit (voyez Тискало).
- Мендеръ**, *sm. t.* l'estrade *f.*
- Мене и -нѣ**, *pron. pers.* moi (pour à moi), me ou m'; || между насъ да бѣде казано, de vous à moi; || при менѣ! *interj.* à moi.
- Мензула** (орждіе), *sf.* Mathém. la planchette.
- Менискъ** (стжкло исплукнато и вдълбнато), *sm. Opt.* le ménisque.
- Менторъ** (наставникъ), *sm.* un mentor.
- Мера**, *sf. t.* (voyez Обща паша).
- Мергелень**, *adj.* margneux.
- трапъ, *sm.* la marnière.
- Мергелъ** (мѣсъ съ глина и саръ), *sm.* la margne; 1. наторявамъ съ — земя, *va.* margner; 2. наторяване земя съ —, la margnage; 3. копачъ на —, un margneron.
- Меренга** (баклава *t.*), *sf.* la meringue.
- Мержанень**, *adj.* de corail.
- или морски мжхъ, *sm.* la coralline.
- Мержанаръ**, *sm. adj.* corailleur.
- Мержанъ**, *sm.* le corail; *pl.* -гаux; || ладія за ловене —, la coraillière.
- Мержелене**, *sm.* la lueur; || *fig.* le rayon.
- Меридионаленъ** (пладничень) *adj.* méridienne *f.*
- Меридионална линія**, *sf.* la méridienne.
- Меридианъ** (пладникъ), *sm.* Géogr. le méridien; || прѣминуване свѣтло прѣвъ —, la culmination; || прѣминува прѣвъ —, *v. imp.* il culmine.
- Меринось и -сенъ платъ**, *sm.* le merinos.
- Меркурій** (планета), *sm.* Astr. le Mercure.
- Мерланъ**, *sm.* poignon, le merlan.
- Мерлонъ** (часть отъ брустоеръ), *sm.* Fortif. le merlon.
- Меръ** (градски клетъ), *sm.* un maire; || палатень —, maire du palais; || дължкость на —, la mairie.
- Месарница**, *sf.* la boucherie, l'étal *m.*
- Месаръ**, *sm.* un boucher; || работникъ у —, un étalier et garçon —, *m.*
- Месато нарастване**, *zn.* Méd. l'escarome *m.*
- Месать**, *adj.* charnu; || Bot. pulpeux.
- Месенъ и -сненъ редъ**, *sm.* la boucherie.
- клей (камедъ), *sm.* la sarcocolle.
- Меспрякъ** (пухкъ), *sm. t.* oiseau, coq-d'Inde ou dindon, *m.* [sité.
- Месисто нарастване**, *zn.* Chir. la carno-
- Меситинъ**, *sm.* un censal.
- Меситія**, *sf.* la censerie.
- Месна гѣба**, *sf.* Chir. le fungus et fungusité *f*; || описатель на -бы, un fungologiste.

Месна жилака, *sf.* Anat. l'aponévrose f.
 — **полница**, *sf.* l'étal m.
Месня, *adj.* gras; || *Méd.* charneux.
Месници, *sf. pl.* les jours gras m.
Месножилецъ, *adj.* aponevrotique.
 — **искилване**, *sn.* Chir. le sarcocèle.
 — **нарастеване** (*жѣба*), *sn.* Chir. le fie, le sarcome, fongueux, *adj.*; || *Méd.* le môle; || **приличенъ** на —, *sarcomateux*, *adj.*
 — **Ѣстие**, *sn.* le gras.
Месо, *sn.* la viande; *pl. -ca*, la chair; 1. **прѣсно** —, viande neuve; 2. **мръвка** —, une escalope; 3. **задушаване** —, l'étuvée f; 4. **вадѣлямъ** ново —, *va.* Chir. s'incarnier; 5. **изрѣвамъ** — отъ кости, *va.* décharner; 6. **който** искарва —, *sarco-* tique, *adj.* m; 7. (*набочено съ сланина*), viande entrelardée; 8. **набочване** — съ сланина, entrelardement m; 9. **оставямъ** — да стане крѣхко, *va.* faire veuer; 10. **при- туряне** на купено — **вета мръвка**, la réjouissance.
Месопустъ (*месници*), *sm. pop.* le charnage.
Месопустна недѣля, *sf.* la sexagésime.
Месоѣдецъ (*който ѣде месо*), *sm.* carnivore, *adj.* [дана], *sm.* le messidor.
Мессидоръ (*мѣсцѣ* на *республиканска* го- Мессия, *sm.* le Messie; — *синъ*, du Messie.
Месце, *sm.* Anat. dim. la caroncule.
Месчина (*крѣхтина*), *sf.* le maigre; || *Bot.* tissu utriculaire m.
Металеписъ, *sn.* *Rhét.* la métalepse.
Металенъ прѣсакъ (*струтъ съ пила*), *sm.* la limaille. [lique f.
Металлическа писалка, *sf.* plume métal- — **плочница**, *sf.* Chir. l'obturateur m.
 — **свойщина**, *sf.* la métallicité.
Металлически, *adj.* métallique.
Металлография (*описание металлы*), *sf.* la métallographie.
Металлоидъ, *sm.* Chim. le métalloïde.
Металлувамъ (*прѣобрѣщамъ на металлъ*), *va.* Chim. métalliser.
Металлуване, *sn.* Chim. la métallisation.
Металлургически (*рудословенъ*), *adj.* métal- lurgique. [lurgie.
Металлургия (*рудословие*), *sf.* la métal- лургия.
Металлургъ, *sm.* un métallurgiste.
Металлъ, *sm.* le métal; — **ленъ**, de métal; || **самораслекъ или расовецъ**, métal natif ou vierge.
Металлясть, *adj.* métallifère.
Метална машина, *sf.* (voyez Баллиста).
Метафизика, *sf.* la métaphysique. [-ment.
Метафизически, *adj.* métaphysique; — **ски**, **Метафизикъ**, s. métaphysicien, enne.
Метафора, *sf.* la métaphore. —ment.
Метафорически, *adj.* métaphorique; — **ски**, **Метафразисъ** (*думень прѣводъ*), *sm.* la métaphrase.

Метацентръ, *sm.* Mar. le métacentre.
Метачъ, *ка*, s. balayeur, euse; un boueur; || (*на собны кумини*), un ramoneur.
Матене, *sn.* le balayage, époussetage m.
Метеорически, *adj.* météorique.
Метеорологически, *adj.* météorologique.
Метеорология (*наука за метеоры*), *sf.* la météorologie.
Метеорологъ, *sm.* un météorologiste.
Метеоръ (*въздушно явене*), *sm.* le météore.
Метеризъ, *sm. t.* Fortif. l'escalpe f.
Метла, *sf.* le balai; || (*съ прѣтъ*), manche à balai; || (*у ковачъ*), l'écouvete f.
Метлина, *sf.* plante, le broma.
Метлица или Катка (*отъ пера*), *sf.* le 'houssoir; 1. **отрѣсване съ** —, le 'hous- sage; 2. **чистя или отрѣсвамъ съ** —, *va.* 'housser; 3. —, *plante*, reine de prés, f.
Метличка, *sf. dim.* le balayette.
Метлы, *sf. pl.* Astr. chemin de St. Jaques (voyez Млѣченъ пътъ).
Метода и — **дѣ**, *sf. sm.* la méthode; || **по** —, *adv.* méthodiquement.
Методистъ (*еретикъ*), *sm.* un méthodiste; || **учене** на — **сты**, le méthodisme.
Методически, *adj.* méthodique; — **ски**, —ment.
Метонимия, *sf. Thét.* la métonymie.
Метонимически, *adj.* métonymique.
Метопоскопия (*лицегадане*), *sf.* la méto- poscopie. [roscope.
Метопоскопъ (*лицегадачъ*), *sm.* un méto- метрика, *sf.* la métrique; || — **трически**, *adj.*
Метрическа книга, *sf.* registre baptistaire, m, le nérologe.
Метрологически, *adj.* métrologique.
Метрология (*наука за мѣрки и драмове*), *sf.* la métrologie.
Метрологъ, *sm.* un métrologiste et —logue.
Метрономъ, *sm.* Mus. le métronome et mé- tromètre.
Метрополия, *sf.* la métropole.
Метросидеръ, *sm.* arbrisseau, le métrosidéros.
Метръ (*мѣрка*), *sm.* le mètre; 1. **десетъ** —ра, un décimètre; 2. **прѣмѣрвамъ съ** —, *va.* métrér; 3. **прѣмѣрване съ** —, le métrage; 4. **мѣрвачъ съ** —, un métréur.
Метъ, *va.* balayer, épousseter; || (*пещъ*), écouvillonner; || (*собенъ куминъ*), ramoner.
Мѣфитически, *adj.* méphitique.
Механа, *sf. t.* la taverne; || (*извѣжъ градъ*), la guinguette; || **дрѣжничъ** на — (**винарь**, *ка*), s. tavernier, ére (voyez Вирнаница).
Механика, *sf.* la mécanique.
Механикъ, *sm.* un mécanicien.
Механическа свойщина, *sf.* la mécanicité.
Механически, *adj.* mécanique; — **ски**, —ment; || **иллибѣрал**.
 — **кофаръ**, *sm.* le chogramme.
Механически искусства, *sn. pl.* les arts mécaniques m.

Механизмъ (*съставъ*), *sm.* le mécanisme.
Мехеникъ, *sm. t.* pierre de touche, *f*; || le criterium (*вогьезъ Признакъ*).
Мехлемъ (*мазь*), *sm. t. Pharm.* l'onguent *m*; || приличень на —, *Pharm.* onguentaire, *adj.*
Меценатъ (*бранильникъ на науки*), *sm.* un mécène.
Меча *кожа*, *sf.* l'oursin *m.*
 — *кшнина*, *sf.* arbrisseau, raisin d'ours, *m.*
 — *рошава шѣпка*, *sf.* bonnet à poil, *m.*
 — *стѣпка*, *sf.* plante, la berce. — [miaulent.
Мечать (*замечать коткыѣ*), *v. imp.* ils Mече, *sm. fam.* le raton.
Мечене (*на коткы*), *sm.* le miaulement.
Меченосецъ, *sm.* un porte-glaive, un séléctar-aga *t.*
Меченецъ (*малко мече*), *sm.* l'ourson *m*; || || (*на очнище*), la chevrette.
Мечеобразенъ и —приличень, *adj.* *H. nat.* ensiforme; || *Anat.* xiphoide.
Мечить (*жамля т.*), *sm. t.* la mosqué; —*тень*, de mosqué. [d'ours, acanthe *f.*
Мечи-ушы, *sm. pl.* plante, l'auricule ou oreile
Мечка, *sf. quadr.* Pours *m*; 1. Голѣма —, *Малка* —, *Astr.* grande Ourse, petite Ourse; 2. (*на очнище*), le marmouset; 3. *мравовѣдецъ* —, le tamandua et tamanoir; 4. *женска* —, l'ourse *f.*
Мечкаръ, *sm.* monteur d'ours, *m*; || (*съзвѣздие*), l'Arctophylax ou Bouvier.
Мечъ, *sm.* la glaive, épée *f*, fer *m*; || *fam.* la flamberge; || (*рыба и съзвѣздие*), le xiphias, la Dorade. [le garde-platine.
Мешиненъ *калѣвъ* (*за нуика*), *sm. t. Milit.*
Мигамъ, *vn.* ciller les yeux; || мигать (*за очи*), *v. imp.* ils papillotent.
Мигалы, *sm. pl. fg.* la vue (*вогьезъ Зъркалы*).
Мигане (*межене, жумене*), *sm.* le cillement; 1. (*съ очи*), le papillotage; || *Méd.* la nictation; 2. (*хроническо*), la cillose.
Миндалево мѣко, *sm.* l'amandé *m.*
Миндалевъ сапунъ, *sm.* savon amygdalin *m.*
Миндаленъ камыкъ, *sm.* Minér. l'amyda-loïde *f.*
 — *кравай*, *sm.* le nougat.
Миндална пихтия, *sf.* (*вогьезъ Бланмаже*).
Миндалъ, *sm.* arbre, l'amandier *m.*
Миндалы и Мин-, *sm. pl.* l'amande *f*; 1. *захаросамъ* —, *vn.* praliner; 2. *захаросаны* —, la praline; 3. (*олѣсены съ захаръ*), amandes lissées; 4. (*съ тѣжка чарунка*), amandes à la princesse.
Минлио, *sm. pop.* un joerisse.
Минговане, *sm.* l'instant *m*, le moment; 1. (*око*), clin d'oeil, *m*; 2. *въ едно — око*, en un clin d'oeil; || *fam.* en un tour de main.
Минговенна страсть, *sf. fig. fam.* feu de Miraille, *m.*
Минговенность, *sf.* l'instantanéité *f.*
Минговень, *adj.* instantané; —*но*, —*nement*.

Мигрень (*главоболъ*), *sf.* la migraine.
Мигъ, *sm.* l'instant *m.*
Мида (*стрида*), *sf.* l'huître *f*; —*день*, d'huître; 1. *видъ* —, la petoncle; 2. *мѣсто дѣто ловятъ* —*ды*, la moulière; 3. *вѣдникъ на —ды и стриды*, un ostéoculteur; 4. *украшене съ —ды и камачета*, la rocaille; || *майсторъ на украсенеа съ —*, un rocailleur.
Мидаръ, *ка*, *s.* ecailler, ère.
Мидообразно животно, *sm.* ostracé, *adj. m.*
Мизеръ (*оъ игра*), *sm.* la misère.
Мижурене, *sm.* Méd. la nictation.
Мижурливъ, *adj.* clignotant; || *Anat.* nictitant.
Мижуря (*мигамъ*), *vn.* clignoter; || *мижури* (*за конъ*), *v. imp.* il nictet. [quelet.
Микелетъ (*испанска милиция*), *sm.* le micromètre, *sm. Astr.* le micromètre.
Микроскопическа животинка, *sf.* l'animalcule *m.*
Микроскопически, *adj.* microscopique; || списане на — *прѣдмѣты*, la micrographie.
Микроскопъ (*уголѣжително стѣкло*), *sm. Opt.* le microscope.
Микрухвинъ, *adj. fam.* acoquinant.
Микстура, *sf. Pharm.* la mixture.
Миланска лепра, *sf. Méd.* la pellagre; || *боянѣвъ отъ —*, un pellagreur.
Милень, *adj.* milliaire.
 — *камыкъ* (*на пѣтъ*), *sm.* le milliaire.
Милкувамъ, *va.* flatter, mitonner; || *fam.* flagorner, câliner; || —*са*, *vn.* cajoler.
Милкуване, *sm.* la cajolerie; 1. *fam.* la câlenerie; 2. *pl.* —*неа*, les amitiés *f*; 3. *достойнъ за —*, cajolable. [neteur.
Милкувачъ, *ка*, *s.* cajoleur, euse; un bon-
Миллепоритъ, *sm.* le milléporite.
Миллепоръ, *sm.* le milléporé. [milligramme.
Миллиграмъ ($\frac{1}{1000}$ на *граммъ*), *sm.* un milligramme.
Миллиметръ ($\frac{1}{1000}$ на *метра*), *sm.* un millimètre.
Миллиметръ ($\frac{1}{1000}$ на *метръ*), *sm.* un millimètre.
Миллиаръ ($\frac{1}{1000}$ отъ *аръ*), *sm.* un milliard.
Миллионенъ, *adj.* millionième.
Миллионистъ (*който има миллионъ*), *adj. sc.* millionnaire.
Миллиона часть, *sf.* le millionième.
Миллионъ (*хыл. вѣлѣды*), *sm.* un million.
Миллиционеръ (*милиционеръ войникъ*), *sm.* un milicien.
Милиция (*селска войска*), *sf.* la milice.
Милничото, *sm.* mon chou, mon enfant.
Милничкъ, *adj. dim.* joliet, cheri, mignard, mignon; || *fam.* doucet.
Мило, *adv.* joliment; 1. *твърдъ* —, c'est grand' pitié; 2. — *ми е*, *vn.* j'ai regret; 3. — *ми е за*, je plains de.
Миловиденъ, *adj. fam.* bien facé.
Милордъ, *sm.* un milord.
Милостивъ, *adj.* charitable; —*во*, —*ment*; ||

- miséricordieux, pitoyable, gracieux, élément, favorable, prospère, propice, humain.
- Милостивый господарь мой**, *sm.* monsieur *m* (*pl.* messieurs). [*la* charité, *f.*]
- Милостивныя сестры**, *sf. pl.* les soeurs de Милостивенъ священникъ, *sm.* grand aumônier *m*; || чинъ или каца на —, la grande aumônerie. [*на* —, l'aumônerie *f.*]
- Милостивникъ**, *sm.* un aumônier; || зване Милостивна, *sf.* l'aumône *f.*, la charité, la passade; 1. *fam.* la caristade; 2. (*у Римляны*), la sportule; 3. искамъ — ради Христа, *va.* gueseur; 4. който дава —, аумônier, *adj*; 5. кутія за —, l'aumônière *f*; 6. събиране —, la quête; 7. събирамъ —, *va.* quêter; 8. събирачъ, ка на —, *s.* quêteur, euse.
- Милость**, *sf.* la pitié, faveur, bonté, miséricorde, elemence, rémission *f*; 1. (*и тумла*), la grâce et les bonnes grâces; 2. (*тумла*), la seigneurie; 3. (*дадена нѣкому противо правдинѣтъ и навъцѣтъ*), le passe-droit; 4. изгубване —, la disgrâce; 5. отжмувамъ —та нѣкому, *vn.* disgracier; 6. безъ —, sans ménagement, crûment; 7. за —, *adv.* par précaire, à titre de précaire.
- Милувамъ**, *va.* caresser, flatter, amadouer; 1. *fig.* chatouiller, bouconner; 2. *fam.* mignarder; 3. *Vén.* rebaudir; 4. който обыча да —лува, caressant, *adj*.
- Милуване**, *sn.* la caresse; || *pl.* -неа, les tendresses, les mignardises *f.*
- Милъ**, *adj.* gracieux, charmant, aimable, joli, cher, doux, riant, revevant; || *fig.* tendre, gaouissant. [*regretter.*]
- Милѣя**, *vn.* avoir regret *m*; || (*за нѣщо*), Милѣя (*нжтнѣ мѣрка*), *sf.* le mille, la lieue; || една — на околъ, une lieue à la ronde.
- Мимика**, *sf.* la mimique; || -мически, *adj*.
- Мимикъ** (*уподобевачъ*), *sm.* un mime.
- Мимическо играене** (*у в. в.*), *sn.* la saltation.
- Мина** (*вета мѣрка и монета и Milit. под-конъ*), *sf.* la mine.
- Миналый**, *adj.* révolu.
- Мингалы**, *sm. pl.* le boucle d'oreille.
- Минераленъ кермесъ**, *sm.* kermès minéral ou poudre de chartreux, *m*; || смѣсенъ съ —, kermétisé, *adj*. — прахъ, *sm.* Chim. le magistère.
- Минералны воды**, *sf. pl.* eaux minérales *f.*, les baines *m.* [*ralogique.*]
- Минералогически** (*рудословенъ*), *adj.* miné-
Минералогія (*рудословие*), *sf.* la minéralogie.
- Минералогъ**, *sm.* un minéralogiste.
- Минералъ**, *sm.* le minéral; || -ленъ, *adj*.
- Миней** (*чегте вен-и*, le ménologe et menées *f.*).
- Минеоръ** (*поджопачъ*), *sm.* Milit. Mus. un mineur.
- Минещъ**, *sm.* plante, la coriandre, la giroflée jaune ou violette.
- Минзучаръ**, *sm.* plante, le crocus des fleuristes. [*feuille.*]
- Министерска длѣжность**, *sf. fig.* le porte-
Министерски, *adj.* ministériel; по —, *adv.* -lement.
- Министерство**, *sm.* le ministère; 1. *fig.* le porte-feuille; 2. придръжностъ къмъ —, le ministérialisme; 3. придръженъ къмъ —, ministeriel, *adj*.
- Министръ** (*на духовны дѣла*), *sm.* ministre des cultes, *m*; || (*статски проводеникъ*), un ministre.
- Министры**, *sm. pl.* les ministères *m.*
- Миниатура**, *sf.* la miniature.
- Миниатуренъ кунписецъ**, *sm.* un miniaturiste.
- Миниатурна кунписъ**, *sf.* la miniature.
- Минионъ** (*ширифта, 7 пункта*), *sm.* la minonne.
- Минкъ** (*америк.*), *sm.* mamm. vison du Canada.
- Минна галерея** (*въ видъ на Т*), *sf.* Fortif. le té.
- Минни горѣ**, *sm.* Artill. le fourneau.
- Минотъ** (*половина мина*), *sm.* le minot.
- Минувамъ**, *vn.* circuler, passer; 1. (*прѣзъ нѣщо*), traverser; 2. (*прѣкомъ*), croiser; 3. минува съ прѣзъ градина (*за врата*), *v. imp.* elle ouvre.
- Минуване**, *sn.* le trajet.
- Минусъ**, *sm.* Alg. le moins. [*point.*]
- Минута** (*часъ*), *sf.* la minute, le moment, le
Минутенъ, *adj.* instantané; -тно, -nément.
- Минутно колелце** (*въ часовникъ*), *sm.* la minuterie. [*sm.* le mirage.
- Миражъ** (*прѣносны гледжы у въздухъ-тъ*),
Миражъ, *sm. t.* (voyez Вацунія и Населѣдство).
- Миренъ**, *adj.* tranquille; -рно, -ment; || silencieux, plaide; || не стоя —, *vn.* lutiner. — чибукъ (*у дивацы*), *sm.* le calumet.
- Мирзлива дѣтелна**, *sf.* plante, le lotier ou trèsse musqué. — трѣва, *sf.* plante, la flouve. [de Ste-Lucie. — черѣша, *sf.* arbre, la mahaleb ou bois
Мирзливо вещество, *sm.* l'aromate *m*; || смисане съ —, l'aromatisation *f.* — масло (*отъ португалы*), *sm.* le néroli. — начало (*у растенеа*), *sm.* Chim. esprit recteur *m.*
- Мирзливъ** (*на хубаво*), *adj.* aromatique, de senteur *f.*, fragrant. [*pasme m.* — прахъ (*отъ слама*), *sm.* Pharm. Rem-
Мирзливны нѣща (*и кореніе*), *sm.* l'épice *f*; 1. напѣляямъ съ —, *va.* embaumer; 2. турямъ —, *va.* épicer; 3. (*и бакалски стоки и торговля съ нѣтъ*), *coll.* l'épicerie *f.*
- Миризма**, *sf.* l'arome *m.*, odeur *f.*, exhalaison *f.*, goût *m.*, montant, vent *m.*, halencée *f*; 1. (*и хубаво*), la senteur; 2. съ хубава —,

en odeur de suavité; 3. пуца добра —, *v. imp.* il fleurit; 4. безъ —, inodore, *adj.*
Мирика, *sf.* plante, le galé.
Миришене (*душене*), *sn.* l'odorat *m.*
Миришж, *vn.* flairer; 1. (*и на нѣщо*), sentir l'échauffé; 3. мирише (*на нѣщо*), il pue.
Мириаграммъ, *sm.* un myriagramme.
Мириада (*десетъ хиляды*); *sf.* une myriade.
Мириаметръ (*десетъ хиляды метра*), *sm.* un myriamètre.
Мирно, *adv.* doucement.
 — **потѣжмиване**, *sn.* la composition.
Мирность, *sf.* la tranquillité; || *fig.* la douceur.
Мироболанъ, *sm.* arbre, le myrobolanier.
Мироболаны, *sm. pl.* le myrobolan.
Миродія, *sf.* plante, le persil, le céleri; —диенъ, le persil; || говеждо месо съ —, la persillade.
Мирноливане, *adj.* pacifique; —во, —ment.
Миротворенъ, *adj.* conciliant.
Миротворецъ, *sm.* un arbitrateur; || *Jur.* amiabile compositeur *m.*
Миртообразенъ, *adj.* Anat. myrtiforme.
Миртъ, *sm.* arbre, le myrte; —товъ, de myrte.
Мирувамъ, *vn.* se tranquiliser.
Миръ, *sm.* la paix, le repos; || *fig.* le silence.
Мирусвамъ, *vn. fig.* se rasseoir. [grappe.
Мискетъ (*желѣзны шикалки*), *sm.* Artill. la
 Мискова брабонка, *sf.* le muscadin.
Мискъ, *sm.* le muse; 1. кожа намазана съ —, peau de muse; 2. намазевамъ съ —, *va.* musquer; 3. което мирише на —, което е намазано съ —, musqué, *adj.*
Мискавъ бобрикъ, *sm. quadr.* l'ondatra ou rat musqué *m.* [missionnaire
Миссионеръ, *sm.* un missionnaire; —реки, de Миссия (*дипломатическа*), *sf.* la légation; || (*за проповѣдане*), la mission.
Мистика (*ладія*), *sf.* le mistic et mystique.
Мистикъ (*испытвачъ на тайнства*), *sm.* un mystique.
Мистификація (*измама*), *sf.* la mystification.
Мистифирувамъ (*подигравамъ*), *va.* mystifier.
Мистицизмъ, *sm.* le mysticisme.
Мистически, *adj.* mystique; —ски, —ment.
Мистрица, *sf. dim.* la truelle.
Мистрия (*видарска*), *sf.* la truelle; || една пѣна —, une truellée; || варосване съ —, *Archit.* la trullisation.
Мистръ (*лѣрка у Гърци*), *sm.* le mystre.
Мителъ (*шрифтъ, 14 пункта*), *sm.* Тур. gros texte *m.*; || (12 пункта), Тур. le saint-augustin.
Митриръ, *sm. t.* (*voyez Заграда*).
Митически, *adj.* mythique.
Митологически, *adj.* mythologique.
Митология (*небывалица*), *sf.* la fable, la mythologie.

Митологъ, *sm.* un mythologue.
Митра, *sf.* la mitre; || съ —, mitré, *adj.*
Митроприлична шѣпка (*у Египетски богове*), *sf.* le pschent.
Митрополитъ, *sm.* métropolit *m.*
Митъ (*приказка*), *sm.* le mythe.
Михлюзничъ, *sm. t.* (*voyez Испадналъ*).
Михлюзлукъ, *sm. t.* (*voyez Испаднуване*).
Мичманъ, *sm.* Mar. enseigne de vaisseau, *m.*
Мицоринъ, *sm. t.* la clientèle (*voyez Купувачи*).
Миазма (*мръсотия*), *sf.* Méd. le miasme.
Миологически, *adj.* myologique.
Миология (*наука за мѣшци*), *sf.* la myologie et myographie. [tomie.
Миотомия (*расчепене мѣшци*), *sf.* la myo-
Мирописане, *sm.* la cosmographie.
 — **описатель**, *sm.* un cosmographe.
 — **словие**, *sn.* la cosmologie.
 — **словъ**, *sm.* un cosmologiste.
Мирски, *adj.* mondain; —ски, —nement; || lai, laïque et laïc, terrestre, profane, temporel, seculier.
Миръ, *sm.* le monde, le siècle, machine ronde *f.*; || *fig.* la terre; || наука за сътворене —, la cosmogonie. [laïc *m.*
Миряничъ и —рець, *sm.* un lai, laïque et
Млада дѣвојка, *sf.* une jeunesse; || *fig.* jeune tendron *f.*; || *fam.* tronquette *f.*
 — **кошута**, *sf.* le faon.
 — **лоза**, *sf.* la plante. [geronnette.
 — **овчѣрка**, *sf. dim.* une bergerette et ber-
 — **патка**, *sf.* le caneton.
Младина, *sf.* la jeunesse, adolescence *f.*
Младини, *sf. pl. fig.* la berceau; отъ —тъ си, *adv.* de la jeunesse.
Младница (*фиданъ т.*), *sf.* l'arbrisseau; 1. (*дрѣвче за прѣсаждане*), le perot; 2. изново насаждамъ —ци, *va.* repiquer; 3. наскоро посадени —ци или растлѣцы, le plant.
Младичкь, *adj. dim.* tendre.
Младо врѣме [*въ —*, en bas âge; || отъ своето —, dès le berceau.
 — **малко заяче**, *sn.* le lapereau.
 — **момче**, *sm.* jeune personne *f.*
 — **пиле**, *sn.* le culot.
 — **рогаче**, *sn.* le faon.
Младоженець, *nka. s.* prétendu, ne; nouveau marié, nouvelle mariée; accordée *m.* épousée *f.*; || стая за —ицы, chambre nuptiale *f.*
Младокъ, *sm.* le bourgeon, le plant, le baveau; 1. Bot. la plantule; 2. (*на дрѣвето*), le brout; 3. (*отъ лоза, смокиня*), la crossette; 4. забѣлѣжка на —доцы за порастеване, le bolivage.
Младостъ и —дина, *sf.* la jeunesse, juvénilité, adolescence *f.*; || *fig.* la verdure, le printemps; || изворъ —, fontaine de jouvence *f.*
Младъ и —дничкь, *adj.* jeune, adolescent,

- junéville; 1. по —, ruiné; 2. твърдъ -дичкъ, *dim. fam.* jeune; 3. ставамъ по —, *vr.* se rajeunir; 4. виждамъ по —, *vr.* se rajeunir.
- Младъ грабливъ плецъ**, *sm.* oiseau branchier *m.*
- инфантернсть, *sm. fig.* un tourlourou.
- капонъ, *sf. fam.* l'étourdeau *m.*
- отраслекъ, *sm.* le tendron.
- рогаць, *sm.* la bichette.
- Млады години**, *sf. pl. fig.* l'été *m.*
- гжлабчета (милета), *sn. pl.* les innocents *m.*
- людіе, *sm. pl.* la jeunesse.
- Млащълка**, *sf.* le bouchon.
- Млинка**, *sf.* le flan.
- Млинъ** (баница), *sm.* le gâteau, le pâté; || (съ млъко), la dariole; || права —, *va.* pâtisser.
- Млого**, *préfixe*, très-; 1. *adv.* beaucoup, copieusement, essentiellement, notablement, grandement, largement, pendant longtemps, longuement, joliment, bien, force et à force, à poignée, gros, comme s'il en pleuvait; 2. *fam.* tort plein, à ventre deboutonné; 3. *fig.* има —, il pleut; 4. най —, au plus, tout au plus, à tout rompre; 5. нъ —, pas trop, peu de chose, pas tant que de merveille; 6. по — или по-малко, tant plus que moins; 7. твърдъ —, à force, infiniment, de moitié trop, à la large, comme quatre, à la mort; || това е —, cela est trop fort; 8. — то, *sn.* le trop.
- божникъ, ница, *s.* polythéiste.
- божио изображение, *sm.* figure panthée *f.*
- божіе, *sm.* le polythéisme.
- братство, *sn.* Bot. la polyadelphie.
- бройность, *sf.* la multiplicité.
- бройнъ *adj.* nombreux.
- буквенъ, *adj. Gram.* polygramme.
- врѣменно, *adv.* longuement.
- врѣменя, *adj.* long.
- говорно слово, *sm.* la paraphrase.
- думень, *adj.* verbeux; || *fig.* diffus; -мно, -sément.
- дѣлбенъ, *adj. Bot.* multifide.
- езичень, *adj.* polyglotte; || -чна Библия, *sf.* la polyglotte.
- езичникъ (който знае да говори много езыци), *sm.* un polyglotte.
- жедецъ или -мжжна, *sc.* polygame.
- женство или -мжство, *sn.* la polygamie.
- жѣвъяне, *sn.* la longévité.
- здраве, *sn.* les baismains *m.*
- знаецъ, *sm.* un polymathe.
- косатникъ, *sm. plante*, le polytric.
- кланникъ (поліедръ), *sm. Géom.* le polyèdre. [re —, *sm.*
- кланно стжкло, *sn.* multipliant et ver-
- крако животно, *sn.* multipède, *adj. m.*
- кжтенъ, *adj. Géom.* multangulaire.
- Млогокжтникъ**, *sm. Géom.* le polygone; || -тенъ, *adj.*
- лиственъ, *adj.* feuillu.
- листявъ, *adj. Bot.* polypétale.
- лошаво, *adv.* abominablement.
- лошъ, *adj.* abominable.
- людность, *sf.* la populosité.
- люденъ, *adj.* populeux, peuplé; || (улиця, пжтъ, по които вървятъ мложина), passant.
- мжжіе, *sn. Bot.* la polyandrie.
- недостига, *prép.* à beaucoup près.
- погница, *sf. plante*, le polypode.
- образень, *adj.* multiforme.
- плжчень, *adj.* tuberculé.
- пжтенъ, *adj. Arithm.* multiple; || — брой, *sm.* le multiple.
- пжтно, *adv.* plusieurs fois, à plusieurs ou à différents reprises *f.* [remonte.
- -мърлене (май съ кобыла), *sn.* la
- отглашане или ихтене, *sn.* écho tau-tologique *m.*
- раздѣленъ, *adj. Bot.* multiparti.
- родливъ, *adj. H. nat.* multipare.
- рѣчневъ, *adj.* réondant; || *fam.* paraphraseur, euse.
- рѣчие, *sm.* la périsologie, diffusion, réondance, prolixité; || *fig.* la superfétation.
- свадбенъ (за расмена), *adj. Bot.* polygame.
- свадбіе (и Bot.), *sn.* la polygamie.
- срчна рѣчь, *sf. Gram.* polysyllabe *adj. m.*
- съставень, *adj.* compliqué, surcomposé.
- стълпенъ, *adj. Archit.* polystyle.
- томенъ и -частень (за съчимена), *adj.* volumineux.
- ученъ, *adj.* un polymathe.
- човѣкъ, *sm. fig.* bibliothèque vivante ou ambulante *f.*
- ходя, *vr.* faire de l'exercice *m.*
- хоратливъ, *adj. fig.* diffus; -ливо, -sément.
- цѣтень, *adj. Bot.* multiflore.
- чаручень плшквъ, *sm. H. nat.* multivalve, *adj. m.* [et polynôme.
- члена голѣмина, *sf. Alg.* le multinôme
- Мложачъ или -жланникъ**, *sm. Arithm.* le multiplicateur.
- Мложественъ брой**, *sm.* le pluriel; || въ —, *Gram.* pluriel et pluriel *adj.*; || употрѣба-вамъ въ —, *va.* pluraliser.
- Мложество**, *sn.* la multiplicité, multitude, affluence, abondance, quantité; нуе *f.* nombre *m.* mont-joie *f.* mille *adj.* à milliers, par milliers, le peuple, la foule; 1. *fig.* le peloton, le débordement, la provision, la forêt, le régiment, feu roulant *m.*; 2. (на гласове), la majorité; 3. (нѣщо), la jonchée.
- Мложително стжкло**, *sn.* polyscope et verre —, *sm.*
- Мложливъ**, *adj.* multipliable.

- Мложливъ брой**, *sm. Arithm.* le multiplicande.
- Млозина**, *sf.* la pluralité, les plusieurs *m.* mille *adj.*; || *fam.* maint, *adj.*
- Мльва**, *sf.* la renommée, le bruit, éclat *m.* scandale *m.*, on dit *m.*; || *fig.* la chronique.
- Мльвиса**, *v. imp.* il se murmure, il court un bruit. [motus.]
- Мльвъ**, *interj.* chut, baste, bouche close.
- Мльчаливость**, *sf.* la taciturnité, le secret; || *осъщане* —, *Phrén.* la secrétivité.
- Мльчаливо** продължене или подновяване (*на поемъ или контрактъ*), *sm. Jur.* tacite reconduction *f.*
- Мльчаливъ**, *adj.* silencieux; -но, -еusement; || taciturne, secret, discret, bas; || *fig.* sombre. — човѣкъ, *sm.* bourru, *adj.*
- Мльчане**, *sm.* le silence; || съ сговоръ за —, en confidence *f.*
- Мльчанъ**, *sm.* un mystificateur.
- Мльчете**, *interj.* silence, paix.
- Мльчешкомъ**, *adv.* à la sourdine.
- Мльчи!** *interj.* Vén. tou-coi.
- Мльчж**, *vn.* se taire; || -си, être tout en dedans; || *Mus.* tenir le tacet.
- Млькарница**, *sf.* la laiterie.
- Млькаръ**, *ка, s.* laitier, ère; || (*слѣтанаръ*), crémier, ère.
- Млько**, *sm.* le lait; 1. (*у мжжкы рыбы*), la laitance ou laite; || съ — (*за рыбы*), laité, *adj.*; 2. зимникъ за —, la laiterie; 3. продавачъ, ка на —, laitier, ère. — давателенъ, *adj.* Anat. lactifère. — мѣръ, *sm.* le golaetomère ou pese-lait. — прѣсжнителенъ, *adj.* Méd. antilaiteux.
- Мльченъ**, *adj.* lacté, laiteux; || Bot. lactescens.
- булюнъ, *sm.* le brouet.
- зжъ (*у двца*), *sm. fam.* la quenotte.
- пжтъ, *sm. Astr.* la galaxie ou voie lactée *f.*
- сокъ, *sm.* le chyle; || ставане на —, la chilification; || прѣобръщатса на —, *v. imp.* ils se chylient.
- цвѣтъ, *sm.* laiteux, *adj.*
- Мльчна крава**, *sf.* vache laitière ou à lait, *f.* — svojница, *sf.* Bot. la lactescence.
- Мльчница** (*болестъ*), *sf.* Paphtho *m.*
- Мльчно вѣстие** (*гозба съ млько*), *sm.* le laitage. [le poil.]
- Мльчны грахалкы** (*у жена*), *sf. pl. Méd.* — пжкы, *sf. pl.* croûte laiteuse ou de lait, *f.*
- Мльчокъ**, *sm.* plante, l'épurga *f.* esule *f.* euphorbe *m.* tithymale *m.*
- Мнемоника**, *sf.* la mnémonique et mnémotechnie; || -моническы, *adj.* — et mnémotechnique.
- Мобели**, *sf. pl.* le mobilier.
- Мобилизация**, *sf.* Milit. la mobilisation.
- Мобель**, *sf.* le meuble; || *Jur.* meubles meublants *m.*
- Могила**, *sf.* la tombe, la butte le terre (*и -лка*), la taupinière et taupinée; || *Milit.* le rideau.
- Могилка** (*съ кръсть*), *sf.* le calvaire.
- Могилясть**, *adj.* montueux; || (*за землята*), *adj.* accidenté. [*v. imp.* il se peut.]
- Могж**, *vn.* pouvoir, savoir; || може да бжде.
- Мода**, *sf.* la mode, la vogue, le genre; 1. на -та, de mise *f.*; 2. бывамъ на —, *vn. fam.* faire fureur *f.*; 3. това е въ голѣма —, la presse *y est*; 4. *pl.* -ды (*женскы труфула*), les modes; || търговецъ на —, un modiste.
- Модель** (*калкы т.у.*), *sm.* le modèle; || (*у каменодѣлецъ*), la maquette; || правяне —, le modelage.
- Моденъ**, *adj.* couru, fashionable, de mise *f.* — вкусь, *sm.* le fashion. — цвѣтъ (*жълтиникавъ*), *adj.* miellé.
- Модилонъ**, *sm. Archit.* la mutule ou modillon *m.*
- Модистка**, *sf.* une modiste.
- Модификация**, *sf.* Mus. le tempérament.
- Модны стокы**, *sf. pl.* les modes *f.*
- Модуляция**, *sf.* Mus. la modulation.
- Модулирувамъ** (*прѣминувамъ отъ тонъ на тонъ*), *va. Mus.* moduler.
- Модуль**, *sm. Mathém.* le module.
- Може бы**, *adv.* peut-être.
- Моженъ**, *adj.* possible.
- Можность**, *sf.* la possibilité.
- Мозарабъ** (*христѣинскы*), *sm.* un mozarabe; || -бическы, *adj.* mozarabe et -bique.
- Мозагъ**, *sm.* le cerveau, la cervelle; 1. Anat. l'encéphale *m.*; 2. (*съ кость*), la moelle; 3. (*у мижълкы*), le mollet, gras de jambe, *m.*; 4. гъбавый — между коститъ на главата, Anat. le diploë; 5. ѣката цина на -тъ, Anat. la dure-mère ou meninge; 6. възпалене на -тъ, Méd. l'encéphalite *f.*, céphalite, cérébrite *f.*; 7. надъница съ —, la cervelas; 8. (*вѣстие*), la cervelle.
- Мозгавъ**, *adj.* médulleux. [saïque.]
- Мозайка** (*мозаическа работа*), *sf.* la mosaïque
- Мозайникъ и -каръ**, *sm.* mosaïste et -saïquiste, *adj. m.* [Méd. la cérébellite.]
- Мозаче**, *sm.* le cervelet; || възпалене на -то.
- Мозачень и -згавъ**, *adj.* moelleux; || Méd. cérébral; || Anat. encéphalique, médullaire.
- Мозачна славница**, *sf.* Anat. glande pinéale *f.* — кръхчнна, *sf.* Anat. la pulpe. — тжнка цина, *sf.* Anat. *sf.* la pie-mère. — цина, *sf.* Anat. le méninge; || възпалене на —, Méd. la méningite.
- Мозачно изсъпване или нскилване**, *sm.* Méd. l'encéphalocèle *f.*
- Мой** (*моя f.* мое *n. pl.* мои), *adj.* poss. mon (*f. ma; pl. mes.*); mien, enne; || моего, *sm.* le mien. [saïque *f.*]
- Мойсеовъ законъ** (*въ Библия*), *sm.* loi mo-

Моята собственост, *sf.* le mien.

Мокава (*хартийна кора или четвъртити заглупци от нея*), *sf. t.* le carton; 1. корава —, carton pierre; 2. подвезия съ коры отъ —, le cartonnage; 3. подвезвамъ съ — книга, *va.* cartonner; 4. подвезарь съ — книги, *s.* cartonneur, euse; 5. който прави -вы, un cartonnier; 6. фабрика за -вы, la cartonnerie.

Мокаварь, *sm.* un cartonnier.

Мокавянь фишекъ, *sm.* le cartouche.

Мокрене, *sm.* la mouillure; || (*хартия*), *Tur.* la trempe.

Мокриликъ (*на сукно*), *sm.* un décatisseur.

Мокрилица (*въ Типографія*), *sf.* la tremperie.

Мокрило корыто, *sm.* la trempoire.

Мокрина, *sf.* la mouillure, la moiteur; || (*въ тѣло*), l'humeur *f.*, humidité *f.*, humide *m.*; || който разнесва или распръсва —, *Méd.* discussif, incisif, colliquatif; 3. распръсыване —, *Méd.* la colliquation.

Мокрителна чѣшка, *sf.* le mouilloire.

Мокрица, *sf.* plante, le mouron des oiseaux, morgeline ou alsine *f.*

Мокръ, *adj.* moite; || *fam.* 'halbrené; || *Méd.* séreux.

Мокря, *va.* mouiller, moitir, décatir; 1. *fig.* baigner; 2. (*хартия*), tremper; 3. -са, *vr.* tremper.

Мокрявь, *adj.* *Méd.* humoral.

Мокса (*прогора съ памучна суканица*), *sf.* *Chir.* le moxa; || прогорене съ —, *Chir.* la moxibustion.

Молба, *sf.* le vœu, la demande, sollicitation, supplication, complainte, action, doléance, prière *f.*; 1. (*въ духовна сѣдница*), la quérémonie; 2. (*за искане*), la réquisition; 3. запознаване на —, l'apostille *f.*; 4. (*написана*), la pétition, la supplicque, le placet, la requête; 5. искаликъ, ница (*съ молба*), *sc.* petitionnaire; 6. давамъ —, *va.* supplier; 7. неприемване —, *Jur.* fin de non-recevoir *f.*; 8. (*за помилване или простене*), *Jur.* pourvoi en grâce *m.*; 9. подавамъ — (*харзовамъ т.*) на сѣдница, *va.* *Jur.* se plaindre; || (*носа*), venir à la recharge; 10. подавамъ апелационна —, *va.* *Jur.* interjecter appel; 11. (*въ сѣдилница*), la poursuite, les conclusions *f.*; 12. който нарежда -бытъ, grand audancier *m.*

Молбачъ, *ка, s.* suppliant, ante.

Молене, *sm.* la supplication, imploration *f.*; 1. *fig.* la supplicque; 2. *fam.* l'orémus *m.*; 3. столъ за —, le prie-Dieu.

Моленувамъ, *va.* empester; || *fig.* empoisonner (*voyez* *Смьривамъ*).

Молецъ, *sm.* insecte, la gerce, le dermestre, la teigne.

Моли (*жлътъ лукъ*), *sm.* plante, le moly.

Молибденова кнѣлина, *sf.* *Chim.* acide molybdique *m.* [dène.]

Молибденъ (*металъ*), *sm.* *Minér.* le molyb-Моливодокондиль, *sm.* le crayon.

Молинисмъ (*учене на Молина за добродѣяне*), *sm.* le molinisme.

Молинистъ (*последовачъ на Молина*), *sm.* un moliniste.

Молитва, *sf.* la prière, la paternôte, l'office *m.*; 1. *fam.* l'orémus *m.*; 2. (*Господня*), oraison dominicale *f.*; 3. (*на кръсть-тъ, илижъ*), le stabot et -mater; 4. (*за покойникъ*), le requiem; 5. поучене въ край-тъ на —, le capitule; 6. (*прѣди обѣдъ*), le bénédicite; 7. (*къмъ Прѣсвята Богородица*), l'angelus *m.*; 8. (*за мрътвы*), le deprofundis; 9. (*за умрълы, поленъ*), le libera; 10. (*прѣди умыване ржѣвъ*), le lavabo; 11. (*въ честь на Прѣсвята Дѣва*), le salvé; 12. (*послѣ ѣдене*), les grâces *f.*; 13. *pl.* -твы, les suffrages *m.*

Молитвенникъ, *sm.* le diurnal, ordo, paroissien, contace *m.*

Молитвословъ, *sm.* l'encologe *m.*

Молителень, *adj.* suppliant, precatif.

Молителъ, *ка, s.* suppliant, ante.

Молусъ (*за зидъ*), *sm. t.* le remplage, la blocaille; || (*дрѣвны каманіе*), la recoupe;

|| испъзване съ —, le remplissage.

Моль, *sm. adj.* *Mus.* mineur.

Молцеѣдина, *sf.* la gerçure et geree, mangeure, piquère *f.*

Моля, *va.* prier, solliciter, reclamer, implorer; 1. (*да държимъ тайно, да си мълчимъ*), recommander le secret; 2. (*мълчете*), voulez-vous bien vous taire; 3. (*покорно*), supplier; 4. (*вы покорно*), veuillez, veuillez bien; 5. когото може да молимъ, exorable, *adj.*; 6. -са, *vr.* prier; 7. (*Богу*), prier Dieu; 8. (*за*), intercéder pour; 9. *adv.* de grâce.

Мома, *sf.* une mademoiselle (*pl.* mesdemoiselle), demoiselle, fille, vierge, pucelle, femme *f.*

Момакъ, *sm.* un adolescent, garçon, enfant mâle *m.*; || *fam.* un jeuneau, gars, éprouseur *m.*; || *fig.* un lapin.

Моминъ, *adj.* vierge.

Момина сълза, *sf.* plante, le souvenez-vous-de moi, le myosotis ou oreille-de souris.

Моминство, *sm.* la virginité; || *Anat.* l'hymen et hymenée *m.*; || *fam.* le pucelage.

Момицы, *sf. pl.* glande de cou, *f.*

Момиче, *sm.* une vierge; || *dim.* fillette *f.*

Момиченце, *sm.* la petite, marmotte *f.*

Момски, *adj.* juvénile; -ски, -ment.

Момци (*и мляды*), *sm. pl.* la jeunesse; || *voc.* les enfants *m.*

Момче, *sm.* la garçon, le fils; 1. *fam.* le gars, grimelin, bambin *m.*; 2. (*за нагорѣ-надо-*

му), le galopin; 3. (въ книзи), le valet; || крѣпачно —, valet de cabreau; 4. да-
вать — на майсторъ, *va. oblige* un apprenti.
Монархия, *sf.* une princesse.
Монархически, *adj.* monarchique; -ски,
-ment; || прави -ско, *va. monarchiser*.
Монархия (царщина), *sf.* la monarchie, sou-
veraineté *f*; 1. една опредѣлена —, monar-
chie tempérée *f*; 2. противенъ на —, anti-
monarchique, 3. унищожавамъ -хическо
управлене, *va. démonarchiser*.
Монархъ (еднодържавенъ царь), *sm.* un
monarque, souverain (*f. aine*), prince *m.*
Монахъ, *sm.* l'abbé, le frère; || *fam.* focard *m.*
Монашески поредъ, *sm.* la profession.
Монета (пари т.), *sf.* la monnaie, la pièce;
1. веществена —, monnaie réelle ou ef-
fective; 2. (отъ XII вѣкъ), l'angelot *m*;
3. ужъ —, monnaie de compte ou imagi-
naire; 4. образната страна на — (тора т),
Nim. l'avers *m*; 5. прѣправяне —, le ren-
grément; || прѣправямъ —, *va. rengre-
ner*; 6. изрѣзване отъ —, la cisaille; 7.
рѣжъ съ пожичи вѣта —, *va. cisailer*; 8.
плащамъ съ иета —, *va. rendre* le change;
9. спадане —, la démonétisation; 10. спа-
дамъ —, *va. démonétiser*.
Монетаръ, *sm.* un monétaire; || (майсторъ),
monnayeur *m.*
Монетенъ, *adj.* monétaire.
 — дворъ (таракана т.), *sm.* hôtel des
monnaies, billon, *m.*
 — кабинетъ, *sm.* le médailler.
 — приходъ, *sm.* le seigneurage; || (са съ-
четето), le brassage. [*payage*.
Монетна работа (сбичене пари), *sf.* le мон-
Монетно трѣкало, *sm.* le flan; || сѣка -ка-
ца, *va. flater*.
Мониторъ, *sm.* le moniteur. [*tique*.
Монограмматически, *adj.* monogramma-
Монографически, *adj.* monographique.
Монография (описание на единъ ошъръ), *sf.*
H. nat. la monographie.
Монокордъ (еднострунка), *sm.* le monocorde.
Монологъ (разговоръ съ само-себе-цу), *sm.*
le soliloque, le monologue.
Монополнеть, *sm.* un monopoleur.
Монополъ, *sm.* le monopole; || направлямъ
—, *va. monopoliser*.
Монотони, *adj. fig.* prosaïque.
 — пѣснопоецъ, -пойка, *s. fig.* la serinette.
Монотонно изговаряне, *sm. fig.* la psal-
modie.
Монотонность, *sf.* la monotonie.
Монсъ (хуче), *sm.* le carlin.
Монтаиъръ, *sm.* Poit. un montagnard.
Монументаленъ, *adj.* monumental.
Мунументъ, *sm.* le monument.
Монсъ (хуче), *sm.* le doguin.
Мораленъ, *adj.* moral; -лно, -lement.

Моралистъ, *sm.* un moraliste; prêcheur,
euse; || *fig.* le caton; || *Théât.* un raisonneur.
Мораль, *sf.* la morale.
Морда, *sf.* le museau, le muse.
Морданникъ (кашмиръ на зурла), *sm.* la mu-
selière; || поставямъ — на животно, *va.*
fam. museler.
Море, *sm.* la mer, la plaine liquide; -реки,
de mer; 1. силно разлюбно —, mer ra-
touilleuse; 2. не са боя отъ -то, avoir le
bied marin; 3. спада -то, *v. imp. Mar.* elle
déchale; 4. по —, par la voie de mer.
Мореплаване и -ходство, *sm.* la navigation,
la marine; || наука —, *sf.* art nautique *m*;
|| който борави —, un navigateur.
 — плавателенъ, *adj.* nautique.
 — плавецъ, *sm.* un navigateur, un marin,
homme de mer, *m.* [mauresque.
Морескъ (купипись), *sm.* la moresque et
Мореходенъ, *adj.* nautique, marin.
 — ходецъ, *sm.* un nautonnier, un navigateur.
 — ходство, *sm.* la marine.
Моржъ, *sm. mamm.* le morse.
Морковъ, *sf. pl.* la carotte. [*sf. mal de mer, m*
Морска болестъ (хващане на морето)
 — вървулица, *sf.* la caravane.
 — гжска *sf. oiseau*, le pingouin. [de mer, *f.*
 — звѣзда (зоофитъ), *sf.* l'asterie ou étoil
 — костенурка, *sf.* le caret.
 — котка (маймуна), *sf.* le marmot.
 — крава, *sf.* le lamantin et lamentin.
 — лѣстовница, *sf. oiseau*, l'alcyon *m*; -ви-
ченъ, -cyonien; || le sterne, la fregate.
 — мида, *sf. mollusque*, l'ascidie *f*, la conque.
 — многа, *sf. poisson*, la lamproie; || (мал-
ка), le lamproyon et lamprillon.
 — роса (отъ вълната), *sf.* le poudrin.
 — рыба бодлива, *sf. poisson*, l'aiguillat *m.*
 — рыба (обвита съ сламя), *sf.* la torquette.
 — свиня, *sf. mamm.* la cabiai; || —, ce-
tacé, le marsouin; || —, *poisson*, le sanglier.
 — скорпия, *sf. poisson*, le scorpène ou scor-
pion de mer. [marine.
 — служба, -мирзма, -щампа, *sf.* la
 — трѣва, *sf. plante*, la baugue ou bauque.
 — трѣска (болестъ), *sf.* la calenture.
 — щука, *sf. poisson*, la bécuine ou brochet
de mer, *m.*
Морски, *adj.* maritime, naval, marin, péla-
gien; по -ски, *adv.* nautiquement.
 — барометръ, *sm. Phys.* le sympièsomètre.
 — бекасъ малкъ, *sm. oiseau*, le bécasseau.
 — бръгъ, *sm.* la plage; || (Генуезкый), la
rivière.
 — вълкъ, *sm. poisson*, la rousette.
 — гарванъ, *sm. oiseau*, le cormoran.
 — дроздъ, *sm. poisson*, le tourd. [de mer.
 — еднорогъ, *sm. mamm.* le narval ou licorne
 — жлады, *sm.* le balane; || —, *mollusque*,
la chame ou came.

- Морски здравецъ, *sm. plante*, le bacile ou la pegee-pierre.
 — змѣоръ, *sm. poisson*, le congre. [marine.
 — кадетъ (*гардемаринъ*), *sm.* un garde-
 — лубакъ, *sm. plante*, la scille; || вино отъ
 —, *Pharm.* le scillite; || подправенъ съ
 вино отъ —, scillitique, *adj.*
 — обиръ, *sm.* la fibuste. [ou orfraie.
 — орелъ, *sm. oiseau*, le balbuzard, le 'huard
 — пексеметъ, *sm. Mar.* la galette.
 — приливъ и отливъ, *sm.* la marée.
 — пѣсакъ, *sm. Agric.* la tanguie et tanque.
 — разбойникъ, *sm.* un corsaire, fibustier,
 forban *m.* écumeur de mer, *m.*
 — ракъ, *sm.* le cancre, la langouste; 1.
 вкамененъ —, sancrite *f*; 2. (*голъмъ*), le
 'homard; 3. (*кривъ*), *crustacé*, le roupart.
 — ситникъ, *sm. plante*, leouchet.
 — таралежъ, *sm.* l'oursin *m.*
 — ученикъ (*юнкеръ*), *sm.* un aspirant ou
 élève de marine.
 Морско куче (*моленъ*), *sm. mamm.* le phoque.
 — перо (*мида*), *sm.* pinnе marine *f.*
 — свѣткане, *sm. Mar.* le brasillement.
 Морскы изхвърлеванае, *sm. pl.* épraves ma-
 ritimes, herpes marines, *f.* [marine.
 — военны силы, *sf. pl.* l'armée navale, la
 Мортажя, *sm.* un croque-mort; || -жи (*за*
чулавы), *pl.* les corbeaux.
 Мортира, *sf. Artill.* le mortier.
 Мортирка, *sf.* la boîte.
 Моруна, *sf. poisson*, la morue, la merluche
 et merlus *m*; || засушена —, morue sèche;
 || двѣ -ны наедно свързаны, poignée de
 morues, *f.*
 Моруново масло, *sm.* huile de foi de morue, *f.*
 Морфинъ, *sm. Chim.* la morphine et -phium *m.*
 Моръ, *sm.* la mortalité, la peste, la pesti-
 lence; || (*на единъ родъ*), l'extinction *f.*
 — бакамъ, *sm.* le bresillet.
 Москвитъ (*момаръ*), *sm. insecte*, le mou-
 stique et mosquito.
 Мастена подпорка, *sf.* la buttée et butée.
 Мостарщина (*плата за минуване прѣзь*
мостъ), *sf.* le pontonnage, le barrage; ||
 събирачъ на —, un pontonnier, un barrager.
 Мостра, *sf.* la montre, échantillon *m.* essai *m.*
 Мостче, *sm.* le ponceau; || (*за нѣшацы*), la
 passerelle.
 Мость, *sm.* le pont; 1. Варолювъ —, *Anat.*
 pont de Variole; 2. двигателенъ —, le
 pont-levis; 3. ладиниъ —, pont de bateaux;
 4. оковъ —, pont à bascule; 5. провин-
 снатъ —, pont suspendu; 6. сандаленъ
 —, le ponton; 7. хвъркатъ —, pont vol-
 lant; 8. водотеченъ канал на —, le pont-
 canal; 9. коловетъ на —, l'avant-duc *m*;
 10. направа -тове и пѣтища (*граж-
 данско инженерство*), les ponts et chaussée.
 Мотачъ, *ка, s.* dévideur, ense.
 Мотачка (*жена*), *sf.* une bobineuse.
 Мотеть (*черковна нѣсенъ*), *sm.* le motet.
 Мотивъ, *sm. Mus.* le motif.
 Мотовилка, *sf.* le dévideur; || *Techn.* le caret.
 Мотыка, *sf.* la pioche, le louchet et lochet,
 la 'houe, la beche; 1. *Agric.* l'écobue; 2.
 изравневане съ —, l'écobuage; 3. изра-
 вневамъ съ —, *va.* écobuer; 4. копая съ
 —, *va.* piocher; 5. копане съ —, le pio-
 chage; 6. прѣкпоавамъ земя съ —, *va.*
 'houer.
 Мохаветанинъ, танка, *s.* mahométan, *ane.*
 Мохаветански, *adj.* mahométan.
 — законъ, *sm.* le mahométisme.
 Махометански народы, *sm. pl.* l'islamisme
 et islama *m.*
 Мочорливъ, *adj.* marécageux.
 Мочорникъ, *sm.* la grenouillère, le maré-
 cage, le bourbier.
 Мошама (*платно намазано съ восакъ*), *sf.*
 t. toile cirée *f*; || (*за покрыване*), la bâche.
 Мощенъ, *adj.* fort.
 Моци, *sf. pl.* la relique, le reliquaire, dé-
 pouille mortelle *f.* les restes *m*; 1. (*на*
праведенъ), corps glorieux *m*; 2. (*на*
святый), corps saint *m*; 3. ковчевецъ съ
 —, le reliquaire.
 Моциа, *sf.* la bouisse, la doloire.
 Моцни, *adj.* vigoureux.
 Моцникъ (*гомурукъ t.*), *sm.* le poing, le
 poignet; 1. бой съ -ници, la boxe, le pu-
 gilat; 2. бѣса съ -ници, *va.* boxer et se
 boxer; 3. бѣецъ съ -ници, un boxeur; 4.
 удране съ —, coup de poing; 5. удрямъ
 съ — въ образъ, *va. pop.* paumer.
 Моцно, *adv.* puissamment.
 Моць, *sf.* la puissance, le pouvoir.
 Мравка, *sf. insecte*, la fourmi.
 Мравкоѣдецъ, *sm. oiseau*, le fourmilier.
 Мравникъ, *sm. quadr.* le fourmilier.
 Мравочна кисѣлина, *sf. Chim.* acide for-
 midic, *m.*
 Мраволъвъ, *sm. insecte*, le fourmi-lion.
 Мравулякъ (*мравишко купиче*), *sm.* la
 fourmilière.
 Мразене, *sm.* l'indignation *f*; || *fig.* le venin.
 Мразъ, *sm.* le froid; || повръждане на ра-
 стенеа отъ —, la champlure.
 Мрази, *va.* 'hair, faire la moue; || (*гоня нѣ-
 кого*), courir; || *fam.* levrander.
 Мракъ, *sm.* l'obscurité *f*, ombre *f*; || *fig.* le
 nuage; || става черъ —, *v. imp.* il s'obscurcit.
 Мрамоля, *vn. pop.* ragoter.
 Мрачень, *adj.* obscur, ténébreux.
 Мръвка, *sf.* la tranche, le lambeau, le mor-
 ceau; 1. (*отъ волски кракъ*), le trumeau;
 2. (*отъ кълка*), morceau de tranche; 3.
 (*отъ между две рѣбра*), l'entre-côte *m*;
 4. приготвене -кы за печене, l'habil-
 lage *m.*

Мръварь (който обича да са храни съ месо), *sm.* un carnassier.

Мръдамь, *vn.* mouvoir; || *-ca, vr.* se mouvoir, bouger, se remuer; || *fig.* se secouer.

Мръдане, *sn.* le mouvement, le remuement et remûment; || *fig.* la commotion.

Мръдливь, *adj.* mouvant, remuable.

Мръзи ма, *v. imp.* paresser, cagnarder, se câliner, faire âner.

Мръзилевяса, *vr. pop.* s'avachir.

Мръзиливщина, *s.* fainéant, ante; un oisif; || *fam.* chipotier, ère.

Мръзилюсть, *sf.* la paresse, oisiveté, nonchalance, cagnardise et cagnarderie *f.*

Мръзиливъ, *adj.* paresseux, endormi, viseux, lâche, nonchalant, indolent, fainéant, coquin; || *fam.* cognard, un câlin; || *pop.* un las d'allèr.

— човѣкъ, *sm. pop.* un seringue.

Мръзина, *sf.* la fainéantise.

Мръзлю, *ла, s.* paresseux, euse; un clampir, un cagnard; || *fam.* un accouvé; || (*дѣбелакъ*), *pop.* un lendore. [lence *f.*

Мръзля, *sm.* l'appesantissement *m.*, indo-
Мръзля, *vn.* geler; || *мръзля, v. imp.* il gèle, il bruite.

Мръкува, *v. imp.* il s'obcurcie.

Мрълене, *sm.* l'accouplement *m.*; || *пуцамь на —, va.* faire saillir. [belinent.

Мрълянтъ (*за оевн-тъ и оцата*), *v. imp.* ils
Мрънко, *ка, s.* dissertateur ennuyeux; || *fam.*

ressasseur, euse; un pleutre.

Мръсенъ, *adj.* détestable; -сно, -ment; 1. exécérable, laid, indigne, immonde, 'hideux; 2. lâche, infâme, vilain, polisson, crasseux, sordide; 3. crampleur, squalide, maussade, obscène; 4. *fig.* sale; 5. *fam.* graveleux; 6. *pop.* pouacre.

— слѣпокъ, *sm.* le loup.

Мръсна неприлична дума, *sf.* la gravelure.

— работа, *sf.* l'infamie *f.*

— рѣчь, *sf.* la vilénie.

— скжпливость, *sf. fig.* la crasse.

Мръсникъ, *нца, s.* dégouté, èe; crasseux, euse; laid, aide; || *sc.* pouacre, 'souillon; un vilain, un barbouilleur, barbouillon *m.*; || *pop.* un mariegraillon.

Мръсница, *sf.* une salope, cendrillon *f.*; || *fam.* une bourdaude, louve *f.*; || *pop.* une guenipe, gaupe *f.*

— дѣвойка, *sf. pop.* une salisson.

— жена, *sf.* une maritorne.

Мръсници пѣнцы, *sm. pl.* les crapules *f.*; || *тъмъ и пѣя съ —, vn.* crapuler.

Мръсното, *sn.* le laid.

Мръснодумъ, *sm.* un polisson, sottisier *m.*

— рѣчень, *adj.* ordurier.

— рѣчие, *sn.* la polissonnerie, la saleté; || *fam.* la saloperie.

— скжперничество, *sn. fig.* la ladrerie.

Мръсность, *sf.* la lâcheté, obscénité, horreur, vilénie, indignité *f.*

Мръсноусть, *adj.* ordurier.

Мръсны думы, *sf. pl.* la guellée.

— къщя, *sf. pl. pop.* le guilledou.

— рѣчи, *sf. pl.* l'ordure *f.*

Мръсотия, *sf.* la saleté, immodicité, crasse, excération *f.*; || *fam.* la saloperie; || *-тия, pl.* les immondices *f.*

Мръсуване, *sn.* la paillardise.

Мръсувамь, *vn.* paillarder, aller en garouage *f.* [le fumeron.

Мръскъ (*отъ кломорь*), *sm.* le flambart,

Мрътва кость, *sf. Chir.* le cal et calus, le ganglion, exostose *f.*, nodus *m.*; || (*на конь*), la châtaigne.

— котка (*наль*), *sf. Mar.* corps mort *m.*

— ржка, *sf. Jur.* mainmorte *f.*

Мрътвецоносна кола, *sf.* le corbillard.

Мрътвецъ, *sm.* corps mort *m.*, revenant *m.*, mort *m.*, cadavre *m.*; 1. *Anat.* le sujet; 2. разрѣване на —, *Anat.* autopsie cadavérique *f.*; 3. ковчегъ за —, la cercueil; 4. къщя на —, maison mortuaire *f.*; 5. къщя за поставяне —ци, la morgue; 6. прилика на —, avoir l'air d'un détérré. [sépuleral.

Мрътвешки, *adj.* cadavreux; || (*за лице*),

Мрътвородень, *adj.* mort-né.

— ржчень, *adj. Jur.* mainmortable.

Мрътвостъ (*на тѣло*), *sf. Méd.* la mortification.

Мрътво тѣло, *sn.* le cadavre, corps mort *m.*; || горене на —ла, la crémation; || распарене и пригледване на —ла, *Méd. Anat.* l'autopsie *f.* [voirie.

Мрътвочина (*лешъ т.*), *sf.* la charogne, la

Мрътвочинна муха, *sf.* mouche carnaire *f.*

Мрътавь, *adj.* mort; || книга за —твь, registre mortuaire *f.*; || *падамь — на бой, vn.* rester sur la place.

— езыкъ, *sm.* langue morte *f.*

— залогъ, *sm. Jur.* mort-gage *m.*

— капиталъ, *sm.* argent mort *m.*

— пѣянь, *adj. fam.* soufl comme une grive.

Мръщина, *sf.* le carnage, viande suffoquée *f.*

Мръшавина и -востъ, *sf.* la maigreur; || *Méd.* le tabès.

Мръшавъ, *adj.* maigre, décharné, tabide, étique, 'hâve; || *fig.* sec; || *свавамь —, vn.* dessécher.

Мръжа, *sf.* le filet, le rets, le lacis; 1. Géol. le réseau; 2. (*за вардене отъ муръ на конь*), l'épissière *f.*, les voilettes *f.*; 3. (*за дръбна рыба*), l'ableret, *m.*; 4. (*за коса на глава*), la résille; 5. (*за рыба*), la bastude; 6. (*за ловене рыба*), le boulier; 7. (*за ловене селдъ*), le rède; 8. (*между платъ*), l'entretoile *f.*; 9. воиниъ обръжень съ —, un rétiaire.

Мръжарь (*плетачъ*), *sm.* un mailleur ou laceur.

Мрѣжавъ и -жастъ, *adj.* *Archit. Bot.* réticulé; | *Anat.* réticulaire et rétifforme.

Мрѣжаста ципа (сѣ око), *sf.* *Anat.* la rétiné; | въспаде на —, *Med.* la rétinéite.

Мрѣженъ хвакъ, *sm.* la poche; | (малъкъ), *dim.* la pochette.

Мрѣжница, *sf.* le réseau. [невроптеръ, *adj.* *m.* — плетокрыла буболечка, *sf.* *H. nat.*

— плетене, *zn.* le latic.

Мрѣнка и -на, *sf.* poisson, le goujon.

Мрямораръ *sm.* un marbrier.

Мряморенъ, *adj.* marmoréene et marmarin. — валыкъ, *sm.* la chique.

Мряморна плоча, *sf.* le marbre; | растриване върху —, la porphyrisation; | растривамъ върху —, *va.* porphyriser.

— работа, *sf.* la marbrerie; -ты, *pl.* les marbres *m.*

Мряморно пико, *zn.* le damier.

Мряморосанъ, *adj.* marbré.

Мряморосвамъ (*хартия*), *va.* marbrer.

Мряморосване, *zn.* la marbrure. [бреур.

Мряморосвачъ (на *хартия*), *sm.* un mar-

Мряморъ. *sm.* le marbre; -рениъ, de marbre; | (на черночрвени жылы), la griotte; | гладынкъ на -ры, un marbrier; | дѣлана -ры, la marbrerie.

Мряморясть трапъ, *sm.* la marbrière.

Муденъ, *adj.* lent, long, lambin; | хващамъ —дио, *vn.* *fam.* lambiner.

Мудинкъ, *ица*, *s.* lambin, ine.

Мудно, *adv.* tardivement.

Мудность, *sf.* la lenteur.

Муза, *sf.* la muse.

Музеумъ и -зей, *sm.* le musée et muséum.

Музика (соурина), *sf.* la musique; 1. (сѣ свѣтъ), le bugle; 2. (сѣ дузгалы инструменти), musique d'harmonie *f*; 3. вѣщъ на —, който знае —, musicien, *adj.*

Музикаленъ, *adj.* musical; —дио, -lement.

— инструментъ, *sm.* instrument de musique *m.* [festival. — или Свирнителенъ праздникъ, *sm.* le

Музикална пиеса, *sf.* la musique.

Музикално дѣло, *sm.* *Mus.* la composition.

— пиесе, *zn.* la chanterelle.

Музикантъ (свирачъ), *ка*, *s.* musicien, enne.

Музикантъ (бандъ), *sm.* *pl.* la musique.

Музиколюбивъ, *adj.* philharmonique.

Мулатъ, *ка*, *s.* mulâtre, esse; —homme de couleur, *m*; | —теки, *adj.*

Муле и Мѣска *f* (катъръ *т.*), *zn.* quadr. le mulet, le bardeau; 1. (муле), le jumart;

2. (женско), la mule; 3. (за животны), hybride, *adj.* *sm.*

Муленце и Пуленце, *sm.* le bardot.

Мулетаръ (катъркия *т.*), *sm.* un muletier.

Мулла (турски попъ), *sm.* un mollah.

Мултонъ (платъ), *sm.* le molleton; —рениъ, de molleton.

Мумия, *sf.* la momie; | ставане на —, la momification; | правя —, *va.* momifier.

Мундиръ (едноредка), *sm.* l'uniforme *m*; | въ параденъ —, en grand costume *m.*

Мундокохъ, *sm.* *pl.* la bouche.

Муниципаленъ чиновникъ, *sm.* un municipal. — градъ (у Римляны), *sm.* le municiepe.

Муниципалитетъ, *sm.* la municipalité.

Муниципона кола, *sf.* Milit. le caisson.

Мура, *sf.* l'estomac *m*; 1. *Med.* le gaster; —рениъ, *Anat.* gastrique; 2. полесениъ за —та, stomachique, *adj.* 3. смилаемъ въ —та, *va.* digérer (voyez Бабекъ).

Мурава, *sf.* tapis de verdure, gazon *m*, herbe *f*.

Мурго, *sm.* (voyez Черникаво).

Мурена, *sf.* poisson, la murène.

Мурениъ, *adj.* stomachique.

Мурна чървена жила, *sf.* la gastrique.

Мурнински ссждъ, *sm.* vase murhin *m*.

Муеатъ, *sm.* *t.* le fusil.

Муенингъ, *sm.* *Mar.* la bourèche. [lette *f* et *m*.

Муска, *sf.* *t.* le talisman, le phylactère, amu-

Муекопа, *s.* salad, aude; dégouté, ée; | *pop.* saligaud, aude.

Мускова мышка, *sf.* quadr. le pilorus.

Мускулъ (воению оржди), *sm.* le muscle.

Муцеллина, *sf.* la mousseline, l'adatis *m*; —рениъ, de mousseline; | тънка —, la mousselinette; | тъкачъ, ка на —ны, *s.* mous-

селениер, ée.

Муссонско врѣме, *zn.* le mousson.

Муссонъ (сѣтъръ), *sm.* le mousson.

Мусулманинъ, манка, *s.* musulman, aue; | —мански, *adj.*

Мусургия, *sf.* *Mus.* la musurgie.

Муеченъ, *adj.* talismanique.

Муеакъ (у животны), *sm.* la moustache; 1. (у буболечка), *H. nat.* la palpe; 2. (у животнорастенеа), *H. nat.* le tentacule; сѣ —, tentaculé, *adj.* 3. (на рыба китъ), le fanon; 4. (на рыбы), le barbillon; 5. *Bot.* la vrille, le cirre et cirrhe; 6. —кы, *pl.* *H. nat.* l'antenne *f* (voyez Бръви). [moustache.

Муеацы и —такты (у човѣкъ), *sm.* *pl.* la

Муеаце, *sm.* *Bot.* le pédicèle.

Муеое (непожателъ слуга), *sm.* un jocrisse.

Муфель (пръстена сдлина), *sm.* le moufle.

Муфтий (турски зоконникъ), *sm.* un mouphti ou mufti.

Муха (свѣзвѣдие и игра), *sf.* insecte, la mouche; 1. (у глава), *fig.* rats dans la tête, *m*; 2. браня отъ —кы, *va.* émoucher; 3. бравилникъ за —кы, un émoucheur; 4. конека опашка за бранене —кы, l'émouchoir *m*; 5. мрѣжа за бранене —кы, le chasse-mouche; | (на конъ) l'émouchette *f*.

Муханатъ, *adj.* *t.* subtil.

Мухица и Мушица, *sf.* le moucheron.

Мухлясалото, *zn.* la moisissure.

Мухляса, *v. imp.* il moisit et il se —, *vr.*

Мухлясалъ, *adj.* moisi.
Мухогонка, *sf.* le chasse-mouche.
 — ловка, *sf.* oiseau, le muscicape ou gobe mouches, la moucherelle.
 — ловъ, *sm.* plante, l'attrape-mouche *m.*
Мухоль, *sm.* le moisi, le roui; || мирине на —, *v. imp.* il sent l'enfermé *m.* (voyez Плъсень).
Мухоморъ, *sm.* le tue-mouche.
Мучо (*юнга*), *sp.* Mar. un mousse.
Муша двжкия, *sf.* chiure de mouches, *f.*
Мушакъ, *sm.* le coeur; || *Bot.* le médulle, la moelle; || съ —, *Bot.* moelleux.
Мушкатенъ (*за вино*), *adj.* muscat, *adj. m.*
 — ндостански орѣхъ, *sm.* la muscade et noix —, *sf.*
 — іацнѣтъ, *sm.* plante, le muscari.
 — трындачиль, *sm.* rose muscade *f.*
 — цвѣтъ, *sm.* le maïs ou fleur de muscade.
Мушкатно вино, *sm.* le muscadet.
 — гроздіе или вино, *sm.* le muscat.
 — дърво, *sp.* arbre, le muscadier.
Мушкатса (*съ розата си*), *v. imp.* ils cossent.
Мушкетеръ, *sm.* le mousquetaire; — ренъ, *de* mousquetaire.
Мушкатно пушкаве, *sp.* la mousquetade.
Мушкетонъ (*мушхане*), *sm.* le mousqueton; || (*видъ оржкіе*), l'éspingole *f.*
Мушкетъ (*пушка съ празанъ*), *sm.* le mus-
Мушмулъ, *sm.* arbre, le néflier.
Мушмулъ, *sm. pl.* la néfle.
Мушк, *va.* piquer.
Мыене, *sm.* le lavage, ablution *f.*; || *Chim.* la lotion.
 — крака, *sp.* bain de pieds, *m.*
Мыяникъ (*корыто*), *sm.* le lauriot.
Мыслене, *sm.* le penser, imagination, consulte *f.*; || докарвамъ въ по-добры — неа, *va.* humaniser.
Мысленостъ, *sf.* la rationalité.
Мысленъ, *adj.* mental; —но-, —lement; || rationnel, imaginaire.
 — или Неказанъ сговоръ, *sm.* restriction mentale *m.*
Мысленый, *adj.* un simulaere de.
Мыслете, *sm.* nom bulgare de la lettre M.
Мысливъ, *adj.* prétendu.
Мыслинникъ (*да е всичко на свѣтъ-тъ лошо*), *sm.* un pessimiste.
Мыслотдѣлителиенъ знакъ, *sm.* le tiret.
Мыслотеленъ, *adj.* intentionel, apparent.
Мысля, *sm. va.* penser, s'imaginer, songer à, croire, compter, projeter, se proposer; 1. présumer, se ressouvenir, estimer, juger, faire état de, dire; 2. (*върху нѣщо*), *fat.* minuter; 3. (*да*), *fig.* tendre à; 4. (*за*), prétendre; 5. (*за нѣщо*), aviser à, s'aviser à; 6. (*вло*), comploter; 7. (*прилежно*), méditer; 8. който мысли добръ или добро, bien pensant, *adj.*

Мысль, *sm.* Géogr. le cap, le bec (voyez Носъ).
Мысль, *sf.* l'opinion *f.*, idée *f.*, sens, sentiment, dessein *m.*, intention, signification *f.*, jugement, entendement *m.*; 1. la notion, le vœu, entreprise *f.*, avis *m.*, erouange *f.*, esprit, gré *m.*, fantaisie, fin *f.*, objet *m.*, consultation, visée *f.*; 2. *fig.* le but, le plan, la conception, 3. (*гласъ*), la voix; 4. обща —, opinion publique; 5. дебелашки казвамъ —та си нѣкому, *va.* rompre en visière à; 6. дръжаса здраво на —та си, *vr.* abonder dans son sens; 7. (*да е всичко на свѣтъ-тъ лошо*), le pessimisme; 8. имамъ —, *sp. fig.* viser; 9. имамъ добра — за, *vn.* avoir opinion ou bonne — de; || (*за нѣщо*), présumer beaucoup de; 10. на една — съмъ съ нѣкого, *vr.* abonder dans le sens de; 11. на една — сме, *vn.* s'entre accorder; 12. привондамъ подъ една —, *va.* identifier; 13. сливамъ своитѣ —сли съ —слитѣ на друго, *va.* s'identifier; 14. по моята —, *adv.* selon moi; 15. по —та на, *prep.* aux yeux de; 16. противорѣче на —слитѣ, l'antilogie *f.*; 17. който употребява въ дѣло чужды —сли (*кради-мысль*), *fig.* metteur en oeuvre, *m.*
Мытарница, *sf.* la douane, le péage.
Мытарска данъ (*на вино*), *sf.* le bouteillage.
 — рогатка, *sf.* la barrière.
 — стража (*на ладя*), *sf.* la patache.
Мытарски съюздъ, *sm.* le zollverein.
 — чиновникъ, *sm. pop.* un gabelloux.
Мытарство или Мыто, *sm.* la douane.
Мытаръ, —рски чиновникъ, *sm.* un douanier, un péager, un publicain.
Мыто (*юлирукъ т.*), *sm.* le droit, impôt *m.*, traite *f.*; 1. (*на жидо продадено на назаръ*), le mirage; 2. (*за докарана стока*), droit d'entrée; 3. (*за растворяне стоки*), l'étalage *m.*; 4. (*на стоки въ Левантъ*), l'ermin *m.*; 5. (*отъ стока на панаиръ*), le hallage; 6. скривамъ стока отъ —, *va.* frauder les droits; 7. съ скриване отъ —, *adv.* en fraude.
Мытъ, *adj.* lavé.
Мыша опашка, *sf.* plante, la queue-de-souris.
Мыше и —шенце, *sm.* le ratillon, le raton, le souriceau.
Мышенски оциръ, *sm.* la gent souriquoise.
Мыши-трынь, *sm.* plante, le 'houx-frelon et housson ou petit 'houx, le fragon.
 — прѣходъ, *sm.* Fortif. pas de souris, *m.*
 — цвѣтъ (*свижикъ т.*), *sm.* souris et gris de souris, *adj.*
Мышка, *sf.* mamm. le rat, la souris; 1. водна —, rat d'eau; 2. женска —, la rate; 3. (*на овца кълка*), le souris; 4. хвакъ за —кы (*кълоса*), la ratière, la souricière.
Мышница, *sf.* le bras.
Мышоловецъ, *sm.* oiseau, la buse.

Мышоморова кнѣлина, *sf.* acide arsenique *m.* [niate *m.*
 Мышоморокнѣла соль, *sf.* *Chim.* l'arsé-
 Мышоморокнѣлка соль, *sf.* *Chim.* l'ar-
 senite *m.*
 Мышоморска кнѣлина, *sf.* *Chim.* acide
 arsenique *m.*
 Мышоморь, *sm.* l'arsenic *m.* mort aux rats;
 — морень, — nical.
 Мышофдина, *sf.* la mangeure.
 Мышца (мускулы), *sf.* *Anat.* le muscle; 1.
 венчикъ тѣлесны — цы, la musculature; 2.
 (на палець-тъ), *Anat.* le thénar; 3. (що
 въздыжа ржката и лакеть-тъ къмъ на-
 жкъ), *Anat.* le supinateur; 4. съ ѳкы — цы,
 musclé, *adj.*
 Мышчастъ, *adj.* musculeux.
 Мышчень, *adj.* *Anat.* musculaire.
 Мышы уши, *sf.* *pl.* plante, la piloselle.
 Мыя, *va.* baigner, guéer, aguayer, débar-
 bouiller; | — си лицето, *vr.* se débarbouiller.
 Мѣдънь калаясанъ котѣль, *sm.* tête de
 More, *f.*
 — кахвеникъ, *sm.* le marabout.
 — цвѣтъ, *sm.* cuivré, *adj.*
 Мѣдна джка, *sf.* le cuivre; | повличамъ съ
 — кы, *va.* cuivrer.
 — зеленина, *sf.* vert de montagne, *m.*
 — мѣрка, *sf.* *Milit.* le marron.
 — прокнша (на веты медалы), *sf.* la
 patine.
 — сгура, *sf.* *Metall.* les épines *f.*
 — цѣва (на тѣрбило), *sf.* le boyau.
 Мѣднарь, *sm.* un poëlier et poilier.
 Мѣдникарски занаятъ, *sm.* la chaudron-
 nerie. [ère.
 Мѣдникарь (казанжля т.), *s.* chaudronnier,
 Мѣдникъ, *sm.* la chaudière, la bouilloire et
 bouillotte, le broc.
 Мѣдно зеленяване, *sm.* vert-de-gris *m.*
 — колелце (у кожнась), *sm.* *Mar.* le ba-
 lanceier.
 — сръбарна бабка, *sf.* (voyez Биллонъ).
 — тръкалце (за часовническы колелца),
sm. la platine.
 — чървень, *adj.* couperosé.
 Мѣдны инструменты, *sm.* *pl.* *Mus.* le cuivre.
 — пары, *sf.* *pl.* le billon.
 — сждны (и трговля съ тѣмъ), *sf.* *pl.*
 la chaudronnerie.
 Мѣднѣсть, *adj.* cuivreux.
 Мѣдосанъ, *adj.* cuivré.
 Мѣдъ, *sf.* le cuivre, l'airain *m.*; — дѣнь, de
 cuivre; 1. *Chim.* le vénus; 2. жѣлта —
 (перинъ т.), cuivre jaune ou laiton; 3.
 цвѣтъ-тъ на чървена —, la rougissure.
 Мѣна, *sf.* l'échange *m.* la compensation, per-
 mutation *f.*; 1. (тражна т.), le troc; 2.
 (безъ придадка), troc pour troc; 3. (на
 ветий дълъ съ новъ), *Jur.* la reconstitution.

Мѣнилникъ, лница, *s.* un changeur; com-
 pensateur, trice; troqueur, euse.
 Мѣнителень, *adj.* compensateur.
 Мѣнително кнѣже, *sm.* carnet d'échéances, *m.*
 Мѣвливъ, *adj.* compensable.
 Мѣвж, *va.* échanger, compenser, troquer; 1.
 — са, *vr.* changer, permuter; 2. (сгодява-
 са), fiancer; 3. (съ нѣщо), troquer.
 Мѣра и —рка, *sf.* la mesure, la dimension,
 le module, la jauge, le nombre, la cadence;
 1. *fig.* la tactique, la mesure; 2. *Mar.*
 l'échantillon *m.*; 3. (за дърва), la mem-
 brure; 4. сравняване на взаимна —, la
 commensuration; 5. (стжжжина), le cordage;
 6. (за тежливости у в. а.), la mé-
 tréte; 7. безъ —, *adv.* autrement, à la rage;
 || *fat.* à ventre déboutonné; 8. нѣвжъ —
 outre mesure, sans mesure, à fer emolu; ||
fig. par dessus les maisons; 9. нѣвжъ
 всяка —, à l'excès, jusqu' à l'excès; 10.
 по иста —, à l'équipollent; 11. по —та, se-
 lon, suivant, au fur et à mesure, à fur et
 mesure; 12. споредъ —, à raison de, à
 ou en proportion, proportionnement; 13. спо-
 редъ —та на, à mesure de; 14. —рки, *pl.*
 la proportion; || *fig.* les dimensions, les bat-
 teries *f.*; 15. (за клинове на дърва), le
 patron; 16. аймамъ опрѣдѣятелины —, *va.*
 trancher dans le vit; 17. приемамъ други
 —, *va.* *fig.* se retourner; 18. поцѣвтавамъ
 харты посредствомъ — отъ прорѣзана
 хартия, *va.* patronner; | майсторъ на —,
 un patronneur.
 Мѣрене, *sm.* le mesurage; 1. le tir, la visée;
 2. (высочина съ тобъы), la baculométrie;
 3. (съ топъ), le braquement. [nombreux.
 Мѣрень, *adj.* mesuré, compassé, rythmique.
 Мѣрилникъ, *sm.* un mesureur, un jaugeur;
 || (нишанжля т.), *Artill.* pointeur, *adj.* *m.*
 Мѣрило, *sm.* la jauge; || *Techn.* l'éprouvette *f.*
 Мѣрливъ, *adj.* mesurable.
 Мѣрна линия, *sf.* le tir.
 Мѣрникъ, *sm.* la jauge.
 Мѣрнителенъ огънь, *sm.* feu follet *m.*; |
Mar. le feu saint-Elme.
 Мѣрноване, *sm.* Phallucination *f.*
 Мѣрность, *sf.* le rythme; | *fig.* le compas-
 sement.
 Мѣря, *va.* mesurer, métrer, compasser; 1.
 (сръсть), toiser; 2. (съ лакеть), auner; 3.
 (съ стжжжина дърва), mouler; | мѣрене —
 дърва, le moulage; 4. (съ пушка), viser à,
 mirer, pointer; 5. (вилами на кезъ), bra-
 quer; 6. (съ едно око), bornoyer; 7. (за
 нѣщо) en vouloir à; 8. —са, *vr.* se mesurer.
 Мѣсаль (за славане обѣдъ), *sm.* la table;
 1. (рженикъ), l'essui-main *m.*; 2. (за прѣ-
 столъ), la nappe; 3. постиламъ или хвър-
 ламъ върху прѣстолъ —, *va.* mettre la
 nappe.

Мѣсачь или -силанкѣ (на тѣсто), sm.
un pétrisseur.

Мѣсене, sn. le pétrissage.

Мѣсечень, adj. lunaire.

Мѣсечина, sf. le clair de la lune.

Мѣсечиней, adj. mensuel; | *Méd.* menstruel; -нено, -lement.

Мѣсечины (у жени), sf. pl. les mois *m.*, purgations menstruelles *f.*, les ordinaires *m.*; 1. *Méd.* les règles ou menstrues *f.*, la menstruation; 2. жена съ редовны —, une réglée; 3. доста много —, *Méd.* la ménorrhagie; 4. цѣръ за улеснене на —, *Méd.* emménagogue, *adj. m.* [bulique.

Мѣсечливъ, adj. sc. somnambule, somnam-

Мѣсечна плата, sf. le mois. | la lunaire.

Мѣсечникъ (срѣбърна трѣва), sf. plante,

Мѣсечнически, adj. lunatique. [nache *m.*

Мѣсецословъ, sm. le calendrier, l'alma-

Мѣсець, sn. le mois; 1. (у дну), la lune;

2. новъ —, nouvelle lune; 3. клатене на

-тъ по неговата ось, *Astr.* la libration;

4. три -ца, un quartier.

Мѣсилна машина, sf. Techn. le malaxeur.

Мѣста, sn. pl. la région.

Мѣстенъ, adj. originaire de. [stable.

Мѣстителъ, adj. mobile, ambulatoire, in-

Мѣстителность, sf. l'instabilité *f.*

Мѣстни, adj. local; -но, -lement.

Мѣстно обстоятельство, sn. la localité.

Мѣстность, sf. la localité, le local; | на-

тъжмявамъ на —, *vr.* localiser; | натъжмя-

ване на —, la localisation.

Мѣсто (у постъ, т), sn. la place; 1. le

lieu, le poste, la contrée, endroit *m.*; 2. le

champ, terrain et terrain *m.*, part *f.*, pay-

sage *m.*, situation *f.*, sol, morceau, trait *m.*,

condition *f.*, office *m.*, emploi, rang *m.*, séance,

position *f.*; 3. *fig.* le siège; 4. *Mar.* le pa-

rage; 5. общо —, place publique, lieu com-

mun; 6. парадно — (расколъ), place d'ar-

mes; 7. (дѣто нѣтъ студена вода), *Mar.*

l'aiguade *f.*; 8. (отъ дѣто пада брашното)

отъ воденицата въ корыто), l'anche *f.*;

9. (на жиблието), l'adresse *f.*; 10. за-

градено — за дуель, champ clos; 11. (на

ладя въ харта), *Mar.* le point; | нами-

ране то —, *Mar.* le pointage et pointe-

ment; 12. (за насочване), bureau d'adresse;

13. и празно — за направа, l'emplace-

ment *m.*; 14. (за почивка, за котка), *Mar.*

le relâche; 15. и състояние на —, le local;

16. (отъ съчинене въ книга), le passage;

17. (въ Френска Академия), le fauteuil;

18. испъждамъ отъ —, *va.* déplacer; | (си-

ломя), *Milit.* déposter; 19. намирамъ — нѣ-

кому, *va.* placer; 20. намирамъ — на ла-

дия върху харта, *va. Mar.* pointer; 21. опрѣ-

дѣлявамъ на —, *va.* poster; 22. стоя на —

нѣкого, *vr.* tenir lieu de; 23. оставамъ безъ

—, *vr.* être sur le pavé; 24. опразднене

—, le désèmparement; 25. промѣняване

—, le déplacement, la locomotion; 26. по-

ложене на едно —, l'assiette *f.*; 27. безъ

да са поклатя отъ —, на —, sans dépla-

cer; 28. безъ — съмъ, *va. fig.* être sous la

remise; 29. на добро — съмъ, *vr. fig.* être

dans son centre; 30. на друго —, *adv.*

ailleurs, autre part; 31. отъ едно — на друго,

de proche en proche; 32. на -то на нѣко-

го, *prép.* à la place de, en la place de;

33. на — него, *adv.* en change de;

34. на което —, où; 35. на то —, ibidem;

36. на тѣсно —, de champ; 37. показвачъ,

ка на -та за главяване, *s.* placier, ère; 38.

расподѣлене на пазарскы -та, le placage.

Мѣстомене, sn. Gram. le pronom.

— именини, *adj.* pronominal.

— положене, *sn.* la situation, la position,

exposition *f.*, le site; | съ добро — (за

къща), bien planté.

— промѣнливъ, *adj.* locomobile.

— стоеие (за каруци), *sn.* l'avantage *m.*

Мѣсж, va. pétrir; 1. (изново), repétrir; 2.

(тѣсто), boulanger; 3. което може да са

мѣси, pétrissable, *adj.*

Мѣтамы, va. lancer, pendre; | (книгы), tail-

ler; | -са, *vr.* se tordre, palpiter.

Мѣтла, sf. plante, le paturin.

Мѣтнатъ, adj. avorté.

Мѣтнувамъ, va. avorter; | мѣтнува ключъ,

v. imp. elle bouillonne.

Мѣтнуване (ключъ), sm. le bouillon et

bouillonnement; | (недомочие), l'avorte-

ment *m.*

Мѣхове, sm. pl. l'éventoir *m.*

Мѣхослѣпоченъ, adj. Méd. kusteux.

Мѣховъ слѣпочъ, sm. Chir. le kyste; | на

—, *adj.* Chir. kystique.

Мѣхуренъ, adj. Anat. vésical.

— пѣсакъ, *sm. Méd.* la gravelle; | страда-

лецъ отъ —, graveleux, *adj.*

Мѣхурче, sn. le globule; 1. *Méd.* le sac; 2.

Anat. la vésicule, la papule; 3. (въ ме-

талъ), la soufflure; 4. (въ стжкло),

bulle d'air, bouillon *m.*; 5. (отъ сапуны),

bulle de savon, *f.*; 6. (по стжкло), le suin.

Мѣхуръ (у никоцена), sm. la vessie; 1. la

bulle, la blague et blaque; 2. (на вода),

la bouteille, 3. въздухоносенъ — у рыба,

vessie nataoire ou vésicule aérienne; 4.

Méd. l'emphysème *m.*; 5. болезъ въ -тъ,

Méd. la cystalgie; 6. възпалене на -тъ,

Méd. la cystite; 7. рѣзане на -тъ, *Chir.*

la cystotomie.

— овоцка, *sf.* arbrisseau, le baguenaudier;

| родъ отъ —, la baguenaude.

Мѣхурястъ, adj. vésiculaire.

Мѣхъ, sm. la fourrure, armeline, *f.*; | (съ

козина), la peau.

Музевириный, рка, *s. t.* chicaneur, euse; || *fam.* procédurier, ère. [—, *va.* chicaner.

Музевириный, *sm. t.* le chicanerie; || *права* Музевириный (*хожа у Турчы*), *sm.* un muozzin.

Мюйдъ (*мърка*), *sm.* le muid.

Мюльк, *sm. t.* la closerie (*воуз* Имотъ).

Мюль-машинна (*тжикопрѣдилна*), *sf.* le mull-jenny.

Мжгла, *sf.* le brouillard, vapeur légère *f*; || *гъста* —, la brume. [—, *sf.*

Мжглава лѣпка, *sf. Astr.* nébuleuse et étoile

Мжглаво, *adv.* il brouillasse, *v. imp.* (*отъ* brouillasser).

Мжгльвъ, *adj.* nébuleux, brumeux, embrumé, éteint, mourant; || *fig.* le nuage; || *Peint.* vaporeux.

Мждева кесія или -вулїка, *sf. Anat.* le scrotum; || *искилване на* —, *Chir.* la scrotocèle; || *което са относя до* —, *Anat.* scrotal, *adj.*

Мждіе (*мждо sing.*), *sn. pl. Anat.* le testicule, les bourses *f*; || (*у гликъ*), *Vén.* les suites *f.*

Мждрене, *sn.* les façons *f.*

Мждрець, *sm.* un sage.

Мждро обвасяне, *sn.* le bon ton.

Мждростъ, *sf.* la sagesse, la politesse.

Мждрувалникий, *sm.* un sophistiqueur, un subtiliseur. [tiliser, raffiner.

Мждрувамъ, *vn.* philosopher, sophistiquer, subtiliser.

Мждръ, *adj.* sage, humble, poli; || *fig.* subtil.

Мждраса, *vn.* faire des façons *f*; || *fam.* façonner.

Мждца (*у нѣтелъ*), *sn. pl.* les rognons *m.*

Мжженъ (*което са относя на мжжъ-тъ*), *adj.* marital.

Мжжественъ, *adj.* viril, vigoureux, vaillant; || *права* -вено, *va.* viriliser.

Мжжество, *sm.* la vigueur, la vaillance, va leur, bravoure *f*, courage *m* (*воуз* Юначество).

Мжжка връсть, *sf.* la virilité.

— ерибница, *sf. oiseau*, le coq.

Мжжкото, *sm.* le mâle.

Мжжко безсиліе, *sm. Méd.* l'impuissance *f*, la frigidité; || *страдалецъ отъ* — (*връзанъ отъ врачка*), *Méd.* un impuissant.

Мжжки, *adj.* viril; || *постѣпамъ* —, *vn.* se viriliser.

Мжжкъ и -жки, *adj.* masculin, fort; 1. (*у fig.*), mâle; 2. (*приличенъ на мжжъ*), ho masse; 3. *права* — (*дързостенъ*), *va.* masculiniser.

— корень, *sm. plante.* la circeé.

— пиншлокъ, *sm. Anat.* le penis.

— родъ, *sm. Gram.* le masculin; || *употрѣбямъ въ* — *рѣчь отъ женски родъ*, *va. Gram.* masculiniser. [linité.

Мжжство (*мжжки оциръ*), *sn.* la masculinité.

Мжжъ, *sm.* l'homme *m*, le mâle, le person-

nage; 1. (*задомонъ*), le mari; 2. (*ожененъ*), l'homme *m*; 3. (*политически*), homme d'état, *m*; 4. харенъ — (*склоливъ*), mari commode; || *както харенъ* —, *adv.* maritallement; 5. *подъ власть-та на задомонъ* —, *Jur.* en puissance de mari; 6. *ставане* —, la virilité; 7. — и булка, les époux.

Мжжъ човѣкъ, *sm.* un cavalier; || *както* —, à la cavalière.

Мжзга, *sf.* l'humeur *m*, la sève; || *Bot.* la lymphé; || (*сокъ на растеніа*), la verdure.

Мжзда, *sf.* la gratification.

Мжздонцець, *sm. fam.* un griveleur.

Мжка, *sf.* la peine, la fatigue, le mal, la gêne, l'ouvrage *m*, le labeur; 1. la détresse, la torture, le tourment; 2. *Com.* l'article *m*, la marchandise; 3. *fig.* le martyre, la peine des galères *f*; 4. *ставямъ съ голѣма* —, *va.* tourmenter; 5. *съ голѣма* — (*мжчино*), *adv.* à grand' peine, laborieusement; 6. *съ* —, péniblement.

Мжкы, *sf. pl. Jur.* la question; || *турямъ на* —, *va.* donner la question.

Мжкмакъ, *vn.* ànonner. [bougon.

Мжмраць, *ка, s. fam.* sermonneur, euse; un

Мжмране и -рене, *sn.* le murmure, la gronderie, animadversion, répréhension *f*, sermon *m*; 1. *fam.* l'apostrophe *f*; 2. (*прѣвъ зжбытъ*), *Méd.* la mussionation; 3. — и настаняване, *Jur.* l'admonestation *f.*

Мжмривъ, *adj.* grondeur.

Мжмря, *vn. va.* murmurer, reprocher, blâmer, quereller, objecter, réprimander, roumer, prêner; 1. *Jur.* admonster; 2. *fig. fam.* relever de sentinelle *f*; 3. *fam.* grommeler, gronder, bourgonner, chapitrer, tancer, apostropher; 4. (*нѣкого*), *fam.* sermoner; 5. *pop.* rognonner, ragoter, pouiller, 'hoguer.

Мжненка любовь, *sf. dim.* l'amourette *f.*

Мжвенко и Мжшенко, *adv.* un petit, un grain; || *fam.* tantet et tantinet *m.*

Мжнечко, *adv. fam.* à lèche-doigts.

— забѣлѣжване, *sn.* la notule.

Мжнечкъ, *adj.* exigu.

Мжнечкы уста, *sn. pl. dim.* la bouchette.

Мжмржране (*са котка*), *sn.* le rourou.

Мжшенко, *sn.* la miette, un supçon de.

Мжшенкъ, *adj.* minime.

Мжсть, *sm.* vin doux *m*; 1. (*шупа t.*), le pressurage; 2. (*сладко вино*), la moût; 3. *pop.* le piot; 4. *гъстъкъ* — отъ гроздіе, *Pharm.* le sapa; 5. *прво истакане* —, le surmoût.

Мжтене (*лїца*), *sn.* la couvaion, la couvée; || *fig.* la tourmente.

Мжтенъ, *adj.* trouble, louche, pâteux, bourbeux, féculent; || *права* -тно, *va.* troubler.

Мжтилникий, *sm.* un agitateur, un rebelle; perturbateur, trice, *s.*

Мжтило, *sn.* les troubles *m*, émotion *f*, ré-

volte, rébellion, agitation *f*, incendie *m*, émeute *f*, ameutement *m*, mouvement *m*, sédition, brigue *f*; || *fig.* le tumulte, le remuement et remuement.

МѢТІТІЛЕНЬ, *adj.* tumultueux; -лю-, -еusement; || révoltant, séditieux, rebelle, factieux; || *fig.* remuant.

МѢТОКЪ (*боза т.*), *sm.* la purée.

МѢТЯ, *va.* troubler; 1. *fig.* remuer; 2. (*хората*), faire révoler; 3. -са-, -вр. se troubler, se tourmenter; 4. *мѢТЯ* яйца, *v. imp.* elle couve.

МѢТОВА ГѢБА, *sf.* le mousseron; || *кѢТКА* поевяна съ -бы, la mousseronnière.

МѢХОВАТОСТЬ, *sf.* la villosité.

МѢХЪ, *sm.* plante, le lichen, le coton; 1. *Bot.* la mousse, la bourge; 2. (*на брадата*), poil follet *m*; 3. (*и на плодове*), le duvet; 4. (*и сладки*), lichen d'Islande; 5. съ — обрасълъ, moussu, *adj*; 6. пуца —, *v. imp.* il se cotonne; 7. обирање —, l'éמושage *m*; 8. сачево за очистеване дрвье отъ —, l'éמושoir *m*.

МѢХИЯ, *adj.* moussu; || *Bot.* lanugineux, cotonneux; || (*за пилци и плодове*), duveteux.

— *трѣндафилъ*, *sm.* rose moussueuse ou -sue *f*.
МѢЧЕНЕ, *sm.* le supplice, la torture, le tourment, la gêne; || *fig.* le martyre, le supplice; || *смертно* —, le dernier supplice.

МѢЧЕНИКЪ, *ица*, *s.* martyr, gre.

МѢЧЕНСТВО, *sm.* le martyre.

МѢЧЕНЬ, *adj.* difficile; -чю-, -ment; 1. pénible, malaisé, rude, fort, ardu, fastidieux, perplexe, de longue haleine *f*; 2. *fig.* épineux, scabrieux, de dure digestion *f*; 3. (*до смъртъ*), supplicié; 4. много —, laborieux.

МѢЧЯЛО, *sm.* le chevalet. [tuant]

МѢЧІТІЛЕНЬ, *adj.* inquisitorial, tourmentant,

МѢЧІТЕЛСКИ, *adj.* tyrannique; -скы-, -ment.

МѢЧІТЕЛСТВО, *sm.* la tyrannie.

МѢЧІТЕЛЪ, *sm.* un tyran, un tracassier, un questionnaire; || *fig.* un bourreau.

МѢЧНО, *adv.* pesamment, à peine; || *права* —, *va. fig.* coûter; || *мѢЧНО* ми е, *v. imp.* il feint.

— *дѢХАНЕ*, *sm. Méd.* l'orthopnée *f*, la dyspnée.
— *нѢРЪЧЕНЕ* (*на жунны буквы*), *sm.* la mutacisme.

— *пѢКАНЕ*, *sm. Méd.* la dysurie; || *докаченъ* отъ —, dysurique, *adj*.

— *рѢЖДАНЕ*, *sm. Méd.* la dystocie.

— *СТОПІТЕЛЕНЬ*, *adj.* *Chim.* réfractaire.

МѢЧНОТІЯ, *sf.* la difficulté, incident *m*, inconvénient, défilé, schibboleth *m*, angoisse *f*, ennui *m*, tristesse, impatience *f*; 1. *fig.* le noeud, noeud gordien *m*, margouillis *m*, cahot *m*; 2. *fam.* anicroche *f*, tu-autem *m*; 3. *ТАМЪ* е и -та, c'est là que jît le lièvre; 4. *БЕЗЪ* —, *adv.* tout seul.

МѢЧНОТІЯ, *sf. pl.* les épines *f*, la tracasserie; || *сборъ* —, *Jur.* l'involution *f*.

МѢЧЪ, *va.* torturer, tourmenter, marteler, bourreler, peiner, tyranniser, assomer, travailler, tracasser, infester; 1. (*и fig.*), martyriser; 2. *fig.* poursuivre; 3. *fam.* lutiner; 4. (*адски*), faire damner; 5. (*на колело прѣстѣлникъ*), rompre; 6. (*нѢКОГО*), tantaliser; 7. (*до смъртъ*), supplicier; 8. *мѢЧЯ* (*за мысль*), *v. imp.* elle trotte dans ou par la tête; 9. -са, *vr.* se tourmenter, languir, travailler et se —, s'évertuer, chercher à, faire; 10. *fig.* labourer; 11. (*на нусто*), se battre les flancs *m*.

МѢРО, *sm.* le chrême, les saintes huiles *f*;

|| *конкома съ* —, le chrisma; || *помазвамъ съ* —, *va. Théol.* confirmer.

— *ПОМАЗАНЕ*, *sm.* la chrismation, le sacre || *Théol.* la confirmation.

— *ПОМАЗАНЪ*, *adj.* sacré.

Н.

Н

Н (*енъ*), la quatorzième lettre de l'alphabet bulgare.

НА, *prép.* à, en, dans, pour, vers, sur, dessus, du (*pour* de le); || *interj.* ça! || *на!* главоболіе, *adv.* c'est le diable.

НАБАВИМЪ *си*, *vn.* ménager.

НАБАСКУВАМЪ, *va.* écharger.

НАБИВАМЪ, *va.* bousiller, armer; 1. *Mar.* buginer; 2. *pop.* retaper; 3. (*буквѣтъ по формата*), *Тур.* taquer; 4. (*съ варъ по-стѣленно*), épigeonner; 5. (*добрѣ нѢКОГО*), moudre de; 6. (*живакъ на огледало*), étamer; 7. (*мажъ съ мастило*), *Тур.* toucher; 8. (*замазвамъ*), calfeutrer; 9. (*съ землята*), planter; 10. (*измазвамъ*), ravalier;

Набирачъ

11. (*набождамъ на колъ*), empaler; 12. (*нѢКОГО*), meurtrir de coups.

НАБИВАМЕ (*замазваме*), *sm.* le ravalement, le calfeutrage; 1. (*сѣмъ отъ глина и вжглицца*), *Méall.* le brasque; || *измазвамъ съ* —, *va.* brasquer; 2. (*мастило на форма*), *Тур.* la touche; 3. (*на колъ*), l'empalement *m*.

НАБИРАМЪ, *va.* assembler; 1. (*накъ*), remonter; 2. *fig.* glaner; 3. *Тур.* composer; || (*изново*), recomposer. [composition]

НАБИРАНЕ, *sm.* les économies *f*; || *Тур.* la **НАБИРАЧЪ**, *sm.* *Тур.* un compositeur, un compositeur; || (*за направа на образы, пажини*), *Тур.* metteur en pages, *m*.

Набирване, *sf.* l'assemblage *m.*

Набирванеа, *sn. pl.* le francis et fronce *f.*

Набитостъ, *sf.* la solidité; | (*на платъ*), le résistance.

Набитъ, *adj.* solide; | (*за хеневиръ*), serré.

Наблизо, *adv. prép.* attendant à; | *adv.* à brûle-pourpoint.

Наблъсквама, *va.* fareir; | (*пъменето на орлжѣ*), *Artill.* refouler.

Набобско достоинство, *sn.* la nababie.

Набобъ (*индийски князь*), *sm.* un nabab.

Набодачъ (*за пенеа*), *sm.* un piqueur.

Нобождамъ (*месо*), *va.* piquer.

Наботка, *sf.* la fourchette.

Набочвамъ, *va.* barder; | (*на шизъ*), embrocher; | (*съ нбшо*), *fig.* entrelarder.

Набрана или Наложена работа, *sf.* l'incrustation *f.*

Набрани късове, *sm. pl.* pièces de rapport, *f.*

Набрашявамъ, *va.* enfariner.

Набрашнявъ, *adj.* farineux. [l'acompte *m.*

Наброены пары (*за смѣтка*), *sf. pl.* Com.

Набрѣтъ и рзо, *adv.* par écharpées, à la diable; | *fam.* bredi-breda.

Набрзепъ скицъ, *sm.* Peint. la croquade.

Набръчевамъ, *va.* rider, fraiser, francer, plisser; 1. *fig.* silloner; 2. *-ca, vr.* se rider; 3. *набръчваса, v. imp.* il se grippe.

Набръчване, *sn.* le francement, le plissement et plissage, la grimace; 1. *Med.* l'intertrigo *m.*; 2. (*на вода*), la ride; 3. (*за море*), *Mar.* le frein; 4. (*подъ очумѣ*), l'éperon *m.*; 5. *оглаждама* —, *va.* dérider; 6. *права* —неа върху вода, *va.* rider.

Набръченостъ, *sf.* la rugosité.

Набръченъ и чанъ, *adj.* ridé, rugueux, grimacier; 1. (*съ набръчване*), francé; 2. *Vol.* plissé; 3. *Mar.* 'houleux. [transparent.

Набръздена хартия (*за отдолу*), *sf.* le

Набръздене, *sn.* le dessein, le linéament, esquisse *f.*, tracement *m.*, crayon *m.*, construction *f.*; | *fig.* le croquis, le canavas.

Набръзденъ, *adj.* réglé; | *Anat. H. nat.* sillonné.

Набръздены книги (*клиничесто отъ наонакетом*), *sf. pl.* cartes tarotées *f.*

Набръздявамъ, *va.* dessiner, esquiser, croquer, régler, crayonner, figurer, configurer.

Набръздяване, *sn.* le plan, le projet, réglage *m.*, réglure *f.*; | (*земля на клѣтки*), *Agric.* le billonnage; | *гла* за —, le traceret et traçoir.

Набухалня (*у перачикѣ*), *sf.* la batte.

Набухкувамъ (*нбкого*), *va.* repasser; | *fam.* rosser.

Набѣдень, *adj.* inculpé, atteint, un accusé, *s.*

Набѣждама, *va.* accuser.

Набѣждане, *sn.* l'accusation *f.*

Набѣждачъ, *ка, s.* accusateur, euse.

Набѣдителенъ, *adj.* imputatif.

Набѣдливостъ, *sf.* l'inculpabilité *f.*

Набѣдливъ, *adj.* accusable, inculpable.

Набѣдявамъ, *va.* inculper, charger, arguer; | (*нбкого за*), taxer *de*; | —наместа (*единъ другъ*), *vr.* s'entr' accuser.

Набѣдяване, *sn.* l'imputation *f.*, inculpation *f.*

Набѣлъжвамъ, *va.* noter, ébaucher; | (*пжтъ*), *fig.* jalonner.

Набѣлъжване (*и -жка f.*), *sn.* la notation.

Набѣлъжежъ пржтъ, *sm.* la fiche.

Набѣлъжени мѣста (*по брѣгъ*), *sn. pl.*

Mar. les amers *m.*

Набѣлъжванеа, *sn. pl.* la 'chachure *f.*

Набѣлъжена хартия, *sf.* le poncis.

Набѣлъзене, *sn.* le tracement.

Набѣлнитъ, *adj.* turgescent et turgide.

Набѣбнувамъ, *vn.* *Med.* engorger.

Набѣбнуване, *sn.* la turgescence; | *Med.* l'engorgement *m.*

Навага или Вехня, *sf.* poisson, le gade.

Навадене (*на градина*), *sn.* l'irrigation *f.*; | *опръдъленъ за* —, irrigatoire, *adj.*

Навадително климало, *sn.* *Agric.* l'irrigateur *m.*

Наваксувамъ, *va.* grossir.

Навалене, *sn.* l'assaut *m.*, envahissement *m.*, charge *f.*; 1. (*атмака*), l'offensive *f.*; 2. (*начоваляне*), le razzia; 3. *Milit.* excursion *f.*, descente *f.*; 4. наука за — и отбранване на твърдини, l'aréotectonique *f.*

Навалителенъ, *adj.* offensif, invasif; —лно, -ivement.

Навалница, *sf.* l'encorement *m.*, le tas, at-trochement *m.*, flot *m.*; 1. *fig.* le peloton; 2. *Mar.* branle-bas de combat; 3. *fam.* la bagarre, la cohue.

Навалнивъ, *adj.* attaquant.

Навалявамъ, *va.* attaquer, assaillir, envahir, se lancer, encombrer, forcer, charger; 1. *Milit.* insulter; 2. (*изново*), *Milit.* recharger, redonner; 3. (*нбкого*), courir sur à; 4. (*върху нбкого*), charger; 5. (*на нбшо*), *fig.* faire la guerre à; 6. (*ненадѣно на нбкого*), surprendre; 7. (*върху врагъ -тъ*), *Milit.* foncer; 8. който —лява, attaquant *m.*, assaillant *m.*; 9. —ляватца, *vr.* s'amonceler.

Наваляване, *sn.* l'assaut *m.*, attaque *f.*, hostilité *f.*, agression *f.*, coup de main, charge *f.*, passe, course *f.*, amoncellement *m.*, choc *m.*; 1. *fig.* la botte; 2. *Milit.* l'insulte *f.*; | *извънъ прѣмѣжде отъ* —, 'hors d'insulte; 3. (*съ стѣлбы*), l'escalade *f.*

Навалямъ, *vn.* se hâter.

Навадене, *sn.* la distorsion.

Наведено, *adv.* obliquement. [en biais.

Наведеностъ, *sf.* le biais; —но, *adv.* de ou

Наведенъ, *adj.* penchant, oblique.

Наведжамъ и Навожъ —, *va.* incliner, pencher, baisser; | *-ca, vr.* s'incliner, se pencher.

Навеждане, *sn.* le penchement.

Навечеріе (на праздникъ), *sn.* la vigile.
Навивамъ (вжже), *va. Mar.* lover; || (опашка коса), *pop.* tignonner; || навиваса (за вжжя), *il se replie.*
Навигацинъ, *sf.* la navigation.
Навидень, *adj.* suivi.
Навиждамъ, *va.* visiter, aller trouver, courir; 1. (общини много пѣти), *se répandre dans le monde;* 2. (накъ), *revisiter;* 3. (рѣдко нѣкого), *negliger;* 4. (често), *sui-vre;* 5. (често ходи при), *fréquenter;* 6. което може са навиди, *fréquentable, adj.* 7. когого — даъ често, *fréquenté, adj;* 8. — ждамеса, *vr.* se voir.
Навидане, *sn.* la visite; || Богородично — (2 ѳул.), *la Visitation;* || често —, *la fréquentation.* [le tignon.
Навита опашка коса (у жени), *sf. pop.* — ортома, *sf. Mar.* la glène.
Навлазвямъ (въ чужда земя), *va. fig.* inonder.
Навлазване, *l'irruption f,* invasion *f;* 1. *fig.* l'inondation *f,* débordement *m;* 2. *Milit.* l'excursion *f;* 3. (войска), *incursion f.*
Навлечена земя (въ рѣка), *sf.* le relais.
Навло (навлѣмъ за ладія), *le naulage et nolis, l'affrètement m,* le port; 1. (нары), *le fret;* 2. давамъ съ — ладія, *va.* fréter; 3. стопанинъ, който дава ладія съ —, *Com.* un fréteur. [affréter.
Навлобсамъ (ладія), *va.* noliser; || *Mar.* навлобване, *sn. Mar.* le nolis ou nolissement; || *Com.* le fret.
Навлосовачъ, *sn.* un affréditeur.
Навмахинъ (бой по море), *sf.* la naumachie.
Наводнене (разливане вода), *sn.* l'inondation *f,* le déluge, la submersion.
Наводниливъ, *arp.* submersible.
Наводнявамъ, *va.* inonder, noyer, submerger.
Навождамса, *vr.* se baisser.
Навождане, *sn.* l'inclination *f.*
Навосчена връвь (у бутушари), *sf.* le chégnos.
Навощевамъ (по крайщата платъ), *va.* bougier.
Наврвявамъ, *va. Mar.* courir des bordées, *f.*
Наврвявка, *sf. Mar.* le bord.
Навртамса, *vr.* séjourner, résider, habiter, demeurer; || който са навърта, résidant, demeurant, *adj.*
Навртане, *sn.* la demeure, la résidence, occupation *f;* || (и мѣсто —), *le séjour;* || който има саягашно —, *à poste fixe m.*
Наврѣменена връсть, *sf.* la nubelité.
Наврѣмененъ, *adj.* mûr; || (стигналъ за женене), *fat.* mariable; || (на което е дошло почѣкъ-тъ), *Com.* échéable.
Наврѣменилъ, *adj.* aoté.
Наврѣменявамъ, *vn.* mûrir.
Навсждѣ, *adv.* partout, par monts et par vaux; 1. — дѣто, partout *od;* 2. отъ —, *de partout;* 3. комуто е — добръ, *fig.* ubiquiste.

Навсждѣ присждень, *adj.* omniprésent.
 — присждность, *sf.* l'omniprésence *f.*
 — сждность, *sf.* la toute-présence, l'ubiquité *f.*
Навыкнать, *adj.* habituel, sujet; || *fat.* coutumier.
Навыкувамъ, *vn.* s'habituer à, apprivoiser avec; 1. *fig.* façonner; 2. (на война или на оийскы трудове), *aguérir;* 3. (отъ малкъ на нѣщо), *sucer avec le lait;* 4. (на мжко нѣщо), *aguérir à;* 5. (нѣкого), *va. fat.* tympaniser; 6. (на нѣщо), *accoutumer, familiariser;* 7. (къмъ нѣщо), *se faire à, se familiariser avec, rompre à et se — à;* 8. (накъ на нѣщо), *réhabituer;* 9. (къмъ), *fat.* styler à; 10. (изново накъ), *se raccoutumer;* 11. — са, *vr.* s'accoutumer à; 12. (на новъ климатъ), *s'acclimater.*
Навыкъ, *sn.* l'habitude *f,* coutume, manière, pratique *f,* usage *m,* méthode *f,* mode, qualité *f,* ordinaire *m;* 1. *fig.* le pli; 2. (и ветъ —), *la routine;* || укъ по — нѣкого, *va.* routiner; || който дѣйствува по —, *routinier, adj;* 3. (на война), *l'aguerrissement m;* 4. (на работа), *triture des affaires, f;* 5. по —, *adv.* d'habitude.
Навыцы, *sn. pl.* les moeurs *f;* || — и обычай, *les us et coutumes, m.*
Наврѣно, *adv.* assurément. [dessus.
Наврѣренна страна или ч стъ, *sf. Mar.* le
Наврѣхнувамъ си (кракъ-тъ), *vn.* se détorde, se fouler; || (ржжа, кракъ), *se donner une entorse.*
Наврѣхнуване, *sn.* l'entorse *f;* || *Chir.* la détorse ou entorse; || (кракъ у колъ), *Vétér.* la mémarchure. [l'accroit *m.*
Наврѣждане (добытакъ), *sn.* le croît; || (стадо),
Наврѣвамса, *vn.* se froncer, froncer le sourcil, soulever, plisser et se —, se refroigner et se renfroigner; || *fat.* rechigner; || наврѣваса (за врѣмето), *v. imp.* il se couvre.
Наврѣване, *sn.* le froncement, le rechignement; || безъ —, *sans soulever.*
Наврѣсеность, *sf.* la morosité, la sévérité.
Наврѣсень, *adj.* rembruni, morne, morose, refrogné et renfrogné, hargneux, sévère; 1. *fig.* sombre, ténébreux, gourmé, empesé, rêche, noir; 2. *fat.* rechigné; 3. (за врѣмето), *trouble, couvert.* [monté, *m.*
 — човѣкъ, *sn.* un misanthrope; || *fig.* collet
Нагарямъ (джо на ладія), *va. Mar.* chauffer.
Нагизденъ, *adj. fat.* pimpant.
Нагласене (на часовникъ), *sn.* le remontage; 1. *fig.* l'harmonie; 2. ключъ за — часовникъ, *le remontoir;* 3. докарвамъ въ —, *va.* harmonier et harmoniser.
Нагласителенъ, *adj. Mus.* accordant.
Нагласителна таблица, *sf.* tableau concordantiel *m.*

Нагласливъ, *adj.* Mus. accordable.

Нагласовачъ, *sm.* un monteur; || (*на инстру-менты*), un accordeur.

Нагласывамъ, *va.* harmonier et harmoniser; 1. *fig.* catéchiser; 2. Mus. accorder; 3. (*часовникъ*), monter; 4. -*са*, *vr.* s'harmoniser.

Нагласяване, *sm.* Mus. l'accord *m.*; || (*на развала*), l'agrège et agrégement *m.*

Нагледвамъ и -глеждамъ, *va.* visiter, inspecter, observer, aider, gouverner, épier, garder; 1. (*пѣщо*), surveiller; 2. (*често пѣкого*), hantier; 3. който нагледва често, assidu auprès de; 4. -*са* (*всѣвъзможно*), *vr.* être aux petites soins, *m.*

Нагледване, *sm.* l'inspection *f.*, surveillance, intendance, garde, assiduité, cure, conduite *f.*; || *стоя подъ върло* —, *vn.* être sous la ferule *de*.

Нагледванеа, *sm. pl.* les soins *m.*

Нагледвачъ, *ка. s.* surveillant, ante; conservateur, trice; un garde, visiteur, proposé *m.*; || (*върху кѣщиа направа*), un piqueur; || (*върху работници*), un 'haleur.

Наговорене, *sm.* la persuasion.

Наговорителенъ, *adj.* persuasif.

Наговорникъ, *ница. s.* conspirateur, trice; un conjurateur, conjuré, comploteur, cabaleur, *m.*

Наговорници, *sm. pl.* la cabale.

Наговарямъ, *va.* persuader, débaucher, déconseiller, dissuader *de*, pratiquer, machiner; 1. *fig.* tramer; 2. *fam.* emboiser; 3. -*са*, *vr.* comploter, conjurer, s'aboucher; 4. който може са наговори, persuasible, *adj.*

Наговаряне, *sm.* la conspiration, le complot, faction *f.*, trame, brigue *f.*, abouchement *m.*; || *fig.* la cabale.

Наговарянеа, *sm. pl.* le pourparler.

Наговоръ, *sm.* la conjuration, la conspiration.

Нагонна свойщина, *sf.* l'instinctivité *f.*

Нагонни, *adj.* instinctif; -*но*, -*тивно*.

Нагонъ или Потникъ (*инстинктъ*), *sm.* l'instinct *m.*

Нагоренъ, *adj.* perpendiculaire; -*рно*, -*мент*; || -*рѣнъ* бѣлѣкъ (*на прѣстѣпникъ*), *sm.* la fêtrissure. [griller.

Нагорещавамъ, *va.* griller; || -*са*, *vr.* se

Нагорѣ (*възъ рѣка*), *adv.* à contre-mont.

Нагорѣвамъ (*прѣстѣпникъ*), *va.* fêtrir.

Нагоряване (*върху свѣщъ*), *sm.* le lumignon, le champignon.

Нагосты, *adv.* le regal.

Нагощавамъ, *va.* régaler.

Награмадивамъ, *va.* encombrer, amonceler.

Награмадиване, *sm.* l'encombrement *m.*

Награпявамъ (*права грапела по стѣна*), *va.* 'hérissonner ou 'hérisser.

Нагърбевамса, *vr.* fléchir.

Нагърбителна работа, *sf.* Com. virement de parties, *m.*

Нагрѣвалка, *sf.* le chauffe-lit, la bassinoire, le moine.

Нагрѣвамъ, *va.* recevoir.

Нагрѣване, *sm.* la caléfaction, le recuit et recuite *f.* [la léciniure.

Нагрѣздено, *sm.* la crénelure, la 'boche; || Bot.

Нагрѣздено или Назжбено колело, *sm.* Méc. le 'hérisson. [sinué.

Нагрѣзденъ (*за листіе*), *adj.* Bot. lacinié, — крайшникъ (*на монета*), *sm.* le crénelage. [neler.

Нагрѣздявамъ (*монета*), *va.* Num. cré-

Надавамъ, *va.* rallonger; || (*выкъ*), jeter un cri.

Надаване, *sm.* le rallongement.

Нададка, *sf.* la rallonge.

Надарявамъ, *va.* pourvoir.

Надваревачъ, *sm.* un concurrent.

Надварително, *adv.* concurrentement.

Надварямъ (*пѣкого*), *va.* gagner de vitesse *f.*; || -*са*, *vr.* concourir; || (*съ другого*), *fig.* faire assaut *de*.

Надварване, *sm.* la concurrence, le concours.

Надвє-натри, *adv.* l'acquit *m.*

Надвєчеръ, *adv.* sur la brune ou à la brune.

Надвивамъ и Наддв-, *va.* vaincre, triompher *de*, gagner; 1. *fig.* subjuguier, franchir, surmonter; 2. (*самъ себе-си*), se surmonter, se vaincre soi-même; 3. (*всичкитѣ спикки*), avoir ville gagnée *f.*; 4. -*са*, *vr.* pencher.

Надвиване, *sm.* la victoire, le triomphe, le gain; || *fig.* le trophée, le laurier, la palme.

Надвивателенъ, *adj.* vainqueur, surmontable; || *fig.* victorieux; -*лно*, -*еusement*.

Надвивачъ, *sm.* un vainqueur. [ment.

Надвивноосенъ, *adj.* victorieux; -*сно*, -*еuse*.

Надвигамъ, *va. fig.* relever; || -*са*, *vr.* se rengorger. [comber.

Надвигъ, *adj.* vaincu; || *бывамъ* —, *vn.* suc-

Надводна скала, *sf.* la vigie.

— *часть* (*на ладія*), *sf.* Mar. l'accastillage *m.*, encastillage *m.*, oeuvres mortes *f.*; || *прѣправяне на* —, Mar. le racastillage.

Надвѣсамъ, *va.* surplomber, déverser.

Надвѣсенъ, *adj.* abrupt.

Надграбначенъ, *adj.* Anat. sus-épineux.

Надгробенъ, *adj.* sépéral, funèbre, tumulal, tumulaire.

— *камыкъ*, *sm.* le sépulcre, la tombe.

— *памятникъ*, *sm.* le tombeau.

Надгробно или Лапидарно писало, *sm.* style lapidaire *m.*

Наддавамъ (*върху цѣна*), *va.* surenchérir:

|| -*са*, *vr.* se laisser entamer.

Наддаване, *sm.* la surenchère; || (*на мезатъ*), la mise.

Наддавателенъ, *adj.* adjudicatif.

Наддавачъ, *sm.* un adjudicateur, surenchérisseur *m.*; || (*на мазатъ*), un enchérisseur; || (*който дава новече*), le plus offrant, *m.*

Наддѣлительнѣ, *adj.* prédominant.
 Наддѣлительна сила, *sf. Méd.* la prédominance.
 Наддѣлямъ, *va.* prédominer, vaincre.
 Надебелявамъ, *vn.* engraisser, grossir; || *fat. empiffrer.*
 Надебеляване, *sn.* l'épaississement *m.*, le renfort; || *Archit.* le renflement. [pain.
 Надзалатане (въ ломберна игра), *sn.* le pou.
 Надзирамъ, *va.* surveiller, éclairer; || *Jur.* compulser. [intendance *f.*
 Надзиране, *sn.* la surveillance, l'inspection *f.*
 Надзирателно опредѣлене, *sn. Jur.* le compulsoire.
 Надзирачка, *sf. fig.* une chaperone.
 Надзирачъ, *ка, s.* inspecteur, trice; surveillant, ante; un promoteur, un proposé; 1. (върху добрый рѣдъ въ Атина), un sophroniste; 2. (на запрены въ терсана), un argousin; 3. (върху пкшица), un voyer et commissaire —, *sm*; 4. (върху работницы), un chef d'équipe.
 Надплевамъ (изново книга), *va.* rebrocher.
 Надрѣ (подножна точка), *sm. Astr.* le nadir.
 Надказвамъ (купуването за придобивка), *va. fig.* ferrer la mule.
 Надкъртуна цина, *sf. Anat.* le perierâne.
 Надкрыліе (у буболечки), *sn. H. nat.* l'élytre *m.*
 Надлъженъ, *adj.* longitudinal; || надлъжь, *adv.* -lement; || заплитане -жь колосе, la longriné. [tangage.
 Надлъжно клатене (на ладя), *sn. Mar.* la
 Надминувамъ, *va.* dévancer, surpasser, passer, prévenir, l'emporter sur; 1. vaincre, primer, donner ou faire prendre le change; 2. *fig.* dépasser, surmonter, damer le pion à; 3. (нѣкого), *fig.* encherir sur.
 Надминуване, *sn.* la prépondérance, la supériorité.
 Надминувателнѣ, *adj.* surmontable.
 Надминителнѣ, *adj.* transcendant.
 Надминителна стѣпень, *sf. Gram.* superlatif, *adj. m.* [prévéance.
 Надминителность, *sf.* la transcendence, la
 Надовлачамъ (земля), *va.* rapporter.
 Надовлачане, *sn.* l'alluvion *f.*
 Надовлечена земля, *sf. Géol.* le diluvion.
 Надовлеченъ, *adj. Géol.* alluvien et -vial.
 Надоудвамъ, *va.* fatiguer; 1. *fig.* embêter; 2. (нѣкому), excéder, ravander; || *fig.* talonner.
 Надокарвамъ, *va.* exciter, versciter.
 Надолнина, *sf. Géogr.* le versant.
 Надолнице, *sn.* la concavité.
 Надолу [на —, *adv.* le long, tout le long, au long de, par dessous; 1. на — и направо, en long et en large; 2. вървя — край нѣщо, *vn.* longer; 3. вървя на —, *vn. Mar.* élonger (voyez Низъ).

Надохождане, *sn.* l'incursion *f.*
 Надочна дльбчинка, *sf.* la salière.
 Надирамъ (за нѣкоя точка), *vn.* contro-verser.
 Надиране, *sn.* la controverse.
 Надиравамъ (на редовенъ), *va.* surcharger.
 Надрасколявамъ, *va.* crayonner, ébaucher.
 Надрасколене, *sn.* la délinéation; || видъ — (ескизъ), la pochade.
 Надрасцевамъ, *va.* croquer.
 Надробене, *sn.* le mercelement, la comminution.
 Надробявамъ, *va.* fractionner, morceler, bré-siller; || *fig.* démembrer.
 Надрѣбренъ, *adj. Anat.* sureostal. [salière.
 Надскобна дльбчинка (у лодіе), *sf.* la
 Надтегване, *sn.* la prépondérance.
 Надтегвателнѣ, *adj.* prépondérant.
 Надтегнать, *adj.* las de.
 Надтегнувамъ, *vn. Phys.* graviter.
 Надтурвамъ, *vn.* chicaner.
 Надтурка, *sf.* la chicane. [guichure *f.*
 Надувалце (у ловецки розъ), *sn. Vén.* l'en-
 Надувамъ, *va.* souffler, enfler, boursouffler, gonfler; 1. (въздухъ въ тѣло), insuffler; 2. (изново), regonfler; 3. (изново платната), *Mar.* reventer; 4. (писало, слово), *fig.* guinder; 5. -са, *vr.* s'enfler, gonfler, se guinder, renfler, se donner des airs, se pré-lasser, boudier, bouffer, se targuer de; 6. *fat.* se carrer, faire jabot *m*; 7. *fig.* faire la roue; 8. надуваса (за сърдцето), *v. imp.* il se dilate; 9. правя да са надуятъ платната, *va.* éventer.
 Надуване, *sn.* le gonflement, emphase *f.*, bouderie *f*; 1. (въздухъ въ тѣлото), *Méd.* l'insufflation *f*; 2. цѣва за — месо, le bouffoir; 3. — и испадане (на морето), *Mar.* fluier et refluxer; 4. снамаъ отъ -то, *vn.* se dégonfler. [à vent, *m.*
 Надувателнѣ инструментъ, *sm.* instrument
 Надувачъ, *sm.* un souffleur.
 Надумувамъ (за побѣгане), *va. Milit.* em-
 Надумувачъ (за побѣгане), *sm.* un em-
 Надувачъ.
 Надуниченъ, *adj.* troué.
 Надута възглавничка (за подъ рокля),
sf. le vertugadin.
 Надутобузять, *adj.* jœuffu.
 Надуто и пусто слово, *sn.* la rhétorique
 Надуто писало, *sn.* le phébus.
 Надутость, *sf.* l'orgueil *m.*, emphase *f*; 1. (на писало), le boursoufflage; || *fig.* la bour-souffure, enflure du style, bouffissure *f*; 2. *fat.* le pathos; 3. (въ грьдѣтъ на конь), *Vétér.* l'avant-coeur *m*; 4. унищожавамъ —, *va.* désenfler.
 Надутѣ, *adj.* pompeux, déclamateur, em-phatique, ampoulé; 1. (за писало), bouffi; || *fig.* boursoufflé; 2. пишъ съ -дуто писало, *va. fig.* pomponner son style.

Надутъ мѣхуръ, *sm.* le ballon.
 Надуты рѣчи, *sf. pl.* la déclamation.
 Надъ, *prep.* dessus, au dessus de, sur, en
 samont de; | — това, *adv.* là dessus.
 Надырница, *sf.* l'arrière m.
 Надыръ, *adv.* en arrière.
 Надѣжба, *sf.* l'espérance *f.*, espoir *m* (*sans*
pluriel), la ressource; 1. *fig.* la passe, la
 perspective; 2. (*за обриване*), grâce ex-
 pectative *f.*; 3. изгубвамъ —, *vn.* se saisir;
 4. пѣмамъ — за оздравяне на болный, *vn.*
 désespérer d'un malade; 5. въ —, en ex-
 pectative; | *fig.* en herbe *f.*
 Надѣжбень, *adj.* affidé.
 Надѣжбливъ, *adj.* espérable.
 Надѣлене (*на цифри*), *sm.* *Arithm.* la tranche.
 Надѣлямъ, *va.* partager.
 Надѣвамъ, *va.* chausser; | (*ботушы*),
 se chausser. | douille *f.*
 Надѣница, *sf.* la saucisse, le saucisson, an-
 Надѣяне, *sm.* la croyance.
 Надѣяса, *vr. vn.* espérer, s'attendre à, se
 promettre; | който са надѣе или чѣка за
 мѣсто, expectant, *adj.* [concomitance.
 Наедно, *adv.* concurremment; | *Theol.* par
 насъжвамса, *vr.* se 'hérisser ou se 'héris-
 soner.
 Наемамса (*за нѣкого*), *vr.* répondre (*voyez*
 Наемамса).
 Наемателень (*на което може са нае нѣ-
 кой*), *adj.* risquable. | garant, ante.
 Наемникъ (*кефилю t.*), ница, *s.* répondant,
 Наемничество, *sm.* la caution, la garantie.
 Нажабурквамса, *vr.* gargariser et se —, *vr.*
 Нажабуркване, *sm.* le gargarisme *f.*
 Нажалень, *adj.* triste, affligé, chagrin, dol-
 lent, désolant, attristant, mélancolique, peiné,
 gémissant, lugubre, contrit; | nébuleux, fu-
 nèbre, noir.
 Нажаливамъ, *va.* chagriner, contrister; |
fig. ulcérer; | —са, *vr. fam.* s'apitoyer sur.
 Нажаливане, *sm.* le chagrin, angoisse *f.*
 Наждамъ, *va.* gallonger.
 Нажежавамъ, *va.* recuire; 1. (*желѣзо*), faire
 rougir; | (*млого*), surchauffer; 2. нажежа-
 ваа (*за желѣзо*), *v. imp.* il rougi.
 Нажежаване и Нажежене, *sm.* le recuit et
 recuite *f.*; 1. (*на тѣло*), *Chim.* l'ignition *f.*
 2. (*до побѣлене*), l'incandescence *f.*; 3. (*го-
 ълама стѣпень на горещина*), la chaude.
 Нажежачъ (*на гърчацы въ монетенъ дворъ*),
sm. un recuiteur.
 Нажежено желѣзо, *sm.* cautère actuel *m.*; |
Chir. le bouton; | гора съ —, *va.* cautériser.
 Нажежень, *adj.* ardent; | (*за желѣзо*), rouge;
 | (*до побѣлене*), incandescent.
 Назавѣтъ, *adv.* à l'abri.
 Назадъ, *adv.* arrière, en arrière.
 Назване, *sm.* la qualification; | (*на дѣло*),
Jur. l'intitulé *m.*

Названъ, *adj.* nommé.
 Назиждамъ, *va. fig.* édifier; | —ждатеа (*единъ
 другъ*), *vr. fig.* s'édifier.
 Назиждаене, *sm. fig.* l'édification *f.*
 Назидителень, *adj.* édifiant.
 Назначавамъ, *va.* nommer, proposer, affec-
 ter, fixer, allouer, libeller; 1. (*въ длъж-
 ностъ*), pourvoir; 2. (*именно*), spécifier;
 3. (*побѣга*), *Jur.* préfinir.
 Назначене, *sm.* la nomination, allocation *f.*,
 règlement; | (*и мѣсто* —), le destination.
 Назначень, *adj. Jur.* préfix; | (*на церковно
 мѣсто*), un nominataire,
 Назовавамъ, *va.* nommer, qualifier de, traiter.
 Назобивамъ, *va.* repaître. | le grénétis.
 Назърненъ украинникъ (*у монета*), *sm.* le
 Назърнявамъ, *va.* grener; | (*извадена кожа*),
 greneler.
 Назъбевамъ, *va.* denteler, ébrécher; | (*ко-
 лело*), endenter, créneler.
 Назъбеване, *sm.* la crénelure.
 Назъбена или Нагръздена работа, *sf.*
 la dentelure. | *sm.* la noix.
 Назъбено колело (*у кахлява воденица*),
 Назъбень, *adj.* denté et dentelé.
 Наивень, *adj.* naïf; -вно, -ivement.
 — пачинъ, *sm.* le naïf.
 Наивното, *sm.* le naïf.
 Наивность, *sf.* la naïveté.
 Наивны рѣчи, *sf. pl.* la naïveté.
 Наизколо, *adv.* autour.
 Наимамса, *vr.* risquer et se —, s'aventurer,
 oser, se permettre, se promettre; | (*за
 нѣкого*), répondre. | [grevé].
 Наименованъ наследникъ, *sm. Jur.* un
 Наименовачъ (*на мѣсто*), *sm.* un nominateur.
 Наиръ (*индийски дворяникъ*), *sm.* un naïre.
 Наистина, *adj.* en réalité, réellement, effec-
 tivement, en effet, certes, plaisanterie à
 part, à coup sur, tout de bon; 1. *interj.*
 par mon chef; 2. *adv. fam.* ma foi, par ma
 foi; 3. примамъ за —, *va.* prendre au sé-
 rieux *m.*
 Найтовъ, *sm. Mar.* la vulture et velture.
 Най-богатый човѣкъ, *sm. fig.* coq de vil-
 lage, *m.*
 — вече, *adv.* en général ou généralement.
 — висока стѣпень, *sf. fig.* le comble; |
 (*на голѣмина*), *Mathém.* le maximum.
 — висока точка, *sf. Astr.* point culminant
m. | *fig.* l'apogée *m.*
 — въшняя точка (*върху славата*), *sf.*
 — върень, *adj.* à toute épreuve.
 — върень човѣкъ (*на голѣнецъ*), *sm.*
 favori, ite, *v.* | le maximum.
 — голѣма стѣпень или цѣна, *sf. fig.*
 — дебелый гласъ, *sm. Mus.* (*voyez Басъ*).
 — доброто, *sm.* le meilleur.
 — добъръ, *adj.* meilleur (plur plu bon);
 | — добрый, *super.* le meilleur.

Най-долень, *adj.* dernier, infime.
 — **долно състояние**, *sn.* l'infinité *f.*
 — **долното сито** (*на воденица*), *sn.* le dodinage.
 — **достойно забѣлжителна часть** (*въ дѣло*), *sf.* le plus beau de l'histoire.
 — **къс пѣтъ**, *sm.* le court.
 — **млад животин или дѣте**, *sn.* le colot.
 — **младый членъ** (*въ община*), *sm.* un colot.
 — **малка стѣпень**, *sf.* le minimum.
 — **мженка трошица**, *sf.* la corpuscule;
 — **шичень**, *culaire, adj.* [la morte-eau.
 — **низка вода** (*при отливъ*), *sf.* Mar.
 — **никакъвъ**, *adj.* dernier.
 — **новъ**, *adj.* frais.
 — **отгорно листо**, *sn.* Bot. l'étendard *m.*
 — **последни прѣдѣды**, *sm. pl.* les arrière-neveux *m.*
 — **противень човѣкъ**, *sm. fig.* bête noire ou d'aversion, *f.*
 — **прѣдень**, *adj. fig.* le plus 'huppé.
 — **сетивъ**, *adv.* en définitive, en dernier lieu, au bout du compte, en dernière analyse, à la continue.
 — **тънъкъ**, *adj.* Com. extra fin.
 — **тънки жици** (*на връвъ*), *sf. pl.* l'âme *f.*
 — **харно куче**, *sn.* le clef de meute.
 — **хубава вълна**, *sf.* mère laine *f.*
 — **хубавото**, *sn.* le choisi.
 — **хубавъ маргаръ**, *sm.* la burgandine et naere burgandine.
 — **хътеръ**, *adj. fig.* le plus 'huppé.
 — **честень**, *adj.* à toute épreuve.
Накадявамъ, *va.* parfumer.
Накапвамъ, *va.* instiller.
Накаленъ (*съ стомана*), *adj.* acéré.
Накарвамъ, *va.* induire; || (*да работятъ*), mettre à l'oeuvre *m.*
Накараванъ, *sm.* l'induction *f.*
Накачевамъ *va.* combler de; || (*новы струны на цигулка*), remonter.
Накиснать, *adj. fig.* imbu de.
Накиснувамъ, *va. Méd. Chir.* macérer; 1. (*у вода ленъ*), rouir; 2. *накиснува* (*за хлѣбъ*), *v. imp.* il trempe; 3. *накиснува*, *v. imp.* il s'imbibe, il s'imprègne.
Накиснуване, *sn.* l'infusion *f.*, imbibition, imprégnation *f.*; 1. *Pharm.* la madéfaction; 2. (*ленъ*), le rouissage, le rui; 3. *мѣсто за — ленъ*, le routoir; 4. *пѣля съ вода за —*, *va.* comburger.
Накитевамъ, *va.* assortir, fraiser.
Накитеване, *sn. fig.* l'étalage *m.*
Накитевъ, *adj.* assorti.
Накичевамъ, *va.* orner, embellir, revêtir, couronner de, enjoliver, habiller, parer, garnir, meubler de, tapisser, farder, ragréer; 1. *fig.* décorer, enrichir de, broder; 2. *fat.* pomponner, se 'harnacher; 3. (*съ дрѣбны*

украсеи), historier; 4. (*съ китка отъ пера*), empanacher; 5. *-са, vr.* se couronner, se parer, faire sa toilette, s'équiper, s'ajuster à *ou* avec; 6. *fig.* se décorer de; 7. *fat.* se pomponner; 8. (*сѣвшю*), *fat.* se requinquer.

Накичеванъ, *sn.* l'ornement *m.*, embellissement, parement *m.*, garniture, parure *f.*, enjolivement, agrément, ragrément *m.*, préciosité *f.*; 1. *fig.* la broderie; 2. *Archit.* l'abaque *m.*; 3. *права прѣмлого — на пѣщо, va.* manier; 4. *снемамъ —*, *va.* déparer; 5. *свалямъ отъ глава — то, va.* décoiffer; || *свалямъ си —*, *vn.* se décoiffer; 6. *безъ —*, rustique, *adj.*; || *fig.* *vu.*

Накичевачъ, *sm. fat.* un enjoliveur.

Накиченецъ, *sn.* l'enjolivure *f.*

Накичень, *adj.* doucereux, précieux; || (*за писало*), *fig.* musqué.

Накичителень, *adj.* parant.

Накладамъ (*огнь*), *va.* faire du feu.

Накладане (*огнь*), *sn.* l'allumage *m.*

Наклеивамъ, *va.* encoller, engluer; || (*платно*), bourganeur.

Наклеиване, *sn.* l'encollage *m.*; || (*хартия*), le collage.

Наклепъ, *adj. Méd.* agglutinatif.

Наклонене, *sn.* l'inclinaison *f.*, le penchant, tandance, propension *f.*; 1. *Gram.* le mode; 2. (*съ глава*), l'inclination *f.*; 3. (*на растена къмъ слънцето*), Bot. la nutation; 4. (*къмъ спадане*), le déclin.

Наклонень, *adj.* penchant, penché, disposé à, enclin à; 1. (*къмъ пѣщо*), porté à, prêt; 2. (*къмъ пландѣ*), inclinant; || *слънчевъ часовникъ —*, l'incliné *m.*

Наклонность, *sf.* vocation pour, nature, qualité *f.*, génie *m.*; 1. *fig.* inclination (à, pour), pente à, proclivité, attache *f.*; 2. (*къмъ*), un goût de, pour; || *fig.* le penchant; 3. (*къмъ пѣщо*), *fig.* la propension.

Наклонявамъ (*клоня*), *vn.* pencher, affectionner, coucher; || *наклонень е, v. imp.* il incline et il s'incline.

Наклонявъ, *adj.* inculpé, intimé; 1. *Jur.* prévenu, défendeur; 2. *отговори на —*, les défenses *f.*; 3. (*сѣмъ*), *vn.* être in reatu *m.*; 4. *както ведя —*, *adv.* préventivement.

Наклопвамъ, *va.* accuser, inculper.

Наклопване, *sm.* l'inculpation *f.*; || *Jur.* la prévention.

Наковаличка (*у косачъ*), *sf.* l'enclumette *f.*; || (*ржича*), l'enclumeau et enclumot *m.*

Наковалия, *sf.* l'enclume *f.*; *-ненъ*, d'enclume; || la forge, le bel-outil (*pl.* beaux-outils); || (*съ два края или рога*), la bigorne.

Наколѣничване, *sn.* Vén. la cavée.

Накосена трѣва, *sf.* la fauche.

Накривиса, *v. imp. Mar.* il est à la bande.

Накрывка, *sf.* le chapeau.
Накрывямса, *vr. fam.* démaigrir.
Накърмявамъ, *va.* engraisser.
Накърмяване, *sn.* l'engraissement *m.*
Накрѣстосана драскулка, *sf.* la contre-hachure.
Накрѣсть, *adv.* carrément.
Накрѣтева ми са, *v. imp.* je suis dégoûté *de.*
Накупувамъ си, *vn.* se fournir.
Накъсвамъ, *va.* tronçonner.
Накъсо, *adv.* en abrégé.
Налагалка, *sf. Pharm.* l'épithème *m.*
Налагамъ, *va.* supposer; || (*съ топло*), fomenteur; || (*нова данъ нѣкому*), réimposer.
Налагане, *sn.* la charge; || *Chir.* embrocation *f.*
Налбантинъ, *sm. t.* (voyez Подковачъ).
Наливамъ, *va.* verser, infuser, remplir; 1. (*вино или вода*), verser à boire; 2. (*много вода на вино*), poayer; 3. (*турямъ вода въ вино*), mettre; 4. (*изново*), reverser; 5. *-са*, *vr.* s'infuser, se remplir; 6. (*на снагата*), démaigrir.
Наливане (вода на numia), *sn.* l'adultération *f.* [ote *f.*
Налимъ, *sm.* poisson, la barbotte, lotte *et*
Налитамъ, *va.* insister sur, disputer.
Налитане, *sn.* l'insistance *f.*, instance *f.*
Налитно, *adv.* instamment.
Налогъ, *sm.* la taxe, le tribut, la charge; || (*шлудадѣ т.*), la subvention; || (*на numia*), l'acécise *f.*
Налѣгамъ, *va.* pousser, presser, opprimer, serrer; || (*за нѣкого*), insister sur; || *-са*, *vr.* se presser.
Налѣгане, *sn.* l'insistance *f.*, oppression *f.*; || *Phys.* la pression.
Налѣване, *sn.* *Phys.* la juxtaposition.
Налѣватса, *v. imp.* *Phys.* ils se juxtaposent.
Налѣпена работа (столарска), *sf.* le placage; на —, de placage. bourder.
Налѣгамъ, *vn.* accroire, la belle belle; || *pop.*
Налѣжы, *sm. pl. t.* le socque.
Намазана примка (съ клей за пилци), *sf.* le pipeau.
Намазевамъ, *va.* enduire; 1. (*съ мазъ*), engraisser; 2. (*съ нѣщо*), emboire; 3. (*съ тлъстини*), oindre; 4. (*съ цѣтмилъ*), *Peint.* empâter.
Намазване, *sn.* le graissage, encollage *m.*; 1. *Chir.* embrocation *f.*; 2. (*съ цѣтмилъ*), mettage en couleur *m.*; || *Peint.* l'empâtement *m.*
Намалене, *sn.* la diminution, le declin, déchet *m.*
Намалявамъ, *vn.* diminuer *et* se —, décroître, déchoir, dépérir, décliner, rabattre, user, se retirer; || (*бѣда*), *va.* *Jur.* atténuer; || (*въ тегло*). *Com.* discaler.
Намаляване, *sn.* la déperdition.
Намигамъ (нѣкому), *va.* jouer de la prune; || *fam.* reluquer.

Намитноване, *sn.* l'oeillade *f.*, insinuation *f.*
Намирамъ и -мѣрвамъ, *va.* trouver, dénicher, attraper, pourvoir de, procurer; 1. fournir, découvrir, recouvrer, valoir, ménager, se voir, rejoindre; 1. (*за себе-си*), se procurer; 2. (*изново загубеното*), retrouver; 3. (*нѣсто нѣкому*), caser; 4. (*най-добро срѣдство*), *fig.* trouver le joint; 5. (*нѣкого*), rencontrer; 6. (*нѣкому нѣщо*), faire obtenir; 7. (*причина съ*), se rejeter sur; 8. *-са*, *vr.* se trouver, exister, figurer, vivre, être; 9. (*добрѣ*), être de garde *ou* de bonne garde; 10. (*добрѣ или злѣ*), coiffer bien *ou* mal; 11. (*на пѣтъ*), s'acheminer; 12. намираса, *v. imp.* il existe; 13. намирамеса, *pl.* se rencontrer. [ment.
Намиране, *sn.* la découverte, le recouvre-
Намирамса и -мѣрамса, *vr.* se compliquer.
Намокревамъ, *va.* mouiller, humecter, imbiber, tremper, retremper, improprier.
Намокраване, *sn.* le mouillage, décatissage *m.*; || (*хартія*), *Tur.* le trempage.
Намокренъ, *adj.* tout trempé.
Намотавамъ, *va.* dévider.
Намотаване, *sn.* le dévidage.
Намразевамъ, *va.* indigner, se désinfatuer; || (*нѣкого безъ причина*), prendre en grippe, *f.*
Намыслевамъ, *vn.* s'imaginer, s'aviser *de.*
Намыслено дѣло, *sn.* le fait-exprès.
Намѣра, *sf.* la réserve; || за —, de rechange.
Намѣрчка (на подойници), *sf.* une recommandaresse.
Намѣрвачъ, *sm.* un trouveur.
Намѣрене, *sm. fam.* la trouvaille.
Намѣренъ, *adj.* découvert; || *Jur.* adventif.
Намѣрливъ, *adj.* trouvable.
Намѣвамса (въ нѣщо), *sr.* s'ingérer *de ou* dans, s'embarasser dans, s'embarquer (voyez Намисамса).
Намѣсване (въ нѣщо), *sn.* *Jur.* l'ingérence *f.*
Намѣстевамъ, *va.* installer, placer; 1. (*на длъжностъ*), revêtir; 2. (*искључено*), *Chir.* réduire; 3. (*накъ*), rétablir, restaurer, restituer; 4. (*накъ на имотъ нѣкого*), réintégrer; 5. (*отправяль накъ*), remboîter; 6. (*си накъ искљученото*), *vn.* se remboîter; 7. *-са*, *vr.* s'installer, se placer, se caser; 8. *fam.* s'ancreur *ou* se mouiller; 9. (*накъ*), se replacer.
Намѣстеване, *sn.* le placement, installation *f.*; 1. (*на искључено накъ*), le remboîtement; 2. (*на косту*), *Chir.* la réduction; 3. (*накъ*), le rétablissement, restitution *f.*, replacement *m.*; 4. (*накъ на нѣщо*), la réintégration; 5. уштителна кантора за —, bureau de placement, *m.*; 6. грыжяльникъ, ница за —, *s.* placeur, euse.
Намѣстевачъ, *sm.* un rétablissement, un restituteur.

- Намѣстень актеоръ**, *sm. Théât.* la doublure.
Намѣстляивъ, *adj. Chir.* réductible.
Намѣстникъ, *sm.* un lieutenant, un vicairé;
 1. *fig.* un second; 2. (който е на мѣсто
 на Другого), un remplaçant; 3. (на едного
 легата), un ablégat; 4. (субделегатъ), un
 subdélégué.
Намѣстнически, *adj.* vicarial.
Намѣстничество, *sm.* la lieutenantance, gou-
 vernement *m.*, ethnarchie *f.*, vicariat et -cairie
f.; || (въ Испанія), la capitainerie.
Намѣсто, *adv.* au lieu de, au ou à défaut
 de, tant s'enfaut que, en guise de; 1. — да,
 conj. au lieu de, loin de, bien loin de ou
 que; 2. — това да, conj. bien loin de, bien
 loin que; 3. — него, en retour de.
Намѣтъ, *sm.* la jettée, la pile; || галвани-
 чески —, pil voltaïque ou galvanique.
Намѣтамса (съ нѣщо), *vr. fig.* voiler de.
Намжъзъ, *sm. t* (voyez Пулсъ).
Нанадолнице, *sm.* la calade.
Нанизвамъ, *va.* enfilez, boucler.
Нанизване, *sm. fig.* le chaîne.
Нанизъ, *sm.* le collier, le carcan; 1. *fig.* l'en-
 chaînement *m.*; 2. (за произведене отъ
 искусство), l'enchaînement *f.*; 3. давамъ — на
 годеница, *va.* douer.
Наопаке, *adv.* à contre-biais, tout de tra-
 vers; 1. *fig.* à ou au rebours, à rebrousse-
 poil, à contre-poil, à contre-sens; 2.
Géom. renversé; 3. (прѣдното назадъ а
 задното напредъ), sens d'avant derrière;
 4. рѣшъ или чешъ — власт-тъ или
 козината, *va.* rebrousser; 5. и —, vice-
 versâ; 6. — то, *sm. fig.* le rebours.
Наопаченъ, *adj.* inverse; || печѣтамъ —пачно
 щампа, *va.* contre-tirer.
Наопачна страна (на камыкъ), *sf.* le dé-
 lit; || налагамъ отъ — камане, *va.* déliter.
Наостревамеа, *vr. fig.* s'aiguiser.
Напето, *sm.* la braverie.
Напеть, *adj.* merveilleux, minaudier; adonis
m.; un incroyable; 1. *fig.* un lion; 2. *fam.*
 un roupin; miriflore, pimpant *m.*; 3. той
 е —, *fig. fam.* c'est la fleur des pois *m.*
 — човѣкъ, *sm.* un fashionable.
Напечѣтана буква, *sf.* lettre moulée;
 — книга (тайна), *sf.* Тур. le marron.
Напечѣтаното, *sm. pop.* le moulé.
Напечѣтвамъ, *va.* imprimer, empreindre;
 || (листъ), tirer; || (съ ржка), Тур. re-
 pousser.
Напечѣтване, *sm.* l'empreinte *f.*, le tirage; ||
 (върху восакъ), l'estype *f.*; || снемамъ —
 отъ щампа, *va.* décalquer.
Напечѣтка, *sf. fig.* le cachet.
Напивамса, *vr.* boire, se gorger de, s'ab-
 reuver; || *fig.* s'enivrer de; || *pop.* ivrognier.
Напиване, *sm.* l'ivrognerie *f.* [senlit].
Напикаване (въ постелка), *sm. fam.* le pis-

Напипамса, *vr. fig.* suer sur.

Напипане (при ходене на окъ), *sm. Méd.*
 le ténésme; || съ — (за болезъ), *Méd.*
 tensif, *adj.*

Написанъ (крѣво, деликато, за месо, за
 снага), *adj. Point.* morbide; || (своержно),
Jur. olographe.

— листъ (съ вѣстия), *sm.* carte de restau-
 рация
Написвамъ и —сувамъ, *va.* écrire, étiqueter,
 coucher par écrit; 1. (гербъ на нѣщо), armo-
 rier; 2. (изново), récrire; 3. (на кжсо), ré-
 digiger; 4. (съ понапрѣвненъ брой писмо),
 antidater; 5. (по форма), *Jur.* libeller.

Написъ, *sm.* le catalogue, étiquette *f.*; 1.
 (на пары), le bordereau; 2. съставямъ
 или правя —, *va.* cataloguer; 3. съста-
 вяне —, le catalogement.

Наплата (на колело), la jante, le cercle; ||
 станъ или тежяхъ за праване —лать, la
 jantière.

Наплатывамъ, *va.* étoffer; || (колело съ же-
 лѣзень обръчъ), embattre et embatre.

Наплатыване (съ желѣзень обръчъ), *sm.*
 l'embattage et -batage *m.*; || трапъ за —,
 l'embattoir *m.*

Напластывамъ (въ зимикъ едно възъ
 друго бурета съ вино), *va.* gerber.

Наплащамса, *vr.* se payer.

Наплесквамъ, *va.* barbouiller.

Наплескване, *sm.* le barbouillage.

Наплещивамъ, *va.* fouetter.

Наплескувамъ, (въ рѣка), *va.* guéer.

Наплитамъ (шжета), *va.* tricoter.

Напълневамъ и —нямъ, *va.* emplit, remplir,
 garnir, farcir; 1. (съ бодли), herisser de;
 2. (съ връхъ), combler; 3. (изново), regar-
 nir; || (оржжие), recharger; 4. (порель),
 fat. engrosser; 5. (съ), inonder de; 6.
 —са, *vr.* s'emplit, se remplir, se garnir; 7.
 напълневаса съ бодли, *v. imp.* il se herisse.

Напълневане и —лене, *sm.* le chargement;
 || който става за —, *Chir.* réplétif.

Напълненъ, *adj.* chargé, plein, pétri de; 1.
fig. imbu de; 2. *fam.* meublé; 3. (съ нѣщо),
 semé de.

Напоене, *sm.* l'humectation *f.* [enfariné].

Напоенъ, *adj. fig.* imbu de; || (съ мисль),

Напоилнъ (поето може са накисне), *adj.*
Phys. imprégnable.

Напоителнъ, *adj.* humectant.

Наполовина-раздѣленъ, *adj.* mi-parti; ||
 дѣля наполовина, *va.* mi-partir. [poléon *m.*

Наполеонъ (жѣлтица, 85 гроша), *sm.* на-

Напоневамъ, *va.* rappeler, faire souvenir
 de, attaquer; 1. *fig.* retracer; 2. (за нѣщо),
 mentionner, parler de; 3. (нѣкому за нѣщо),
 rafraîchir la mémoire de; 4. азъ си —, *vr.*
 il me ou il m'en souvient.

Напомневане, *sm.* le souvenir, la mention,
 le memento; || *fig.* la cicatrice.

Напомнителенъ, *adj.* mémoratif.
Напомнително букварче, *zn.* *Com.* le carnet.
Напорѣжвамъ, *va.* insulter.
Напорѣзвамъ (на кожа), *va.* *Chir.* scarifier.
Напорѣзване (за кожа), *zn.* *Chir.* la scarification.
Напоивамъ, *va.* humecter, aviner; 1. *fig.* imprégner; 2. *-са, vr.* s'humecter; 3. *напоиваса, v. imp.* il s'imprégne, il s'imbibe.
Напоиване, *zn.* l'imprégnation *f.*
Направа, *sf.* l'édifice *f.*, construction *f.*, bâtiment, batissage *m.*, instauration *f.*, établissement *m.*, création, façon *f.*, monture, enclâssure *f.*, les fabricques *f.*; 1. *fig.* le rouage, tissu *m.*; 2. *Archit.* la chaise; 3. (на кѣща), la structure; 4. (кѣща за фабрика), l'usine *f.* 5. сключване на —, *fig.* l'ossature *f.* (voyez Сграда).
Направачъ, *ка, s.* faiseur, euse.
Направена сѣнка, *sf.* *Peint.* ombre portée *f.*
Направено пиле, *zn.* *Vén.* le leurre; || мамя съ —, *va.* leurrer.
Направенъ, *adj.* fait, part; 1. (или съчиненъ бървичкомъ), impromptu; 2. (дебелашки), fait à coups de hache *f.*; 3. (или изработенъ дебелашки), *fat.* fait à la serpe; 4. (добрдъ), bien conformé, bien proportionné; 5. (лошаво), *fat.* goffe; 6. (прѣхубаво), fait au tour.
Направлямъ, *va.* façonner, produire, préparer, organiser, mouvoir, exciter, mériter; 1. (добро пѣккому), bien mériter; 2. (изново), recréer; 3. (клетва), prêter; 4. (колыба), dresser; 5. (пѣщо), jouer; 6. (на пѣщо), réduire en; 7. (на пары имотъ), réaliser; 8. (подобенъ на ангелъ), angéliser; 9. (скарясвамъ мостъ), jeter un pont; 10. (тежка), *fat.* engraisser; 11. (тѣпоуль), *va. fat.* ahurir; 12. *-са, vr.* se rendre.
Направяне, *zn.* la fondation, exécution *f.*; || *fig.* l'organisation *f.*; (подъ едно название монета), la réduction.
Напранъ, *s.* disputeur et -putailler, euse; contentieux, brouillon, *adj.*
Напранѣживамъ (съ празнични дрѣхы), *vr.* s'endimancher.
Наприщене (на кръвь-та), *zn.* *Méd.* l'afflux *m.*
Напробита желѣзна джека, *sf.* la filière; || итеглевамъ прѣзь —, *va.* filer.
Напробито талурче (на поминикъ), *zn.* la pomme.
Напробитъ, *adj.* criblé.
Напротивъ, *adj.* au contraire, à la traverse.
Напрѣсканъ (съ кръвь), *adj. fig.* teint.
Напрѣскувамъ, *va.* injecter, faire jaillir; 1. (съ кръвь), ensanglanter; 2. (пѣкого), faire rejallir; 3. (сукуно), décatir. [Le décatissage.
Напрѣскване, *zn.* l'aspersion *f.*; || (сукуно),
Напрѣстникъ, *zn.* dé à coudre *m.*, le poucier; || (у платинарь), la paumelle.

Напрѣщенъ, *adj. fig.* gros de.
Напрѣщване, *zn.* la turgescence.
Напрѣщълъ, *adj.* turgescent et turgide, nourri, taru.
Напрѣгалница (у в. в.), *sf.* le gymnase.
Напрѣгамъ, *va.* tendre, retarder, || *напрѣгатеа* (за платна), *v. imp.* ils bouffent.
Напрѣгане, *zn.* la tension; || (на мѣжжи пишлокъ), *Méd.* le priapisme.
Напрѣгнатъ, *adj.* tendu, outré; || *бывамъ* —, *vn.* être tendu.
Напрѣденъ, *adj.* précédent, antérieur.
Напрѣднина *f. u* -дване, *n.* le progrès, le succès, évènement *m.*; || *fig.* le triomphe; || хвалса съ —, *vr. fig.* chanter victoire *f.*
Напрѣднувамъ, *vn.* progresser, prospérer, s'avancer, profiter, réussir, succéder, précéder, venir bien, prendre.
Напрѣднуване, *zn.* l'avancement *m.*, réussite *f.*, profit *m.*; 1. приврѣжникъ на —, un progressiste; 2. съ прѣголѣмо —, *fig.* à pas de géant; 3. свършевамъ пѣщо съ — (сполука), *va.* réussir.
Напрѣднувателенъ, *adj. fig.* progressif; -лно, -ivement.
Напрѣдни войска, *sf.* *Milit.* l'avant-garde *f.*, les avant-coureurs *m.*
Напрѣдурѣльнъ, *adj.* le précédé.
Напрѣдъ, *adv.* antérieurement, antécédemment; 1. за —, à l'avenir, dorénavant; || *fig.* en perspective; 2. на —, en avant, au devant; 3. най —, au préalable; 4. отъ —, d'avance, déjà; 5. по —, préliminairement, ci-devant; 6. вървя —, *vn.* précéder; 7. върви ми —, faire fortune; 8. който върви — (за движене), progressif; 9. движене на —, mouvement de progression, *m.*
Напрѣко, *adv.* en diagonal.
Напрѣнъ, *adj.* opiniâtre; -но, -lement; || *fat.* batailleur.
Напрѣченъ, *adj.* diamétral, transversal; -чно, -lement.
 — прѣходъ (трансептъ), *zn.* *Archit.* le transept.
Напрѣчна верижка (на зѣбалець), *sf.* le tranche-fil.
 — мышца, *sf.* *Anat.* le transversal.
Напрѣчникъ, *zn.* la traverse; || *Géom.* le diamètre; || (на медаль), le module.
Напрѣчно дърво, *zn.* la traverse; || (у прощѣнь), la volée. [çailles *f.*
Напрѣчны джеки (на одаръ), *sf. pl.* les font — прычки (съ форма на листъ хартия), *sf. pl.* le pontuseau.
Напрѣшенъ, *adj.* ex — (prép. latine), précédent, dernier, passé, ancien, premier.
 — министръ, *zn.* ex-ministre *m.*
 — случай, *zn.* le précédent, antécédent *m.*
Напрѣшноостъ, *sf.* l'antériorité *f.*
Напрѣшнѣя мысль, *sf.* le précédent.

Напсуване, *sn.* l'indignité *f.*
Напукнувамса, *vr.* se crevasser.
Напукнуване, *sn.* la crevasse, engelure *f.*;
 1. (на дърво), la flache; 2. (на пета отъ студо), les mules *f.*; 3. (рѣзка на дърво), la roulure; 4. (на кожа), -неа, *pl. Méd.* les rhagades *f.*
Напукнати, *adj.* flacheux.
Напукнати дърва, *sn. pl.* le cantibay.
Напукъ нему, *conj.* malgré qu' il en ait.
Напускамъ, *va.* abandonner; || -са, *vr.* s'abandonner.
Напускане, *sn.* l'abandon *m.*
Напустень, *adj.* vain, inutile, sterile.
 — работливъ, *sm. fam.* un coigne-léту.
Напустителенъ или Напустникъ, *adj. s.* déféctionnaire.
Напустливъ, *adj. Jur.* dissoluble.
Напустнати, *adj.* abandonné, divorcé essulé.
Напустувамъ, *va.* laisser, céder, désertier, manquer, omettre; 1. (жена си), démariier; || -ватса, *v. imp.* ils se démarient; 2. (нѣкого), planter là; 3. (работата, за работниците), faire grève; 4. -са, *vr.* divorcer et se —. *vr.* [ommission *f.*
Напустуване, *sn.* le délaissement, défection,
Напусто, *adv.* en vain, vainement, en pure perte, à crédit, bernique; 1. *fig.* en l'air; 2. *fat.* pour des prunes *f.*; 3. — са мъчешъ, vous avez beau dire. [*pop.* retarder.
Напухвамъ (нѣкого), *va. fam.* peloter; ||
Напушевамъ, *va.* enfumer, fumer, désinfecter; 1. *Chim.* fumiger; 2. (съ амбра), ambre; 3. (леко пунопишж), *Peint.* effumer; 4. (лесо, кожа), boucaner.
Напушеване, *sn.* le fumage, suffumigation, désinfection *f.*; 1. *Chim. Méd.* la fumigation; 2. (лесо), le boucanage; 3. (съ тлякъ вино), le mutage. [*raf et raff.*
Напушени палгусовы пера, *sn. pl.* le
Напушамъ, *va.* laisser passer, passer, oublier, retenir; || (жена си), répudier.
Напушане, *sn.* la réticence; 1. (жена), la répudiation; 2. (на женидба), la dissolution; 3. (цмъ), l'abdication *f.*
Напѣрвамъ и -пѣрамъ, *va.* fouetter, graisser les epaules; || (нѣкого), donner une danse.
Напѣвамъ и -пѣвамъ, *va.* regonfler; 1. *Méd.* distendre; 2. -са, *vr.* se distendre, se forcer, se débattre, faire le difficile; 3. (за нѣщо), s'intriguer.
Напѣване, *sn.* l'effort *m.* épreintes *f.*; || *Méd.* la distension. [*saigne m.*
Напѣденъ прѣчь (шпюнингъ), *sm.* bouc émiss-
Напѣване (пушане пѣлки), *sn.* le boutonnement, gemmation *f.*; || *Bot.* la préflouraison.
Напѣпватъ (за дръвето), *v. imp.* ils bourgeonnent, ils boutonnent, ils gemment et se —. *vr.*

Напѣстревамъ, *va.* barioler; || *fig.* émailler de.
Напѣстрень, *adj.* bariolé, bigarré.
Нарамникъ, *sm.* l'épaulière *f.* [ulcéreux.
Нараненъ, *adj.* feru (*part.* de ferir); || *Méd.*
Наранителенъ, *adj. fig.* acéré.
Наряняливъ, *adj.* vulnérable.
Нарянявамъ, *va.* blesser, ulcérer; || -са, *vr.* se blesser; || -вамеса (*единъ другъ*), *vr.* s'entre-blesser.
Нарастева (за лесо), *v. imp.* elle croit; || -стеватса, *pl. Phys.* ils se juxtaposent.
Нарастеване, *sn.* l'accroissement *m.*, accession; *f.*; 1. *Bot.* la galle; 2. *Phys.* la juxtaposition; 3. *Rhét.* la gradation; 4. *Anat.* la tubérosité; 5. (на обшцимъ), *Chir.* l'épuliside ou épulis *f.*; 6. *Méd.* l'hypertrophie; || болезъ отъ —, hypertrophie, *adj.*
Наргиле (барбоница), *sn. t.* le narghilé.
Нардово мѣро, *sn.* le nard.
Нардъ, *sm.* plante, le nard.
Нарѣда и -рѣдба, *sf.* le règlement, ordonnance *f.*, précepte *m.*, maxime *f.*; 1. *Jur.* la stipulation; 2. (статутъ), le statute; 3. (на биллардъ), l'aquit *m.*; 4. смисане -дбы, le déclassement; 5. смисамъ -ды, *va.* déclasser.
Нарѣдъ, *adv.* de suite, tour à tour, à tour de rôle, de pair; 1. (*единъ слѣдъ другъ*), successivement; 2. туране —, la régularisation; 3. турямъ —, *va.* régulariser.
Нарѣждамъ, *va.* régler, régulariser, organiser, arranger, statuer, instituer, coordonner, accommoder, exposer, monter, placer, parer, asséoir, aligner, garnir de, débrouiller; 1. *fat.* romponner; 2. (възлавници въ заплетъ), *Mar.* se bastinguer; 3. (граждански рѣдъ въ нѣщо), policier; 4. (две по две), accoupler; 5. (изново листъ), *Tur.* réimposer; 6. (въ заденъ дворъ дърва), enchanteler; 7. (нрѣправямъ изново), réorganiser; 8. (слагамъ трапеза), servir; 9. (си на чисто смѣткытѣ), *Com.* se mettre à jour; 10. -са, *vr.* se régler, s'organiser, se ranger, s'installer.
Нарѣждане, *sn.* l'arrangement *m.*, institution *f.*, instauration *f.*, règlement *m.*, exposition *f.*, agencement, débrouillement *m.*; || (войска), *Milit.* l'alignement *m.*; || (за нрѣдставяне), mise en scene *f.*
Наричателенъ, *adj.* compellatif.
Наричателно, *adv.* nominalement.
 — име, *sn. Gram.* nom appellatif *m.*
Наричамъ, *va.* appeler, nommer, dénommer, intituler; || -са, *vr.* s'appeler, se nommer, s'intituler, se qualifier.
Наричане, *sn.* la dénomination.
Наркотическо или Упонтелно сръдство, *sn.* narcotico, *adj. m.*
Наркотинъ (вещество на афюнкъ-тъ), *sm.* *Chim.* la narcotine.

Нарова кора, *sf. Pharm.* le malicore.

Нарове, *sm. pl.* la grenade.

Народенъ, *adj.* national; -дно, -амент; || populaire, public; || права —, *va.* nationaliser.

— езикъ, *sm.* l'idiome *m.*

— обичъ, *sm.* le nationalisme, la popularité; 1. придобывамъ —, *va.* se populariser; 2. изгубване —, la dépopularisation; 3. изгубвамъ —, *va.* dépopulariser; 4. изгубвамъ обичъ отъ къмъ народъ-тъ, *va.* se dépopulariser.

— прѣпорецъ (*въ Инглитера*), *sm.* l'yaucht anglais ou britannique *m.*

Народна войска (*ландверъ*), *sf.* le landwehr.

— слегія, *sf.* la messénienne.

— пѣния, *sf.* le pont-neuf, le vaudeville.

Народно въздигане (*мжтило*), *sm.* la jacquerie et jaquerie.

— име, *sm.* le gentilé.

— обръжане, *sm.* le landsturm. [tique *f.*

— писмо (*египетско*), *sm.* écriture démo-

— прѣброене (*ревизія*), *sm.* le recensement.

— пѣяне, *sm.* la ballade.

— сладкодуміе, *sm.* *fat.* la loquèle.

— събране, *sm.* la diète.

— управлене, *sm.* la république.

Народность *f* и -дство, *n.* la nationalité.

Народонаселене, *sm.* la population.

— началникъ, *sm.* un démagogue.

— правлене, *sm.* la démocratie.

Народъ, *sm.* la nation, le peuple, le public;

1. *fig.* la parterre; 2. (*свѣтъ*), le monde, la multitude, la gent; 3. простый —, le peuple, la peuplade; 4. римскій —, le peuple roi, 5. обичливъ отъ -тъ, populaire, *adj.* 6. прѣдаване —, lèse-nation *f*; 7. распръскувамъ или направямъ обичливъ между -тъ нѣкого, *va.* populariser.

Народы, *sm. pl.* les gens *m.*

Нарочвамъ, *va.* mépriser, marquer d'une manière défavorable.

Нароченъ човѣкъ, *sm.* un homme noté.

Нарцисъ, *sm.* plante, le narcisse.

Наръ (*дърво*), *sm.* arbre, le grenadier.

Нарѣдко [по —, *adv.* moins souvent.

Нарѣзано варено месо, *sm.* la capitotade.

Нарѣзвамъ (*месо*), *va.* découper; || -са, *vr.* *fig.* se griser.

Нарѣзване, *sm.* la découpure, le découpage.

Нарѣчена цѣна (*на хартийны пари*), *sf.* valeur nominale *f.*

Нарѣчено, *adv.* à dessein, de gaieté de coeur, de propos délibéré; || не —, par mégarde.

Нарѣченъ, *adj.* exprès; -но, -sement; || номѣ, dit.

Нарѣчие, *sm.* le dialecte, la langue, le parler; 1. *Gram.* l'adverbe *m*; || както —, *adv.* adverbial et -bialement; 2. което са относно до —, dialectique, *adj*; 3. прѣобръщамъ

на —, *va.* adverbialiser; 4. свойщина на дума както —, l'adverbialité *f.*

Нарѣбване, *sm.* *Archit.* la rudenture.

Нарѣбенъ, *adj.* cannelé; || *Archit.* rudenté.

Нарѣчка, *sf.* la manivelle.

Насада (*лица насадени*), *sf.* le nichet.

Насаждамъ, *va.* planter, mettre.

Насаждане (*захаръ, тютюнъ*), *sm.* la plantation, le plantage; || стопанинъ на -неа въ Америка, un planteur.

Насачамъ, *va.* détailler.

Населене, *sm.* l'habitation *f*; || (*земля съ люде*), le peuplement.

Населеностъ [намаляване —, la dépopulation.

Населенецъ, *sm.* habitant, ante.

Населенъ, *adj.* habitable, peuplé.

Населявамъ, *va.* habiter, peupler; || (*изново*), repeupler; || -са, *vr.* se peupler, planter le piquet.

Насия, *adv.* à peine.

Насилевамъ, *va.* forcer à, violenter; || (*нѣ-коя*), violer. [préjudice de.

Насилване (*жена*), *sm.* le viol; || за —, au

Насилни столъ, *sm.* chaise gestatoire *f.*

Насиліе и -силтво, *sm.* la violence, la force, extrémité *f*; || -силія, *pl.* voies de fait, *f.*

Насилно, *adv.* forcément.

— грабачъ, *ка, s.* usurpateur, trice.

— завладѣние, *sm.* l'envahissement *m*; || (*на нѣщо*), usurpation *f.*

Насилностъ, *sf.* la violence.

Насилственъ, *adj.* violent; || *Jur.* tortionnaire.

— нѣлогъ, *sm.* l'avarie *f.* [la presse.

Насилствено натручане (*матросы*), *sm.*

Насилственостъ, *sf.* l'extrémité *f.*

Насилство, *sm.* la force, la violence.

Наситъ (*прѣдѣдвачъ въ санжедринъ Иудейски*), *sm.* un nasi.

Насичамъ и Наса-, *va.* hacher; || (*на трѣски*), bressiller.

Насичане (*дърво*), *sm.* le débit.

Наскорно състояние, *sm.* la récence.

Наскорностъ, *sf.* la récence.

Наскоро, *adv.* récemment, il n'y a pas longtemps, frais, fraîchement, naguère et naguères, nouvellement; 1. *prép.* depuis peu; 2. *Vén.* jeunement; 3. — послѣ това, peu après.

Наскорошень, *adj.* frais, saignant.

Наскорбене, *sm.* l'exaspération *f*; || *fig.* l'atteinte *f*, blessure, pilule *f.* [ulcéré *m.*

Наскърбено и паранено сърдце, *sm.* coeur

Наскърбенъ, *adj.* triste, désolé, chagrin, affligé, attristant, dolent, luctueux, fâché, fâcheux, gémissant, mélancolique, contrit, rembruni, mari; || *fig.* sombre, funèbre.

Наскърбителенъ, *adj.* douloureux, affligeant, humiliant, mortifiant, blessant.

Наскърбина случка, *sf. fig.* la tragédie.

Наскърбявамъ, *va.* affliger, chagriner, désoler, contrister, peiner, fâcher, attrister, hu-

milier, indisposer, déprimer, scandaliser, empoisonner; 1. *fig.* tourmenter, choquer, heurter, froisser, attaquer, blesser, ulcérer, mortifier, poignarder, rembrunir; 2. *-ca, vr.* s'affliger, se scandaliser de, se formaliser de; 3. (*млого*), se désoler; 4. *fig.* se rembrunir.

Наскрбяване, *sn.* l'avarie *f.*, humiliation *f.*, scandale *m.*; || *fig.* la mortification.

Наслаждавамъ, *vr.* jouir de, goûter de, se délecter à; || (*малко по малко*), *fig.* savourer.

Наслаждане и -дене, *sn.* la jouissance, le délice et délices *f.*, la possession; || *fig.* le regal.

Наслѣдамъ, *va.* hériter; || (*набѣзо*), succéder.

Наслѣдване, *sn.* la succession; || правда за —, la successibilité; || способъ за —, successible, *adj.*

Наслѣдънъ (*за князове*), *adj.* héréditaire; || съ правда на наслѣдство, *adv.* —ment.

— князь, *sm.* héritier présomptif de la couronne.

Наслѣдѣ, *sn.* la succession; || което са отнота до —, successoral et —rial.

Наслѣдникъ, *ница*, *s.* héritier, ère; un successeur; 1. *Jur.* ayant cause; 2. (*на осичкий имотъ*), légataire universel *m.*; 3. спрѣдѣлямъ — другъ нѣкого, *Jur.* substituer; 4. (*на права линия*), *Jur.* l'hoir *m.*; 5. приемване на потрѣбенъ — въ приживіе, *Jur.* la préterition et prétermission.

Наслѣдничество, *sn.* la succession.

Наслѣственъ, *adj.* héréditaire, patrimonial; || *Jur.* successif; || *Méd.* congénital ou —génial.

— имотъ, *sm.* l'héritage *m.*

Наслѣственна правда, *sf.* l'hérédité *f.*

Наслѣственно имане, *sn.* *Jur.* l'hoirie *f.*

Наслѣдство, *sn.* l'hérédité *f.*, héritage *m.*, succession *f.*, dépouille *f.*; 1. l'hoirie *f.*; 2. *fig.* le patrimoine; 3. даване пары при раздѣлене — за изравняване, *Jur.* soule et soule de partage, *f.*; 4. зимамъ —, *va.* hériter; 5. отнимане —, *Jur.* l'exhérédation *f.*; 6. отнимамъ —, *va.* *Jur.* exhéréder; 7. спрѣдѣлене — на одного друго, *Jur.* la substitution; 8. отгънувамъ —, *va.* dés-hériter; 9. посвоевачъ на —, *sm.* *Jur.* captateur d'héritage, *m.*

— ъдець, *sm.* un bout-tout-cuire.

Насмалко остана, *adv.* presque. [douille.

Насмолена кълчица, *sn. pl.* *Mar.* la ba-

Насмоленъ, *adj.* *Mar.* résiné.

Насмолявамъ (*ладія*), *va.* brayer.

Насновавамъ, *va.* ourdir.

Насноване, *sn.* l'ourdissage *m.* et —dissure *f.*

Насновачъ, *ка*, *s.* ourdisseur, euse.

Насодено месо, *sn.* la saline.

Насочвамъ, *va.* indiquer, montrer; || (*дыря отъ вѣрѣ*), *Vém.* remonter.

Насочване, *sn.* le renseignement, insinuation *f.*; || (*въ книга*), le renvoi.

Наспоредъ, *adv.* ci-contre; || *fam.* vison-visu.

Наспорена трапеца, *sf. pop.* la bâfre.

Насърдчевамъ, *va.* encourager, animer, enhardir, exciter; 1. *fig.* remonter; 2. *-ca, vr.* s'animer, s'enhardir, s'aviser de; 3. —чезамеца (*едить другъ*), s'entr' exhorter.

Насърдчеване, *sn.* l'encouragement *m.*

Насърдчителенъ, *adj.* encourageant.

Насърѣще, *adv.* en face, vis-à-vis, ci-contre, contrairement; || *Com.* par contre.

Насърѣщень, *adj.* adverse; || (*за писменны молбы*), reconventionnel. [lier.

— редъ (*овощкы*), *sm.* *Agric.* le contre-espart.

Насърѣщна страна, *sf.* le contre-sens.

Насърѣщно дѣйствиѣ, *sn.* la réaction.

— клопане, *sn.* la rérimination.

— оплакване (*на ищецъ-тъ*), *sn.* *Jur.* la reconvention. [admonitif.

Наставителенъ, *adj.* instructif, monitorial.

Наставникъ, *sm.* un instructeur, instituteur, maître, pédagogue, moniteur, admoniteur, précepteur *m.*; || *fig.* un guide.

Наставница, *sf.* la maîtresse.

Наставнически, *adj.* préceptoral.

Наставничество, *sn.* le préceptorat.

Наставяне, *sn.* le montage.

Наставалъ, *adj.* rendu. [tomber sur.

Наставвамъ, *va.* atteindre, parvenir, venir.

Наставенъ, *adj.* discipliné.

Наставително писмо, *sn.* le monitoire et lettre —, *sf.*

Наставявамъ и -твямъ, *va.* instruire, avertir, discipliner, guider, former, dieter, constituer, représenter, prêcher, caser; 1. *fig.* inspirer, éclairer, initier, nourrir, emboucher; 2. *Jur.* admoniter; 3. (*научавамъ нѣкого*), *fam.* faire le catéchisme; 4. *-ca, vr.* se caser, se décider.

Наставяване, *sn.* l'instruction *f.*, enseignement *m.*, leçon *f.*, discipline, représentation *f.*, éveil *m.*, avertissement *m.*; 1. *fig.* la lumière, inspiration *f.*; 2. (*въ вѣрѣ*), la catéchèse et catéchisme *m.*; 3. — и мъмрене, *Jur.* l'admonestation *f.*; 4. способъ за —, instruisable, *adj.*

Настеля, *sf.* la région, le lit; 1. *Géol.* la couche; 2. (*у декель*), *Typ.* le taçon; 3. (*по лостъ*), le tablier; 4. *Minér.* la strate; 5. правя —ли, *va.* *Chim.* stratifier; 6. правяне —ли, *Chim.* la stratification.

Настыламъ, *va.* *Chim.* stratifier; 1. (*съ сукно*), draper; 2. (*съ каманіе улица, дорѣ*), paver; || настелане съ —, le pavement. [grapilleur, euse.

Настылачь (*калдаржлжія*), *sm.* un carreleur;

Настыленъ огънь, *sm.* *Fortif.* feu rasant *m.*

Настылка (*въ калесоры*), *sf.* la trépointe.

Настыпать, *adj.* *Méd.* catarrhal.

Настинвамъ, *vn.* se refroidir, s'enrhumer, s'atteidir.

- Настивка**, *sf.* le rhume, le catarrhe, la fraicheur; 1. (*плевритъ*, *Méd.*), la pleurésie; || *страдаецъ отъ* —, pleurétique, *adj. s.*; 2. (*у коніе*), *Vétér.* la morfondure; 3. (*съ тѣлото*), le refroidissement.
- Настивчливъ**, *adj.* catarrheux.
- Настляны дървета** (*по зимъ*), *sn. pl.* le rideau.
- Настойникъ**, *ница*, *s.* tuteur, curateur, trie; prieur, euse; un gardien, gouverneur, abbé, *m.*; 1. вторъ —, subrogé tuteur *m.*; 2. (*на дръбны вещи*), *Théat.* donneur d'accessoires, *m.*; 3. (*въ манастиръ*), supérieur, euse.
- Настойническа черкова**, *sf.* le prieuré.
- Настойнически**, *adj.* prieural; || *Jur.* tutélaire. — *молбы*, *sf.* les conjurations *f.*
- Настойничество**, *sn.* la tutelle, supériorité, curatelle *f.*; 1. даване на —, *Jur.* l'interdiction *f.*; 2. давамъ на —, *va. Jur.* interdire; 3. даденъ на —, l'interdit *m.*
- Настоманенъ**, *adj.* *Chim.* chalybé.
- Настоявамъ**, *va.* gérer, presser.
- Настояване**, *sn.* la gestion, la manutention.
- Настървене**, *sn.* l'acharnement *m.*
- Настървени**, *adj.* acharné. [charner.
- Настървявамъ**, *va.* acharner; || *-ca, vr.* s'a-
- Настърхнати**, *adj.* frémissant, 'hérissoné; || *fig.* ébouriffant.
- Настърхнувамъ**, *vn.* fremir de, se 'hérisser ou se 'hérissonner, se révolter; || *настърхнува*, *v. imp.* il 'hérisse; || (*за коса*), ils dressent.
- Настърхнуване**, *sn.* le frémissement; || *fig.* l'irritation *f.*; || (*прѣди струсане*), *Méd.* Phorripiation *f.*
- Настѣпане**, *sn.* l'agression *f.* [ment.
- Настѣпателенъ**, *adj.* agressif; —лно, —иве
- Насылана земя**, *sf.* terres de rapport, *f.*
- Насыпанъ пѣтъ**, *sm.* la chaussé, route ferrée *f.*
- Насыпвамъ**, *va.* verser, combler, accabler de; 1. (*съ дръбны каманіе пѣтъ*), empierrer; 2. (*жито въ коніе*), engrener; 3. (*съ напрашени каманіе пѣтъ*), macadamiser; 4. (*подсыпа*), amorcer; 5. (*турямъ въ буре*), embariller.
- Насыпане**, *sn.* la jettée, le comblement; || (*съ напрашени каманіе*), le macadamisage; || (*съ прѣтъ*), le remblai.
- Насыпна земя**, *sf.* terres jectisses *f.*
- Насыпъ**, *sm.* le javeau, le remblai; || *испълневамъ съ* —, *va.* remblayer.
- Насыта** [до —, *adv.* jusqu' à (la) satiété, mon, ton, son soûl, *m.*
- Насытень**, *adj.* repu.
- Насытителенъ**, *adj.* nourrissant, rassasiant, substantiel.
- Насытливостъ**, *sf.* *Chim.* la saturation.
- Насытливъ**, *adj.* *Chim.* saturable; || (*за земя*), amendable.
- Насыщамъ**, *va.* assouvir; 1. (*и fig.*), rassasier; 2. *Chim.* saturer; 3. *-ca, vr.* s'assouvir, se rassasier de.
- Насыщане**, *sn.* le rassasiement, assouvissement *m.*; || *fig.* la satiété.
- Настѣмене**, *sn.* *Bot.* l'épisperme *m.*
- Настѣчено чукано месо**, *sn.* le 'hachis.
- Настѣчень**, *adj.* ouvert.
- Настѣчени дърва**, *sn. pl.* la bûche; || *късто за туряне* —, le bûcher.
- Насѣквамъ**, *va.* découpler; 1. (*кучмата*), 'haler; || (*за ловъ*), *Vén.* amener; 2. (*съ розъ кучмата за ловъ*), *Vén.* haudir.
- Нататакъ** [още по —, *adv.* au delà, par de là.
- Нативамъ**, *vn.* accabler, appesantir.
- Нативане**, *sn.* l'appesantissement *m.*
- Натискамы**, *va.* presser, peser sur, compiler, imprimer, pousser, serrer, gêner; || *натиска равно* (*за станъ*), *v. imp.* *Тур.* elle foule bien.
- Натискане**, *sa.* le pressage, la pesée sur, la compression, le serrement; 1. *Phys.* la pression; 2. *Тур.* le foulage; 3. (*наскѣд*), le cauchemar; || *pop.* l'incube *m.*; 4. (*на соудъ, на видъ*), la poussée. [le pousser.
- Натискателно езиче** (*у часовникъ*), *sn.* — *клинало*, *sn.* pompe foulante *f.*
- Натискъ**, *sm.* la presse, impression *f.*
- Натисвати**, *adj.* opprimé.
- Натлъстявамъ**, *vn.* rengraisser.
- Натлъстяване**, *sn.* la sagination.
- Натоваревамъ**, —товарвамъ и —тварвамъ, *va.* charger, imposer, grever de, endosser; 1. (*до бимсовтъв ладія*), barroter; 2. (*накъ*), recharger; 3. (*съ различни стоки*), *Mar.* charger en cueillette; 4. (*съ върлѣста стока*), charger en grenier; 5. (*твърдъ много*), surcharger; 6. (*вълому*), *fig.* embâter de; 7. *-ca, vr.* se charger de.
- Натовареване**, *sn.* la charge, le chargement, le fret, la voiture; || (*накъ*), le rechargement.
- Натоваренъ**, *adj.* chargé; || (*съ работы*), *Mar.* apiquer une vergue. [bassiner.
- Натоплямъ** (*съ нагрѣвалка постелка*), *va.*
- Натоплявамъ**, *va.* infuser, imbiber, inonder, baigner, ramolir, madéfier; 1. *Méd. Chim.* macérer; 2. (*накъ у вода*), replonger; 3. (*перх дръбны*), essanger du linge; 4. (*перх ризи*), échanger le linge; 5. (*прѣтъ*), *Mar.* apiquer une vergue.
- Натопляване**, *sn.* l'infusion *f.*; 1. *Chim.* la macération; 2. *Pharm.* la madéfaction; 3. (*ризи*), l'échangeage *m.* [l'infusion *f.*
- Натопенъ**, *adj.* inusé; || *водата отъ* —*ното*,
- Наторявамъ** (*земя*), *va.* engraisser, composter; || (*муца*), fumer; || (*растене*), terrauteur ou -reauder.
- Наторяване**, *sn.* *Agric.* le fumure; || (*земя*), *Agric.* le compost. [tirer.
- Наточевамъ** (*накъ*), *va.* remoudre; || (*вино*),
- Натрапевамъ**, *va.* jeter à la tête de.

Натрій (*металъ*), *sm. Chim.* le natrium ou sodium. [natrum.]

Натронъ (*лугава соль*), *sm.* le natron et

Натрупанъ, *adj. Anat.* conglomé et congloméré.

Натрупаны нѣща, *sn. pl.* l'abatis *m.*

Натрупателенъ, *adj.* cumulatif; -лно, -ivement.

Натрупвамъ, *va.* accumuler, agglomérer, entasser amonceler, conglomérer, engerber, encoffrer; 1. *Jur.* cumuler; 2. (*едно нѣщо върху друго*), superposer; 3. (*на купъ или нареджамъ*), empiler; 4. (*прѣстъ около дърво*), rechausser; 5. -*са*, *vr.* s'accumuler, s'agglomérer, s'amonceler, se grouper; 6. натрупватъ, *v. imp.* ils s'attroupent; 7. който натрупва пари, entasseur d'écus, *m.*

Натрупване, *sn.* l'accumulation *f.*, agglomération *f.*, entassement *m.*, conglomération *f.*, superposition *f.*, amoncellement *m.*, masse *f.*, ramassis, amas *m.*, foule *f.*, groupe *m.*, pile *f.*; 1. (*еднозначителни изговори*), *Rhét.* la métaphore; 2. (*на купъ*), l'agglomération; 3. (*на купъ или на грамада*), l'empilement; 4. (*стоки*), le bloc.

Натруфамса, *vr.* faire sa toilette.

Натруфена жена, *sf. fam.* reine gillette *f.*

Натруфенъ хубавецъ, *sm.* un bellatre.

Натръ, *sm. Chim.* la soude.

Натрътвамъ, *va.* contusionner, contondre, meurtrir, fouler; || -*са*, *vr.* se meurtrir.

Натрътване, *sn.* la contusion, meurtrissure, foulure; || (*покутия*), *Chir.* coup-orbe *m.*; || който дакарва —, *Med.* contusif, *adj.*

Натрътеленъ, *adj.* cuisant.

Натрътеиъ, *adj. Chir.* contus.

Натрътителенъ, *adj.* de dure digestion *f.*; || *Chir.* contondant.

Натура (*естество*), *sf.* la nature.

Натураленъ, *adj.* naturel.

Натуралнестъ, *sm.* le naturalisme.

Натуралнестъ, *sm.* un naturaliste.

Натурално, *adv.* naturellement; || -*ралното*, *sn.* le naturel. [*накъ*], *va.* rembarquer.

Натуревамъ или Натоварвамъ (*на ладия*)

Натуревамъ, *va.* chasser.

Натѣквамъ, *va.* faire allusion à.

Натѣкване, *sn.* l'allusion *f.*

Натжженъ, *adj.* ennuyé.

Натжителенъ, *adj.* impatientant.

Натжжменъ, *adj. pur.* [teur, trie].

Натжжмевачъ, *ка*, *s.* réparateur, coordonna-

Натжжнителенъ (*накъ*), *adj.* réhabilitatoire.

Натжжнвамъ, *va.* coordonner, emmancher; 1. (*ладия*), *Mar.* agréer et gréer; 2. (*нѣкого на длъжностъ*), investir; 3. (*накъ въ длъжностъ*), réintégrer; 4. (*накъ*), *fig.* réparer; 5. (*накъ на първото състояние*), réhabiliter; 6. -*са*, *vr.* s'accommoder de.

Натжжмяване (*накъ*), *sn.* la réhabilitation.

Натжжканото, *sn.* la farcissure.

Натжжканъ, *adj.* compacte, pétri de, soulé de.

Натжжкувамъ, *va.* farcir; 1. (*съ*), *fig.* encaquer; 2. (*съ възна*), matelasser; 3. (*съ възна или съ козина*), rembourrer; 4. (*съ козина*), embourrer et rembourrer; 5. (*накъ*), rempailler; 6. (*съ слама волни*), empailler; 7. (*тырбухъ-тъ*), *fat.* empiffrer; 8. (*съ ъстие*), *fat.* souler de; 9. (*си коремъ-тъ съ*), *vr.* se farcir l'estomac *m.*; || *fig.* se rembourrer; 10. -*са*, *vr. fat.* s'empiffrer; || (*съ ъстие*), *fat.* se souler de.

Натжжкуване, *sn.* la farce, farcissure *f.*; 1. (*съ възна*), le rembourrement et -bourrage; 2. (*съ коремъ чира*), *Chir.* l'invagination *f.*; 3. (*съ слама*), le rempaillage; || (*волни*), l'empaillage *m.*

Натжжкувачъ, *sm.* un taxidermiste ou empaillleur; || (*на столове съ слама*), *s.* rempaillleur, *euse.*

Наука, *sf.* la science, l'art *m.*; 1. la qualité, habitude *f.*; 2. (*за борящи*), l'agonistique *f.*; 3. (*за правяне злато*), le grand art; 4. (*за ъбонитѣ жили*), l'angiologie *j.*; 5. (*за човѣкъ-тъ*), *voyez* Антропология; 6. настаняване въ —, *va.* endoctriner; 7. нещене —, l'ineurosité *f.*; 8. прѣговорачъ на -уки, un préparateur.

Наукообычливъ, *adj.* philomathique.

Науки, *sf. pl.* les lettres humaines *f.*; 1. начала литературни —, les humaines *f.*; 2. който е свършилъ наскоро -китѣ, frais émoulu *m.*; 3. обычъ къмъ —, la philomathie.

Научавамъ, *va.* endoctriner, discipliner, former, dicter, découvrir; 1. initier, inspirer, plier; 2. *fat.* styler à; 3. (*дружико*), apprendre; 4. (*на новъ климатъ*), acclimater; 5. (*нѣкого къмъ нѣщо*), habituer; 6. (*пилецъ, конъ*), dresser; 7. -*са*, *vr.* s'intruire, apprendre, apprivoiser, s'acoutumer, s'abîtuier à, éventer, rompre à; 8. *fat.* s'enquêter de; 9. *Jur.* connaître de; 10. (*за*), s'informer de, rendre connaissance; 11. (*на новъ климатъ*), s'acclimater; 12. (*за нѣщо*), se renseigner, s'enquérir de, prendre langue; 13. (*на нѣщо*), familiariser, s'endureir; 14. (*на морски животъ*), *Mar.* amariner; 15. (*тайно*), *fig.* souder le gué.

Научаване, *sn. fig.* l'inspiration *f.*

Наученъ, *adj.* scientifique, discipliné.

— дрътъ воля, *sm. Agric.* le domptaire.

Науствно смѣтнуване, *sn. Arithm.* calcul mental *m.*

Науствъ, *adv.* par coeur.

Нахвърлянъ (*малко*), *adj.* entre deux vins *m.*; || бивамъ —, *vn. fam.* être dans les vignes *f.* [ivrogner.]

Нахвърлевамъ, *va. fig.* dégrossir; || -*са*, *vr.*

Нахвърлеване, *sn.* la jettée.

Нахвърлянъ, *adj. m. fam.* un gaillard.

Нахель, *adv.* bernique.

Нахія, *sf. t.* (voyez **Околь**).

Находяма, *va.* trouver; || (**накъ**), retrouver.

Находливъ (*между камацитъ*), *adj. H. nat.* saxatile.

Нахоквамъ, *va.* saucer; || *fam.* semencer.

Нахралувамса, *vr.* se familiariser avec.

Нахуть (*едъръ граахъ*), *sm.* plante, la gesse, pois goulus ou en gosse, *m.*

Нацапвамъ (*си лицето*), *vn.* se barbouiller.

Националенъ, *adj.* national; -лно, -alement.

Нація, *sf.* la nation, le peuple.

Нацърквамъ, *va.* injecter.

Нацъркване, *sn.* l'injection *f.*

Нацърнямъ, *va.* détailler; || -са, *vr.* se crevasser; || *fig.* ivrogner.

Начала, *sn. pl.* les éléments *m.*, les prémices *f.*; l'abc; || *fig.* croix de par Dieu ou de Jesus, *f.*; || (*чинъ ангелы*), les principautés *f.*

Началенъ, *adj.* primaire, initial, rudimentaire.

Начална голѣма буква, *sf.* l'initiale *f.*, lettrine *f.*; 1. *Тур.* la capitale; 2. (*голѣма*), grande capitale; 3. (*мака*), petite capitale.

Началинкъ, *sm.* un chef, capitaine, captal, prince *m.*; 1. —, *паца*, *s.* supérieur, euse; directeur, trice; 2. (*на императорска стража*), préfet du prétoire, *m.*; 3. (*на килугерски орденъ*), le général; 4. (*на морски околь*), préfet maritime, *m.*; 5. (*дживерситетски*), le grand-maitre.

Началны основанія, *sn. pl.* le commencement. [les rudiments *m.*

— *правила*, *sn. pl.* les éléments *m.*; || *fig.*

Начало, *sn.* l'origine *f.*, le principe, initiatrice *f.*, tête, naissance, enfance, ouverture, méthode *f.*; 1. *fig.* le debut, berceau, germe *m.*, aurore *f.*, point de départ, exode *f.*, pouau *m.*, prélude *m.*; 2. (*на болестъ*), *Méd.* l'invasion *f.*; 3. — *животъ* (voyez **Архей**); 4. (*на зима*), l'entrée *f.*; 5. — *старостъ*, *fig.* l'automne *m et f.*; 6. — и *свързакъ*, alpha et oméga *m.*; 7. *отъ* —, *adv.* dans l'origine, dès le principe, premièrement, originairement, d'entrée, dès l'entrée, derechef; || *Mus.* da capo; 8. *отъ самого* —, dès l'origine, ab ovo.

Началствена артерія, *sf. Anat.* l'aorte *f.*

Началство, *sn.* les autorités constituées *f.*, le commandement; || (*на орденъ*), le généralat.

Началствувамъ, *va.* commencer.

Наченвамъ, *va.* débiter, se prendre à, se mettre à, s'engager dans, emmancher, entamer, naitre, ouvrir, entrer, venir à (*avez un infiniit.*); 1. *Jur.* intenter; 2. (*дълъгъ разговоръ*), enfler; 3. (*добръ или злъ*), *fig.* engrener; 4. (*изново*), renouveler, refaire; 5. (*накъ*), reprendre, retourner; 6. (*лѣщо пакъ*), revenir à; 7. *наченваса*, *v. imp.* il commence, il ouvre; || (*изново*), il

recommence; 8. *начия отъ*, *conj.* à partir de.

Наченване (*на ноцъ*), *sn.* l'entrée *f.*

Наченвателенъ, *adj.* *Gram.* inchoatif.

Наченвачъ, *ка, s.* commençant, ante.

Начесвамъ (*нѣкого*), *va. fam.* donner un coup de peigne *m.*; || *fig. pop.* peigner.

Начетенъ (*за пары*), *adj.* réel

Начинъ, *sm.* le mode, la sorte, le moyen, genre *m.*, manière, façon, allure, guise *f.*; 1. *fam.* le comment; 2. (*на живѣяне*), le train; 3. *съ гузенъ* —, moitié guerre marchandise; 4. *съ обикновенъ* —, *adv. fam.* à l'accoutumé; 5. *съ кой* —, comment; 6. *съ никой* —, nullement, du tout, en aucune façon; 7. *съ нѣкой* —, en quelque sorte; 8. *споредъ неговый си* —, à sa guise; 9. *съ такъвъ* — *щото*, à telles enseignes que; 10. *съ той-зь* —, de la sorte, ainsi, tellement, à partir de la.

Начитамъ, *va.* dénombrer.

Начоваляватса, *v. imp.* ils s'atroupent.

Начоваляване, *sn.* le choc.

Начомѣрвамса, *vr.* sourciller; || *fam.* rechigner; || *начомѣрваса* (*за врѣмето*), *v. imp.* il se trouble.

Начомѣрване и -рене, *sn.* le réchignement, le refrognement et renfrognement; || *fig.* la foudre.

Начомѣреностъ, *sf.* la maussaderie.

Начомѣренъ, *adj.* sournois, morne, trouble, refrogné et renfrogné, maussade; || *fig.* gourmé; || *fam.* rechigné, le rabat-joie.

— *човѣкъ*, *sm.* un vapoureux. [pays, use.

Нашенець, -вка, *sc.* compatriote; || *fam. s.*

Нашъ, *sm.* nom bulgare de la lettre **H.**

Нашъ (*с. наша, п. нашо; pl. наши*), *adj. poss.* notre; 1. *нашъ-тъ*, *нашата*, *pron. poss.* le nôtre, la nôtre; 2. *не* — (*чуждъ*), étranger à, *adj.*; 3. *нашо имане*, *sn.* le nôtre; 4. *нашы родиния или нашытъ*, les nôtres, les miens.

Нашы, *adj. poss. pl.* nos.

— *мѣста*, *sn. pl.* la patrie, le pays, la mère patrie; || *връщамъ въ* —, *va.* repatrier; || *връщамса на* —, *vr.* se repatrier.

Нашѣрвамса, *va.* bigarrer, diaprer.

Нашѣрване и -рене, *sn. fig.* l'émail *m.*; || (*съ злато или сѣребро*), la damasquinure.

Нашѣренъ, *adj.* tacheté, ouvré.

Нашѣрване и -бене, *sn. fig.* l'amoindrissement *m.*, le déchet; || (*на лѣсецъ-тъ*), le décroûrs; || *Astr.* le décroît. [la tare.

Нашѣрбеностъ (*на тегло, на лѣрка*), *sf.*

Наѣдамса, *vr.* se gorger de, se lester; || (*до дѣла*), se bourrer.

Наѣдка, *sf.* (voyez **Насыта**).

Наюревамъ, *va.* attaquer.

Не, *adv.* ne et ne... pas ou point; || (*съ дѣв-причастіе*), *prép.* senza, sans savoir.

Неаполитанска морска ладия, *sf.* la balancelle.
 Небе (*pl.* небеса и -бета), *sn.* le ciel (*pl.* cioux), le firmament, l'olymp m; 1. (*Провидѣне*), le ciel; 2. (*на щамлы*), les ciels m; 3. подь свободно —, à la belle étoile; 4. отъ -то, *adv.* d'en haut.
 Небеса, *sn. pl.* les célestes parvis m, céleste pourpris m; || *fig.* les nues *f.*
 Небесный, *adj.* céleste, éthéré; || (*за богове*), olympien.
 Небсна благодать, *sf. fig.* rosée du ciel, *f.*
 Небсни сводъ, *sm.* la calotte des cioux.
 Небсно пространство, *sn.* la plaine céleste.
 — свѣтило, *sn.* l'astre m.
 — синю, *sn.* l'azur m.
 — синъ, *adj.* azuré.
 — твърдило, *sn.* le firmament.
 — тѣло, *sn.* l'orbe m.
 Небсны хлябове, *sm. pl.* Slav. les cataractes du ciel, *f.* (*voyez* Водоскокъ).
 Небетъ (*единъ* —), *sm. t.* le brassin.
 Неблаговрѣменно, *adv.* hors de propos, mal à propos.
 Неблагополученъ, *adj.* malencontreux.
 Неблагополучіе или Недобро —, *sn.* l'infélicité *f.* [—] *emment.*
 Неблагоразуменъ, *adj.* imprudent; -мно,
 Неблагодаренъ, *adj.* mécontent de, malcontent, méconnaissant, ingrat; -рно, -tement.
 Неблагодарность, *sf.* l'ingratitude *f.*, la méconnaissance. [beien].
 Неблагодаренъ, *adj.* ignoble, returier, plé-
 Неблагодородство, *sn.* la roture, ignobilité *f.*
 Небодливъ, *adj.* H. nat. acèdre.
 Небося, *vr.* braver, défier; || *небойса*, *interj.* courage;
 Небрать, *adj.* imberbe.
 Небръзь, *adv.* tardif, lent.
 Небце (*въ устама*), *sn.* le palais; || *въспа- лене на* —, *Méd.* la palatite. [—], *sf.*
 Небчена буква, *sf.* Gram. palatale et lettre — кость, *sf.* Anat. le palatin.
 Небыва, *sn.* le non.
 Небываленъ, *adj.* fabuleux; -лно, -eusement.
 Небывалица (*басня Рус.*), *sf.* la fable; || *събра- ны*, le fablier.
 Небывалинкъ, *sm.* le fablier.
 Небывало състояние, *sn.* le fabuleux.
 Небываль, *adj.* inoui.
 Небыване, *sn.* le non-existence.
 Небѣлено платно, *sn.* toile éeue *f.*
 Невадамса, *vr.* résister à, tenir bon ou ferme.
 Невеществоно същество, *sn.* l'intelligence *f.*
 Невещественость, *sf.* l'immatérialité *f.*
 Невещественъ, *adj.* immatériel; -но, -lement.
 Невиджамъ (*Добръ*), *adv.* voir trouble; || (*нищичко*), *vn.* ne voir goutte; || -са (*никакъ*), *vr.* fat. escamper.
 Невиджане, *sn.* la cécité.

Невидимость, *sf.* l'invisibilité *f.*
 Невидливъ, *adj.* invisible; -но, -ment.
 Невидны водны животинки, *sf. pl.* H. nat. infusoire, *adj.* m.
 Невидулка, *sf.* insecte, la monade.
 Невкусенъ (*неиздѣливъ*), *adj.* fade, plat.
 Невкусность, *sf.* la fadeur, insipidité, platitude *f.* [sance].
 Невладѣне и -дане, *sn.* Jur. la non-jouis-
 Невнякноване, *sn.* l'inattention *f.*, inadvertance *f.* [rent, distrait].
 Невнякнователенъ, *adj.* inattentif, indiffé-
 Невнякнователность, *sf.* l'inattention *f.*, distraction *f.* [—] *lement.*
 Неволенъ, *adj.* involontaire, machinal; -лно,
 Неволникъ, *sn.* sc. esclave, un ilote.
 Неволнически, *adj.* esclave.
 Неволничество, *sn.* la servitude.
 Неволность, *sf.* l'ilotisme *f.*
 Неволя, *sf.* le besoin; 1. l'esclavage m, captivité *f.*, coaction *f.*; 2. les fers m; 3. отъ —, *adv.* à regret; || *fig.* à son corps défendant.
 Невразумителенъ, *adj.* inintelligible; -лно, -ment; || incompréhensible, inexplicable, abstrus; || *fig.* apocalyptique.
 Невразумително пѣщо, *sn. fig.* l'algèbre *f.*, l'hébreu m.
 Невразумителность, *sf.* l'inintelligibilité *f.*; || *fig.* obscurité *f.*, pesanteur *f.*
 Невреденъ, *adj.* pourri. [culaire].
 — писачъ (*на издѣстникъ*), *sm.* un folli-
 — солдатникъ, *sm.* un passe-volant.
 Невредна жена, *sf.* une louve; 1. *fam.* un catin; 2. (*крусетина*), *fat.* une gourgandine; 3. (*прасляния*), *por.* une carogne.
 Невредность, *sf.* la vileté et vilité.
 Невредны копіе, *sm. pl.* la réforme.
 Неврографія (*описане нервы*), *sf.* la névrographie. [névrotomie].
 Невротомія (*разрѣзване нервы*), *sf.* la
 Невръхлѣтливъ, *adj.* inexpugnable.
 Невтонова философія, *sf.* le newtonianisme; || *послѣдовачъ на* —, un newtonien.
 Невтоновски, *adj.* newtonien.
 Невтрисане, *sn.* Méd. l'apyrexie *f.*
 Невъзвратенъ и -тливъ, *adj.* irréparable; -тно, -ment.
 Невъзвратность, *sf.* l'irréparabilité *f.*
 Невъздржане, *sn.* l'inabstinence *f.*, intempérance *f.*
 Невъздрженъ, *adj.* incontinent; -жно, -ement; || intempérant et -péré, luxurieux, effréné.
 — човѣкъ, *sm.* un intempérant.
 Невъздржнотъ, *sf.* l'incontinence *f.*, excès, débâché m. [sible, infaisable].
 Невъзможенъ или Неможенъ, *adj.* impos-
 Невъзможного, *sn.* l'impossible m; || *безъ да са гледа на* —, par l'impossible.

- Невъзможность, *sf.* l'impuissance *f.*, impossibilité *f.*
- Невъобразливъ, *adj.* inimaginable.
- Невъсприемамъ, *va.* dédaigner.
- Невъсприемане, *sn.* le dédain.
- Невървамъ, *va.* se désier de.
- Невърѣнъ, *adj. sc.* infidèle, incrédule; -рно, -lement; || траître, faux, déprédateur, prévaricateur, précaire; || *fig.* véreux.
- Невърѣе и -рство, *sn.* l'infidélité *f.*, incrédulité *f.*; || *fig.* l'ombrage *f.*; || докарвамъ —, *va. fig.* faire ombre à.
- Невърливостъ, *sf.* l'invraisemblance *f.*
- Невърливъ (който неврѣва), *adj.* incrédule; || *fig.* ombrageux.
- Неврѣникъ, ница, *sc.* infidèle, incrédule, un prévaricateur; || (мартинъ), un mécréant, un ghiaour et giaour.
- Неврѣностъ, *sf.* l'infidélité *f.* [-ment.
- Неврѣотеленъ, *adj.* invraisemblable; -лно,
- Неврѣотенъ, *adj.* incroyable, improbable; -тно, -ment.
- Неврѣотното, *sn.* l'incroyable *m.*
- Неврѣотностъ, *sf.* l'incréduibilité *f.*, invraisemblance, improbabilité *f.*
- Неврѣство, *sn.* l'infidélité *f.*, déprédation, prévarication, foi punique *f.*
- Невѣста, *sf.* l'épousée *f.*, accordée, bru *f.*
- Невѣстунка, *sf. мамм.* la belette, la fouine.
- Невѣщенъ, *adj.* mal-appris.
- Невѣщъ (който незнае), *adj.* inscient; || (на нѣщо), ignorant de, incapable de, indocte, un mal-appris.
- Негаленъ, *adj.* indélicat; -но, -tement.
- Негербова хартия, *sf.* papier libre ou mort *m.*
- Негиздавость, *sf.* l'indélicance *f.*
- Негиздавъ, *adj.* inélegant.
- Негладкость, *sf.* l'inégalité *f.*
- Негладкъ, *adj.* inégal; || *fig.* raboteux.
- Негледосана фарфорія, *sf.* le biscuit.
- Неглиже (утрѣнна дрѣзда), *sn.* le négligé.
- Неглобено, *adv.* impunément.
- Неглобенъ, *adj.* impuni.
- Неглобяване, *sn.* l'impunité *f.*
- Неговорливостъ, *sf.* la taciturnité.
- Неговорливъ, *adj.* taciturne.
- Неговоръ, *sn.* la méintelligence.
- Неговъ, нейна; свой (свои, свое), *adj. poss.* sien, enne; son (*f. sa, pl. ses*); 1. своего или неговото имане, *sn.* le sien; 2. неговъитъ роднинъ, *sf. pl.* les siens; 3. него, на оня, *pron. pers.* le ou l'; 4. него, нему, ней, *pron. pers.* lui (*pour à lui, à elle*), voyez Той.
- Негорливъ, *adj.* inflammable. [-èremment.
- Негостеприменъ, *adj.* inhospitalier; -мно,
- Негостепримство, *sn.* l'inhospitalité *f.*
- Негодяция, *sf.* la négociation.
- Негрыжене, *sn.* le négligement, abandon *m.*, inadvertance *f.*
- Негрыженъ и -жовенъ, *adj.* nonchalant; -жно, -lament.
- Негрыжливъ, *adj.* négligent; -во, -gement.
- Негрыжностъ, *sf.* la négligence, nonchalance *f.*
- Негрыжовностъ, *sf.* l'assoupissement *m.*
- Негрѣшливъ, *adj.* inmanquable; -но, -ment.
- Негрѣшительностъ, *sf.* l'infailibilité *f.*
- Негрѣ, -ританка, *s.* nègre, esse; un noir; 1. къща ради заиране -гры, la négrière; 2. корабъ за обръщане търговия съ -гры, négrier et vaisseau —, *sm*; 3. малкъ —, *s.* négriillon, onne.
- Неговоренъ, *adj. fam.* rebours.
- Негузенъ, *adj.* contant, indubitable.
- Недалеченъ, *adj. sm.* proche. [sire.
- Недаровитъ човѣкъ, *sn. fam.* un pauvre
- Недвиженъ, *adj. Jur.* immeuble.
- имотъ (държава), *sm.* l'immeuble *m.*, le bien-fonds; 1. стопанинъ самъ на —, имамъ държава (ниви), *vr.* avoir du bien au soleil *m*; 2. което състои отъ — или са отпоя до —, *Jur.* immobilier, *adj.* 3. прѣобръщане на движень имотъ въ —, *Jur.* l'immobilisation *f*; 4. прѣобръщамъ движень имотъ въ —, *va.* immobiliser.
- Недвижнотъ, *sn.* l'immeuble *m.*
- Недвижностъ, *sf.* l'immeuble *m.*
- Недворянинъ, няка, *s.* plébéien, enne.
- Недворянска земя, *sf.* terre en roture *f.*
- Недгесъ, *sm.* Mar. l'apôtre *m.*
- Недѣлженъ, *adj.* quitte.
- Недоброгласенъ, *adj.* inharmonieux.
- Недоброжелане, *sn.* la malveillance.
- Недобромыслеиъ, *adj.* malintentionné.
- Недоброприличенъ, *adj.* déshonnête; -чно, -ment; || malhonnête, malséant.
- Недоброприличностъ, *sf.* la déshonnêteté, inconvenance *f.* [séance *f.*
- Недобростойностъ, *sf.* l'indécence *f.*, mes-
- Недобростойнъ, *adj.* indigne; но, -ment; || inconvenant, méseant.
- Недоволенъ, *adj.* mécontent de, malcontent, mal édifié; || -волный, le mécontent.
- Недоволикъ, *sm.* un mécontent.
- Недовѣрие, *sn. Jur.* la suspicion.
- Недовѣрливостъ, *sf.* la défiance.
- Недовѣрливъ, *adj.* défiant.
- Недовършенъ, *adj.* inachevé.
- Недогадливъ, *adj.* malavisé.
- Недогледване, *sn.* la méprise.
- Недозетъ паръ, *sf. pl.* les arrérages *m.*
- Недозрѣлъ, *adj.* abortif.
- бездѣнъ камыкъ, *sm.* le loupe.
- Недоказливъ, *adj.* insoutenable.
- Недокаченъ, *adj.* inoffensif; -но, -ivement.
- Недокачливъ, *adj.* inviolable.
- Недокиша, *sf. Chim.* le sous-oxide.
- Недоносенъ, *adj.* abortif.
- Недоносче, *sn.* un avorton, faux germe *m.*
- Недоплащане, *sn.* l'arriéré *m.*

Недоплащачь, *sm. Jur. sc. reliquataire.*
 Недоплненъ (за ссждъ), *adj. en vidange f.*
 Недоправенъ, *adj. inexécuté.*
 Недоправность, *sf. la défectuosité.*
 Недоправяне, *sn. l'inexécution f.*
 Недоустенъ, *adj. inadmissible, inaccessible, reprochable.*
 Недоушчане, *sn. l'inadmissibilité f, inadmission f.*
 Недържливо, *adv. indépendamment.*
 Недържливость, *sf. l'indépendance f.*
 Недържливъ, *adj. indépendant.*
 Недържж, *vn. succomber.*
 Недостатенъ, *adj. insuffisant; -тно, -amment.*
 Недостатность, *sf. l'insuffisance f.*
 Недостаточенъ, *adj. incomplet; -чно, -ètement; 1. malaisé, manqué; 2. Gram. défectif; 3. — сѣмь, vn. fig. être cloché.*
 Недостаточно испотпяване, *sn. Méd. l'adiphorèse f.*
 Недостига, *v. imp. il manque, il fait faute, s'en faut; || не ми —, il manque de; || комуто — нѣщо, fig. veuf de.*
 Недостигане, *sn. la privation. [manquant.]*
 Недостигателенъ (които недостига), *adj. — брой, sm. Arithm. nombre déficient m.*
 Недостигъ, *sm. le déficit. [ment.]*
 Недостижень, *adj. déficiteux; -жно, -euse.*
 Недостижливъ, *adj. hors d'atteinte f.*
 Недостижность, *sf. la disette, rareté f, défaut m, inabondance, pénurie, lacune, imperfection, gêne f, vice m; 1. fig. la stérilité, la tare; 2. Gram. la défectivité; 3. (на нѣщо или въ нѣщо), la manque.*
 Недостойство, *sn. l'indignité f.*
 Недостойнъ, *adj. indigne (de); -но, -ment.*
 Недосѣщане, *sn. la méprise.*
 Недоумѣне, *sn. l'incertitude f, le doute, embarras m, perplexité f, scrupule m, cas de conscience, m; 1. fam. le barguignage, le quiproquo; 2. въ — сѣмь, vn. barguigner; || fig. vaciller; 3. въ — adv. en suspens.*
 Недумай! *interj. ouais; || adv. motus.*
 Недѣй, *v. imp. laisser moi tranquille; || — до толкъ! prep. point tant de raisons.*
 Недѣйствителенъ, *adj. passif, inefficace, nul, invalide; 1. Jur. vicieux; 2. права —, va. Jur. vicier; 3. етавамъ —, vn. se nullifier; 4. не въ — вительна служба, en non-activité f.*
 — завѣтъ (прижисие), *sm. legs caduc m.*
 Недѣйствительность, *sf. l'inefficacité f; || Jur. l'invalidité f, nullité f.*
 Недѣлень, *adj. ferial.*
 — пощъ (литургащъ), *sm. un hebdomadier; || (или актеоръ), un semainier.*
 Недѣлна работа (плата или пары), *sf. la semaine.*
 Недѣлногo, *sn. l'individu m.*
 Недѣльность, *sf. Jur. l'indivision f.*

Недѣля, *sf. la semaine, le dimanche; -лѣтъ, du dimanche; 1. la huitaine, la feria; 2. (за блудный сынъ), la septuagésime; 3. месна — (прѣди велики посты), le dimanche gras; 4. — Православие, le dimanche des brandons; || (сборно въскресе-не), dimanche de la quadragésime; 5: свѣта —, semaine sainte; 6. (на слѣпный), semaine des rogations, f; 7. страстна —, semaine de la passion; 8. сырна —, semaine grasse; 9 до —, d'aujourd'hui en huit, dans huit jours; 10. двѣ — дѣли, la quinzaine; || Jur. la quatorzaine; || прѣвъ двѣ —, en quinze ou dans quinze jours.*
 Недѣятеленъ, *adj. inactif; -лно, -ivement; || fig. inerte.*
 — човѣкъ, *sm. fig. un traînard.*
 Недѣятелно състояние, *sn. la passivité; || направлямъ въ —, va. passiver.*
 Недѣятельность, *sf. l'inactivité f, inertie f.*
 Недждливъ и -ждовенъ, *adj. impluvieux.*
 Неоднакво, *sn. la dissemblance, la non-conformité. [|| inegal.]*
 Неоднакъвъ, *adj. dissemblable; -кво, -ment; — пулъкъ, sm. Méd. pouls caprisant m.*
 Неестественно искане, *sn. Méd. le satyriasis.*
 Неестественъ, *adj. innaturel; -но, -eilement.*
 Нежнлавлъ, *sf. l'inflexibilité f.*
 Нежнлавлъ, *adj. inflexible; -во, -ment; || fig. roide et raide.*
 Незабравливъ, *adj. inoubliable.*
 Незабравливъ, *adj. intenable.*
 Незабѣлъженъ, *adj. inaperçu.*
 Незабѣлъжителенъ, *adj. insensible.*
 Незабѣлъжливъ, *adj. inapercevable, inobservable.*
 Независливо, *adv. Gram. absolument; || -во-то, sn. l'absolu m.*
 Независливъ, *adj. absolu.*
 Незагубливъ, *adj. imperdable.*
 Незадѣлъжителенъ, *adj. désobligeant; -лно, -geamment.*
 Незадѣлъжителность, *sf. la désobligeance.*
 Незаконенъ, *adj. illégal, illégitime; || (за дѣте), naturel.*
 — налогъ, *sm. la maltôte. [bâtard.]*
 Незаконороденъ, *adj. illégitime, adultérin, un*
 Незаконна данъ, *sf. la maltôte; || събирачъ на —, un maltôtier.*
 Незаконно, *adv. indûment.*
 — прѣпечѣтване (книгы, щалпы), *sn. la contrefaçon; || прѣпечѣтвамъ —, va. contrefaire.*
 — раждане, *sn. l'illégitimité f, la bâtardise.*
 — срѣдство, *sn. voie indirecte f.*
 Незаконность, *sf. l'illégalité f, illégitimité f.*
 Незакрыленъ, *adj. inabrité. [pureau.]*
 Незакрѣта плоскость (на кермида), *sf. le*
 Незаловенъ, *adj. inoкупé.*
 Незаличливость, *sf. l'indélébilité f.*

- Незаличливъ**, *adj.* ineffaçable; || *fig.* indélébile.
Незаможенъ, *adj.* *Méd.* anaphrodité.
Незапаливъ, *adj.* ininflammable.
Незаплатно нито отижнато оржіе, *sm.* au repos.
Незахванатъ, *adj.* vascant.
Незалупване, *sm.* *Anat.* le phimosis.
Незачерненъ, *adj.* sans tache *f.*
Нездравіе, *sm.* l'indisposition *f.*, incommodité *f.*, mal-être *m.* [lubrité *f.*
Нездравостъ (на нѣколъ земля), *sf.* l'insalubrité, *adj.* malade, malsain, incommode, insalubre; || бывамъ —, *vn.* incommoder.
Нездравіе (нищо въ игра), *va.* dévoler ou être en dévole.
Незлюбива дѣвойка, *sf.* *fam.* un agnès.
Незлюбиво, *adv.* innocemment.
Незлюбивостъ, *sf.* l'innocence *f.*, pureté, irrépréhensibilité, chasteté, pudicité *f.*; || испытване на —, l'ordalie *f.*
Незлюбивъ, *adj.* innocent, intact, chaste, pudique, pur, impollu, irrépréhensible, irréprochable; || *fig.* vierge, blanc; || изъявамъ за — (и въ кривъ), *va.* innocenter.
 — и бесполезенъ цѣръ, *sm.* onguent miton mitaine, *m.*
Незнание, *sm.* l'ignorance *f.*, ânerie *f.*; || *fig.* le bec jaune, le tuf.
Незначителенъ, *adj.* insignifiant, sans conséquence; || *fig.* menu.
Незначительность, *sf.* l'insignifiance *f.*
Незная, *vn.* ignorer; 1. (самъ себе-си), s'ignorer soi-même; 2. (вече що да правя), être au bout de son latin; 3. (що да сторж и да кажж), être au bout de son rôlet.
Незрѣлость, *sf.* l'immaturité *f.*
Незрѣлъ и -рѣнъ, *adj.* vert.
Незбирливостъ, *sf.* l'indéligibilité *f.*
Незбирливъ, *adj.* indéligible.
Незбѣженъ, *adj.* inévitable, indispensable, fatal, de rigueur *f.* [dient.
Незбѣжно, *adv.* sine quâ non, il est expré- — незнание, *sm.* ignorance invincible *f.*
Незбѣжностъ, *sf.* l'inévitabilité *f.*, indispensabilité *f.*; || (за животъ-тъ), de première nécessité *f.*
Незвѣстенъ, *adj.* incertain, inconnu, ignoré, obscur, vacillatoire.
Незвѣстна колчавина или -голъмина, *sf.* *Alg.* l'inconnue *f.* [teux *m.*
Незвѣстното, *sm.* l'incertain *m.*, inconnu, doute.
Незвѣстность, *sf.* l'incertitude *f.*, obscurité, casualité *f.*
Незвѣстия, *adj.* mat. [-putréfiable.
Незгивлячвъ, *adj.* *Phys.* imputrescible et
Незговаря са (за бурца), *v. imp.* *Gram.* elle se mange.
Незговорливъ, *adj.* inexprimable et -expréssible, inéchangable, indicible.
Незгорливъ, *adj.* incombustible.

- Незгорливостъ**, *sf.* l'incombustibilité *f.*
Незгубителенъ, *adj.* imperissable.
Незгубливостъ, *sf.* l'inamissibilité; || (на Черговата), l'indéfectibilité *f.*
Незгубливъ, *adj.* inamissible, indéfectible.
Нездавъ, *adj.* inédit.
Незигравамъ (нищо), *vn.* être capot.
Незлазливъ, *adj.* indélébile.
Незложени части (въ наука), *sf. pl.* les desiderata *m.* [злато], *va.* matir.
Незлажанъ [оставямъ -кано, (срѣбро),
Незлъчливъ, *adj.* inguerissable, incurable; -во, -ment.
Незмамливостъ, *sf.* l'infaillibilité *f.*
Незмамливъ, *adj.* infaillible.
Незмѣнливостъ, *sf.* l'inaltérabilité *f.*; || (на владѣние), *Jur.* l'incommutabilité *f.*
Незмѣнливъ, *adj.* inaltérable, immuable et -mutable, à l'épreuve de; || *Jur.* incommutable; || *Gram.* invariable; -во, -ment.
Незмѣнна колчавина, *sf.* *Alg.* la constante.
Незмѣнно, *adj.* *fig.* inaltérable.
Незмѣнно, *adv.* absolument, à coup sur, sans faute, constamment, nécessairement, en tout et partout.
Незмѣнностъ, *sf.* l'immutabilité *f.*
Незмѣрено пространство, *sm.* le vague.
Незмѣрливостъ, *sf.* l'incommensurabilité *f.*
Незмѣрливъ, *adj.* immensurable, immense, vaste.
Незмѣтливостъ, *sf.* l'inamovibilité *f.*
Незмѣтливъ, *adj.* inamovible.
Незносенъ, *adj.* désavantageux, défavorable; || *fig.* infructueux, ingrat.
Незноска, *sf.* le désavantage.
Незработенъ (стон -тено, *v. imp.* il cède. — зумрудъ, *sm.* les morillons *m.*
Незаработени слововъ збжы, *sm. pl.* le morfil. [bochon.
Незрѣзанъ безцѣнъ камыкъ, *sm.* le sa-
Незрѣчливостъ, *sf.* l'ineffabilité *f.*
Незрѣчливъ, *adj.* ineffable; -во, -ment.
Незрѣчливостъ, *sf.* l'ineffabilité *f.*
Незрѣчливъ, *adj.* inguerissable, irrémédiable; || (който не може да оздрави), incurable; -во, -ment; || спиталъ за -ливъ, les incurables *m.*
Незрѣсливъ, *adj.* inexplicable, indéchiffrable, indicible; -во, -ment; || *fig.* indéfinissable; || *fam.* indébrouillable.
Нейма (пропачане гласъ на крайна сричка), *sf.* *Mus.* le neuème.
Неискрѣпно примирене, *sm.* paix plâtrée *f.*
Неискупливъ, *adj.* irrachetable.
Неискусенъ, *adj.* inhabile; -сно, -ment; || maladroit, malhabile, novice.
 — готвачъ, *sm.* un fricasseur. [mazette.
 — играчъ (мечка въ краката), *sm.* une
 — пушкачъ, *sm.* un tirailleur.
 — свырачъ, *sm. fam.* un croque-note ou -sol.

Неискуство, *sn.* la maladresse, malhabilité *f.*
 Неиспечень, *adj. fig.* brut.
 — (недопечена) хлѣбъ, *sm.* pain gras-cuit *m.*
 Неиспълнене, *sn.* l'inexécution *f.*
 Неиспълнень, *adj.* inexécuté.
 Неиспълнѣвость, *sf.* l'impraticabilité *f.*
 Неиспълнивъ, *adj.* inexécutable, infaisable, impraticable
 Неисповѣданъ, *adj.* déconfé.
 Неисповѣдливость, *sf.* l'insertibilité *f.*
 Неисповѣдливъ, *adj.* insertable; || *fig.* impénétrable; || *Phys.* incompréhensible.
 Неисправность, *sf.* l'incorrigibilité *f.*
 Неисправливъ, *adj.* incorrigible; -во, -ment.
 Неисправено, *adv.* en surplomb; || *сггг*
 —, *vn.* surplomber.
 Неисправень, *adj.* incorrect; -но, -tement.
 Неисправность, *sf.* l'incorrection *f.*
 Неисприказливъ, *adj.* inénarrable.
 Неистощень, *adj.* grossier; || *fig.* inculte.
 Неистоглены вѣжа, *sn. pl.* manoeuvres de revers *m.*
 Неистински, *adj.* fautif, faux, bâtard, erroné.
 Неистинско, *adv.* fausement. [siton *f.*
 — правило, *sn.* *Arithm.* règle de fausse po-
 Неистривливъ, *adj. fig.* ineffaçable.
 Неистрѣбливъ, *adj.* inextirpable.
 Неистжмень, *adj.* disparate.
 Неисчерпанъ, *adj.* inépuisé.
 Неисчерпливъ, *adj.* inépuisable; || *fig.* intarissable; || *бывамъ* — въ ищю, *vn.* ne point tarir sur.
 Нейтралень (и *Chim.*), *adj.* neutre; || *объявяване за* —, la neutralisation; || *докарвамъ* въ -ано състояние, *va.* neutraliser.
 Нейтрализация, *sf.* *Chim.* la neutralisation.
 Нейтрализувамъ, *va.* *Chim.* neutraliser.
 Нейтралность, *sf.* la neutralité.
 Нейтралны държавы, *sf. pl.* les neutres *m.*
 Нейщливъ (който не може са иска), *adj.* inexigible.
 Нека, *adv. va.*; 1. *conj.* mais; 2. — бжде, *interj.* passe, tôte; || *adv.* ainsi soit-il; 3. — бжде така, *adv.* à la bonne heure, bon, quitte; || *interj.* fiat.
 Неклатливъ, *adj.* ferme; -во, -ment
 Неклсавъ, *adj. Phys.* inductible.
 Некрологическа статия, *sf.* le nécrologe.
 Некрологически, *adj.* nécrologique.
 Некрология (записване умрѣлы), *sf.* la nécrologie. [nécrologue.
 Некрологъ (писачъ на некрология), *sm.* un
 Некромантия (събкаване умрѣлы), *sf.* la nécromancie et -mance.
 Некромантъ, *sm.* un nécromancien ou nécromancien et -mant.
 Некръвъ, *adj.* languissant, endolori, maléficié, grabataire; || *fig.* l'emplâtre *m.*
 Нектаръ (питие на богове), *sm.* le nectar.
 Неладенплавателень, *adj.* innavigable.

Неладенплавателность, *sf.* l'innavigabilité *f.*
 Нелесень, *adj.* incommode.
 Нелибералень, *adj.* illibéral.
 Нелицерперице, *sn.* l'impartialité *f.*
 Нелогически, *adj.* illogique; -ски, -ment.
 Нелунавъ, *adj.* immaculé.
 Нелѣпность, *sf.* la platitude.
 Нелжскавинна, *sf.* la ternissure. [ternir.
 Нелжскавъ, *adj.* terne; || *правя* -во, *va.*
 Немаране (въ искусство), *sn.* le négligement.
 Немарливъ, *adj.* négligent; -во, -gement.
 Немецкы игры, *sf. pl.* jeux némeens *m.*
 Немилостиво, *adv. fam.* à la turque.
 Немилостивость, *sf.* l'immiséricorde *f.* dureté *f.*
 Немилостивъ, *adj.* impitoyable; -но, -ment; || immiséricordieux, défavorable, dur.
 Немилость, *sf.* la désaveur, le discredit, disgrâce *f.*; || *испадналъ въ* —, *s.* disgracié, éc.
 Неминувать (за паря), *v. imp.* il dort.
 Немирень, *adj.* rebelle, turbulent, tumultuaire; -но, -ment.
 Немирно дѣте, *sn.* une babouine.
 Немирность, *sf.* la turbulence.
 Немирзливъ, *adj.* inodore.
 Неможенъ, *adj.* incapable de.
 Немотень, *adj.* indigent, prolétaire, pauvre u *s.* —, esse; || — на, *fig.* sterile en.
 Немотия, *sf.* la pauvreté; || *fig.* la stérilité.
 Немофилъ, *sm.* plante, le némophile.
 Немоощень, *adj.* impuissant, débile, languissant, cassé, caduc, infirme.
 Немоощность, *sf.* l'impuissance *f.*
 Немоощъ, *sf.* la débilité, infirmité, maladie *f.*; || *Med.* l'énervation *f.*
 Немысля (нищо), *vn.* s'étourdir.
 Ненавистень, *adj.* haïssable.
 Ненавистливъ, *adj.* haïneux.
 Ненавистъ, *sf.* la haine, la détestation; || *fig.* le fiel; || (улираза къмъ човѣцитѣ), la misanthropie.
 Ненавидливъ, *adj.* infrequenté.
 Ненавиждамъ, *va.* mépriser, détester; || -меса (единъ другъ), *pl. vv.* se mépriser.
 Ненавърменень, *adj.* impubère,
 Ненавѣкнать, *adj.* inaccoutumé, inexecé.
 Ненавыкноване, *sn.* l'inhabitude *f.*
 Ненагледливъ, *adj.* impatienté.
 Ненадвѣливость, *sf.* l'invincibilité *f.* irrésistibilité *f.* [-во, -ment.
 Недадвѣливъ, *adj.* invincible, irrésistible;
 Недадвѣтъ и -вѣнъ, *adj.* invaincu.
 Недадѣлнень и -дѣлливъ, *adj.* invincible.
 Недадѣжбенъ (който са държи отъ случая), *adj.* précaire; -бно, -ment.
 — човѣкъ, *sm. fig.* plauche pourrie *f.*
 Недадѣйна сръща, *sf.* l'échauffourée *f.*
 Недадѣино, *adv.* tout à coup, à l'improviste, ex abrupto, à la rangette, d'un saut, de plein saut, subito; 1. *fig.* comme

- une bombe; 2. *fam.* de prime-saut; 3. изъ —, au dépourvu.
- Ненадѣино застигане**, *sn.* la surprise.
- злочестіе, *sn.* *fig.* coup de foudre, *m.*
- промѣнене, *su. fig.* la débâcle et -element.
- Ненадѣинось**, *sf.* la surprise, la soudeneté.
- Ненадѣянь**, *adj.* inespéré, inattendu, subit, brusque, soudain, imprévu, fortuit; || *Jur.* aléatoire. [coup de tonnerre, *m.*
- случай, *sm. fig.* le Deus ex machina,
- Ненадѣяса**, *vr.* se défier; || не са надѣи на менѣ, *fig.* attendez-moi sous l'orme *m.*
- Ненайденъ**, *adj.* introuvé.
- Неименованъ**, *adj.* *Jur.* inomé.
- Неималеена хартия**, *sf.* papier fluant *m.*
- Неинамѣтанъ**, *adj.* inedit.
- Неинаправливъ**, *adj.* *Chir.* irréductible.
- Неинапрѣзълъ** (за жито), *adj.* retrait.
- Неинапрѣдвамъ**, *vn.* tomber.
- Неинапрѣдванъ**, *sn.* l'insuccès *m.*
- Неинамисане**, *sn.* la non-intervention.
- Неинамѣренъ**, *adj.* introuvé.
- Неинамѣрливъ**, *adj.* introuvable.
- Неинаранливостъ**, *sf.* l'invulnérabilité *f.*
- Неинаранливъ** (и *fig.*), *adj.* invulnérable.
- Неинареденъ**, *adj.* chaotique.
- Неинарѣчено**, *adv.* innocemment.
- Неинаселено пространство**, *sn.* le désert.
- Неинаселенъ**, *adj.* désahabilité, désert.
- Неинасианенъ**, *adj.* inviolable, inexpugnable.
- Неинасытенъ**, *adj.* avide de, vorace, dévorant et -rateur; || (за нѣщо), alteré de.
- Неинасытливостъ**, *sf.* l'insatiabilité *f.*
- Неинасытливъ**, *adj.* insatiable, irrassasiable.
- Неинасытностъ**, *sf.* la voracité; || *fam.* à l'appétit de.
- Неинаходливъ**, *adj.* introuvable.
- Неинаощувамъ** (удома си), *vn.* découcher.
- Неинаюрливъ**, *adj.* inattaquable.
- Неинаработаностъ**, *sf.* l'inculture *f.*
- Неинаработенъ**, *adj.* inculte, vierge, brut; || (за земля), vague; || *fig.* cru.
- Неинарзованостъ**, *sf.* la grossièreté.
- Неинарзованъ**, *adj.* grossier, barbare; || *fig.* inculte, ostrogot et -gotique.
- Неинарѣченъ**, *adj.* allodial.
- Неинабученъ**, *adj.* inexercé.
- Неинаобидителенъ**, *adj.* insociable, intractable, farouche; || *fig.* impraticable; || *fam.* inaccostable (voyez Неинаобидителенъ).
- Неинаобидителностъ**, *sf.* l'insociabilité *f.*
- Неинаобидственъ**, *adj.* antisocial.
- Неинаобыкновеното**, *sn.* l'extra *m.*
- Неинаобыкновенъ**, *adj.* inaccoutumé, inhabituel, extraordinaire, insolite, ébouriffant.
- случай, *sm.* l'extraordinaire *m.*
- Неинаобычайнъ**, *adj.* inusité.
- Неинаобычаймъ**, *va.* 'haïr.
- Неинаобычливостъ** (народна), *sf.* l'impopularité *f.*
- Неинаобычливъ**, *adj.* malvoulu; || (отъ народъ-тъ), impopulaire.
- Неинаобузданостъ**, *sf.* l'effrénement *m.*
- Неинаобузданъ**, *adj.* effréné, désordonné, libertin; || *fig.* indompté.
- Неинаоварено ѳдене**, *sn.* la erudité.
- Неинаоваренъ**, *adj.* cru.
- Неинаологически**, *adj.* néologique.
- Неинаологизмъ**, *sm.* un néologisme.
- Неинаология** (измыслеване нови рѣчи), *sf.* la néologie.
- Неинаогледванъ**, *sn.* l'inadvertance *f.*
- Неинаограденъ**, *adj.* déelos. [graphisme.
- Неинаография** (ново правописане), *sf.* le néo-
- Неинаодобрено**, *sn.* la désapprobation, improbation *f.* [bateur
- Неинаодобрителенъ**, *adj.* irréparable, impro-
Неинаодобрявамъ, *va.* désapprouver, réproucher, improuver, trouver mauvais.
- Неинаодушевленостъ**, *sf.* l'inaanimation *f.*
- Неинаодушвенъ**, *adj.* inaniné.
- Неинаодѣяна тоѳга**, *sf.* *Mar.* la bordaille.
- Неинаодѣленъ**, *adj.* lourd; || *fig.* ostrogot et -gotique.
- Неинаозъртливостъ**, *sf.* l'imprudence *f.*
- Неинаозъртливъ**, *adj.* imprudent; -во, -ement.
- Неинаозъртни**, *adj.* imprévoyant.
- Неинаозъртностъ**, *sf.* l'imprévoyance *f.*
- Неинаозъртло съчинене**, *sn. fig.* l'avorton *m.*
- или Кнеѳло гроздіе (и вино отъ него), *sn.* le verjus; || подиравенъ съ вино отъ —, verjuté, *adj.*
- Неинаозрѣлъ и -зрѣлъ**, *adj.* en herbe *f.*
- плодъ, *sm.* *Bot.* l'avorton *m.*
- Неинаозрѣялы лещици**, *sm. pl.* le cerneau.
- Неинаоженване**, *sn.* le célibat.
- Неинаожененъ**, *adj.* un célibataire.
- Неинаолавне** (на думи), *sn. fig.* le détour.
- Неинаолучва**, *v. imp. fig.* il manque.
- Неинаописливъ**, *adj.* indéscribable; -во, -ment.
- Неинаоплесканъ**, *adj. fig.* vierge
- Неинаоправенъ**, *adj.* déréglé; -но, -ément.
- Неинаоправливъ**, *adj. fig.* irrémédiable.
- Неинаопраностъ**, *sf.* la malpropreté.
- Неинаопранъ**, *adj.* malpropre, sale.
- Неинаопрѣдѣлена цѣна**, *sf.* la discrétion.
- Неинаопрѣдѣленостъ**, *sf.* le vague.
- Неинаопрѣдѣленъ**, *adj.* indéfini, indéterminé, souverain, incertain, indécis, illimité; || *fig.* vague, vaporeux.
- Неинаопрѣдѣлителенъ**, *adj.* absolu.
- Неинаопрѣдѣлителна игра** (реѳетъ), *sf.* le réfat. [finitif *m.*
- Неинаопрѣдѣлително наклонене**, *sn. Gram.* l'in-
- Неинаопрѣдѣленъ и -дѣливъ**, *adj.* indéfinissable, indéterminable, illimitable, inqualifiable.
- Неинаопытоменъ**, *adj. fig.* indompté.
- соколъ, *sm.* *Vén.* faucon pèlerin *m.*
- Неинаопытенъ**, *adj.* inexercé, inexpérimenté,

- novice, nouveau et nouvel; || *fig.* neuf; || *fam.* *z.* un blanc-bec. [bouline.]
- Неопытенъ матрозъ, *sm.* *Mar.* un 'hâle-
Неопытность, *sf.* l'inexpérience *f.* impéritie *f.*
- Неоработена зема, *sf.* la friche, la garigue.
- Неорботенъ, *adj.* inculte; || (*за зема*),
vierge; || (*за пкъмъ*), detournée.
- Неорганически, *adj.* inorganique.
- Неоснователенъ, *adj.* inconsistant, mal fondé,
gratuit, 'hasardé, vain; || *бывамъ* —, *vn.*
fig. porter à faux.
- Неоснователность, *sf.* l'inconsistance *f.*
- Неосватителенъ, *adj.* irrémissible; -лно,
-ment.
- Неосваиваемость, *sf.* l'inadmissibilité *f.*
- Неосваивамъ (*на мъръ*), *va. fig.* martyriser.
- Неосватителенъ, *adj.* apatique; || *fig.* insens-
sible; -лно, -ment. [bilité *f.*
- Неосвѣтительность, *sf.* l'apathie *f.*, insensi-
Неосвѣтливость, *sf.* l'insensibilité *f.*, impassi-
bilité *f.*; || *fig.* la léthargie.
- Неосвѣтливъ, *adj.* insensible, dénaturé; || *fig.*
léthargique, lard; || *ставамъ* —, *vn.* se
dénaturer.
- Неосвѣдливость, *sf.* l'impalpabilité *f.*
- Неосвѣдливъ, *adj.* impalpable, intactile,
stoïque, inconceivable, sec; || *fam.* le sans-
cœur; || *права* —, *va. Méd.* stupéfier.
- Неотбранъ (*къ отъ отборъ*), *adj.* inassorti.
- Неотговорителенъ, *adj.* inexcusable; -лно,
-ment.
- Неотговорливостъ, *sf.* l'irresponsabilité *f.*
- Неотговорливъ, *adj.* irresponsable; -во, -ment.
- Неотдѣленъ, *adj.* *Gram.* inséparable;
-лнено, -ment.
- Неотпывамъ. *vn.* jurer.
- Неоткачивъ, *adj.* incrochetable.
- Неотколѣшенъ, *adj.* récent.
- Неотплащно наддаване, *sm.* folle enchère *f.*
- Неотречливъ, *adj.* irréfutable.
- Неотстъпамъ (*къ кому*), *va.* tenir tête à.
- Неотстъпенъ, *adj.* instant.
— човѣкъ, *sm.* un obsesseur.
- Неотстъпчивость, *sf.* l'inaliénabilité *f.*
- Неотстъпчивъ, *adj.* inaliénable; || *fig.* inatta-
quable; || *Jur.* accessible.
- Неотстъжно, *adv.* instantment.
- искане, *sm.* l'instance *f.*
- Неотстъжничество, *sf.* l'obession *f.*
- Неотхвърливъ, *adj.* irrécusable, irréfra-
gable; -во, -ment.
- Неотхлука, *sf.* *Chir.* le paraphimosis.
- Неоцѣненъ, *adj.* inestimable; || *fig.* incompris.
- Неоцѣдивъ, *adj.* inappréciable. [-saint-gris.
- Неоцѣдурешъ [да са —, *interj.* ventre-bleu ou
Непастра, *va. fig.* prodiguer.
- Непатриотически, *adj.* incivique.
- Непечѣлоливъ, *adj.* désintéressé; -во,
-sément. [impotent.]
- Непѣйливъ (*което не може са не*), *adj.*
- Непипливостъ, *sf.* l'impalpabilité *f.*, intan-
gibilité *f.* [palpable.]
- Непипливъ, *adj.* intactile, intangible, im-
Неписанъ (*за хартия*), *adj.* blanc.
- Неписия, *vn.* faire litière de; || *fig.* prodiguer.
- Неплавателенъ (*за дърва*), *adj.* inflotté.
- Неплатливъ, *adj.* impayable. [-ment.
- Неплахливъ и -лахъ, *adj.* intrépide; -во,
Неплащливостъ и -лахостъ, *sf.* l'intré-
pidité *f.*
- Неплащамъ (*на пощкъ-тъ*), *va.* s'arriérer.
- Неплащане, *sm.* le non-paiement.
- Неплодие, *sm.* l'infertilité *f.*
- Неплодороденъ, *adj.* infertile, insecund, in-
fructueux, sterile. [*va.* stériliser.]
- Неплодородие, *sm.* la stérilité; || *права* —,
Неплодородность, *sf.* l'infertilité *f.*
- Непълненъ, *adj.* incomplet, retraits, défectible,
dépareillé.
- стихъ, *sm.* vers catalectiques *m.*
- Непълно състояние, *sm.* la vivange.
- Непълность, *sf.* *Gram.* la défectivité.
- Непобаранъ, *adj. fig.* intact.
- Непобарвамъ, *va.* avoir les mains nettes *f.*
- Непобоженъ, *adj.* indévot; -жно, tement.
- Непобожность, *sf.* l'indévoition *f.*
- Неповърнато, *adv.* sans retour.
- Неповръденъ, *adj.* intact, sauf; || (*за ме-
далъ*), *adj. Num.* à fleur de coin, *f.*
- Непоглеждамъ (*къ кого*), *va.* ravalier, ré-
garder de 'haut en bas.
- Непоглеждане, *sm. fig.* le ravalement; ||
продавамъ съ —, *va.* vilipender.
- Непогрѣшено, *adv. fam.* ric-à-ric.
- Непогрѣшенъ, *adj.* juste, ressemblant, mé-
todique, véritable, tout craché; || *fig. fam.*
incarné; || *Théol.* coégal. [conaitre.]
- Непознаемъ и -са (*въ нѣщо*), *va. vr. mé-*
Непознаемливъ (*когого не можемъ позна*),
adj. méconnaissable.
- Непознаенкъ, *ница, sf.* inconnu, ue.
- Непознать, *adj.* inconnu, obscur.
- Неподвиженъ, *adj.* immobile, stationnaire,
fixe, sédantaire, dormant.
- Неподвижно перде (*на авансцена*), *sm.*
manteau d'arlequin, *m.* [compose.]
- съединене (*на кости*), *sm. Anat.* la
Неподвижностъ, *sf.* l'immobilité *f.*, station-
nariété *f.*
- Неподвижны звѣзды, *sf. pl. Astr.* les fixes *m.*
- Неподвластность (*на законы*), *sf.* l'exterrito-
rialité *f.*
- Неподобство, *sm.* la dissimilitude.
- Неподкупенъ, *adj. fig.* incorruptible.
- Неподкупность, *sf. fig.* l'incorruptibilité *f.*
- Неподлагамса, *vr.* tenir tête à; || *fig.* roidir
contre.
- Неподобрителенъ, *adj. fig.* désespéré.
- Неподыренъ (*за нлтъ*), *adj.* vacant.
- Непокаеливъ, *adj.* inexpiable.

- Непокладливостъ**, *sf.* la fermeté, imperturbabilité, stoïcité *f.*
- Непокладливъ**, *adj.* inébranlable, imperturbable; || -во, -мент; || *fig.* immobile.
- Непокойно същане**, *sm.* le malaise.
- Непокойнъ**, *adj.* incommode.
- Непокоренъ**, *adj.* rebelle, insoumis, insubordonné, réfractaire.
- Непокорливъ**, *adj.* désobéissant. [nerie.
- Непокорство**, *sm.* la désobéissance, la muti-
- Непокоряване**, *sm.* l'insubordination *f.*
- Неполитикъ**, *adj. m.* fat
- Неполитиченъ**, *adj.* impoli, incivil, grossier, désobligeant, malgracieux, malhonnête, discourtois, rustique; || *pop.* rudânier.
- Неполитически**, *adj.* impolitique; -ски, -мент.
- Неполитичностъ**, *sf.* l'incivilité *f.*, impolitesse, grossièreté, désobligeance, rusticité, discourtoisie, malhonnêteté, inurbanité, crasse du collège, *f.*; || *постъпвамъ* -чно съ нѣкого, *va.* désobliger.
- Неполучвамъ**, *va.* rater.
- Непомненъ**, *adj.* immémorial; -нено, -lement.
- Непомня** (*себе-си*), *vn.* perdre la tramontane.
- Непомрачливъ**, *adj.* intermissible.
- Непомысленъ**, *adj.* indélébile.
- Непомыслено**, *adv.* innocemment.
- *прѣтъжване*, *sm.* *Jur.* le quasi-délit.
- Непоносенъ**, *adj.* désavantageux; -сно, -eusement.
- Непопитанъ**, *adj. fig.* intact.
- Непочитамъ**, *va.* braver.
- Непорасълъ**, *adj. fam.* incompetent; -сло, -tement.
- Непосвятенъ**, *adj.* un profane.
- Непослушае**, *sm.* la désobéissance.
- Непослушенъ**, *adj.* indocile, insubordonné, réfractaire.
- Непослушливостъ**, *sf.* l'indocilité *f.*
- Непослушливъ**, *adj.* désobéissant, indisciplinable, insoumis; || (*сжль*), *vn.* désobeir.
- Непослушникъ**, *sm.* *Milit.* un réfractaire.
- Непосрѣдственъ**, *adj.* immédiat, direct; -но, -tement.
- Непосрѣдствоване**, *sm.* la non-intervention.
- Непостижливостъ**, *sf.* l'incompréhensibilité *f.*; || *fig.* l'impénétrabilité *f.*
- Непостижливъ**, *adj.* inaccessible à, indéchiffrable, indéfinissable, insondable; || *fig.* impénétrable, insaisissable; || *Phys.* incompréhensible.
- Непостоянство**, *sf.* la versatilité.
- Непостоянство**, *sm.* l'inconstance *f.*, instabilité, incertitude, vicissitude, fugitivité, fragilité, papillonnage *f.*; || *fig.* la mobilité, le va-et-vient.
- Непостоянъ** (*недържливъ*), *adj.* inconstant, instable, incertain, versatile, mobile, valage; || *fig.* vagabond, fragile; un caméléon, *s.*; || (*за людіе*), variant.
- Непотисмъ** (*вліяне на папски браточесты*), *sm.* le népotisme. [gible.
- Непотопителенъ**, *adj.* insubmersible et -mer-
- Непотопителностъ**, *sf.* l'insubmersibilité *f.*
- Непотребенъ**, *adj.* surabondant, frivole.
- Непотрѣбна подробностъ**, *sf.* la prolixité.
- **тжкменостъ**, *sf.* la superstition.
- Непотрѣбно нѣщо**, *sm. fig.* la borne.
- **прибавине**, *sm. fig.* la superstructure.
- Непотрѣбности**, *sf. pl.* les longueurs *f.*
- Непотрѣбностъ**, *sf.* l'inutilité *f.*, frivolité *f.*
- Непотрѣбны партиципы**, *sf. pl. fig.* la pâ-noplie; || *pop.* le bataclan.
- **харти**, *sf. pl.* la pancarte; 1. (*или писла*), *fam.* la papperasse; 2. **рови** —, *va.* papperasser; 3. **събирачъ** на —, un papperassier.
- Непохвататъ**, *adj. fig.* intact.
- Непохватенъ**, *adj.* inapte, malhabile, maladroit, impertinent, disgracieux, le gâ-tout; || *fam.* pataud.
- **човѣкъ**, *sm.* un brise-tout.
- Непохватно**, *adv.* gauchement, hors de propos, mal à propos, à la julienne.
- Непохватностъ**, *sf.* l'inhabileté *f.*, inaptitude, incapacité, maladresse, malhabilité, gaucherie, impertinence, disgrâce, *f.*; || *fam.* la dégaine.
- Непочтена кѣша**, *sf.* le sapharnâum.
- Непочтене**, *sm.* l'irrévérence *f.*
- Непочтенъ**, *adj.* honteux; -но, -eusement; || malhonnête, infâme, laid.
- **човѣкъ**, *sm.* un infâme. [rencieux.
- Непочтителенъ**, *adj.* irrespectueux, irrévé-
- Непочтѣливостъ**, *sf.* *Jur.* l'imprescriptibilité *f.*
- Непочтѣливъ**, *adj.* *Jur.* imprescriptible.
- Неправда**, *sf.* le tort, la menterie, iniquité *f.*; 1. *fam.* la gausse; 2. **имамъ** —, *vn.* avoir tort; 3. **признавамъ** си -та, *va. fig.* passer condamnation.
- Неправеденъ**, *adj.* injuste, inique; -дно, -ment.
- **човѣкъ**, *sm.* un injuste.
- Неправедливо**, *adv.* indûment, à tort; || -то, *sm.* l'injuste *m.*
- Неправедливостъ**, *sf.* l'injustice *f.*, le passe-droit; || *Jur.* l'inoïciosité *f.*
- Неправедлива работа**, *sf.* l'injustice *f.*
- Неправедливъ**, *adj.* injuste, illégitime.
- Неправедно**, *adv.* indûment, abusivement, à faux.
- Неправедностъ**, *sf.* l'iniquité *f.*
- Неправиленъ**, *adj.* irrégulier, anormal, inégal, baroque; 1. *Gram.* hétéroclite, incongru; 2. *H. nat.* amorphe; 3. *Méd.* erratique, acatastatique; 4. *fam.* biscornu.
- **изговоръ**, *sm.* la cacologie.
- Неправилно изрѣкване**, *sm.* le barbarisme.
- **люлъяне**, *sm.* *Mar.* le clapotage et -pottis; || *неправилно* са люлъе морето, *v. imp.* elle clapote.

Неправильно нагласяване, *sn.* *Mus.* faux accord *m.* larité, anomalie *f.*
 Неправильность, *sf.* l'incorrection *f.*, irrégularité, *sn.* l'improbité *f.*
 Неправо отсждане, *sn.* le mal-jugé.
 Неправославенъ, *adj.* hétérodoxe.
 Неправостъ, *sf.* l'inexactitude *f.*
 Неправосудие, *sn.* l'iniquité *f.*
 Неправотия (на колпакна показалка), *sf.* l'affolement *m.*
 Неправъ, *adj.* indirect, inexact, abusif; || (за колпакъ), *Mar.* affolé; || (за надежи), *Gram.* oblique.
 Неправые нищо, *sn.* le far-niente.
 Непраздна (трудна жена), *adj. f.* enceinte.
 Непраздность, *sf.* la grossesse; || (за животны), la gestation, la pregnation.
 Неприблизливъ, *adj. fig.* inabordable, inaccessible.
 Неприблизителись, *adj. fam.* inaccostable.
 Неприбирамъ, *va.* laisser traîner.
 Неприземливъ, *adj.* imprenable.
 Непривилегированъ маклеръ, *sm.* courtier marron *m.*
 Непридржливъ (сжмъ), *vn. fig.* être à soi.
 Непризванъ гостъ, -на -тянка, *g.* écornifleur, euse; || *fig.* un passe-volant; || явявама —, *vr.* courir la fortune du pot.
 Непризнавамъ, *va. Jur.* décliner; || -ca, *vr.* se dissimuler; || (въ ищю), disconvenir de.
 Непризнательность, *sf.* l'ingratitude *f.*
 Неприлежане, *sn.* l'inapplication *f.*
 Неприлеженъ, *adj.* inappliqué.
 Неприличамъ, *vn.* messeoir.
 Неприличенъ, *adj.* indigne, inconvenant, disconvenable, absurde, malhonnête, malsonnant, meséant, obscène, indu, indélicat, incongru, gras; || *fig.* déplacé, postiche; || *fam.* saugrenu.
 Неприличие, *sn.* l'indécence *f.*
 Неприлична или Дебела постъпка, *sf.* l'indélicatesse *f.* [impurétés *f.*
 Неприлично, *adv.* absurdement; || -то, *sn.* les
 Неприличность, *sf.* l'absurdité *f.*, malhonnêteté, meséance, incongruité, sottise, obscénité, moquerie, *f.*
 Неприложливъ, *adj.* inaplicable.
 Непримиренъ, *adj.* irréconcilié.
 Непримирливъ, *adj.* irréconciliable, inconciliable, inaccommodable, mortel.
 Непринадлеженъ (не въ правда), *adj. Jur.* incompetent.
 Непринадлежность, *sf.* l'incompétence *f.*
 Непринудено, *adv.* sans contrainte.
 Непринуденъ, *adj.* libre, aisé, naturel.
 Непринудителность, *sf.* l'aisance *f.*
 Непривужденостъ, *sf.* le laisser-aller, le sans-façon et -gêne.
 Неприознавамъ, *va.* contester, méconnaître, désavouer, reni *r.* || (вече ибкожо), renoncer.

Неприознаване, *sn. Jur.* le contredit.
 Неприставамъ, *vn.* jurer.
 Непристъпчивость, *sf.* l'inaccessibilité *f.*
 Непристъпчивъ, *adj.* inabordable, inaccessible, inassurable, inattaquable, imprenable.
 Неприштетвенъ день, *sm.* fête de palais, *f.*
 Неприштетвени дни (тажмилъ т.), *sm. pl.* les vacations *f.*
 Неприемамъ и -принмамъ, *va.* refuser, démentir, remercier, récuser; 1. *fig.* rejeter; 2. (никого у дома си), n'être pas visible; 3. неприемайте го за зло, ne vous en déplaîsez.
 Неприемане, *sn.* le rejet; || *Jur.* le déni.
 Неприемливъ, *adj.* inacceptable; || (костю трббува да отавърлимъ), rejetable.
 Неприетелски, *adj.* ennemi, hostile; || -ски, *adv. fig.* sèchement.
 Неприетелско дѣйствие, *sn.* l'hostilité *f.*
 Неприетливъ, *adj.* désobligeant; -во, -geamment; || *fam.* grinche; || права -во, *va.* désobliger.
 Неприетство (на отговоръ), *sn. fig.* la sècheresse.
 Неприетель, *ка, s.* ennemi, ie.
 Неприеть, *adj.* inadmissible.
 Неприетенъ, *adj.* désagréable; -тно, -ment; 1. disgracieux, maussade, vilain, malplaiant, rébarbatif; 2. *fig.* dégoûtant; 3. бывамъ —, *vn.* désagréer; 4. съ — начинъ, disgracieusement.
 — видъ, *sm.* la disgrâce, la maussaderie.
 Неприетна бавность, *sf.* la traînerie.
 — минута, *sf. fig.* le quart d'heure de Rabelais.
 — случка, *sf.* la mésaventure.
 Неприетности, *sf. pl.* les dégoûts *m.*
 Неприетность, *sf.* le désagrément, la mésaventure, contrariété *f.*; 1. *fig.* l'inclémence *f.*, déboir *m.*, pilule *f.*; 2. *fam.* le gâchis; 3. имамъ —, *vn.* avaler des couleuvres *f.*; 4. докарвамъ —, *va.* compromettre; || (идко-му), faire un mauvais parti à; 5. смисамъ въ —, *va.* commettre.
 Непродаване, *sn.* la mévente.
 Непродаденъ, *adj.* invendu.
 Непроданливъ, *adj.* invendable.
 Непродумвамъ (никакъ въ събрание), *vn.* ne pas desserrer les dents; || (нищо рбчи), *fig. fam.* ne sonner mot [trouble.
 Непрозиренъ, *adj.* opaque; || (за стжкло),
 Непрозрачность, *sf.* l'opacité *f.*; || (на стжкло), le dépolissage.
 Непродливъ, *adj.* inviable.
 Непроизводителенъ, *adj.* improductif; -лно, -ivement. [-ment.
 Непроизволенъ, *adj.* involontaire; -лно,
 Непрокарливъ (отъ вода), *adj.* imperméable.
 Непромяливъ, *adj.* impénétrable, impraticable, inviable.

- Непромѣливість**, *sf.* l'invariabilité, *f.* irrévocabilité *f.*; || *Gram.* l'indéclinabilité *f.*
- Непромѣливъ**, *adj.* invariable, irrévocable, indéclinable, irrétractable, irréformable.
- Непромѣнни секретарь**, *sm.* secrétaire perpétuel *m.*
- Непроникивість**, *sf.* l'imperméabilité *f.*
- Непроникливъ**, *adj.* impénétrable; -во, -мент.
- Непропорціоналенъ**, *adj.* disproportionnel; -лно, -ellement. || *fig.* inculte.
- Непросвѣтенъ**, *adj.* incivilisé, un profane;
- Непростень**, *adj.* indu.
- Непростительнъ**, *adj.* impardonable, inexcusable, irrémissible; -лно, -мент.
- Непротивяса**, *vr.* le céder à.
- Непротѣливъ**, *adj.* *Phys.* inductible.
- Непрочетливъ**, *adj.* illisible et inlisible; -во, -мент; || indéchiffable; || *fig.* inlisible.
- Непъргавъ**, *adj.* maladroit; || *fig.* mou ou mol.
- Непъргаво**, *adv.* lourdement.
- Непървѣдникъ**, *sm.* *Phys.* l'isolateur *m.*
- Непървѣвателнъ**, *adj.* *fig.* inflexible, roide et raide.
- Непървѣвателность**, *sf.* *fig.* l'inflexibilité *f.*
- Непърводливъ**, *adj.* intraduisible.
- Непъргрѣшителнъ**, *adj.* infaillible.
- Непърѣдвно злочестіе**, *sm.* un coup de masse *f.*
- Непърѣдни хора**, *sm. pl.* les petits *m.*
- Непърѣжалевамса**, *vr.* barguigner.
- Непърѣжалеване**, *sm. fam.* le barguignage, la lanternerie.
- Непърѣжалителенъ**, *adj.* indéterminé, indécis; || (*сжмъ*), *vn. fig.* vaciller.
- човѣкъ, *sm. v.* tâtonneur, euse; || *fam.* tuteur, euse; un barguigneur.
- Непърѣжалителность и -жалность**, *sf.* l'irrésolution *f.*, vacillation; || въ —, *adv.* en suspens.
- Непърѣкатруливъ**, *adj.* inversable.
- Непърѣкловость**, *sf. fig.* la roideur et raideur.
- Непърѣкореченъ**, *adj.* irréfragable.
- Непърѣкжвнатъ**, *adj.* continu; -то, -нѣмент; || successif, suivi.
- вървѣжъ, *sm. fig.* la progression.
- редъ, *sm.* la succession.
- Непърѣложенъ**, *adj.* immuable et -mutable, invariable, irrétractable. [tabilité *f.*
- Непърѣложность**, *sf.* l'invariabilité *f.*, immu-
- Непърѣмнливъ**, *adj.* infranchissable, insurmontable, indéfectible.
- Непърѣмѣстливостъ**, *sf.* l'irrévocabilité *f.*
- Непърѣмѣстливъ**, *adj.* irrévocable; -во, *adv.* -ment.
- Непърѣмѣнни**, *adj.* infaillible.
- Непърѣмѣнно**, *adv.* résolument.
- Непърѣмѣнность**, *sf.* l'infaillibilité *f.*
- Непърѣобразливъ**, *adj.* irréformable.
- Непърѣобръщивъ**, *adj.* inconvertible et -vertissable, incommuable; || *Chim.* irréductible.
- Непърѣирателенъ**, *adj.* incontesté.
- Непърѣирливъ**, *adj.* indisputable, incontrovertible, rigoureux; || *fig.* inattaquable; || (*безъ прѣпирки*), incontestable.
- Непърѣскопливъ**, *adj. fig.* infranchissable.
- Непърѣстаненъ**, *adj.* continuel, -аино, -ement; || assidu à.
- Непърѣстанливъ** (*за смѣхъ*), *adj.* inextinguible.
- Непърѣстанинъ**, *adj.* perpétuel, incessant.
- Непърѣстанно**, *adv.* incessamment, sans relâche, sans cesse, jour et nuit, sans débrider, à tout moment et -s, d'arrache pied, ne faire que.
- Непърѣскливъ**, *adj.* intarissable.
- Непърѣтегливість**, *sf.* l'impondérabilité *f.*
- Непърѣтегливъ**, *adj. Phys.* impondérable.
- Непърѣходителенъ**, *adj. Gram.* intransitif.
- Нептуъзъ** (*планета*), *sm. Astr.* le Neptune.
- Непуцамъ** (*при мене*), *va.* consigner à sa porte.
- Непытоменъ**, *adj.* sauvage.
- Неработенъ**, *adj.* chômeur.
- Неработно врѣме**, *sm.* moments perdus *m.*, heures perdues *f.*
- Неравенство**, *sm.* l'inégalité *f.*, la disparité, disconvenance *f.*
- Неравенъ**, *adj.* inégal; вно, -lement; 1. méplat, rude, montueux, scabreux; 2. *Gram.* *Typ.* bavoché; 3. (*за земята*), accidenté.
- Неравно движене**, *sm.* l'acour *m.*
- дълговатъ, *adj.* barlong. [-syllabe.
- срѣченъ, *adj. Gram.* imparisyllabique et
- страненъ, *adj. Géom.* scalène.
- Неравность**, *sf.* l'inégalité *f.*, aspérité, scabrosité *f.*; || *Peint.* le méplat; || (*на земята*), l'accidenté.
- Нерадивъ**, *adj.* négligent, inappliqué, nonchalant.
- Нерадѣне**, *sm.* la paresse, le laisser-aller, inapplication *f.*, relâchement *m.*, incurie *f.*
- Неразбирливъ**, *adj.* indéchiffable.
- Неразбирщина**, *sf. fam.* le grimoire.
- Неразборя**, *f.* la stolidité.
- Неразбранъ**, *adj. m.* un profane.
- Неразвалненъ**, *adj.* indestructible, incorruptible, inviolable; || *fig.* indissoluble; -лно, *adv.* -ment.
- Неразвалность**, *sf.* l'indestructibilité *f.*, incorruptibilité, inaltérabilité *f.*; || *fig.* l'indissolubilité *f.*
- Неразѣленъ и -дѣливъ**, *adj.* indivisible, impartageable et -partable, incommunicable, inséable; 1. *Mathém.* inséparable; 2. *Jur.* indivis; 3. *Mus.* obligé; 4. (*за Св. Троица*) *f. Théol.* individué.
- Неразѣлно**, *adv.* par indivis.
- Неразѣлность**, *sf.* l'indivisibilité *f.*
- Неразличивъ**, *adj.* indiscernable; || *fig.* insaisissable.
- Неразлжливъ**, *adj.* inséparable.

Неразлчность, *sf.* l'inséparabilité *f.*
Неразмысленность, *sf.* l'irréflexion.
Неразмыслень, *adj.* irréfléchi, indélibéré, indigeste.
Неразставивость, *sf. fig.* l'indissolubilité *f.*
Неразставививъ, *adj.* indécomposable, indissoluble; -во, -ment.
Неразстопителень, *adj. Chim.* insoluble.
Неразстопителность, *sf. Chim.* l'insolubilité *f.*
Неразсждителность, *sf.* l'irréflexion *f.*
Неразумень, *adj.* incompris, absurde, illogique, maladroit, impolitique; || *fig.* indéfinitissable, ignorant.
Неразумителень, *adj.* de dure digestion.
Неразумививъ, *adj.* lourd.
Неразумивикъ, *sm.* un ignorant, un ignare; || *както* —, *adv.* ignoramment.
 — *калугеръ*, *sm.* un ignorantin et frère —, *sm.*
Неразумивамъ, *vn.* ignorer; || (*мишо*), n'entendre goutte.
Неразуметво, *sm.* l'ignorance *f.*
Неразцвтене, *sm. Bot.* l'indéhisence *f.*
Неразцвтительень, *adj. Bot.* indéhiscent.
Неразширививъ, *adj.* inextensible.
Неразвевъ коры (*варены въ захаръ*), *sf. pl.* l'orangeat *m.*
Неразвевъ, *adj.* orange.
 — *цвѣтъ*, *sm.* couleur orange ou d'orange *f.* et l'orangeat *m.*; || *тъмно* —, orange pastel *m.*
Неразверия (*монликъ*), *sf.* l'orangerie *f.*
Неразвевы, *sm. pl.* l'orange *f.*
Неразвевъ или Портокаль, *sm. arbre*, l'orange *m.*; || *мѣсто въ градина за -зы дървие*, l'orangerie *f.*
Неразкаяность, *sf.* l'impénitence *f.*; || *fig.* l'incirconeision de coeur, *f.*
Неразкаяивъ, *adj.* impénitent; || *fig.* incirconeis de coeur, de lèvres, d'oreilles.
Неразположене, *sm.* la désaffection.
Неразположививъ, *adj. Jur.* indisponible.
Неразправивень, *adj.* indistinct, irresolu, perplexé, indéci, incertain, indéterminé, flottant, fluctueux.
Неразправителень, *adj. fig.* insoluble.
Неразправителность, *sf. fig.* l'insolubilité *f.*
Неразправививъ, *adj.* inextricable.
Неразправивость, *sf.* l'indécision *f.*, incertitude, indétermination *f.* [lité *f.*
Неразстопививость, *sf. Chim.* l'indissolubilité *f.*
Неразстопивививъ, *adj. Chim.* indissoluble.
Неразстрѣбность, *sf. fam.* la cochonnerie.
Нерачителень, *adj.* négligent; -лно, -gement.
Нервевъ и -вически, *adj.* nerveux.
 — *болежъ*, *sm. Méd.* la névralgie; || (*но лицето*), névralgie faciale ou tic douloureux.
Нервено припадване, *sm. Méd.* la névrose.
Нервически раздразванеа, *sm. pl. fam.* les impatiences *f.*

Нервъ (*бѣла жила*), *sm.* le nerf; 1. *вѣяне на -вытъ* върху мысленето, l'innervation *f.*; 2. *въспалене на -вытъ*, *Méd.* la névrite; 3. *засилителень на -вытъ*, névritique, *adj.*; 4. *цѣръ ради засилване -вы*, nervin, *adj. m.* [*Méd.* ataxique].
Нередовень (*за движене*), *adj.* saccadé; ||
Нередовно движене, *sm.* la saccadé.
Нерита (*вита мида*), *sf.* la nerite.
Неродлива година, *sf.* année stérile *f.*
Неродливостъ, *sf.* l'infertilité *f.*
Нерѣдко, *adv.* souvent.
Нерѣзанъ и Необр-, *adj.* incirconeis.
Нерѣзны мѣдие, *sm. pl. Ven.* les luites ou suites *f.* [ropite *f.*
Нержкоправивень образъ *sm.* image achéne само не... нъ и, *conj.* tant s'enfaut que.
Несваривамъ, *va.* manquer.
Несвоеврѣменность, *sf.* l'inopportunité *f.*
Несвоеврѣменивъ, *adj.* inopportun.
Несвойствено, *adv.* abusivement.
Несвойственостъ (*на изговоръ*), *sf.* l'impropriété *f.*
Несвойствивень, *adj.* abusif, incogru; || (*за думы*), impropre. [à tiroir, *f.*
Несвързана драматическа пиеса, *sf.* pièce
Несвързаностъ, *sf.* le découu.
Несвързанъ, *adj. fig.* dégingandé; || (*за ну-сало*), *fig.* découu.
Несвършивень, *adj.* inachevé.
Несвѣстенъ, *adj. fig.* puant.
Несговариване, *sm.* le dissentiment, opposition *f.*, divorce *m.*, brouillerie *f.*; || *fig.* la discorde, discordance *f.*, division *f.*; || *докаривамъ въ* —, *va.* diviser.
Несговоривень, *adj.* incompatible, discordant.
Несговорививъ, *adj.* intractable, inconciliable, inassociable, dyscole, revêche; 1. *fam.* grinche; 2. *pop.* indécorable; 3. (*което не може са наласи*), inaccordable.
Несговоривостъ, *sf.* la mésintelligence, incompatibilité *f.*
Несгодивень, *adj.* incommode, malaisé, malentendu; 1. *fig.* scabreux; 2. (*за жививане*), inhabitable; 3. (*за свдене*), impraticable.
Несгодивость, *sf.* l'inconvénient *m.*, incommodité *f.*, disconvenance, sujection *f.*; || *fam.* le danger. [tionner.
Несклонивень [*ставивамъ* —, *vn.* se désaffec-
Несклонителень (*къмъ нѣщо*), *adj. fig.* sourd à. [indéclinabilité *f.*
Несклонививость, *sf.* inexorabilité *f.*; || *Gram.*
Несклонививъ, *adj.* inexorable; || *fig.* inflexible; || *Gram.* indéclinable.
Нескопечъ конъ (*амъ т.*), *sm.* cheval entier *m.*
Нескърививъ, *adj.* infrangible.
Нескъжителень, *adj. Alg.* irréductible.
Нескъжителность, *sf.* l'irréductibilité *f.*
Несладивень, *adj. fig.* insipide; -тно, -ment
Несладивость, *sf.* l'insipidité *f.*

Несложивъ, *adj.* incalculable; -во, -ment.
 Неслученъ, *adj.* non-avenu.
 Неслушамъ, *va.* désobéir, entr'ouïr.
 Неслушане, *sm.* l'insubordination *f.*
 Наслѣдване, *sm.* l'observation *f.*
 Несмелителенъ и -теленъ, *adj.* iddigeste *et* -gestible.
 Несмелителность, *sf.* indigestibilité *f.*
 Несмилане (въ бабекъ-тъ), *sm.* l'indigestion *f.*; || (въ мура на оѣѣ), *Vétér.* la falère.
 Несмысленъ, *adj.* prime-sautier.
 — човѣкъ, *sm.* un inconsidéré.
 Несмыслено, *adv.* ab hoc et ab hâc.
 Несмѣсливость, *sf.* l'immiscibilité *f.*
 Несмѣсливъ, *adj.* immiscible, inalliable.
 Несмѣтенъ, *adj.* immense; -тно, -сément.
 Несмѣтливъ, *adj.* incalculable; -во, -ment.
 Несмѣтнато за, *adv.* sans parler de.
 Несмѣтнотъ, *sf.* l'immensité *f.*
 Неспахійски, *adj.* alodial.
 Неспечѣване, *sm. fig.* le décompte.
 Неспечѣлена слава, *sf.* réputation usurpée *f.*
 Неспочойнъ, *adj.* remuant.
 Несполука, *sf.* l'insuccès *m.*, la non-reussite, irreussite, fortune *f.*, pis aller *m.*; || *fam.* la touche, le guignou.
 Несполучвамъ, *va.* manquer son coup, rater; || *fig.* échouer, avorter; || (никого въ кѣѣѣ), trouver visage de bois.
 Несполучване, *sm.* l'insuccès *m.*, la non-reussite; || *fam.* la déconvenue; || *fig.* le démenti.
 Несполученъ, *adj.* manque, avorté.
 Несполучително прѣдприемане, *sm. fig.* la cascade.
 Несполучно, *adv. fig.* à vau l'eau.
 Нespoмененъ, *adj.* immémorant.
 Неспоразумѣне, *sm.* le malentendu.
 Неспорность, *sf.* l'inabondance *f.*
 Неспособность, *sf.* l'inhabilité *f.*, inaptitude, insuffisance *f.*; || (за говорене), *Méd.* l'alalie *f.*
 Неспособенъ, *adj.* inapte, inepte à, inutile; 1. *Jur.* inhabile; 2. *fam.* incompetent; 3. (за дужовна длъжностъ), irregulier; 4. (къмъ нѣщо), incapable (voyez Непохватенъ).
 Неспя (блдиѣ), *vn.* veiller.
 Несравненность, *sf. Jur.* l'incomparabilité *f.*
 Несравненъ, *adj.* incomparable, nonpareil, sans pareille.
 Несрамежливостъ, *sf.* l'immodestie *f.*
 Несрамежливъ, *adj.* immodeste; -во, -ment.
 Неставливъ, *adj. Chir.* irréductible.
 Нестисливостъ, *sf.* l'incompressibilité *f.*
 Нестисливъ, *adj. Phys.* incompressible, incoercible. [*role, m.*]
 Нестоене (на дума), *sm.* manque de pa-
 Нестопителность, *sf.* l'infusibilité *f.*
 Нестопителенъ, *adj.* infusible.

Нестоплено, *adv.* à froid. [-янски, *adj.*
 Несторіянецъ, *янка, s.* nestorien, enne; ||
 Несторія [учене на —, le nestorianisme.
 Нестоя [не ся — на, *vn.* manquer à.
 Нестрахопазливъ, *sm.* un téméraire.
 Нестрашанъ (който са не бои отъ нищо),
adj. impavide.
 Нестрошливъ, *adj.* infrangible.
 Несъразмѣрность, *sf.* la disproportion.
 Несъразмѣренъ, *adj.* disproportionné; -рно, -ment; || *правя —, va.* disproportionner.
 Несъвързаностъ, *sf.* l'inconsistance *f.*, incohérence *f.*; || (*u fig.*) l'incohérence *f.*
 Несъвързанъ, *adj.* inconsistant, incohérent; || (*u fig.*), incohérent. [l'imparfait *m.*
 Несъвършено заминало врѣме, *sm. Gram.* — лѣтенъ, *adj. m.* impubère, mineur. — лѣтие, *sm.* l'impuberté *f.*, la minorité.
 Несъвършенъ, *adj.* imparfait, défactable.
 Несъвършенство, *sm.* l'imperfection *f.*
 Несъвършанность, *sf.* l'imperfectibilité *f.*
 Несъвършанъ, *adj.* imperfectible.
 Несъгледане, *sm. fam.* la boulette.
 Несъгледенъ, *adj.* inconsidéré; -дно, -rément.
 Несъгледность, *sf.* l'inconsidération *f.*
 Несъзданъ, *adj.* inercé.
 Несъдружливъ, *adj.* inassociable.
 Несъзрителенъ, *adj.* imperceptible, impré-
 voyant. [*spiration.*
 Несъзрително испарене, *sm. Méd.* la per-
 Несъзрителность, *sf.* l'imperceptibilité *f.*,
 imprévoyance *f.*
 Несъзрънъ, *adj.* inaperçu.
 Несъизмѣрливъ, *adj. Géom.* incommensurable.
 Несъобразенъ, *adj.* inconséquent; -зно, -
 temment.
 Несъобразность, *sf.* la disparate.
 Несъставенъ, *adj.* incomplexe.
 Несъстоятеленъ (който не е въ състояние да плати), *adj.* insolvable; || *ставамъ —, vn.* manquer.
 Несъстоятельность, *sf.* l'insolvabilité *f.*, la déconfiture; || (*фалиментъ*), *Com.* la faillite.
 Насытъ, *adj.* insatiable; -то, -ment.
 Насѣдливъ, *adj.* inhabité.
 Несѣщане, *sm. Méd.* l'anesthésie *f.*
 Несѣщствоване, *sm.* la non-existence.
 Нетайливостъ, *sf. Phys.* l'imperméabilité *f.*
 Нетайливъ, *adj.* imperméable.
 Нетачене, *sm.* la méses-time, irrévérence *f.*
 Нетачителенъ, *adj.* irrévérent; -лно, -ement.
 Нетачливъ, *adj.* déconsidéré.
 Нетачж, *va.* méses-timer.
 Нетеглива жена, *sf.* une chipie. [*crante f.*
 Нетегливо прищаване, *sm.* humeur massa-
 Нетегливъ (който не може са търпи),
adj. intolérable, insupportable, triste; || *fam.* assomant.
 Нетлѣнни, *adj.* impérissable, immarcescible.

Нетлѣнность, *sf.* l'imperissabilité *f.*
Нетрасность, *sf.* la corruptibilité.
Нетрънясть (безъ бодли), *adj. Bot.* inerme.
Нетърпене, *sn.* l'impatience; || съ —, *adv.* —ement.
Нетърпеливо чѣкане, *sn.* l'impatience *f.*
Нетърпеливость (върху друга въра), *sf.* l'intolérance *f.*; || духъ на —, l'intolérance *m.*
Нетърпеливъ, *adj.* impatient, pressé; || (върху друга въра), intolérant.
Нетърпителенъ, *adj.* désolant.
Нетърпя, *va. vr.* 'hair.
Нетруденъ, *adj.* familier.
Нетръбува, *v. imp.* n'importe.
Неткъмвѣ, *adj.* inexact; -къмо, -tement; || и -тъченъ, *adj.* non pair, impair.
Неткъмо (нацърбено), *sn.* le frai; || *Com.* la discale.
Неткъмостъ, *sf.* l'inexactitude *f.*; || (на прѣводѣ), l'infidélité *f.*; || (на тегло, на мѣрка), la tare.
Неубивенъ, *adj.* immortifié.
Неубивно състояние, *sn.* l'immortification *f.*
Неуборливъ, *adj.* incontrovertible.
Неувардене, *sn.* l'inobservation *f.*
Неуварденъ, *adj.* inobservé.
Неувардителенъ, *adj.* inobservable.
Неувѣрливостъ, *sf.* la méfiance.
Неувѣрливъ, *adj.* méfiant.
Неувѣхнователенъ, *adj.* immarcescible.
Неугасливостъ, *sf.* l'inextinguibilité *f.*
Неугасливъ, *adj.* inextinguible.
Неугода, *sf.* le dépit, le déplaisir; || възбуждамъ —, *va. fig.* suffoquer.
Неугоденъ, *adj.* déplaisant; -дно, -samment.
Неугодямъ, *va.* déplaire.
Неудовлетворливъ, *adj.* inexpriable.
Неудовольствіе, *sn.* le mécontentement, indisposition *f.*, fâcherie *f.*, dépit, déplaisir, murmure *m.*; || докарвамъ —, *va.* mécontenter.
Неудѣлянъ, *adj.* grossier. [-ment].
Неукорителенъ, *adj.* irréprochable; -лно,
Неукротенъ, *adj.* indompté.
Неукротливостъ, *sf.* l'indomptabilité *f.*, implacabilité *f.*
Неукротливъ, *adj.* indomptable, implacable, irréprimable, inapprivoisable.
Неулучвамъ, *va. fig.* rater; || неулучва, *v. imp.* il prend un rat.
Неумоленъ, *adj.* implacable.
Неумоность, *sf.* l'implacabilité *f.*
Неуморены кучета, *sn. pl.* le relais.
Неуморливостъ, *sf.* l'infatigabilité *f.*
Неуморливъ, *adj.* infatigable; -во, -ment; || *fig.* intrépide.
Неумъне, *sn.* l'inhabilité *f.*
Неумънена придобывка, *sf.* la juiverie.
Неумъренъ, *adj.* immodéré, intempérant, extrême.

Неумъреностъ, *sf.* l'inabstinence *f.*, intempérance *f.*
Неунодобливъ, *adj.* imitable; -во, -ment.
Неуправливъ, *adj.* ingouvernable.
Неупотрѣбене, *sn.* la désuétude, le non-usage; || *Jur.* la non jouissance; || влазя въ —, *vn.* tomber en désuétude.
Неупотрѣбителенъ, *adj.* insité.
Неупотрѣбливъ, *adj.* inaplicable, inutile.
Неупотрѣбываса, *v. imp.* il s'aboli.
Неуредно събрание, *sn. fam.* la pétaudière.
Неуредностъ, *sf. fam.* le gâchis.
Неуреденъ, *adj. fam.* bicornu. [-chaos].
Неустройство, *sn.* la confusion; || *fig.* le
Неутоложивъ (за жѣдностъ), *adj. fig.* inextinguible. [-adj. éploré].
Неутѣшенъ (който плаче съ кървави сълзи),
Неутѣшительностъ (на душата), *sf.* la sécheresse. [-ment].
Неутѣшливъ и -шенъ, *adj.* inconsolable; -во,
Неучене, *sn. Méd.* la cophose.
Неученъ, *adj.* ignorant, illetré, indocte.
 — лѣкаръ, *sm.* un sangrado.
Нефилософски, *adj.* antiphilosophique.
Нефритъ (зеленикавъ камыкъ), *sm.* le jade.
Нефть (платинско масло), *sm.* le naphte; -тънъ, de naphte.
Нефть, *sf.* huile de pétrole *m.*
Нехаренъ, *adj.* paresseux, indolent, languoureux, languissant, tardif, oisieux, nonchalant, lourd, lâche; || *fig.* tiède; || *pop.* un las d'aller.
Нехарностъ, *sf.* la paresse, langueur, lourdeur, tiédeur *f.*; || *fig.* la lenteur.
Нехаръ, *sf.* l'indolence *f.*
Нехая, *vn.* se porter bien.
Нехващамъ, *va.* nier, dédire; || нехваща (за оржкіе), *v. imp.* il manque, il rate, il prend un rat.
Нехващане (за оржкіе), *sn.* faux feu *m.*
Нехвельтъ, *adj.* lâche.
Нехрани-майска, *sm.* un vagabond, un aventurier, homme sans aveu, pendard, rôdeur, coquin, spadassin, homme de sac et de corde, miserable, *m.*; || *fam.* un garnement, un va-nu-pied; || *pop.* un ribleur; maraud, aude, *s.*
Нехрсимостъ, *sf.* l'impolitesse *f.*, immodestie, discourtoisie, incivilité *f.*
Нехрсимъ, *adj.* immodeste, impoli, incivil, discourtois.
Нехристиянски, *adj.* antichrétien.
Нехрлю, *sm. fam.* un vaurien.
Нехътъръ, *adj.* naïf; тро, -ivement.
Нецѣла глухостъ, *sf. Méd.* la surdité.
Нецѣломъдренъ, *adj. Slav* impudique; -но, -ment. [-purité *f.*].
Нецѣлмъдріе, *sn.* l'impudicité *f.*; || *fig.* im-
Нечестивецъ, *sm.* un scélérat, parvers, par-paillot *m.*

Нечестивіе, *sm.* l'irréligion *f.*, scélératesse *f.*, libertinage *m.*

Нечестивникъ, *лица, sc.* impie.

Нечестивость, *sf.* l'impieété *f.*

Нечестивъ, *adj.* irréligieux, sacrilége, scélé-
rat, profane, impie.

Нечестита случка, *sf.* la catastrophe.

Нечеститъ, *adj.* fatal, malheureux, infortuné,
miserable; || *fam.* malencontreux.

— день, *sm.* jour néfaste *m.*

Нечестіе, *sm.* *sg.* le sacrilége.

Нечестность, *sf.* l'improbité *f.*

Нечинни (който нечине), *adj.* immerité.

Нечиста стая, *sf.* la bouge.

Нечистотія и -стина, *sf.* l'immondice *f.*,
immondicité, impureté, malpropreté, salis-
sure, saleté, ordure, crasse, vilénie *f.*; 1.
fam. la saloperie; 2. (въ чирата), *Méd.*
la saburra; 3. (киръ на тѣлото), *pop.* la
gringouenaude; 4. което произлазя отъ —,
Méd. saburral, *adj.*

Нечистотинъ, *sf. pl.* les vidanges *f.*

Нечистъ, *adj.* impur, immonde, sale, cras-
seux, louche; 1. *fig.* adultère; 2. *fam.* sa-
lope; 3. *Grav. Тур.* bavoché; 4. тая рабо-
та не е -ста, il y a du louche là-dedans.
— бысеръ, *sm.* émeraude jardineuse *f.*

Нечуть, *adj.* inouï; || *fig.* insolent.

Нечуя (ѣко хубавѣ), *vn.* entr' ouvrir.

Нечѣкаво раждане, *sm. Jur.* survenance
d'enfants *f.* [inopiné.]

Нечѣканъ, *adj.* inattendu; inesperé, imprévu,

Нецене, *sm. Méd.* l'inappétence *f.*; || *Jur.* le déni.

Нецъж, *vn.* se refuser à.

Неѣдливъ (което не можн са я), *adj.* im-
mangeable.

Неѣсенъ, *adj.* indistinet; -сно, -tement; *fig.*
obscur.

Неѣсно, *adv.* obscurément, confusément.

Нея, я, *prop.* la ou l' (voyez Онь).

Неявявма (на сѣдба), *vr. Jur.* faire défaut.

Неявене (на сѣдба), *sm. Jur.* le défaut.

Неявяване (на сѣдба), *sm. Jur.* la contu-
mace; 1. осѣждамъ за —, *va.* contumacer;
2. сѣденыи за —, *Jur.* contumaux, *adj.*
sc.; 3. (на свѣжане), *Milit.* la manque.

Неявень, *adj.* latent; || -веный (на почѣкъ-
тъ въ сѣдбено мѣсто), *sm. Jur.* défaillant,
ante, *s.*

Ни, нито, *conj.* ni; || нито... нито, ni... ni;
|| нито единъ, pas un.

Нива (*pl. coll.* нивы), *sf.* le champ, la sole,
le blé *et* bled; || оране на пожъната —, le
déchaumage; || оръ пожъната —, *v. l.* dé-
chaumer.

Нивлеоръ (измѣрвачъ), *sm.* un niveleur.

Нивлеирувамъ, *va.* niveler.

Нивлеируване, *sm.* le nivellement.

Нивель, *adj.* ségéral.

— законъ, *sm.* loi agraire *f.*

Нивенъ исписъ (на наследственъ имотъ),
sm. papier terrier *m.*

— пльхъ, *sm. quadr.* le lerot ou liron.

— трилистникъ, *sm. plante*, le triolet ou
trèfle cultivé. [*sm.* le nivôse.]

Нивозъ (мѣсецъ на републиканска година),
Нивъ, *sf. pl.* la terre, ferme, métairie, clo-
serie, *ense.* glèbe *f.*, les guerets *m.*, les
sillons *m.*; 1. владѣтель на много —, grand
terrien *m.*; 2. (съ закупуване), *Jur.* l'aéens
m et accense *f.*; 3. мѣне на — за сѣдба,
Agric. l'assolement *m.*; 4. описане на —,
Jur. la commis; 5. оставяне —, *va. Jur.*
déguerpir; 6. оставяне —, *Jur.* le déguer-
pissement (voyez Държава).

Низачка работница (що наизва селъ за
напушване), *sf.* une inqueresse *f.*

Низацо, *sm.* la nigauderie; 1. зальгваме
съ —, *vr.* nigauder; 2. за —, de vil prix
m.; 3. прѣпираме за —, *vr. fig.* pointiller;
|| -рамеа за —, se pointiller; 4. прѣпирня
за —, *fam.* la pointillerie.

Низка къщичка (колыбка), *sf.* la taupini-
nière *et* taupinée.

— овицка, *sf.* la demi-tige ou -vent.

Низки брѣгъ (у сѣдоморъ), *sm. Géogr.* la
basse-terre.

— поклонъ, *sm. fam.* un salamalec.

— теноръ, *sm. Mus.* la basse-taille.

Низкото платно (грозъ или фокъ), *sm.*
Mar. le rafii ou racii.

Низкость или Долниость, *sf.* la servilité;
|| (на гласъ), la gravité.

Низкъ, *adj.* bas; -зко, bas; 1. (за гласъ),
Mus. grave; 2. (за поклонъ), profond; 3.
най —, moindre.

Никадъ, *adv.* nulle part.

Никаквина, *sf. pop.* la coïonnerie.

Никаквость, *sf.* la futilité, vanité, misère; ||
fig. l'inanité *f.*; || *fam.* la gredinerie.

Никакъвъ, *adj.* lâche, banal, futile, abject,
illibéral, nul, vil, de bibus, de rebut, ne
quelconque; 1. *fig.* esclave; 2. *fam.* un in-
digne; 3. *pop.* un coïon.

— човѣкъ, *sm.* homme de rien *m.*, un zéro
en chiffre, une nullité.

Никаквы нѣща, *sm. pl.* les riens *m.*

— хораты, *sf. pl. fam.* la ravanderie.

Никакъ, *adv.* en aucun façon, du tout, nul-
lement, non plus, point d'affaire, pas le
moindrement, ne... point, à pur et à plein,
pleinement; 1. *fam.* nenni, comme de colin-
tampon; 2. — нъ, point du tout, rien moins
que, nenni-da; 3. *pop.* pas plus que dans
mon oeil. [nickel.]

Никель (металъ), *sm.* le nickel; -ленъ, de

Никпе, *v. imp.* il germe, il végète, il point
(отъ поindre); || *pl.* никнать, ils pointent,
ils naissent.

Никневе, *sm.* le végétal, la végétation, plante

f; || *Bot.* la germination, embryon *m*; || което са относя до —, germinatif, *adj.*

Никнителенъ, *adj.* végétal, végétant, végétatif.

Никнителностъ, *sf.* la végétalité.

Никогажъ, *adv.* jamais, ni jour ni nuit, de la vie, de ma vie, de ma vie vivant, la semaine des trois jeudis, aux calendes grecques. [rel. qui ne.]

Никой, *adj.* aucun, nul, ne quelconque; || *pron.*

Нилометръ (миломѣръ), *sm.* le nilomètre.

Нула, *sf.* la nulle le zéro.

Нимфа, *sf.* la nymphe; || *pl.* -фы, *Anat.* les nymphes *f.*

Нираль, *sm.* *Mar.* le 'hâle-bas.

Нирителна болестъ, *sf.* maladie de langueur, *f.*

Ниритъ, *sm.* l'antre *m.*

Нирѣяне, *sm.* le rabougrissement.

Нирѣя, *vn.* languir, traîner, s'amaigrir, se chômer, rabougrir et se —, *vr.* || *fig.* secher; || който нирѣе, *Méd.* conquassant, *adj.*

Нишанъ, *sm. t.* (voyez Залогъ, Почка, Бѣлъгъ и Пинко).

Нишатъръ, *sm.* *Chim.* sel ammoniac *m.*

Нишеете, *sm. t.* (voyez Скробѣла).

Нишжа, *vr.* se tapis.

Нищене, *sm.* le parfilage.

Нищерь, *sm. t.* *Chir.* la lancette, flammette *f.*

Нищерче, *sm.* *Vétér.* la flamme.

Нищка, *sf.* le fil, filament *m*; 1. (на животъ-тъ ни), *fig.* la trame; 2. (за пока-зало, юрнекъ), le doitée; 3. (у растенеа), le poil; 4. (въ сукно), la corde.

Нищкоприличенъ, *adj.* *H. nat.* filiforme.

Нищо, *adv.* rien du tout, pas un iota, rien moins que, ne... rien, vogue la galère; 1. *fam.* mie; 2. *pop.* ne tripotte pas; 3. безъ —, tout sec; 4. ужъ какъ не е бывало —, comme si de rien n'était; 5. -то, *sm.* le rien, billet blanc *m*, le néant, la fatulité; 6. *fig.* le zéro.

— и никакво, *sm.* les puéritités *f*, la niaiserie, le fatras; 1. *fig.* des brides de veau *m*; 2. *fam.* pas un zeste; 3. залъгамса съ —, *vr.* fatrasser; || *fig.* courir après les papillons *m*; 4. който са залъга съ —, un fatrasseur.

— нѣщо, *sm.* la pièrterie; 1. *fam.* la vétille; 2. залъгамса съ —ща, *vr.* vétiller; 3. залъгалникъ съ —ща, vétilleux, *adj.*

— и никаквъ, *adj.* non-avenu.

— разговоръ, *sm. fam.* la drôlerie.

Нищоженъ, *adj.* vil, bas, nul.

Нищожество, *sm.* le néant.

Нищожностъ, *sf.* la vilénie, nullité *f*, le vide; || *fig.* la fumée.

Нищостъ, *sf.* la vanité.

Нищченъ, *adj.* filamenteux.

Нищчица, *sf.* le filet.

Нищѣлка (у станъ), *sf.* le lisse; || -кы, les

lissettes *f*; || прѣрѣзвамъ -кы, *va.* dés-appointer.

Нищѣлкаръ (майсторъ), *sm.* un lissier.

Ниеллеоръ (чърнилкаръ), *sm.* un nielleur.

Ниеллиರುವамъ (испълневамъ съ чърнилка слова или друго), *va.* nieller.

Ниелло (издълбана работа напълнена съ чърнилка), *sm.* le nielle.

Ній, *prop. pers. pl.* nous; || насъ, намъ, nous (pour à nous), (voyez Азъ).

Нова година, *sf.* jour de l'année, *m.*

Нова книга, *sf.* la nouveauté.

— пиеса, *sf.* *Théât.* la nouveauté.

— нива, *sf.* la novale; || десетина отъ —, les novales *f.* [neuf, *m.*

— новниничка (за дрѣха), *sf.* tout battant

— рѣчь, *sf.* un néologisme; || измыслевачъ на -чи, un néologue et -giste.

— и честита рѣчь, *sf.* mot trouvé *m.*

— свѣщъ, *sf.* la néoménie.

Новакъ, *sm.* un nouveau-venu; || *fig.* un béjaune; || (въ училища), *fam.* un conserit.

Новеллы (наредбы на Юстиниана), *sf. pl.* les nouvelles *f.*

Новина и -востъ, *sf.* le nouveau et nouvel, la nouveauté, la nouvelle, la modernité; 1. прѣтель на -вини, *sc.* nouvelliste; 2. прѣнасямъ -вини, *va.* commercer; 3. прѣносачъ на -вини, *fig.* un chiffonnier.

Новинарь, *ка, sc.* nouvelliste.

Ново, *adv.* nouveau et nouvel; 1. нѣзъ —, отъ —, de nouveau; 2. на -ва смѣтка, *Com.* à nouveau; 3. -то, *sm.* le nouveau et nouvel, la nouveauté, le neuf; 4. въвождамъ нѣщо —, *va.* innover. [tocane.

— вино (нѣ отъ стжжикано гроздје), *sm.* la

— въведене, *sm.* l'innovation *f*, la nouveauté; || страстенъ къмъ -денеа или новини, novateur, *adj.*

— въводачъ, *ка, s.* innovateur, novateur, trice; || (въ правописане), néographe, *adj. m.*

— доказателство, *sm.* l'instance *f.*

— дощлянь, *sm.* un nouveau.

— заченване, *sm.* la superfétation.

— издание, *sm.* la reproduction.

— излжскване, *sm.* le repolissage.

— крыщелникъ, *ица, sc.* néophyte.

— латинскъ (за езичи), *adj.* néo-latin.

— модна стока, *sf.* la nouveauté; || мааса съ —, magasin de nouveauté, *m.*

— нарастеване, *sm.* la régénération.

— обрънатъ, *adj. sc.* néophyte; || (въ евра), *sc.* prosélyte.

— обръщане (на пари), *sm. Jur.* le remploi.

— обявене (на черкова), *sm.* la réconciliation.

— приемливъ адвокатъ, *sm.* un stagiaire et avocat —, *sm.*

— прѣтъ, *adj.* un nouveau venu.

— прѣпжване, *sm. fig.* la rechute.

- Ново представлено (*на пиеца*), *sm.* la reprise.
 — разцвѣтѣне, *sm.* le refleurissement.
 — родець, *adj.* nouveau-né. [argenton].
 — сѣбро (*кунезко*), *sm.* le packfond ou
 — употреблено, *sm.* l'innovation *f.*
 — управа (*на царщина*), *sf.* la constitution.
 — управно събрание, *sm.* assemblée consti-
 tuante *f.* [la rentrée].
 — дяване (*на сцена, за актеоръ*), *sm.*
 Новъ, *adj.* neuf, nouveau et nouvel, récent;
 1. *fam.* chaud; 2. изъ -во, *adv.* à neuf; 3.
 съ -во, съ -вы дрѣхы, de neuf; 4. най —,
 moderne, néotique; 5. по — или по днеш-
 ностъ вкусъ, *adv.* à la moderne; 6. прѣ-
 правямъ по — вкусъ, *va.* *Archit.* moderniser
 et -niser.
 — богатъ, *sm.* un nouvel enrichi.
 — играчъ, *sm.* un rentrant.
 — налогъ, *sm.* la réimposition.
 — редъ, *sm.* l'alinéa *m.*
 — торъ (*върау клетки*), *sm.* le réchauf-
 fement; | турямъ — въ градина, *va.* ré-
 chauffer.
 Нога рога (*у елвѣ*), *sm.* *pl.* le refait.
 Нога (*pl.* -ги и нозіе), *sf.* la jambe, le pied;
 1. (*у животны*), la patte et pates; 2. омы-
 ване -гы у католицы, la cène; 3. съ
 правы -аіе, bien jambe (*voyez* Кракъ).
 Ноевъ ковчегъ, *sm.* l'arche de Noé.
 Ноемариі мѣсець, *sm.* le novembre; -врики,
 de novembre.
 Ножарница, *sf.* la coutellerie.
 Ножарство, *sm.* la coutellerie.
 Ножаръ, *ка, s.* coutelier, ère.
 Ножень чирень (*мида*), *sm.* manche de
 couteau, *m.*
 Ножицы *sf.* *pl.* les ciseaux *m;* | (*за изрѣз-
 ване*), le découpoir; | (*за ѣкы нѣща*), le
 coupoir.
 Ножичка (*дълъгъ и тѣмъкъ ремекъ*), *sf.* la
 lanière, la bande; | (*на цѣраулы*), le ti-
 rant; | (*за шипове на ботушы*), le porte-
 éperon. [le pédiluve].
 Ножна ванна (*баня за крака*), *sf.* *Méd.*
 Ножникъ, *sm.* la coutelière.
 Ножница, *sf.* le fourreau, le couvert; 1. (*за
 сабя*), la gaine; 2. турямъ въ —, *va.* en-
 gainer; | (*накъ*), rengainer. [ars *m.*
 Ножны жилки (*на конь*), *sf.* *pl.* *Vétér.* les
 Ножче, *sm.* le canif.
 Ножъ, *sm.* le couteau; 1. констанъ —,
 couteau à papier; 2. ловецки —, couteau
 de chasse; 3. *fig.* l'acier *m.*
 Ноздреватость, *sf.* la cavernosité, porosité,
 spongiosité et -giabilité *f.*
 Ноздреватъ, *adj.* spongieux, poreux.
 Ноздрень, *adj.* *Anat.* nasal.
 Ноздрены косми, *sm.* *pl.* les vibrisses *f.*
 Ноздры, *sm.* *pl.* la narine; -рень, de narine;
 | (*у конь*), le naseau.
 Ноздрясть, *adv.* *Anat.* cavernoux.
 Нощна работа, *sf.* la nuité.
 Нокетче, *sm.* *Bot.* l'onglet *m.*
 Нокеть (*и остъръ или бодливъ на зѣброве*),
 (*pl.* -ктіе), *sm.* l'ongle *m;* 1. *fam.* la patte
 et pate; 2. (*на грабливы пилцы*), la ser-
 ge; 3. (*на куче*), l'ergot *m;* 4. закривенъ
 — на пилцы, la griffe; 5. залавяване или
 ударъ съ -ктіе, la griffade; 6. ударъ съ
 —, un coup de griffe; 7. залавямъ съ —,
va. griffer; 8. съ —, *H. nat.* onguiculé, *adj.*
 Ноктурно, *sm.* *Mus.* le nocturne.
 Нокъ (*на рей*), *sm.* *Mar.* bout de vergue; |
 — горденъ, *sm.* *Mar.* la cargue bouline.
 Нома (*нѣсія*), *sf.* le nome.
 Номархъ (*началикъ на область въ Еги-
 петъ*), *sm.* un pomarque. [menclateur].
 Номенклаторъ (*у Римляны*), *sm.* un по-
 Номенклатура, *sf.* la nomenclature; | съ-
 ставнигъ на терминологія и -ры, un по-
 менклатур. [neaux *m.*
 Номиналы (*еретицы*), *sm.* *pl.* les nomi-
 Номография (*свѣчене законы*), *sf.* la по-
 тоgraphie.
 Номографъ (*законописатель*), *sm.* un по-
 тоgraphe. [mosanop.
 Номоканонъ (*кърмена книга*), *sm.* le по-
 Нона, *sf.* *Mus.* la neuvième.
 Ноніево дѣлене, *sm.* le nonius.
 Нонпарель (*шрифтъ, 6 пункта*), *sf.* *Тур-
 ла* nonpareille. [la none].
 Ноны (*часть на римски мѣсець*), *sf.* *pl.*
 Нордманско сыране, *sr.* l'angelot *m.*
 Нордъ *sm.* le nord; 1. — ость, *sm.* le
 nord-est; 2. — остенъ-ость, *sm.* *Mar.*
 le nord-est-quart-est; 3. — нордъ-ость,
sm. le nord-nord-est; 4. — вестъ, *sm.* le
 nord-ouest; 5. — вестенъ-вестъ, *sm.* le
 nord-ouest-quart-ouest.
 Нормалень, *adj.* normal.
 Носачка (*ѣрица, за пилцы*), *sf.* la pondeuse.
 Носачъ, *sm.* un porteur de chaise, un bar-
 deur; | (*работникъ*), un manoeuvre.
 Носене, *sm.* le portage, transport, port *m*
 | и плащане за —, le factage; | правда
 за — оръжіа, port d'armes.
 Носень, *adv.* vieux ou vieil, râpé; | *Anat.*
 nasal; | съ — гласъ, *adv.* -lement.
 — регистръ (*въ органы*), *sm.* le nasard.
 Носилки или Портшесть, *sf.* *pl.* chaise à
 porteurs, *f.* [bayart et balari].
 Носила *sm.* *pl.* le brancard, la litière, le
 Носило (*магра*), *sm.* la bourriquet, le bard
 et bar. [adj. portable].
 Носиль (*което можель носи, за дрѣха*),
 Носна гласна буква, *sf.* *Gram.* la nasale.
 — каквина *f*ули Изговаряне, la nasalité.
 Носологически, *adj.* nosologique. [logie].
 Носология (*наука за болесту*), *sf.* la noso-
 Носологъ, *sm.* un nosologue.

Носорогъ, *sm. quadr.* le rhinocéros.
Носъ (*и ладіень*), *sm.* le nez; 1. *Geogr.* le bec, le promontoire; 2. *fam.* le museau; 3. *Mar.* l'avant *m*; 4. (*на ладіа*), *Mar.* le car, la proue; 5. вода за -тъ, мезозъ пар le nez, lanterner; 6. врьвямъ нькозъ за -тъ, *va. fig.* mener en laisse; 7. въспалене на -тъ, *Med.* la rhinite; 8. говоря съ -тъ (*зкъня*), *vr.* parler du nez; 9. зааьпяване искусствень —, *Chir.* la rhinoplastie; 10. запушеване —, l'enchiffrement *m*; 11. — съ —, *Mar.* de franc-étâble *m*.
Носж, *va.* porter, apporter, habiller; 1. (*дрѣва*), mettre; 2. носи говаръ (*за куче*), *v. imp.* il rapporte; || -яйца (*за пилцы*), il pond; 3. -ca, *vr.* porter.
Нота (*дипломатическа*), *sf.* la note; 1. *Mus.* la corde, la note; 2. — А, *sf.* *Mus.* La; (dièse) Ais; (bémol) Aes; 3. — С, l'ut *m*; (-dièse) Cis; (bémol) Ces; 4. — D, le ré; (ré dièse) Dis; (ré bémol) Des; 5. — E, le mi; (mi bémol) Es; 6. — F, Fa; || Fis, Fa Dièse; || — Fes, Fa bémol; 7. — G, sol; (sol dièse) Gis; (sol bémol) Ges; 8. — H, le si; || (— bémol) Be.
Нотариалень, *adj.* notarial.
Нотариално или Законно свидѣтельство, *sm.* acte de notoriété, *m*.
Нотариусъ и -рій, *sm.* un notaire, un garde-note; || длъжностъ на —, le notariat; || давамъ да напише —, *va.* notariar.
Нотенъ писецъ, *sm.* un noteur.
Нотна книга, *sf.* livre de musique, *m*. — система *sf.* *Mus.* la portée. — хартия, *sf.* papier de musique, *m*.
Ноты, *sf. pl.* *Mus.* l'armature *f*; 1. (*музыкальны*), la musique; || търговецъ на —, marchand de musique, *m*; 2. вьрвене по —, *Mus.* le coulé; 3. вьрвя по —, *vn.* couler; 4. направлямъ на —, *va.* noter.
Нощемъ, *adv.* de nuit, nuitement; || денемъ и — jour et nuit ou nuit et jour; || нито денень нито —, ni jour ni nuit.
Нощенъ, *adj.* nocturne. — бирникъ, *sm.* un tireur de laine. — свѣщникъ, *sm.* la veilleuse.
Нощна аутерія, *sf. t.* robe de chambre, *f*. — забрадка, *sf.* la corsette. — котка, *sf.* *Mar.* ancre de veille, *f*. — кукумѣвка, *sf.* oiseau, le chevêche, chouette *f*, 'hibou *m*. [*Mar.* la vérine. — лампа, *sf.* la veilleuse; || (*на кошпаса*), — пиперуга, *sf.* la phalène. — самодива, *sf.* le succube. — сефа, *sf.* plante, belle-de-nuit *f* ou jalap *m*. — свѣць, *sf.* plante, l'ognage *f*. — стража (*коля т.*), *sf.* la ronde; || *Milit.* le bivac et bivouac; || ходя съ —, *vn.* faire la ronde. — шѣпка, *sf.* *fam.* battant-l'œil *m*.

Нощно бдѣне, *sm.* la veille. — гърне, *sm.* la selle. — легло, *sm.* la nuitée, le gîte. — прѣстолче, *sm.* le somno. [nuits, *f*. — свѣтло (*мѣсець-тъ*), *sm.* courrière des — ходецъ, два, *sc.* somnambule.
Нощны животинкы, *sf. pl.* *N. nat.* les nocturnes *f*. [maie, la 'huche.
Нощовы, *sf. pl.* le pétrin et pétrissoir, la
Нощувамъ, *vr. pop.* giter et se —, *vr.*
Нощуване, *sm.* le coucher; || *Mar.* l'habitacle *m*.
Нощъ, *sf.* la nuit, la nuitée; 1. безъяна —, nuit blanche; 2. прѣвъз -та, *adv.* de nuit, nuitement; 3. полу —, le minuit.
Нужда, *sf.* la maladie; 1. le besoin, la nécessité, exigence *f*, faute de, affaire *f*, détresse, envie *f*; 2. *Mar.* l'incommodité *f*; 3. (*за пары*), la gêne; 4. бывамъ въ —, *vn. fig.* être en presse *f*; 5. докарвамъ въ —, *va.* gêner; 6. имамъ —, *vn.* avoir besoin de, chômer; || (*за пары*), pressé d'argent *m*; 7. намирамъ въ —, *vr.* être en peine *f*; 8. намирама —, *vn.* attraper une maladie; 9. който има —, *fam.* besoigneux; 10. въ еда —, въ случай —, *adv.* au besoin; 11. отъ —, nécessairement (*voyez* Неволи).
Нуженъ (*паралитикъ*), *adj.* perelu *s*; (*усакатень т.*), impotent.
Нуженъ, *adj.* nécessaire, nécessaireux, essentiel, de rigueur *f*; || (*таврѣдъ*), pressé; || || бывамъ —, *vn.* incommoder (*voyez* Потрѣбень).
Нужно, *adv.* de nécessité; || -то, *sm.* le nécessaire.
Нумера, *sm. pl.* chiffres arabes *m*.
Нумерація, *sf.* *Arithm.* la numération.
Нумеро, *sm.* le numéro, la cote; 1. туряне —, le numérotage; 2. турямъ или бълъжкъ съ —, *va.* numérotier; 3. поставямъ -ра, *va.* coter; 4. падналото —, *sm.* l'extrait *m*.
Нумидійски жеравъ, *sm.* oiseau, la demoiselle.
Нумисматика (*наука за монеты*), *sf.* la numismatique.
Нумисматикъ, *sm.* un numismate.
Нумисматически, *adj.* numismatique.
Нумисматографически, *adj.* numismatographique.
Нумисматографія, *sf.* la numismatographie.
Нуммулитъ (*мида*), *sm.* la nummuline et -lithe.
Нункамъ, *vn.* faire dodo; || *pop.* pioncer.
Нунціатура (*длъжностъ на нунція*), *sf.* la nonciature.
Нунція (*пански проводеникъ*), *sm.* un nonce.
Нутація, *sf.* *Astr.* la nutation.
Нъ (*нк*), *conj.* mais, cependant, or; || *adv.* toutefois, au surplus; || — и, *adv.* mais encore (*voyez* Аль).
Нынѣ, *adv.* maintenant, aujourd'hui, à cette heure, en ce moment, actuellement, & (de,

- pour le), présent, présentement, ici, or ça, voilà que, venir de (*avec un infinitif*); 1. **защото** —, *conj.* à présent que; 2. **отъ** — d'ici; 3. **до** —, jusqu'ici, en ça.
- Няиѣшенъ**, *adj.* d'aujourd'hui, présent, d'aujourd'hui, présent, actuel, courant, moderne.
- **случай**, *sm.* l'actualité *f.*
- Няиѣшнѣо**, *sm.* le présent.
- **писмо**, *sm.* la présente.
- **положене** (*на дѣлата*), *sm.* le statu quo; || **въ** —, *adv.* in statu quo.
- Нѣ** (*и не*), *adv.* non, non pas, du tout, ne... point; 1. *fam.* néant, mie; 2. — **само**... **нѣ** *и*, *adv.* non-seulement... mais encore; 3. || — **само** **щото**, tant s'en faut que; 4. **никакъ** —, *fam.* nescio vos.
- Нѣвгашенъ дворянинъ**, *sm.* un ci-devant.
- Нѣвгашъ**, *adv.* ci-devant (*voyez Нѣкогажъ*).
- Нѣдра**, *sm. pl. Slav.* le flanc; || (*на землята*), les entrailles *f.* || *fig.* le giron.
- Нѣдро**, *sm. fig.* le sein; || (*на черкова*), le bércail; **Нѣкадѣ** (*нѣгдѣ*), *adv.* quelque part.
- Нѣкогажъ**, *adv.* quelquefois, au temps jadis, jamais, un bel jour; || **по** —, *adv.* par-ci par-là.
- Нѣкой**, *pron.* quelqu'un; *pl.* -кои-си, quelques uns; 1. quelque, aucun, un certain, tel, un, des (*pour de les*); 2. *pron. ind.* personne; || **никой** (*avec ne*); 3. — **си**, *adj.* le sieur, quidam, *s.*
- **неизѣстенъ**, *sm.* un je ne sais qui.
- **пжтъ**, *adv.* quelque fois.
- Нѣколко**, *adv.* quelque.
- Нѣмамъ**, *vn.* manquer de; 1. (*си*), dépourvoir de; 2. (*едноцѣтна книга въ игра*), renoncer; 3. (*счупена пара*), n'avoir pas un sou vaillant; 4. **нѣма** **защо**, *v. imp.* il n'y a pas de quoi; || **нѣма**, *sm.* le non; || **нѣма** **никого**, pas âme qui vive.
- Нѣмане**, *sm.* le manquement, absence *f.*, privation *f.*, dénuement et dénuement, dépouillement *m.*, disette *f.*, besoin *m.*, pénurie, défec-tuosité *f.*, de faute de, *m.*; 1. (*ицакъ*), *Méd.* l'anorexie *f.*; 2. (*нефъ*), la bourrasque; 3. (*цѣтъ на кожа*), la décoloration; 4. **отъ** — на **нѣщо**, *prep.* manque de; 5. **отъ** —, au (à) défaut de; 6. **и отъ** —, faute de.
- Нѣмата роль** (*на сцена*), *sf. Théât.* le comparse.
- Нѣмателенъ**, *adj.* privatif.
- Нѣмотия**, *sf. Méd.* l'alalie *f.*
- Нѣмовѣрность**, *sf.* l'incrédibilité *f.*
- Нѣмовѣрство**, *sm.* le parjure.
- Нѣмовѣръ**, *ка, sc.* parjure; || **-вѣренъ**, *adj.*
- Нѣмоочка** (*която прѣчка са хваща безъ ко-рени*), *sf. Bot.* la bouture.
- Нѣмостъ**, *sf.* le mutisme et mutité *f.*
- Нѣмотенъ**, *adj.* nu, pauvre.
- Нѣмска свойщина**, *sf.* un germanisme; **уотрѣбвамъ** —, *va.* germaniser.
- **сыреница**, *sf.* mardi gras *m.*, le carême-prenant.
- Нѣмски**, *adj.* germanique.
- **рапонъ**, *sm.* plante, la navet.
- **рейторъ**, *sm.* un reître.
- Нѣмско долню нарѣчѣ**, *sm.* le plat allemand.
- **просо**, *sm.* plante, le mohar ou mohar de Hongrie.
- **хоро**, *sm.* l'allemande *f.*
- Нѣмъ**, *adj.* muet.
- Нѣца**, *sm. pl.* l'effet *m.*; || (*за намѣра*), pièce de rechange; || (*за ддене*), *fam.* la provende.
- Нѣщо**, *sm.* l'objet *m.*, la chose, le rien; 1. **малко** — *sm.* peu de chose; 2. — **неизвѣстно**, un je ne sais quoi; 3. **безъ** —, *deprouvé de*; || *fig.* veuf de.
- Нѣщичко**, *sm. dim. fam.* la chosette; || le rien; || (*щото и да е*), quelque chose.
- Ню-фоундлендски рымбаръ** (*и -ска ладия* *sf.*), *sm.* le terre-neuvier.
- Нжне**, *sm.* le dodo.
- Нжравенъ**, *adj.* Chérisson.
- Нжравоописане**, *sm.* l'éthologie *f.*
- **учене**, *sm.* la moral, moralité, éthique *f.*; || **твърдѣ** **върло** —, le rigorisme.
- **училиникъ**, *sm.* un moraliste; || (*твърдѣ върло*), un rigoriste.
- **училически**, *adj.* moral; -ски, -lement; || **разсѣждамъ** —, *vn.* moraliser.
- **разумъ**, *sm.* la moralité.
- **училическо настаняване**, *sm.* la morale.
- **примѣвяване**, *sm.* la moralisation.
- **размыслеване**, *sm.* la moralité.
- **учителенъ**, *adj.* parénétiq.
- **учително слово**, *sm.* la parénèse.
- Нжравстено**, *adv.* moralement.
- Нжравственостъ**, *sf.* la moralité; || **пропа-дване** —, la démoralisation.
- Нжравственъ**, *adj.* moral; -но, -lement
- Нжравствени правила**, *sm. pl.* les principes *m.*
- Нжравъ**, *sm.* la qualité, le caractère, le naturel, tempérament, esprit *m.*, guise, complexion *f.*; || *fig.* l'humeur *f.*, la trempe, la pâte; || **бывамъ** **на единъ** —, *vn. fig.* chausser à même point *m.*
- Нжравы**, *sm. pl.* les moeurs *f.*; || **изобразене** **на** — **и страсти**, l'éthopée *f.*

О

О

Обезчестительнъ

О, la quinziesme lettre de l'alphabet bulgare.
О! *interj.* ô, oh, ouf, hélas; || о Боже! ô Dieu.
Оазисъ (*тървисто мѣсто въ пѣсчеливо поле*), *sm.* l'oasis *m.*
Обагване и **-гнуване**, *sm.* l'agnelage *et* agnement *m.*, la portée.
Обаждамъ, *va.* avertir, annoncer, dénoncer, rapporter, aviser, faire savoir, faire part, instruire, déférer, informer, mettre au courant, accuser, relater, charger, déceler; 1. *Jur.* en référer; 2. (*съ сѣдмиченъ редъ*), intimer; 3. *-си*, *vr.* se déceler.
Обаждане, *sm.* l'avertissement *m.*, dénonciation, indication *f.*, décelement, rapport *m.*, notification *f.*, éveil *m.*, délation, relation *f.*; 1. (*на сѣдмича*), le référé; 2. (*за подправяне, за лжовно нѣщо*), *Jur.* inscription de faux, *f.*; 3. (*че покойникъ-тъ не е оставилъ никакъ имотъ*), *Jur.* procès-verbal de carence; 4. безъ —, sans dire gare.
Обаждачъ, *ка, s.* dénonciateur, delateur, trice; un indicateur, rapporteur, référendaire, *m.*
Обвалевамъ, *va.* habiller. [bouilli.
Обварено говеждо месо (*на союушъ*), *sm.* le
Обвивамъ, *va.* envelopper, entortiller, tortiller, ineruster; 1. (*глава си*), *fat.* embéguiner; 2. (*съ слама денкове*), empailler; 3. *-са*, *vr.* s'envelopper, s'entortiller, s'incruster.
Обвиване, *sm.* l'enveloppement *m.*, entortillement, empaillage, tortillement, *m.*
Обвивка, *sf.* l'enveloppe *f.*; || (*у гѣба*), *Bot.* la volva; || (*за писма*), le couvert.
Обвѣрвамъ, *va.* ceindre; || (*или опасавамъ ладя*), ceintre; || *вѣжа, желѣза и др. които -ватъ ладя*, *Mar.* le ceintrage.
Обвѣрване (*ладя*), *sm.* *Mar.* le ceintrage.
Обвѣрвамъ и **-ривамъ**, *va.* confier, fier, commettre; 1. (*нѣкому*), croire à; 2. *-са*, *vr.* se confier (à, en), se fier à; 3. (*нѣкому*), croire à.
Обвѣрване, *sm.* la confiance, le mandat; || *съ глупаво —*, la gueule enfarinée; || *давамъ —*, *va.* rassurer.
Обвѣренность, *sf.* la confidence, la foi, subdélégation *f.*, le fiat.
Обвѣренъ, *adj.* *m.* un délégué, mandataire, représentant, apocrisiaire *m.*, homme d'affaires; procureur, trice, *s.*
Обвѣренный оставенъ имотъ, *sm.* le dépôt.
Обвѣрителенъ, *adj.* confidentiel.
Обвѣрително, *adv.* confidentement.
 — *писмо*, *sm.* la procuration.

Обвѣрливъ, *adj.* confiant.
Обвѣрникъ, *ница, s.* confident, ente; un mandant, un commettant.
Обградямъ, *va.* environner; || *Archit.* revêtir; || *-са*, *vr.* se loger.
Обдарявамъ (*нѣкого съ нѣщо*), *va.* doter de, donner de.
Обдържамаъ, *va.* entretenir, soutenir, sustenter, faire subsister, alimenter; || *-са*, *vr.* s'entretenir, se sustenter.
Обдръжане, *sm.* l'entretien *m.*, la subsistance, substance, sustentation *f.*, aliment *m.*, alimentation *f.*, traitement *m.*, pitance *f.*; || (*съ недоумѣне*), *Rhét.* la suspension; || (*на потребнытъ въ живяне*), l'entretienement *m.* [-ément.
Обезнадѣбень, *adj. s.* désespéré; **-бно**, **Обезнадѣбно**, *adv.* en désespéré. [saisir.
Обезнадѣждамса, *vr.* désespérer de, se
Обезнадѣждване, *sm.* le désespoir, le désolation; 1. *докарвамъ въ —*, *va.* désoler, désespérer; 2. *дакарване въ —*, désespéré, *adj.* 3. *въ — съмъ*, *vn.* se désespérer.
Обезнародвамъ, *va.* dépeupler *et* se —, *vr.*
Обезобразивамъ, *va.* défigurer, déformer, difformer, dénaturer, contourner; || *fig.* tronquer (*voyez* **Погрозивамъ**).
Обезоржквамъ, *va.* désarmer.
Обезоржване, *sm.* le désarmement.
Обезорженъ (*безъ оружје*), *adj.* désarmé.
Обезплодевамъ, *va.* stériliser.
Обезславямъ, *va.* débilitier, épuiser, énerver, abatte, assoupir, harasser, juguler; 1. *fig.* miner; 2. (*снага*), mortifier; 3. *-са*, *vr.* s'épuiser, s'enerver.
Обезславямъ, *va. fig.* décrier, stigmatiser.
Обезсмъртявамъ, *va.* immortaliser, éterniser; || (*себе-си*), s'immortaliser.
Обезсърчевамъ, *va.* décourager, démoraliser; || *-са*, *vr.* se décourager, se rebuter; || *който обезсърчева*, décourageant, *adj.*
Обезсърчеване, *sm.* le découragement, abattement *m.*
Обезсърченъ, *adj.* abattu.
Обезумевачъ, *sm.* un abrutisseur.
Обезумителенъ, *adj.* abrutisseur.
Обезумѣвамъ, *va.* abrutir, hébéter; || *fat.* rassoter; || *-са*, *vr.* s'infanter de.
Обезчестивамъ, *va.* déshonorer, démentir, noter d'infamie, fletrir; 1. *fig.* pilorier, prostituer; 2. *fat.* honnir; 3. (*своа родъ*), forligner; 4. (*себе-си*), *fig.* encrasser, forfaire à son honneur; 5. *-са*, *vr.* se déshonorer.
Обезчестиване, *sm.* *Jur.* l'infamation *f.*
Обезчестителенъ, *adj.* infamant.

- Обективенъ**, *adj.* objectif; -вно, -ivement.
- Обективностъ**, *sf.* l'objectivité *f.*
- Обелискъ**, *sm.* l'obélisque *m.*, aiguille *f.*; || въ видъ на —, en obélisque.
- Обемамъ**, **Обнемамъ** и **Обнимамаъ**, *va.* embrasser, impliquer; || (*съ себе-си*), enfermer, renfermer; || *fig.* receler.
- Обемениъ**, *adj.* volumineux.
- Обемъ**, *sm.* le volume, étendue *f.*, le tour; 1. *fig.* le calibre; 2. *Log.* la compréhension; 3. *Mus.* le volume.
- Оберь-**, *adj.* grand.
- **хофмейстеръ**, *ка*, *s.* grand-maître, — (maîtresse) de la cour.
- **хофмейстерниа**, *sf.* surintendante de la maison de la reine, *f.* [de cérémonie, *m.*
- **церемонни мейстеръ**, *sm.* grand-maître
- Обизждамаъ**, *va.* murer, lambrisser.
- Обизждане**, *sm.* ambris d'appui, *m.*
- Обзидениъ лиманъ**, *sm.* *Mar.* la darse et darse.
- Обзалагамъ**, *va.* parier; 1. -*са*, *vr.* gager; 2. (*за*), parier pour; 3. (*че не може*), mettre au défi de; 4. сумма за която са обзалагатъ, le pari.
- Обзалогъ** (*басъ т.*) или **Ъдець**, *sm.* le pari.
- Обзаложникъ**, *ница*, *s.* parieur, euse.
- Обива** (*градъ-тъ овоцкы*), *v. imp.* il cotit.
- Обивана** (*овоцкы отъ градъ*), *sm.* la cotissure.
- Обиграждамаъ**, *va.* bloquer.
- Обиграждане**, *sm.* (voeux) Блокада.
- Обида**, *sf.* l'insulte *f.*, injure, offense *f.*, affront, outrage *m.*, incartade, indignité, lésion, avanie *f.*, grief *m.*; 1. *fig.* le camouflet; 2. *Jur.* l'excès *m.*; 3. *fat.* l'aubade *f.*, algarade *f.*; 4. търпя —, *vn.* digérer, dévorer.
- Обидениъ**, *adj.* injurieux, offensant, offensé; 1. *fig.* piquant, piqué; 2. (*естествомъ*), disgracié de la nature; 3. (*за приживие*), *Jur.* inofficieux.
- Обидникъ**, *sm.* un offenseur, un insulteur.
- Обидностъ**, *sf.* *Jur.* l'inofficiosité *f.*
- Обиждамаъ**, *va.* offenser, insultar, maltraiter, léser, outrer, grever, pousser, s'attaquer à, piquer au vif; 1. *fig.* mulcter, 'heurter; 2. (*съ думы*), injurier; || -*меса* (*единъ другъ*), *vr.* s'injurier; 3. -*са*, *vr.* se piquer.
- Обирамаъ**, *va.* dépouiller, piller, voler, brigander, ravir, rapiner, cueillir, détrousser, spolier, flouter, dénuer, emousser; 1. *fig.* moissonner; 2. (*платната отъ ладя*), *Mar.* dégréer; 3. (*плодове отъ полето*), récolter; 4. -*са*, *vr.* se dénuer *de*.
- Обиране**, *sm.* la spoliation, escroquerie *f.*, dénuement et dénuement *m.*, cueillaison et cueillement *m.*; 1. *fat.* la pillerie; 2. (*плодове*), la cueillette; 3. (*ладя*), la piraterie; 4. (*скръване на платната*), *Mar.* le dégréement.
- Обирачка** (*сачево у кацаръ*), *sf.* le riflard, la ratissoire, la plane, le paroiz; 1. *глада* или изравневамъ съ —, *va.* planer; 2. очистяване съ —, le ratisage; 3. *чисти* съ —, *vr.* ratisser.
- Обирникъ**, *sm.* un voleur, brigand, ravisseur, pilleur, pillard, bandit, spoliator, rapineur, maltotier, coupeur de bourses, escroc, felou, *m.*; || *fat.* un volereau.
- Обирнически**, *adj.* pillard, spoliator.
- Обирническо черасло**, *sm.* le monseigneur.
- Обирничество**, *sm.* la volerie.
- Обиръ** или **Плѣнь**, *sm.* le butin, brigandage, pillage *m.*, rapine, flouterie *f.*
- Обкачевамъ** (*съ*), *va.* tendre.
- Обкаченъ** (*съ*), *adj.* tendu *de*.
- Обковавамъ**, *va.* enchaîner, encadenasser, ferrer, lambrisser; 1. (*съ джскы ладя*), *Mar.* souffler; 2. (*съ камацы*), entourer; 3. (*ладя*), doubler; 4. (*ялмазы*), monter, serti; || (*съ пологъ*), chatonner.
- Обковаване**, *sr.* la ferrure, entourage *m.*, chatonnement, bandage, lambris; 1. (*полело*), le ferrage; 2. (*съ лѣдны джскы ладя*), *Mar.* le doublage; 3. (*на склѣны камыкъ*), la sertissure et serte; 4. *изваждамаъ* —, *va.* déferrer. [chaînes *f.*
- Обковаванеа**, *sm. pl.* les ferremens *m.*, les
- Обкована тоѣга**, *sf.* brin d'estoc, *m.*
- Обкованъ ялмазы**, *sm.* le chaton.
- Обковачъ**, *sm.* un monteur; || (*на склѣны камацы*), un sertisseur; || (*на ялмазы*), metteur en oeuvre, *m.* [столя], le sabot.
- Обковка**, *sf.* la chape; || (*лѣдены кракъ на*
- Обкованеа**, *vr.* *Milit.* se terrer.
- Обля** вгънка, *sf.* le godron. [le coffin.
- **кошница** (*съ рачка и захлунакъ*), *sf.*
- **кула** (*ротонда*), *sf.* la rotonde.
- **нила**, *sf.* le queue-de-rat.
- **фигура**, *sf.* l'ovale *m.* [f. auspice *m.*
- Облага**, *sf.* l'intérêt *m.*, le délice et délices
- Облагородвамъ**, *va.* ennoblir; || -*са*, *vr.* s'ennoblir. [un anobli.
- Облагородениъ дворянниъ** (*наскоро*), *sm.*
- Облагополучвамъ**, *va. fig.* béatifier.
- Обладавамъ**, *va.* posséder; || (*себе-си*), se posséder.
- Облакъ**, *sm.* la nue; *pl.* лацы, *fig.* les nues *f.*; || **черъ** —, le nuage.
- Областениъ**, *adj.* provincial; -тно, -alement; || régional, territorial, bailliaier.
- **депутатниъ** (*отъ лѣхско събрание*), *sm.* nonce terrestre, *m.*
- **сѣдникъ**, *sm.* un bailli; || **жена** на —, une baillive.
- Областна сѣдница**, *sf.* le bailliage.
- Областна нарѣчје**, *sm.* l'idiome *m.*, le patois.
- **началникъ**, *sm.* un ethnarque.
- Область** (*нахля т.*), *sf.* la province, le territoire, l'état *m.*, le bailliage; 1. *fig.* le domaine, la région; 2. (*отъ Египетъ*), le Nome; 3. *описатель* на —*сти*, un chorographe;

4. описане на -сти, la chorographie; 5. (що управява бей), (voyez Бейликъ).
Облацы (върху металъ), *ст. pl.* moiré métallique *m*; || (на платъ), les ondes *f*; || на —, ondé, *adj.*
Облачамъ, *va.* habiller, vêtir, revêtir, draper, mettre, endosser; 1. (дрѣва), prendre, passer; 2. (изново), rhabiller; 3. (сѣбно), fagoter; 4. (съ сѣбныи дрѣвѣ), accoutrer, affubler; || *fig.* enharnacher; 5. -са, *vr.* faire sa toilette, s'habiller, se vêtir, se revêtir, se draper; 6. (добрѣ или лошо), bien ou mal se mettre; 7. (по-леко), se dégarnir; 8. (сѣбно), *fat.* se fagoter, se 'harnacher; 9. (съ сѣбныи дрѣвѣ), s'affubler de; 10. която облача актрисытъ, *Théat.* une habilleuse; 11. която може още да облечемъ или носимъ (носливо), *mettable, adj.* [mise].
Облачане и -лекло, *ст.* l'habillement *m*, la **Облаче** [пѣлно съ бѣлы -чета (за небо),] moutonné, moutonneux, *adj.*
Облаченъ, *adj.* nuageux, sombre.
Облачна мида, *sf.* l'écorchée *f.*
Облекло, *ст.* le costume, le vêtement, habit, habillement, ajustement, déguisement, équipement *m*; || (на пѣлкѣ), *Milit.* la tenue; || (сѣбно), l'accourement *m*.
Облечане маймуна, *sf.* le fagotin.
Облеченъ, *part. mis*; || (гуздаво), tiré à quatre épingles *f*; || човѣкъ — нѣ по състоянето си, un fort-vêtu.
Облечены (за пилеца), *ст. pl. dru.*
Облива (за рѣка), *v. imp.* il baigne.
Облигация, *sf.* Com. l'obligation *f.*
Обло, *adv.* en ovale, en bahut; || права —, *va.* Archit. quarderonner.
— листникъ, *ст.* plante, la soldanelle.
— стѣкло [майсторъ на -кла, un bombeur.
Облость, *sf.* la rotundité, rondeur, sphéricité *f*, arrondissement *m*.
Объль, *adj.* rond, oval *m*; || *Anat.* ovalaire.
— зѣбалець (за конь), *ст.* l'escache *f.*
Облы дърва (за горене), *ст. pl.* le rondin.
— захлупцы, *ст. pl.* le galon.
Облъгалка, *sf.* l'accoudoir *m*, accotoir *m*.
Облъгамса, *vr.* appuyer sur, s'étayer, se coller sur; 1. *Jur.* incombreg; 2. (на), se reposer sur; 3. (на лактиетъ си), s'accouder; 4. (сърбомъ), s'accueillir.
Облъгане (на лакеть-тъ), *ст. Milit.* l'accoucement *m*. [rhabiller].
Обмундирувамъ, *va.* *Milit.* équiper; || (изново),
Обнародвамъ, *va.* publier, proclamer, promulguer, divulguer, erier; || *fig.* fulminer.
Обнародване, *ст.* la publication, promulgation, manifestation, proclamation, divulgation *f*, criage *m*.
Обнародвачъ, *ст.* un publicateur.
Обнасямса, *vr.* se conduire, se comporter

se gouverner, se communiquer, vivre, pratiquer, procéder, traiter, revenir, fréquenter; 1. (великодушно), *fig.* faire un appel à; 2. (дебелишки), tyranniser; 3. (доброприлично), se respecter; 4. (алѣ), donner à gauche; || (съ нѣкого), malmenner, maltraiter; 5. (роднински съ нѣкого), se familiariser avec; 6. (съ), 'hanter; 7. (честно или както прилича, *суп.* върѣ по правый пѣкъ), charrier droit; 8. който умѣ да са обнася съ свѣтъ-тъ, *adj.* *s.* ménager, euse; 9. трѣбува да знае нѣкой да са обнесе споредъ врѣмето и мѣстото, à la guerre, comme à la guerre.

Обнасяне, *ст.* la conduite, le savoir-vivre, les manières *f*, la façon, pratique *f*, procédé, traitement, commerce *m*; || *fig.* la marche, le ton, le style, l'user *m*; || често — съ нѣкого, *fat.* la 'hantise.

Обнимамаъ, *va.* saisir (voyez Обемамаъ).

Обносителенъ, *adj.* sociable; -лно, -ment; || *fig.* liant, praticable; || ставамъ —, *vn.* s'humaniser. [liant].

Обносителность, *sf.* la galanterie; || *fig.* le **Обогатявамъ**, *va.* enrichir; 1. *fig.* gorger; 2. -са, *vr.* s'enrichir, se gorger de, arrondir, parvenir; 3. *fig.* s'engraisser; 4. (съ полезны познание), meubler sa tête.

Обогатяване, *ст.* l'enrichissement *m*.

Обожавамъ, *va.* diviniser, adorer, se faire un Dieu de; || (страстно любя), idolâtrer.

Обожаване, *ст.* l'adoration *f*; || *fig.* le culte.

Обожевачъ, *ст.* un adorateur, admirateur *m*; || (на само-себе си), un idolâtre.

Оболь (дрѣвна пара и драмъ), *ст.* l'obole *f*.
Обработанъ (добрѣ), *adj.* bien tenu.

Обработвамъ, *va.* labourer, élaborer, travailler, façonner; 1. *Chim.* manipuler; 2. (прѣкопавамъ дълбоко), *Agric.* sombrer; 3. (земля), cultiver.

Обработване, *ст.* la cultivation, culture *f*, manipulation *f*.

Образенъ, *adj.* *Anat.* facial; || -зний видъ (на болень), *ст. Méd.* le facies.

Образецъ (юрнекъ т.), *ст. fig.* le moule; || зимамъ — на нѣщо, *va.* mouler.

Образителенъ, *adj.* *Geom.* générateur.

Образность, *sf.* la figurabilité.

Образовавамъ, *va.* organiser, policer, faire; 1. *fig.* façonner, décrasser, polir; 2. (умъ), cultiver; 3. -са, *vr.* se civiliser, s'organiser; 4. *fig.* se décrasser, se dérouiller.

Образоване, *ст.* l'organisation, *f.* figuration, conformation, éducation *f*; || (умъ), la culture; || способенъ за —, civilisable, *adj.*

Образованостъ, *sf.* la civilisation.

Образователенъ, *adj.* formateur, plastique; || *Phys.* architectonique.

Образователность, *sf.* la plasticité.

Образъ, *ст.* le visage, la face, la mine,

physionomie, figure *f*, aspect, front, nez *m*, ressemblance *f*, maintien *m*, forme, effigie *f*, agnus *m*; 1. издрасквамъ —тъ иѣкому, *va.* dévisager; 2. плъень въ —тъ, arrondi, *adj*; 3. (лика, портретъ), le portrait, l'image *f*, le tableau; 4. (цѣла оръсть), portrait en pied; 5. гръдень —, portrait en buste; 6. поставямъ да ми испишатъ —тъ или казвамъ да ми извадятъ —тъ, *va.* se faire peindre; 7. събрание —зы, l'iconographie; 8. украсенъ съ —зы или шампицы (за книга), pittoresque; 9. ищецъ —зы или шампы, *va.* iconopane; 10. страсть кътъ —зы, l'iconomanie *f*; 11. кунюнисецъ на —зы, un portraitiste; 12. (пажина), la page; 13. правя набравитѣ буквы на —зы, *va.* Tur. mettre en page; 14. поставяне нумера на —, la pagination; 15. поставямъ нумера на —зы въ книги, *va.* paginer; 16. бройтъ на —тъ, Tur. le folio; 17. номероване на —зы, le foliotage; 18. номерувамъ —зы въ книга, *va.* folioter; 19. два написаны —за (единъ листъ), le rôle; 20. втори —, *va.* verso; 21. забълъжаване подъ —тъ (въ книга), Tur. le manchette; 22. въ насръщный — (за прѣводъ), *adv.* en regard.

Образявамъ, *va.* former; 1. (изново), reformer; 2. (различно), varier; 3. —са, *vr.* se former.

Образяване, *sm.* la formation.

Обранъ, *adj.* dénué de.

Обрастева, *v. imp.* il s'implante.

Обрастване, *sm.* l'implantation *f*.

Обреденъ, *adj.* cérémoniel. [et -nel.

Обредна черковна книга, *sf.* le processionnal

Обредникъ, *sm.* le formulaire, le cérémonial.

Обредолививъ, *adj.* formaliste, *s.*

Обредъ, *sm.* l'étiquette *f*, la formalité, la forme, le cérémonial, la cérémonie, l'observance *f*; || (черковенъ редъ), le rit et rite; || писателъ за черковны —ды, un ritualiste.

Обречена земля, *sf.* la terre sainte.

Обривъ (болестъ), *sm.* la rougeole.

Обричамъ, *va.* vouer, dévouer, offrir, proposer, menacer, protester; || —са, *vr.* promettre.

Обричане, *sm.* le voeu, la promesse, engagement *m*, protestation *f*; 1. Jur. la pollicitation; 2. испълнявамъ —, *va.* dégager; 3. по —, positif, *adj*; 4. голъмы и пусты —неа, promesses gonflantes *f*.

Обруване (обиране овошцы), *sm.* la récolte.

Обръгнати, *adj.* routinier.

Обръгнувамъ, *vn.* s'habituer à, se familiariser avec, aguerir à; || *fig.* endureir à.

Обръгнуване, *sm.* la routine.

Обръжевамъ, *va.* armer, munir; 1. *fig.* revoltier contre; 2. (ладя), Mar. équiper; || (изново) rééquiper; 3. (съ тоѣга), embâ-

tonner; 4. —са, *vr.* s'armer, prendre les armes; 5. *fig.* se révolter; 6. (противо иѣкозо), *fig.* sonner le tocsin sur; 7. (съ търпене), se munir de; 8. —си (ладя), *vn.* Mar. s'équiper.

Обръжване, *sm.* prise d'armes, *f*; 1. *fig.* levée de boucliers, *f*; 2. (на благородны въ Лвѣя), la pospolite; 3. (на войска и ладя), l'armement *m*; 4. (ладя), l'équipement *m*; 5. (ладя съ потрѣбнытъ и), Mar. les agrès *m*.

Обръната наопаке буква, *sf.* Tur. le blocage.

Обрънати, *adj.* Géom. renversé; || Mathém. réciproque.

Обръснувамъ (отъ иѣкого много пары), *va.* *fig.* faire une rude saignée, saigner.

Обръчаръ (кацаръ), *sm.* un cerclier.

Обръчно дърво, *sm.* le feuillard.

— жельзо, *sm.* feuillard de fer, *m*.

Обръчъ, *sm.* le cercle, le cerceau, le rond;

1. бълъжене — или околъ, le simbleau; 2. избивамъ —чи отъ бълъча, *va.* décercler; 3. набивамъ —чи на бълъча, *va.* relier, cercler; || (новы —чи), recercler; 4. набиване —чи на бълъча, le reliage, le cerclage; 5. описваме около —тъ *va.* Géom. circoncrire.

Обръщамъ, *va.* tourner, détourner, diriger;

1. Théol. convertir; 2. Mar. revirer; 3. (ладя на друга страна), Mar. virer de bord, revirer de; 4. (противо иѣкого неговитѣ доказателства), rétorquer; 5. (употрѣблявамъ пакъ пары), remplace; 6. —са, *vr.* tourner et se —, se convertir; retourner, se rouler; 7. (къмъ), recourir; || *fig.* rejallir sur; 8. (съ лице къмъ неприетель —тъ), faire volte-face *f*; 9. обръщаса (за вѣтъръ —тъ), *v. imp.* Mar. il se range; || (въ цирей), Chir. il abcede; 10. обръщатса, вѣрвѣтъ много (за пары), *v. imp.* il roule.

Обръщане, *sm.* la tournure, le tour, gauchissement, mouvement *m*, contingence *f*; 1. Mar. le revirement ou virement; 2. Chir. la version; 3. Com. virement des parties; || (за пары), revirement des parties, de fonds; 4. (въ вѣра), la conversion; 5. (на ладя), Mar. virement de bord; 6. (пары), le remplacement; 7. половина — (Миліа на дѣсно), le demi-tour; 8. (ръжка на назадъ), mouvement de supination.

Обръщачъ (въ вѣра), *sm. fam.* un convertisseur.

Обръзано дърво (да стане кичасто), *sm.* Agric. le tetard.

Обръзачка (въ зарапчана), *sf.* la taileresse.

Обръзвамъ, *va.* rafraichir; || (късо), écourter.

Обръкъ, *sm.* l'offre *m*, le voeu; 1. Jur. le cambellage, pollicitation, censive *f*; 2. (калуѣрски), les voeux; 3. (който са плаща съ овесъ), l'avénage *m*.

Обръчена земя, *sf.* terre de promesse ou terre de promise, *f.*
 Обръчене, *sm. Théol.* la répromission.
 Обръченъ, *adj.* votif, censuel.
 — околъ, *sm. Jur.* la censive.
 — човѣкъ, *sm. Jur.* le censitaire.
 Обръчно, *adv.* censivement. [sidional.
 Обсаденъ (за корона, за монета), *adj.* ob-
 саждамъ (съ дръвие градинна ограда),
va. palissader.
 Обсебена ладия (отъ друго), *sf. Mar.* le
 carpeur et captureur.
 Обсебвамъ, *va.* saisir, s'emparer de.
 Обсерватория (звѣздобройница), *sf. Astr.*
 l'observatoire *f.*
 Обсервационенъ корпусъ, (*sm. Milit.* corps
 d'observation, *m.*
 Обсидіанъ (черно стъкло), *sm.* l'obsidiane
 et -dienne *f.* [rantisme *m.*
 Обскурантизмъ (заслѣпяване), *sm.* l'obscu-
 рскурантъ (врагъ на просвѣтене), *sm.* un
 obscurantiste.
 Обстоятеленъ, *adj.* circonstancié.
 Обстоятелно, *adv.* en détail.
 Обстоятельства (и подробности), *sm. pl.*
fig. les aboutenants et -sants; 1. бывамъ
 въ тѣсны —, *vn.* être dans ses petits sou-
 liers; 2. (що намалляватъ обдата), cir-
 constances attenantes *f*; 3. споредъ —тата,
adv. suivant ou selon le temps; || *fig. fam.*
 selon le vent.
 Обстоятелственъ, *adj. Gram.* circonstanciel.
 Обстоятельство (срѣме), *sm.* l'occasion *f*,
 la situation, incident *m*, circonstance *f*, dé-
 tail *m*, particularité *f*, rencontre, conjonc-
 ture *f.*
 Обстъпамъ, *va.* assieger; || *Milit.* investir; ||
 който обстъпа, un assiegant, un attaquant.
 Обстъпане, *sm.* l'investissement *m*; || двигамъ
 —, *va.* désassiéger.
 Обстъпенъ, *adj.* assiégué *m.*
 Обстълавамъ, *vn.* sceller, barder.
 Обстъдланъ конь, *sm.* cheval de selle, *m.*
 Обтакамъ, *va.* surjeter.
 Обтакане, *sm.* le surjet; 1. (на дръвѣа), le
 passe-poil; 2. (съ ивицы), le remplissage;
 3. отпарямъ —, *va.* déborder.
 Обтакателна ивица (срѣзъ шкѣтъ на
 платината), *sf. Mar.* le couillard.
 Обтакачка (на шкѣтъ съ ивицы), *sf.* une
 remplisseuse.
 Обувамъ, *va.* chausser; 1. (изново), rechaus-
 ser; 2. —са, *vr.* se chausser; 3. което са
 обува лесно, chaussant *adj.*
 Обувателна кость, *sf.* le chausse-pied.
 Обувка жѣлзна (на колѣ), *sf.* le sabot.
 Обучавамъ, *va.* exereer; 1. (въ нѣщо), pra-
 tiquer; 2. —са, *vr.* s'exercer à; || *fig.* se dé-
 rouiller.
 Обучаване, *sm.* l'exercice *m*; || въ —, en

haleine; || *pl.* —неа (въ побожностъ), les
 pratiques *f.*
 Обуца, *sm. pl.* les bottes; 1. (калѣвры, бо-
 туши), la chaussure; 2. (на планинскы
 Шотландцы), les brogues et broques *f*; 3.
 носецъ-тъ на —, la carre de soulier; 4.
 полепената калъ за —та, la botte; 5. обуць
 съ —, chaussé, *adj*; 6. правя —, *va.*
 chausser.
 — шійникы (за пръзаяне), *sf. pl.* le
 patin; 1. пръзаямеа съ —, *vr.* patiner; 2.
 търговия съ —, la patinerie; 3. пръзал-
 каць съ —, un patineur.
 Обущаръ (ботушаръ), *sm.* un cordonnier.
 Обшивамъ (съ памутина прѣжда), *va.* bro-
 der au plumetis *m*; || (цвѣтя на платъ),
 broder.
 Обшиване, *sm.* la broderie, le rebord.
 Обшивка, *sf.* la bordure. [*pl.* le volant.
 Обшивкы (на полы у женска дръвѣа), *sf.*
 Обшита ивица, *sf.* le crépine.
 Обшитъ, *adj.* ouvé.
 — юрганъ (зависка), *sm.* la courte-pointe;
 || майсторъ на —, un courte-pointier.
 Обшквачъ, *ка, s.* brodeur, euse. [ségrairie.
 Обща гора (на различни лица), *sf.* la
 — мысль, *sf.* le cri public; || противенъ
 на —, paradoxal et -doxe.
 — наша (мера *t.*), *sf.* les communaux *m.*
 — правдина, *sf. Jur.* le parage et pariage.
 — свойщина, *sf.* les universaux *m.*
 — собственостъ, *sf.* la copropriété; || (зидъ
 или друго), la mitoyenneté.
 — спавалница, *sf.* le dortoir.
 Обществено сжичествоване, *sm.* chose
 publique. *f.*
 Общественъ, *adj.* social, public; || (муни-
 cipаленъ), municipal.
 Общи изговори, *sm. pl.* les généralités *f.*
 Община, *sf.* la société, la communauté,
 commune *f*, commun *m*, compagnie *f*; 1.
 (при царски Дворъ), l'appartement *m*; 2.
 (на подъ майсторъ ученицы), le com-
 pagnonnage; 3. давамъ нары на —, *va.*
 commander; 4. постъпамъ въ —, *vn.* s'en-
 rôler; 5. членъ на —, sociétaire, associé.
adj. m.
 Общинска кѣща, *sf.* la mairie.
 Общински, *adj.* communal.
 — съвѣтъ, *sm.* la municipalité.
 Общностъ, *sf.* la généralité, la communauté,
 intégralité *f*; || (на имотъ), la communisme.
 Общо, *adv.* par indivis; || *fig.* de concert.
 — то, *sm.* le général; 1. изъ —, *adv.* en
 général ou généralement; 2. правя или
 ставамъ —, *va. vn.* généraliser; 3. правяне
 или ставане —, la généralisation; 4. което
 може са направи —, généralisable, *adj*;
 5. правя —, *va.* vulgariser; 6. въвождане
 въ — употребене, la vulgarisation.

Общо гонене (за прѣстѣжване). *sn. Jur.* vindicte publique *f.*

— жителенъ, *adj.* cénobitique.

— жителность, *sf.* la sociabilité.

— житель (-сѣдѣч), *sm.* un cénobiste.

— мѣсто, *sm. fig.* une selle à tous chevaux.

— обѣда или Гостна трапеза (въ за-
станица), *sf.* table d'hôte, *f.*

— оцѣнене, *sm. Jur.* l'arbitration *f.*

— полезенъ, *adj. fig.* banal. [grément *f.*

— прѣтны искусства, *sm. pl.* les arts d'a-

— пѣяне, *sm. Mus.* morceau d'ensemble, *m.*

— набранъ имотъ, *sm. Jur.* le conquêt.

— народенъ, *adj.* vulgaire; -дио, -ment;

|| права -дио, *va.* populariser.

— еззыкъ *sm.* langue parlée *f.*

— народно молене, *sm.* les obsécérations *f.*

— покаяние, *sm.* amende honorable, *f.*

— народны молитвы (прѣзъ три дена
до възнесене), *sf. pl.* les rogations; || (въ

вѣстъ Римъ), les supplications *f.*

— -работы, *sf. pl.* le travail.

— употребителна соль, *sf. Chim.* muriate
de soude, *m.*

Общъ, *adj.* public, commun à, exotérique,
mitoyen; || *fig.* banal; || -що, *adv.* en commun.

— видъ, *sm.* la généralité.

Обиварявамъ, *va.* blanchir.

Обиграждамъ, *va.* clore de; || *Milit.* investir.

Обиграждане, *sm.* l'investissement *m.*; || *Milit.*
le siège.

Обыкалямъ, *va. vn.* environner, cerner, en-
tourer, circuler, faire cercle autour de, ob-
séder, errer; 1. *fam.* tourner; 2. (*гора*),
tourner; 3. (*около нѣщо*), faire le tour de;
4. (*по свѣтъ-тъ*), rouler; 5. който обы-
каля, errant, ambulante, *adj.*

Обыкаляне, *sm.* la tournée, le tour, le cir-
cuit; 1. *Astr.* la route; 2. *Chron.* la période;
3. (*на кръвъ-та*), la circulation; 4. (*на*
ладѣя), *Mar.* l'embardée *f.*; 5. (*на около*),
Vén. la randonnée; 6. (*на*
планеты), la révolution; 7. (*чаркѣя на*
конь), la volte; 8. което са относно до -то
на кръвъ-та, circulaire, *adj.*

Обыкновенна игла, *sf.* l'aiguille *f.*

— поща, *sf.* l'ordinaire *m.*

Обыкнове, *sm.* la coutume, la mode, la
manière, l'ordinaire *m.*; || *fig.* le pli; || по
—, *adv.* habituellement.

Обыкновено, *adv.* d'habitude, communément,
à l'ordinaire et -rement, de coutume, la
plupart du temps.

Обыкновенъ, *adj.* ordinaire, usité, usuel,
commun, familier, vulgaire, obligé; || (*таврѣв*),
trivial.

— гостя, *sm.* un habitué. [latoire.

Обыкоплетенъ (за кръвъ-та), *adj.* circu-

Обыкоплетъ, *adj.* *Slav.* cénobitique.

— калугеръ, *sm.* un cénobite.

Обхождамъ, *va. vn.* tourner, parcourir,
faire le tour de; 1. *fig.* embrasser; 2.
(*свѣтъ-тъ*), courir; 3. (*съ ладѣя носъ*
земля), pager. [la visite.

Обхождане, *sm.* la tournée, la fréquentation,

Обычай, *sm.* l'usage *m.*, la cutume, méthode,
mode, pratique, *f.*, naturel *m.*, les moeurs *f.*,
règle, guise *f.*; || основанъ по —, cou-
tumier, *adj.*

Обычайнъ, *adj.* reçu.

Обычан, *sm. pl.* le costume; || разваляне —,
fig. débordement des moeurs *f.*

Обычамъ, *va.* aimer; 1. (*пристрастно*), se
faire un Dieu de; 2. (*разгалено или*
страстно), cherir; 3. ако обичате, s'il
vous plait; 4. ако или както обичате, si
bon vous semble, comme bon vous semble;
5. който обича, aimant, *adj.*; 6. обичаме
са (*едимъ другъ*), *vr.* s'entr'aimer.

Обичане [достойнъ за —, chérissable.

Обичень, *adj.* mignon; -чно, -nement.

Обычно, *adv.* chèrement, accortement.

— дѣте, *sm.* un Benjamin.

Обычливостъ, *sf.* l'accortise *f.*

Обычливъ, *adj.* aimable, cher, gentil, gent,
favori, gracieux, galant, bien-aimé, délicieux,
accort, doux, protégé, revenant, pieux; ||
(въ община), recherché; || права са на —,
vr. faire le gentil.

— прѣдмѣтъ, *sm.* l'amour *m.*; || *fig.* le bijou.

Обычникъ, *sm.* un amateur.

Обычь, *sm.* l'amour *m.*, la charité, plaisir,
piété, attention *f.*, goût (de, pour); || (*къ-къ*
башинѣя), le patriotisme; || съ —, *adv.*
charitablement.

Обѣдало, *sm.* un dîneur. [ville *f.*

Обѣдвамъ, *vn.* dîner; || (*нагости*), dîner en
Обѣдване [за —, à table; || стая за —, le
réfectoire.

Обѣденъ разговоръ, *sm.* l'écot *m.*

Обѣдна паралия, *sf.* le diné. [dinatoire *m.*

— подхатка (*малкъ обѣдъ*), *sf.* déjeuner

Обѣдъ, *sm.* le diné, le banquet; 1. малкъ
—, *fam.* la dinette; 2. (*даромъ*), franche
lippée *f.*; 3. имамъ лощъ —, *vn.* gargoter;
4. (въ манастиръ), la réfection; 5. мѣсто
за — или разноски за —, la dinée; 6.
оставки отъ —, le grailon; 7. при свър-
шеване —, entre la poire et le fromage;
8. на —, à table; 9. слѣдъ —, après-
dinée; 10. послѣ —, de relevée.

Обѣдвамъ, *va.* écorcher; || (*кора отъ нѣщо*),
décoriquer.

Обѣдване, *sm. Chir.* l'exfoliation *f.*; || (*кора*
отъ дърво), la décorication.

Обѣдзвамъ, *va.* dessiner; || -са, *vr.* se dessiner.

Обѣлено дърво (*безъ кора*), *sm.* bois pelard *m.*

Обѣленъ (*за дървѣе*), *adj.* abrouti.

Объсвамъ, *va.* pendre, suspendre; || -са, *vr.*
se pendre.

- Объясне**, *sn.* la suspension; 1. *fat.* la pendaison; 2. за —, patibulaire, *adj.*; 3. достойнъ за —, pendable, *adj.*
- Объяснѣ**, *adj.* suspendu; || -сеный, le pendu.
- Объясна**, *sf.* la corde.
- Объясница**, *sf.* fourches patibulaires *f.* potence *f.*; || (у Римляны), les gémonies *f.*
- Объясло**, *sn.* le gibet; -ленъ, de gibet.
- Объяснело дѣло**, *sn.* cas pendable *m.*
- Объяснене**, *sn.* la dilucidation.
- Объясникъ**, *sm.* un vagabond, homme de sac et de corde, gibier de potence, *m.*; 1. *fig.* un écorcheur; 2. *fat.* un pendard, un garnement, un traîne-potence; 3. *pop.* un réchappé de la potence; 4. погледъ на —, mine patibulaire *f.*
- Объяснявамъ**, *va.* dilucider.
- Объясдевамъ**, *va.* réprimer, modérer, brider, réfréner, mettre un frein, contenir; 1. *fig.* comprimer, gourmander; 2. (изново), rébrider; 3. (своитѣ страсти), se commander à soi-même; 4. (себе-си), se maîtriser, se contraindre.
- Объясдеване**, *sn.* la répression, la réfraction; || *fig.* le frein.
- Объяснителенъ**, *adj.* répressif.
- Объяснителъ**, *sn.* le révélateur, trice; || -вителенъ, *adj.* [révéler.]
- Объяснявамъ**, *va.* sommer, prononcer, signifier.
- Объясване**, *sn.* la signification, prononciation *f.*, prononcé *m.*, révélation *f.*; || *Jur.* la sommation.
- Объясвамъ**, *va.* graisser, encrasser.
- Обвалъ** (дългиятсвоалчастъ), *adj.* obale.
- Овація** (у Римляны), *sf.* l'ovation *f.*
- Овечь**, *sm.* quadr. le mouton; || (и съзвѣдие Астр), le bélier.
- Овесецъ**, *sm.* plante, le brome.
- Овесъ**, *sm.* plante, l'avoine et aveine *f.*; -сенъ, d'avoine; 1. видъ —, le fromental; 2. посѣяна нива съ —, l'avoinerie et avenière *f.*; 3. крина — за конь, le picotin.
- Оветѣла рѣчь**, *sf.* l'archaïsme *m.*
- Овивамъ**, *va.* rouler.
- Овладевамъ** (и крастено), *va. fig.* empaumer.
- Овнешки**, *adj.* mouton.
- Овоцка**, *sf.* le fruit; 1. варене -кы, la marmelade; 2. стая за -кы и търговия съ -кы, la fruiterie; 3. келеръ за -кы, le fruitier.
- Овоцкаръ**, *ка.* s. fruitier, ère.
- Овоцна градина**, *sf.* le fruitier, le verger.
- Овца**, *sf.* quadr. le mouton, la brebis, l'ouaille *f.*; || (що пасе по край морскы ливады и месо оми такава —), le présalé.
- Овцѣ**, *sf. pl.* race ovine *f.*; || подобно на -тѣ, както —, *adv.* moutonnement; || подобенъ на -тѣ, *fat.* moutonnier, *adj.*
- Овца вълна**, *sf.* laine agneline *f.*
- кожа (съ руното), *sf.* le bisquain; || (ишвадена), la basane.
- Овча трѣва**, *sf.* plante, l'achillée *f.*
- шуга, *sf.* Vétéр. la clavelée; || присаждане на —, la clavelisation.
- Овчи**, *adj.* mouton; || -ча кожа *f.*; -че месо, *n.* le mouton.
- конь, *sm. fig.* l'an *m.*; || *pop.* un viédase.
- лайна, *sn. pl.* le crottin.
- оциръ, *sm.* race ovine *f.*
- Овчница**, *sf. dim.* l'agnelet *m.*
- Овчърница** (мандра), *sf.* la bergerie.
- Овчърска дрѣха**, *sf.* le chamarré.
- пѣса, *sf.* Mus. la pastorale.
- поема или драма, *sf.* la pastorale.
- пѣсни, *sf.* la pastorelle; || (съ еднакъвъ припѣвъ), la villanelle. [bucolique.]
- Овчърски**, *adj.* pastoral; -скы, -алент; || — блаотникъ, *sm.* plante, la bourse-à-pasteur, le tabouret.
- кавалъ, *sm.* flûte de pan ou syrinx, *f.*
- Овчърско куче**, *sm.* le matin, alan *m.*
- рогче, *sn.* le cornet.
- Овчърскы племена**, *sn. pl.* peuples pasteurs *m.*
- пѣсни и стихотворенеа, les bucoliques *f.*
- стихотворенеа, *sn. pl.* la bergerie.
- Овчърче**, *sn.* un pastoureau et -torelle *f.*
- Овчъръ**, *sm.* un berger, un pasteur; || —, -ка, s. gardeur, euse.
- Овъ** (тумла), *sm.* de.
- Овъхнувамъ**, *vn.* s'effleurir.
- Огадане**, *sn.* la divination, mot de l'enigme, *m.*
- Огарцы** (отъ свѣць), *sm. pl.* le moucheeron, mouchure de chandelle, *f.*
- Огарка**, *sf.* bout de chandelle, le lumignon.
- Огасенѣ** (дълъгъ), *sn.* l'extinction *f.*
- Огасливъ**, *adj.* amortissable.
- Огаснувамъ**, *vn.* s'éteindre; || *fig.* expirer.
- Огасявамъ**, *va.* fondre; 1. *fig.* étouffer; 2. (дългове), amortir; 3. (пожарина), se rendre maître de.
- Огасяване**, *sn.* l'extinction *f.*, amortissement *m.*
- Оглавявамъ** (хартия), *va.* timbrer.
- Оглавене**, *sn.* l'index *m.*, table des matières, *f.*
- Оглавникъ**, *sm.* la bride; 1. (у юзда), la tétière; 2. поставямъ —, *va.* enchevêtrer; 3. сиемамъ —, *va.* déchevêter; 4. сваля си -тѣ, *v. imp.* il se délicote. [ou licol.]
- Оглавъ** (юларъ т.), *sm.* la laisse, le lincon
- Огладевамъ**, *va.* glacer, blanchir, débrutir; || (сукино), calandrer.
- Огладеване**, *sn.* le débrutissement; || (дрѣва и ризи), le calandrage.
- Оглаждамъ**, *va.* aplanir, ébarber, unir, redresser; || (ишводе), rabattre.
- Оглаждане**, *sn.* le brunissage.
- Оглавявамъ** (за свѣчило), *va.* publier.
- Оглашене** (за свѣчило), *sn.* la publication.
- Оглашенъ** (който са учъ на християнскы вѣра), *adj. sc.* catéchumène; || състояние на —, le catéchuménat. [laire *f.*]
- Огледарски занятия**, *sm.* science spécu-

Огледаларь (*майсторъ*), *sm.* un miroitier.
Огледало стъкло, *sn.* la glace.
Огледало, *sn.* le miroir, la glace; 1. *fig.* le miroir; 2. голѣмо — съ крака, la puce; 3. отгаскувамъ свѣтлина съ —, *va.* miroiter; 4. търговия съ -дала, la miroiterie.
 — разшириликъ, *sm.* *Chir.* le spéculum.
Огледвамъ (*въ*), *vr.* se mirer; || (*съ огледало*), se regarder; || който са огледа на назадъ, *rétrospectif*, *adj.*
Огледване, *sn.* l'aperceevance *f.*; || *fig.* le redressement *et* dressage. [*et* mesure.
Огледливостъ [съ голѣма —, *avec* poids
Огледливъ, *adj.* mesuré.
Огледователенъ, *adj.* circonspect.
Огледователностъ, *sf.* la circonspection, la précaution.
Оглозгане, *sn.* l'abrouissement *m.*
Оглозганъ, *adj.* abrouiti. [*fig.* stupéfier.
Оглушавамъ, *vr.* assourdir, abasourdir; ||
Оглушаване, *sn.* l'abasourdissement *m.*
Огнено колело, *sn.* le soleil.
Огнени испарена, *sn.* *pl.* les furolles *f.*
Огнеогадане (*врачуване по огнь-тъ*), *sn.* la pyromancie. [*enne.*
 — гадателенъ врачъ, *ка*, *s.* pyromancien,
 — мѣръ (*пирометръ*), *sm.* le pyromètre.
Огнень, *adj.* ardent, pyrique; || (*и отъ огнена своицина*), igné; || *fig.* chaud, volcanique. [*voeux.*
 — изворъ, *sm.* la salse *et* volcan d'air ou
 — камыкъ, *sm.* *Chim.* la pyrite; — маченъ, de pyrite; || който съдържава —, *pyriteux*, *adj.*
 — метеоръ, *sm.* le bolide.
 — стѣлъ (*у въздухъ-тъ*), *sm.* le trabe.
 — цвѣтъ, *sm.* couleur de feu.
Огниво, *sn.* la briquet, le fusil; || (*на пушка*), la batterie; || (*на оржжѣ*), le râtelier.
Огнилъ, *adj.* *Pharm.* pultacé.
Огнище, *sn.* le foyer, le feu, âtre *m.*; || (*о жакъ* *т.*), la chaufferie, le potager; || *Minér.* la matrice.
Огнищна мечка, *sf.* le chenet.
Огнясто състояние, *sn.* l'ingnescence *f.*
Огнятъ, *adj.* ignescent.
Оголевамъ, *va.* *vn.* dépouiller, dégarnir; || *Chir.* denuder; || — *ca*, *vr.* se dépouiller.
Оголеване (*на костъ*), *sn.* *Chir.* la dénudation.
Оголенъ, *adj.* dépouvu de. [*cédane.*
Огорець, *sm.* plante, la bourrache, le peun.
Огорѣло дърво, *sn.* bois arsin *m.*
Ограбевамъ, *va.* dévaliser, faire main basse sur; || (*убого*), ravir.
Ограда, *sf.* l'enceinte *f.*, enelos *sn.*, ceinture, clôture *f.*, retranchement, rempart *m.*; 1. *fig.* le boulevard *et* -vart; 2. (*за гоине волоче*), le parc; 3. (*около храма*), le péribole; 4.

(*съ трѣнѣ или оржжари*), la 'haie; 5. жива — (*съ посадени дръвета*), 'haie vive; 6. суха —, 'haie morte; 7. поставямъ въ — или стоя въ —, *va.* *vn.* parquer; 8. срыване на градека —, le démantèlement; || срывамъ —, *va.* démanteler.
Ограденъ изъ (*за рыба*), *sm.* la boutique.
Ограждамъ, *va.* cerner, enceindre de, fortifier, enclaver, enclore; || — *ca*, *vr.* se barricader.
Огривамъ (*чистя съ огибка*), *va.* racler.
Огриване, *sn.* *Agric.* la raclée.
Огибка, *sf.* le racloir, le coupe-pâte, casse-croûte *m.*, ripe *f.*; 1. (*за мастило*), *Tur.* le brayon *et* breyon; 2. (*у подвезаръ*), la daque; 3. (*у кунписцы*), (*voyez* Мaстиxинъ); 4. остъргувамъ съ —, *va.* ripper.
Огърликъ, *sm.* col de crevate, *m.*
Огърлица, *sf.* le collier, le coulant, esclavage *m.*; || (*отъ ялмазы*), la rivière.
Огърлице, *sn.* col de chemise, *m.*
Огрызка (*отъ ябълка*), *sf.* le trognon.
Огрызкы, *sf.* *pl.* la raclure, ratissure, parure, les bribes, *f.*
Огънь, *sm.* le feu, l'incendie *m.*; 1. *fig.* le brandon; 2. изъ устата му налява — и пламыкъ (*побѣсѣлъ*), jeter feu *et* flamme; 3. поклонникъ на — *тъ* и на небеснытъ свѣтила, un sabéen; 4. поклонене на — *тъ* и на небеснытъ свѣтила, culte sabéen *m.*; 5. огънь! *adv.* *Milit.* feu!
Огънобълвенъ (*блѣни-огънь*), *adj.* ignivore.
 — поклонникъ, ница, *sc.* ignicol; || — *нически*, *adj.*
 — постоянностъ, *sf.* *Chim.* la fixité.
 — постоянъ, *adj.* *Chim.* fixe.
 — постоянны тѣла, *sn.* *pl.* *Chim.* les fixes *m.*
 — упоренъ, *adj.* *Chim.* apyre.
 — упоритъ, *adj.* réfractaire.
Ода (*лирическа пѣсенъ*), *sf.* l'ode *f.*
Одалиска (*жена въ сарай*), *sf.* une odalisque.
Одарна прѣмръжа, *sf.* tour de lit, *m.*
Одарскы джеки, *sf.* *pl.* les goberges *f.*
Одарче (*между стѣлбы*), *sn.* la rampe, le palier, le repos, écuier *m.*
Одаръ, *sm.* le lit, bois de lit; 1. (*легло*), la couche; 2. (*за спане*), le chalit ou bois de lit; 3. (*надъ кжца*), (*voyez* Белведеръ).
Одвѣ, *adv.* avec usure.
Одвоивамъ (*редоветъ*), *va.* *Milit.* détripler.
Одевѣ (*наскоро*), *adv.* auparavant, frais.
Одеколонъ, *sm.* eau de cologne, *f.*
Одеонъ (*у в. в.*), *sm.* l'odéum ou odéon *m.*
Одирамъ, *va.* écorcher; || (*кожа на животното*), équarrir, dépouiller; || (*къртунната кожа убкому*), scalper.
Одиране (*кожа на конь*), *sm.* l'équarrissage *m.*
Одиссея, *sf.* l'Odysée *f.*
Одльгналъ, *adj.* (*voyez* Влаженъ).
Одобривачь, *sn.* un approbateur; || — вателенъ, -bateur, *adj.*

Одобрене, *sn.* la recommandation, applaudissement *m.*, suffrage, assentiment *m.*, approbation *f.*, agrément *m.*; | **достойнъ за —**, recommandable, *adj.*; | **същане —**, *Phén.* l'approbativité *f.* [ment.]

Одобрителенъ, *adj.* approbatif; -лно, -иве-

Одобривамъ, *va.* approuver *à*, sanctionner, trouver bon, assentir *à*, applaudir *à*; | *fig.* appuyer, faire chorus, goûter.

Одобыточвамъ, *va.* abrutir.

Одометръ, *sm.* le compte-pas ou odomètre.

Одонтologischески, *adj.* odontologique.

Одонтология (*наука ради зъбы*), *sf.* l'odontologie *f.*

Одраскувамъ, *va.* gercer et se —, écorcher, griffer, érafler; | -са, *vr.* se gercer.

Одраскуване, *sm.* l'éraflure *f.*; | (*на тѣло-мо*), l'écorchure *f.*

Одръглевамъ, *va.* efflanquer.

Одръжавамъ, *va. fig.* essuyer.

Одуманъ, *adj.* (*возгъ Пазаренъ*).

Одухотворене, *sm. fig.* la spiritualisation.

Одухотворявамъ, *va. fig.* spiritualiser.

Одушевителенъ, *adj.* animateur.

Одушевление, *sm.* l'animation *f.*

Одушевявамъ, *va. fig.* ranimer.

Ожакъ, *sm. t.* le foyer (*возгъ Огнище*).

Ожачно перде, *sm. t.* manteau de cheminée, *m.*

Оженвамъ, *va.* marier, épouser, établir; | -са, *vr.* se marier, s'épouser, s'établir.

Оженване, *sm.* le mariage, épousailles *f.*, alliance *f.*, hymen et hymenée *m.*; | — при умирање, mariage in extremis, *m.*

Оживявамъ, *vn.* revivre.

Оздравителенъ, *adj.* *s.* convalescent, ente.

Оздравявамъ, *va.* affermir; | (*рана*), refermer; | -са, *vr.* se refermer.

Оздравямъ, *vn.* guérir, se rétablir, se remettre, revenir d'une maladie, relever, recouvrer la santé; 1. оздравя (*за болень*), *v. imp.* il reprend; | (*раната*), elle cicatrise, elle se réunie; 2. оздравя си, elle se cicatrise; 3. което може да оздравя, cicatrisable, *adj.*

Оздравяне, *sm.* la guérison, convalescence *f.*, rétablissement, recouvrement, réunion *m.*; | обезнадъждамса за -то (*на болень*), *vr.* condamner.

Озлюбявамъ, *va. fig.* déchaîner.

Означене, *sm.* la désignation.

Означителенъ, *adj.* désignatif.

Озъртамса, *vr.* s'observer; | *fig.* s'orienter.

Озъртливостъ, *sf.* la retenue; | *fig.* la réserve.

Озъртливъ, *adj.* retenu, réservé.

Озъртностъ, *sf.* la précaution, la prévoyance.

Озръвамъ, *vn.* mûrir; 1. *Méd.* aboutir *à*; 2. направлямъ да озръвятъ, *va.* mûrir; 3. озръва (*за цурей*), *v. imp.* il apostume.

Озръване (*на цурей*), *sm.* l'aboutissement *m.*; | (*набиране гной въ пжжа*), la maturation,

la maturité; | срѣдство за — пжжа, *Méd.* maturatif, *adj. m.*

Озрълость, *sf.* la maturité.

Озръвалъ, *adj.* aoté; | (*и fig.*), mûr.

Ока-корень (*въ Америка*), *sf.* plante, l'oka *m.*

Окалевамъ, *va.* croter, salir, souiller, engrasser, tacher, saucer; | *pop.* embouer; | -са, *vr.* se croter, se salir.

Окаленъ, *adj.* crotté, sale.

Окапва [*което —*, *Bot.* décidu, *adj.*]

Окастревамъ, *va.* ébarber, dégrossir; | (*върхоу на портакалъ*), détouppillonner; | (*дърво*), élaguer, ravalier.

Окастреване, *sm.* le dégrossissage, élagage; | (*чекори или бодли*), *Agric.* l'ébrogneage *m.*

Окастрена часть (*на гора*), *sf.* la recérée.

Окачалка, *sf.* *Typ.* l'étendoir *m.*

Окачевамъ, *va.* suspendre, accrocher, pendre; | (*по стѣната*), appendre; | (*рога пѣкному*), actéoniser.

Окачване, *sm.* la suspension, accrochement *m.*

Окачевалинкъ (*на дрънкалы*), *sm.* poseur de sonnettes, *m.* [critéau *m.*]

Окачена таблица (*съ подписа*), *sf.* l'é-Окаченъ, *adj.* suspendu.

Окаянность, *sf.* la chétiveté.

Окаянство, *sm.* la détresse.

Окаянъ, *adj.* maudit, chiche, pauvre, chétif, malheureux, damné, triste, marmiteux, gueux, mesquin, de bibus; | *fam.* minable, piète. — човѣкъ, *sm.* un misérable.

Океански, *adj.* pélagien.

Океанъ (*голъмо море*), *sm.* l'océan *m.*

Окнхвувамса, *vr.* éternuer.

Оклевetyвамъ, *va.* noircir.

Оклеохнувамъ, *vn. fam.* fainéanter.

Око (*pl.* очи *и fig.* мигагы, зръкалы), *sm.* l'œil *m.*, *pl.* les yeux; 1. *Bot.* l'œil *m.*; 2. съ —, *à* l'œil; 3. колкото може види —, *à* vue d'œil; 4. съ самото —, *à* l'œil nu; 5. (*малката дунка на телескопъ*), *Opt.* l'ocilleton *m.*; 6. изваждамъ — нѣкому, *va.* éborgner; 7. имамъ — на нѣцо, *vn.* geluquer; 8. истичане или иснѣкване —, *Chir.* l'exophthalmie *f.*; 9. мигнуване —, la minute; 10. безъ мигнуване —, *adv.* fixement; 11. присаждамъ въ — дърво, *va.* oculer; 12. хвърлямъ — възъ, *va. fig.* jeter son dévolu sur; 13. хвърляне —, la lorgnade; | *fam.* lorgnerie *f.*; 14. хвърляне или имамъ — на нѣцо, *va.* lorgner; 15. чѣшка за мокрене —, l'ocillère *f.*; 16. *pl.* очи, la vue; 17. *fam.* la visière; 18. добры —, bonne vue; 19. право куме та въ —, *прич.* rompre en visière *à*; 20. възспалене на —, *Méd.* l'ophthalmie *f.*; | (*сухо*), la xérophthalmie *f.*; 21. (*твърдо*), la élérophthalmie; 22. съ затворены —, *adv.* tête baissée *f.*; 23. измама на -тъ, *fig.* la fantasmagorie et image-rique; 24. извъждамъ

- въ — нѣкого, *va.* dévorer des yeux; 25. описане —, *Anat.* l'ophthalmographie *f*; 26. отварямъ —, *va.* illuminer; || (*нѣкому*), désaveugler, dessiller et déceiller; 27. отваряне — на четыре, entre (les) deux yeux; 29. не сѣмъ си отворилъ още —тѣ, *vn.* les écailles ne sont pas encore tombées de mes yeux; 30. прѣдъ —тѣ на, aux yeux de, à la barbe de; || (*на всякого*), au vu et au su de tout le monde; 31. прѣдъ —, *Jur.* extant, *adj*; 32. прѣмѣриване —, *Méd.* la tubéculé; 33. тураие прѣдъ —, la confrontation; 34. тураямъ прѣдъ —, *va.* confronter; 35. ударямъ нѣкого въ —тѣ да еа издуять и посянѣять, *va.* pocher; 36. въ —, en face; 37. въ —тѣ, *fig.* à brûle-pourpoint; 38. съ —тѣ си, *adv.* oculairement, de visu.
- Оковавамъ**, *va.* armer.
- Окованаса**, *sn. pl.* les ferremens *m.*
- Оковяваса**, *v. imp.* elle biquete.
- Около**, *adv.* environ, plus ou moins, quelque que; 1. *prép.* près, vers; 2. *fam. adv.* approchant de, la valeur de; 3. *изъ* —, на —, alentour et à l'entour; —ленъ, d'alentour, *adj*; 4. на —, en rond, à la ronde, à l'entour, autour de, circulairement; 5. изрѣзвамъ на —, *va.* cerner; 6. пиемъ на —, *vn.* boire à la ronde.
- Околорѣсть**, *adv.* circulairement; || събиратеа —, *vr.* faire cercle autour de.
- обикаляне (*на мѣсець-тъ*), *Astr.* la péragration.
- образенъ, *adj.* circulaire.
- полюсенъ, *adj.* *Astr.* circumpolaire.
- свѣтно плаване, *sn.* la circumnavigation.
- сѣменикъ, *sm.* *Bot.* le périsperme.
- ушна сливица, *sf.* *Anat.* la parotide; || на —, parotidien, *adj.*
- ушни сливици, *sf. pl.* *Vétér.* les avives *f.*
- Околенъ**, *adj.* détourné, environnant.
- Околнене**, *sn.* l'arrondissement *m.* [tonal.
- Околненъ**, *adj.* circonvoisin, circonjaçant, can — надзирачъ, *sm.* inspecteur divisionnaire *m.*
- Околно завъртене**, *sn.* la rotation.
- завъртителенъ, *adj.* rotatoire.
- писмо, *sn.* la circulaire, lettre encyclique *f.* la ronde (*voyez* Циркуляръ).
- Околностенъ**, *adj.* baillier, environnant.
- Околность**, *sf.* le contour, les entours *m.* le cercle, enceinte *f.* circonférence *f.* circuit, rond, pourtour, rayon, district, arrondissement, tour, *m*; 1. *fig.* la sphère; 2. *Géom.* le périmètre; 3. (*за ловъ*), la varenne; 4. работна —, sphère d'activité.
- Околности**, *sf. pl.* les environs *m.* alentours, détours *m*; || (*на градъ*), les issues *f.*
- Околны села** (*на единъ градъ*), *sn. pl.* la banlieue.
- Околясть и -лообразенъ**, *adj.* orbiculaire.
- Околчаста лопата**, *sf.* *Agric.* la manette.
- Околчастъ**, *adj.* arrondi, rond, circulaire; —то, en rond.
- прозорець (*на сводъ*), *sm.* la lunette.
- изъ *т* или щерня *f.* rond d'eau, *m.*
- Околы**, *sm.* le contour, tour, cercle, pourtour *m.* enceinte, circonférence *f.* rayon, district, canton *m.* généralité *f*; 1. *fig.* la sphère, le cercle, élément *m.* compétence *f*; 2. *Géom.* la périphérie; 3. *Géogr.* le département; 4. *Chron.* la période; 5. *Jur.* le finage; 6. (*нѣтъ на планета*), *Astr.* l'orbe *m*; 7. (*слинцевъ*), le disque; || *Astr.* le cycle; 8. (*около планета*), le halo; 9. бывамъ въ своя си —, *fig.* être sur son terrain.
- Окомѣръ** [имамъ добъръ —, *vn.* avoir le compas dans l'oeil. [déchausser.
- Окопавамъ**, *va.* fossoyer; || (*около дърво*),
- Окопаване**, *sn.* le fossoyage; || (*около корень-тъ на дърво*), le déchaussement; || *Agric.* l'ablaquaction *f*; || (*ретраншементъ*), *Milit.* le retranchement.
- Окопъ** (*около твърдия*), *sm.* *Milit.* la circonvallation. [approches *m.*
- Окопы** (*около градъ-тъ*), *sm. pl.* *Milit.* les
- Окоравене**, *sn. fig.* l'endurcissement *m.*
- сърдце, *sn. fig.* le calus.
- Окоравѣль**, *adj.* squirreux, caleux; || *fig.* envieilli; || *Méd.* rénitent.
- Окоравявамъ**, *vn.* s'endurecir, se rendreir; || *окоравява* (*за земля*), *v. imp.* *Agric.* elle se selle.
- Окоравяване**, *sn.* le durcissement, rendreissement *m*; || *Méd.* l'induration *f.*
- Окосване** (*присаждатъ въ око дърво*), *sn.* l'oculation *f.*
- Окостѣвамъ**, *va.* ossifier.
- Окостѣване** *и* *и* —тѣлость, *f.* l'ossification *f.*
- Окостване**, *sn.* la chatée et châtée.
- Окраждамъ**, *va.* dévaliser.
- Ократявамъ** (*нхравы*), *va.* civiliser.
- Окрыль**, *sm.* tablier par derrière, *m.*
- Окрывамъ**, *va.* ensanglanter.
- Окрыване**, *sn.* la cruentation.
- Окрышлекъ**, *sm.* le chic.
- Окрышлеци**, *sm. pl. fam.* l'agacerie *f.*
- Октава**, *sf.* *Mus.* l'octave *f*; || *свыря* —, *va.* *Mus.* octavier; || *повторене -вы*, *Mus.* la répétition.
- Октавонъ** (*роденый отъ квартеронъ и Европчанка*), *sm.* un octavon.
- Октантъ**, *sm.* *Astr.* l'octant *m.* [d'octobre.
- Октоврій** (*мѣсець*), *sm.* l'octobre *m*; —рійски,
- Окулнсть**, *sm.* oculiste et médecin —, *sm.*
- Окунь**, *sm.* poisson, la perche.
- Окусевамъ** (*нѣщо*), *va.* tâter.
- Окудѣль**, *adj.* épointé (*voyez* Хромъ).
- Окучванъ**, *vr.* la chiennée.
- Окъ** (*на капуны*), *sm.* la bascule, le fléau.

Окжване (*нѣкого на закачка*), *sm.* Mar. le baptême des tropiques.

Окжневачъ, *sm.* un temporisateur.

Окжнене, *sm.* la temporisation.

Окжнователно колело (*въ часовникъ*), *sm.* le retard.

Окжнѣль, *adj.* tardif.

— брой (*на писмо*), *sm.* la postdate.

— рекрутъ, *sm.* Milit. un retardaire.

Окжнѣвамъ, *vn.* tarder, retarder, ralentir, temporiser, différer, dilayer; || *fig.* reculer; || *fam.* lanterner.

Окжнѣване, *sm.* la retard, ralentissement *m.*, longueur, souffrance *f.*; || *Jur.* la prescription.

Олавимъ, *va.* capturer, empoigner; || *fam.* gober; || (*ненадѣлно нѣкого*), prendre au gobet, *m.*

Олавие, *sm.* l'arrestation *f.*, arrêt *m.*

Олеандръ, *sm.* arbuste, le laurier-rose ou oléandre.

Оленова кисѣлина, *sf.* Chim. acide oléique *m.*

Оленъ (*лазно вещество*), *sm.* Chim. l'oléine ou élaine *f.* [cu], se soulager.

Олекнувамъ (*нѣкому*), *vn.* adoucir; || (*мене-*

Олекнуване и -кване, *sm.* l'adoucissement *m.*, modération *f.*, dégagement *m.*, décharge, rémission *f.*; || *fig.* le radoucissement; || (*на болѣжь*), Méd. la palliation.

Олекчавамъ, *va.* adoucir, modérer, dégager, alléger; || *fig.* décharger; || (*правя по-леко*), soulager.

Олекчаване и -чене, *sm.* l'allégement *m.*

Олекчителенъ (*врѣменно*), *adj.* Méd. palliatif.

Олекчително сръдство, *sm.* *fig.* le palliatif.

Оле! *interj.* ah!

Олелечане, *sm.* la pleurnicherie.

Олелечко, *ка. г. fam.* pleurnicheur, euse.

Олелечъ, *vn. fam.* pleurnicher.

Олигархически, *adj.* oligarchique; -ски, -ment. [garchie *f.*

Олигархія (*малциодържасіе*), *sf.* l'oligarchie

Олигархъ (*придръжникъ на олигархія*), *sm.* un oligarque.

Олимпиада (*цѣтирелѣтне*), *sf.* l'olympiade.

Олимпийски (*за игри*), *adj.* olympique.

Олиндеко голо желѣзо (*отъ сабя*), *sm.* l'olinde *f.*

Олицетворевачъ, *sm.* un personnificateur.

Олицетворене, *sm.* la personnification.

Олицетворенъ, *adj. fam.* incarné.

Олицетворявамъ, *va.* personnifier.

Оловенъ (*коршумень т.*), *adj.* de plomb, plombière; || Chim. saturnin; || бѣлъжачъ съ — печѣтъ на стока, un plombeur.

— бѣлъгъ (*на стока*), *sm.* le plomb.

— гарбачъ, *sm. t.* l'assomoir *m.*

— помыйникъ, *sm.* le plomb.

— цѣтъ, *sm.* éplombé, *adj.*

Оловна джка (*за покрывъ*), *sf.* l'enfaite-ment *m.*; || покрывамъ съ -ски къща, *va.* enfaîter.

— кисѣлина, *sf.* extrait de saturne, *m.*

— лжекавина, *sf.* Minér. la galène.

Олово перо и исписване съ —, *sm.* le crayon; || исписвамъ съ —, *va.* crayonner.

Оловна работа, *sf.* la plomberie; || майсторъ на —, un plombier. [bagine, *f.*

— чернилка, *sf.* mine de plomb ou plomb.

Олово (*коршумъ т.*), *sm.* le plomb, l'étain *m.*; -вянь, d'étain; 1. Chim. le saturne, le jupiter; 2. заливамъ съ —, *va.* couler; 3.

покрывамъ или бѣлъжжъ съ —, *va.* plomber; 4. покрыване или бѣлъжене съ —, le plombage; 5. късъ —, un saumon;

6. съ —, plombifère, *adj.*

— лѣйница, *sf.* la plomberie.

— перенъ, *adj.* crayonneux.

— инструментъ, *sm.* le taille-crayon.

Оловягъ, *adj.* plombière, plombifère, stan-nifère.

Олуцевамъ, *va.* pincer; || (*овощки*), peler.

Олуцеване (*растлецы*), *sm.* Agric. le pincement.

Олуценъ бобъ, *sm.* fèves dérobées *f.*

Омега, *sf.* l'oméga *m.*

Омекнувамъ, *vn.* mollir, se modérer, revenir à soi; || *fig.* se radoucir; || омекна, *v. imp.* il s'adoucit.

Омекнуване и -кване, *sm.* la mollification, amollissement *m.*, mitigation *f.*; || la malaxie;

|| Rhét. la litote.

Омекчавамъ, *va.* modifier, amollir, corriger;

1. *fig.* radoucir; 2. Méd. mollifier; 3. (*правя по-леко, по-слабо*), mitiger; 4. (*стомапа*), détremper.

Омекчене, *sm.* la modification.

Омекчителенъ, *adj.* mitigatif, correctif, euphémique.

— пластырь, *sm.* Méd. le liniment; || Pharm. le diachylon; || (*за коніе*), Vétér. le rémolade.

Омектително сръдство, *sm.* Méd. malactique, *adj. m.*; || Pharm. le correctif; || едно —, Pharm. un malagma.

Омепатически, *adj.* homoeopathique; -ски, -ment. [pathie *f.*

Омепатія, *sf.* l'homoeopathie et homéo-

омепатъ, *sm.* un homoeopathe et homéo-

патисте.

Омеровски, *adj.* homérique. [narder.

Омикрухамъ, *vn.* acroquiner; || *fam.* acag-

Омилно, *adv.* Mus. amoroso.

Омилность, *sf.* l'amabilité *f.* [nyne *m.*

Омонимъ (*единомина дума*), *sm.* l'homó-

омоноръ, *sm.* l'amiet *m.*

Омнибусъ (*обществена карета*), *sm.* voi-ture omnibus, *f.*

Омраза, *sf.* l'abomination *f.*

Омразенъ, *adj.* abominable.

Омразно, *adv.* abominablement.

— дѣло, *sn.* l'abomination *f.*

Омръзелявамъ, *vn.* apparesser.

Омръзнувамъ, *vn.* déplaire.

Омръзнуване, *sn.* l'affadissement *m*, déplai-

[sance *f.*

Омръсявамъ, *va.* violer.

Омръсяване, *sn.* la violation.

Омывамъ (*каль-та*), *va.* dégrasser.

Омыване, *sn.* l'ablution *f*; | (*пана*), *Chir.*

l'abstersion *f.*

[chander.

Омыслевамъ, *vr.* hésiter à; || *fig.* mar-

Омыслеване, *sn.* l'hésitation *f.*

Омысленостъ, *sf.* l'hypocondrie *f*; || *fig.*

ла меланхолие. || *fig.* sombre.

Омыслень, *adj.* pensif, morne, mélancolique;

Омысль, *sf.* le doute; || *имамъ* —, *vn.* douter.

Омѣсвамъ (*глина*), *va.* corroyer; || (*тѣсто*),

fraiser.

Онагръ (*диво магаре*), *sm.* *quadr.* l'onagre *m.*

Оназгодишень, *adj.* d'antan (*voyez* Лански).

Ониксъ (*камыкъ*), *sm.* l'onux et agate —, *sm.*

Онеръ (*въ книжна игра*), *sm.* *pl.* les hon-

neurs *m.*

Онехарявамъ, *vr.* *fam.* s'acagner.

Оно (*нѣщо*), *sn.* chose, *m.* et *f.*

Онождамъ, *va.* *fig.* faire.

Онтологически, *adj.* ontologique.

Онтология (*сжществоословие*), *sf.* l'ontologie *f.*

Онтологъ, *sm.* un ontologiste.

Онѣй който, *pron.* quiconque.

Онъ, *sm.* nom bulgare de la lettre O.

Онъ, *pron. dém.* celui-là (*f.* celle-là; *pl.*

ceux-là); || — *зи*, *ce ou cet* (*f.* cette; *pl.*

ces); || *на него*, *на нея*; *за него*; *за нея*,

pron. en.

Онѣмѣвамъ, *vn.* devenir muet.

Онѣмѣване и —мѣне, *sn.* la paralysie, la

torpeur; || *докарвамъ въ* —, *va.* endormir.

Онѣмѣлъ, *adj.* andormi.

Оолитъ (*зърнякъ камыкъ*), *sm.* l'oolithé *m.*

Опаке, *sn.* l'envers *m*, le revers; 1. *fig.* le

contre-pied; 2. (*противното*), l'inverse *m*;

3. *на* —, *adj.* à l'envers.

Опакъ, *adj.* choquant.

— човѣкъ, *sm.* *fig.* mauvais coucheur *m.*

Опалавамъ (*въ пещъ прѣстни сждини*), *va.*

biscuiter.

Опалевачъ, *sm.* chauffeur de poêles, *m.*

Опалень и —ловиденъ *adj.* opalin.

Опалителна пещъ, *sf.* fourneau de res-

suage, *m.*

Опаловидна лжскавина, *sf.* l'opalescence *f.*

Опаль (*сжжъ камыкъ*), *sm.* l'opale *f.*

Опасанъ, *adj.* *Blas.* bandé.

Опасень, *adj.* *Archit.* d'annelet *m.*

Опасвамъ, *va.* ceindre, encueillir de, bander;

|| —*са*, *vr.* se ceindre de, se sangler.

Опасеване (*дървена краста*), *sn.* *Agric.* la

teigne.

Опасевать (*търва*), *v. imp.* ils broutent.

Опасъ (*коланъ т.*), *sm.* sangle de selle, *f*;

1. (*на ханомъ*), la ventrière; 2. *Archit.*

l'annelet *m*, le boudin; 3. стѣгамъ —, *va.*

sangler; 4. развървамъ — *на конь*, *va.*

dessangler.

Опачна страна, *sf.* le revers.

Опачно напечѣтване, *sn.* la contre-epreuve;

|| *права* —, *va.* contre-epreuer.

Опашата звѣзда, *sf.* la comète.

Опашать, *adj.* *H. nat.* *Blas.* caudé.

— здравецъ, *sm.* plante, la queue-de-renard.

Опашка (*и на коса*, *на роля*, *на рыба*,

на сукманъ, *на тиганъ*), la queue; 1. *fam.*

la séquelle; 2. (*на кола*), la fêche; 3.

(*на кометъ*), la chevelure; 4. (*на листо*),

Bot. le pétiole; || *съ* —, pétiolé, *adj*; 5.

(*на пилцы*), *Vén.* le balai; 6. (*на рыба*),

le bat; 7. (*на цѣпте*, *на плодъ*), *Bot.* le

pédoncule; || *съ* —, pédonculé, *adj*; 8. маха

— (*за конь*), *v. imp.* il quoaillé.

Опашична, *sf.* *Bot.* le pédicelle, le pédicule,

la caudicule; || (*на растенеа*), la queue; ||

pl. —цы (*на горностай*), la mucheture.

Опашчна вълна, *sf.* la soaile.

Опашчно перо (*у пилцы*), *sn.* plume

rectrice, *f.*

Опашчень, *adj.* *H. nat.* caudal.

Опера и —риа къща (*театръ*), *sf.* l'opéra

m, drame lyrique *f*; 1. комическа —,

opéra-comique *m*; 2. малка —, *Mus.* l'opé-

retta et —rette *f*; 3. (*отъ различни пиеси*),

Mus. le pastiche.

Операция, *sf.* *Chir. Milit. Com.* l'opération *f*;

1. (*на искилане*), *Méd.* la kélotomie; 2.

права —, *va.* *Chir.* opérer; 3. оставямъ

да ми направятъ —, *vr.* se faire opérer,

être opéré.

Операторъ, *sm.* un opérateur.

Оперна пиеса [исписъ на — съ, catalogue

thématique *m.*

[parolier.

— поема [съчинителъ на —мы, *Théat.* un

— пойка, *sf.* une cantatrice.

Оперникъ, *sm.* un antagoniste.

Оперничество, *sn.* l'antagonisme *m.*

Опечено месо (*на жаравъ*, *кюлбастия т.*),

sn. la carbonnade.

Опивамъ, *va.* enivrer; || —*са*, *vr.* s'enivrer,

bacchanaliser.

Опиване, *sn.* l'enivrement *m.*

Опивателень, *adj.* enivrant, fumeux, vineux.

Опивателно питие (*у Мексиканцы*), le

pulqué.

Опиналка (*у барабанъ*), *sf.* le tirant; ||

Milit. le cranequin.

Опинамъ, *va.* tendre, bander; 1. (*накъ*), re-

tendre; 2. (*съ сила*), roidir et raidir; 3.

(*вжжата на платиата*), *Mar.* border; 4.

(*съ вжжъ платиата*), *Mar.* amurer.

Опинане, *sn.* la tansion.

Опирамы (*на нѣщо*), *va.* fonder; 1. —*са*, *vr.*

se fonder sur, résister, lutter, repugner à, combattre, rélucter, tenir bon ou ferme, s'entêter de; 2. *fig.* 'heurter, regimber contre l'éperon *m*; 3. *Jur.* exécuter; 4. *fam.* se rebiffer; 5. (*нѣкому*), mettre veto ou son veto à.

Опране, *sn.* la résistance, le rénitence, objection *f*; || *fig.* force d'inertie *f*, regimbement *m*; || *Mar.* la traverse.

Опирателенъ столъ, *sm.* le fauteuil.

Описвамъ, *va.* décrire, dépeindre; 1. *fig.* tracer, retracer, peindre, crayonner, toucher; 2. *Geom.* inscrire; 3. (*умотъ*), exécuter; 4. (*рассказываю подробно*), particulariser.

Описание, *sn.* la description; 1. *fig.* la peinture, le tableau, le portrait; 2. (*на умотъ*), *Jur.* l'exécution *f*; 3. (*на тѣлесни цѣли жилю*), l'angiographie *f*; 4. съчинителъ на —-на, un descripteur. [scriptible.

Описателенъ, *adj.* descriptif; || *Geom.* in-

Описовачъ, *sm.* un descripteur.

Описъ, *sf.* la description. [rôtit.

Опичамъ, *va.* rôtir, torrifier; || —-са, *vr.* se torréfier; || *Mar.* la torréfaction; || (*за обѣло*), la déalbaton.

Опиатъ, *sm.* l'opiat *m* et opiate *f*.

Оплаганый (който е далъ мисълъ противна на —, *Jur.* un compartiteur.

Оплаквамъ (*нѣкого*), *va.* pleurer; 1. (*нѣщо*), déplorer, lamenter, 1. —-са (*отъ*), *vr.* se plaindre de; 2. (*отъ нѣкого*), s'en prendre à; 3. (*както вдовица*), faire le maupiteux; 4. (*на съдница*), plaider; 5. *fig.* crier au meurtre; 6. *Jur.* se pourvoir de; 7. който са оплаква или выка къмъ небо, ériant, *adj.*

Оплакване, *sn.* la complainte, la doléance, le grief; || *fam.* le griffonnage; || *Jur.* la plainte, la demande.

Оплакванеа, *sn. pl.* les regrets *m*; || отговарямъ на — съ —, *va.* récriminer.

Оплакнувамъ, *va.* rincer.

Оплакнуване, *sn.* le rinçage, le lavage.

Оплакнителна чѣша (*олакни-уста*), *sf.* le rince-bouche.

Оплакнително стѣкло, *sn.* le rinçoir.

Оплакувателенъ, *adj.* plaintif; —-но, —-ивement; || *fig.* élégiaque.

Оплакувателна пѣсня, *sf.* la complainte.

Оплакувачка (*на прѣтвецъ*), *sf.* une pleureuse.

Оплакувачъ, *ка, s.* plaideur, euse; plaignant, complainant, ante; plaintif, ive; demandeur, deresse; || *Jur.* partie civile *f*.

Оплаха, *sf.* la frayeur, alarme *f*.

Оплашевамъ, *va.* effrayer, effarer, effaroucher, intimider, alarmer; || *Milit.* 'harceler; || —-са, *vr.* s'effarer, s'effaroucher, s'intimider, se décontenancer, s'alarmer de, perdre contenance.

Оплашеване, *sn.* l'intimidation *f*.

Оплашенъ, *adj.* effaré.

Оплашителенъ, *adj.* alarmant.

Оплескана търгови, *sf. fig.* le bourbier.

Оплесканостъ, *sf.* la saleté, la squalité.

Оплесканъ, *adj.* boueux, sale, gâcheux, mal-propre, érasseux, maussade, 'housé, polisson, squalide, vilain; || *fam.* salope, salaud; || (*съ житни камъ*), *pop.* breneux.

Оплескувамъ и -квамъ, *va.* souiller, salir, souillonner, tacher, graisser, engraisser, encrasser, maculer, empâter, mal noter, saucer; 1. *fam.* gribouiller; 2. *pop.* embouer; 3. (*съ камъ*), *pop.* patrouiller; 4. (*съ кръвъ рѣка*), *fig.* tremper; 5. (*хартия*), noircir; 6. който оплескува (*оплескувачъ*), salissant, *adj*; 7. —-са, *vr.* se salir, s'encrasser, maculer; 8. (*съ камъ*), *fam.* s'encuirasser; || *pop.* patrouiller.

Оплескуване и -кване, *sn.* le graissage, empatement *m*, maculation *f*, patrouillis *m*;

1. *fig.* souillure *f*, note d'infamie *f*; 2. *fam.* gribouillage *m*; 3. *pop.* le patrouillage.

Оплескувателенъ (*кувачъ*), *adj.* salissant.

Оплетало, *sn.* un bonneteur.

Оплетена кола, *sf.* la benne.

— коса (*на редици*), *sf.* la cadenette.

Оплетенъ (*извѣжъ, за шие*), *adj.* clissé.

— галонъ, *sm.* l'anglaise *f*.

Оплитамъ, *va.* tresser, circonvenir; || *fig.* subtiliser; || (*съ слама столове*), empailler.

Оплитане, *sn.* la circonvention; || (*съ слама столове*), l'empaillage *m*.

Оплодотворене, *sn.* la fécondation, fertilisation *f*; || *Bot.* la fructification.

Оплувамъ (*съ грѣшка, съ кривда*), *vn.* pourrir.

Оплъзнала вода, *sf.* eau morte *f*.

Оплъзнатъ, *adj.* stagnant; || (*за вода*), dormant, croupissant.

Оплъзнувамъ, *vn.* groupir; || (*съ дължностъ*), *fig.* rôtir le balai; || (*съ тѣжница*), pourrir.

Оплъзнуване, *sn.* le grouppement; || (*вода*), la stagnation.

Оплѣввамъ, *va.* sarcler.

Оплѣвване, *sn.* le sarclage.

Опodelдокъ (*сануина мазъ*), *sm.* Méd. Popodeldoch *m*.

Опозиция, *sf.* l'opposition *f*.

Опознавамъ, *va.* découvrir.

Опознаване, *sn.* Milit. la découverte.

Опнатъ, *adj.* tendu.

Оппонентъ, *sm.* *Jur.* l'opposant *m*.

Оправачъ, *ка, s.* réformateur, trice; un rectificateur, prote *m*; || *Typ.* un correcteur.

Оправдавамъ, *va.* justifier, légitimer, disculper, sauver, absoudre, décharger; 1. *fig.* blanchir; 2. —-са, *vr.* se justifier, se disculper; 3. *fig.* se laver; 4. който са оправдава (*оправдавачъ*), Théol. justifiant, *adj.*

Оправдане, *sn.* la justification, disculpation,

absolution, décharge *f*; || (или *оправяне*), *Jur.* la purgation; || (за *пелвяване*), *Jur.* l'excoine *f*.

Оправданъ, *adj.* absous.

Оправдателенъ, *adj.* justificatif, apologetique.

Оправдателно слово, *sn. fig.* l'apologetique *f*.

Оправдачъ, *sm.* un apologiste.

Оправдливъ, *adj.* justifiable, acquitable.

Оправено писане, *sn.* le corrigé.

Оправены крака (на *прѣстола*), *sm. pl.* le châssis.

Оправка, *sf.* le refuge.

Оправляивъ, *adj.* corrigible.

Оправямъ, *va.* corriger, rectifier, regler, restaurer, restituer, épurer, ravigoter, régir, rabonir, abonner; 1. redresser, pallier, sauver, décharger, débrouiller, dégauchir, ramener, disculper; 2. *fig.* refondre, châtier, passer le rabot sur; 3. *Archit.* racheter; 4. (*здравието*), remettre; 5. (*камъкъ на дама*), adouber; 6. (*накъ*), refaire; 7. (*топъ-тъ*), affûter; 8. *-са, vr.* se corriger, se rectifier, se ravigoter, se disculper, se refaire, se justifier, s'excuser, se purger de, se remettre, se replumer, se rejeter sur, se rétablir, revenir d'une maladie, se ravoit, prétexter; 9. *fig.* se retrancher; 10. (*здравието си*), se remettre; 11. (*работытъ си*), *fig.* se relever.

Оправяне, *sn.* la rectification, restitution, exurgation *f*, débrouillement *m*; 1. *fig.* le faux-fuyant; 2. *Tur.* la correction; 3. *fat.* l'échappatoire *f*; 4. (*срѣме*), *Mar.* l'embellie *f*; 5. *уморявамъ отъ -неа, vr.* se confondre en excuses.

Опраздневамъ, *va.* évacuer, vider.

Оприличавамъ, *va.* assimiler à, accompagner.

Оприличаване, *sn.* l'assimilation *f*.

Оприличителенъ, *adj.* assimilateur, trice.

Оприличливъ, *adj.* assimilable.

Опростене (*срѣхове*), *sn.* l'expiation *f*.

Опърженъ, *adj.* en friteau *m*.

Опърлевамъ, *va.* flamber.

Опърскувамъ, *va.* souiller; || (*си ржѣ съ кръвъ*), *vn. fig.* rougir de sang *m*.

Опръдѣлена биря, *sf.* le taux.

— *ука, sf.* la tâche.

— *цѣна* (на *храна, наркъ т.*), *sf.* le taux.

— *часть, sf.* le tantième.

Опръдѣлене, *sn.* la détermination, fixation, définition, nomination *f*, établissement *m*, allocation, astriction *f*, délibéré *m*; 1. *Com.* la consignation; 2. (на *срѣме*), *Jur.* la préfixion *f*; 3. (на *глобяване*), l'infiction *f*; 4. (*помощникъ*), l'adjonction *f*; 5. (*отъ разгледване*), la sentence; 6. (на *римски народъ*), le plébiscite. [fictive *f*.

Опръдѣлено глобяване, *sn. Jur.* peine in-

— *значене, sn.* sens restreint *m*.

— *познание, sn.* la donnée.

Опръдѣленостъ, *sf. fig.* l'étroitesse *f*.

Опръдѣленъ, *adj.* fixe, précis, réglé, borné, marqué, déterminé, réduit, fini, exprès; 1. *fig.* étroit, court; 2. *Gram.* défini; 3. *Jur.* préfix.

— *приходъ, sm.* le fixe.

Опръдѣлителенъ, *adj.* définitif; -лно, -ивен; 1. décisif, fixatif, restrictif; 2. *Gram.* déterminatif; 3. *Jur.* limitatif.

— *словоръ, sm.* la restriction.

Опръдѣлителна рѣчь, *sf. Gram.* le modificatif.

Опръдѣленъ, *adj.* assignable, applicable à.

Опръдѣлявамъ и -лямъ, *va.* définir, déterminer, régler, destiner, fixer, instituer, établir, décréter; 1. indiquer, marquer, modifier, reformer, renfermer, décerner; 2. conclure, réduire, amesurer, décider de, assigner, borner, affecter, arbitrer, arrêter, nommer, créer, commettre; 3. *fig.* restreindre, resserrer; 4. (*глобяване*), infliger; 5. (на *друго мѣсто*), *Jur.* subroger; 6. (*дързостно*), trancher; 7. (*изново въ длъжностъ*), réinstaller; 8. (на *мѣсто*), *fat.* colloquer; 9. (на *ново мѣсто*), replacer; 10. (*отдѣлно*), particulariser; 11. (*пары за мѣсто*), appliquer; 12. (*прѣдварително*), préétablir; 13. (*тѣжко*), préciser; 14. който *опръдѣлява*, modificatif, *adj*; 15. *-са, vr.* se renfermer, se réduire, se restreindre à; 16. (*въ*), se rabattre à.

Оптика (*наука за свойцины на свѣтлината*), *sf.* l'optique *f*. [cien *m*.

Оптикъ, *sm.* un opticien *m*, ingénieur opti-

Оптимизъмъ (*мысль що всичко е добро*), *sm.* l'optimisme *m*; || *послѣдовачъ на —, sc.* optimiste.

Оптически, *adj.* optique.

Опулвамъ (*си очистѣ*), *vn.* écarquiller.

Опулване, *sn.* l'écarquillement *m*.

Опустевачъ, *ка, s.* dévastateur, désolateur, trice; un ravageur; -тителенъ, *adj*.

Опустень, *adj.* désolé.

Опустошавамъ, *va.* ruiner, ravager; || (*съ чести навалвяване*), infester.

Опустошене, *sn.* le ravage, infestation *f*, dépeuplement *m*; || *fig.* l'outrage *m*.

Опустошителенъ, *adj.* dépopulateur.

Опустявамъ, *va. vr.* désoler, se dépeupler; || *права да опустѣватъ*, dévaster.

Опустяване и -тене, *sn.* la désolation, dévastation, exploitation *f*.

Опушевамъ, *va.* enfumer; || *Chim.* fumiger; || *-са, vr.* s'enfumer. [les armes.

Опушувамъ, *va.* fusiller, faire passer par

Опытано (*жребецъ*), *sn.* le bout-en-train.

Опытанъ драмъ (*алръ т.*), *sm.* la matrice.

Опытвамъ, *va. vn.* essayer, tâter, tenter, éprouver, voir, savourer, déguster; 1. (*злато*), toucher; 2. (*самъ себе си*), se tâter;

3. (своитѣ силы), se tâter le pouls; 4. (тегло, жѣрка), échantillonner; 5. (вѣстие), goûter; 6. -са, *vr.* s'essayer; 7. (си са), s'interroger.
- Опытване**, *sm.* l'essai *m.*, tentative *f.*, tâtonnement *m.*, méthode *f.*, gustation, dégustation *f.*; 1. *fig.* pierre de touche, *f.*; 2. *Arithm.* la preuve; 3. (злато), la touche; 4. (у), démarche auprès de; 5. метода за —, *Mathém.* méthode de tâtonnement, *f.*
- Опытень**, *adj.* expérimenté, pratique, versé dans, savant; 1. (въ нѣщо), *fig.* rompu à; 2. (сжль), avoir du tact, en savoir long; 3. (който знае много), expert, *adj.*; 4. -тно, expertement.
- солдатинъ, *sm.* vieux troupiér *m.*
- Опытность**, *sf.* l'expérience *f.*, pratique *f.*, acquis *m.*
- Опытовачъ** (на злато и сѣребро), *sm.* un essayeur; || (на нити), un dégustateur.
- Опытователенъ сарай**, *sm.* l'essayerie *f.*
- Опытователна игла**, *sf.* le touchau.
- цѣва, *sf.* *Chir.* l'algalie *f.*
- Опытомевачъ**, *sm.* un dompteur.
- Опытомливъ**, *adj.* apprivoisable, domptable.
- Опытювамъ**, *va.* apprivoiser, débarbariser, domestiquer, priver, dompter.
- Опытюване** и -мене, *sm.* l'apprivoisement *m.*; || (на животни), la domestication, la sécrutation.
- Опытъ**, *sm.* l'essai *m.*, épreuve *f.*, expérience *f.*, expériment *m.*, pratique *f.*; 1. *fig.* l'incursion *f.*, échantillon *m.*; 2. (отъ искусство), coup d'essai, *m.*; 3. (на опера, комедия), la répétition; 4. готваса за нѣщо съ —, *fig.* préluder; 5. основана на — философия, philosophie expérimentale; 6. права —, *va.* *Chim.* opérer; 7. ради —, *adv.* par plaisir.
- Оракулъ** (пророкувалица), *sm.* l'oracle *m.*
- Орало**, *sm.* la charrue, le sochet (*voyez* Плугъ).
- Орангъ-утангъ** (маймуна), *sm.* l'orang-outang *m.*, homme des bois, *m.*
- Оране**, *sm.* le labourage, la cultivation, la culture, le serge; || добъръ за —, labourable, *adj.* [rable *f.*
- Оранлива земя**, *sf.* terre arable ou labourable.
- Оранливъ** (добъръ за оране), *adj.* labourable, cultivable.
- Оранъ**, *sf.* le labour; за —, de labour; || дѣлаба земя за — на день, la charrue; || безъ —, en friche.
- Ораръ**, *sm.* le manipule, étole *f.*, fanon *m.*
- Оратория** (община), *sf.* l'oratoire *m.*; || (духовна драма), *Mus.* l'oratorio *m.*; || священникъ на —, un oratorien.
- Ораторска флейта** (у в. в.), *sf.* le tonarion.
- Ораторски**, *adj.* oratoire; -ски, -ment.
- Ораторъ**, *sm.* un orateur.
- Орачески**, *adj.* agricole.
- Орачество**, *sm.* l'agriculture *f.*, le labourage, agriculture *f.*; || който борави —, cultivateur, *adj.* [vomér.
- Орачна кость** (въ поздритѣ), *sf.* *Anat.* le
- Орачъ**, *sm.* un agriculteur, laboureur, charretier *m.*; cultivateur, triée.
- Орбита** (пътъ на планета), *sf.* *Astr.* l'orbite *f.* et *m.*
- Орвиетски териякъ**, *sm.* l'orviétan *m.*
- Организация** (*sv.* l'organisation *f.*
- Организъмъ** (свързване членове), *sm.* l'organisme *m.*
- Органистъ**, *ка, sv.* organiste.
- Органически**, *adj.* organique; -ски, -ment; || описане на -ски части, l'organographie *f.*
- Органна направа**, *sf.* buffet d'orgues, *m.*
- Органи гласъ**, *sm.* jeu d'orgues, *m.*
- Органолептически**, *adj.* Méd. organoleptique.
- Органъ**, *sm.* l'organe *m.*; || наука за осѣтителни -ни, l'organologie *f.*; || възбужденостъ на -ни, Méd. l'orgasme *m.*
- Органы** (свърши), *sm. pl.* jeu d'orgues, orgue *m.* et orgues *f.*; || съединявамъ съ — ортепиано, *va.* organiser.
- Оргин** (бахусовы), *sf. pl.* les orgies *f.*
- Ординарецъ**, *sm.* officier d'ordonnance, *m.*
- Ординарни** (профессоръ), *sm.* ordinaire, *adj.*
- Ордината** и -доната, *sf.* Géom. l'ordonnée *f.*
- Орденска звѣзда**, *sf.* la plaque; || fam. le crachat.
- Орденски знакъ**, *sm.* la décoration.
- Орденски знакове**, *sm. pl.* les insignes *m.*
- Орденъ**, *sm.* la décoration; 1. *Archit.* l'ordre *m.*; 2. (кавалерски), l'ordre *m.*; 3. (съ лента на шия), le sautoir; 4. почетенъ съ —, décoré, *adj.*; 5. четиригѣ божанскы монашескы ордена, les quatres mendiants *m.*; 6. давамъ — или достойнство нѣкому, *va.* décorer.
- Ордия** (войска), *sf. t.* la 'horde.
- Орелски закривень носъ**, *sm.* nez aquilin *m.*
- Орелско голухче**, *sm.* Blas. l'aiglon *m.*
- Орелче**, *sm.* l'aiglon *m.*; || (безъ крака и човка), Blas. alérion *m.*
- Орель**, *sm.* oiseau (*Blas. Milit. f.*), l'aigle *m.*; || видъ —, oiseau, le perenoptère; || (лѣтеникъ), le gypaète.
- Ореография**, *sf.* l'oréographie *f.*
- Оржати** (миндално мѣтко), *sm.* l'orgeat *m.*
- Ориенталистъ**, *sm.* un orientaliste.
- Орионовъ Кракъ** (звѣзда), *sm.* *Astr.* le Rigel.
- Орионъ** (свѣзѣдие), *sm.* *Astr.* l'Orion *m.*
- Оригамса**, *vr.* j'ai mal au cœur; || pop. roter.
- Оригане**, *sm.* envie de vomir *f.*; || Méd. le renvoi, éructation *f.*; || докарвамъ —, *va.* revenir.
- Ориганеа**, *sm. pl.* mal de coeur, *m.*
- Оригателенъ вѣтеръ**, *sm. pop.* le rot.
- Оригиналенъ**, *adj.* original; -лно, -alement.

- Оригинальность, *sf.* l'originalité *f.*
 Оригиналъ, *sm.* l'original *m.* [riz, *f.*
 Оризева каша (мохалебѣя *t.*), *sf.* crème de
 — ракія, *sf.* (voyez Аракъ).
 Оризень прахъ, *sm.* la poudre; || иетър-
 сеамъ — отъ коса, *va.* dépouder.
 Оризонталенъ, *adj.* horizontal; -лю, -лент.
 Оризонтално огненно колело, *sn.* la
 girandole.
 Оризонтъ (погледенъ прѣдѣлъ), *sm.* l'horizon
m.; || дѣйствиеленъ —, *Géogr.* horizon
 rationnel *m.*
 Оризъ, *sm.* plante, le riz; || споренъ съ —,
 ризаире, *adj.*; || поле посѣяно съ — (чалтикъ
t.), la rizière.
 Ориктогнозѣя (познание на ископателны
 пѣщца), *sf.* l'oryctognosie *f.*
 Орилоуъ, *sm.* Fortif. l'orillon *m.*
 Орисеница, *sf.* la destinée, le destin, le sort,
 la fortune; 1. *fig.* l'étoile *f.*; 2. учене за
 —, la fatalisme; || който отдава всичко
 на —, un fataliste.
 Орисаното (писаното), *sn.* la fatalité.
 Орисанъ, *adj.* fatal; по -сана злочестина,
 fatalement, *adv.*
 Оркестрика, *sf.* genre orchestre *m.*
 Оркеструвамъ, *va.* Mus. orchestrer.
 Оркеструване, *sn.* l'orchestration *f.*
 Оркестръ, *sm.* l'orchestre; -ровъ, d'or-
 chestre; 1. директоръ на —, chef d'orchestre;
 2. распологане за —, Mus. l'instrumen-
 tation *f.*; 3. распорѣждамъ за —, *va.* Mus.
 instrumenter. [couer.
 Орлесанисвамса (чървисвамса), *va.* se rou-
 Орлеанъ (цвѣтило и дърво), *sm.* le roucou
 et roseau; || поцвѣтявамъ съ —, *va.* roucouer.
 Орлеанъ руку, *sn.* arbre, le roucouier.
 Орлева Шія, *sf.* Astr. l'Atair *m.*
 Орлевъ камыкъ, *sm.* l'aétite *f.* ou pierre
 d'aigle, *f.*
 Орлоуъ-палуба, *sf.* Mar. faux pont *m.*
 Орлякъ, *sm.* la multitude, la volée; || (чо-
 авци или пилци), la troupe; || (пилци),
 le troupeau.
 Орнаментъ, *sm.* l'ornement *m.*
 Орнитологически, *adj.* ornithologique.
 Орнитология (пилцезнание), *sf.* l'ornithologie
f. [giste ou -logue.
 Орнитологъ (пилцезавъцъ), *sm.* un ornitholo-
 Орография, *sf.* l'orographie *f.* [phique *f.*
 Орологически, *adj.* orologique et orogra-
 фология (писане за гора), *sf.* l'orologie
 et orographie *f.*
 Оросанъ (Мряморенъ прахъ и саръ), *sm.* t.
 le stuc; -ненъ, de stuc.
 Оросанжѣя, *sm.* t. un stucateur.
 Ороскопически, *adj.* horoscopique.
 Ороскопъ (врачуване, гледане по часъ-тъ
 на раждането), *sm.* l'horoscope *m.*; ||
 огаждачъ по —, un généthliaque.
- Ортенсѣя, *sf.* arbrisseau, la 'hortensia ou rose
 du Japon. [ment.
 Ортографически, *adj.* orthographique; -ски,
 Ортоланъ, *sm.* oiseau, l'ortolan *m.*
 Ортома, *sf.* la corde, le câble, le combleau,
 amarre *f.*; 1. бѣла насмолена —, Mar. le
 franc-funin; || (ѣка), Mar. le franc-filin; 2.
 вгъивамъ или заплитамъ —, *va.* Mar.
 épisser; 3. оукувамъ или плетъ —, *va.*
 câbler; 4. отвързвамъ — отъ котка, *va.*
 Mar. détaliquer; 5. прѣтрита —, Mar.
 câble ragué *m.*; 6. свивамъ —, *va.* glèner;
 7. спущае —, le commettage; 8. снуцамъ
 —, *va.* commettre. [câbles, *f.*
 Ортоменъ кубрикъ, *sm.* Mar. fosse aux
 Ортомоносецъ, *sm.* Mar. un porte-amarre.
 Ортопедѣя (оправляе на тѣлесны стаби),
sf. l'orthopédie *f.*
 Ортопедистъ, *sm.* un orthopédiste.
 Ортопедически, *adj.* orthopédique.
 Орфейчески (благочестивъ), *adj.* orphique.
 Орѣзвамъ, *va.* rogner; || *fig.* châtrer; ||
 (дървие), tailler.
 Орѣзване (дървие), *sn.* la taille.
 Орѣховецъ, *sm.* oiseau, le colibri, le roitelet.
 Орѣхомаслена истиска (носне *t.*), *sf.* le
 nougat. || la noiseraie.
 Орѣхъ, *sm.* arbre, le noyer; -ховъ, de noyer;
 Орѣхы и -рѣсы (плоды), *sm.* pl. la noix;
 1. (съ шушунка), la coquerelle; 2. ѣтка
 отъ зелены —, le cerneau; 3. бѣля или
 лущъ —, *va.* cerner; 4. клещи за счуп-
 ване —, la casse-noisette et -noix.
 Орѣшакъ, *sm.* la noiseraie.
 Орждѣе (сачево), *sn.* l'instrument *m.*, organe,
 outil *m.*; 1. *fig.* instrument, ministre *m.*; 2.
 (монъ *t.*), la pièce; 3. който става —
 instrumental, *adj.*
 Оржжарница, *sf.* l'armurerie *f.*
 Оржжаръ, *sm.* l'armurier *m.*
 Оржжейникъ, *sm.* equipier monteur *m.*
 Оржжѣе, *sn.* l'arme *f.*; pl. *fig.* -s; 1. (съ огнь),
 arme à feu; 2. (безъ огнь), arme blanche;
 3. вѣтрово —, fusil à vent; 4. крем-
 нево —, fusil à silex; 5. ударно —, fusil
 à percussion ou à piston, *m.*; 6. въртене
 —, Milit. maniemet des armes *m.*; 7. дора-
 съ -жѣя, l'arsenal *m.*; 8. оставямъ -жѣя,
 désarmer; 9. майсторъ за -жѣя, un armurier;
 10. на —! aux armes!
 — носецъ, *sm.* un porte-arquebuse.
 Оржъ, *va.* labourer, cultiver; || (нѣ на орѣме),
 Agric. dessaisonner. [de guêpe.
 Оса, *sf.* insecte, la guêpe, le bourdon; -сень.
 Осанна (илжъ), *sf.* l'hosanna *m.*
 Освоиване, *sn.* l'anticipation *f.*
 Освѣны, *prep.* excepté, à l'exception de, 'hors,
 à l'exclusion de, 'à la réserve de, sauf,
 oté, outre; 1. *adv.* exclusivement, à part,
 au reste, du reste, indépendamment à, si ee

n'est; 2. *conj.* sinon; 3. — това, en outre, d'ailleurs, encore *et* encor, brochant sur le tout, à cela près, au surplus, plus, de plus, bien plus, qui plus est, par de surcroît, par surrogation, item; || *fam.* au demeurant; 4. — това що, sinon que; 5. — това зашо пакъ, joint que, joint à cela; 6. — що, outre que; 7. — щото, excepté que.

Освѣнь дѣжень, *adj.* surrogatoire.
— дѣжню дѣлю, *sn.* la surrogation.

Освѣтвачъ, *sm.* un illuminateur.

Освѣтене, *sn.* l'illumination *f*; || (*на градъ, на театръ*), l'éclairage *m*; || (*въ черкова*), le luminaire.

Освѣтень, *adj.* éclairé; || (*многолѣпно*), éclairé à giorno.
— катафалкъ, *sm.* chapelle ardente *f*.

Освѣтителень, *adj.* illuminatif.

Освѣтывамъ, *va.* illuminer, éclairer.

Освятене, *sn.* la bénédiction, la sanctification, consécration *f*; || (*на храмъ*), l'inauguration *f*, la dédicace; || което са относя до — храмъ или до получване катедра, *inaugural*, *adj.*

Освятень, *adj. part.* béni.

Освятителникъ, *sm.* un sanctificateur.

Освятывамъ, *va.* sanctifier, benir, consacrer; 1. *fig.* redorer; 2. (*изново черкова*), rebénir; 3. (*пакъ черкова*), réconcilier; 4. (*калбана, ладя*), baptiser; 5. (*храмъ*), inaugurer.

Освящене (*на калбана*), *sn.* le baptême.

Осемдесетый, *anj.* quatre-vingtième; || -ета часть, *sf.* le —, *sm.*

Осемдесеть и -тый, *adj. num.* quatre-vingt.
— годишень, *adj. sc.* octogénaire.

Осемнайсетый, *adj.* dix-huitième; || -сета часть, *sf.* le —, *sm*; || -тый день (*на мѣсець-тъ*), le dix-huit.

Осемнайсетъ, *adj. num.* dix-huit.

Осемь и Осмый, *adj. num.* huit; 1. -смый день (*на мѣсець-тъ*), le huit; 2. отъ днесъ до — дена, d'aujourd'hui en huit, dans huit jours; 3. — дена, la huitaine; 4. повтарямъ — пѣти, *va.* octupler.
— дененъ праздникъ, *sm.* l'octave *f*.
— денникъ, *sm.* l'octave *f*.
— клинникъ, *sm.* Géom. l'octaèdre *m*.
— кѣтникъ, *sm.* Géom. l'octogone *m*; || -кѣтень, *adj.*
— лѣтје, *sn.* Astr. Chron. l'octaétéride *f*.
— мѣжје, *sn.* Bot. l'octandrie *f*.
— нога, *sf.* mollusque, la poulpe.
— пѣтень, *adj.* octuple.
— стѣшице, *sn.* le huitain, l'octave *f*.
— стѣлпень, *adj.* Archit. octostyle.

Осемтывамъ, *va.* octupler.

Осенець, *sm.* plante, la fraxinelle. [de frêne.

Осеново дърво, *sn.* arbre, le frêne; отъ —, Осень, *adj.* guépin.

Осетръ, *sm.* poisson, l'esturgeon *m*.

Осилване, *sm.* Méd. l'augment *m*.

Оснновъ гжеталякъ, *sn.* la tremblaie.

Осново гнѣздо, *sn.* le guépier. [tremble.

Осннь, *sm.* arbre, le tremble; -новъ, *дѣ*

Осиромашавамъ, *vn.* l'appauvrir.

Осиромашаване, *sm.* l'appauvrissement *m*.

Осиромашалъ, *adj.* réduit.

Оскърцаны веты пары, *sf. pl.* le billon; 1. търговия съ —, le billonnement; 2. правя търговия съ —, *va.* billonner; 3. който обръща търговия съ —, un billonneur.

Оскубвамъ (*косми*), *va.* peler; 1. (*или щавя косми*), épiler; 2. *fam.* plumer; 3. (*космитъ си*), *vn.* s'épiler.

Оскъденъ, *adj.* indigent, pauvre, stérile, nu, mesquin; || *fig.* mince, étroit, étriqué; || *fam.* besoigneux (*voyez Немотень*).

Оскъдно, *adv.* maigrement.

Оскъдность, *sf.* l'exiguïté *f*; || *fig.* la pauvreté, la stérilité.

Ослабевамъ и -бнувамъ, *va. vn.* débilitier, faiblir, alanguir, exténuier, atténuer, amortir, flétrir, dépérir, défaillir; 1. effeminer, s'émousser, se relâcher, décliner, s'atrophier, abattre, user, appiétrir *et* s' —, infirmer, défaire, casser *et* se casser; 2. *fig.* ralentir, mater, détremper; 3. *fam.* débiffer.

Ослабеване, -бване и -бнуване, *sn.* la débilitation, ralentissement, abattement *m*, exténuation *f*, défaillance de nature *f*, atténuation, effémiation *f*, abâtardissement *m*, relaxation *f*.

Ослабналъ, *adj.* exténué.

Осладене (*ечемлыкъ за бира*), *sn.* le maltage.

Осладявамъ (*ечемлыкъ за бира*), *va.* malter.

Ослободене, *sn.* l'élargissement *m*.

Ослободено, *adj.* aisé.

Ослобождамъ и -бодевамъ, *va.* affranchir, débarrasser, lâcher, délivrer, dégager, élargir, racheter, quitter de, exempter, soustraire à, tirer de, purger de; 1. relever, libérer; 2. (*изъ-подъ бащинийска власть*), émanciper; 3. -са, *vr.* s'affranchir de, se relever de, se dégager, se libérer; 4. (*отъ мѣщо*), sortir de, se tirer de; 5. който може са ослободи, *Milit.* libérale, *adj.*

Ослобождане, *sn.* la délivrance, exemption *f*, rachat, dégagement *m*; 1. *Jur.* la libération; 2. (*магъ т.*), l'immunité *f*; 3. (*отъ глобяване*), l'absolution *f*; 4. (*отъ данъ*), l'affranchissement *m*; 5. (*изъ-подъ власть*), l'émancipation; 6. (*изъ т.м.лиця*), la relaxation.

Ослобождачъ, *ка, sm.* libérateur, triece.

Ослободителень, *adj.* libératif.

Ослушвамъ, *vr.* être au écoutés *f*; || (*съ стетоскопъ*), Méd. ausculter; || -са, *vr.* être sur le qui-vive.

Ослушване, *sn.* Méd. l'auscultation *f*.

Ослушечъ, *ка, s.* écouteur (euse) aux portes.

Ослѣпене, *sm.* l'aveuglement *m.*

Ослѣпывамъ, *va. vn. fig.* aveugler, disgréger.

Ослѣпяване, *sm.* la disgrégation.

Осмазомъ (*месенъ екстрактъ*), *sm. Chim.* l'osmazôme *f.*

Осмакъ (*въ книги*), *sm.* le 'huit; | *Mus.* la croche.

Осменъ аспектъ, *sm. Astr.* aspect oculi *m.*

Осмій (*металлъ*), *sm. Chim.* l'osmium *m.*

Осмый, *adj.* 'huitième; 1. -ма часть, *sf.* le 'huitième; 2. — отдѣлъ (*въ гимназія*), la 'huitième; 3. -смо, -мент.

— день (*на декада*), *sm.* l'octidi *m.*

Основа, *sf.* la base, la source, le champ; 1. (*на тѣхъ*), *Techn.* la chaîne; 2. имамъ за — (*въ слово*), *va.* rouler; 3. безъ —, *prép.* à propos de rien *ou* de bottes.

Основавамъ, *va.* fonder, instituer, baser, établir, bâtir, constituer, recréer, asseoir; | — *ca, vr.* se fonder sur, se baser sur, alléguer.

Основане, *sm.* la fondation, fondement *m.*, institution *f.*, établissement *m.*, instauration *f.*, érection, constitution *f.*; 1. *fig.* la base, le fond, le noyau, pierre fondamentale *f.*; 2. безъ —, *adv.* à crédit; 3. до —, de fond en comble.

Основанеа, *sm. pl.* les éléments, la moyen.

Основателенъ, *adj.* fondamental; -лно, -lement; | fondé, solide, compétent, cardinal, conséquent; | *fig.* profond.

Основательно, *adv.* foncièrement, à fond.

Основательность, *sf.* la profondeur; | *fig.* la solidité.

Основачъ и -вникъ, *s.* fondateur, trice; *un* instituteur; | *fig.* un père. — [silaire.]

Основень, *adj. fig.* fundamental; | *Anat.* ba — законъ, *sm. fig.* pierre fondamentale *f.*

— зидъ, *sm.* le jambage.

— тонъ, *sm. Mus.* la tonique *et* note —; *sf.*

Основна соль, *sf. Chim.* le sous-sel.

— частица, *sf. H. nat.* le rudiment.

Основно цвѣтло, *sm.* le mordant.

Основъ (*тежель т.*), *sm.* le fondement, le jambage; 1. (*на кунюпись*), *Peint.* l'impression *f.*; 2. (поставяне — съ камани, l'engochement *m.*; 3. въ —тъ, sous oeuvre *m.*

Особенна наклонность (*къмъ нѣщо*), *sf.* l'idiopathie *f.*

— служба (*въ черкова*), *sf.* le propre.

Особенно, *adv.* surtout; | —то, *sm.* le particulier; | въ —бениа община, dans le particulier.

Особенность, *sf.* la spécialité.

Особенны обычан, *sm. pl.* les coutumes *f.* — приходы (*на князъ*), *sm. pl.* liste civile *f.*

— ѣстия, *sm. pl.* assiettes volantes *f.*

Особенъ, *adj.* spécifique, exceptionnel, réservé.

Особито, *adv.* principalement, singulièrement,

notamment, sur *ou* avant toute chose, séparément; | най-вече —, surtout.

Особито залѣгане, *sm.* la spécialité.

Особитость, *sf.* la singularité.

Особить и -бениъ, *adj.* spécial; -то, -lement; | particulier, singulier, séparé; | и -то на страна, en particulier.

— излазъ, *sm. Archit.* le dégagement; | правя —, *va. Archit.* dégager.

Оспивателенъ, *adj. Méd.* somnifère, soporatif *et* -porifère *ou* -porifique; | —телно срѣдство, *sm.* le —, *sm.*

Оставамъ, *vn.* rester, renoncer, transférer, se tenir, fixer; 1. (*безъ пари*), *Com.* se dégarnir; 2. (*доставка*), demeurer; 3. (*както тѣжъ*), être capot; 4. (*на мѣстото си убитъ*), demeurer sur la place; 5. (*назадъ*), s'arriérer, rester, distancer, traîner; 6. (*отзадъ*), *fig.* reculer; 7. остава или запира (*за конъ*), *v. imp.* il demeure; 8. остава назадъ (*за часовникъ*), elle retarde; 9. наasmako остана, il a failli; 10. дѣто нѣкоя може остане cpoдno, tenable, *adj.*

Оставень, *adj.* démissionnaire *m.*, reformé; | (*пансионираниъ*), retraité.

Оставителенъ, *adj.* vénial.

Оставка (*артикълъ т.*), *sf.* le restant, le rest, excédant *m.*, superflu *m. et* -fluité *f.*, surplus *m.*; 1. la réforme, démission, retraite *f.*, congé absolu *m.*; 2. *fig.* le vestige, debris, levain *m.*; 3. *Chim. Arithm.* le résidu; 4. *Chim.* le culot; 5. (*отъ истискано свѣле*), le tourteau; 6. (*отъ напръжния болестъ*), le ressentiment; 7. (*отъ пари*), *Com.* la solde; 8. (*отъ ржка или кракъ*), le moignon; 9. (*отъ смѣтка*), le reliquat; 10. (*отъ телло*), *Com.* la réaction; 11. (*оставяне отъ цѣна*), le rabais; 12. (*отъ вѣстие*), *fam.* le rogaton; 13. изласямы въ —, *vn. Milit.* donner sa démission; 14. имамъ — отъ болестъ, *vn.* se sentir; 15. *pl.* -вкы (*отъ паралелъ*), les reliefs *m.*; 16. (*отъ съчинене*), *fig.* les rognures *f.*

Оставянь, *adj.* déferant.

Оставченъ, *adj.* restant, excédant.

Оставямъ, *va.* laisser, quitter, vider, céder, désertir, délaissé, recéder, livrer, évacuer, déposer, remettre, transmettre; 1. reformer, renier, résigner, passer, permettre, cesser, adjudger, déferer *ou*, tolérer, donner; 2. *fig.* dépouiller, mettre *ou* prendre *ou* croce, rengagner; 3. (*грѣды и ржѣвъ голы, деколте*), décoller; 4. (*за другъ врѣме*), renvoyer, se réserver à faire; 5. (*за другъ день*), ajourner, procrastiner; 6. (*за другъ нѣтъ*), surseoir à, retarder, arriérer; 7. (*на душа, на изборъ*), réferer; 8. (*да лежи*), laisser traîner; 9. (*назадъ*), *fig.* reculer; 10. (*нѣколко*), planter là; 11. (*нѣкому*), se fier à; 12. (*нѣщо*), *fig.* relâcher de; 13. (*отъ*), rabattre; 14.

- (съ пенсия), retraiter; 15. (да ма търсятъ), se faire désirer; 16. (нишъ-тъ си), *vr.* abdiquer; 17. който оставя, *s. Jur. Com.* sédant, ante; || — и пакъ хваща, *Méd.* rémittent, *adj.*; 18. остави да началъ пакъ, sauf à recommencer; 19. остави го тамъ да чѣка, *fat.* planter là pour revenir; 20. остави ги! *conj.* allons donc; 21. оставай съ здраве, *interj.* adieu; 22. -са, *vr.* s'abandonner à, s'en remettre à, fléchir, dégénérer de, tenter; 23. *fat.* incombere; 24. (деколте), se décoller; 25. (да ма измаматъ), se laisser tromper; 26. (отъ), *fig.* demordre de; 27. (отъ ивѣщо), se désister; 28. (на), compter sur, se reposer sur.
- Оставяне**, *zn.* la déposition, remise, tolérance, déférence, défection, cession *f.*; 1. *Com.* l'escompte *m.*; 2. (за другъ пакъ), le renvoi; 3. (отъ ивѣщо), *Jur.* l'abstention *f.*; 4. (за сетѣѣ), l'ajournement *m.*; 5. (на сждникъ), *Jur.* le déport; 6. (у третио лице), le séquestre; 7. безъ —, sans désemparer.
- Останалото**, *zn.* l'excédant *m.*, le trop, le restant, le reste; 1. (поаеце), le superflu *et* -fluité *f.*; || *Com.* le boni; 2. (отъ сждтка), *Com.* le résidu; 3. (сждъ сждтка), *Com.* le solde.
- Останалъ**, *adj.* restant, reste de, excédant; 1. (назадъ), arriéré; || *fig.* reculé; 2. (поаеце), superflu.
- сборъ, *zn. Com.* la solde.
- Останалыѣ бѣтіа**, *zn. pl.* les bribes *f.*
- Останалый (назадъ)**, *adj. m.* un traîneur; || *Milit.* un trainard.
- Останлива ладія (назадъ)**, *sf.* le traîneur.
- Останливо куче**, *zn.* le traîneur.
- Остенъ**, *zn. t.* l'aiguillade *f.*
- Остеологически**, *adj.* ostéologique.
- Остеология (наука за кости)**, *sf.* l'ostéologie *f.*
- Осрта трѣва**, *sf.* plante, la gapette.
- Острацизмъ (десетгодишно исплждане)**, *zn.* l'ostacisme *m.*
- Остригана вълна**, *sf.* la tonte *et* tondaison.
- Остриганъ**, *adj.* tondu, ras.
- Остригвамъ и -гувамъ**, *va.* tondre; 1. (косата до кожа), brétauber; 2. (дългытъ косми отъ ивѣтка), rober; 3. -са, *vr.* se coiffer.
- Остриговачъ**, *ка, s.* tondeur, euse.
- Острило**, *zn.* le tranchant; 1. *fig.* le piquant; 2. (на ножъ, на сабя), le taillant; 3. (на сабя), la taille; 4. (на сачево), le fil.
- Острина**, *s.* le mordant; 1. *fig.* le piquant, acerbité, *f.* sel *m.*, sève, subtilité *f.*; 2. *Chim.* acidité *f.*; 3. (на гласъ), *Mus.* acuité *f.*; 4. (на игла), aiguïté *f.*; 5. (на умъ-тъ), finesse *f.*
- Островърхна планина**, *sf. Géogr.* le pic.
- Островърхень**, *adj.* ogival *et* ogive; || *Bot.* mucroné.
- Остро краенъ**, *adj. Bot.* acuminé.
- кжтенъ, *adj. Géom.* oxygone, acutangle.
- листникъ (чилрикъ), *zn. arbrisseau*, le 'houx; || жѣсто образло съ —, la 'houssaie.
- сачево, *zn.* acier de damas, *m.*
- умень, *adj.* ingénieux, spirituel, perçant, fin, lumineux, sagace, perspicace; || *fig.* pénétration *f.*, saillant; || бывамъ —, *vr. fat.* entendre la tablature.
- умець, *zn.* un bel esprit, *pl.* de beaux -s.
- уміе, *zn.* la finesse, perspicacité *f.*, ouverture d'esprit, argutie *f.*, des yeux de lynx, *m.*
- умна мысль, *sf.* la saillie.
- рѣчь, *sf. fig.* pointe d'esprit, *f.*
- умно, *adv.* spirituellement, finement.
- изрекване и -речене, *sr.* l'apophtegme, la sentence. [tillie.]
- умность, *sf.* la sagacité; || *fig.* la sub-
- Остыргана кожа**, *sf.* l'écharnure *f.*; || (отъ opaketo), la drayure.
- Остыргалкъ**, *sf. pl.* l'alésure *f.*
- Остыривамъ**, *va.* amenuiser, raboter, gratter, débiller, rayer; 1. (месо отъ кожа), drayer; 2. (пергаментъ), raturer; 3. (на сукно пхикъ), enouer.
- Остыргване**, *zn.* le débillardement; 1. (на боръ), *Mar.* le palmage; 2. (кожа отъ opaketo), le drayage; 3. (сѣбны на сграда), le regrettage.
- Остырь**, *adj.* aigu, tranchant, coupant, perçant, poignant, piquant, fin, aigre, subtil, pressant; 1. *fig.* acerbe; 2. (за стрѣла), barbelé; 3. (сжкъ), *vr.* couper.
- край, *zn.* la pointe.
- планински връхъ, *zn. Géogr.* le piton.
- Остры желъза**, *zn. pl.* arme blanche *f.*
- Ость (устокъ)**, *zn.* l'orient *m.*
- Индійска бѣлка, *sf. maum.* le rougot.
- Индійско платно, *zn.* l'adatis *m.*
- Осуканъ**, *adj.* tors, rse *et* -rte.
- украиникъ, *zn.* le tortis.
- Осуквамъ**, *va.* tordre, filer, cordonner; || (полека връвъ), boudiner.
- Осукване**, *zn.* le tordage, la torsion.
- Осушавамъ (блато)**, *va.* dessécher.
- Осушаване и -шене**, *zn.* le desséchement, la dessiccation.
- Ось**, *sf.* l'axe *m.*; -сень, de l'axe; 1. essieu *m.*, tourillon *m.*; 1. *Méc.* arbre *m.*; 2. (дърво за унтеръ лисель), *Mar.* tangon *m.*; 3. (на колело), barbe *f.*
- Осѣдланъ конь**, *zn.* le porteur.
- Осѣкнுவамъ**, *va.* moucher; 1. (накъ), remoucher; 2. -са, *vr.* se moucher; 3. (накъ) se remoucher.
- Осѣтень**, *adj.* senti, ressenti.
- Осѣтителень**, *adj.* sensible, sentimental, perceptible, vif, tendre; || *fig.* fin comme l'ambre.
- Осѣтително**, *adv.* vivement, au vif.

Осѣтительность, *sf.* la sensibilité, le sentiment, la sentimentalité, la perceptibilité; || (на сърдцето), sensibilité *f*; || притворна —, *fam.* la sensiblerie.

Осѣтливо сочене, *sm.* le sensualisme.

Осѣтливостъ, *sf.* la sensualité.

Осѣтливъ, *adj.* sensible, sensitif, sensuel, tangible ou tactile, palpable; || права —, *va.* sensualiser.

— човѣкъ, *sm.* un sensualiste. [lités *f.*

Осѣтливны удоволствія, *sm. pl.* les sensua-

Осѣщамъ, *va.* sentir, ressentir, percevoir; 1. *fig.* ressentir, s'orienter, 'halener; 2. (сѣтливата), se ressentir de; 3. (силата си) se sentir; 4. -са, *vr.* se sentir; 5. (за нѣщо), se sentir de; 6. способенъ да осѣща, passible, *adj*; 7. осѣщатеа, *v. imp.* ils s'apparient.

Осѣщане, *sm.* le sentiment, la sensation; || *fig.* le tact; || способностъ —, la passibilité.

Осѣждень, *adj.* damné.

Осѣждникъ, *нца, s.* improbateur, trice; glo-seur, euse; un satiriste; || (въ рѣху правлене), un frondeur.

Осѣждамъ, *va.* objecter, réprover, reprendre, censurer, critiquer, blâmer, médire de; || *fig.* mordre; || (на вѣина лѣка), damner.

Осѣждане, *sm.* la condamnation, réprobation, damnation, censure, critique, animadversion, semonce, *f*; || достойнъ за —, condamnable, censurable, *adj.*

Осѣждителень, *adj.* réprobateur.

Осѣществоване, *sm.* la réalisation.

Отава, *sf. Agric.* l'éteule ou esteuble *f*, chaume *f*; || изрѣзане или искубване —, le chanmage; || скубя —, *va.* chaumer.

Отаваса, *vr. imp.* il se clarifie, il depose; || *Chim.* il défeque; || (за нумія), il se rassiede. [*Chim.* le précipitant.

Отаване, *sm.* le retrait; || срѣдство за —,

Отаено вещество, *sm. Chim.* le précipité.

Отайка (селей т.), *sf.* le sédiment, le dépôt, la lie, la féculence, les fondrilles *f*, les es-fondrilles *f*, la vase, les fèces *f*; 1. *Chim.* la précipitation, le précipité; 2. (отъ кафе), marc de café, *m*; 3. (въ мастило), la boue; 4. (каль), le banc; 5. пуца —, *v. imp.* il dépose.

Отайчень, *adj.* vaseux.

Отъ, *prép. grecque*, anti -; 1. par, de, de la part, de chez, dès, d'avec; 2. -както, *adv.* sitôt que; 3. — нынѣ, *adv.* dorénavant, à l'avenir; 4. — само-себе-си, *adv.* naturellement; 5. -тогасъ, *prép.* depuis; 6. — кога, *prép.* depuis quand; 7. — що, *conj.* d'ou; 8. — щомъ, *conj.* du moment que.

Отбивамъ, *va.* écarter, repousser, obvier à, éloigner, divertir; 1. *Méd.* répercuter; 2. (назадъ), recogner; 3. (ударъ), riposter; 4. (отъ цица дѣте), sevrer; 5. -са, *vr.*

dévier et se —, gauchir, fuir; 6. *fig.* brico-ler; 7. *Méd.* se répercuter; 8. (отъ прѣд-лѣтъ-тъ), digresser; 9. отбиваеа (за ма-гнитна показалка), *v. imp.* il varie; 10. отбиватеа (за зару), *v. imp.* *Opt.* ils s'in-fléchissent.

Отбиване, *sm.* la déviation, écartement *m*, gauchissement *m*, diversion, digression *f*, 'hors d'oeuvre *m*; 1. (на зару), *Phys.* la déflexion; || *Opt.* inflexion *f*; 2. (отъ ци-ца дѣте), le sevrage, ablaetation *f*; 3. (на комтасъ), la variation; 4. (ладія отъ вър-вежъ-тъ си), *Mar.* le lan ou lans; 5. (назадъ кола), la reculee; 6. (отъ правъ пѣтъ), *Mar.* l'étrive *f*. [ivement.

Отбивателень, *adj.* diversif, évusif; -лю, — вѣтъръ, *sm. Mar.* le revolun.

Отбивачка (отъ цица), *sf.* une sevrreuse.

Отбивно, *adv. Mus.* spiccato.

Отбирамъ *va.* choisir, élire, assortir, nom-mer, opter; 1. comprendre; 2. (изново по видове), rassortir; 3. (за дватацы), arra-reiller.

Отбиране, *sm.* le triage.

Отбирачъ, *ка, s.* trieur, euse.

Отбланзо, *prép. fam.* rasibus.

Отблъснувамъ и -сквамъ, *va.* rejeter; || *fig.* rebarrer.

Отблъснуване, *sm.* le rappel; || *Phys.* la ré-pulsion; || (вълма), *Mar.* le ressac.

Отбой (за конь), *sm.* la parade.

Отборъ, *sm.* le choix, élite *f*, assortiment *m*, séparage *m*, option *f*; 1. *fig.* le perle; 2. (на матрицы), *Typ.* la frappe; 3. (и пра-вляе), le triage; 4. правя —, *va.* trier.

Отбочвамъ, *va.* détacher.

Отбраното, *sm.* le choisi; || най —, la fleur. — слово, *va.* la devise.

Отбулевамъ, *va.* dévoiler; || *fig.* démasquer.

Отбулеване, *sm.* le dévoilement. [fuir.

Отвъгвамъ, *va.* fuir, reculer; || -са, *vr.* se Отваждамъ, *va.* détremper, dirimer; 1. (зу-беры), détendre; 2. (запиралка), débarrer; 3. (отъ каль-та), *Mar.* déséchouer et dé-chouer. [*m* (voyez Извара).

Отвара, *sf.* la caillebotte, frommage à la pie,

Отваръ, *sm.* le bouillon.

Отварямъ, *va.* ouvrir, déboucher, débâcler, déballer, dégraffer; 1. (изново), rouvrir; 2. (малко), entr' ouvrir; 3. (очитѣ си на че-тыре кълъмъ противникъ-тъ), faire la guerre à l'oeil; 4. (пѣтъ), acheminer, pratiquer; || *fig.* rompre la glace; 5. -са, *vr.* s'ouvrir, se dévoiler, germer, retourner; 6. (изново), se rouvrir.

Отваряне, *sm.* l'ouverture *f*, débouchement, débailage *m*; || (на училищца), la rentrée; || при — врата, à porte ouvrante *f*.

Отвѣднашень, *adj.* soudain. [soupleur. — страхъ, *sm.* le saisissement; || *fam.* la

Отведнашно промѣняване (на вѣтеръ-тъ), *sn. Mar.* saute de vent, *f.*

Отведнашность, *sf.* la soudénité.

Отведнашь, *adv.* soudain et -nement, court; || *prép.* voilà que.

Отведжәне, *sn. Anat.* l'abduction *f.*

Отвивамъ, *va. fig.* découvrir; || *-ca, vr.* se découvrir. [vert.]

Отвить, *adj.* découvert; *-то, adv.* à décou-

Отвлечене, *sn.* l'abstraction *f.* [tement.]

Отвлечено, *adv.* abstractivement et abstra-

Отвлечень, *adj.* abstrait, rationnel, méta-

Отвлечены мысли [който изговаря —, аб-

Отвлчямъ (на умъ-тъ си), *vn.* abstraire;

|| което -влича, *Med.* réulsif, *adj.*

Отвлчяне (на сокове), *sn. Méd.* la révulsion.

Отвождамъ (си скрито мъ отъ община), *vn.* fausser.

Отвождачъ, *adj. s. Anat.* l'abducteur *m.*

Отворачъ, ка (на ложы), *s.* ouvreure, euse,

de loges *f.* [patent *m.*

Отворена заповѣдь (до хазната), *sf.* acquit

— ржка [съ —, *adv.* à pleine corbeille.

Отворено писмо (съ царски печѣтъ), *sn.*

lettre patente *f.*

Отворень, *adj.* ouvert, libéral, large, plein

de ressources; || (за цѣтило), tranchant,

lavé.

— кжъ, *sm. Géom.* angle rentrant *m.*

Отворены очи (при спане), *sn. pl. Méd.* la

lagophthalmie.

Отворилка (оржиде), *sf.* le pas-d'âne.

Отворка, *sf.* le vide.

Отворность, *sf.* la franchise, libéralité, lar-

gesse, profusion *f.*; || (на ржката), la mu-

nificence.

Отворъ, *sm.* l'entrée *f.*, hiatus *m.*; 1. *Anat.*

la fenêtre; 2. (дупка), ouverture *f.*; 3. (на

водениченъ харкъ), lancière *f.*; 4. (на гра-

динень зидъ съ прокопъ отпръдъ), 'haha *m.*

Отвратителень, *adj.* dégoûtant, répugnant,

insupportable, insoutenable, repoussant, re-

butant, rébarbatif; || бывамъ —, *vn. fig.*

repousser.

Отвратителность, *sf.* la 'hèideur.

Отвращене, *sn.* l'horreur *f.*, la 'haine.

Отврзвамъ, *va.* détacher; || *Mar.* démarre *r.*

|| *-ca, vr.* se détacher.

Отврзване, *sn.* le détachement.

Отврзватъ, *adj.* grumeleux. [nevis.]

Отвртълка, *sf.* le tournevis; -лчень, du tour-

Отврщамъ, *va.* détourner, écarter, divertir,

éloigner, repartir, décourager, prévenir, se

revancher de, conjurer, rebuter; 1. (до-

качане), redresser; 2. (отъ), *fig.* dégoûter

de; 3. (отъ себе-си), riposter; 4. *-ca, vr.*

se détourner, se distraire de.

Отврщяне, *sn.* le dégoût, déplaisance, ré-

pugnance, aversion, antipathie *f.*, décourage-

ment *m.*, aliénation *f.*, repartie, inimitié, ri-

poste, pour éloignement *m.*; 1. *fig.* le re-

dressement et -dressage, satiété; 2. (на

гласъ), la répercussion; 3. докарвамъ —,

va. écœurer; 4. имамъ или докарвамъ —,

repugner; 5. имамъ — отъ нѣщо, *vn. fig.*

renifler, renâcler.

Отвѣвамъ (жито), *va.* vanner.

Отвѣдъ, *prép.*, trans; 1. *prép.* outre; 2.

(отъ оназы страна), delà et au delà de;

3. по —, още по —, *prép. adv.* au delà,

par de là.

Отвѣдениъ, *adj.* *Géogr.* ultérieur.

Отвѣдморски, *adj.* transmarin, outremarin,

outre-mer; || изъ-до морето, *adv.* d'outre-mer.

— планински, *adj.* ultramontain.

— свѣтень, *adj.* *Phys.* ultra-mondain.

Отвѣшнень, *adj.* extrinsèque; -шнiо, -ment.

— видъ, *sm. fig.* les dehors *m.*

Отглаголенъ, *adj.* *Gram.* verbal.

Отглаша, *v. imp.* il retenti; || (за гласъ),

elle résonne, elle renvoi; || *Phys.* elle

répète.

Отгласане, *sn.* la résonnance; || *fig.* l'écho

m.; || (на гласъ), le renvoi.

Отгласателень, *adj.* retentissant, résonnant,

sonore, phonomatique.

Отгледване, *sn.* l'institution *f.*, éducation *f.*

Отговарямъ, *va.* répondre, répliquer, re-

prendre, repartir; 1. (бържѣ), riposter; 2.

(на оплаканеа), *Jur.* dupliquer; 3. некая

що да — въке, *adv.* être à quia; 4. *-ca,*

vr. se défendre de; 5. -ряме си единъ

другъ, se répondre, s'entre-répondre.

Отговаряне, *sn.* la réplique; || *fig.* la bourrade.

Отговорителень (взаимно), *adj. fig.* solidaire.

— знакъ, *sm. Typ.* le répons. [toiré *f.*

Отговорка, *sf. Jur.* l'excusation *f.*, échappa-

Отговорливность, *sf.* la responsabilité.

Отговорливъ, *adj.* responsable, comtable.

Отговорникъ, нца, *s.* un répondant; 1.

Jur. s. intimé, ée; 2. (въ прѣписки), *fig.*

un tenant; 3. (въ сждба), *s.* défendeur,

eresse.

Отговорность, *sf.* la raison, comtabilité

publique *f.*; || *Com.* le dueroire; || (взаимна),

la solidarité.

Отговорны пѣянеа (вързу думитѣ на

литургияшъ), *sn. pl.* les répons.

Отговорный титлень подпись (на писмо),

sm. titre en vedette, *m.*

Отговоръ, *sm.* la réponse, la réplique, oui *m.*;

1. (на оплаканий), *Jur.* la duplique; 2.

искане —, *Jur.* l'interpellation *f.*; 3. искамъ

—, *va.* interpellar; 4. давамъ опрѣдѣля-

теленъ —, *va.* trancher le mot; 5. неда-

вамъ направо —, *va.* tergiverser.

Отговорятъ, *adj. Jur.* responsif.

Отгорѣ, *adv.* dessus, au (en, par) dessus,

- en amont de; 1. *изъ* —, *prép.* de (par) dessus; 2. — до долу, *adv.* *Archit.* en contre-bas; 3. — и отдолу, *adv.* par 'haut et par bas; 4. — още, *prép.* outre; 5. и още —, et 'haie au beut.
- Отгорѣ надолень**, *adj.* plongeant.
- Отдавамъ**, *va.* attribuer, réferer, imputer, rémunérer. [temps.]
- Отдавна**, *adv.* de puis longtemps, il y a long-
- Отдалечавамъ**, *va.* éloigner, écarter, reléguer, faire rétirer; 1. *fig.* isoler, reculer, détacher, séquestrer; 2. -*са*, *vr.* s'éloigner, s'écarter, se reléguer, s'exiler, se confiner, se départir de, s'absenter, se bannir de; 3. (*отъ бръвъ-тъ*), *Mar.* alarguer; 4. (*отъ община*), s'isoler; 5. (*отъ собтъ-тъ*), se séquestrer; 6. *отдалечаваса* (*за планета*), *v. imp.* *Astr.* elle déflue.
- Отдалечене**, *sm.* l'éloignement *m.*, écartement, détachement *m.*, sécession *f.*
- Отдалечень**, *adj.* éloigné, lointain, reculé, écarté, distant, rétiré; || (*когого ибѣма*), absent.
- Отдалечность**, *sf.* l'éloignement *m.*, lointain *m.*
- Отдрамъ** (*обширка*), *va.* *Mar.* dédoubler.
- Отдолень**, *adj.* inférieur.
— *сюртукъ*, *sm.* le cotillon.
- Отдолность** (*на ржавица*), *sf.* l'empreinte *f.*
- Отдолня уста** (*на търбилице*), *sf.* le pavillon.
— *часть* (*долу, отдолу*), *sf.* le dessous.
- Отдолу**, *adv.* en dessous; || — *подъ*, au dessous; || — *на горѣ*, en contrehaut.
- Отдушевамъ** (*прѣвъ тѣлото си*), *vn.* *pop.* vesser. [la vesse.]
- Отдушеване и -шане**, *sm.* la ventouse; || *pop.*
- Отдушиникъ** *sm.* l'évent *m.*, le soupirail; || (*на соба*), le registre et registre.
- Отдыренъ офицеръ и унтеръ** —, *sm.* *Milit.* un serre-file. [rotonde.]
- Отдырно отдѣлене** (*въ дилижансъ*), *sm.* la
- Отдыръ**, *adv.* en arrière; || *поставямъ* — *брой* на писмо, *va.* postdater.
- Отдышка** (*у соколъ*), *sf.* le pantoieinent.
- Отдышлявъ**, *adj.* pantois *m.* [l'ouvert *m.*
- Отдышникъ** (*на стжлена фабрика*), *sm.*
- Отдѣлене**, *sm.* la division, section, séparation *f.*, département, compartiment *m.*, distraction, sécession *f.*, titre *m.*, ségrégation *f.*, schisme *m.*; 1. *fig.* article *m.*; 2. *Chim.* le départ, dégagement *m.*; 3. (*прѣзрадна въ касса*), *Tur.* le cassetin; 4. (*на злато отъ сръбро прѣвъ живагъ*), amalgamation *f.*; 5. (*у тавлена дѣлка*), la table.
- Отдѣлень**, *adj.* partiel, -но, -ellement; || isolé, séparé, individuel, distinct, détaché; || *Minér.* erratique.
— *листъ* (*на хартия*), *sm.* feuille volante *f.*
- Отдѣлителень**, *adj.* ségrégatif; || *Gram.* *Log.* distributif; || (*за сокове*), sécréteur et sécrétoire.
- Отдѣлителна частница**, *sf.* *Gram.* particule extractive *f.*
- Отдѣлна мокрина** (*отъ кръвъ-та*), *sf.* *Méd.* le récrément et humeur récrémentieuse *ostitielle f.*
— *нота*, *sf.* *Mus.* note piquée *f.*
- Отдѣленъ и -ливъ**, *adj.* séparable. [spiccato.]
- Отдѣлно**, *adv.* séparément, à part; || *Mus.* — *утвърдене*, *sm.* *Fortif.* le pâté.
- Отдѣлны стихотворенеа** (*у Румяны*), *sm. pl.* les silves *f.*
- Отдѣлъ**, *sm.* la série, la classe, secte, catégorie *f.*; || (*въ известникъ*), la rubrique.
- Отдѣлявамъ и -лямъ**, *va.* individualiser, classer, séparer, isoler, partager, détacher, particulariser, désincorporer, désassortir; 1. distraire, dissoudre, dépendre, séquestrer; 2. *fig.* démembrer; 3. réduire, dégager; 4. (*бащино*), aranager; 5. (*зърна*), égreuer et égrainer; 6. (*на умъ-тъ си*), abstraire; 7. -*са*, *vr.* se séparer, se détacher, se dégager, se déjoindre, s'écarter; 8. (*честито*), l'échapper belle.
- Отдѣлване**, *sm.* l'individualisation *f.*
- Отдъхнувамъ и -хамъ**, *vn.* reposer, reprendre haleine *f.*, pousser; 1. *fig.* respirer; 2. (*си*), se reposer, relâcher l'esprit *m.*, se délasser, reprendre haleine *f.*, souffler; 3. *оставямъ* да си отдъхнате, faire rafraîchir; || *fig.* laisser reposer.
- Отдъхнуване**, *sm.* le repos, relâche, relâchement, délassement, rafraîchissement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *давамъ* —, *va.* délasser; || *fig.* reposer; 3. *отсачамъ* безъ —, *va. fam.* éproumonner.
- Отдъшникъ** (*на гитаро*), *sm.* la rose; || (*въ органино търбило*), la lumière.
- Отеготителень**, *adj.* *Méd.* gravatif.
— *налогъ*, *sm.* le surtaux; || *товаря* съ — *нѣкого*, *va.* surtaxer.
- Отеготителна бирія**, *sf.* la surtaxe.
- Отеготивамъ**, *va.* incommoder, charger, surcharger, aggraver; || *fam.* alourdir; || *който* -*ва прѣстъпленето*, aggravant, *adj.*
- Отекълъ**, *adj.* *Méd.* ballonné.
- Отелваса** (*за крава*), *v. imp.* elle vèle.
- Отелване**, *sm.* le vêlement.
- Отель** (*голъма къща*), *sm.* l'hôtel *m.*
- Отець**, *sm.* père spirituel *m.*; || (*на луте-ратура*), un nestor; || *святъ* -*тцы*, *pl.* pères de l'église.
- Отзадня войска**, *sf.* l'arrière-garde *f.*
— *стая* (*съ продавачица*), *sf.* l'arrière-boutique *f.*
- Отзадъ**, *adv.* en arrière, à la queue, en queue.
- Отзовтелно повѣлене**, *sv.* lettre avocatoire *f.*
- Отзѣва**, *v. imp.* il s'entr'ouvre. [boulet, *m.*
- Отзѣване** (*на голле*), *sm.* *Artill.* vent du
- Отзѣвка**, *sf.* le jour, la gueule.

Отзѣвъ, *sm.* Artill. l'évent *m.*
 Отистина, *adv.* certes; || *interj.* *fam.* dame!
 Отихная (за ладія), *sf.* Mar. en baprame.
 Отичамъ, *vn.* enfler, ballonner et se —, *vr.*
 Отійвамъ, *vn.* s'avancer, diriger, se porter, tendre, tirer, s'enfuir; 1. Mar. démarrer de; 2. (до), s'en rapporter à; 3. (удома си), se sauver; 4. (по-далекъ), outre-passer; 5. (по-добрь), amender; 6. (на завьтъ), abriter; 7. (на караулъ), monter la garde; 8. (до мѣсто), répondre; 9. (при), se référer; 10. (напрѣдъ), devancer; 11. (при нѣкого), s'adresser à; 12. (за нѣщо), aller chercher; 13. (отъ едно мѣсто), déplacer un lieu ou d'un lieu; 14. (працямъ за), aller, envoyer querir; 15. (-си), *vn.* se retirer, partir, quitter, se transporter, s'oter de, troussez bagage *m.*, faire gille; 16. *fam.* déguerpir, lever le siège; 17. (къмъ), se diriger vers; 18. (назадъ), s'en retourner; 19. (накъ), repartir; 20. (съ подигравки), payer en monnaie de singe; 21. (по-скоро), *fam.* détalier; 22. (скриво мѣ), s'esquiver; 23. (тигичко), plier bagage *m.*; 24. отійва си, *v. imp.* il prend le camp; 25. отійвать си (единъ слѣдъ другъ), ils filent.
 Отійване, *sn.* le départ, la partance, la transmigration; || (на оня свѣтъ), le soir trajet; || — и дохождение, l'aller et le venir, la cirelation (voyez Тръгване).
 Отказамса, *vr.* se démunir, se désister (voyez Отричамса). [stement.
 Отказване, *sn.* le renoncement, le dési-
 Откапнувамъ, *vn.* lasser.
 Откапнуване, *sn.* la lassitude.
 Откапналь, *adj.* rompu de fatigue *f.*
 Откапнать, *adj.* roué de fatigue *f.*
 Откарвамъ, *va.* emporter; || (закарвамъ на-задъ), remener.
 Откарване (добытакъ), *sn.* Jur. l'abigéat *m.*
 Откачевамъ, *va.* décrocher, dépendre; || Mar. démauger; || -са (отъ нѣщо), *vr.* éluder.
 Откиснува са, *v. imp.* il rouit.
 Отклонене, *sn.* la diversion; || (на мѣсець-тъ), Astr. l'évection *f.*
 Отключалка, *sf.* Méc. la tourne-à-gauche.
 Отключевамъ, *va.* ouvrir.
 Отключеване, *sn.* l'ouverture *f.*
 Отключенъ, *adj.* ouvert; -но, -rtement.
 Отключь, *sm.* *fig.* la clef (voyez Ключь.)
 Отколь, *adv.* depuis longtemps, il y a long-temps, à la longue; || -ли! *prép.* depuis quand, de quand; || нѣ —, *adv.* récemment.
 — заминало време, *sn.* Gram. le plus-que-parfait.
 Отколѣшенъ, *adj.* suranné.
 Отколѣшность, *sf.* la surannation
 Открадувамъ, *va.* voler, soustraire; || коеро може са открадне, volable, *adj.*
 Откраднато, *sn.* le larcin; || (нѣщо), le vol.

Окраднать, *adj.* subreptire.
 Откровение, *sn.* Slav. P'apocalypse *f.*; || (Божие), la révélation.
 Откръшеване (клонъ), *sn.* le cassement.
 Открывамъ, *va.* découvrir, dévoiler, révéler, développer, trahir; 1. *fig.* déterrer; 2. (на-мьялицы), inaugurer; 3. -са, *vr.* se découvrir, se dévoiler, se démasquer, percer.
 Открыване, *sn.* la découverte, le dévoilement.
 Открывателенъ, *adj.* révélateur. [yreur.
 Открывачъ, *ка, s.* révélateur, trice; un décou-
 Открыто, *adv.* à découvert, 'hautement.
 — море, *sn.* Mar. le large et large, le furin.
 Открытость [съ —, d'abondance de coeur.
 Открыть, *adj.* decouvert, inabrité.
 — рейдъ, *sm.* Mar. rade foraine *f.*
 Откупувамъ, *va.* racheter; || (накъ), Jur. retraire; || -са, *vr.* se racheter, se rédimer.
 Откупване, *sn.* le rachat, la rançon, le rançonnement, la rédemption; || пуцямъ съ —, *va.* rançonner.
 Откупвателны пары, *sf. pl.* la rançon.
 Откупувачъ, *ка, s.* fermier, ère; un rédempteur.
 Откупень рекрутъ, *sm.* Milit. un remplaçant.
 Откупнявъ, *adj.* rachetable, recous.
 Откупъ *m* или Закупуване, *v.* la ferme, amodiation *f.*; 1. давамъ съ —, *va.* acenser; || (ниля), affermer, affermer; 2. даване нива съ —, l'affermage *m.*; 3. даване часть отъ поемъ или —, le sous-bail, la sous-ferme; 4. зимамъ съ — нива, *va.* affermer; 5. зимане или даване нива съ —, l'acense-ment *m.*; 6. прѣдавамъ —, зимамъ — отъ главный откупникъ, *va.* sous-affermer et -fermer.
 Откъсекъ, *sm.* le merceau, la pièce, tronçon, éclat *m.*; 1. *fig.* le fragment, le lambeau; 2. избирамъ -сецы изъ книга, *va.* colliger; 3. избирачъ на -сецы, un compilateur; 4. избирамъ -сецы, la compilation; 5. събирамъ -сецы, *va.* compiler; 6. събрание -сецы изъ съчиненеа, les catalectes *m.*
 Откъсвамъ и -снувамъ, *va.* tronquer; || -са, *vr.* désertir; || откъснува са отъ пѣ-сакъ-тъ (за котка), *v. imp.* Mar. il dérape.
 Откъсване, *sn.* l'évulsion *f.*; || (ладія), le démarrage; || стигналь за —, évulsif, *adj.*
 Откъснать, *adj.* détaché, coupé.
 Отлагамъ, *va.* ajourner, retarder, transférer, surseoir à, mettre à l'écart; 1. *fig.* suspendre, mettre ou prendre au croc; 2. Jur. superséder à; 3. (до врѣме), proroger, remettre; 4. (за другъ нѣмъ), renvoyer, différer, dilayer.
 Отлагане, *sn.* le retardement, la prorogation, suspension, translation *f.*, répit, sursis *m.*; || безъ —, *adv.* sans départ.
 Отлагателенъ, *adj.* Jur. dilatoire.

Отлагателство, *sn.* le renvoi, la remise, le répit, la surséance, le sursis.

Отливамъ, *va.* survider.

Отливъ (морски), *sm.* le reflux; || *Mar.* le descendant, le jusan, ébe ou ebbe *m.*

Отличамъ, *va.* distinguer, exceller, illustrer, remarquer; 1. -*ca, vr.* se distinguer, s'illustrer, se faire remarquer, s'ennoblir, se signaler; 2. (съ почестъ), se piquer d'honneur; 3. (по чуднымъ си мысли), faire secte à part. [hors de ligne.]

Отличень, *adj.* signalé, marqué, insigne, — човѣкъ, *sm.* une sommité.

Отличителень, *adj.* caractéristique.

Отличителна буква, *sf.* la caractéristique.

Отличие, *sm.* la distinction; || -*ция, pl.* les préférences *f.*

Отличность, *sf.* la distinction. [ponent, *adj.*

Отложителен глаголъ, *sm.* *Gram.* dé-

Отлъпявамъ и -пямы, *va.* dégluer; || (отъ калъ-та), *Mar.* déchoquer et déséchouer; || -*са, vr.* se décoller, se reprendre.

Отлъкваса, *v. imp.* il se reflète sur.

Отлъкване, *sn.* *fig.* le reflet.

Отлъчамъ (отъ черкова), *va.* excommunier, anathématiser; || (отъ бозане добытаче), sevrer.

Отлъчане, *sn.* la ségrégation; || (отъ черкова), excommunication *f.*, foudre *f* et *m.*

Отлъчень (отъ черкова), *adj.* *s.* excommunié, ée.

Отмалвяване, *sn.* l'accablement *m.*

Отмалхувамъ, *va.* oter; 1. (бържѣ), *fig.* débriquer; 2. (злоупотрѣбенае), réformer; 3. (неуѣтъ, обстѣване), lever; 4. (прѣ-мръжа), soulever; 5. -*са, vr.* s'élider.

Отмахнуване (неуѣтъ или обстѣване), *sn.* la levée.

Отмекливо срѣдство, *sm.* ramollissant, *adj. m.*

Отмекливъ, *adj.* ramollissable.

Отмекнувамъ, *va. vn.* ramollir; || отмекну-васа, *v. imp.* il s'amollit.

Отморень, *adj.* reposé.

Отмѣтнувамса (отъ прѣдметъ-тъ), *vr.* divaguer; || който са -тнува, un divagueur.

Отмѣтнуване (отъ прѣдметъ), *sn.* la divagation; || (отъ нѣщо), le renoncement.

Отмѣствачъ, *ка, s.* vengeur, resse; réparateur, trice des torts; un profligateur; || *fat.* un revancheur; || (на докаченъ), un redresseur de torts.

Отмѣстене, *sn.* le ressentiment; || la revanche; || вивамъ за —, crier vengeance.

Отмѣстителень, *adj.* vindicatif, vengeur.

Отмѣстявамъ, *va.* se revancher de, le payer; 1. *fat.* revalcir; 2. (за докачване), repa- rer; 3. (нѣкому за нѣщо), venger, tirer ou prendre vengeance de; 4. -*си, vn.* se faire justice à soi-même; 5. (за нѣщо), se venger de.

Отмѣстяване, *sn.* la vengeance, la repré- saille, un prêté rendu.

Отнасямъ, *va.* remporter, rapporter, porter.

Отнимамъ и -немамъ, *va.* oter, retrancher, soustraire, dépandre, capturer, souffler; 1. *fig.* châtrer; 2. (окусъ), affadir; 3. (вла- дѣне), déposséder; 4. (вѣтъръ), *Mar.* abreyer; 5. (гражданска правда), dénatur- aliser; 6. (отъ пріетель-тъ), regagner; 7. (силомъ), envahir.

Отнимане, *sn.* l'accourcissement *m.*; || (отъ неприетель вѣта ладѣл), *Mar.* la recousse et rescousse.

Относямъ (къмъ нѣщо), *va.* référer; 1. -*са, vr.* concerner, intéresser, traiter, se réclamer de; 2. *fig.* rejactiller sur; 3. *Jur.* exciper;

4. (къмъ нѣщо), se référer, se rapporter à;

5. (на нѣщо), s'en remettre à; 6. относяся, *v. imp.* il importe; || (до нѣкого), il regarde;

|| (до нѣщо), il touche; 7. колкото са от- нося до, *prép.* par rapport à, en matière de; || (мене), en mon particulier; || (за мене или за него), pour moi, pour lui.

Относителенъ (къмъ), *adj.* relatif.

Относително, *prép.* concernat, à l'endroit; || (за), à l'égard de; || (на), *adv.* relative- ment; 3. *prép.* en fait de

— мѣстоимене, *sm.* *Gram.* pronom relatif *m.*

Относителность, *sf.* la relativité.

Отношене, *sn.* le rapport, la relation, pro- portion *f.*; 1. *Mathém.* la raison; 2. въ —, *prép.* à l'endroit; 3. въ — къмъ, touchant;

4. въ — на, au sujet de; 5. въ това —, à cet égard, sous ce rapport; 6. у всяко —, à tous égards; 7. (къмъ), trait à.

Отнохъ, *adv.* désormais.

Отнокъ, *sm.* l'enflure *f.*, le bubon, la gros- seur; 1. *Méd.* la tuméfaction, anasarque *f.*;

2. (на глава), la taupé; 3. (на крака), *Vétér.* la limace et limas *m.*, courbe *f.*;

4. (около кръсть-тъ), *Méd.* le bourrelet ou bourlet; 5. (на тѣрбухъ-тъ), le ballonne- ment; 6. докарвамъ —, *va. Méd.* tuméfier;

7. пробиване —, *Chir.* énucléation *f.*; 8. спадане —, dégonflement *m.*

Отпаднавамъ и -падамъ, *vu.* s'amoin- drir, s'affaïsser, s'affaïbler.

Отпаднаване, *sn.* le hâressement.

Отпадналъ, *adj.* défaillant.

Отпадно състояние, *sn.* la courbature.

Отпаднатъ, *adj.* courbatu et courbaturé, reçu.

Отпарямъ, *va.* déboîter; || (закванъ прозо- рецъ или врата), démurer; || -*си, vn.* se déboîter.

Отписачъ, *sm.* *Com.* un correspondant.

Отписвамъ (нѣкому), *va.* correspondre avec.

Отписване, *sn.* la correspondance, commerce de lettres, *m.*

; Отписванеа, *sn. pl.* les dépêches *f.*

Отписка, *sf.* la quittance; || давамъ —, *va.* quittance.

Отплащамъ, *vn.* rendre la pareille, se ravancher de, le payer; 1. revaloir; 2. (изгубеното връме), récompenser le temps; 3. -са, *vr.* se libérer.

Отплащане, *sn.* le rendu, la revanche, le talion; || за —, *adv.* en récompense.

Отплеснителенъ (запулсъ), *adj.* intermittent.

Отплеснувамса, *vr.* échapper; 1. (въ гогоренето), fourcher et se —; 2. (въ отговора), varier; 3. (отъ редъ-тъ), *Tur.* chevaucher.

Отплеснуване, *sn.* l'intermission *f*; 1. *fig.* la cascade; 2. *Méd.* l'intermittence *f*; 3. безъ —, *adv.* sans intermittence.

Относлъ когато, *conj.* au fur et à mesure que.

Отпрѣденъ, *adj.* avancé.

— постъ, *sm.* *Milit.* l'avant-poste *m.*

Отпрѣдненъ, *adj.* antérieur.

Отпрѣдно столце (на карета), *sn.* le strapontin. [avancé *m.*

Отпрѣднъ твърдина, *sf.* *Fortif.* ouvrage

Отпрѣдъ и -дѣ, *adv.* de front, devant.

Отпустителенъ, *adj.* rémissible.

Отпустителна трѣска, *sf.* *Méd.* fièvre catatoire *f.*

Отпустливъ захлупакъ (на парява машина), *sm.* le reniflard.

Отпустнатостъ, *sf.* *Méd.* la flaccidité.

Отпустнати (за мышци), *adj.* relaxé.

Отпустнувамса, *vr.* se lâcher, s'endormir; || *fig.* prendre le mors aux dents.

Отпустнуване и -стване, *sn.* le dégel.

Отпусъ (на молитва), *sm.* le pardon.

Отпушевамъ и -швамъ, *va.* désobstruer, déboucher, dégorger; || (блжца), débonder, débondonner; || (шише), décoiffer.

Отпушване, *sn.* le débouchement, dégorge-ment, débondonnement *m.*

Отпушникъ, *sm.* le tire-bouchon.

Отпущамъ, *va.* lâcher, relâcher, débânder, quitter, desserer; 1. (въжката), *Mar.* larguer; 2. (ортома), *Mar.* filer; 3. -са, *vr.* lâcher, mollir, se remettre à, se donner carrière, suivre; 4. отпущаса, *v. imp.* il fond.

Отпущане, *sn.* le relâchement, la rémission; 1. (за вода), le déversoir; 2. (гласна буква), *Gram.* l'éliision *f*; 3. (дѣволско искушене), *Méd.* la pollution.

Отпущенникъ, *s.* un affranchi.

Отпѣвамъ, *va.* écumer; || *Chim.* despumer.

Отпѣване, *sn.* l'écumage *m*; || *Chim.* la despumation.

Отпѣждамъ, *va.* exclure.

Отпѣжвамъ, *va.* détendre; || -са, *vr.* se détendre; || отпѣжваса (за оржжіе), il se débânde.

Отпѣжване (на оржжіе), *sn.* la détente.

Отравямъ (сърдцето ибкому съ рѣчи ужъ на прислѣвъ), *va. fam.* brocarder.

Отравяне [цѣръ за —, *Méd.* l'antidote *m.*

Отраслекъ и -стлекъ, *sm.* le rejeton, le surgeon, la revenue, oeilleton *m.*, talle *f*, plant, peuple *m*; 1. *fig.* l'embranchement *m.*, ramification *f*, rameau *m.*, branche *f*; 2. *Anat.* la production; 3. *Agric.* le rejet, le trochée; 4. (на дърво), la pousse; 5. (отъ еленски рога), *Vén.* la trochure, l'andouiller *m.*, le sur-andouiler; 6. (кость), *Anat.* l'apophyse *f*; 7. (на лоза), le charpon; 8. (прѣчка сурава отъ дърво), le scion; 9. раздѣлята на -слецы, *v. imp. fig.* ils se ramifient; 10. пуца -слецы, il rejete, il rejette, il talle; || (накъ), il repousse.

Отреденъ (сѣмъ на), *vn.* ressortir *a.*

Отредливъ, *adj.* définissable.

Отредъ, *sm.* la classe, la caste, la catégorie;

1. *Log.* le prédicament; 2. *Milit.* le détachement; 3. (солдаты), le parti; 4. испращамъ — войска, *va. Milit.* détacher; 5. располагамъ по -ды, *va.* catégoriser.

Отреждамъ, *va.* assigner, marquer; 1. *fig.* trancher; 2. (мыто на стоки), tarifier; 3. (пары), déléguer; 4. -са, *vr.* se taxer.

Отреждане [по —, *adv.* à priori.

Отривамъ, *va.* essayer.

Отриваликъ, *sm.* la touaille.

Отривка, *sf.* le chiffon, la guenille; 1. (за бръсначи), le froitro; 2. (за устриане), l'époussette *f*; 3. (пачавура и.), le torchon; 4. (печета), le napperon; 5. (за пера), l'essui-plume *m*; 6. (за хартия), la peille; 7. pl. -вки, *fig.* les brouillies *f.*

Отрицателенъ, *adj.* négatif; -лно, -ivement; || de refus.

— отговоръ, *sm. fam.* néant à la requête, *m.*

Отрицателна рѣчь, *sf. Gram.* la négation.

— частица, *sf. Gram.* le privatif.

Отрицателно прѣложено, *sn.* la négative.

Отричаликъ, ница, *s. Jur.* renonciateur, trice; un refuseur.

Отричамъ, *va.* nier, démentir, décommander, rebuter, contredire, rétracter, renvoyer; 1. (съ политика), éconduire; 2. (на призовани гости), déprier; 3. (за прѣминало връме), *Jur.* forelore; 4. (хрисимо), remercier; 5. -са, *vr.* se demettre de, se rétracter, renoncer, renier, denier, se départir de, se défendre de, se déporter de, abandonner, s'excuser de, méconnaître, abjurer; 6. *fig.* repudier, chanter la palinodie; 7. *fam.* s'insérer en faux contre; 8. (отъ вѣсичка), vivre de privations *f*; 9. (отъ ибцо), refuser, revenir de, faire divorce avec; 10. (отъ прѣстолъ), abdiquer.

Отричане, *sn.* le refus, la négation, négative *f*, reniement et -niment *m.*, renonciation *f*, renoncement *m.*, dénégation *f*, démenti, dé-

saven, désistement *m*, résignation *f*, non *m*, retraction, démission, abjuration *f*; veto *m*, palinodie, abnegation *f*, contre-ordre, rebut *m*; 1. *fig.* la repudiation; 2. *Jur.* le déport, le déni; 3. *fat.* le nenni, néant à la requête, *m*; 4. *pop.* le rengaine; 5. (*отъ католическы догматы*), serment du test, *m*; 6. (*за прѣблинало врѣме*), *Jur.* la conclusion; 7. (*отъ прѣстолъ*), l'abdication *f*.

Отрова, *sf.* le poison, le venin, empoisonnement, toxique *m*; 1. *fig.* le poison; 2. (*за животны*), la gobbe; 3. (*отъ куча бѣносны*), virus rabique *m*; 4. поливамъ съ —, *va.* envenimer; 5. —, *plante*, la ciguë.

Отравачъ, *ка.* *s.* empoisonneur, euse.

Отровене, *sn.* le vénéfice.

Отровенъ, *adj.* vénéneux.

Отровителенъ, *adj.* satirique, sarcastique; || *fig.* virulent, mordant. [venimeuse *f*.

— *или* Лошавъ езкъ, *sm.* *fig.* langue

— присмѣвъ (*сарказмъ*), *sm.* le sarcasme;

|| *fig.* ris sardonien ou —donique *m*.

Отровителна поема (*у Гръцы*), *sf.* la satire. — смѣшлна дума, *sf.* le brocard.

Отровително питие, *sn.* le boucon.

Отровителны думы, *sf. pl.* la picoterie.

Отровито вещество, *sn.* le toxique.

Отровитость, *sf.* *fig.* la virulence.

Отровитъ, *adj.* vireux; || (*за зѣврове*), venimeux; || (*за растенеа*), vénéneux.

— жълтникъ, *sm.* arbrisseau, le toxicodendron. [*ca.* *vr.* s'empoisonner.

Отровныи и -равныи, *va.* empoisonner; ||

Отровяне и -равяне, *sn.* l'empoisonnement *m*; || цѣръ за —, le contre-poison.

Отроче, *sn.* l'enfant *sc*; || *pop.* le populo.

Отървавамъ, *va.* sauver, délivrer, décharger, débarrasser, défaire, oter, dépêtrer, tirer de; 1.

(*отъ*), purger de; 2. (*отъ нѣщо*), quitter de; 3.

ca. *vr.* se sauver, se délivrer de, se décharger de, se débarrasser de, se défaire de, se dépêtrer de, échapper à et *s'* —, se liberer,

*s'*en tirer, sortir de, se dépêtrer; 4. *fat.* réchapper;

5. (*съ безсрамство*), payer d'effronterie *f*; 6. (*отъ бѣда*), retirer son épingle du jeu;

7. (*отъ нѣщо*), se dispenser de, s'exempter de, se relever de; ||

fat. s'esquicher, esquiver; 8. (*отъ хлопотане*), tirer son épingle du jeu.

Отърване, *sn.* *fat.* le débarras; || *fig.* le deblai; || *Jur.* le retrait.

Отърванъ (*отъ нѣщо*), *adj.* quitte de.

Отърсвамъ, *va.* *fig.* décrasser; 1. (*съ прычка*), *fig.* *fat.* épousseter; 2. (*цѣтъ отъ дърво*), défleurer; 3. (*отъ себе-си*), *fig.* secouer; 4. *ca.* *vr.* se secouer; || *fig.* se décrasser. [époussetage *m*.

Отърсване, *sn.* le secouement et secoudement,

Отхвърлачъ, *sm.* un refuseur; || (*на зару*), le réverbère; || *Phys.* réflecteur, *adj.* *m*.

Отхвърливостъ, *sf.* la réflexibilité.

Отхвърливъ, *adj.* réflexible.

Отхвърлителенъ, *adj.* refusable, récusable abjuratoire; || *Jur.* déclinatoire.

— Фенерь, *sm.* le réverbère.

Отхвърлямъ и -левамы, *va.* refuser, repousser, réprouver, renoncer, nier, dénier, démentir; 1. rétracter, objecter, ajourner, réverbérer, nullifier, riposter, recuser, réfléchir, déposer, rebuter; 2. *fig.* rejeter, combattre, proscrire, rembarrer, repudier; 3.

Jur. infirmer, invalider; 4. (*молба*), *Jur.* débouter; 5. (*мысль*), *fig.* démodre de;

6. (*сѣбѣлина*), réfléchir; 7. (*спжика*), lever; 8. (*удары*), parer; 9. (*яренье*), *до.* secouer; 10. отхвърлять, *v.* *imp.* ils répètent; || (*зару*), ils renvoient; || *Phys.* il répercutent;

11. *ca.* *vr.* désavouer, abjurer, se dédire de, se débattre, réverbérer, se réfléchir; 12. отхвърляса, *v.* *imp.* il se reflète sur; || отхвърлятса (*зару*), ils rejaillissent;

13. който може са отхвърли (*отхвърливъ*), combatable, répudiable, *adj.*

Отхвърляне и -леване, *sn.* le rejet, abjuration, rétraction, proscription, rescision, déposition *f*, désaveu *m*, récusation, parade *f*; 1. *fig.* la répudiation; 2. *Jur.* le débouté, fin de non-procéder, *f*; 3. (*зару*), la réverbération; 4. (*назадъ*), le rejaillissement; 5. (*отъ само себе*), l'abnegation *f*; 6. (*сѣбѣлина*), le reflet, le rappel; 7. (*сѣбѣлина*, *гласъ*), la réflexion, le réfléchissement; 8. достойнъ за —, réprouvable, *adj.* [stitution *f*.

Отхрана *f* и -неване, *n.* l'éducation *f*, instruction; || (*дѣца*), *va.* élever; || *fat.* éduquer; || *fig.* nourrir. [mal élevé.

Отхраненъ [добръ или злъ —, bien ou

отхранителенъ, *adj.* éducateur.

Отхранителка (*парамана*), *sf.* une gouvernante; || *fig.* une nourrice.

Отхранителна кѣчка, *sf.* les enfants trouvés *m*.

Отхранителъ, *sm.* *fig.* un nourcier.

Отръзано кѣче, *sm.* le coupon.

Отръзвамъ, *va.* extraire, entamer; 1. *Chir.* extirper; 2. (*изсжжналытъ клонове на дърво*), argoter; 3. (*става*), mutiler; (*ушытъ на конъ*), brétauber.

Отръзване, *sn.* le coupage; 1. *Chir.* l'extirpation *f*, extraction, excision, abcession *f*; 2. (*на врѣдиото отъ тѣло*), *Chir.* l'excèrèse *f*; 3. (*става*), l'amputation *f*.

Отръкливъ, *adj.* niable (*voyez* Отрнчамъ).

Отсамшенъ, *adj.* citérieur.

Отсега, *adv.* désormais; || — *нататакъ*, dorénavant.

Отсичамъ и -сичамъ, *va.* couper, trancher; 1. (*главата нѣкому*), décoller; 2. (*дърва*), bûcher; 3. (*дѣло завчасъ*), sabrer; 4. (*клонове*), recéper; 5. (*става*), mutiler; 6.

- (сжда), arrêter; 7. отсача ми умъ-тъ, *vn.* conclure, argumenter.
- Отсичане** и **-сичане**, *sn.* l'arrêt *m*, arrêté *m*; 1. *Archit.* le fruit; 2. (глава на Прѣдтеча), la décollation; 3. (въ начало на рѣчь), *Gram.* l'aphérese *f*; 4. (на отсждане), le prononcé; 5. (става отъ тѣлото), l'ablation *f*; 6. (на стухъ), le repos; 7. (на умъ-тъ), la conclusion, la conséquence; 8. съ -глава, sous peine de la vie.
- Отскачамъ** и **-кокнுவамъ**, *va.* réfléchir, rejallir.
- Отскачане** (въ жедетомъ), *sn.* le rabat.
- Отскороъ** (одевъ), *adv.* tantôt, naguère et naguères.
- Отскубувамса** и **-бвамса**, *vr.* s'arracher de.
- Отскубуване**, *sn.* *Chir.* l'avalision *f*.
- Отслабувамъ** и **-бвамъ**, *va. vn.* affaiblir, mollir, affaïsser, énerver, amollir, s'assoupir, relâcher, lâcher et se —; -ca, *vr.* détendre.
- Отслабуване** и **-бване**, *sn.* l'affaiblissement, annollissement *m*, laxité, remission *f*; || *Méd.* atonie, enervation, prostration, exinanition *f*.
- Отслабителенъ**, *adj.* *Méd.* chalastique.
- Отслабнатъ**, *adj.* atone; || (или който отслабнува), affaiblissant.
- Отсрамьса**, *vr.* rendre la pareille, réhabiliter.
- Отстрана**, *adv.* accessoirement.
- Отстранене**, *sn.* l'écartement *m*, dérogation, digression *f*; || *fig.* l'aplanissement *m*.
- Отстраненъ**, *adj.* latéral; || *fig.* indirect, détourné. [—ivement; || dérogatoire.
- Отстранителенъ**, *adj.* digressif; съ -ранене.
- Отстранявамъ**, *va.* écarter; 1. *fig.* aplanir; 2. -ca, *vr.* se retirer, déroger à, defectionner; 3. *fig.* aliéner; 4. *Adv. Phys.* décliner; 5. който са отстранява (за сльмъвъ часовникъ), cadran déclinant *m*.
- Отстѣпвамъ** и **-памъ**, *va.* ceder, donner, abandonner, laisser, remettre, transférer, transporter; 1. reculer, fêchir, aliéner, s'exécuter, se rendre, résigner; 2. *fig.* rétrograder, relâcher (de), boïsser; 3. *fig. fam.* battre en retraite *f*; 4. *Jur.* délaisser, se dévêtir de; 5. *fam.* déchanter; 6. (накъ), recéder; 7. (поврътню), *Jur.* rétrocéder; 8. (прѣдметство нѣкому), baisser le pavillon ou la lance; 9. който отстѣпва дължностъ нѣкому, résignant, *adj*; 10. комуто са отстѣпва дължностъ, résignataire, *adj*.
- Отстѣпване**, *sn.* l'abandon *m*, abandonnement *m*, remise, transmission *f*, transport *m*, sécession, résignation *f*, ecart *m*, aliénation *f*; 1. *fig.* la reculade, le divorce; 2. *Jur.* le dévêtissement, dessaisissement *m*; 3. (даване илотъ), *Jur.* le délaissement; 4. (отъ нѣщо), la renégation; 5. (поврътню), *Jur.* la rétrocession; 6. (въ риторика), l'épître *f*; 7. (на слово), *fig.* l'excursion *f*.
- Отстѣпка**, *sf.* la démission, la cession, acquiescement *m*; [*adj.* *Jur.* cessible.
- Отстѣпльнъ** (косто може да са отстѣпи),
- Отстѣпникъ**, *sm.* un renié, aliénéateur *m*, cessionnaire *sc*, laps et relaps; || *fig.* un renégat, transfuge *m*.
- Отстѣпнеленъ**, *adj.* aliénable; || (поврътню), rétrocessif.
- Отстѣпнелостъ**, *sf.* l'aliénabilité *f*.
- Отстѣпничество**, *sn.* l'apostasie *f*.
- Отсѣвтувамъ**, *va.* dépersuader, dissuader de, détourner.
- Отсѣвтуване**, *sn.* la dissuasion.
- Отсѣвтувателенъ**, *adj.* dissuasif.
- Отсѣпвамъ**, *va.* survider. [bourrier.
- Отсѣвка**, *sf.* la criblure; || (отъ жито), le
- Отсѣвки**, *sf. pl.* les vannures *f*, l'issue *f*.
- Отсѣкъ**, *sm.* *Géom.* l'abscisse *f*.
- Отсѣчване**, *sn. fig.* la teinte, la teinture.
- Отсѣченъ**, *adj.* arrêté.
- Отсѣчени клонове**, *sm. pl.* l'élagage *m*.
- Отсѣденъ**, *adj.* condamné *m*; || изговаряне на — (voyez Ауа-де-ѳе).
- Отсѣждамъ**, *va.* juger, justicier, faire justice de, décerner, résoudre, sentencier, condamner; || (на смъртъ прѣстѣпникъ), exécuter.
- Отсѣждане**, *sn.* le jugement, la sentence, oracle, arrêt *m*, condamnation *f*; 1. (на смъртъ), exécution *f*; 2. бъркамса въ —, *vr.* méjuger; 3. унищожене на —, *Jur.* cassation *f*. [clusif.
- Отсѣждителенъ**, *adj.* discursif; || *Gram.* con-
- Отсѣждителностъ**, *sf.* le dissernement.
- Отсѣждствие**, *sn.* l'absence *f*, éloignement *m*, éclipse *f*.
- Оттатаненъ**, *adj.* *Géom.* alterne.
- Оттѣглевамъ**, *va.* dépersuader, distraire; 1. (отъ работа), déboucher; 2. -ca, *vr.* se distraire de, se déporter de, le ceder à, se dédire de, s'arracher de, se garer, se confiner, s'exiler, defectionner, plier; 3. *Milit.* se replier; 4. (назадъ), se retirer, reculer; 5. (отъ нѣщо), se détourner de; 6. (на самотя), se reléguer.
- Оттѣглеване**, *sn.* la defection, la distraction, la scission; 1. (назадъ), la reculade, le reculement; || *Milit.* la retraite; 2. (отъ свѣтъ-тъ), l'effacement *m*.
- Оттласкувамъ**, *va.* repousser; || който -кува, *Phys.* répulsif.
- Оттласкуване**, *sn.* *Phys.* la répulsion; || достойнъ за —, repoussable, *adj*.
- Оттрьпнатъ**, *adj.* dégoûdi.
- Оттукъ**, *adv.* en.
- Оттыкамъ**, *va.* débonder.
- Оттжмнать**, *adj.* dépourvu de.
- Оттжмнителенъ**, *adj.* privatif.
- Оттжмнувамъ**, *va.* extorquer, extraire, enlever, soustraire, priver, retrancher, dé-

- pourvoir; || (отъ нѣкого нѣщо), *fig.* sevrer || (нѣкому народный характеръ), dénationaliser.
- Оттѣмнуване**, *sm.* l'enlèvement *m.*, extorsion *f.*
- Отуста**, *adv.* de bouche.
- Отучвамъ**, *va.* déshabituer, désaccoutumer; || -са, *vr.* se déshabituer, se désaccoutumer, se sevrer de, se défaire de.
- Отцѣпникъ ница**, *sc.* séparatiste.
- Отче нашъ**, *sm.* le pater; || *fam.* la paternôte.
- Отчекнать листъ** (за присаждане), *sm.* *Agric.* l'écusson *m.*; || присаждамъ съ —, *va.* *Agric.* écussonner. [сѣсѣ *f.*
- Отчекнаты клонове**, *sm. pl.* *Vén.* les bri-
- Отчекнувамъ** (листецъ), *va.* sevrer.
- Отчекнуване** (клонъ), *sm.* le cassement.
- Отчетъ** (задржане отъ пары), *sm.* la retenue.
- Отчитане** (на родителка), *sm.* les relevailles *f.*
- Отчуввамъ**, *va. fig.* ébrécher.
- Отчупване**, *sm.* la brisure; || (къмъ отъ кость), *Chir.* l'esquille *f.*
- Офицерски знакъ**, *sm.* *Milit.* le 'hausse-colo.
- Офицерскы чинове**, *sm. pl.* *Mar.* l'état-major *m.*
- Офицеръ и -ринъ**, *sm.* *Milit.* un officier; || утеръ —, un sous-officier; || оберъ -ры, *pl.* officiers subalternes *m.*
- Официаленъ**, *adj.* officiel; -лно, -ellement.
- извѣстникъ (газета), *sm.* le moniteur.
- Официантинъ**, *sm.* un officier.
- Охаленъ**, *adj.* libéral, libre, franc, gaillard, aisé, cavalier, croustilleux; || (малко), *fam.* guillerret.
- Охално**, *adv.* grassement, à l'aise.
- Охалность**, *sf.* l'aise *f.*
- Охапване**, *sm.* la dentée; || (съ зхѣъ), *Vén.* la bourrade.
- Охкамъ**, *vn.* sangloter, gémir, se lamenter sur, 'hurler, pleurer; 1. *fig.* piauler; 2. *fam.* geindre; 3. който охка, pleurant, *adj.*
- Охкане**, *sm.* le sanglot, la lamentation, gémississement, 'hurllement, hélas, éclat de rire, *m.*; || *pl.* -неа, les plaintes *f.*; || съ —, *Méd.* singultueux, *adj.*
- Охкателенъ**, *adj.* déchirant.
- Охладителенъ пукалъ**, *sm.* l'alcargazas *m.*
- Охлевъ**, *sm.* le buccin (voyez Плушковъ).
- Охлократически**, *adj.* ochlocratique.
- Охлократия** (управлене на простаци), *sf.* ochlocratie *f.*
- Охлузvamъ** (кожата си), *vn.* *Chir.* excorier.
- Охлузване** (на дърво), *sm.* *Vén.* le frayoir; || (на кожата), *Chir.* l'excoiation *f.*
- Охра** (цѣвтило), *sf.* l'ocre et ochre *f.*; -рянь, d'ocre; || печена —, la momie.
- Охтннавъ**, *adj.* étique.
- Охтникъ**, *sm.* l'étéisie *f.*, le marasme; 1. *Méd.* la phthisie, la pulmonie, la contabescence; 2. (топене), *Méd.* l'hectise *f.*; 3. който докарва —, tabifique, *adj.*
- Охтченъ и -чавъ**, *adj.* phthisique, pulmonique, contabescens, tabide.
- Охтична трѣска**, *sf.* *Méd.* fièvre hectique *f.*
- Охъ!** *interj.* ouï, ah, aïe ou ahi, hélas; || — на умъ-тъ ми е, *adv.* à propos.
- Оцедаръ**, *sm.* un vinaigrier.
- Оцеденъ**, *adj.* acéteux et acété.
- соустъ, *sm.* la vinaigrette.
- Оцедна кисѣлнина**, *sf.* *Chim.* acide acétique *m.* — соль, *sf.* *Chim.* l'acétate *m.*
- Оцедникъ**, *sm.* le vinaigrier, le cornichon.
- Оцедъ** (и винни), *sm.* le vinaigre; 1. малко —, filet de vinaigre; 2. месо съ — и масло, la vinaigrette; 3. подиравамъ съ —, *va.* vinaigrer; 4. фабрика за — (оцедарница), la vinaigrierie.
- Оцѣлывамъ**, *vn.* durer.
- Оцѣневачъ**, *sm.* un estimateur, taxateur, commissaire ou huissier priseur *m.*; || (на писма), un taxateur.
- Оцѣпене**, *sm.* l'appréciation *f.*, estimation, taxe, taxation, prisee *f.*, de vis *m.*; || (на имотъ), *Jur.* la ventilation.
- Оцѣпенъ**, *adj.* toisé.
- Оцѣнетеленъ**, *adj.* estimatif, de prisee.
- Оцѣпявамъ**, *va.* apprécier, estimer, évaluer, taxer, compenser, priser, arbitrer; 1. *Jur.* ventiler; 2. (сѣтливо), mésestimer; 3. (мжжло), amesurer.
- Оцѣпяване**, *sm.* l'évaluation *f.*, compensation *f.*
- Очевиденъ**, *adj.* visible; -дно, -ment; || évident, apparent, éminent, clair, patent; || *fig.* palpable. [physique *f.*
- Очевидна достовѣрность**, *sf.* certitude méta-
- Очевидно**, *adv.* à vue d'œil.
- Очевидность**, *sf.* l'évidence *f.*, la visibilité.
- Очень**, *adj.* *Anat.* ophthalmique, optique, oculaire; || цѣръ за -чыи болести, *Méd.* l'ophtalmique *m.* [gnonner
- Очесвамъ** (за продажба конь), *va.* maquiner
- Очила**, *sm. pl.* les lunettes *f.*; || *fam.* les besicles *f.*
- Очларъ** (маисторъ), *sm. s.* lunetier, ère.
- Очная**, *sf.* la tante.
- Очистевамъ**, *va.* nettoyer, purifier, épurer, expurger, purger, curer, clarifier, éclaircir, affiner, raffiner; 1. dégager, vider, évacuer, débayer, débarrasser, acquitter, quittance, dégorger; 2. *Méd. Chim.* dépurer; 3. *Chim.* rectifier, exalter; 4. (зной), *Méd.* modifier; || който -стева —, mondifiable, *adj.*; 5. (каль), dégrasser, dérotter; 6. (снѣтка), apurer un compte; 7. -са, *vr.* se purifier, s'épurer, se purger et se — de; 8. (отъ нѣщо), expier.
- Очистеване**, *sm.* le nettoyage et nettoyage, curage, curement *m.*, clarification *f.*; 1. évacuation *f.*, débarrassement *m.*, modification *f.*, affinage, dégorgeement *m.*; 2. *Chir.* la détersion; 3. *Jur.* la solution; 4. *Mar.* le

ragréage; 5. (отъ грѣхове), l'expiation *f*;
6. (рана), *Chir.* l'abstersion *f*; 7. (на ро-
дителиа), les vidanges *f*.
Очистене, *sm.* la purification, épuration, pro-
pitiation, lustration *f*; || *Chim.* rectification,
exaltation *f*; || *Méd. Chim.* la dépuration.
Очистень, *adj.* peigné. [lustral.
Очистителень, *adj.* épuratif et épuratoire,
Очистителна жертва, *sf.* sacrifice propi-
tiatoire et victime —, *sf.*
Очница, *sm.* le bourgeon; || (на книгы), le point.
Очица, *sm. pl.* plante, l'oeillet *m*, la migno-
nette, eufraise et euphrase *f*; || дивы —,
oeillet de poëte; || кѣтка прьеть съ —,
l'oeilleterie *f*.
Очична пѣлка, *sf.* l'oeilleton *m*.
Очна длабчинка, *sf. Anat.* l'orbite de l'oeil *f*.
— кжболка или шикалка, *sf.* globe de
l'oeil, *m*; || отокъ на —, *Méd.* la buph-
thalmie.
— или лампена шатра, *sf.* le garde-vue.
— цина, *sf. Anat.* la choroïde ou membrane
choroïde.
— чага, *sf.* la chassie.
Очно-длабчинченъ, *adj. Anat.* orbitaire.
— ечемыче, *sm. fam.* compère loriot *m*.
— стжалце, *sm. Anat.* la sclérotique; ||
въспаене на —, *Méd.* la sclérotite.

Очно стжкло (на пусола), *sm. Opt.* l'oculaire
et verre —, *sm*.
Очиникъ (на свръхнатъ конь), *sm.* l'oeillère
f, orbière, lunette *f*.
Очуквамъ (конопя, ленъ), *va.* échanvrer,
broyer, tiller et teiller.
Очукване (конопя, ленъ), *sm.* le tillage et
teillage.
Очуковачъ, ка (на ленъ), *s.* tilleur, euse.
Ошмулевамъ (листа), *va.* effeuiller, effaner.
Ошмулеване (листа), *sm.* l'effeuillage
ou -lage *m*; || *Bot.* la foliation.
Ошмулены листа, *sm. pl.* les effaures *f*.
Ощаваны (праце), *va.* peler.
Още, *adv.* encore et encor, de même, aussi,
item; 1. — и, en sus; 2. и —, par-dessus
le marché; 3. — отколъ, *prép.* dès avant.
Ощирень, *adj.* sexuel.
Ощиръ (сой т.), *sm.* la race, le sexe, l'es-
pèce *f*, le genre, la gent, la génération, la
naissance, engeance *f*, sang *m*; 1. конь
отъ добръ —, cheval de race, *m*; 2.
различие на —ры, la sexualité; 3. разлѣ-
свамъ —ры, *va.* croiser; 4. смисане на —ры,
le croisement.
Оѣдватъ (листата), *v. imp.* ils broutent.
Оѣдина, *sf.* la brèche.
Оѣкване, *sm.* la solidification.

П.

П

П (*ne*), la seizième lettre de l'alphabet bulgare.
Павечерка, *sf.* les complices *f*.
Павиавъ (маймуна), *sm. quadr.* le rapion
ou babouin; || *H. nat.* le cynocéphale.
Павой, *sm.* plante, la barbe-de-moine ou
conscute; || (за еръване лозие), le pleyon
et plion.
Павойникъ, *sm.* arbre, le bombax ou fro-
mager, gossampin *m*; || —, plante, la vel-
vete ou élatine; || (кошъ за гроздие), le
saissetin. [cillade et -ciane.
Павунова опашка, *sf.* arbrisseau, la poin-
тавуна (и съзвѣдѣ, *Astr.*); *sm.* oiseau, le
paon; —ненъ, de paon; 1. морски —, paon
de mer ou combattant; 2. женски —, la
paonne; 3. пиле -иче, le paonneau.
Пагода (капище, идолъ, монета, фигура),
sf. la pagode.
Падамъ, *sm.* tomber, se laisser tomber, crou-
ler, trébucher, cubulter, descendre, manquer,
s'abattre, se flanquer, succomber, choir,
part. chu; 1. (на бой), mordre la poussière;
2. (въ), dégringoler dans; 3. (отъ конь),
perdre ou vider les arçons; 4. (накъ, долу,
върху нѣкого), *fig.* retomber; 5. (въ непо-
глеждане), s'avillir; 6. (сдървенъ на мѣ-
сто си), tomber roide mort, être tué

Пазарлъкъ

roide; 7. (убитъ), demeurer sur la place;
8. правя да падне на джното (да са отае),
va. Chim. précipiter; 9. пада цѣната, *v.*
imp. il amende; 10. който пада, caduc,
adj. || *Opt.* incident; 11. падаца, il appar-
tient; 12. паднува ми са, échoir à; 13.
което са е паднало, *Jur.* dévolu, *adj.*
Падане, *sm.* la chute, le renversement, crou-
lement *m*, cubulte *f*, trébuchement *m*, ruine
f, éboulement *m*; 1. *fig.* le couchant; 2.
Chir. le prolapsus, la prociéndice; 3. *Jur.*
la dévolutio; 4. *fam.* la dégringolade;
5. (отежъ, болестъ), clou hystérique *m*,
mal de saint ou mal st. Jean.
Падеть, *sm. Gram.* le cas.
Падивахъ (царь), *sm.* radichah *m*.
Падливъ, *adj.* tombant.
Падвалъ, *adj.* déchu, chu (отъ choir).
Падуанска медаль, *sf.* la padouane.
Пажъ (увъ-олакъ т.), *sm.* un page; —жески,
de page.
Пазаренъ, *adj.* contractuel (voyez Удуманъ)
— лавичаръ, *sm.* un 'hallier.
— столъ, *sm.* les tréteaux.
Пазаркать и -тинъ, *sc.* soumissionnaire; ||
Jur. stipulant, *adj.*
Пазарлъкъ (гунуване), *sm. t. Com.* le forfait.

- Пазарны тѣрговкы**, *sf. pl.* dames de la 'halle f.
- Пазарство**, *zn. fig.* le maquignonage.
- Пазарь**, *sm. t.* le bazar; -рень, de bazar; 1. le bézestan, le marché, la vente, le traité; 2. (расколъ), place publique f, 'halle f; 3. *Jur.* la stipulation; 4. права —, *va. agir*; || *fig.* maquignonner; 5. съ —, à forfait; 6. вардачь на —, un 'hallier.
- Пазаривамь**, *va. marchander*; 1. -са, *vr. marchander, stipuler, traiter et — de*; 2. *fat.* capituler; 3. (до ботка), marchand-ailler; 4. (за нбцо), soumissionner; 5. (съ контрактъ), contracter; || който -рива, contractant, *adj.* (voyez Удумувамь).
- Пазачь**, *ка, s.* conservateur, trice.
- Пазене**, *en.* le maintien; || *постѣпамь съ —*, *zn.* se conserver.
- Пазителень**, *adj.* précautionné et -tienneux.
- Пазително**, *adv.* considérément.
- Пазителность**, *sf.* la précaution, la prudence.
- Пазуха**, *sf.* la poche; 1. (отъ мрѣжа), *Vén.* la bourse; 2. напльямь съ -та, *va. fig.* s'emplumer; 3. турямь или крыя въ —, *va. fat.* empocher.
- Пазухы** (заячовы дупкы, шуплы), *sf. Chir.* la sinuosité.
- Пазухно книже** (тестерче т.), *zn.* la cartero.
- Пазя**, *va. garder, maintenir*; || (себе-си), *se ménager*; || -са, *vr. se contre-garder*.
- Пакектобъ**, *sm.* le raquebot; || *парявъ —*, raquebot à vapeur. || *va. dépaqueter*.
- Пакекъ**, *sm.* le paquet; || *развъривамь —*, paquet.
- Пакостенъ**, *adj.* vilain, obscène, sal; -тно, -ment.
- Пакоствникъ**, *sm.* celui qui fait des vilénies.
- Пакоствъ**, *sf.* le mal, le dommage, la tribulation; || *fat.* la frasque.
- Пактоль** (рѣка), *sm. Géogr.* le Pactole.
- Пакфонгъ** (ново срѣбро), *sm.* le maillechort et melchior.
- Пакъ**, *préfixe*, ге ou ге ou г; 1. *adv.* encore et encor, derechef; 2. -то, idem; 3. *Com.* dito ou idem.
- Пала**, *sf. t.* la dague; || *коля или промш-вямь съ —*, *va. dague*. — ти палила, *interj.* tête-bleu, nargue de.
- Паласка**, *sf. t. Mar.* le gargoussier; || *пов-личане на —*, le couvre-giberne.
- Паламудъ** (жкладъ), *sm. t.* le balane; || (рыба), truite saumonée f.
- Паланка** (градецъ), *sf. dim. fat.* la villette.
- Паланкинъ** (носилкы), *sm. t.* le palanquin.
- Паланъ** (самарь съ възглавничка), *sm. t.* le caeolot.
- Палативать** (и -тинство н.), *sm.* le palatinat.
- Палативъ** (намѣстникъ въ Мажарско), *sm.* un palatin; || (кожа за рамена), la palatine.
- Палатна черкова**, *sf.* la chapelle.
- Палать** (сарай т.), *sm.* le palais, l'hôtel, la cour, la chambre; || *fig.* le louvre.
- Палашъ**, *sm.* chien de boucher, т.
- Палджмъ**, *sm. t.* la culière (voyez Под-гжвникъ).
- Палеографически**, *adj.* paléographique.
- Палеография** (знание на веты писма), *sf.* la paléographie.
- Палеографъ**, *sm.* un paléographe.
- Палеологъ** (който говори по старо), *sm.* paléologue, *adj. т.*
- Палеонтологически**, *adj.* paléontologique.
- Палеонтология** (знание на ископателны нбца), *sf.* paléontologie. [-logiste.
- Палеонтологъ**, *sm.* un paléontologue et
- Палеонтерій** (ископателно животно), *sm. татт.* le paléothérion. [la palestine.
- Палестина** (ирифтъ, 22 пункта), *sf. Тур.*
- Палестра** (боранища), *sf.* la palestine.
- Палестрически**, *adj.* palestrique.
- Палетъ** (металень калмыкъ), *sm.* le palet.
- Палець** (на ржка), *sm.* le pouce; || бокаи за -лицытъ, *les poucettes f.*
- Палешникъ**, *sm.* le frion, le coudre; 1. (на орало), *le soc*; 2. (у плугъ), le paumillon; 3. (притуренъ на плугъ), *Agric.* la ritte.
- Пали!** *adv. Milit.* feu!
- Палилникъ**, *sm.* incendiaire, *sc*; || (на собы, придворенъ), un feutrier; || (на свѣщи и фенери), un allumeur.
- Палимпсестъ** (ржкопись по истрито), *sm.* le palimpseste.
- Палисада** (редъ набиты колове), *sf.* la palissade; || *заграждане съ -ды*, le palissadement; || *заграждамь съ -ды*, *va. palissader*. -lixandre.
- Палисандрово дърво**, *sm.* le palissandre ou
- Палисаде** (заграждане), *sm.* Fortif. la palissade.
- Палителна свѣщъ**, *sf.* Artill. lance à feu, f.
- Палитра** (у кунюписецъ), *sf.* la palette.
- Палийснъ языкъ** (въ Азия), *sm.* le pâli et langue —, *sf.*
- Паллада** (планета), *sf. Astr.* la Pallas.
- Палладій** (металъ), *sm. Chim.* le palladium.
- Палладіумъ** (идолъ), *sm.* le palladium.
- Палліумъ** (омофоръ), *sm.* le pallium.
- Палма** (-ново дърво), *sf. arbre*, le palmier; 1. вслна —, le palmiste; 2. мѣсто паса-дено съ -мы, le palmier; 3. мушакъ на —, la cervelle, le palmiste; 4. (недъ, мѣрка), le palme.
- Палмово зеліе**, *zn.* le chou-palmiste. — масло, *zn.* le pumicin.
- Палмевъ клонъ**, *sm.* la palme; || който носи —, palmigère, *adj.*
- Палмоносецъ**, *adj.* palmifère.
- Палто** (зимень стуртукъ), *zn.* le paletot.
- Палтусь**, *sm. poisson*, la plie; 1. (торбетъ),

le turbot; || (малыкъ), le turbotin; 2. (сабица), le carrelet.

Палуба (покрывъ у ладія), *sf.* Mar. le tillak.

Палцева жила, *sf.* Anat. la salvatelle.

Паль (на шпилѣ), *sm.* Mar. le linguet.

Палямедія, *sf.* oiseau, le kamichi.

Палж и горж, *va.* mettre à feu et à sang.

Памти-вѣка [отъ —, de mémoire d'homme, de temps immémorial.

Памукъ, *sm.* arbuste, le cotonier; 1. (мжжъ), le coton; 2. дрыкане —, l'arçonage *m*; 3. (за пушкене), coton-poudre ou fulmicoton; 4. работене —, industrie cotonnière *f*; 5. развѣждане —, la cotonnerie.

Памученъ платъ, *sm.* la cottonnade.

Памучна или вълнена връзка, *sf.* la chevillière.

Памучникъ, *sm.* arbre, le fromager.

Памучно дебело платно, *sm.* la cottonnie; || (за платна на ладія), les rondelettes *f*.

Памфлетистъ (свѣдѣтель на памфлеты), *sm.* un pamphlétaire et -tier.

Памфлетъ (листакъ), *sm.* le pamphlet.

Памятна книга, *sf.* (voyez Албомъ).

Памятникъ, *sm.* le monument, le témoin; || (въ видѣ стѣлы), *Archit.* la stèle; || дѣлане на -тници отъ гъбно дърво, la pheloplastique.

Память, *sf.* la mémoire, le souvenir, la connaissance; 1. вѣрна —, mémoire heureuse; 2. блаженна —, d'heureuse mémoire; 3. даръ за —, souvenir *m*; 4. безъ —, éperdument. [насѣе.

Панаѣя (всѣцвѣтленъ лѣкъ), *sf.* la pанаѣя.

Панаиренъ, *adj.* forain.

Панаирѣя, *sm.* marchand forain *m*.

Панаиръ и -ски арманганъ, *sm.* la foire.

Панголинъ (луспая мраводѣецъ), *sm.* le pangolin.

Пандахуса, *sf.* l'exeat *m*. [digeste *m*.

Пандекты (законы), *sf.* pl. les pandectes *f* ou

Пандуръ (солдатинъ), *sm.* un pandour et pandoure.

Панегиристъ, *sm.* un panégyriste.

Панерче, *sm.* la corbeille, le clayon.

Панерь, *sm.* le panier, éventaire *m*.

Паница (сладъ), *sf.* l'assiette *f*.

Паниколизничество, *sm.* le parasitisme.

Паницолнъ, *sm.* un parasite, piqueur de tables, d'assiettes; chercheur de franchises l'prees ou repues, pique-assiette, *m*.

Паничка, *sf.* Bot. la pyxide ou boîte à savonnette; || (за проба), *Chim.* le test et têt; || (разлата), la soucoupe. [—, *sf*.

Панически страхъ, *sm.* la panique et terreur

Паноклимавка, *sf.* le capuchon, capuce, fros *m*.

Панорама, *sf.* le panorama.

Панорамически, *adj.* panoramique.

Пансионеръ, *ca.* sc. pensionnaire.

Пансионъ (къща-училища), *sm.* maison d'éducation, la pension, le pensionnat; 1. (въ който ученици живѣятъ въжрѣ), l'internat *m*; || (въ който несбдѣтъ въжрѣ), l'externat *m*; 2. ученикъ извънъ —, élève externe *m*; 3. обдръжникъ на —, maître de pension *m*, un instituteur.

Панталоны (берневѣцы), *sm.* pl. le pantalon, les chausses *f*; || видъ —, la ringrave et ringrave; || (на мѣсто чорапы), pantalon à pied.

Пантеистически, *adj.* panthéistique.

Пантенсмъ (всебожие), *sm.* le panthéisme; || (учене на Спиноза), le spinosisme; || послѣдовачъ, ка на —, *sc.* spinosiste.

Пантеонъ, *sm.* le panthéon.

Пантографъ (инструментъ), *sm.* le pantographe ou singe. [mètre.

Пантометра (всѣмѣръ), *sm.* Géom. le pantometre.

Пантомимически, *adj.* pantomime et pantomimique.

Пантомимъ, *ca.* s. pantomime.

Пантофъ, *sm.* la savate; || (пански), la mule.

Пантофы, *sm.* pl. la sandale. [monicon.

Панхармониконъ (органъ), *sm.* le panharmonicon.

Паоло (италийска монета, 90 пары), *sm.* le paolo (pl. -li).

Папа, *sm.* souverain pontife *m*, pape *m*; || който може да бѣде избранъ за —, papable, *adj*; || станване —, l'exaltation *f*.

Папагало, *sm.* oiseau, le perroquet; 1. малко или женско —, la perruche; 2. сиво —, le jaco et jacout ou perroquet cendré; 3. рыбаръ —, le macareux.

Папая (плешино дърво), *sf.* arbre, le papayer; || (родъ-тъ му), la papaye.

Папертъ (въ черкова), *sf.* le porche.

Папилотка, *sf.* la papillote; || увивамъ коса съ -кы, *va.* papilloter, || увиване коса съ -кы, le papillotage.

Папнъ котѣлъ, *sm.* Chim. le digesteur; || Techn. l'autoclave *m*.

Папирусъ, *sm.* plante, le papyrus.

Паписмъ (римско исповѣдане), *sm.* le papisme.

Паписса Юанна, *sf.* papesse Jeanne *f*.

Папистъ, *ca.* *sc.* papiste. [line.

Паплинъ (платъ), *sm.* la popeline et papeline.

Папратъ, *sf.* plante, la fougère; 1. видъ —, la prèle et presle; 2. мѣсто обрасло съ —, la fougèraie; 3. трия съ —, *va.* préler.

Папска бюла, *sf.* la bulle; || събранъ -лы, le bullaire.

— власть, *sf.* les clefs de Saint-Pierre, *m*.

— грамота, *sf.* le bref.

— заповѣдъ, *sf.* le mandat.

— канцеларія, *sf.* la daterie.

Папски, *adj.* apostolique, pontifical, papal.

— проводникъ, *sm.* légat à latere, *m*.

— приходъ, *sm.* l'annate *f*.

— прѣстоль, *sm.* le saint-siège.

Папски сарай или Дворъ, *sm.* le Vatican.

Папско достоинство или Папство, *sm.* le pontificat, la papauté, la tiare. [tificat.

Папствуване или Папуване, *sm.* le pontificat, la papauté, la tiare.

Папуракъ, *sm.* oiseau, la 'huppe.

Папуры, *sm. pl.* blé de Turquie, m; || —, plante, la laiche ou carex, la massette et masse d'eau.

Пара, *sf.* la vapeur, la fumée; -рявъ, de vapeur; 1. (вжглища), vapeur du charbon; 2. пълень съ —, varoureux, *adj.*; 3. правя на —, *va.* vaporiser; 4. пуцане —, l'exhalation *f.*; 5. пуцане —, *va.* exhaler; 6. ставане на —, la vaporisation; 7. става на —, *v. imp.* elle se vaporise; 8. пуца —, il fume.

Пара (турска монета, 3 ботки), *sf.* le para; 1. всякой съ -та си, en ou à rîque-nique *m.*; 2. нѣмамъ нито ступена —, ni sou ni maille, pas un patard; 3. (съ образъ о дѣбъ страны), *Num.* la bajoire; 4. — по —, sou à sou, sou par sou *m.*; 5. пары, *pl.* l'argent *m.*, argent monnayé *m.*, la monnaie, les espèces *f.*, les deniers *m.*, la caisse, le fonds; 6. (въ брой или набъченъ, зигусъ), le numéraire; 7. бѣлы — за черны дни, une poire pour la soif; 8. гѣбавъ съ —, *pop.* argenteux; || *fam.* pécunieux, *adj.*; 9. давамъ —, *va.* déboursier, fonder; 10. даване —, déboursement *m.*, fourniture *f.*; || (напрѣдъ), avancement *m.*; 11. дадени — за съхранене, la consignation; 12. който дава — за прѣдпрѣмане, un bailleur; 13. записване — въ книга, *Com.* l'emploi *m.*; 14. имамъ много —, *vr. pop.* avoir du quibus *m.*; 15. неизлазване —, *Com.* la non-valeur; 16. оскърцване —, *fam.* le chantage; 17. прѣмане или искане —, *Com.* encaissement *m.*; 18. приямъ или събирамъ —, *va. Com.* encaisser; 19. разбиване или промѣняване —, le change; 20. съчене —, le monnayage; 21. съкъ —, правя на —, *va.* monnayer; 22. съ —, *adv.* pécunément; 23. 24. съ — напрѣдъ, au comptant.

Парабола, *sf. Géom.* la parabole.

Параболчески, *adj. Géom.* parabolique; -ски, -ment.

Параграфъ, *sm.* l'alinéa *m.*; || (статия, знакъ §), le paragraphe.

Параденъ конь, *sm.* le palefroi. — трапъ, *sm. Mar.* escalier de commande, *m.*

Парадизъ (въ театръ), *sm.* le paradis.

Парадъ (и Milit.), *sm.* la parade.

Параклитъ, *sm.* le paraclét.

Парализйна трѣва, *sf. plante*, la couleuvreé.

Парализія (дамла *t.*), *sf.* la paralysie; || (отъ полясътъ надолу), *Méd.* la paraplégie; || пада ми —, *vn.* paralyser.

Паралипоменъ (книга въ Библия), *sm.* les Paralipomènes *m.*

Паралитикъ, *s.* paralytique; || -тиченъ, *adj.*

Паралийна пѣсня, *sf.* ronde de table, *f.*

Паралия (трапеза), *sf.* la table; || (вдене), le repas; || (шбнка съ широки полици), le sombrero.

Паралаксъ, *sm. Astr.* la parallaxe.

Паралактически, *adj. Astr.* parallaétique.

Паралененъ (распотиченъ), *adj. Géom.* parallèle; -лно, -ment.

— линиръ, *sm.* le parallélographe.

— околъ, *sm. Géogr.* le parallèle.

Паралелна линия, *sf.* la parallèle. [pède.

Паралеллинидъ, *sm. Géom.* le parallépipède.

Паралелность, *sf.* le parallélisme.

Паралелограмматически, *adj.* parallélogrammatique. [gramme.

Паралелограммъ, *sm. Géom.* le parallélogramme.

Паралелъ, *sf. Fortif.* la parallèle.

Параметръ, *sm. Géom.* le paramètre.

Парагонъ (ширфитъ, 31 и 19 пункта), *sm. Tur.* gros parangon, petit —, *sm.*

Парапетъ, *sm. Fortif.* le parapet.

Парасанга (милля у вети Персы), *sf.* la parasange.

Парастастъ, *sm.* messe des morts, *f.*; || (реквиемъ), messe de requiem.

Паратитлы (кжсы тълкуване на главы-тъ въ пандекты), *sf. pl.* les paratitles *m.*

|| съчинателъ на —, un paratitlaire.

Парафинъ (вещество отъ клей), *sm. Chim.* la paraffine.

Парафраза, *sm.* la paraphrase.

Парафъ (криволица слѣдъ подлицъ), *sm.* le parafe et parape. [parachronisme.

Парахронизмъ (окжсяване ерѣме), *sm.* le

Паре [набъчвамъ на клавиръ —, *va.* rem-plumer; || пакъ пуцане —, *vn.* se remplir.

Пари (равна чѣна), *sm. Com.* le pair; || на -то, *Com.* au pair.

Парило, *sm.* bain de vapeur, *m.*

Парителенъ камыкъ, *sm.* pierre à cautère, *f.*

Парително сръдство, *sm.* cautère potentiel *m.*

Париченъ, *adj.* pécuniaire; || *fam.* pécunieux.

Парично спомагане, *sm.* la subvention.

Парія (послѣдния частъ въ Индія), *sf.* le paria; || *fam.* la cliqué.

Паркеторъ (майсторъ), *sm.* un parqueteur.

Паркетъ, *sm. Théât.* le parquet; 1. искуство за правяне -ты, la parqueterie; 2. насти-ламъ съ -ты, *va.* parqueter; 3. настилане съ -ты, le parquetinge.

Паркъ (зѣбруница и Milit.), *sm.* le parc; | правя на —, *va. Milit.* сѣдъ на —, *vn.* parquer.

Паркы, *sf. pl.* les soeurs flandrières *f.*

Парламентеръ, *sm. Milit.* un parlementaire.

Парламентски, *adj.* parlementaire.

— президентъ, *sm.* président à mortier, *m.*

Парламентъ, *sm.* le parlement; || бранил-никъ на —, un parlementaire.

Парлява дума, *sf.* la personnalité.
 — коприва, *sf.* plante, la ballotte ou boule, marrube noir *m.*
Парливост, *sf.* la causticité, la personnalité.
Парливъ (*който паривъ*), *adj.* cuisant, caustique.
Пармаклъкъ, *sm. t.* (voyez Стоборъ).
Пармезанско сирене, *sm.* le parmesan.
Парнасъ, *sm.* sacré vaillon *m.*
Пародирувамъ (*уподобявамъ на присмѣвъ съчинене*), *va.* parodier; || *fig.* travestir.
Породирувачъ (*на съчинене*), *sm.* un travestisseur. [un parodiste].
Породистъ (*съчинителъ на пародии*), *sm.*
Пародически, *adj.* parodique.
Пародія (*смѣшно угодно на съчинене*), *sf.* la parodie; || *fig.* le travestissement.
Пароксизмъ, *sm.* Méd. le paroxysme.
Пароли (*двойно залагане въ игра*), *sm.* le paroli.
Пароль, *sm.* Milit. mot d'ordre, *m.*
Пароплавъ, *sm.* le pyroscaphe ou bateau à vapeur.
Партазанъ (*арба*), *sm.* la pertuisane.
Партерна ложа, *sf.* Théât. la baignoire.
Партеръ (*въ театръ и гледачи въ —*), *sm.* le parterre.
Партида (*расходка*), *sf.* la partie.
Партизански прѣводачъ, *sm.* un conducteur (*pl.* -tieri).
Партизанъ, *sm.* Milit. un partisan.
Партитура, *sf.* Mus. la partition.
Парти, *sf. pl.* le bagage, la bague.
Партия, *sf.* le parti, la faction, brigade, coterie, camaraderie *f.*; 1. Mus. la partie; 2. духъ-тъ на —, esprit de parti, *m.*; 3. залавямъ една —, *va.* éprouser ou embrasser la querelle de; 4. придръжняки на своята —, homme de parti, *m.*; 5. ставамъ —, *vn.* prendre fait et cause pour; 6. (*на царедворчѣтъ*), camarilla *f.*
Партнерсъ, *sm.* Mar. l'étambai *m.*; || (*y бугшпритъ*), le chambrage. [logie].
Патология (*наука за бабуване*), *sf.* la pathologie.
Партушини, *sf. pl.* l'attirail *m.* [euse].
Парфюмеоръ (*търговецъ*), *ка, s.* parfumeur.
Парявъ, *adj.* Phys. halitueux.
Парявы кола, *sf.* le remorqueur.
Парястъ, *adj.* varoqueux.
Паря (*съ топла вода*), *va.* bassiner.
Парѣнонъ (*Минервинъ храмъ*), *sm.* le Parthénon.
Пасиграфически, *adj.* pasigraphique.
Пасиграфия (*всеобщо писмо*), *sf.* la pasigraphie.
Пасквилъ (*укорително писмо*), *sm.* la pasquinade et -quille, le placard, la libelle; || съчинявамъ -ли, *va.* pasquiniser; || съчинителъ на -ли, *un*, libelliste.
Пасквинъ (*свойтарѣ t.*), *sm.* un pasquin.
Пасмина, *sf.* le sexe, la race, le genre; ||

женска — (*женитѣ*), le beau sexe;
 || ехиднина —, race de vipères, *f.*
Пасмо (*прѣжда*), *sm.* l'écheveau *m.*; || (*и пасъмце*), l'échevette *f.*, écargne *f.*
Пасока, *sf.* Méd. la lymphé.
Пасочень, *adj.* Méd. lymphatique.
Паспаль, *sm.* folle farine *f.*
Паспие (*видъ игране и пѣсня*), *sm.* le passe-pied, la passacaille.
Пассажеринъ и —жеръ (*пътникъ*), *sm.* un passager, un voyageur. [passéger].
Пассажирувамъ (*кому*), *vn. va.* passer et
Пассаждъ, *sm.* le passage, la tirade.
Пастель (*сухо цвѣтило*), *sf.* le pastel.
Пастелна куюпнѣ, *sf.* le pastel.
Пастерникъ, *sm.* plante, le panais et pastenade *f.* [vaau].
Пастеть (*отъ телешко месо*), *sm.* le godi-
Пасторство, *sm.* le pastorat.
Пасторъ (*протестантски*), *sm.* un pasteur.
Пастырски, *adj.* pastoral; -скы, -alement.
Пастырско писмо, *sm.* le mandement.
Пастыръ, *sm.* *fig.* un pasteur.
Пастрене, *sm.* la conservation.
Пастрителень, *adj.* conservatoire.
Пастря, *va.* conserver, garder, respecter, épargner.
Пасха (*у Юдеи*), *sf.* la pâque.
Пасхалень, *adj.* pascal.
 — агнець, *sm.* la pâque.
Пасхалия, *sf.* canon pascal *m.*
Пасж (*добытакъ*), *va.* garder; 1. (*стадо*), pacager; 2. пасе (*за нервъзъ*), *v. imp.* Chas. il herbeille; 3. пасать, *pl.* ils pâturent, ils paissent; 4. (*за дивичъ*), Ven. ils viandent; 5. карамъ да пасать, *va.* faire ou mener paître
Патагонъ (*монета, 12 гроша*), *sm.* le patagon.
Патакъ (*патлъръ дисъ*), *sm.* le malart.
Патата (*бермудски картофли*), *sf.* plante, la patate et patate.
Пате (*малка гжска*), *sm.* le poison *m.*
Патенце, *sm.* la nanette, le canaudeau.
Патента, *sf.* la patente, le brevet; || давамъ —, *va.* patenter, breveter.
Патерница, *sf.* la béquille, la potence, la masse; 1. (*епископска*), la crosse; 2. който носи —, crossé, *adj.*; 3. който ходи съ —, —, un béquillard; 4. ходя съ —, *vn.* béquiller.
Патериценосець, *sm.* un porte-crosse.
Патеричень кръсть, *sm.* Blas. croix potencée *f.*
Патетически, *adj.* pathétique; -скы, -ment.
Патетическо, *sm.* la pathétique.
Патка (*гордечка t.*), *sf.* oiseau, le canard; 1. (*женска*), la cane; 2. *fig.* oison bridé *m.*, pigeon *m.*; 3. fam. un jeannot; 4. pop. une bestiasse (*voyez* Маница и Шатица).
Патологически, *adj.* pathologique.

- Патологія** (наука за тѣлесны болести), *sf.* la pathologie.
- Патологъ**, *sm.* un pathologiste.
- Патолок** (отъ прѣваряване), *sf. pl.* Chim. les carut-mortuum.
- Патрахиль** (у попове), *sm.* le rabat.
- Патрициевъ и -циански**, *adj.* patricien.
- Патрицій**, *sm.* un patricien; || (титла за достоинство), le patrice.
- Патриційски поредъ**, *sm.* le patriciat.
- Патриціатство**, *sm.* le patriciat.
- Патрически**, *adj.* patricial. [cal.]
- Патриаршески и -архалень**, *adj.* patriarchal.
- Патриаршество** и и -архія, *f.* le patriarchat.
- Патриархъ**, *sm.* un patriarche.
- Патриотисмъ** (обычъ нѣмъ бащинія), *sm.* le patriotisme, le civisme; || нѣмане —, l'incivisme *m.*
- Патриотически**, *adj.* patriotique; -скы, -ment.
- Патриотъ** (който обыча своята бащинія), *sm.* patriote.
- Патруль** (колъ пощель т.), *sm.* la patrouille.
- Патченъ дворъ**, *sm.* la sanarderie.
- Патъ** (въ шахматна игра), *sm.* le pat.
- Патжр и -рокъ**, *sm.* le sanard mâle *m.*
- Паукина и Паяжина**, *sf.* toile d'araignée, *f.*
- Паужинска ципа**, *sf.* Anat. l'arachnoïde *f.*
- Паужиновиденъ**, *adj.* araigneux et aranéoux.
- Паужины**, *sf. pl.* les filandres *f.*
- Пауза**, *sf.* Mus. la pause, le repos, le silence, le temps; || (въ османъ), le demi-soupir.
- Пача**, *sf. t.* gellée animale *f.*
- Пача трѣва**, *sf.* plante, le chénopode ou patte d'oie, le potentille.
- Пачавра** (за нѣмене пушка), *sf. t.* (voyez Платнянка).
- Пача-стѣпка**, *sf.* plante, le bon-henri ou chénopode.
- чарупка, *sf.* mollusque, la bernacle.
- Пачародка**, *sf.* mollusque, l'anatif ou pousse-pieds *m.*
- Паченосъ**, *sm.* mamm. l'ornithorhynque *m.*
- Паша** (мѣсто за пасене), *sf.* le pâturage, la pâture, le pasage, le pâtis, la dépaissance, herbage, champ *m.*; || (храна), la paison.
- Паша** (чинъ), *sm.* pacha *m.*: -шовски, de pacha; || триошатъ —, pacha à trois queues.
- Пашалѣкъ**, *sm.* le pachalik.
- Пашапортъ**, *sm.* le passe-port et passeport, le papier; || (за търговска ладія), lettre de mer, *f.*; || прѣдавамъ своитѣ -ты, *va. Mar.* raisonner.
- Пашкулъ**, *sm. t.* la coque (voyez Кожурець).
- Пашна плата**, *sf.* droit de pasage, *m.*
- Пашъ** (равенъ брой очица, въ зарове), *sm.* la rafe et raffe.
- Паякъ**, *sm.* l'araignée *f.*; -яченъ, d'araignée.
- Педагогически**, *adj.* pédagogique; -скы, -ment. [gogie.]
- Педагогич** (отгледване дѣца), *sf.* la pédagogie.
- Педагогически постѣпванеа**, *sm. pl.* le pédagogisme.
- Педагогъ**, *sm.* un pédagogue.
- Педаль**, *sf.* la pédale.
- Педанствувамъ**, *vn. fam.* pédanter.
- Педантизмъ** (педантскы постѣпванеа), *sm.* le pédantisme.
- Педантски**, *adj.* pédantesque; -скы, -ment; 1. collégial; 2. *fig.* doctoral; 3. постѣпна —, *vn. fam.* pédantiser. [terie.]
- Педанство** (педантно зване), *sm.* la pédant-pédantъ, *ка, s.* pédant, ante; || -скы, *adj.*
- Педд**, *sf.* l'embran *m.*; -даниъ, d'embran.
- Пей**, *sm. t.* (voyez Зададка). [giste.]
- Пейзажистъ** (купиописецъ), *sm.* un paysan-paysage, *sm.* le site; || (пейзажна купописъ), tableau de paysage, *m.* [дадка.]
- Пейлидисвамъ**, *va. t.* (voyez Давамъ за Пекарница (машина за пачене), *sf.* la rôtissoire. [барство.]
- Пекарство**, *sm.* la boulangerie (voyez Хлѣ-Пекаръ, *ка, s.* rôtisseur, euse; un boulanger.
- Пекинъ** (копринякъ платъ), *sm.* le pékin.
- Пексимедна камера**, *sf.* Mar. le paillot.
- Пексимедъ**, *sm. t.* le biscuit; || тѣнѣкъ и коравъ — съ медъ, le croquet; || ситенъ —, la craquignole.
- Пекъ**, *sm.* l'ardeur *m.*, le 'hâle; || възпалене отъ слячочый —, *Med.* la siriase.
- Пекъ**, *va.* rôtir, cuire, torrifier; 1. (изново), recuire; 2. (хлѣбъ), boulanger; 3. -са, *vr.* se rôtir. [et -gome.]
- Пеларгоніумъ**, *sm.* plante, le pélargonium.
- Пеликанъ** (баба-кушу т.), *sm.* le pelican.
- Пелина**, *sf.* la braie, le lange, la couche.
- Пелинява ракия**, *sf.* l'absinthe *f.*
- Пелинь**, *sm.* plante, l'absinthe *f.*; || накинсване — съ бяло вино, le vermouth.
- Пелви** (езыкъ на сеты Персы), *sm.* pehlvi, *adj. m.*
- Пелка**, *sf.* la bipenne, la besaigue.
- Пелтаста** (бранилоносець у в. в.), *sm.* un peltaste. [focou *m.*
- Пелѣжка**, *sf.* la 'houpe, toupet, touppillon.
- Пемза**, *sf.* le ponce et pierre —, *sf.*; -зень, de ponce; || истрѣквамъ или истривамъ съ — сѣдины, *va.* ponceur.
- Пемзистъ**, *adj.* ponceux. [pénates *m.*
- Пенаты** (кѣжыи богове у. в. в.), *sm. pl.* les pénates.
- Педесета часть**, *sf.* le cinquantième.
- Педесетникъ**, *sm.* le cinquantième.
- Педесетный**, *adj.* cinquantième.
- Педесеть и -тый**, *adj. num.* cinquante; || (и -тмица), le cinquantième; || той е прѣминалъ 50 -тѣхъ години, il a cinquante ans sonnés *m.*
- годины, *sf. pl.* la cinquantaîne.

Пендесеть годишень, *adj.* quinquagénaire.
 Пенища (лека варка), *sf.* Mar. la péniche.
 Пенни (*pl.* пенсы, монета), *sn.* le penny (*pl.* pence).
 Пенсия, *sf.* la pension, la retraite; 1. (за обдържане), pension alimentaire; 2. който приема или живее съ —; *sc.* pensionnaire; 3. опрѣдѣлявамъ — нѣкому, *va.* pensionner.
 Пепеларь, *sm.* fam. un attiseur.
 Пепеленъ, *adj.* cendré.
 Пепелница, *sn.* le cendrier.
 Пепелна соль, *sf.* Chim. sel lixiviel.
 Пепелосвамъ, *va.* cendrer. [raire *f.*
 Пепеловардителя гурна, *sf.* urne ciné-
 Пепелявъ (за цвѣтило), *adj.* livide.
 — цвѣтъ, *sm.* cendré, cendreur; || пшѣа —, *va.* cendrer.
 Пепель, *sf.* la cendre; 1. (отъ каменны вжглища), le fraisil; 2. наспанъ съ —, cendreur, *adj*; 3. правя на —, *va.* réduire ou mettre en cendre, incendier; || Chim. incinérer; 4. ставамъ на —, *va.* cinéfier; 5. ставане на —, la cinération et cinéfaction; || Chim. incinération *f*; 6. търговецъ на —, (пепеларь), un cendrier.
 Пера (отъ крыла), *sn.* *pl.* le pennage; 1. (по платъ), le ramage; 2. (на шлемъ, пилуль т.), le pannaeh; 3. на — (за ризы), ouvert, *adj*.
 Парачка, *sf.* une blanchisseuse ou lavandière; || (за тѣлки нѣво), blanchisseuse en fin. [rie, le lavoir, le buanderie.
 Парачница, *sf.* la blanchisserie et blancherie.
 Перачь, *ка, s.* blanchisseur, laveur, euse; buandier, ère. [биллярда), la bande.
 Первазь, *sm.* le rebord, le litéau; || (на Пергаметна ножничка, *sf.* le tiret.
 — фабрика, *sf.* la parcheminerie.
 Пергаментъ, *sm.* le parchemin; || търговия съ —, la parcheminerie; || майсторъ на —, un parcheminier.
 Переникъ, *sm.* la frottée, le tricot, volée de coups de bâton, *f*; || *pop.* la roulée, la rincée; || прѣкарвамъ нѣкому прѣвъ два реда солдаты съ —, *va.* Milit. faire passer par les verges ou baguettes *f*.
 Перень и -рясть, *adj.* Bot. plumeux.
 Пересса (стопаница на перъ), *sf.* une pairesse.
 Перелифтенъ, *adj.* calcédonieux.
 Перелифъ, *sm.* la calcédoine.
 Пери (персидски геній), *sn.* le peri.
 Перигей (близо до земята), *sm.* Astr. le périgée; || въ —, *adj*.
 Перигелъ, *sn.* t. le biveau.
 Перигель, *sm.* t. le compas; 1. Archit. la cherche ou cerce; 2. (съ линійка), compas à verge; 3. пропорционаленъ —, compas de proportion; 4. измѣрвамъ съ —, *va.* compasser.

Периметрически, *adj.* périmétrique.
 Перина, *sf.* lit de plume, *m*.
 Перинчъ, *sm.* t. le bronze, le laiton; — чень, de laiton (*voyez* Жьлта мѣдъ).
 Перипатетикъ, *sm.* un péripatéticien; || —етически, *adj.* [risorique.
 Перископически (за стѣкла), *adj.* Opt. pé-
 Перискиен (околобичны), *sm.* *pl.* Géogr. les périsiciens *m*. [peristyle.
 Перистиль (галерея съ стѣклове), *sm.* le
 Перифраза (сабыкалне въ говоръ), *sf.* la périphrase; || говоря съ —зы, *vn.* périphraser.
 Перифразически, *adj.* périphrastique.
 Періекіи (околожщници), *sm.* *pl.* Géogr. les périeciens *m*.
 Періелій (близо до слънцето), *sm.* Astr. le périhelie; || въ —, *adj*.
 Периодически, *adj.* périodique; —ски, —мент; || издатель на —ско съчинене, un périodiste.
 Периодическо възврѣщане, *sn.* la périodicité.
 Периодъ, *sm.* Astr. Gram. le période; 1. (на болестъ), Méd. le stade; 2. богатъ съ —ды (за писало), périodique, *adj*; 3. размѣрвамъ съ —ды, *va.* cadencer; 4. на —ды, *adv.* périodiquement.
 Перка (лажица на трькало увода), *sf.* la palette; || Мѣс. la samme; || Mar. les aiguillots *m*.
 Перкаль (платъ), *sm.* la percale; || лъскавъ — (перкальиъ), la percaline.
 Перлинъ, *sm.* Mar. l'aussière *f*, câbleau et câblot *m*. [sédanois.
 Перловъ шрифтъ, *sm.* Typ. la parisienne ou
 Пернатка (политъ), *sf.* panache de mer, *m*.
 Пернатъ, *adj.* fig. timbré, toqué.
 Пернуване, *sn.* la croquignole.
 Перо, *sm.* la plume, la fleur; 1. натопено — съ мастило, plumée d'encre, *f*; 2. (цвѣте на правено), le fleuron; 3. *pl.* пера страусовы и за писане, la plume; 4. кытка —, le plumet, l'esprit *m*; || (за измитане), le plumail; 5. печѣтане — на платъ, la gaufre; 6. печѣтамъ —, *va.* gauffer; || печѣтаръ за тѣхъ, un gaufreur; 7. (на платъ), la gaufure; 8. съ прѣчупены — соколы, 'habrené, *adj*; 9. скубя — отъ пилецъ, *va.* plumer, déplumer; 10. търговия съ страусовы —, la plumasserie; 11. търговецъ и майсторъ на — за наживане, un plumassier; 12. хвърлятъ си —та (за пилцы), *v.* imp. ils se déplument (*voyez* Пера).
 Перовникъ, *sm.* le plumeau.
 Перошникъ, *sm.* le pennage; || (у пилцы), le plumage.
 Порошникъ, *adj.* Bot. ailé.
 Перпендикулярень, *adj.* perpendiculaire; —рно, —мент.
 Перпендикулярна линия, *sf.* la perpendiculaire; || Géom. la normale.
 Перпендикулярно, *adv.* d'aplomb.

Перпендикулярность, *sf.* la perpendicularité.
 Перпендикуляръ, *sm.* (*voyez* Апогема).
 Персей (*сзвѣздіе*), *sm.* *Astr.* la Persée.
 Персидски языкъ, *sm.* le persan *et* langue —sane *f.* [сикуе *m.*]
 — стълпѣнь редъ, *sm.* *Archit.* ordre per-
 Персейско пжстрило (*басма т.*), *sm.* la
 perse; — триленъ, de perse.
 Перспектива, *sf.* l'optique *f.*; || (*и -ктивна*
картина), la perspective.
 Перспективенъ, *adj.* perspectif.
 Перспективно бѣльзене, *zn.* la scénographie.
 Перство (*и достоинство на перъ*), *sm.*
 la pairie.
 Пертове, *sm. pl.* Mar. le marchepied.
 Перуанска лама, *sf.* *tamm.* le raso.
 Перука (*чужда коса*), *sf.* la perruque; ||
 дълга — съ двѣ опашки, *perruque à*
trois marteaux.
 Парукаръ (*майсторъ*), *sm.* un perruquier;
 || *pop.* un merlan. [foudre.]
 Перунъ (*оржжіе на Юпитера*), *sm.* la
 Перъ (*титла*), *sm.* le pair.
 Перце, *zn.* le plumasseau; || *Bot.* la plumule.
 Перша (*лѣрка, 20 фути*), *sf.* la perche.
 Перяна метла (*отъ пера*), *sf.* le plu-
 masseau, le plumeau.
 Перж, *va.* blanchir, laver, battre, guéer; ||
fam. rosser, peloter; || (*бѣл*), froter.
 Пержа, *vr.* se 'hérisser, se pavaner; || (*въ*
нѣщо), se vanter de.
 Песоглавецъ, *sm.* un cyclope, ogre *m.*, chi-
 mère *f.*; || *fig.* un monstre; || *pop.* casseur
 de raquettes, *m.*
 Пессарій (*магнитно тръкалце*), *sm.* *Chir.*
 le pessaire.
 Пестикъ (*стрѣкъ*), *sm.* *Bot.* le pistil; —ти-
 чень, de pistil.
 Пестрѣва, *sf.* *poisson*, la truite; || (*дрѣвна*),
 le vairon *et* véron; || (*мида*), le murex.
 Пета, *sf.* le talon; 1. двойна — на чо-
 рапи, la talonnette; 2. (*у животни*), *Vén.*
 l'éponge *f.*; 3. (*на сводъ*), *Archit.* la re-
 tombée.
 Пета часть, *sf.* le cinquième, le quint; ||
 (*отъ петакъ*), *Jur.* le requint.
 Петакъ, *sm.* le cinq. — [dredi saint.
 Петакъ, *sm.* le vendredi; || велики —, ven-
 Петарда, *sf.* le pétard; || разбивамъ съ —,
va. pétarder.
 Петардаръ, *sm.* un pétardier.
 Петады (*на зарове*), *sm. pl.* le quine.
 Петачень брой, *sm.* quinaire, *adj.*
 Петевень, *adj.* cupide; || (*сжмъ за нѣщо*),
vn. rêver, être convoité.
 Петевно желане, *zn.* la convoitise.
 Петевность, *sf.* la cupidité.
 Петелка, *sf.* le bouton; || (*настрѣдъ стжкло*),
 la boutonnière; || (*женска*), la boutonnière.
 Петелки, *sf. pl.* le brandebourg; || търговія

съ — и фабрика за направа —, la bou-
 tonnerie. [texte *m.*]
 Петитъ (*шрифтъ, 14 пункта*), *sm.* *Typ.* petit
 Петичка, *sf.* *Anat.* le tarse.
 Петичкенъ, *adj.* *Anat.* tarsien.
 Петична кость, *sf.* *Anat.* le calcaneum; до
 —, calcanéen, *adj.* [t. le rob.]
 Петмезъ (*гжстакъ сокъ отъ плодове*), *sm.*
 Петрова рыба, *sf.* *poisson*, la vive.
 Петровдень (29 *юн.*), *sm.* la sainte-Pierre;
 || день поклонене веригы Св. Петра (16.
януар.), la sainte-Pierre-ès-liens.
 Петровска зарзалия, *sf.* *arbre*, l'albergier
m.; || (*родъ-тѣ*), l'aberge *f.*
 Петровъ крестъ, *sm.* *plante*, la clandestine.
 Петроматогнозия, *sf.* la pétromatognosie *et*
 —matologie.
 Петрушечникъ, *sm.* *plante*, la caucalide.
 Петунія, *sf.* *plante*, le pétunia *et* pétunie *f.*
 Петура, *sf.* l'abaisse *f.*; || *p'*-ры, le feuillage.
 Петый, *adj.* cinquième; въ —, —mement; ||
 — день (*на декада*), *sm.* le quintidi; || —
 классъ, *sm.* la cinquième.
 Петъ, *adj.* *num.* cinq; || петый (*нам.* cin-
 quième) день (*на мѣсець-тѣ*), le cinq du
 mois; || умножавамъ съ —, *va.* quintupler.
 — борство, *zn.* le quinquerce; || (*у Гръцы*),
 le pentathle.
 — годишень, *adj.* quinquennal.
 — почѣкъ, *sm.* la quinquennialité.
 — годишно испжждане (*въ Суракуза*),
zn. le pétalisme.
 — учене, *zn.* le quinquennium. [pole.]
 — градска областъ, *sf.* *Géom.* la penta-
 — и деветъ (*игра на кости*), le quinquenove.
 — денна трѣска, *sf.* *Méd.* fièvre quintane
 ou quinte *f.*
 — десетница (*Св. Тройца*), *sf.* la Pentecôte.
 — езычень, *adj.* pentaglotte.
 — кнжжіе, *zn.* la pentatauque. [adj.]
 — кжтникъ, *sm.* *Géom.* pentagone *m.*; || —тенъ,
 — листень плюощъ, *sm.* vigne vierge *f.*
 — листникъ, *sm.* *plante*, la quinte-feuille.
 — лопатна галера, *sf.* la quinquième.
 — мжство, *zn.* *Bot.* la pentadie.
 — началіе, *zn.* la pentarchie. [—, *sm.*]
 — пжтень, *adj.* quintuple; || — брой, *sm.* le
 — сринень, *adj.* pentasyllabe.
 — струнна лира, *sf.* le pentacorde.
 — стжпѣнь стихъ, *sm.* vers pentamètre,
 vers phaléuse ou —lauque *m.*
 — частень аспектъ, *sm.* *Astr.* aspect
 quintil *m.*
 Петнаесетина, *sf.* une quinzaine.
 Петнаесетый, *adj.* quinzième; —cero, —ment;
 || — день, *sm.* —ceta часть, *sf.* le quinzième.
 Петнаесеть и —сетый, *adj.* *num.* quinze; 1-
 —сетый брой или день, *sm.* le quinze; 2.
 (*въбжому, въ жедепомъ*), le quinzain;
 3. (*напрѣдъ, въ жедепомъ*), la bisque.

Петнаесеткѣтникъ, *sm.* le quindécagone.
Печа (*испечена кожа*), *sf.* la bassane, le cor-
 douan; | правяне -чи, le corroi.
Печарница (*табакѣтана t.*), *sf.* la tannerie,
 la corroirie.
Печарство, *sm.* la corroirie.
Печаръ (*табакъ t.*), *sm.* un tanneur, cor-
 royeur, cordouanier, hongroyeur et hongrieur,
 blancher, *m.*
Печастъ, *adj.* coriaacé.
Печена мръвка, *sf.* le beef-steak et bifsteck.
Печене, *sm.* le rôtissage, la torréfaction, la
 cuisson; 1. (*на шишъ*), la brochée; 2.
 шишче —, une brochée; 3. съдина за
 мазъ-та отъ —, la lèche-frite.
Печено месо (*кебабъ t.*), *sm.* le rôti; 1. (*отъ*
закъмета), la gibelote; 2. подаване —, le
 rôti; 3. рѣвень — съ хлѣбъ, le sandwich;
 4. лавица дѣто продаватъ —, la rôtisserie;
 5. машина за —, la cuisinière.
Печень, *adj.* rôti.
Печорка, *sf.* le doigtier; | *Mar.* le délot.
Печурка, *sf.* la morille; -рчень de morille;
 | *гъба*), le potiron.
Печѣлаба, *sf.* le profit, bénéfice, intérêt, gain,
 utilité *m*; 1. *fig.* le lucre, le compte, les
 pîrres *f*; 2. (*отъ надкачване цѣна*), *por.*
 le nivet; 3. падане (*хѣлкому*) —, *Com.* la
 dividende.
Печѣлень, *adj.* bénéficiel. [ficiable.
Печѣловитъ, *adj.* profitable; | *Com.* béné-
 — сговоръ (*за проданъ и купука*), *sm.*
 contrat mohatra *m.*
Печѣлонмство, *sm.* la piraterie.
Печѣлонщець, *sm. fam.* un juif.
Печѣлолибець, *bka, sc.* mercenaire.
Печѣлоливъ, *adj.* intéressé, mercenaire,
 vénal.
Печѣлолибіе, *sm.* l'intérêt *m.*
Печѣля, *va.* profiter, gagner, bénéficier; |
малко), grimeliner; | който печѣля, *s.*
 gagnеур, euse.
Печѣтама, *va.* imprimer, estamper; 1. (*едно*
възъ друго), *Tur.* papilloter; 2. (*съ ржка*),
Tur. gerousser; 3. (*изново*), reimprimer;
 4. (*книгы*), éditer; 5. (*лошо, залѣскано*),
Tur. mâchurer; 6. (*нечисто*), bavocher; 7.
 страсть да печѣта нѣкой съчинената си,
 la tyromanie; 8. печѣтаса, *v. imp.* il s'im-
 prime, il est sous presse; 9. печѣта ми са
 книга, faire gémir la presse.
Печѣтане, *sm.* l'impression *f*, édition, estam-
 page *m*; 1. *fig.* le sceau et scel; 2. (*съ*
дровиъ шрифтъ), la xylographie; 3.
 (*едно възъ друго*), *Tur.* le papillotage; 4.
 (*листъ и отъ другата страна*), *Tur.* la
 retirage; 5. нечистотия на —, la bavo-
 chure; 6. правя наопачно —, *va.* contre-
 calquer. | un marqueur.
Печѣтаръ, *sm.* un pressier; | (*дамгажъ t.*),

Печѣтена хартия (*листанъ*), *sf.* l'imprimé *m.*
Печѣтень листецъ, *sm. fig.* le canard; |
 поемникъ на —, *s.* assembleur, euse.
 — станъ, *sm.* la presse; | (*чугуменъ*), *Tur.*
 presse à la stanhope. [mable.
Печѣтливъ (*воленъ за тана*), *adj.* impi-
Печѣтна глина, *sf.* terre sigillée *f*.
 — грѣшка, *sf.* l'erratum *m.*
Печѣтникъ (*типографъ*), *sm.* un imprimeur.
Печѣтница (*типографія*), *sf.* l'imprimerie
f; | (*съ мѣдны плочи*), imprimerie en
 taille douce.
Печѣтны грѣшки (*и забѣлѣжването имъ*),
sf. pl. l'errata *m.*
Печѣтъ, *sm.* l'impression *f*; 1. *fig.* l'empreinte
f; 2. (*сачево и залѣпный*), le cachet; |
 отворень —, cachet volant; 3. (*и съдни-*
чески), le scellé; | удрямъ — на нѣщо,
va. sceller; | който удря —, un scelleur;
 4. (*и fig.*), нащампанъ —, удряне —, le
 sceau et scel; | царски —, les sceaux *m*;
 5. подъ -тъ на мълчането, sous le sceau
 du secret; 6. изново пакъ удрямъ —, *va.*
 réapposer; 7. вторно удряне —, la réappo-
 sition; 8. позане на веты -ты, la sprag-
 gistique; 9. турямъ — съ злато или сѣв-
 бро, *va.* quinter; 10. гужамъ оловны -ты,
va. douaner ou plomber; 11. удрямъ —,
va. marquer; 12. хранителъ на —, un si-
 gillateur; 13. удряне —, la sigillation.
Пещера, *sf.* la grotte, caverne, cavité, combe,
 tanière *f*, autre *m.*
Пещерникъ (*сѣдачъ*), *sm.* un troglodyte.
Пещерчасть, *adj.* caverneux.
Пещникъ (*самунъ t.*), *sm.* un pain.
Пещъ, *sf.* le fourneau, le four; 1. една —
 пѣла, une fournée; 2. голяма —, la four-
 naise; 3. (*за горене варъ*), four à chaux ou
 chauffour; 4. (*за печене*), le sautoir; 5.
 изваждамъ изъ — хлѣбъ, *va.* défourner;
 6. плоскостъ въ —, l'âtre *m*; 7. хвърляне
 судравъ хлѣбъ въ —, l'enfournage *m*; |
 хвърлямъ въ —, *va.* enfourner.
Пивада (*вода съ вино*), *sf. Mar.* le breuvage.
Пивни (*което може са пие*), *adj.* potable.
Пикаликъ, *sm.* l'urinal et urinoir *m*; | (*ку-*
мличка у Парижъ), la vespasienne.
Пикане, *sm.* le pissement; | (*кръвъ*), pisse-
 ment du sang.
Пикая, *vn.* uriner, pisser; | (*често*), pissoter.
Пике (*памученъ платъ*), *sm.* le piqué.
Пикенеоръ (*копиеносецъ*), *sm.* un piquier.
Пикеръ (*ловець съ конъ*), *sm.* un piqueur.
Пикетъ (*игра на книгы, Milit. полемска*
стража), *sm.* le piquet; | една партида —,
 un cent de piquet.
Пикла, *sf.* une ivrognesse.
Пикльвица, *s.* pisseur, euse; insolent, ente;
 un ripailleur; | *por.* riboteur, euse.
Пикльвъ, *adj.* ivrogne.

Пиклію, *ла*, *s.* pisseur, euse; un ivrogne, soûlard, débouché, un sac à vin, un malheureux.

Пиклякъ, *sm.* plante, l'hémérocale *f.*

Пикнегонително срѣдство, *sm.* Méd. diurétique, hydragogue, *adj.* *m.*

Пикникъ (*почертване съ сладко*), *sm.* le pique-nique.

Пико, *sm.* la cible, le cochonnet; 1. (*у игра на* —), la quille; 2. хвърлям на — съ мыша (*съ сая т.*), *va.* quiller; 3. всичкитѣ — ка, le quillier.

Пикообразенъ, *adj.* conique.

Пикотва пжета, *sf.* le quillier.

Пикочъ т и -кня, *f.* l'urine *f.* l'eau *f.*; 1. (*у животни*), le pissat; 2. заприщане —, Méd. l'ischurie *f.*; || **отъ** —, ischurétique, *adj.*; 3. капене —, Méd. ténésie visual *m.*; 4. млогоущане —, Méd. le diurèse.

Пикочнина (*пикочно вещество*), *sf.* Chim. l'urée *f.*

Пикочастъ, *adj.* urineux.

Пикоченъ и -княнъ, *adj.* Méd. urinaire.

— **кавалъ** (*пиклото*), *sm.* Anat. l'urètre et urèthre; || **ка** —, Anat. urétral, *adj.*

Пикочна кисѣлина, *sf.* Chim. acide urique *m.* — **отайка**, *sf.* Méd. l'hyposiase *f.*

— **трѣва**, *sf.* plante, l'hermole ou turquette *f.*

Пикочкисѣла соль, *sf.* Chim. l'urate *m.*

Пикочотеченъ, *adj.* diabétique.

Пикочотечникъ, *sm.* Anat. l'urètre *m.*

Пикъ (*въ пикетна игра*), *sm.* le pic.

Пикъ (*на книги*), *sf.* pl. le pique.

Пила, *sf.* la lime, la tranche; 1. *глуха* —, lime sourde; 2. *ситнозѣба* —, lime douce; 3. *рыба* —, *sf.* poisson, la scie

Пилавъ (*гозба*), *sm.* *t.* le pilau et pilaf.

Пилатс (*за животни*), *v. imp.* ils mettent bas.

Пилачъ, *sm.* un liseur.

Пиле, *sm.* l'oiseau *m.* le poulet; 1. (*младо*), le colut; 2. (*name*), le caneton; 3. (*прѣвилецъ*), le cailleteau.

Пиллерсъ (*подпорка*), *sm.* Mar. l'épontille *f.*; || **турамъ -рѣы**, *va.* épontiller.

Пилене (*у прахъ отъ* —), *sm.* la limure.

Пиленце, *sm. dim.* l'oisillon et oiselet *m.*; 1. (*отъ кокошка*), le poussin; 2. (*у пилцы*), le petit; 3. (*душица*), ma poulette.

Пилецъ (*у грабливъ*), *sm.* l'oiseau *m.*; 1. *Astr.* l'Atair *m.*; 2. *райски* —, oiseau de paradis; 3. (*що побужда други да пльятъ*), le bout-en-train; 4. (*невреденъ за ловене*), oiseau tripier; 5. (*безъ крака и клювъ*), *Blas.* la merlette; 6. *pl.* -лцы, le vol; 7. (*дрѣвны*), *fat.* la volante; 8. *насочевамъ или лова* —, *va.* oiseler; 9. *ловъ* — съ свѣщъ, *Vén.* la fouée; 10. *учене на ловны* —, la fauconnerie.

Пилешка шия, *sf.* plante, le renouée.

Пилешки оцаръ, *sm.* *H. nat.* les passe-reaux *m.*

Пилешко мѣтко, *sm.* plante, l'ornithogale *m.*

Пилегримъ, *ка* (*хажія т.*), *s.* pèlerin, in-

Пилонъ (*видъ порталя*), *sm.* Arché. le pylône. [cie *f.*

Пилдегадане, *sm.* l'ornithomanie et man-— **ловство и -вждство**, *sr.* l'oisellerie *f.*; || **описане на** —, l'avicéptologie *f.*

— **ловець**, *sm.* un oiseleur. [oiselier.

Пилчаръ (*продавачъ на пилцы*), *sm.* un Pилчникъ, *sm.* la volière.

Пилякъ, *sm.* oiseau, l'épervier *m.*; || (*мжжи*), laneret; || (*женски*), lanier. [lastre.

Пилястра (*четвъртитъ стѣлъ*), *sf.* le pилъ, *va.* limer.

Пингвинъ, *sm.* oiseau, le manchot.

Пиндарически, *adj.* pindarique.

Пинка (*морска ладія*), *sf.* la pinasse; || **тварна** —, la pinque. [pinte.

Пинта (*гърчакъ*, *мѣрка за вино*), *sf.* la Pинпамъ, *va.* tâter, palper, toucher, patiner.

Пипане, *sm.* le tact, la tactiion, le toucher, atouchement *m.* patinage *m.*; 1. (*у ница*), le tâtonnement; 2. **свѣцане** —, la tactilité; 3. **ходя съ -ница**, *vr.* tâtonner; 4. **съ -ница**, *adv.* à tâtons.

Пипателенъ, *adj.* tactuel.

Пипателностъ, *sf.* la tangibilité.

Пипачъ или Пипникъ, *sm.* un patineur.

Пипе, *sm. fig.* l'intelligence *f.*

Пиперакъ, *sm.* le poivrier.

Пиперница, *sf.* la poivrière.

Пипероѣдецъ, *sm.* oiseau, le toucan.

Пиперуга, *sf.* le papillon. [lonacé.

Пиперуженъ, *adj.* Bot. papillonacé ou pil-

Пиперъ, *sm.* le poivre; 1. **черъ** —, poivre de Guinée; 2. —, *plante*, le passerage; 3. (**черъ**), arbrisseau, le poivrier; 4. **нива посѣяна съ** —, la poivrière; 5. **ситно стучканъ** —, la mignonette; 6. **соусъ съ** —, la poivrade; 7. **посыпвамъ или турямъ** —, *va.* poivrer.

Пиперява каша, *sf.* la pimentade.

Пипешкомъ (*съ тѣлмината*), *adv.* *fat.* à l'aveuglette.

Пипка (*у пилцы*), *sf.* la pépie.

Пипливъ, *adj.* tactile, tangible.

Пиратъ (*морски разбойникъ*), *sm.* un forban.

Пирогъ (*байдара или чирникъ у дивацы*), *sf.* la pirogue.

Пирамидъ, *sf.* la pyramide; — **денъ**, de pyramide; || (*отъ оржжія*), *Milit.* le faisceau; || **става** —, *v. imp.* le pyramide.

Пирамидаленъ, *adj.* pyramidal.

Пирамидка, *sf.* Bot. le thyrse.

Пирей, *sm.* plante, la mille-fleurs.

Пиринейска сърна, *sf.* mamm. l'isard et i-ard *m.*

Пиринейски мраморъ, *sm.* le sérancolin.

Пирическо хоро, *sm.* pyrrique et danse —, *sf.*

Пиростія, *sf.* le trépied.
Пиротехнически, *adj.* pyrotechnique.
Пиротехнія (*наука за дѣйствиа на огнь-тъ*), *sf.* la pyrotechnie.
Пиротфоръ (*самозапалително вещество*), *sm.* le pyrophone. [pyrrhique].
Пиррихий (*стѣлъ съ стигъ, v v*), *sm.* le Pyrrhonien.
Пирроникъ скептикъ, *sm.* un pyrrhonien.
Пирронисмъ, *sm.* le pyrrhonisme.
Пирронически, *adj.* pyrrhonien.
Пируеть (*завъртаване на играене хоро*), *sm.* la pirouette.
Писакъ, *sm.* le cri; || съ — и врсакъ, *adv.* en tumulte; || съ — и врсакъ, à cor et à cri.
Писалка (*у в. в.*), *sf.* le style (*воуз Желъзно перо*).
Писало (*стимль, начинъ изговаряне*), *sm.* le style, le genre, le ton, la diction, l'élocution *f*; 1. *fig.* le pinceau, la touche; 2. хубаво —, le stylisme; 3. (*хубавина на писмо*), la main; 4. изваждане —, le fac-simile; 5. изобразяване —, *va.* fac-similer; 6. (*на излъзлитъ отъ Франца Калвинисты*), style réfugié.
Писамце, *sm.* le cédule.
Писане, *sm.* l'écriture *f*, la lettre, le livre, la paraphrase; 1. священо —, écriture sainte; 2. бой съ —, guerre de plume; 3. начинъ —, *fig.* la plume; 4. потрѣбнитъ за —, l'écritoire *f*; 5. училникъ за —, un écrivain; 6. сандяче за потрѣбнитъ ради —, la papeterie.
Писаното (*описаното*), *sm.* l'écrit *m*, la destination, la fatalité. [clericat].
Писарски чинъ (*при писки Дворъ*), *sm.* le писарство, *sm.* tenue de livres, *f*.
Писаръ и -сець, *sm.* un clerc; || (*при врата*), une consigne; || (*на теверу*), *Com.* teneur de livres, *m*.
Писачъ, *sm.* un scribe, homme de plume *m*; || (*съ писка канцеларія*), un scribeur.
Пискунче, *sm.* le siflet, le flûteau, anche *f*.
Пискунь, *sm.* la pratique. [courrier].
Писма, *sm. pl.* les dépêches *f*; || *Com.* le Писменна заповѣдъ, *sf.* le mandement.
Писмено, *adv.* par écrit.
 — задължене, *sm.* l'écrit *m*.
 — сандяче, *sm.* l'étudiale *f*.
 — свидѣтелство, *sm.* l'attestation *f*.
 — увѣрене, *sm.* la certification. [хивы].
Писменны документи, *sm. pl.* (*воуз Ар-дѣла*), *sm. pl.* les écritures *f*, l'étude *f*.
 — потрѣбности, *sf. pl.* fournitures de bureau, *f*.
Писменъ, *adj.* épistolaire, graphique.
 — видъ, *sm.* la reconnaissance, assignation *f*.
 — маршрутъ, *sm.* feuille de route, *f*.
Писмо, *sm.* la lettre, écriture, épître *f*, missive et lettre — *f*, main *f*; 1. (*съ изобразенеа*),

écriture en nébus; 2. оставено на страна — отъ неамиране чие е, lettre au rebut; 3. (*на киражія съ кола*), lettre de voiture; 4. молително — (*къмъ Господаръ*), l'adresse *f*; 5. съчинител на —, un épistolaire; || (*у в. в.*), un épistographe; 6. отговарямъ на —, *va.* récrire.
Писмоводачъ, *sm.* un secrétaire.
Писмовникъ, *sm.* le secrétaire.
Писмоносецъ, *sm.* un facteur de la poste, un piéton.
Писмохранителъ, *sm.* un archiviste.
Писпогъ, *sm.* Mar. l'ourse *f*.
Пистене, *sm.* l'épargne *f*, le ménage.
Пистителенъ, *adj.* économe, économique; || *fig.* avare *de*.
Пистителностъ, *sf.* l'économie *f*.
Пистовенъ, *adj.* ménager, épargnant, spéculateur; || (*бѣко*), *fat.* regardant.
Пистоля (*жълтица, 90 гроша*), *sf.* la pistole.
Пистъ! *interj.* st, st.
Пистя, *va.* ménager, épargner, marchander; || (*пистовенъ сѣмъ*), *vn.* économiser.
Пита (*злѣбъ*), *sf.* un pain.
Питагорова система, *sf.* le pythagorisme.
Питагорически, *adj.* pythagorien.
Питагорствъ, *sm.* un pythagorien.
Питка (*съ сырене*), *sf.* le raton; || (*наидилче т.*), le ramequin.
Питие, *sm.* la boire, la boisson, breuvage *m*, bibition, liqueur *f*, rafraîchissements *m*; || *Méd.* le liquide.
Пихта, *sf.* arbre, l'épicéa ou épicia *m*.
Пихтия, *sf.* le caillot; 1. *Chim.* le coagulum; 2. (*сладко*), gellée végétale *f*; 3. рыба на —, l'aspie *m*; 4. (*пача отъ свинска глава*), fromage de cochon, *m*.
Пичъ, *sm.* un bâtard; || *fig.* excrément de la nature, *m*. [pénis].
Пишка и -шлокъ, *m.* la verge; || *Anat.* le Пишло, *sm.* Anat. l'urètre et urèthre *m*.
Пишлоче (*на выме у животны*), *sm.* la tette; || (*на стрѣкъ*), *Bot.* le stigmaté.
Пишжъ, *va.* écrire; 1. *fat.* mettre du noir sur du blanc; 2. (*заблѣжванеа по крайщата на писмо*), apostiller; 3. (*изново*), récrire; 4. (*млого*), *fat.* rôler; 5. (*млого и лошаво*), *fat.* écrivailier; 6. (*плещъ хартии*), paperasser; 7. (*правилно рѣчь*), orthographe; 8. (*съ своя ржка*), olographe; 9. (*най-хубаво*), buriner; 10. (*съ цвѣтила*), peindre; 11. страсть да пишешкой, la scribomanie; 12. страстенъ желатель да пише, un scribomane.
Пичене, *sm.* la susuration et -surement *m*; || (*съ ушитѣ*), tintement d'oreilles, *m*; || *fat.* le tintouin.
Пици, *v. imp.* il grésillonne; 1. (*вѣтърь-тъ*), il s'entonne; 2. (*съ ушитѣ*), il tinte; 3. *pl.* пицять (*за ерибицы*), ils cacabent;

4. (за мышки), ils guirent; 5. (за пилета), ils piaulent; 6. (за уши), il cornent.
- Пицидѣлка**, *sf.* la canne.
- Пицителенъ** (за гласъ), *adj.* guiorant.
- Пициловъ**, *adj.* strident.
- Пищоварница**, *sf.* l'arquebuserie *f.*
- Пищоваръ**, *sm.* un arquebusier.
- Пищовъ**, *sm.* le pistolet, arquebuse *f.*; 1. (съ кукичка), arquebuse à croc; 2. (съ тръкалце), arquebuse à rouet; 3. кобуръ —, pistolet d'arçon *m.*
- Пицѣлка**, *sf.* le coureaillet; 1. (костъ съ мозакъ), le savouret; 2. (и кракъ на конь), *Vétér.* le canon; 3. лакетна по-тъяка —, *Anat.* le radius; 4. по-мадката — на човѣшки кракъ, *Anat.* le péroné; | на —, péronier et péronien, *adj.*; 5. примамвамъ пилци съ —, *va.* *Vén.* frouer; | примамване пилци съ —, le frouement.
- Пианино** (вертикално фортепиано), *sm.* le piano.
- Пиано**, *adv.* *Mus.* piano. [la piécette.
- Пиастриче** (дрѣвна пара съ Испанія), *sm.*
- Пиастръ** (монета, 20 гроша), *sm.* la piastre.
- Пиене**, *sm.* le boire, la boisson, le breuvage; | за — вино, vin en boite.
- Пиенецъ**, *неца*, *s.* bouever, euse; un ivrogne, sôillard, sac à vin, homme ou corps aviné, *m.*; | *fat.* un biberon.
- Пиеца**, *sf.* la pièce; 1. (за нѣколко гласа), *Mus.* morceau d'ensemble *m.*; 2. (за инструментъ съ клавиши), *Mus.* la toccate; 3. (на четири рѣцѣ), morceau à quatre mains, *m.*
- Пиетизмъ** (секта), *sm.* le piétisme.
- Пиетистъ**, *ка*, *sc.* piétiste.
- Пинтика** (стихотворна наука), *sf.* la poétique.
- Пioneer** (търкопачъ), *sm.* Milit. un pionnier.
- Пивница**, *sf.* la sangsue, la trompe.
- Пия**, *va.* boire, s'abreuver, prendre; 1. *fat.* fûter; 2. *pop.* grenouiller, lamper; 3. (вино), *pop.* humecter le lampas; 4. (съ загъртвна рѣка), *fat.* porter une brinde; 5. (на изливъ безъ да докача жумитѣ си), boire à la régalaide; 6. (млого), *fig.* bien entonner; 7. ъмъ и —, *vn.* *fat.* faire saouisse; 8. пие ми са, j'ai soif; 9. пийналъ сѣмъ малко, être en pointe de vin; 10. (титюня), fumer; 11. който пие титюня, un fumeur.
- Пиянство**, *sm.* la boisson, bibacité, ébriété *f.*; | *pop.* la ribote.
- Пиянствувамъ**, *vn.* bachanaliser, ne pas avoir la périe; | *pop.* godailler.
- Пиянь**, *adj.* ivre, sôdl, pris de vin; 1. мрътавъ —, ivre mort; 2. напоивамъ до —, *va.* sôdler; 3. (или развратенъ солдажиямъ), *fat.* un soudrille; 4. полвина —, gris, *adj.*; 5. бывамъ —, *vn.* *fat.* être dans les vignes *f.*; 6. състояние на —, l'ébriété *f.*
- Пияца**, *sf.* le bazar.
- Плавамъ или Плувамъ**, *vn.* nager, voguer; 1. *Mar.* courir; 2. (надъ водата), nager entre deux eaux; 3. (на грѣбъ-тъ си), faire la planche; 4. (заедно), *Mar.* naviguer de conserve; 5. (ходя или вървя съ ладія по море или по рѣка), naviguer; 6. (край нѣщо), raser; 7. (по море), *Mar.* sillonner; 8. (или отварямъ платната), *Mar.* cingler.
- Плаване или Плуване**, *sm.* la nage; 1. *Mar.* le sillage; 2. (вървещъ на ладія), la route; 3. (около море край брѣгове), *Géogr.* le périphe; 4. (по море), voyage sur mer; 5. (нагвърлени дърва), flotte à bûche perdue, *f.* [toire *f.*
- Плавателенъ мѣхуръ**, *sm.* vessie nata-
- Плавателна кожница** (у пилецъ), *sf.* *N. nat.* la palmure.
- къртуна (или друго), *sf.* la pagueoire.
- Плавателно крылце** (на рыба), *sm.* la pagueoire.
- Плавачъ или Плувачъ** (околоврѣстъ събѣтъ-тъ), *sm.* un circumnavigateur.
- Плавене**, *sm.* la liquation ou ressuage.
- Плавейникъ**, *sm.* *Métall.* le lavoir.
- Плавникова кисѣлнна**, *sf.* *Chim.* acide fluorique *m.*
- Плавникисѣла соль**, *sf.* *Chim.* le fluaté.
- Плавикъ** (камыкъ), *sm.* le spalt; —ковъ, de spalt; | *Minér.* spath fluor *m.*
- Плавилно корыто**, *sm.* le scorificateoir.
- Правя**, *va.* *Métall.* liquater.
- Плагаленъ тонъ**, *sm.* *Mus.* mode plagal *m.*
- Пладненъ**, *adj.* méridional, sud.
- Пладненска почивка**, *sf.* la sieste.
- Пладнувамъ**, *vn.* colationner, goûter.
- Пладнуване**, *sm.* le goûter, la colation.
- Пладня**, *sf.* le midi, le sud; 1. la colation, le goûter; 2. двамаесетъ часа на —, le midi; 3. на единъ часъ слѣдъ —, entre midi et une heure; 4. по —, de relevée; 5. прѣди —, avant midi; 6. слѣдъ —, après midi; 7. срѣдъ —, en plein midi, en plein jour.
- Плакнене и -кнване**, *sm.* le rinçage, le gargarisme; | (за уста), *Méd.* le collutoire.
- Плакня**, *va.* rincer, laver, débarbouiller, bal-lotter; | (зърлото си), *vr.* gargariser et se —, *vr.*
- Пламакъ и -мыкъ**, *sm.* la flamme, le feu; 1. *fig.* le brandon, la flamme; 2. прѣкарвамъ прѣвъ —, *va.* flamber; 3. който гори безъ —, aphlogistique, *adj.*
- Пламеникъ**, *sm.* plante, le phlox ou phlose.
- Пламенувамъ**, *vn.* s'enflammer de, renflammer, brûler de, attiser.
- Пламентливъ**, *adj.* flambant, flamboyant.
- Пламти**, *vn.* flamber; | ламти, *v. imp.* il flamboie.

Планета (*подвижна звезда*), *sf.* la planète.

— Венера, *sf.* étoile du berger, *f.*

Планетень, *adj. Astr.* planétaire; || -тнякъ, *sm.* le planétaire.

— пжть (*орбита f*), *sm.* la sphère.

Планиметрически, *adj.* planimétrique.

Планиметрия (*плосколѣпіе*), *sf. Géom.* la planimétrie.

Планина, *sf.* le mont, la montagne; 1. Венераина —, *Anat.* mont de Venus; 2. ледяна —, montagne de glace; 3. малка — въ Америка, le morne; 4. искарване добытъкъ на —, la transhumance; 5. паскъ на — стадо, *va.* transhumer; 6. което пасе на —, transhumant, *adj.*; 7. което расте на —, *H. nat.* montain; *adj.*; 8. планины Алпы, *pl.* les Monts; 9. редъ бърда —, chaînes de montagnes; 10. влачителны — (*отъ ледъ*), montagnes russes; 11. оброчамъ златны —, *va.* promettre monts et merveilles.

Планиннеть, *adj.* montueux.

Планиница или Калина, *sf.* arbrisseau, le groseillier; || (*малка*), le groseillon.

Планиници (*плодъ*), *sf. pl.* la groseille.

Планичка, *sf.* le monticule.

Планинокаменни оцирѣ, *sm. Géol.* la roche.

Планинска врябка, *sf. oiseau*, le friquet.

— зеленна, *sf.* la chrysocolle.

— лисница, *sf. tamm.* l'isatis *m.*

— настеля (*формація*), *sf. Géol.* le terrain et terrain.

— чешулка, *sf. plante*, le séséli.

— чичудига, *sf. oiseau*, la calandre.

Планински, *adj.* montagneux, montagnard.

— връхъ, *sm. Géol.* la fagne. [pétrole, *f.*

Планинско масло (*нефтъ*), *sm.* huile de

— равнище, *sm. C'éogr.* le plateau.

— растение, *sm. Bot.* plante alpine *f.*

Планински могили, *sf. pl.* la croupe.

— шийни (*на Алпы*), *sf. pl.* la gamasse;

|| слазямъ отъ планина съ —, *vn.* ramasser; || возачъ съ — по снѣговиты планины, un ramasseur. [rière.

Планисфера (*валлокарта*), *sf.* le plani-

планчеръ, *sm. Mar.* le tableau.

Планширъ, *sm. Mar.* le plat-bord.

Планъ, *sm.* le plan, le projet, tracé, dessein, système *m.*, ligne *f.*; || *fig.* le calcul, cadre, canavas *m.*; || *Archit.* élévation *f.*

Пластинка (*искалжително искусство*), *sf.* la plastique et art —, *sf.*

Пластически, *adj.* plastique; || *Phys.* architectonique.

Пластче (*облаче на око*), *sm.* la nubécule.

Пластчирненъ, *adj. Pharm.* emplastique.

Пастырь, *sm.* l'emplâtre *m.*; 1. прилѣпяване —, *Chir.* l'emplâtration *f.*; 2. прѣчка — или друго, *Pharm.* le magdaléon; 3. раклица за —ри, *Pharm.* l'emplâtrier *m.*

Пласть, *sm.* la filasse; 1. (*у конь*), l'épi *m.*; 2. съ — на чело (*за куче*), épié, *adj.*; 3. (*покосено сѣно*), l'andain *m.*; 4. (*хартиа, у подвезарь*), la battée.

Плата, *sf.* la retribution, le traitement, le retour, les émoulements *m.*, les appointements *m.*; 1. (*лифе t.*), l'honoraire *m.*; 2. (*цѣнене, главене, жакъ t.*), le salaire, la solde, les gages *m.*; 3. (*ради паша*), le parcours; 4. (*за прѣминуване*), le bachotage; 5. (*за работа*), le loyer; || (*у плащането ѝ*), la paye et paie; 6. (*на матрозы*), *Mar.* le maréage; 7. прибавка на — и нейный прѣимникъ, la 'haute-paye; 8. давамъ —, *va.* rétribuer; 9. обдържамъ съ —, *va.* solder; || (*войска*), solder; 10. плащамъ —, *va.* payer; 11. съ по-гольма —, *Milit.* appointé, *adj.*; 12. какъ —, *adv.* *Com.* par contre.

Платанце, *sm.* la touaille.

Платень, *adj.* soldé.

Платены, *sf. pl. Com.* le découvert.

Платеъ, *s.* payeur, euse; le payant, la paye et paie. [le gardon.

Платка, *sf.* poisson, la vaudoise ou dard.

Платина (*металъ*), *sf.* le platine; -ненъ, de platine; || гъбаста —, éponge de platine.

Плативъ (*да са плати*), *adj.* payable; || (*за билетъ*), payant.

Платиотъ, *sm. Mar.* le couvre-lumière.

Платна (*у вѣтрна воденица*), *sm. pl.* les toiles; 1. (*на ладія*), la voile, toile à voiles; || (*у направата имъ*), coll. la voilure; 2. дължина на —та, *Mar.* la chute; 3. издвигамъ —та (*трѣгнувамъ*), *va.* faire voile; 4. распрѣгамъ —та (*плавамъ*), *va.* mettre à la voile; 5. распрѣгамъ вѣчкитъ —, *va.* faire force de voile; 6. съ —, *Mar.* voilé, *adj.*; 7. безъ — и вѣжа, en pantenne; 8. съ всевъзможны —, à toc de voiles; 9. правяне — за ладія, la voilerie; || (*малкы*), la voilette; 10. прѣнасямъ — на друга страна, *va.* muder; 11. събирамъ —та, *va.* désappareiler; 12. съдырамъ —, *va.* éventrer; 13. свиване —, le ferlage; 14. свивамъ и завързвамъ —та, *va.* ferler; 15. търговия съ —, la toilerie; || (*у положъ за тѣхъ*), la lingerie; 16. търговия съ тънки —, la mulquinerie; || тѣкачъ на —, un mulquiner.

Платнаръ, *ка, s.* linger, ère; un caleçonier; || (*за ладія*), *Mar.* un voilier.

Платникъ (*човалъ t.*), *sm.* le sac, la poche; || (*за пепель*), le charrier.

Платнице (*ширина на платъ*), *sm.* la laire, le lé; || *Mar.* la ferze; || полу —, demilé *m.*

Платно, *sm.* la toile; 1. (*отъ коприна и вълна*), alépine *f.*; 2. (*накичване за прѣстолъ*), le surtout; 3. (*натопено съ растопена мазъ*), *Pharm.* le sparadrap;

4. залѣпямъ върху ново — картина, *va.* gen-touiller; 5. намазевамъ на —, *va.* entoiler.
- Платношъвачка**, *sf.* une lingère.
- Платнянка** (*пачава т. за пълмене пушка*), *sf.* Milit. la bourge; || турямъ — въ пушка, *va.* bourrer; || изваждамъ — отъ оржжѣ, *va.* débougrer.
- Платняно гергяло**, *sn.* la bâche.
- Платнянъ**, *adj.* Mar. vélique.
- Платоникъ**, *sm.* un platonicien.
- Платонически**, *adj.* platonicien, platonique.
- Платоново учене** (*платонисмъ*), *sn.* le platonisme.
- Платъ**, *sm.* l'étoffe *f.*, le tissu, le compartiment, la matière; 1. (*отъ примкы*), toile de crin, *f.*; 2. (*на пръчки, на бръзъи*), étoffe vergée; 3. зашиване — съ —, Mar. bordage à clin, *m.*; 4. употребявамъ — колкото е потребно на нѣщо, *va.* étoffer.
- Платформа**, *sf.* Milit. la plate-forme; 1. (*за желъзънъ пѣтъ*), le truck; 2. (*въ носова часть на галера*), la rambade *et* -barde; 3. (*за поставенѣ топове*), Milit. le tabloin.
- Плауново сѣме**, *sn.* soufre végétal *m.*
- Плафонъ**, *sm.* le plafond. [effraie.]
- Плаха кукумѣвка**, *sf.* oiseau, la fresaie *ou* Плахо, *adv.* accortement.
- Плахость**, *sf.* la timidité.
- Плахъ**, *adj.* peureux, timide, poltron. — конь, *sm.* cheval écouteux *m.*
- Плачевенъ**, *adj.* déplorable, lamentable, lugubre; -вно, -ment; || *fig.* funèbre.
- Плачене**, *sn.* le sanglot.
- Плачливъ** (*който плачи*), *adj.* pleurant. — човѣкъ, *sm.* s. pleureur, pleureux, pialeur *et* pialeux, *euse*; || *fam.* un pleurard.
- Плачь**, *sm.* la lamentation, le 'hurlement; || Иереминъ — (*у Библия*), les lamentations de Jérémie.
- Плажъ**, *vn.* pleurer, sangloter, 'hurler, se plaindre; 1. *fig.* piauler; 2. (*за*), lamenter *et* se lamenter sur, pleurer; 3. (*притворно*), *fam.* pleurnicher; 4. (*когато и да щж*), avoir le don des larmes; 5. плачи (*за поръзана лоза*), *v. imp.* il pleure.
- Плашене**, *sn.* la menace, intimidation *f.*; || (*съ черковно проклинане*), aggrave *f.*
- Плашило**, *sn.* l'épouvantail *m.*, un intimidateur.
- Плашителенъ**, *adj.* imminent
- Плашително оржжѣ**, *sm.* le porte-respect. — състояние, *sn.* l'imminence *f.*
- Плашкотенъ матрозъ**, *sm.* un chalandaeu.
- Плашкотъ**, *sm.* Mar. l'allège *f.*, le chalan, le ponton. [(*voyez* Плахъ).]
- Плашливъ**, *adj.* craintif; -во, -ivement;
- Плашжъ**, *va.* menacer, épouvanter, intimider, terrifier, rebuter, imposer; || -са, *vr.* s'intimider, s'effrayer, s'effaroucher, avoir peur *de*; || който плаши, menaçant, *adj.*
- Плащамъ**, *va.* payer, acquitter, compter, financer, satisfaire; 1. (*съ иштата монета*), payer de retour; || *fig.* user de représailles *f.*; 2. (*много или твърдъ скжно*), surpayer; 3. (*за нѣкого*), défrayer; 4. (*на прѣдъ на пощата*), affranchir; 5. (*панъ*), rembourser.
- Плащане**, *sn.* le payement *et* paiement, remboursement, acquittement *m.*; 1. (*ради нечѣне жлъбъ*), le fournage; 2. (*за бдене*), *fam.* le défrai; 3. отлагане на -то, l'atermoïement *m.*
- Плащатникъ**, *sm.* татм. la chlamyphore.
- Плащеница**, *sf.* le saint suaire, le sindon.
- Плащливъ**, *adj.* acquitable.
- Плаяды** (*кокошка или седемвъздіе*), *sf.* *pl.* Astr. les Pléiades *ou* la -de céleste.
- Племе**, *sn.* la tribu, peuplade, race, nation, maison, naissance, lignée *f.*; || *fig. fam.* couvée *f.*
- Плена** (*на желъзо*), *sf.* la fente; 1. (*въ металлы*), la raille; 2. (*на стомана*), la cendrure; 3. (*въ ялмазъ*), la glace.
- Пленявъ** (*за металлы*), *adj.* pailleux; || (*за ялмазъ*), glaceux. [nasme.]
- Плеоназмъ** (*поатарий рѣчи*), *sm.* le pléon-
- Плерезы** (*траурны нашивки*), *sf.* *pl.* les pleureuses *f.* [plessimètre.]
- Плесиметръ** (*инструментъ*), *sm.* Méd. le Плетачъ, *ка*, *s.* tricoteur, euse; || (*на столове*), empaillieur, euse.
- Плетена кесія**, *sf.* le bregin. — работа, *sf.* le tricotage; || (*въ ялмена*), ouvrage d'estame, *m.* — стока, *sf.* la bonneterie; || занаятъ на — и търговія съ нея, la bonneterie.
- Плетене**, *sn.* le tricotage.
- Плетеница**, *sf.* la natte, la tresse; || (*коса*), le catogan *et* cadogan.
- Плетенъ платъ**, *sm.* la floche.
- Плетове**, *sm. pl.* le diguement.
- Плетъ**, *sm.* la digue, le barrage, la volette, la claie; 1. *fig.* la barrière; 2. (*отъ връхари*), l'échelier *m.*; 3. (*ради заприщане*), le clayonnage; 4. права —, *va.* diguer.
- Плетжъ** (*оплитамъ*), *va.* tricoter, natter, tresser, glisser; 1. *fig.* filer, tistre; 2. (*рогъзжы, кошове*), ourdir; 3. плетеса, *v. imp.* il se trame.
- Плешевъ**, *adj.* herpétique.
- Плешей**, *sm.* Méd. l'herpès *m.*
- Плещка** (*pl. плещи*), *sf.* l'éclanche *f.*; 1. исклъчевамъ — на конь, *va.* épauler; 2. раненъ на — конь, *Vétér.* égarrotté, *adj.*; 3. ширина на -щитъ, la carrure.
- Плещовница**, *sf.* insecte, le morpion.
- Плещовцъ**, *adj.* carré des épaules.
- Плещенъ**, *adj.* Anat. scapulaire, huméral.
- Плещна кость** (*плещка*), *sf.* Anat. l'humérus *m.*
- Плещникъ**, *sm.* le scapulaire.

Плико (письмо), *sn.* le pli; || при това —, sous ce pli.

Плискать (едно пръскане вода), *sm. fam.* la fluquée; || (отъ клималото), *Mar.* battonnée d'eau, *f.*

Плискамъ, *va.* aiguayer; || *fam.* fluquer; || -са (у водата), *vr. pop.* gargouiller.

Плискане, *sm.* l'irrogation *f.*

Плинтусъ, *sm.* *Archit.* la plinthe.

Плнтко, *adv. Mar.* une batture. [gueule.

— умна извъйна жена, *sf. fam.* une bé-
— уміе, *sn.* la bégueulerie.

Пліе (кльккане въ играяне), *sn.* le plié.

Плодова чарупка, *sf. Bot.* l'induvie *f.*

Плодовитостъ, *sf.* la fécondité, fertilité, fécondance *f.*

Плодовитъ, *adj.* fertile, fécond, fructueux, réondant, luxuriant, riche; || *Méd.* prolifique; || бива — (за прѣдмѣтъ), *v. imp.* il prête.

Плодороденъ, *adj.* fertile, fructifère, fécond, productif; || права —дно, *va.* fertiliser, féconder; || което не можемъ направи —дно, infertilisable, *adj.*

Плодородіе, *sm.* la fertilité, la fécondité.

Плодородна земя, *sf. fig.* terre de promesse ou terre promise *f.*

Плодотворенъ, *adj.* fécondant et fécondateur.

Плодотворность, *sf.* la fécondance.

Плодоѣдливъ, *adj.* frugivore.

Плодъ (и отъ снага и *fig.*), *sm.* le fruit; 1. (бабино дѣте), les secondines *f.*; || *Méd.* arrière-faît *m.*; || *Anat.* la placenta; 2. челото на —, *Bot.* le réceptacle; 3. връзване —дове, *Bot.* la pouvre, l'ovaire *m.*; 4. задържане —дове на корень—тъ, la saisie-brandon.

Плодътса, *v. imp.* ils se peuplent.

Плоска ладія, *sf.* la toue. [teure.

— часть (на прѣходъ), *sf. Metall.* la platinisation, *f.*

Плоскарски станъ, *sm.* l'aplatissoir *m.*

Плоско, *adv.* à plat, rondement.

— джняста ладія (въ Холандія), *sf.* le samogesch.

— джнясто свѣщичче, *sn.* l'accon *m.*

— носъ, *adj. s.* camard, rde; un camus.

— кракъ пилецъ, *sm. H. nat.* palmipède, *adj. m.*

Плоскость, *sf.* le plat, esplanade *f.* pan, plan *m.*; 1. *Geom.* la face, l'aire *f.*; 2. (на камыкъ), le ranneau; 3. (на морска лопата), la pale.

Плоскъ, *adj.* plat, plain, égal, écrasé; || *Geom.* plan; || (за пилешки крака), *H. nat.* palmé.

— покрывъ, *sm.* la plate-forme; || (на клѣца), *Archit.* l'argamasse *f.*

Плотница, *sf. poisson.* le tétard.

Плоча, *sf.* la plaque, le carreau, table, tablette *f.*; 1. (сравирована), la planche; 2.

(камыкъ), la cadette; || настиламъ съ —чи улица, *va.* cadetter; 3. (шиферъ камыкъ), *Minér.* le schiste; 4. (прѣдъ соба), le foyer; 5. (за растриване цѣптила), le marbre; 6. изваждамъ —чи отъ стая, *va.* décarreler; 7. настиламъ съ —чи или съ тулы, *va.* carreler; 8. настилане съ —чи, le carrelage.

Плочень и —часть, *adj.* lameleux et lamellé.

Плочасть, *adj.* schisteux; || *Minér.* scissile.

Плувамъ и —внувамъ, *vn.* flotter, surmonter;

1. (отгорѣ), surnager; 2. направлямъ да плувне ладія отъ калъ-та, *va. Mar.* garfouer; 3. пущамъ дърва да плувать, *va.* faire flotter; 4. плувнува, *v. imp. Mar.* il déchoue (voyez Плувамъ).

Плаване и Искуство —, *sm.* la natation; || училища за —, école de natation; || (за рыба), le nagement.

Плувачъ, *ка. s.* nageur, euse.

Плувна бѣлѣжка, *sf. Mar.* l'amarque *f.*

Плувнать, *adj.* flottant.

Плувнуване (сметане ладія отъ калъ), *sn.* le garfouage.

Плугъ (съ много рала), *sm. Agric.* le rayonneur.

Плуженъ процѣпъ, *sm.* le sep.

Плузгавъ, *adj.* glissant, lubrifique; || (отъ дѣтѣ страни), en dos d'ân; || права —, *va.* lubrifier.

Плузгамса, *vr.* glisser, couler.

Плузгане, *sm.* le glissement, le glissé.

Плузгъ (на спускаемна шиймѣ), *sm. Mar.* la coquette.

Плузноване, *sn.* le trébuchement.

Плузнувамса, *vr.* trébucher; || (за кракъ), vainquer.

Плумерія (цървель ясминъ), *sf. arbuste,* le frangipanier.

Плута (салъ т), *sf.* le flot, le bac; 1. (отъ борове), la drome; 2. (дърва по рѣка), train de bois, *m.*; 3. (за калафатъ), *Mar.* gas de carène, *m.*; 4. (кестете по вода), la brelle; 5. (ладія), la trailla; 6. (за прѣкарване конь), le passe-cheval; 7. (и несъсрзана —, *Mar.* потрібна — при ступване ладія), le radeau; 8. (и прѣпрѣкарване —ты), le flottage.

Плутаръ (салжия), *sm.* un flotteur.

Плутна рѣка, *sf.* rivière flottable *f.*

Плутны дърва, *sn. pl.* bois flotté *m.*

Плутонически, *adj. Géol.* plutonique et plutonien.

Плушкове (видъ монета), *sm. pl.* le sauris et coris.

Плушковъ, *sm.* mollusque, l'escargot *m.* limaçon et colimaçon *m.*; 1. (зълски), le buccin; 2. (съ узо), *Anat.* le limaçon; 3. градинка за —кове, l'escargotière *f.*

Пълень, *adj.* plein, intégral, complet, ample,

- parfait, rebondi, adéquat, cousu de; 1. *fig.* gros de, dodu; 2. (съ *еръхъ*), comble; 3. (подъ *грѣбло*, за *мѣрка*), gas; 4. (до *джга*), plein comme un oeuf; 5. съвсѣмъ — лно, *adv.* complètement; 6. бывамъ — отъ, *vn. fig.* respirer.
- Пълень брой**, *sm.* le complet.
- гърчакъ, *sm.* une l'aiguillée.
- приходъ (*на духовно мѣсто*), *sm.* la réplétion. [*pot.*]
- Пълакъ**, *sm.* oiseau, la sittelle ou torche.
- Пълачъ** (както *зжмя*), *sm.* *N. nat.* serpiginieux, *adj.*
- Пълене**, *zn.* le rampement, la reptation.
- Пълителенъ**, *adj.* rampant.
- Пълишкомъ**, *adv.* à plat ventre; || *fam.* à écorche-cul.
- Пъзливо животно** (*гадина*), *sn.* le reptile.
- Пъзливъ** (*който пълзи*), *adj.* reptile.
- Пъзня**, *vn.* tester; || *пъзни* (*за вода*), *v. imp.* elle séjourne. [*fig.*], ramper.
- Пъзя**, *vn.* marcher à quatre pattes; || (*и Пълкове*, *sm. pl.* les troupes *f.*
- Пълковенъ лѣкаръ**, *sm.* *Milit.* aide-major ou chirurgien *m.* [*-elle.*]
- Пълковникъ**, *sm.* un colonel; -виченъ,
- Пълковна училища**, *sf.* école régimentaire *m.*
- Пълководецъ**, *sm.* un capitaine; || (*у в. в.*), un stratège et -tége.
- Пълкъ**, *sm.* le régiment; || раздѣлямъ на две —, *va. Milit.* dédoubler; || съставямъ —, *va.* enrégimenter.
- Пъла воля**, *sf.* les coudées franches *f.*
- каца, *sf.* un marc.
- паница, *sf.* une assiette, une platée.
- свѣщъ (*пълень мѣсечъ*), *sf.* le plein.
- форма, *sf.* grande tenue *f.*
- Пълненъ**, *adj.* massif (*voyez* *Единостаненъ*).
- Пълнливникъ** (*на пушка*), *sm.* un chargeur.
- Пълно**, *adv.* plein; || на —, en entier; || -то, *sn.* le complet, le plein.
- властие, *zn.* l'autorisation *f.*
- властна бѣла хартия (*само съ подписъ*), *voyez* *Бланкетъ*.
- гърне (съ *вино*), *zn. fam.* une lampée.
- корыто, *zn.* une augée.
- кръвенъ, *adj.* pléthorique.
- кръвие, *sm. Méd.* la pléthore. [*itiaire.*]
- мощенъ министръ, *sm.* un plénipotent-
- мощіе, *zn.* plein pouvoir *m.*, le pouvoir, la mission, la procuration, le mandat; || давамъ —, *va.* fonder.
- мощность, *sf. fig.* carte blanche *f.*
- народно събрание, *zn.* cour plénière *f.*
- образенъ, *adj. fam.* bien facé.
- Пълноть**, *sf.* la plénitude, le plein.
- Пълня**, *va.* charger, emplir.
- Плъстаръ**, *sm.* un feutrier.
- Плъсть**, *sm.* le feutre; 1. валямъ или
- правя —, *va.* feutrer; 2. валяне или правяне — тове, le feutrage; 3. майсторъ — тове, un feutrier.
- Плътенъ цвѣтъ**, *sm.* la chair.
- Плъть**, *sf.* la chair; плътеи, de chair.
- Плъхче**, *zn. fam.* le raton.
- Плъхъ**, *sm. татм.* le rat.
- Плъченъ мундиръ**, *sm.* habit d'ordonnance, *m.*
- Плъва**, *sf.* la paille; || (*всякаква*), le feutre et foarge; || връзка —, une gerbée.
- Плъвачъ**, *ка, s.* sarcleur, euse.
- Плъвене**, *zn.* le sarclage.
- Плъвителна дърма**, *sf.* la sarcloir.
- мотыка, *sf.* le boisselon.
- Плъвникъ**, *sm.* le pailler, grenier à foin *m.*, la chaumière; 1. *Agric.* le fenil; 2. (*за снопы*), la grange; 3. пъленъ — съ снопы, une grangée.
- Плъвниче**, *zn.* la chaumine
- Плъвъ**, *va.* sarcler. [*piquant.*]
- Плъвнителенъ**, *adj.* attrayant, prévenant.
- Плъвниленкъ**, *sm.* un saccageur.
- Плъвникъ**, *sm.* un captif.
- Плъвъ**, *sm.* le butin, le pillage, dépouille, captivité, prise *f.*; || (*отъ непристелски пълководецъ*), dépouilles opimes *f.*
- Плъвъж**, *va.* piller, captiver, saccager; || (*плъвъж*), butiner.
- Плъвсенъ**, *sf.* le mois, la moisissure, la chancissure et chanci *m.*, oidium *m.*; 1. *Chim.* l'efflorescence *f.*; 2. (*цвѣтъ на вино*), la fleur; 3. докарвамъ — на нѣщо, *va.* moisir; 4. хващатъ — (*плъвсенлватъ*), *v. imp.* ils chancissent et ils se chancissent.
- Пръсенясало**, *sm.* le mois.
- Пръсенясалъ**, *adj.* mois.
- Пръсенясва**, *v. imp.* il moisit et il se —, il effleurit et il s' —; || пръсенясватъ, *pl.* ils chancissent et ils se chancissent.
- Пръскавостъ**, *sf.* l'empâtement *m.*
- Пръскане**, *zn. fig.* le plâtrage.
- Пръсканица**, *sf. fig.* le plâtrage, le bousillage.
- Пръскавъ** (*за платната*), *v. imp. Mar.* elles fasient et faséient.
- Пръсница** (*шамаръ т.*), *sf.* le soufflet, la claque; 1. *fam.* la calotte, giffle, tape *f.*; 2. *pop.* la talmouse, mornife; *f.*; 3. нѣколко — ници, *fam.* une souffletade; 4. биятъ съ — цы, *vr.* ils se paument; 5. удрямъ — цы, *va.* souffleter; 6. удряне — цы, coup de revers *m.*; 7. удрачъ съ — цы, *sm.* un souffleteur.
- Пръсничка**, *sf.* la tapette.
- Пръснувамъ**, *va.* souffleter; || (*нѣкого*), claquer, colaphiser. [*flac.*]
- Пръсъ!** *interj.* patatras; || — плюсъ! *flac.*
- Пръчка**, *sf.* la capture, la prise; || *fig.* la proie (*voyez* *Плъвъ*).
- Пръщачъ**, *ка, s.* bousilleur, euse.
- Пръщене** (*ржѣвъ*), *zn.* battement de mains, *m.*; || (*крыла*), battement d'ailes, *m.*

Плъщж, *va.* poisser, bousiller, tripoter; || **Плъщж** (*ржжщ*), battre de mains, claquer de mains; || **плъщж** (*за платната*), *v. imp. Mar.* elles fouettent.

Плю! *interj.* pouah.

Плювалникъ, *sm.* le crachoir.

Плювачъ, *ка, s.* cracheur, graillonneur, euse.

Плювиозъ (*мбсецъ на републиканска година*), *sm.* le pluviose. [tation.

Плюене, *zn.* le crachement; || *Med.* la spu-

Плюмажъ, *sm.* le plumet.

Плюнка, *sf.* la salive, la bave; || *Med.* le flegme et phlegme; || **смисане** — съ храна, *Med.* l'insalivation *f.*

Плюнченъ, *adj.* Anat. salivaire et lival.

Плюска, *sf.* la baliverne; || *pop.* la bourde; || (*пужкане*), estrapade *f.*

Плюски, *sf. pl.* les sornettes *f.*; || *fig.* la vision, lanterne et lanternerie *f.*; || —, *interj.* zest.

Плюсь, *sm.* Alg. le plus.

Плющж, *vn.* singler.

Плюя, *vn.* cracher, recracher. [ски, *adj.*

Пневматика, *sf.* la pneumatique; || **-тиче-**

Пневматическа машина, *sf.* machine pneumatique *f.*

Пневматологически, *adj.* pneumatologique.

Пневматология (*духословие*), *sf.* la pneumatologie.

По, *prep.* selon, suivant, à raison de, en regard à, après, vu, en, dans, à, par, sur le pied de.

Побарвамъ, *va.* friponner, malverser.

Побарване, *sm.* la malversation.

Побащямъ, *sm.* un paranymphe.

Побивамъ (*нолъ*), *va.* piloter; 1. (*перж*), ramasser; 2. *fam.* tapoter; 3. *fig. pop.* peigner.

Побиванеа, *sm. pl. pop.* la raclée.

Поблѣднявамъ, *vn.* se flétrir, déteindre et se —, *vr.*; || **права да поблѣднѣе**, *va.* flétrir.

Поблѣдняване, *sm.* le blémissement.

Побожень, *adj.* religieux, pieux, devout, dévotieux, béat; || **твърдъ** —, *fam.* confit en dévotion, *m.*

Побожникъ, *нца, sc.* piétiste; || **притворно** са показвамъ —, *vr.* béguiner; || **притворно** —, *s.* bigot, ote.

Побожность, *sf.* la dévotion, religion, piété *f.*

Побойникъ, *sm.* batteur de gens, *m.*

Побратимски, *adj.* confraternel.

Побратимство, *sm.* la confraternité, affiliation *f.*; || **членъ на —**, affilié, *adj.* *s.*

Побратимъ, *sm.* un confrère.

Побратявамъ, *va.* affilier; || **-са**, *vr.* s'affilier à, fraterniser.

Побързанъ, *adj.* accéléré.

Побързвамъ, *vn.* dépêcher, se hâter, diligenter et se —, avancer, accélérer; || (*дъ свършж*), expédier.

Побързване, *sm.* l'accélération *f.*

Побъркана буква, *sf.* Тур. la coquille.

Побъркано правописане, *sm.* la saeographie.

Побърканъ, *adj.* erroné, confus, égaré, ébou-riffé, incorrect, dévoyé, bien loti; || (*въ умъ-тъ*), *fig.* timbre fêlé, tête fêlée.

Побърквамъ и -кувамъ, *vn.* troubler, déranger, mêler, inquiéter, dépauser, dérouter, interrompre, désorienter; 1. (*нбкому нбщо*), déjouer; 2. (*нбщо*), nuir à; 3. (*пжтъ*), égarer; || *fam.* fourvoyer; 4. **-са**, *vr.* se troubler, se déranger, se mêler, s'interrompre, se prendre, se confondre, se brouiller, perdre la carte, chopper, être dans le pétrin; 5. *fig.* se promener; 6. (*изъ пжтъ-тъ*), s'égarer, se dévoyer; || *fam.* se fourvoyer.

Побъркване, *sm.* l'égarement *m.*, la confusion, ecart, fourvoiement *m.*; 1. *fig.* le vertige, brouillard, dédale *m.*; 2. *Med.* la perturbation, vésanie *f.*; 3. (*въ раздаване книги*), la maldonne; 4. (*въ умъ-тъ*), le transport; 5. **докарвамъ въ —**, *va.* embar-rasser; 6. **изваждамъ отъ —**, *va.* détromper; 7. **некарвамъ отъ —**, *va.* désabuser; 8. **въ —**, entre l'enclume et le marteau.

Побърковачъ (*нарадост*), *sm.* un trouble-fête.

Побуждамъ, *va.* provoquer à, éveiller, pousser, engager à, aiguillonner, aiguiser, animer, mouvoir, allumer, inciter, déterminer, obliger, convier; 1. *fig.* inviter à; 2. (*къмъ нбщо*), solliciter, porter à; 3. (*къмъ*), *fam.* piéter; 4. (*за побъгване*), Milit. emboucher; 5. (*къмъ смилване*), *fam.* apitoyer; 6. **което побужда къмъ нбщо**, excitatoire, *adj.*; 7. **-са**, *vr.* s'animer.

Побуждане, *sm.* la sollicitation, incitation *f.*; || *fig.* impulsion *f.*, mouvement, branle, ragout *m.*; || (*къмъ*), le motif.

Побудителенъ и -дилниченъ, *adj.* moteur, motivai, déterminant. [ressort.

Побудителна причина, *sf.* le motif, le

Побудилникъ, *sm.* un mobile.

Побѣвамъ, *vn.* se réfugier, s'enfuir, désertier, échapper de et s' —, partir, s'évader, tirer ses grègues *f.*, prendre son sac et ses quilles *f.*; 1. *fam.* réchapper, escamper, faire une fugue, gagner le taillis; 2. *pop.* fouiner; 3. (*назадъ, за зебрь*), *Vén.* refuir; 4. (*тайно*), se dérober; 5. **побѣва пакъ въ гора** (*за зебрь*), *v. imp.* il se rambuche.

Побѣгване, *sm.* la désertion; || (*на неволникъ, на робъ*), le marronnage.

Побѣгналъ негръ, *sm.* nègre marron *m.*

Побѣгнатъ, *adj.* réfugié.

Побѣгнатъ старецъ, *sm.* un grison.

Побѣлявамъ, *vn.* blanchir, se déhâler; || **побѣлява ми косата**, *v. imp.* mes cheveux grisonnent.

Побѣсявамъ, *vn.* enrager, sévir, endiabler de; || **права да побѣсите**, faire enrager, faire endiabler; || **който побѣсява**, démoniaque, *adj.*

Побѣсяване, *sn.* la démonomanie.
Побѣсявъль, *adj.* enragé, endiablé, fréné-
 tique, désespéré; énergumène, *sc*; || *Méd.*
 hydrophobe, *sc.*
Поварейка, *sf.* la cuillère.
Повеждамъ, *va.* guider.
Повелителенъ, *adj.* impérieux, impératif,
 dominateur, absolu, mandatif, impériosité *f*;
 || *fig.* de dictateur. [pératif.
Повелително наклонене, *sn.* *Gram.* l'im-
 повелѣвамъ, *va.* commander, mander, vou-
 loir, enjoindre; || *fig.* régenter.
Повелѣвачъ, *sm.* un maître; || (*на вѣрници*),
 commandeur des croyants, *m.*
Повелѣне, *sm.* l'ordre *m*, prescription *f*, man-
 dat *m*, commission, jussion, injonction *f*; ||
 до ново —, jusqu' à nouvel ordre; || про-
 мѣна —, contre-ordre.
Повече и -выше, *adv.* plus, en sus, da-
 vantage; 1. *prép.* au dessus de; 2. — отъ,
adv. plus de; 3. колкото — толкозъ —,
 plus ... plus ...; 4. — или по-малко, plus
 ou moins; 5. толкозъ —, d'autant plus; 6.
 ни — ни по-малко отъ както, ni plus ni
 moins que; 7. нищо —, sans plus; 8. —
 отъ половината, *Jur.* d'outre-moitié; 9. часъ
 отъ часъ —, de plus en plus; 10. -то,
adv. d'ordinaire, pour l'ordinaire, le plus,
 pour la plupart, la plupart; 11. -то, *sn.*
 le surplus, le restant, le reste.
Повеченъ, *adj.* surabondant.
Повечеріе, *sn.* les complies *f*.
Повечна любовъ, *sf.* la predilection.
Повечно искане, *sn.* le subrécot.
Повивамъ, *va.* bander; || (*дѣте*), emmailloter.
Повиване (*дѣте*), *sn.* l'emmaillement *m.*
Повивачка (*кочиопада*), *sf.* une remueuse.
Повлачамъ и -влчамъ, *va.* entraîner,
 traîner; 1. *Mar.* fourrer; 2. (*съ нѣщо*),
 plaquer; 3. (*дрѣва*), doubler.
Повлачане и -влчане, *sn.* l'entraînement
m; || (*на дрѣва*), le fourreau.
Повлачевачъ, *sm.* un plaqueur.
Повлачилка (*на възглавница*), *sf.* la taie; ||
 (*на женска капела*), la passe.
Повлачителенъ, *adj.* entraînant.
Повлекана, *sf.* une cendrillon.
Повлеканъ, *sm.* un traîneur, un pierrot.
Повлекло, *sn.* l'attirail *m.*
Повлечена лоза (*по зидъ*), *sf.* la treille.
Повлеченъ, *adj.* ample; -но, -ment; || (*съ*
нѣщо), fourré.
Повлечи-поясъ, *sm.* (*вогызъ Направъ*).
Поводак (*съ лѣкъ-тъ на цигулка*), *sf.*
Mus. coupe d'archet, *f*.
Поводъ, *sm.* l'occasion *f*, rencontre *f*, sujet
m, rène, matière, ouverture *f*; 1. *fig.* le
 fondement, le lieu; 2. (*къмъ нѣщо*), *fig.*
 l'entrée *f*, le ferment; 3. давамъ —, *va.*
 occasioner; || (*нѣкому*), prêter à.

Повой, *sm.* la ceinture, la bande.
Поволю, *adv.* adlibitum (*вогызъ Воля*).
Поврага! *interj.* morbleu, tête-bleu, ventre-
 bleu ou -saint-gris, margue de, peste de,
 palsambleu et palsanguienne; || *fam.* diantre,
 foin de (*вогызъ Врагъ*).
Повърната стока, *sf.* *Com.* le retour.
Повърнато мыто, *sm.* Com. le draw-back.
Повърнителенъ, *adj.* réversible.
Повърнителностъ (*на илютъ*), *sf.* *Jur.* la
 réversibilité. [réversion.
Повърноване, *sn.* le contre-coup; || *Jur.* la
Повъртки, *sf.* tour et retour *m*, la récur-
 rence, la volte; || отбивамъ съ — отъ
 нѣщо, *vr.* voler; || което са прочита на
 —, palindrome, *adj.*
Повъртливостъ, *sf.* la légèreté.
Повъртливъ, *adj.* réversible, léger.
Повъртно платформа (*на желѣзненъ пѣтъ*),
sf. plaque ou plate-forme tournante *f*.
Повъртно, *adv.* vice versa.
Повъртъ, *sm.* *Mus.* la bécarre; || забѣл-
 жено съ —, bécarre, *adj.*
Повърхненъ и -ностенъ, *adj.* superficiel,
 superficiaire, léger.
Повърхнина и -хностъ, *sf.* la superficie,
 surface, face, *f*; 1. *fig.* la superficie, som-
 mité, écorce, *f*; 2. (*лицето на водата*),
 plaine d'eau, *f*; 3. май равно съ водната
 —, à ras l'eau, au ras de l'eau, *m.*
Повърхню познане, *sn.* *fig.* la teinture.
 — състояние, *sn.* la superficialité. [-ment.
Повърхностенъ, *adj.* *fig.* superficiel; -но,
Повърщамъ и -върнувамъ, *va.* détourner,
 rembourser, restituer, redonner, rendre; 1.
fig. vomir; 2. (*валката*), balloter; 3.
 (*дума нѣкому*), apostropher; 4. (*отъ*
пѣтъ), devoyer, fourvoyer, se détourner;
 5. който може са повърне пакъ, récu-
 pérable, *adj*; 6. -са, *vr.* retourner, ra-
 battre et se —; 7. *fig.* se retourner, re-
 fluer; 8. (*назадъ*), s'enrevenir; 9. (*отъ*
пѣтъ), devier et se —; 10. (*често на*
нѣщо), *fig.* retortiller.
Повърщане и -върневане, *sn.* le détour-
 nement, le retour, recrudescence, récur-
 rence, restitution, apostrophe *f*; 1. *fig.* la
 deviation; 2. *Jur.* la réhibition; 3. *pop.*
 le vomissement; 4. (*на болестъ*), la re-
 chute; || *Méd.* la palindromie; 5. (*доказа-*
телство), la rétorsion; 6. (*на зари*), *Phys.*
 la déflexion; 7. (*назадъ*), *Vén.* la refuite;
 8. (*пакъ на илютъ*), *Jur.* la réintégrant.
Повърщателенъ, *adj.* récurrent. [coup.
Повърщателно дѣйствие, *sn.* *fig.* le contre-
Повръда (*срѣдностъ*), *sf.* la nuisibilité, dé-
 triment, dégât, préjudice *m*; 1. *fig.* l'at-
 teinte *f*; 2. (*съ гора отъ буйнъ вѣтръ*),
 le vinaigre; 3. за — на нѣкого, au pré-
 judice de.

Повръдѣнь, *adj.* avarié; || *Mar.* incommodé; || бывамъ —, *vn.* *fig.* souffrir.

Повръждамъ, *va.* nuir à, léser, gêter, endommager, détériorer, corrompre, altérer, offenser, tarer, abîmer et abumer, affecter; 1. *fig.* blesser; 2. *Chir.* intéresser; 3. *-ca, vr.* se dégrader, s'avarié; 4. *-ждамеса (единъ другъ)*, s'entre-nuire, nous nous nuisons; 5. безъ да са повръди, sans préjudice de.

Повръждане, *sn.* l'endommagement *m.*, le ravage, détérioration, altération, dégradation, corruption, avarié, blessure *f*; 1. *Méd.* la lésion; 2. *Chir.* la ripûne; 3. *(на ладія отъ чужкуване съ друга)*, *Mar.* le ribordage.

Повръдителенъ, *adj.* préjudiciable.

Повръдностъ, *sf.* la nocuité.

Повръмenni, *adj.* périodique; -но, -ment.

Повтарямъ и -вторявамъ, *va.* répéter, réitérer, redire, concecter, rendre, biner; 1. *(вънчило)*, convoler en secondes nocés *f*; 2. *(зададка)*, repasser; 3. *(на кжса)*, résumer et se —, récapituler; 4. *(непрѣ-статно)*, *fat.* répétailler; 5. *(реченото)*, *fat.* rebâcher; 6. *(все сжцото напусто)*, *fig.* rabattre; 7. *корабъ що повтара прѣпорчета*, *Mar.* vaisseau répétiteur *m*; 8. *-ca, vr.* se répéter, se copier.

Повтаряне и -торене, *sn.* la répétition, le renouvellement, la réitération, la reprise; 1. *fig.* la ritournelle, la superfétation; 2. *Gram.* la reduplication; 3. *знакъ —*, la reprise; 4. *(на приказки)*, la redite; 5. *(на реченото)*, *fat.* le rebâchage et -cherie *f*; 6. *(на рѣчици въ различни мысли)*, *Rhét.* l'antanaclasse, *f*; 7. *(на сжцата дума)*, l'anaphore *f*; 8. *(наистытъ срѣчки)*, *Rhét.* l'allitération *f*.

Повтарачъ (репетиторъ), *sm.* un répétiteur; || *(на думытъ си, блѣшко)*, *fat.* un rabâcheur.

Повторенъ, *adj.* réitéré, accessoire; || *(много пжти)*, rebattu; || въ събраие — сборъ гласове, la contre-épreuve.

— **цвѣтъ**, *sm.* l'arrière-fleur *f*.

Повторителенъ, *adj.* réitératif, récapitulatif, itératif; || *Jur.* gémîné; || *Gram.* fréquentatif.

Повторна бѣлѣжка, *sf.* la contre-marque.

Повторно, *adv.* accessoirement; || **бѣлѣжъ** -но, *va.* contre-marquer.

— **выкане**, *sn.* *Milit.* le contre-appel.

— **прѣваряване**, *sn.* *Chim.* la cohobation; || **прѣварявамъ** —, *va.* cohober.

Повторностъ, *sf.* l'accessoire *m.* [laire *m.*

Повторны стихове, *sm. pl.* vers interca-

Повыквамъ и -кувамъ, *va.* mander, inviter, révoquer; 1. *fig.* inviter à; 2. *(за)*, défier; 3. *(назадъ)*, rappeler; || *(за редъ)*, rappeler à l'ordre; 4. *(накъ)*, rapporter.

Повыкване, *sn.* l'appelation *f.*, invocation, révoocation; 1. *(на благороднытъ за бой)*, le ban; 2. *(назадъ)*, le rappel; || *(за редъ)*, rappel à l'ordre; || *(на ловешки кучета)*, *Vén.* la requêté; 3. *(на сжда)*, *Jur.* la sommation.

Повыкователенъ, *adj.* révocable, invocatoire.

Повыкователна грамота, *sf.* lettre de révocation, *f.*

Повыкователностъ, *sf.* la révocabilité.

Повѣренъ, *adj.* attitré. [scrutateur.

Повѣрникъ и -говрялие жребы, *sm.* un

Погаждамъ и -гаждамъ, *va.* accommoder; || *(си са)*, *vr.* cousiner.

Погаждане, *sn.* l'accommodement *m.*

Поганниъ, *анка, s.* païen, enne; || -гански, *adj.*

Поганство, *sn.* le paganisme.

Погасявамъ (дълъгъ), *va.* éteindre.

Погледамъ и -дувамъ, *vn.* voir un peu; || *(на нѣщо)*, regarder.

Погледане [безъ —, sans ménagement.

Погледенъ, *adj.* *Anat.* optique.

Погледна линия, *sf.* *Astr.* la collimation.

Погледъ, *sm.* le regard, la vue, l'oeil *m.*, ocellade *f.*, coup d'oeil; 1. *(на заминалото)*, coup d'oeil rétrospectif, *m*; 2. *отмахнуване на Божий —*, *Théol.* la peine du dam; 3. *отъ пръвъ —*, à livre ouvert *m*; 4. *на —*, à vue d'oeil.

Поглъщамъ и Погълнувамъ, *va.* engloutir, déglutir, dévorer, croquer, absorber; 1. *fig.* moissonner; 2. *(накъ)*, ravalier; 3. *погълнувать ма*, ils m'engloutissent; 4. *-щаме са (единъ другъ)*, *vr.* s'entre-dévorer.

Поглъщане и Погълнуване, *sn.* l'engloutissement *m.*, absorption *f*.

Поглъщачъ (провалъ), *sm.* un engloutisseur.

Погнусявамъ, *va.* dégouter, écœurer; || *-ca, vr.* se dégouter de. [nausée *f.*

Погнусяване, *sn.* la détestation, aversion,

Погодителенъ, *adj.* accommodable.

По-голѣма часть, *sf.* le commun.

По-голѣмъ, *adj.* *s.* aîné (*voyez* Голѣмъ).

Поголѣмявамса, *vr.* s'enorgueillir de, s'élever; || *fig.* entêter, enfler.

Погоненъ (за стжжина), *adj.* courant.

По-горѣ, *adv.* en contre-haut (*voyez* Горѣ).

Погрозявамъ, *va.* enlaidir, mutiler, difformer, défigurer, décomposer, déparer, contrefaire; || *fig.* tronquer; || *-ca, vr.* se décomposer. [gurement *m.*

Погрозяване, *sn.* l'enlaidissement *m.*, dén-

Погръчыване (име), *va.* gréçiser.

Погръжна кжца, *sf.* la conservatoire.

Погръбаленъ, *adj.* sépulcral, mortuaire.

Погръбална жамія (за Султаны), *sf.* le turbe.

— **покрывка**, *sf.* le drap.

Погръбало вървене, *sn.* le convoi.

- Погрѣбно испращане**, *sm.* l'enterrement *m.*
— мѣсто, *sm.* la sepulture.
- Погрѣбалны ꙗѣсни** (въ Римѣ), *sf. pl.* les nénies *f.*
- Погрѣвамъ и -бямъ**, *va.* inhumér, enterrer, ensevelir; | тукъ е погрѣбѣнъ, ci-gît.
- Погрѣване и -бене**, *sm.* l'inhumation *f.*, les funérailles *f.*, la sépulture, les obsèques *f.*, le tombeau.
- Погрѣбникъ**, *sm.* un croque-mort.
- Погубвамъ**, *va.* anéantir, exterminer, abîmer et abuser, tuer; | *fig.* perdre.
- Погубване**, *sm.* l'anéantissement *m.*, extermination *f.*
- Погубителенъ**, *adj.* pernicieux à, sinistre.
- Погубникъ**, *sm.* un massacreur.
- Подъ**, *prép.* sous, par dessous, au dessous de, vers; | изъ —, de dessous; | — това, *adv.* là dessous.
- Подъ (таванъ т.)**, *sm.* le plafond; | обковаване или измазване —, le plafonnage; | правя, измазвамъ или обковавамъ —, *va.* plafonner.
- Подавамъ**, *va.* donner, offrir, présenter, tendre, accabler; 1. (вѣстие), servir; 2. -са, *vr.* se projeter, saillir, sortir; 3. който са подава или издава, saillant, *adj.*
- Подаване**, *sm.* la saillie; | *Archit.* la projection; | (вѣстие), le service.
- Подавачъ (на писмо)**, *sm.* un porteur.
- Подагра**, *sf. Méd.* la goutte, la podagre, arthrite; | страдалецъ отъ —, goutteux, podagre. [*грѣчески*, *adj.*]
- Подагрикъ**, *sm.* un goutteux, podagre *sc.*; |
- Подарене**, *sm.* la gratification; | *Jur. sc.* donataire.
- Подаренъ билетъ (за влажне)**, *sm.* *Théat.* entrée de faveur, *f.*
- Подаръ (таванаръ т.)**, *sm.* un plafonneur.
- Подарявамъ**, *va.* vouer.
- Подаряване**, *sm.* la donation, largesse, galanterie, sportule *f.*; | *pl.* -ванеа, les profits *m.*; | събиране — за сиромаси, la collecte.
- Подберейтеръ**, *sm.* un créat.
- Подбждамъ**, *va.* stimuler, suborner.
- Подбждане**, *sm.* la stimulation; | *fig.* le stimulus. [*soubarbe*]
- Подбрадѣ (у конь)**, *sm.* la sous-barbe et
- Подбрадка**, *sf.* la mentonnière.
- Подбрадникъ**, *sm.* la mentonnière, la bride, le bridoir, les barbes *f.*; | *Milit.* la jugulaire.
- Подбуждамъ**, *va.* *fig.* ranimer.
- Подбуждане**, *sm.* *Méd.* le stimulus.
- Подбутнувамъ**, *va.* machiner, intriguer, cabaler; | (тайно за нѣщо), *fat.* manigancer.
- Подбутване**, *sm.* le escoc-en-jambe; 1. *fig.* le manège; 2. *fat.* la manigance, le micmac; 3. употрѣбямъ -ванеа за постигване на нѣщо, *va.* *fig.* manoeuvrer.
- Подбутнивь**, *adj.* cabalant.
- Подбутни**, *sf. pl.* des tours de souplesse, *m.*
- Подбутникъ**, ница, *s.* intrigant, ante et -trigueur, euse; | *fig.* un meneur, une taupе.
- Подбутня**, *sf.* l'intrigue *f.*; | *fig.* la cabale.
- Подбжбречень**, *adj.* *Anat.* surréal.
- Подвезачъ и -заръ**, ка (на книги), *s.* relieur, euse.
- Подвезвамъ и -двързвамъ**, *va.* relier.
- Подвезване и -двързване (книгы съ хартиа)**, *vr.* le brochage.
- Подвезка**, *sf.* la bande, attache *f.*; 1. *Archit.* la bandellette; 2. (вървь у крайшникъ на книга) la nervure; 3. (за истърсване, за изсигване), *Chir.* le brayer; 4. турямъ -кы или върви у крайшникъ на книга, *va.* nerver.
- Подвезия (съ коры)**, *sf.* la demi-reliure.
- Подвивамъ**, *va.* couper, bistourner, châtrer; 1. (животкы), émasculer; 2. (жребецъ), 'hongrer; 3. (пришива мѣ дръва), rendre; 4. подвиватъ му са краката, ses genoux se dérobent sous lui.
- Подвиване**, *sm.* le fléchissement, le bistournage et -nement; | (животкы), la châtrure, émasculation *f.*; | ножъ за —, entoir ou greffoir *m.* [*franchisseur m.*]
- Подвивачъ**, *sm.* un châtreur d'animaux, *af.*
- Подвивгамъ и Повдигамъ**, *va.* soulever, enlever, remuer, dresser, ramasser; 1. (отъ калъ-та), mettre de flot; 2. (рамената си), 'hausser les épaules *f.*; 3. повдига задній кракъ повече отъ другий (за конь), *v. imp.* il 'harpe; 4. -са *vr.* se soulever, se lever.
- Подвигане**, *sm.* *Méd.* l'érection *f.*; | (за бълване), la pausée; | който подвига (за бълване), pauséabonde et pauséaux, *adj.*
- Подвигателна ортома**, *sf.* *Mar.* le lève-nez
- Подвиженъ**, *adj.* mobile.
- мость, *sm.* le bac.
- одаръ (за спане), *sm.* la roulette.
- Подвижна джска (за лампы)**, *sf.* *Théat.* le portant. [*pion*]
- Подвижникъ**, *sm.* un tenant; | *fig.* un cham-
- Пдвижны праздницы**, *sm. pl.* les fêtes mobiles *f.*
- Подвисната арка**, *sf.* arc-douleur *m.*
- Подвить конь** *sm.* 'hongre et cheval —, *sm.*
- Подвластенъ**, *adj.* obéissant, sujet à.
- Подводенъ**, *adj.* sous-marin.
- вторъ поясъ, *sm.* *Mar.* le ribord.
- Подводна планина**, *sf.* le 'haut-fond.
- часть (на ладия), *sf.* *Mar.* oeuvres vives *f.*; 1. калафата —, *va.* *Mar.* espalmer; 2. обковаване — съ гвозден, le mailletage; 3. обковавамъ — съ гвозден, *va.* mailleter.
- Подвързвамъ (книга)**, *va.* relier.
- Подвързване**, *sm.* la reliure (voyez Подвезия).
- Подвързка**, *sf.* la déligation; 1. (дюзия т.), la jarretière; 2. орденъ —, ordre de la

- jarretière; 3. завървамъ си -кы, *vr. se jarreter*; 4. който носи -кы, *jarreté, adj.*
- Подвързникъ** (*на шия*), *sm.* le portecollet.
- Подвъртена страна или частъ**, *sf.* *Mar.* le dessous.
- Подгарямъ**, *va.* (*voyez* Мамя).
- Подгъзникъ**, *m.* la croupière, le culeron.
- Подгъзнамъ**, *va.* remplir; || (*връхъ-тъ на гвоздей*), river.
- Подгъзнаване**, *sm.* le rempli, la coulisse.
- Подгъзничень**, *adj.* *Anat.* sous-épineux.
- Подгредникъ**, *sm.* le chevêtre.
- Подгърленъ** (*за рыба*), *adj.* *H. nat.* jugulaire. [вамъ —, *vn.* obéir.
- Подданникъ**, *sm.* un sujet, vassal *m*; || **Бъ-**
- Подданнически дългъ**, *sm.* l'hommage *m.*
- Подданство**, *sm.* la sujétion, le vasselage;
1. *Jur.* la mouvance; 2. (*на мълкашъ*), la tenure; 3. въ — съмъ, *vn.* dépendre de.
- Поддіаконство**, *sm.* le sous-diaconat.
- Поддіаконъ**, *sm.* un sous-diacre.
- Поддържамъ и -жевамъ**, *va.* entretenir, soutenir, nourrir.
- Поддържане**, *sm.* l'entretien *m.* [пенъ].
- Поддържанъ**, *adj.* soutenu (*voyez* Подкръ-
- Поддъжникъ** (*за папичъ*), *sm.* le portecassiette. [laire.
- Подезыченъ**, *adj.* *Anat.* sublingual, ranu-
- отокъ (*у конь*), *sm.* *Vétér.* le lampas ou fève *f.* [grenouillette.
- Подезычна жѣбка**, *sf.* *Méd.* la ranule ou
- кость, *sf.* *Anat.* l'hyoïde et os —, *sm.*
- нерва, *sf.* *Anat.* hypoglosse, *adj.* *m.*
- Поденка**, *sf.* insecte, l'éphémère *m.*
- Подзаложенъ**, *adj.* *Jur.* hypothécaire.
- Подземель**, *adj.* souterrain, subterrané; ||
- (*за гласъ*), sourd, sépéral.
- выкъ, *sm.* le grondement.
- гласъ, *sm.* voix caverneuse *f.*
- храмъ, *sm.* temple hypogée *m.*
- Подземіе** (-менъ *прѣходъ*), *sm.* le souterrain.
- Подземна тѣмница**, *sf.* les oubliettes *f.*
- Подземно виджидане** (-*мна направа*), *sm.* la substruction. [cropole.
- Подземны гробница** (*у в. с.*), *sl. pl.* le né-
- Подигравамъ**, *va.* plaisanter, rabêtir, chuter, copier, contre-faire; 1. -*ca, vr.* se moquer de, profaner, caricaturer, bafouer, s'amuser à, insulter à, se goberger de, se railler de, turlupiner; 2. *fig.* berner; 3. (*на*), persifler et -siffler; 4. (*нѣкому*), se jouer de, faire la nique; || *pop.* se gausser de; 5. (*съ нѣкого*), parodier, faire des gorges chaudes de; 6. естраъ да са — всякому, la diacéité.
- Подиграване**, *sm.* la cavillation, la risée, la belge et bernement *m*; || выкъ и свърня, пѣяне и присмѣвъ, разбърканы за —, le charivari. [sille.
- Подигравателна поема** (*у Гръцы*), *sf.* le
- Подигравачъ**, *ка, s.* gausseur, persifleur,
- euse; un railleur, contrefaisseur *m*; || *fat.* moqueur, euse.
- Подигравка**, *sf.* la moquerie, plaisanterie, satire, raillerie, pasquinade et -quille, turlupinade *f.* coup de langue, de dent, de bec *m*, un bon mot; 1. *fig.* le jouet, la pièce; 2. *fat.* la niche; 3. *pop.* la gauserrie; 4. достойнъ за —, moquable, *adj.*
- Подказалчна линія** (*у слънчовъ часовникъ*), *sf.* la soustylaire. [dille *m.*
- Подкаменна мокрица**, *sf.* insecte, l'arma-
- Подканевамъ и -нямъ**, *va.* exciter, provoquer à, inciter, porter à, piéter, mouvoir, presser, instiguer, exhorter, pousser, suborner; || *fig.* éveiller; || -*ca, vr.* *fig.* réveiller.
- Подканеване и -нване**, *sm.* la provocation, incitation, instigation, suggestion, suscitation, subornation, exhortation *f*; || *fig.* impulsion *f.*
- Подкантеленъ**, *adj.* provocateur, suborneur et -borneur, exhortatif et -tatoire.
- Подканилникъ**, *ица, s.* suborneur, euse et -borneateur, trice; fauteur trice.
- Подкастревамъ** (*нѣкого или му зимамъ частъ отъ богатството*), *va.* dégraisser.
- Подкваса**, *sf.* le ferment; || (*за мѣко*), le levain; || —, *plante*, le caille-lait et gaillet.
- Подквасевамъ**, *va.* aigrir; || (*мѣко*) cailler; || подквасеаса, *v. imp.* il se caille, il se caille-botte, il se grumele.
- Подквасеване**, *sm.* le gaillement.
- Подквасено мѣко**, *sm.* le caillé.
- Подкиселявамъ**, *va.* aciduler.
- Подклаждамъ** (*огнь-тъ*), *va.* attiser le feu.
- Подклаждане**, *sm.* l'attisage *m.*
- Подклаждачъ**, *sm.* chauffeur de machine à vapeur.
- Подкова**, *sf.* fer à cheval ou de cheval *m*;
1. (*на муле*), la planche; 2. (*за смѣгъ*), la raquette; 3. както —, en fer à cheval;
4. съ зимцы -вы (*за конь*), ferré à glace.
- Подковавамъ**, *va.* ferrer. [fure.
- Подковаване** (*конь*), *sm.* le ferrage, la fer-
- Подковачень ножъ**, *sm.* le boutoir.
- рѣзецъ, *sm.* le rogne-pied, la bute.
- Подковаческа торба**, *sf.* la ferrière.
- Подковачески клещи**, *sf. pl.* les tricoises *f.*
- Подковачество**, *sm.* la maréchalerie.
- Подковачъ**, *sm.* maréchal ferrant *m*; || (*ветеринарь*) un vétérinaire. [fer.
- Подковень калъвъ** (*на сѣдло*), *sm.* le porte-
- Подкоженъ**, *adj.* intercutané; || *Anat.* sous-costal.
- Подкожна синя жила**, *sf.* *Anat.* la saphène.
- Подкожно кръвоизливане** (*сиккавина*), *sm.* *Méd.* l'enchymose *f.*
- Подколѣнна мышца**, *sf.* *Anat.* le jarretier.
- Подколѣнникъ**, *sm.* le jarret.
- Подколѣнченъ**, *adj.* *Anat.* poplité.
- Подкопавамъ** (*подъ нѣщо*), *va.* miner; ||

- fig.* saper; || подкопава или измыва (вода-та изде), *v. imp.* elle dégravoie.
- Подкопаване**, *sm.* le dégravoient.
- Подкоповачъ**, *sm.* un sapeur.
- Подкопъ** (лажжъ т.), *sm.* la mine.
- Подкоританъ**, *ка*, *s.* ruiné, ée.
- Подкръпавамъ** (петитъ на ботуши), *va.* remonter.
- Подкръпаване**, *sm.* le remontage.
- Подкръпямъ**, *va.* soutenir, subvenir à, supporter, donner un coup d'épaules f; || *fam.* accoter; || (нѣкого), secourir, débourrer, secourir.
- Подкръпине** и -пене, *sm.* Jur. l'adminicule m; || за — на, *prep.* à l'appui de.
- Подкупвамъ** и -пувамъ, *va.* séduire, soudoyer, stipendier, gagner, suborner, pratiquer, corrompre; || (нѣкого), graisser la patte; || -са, *vr.* se laisser corrompre.
- Подкупване** и -пуване, *sm.* la subornation, corruption; || (свидѣтели, покозачи), la séduction.
- Подкупень**, *adj.* attiré, vénal; || *fig.* prenable, à gages m, corruptible.
- убийць, *sm.* un stipendié.
- Подкупникъ**, *ница*, *s.* souborneur, euse et -bornateur, trice; corrupteur, trice.
- Подлагамъ**, *va.* soumettre; || -са, *vr.* se soumettre, s'assujettir à, céder à, s'asservir, se captiver, en passer pour, obéir, subir, mollir; || *fig.* plier, mettre les pouces m.
- Подлагане**, *sm.* la soumission, la subalternité.
- Подлагателенъ**, *adj.* inférieur.
- Подлизвамъ**, *vr.* se prostituer à, se traîner; || *fig.* ramper; || *fam.* valeter.
- Подлизулка**, *sm.* un partisan.
- Подлога**, *sf.* le poitrail, le calot; 1. *Méc.* la scaraudine; 2. *Téchn.* la sablière; 3. *Archit.* le scabellon, socle, acrotère m, accore f; 4. (на ботуши), la contre-fort; 5. (грѣда), *Archit.* le sommier; 6. (на грѣда), la rance; 7. (дърво), la lambourde; 8. (камъкъ), le parpaing et pierre -paigne f; 9. (нидесталъ), le piedestal; 10. (на платната), *Mar.* le tablier; 11. (за подвижане), la hausse; 12. (на стълбъ), *Archit.* l'escapre f, le bossel ou tore; 13. (за сушене джкы), le tré sillon; 14. (за топъ), la forquaine; 15. турякъ на -гы буре съ вино, *va.* enchanteler.
- Подлогалникъ**, *sm.* le sous-faite.
- Подлогница**, *sf.* la semelle; || *Archit.* le pié-deuche.
- Подлогъ**, *sm.* la supposition, le nominatif; || *Gram.* le sujet; || влазямъ въ нѣкой —, *vr.* intervenir. [*Mar.* la semelle.]
- Подлогы**, *sf. pl.* le tréteau; || (пенчета т.),
- Подложень**, *adj.* supposé, sujet, ressortissant à, subalterne m, inférieur m; || *Jur.* passible; || (сжъ на), *vn.* ressortir à
- Подложна продажба**, *sf.* la fiduciaire et vente -ciaire.
- Подложно прѣдложене**, *sm.* l'hypothèse f.
- Подложность**, *sf.* la dépendance, infériorité f.
- Подлостена подпорка**, *sf.* *Archit.* le chevalement.
- Подлюдавамъ**, *vn.* s'énamourer de; || (нѣкого), faire raffolir.
- Подлѣкаръ**, *sm.* un frater.
- Подлѣгвамъ**, *vn. fig.* piper.
- Подлѣжване**, *sm.* l'artifice m.
- Подмазевамъ** (джо на ладя), *va.* spalmer et espalmer.
- Подмама**, *sf.* l'allèchement m. [bard.]
- Подмамачъ**, *ка*, *s.* emboiseur, euse; un esco-
- Подмамевамъ** и -мамямъ, *va.* séduire, allécher, débaucher; || *fam.* emboiser.
- Подмамеване** и -мамване, *sm. fam.* l'escobarberie f.
- Подмикувамъ**, *va. fam.* flagorner; || който -кува, un flagorneur; || -са, *vr.* faire l'aimable, en conter à; 3. *fam.* valeter.
- Подмикуване**, *sm.* la flagornerie.
- Подмитане**, *sm.* le balayage.
- Подмладѣль**, *adj. fig.* reverdi.
- Подмладявамъ**, *va.* rajeunir; || -са, *vr.* se rajeunir, se survivre à soi-même; || *fig.* reverdir, déménager. [le regain.]
- Подмладяване**, *sm.* le rajeunissement; || *fig.*
- Подмлаца** или Прѣжнява (са добытакъ), *v. imp. Vén.* elle fait le rouge.
- Подмноживъ** брой, *sm. Arithm.* le sous-multiple. [bane.]
- Подмоль**, *sm.* l'écueil m; || (камъкъ), le
- Подмышница** (и нощъ въ —), *sf.* le gousset; *Anat.* l'aisselle f.
- Подмышниченъ**, *adj. Anat.* axillaire.
- Подмѣсченъ**, *adj.* sublaire.
- Подмѣтамъ**, *va.* brandiller, amuser, jeter, bâtir; 1. (нѣкого), berner; 2. (хытро), embaucher; 3. -са, *vr.* frétiller.
- Подмѣтане**, *sm.* le jet.
- Подмѣтникъ**, *sm.* un berneur.
- Подмѣтнуване**, *sm.* le bati.
- Поднастойникъ**, *sm.* un protuteur.
- Подначаленъ**, *adj.* subalterne, sous-ordre m, inférieur m.
- Подначално**, *sm.* en sous-ordre; || давамъ — мѣсто, *va.* subalterniser.
- Поднямамъ**, *va.* chausser, lever, enlever, relever, dresser, trousseur, soulever; 1. *Mar.* guinder; 2. (на горѣ), rehausser; 3. (отъ земята), amasser; 4. (съ ржка), soupeser; 5. -са, *vr.* se lever, se relever, se dresser, s'élever; 6. способень да са поднимя, érectile, *adj.*; 7. способность да са поднимя, érectilité f.
- Поднимае**, *sm.* le soulèvement, rehaussement, montage; || *Méd.* érection f; || (съ кракъ, мажжъ), le guindage.

Подниматель, *adj. investif.*
 — **гордень**, *sm. Mar.* le cartahu.
 — **лостъ**, *sm.* l'écoereche *f.* [verrin.
 — **скрънецъ** (*домкратъ*), *sm.* le vérin *et*
Поднимательная машина (*съ скрънецъ*), *sf.*
 la moufle. [érecteur, *adj. m.*
 — **мышца**, *sf. Anat.* muscle suspenseur *m.*,
 — **ортома**, *sf. Mar.* la trévre.
Поднимательное вѣтло, *sm. vis* de pointage, *m.*
Поднимачъ (*мышца*), *sm. Anat.* l'élevateur
m., muscle releveur *m.* [trice.
Подновачъ, *ка, s.* rénovateur, restaurateur,
Подновена медаль, *sf.* médaille de restitu-
 tion ou restituée *f.* [chauffé.
 — **или Повторена мысль**, *sf. fig.* le ré-
Подновивъ, *adj.* restituable.
Подновявамъ, *va.* renouveler, restaurer, re-
 veler, ressusciter, recrépir, rafraichir, re-
 toucher; 1. ражеунир, revivre, réveiller, re-
 pointer; 2. (*заличено писмо*), abluer; 3.
 (*сграда*), réédifier; 4. *-са*, *vr.* renaître.
Подновяване, *sm.* le renouvellement, restaura-
 tion, renovation, recrudescence *f.*; 1. *fig.* la
 régénération; 2. (*приживие*), *Jur.* ademption
f.; 3. (*сграда*), réédification *f.*; 4. *сгоденъ*
 за —, renouvelable, *adj.*
Подножие, *sm. Archit.* l'acrotère *m.*
Подножка (*джска*), *sf.* la coquille.
Подобенъ, *adj.* pareil, semblable, similiaire,
 approchant de, tel, pair, analogue, com-
 parable à, avec; 1. *прибирамъ* при —,
vr. rapprocher; 2. (*на себе-си*), son sem-
 blable; *sm.*; 3. *по-горъ* отъ *-бытъ* си,
 'hors de pair.
 — **случай**, *sm.* la parité.
Подобие, *sm.* la ressemblance, similitude,
 comparaison, analogie, ombre, image *f.*,
 portrait *m.*; 1. *fig.* le simulacre, le calque;
 2. *отсичане* на *умъ-тъ* по —, l'analo-
 gisme *m.*; 3. *по — направенъ* (*за рѣчи*).
Gram. analogiquement, *adv.*; 4. *на —*, *prép.*
 à l'instar de. [logue *m.*
Подобно, *adv.* à l'avenant; || *-го*, *sm.* l'ana-
 — **гласенъ**, *adj.* assonnant.
Подобность, *sf.* l'égalité *f.* [eusement.
Подобострастенъ, *adj.* révéréncieux; — **растно**,
Подобрене, *sm.* l'amélioration *f.*, amende-
 ment *m.*, bonification *f.*
Подобрявамъ, *vn.* améliorer, bonifier; || по-
 добрява ми, *vn.* s'embellir.
Подозрѣвамъ, *va.* se douter de, se défier de; ||
(въкого за нѣщо), suspecter, soupçonner de.
Подозрѣтанъ, *sm.* le soupçon, la défiance, le
 doute; || *Jur.* la suspicion.
Подозрѣтеленъ, *adj.* suspect, soupçon-
 neux, récusable, apocryphe; || *fig.* véreux.
 — **човѣкъ**, *sm.* un demi-castor.
Подозрѣтливъ, *adj.* suspect, soupçonnable.
Подойница, *sf.* une nourrice; || *мѣжъ* на —,
 nourricier *et* père —, *sm.*

По-долна стѣпень, *sf.* l'infériorité *f.*
По-долу, *adv.* en aval de; || *Archit.* en
 contre-bas.
Подостревамъ, *va.* affûter; || *fig.* éperonner.
Подострена игла, *sf.* l'échoppe *f.*; || *гравир-*
увамъ съ —, *va.* échopper.
Подоткупникъ, *ница*, *s.* sous-fermier, ère;
 un sous-traitant.
Подоткупъ, *sm.* le sous-traité; || *сигмамъ* съ
поемъ отъ —, *va.* sous-traiter.
Подоявамъ, *va.* nourrir.
Подояване, *sm.* la nourriture.
Подпалникъ, *sm.* brûleur de maison, *m.*; ||
 un bout-feu.
Подпаламъ, *va.* piétrer.
Подпасвамса, *vr.* se ceindre de.
Подперпендикуляръ, *sm. Géom.* la sous-
 normale *et* perpendiculaire.
Подпетявамъ, *va.* éculer.
Подпиралка, *sf.* le support, étréssillon *m.*; ||
Archit. la contre-fort.
Подпирамъ, *va.* appuyer, soutenir, supporter,
 rassurer, accorer, buter, étayer; 1. *Techn.*
 chevaler; 2. *fat.* accoter; 3. (*врата*),
 bâillonner; 4. (*съ дървени подпорки*),
 étançonner; 5. (*съ подпорка*), arc-bouter;
 6. (*сърбомъ*), adosser; 7. (*съ ямацы*
зидъ), contre-bouter; 8. *-са*, *vr.* appuyer
 sur; 9. (*сърбомъ*), s'adosser.
Подпиране, *sm.* l'appui *m.*, calage, étaye-
 ment *m.*; || *fig.* le support; || *Techn.* le bâtis.
Подписачъ, *sm.* un souscripteur, *sc.* signa-
 taire; *s.* abonné.
Подписвамъ, *va.* viser, souscrire; 1. (*въ-*
кого за стѣпощъ), abonner; 2. (*отгорѣ*),
 adresser; 3. (*подъ нѣщо*), falsifier; 4. *-са*,
vr. souscrire; 5. (*за издание книга*), sous-
 crire pour; 6. (*за извѣстникъ*), s'abonner à.
Подписване, *sm.* la signature, le seing; ||
безъ —, avant la lettre; || *съ —*, après
 la lettre. [la souscription.
Подписка (*и -писване*), *sf.* l'abonnement *m.*,
Подписъ, *sm.* la signature, le seing, in-
 scription, souscription, épigraphe *f.*; 1. (*на*
девузъ), le mot; 2. *забѣлжвамъ* съ —,
va. parapher *et* parapher; 3. (*около монета*),
Num. la légende; 4. (*надъ писмо*), l'adresse
f., la suscription, le dessus; 5. *при — и за*
—, le contre-seing; 6. *окачеване —*, l'en-
 seigne *f.*; 7. *безъ —* (*за писма*), anonyme.
Подплата, *sf.* la doublure, parement, gar-
 nissage *m.*, garniture *f.*, semelle *f.*; 1. *Mar.*
 la caillebote; 2. (*на огледало*), le valet;
 3. (*на шѣпка*), la coiffe; 4. *раждамса* съ
 — (*поризница*), *vr.* être né coiffé; 5. *от-*
нарамъ —, *va.* dédoubler; 6. *турямъ нова*
 —, *va.* redoubler.
Подплата фланела, *sf.* la revêche.
Подплащевамъ, *va.* éfaroucher.
Подплащамъ, *va.* garnir; 1. (*дрѣва*),

- doubler; 2. (*изново*), redoubler; 3. (*съ ново платно*), rentoiler; || подплащане съ —, le rentoilage.
- Подпльковникъ**, *sm.* lieutenant-colonel *m.*
- Подпомагамъ** (*нбкого*), *va.* donner un coup d'épaule *f*; || (*нбкому*), *fig.* faire la courte échelle à.
- Подпомощникъ**, *sm.* un sous-aide.
- Подпорка зидъ**, *sm.* l'épaulement *m.*
- Подпорка и -пярка**, *sf.* le soutènement *et* -tènement, le soutien, l'aide *f*, le support, l'appui *m*, la protection, le montant, le contre-boutant, la lambourde, étauçon, étau *m*, étaie *f*, étayement, accoteoir, étrésillon *m*; 1. *fig.* la colonne, le bouclier; 2. *Mar.* l'accore *f*, la chandelle; 3. (*на дърво*), le tuteur; 4. (*подъ ладия*), *Mar.* l'accorage *f*; 5. (*за ржката на куюниусъ*), l'appui-main *m*; 6. (*на сводъ*), la bouté; 7. (*на старостъ-та*), *fig.* bâton de vieillesse, *m*; 8. (*за стоборъ*), jambe sous poutre, *f*; 9. подпирамъ съ -кы, *va.* étrésillonner.
- Подпоржчикъ**, *sm.* Milit. un sous-lieutenant.
- Подпоржнически чинъ**, *sm.* la sous-lieutenance.
- Подправа** (*отъ елфия*), *sf.* la sauce.
- Подправачъ**, *sm.* un falcificateur, sophistiqueur *m*; || (*на numia*), un frelateur.
- Подправенъ**, *adj.* faux, postiche.
— ялмазъ (*литикъ*), *sm.* la véricle.
- Подправямъ**, *va.* falcifier, mixtionner, sophistiquer; || (*зарове*), *fig.* piper; || (*numia*), frelater.
- Подправяне**, *sn.* la falcification, la sophistication, le frelatage *et* frelaterie *f*; || *Jur.* le faux; || (*numia*), la sophistication.
- Подпрефектъ**, *sm.* un sous-préfet; || -кскы, *adj.*
- Подпрозорчье**, *sm.* *Archit.* l'enseuillement *m.*
- Подпръвъ**, *adj.* ramé.
- Подпухната мекица**, *sf.* pet de nonne, *m.*
- Подпухнать**, *adj.* Méd. ballonné.
- Подпухнувамъ**, *vn.* enfler, se tuméfier, gonfler *et* se —, *vr.*
- Подпухнуване**, *sn.* l'enflure *f*, intumescence *f*; || *Méd.* la tuméfaction, le bourrelet ou bourlet; || (*на търбухъ*), la pneumatose.
- Подпухнувателенъ**, *adj.* intumescant.
- Подпушевамъ**, *va.* enfumer; || (*съ тмафъ буре съ вино*), mécher.
- Подпушеване**, *sm.* *Chim. Méd.* la fumigation.
- Подпушителенъ дулакъ**, *sm.* Méd. boile fumigatoire *f*.
- Подразумѣвамъ**, *va.* sous-entendre.
- Подразумѣвателенъ**, *adj.* tacite; -лно, -ment.
- Подразумливъ**, *adj.* sous-entendu; || -вото, *sm.* le —, *sm.* [subdiviser.
- Подраздѣлямъ**, *va.* subdiviser; || -са, *vr.* se
- Подраздѣлене**, *sm.* la subdivision.
- Подраненъ**, *adj.* anticipé.
- Подрастване**, *sm.* le regain.
- Подробенъ**, *adj.* particulier, minutieux.
- Подробно и -дрѣбно**, *adv.* en particulier *et* -èrement, in-extenso, par le menu, de fil en aiguille; || приказвамъ —, *vn.* circonstancier.
- изъснене, *sm.* la déduction.
- назначене, *sm.* la spécification.
- назначителенъ, *adj.* spécifique.
- описане, *sm.* le détail.
- Подробность**, *sf.* le détail, la particularité, la circonstance; || *fig.* l'ampleur *f*.
- Подробности**, *sf.* *pl.* le particulier; || — и обстоятелства, *fig.* les aboutenants *et* -sants *m*.
- Подрѣбрень**, *adj.* *Anat.* sous-costal.
- Подрѣзвамъ**, *va.* rogner, rafraichir; 1. (*накъ*), retailer; 2. (*перо*), tailler; 3. (*пчелы*), châtrer. [за —, le taille-plume.
- Подрѣзване** (*перо*), *sm.* la taille; || сачево
- Подрумаръ**, *sm.* un caviste.
- Подрумъ**, *sm.* la cave (*voyez* Зимникъ).
- Подржштина**, *sf.* la contre-latte; || права съ —, *va.* contre-latter.
- Подсвырнувамъ**, *va.* siffler, chuter; 1. *fig.* 'huer; 2. (често), siffloter; 3. който -пува (*подсвырнувачъ*), sifflant, *adj.*
- Подсвырнуване**, *sm.* le sifflement, la sifflerie, le sifflet; || *fig.* la 'huée; || достойнъ за —, siffable, *adj.*
- Подсвырнувачъ**, *ка*, *s.* siffleur, cuse; || || който -пува, *adj.*
- Подсвѣщно трькалце**, *sm.* la bobèche.
- Подсекретаръ**, *sm.* un sous-secrétaire; || длъжносте на —, le sous serétariat.
- Подскакалка** (*на часовникъ*), *sf.* le sautoir.
- Подскачамъ**, *vn.* sauter, bondir, rebondir, soubresauter, voltiger, bricoler, gambader; || (*отъ радостъ*), exulter; || който -ча, bondissant, *adj.*
- Подскачане**, *sm.* le saut, bond, sautillement, rebondissement, ricochet *m*; || (*на единъ кракъ*) la marelle; || (*отъ радостъ*), l'exultation *f*.
- Подскачателенъ конъ**, *sm.* cheval piaffeur *m*.
- Подскачательно пушкане**, *sm.* *Artill.* tir à ricochet, *m*.
- Подскобенъ**, *adj.* *Anat.* sous-clavier.
- Подскокната сния жила** (*жббичка*), *sf.* nerf tressail, *m*.
- Подскокнать**, *adj.* Blas. saillant.
- Подскокнувамъ**, *va.* rebondir, sautiller.
- Подскокнуване**, *sm.* le rebondissement.
- Подскокъ**, *sm.* le bond, rebond, ricochet *m*; 1. (*на билъ*), la bricole; 2. (*на конъ*), le galop; 3. вървя на —, *vn.* ricocher; 4. играя на —, *vn.* bricoler.
- Подслаждамъ и -дявамъ**, *va.* suerer, adoucir; 1. *fig.* assaisonner; 2. *Chim.* dulcifier; 3. *Pharm.* édulcorer; 4. (*горисото*), emmieller.

Подслаждане и -дене, *sm.* l'édulcoration *f.*; | *Chim.* la dulcification; | (съ медъ), *Méd.* la mulsion.

Подслаждителенъ, *adj.* dulcifère.

Послушевамъ, *va.* épier, moucharder.

Подсмивамъ, *vr.* sourire, rire sous cape, polissonner, signer; | *pop.* rioter; | (подъ мустака), *fam.* ricaner.

Подсмиване и -мивка, *f.* le sourire et souris, la polissonnerie, le visa; | *fam.* le ricanement et -canerie *f.*

Подсмивателенъ, *adj.* ricaneur.

Подсмивачъ, *ка, s.* rôteur, ricaneur, euse.

Подсмирвачъ, *ка, s.* renifleur, euse.

Подсмирчамъ (съ носъ-тъ), *vr.* renifler.

Подсмирчане, *sm.* le reniflement et reniflerie *f.* [Archit. le stylobate.

Подстъпаніе (подлога подъ стълъ), *sm.*

Подстригамъ, *va.* tondre; | (коса), étager.

Подстъпъ (при навалване), *sm.* Milit. le cheminement. [bassinnet.

Подстъпъ (на пушка), *sm.* l'amorce *f.*, le

Подстъкване (отъ ругане), *sm.* Vétér. la nerf-féure.

Подсжденъ и -сждилниченъ, *adj.* *sc.* justiciable, ressortissant à.

Подсждна областъ, *sf.* le ressort.

Подтвърдене, *sm.* la confirmation, ratification *f.*

Подтвърдителенъ, *adj.* confirmatif; | -лно, avec confirmation. [native *f.*

Подтвърдително предложение, *sm.* l'affir-

Подтвърдявамъ, *va.* confirmer, ratifier.

Подтърбушенъ (ремыкъ), *sm.* la sous-ventrière. [telline.

Подтърпна тръва, *sf.* plante, la mosca-

Подустъ, *sm.* poisson, la nase.

Подучвамъ, *va.* aposter.

Подучване, *sm.* la remontrance.

Подушевамъ, *vr.* sentir, 'halener; 1. (отъ далечъ), subodorer; 2. (въщо), avoir vent de, *m.*; 3. (тайноста), *fig.* éventer la mine.

Подушеване, *sm.* l'odoration *f.*, olfaction *f.*

Подушителенъ, *adj.* Anat. olfactif.

Подхлупакъ, *sm.* les rafraichissements *m.*

Подхлупакъ, *sf.* la colation, le déjeuner; 1. (съ месны вѣстия), déjeuner à la fourchette; 2. гоцдавамъ съ -кы, *va.* lanterner;

3. правя —, *vr.* déjeuner; 4. потрѣбнитъ за —, le déjeuner.

Подхвъркамъ (отъ една дума на друга), *va. fam.* papillonner.

Подхвърлявамъ и -лямя (подкопъ), *va.* faire jouer; 1. (подигравателно писмо срѣщо нѣкого), placarder; 2. (доказателства), *fig.* forcer dans les retranchements *m.*; 3. -са, *vr.* palpiter; 4. (на въздухъ), sauter; 5. който са -ля, palpitant, *adj.*

Подхвърляване и -ляне, *sm.* la palpitation, le saut.

Подцѣпване, *sm.* Anat. la scissure, 1. (на

конско капыто), la seime; 2. (отзадъ на конъ), entr'ouverture *f.*; 3. (на кожа), Méd. les rhagades *f.*; 4. *pl.* -неа (на конско-колѣно), Vétér. les râpes *f.*

Подцѣпената кожница (до моктиетъ на човѣкъ, жило), *sf.* l'envie *f.*

Подцѣпненъ (отзадъ), *adj.* entr'ouvert.

Подчелостенъ, *adj.* Anat. sous-maxillaire.

Подчиненостъ, *sf.* la sujétion, subordination *f.* [condaire.

Подчиненъ, *adj.* subordonné, sujet à, se-

Подчинявамъ, *va.* subordonner.

Подшивамъ (съ платно), *va.* entoiler.

Подшиване (съ платно), *sm.* l'entoilage *m.*

Подшійникъ (конски ремыкъ), *sm.* la sous-gorge.

Подшкниперъ, *sm.* Mar. un second.

Подырници, *sm. pl.* la suite.

Подырниото, *sm.* la suite.

Подыренъ, *adj.* dernier.

Подыръ и -ръ, *adv.* puis; | *prép.* après, passé; | на —, à la suite de.

Поезія (въснопоество), *sf.* la poesie; 1. (въснопоество), le poème et poëme; 2. малка испанска —, le romancero; 3. (въ поестъ на зачѣтие Богородицы), le palinod.

Поемамъ, *va.* saisir; | (въ театръ ложа), s'abonner.

Поемане, *sm.* la location, la prise.

Поемна карета, *sf. fig.* le sapin.

— каляска, *sf.* voiture de place, *f.*

— плата (ради зимникъ), *sf.* le savage.

Поемни, *adj.* locatif, mercenaire, de louage — или тайнъ убийци, *sm.* un sicaire.

Поемникъ, ница, *s.* preneur, euse; mercenaire *sc.* stipendié, hôte *m.*; | (на къща), *sc.* locataire; | отъ —, *sc.* sous-locataire.

Поемны сговори, *sm. pl.* cahier des charges, *m.*

Поемъ, *sm.* le loyer, la location, le louage, le bail; 1. *Jur.* la conduction; 2. (къщенъ), le loyer; 3. давамъ или зинамъ съ —, *va.* louer; 4. даване съ —, la louage, la location;

5. даваса съ —, *v. imp.* elle se loue; 6. давачъ съ —, loueur, bailleur, euse; | *Jur.* locateur, trice; 7. даване частъ отъ зето съ —, la sous-location; 8. давамъ съ — частъ отъ зета съ — къща или зинамъ съ — у главна поемника, *va.* sous-louer; 9. давамъ съ — поемна ладія, *va.* sous-fréter; 10. изново хващамъ или пакъ давамъ съ — и давамъ съ — земно съ —, *va.* relouer; 11. отричамъ отъ -тъ, *vr.* donner congé; 12. конъ съ —, *fam.* le locatif.

Поетизирувамъ, *vr.* poëtiser.

Поетически, *adj.* poétique; -скы, -ment; | правя —, *va.* poëtiser.

— рѣчникъ, *sm.* le gradus ad Parnassum.

Поетъ (въснопоецъ), *sm.* un poëte.

Поецъ, пойка, *s.* Chanteur, euse.
Пожарина, *sf.* l'incendie *m.*, conflagration *f.*, embrasement *m.* [pompiers, *m.*
Пожаринена команда, *sf.* les sapeurs,
 — църкалка, *sf.* pompe à incendie, *f.*
Пожарникарь, *sm.* un pompier.
Пожълтявамъ, *vn.* jaunir, blémir; || **пожъл-
 твава** (за жито), *v. imp.* il blondit; 2 **пожъл-
 твяватъ** (за класове), ils se dorent; 3.
 който пожълтява, jaunissant, *adj.*
Пожълтѣлъ, *adj.* blême.
Пожъртувамъ, *va. fig.* sacrifier.
Пожъртуване (себе-си), *sm.* le dévouement;
 || (на нѣщо), *fig.* le sacrifice de.
Пожнвамъ, *va.* récolter; || *fig.* faucher.
Пожнната нива, *sf.* Agric. le chaume.
Позабравямъ, *va.* oublier, désapprendre,
 laisser. [*fig.* glisser sur.
Позакачвамъ (малко), *va.* friser, frôler; ||
Позакачване, *sm.* le frôlement.
Позакаченъ, *adj.* Peint. fatigué.
Позапирамъ, *vn.* traîner.
Позволене, *sm.* le permis, la permission,
 dispense, licence *f.*, licet *m.*, obédience *f.*,
 aveu *m.*; || *Jur.* la souffrance.
Позволенъ, *adj.* faisable.
Позволявамъ, *va.* permettre, accorder, souffrir,
 approuver à, endurer; || (си), *vr.* s'autoriser
 (voyez Простявамъ).
Поздравивамъ и -равямъ, *va.* complimen-
 ter, féliciter (de, sur), congratuler, aller
 saluer; || (нѣкого съ нова година), sou-
 haïter la bonne année à.
Поздравиване и -драване, *sm.* le compli-
 ment, les salutations *f.*, félicitation, con-
 gratulation *f.*; || (день на имението), la fête.
Поздравителенъ, *adj.* congratulatoire, de
 félicitation *f.* [harangue.
Поздравително слово, *sm.* l'allocution *f.*, la
Позеленявамъ, *va. vn.* verdier, verdoyer; ||
 (нѣщо пакъ), *va.* reverdir.
Позитивъ (въ органи), *sm.* Mus. le positif.
Позтура (у фехтоване), *sf.* la garde.
Позиция, *sf.* Milit. la position.
Позлатено сръбро (вермелъ), *sm.* le vermeil.
Позлативамъ, *va.* dorer; || (два пкъти), sur-
 dorer; || (изново), redorer.
Позлатяване и -тене, *sm.* la dorure, le
 dorage; 1. (съ клева вода), la batture;
 2. истривамъ —, *va.* dédorer; 3. истри-
 васа -то, *v. imp.* elle se dédore.
Познавамъ, *va.* connaître, reconnaître, sentir,
 voir; 1. *fig.* lire; 2. (зла помисълъ), de-
 couvrir ou enlever la mèche; 3. (нѣкого
 пакъ), *fig.* retrouver; 4. (пакъ), reconnaître;
 5. (себе-си), se reconnaître; 6. нещъ да
 ма -вать, garder l'incognito; 7. -са, *vr.*
 se connaître, fréquenter; 8. (отблизо),
fam. s'accointer; 9. (за кривъ), s'accuser;
 10. -вамеса (единъ другъ), *vr.* se retrouver.

Познаване (пакъ), *sm.* la reconnaissance.
Познавателна способностъ, *sf. fig.* la
 conception.
Познавателно, *adv.* à bon escient.
Познайникъ, ница, *s.* chaland, aude; la
 connaissance, la pratique, le juge; 1. -ници
pl. la clientèle; 2. който има много —
 répandu, *adj.*; 3. между — съмъ, *vn.* être
 en pays de connaissance *f.*
Познайничавъ, *adj.* reconnaissable.
Познайство, *sm.* la connaissance, chalan-
 dise, habitude *f.*; || *fig.* l'user *m.*; || **има-
 мъ или варда** —, *vn.* cultiver.
Познание, *sm.* la connaissance, le savoir, capa-
 cité *f.*, concept *m.*, intelligence, idée, science,
 instruction, perception, notion, vue *f.*; 1. *fig.*
 la lumière; 2. (за мрътвецъ), *Jur.* l'iden-
 tité *f.*; 3. откънчвамъ правда за —, *va.*
 désinvestir; 4. съ пълно —, en connais-
 sance de cause; 5. съ —, *adv.* sagement;
 6. способенъ за -неа, cognitif, *adj.*
Позната плата, *sf.* Tur. la conscience.
Познатливъ, *adj.* connaissable.
Познатостъ, *sf.* la notoriété.
Познать, *adj.* notoire; -то, -ment; 1. (гжсто),
 familial; 2. въскому съмъ —, être de no-
 toriété publique *f.*; 3. въскому -то нѣщо,
 c'est le pont aux ânes; 4. колкото ми е
 -то, que je sache.
Позъ (полудесетина), *sm.* la pose.
Пойка (славна), *sf.* une cantatrice.
Понлница, *sf.* l'abreuvoir et abreuvement *m.*
Понло, *sm.* l'abreuvement *m.*
Понменно (но и не), *adv.* nominalement.
Понмотна данъ, *sf.* le cens.
Поннгелизивамъ (конъ), *va.* anglaiser.
Пойнъ пилецъ, *sm.* oiseau chanteur *m.*
Понскане [при първо —, *Com.* à bureau
 ouvert *m.*
Понсканъ, *adj.* voulu.
Понхтявамъ, *va. vn.* faire retentir; || **понх-
 тьява**, *v. imp.* il resonance.
Понхтяване, *sm.* le retentissement.
Показалець, *sm.* Méc. l'indicateur *m.*
Показалка, *sf.* l'index *m.*, le carton, la touche;
 1. (що са върти на въздухъ-те), le vire-
 ton; 2. (на часовникъ и на желѣзенъ
 пкътъ), l'aiguille *f.*; 3. (на пкътъ), poteau
 indicateur *m.*; 4. (у сълвичовъ часовникъ),
 le style.
Показалникъ, *sm.* l'indicateur *m.*, le moni-
 teur, les petites affiches *m.*; || *Mathém.* le
 caractéristique.
Показало, *sm.* l'échantillon *m.*; || **нарѣзвамъ
 -ла отъ платове**, *va.* Com. échantillonner.
Показана цѣна (на монета), *sf.* valeur
 numéraire *f.*
Показателенъ, *adj.* indicatif.
 — пръстъ, *sm.* l'index *m.*; || *Anat.* doigt
 indicateur *m.*

Показателенъ прѣпорець, *sm. Mar.* l'égal-à-tout *m.*

— свидѣтель, *sm.* déposant, ante, *s.*

Показателна буква (на сборенъ день у Римляны), *sf.* lettre nundinale *f.*

Показывамъ, *va.* montrer, indiquer, enseigner, témoigner, annoncer, prouver, déclarer, manifester, représenter, marquer, afficher; 1. relever, révéler, assigner, déposer, faire voir, dénoter, exhiber, faire, dire, se diriger vers; 2. *fig.* signaler, prêter, respirer, déployer; 3. (добръ примѣръ), prêcher d'exemple *m.*; 4. (по ноты), *Mus.* armer la clef; 5. (нѣщо), *fig.* étaler; 6. (отвержаче), aliéner; 7. (накъ), renseigner, remontrer; 8. (пристрастїе), affecter; 9. (послужливостъ или правосудїе), rendre; 10. (себе си), se dire, se signaler, faire connaître, produire; || (за нѣкого), se donner pour; 11. показва, *v. imp.* il signifie; 12. -са, *vr.* se montrer, paraître, se présenter, se démasquer, se découvrir, s'annoncer, se révéler, sembler, avoir l'air, percer; 13. *fig.* éclore, surgir, transpirer; 14. (изново), renaitre, reparaitre; 15. (неспособенъ къмъ нѣщо), récuser; 16. (да сжмъ нѣщо), s'afficher pour; 17. (накъ), se reproduire.

Показване, *sm.* l'indication *f.*, exposition, notification *f.*, renseignement *m.*, apparition, représentation, déclaration, déposition, dénotation *f.*, déploiement *m.*, exhibition, allégation *f.*, faste, dire *m.*; || *Jur.* l'exposé *m.*

Показливъ, *adj.* ostensible.

Показна кутия, *sf.* la montre.

Показъ, *sm.* la montre, la parade; || излагамъ на —, *va.* mettre en parade.

Покалугеревамъ (двойка), *va.* guimper; || -са, *vr.* s'enfroquer, prendre le froc ou l'habit *m.*

Покалугереване, *sm.* prise d'habit, *f.*

Покаивамъ, *va.* prier à, convier; || (на гости), inviter.

Поканенъ гостъ, *sm.* un convié.

Покапвамъ, *va.* souillonner, maculer; || -са, *vr.* se salir. [patrouillage.]

Покапване, *sm.* la maculation; || *pop.* le

Покачвамъ, *va.* hausser.

Покачване, *sm.* le haussement; || който брави съ -то на консолидета, *Com.* un haussier. [tousser.]

Покашлеване [давамъ знакъ съ —, *va.*

Покаивамъ, *vr.* se repentir de, se reconnaître; || (за), faire pénitence de, *f.*; || който са -ва за грѣхове, repentant, *adj.*

Покаяне, *sm.* le repentir, la pénitence, la repentance.

Покаяникъ, *ница*, *s.* penitent, ente.

Покаяница, *sf.* fille repentie *f.*

Покаянъ и -ятеленъ, *adj.* pénitent.

Поканямъ, *vr.* venir à jubé *m.*; 1. (Богу),

adorer; 2. (на божество), *fig.* encenser; 3. (нѣкому), se recommander.

Поклаине, *sm.* la cour; 1. *fig.* la courbette; 2. *fat.* un coup de chapeau; 3. (на идолы, пумталы), le culte.

Поклаиняе, *sm. pl.* les civilités *f.*

Поклаичамъ (сухо и сураво), *va.* remuer ciel et terre; || -са, *vr.* bouger.

Поклонене, *sm.* l'adoration *f.*; || (едному Богу), culte de latrerie *f.*; || (на Святїи), culte de dulie, *m.*

Поклоненъ (низко), *adj.* révérencieux.

Поклонникъ, *sm.* un adorateur; || (на едного Бога), *sc.* dévot; || —, -ница (сжжїя, йка ѿ), *s.* pèlerin, ine.

Поклонъ, *sm.* le salut, la salutation; || (и почитенъ), la révérence; || *fat.* un coup de chapeau.

Покоженъ, *adj.* Méd. cutané.

Покой, *sm.* nom bulgare de la lettre П.

Покойникъ, *sm.* le mort, le trépassé.

Покойнъ, *adj.* feu; || -ный, *s.* défunt, unte.

Покорене, *sm.* la subjugation, conquête, réduction *f.*

Покоренъ, *adj.* soumis, obéissant, humble; || (сжмъ нѣкому), *vn.* se résigner à.

Покорилникъ, *sm.* un subjugeur.

Покорностъ, *sf.* la soumission, humilité, servitude *f.*, asservissement *m.*

Покоривамъ, *va.* subjuguier, assujettir et -jetir, soumettre, conquérir, captiver, asservir, réduire; || -са, *vr.* s'assujettir à, se soumettre, se captiver, s'asservir, se réduire, obéir à, se donner à, céder à, fléchir, en passer pour, se rendre; || *fig.* plier, mettre les pouces *m.*

Покориване и -рене, *sm.* la soumission, la subordination.

Покосена трѣва, *sf.* les gazons *m.*

Покровителство (закрїя), *sm.* la protection, le patronage, auspice *m.*, aile *f.*; 1. *fig.* la tutelle; 2. (на своитѣ роднина), le népotisme; 3. (и всичкиятѣ подъ —), la clientèle; 4. подъ —, *fig.* à l'ombre *f.*; 5. търся —, *va.* se recommander.

Покровителствувамъ, *va.* protéger, sauvegarder, pousser, porter; || (нѣкого), patroner (воузъ Закрїямъ).

Покровитель, *ка*, *s.* protecteur, trice; patron, onne; || *fig.* un cornac; || (на градъ, за богове), indigète, *adj.*

Покровъ (у пана), *sm.* Slav. l'oral *m.*

Покрусвамъ, *va.* *fat.* chapitrer.

Покривално перо (у пилцы), *sm.* plume tectrice *f.*

Покривало, *sm.* Bot. la collerette; || *H. nat.* le tégument; || (за конкцини), la tavaolle.

Покривамъ, *va.* couvrir, obombrer, pallier, habiller; 1. masquer, joncher de; 2. (вой-

ска), *Milit.* érauler; 3. (съ възгласнички крайщата на ладя), *Mar.* blinder; 4. (главата нбктому), coiffer; 5. (загубата си), se récupérer de ses pertes; 6. (съ кинесуръ), banner; 7. (съ нбщю), iacuster; 8. (съ олово), *Archit.* emboutir; 9. (пакъ), recouvrir; 10. който -на само из отгоръ, palliateur, *adj.*; 11. -са, *vr.* s'abriter.

Покрыване, *zn.* le recouvrement; || *fig.* le replâtrage; || (на главата), la coiffure.

Покривателенъ насыпъ *zn.* *Fortif.* l'éraulement *m.*

Покривачъ (майсторъ), *zn.* un couvreur.

Покривка, *sf.* la couverture; 1. (и — въ), la 'housse; || съ —, *Bias.* 'houssé; 2. *Bot.* le calypstre; 3. (и — вщица), *H. nat.* l'opercule *m.*; || съ —, operculé, *adj.*; 4. (на мрътвецъ), le poêle.

Покривъ, *zn.* la couverture, le toit, abri, comble *m.*; 1. (за каляскы), le 'hangar; 2. (на къща), la toiture; 3. (надъ стълбы), *Mar.* le dôme; 4. подъ —, *adv.* à couvert, à l'abri; 5. прави — на видъ, *va.* chapeçonner; 6. (надъ прѣстолъ), *voyez* Балдахинъ

Покрива галерея (у в. а.), *sf.* le xyste.

Покривъ, *adj.* couvert, consude; || (съ нбщю), chargé; || (съ свѣтъ), 'hérisé de.

Покуцвамъ, *vn.* boiter.

Покъщникъ, *ница*, *s.* pénager, ère; *ec.* économe, *adj.*

Покъщнина, *sf.* le mobilier, ménage, ustensile *m.*, friperie *f.*, appareil *m.*; || изново постиламъ съ —, *va.* remeubler (*voyez* Домъ).

Покъщнины, *sf. pl.* le meuble; 1. голѣма кола за прѣнасяне —, la tapisserie; 2. задържане —, la saisie-exécution; 3. земенитѣ — залогъ, la saisie-gagerie; 4. нареждане —, emménagement *m.*; 5. нареждамъ — въ къща, *va.* emménager; 6. стая за —, le garde-meuble. [blement *m.*

Покъщнинскы постелкы, *sf. pl.* l'ameublement.

Покъщница, *sf.* femme de ménage, gouvernante, *f.* [maison]

Покъщничество, *m.* l'économique *f.*, la

Пола (на дрѣва), *sf.* le pan, la basque; 1. (на видъ), empatement *m.*; 2. (на прѣстолъ), abatant *m.*; 3. (съ рудникъ), le mur; 4. дохождатъ — възъ —, *v. imp.* ils croisent; 5. -ль, *pl.* le giron; 6. (на планина), le pied.

Полагамъ, *va.* supposer, poser, déposer, estimer, reposer, faire état de, constituer, tenir, trouver, soupçonner; 1. (пакъ на първото мѣсто), remettre; 2. (основане), jeter les fondemens *m.*; 3. (на топска кола), affûter; 4. да положимъ, *adv.* soit; || — що, *conj.* supposé que.

Полагане, *zn.* le dépôt; || (между нбщю),

interposition *f.*; || (основенъ камыкъ), pose de la première pierre, *f.*

Полазень, *adj.* épidémique.

Полазница, *sf.* la mode; || la maladie.

Полазнична болестъ, *sf.* l'épidémie *f.*

— настинка, *sf.* *Med.* l'influenza *m.*

Полакра и -лякра (ладя), *sf.* la polacre ou polaque. [risore]

Полариметръ, *zn.* *Opt.* le polarimètre *et*

Полатнивяне, *zn.* la latinisation *f.*

Полба (жито), *sf.* plante, l'épeautre *m.*; — бенъ, d'épeautre.

Полвина, *sf.* la moitié, la demie, le demi, *adj.*; 1. *adv.* en partie, 2. на —, moitié, à demi; 3. до —, à moitié; 4. повече отъ —, de moitié trop; 5. азъ съмъ на — (съдружникъ), être de moitié avec; 6. едикъ футъ и —, un pied et demi.

— година, *sf.* le semestre.

— (зимане) мѣрка, *sf.* la demi-mesure.

— нота, *sf.* *Mus.* la blanche.

— плащане, *zn.* la demi-solde.

— радиусъ, *zn.* un demi-diamètre.

— свѣтлина, *sf.* le demi-jour.

— учене (конско), *zn.* le mézair ou mézair.

— фунта, *sm.* une demi-livre.

— часть, *zn.* une demi-heure.

— чѣша, *sf.* une chopine.

— штофъ (мѣрка), *zn.* un poisson.

Полвиненъ, *adj.* *Mathém.* sous-double.

Полвинница, *sf. fig.* lobé, *adj.*

Полвиничка, *sf. dim.* *Anat.* le lobule.

Полвякъ, *zn.* le chaudron, le broc; || (дрѣва на пара), le double.

Поле, *zn.* le champ, la campagne, la glèbe, les guérets *m.*; || (въ бранило), *Bias.* l'écart *m.*; || ходя по -то, *vr.* battre l'estrade *f.* — размѣре, *zn.* la géodésie.

— размѣрни, *adj.* géodésique.

Полегичка, *adv.* superficiellement; || *Mus.* douce; || *fam.* doucement, en douceur, piano.

Полезенъ, *adj.* utile, bénéficiel, bon à, salutaire, joli *m.*; 1. *fig.* fructueux; 2. (въ много употребене), polychreste; 3. бывамъ —, *vn.* ne pas nuire; || (за), servir; || (нбктому), profiter à; 4. въ случай да бѣда —, *vr.* pour valoir ce que de raison. [dient *m.*

Полезно, *zn.* l'utile *m.*; || — е, il est expré-

Полезны или второстепенны роли (на театръ), *sf. pl.* les utilités *f.* [liot]

Полей, *zn.* plante, le pouliot; -йня, de pou-

Полека, *interj.* silence, à voix basse, paix; 1. *adv.* motus, bellement, tout beau, à pas de tortue; 2. *Mus.* piano, andanté, adagio, gravement; || твърдъ —, pianissimo; 3. по —, doucement, tout doux; 4. — лека, insensiblement.

Полекаченъ (за гласъ), *adj.* voilé.

Полеть, *sm.* le chancellement.
Полемика (*писменна прѣпирня*), *sf.* la polémique.
Полемически, *adj.* polémique.
 — *списатель*, *sm.* un polémiste.
Полюскопъ, *sm.* *Phys.* le poléscope.
Полза (*износиле, поносиле*), *sf.* l'utilité *f.*, profit, bénéfice, intérêt, avantage, bien, parti, émolument *m.*, quintessence *f.*, usage, service *m.*; 1. *fig.* le fruit; 2. *виждамъ* — *отъ*, *va.* mettre à profit, tirer profit de; 3. *имамъ* противоположны — *вы*, *vr.* être divisé d'intérêts; 4. *приносямъ* — *за*, *va.* profiter; || *fig.* fructifier; 5. *употрѣбювамъ* ради —, *va.* utiliser; 6. *употрѣбене* ради —, l'utilisation *f.*; 7. *затичилъ* ради —, utilitaire, *adj.*; 8. *употрѣбене* въ —, l'exploitation; 9. *употрѣбювамъ* въ —, *va.* exploiter; 10. *който* употребява *нѣщо* въ —, un exploitateur; 11. *коего* може са *обработи* съ —, exploitable, *adj.*; 12. *въ* — *нѣкому*, à l'usage de; 13. *за* — *на*, en faveur de; 14. *съ* —, fructueusement (*воузъ Придобывка еи Поносъ*).
Ползоване, *sm.* la possession; 1. *Jur.* l'usufruit *m.*; 2. (*отъ гора, отъ земля*), l'exploitation *f.*; 3. (*на болель*), *Méd.* le traitement.
Ползователень, *adj.* *Com.* bénéficiale.
Ползовить, *adv.* avantageux; — *то*, — *еusement*.
Ползувамъ, *va.* traiter; 1. — *са*, *vr.* profiter de, bénéficier, tirer part de, mettre à profit de, jouir de; 2. (*отъ гора, отъ земля*), exploiter; 3. (*отъ*), se servir de, se prévaloir de; 4. (*отъ нѣщо*), user de, faire ses choux gras de; || *fig.* puiser; 5. (*отъ случай-тъ*), prendre la balle au bond; || *fig.* saisir; 6. (*съ*), se ressentir; 7. (*съ приходы отъ две мѣста*), *fig.* manger à deux râteliers; 8. *правда* да са —, *Jur.* droit usufructuaire *m.*; 9. *който* са — *ва* *отъ* *приходъ* и *коего* са *относя* до него, *Jur.* *s.* usufructier, être; 10. *който* са — *ва* *отъ* *своята* *правда*, *Jur.* usante de, *f.*
Поливамъ, *va.* bassiner; || *Méd.* affuser; || (*цѣвтя*), arrosier.
Поливане, *sm.* l'arrosement *m.*, irrigation, infusion *f.*; || *Méd.* l'affusion *f.*
Поливателна или Пръскателна баня, *sf.* bain par irrigation, *m.* [rosoir].
Поливникъ, *sm.* l'arrosoir *m.*; — *ничень*, d'arg-
ПолYGONъ (*и обучителень* —), *sm.* *Fortif.* *Artill.* le polygone.
Полнграфически, *adj.* polygraphique.
Полнграфъ (*многописатель*), *sm.* un polygraphe; || *отдѣлене* на — *фы* (*у библиотека*), la polygraphie.
Полматическа училищница (*школо*), *sf.* école polymathique *m.*
Полматия (*многознание*), *sf.* la polymathie.

Полнпъ (*млогокракъ*), *sm.* *H. nat. Méd.* le polypure; || *гнѣздо* на *морскы* — *пы*, *H. nat.* le polypier.
Полнпявъ, *adj.* *Méd.* polypureux.
Полнсъ (*сигурателень билетъ*), *sm.* police d'assurance, *f.*
Полнтамъ, *vn.* vaciller, chanceler, branler; || *който* — *та* да *падне*, branlant, *adj.*
Полнтане, *sm.* le branle, branlement *m.*; || *Astr.* la nutation. [chancelant].
Полнтателень (*клатливъ*), *adj.* branlant,
Полнтень, *adj.* vacillant.
Полматическа училищница, *sf.* école polytechnique *m.*; || *ученикъ* на —, un polytechnicien. [de cour].
Полнтика, *sf.* la politique; || *fig.* eau bénite
Полниткъ, *sm.* un politique, complaisant *m.*, civil envers, *adj.*
Полнтинажъ, *sm.* gravure sur bois, *f.*
Полнитичень, *adj.* obligé, galant, honnête; || *fig.* poli.
Полнитически, *adj.* politique.
 — *списатель или антераторъ*, *sm.* un publiciste.
Полнитически работы, *sf.* *pl.* la politique;
 || *разсждамъ* за —, *va.* politiquer.
Полнитично, *adv.* politiquement.
 — *обнасяне*, *sm.* le bon ton.
Полнитичность, *sf.* la politesse, civilité, honnêteté, galanterie, urbanité *f.*; || *fam.* la gracieusité.
Полница, *sf.* lettre de change, traite *f.*; || *подписивамъ* — *отпрѣдъ* и *отзадъ*, *va.* *Com.* tirer; || — *де-карико*, *sf.* *Com.* la charte-partie.
Полница (*джска*), *sf.* la tablette, le rayon, la miséricorde; 1. (*и стѣла* — *лицы* *за сѣдане*), le gradin; 2. (*за кочияше*), le siège; 3. — *лицы* (*первазъ на ибнка*), *pl.* le bord.
Полнцейнь, *sm.* commissaire de police, *m.*
Полнцейска стража, *sf.* le 'hoqueton; || (*съ коніе*), la maréchaussée.
Полнцейски, *adj.* policier.
 — *испълневачъ* (*въ Италия*), *sm.* un sbire.
 — *коммисаръ*, *sm.* un constable.
 — *спіонинъ*, *sm.* un lumier de police, un mouchard. [police].
 — *унтеръ-офенцеръ*, *sm.* un exempt de — *чиновникъ*, *sm.* un agent de police, un alguazil. [préfet de police, *m.*].
Полнція, *sf.* la police; || *префектъ* на —,
Полничка (*у гжлабарникъ*), *sf.* le volet.
Полнархія (*многодържавіе*), *sf.* la polyarchie.
Полнорцетика (*аттика на твърдия*), *sf.* la poliorcétique.
Полка (*видъ лазарникъ*), *sf.* la polka; || *играя* —, *vn.* polker et polquer.
Пологаръ, *sm.* le chalet, le bérail.
Пологъ, *sm.* l'habitation *f.*, le gîte, le fort;

1. *fig.* les archives *f*; 2. *Mar.* le cache-
adent; 3. (на болестъ), *Chir.* le foyer; 4.
(на въздухъ), la retraite; || *fig.* le repaire,
la sentine; 5. (на много зѣброве), *Vén.* la
litée; 6. (мѣсто за мѣтене или вѣдене
пиленца), le couvoir; 7. (на прѣстенъ),
le chaton; 8. (на разбойници), le réser-
tacle, la sayerne; 9. (за стокы), le dépôt,
entrepôt *m*, la boutique; 10. отиѣване пакъ
въ —, *Vén.* le rembuchement.
- Положене**, *sm.* la situation, position *f*, état,
établissement *m*, existence, maxime *f*; 1.
fig. la passe; 2. (на брѣгове), le gisement;
3. (на звѣзды), thème celeste *m*; 4. (на
тѣлото), la posture; 5. въ лошо —, *adv.*
fat. mal-en-point; 6. ето ны въ лошо
— (уредиме я), *fig.* nous voilà bien logés;
7. бывамъ въ —, *vn.* être dans le cas de.
- По локителенъ**, *adj.* positif; -лно, -ivement.
- Положителна стѣпень**, *sf.* *Gram.* le positif.
- Полу-** (полвина), *affixe*, semi-, mi-, hēmi-,
demi- [une demi-déesse.
- богъ, *sm.* un demi-dieu; -богыня, *sf.*
— ботушы, *sf. pl.* le brodequin.
— валчасть сводъ, *sm.* *Archit.* la tonnelle.
— валякъ (е.мисфера), *sm.* l'hémisphère *m*.
— валяченъ (е.мисферически), *adj.* hē-
mispherique.
— ведрено буре, *sm.* la feuillette.
— вѣзване (на грацироване), *sm.* l'entre-
taille *f*.
— гласна буква, *sf.* *Gram.* la semi-voyelle.
— доказателство, *sm.* *Jur.* la semi-preuve.
— захаросанъ, *adj.* à mi-sucre.
— исплжната работа, *sf.* la demi-bosse.
— касторова шѣпка, *sf.* le demi-castor.
— квадратецъ, *sm.* *Typ.* le demi-castrin.
— кичасть, *adj.* *Bot.* semi-double.
— копие, *sm.* l'esponçon et sponton, ançon *m*.
— коприненъ дамасть, *sm.* damas ca-
fard *m*.
— платъ, *sm.* la buratine.
— крыланы бубочечки, *sf. pl.* *H. nat.* les
hémiptères *m*.
— металлъ, *sm.* le demi-métal.
— минута стжлянка, *sf.* *Mar.* la demi-
minute.
— мѣсець, *sm.* le croissant; 1. *Géom.* la
lunule; 2. *Milit.* pavillon chinois *m*; 3.
Fortif. la demi-lune, le ravelin; 4. при-
личенъ на —, semi-lunaire, *adj.*
— нощенъ, *adj.* boréal, hyperborée et
-réen, septentrional.
— пощна вечеря, *sf.* le réveillon.
— пощъ, *sf.* le minuit, le nord, le septentrion.
— околачата часть (въ черкова), *sf.*
Archit. le rond-point.
— опеченъ (за месо), *adj.* saignant.
— освѣтене (на мѣсець-тъ), *sm.* *Astr.* la
dichotomie.
- Полу-освѣтенъ** (за мѣсець-тъ), *adj.* *Astr.*
dichotome.
— отворенъ, *adj.* entr' ouvert.
— официаленъ, *adj.* semi-officiel.
— пауза, *sf.* *Mus.* la demi-pause.
— периодически сборникъ, *sm.* recueil
semi-périodique *m*.
— порасло дърво, *sm.* la demi-futaie.
— портикъ, *sm.* *Mar.* le 'hublot.
— прозирна цина (на око), *sf.* l'ongle *m*.
— прозорець, *sm.* la mezzanine.
— прѣчникъ, *sm.* *Géom.* le rayon.
— расталакъ, *sm.* *Bot.* le sous-arbrisseau.
— ржкавицы (съ шжема), *sf. pl.* la jar-
dinière.
— сабя, *sf.* *Milit.* le briquet.
— свѣтлина, *sf.* la pénombre.
— срѣдоморски, *adj.* la péninsulaire.
— срѣдоморъ, *sm.* la péninsule ou presqu'île.
— стншіе, *sm.* l'hémistiche *m*.
— стѣльъ (безъ капитель), *sm.* *Archit.*
le cipre.
— сѣнка, *sf.* *Astr.* la pénombre.
— тактна нота, *sf.* la minime.
— тонъ, *sm.* *Mus.* le demi-ton; || по -нове,
adv. *Mus.* chromatiquement.
— ученъ, *adj.* *m.* demi-savant.
— форма, *sf.* petite tenue *f*.
— цвѣтовень, *adj.* *Bot.* semi-flosculeux.
— ютъ, *sm.* *Mar.* la teugue et tugue.
- Полудѣлъ**, *adj.* aliéné, maniaque.
- Полудяване**, *sm.* la démente, insanité *f*; ||
(отъ любовь), *Méd.* l'érotomanie *f*.
- Полусъ**, *sm. t.* la torture, le chavalet, le
scrapaud, la gêne.
- Получевамъ**, *va.* recevoir, obtenir, rempor-
ter, recueillir; 1. *fig. fat.* palper; 2. *Jur.*
impêtrer, sortir; 3. (прѣдобывка), béné-
ficiar, tirer; 4. (даръ, докачеване), *fat.*
rembourser; 5. (изгубеното), *fig.* se rac-
crocher; 6. (съ измама), surprendre;
(накъ), ravoir, rattraper; 7. (накъ назадъ),
récupérer; 8. (нары), toucher; 9. (при-
ходъ), retirer; 10. (съ подбумванеа), *fig.*
soutirer; 11. (разносиктъ си), *fig.* se rem-
bourser; 12. получеватъ (за нары), *v.*
imp. il rentre (voyez Приемамъ).
- Получеване и -чене**, *sm.* la réception; 1.
Jur. l'obtention *f*, impétration *f*; 2. (загу-
беното), le recouvrement; || (накъ), la
récupération.
- Получевалникъ**, ница (на писмо), *sc.*
destinataire; || (на премія), remporteur de
prix, *m*; || (на стокы), *Com.* un con-
signataire.
- Получливъ приходъ** (за литургия и пара-
стаъ), *sm.* la sacristie.
- Полъгато**, *adv.* obliquement, indirectement,
en surplomb, de travers, en écharpe, en
biais, de côté; || стоя —, *vn.* surplomber.

Полѣгатокжтень, *adj. Géom.* obliquangle.
Полѣгаторь, *sf.* le penchant, pente, descente *f.*, travers, biais *m*; 1. *Géogr.* l'escairement *m*; 2. *Mathém.* l'obliquité *f*; 3. (на стемъ-тъ), *Mar.* l'élanement *m*.
Полѣгаторь, *adj.* oblique, indirect, penchant, gauche; || *fig.* détourné; || **бывамъ** —, *vn.* aller en pente *f.* || **Бутсприть**. — боръ (на носъ-тъ на ладя), *sm.* voyez — прозорець, *sm.* l'abat-jour *m*.
Полѣгнувамъ, **-лѣгвамъ** и **-лѣгамъ**, *vn.* déverser; 1. **полѣгнува**, *v. imp. Archit.* il forjete; 2. (за зидъ), il farde; 3. (за сграда), elle se tasse; 4. (за кѣща), elle arène et s'arène; 5. **полѣгнувати** (за класове на нива), ils versent.
Полѣгнуване и **-лѣгане**, *sm.* le dévers; || *Archit.* le dévolement; || (на сграда, на земля), le tassement.
Полѣгнато писане, *sm.* écriture bâtarde *f.*
Полѣгнать, *adj.* dévers; || (на землята), *Bot.* proscumbant; || (на ниско мѣсто), enterre.
Полюлей (паникандило), *sm.* le lustre; || връхня часть на —, le rapache; || майсторъ на — люлей, un lustrier.
Полюсь (и **сберень** —), *sm.* le pôle.
Полякъ, **ячка**, *s.* villageois, oïse
Поляна, *sf.* tapis de verdure *m*, prairie *f.*, champ *m*, campagne *f.*, boulingrin *m*; — ны, *pl.* les champreaux *m*.
Полянка (сърбъ гора), *sf.* la clairière.
Полянска змя (топъ т.), *sf.* la serpentine. — фортѣнкаця, *sf.* l'hercotectionique *f.*
Полянски, **полски** и **-лешки**, *adj.* champêtre, rural.
Полянскы орждя, *sm. pl.* pièces de campagne.
Полярень и **-люсенъ**, *adj.* polaire.
Поляризация (на свѣтлината), *sf. Phys.* la polarisation. [riser].
Поляризувамъ (свѣтлина), *va. Phys.* polariser.
Полярна звѣзда, *sf.* étoile polaire *f.*, la montane. [polarité].
Полярность (на магнитъ), *sf. Phys.* la polarité.
Поляшки, *adj.* villageois.
Помагалка, *sf.* le ver bouquet et virebouquet; || *Mar.* l'aspect *m*.
Помагамъ, *va.* aider, secourir, seconder, subvenir à, servir, assister à, pousser, ne pas nuire; 1. *fig.* appuyer; 2. (къ кому), *fig.* épauler; || (въ нѣщо), *fig.* pousser à la roue; 3. (къ кому съ пари), subventionner; 4. може да му са помогне, *va.* remédier à; || комуто —, remédiable, *adj*; 5. който обича да помага и комуто може са помогне, secourable, *adj*; 6. — гаме си (единъ другъ), *vr.* s'entre-secourir, s'entr' aider.
Помагане, *sm.* le secours.
Помагачъ, *sm. fam.* un ardélien.

Помада, *sf.* la pommade; || намазевамъ съ —, *va.* pommer.
Помазане, *sm.* l'onction *f.*
Помазанникъ, *sm.* oint du Seigneur, *m*.
Помазевамъ, *va.* oindre.
По-малка цѣна, *sf.* l'infériorité *f.*
По-малко, *adv.* au dessous de.
По-малкъ, *adj. s.* cadet (voyez **Малкъ**).
Помамевамъ, *va.* affriander; || *fig.* inviter à.
Помеждутень, *adj.* intermédiaire, intermédiaire.
Поменувамъ, *va.* mentionner, faire mention de, se rappeler, faire dire une messe pour un mort.
Помень, *sf.* la mention, le souvenir, la prière pour les morts; || книга —, l'obituaire et registre —, *sm*.
Пометь, *sm.* manche à balai; || (у фурунжия), l'écouvillon *m*. [Jur. gracier].
Помилвамъ, *va.* pardonner, faire grâce *f*; ||
Помилване, *sm.* le pardon, merci, grâce, concession, remission *f*; || *fig.* le quartier; || **безъ** —, *adv.* irrémisiblement.
Помилуй мя Боже (50-й псаломъ), *sm.* le miséréte. [se passer de].
Поминувамса, *vr.* vivre; || (безъ нѣщо), *vr.*
Поминуване, *sm.* l'industrie, le metier.
Помирене, *sm.* la pacification, la transaction.
Помиривамъ, *va.* pacifier, arranger; 1. *fam.* rapatrier; 2. — са, *vr.* faire la paix, se rapatrier, se raccommoder; 3. *fig.* pactiser.
По-младъ, *adj. s.* cadet (voyez **Младъ**).
Помня, *vn.* retenir, se souvenir, se ressouvenir de, se remémorer; || който помни, *fam.* mémoratif, *adj*.
Помологически, *adj.* pomologique.
Помология (учене за плодове), *sf.* la pomologie.
Помочки (въ карета), *sf. pl.* la main.
Помощливъ, *adj.* secourable.
Помощна биря, *sf.* la subside. — ржка, *sf.* la main-forte.
Помощникъ, *sm.* un aide, adjoint, suppléant, supôt, assistant *m*; 1. *fig.* un second; 2. (въ неволѣ), *fam.* un bouche-trou; 3. (на исправникъ), un vice-gérant; 4. давамъ —, *va.* adjoindre. [pléance].
Помощническа длъжность, *sf.* la sup-
Помощь, *sf.* le secours, appui *m*, aide, ressource, imploration, épaulière, main-forte *f.*, coup de main, *m*; 1. *fig.* le support; 2. **безъ** —, sans ressource; 3. на —, *interj.* à l'aide, au secours, à mon secours, à moi; 4. съ — та на, *prép.* au moyen de, à la faveur de, à grand renfort de.
Помпонъ (кутка), *sm. Milit.* le pompon.
Помрачавамъ, *va.* obscurcir, flétrir, offusquer; 1. *fig.* noircir, aveugler, faner; 2. *Astr.* occulter; 3. **помрачаваса**, *v. imp.* il se ternit.

Помрачаване и -чене, *zn.* l'éclipse *f.*

Помръзлекъ, *sm.* la bruine, la gellée, le verglas; 1. вали —, *v. imp.* il verglase; || повръздаса отъ —, il gele; 2. повръдѣнъ отъ —, bruiné, *adj.*; 3. покрить съ —, verglacé, *adj.* 4. (сладко), les glaces *f.*; 5. порція —, une glace; 6. (съ варени ошцы), la plombière; 7. искусство да са прави —, la glacierie; 8. майсторъ на —, un glacier.

Помръзника, *sf.* la sarbotière et sorbetière.

Помръзнувамъ, *vn.* geler, se congeler.

Помръзнатъ, *adj.* glacé; || (*u fig.*), glaçant.

Помыиикъ, *sm.* le puisard, cloaque, égout *m.*

Помыя, *sf.* la lavasse, lavure de vaisselle, *f.*; 1. Pharm. la lotion; 2. (вода отъ оплакуване), la rinçure; 3. улукъ за истичане —, l'évier *m.*; 4. яма за истичане —, le puisard.

Помыслевамъ, *vn.* songer, projeter; 1. (за нѣщо), se ressouvenir; 2. (си), raisonner; 3. *fig.* combiner. [tort et à travers.

Помыслеване [безъ — и разсъждане, à

Помыслено, *adv.* sciemment.

Помысленъ, *adj.* supposé; || (добръ или злѣ), bien ou mal intentionné.

Помыслителенъ, *adj.* intentionnel.

Помысль, *sf.* l'intention *f.*, le dessein, vouloir, projet *m.*, pensée *f.*, penser *m.*, vue *f.*, objet *m.*, fin *f.*; 1. *fig.* le but, le plan, mire, rencontre *f.*; 2. имамъ —, *vn.* penser, tâcher à, prétendre; || *fig.* tendre à, buter à; 3. който има — за нѣщо, tendant à, *adj.*; 4. безъ —, par mégarde; 5. затичване къмъ една —, la conspirance; 6. унищожавамъ —, *va.* déjouer; 7. съ —, *adv.* intentionnellement, sciemment, expressément, de propos délibéré, de dessein prémédité, de parti pris.

Помѣсенъ (катжръ *t.*), *adj.* hybride.

Помѣтамса, *vr.* renier, apostasier; 1. *fig.* chanter la palinodie; 2. (отъ мысль-та си), se raviser; 3. (отъ нѣщо), renoncer; 4. отъ което можемъ са помѣтнемъ или отречемъ, reniable, *adj.*

Помѣтане, *zn.* le reniement et -niment, renonciation, palinodie *f.*; 1. *Jur.* la réhibition; 2. самосебно —, renoncement à soi-même; 3. който докарва —, *Jur.* réhibitoire, *adj.*

Помѣтнатъ, *adj.* renié.

Помѣтнувачъ, *ка, v. Jur.* renoncateur, trice

Помжмревамъ, *va.* brouiller.

По-напрѣдъ, *adv.* auparavant, antérieurement, par anticipation, tout d'abord.

Понакуцвамъ, *vn. fam.* clopiner.

Понакуцване, *zn.* le clochement.

Поналукувамъ, *va. fam.* tapoter.

Понахрапувамса (съ наука), *vr. fig.* s'en-fariner.

Понго (маижуа), *zn.* le pongo.

Понедѣльникъ, *sm.* le lundi; 1. чисти —, lundi gras; 2. (на страсна недѣля), lundi saint; 3. държжъ -нищи, *va.* faire le lundi.

Поникнуване, *zn.* le germe, le végétal; || способенъ за —, végétale, *adj.*

Поносенъ, *adj.* utile, profitable, convenable; || *fig.* fructueux, joli *m.*; || usé.

Понось, *sm.* l'acquêt *m.*, utilité *f.*

Поносямъ, *vn.* convenir à.

Поносяне, *zn. fig.* le fruit. [ponce.

Понса (вжель съ вжлиценъ прахъ), *sf.* la

Понсирувамъ (направевамъ облѣзене), *va.* pincer. [le ponceis.

Понсируване (направиване), *zn.* le ponçage,

Понто (въ лембергъ), *zn.* le pont.

Понтонеръ, *sm. Milit.* un pontonnier.

Понуда, *sf.* la coercition; || (за родителка), la couche.

Понудвамъ и -дявамъ, *va.* extorquer.

Понудване [правда за —, la coercition.

Понудителенъ, *adj.* coercitif.

Понудителна сила, *sf.* force impulsive *f.*

Пончъ, *sm.* punch *m.*; -ченъ, de punch.

Понѣ, *conj.* au moins, du moins; || *adv.* encore et encore, toujours; || — и малко, *conj.* pour peu que.

Понѣкогажъ, *adv.* parfois, de fois à autre.

Пооправямъ, *va.* améliorer, amender, accomoder, réformer; 1. *Jur.* réformer, émender; 2. -са, *vr.* s'améliorer, s'amender, se réformer, s'abonner; 3. *fig. fam.* se radouber.

Пооправяне, *zn.* l'amélioration *f.*, abonnissement *m.*, réforme, réformation *f.*

Пооставямса (отъ мысль-та си), *vr.* dé-compter.

Поотварямъ, *va.* entr' ouvrir.

Поотливамъ (въ лмото), *va.* désamplir.

Поотмахниса! *interj.* gare!

Поотърсевамъ (грѣбъ), *va. fam.* rincer.

Понадѣйска, *sf. татм.* la beetle.

Попара, *sf.* le chaud'eau; || (съ вода), la panade; || (кишкекъ *t.*), la garbure.

Попарвамъ и -ревамъ, *va.* échauder; 1. Méd. afusser; 2. (блѣса съ вино), aviner; 3. -са, *vr.* s'échauder.

Попарване, *zn.* l'eau *f.*; || Méd. l'affusion *f.*; || мѣсто или котѣлъ за —, l'échaudoir *m.*

Попива, *v. imp.* il s'imbibe, il transsude; 1. (за мастило), il décharge; 2. (нѣщо), *fig.* il absorbe; 3. попиватса, *pl.* ils s'em-boivent. [sudation *f.*

Попиване, *zn.* l'absorption, imbibition, trans-Pопивателенъ, *adj. Chim.* absorbant, absorbif.

— цѣръ, *sm. Méd.* l'absorbant *m.*

Попивателна хартия, *sf.* papier brouillard *m.* [pissoir.

Попикальникъ (мѣсто за пикане), *sm.* le

Попийнувамъ *va. fam.* buvotter, gobeloter; || *pop.* ne pas avoir la pepie.

Поплювамъ, *vn.* crachoter.
Поплювко, *sm.* un gaillonneur.
Поплювковцы, *sm. pl. fg.* l'écume *f.*
Попникъ (*за шишъ*), *sm.* le 'hâtier, le ser-
 ge-frein ou garde-frein, le contre-hâtier; ||
 (*за дугане кола*), *Techn.* le cric.
Попова лажичка, *sf.* le tetard.
 — слама, *sf. Astr.* chemin de St. Jaques
 (*voyez* Млъченъ пѣтъ).
Попово прасенце, *sm. insecte*, la courtilière
 ou taupe-grillon.
По-полека, *interj. fam.* la et la la.
Попържамъ, *va.* injurier, outrager, fronder,
 invectiver, chanter goguettes *f;* 1. *fig.* pro-
 stituer, ravander, honnir; 2. *pop.* agonir
 d'injures, pouiller; 3. (*най-лошаво*), dire
 pis que pendre de; 4. -жамеса, *vr.* s'in-
 jurier; 5. *pop.* se pouiller.
Попържане, *sm.* l'invective *f.*
Попържачъ, *sm.* un insulteur, sottisier *m.*
Попържни, *sf. pl.* l'injure, sottise *f;* || *fam.*
 les pouilles *f;* || множество —, *fig.* une
 bordée d'injures.
Попържана, *sf.* l'insulte *f.*, la vilénie; || *fig.*
 le soufflet; || *Milit.* le camouflet.
Попърциявамъ, *vn.* craqueter.
Попска длъжностъ [бораване на — (*въ*
приходъ)], la desserte.
 — кѣща, *sf.* la cure.
 — манжа (*гозба*), *sf.* l'oignonade *f.*
Попство, *sm.* la prêtrise.
Попувамъ, *vn.* desservir.
Популяренъ, *adj.* populaire; -рно, -ment.
Попъ (*свѣщенникъ*), *sm.* un pope, un prêtre;
 —ски, de pope; 1. (*махаляски*), un rec-
 teur; 2. приходъ за обдържане —, la pre-
 stimonie; 3. сиромашъ —, *fam.* un presto-
 let; 4. ставамъ —, *vn.* se faire.
Попхлєватъ го пѣпки (*за лицето*), *v.*
imp. elle bourgeoonne.
Пора, *sf.* l'âge *m.*, la stature; || la saison.
Пораждамъ, *vr.* renaître. [génésie.
Пораждане (*палингенезія*), *sm.* la palin-
 —Поразителенъ, *adj.* foudroyant.
Поразивамъ, *va.* terrasser; || *fig.* foudroyer,
 frapper, atterrer et atterrer; || -са, *vr.* se
 saisir. [se —, *vr.*
Порастевамъ, *vn.* croître, grossir, grandir et
 Порастеване, *sm. Bot.* la germination, le port.
Порастявалъ, *adj. sc.* adulte *m.*
Порасялъ, *adj.* pubère, grand; || (*добръ*),
 bien taillé, bien pris, bien trousseé, bien
 tourné.
Поревнува ми са, *v. imp.* il me plaît.
Поредъ, *sm.* la tribu, ordre *m.*, corporation
f; || *Milit.* corps *m.*
Поризница, *sf.* la chemise; || (*на гушле*),
 la coiffe; || *Anat.* le chorion.
Поріазъ (*черный вѣтеръ*), *sm.* le nord.
Порія, *sf.* le passe-partout.

Поробване, *sm.* l'asservissement *m.*
Породителенъ, *adj.* renaissant.
Породене, *sm.* la reproduction.
Порождане и -раждане, *sm.* la renaissance;
 || вкусъ на -то, style de la renaissance.
Порозовитостъ, *sf.* la porosité.
Порозивитъ, *adj.* poreux.
Порозъ, *sm.* le pore; 1. *Anat.* la cryptede ou
 follicule; 2. безъ -зы, imporeux, *adj;* 3.
 въмане -зы, l'imporosité *f.*
Порой, *sm.* le torrent, courant *m.*, lavasse *f.*,
 gave *m;* 1. *fig.* un deluge de, le débord-
 dement; 2. (*джждъ*), l'ondée *f;* 3. проти-
 чане джждовны -ои, l'avalaison ou ava-
 lasse *f.*
Поролянъ, *adj.* torrentiel.
Порта, *sf.* porte cochère *f;* || Оттоманска
 —, la Sublime Porte (*voyez* Вратна).
Порталъ (*гласно влазние*), *sm.* le portail.
Портаръ, *ка, sc.* concierge d'hôtel, *m;* || *pop.*
 un chasseur-chien ou coquin.
Портеръ (*бѣра*), *sm.* porter *m.*
Портикъ (*галерея*), *sm. Archit.* le portique.
Портофранко, *sm.* port franc *m.*
Портретна кунюписъ, *sf.* la portraiture.
Портретъ (*лика образъ*), *sm.* le portrait,
 ressemblance, effigie *f.*
Португалски езикъ, *sm.* le portugais et
 langue -aise *f.*
Португална лимонада, *sf.* l'orangeade *f.*
Портукалъ, *sm.* orange douce *f;* || прода-
 вачъ, ка на -лы, *s.* oranger, ère.
Портулакъ, *sm. plante*, le pourpier; -леченъ,
 de pourpier.
Портуленъ, *sf.* le ceinturon.
Портфель (*булукъ, ъбѣта, и — съ блѣ-
 зена*), *sm.* le portefeuille, le buvard.
Портъ (*лиманъ*), *sm.* le port; 1. крайморски
 —, port de mer; 2. (*крайморски градъ на*
Истокъ), l'échelle *f;* 3. (*плата за писма*),
 le port; 4. платенъ —, port payé *m;* 5.
 прѣградка между -ове, *Mar.* l'entr-sabord *m.*
 — моне (*кутийка за пари*), *sm.* le porte-
 monnaie.
Порутена (*за кѣща*), *adj.* arénée.
Порутенъ (*който ще са стропахи*), *adj.*
 ruineux.
 — видъ, *sm.* la mesure. [phyre.
Порфиръ, *sm.* le porphyre; -ренъ, de por-
Порція, *sf.* la portion, ration, dose *f;* ||
 (*ѣдене*), la pitance; || малка —, la portion-
 cule (*voyez* Гжда).
Порѣзаница, *sf.* l'entame et -tamure, échan-
 cure *f;* || (*хлѣбъ*), la bride, le chanteau;
 || *fam.* le guignon.
Порѣзвамъ, *va.* taillarder, inciser; || *pop.*
 estafilader; || -са, *vr.* se couper.
Порѣзване, *sm.* la coupure.
Поря, *va.* découdre; || (*водата*), siller.
Порѣбвамъ, *va.* rentrer; || (*узново*), reborder.

- Порѣбване**, *sn.* la bordure.
Порѣжкѣ [на —, *adv.* en gage.
Порѣжвамъ (*и fig.*), *vn.* arroser.
Порѣжване, *sn.* l'arrosement *m.*, aspersion *f.*
Порѣжвамъ, *va.* commander, faire faire, déléguer, commissioner.
Порѣжване, *sn.* la commande, commission, mission, délégation *f.*, message *m.*, négociation *f.*; || *fat.* l'ambassade *f.*
Порѣжчелень, *adj.* délégatoire.
Порѣжчикъ, *ница*, *s.* négociateur, trice; || *Jur.* un command.
Посаждамъ, *va.* planter, implanter; 1. (*дървѣ*), complanter; || *мѣсто* посадено съ —, *Agric.* le complant; 2. (*пашѣ*), rasseoir; 3. (*въ панерѣе растемеа*), emmanequiner.
Посаждане, *sn.* la plantation, implantation *f.*
Посваричка, *sf.* la nonnette.
Посвоявамъ, *va. fat.* apparenter; || *-са*, *vr.* s'appar-nter.
Посвоевамъ, *va.* s'approprier, confisquer, a'opter; || *си ибѣю*, s'arrieger.
Посвоеване и -своеие, *sn.* l'appropriation, confiscation *f.*; || (*съ млоговрѣменность*), *Jur.* l'usucapion *f.*
Посвоевачъ (*на земля*), *sm.* un envahisseur
Посвятена земля, *sf.* terre sainte *f.*
Посвятене, *sn.* la consécration, bénédiction *f.*, sacre *m.*; 1. (*книга*), la dédicace; 2. именово — на книга, épître dédicatoire *f.*; 3. (*въ тайнства*), l'initiation *f.*
Посвятень, *adj. m.* adepte; || (*напрѣдъ*), *Theol.* présanctifié; || (*въ тайнства*), initié.
Посвятителень, *adj.* initiatif.
Посвятивамъ, *va.* consacrer, sacrer, bénir, vouer, dévouer; 1. (*изново въ духовенъ санъ*), réordonner; 2. (*на ибѣю врѣмето си*), sacrifier; 3. (*въ тайнства*), initier; 4. (*себе-си на ибѣю*), se vouer à, se consacrer; 5. *-са*, *vr.* sanctifier, se dévouer.
Посвятиване, *sn.* la béatification.
Посестрима, *sf.* la consoeur, la belle-soeur (soeur de la femme).
Посивѣлы очи, *sn. pl.* yeux cernés *m.*
Посинявамъ, *va.* bleuir.
Посиняване, *sn.* le bleuissement et bleuissement. meurtrissure *f.*
Посичамъ и -сачамъ, *va.* immoler.
Посконникъ, *sm.* plante, l'eupatoire *f.*
Поскърцвамъ, *va.* craquet-r.
По слабо *adv.* décroissant (*voyez Слабъ*).
Послугуване (*на жени*), *sn.* le sigisbéisme; || *по лично* —, de fortune.
Послужвамъ, *va.* traiter, servir; || (*ибѣю кого*), étrayer.
Послужване, *sn. fat.* le défrai.
Послужливость *sf.* le service, empressement *m.*, o'ficiosité et -ciosité *f.*, obligeance, prévenance *f.*
Послужливъ, *adj.* serviable, empressé, offi-

cieux, obligeant, prévenant, secourable, obsequieux.

Послужникъ, *ница*, *s.* complaisant, ante; || *fat.* un défrayer.

Послушевамъ, *va.* obéir à, écouter, obtempérer à; || (*отъ неволя*), bouquer.

Послушеване и -шане, *sn.* l'obéissance *f.*, exaucement *m.*, obédience *f.*; || (*воля Божія*), conformité à la volonté de Dieu; || *слѣпо* —, obéissance passive *f.*

Послушень, *adj.* obédientiel.

Послушливость, *sf.* la docilité.

Послушливъ, *adj.* obéissant, docile, soumis, disciplinable, officieux; || *fig.* pliable, pliant.

Послужникъ, *ница*, *sc.* subordonné, novice; 1. (*братъ*, *сестра*), frère convers, soeur -se; 2. (*въ манастиръ*), frère servant *m.*; 3. *къща* за -ници, le noviciat.

Послѣ (*сетивъ*), *prép.* après, à la suite de, passé; 1. *adv.* ensuite, subséquemment, postérieurement, puis; 2. *най* —, et puis, enfin, à la fin, somme toute, en somme, à la longue; 3. а — що? et puis; 4. и *най* — *нищо*, *conj.* ergo *glu.*; 5. — *това*, depuis, là dessus; 6. — *слѣдъ това*, *adv.* ipso facto.

— *писаво*, *sn.* l'apostille *f.*

— *потопень*, *adj.* postdiluvien.

— *рѣчие*, *sn.* la postface.

Послѣдане, *sn.* l'imitation *f.*; || *fig.* le réchauffé.

Послѣдень, *adj.* dernier, suprême, infime; || *за* — *иътъ*, en dernier lieu

— *диспутъ*, *sm.* la vespérie, la resumpte; || *който* е казал —, resumpté, *adj.*

— *ударъ*, *sm.* coup de grâce, *m.*

— *часъ*, *sm.* l'extrémité.

Послѣдни капки, *sf. pl. fat.* l'égouttore *f.*

Послѣдникъ, *sm.* un successeur.

Послѣдній, *adj.* l'oméga *m.*

Послѣдню поучене или смжмреване, (*въ черкова*), *sn.* le réaggrave.

— *срѣдство* (*въ съчиняването*), *sn. fig.* planche dans le naufrage, *f.*

— *украшение*, *sn.* *Archiev.* l'amortissement *m.*

Послѣдня дума, *sf. fig.* le refrain. [*quée f.*

— *литургия* (*по пладня*), *sf.* messe mus-

— *надѣжба*, *sf.* ancre de salut, *f.*

Послѣдователень, *adj.* suivant, successif, subsequent.

Послѣдователность, *sf.* la subséquence.

Послѣдовачъ, *sm.* un adhérent, prosélyte, disciple, sectateur, partisan *m.*; || (*на тал-мудъ*), un traditionnel; || (*за унищожене на робство*), un abolitioniste.

Послѣбие, *sn.* la suite, la descendance; || *fig.* l'avenir *m.* (*voyez* *Сетинна*).

Посмуквамъ, *va. fat.* sucoter.

Пособникъ (*на жалбазина*), *sm.* un compère.

Посока [на —, *adv.* approximatif.

Посолено, *sm.* la salaison.

Посолявамъ, *va.* saler.

Посоляване, *sn.* le salage, assaisonnement *m.*

Поспечълевамъ, *va. fam.* grapiller.

Посраменъ, *adj.* deshonorable et -norant; || *fam.* penaud.

Посрамявамъ, *va.* déshonorer; || -*ca, vr.* se déshonorer, se commettre.

Посранъ, *adj. pop.* breux.

Посрѣбрена медаль, *sf.* médaille saucée *f.*

Посрѣбревъ, *adj.* argenté.

Посрѣбрены работы, *sf. pl.* l'argenterie *f.* — *сждове*, *sm. pl.* vaisselle plaquée *f.*

Посрѣбрявамъ, *va.* argenter; || (*сждове*), plaquer.

Посрѣбряване, *sn.* l'argenterie *f.*; || *нстривамъ -то, va.* désargenter.

Посрѣденъ, *adj.* intermédiaire et -diale.

Посрѣдникъ, *ница, s.* mediateur, négociateur, trice; intervenant, ante; *sc.* intermédiaire; un traiteur, entremetteur, arbitrateur, arbitre, commissionnaire, séquestre, censal *m.*; 1. *fig.* l'organe *m.*; 2. *Jur.* amiable compositeur *m.*; 3. (*на борсата*), agent de change, *m.*; 4. *ставамъ* —, *vr.* s'entremettre; || (*за нѣщо*), *fig.* s'interposer.

Посрѣдничень, *adj.* intervenif.

Посрѣдническа длъжностъ, *sf.* la censerie.

Посрѣдничество, *sn.* la médiation, intervention, entremise *f.*; || *fig.* l'interposition *f.*, tempérament, maquignonage *m.*

Посрѣдственно, *adv.* moyennement, indirectement; || -*то, sn.* le médiocre.

Посрѣдственностъ (*или* -но състояние *n.*), la médiocrité.

Посрѣдственъ, *adj.* médiat: -но, tement; 1. médiocre, moyen, borné, passable, tel quel; 2. *fig.* subalterne; 3. *Anat.* médian. — *човѣкъ, sm.* la médiocrité.

Посрѣдство, *sn.* le moyen, intermédiaire, ministère *m.*; || *Phys.* le milieu.

Посрѣдствомъ, *adv.* à, sous, à l'aide de, à force de; || *prép.* au moyen de, moyennant; || (*нѣкого*), par l'organe.

Посрѣдствувамъ, *va.* intervenir; || *fig.* s'interposer, maquignonner.

Посрѣнта, *sf.* la rencontre; || на —, à la rencontre, au devant de; || *отивамъ* на —, *vn.* aller au devant de.

Посрѣнтане, *sn.* la repartie.

Посрѣдъ, *prép.* entre, au milieu de.

Поставень, *adj.* situé, *part.* mis.

Поставникъ (*на каманѣ, на дърва*), *sm.* un poseur; || (*на листовѣ*), *s.* *Tur.* marguer, euse.

Поставямъ, *va.* mettre, placer, poster, poser, déposer, interposer, situer, exposer, dresser, employer; 1. *fam.* nicher; 2. (*близо до нѣкого*), mettre à la portée de; 3. (*надъ водата бакамы, къртуны, заблѣжки въ заливъ*), baliser; 4. (*въ глава*),

coiffer de; 5. (*въ дѣйствиѣ*), mettre en oeuvre; 6. (*засдно*), joindre à; 7. (*заради*), préposer; 8. (*изново*), remettre; || (*арѣдъ очи*), *Jur.* réconfrontation *f.*; 9. (*клана въ устата нѣкому*), bâillonner; 10. (*да колѣничу или да стои на колѣнѣ*), faire s'agenouiller; 11. (*на мѣсто*), *fam.* colloquer; 12. (*наредъ двѣ котки*), *Mar.* empeneller; 13. (*нѣкого сишевъ да варди въ лоша мысль*), aposte; 14. (*накъ*), rétablir; 15. (*въ смѣтка нѣщо*), tenir compte de; 16. (*на годно мѣсто*), bâcler (*voyez* Руждамъ et Туримъ).

Поставяне, *sn.* la pose, posage, placement *m.*, mise *f.*, dépôt-*m.*, enchâssure *f.*

Постелка, *sf.* le lit, le chevet, la couche; 1. *fig.* le nid; 2. *Mar.* le cadre; 3. *бѣднителна* —, lit de veille; 4. (*за болень*), lit de douleur; 5. *родителчна* —, lit de misère ou de travail; 6. (*въ желѣземъ пѣтъ*), le chair; 7. (*подъ животны*), la litière; 8. (*легло*), le couchage; || *Milit.* le coucher; 9. (*подъ стока*), *Mar.* le fardage; 10. *накъ* *полагамъ* на —, *va.* recoucher; 11. *ставамъ* отъ —, *vn.* être debout; 12. *другарь, ка въ* —, *s.* coiteur, euse.

Постелки, *sf.* le meuble, meubles meublants *m.*, les pippes *f.*; 1. *привнасяне* —, le démeublement; 2. *привнасямъ* —, *va.* démeubler; 3. *което са употребява както* —, meublant, *adj.*

Постелчна, *sf.* la couchette.

Постелчна нагрѣвалка, *sf.* la demoiselle.

Постелчно кученце, *sn.* le babichon et babiche *f.*

Постень (*за дни*), *adj.* maigre.

— *день, sm.* jour d'abstinence, *m.*

Постигамъ и -гнувамъ, *va.* acquérir, obtenir, gagner, venir à bout de, se surprendre; 1. *fig.* concevoir; 2. *Jur.* acquêter; 3. *не ми -га умъ -тъ, v. imp.* cela me passe.

Постижень, *adj.* conceptible.

Постижностъ, *sf.* la conceptibilité.

Постой (*солдатски*), *sm.* *Milit.* le logement.

Постиламъ, *va.* draper, tapisser de, four nir, piper; || (*стая*), meubler.

Постилякъ, *sm.* le lange, la braie; 1. -*лцы, pl.* la couche, les drapaux *m.*; 2. (*за новиване*), le maillot; 3. *дрѣшки и* — (*за дѣтенице*), la layette. [-*ниѣ f.*

Постлана кѣща, *sf.* le garni et maison

Постланъ, *adj.* drapé; || *fam.* meublé.

Постникъ, *ница, s.* grand jeûneur, -de-euse; un anachorète.

Постница, *sf.* l'ermitage ou hermitage *m.*

Постно ѣдене, *sn.* le maigre.

Постны дни (*пости*), *sm. pl.* les quatre-temps *m.*

Постолевамъ (*вода*), *va.* faire dégoûdir.

Постоянна мысль, *sf.* idée fixe *f.*

Постоянно, *adv.* constamment, fixement.

— **продължено**, *sn.* la permanence.

— **шаване**, *sn.* le frétillement.

Постоянност, *sf.* la patience.

Постоянни вѣтрове, *sm. pl.* vents étésiens *m.*

Постоянство, *sn.* la constance, stabilité, tenue, persévérance, certitude, opiniâtreté; || *fig.* la fixité.

Постоянствувамъ (на), *vn.* persévérer dans.

Постоянъ или Застоянъ, *adj.* constant (en, dans), ferme, inébranlable, fixe, persévérant, immanent, permanent; || *fig.* stable, d'une bonne trempe; || *Théol.* final (voyez Държеливъ).

Пострадавамъ, *vn. fig.* souffrir; || (*за глупостъ-та си*), *fig.* payer la folle enchère de.

Постриганъ калугеръ, *ка, s.* profès, esse. — черковникъ, *sm.* un tonsuré.

Постригамъ (за черковникъ), *va.* tonsurer; || *-са*, *vr.* prendre l'habit *m.*

Постригане, *sn.* la tonsure; || (*за калугеръ, ка*), la vêtue ou prise d'habit, *f.*

Постъ (мѣсто), *sm. t.* le poste; || *изваждамъ или свалямъ отъ* —, *va.* destituer.

Постъ (постене), *sf.* le carême, le jeûne; — *тевъ*, de jeûne.

Постя, *vn.* jeûner.

Постѣпамъ, *va.* se comporter, se conduire, se gouverner, procéder, agir, vivre; 1. (*вардливо съ нѣкого*), ménager; || (*върло*), tenir rigueur *f*; 2. (*дебелички съ*), rudoyer; 3. (*въ длъжностъ*), débiter; 4. (*злѣ*), maltraiter, sévir; 5. (*както*), se porter en; 6. (*накъ въ длъжностъ*), *fig.* rentrer; 7. (*противо нѣщо*), déroger à; 8. (*противо длъжностъ*), *fig.* transiger avec son devoir; 9. (*простодушно*), у aller rondement; 10. (*прѣдсѣдително*), se manquer à soi-même; 11. (*съ нѣкого*), traiter en user avec; 12. (*насилно*), contraindre; 13. (*страхливо*), *fig.* tâtonner; 14. (*съ сърдце на*), affronter.

Постѣпане, *sn.* la tenue, procédé, port, tour *m*, les manières *f*; 1. *fig.* le trait, la marche, le ton, le style; 2. *-неа*, *pl.* les formes *f*; 3. *харни* —, les procédés *m.*

Постѣпни, *adj.* gradué; — *но*, — *lement*.

Постѣпенно, *adv.* par degrés, de degré en degré, pied à pied.

Постѣпеностъ, *sf.* la gradation.

Постѣпка, *sf.* la conduite, allure *f*, coup, traitement *m*; || *fig.* la démarche; || *fat.* l'expédition *f*.

Посыпалка, *sf.* Pharm l'épithème *m.*

Посыпаница, *sf.* le sablier, poudrier *m*, poudrière *f*. [semer.]

Посыпвамъ (съ нѣщо), *va.* saupoudrer, par-

Посѣвамъ, *va.* semer, ensementer; 1. (*съ жито*), Agric. emblaver; || *нива посѣяна съ жито*, emblavure *f*; 2. (*изново*), resse-

mer, resemencer; || (*посѣяна нива*), sur-semer; 3. (*съ трѣва*), enherber.

Посѣване, *sn.* l'ensemencement *m.*

Посѣвка (и сѣме за —), *sf.* les semailles *f*; || *прѣмѣнямъ редѣтъ на -кытъ*, *va.* Agric. dessoler (voyez Сѣядба).

Посѣгалникъ, *sm. fat.* un escogriffe.

Посѣгамъ (на нѣкого или на нѣщо), *va.* attenter; || (*на нѣщо*), entreprendre; || (*за*), prétendre à.

Посѣгане, *sn.* l'attentat *m*; || (*на нѣщо*), entreprise (sur, contre) *f*.

Посѣрко, *ка, s.* merdeux, euse.

Посѣченъ [бывамъ —], *vn.* perdre la tête.

Посѣяна (двалжти) нива, *sf.* la remblavure.

Посѣяно сѣме, *sn.* les semailles *f*.

Посѣянъ, *adj.* semé de.

Потаене, *sn.* la solitude.

Потаено, *adv.* entre cuir et chair.

— **маклерство**, *sn.* le marronnage.

Потаеностъ, *sf.* la clandestinité.

Потаени маклерскы дѣла, *sn. pl.* le marronnage.

Потаенъ, *adj.* caché, latent, occulte, dérobé; || *fig.* souterrain, indirect; — *но*, — *tement*. — **училиникъ**, *sm.* un cabaliste.

Поташъ, *sf.* Chim. la potasse; — **шенъ**, de potasse; || (*Америк.*), la perlasse.

Потаяса, *vr.* être tout en dedans.

Потвърдене, *sn.* la ratification, affirmation, confirmation, constatation, validation, sanction *f*; 1. *Jur.* l'adminicule *m*, entérinement *m*; 2. (*за конія*), le vidimus; 3. (*съ сѣдба*), *Jur.* l'homologation *f*; 4. *сѣдбено* —, la légalisation; 5. *иска* —, *v. imp.* il mérite confirmation.

Потвърдителъ, *adj.* affirmatif, ratificatif, positif; — *лно*, — *ivement*.

— **отговоръ**, *sm.* l'oui *m.* [recognitif *m*.

Потвърдителна граммота, *sf.* *Jur.* acte

Потвърдително, *adv.* affirmativement.

Потвърдливъ, *adj.* légalisable.

Потвърждавамъ, *va.* ratifier, affirmer, vérifier, légaliser, constater, confirmer, valider; 1. sanctionner, soutenir, maintenir, entériner, prétendre, avancer, avérer; 2. *fig.* sceller, corroborer; 3. *Jur.* vidimer; 4. (*съ сѣдба*), *Jur.* homologuer; 5. *-са*, *vr.* se vérifier, se confirmer; 6. *което може са потвърди или забрани*, soutenable, *adj.*

Потекло, *sn.* la tribu, la race; || *fig.* le tronc.

Потене, *sn.* Méd. l'exsudation; || (*на нѣкое тѣло*), le ressuage; || **придружень съ** —, Méd. sudatoire, *adj.*

Потенъ, *adj.* suant, moite; || (*излазъ*), *Fortif.* la poterne.

Потикамъ и -кнுவамъ, *va.* activer, aiguillonner, aiguiser; || (*назадъ часовникъ*), retarder.

Потникане *sn. fig.* l'impulsion *f*; || (*на кръвъ-та*

- по всичкиятъ части на тѣлото), la trusion,
- Потникателень**, *adj.* moteur.
- Потникателна сила**, *sf.* le mobile.
- Потникъ**, *sm.* le ressort, la motilité, forcee impulsive *f*; 1. *fig.* l'aiguillon *m*; 2. *Méc.* le moteur; 3. (на машина), la bielle (voyez Нагонъ).
- Потпаникъ (баня)**, *sm.* l'étuve *f*.
- Потира**, *sf.* la chasse; || *Milit.* les coureurs *m*; || *fam.* la poussée.
- Потирвамъ**, *va.* chasser, suivre; || (накъ), relancer; || -са (свѣдѣ нѣкого), *vr.* pour-suivre.
- Потично трѣкало**, *sm.* *Méc.* le pignon, le tупран.
- Потливъ (който са поти)**, *adj.* suant.
- Потонъ (одаръ-тъ въ стая)**, *sm.* le plancher, sargeau, culot *m*.
- Потопень**, *adj.* diluvien et diluvial.
- Потопителень**, *adj.* submersible.
- Потопителна свѣщъ**, *sf.* chandelle plongée *f*.
- Потопо**, *sm.* le déluge, le cataclysm; || всемирень —, déluge universel.
- Потопявамъ**, *va.* noyer, plonger, tremper, enfoncer; 1. (у вода), submerger, immerger; 2. (ладя), couler bas ou à fond; 3. (накъ), retremper, replonger et se —, *vr*; 4. потопява са (за ладя), *Mar.* il sancit.
- Потопяване**, *sm.* la submersion; || (у вода), l'immersion *f*.
- Потна дупчица**, *sf.* le pore; || съ -цы, poreux, *adj*.
- сыпаница, *sf.* *Méd.* la désudation.
- трѣска, *sf.* *Méd.* suette miliaire *f*.
- Потрудевамса**, *vr.* se donner la peine.
- Потръквамса (около нѣкого)**, *vr.* *fig.* se froter à.
- Потръпване**, *sm.* le tiraillement.
- Потърпи!** *adv.* patience.
- Потърпявамъ**, *vn.* prendre patience *f*, patienter.
- Потръсвамъ**, *va.* ébranler; || chercher.
- Потръсване**, *sm.* l'ébranlement *m*, le déboire.
- Потръсба**, *sf.* le besoin; 1. имамъ — отъ, *va.* il faut; || (отъ нѣкого), n'avoir que faire de; 2. каква —? qu'importe?
- Потръбенъ**, *adj.* nécessaire, requis.
- Потръбно**, *adv.* de nécessité; 1. -то, *sm.* le nécessaire, le matériel; 2. — е, il est expédient, il s'agit de, il faut; || -щото, encore faut-il que; 3. давамъ всяко —, *va.* étoffer; 4. егава —, *v. imp.* il importe.
- Потръбности (на ладя)**, *sf.* *pl.* *Mar.* les appaiaux *m*.
- Потръбность**, *sf.* la nécessité, exigence *f*, nécessaire *m*; || безъ друго отъ —, *adv.* de nécessité nécessitant.
- Потръбы (за живяне)**, *sf.* les nécessités *f*.
- Потръпвамъ**, *vn.* *fam.* trembloter.
- Потръпверане или Потръсване (въздухъ)**, *sn.* *Phys.* la verbération.
- Потурчевамса**, *vr.* prendre le turban.
- Потъ**, *sm.* la sueur, eau *f*; || *Méd.* la sudation, diaphorèse *f*; || съ -тъ на своето лице, à la sueur de son front.
- Потырь**, *sm.* le saint sacrement; || (чѣша, колка), l'ostensoir et -soire *m*, la ciboire.
- Потжкмявамса**, *vr.* s'humaniser, s'ajuster à ou avec, composer, être composé.
- Потжкмяване (сговоръ за —, compromis)**, *m.*
- Потжмнѣлъ**, *adj.* rembruni.
- Потжнывамъ**, *va.* assombrir.
- Потжпнувамъ**, *va.* étouffer, fourrager.
- Потжпнуване (на умъ-тъ)**, *sm.* le rétrécissement.
- Потжната ладя**, *sf.* le varech.
- Потжналъ**, *adj.* naufragé. [de larmes *f*.
- Потжнять**, *adj.* absorbé; || (въ съзвѣ), noyé
- Потжывамъ и -тжывамъ**, *vr.* s'abîmer, être enseveli dans, couler bas ou à fond, enfoncer, faire un plongeon; 1. *fig.* se noyer dans, abreuver de; 2. *Mar.* canarder, sombrer; 3. (накъ), replonger et se —; 4. (въ радостъ), *fig.* nager; 5. (съсвѣль), *Mar.* sous-somber; 6. (дошия въ дългове), je suis abîmé de dettes; 7. потява (за ладя), *v. imp.* il barbote, il sancit; 8. оставамъ да потяне у вода, *va.* enfoncer.
- Потжыване**, *sm.* le plongeon; 1. *fig.* le naufrage; 2. (у вода), le plongement; 3. (на ладя), *Mar.* la calaison; 4. (удавяне млозина заедно), le noyade; 5. хонинно-прилично —, la hoüre. [plongeur.
- Потжывачъ**, *sm.* un plongeur; -чень, de
- Потжса**, *vr.* suer, exsuder; || потиса (за стѣна), *v. imp.* *Vén.* il ressus.
- Почуavamъ**, *va.* instruire, prêcher, exhorter.
- Почуаване и -чене**, *sm.* l'instruction *f*, sermon *m*, homélie, exhortation *f*, prône *m*, leçon *f*; || *fig.* l'avis *m*.
- Почуилникъ**, *sm.* *fam.* un moraliseur.
- Почуителень**, *adj.* instructif, didactique, sentencieux, préceptif. [тиех *m*.
- Почуителны книги**, *sf.* *pl.* livres sapiens.
- Почренчевамъ (дума)**, *va.* franciser; || -са, *vr.* se franciser.
- Похашнувамъ**, *va.* mordiller.
- Похвала**, *sf.* l'éloge *m*, louange *f*, suffrage *m*; || напълненъ съ -лы, élogieux, *adj*.
- Похвалень**, *adj.* louable, laudatif, louangeur, méritoire.
- Похвална статия**, *sf.* la réclame.
- Похвалникъ (съ выкане)**, *sm.* un acclamateur. [réclame.
- Похвално извѣстие (за съчинение)**, *sm.* la — слово, *sm.* l'éloge *m*; || (панегирикъ), le panégyrique.
- Похвалявамъ**, *va.* louer, vanter; || *fig.* rehausser; || *fam.* louer.

Похваляване (съ *радостливъ* *викъ*), *sm.* l'acclamation *f.*

Похватенъ, *adj.* habile, capable de, adroit, apte à, savant; || *ставамъ* —, *vn. fam.* se dégauchir (*voyez* *Способенъ*).

— *човѣкъ*, *sm.* une capacité. [prement.]

Похватно, *adv.* dextrement, gentiment, pro-

Похватность, *sf.* la capacité, aptitude à, dextérité, intelligence *f.*, génie, savoir faire *m.*, gentillesse, industrie *f.*, chic *m.*; || *fig.* l'art *m.*; || *живѣя* съ —, *vn.* vivre d'industrie.

Похвать, *sm.* l'adresse *f.*; || *fig.* le manège.

Похващане, *va.* toucher. [adv. au manier.]

Похващане, *sm.* le maniegiement; || *при* —,

Похлупка, *sf.* *Chim.* le dôme; 1. (*на колѣното*), le noix; || *An ut.* la rotule; 2. (*на нишлокъ*), *Anat.* le prépuce; || *което* са отнoся до —, *préputial*, *adj.*; 3. (*на чашовникъ*), la cuvette.

Похранене, *sm.* l'inhumation *f.*, le deuil, les funéraires *f.*; || *-неа*, *pl.* les obsèques *f.*

Похраненъ, *adj.* funèbre, funéraire.

Похранявамъ, *va.* inhumer, enterrer, ensevelir.

Похраняване, *sm.* l'enterrement *m.*

Похрачевамъ, *vn.* crachoter.

Похромева (*за конъ*), *v. imp.* il feind.

Похромвана, *sm.* la feinte.

Пощвѣтна шампа, *sf.* le lavis.

Пощвѣтенъ (*вансанъ*), *adj.* teint.

Пощвѣтникъ, *sm.* un coloriste; *s.* enlumineur, ense.

Пощвѣтывамъ (*вансувамъ*), *va.* teindre, peindre, enluminer; 1. (*картина*), colorier; 2. (*накъ*), reteindre; 3. (*съ сиво обшмилъ*), grisâiller.

Пощвѣтыване и -тене, *sm.* le teint, le peinturage, le coloris, enluminaire *f.*; || (*картина*), le coloriage.

Поченатъ или Пустнатъ (*за бжва съ вино*), *adj.* en perce *f.*

Поченвамъ и -чнувамъ, *va.* prendre l'initiative *f.*; 1. *Jur.* intenter; 2. (*изново*), recommencer; 3. (*пуцаль буре съ вино*), percer, mettre en perce *f.*

Поченване (*изново*), *sm.* le recommencement.

Поченка, *sf.* l'initiative *f.*, principe *m.*, étreinne *f.*; || *прави* — *къ*кому *или* *при*мамъ *пары* за —, *va.* étreinner.

Почеряло жито, *sm.* blé charbonné *m.*

Почерялъ, *adj.* terne; || (*отъ слнцето*), basané.

Почерявамъ, *va. vn.* noircir, ternir, se brunir; 1. (*дърво*), ébèner; 2. (*кожа*), bronzer; 3. *почерява*, *v. imp.* il se ternit.

Почеряване, *sm.* la teinssure; || *изваждамъ салчиово* — *или* *ягоряване*, *va.* débâler.

Почерпвамъ, *va.* traiter.

Почестъ, **Почеть** и **Честъ**, *sf.* l'honneur *m.*, gloire *f.*, nom, traitement *m.*; 1. *fig.* la vogue; 2. *което* докарва —, honorifique,

adj.; 3. *дѣло* що са отнoся до -та, affaire d'honneur, *f.*; 4. *дѣло* що докарва -та, point d'honneur, *m.*; 5. *внншенъ знакъ* за —, le porte-respect; 6. *давамъ или* *правя* — съ *оражие*, *va.* présenter les armes *f.*;

7. *имамъ* —, *vn. fig.* marquer; 8. *отдавамъ* — (*салотувамъ*), *va. Milit. Mar.* saluer;

9. *отдаване* — (*салотъ*, *салотация*), le salut; 10. *правя* — *къ*кому, *va.* honorer;

11. *правя* *послѣдната* —, *va.* rendre les derniers devoirs; 12. *придобывамъ* —, *va.* s'honorer, prendre; 13. *на* —, *vénééré*, *adj.*

Почетенъ, *adj.* honorable; -тно, -ment; || *honoraire*, honoré, honorifique, d'honneur, ad honores, digne; || (*титуляренъ*), titulaire.

Почетены имена, *sm. pl.* les honneurs *m.*

— *лица*, *sm. pl.* les honorabilités *f.*

Почетливъ, *adj.* obséquieux; -во, -eusement; || *сeнсé*.

Почивамъ, *vn.* reposer, se délasser, dormir; 1. (*си*), reposer; 2. *trepasser*, déceder, mourir, obiter; 3. *почива*, *v. imp.* il gît; || *тукъ* —, ci-gît.

Почиване, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

Почивка, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

Почиване, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

Почиване, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

Почиване, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

Почиване, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

Почиване, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

Почиване, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

Почиване, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

Почиване, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

Почиване, *sm.* la récréation; || *мѣсто* —, le repos; || *безъ* — *adv.* sans cesse.

Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m.*, pause, 'halte *f.*, chômage, séjour, somme, délassement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. *врѣме* —, heures de récréations, *f.*; 5. *день* —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. *давамъ* — *на разумъ-тъ*, *va.* se débânder l'esprit *m.*; 8. *да* *къ*ма *никаква* —, n'avoir point de cesse; 9. *безъ* —, *adv.* sans débânder, tout courant, d'arrache-pied.

à tout seigneur tout honneur; 3. засвидѣтелствувамъ —, *va.* aller saluer; 4. вдъхнувамъ — или *значительность*, *va.* imposer; || който вдъхнува —, *imposant*, *adj*; 5. примамъ —, *va. fig.* respecter; 6. съ —, *adv.* honorablement.

Почтено, *adv.* parole d'honneur, sur mon honneur, l'honneur, de bonne lute. — *обаждаие*, *sm.* mention honorable *f.* — *събрание*, *sm.* l'aéorpage *m.*

Почтеностъ, *sf.* l'honnêteté *f.* sérieux *m.* probité, loyauté *f*; || *fig.* l'intégrité *f.*

Почтевъ, *adj.* honnête, vénérable, vénééré, respectable, irréprochable, loyal, sérieux, galant, intègre, probe, chaste, comme il faut. — *старецъ*, *sm. fig.* un patriarche. — *човѣкъ*, *sm.* un prud'homme.

Почтителенъ, *adj.* respectueux; || *fig.* révêrencieux; — *лно*, — eusement.

Почтително, *adv.* révéremment.

Почудвамъ, *va.* émerveiller; || — *са*, *vr.* s'émerveiller de; || (*извънъ*), *fig.* tomber de son haut.

Почудване, *sm.* l'émerveillement *m.*

Почуденъ, *adj.* surpris. [mirifique.

Почудителенъ, *adj.* miraculeux, surprenant.

Почѣikai, *adv.* patience; || (*малко*), un instant.

Почѣквамъ, *vn.* patienter; || (*въ прѣдѣлта стая*), faire l'antichambre *f.*

Почѣкване, *sm.* la prolongation, prorogation *f*; || *Jur.* la demeure; || *всяко* — *може* бѣде *врѣдително*, il y a péril en la demeure.

Почѣкователенъ, *adj.* prorogatif.

Почѣкъ, *sm.* le délai, la date; 1. (*и день* —), échéance *f*; 2. дожджа — *тъ*, *vn.* le terme échoit à; 3. дожджане — за плащане, le terme; 4. излазване —, l'expiration *f*; 5. испущамъ —, *va. Jur.* périmier; 6. който дава —, *Jur.* moratoire, *adj*; 7. комуто е излъзълъ — *тъ*, échu, *adj*; 8. съ малкъ — (*за запись*), *Com.* à courts jours; 9. съ — отредени дни, *Jur.* jours utiles *m*; 10. въ половината на — *тъ*, à mi terme; 11. унищожене съдба ради испущане —, *Jur.* la réemption; 12. прѣдлагане за испущане —, *Jur.* exception préemptoire *f.*

Пощавнувамъ, *vn.* titiller.

Пощавнуване, *sm.* la titillation.

Пощопникъ, *sm.* un souffleur, sycophante.

Пощопнувамъ и Пошпи-, *va.* chuchoter, glisser; || (*къ кому*), *fig.* souffler.

Поща, *sf.* la poste, bureau de poste *m.* courrier *m*; 1. градска —, petite poste; 2. ладя —, bateau-poste *m*; 3. лека —, poste aux lettres, *f*; 4. държачъ на —, maître de poste, *m*; 5. зимане писмо отъ — та, bureau restant *m*; 6. ходя съ —, *vn.* courir la poste.

Пощаліонъ (*кочияшъ*), *sm.* un postillon.

Пощанска карета, *sf.* la malle-poste et malle; || *настоятелство* на — *цятъ*, — *ски* дворъ и —, la messagerie. — *кжца* (*поща*), *sf.* la poste.

Пощански *adj.* postal.

— *дворъ*, *sm.* poste aux chevaux, *f.* — *день*, *sm.* l'ordinaire *m.*

Пощаръ, *sm.* le courrier, messenger *m.*

Пощръкльлъ (*за животни*), *adj.* marron.

Пощъване, *sm.* la grippe.

Пощънка, *sf.* l'appétit *m*; || *за* —, pour la bonne bouche; || *fam.* à lèche-doigts.

Пощж (*търся вжикъ*), *va. pop.* épouiller; || — *са*, *vr.* s'épouiller.

Под, *va.* abreuver.

Подвене, *sm.* le début. [scnt.

Появителинъ (*изново*), *adj.* Méd. recrudescence.

Появявамъ (*накъ*), *vr.* renaître.

Поясна мышца, *sf.* Anat. le psoas; || *въспалене* на —, *Méd.* la psosite.

Поясни, *adj.* Anat. lombaire.

Поясовидно почървняване, *sm.* Méd. le zona.

Поясче, *sm.* Archit. l'ore *m.*

Поясъ, *sm.* la ceinture, ceinturon *m.* bande, plinthe *f*; 1. *Geogr.* la zone; || съ — *ски*, *H. nat.* zoné et zonal; 2. *Général.* la branche; 3. *Anat.* les lombes *m*; 4. (*на дрѣва*), la taille; 5. (*на зидъ*), *Archit.* le recoupe-ment; 6. (*ремькъ за сабя*), le porte-épée; 7. (*на снагата*), *Anat.* l'hyppocondre *m*; 8. (*на тѣлото*), les reins *m*; 9. до —, à mi-cours. [baie, *f.*

Права дъга (*на свода*), *sf.* plate-bande de — и *дълга сабя*, *sf. fam.* la brette. — *линія* (*на сабя*), *sf.* le jambage.

Правачъ и На-, *sm.* un faiseur, un fabricant; || *Chim.* manipulateur *m.*

Правда и -дина, *sf.* le droit, justice, loi *f.* pouvoir *m.* raison, vérité, faculté *f.* vrai, titre, privilège *m.* prérogative *f.* les libertés *f*; 1. *Jur.* l'habilité *f*; 2. народна —, droit des gens; 3. черковна —, droit canon ou canonique; 4. давамъ — (*на нѣщо*), titrer; 5. изгубване —, l'interdiction *f*; 6. изгубвамъ —, *va.* interdire; 7. откънуване или изгубване —, *Jur.* la déchéance; 8. (*да поставя стълби на близостъ дна земля*), *Jur.* tour de l'échelle, *m*; 9. (*за правдина*), l'expectative *f*; 10. (*за първородство*), l'aînesse *f*; 11. (*за скжсвали*), *Jur.* la compétence; 12. писателъ за народа —, un publiciste; 13. (*за стѣне дърва*), l'affouage *m*; 14. (*да стѣж дърва или да пасж добытакъ*), *Jur.* l'usage *m*; || който има такава —, un usager; 15. имамъ —, *vn.* j'ai raison; || нѣмамъ —, j'ai tort; 16. който дава —, facultatif, *adj*; 17. който има —, *Jur.* habile à; || (*на нѣщо*), ayant droit; || (*да скжи*), competent, *adj*; 18. безъ —, *adv.* à tort; 19. съ каква —?

- en quelle qualité? 20. по —, à juste titre; 21. съ повече —, à fortiori; 22. съ —, à bon droit, licitement; 23. съ — или не-, à tort ou à droit.
- Правдивость**, *sf.* la véridicité, la véracité.
- Правдивъ и -долибнвъ**, *adj.* véridique.
- Правдознае**, *sn.* le droit. [spécieux.
- подобенъ, *adj.* vraisemblable, probable.
- подобие, *sn.* la vraisemblance, probabilité, spéciosité, apparence *f.*
- Праведенъ**, *adj.* saint, juste, intègre.
- Праведливо**, *adv.* justement, droitement.
- Праведливость**, *sf.* le droit, droiture, raison, rectitude *f.*; || по —, *adv.* à bon ou juste titre. [fig. droit.
- Праведливъ**, *adj.* juste, légitime, vrai; ||
- Праведникъ**, *ница*, *s.* saint, inte; juste *m.*
- Праведно**, *adv.* justement, droitement, sainement; || — или не-, à tort ou à droit; || -ното, *sn.* le juste.
- Праведность**, *sf.* fig. l'intégrité *f.* [lateur.
- Прави-ледъ (сждина)**, *sm.* Phys. le congé.
- Правилень**, *adj.* régulier, réglé, correct, têngé; || Log. congru; -лно, -дмент.
- Правилно**, *adv.* avec régularité, en règle, réglément.
- говорене, *sn.* l'orthologie *f.*
- и здраво състояние, *sn.* état normal *m.*
- изговарине (на думи), *sn.* l'orthopédie *f.*
- Правилность**, *sf.* la régularité, la correction.
- Правило**, *sn.* le précepte, le principe, doctrine, maxime *f.*, dogme, canon *m.*, observance *f.*; 1. fig. la règle, la boussole; 2. *Arithm.* la règle; 3. (въ грам.матика), la loi; 4. — обносяне, *Com.* la gouverne; 5. — смисане, тъкмо вардене на -ла, la régularité. [mental *m.*
- Правителень падежъ**, *sm.* Gram. l'instru-
- Правителствени конь**, *sm.* le bucéphale.
- робъ, *sm.* prisonnier d'état, *m.*
- Правителствено**, *adv.* administrativement.
- Правителственъ**, *adj.* gouvernemental, administratif.
- Правителствени дѣла**, *sn. pl.* la politique.
- Правителство**, *sn.* le gouvernement, administration *f.*, règne, régime *m.*; || назначень отъ -ството, *Jur.* datif, *adj.*
- Правичко**, *adv.* nûment et nuement; || — да какъ (истинно), sans mentir.
- Правлене**, *sn.* l'état *m.*, la direction; || (и начинъ —), *Com.* le gouvernement.
- Правя**, *adv.* justement, au juste, à plomb, en enfilade; 1. fig. de droit fil, de front, sainement; 2. на —, tout platement; 3. правя —, *va.* decourber.
- гърло, *sn.* Anat. l'oesophage *m.*; || на —, oesophagien, *adj.*; || възпалене на —, *Méd.* l'oesophagite *f.* [la stangue.
- стебло (на желѣзни котка), *sn.* Blas.
- вѣрень, *adj.* orthodoxe, vrai croyant, *m.*
- Правовѣрие**, *sn.* l'orthodoxie *f.*
- вѣрникъ, *ница*, *sc.* orthodoxe, fidèle.
- дълго перо, *sn.* H. nat. plume rémige *f.*
- душень, *adj.* loyal, probe; || fig. droit.
- душе, *sn.* la loyauté, vérité, droiture, probité *f.*, bien *m.*; || fig. l'intégrité *f.*
- кжтевъ, *adj.* rectangulaire; || *Geom.* rectangle, orthogonal.
- кжтна дълбочина, *sf.* *Archit.* l'anglet *m.*
- кжтникъ, *sm.* *Geom.* le rectangle.
- кжтно, *adv.* d'équerre, en équerre.
- линѣйнь, *adj.* *Geom.* rectiligne.
- ногъ конь, *sm.* cheval bouté, *adj.*
- писане (ортография), *sn.* l'orthographie.
- писатель, *ка*, *sc.* orthographe.
- славень, *adj.* orthodoxe.
- славіе, *m.* l'orthodoxie *f.*; || учене противо —, l'hétérodoxie *f.*
- сждень, *adj.* équitable; -дно, -ment.
- сждіе, *sn.* la justice, équité *f.*; 1. fig. la thémis; 2. Боже —, la thédicée; 3. жезалъ —, main de justice, *f.*; 4. министръ върху —, ministre de la justice, *m.*; 5. пріетель на —, un justicier.
- сждность, *sf.* la justice.
- учителень, *adj.* gnomique.
- Правость и -отія**, *sf.* l'exactitude *f.*, rectitude, précision, justesse, droiture *f.*; || *Artill.* coin de mire, *m.*
- Правъ**, *adj.* direct; -во, -tement; 1. droit, exact, véritable, vrai; 2. fig. sain; 3. двягаъ —, *va.* redresser; 4. ставамъ —, *vn.* se hausser; 5. стоя —, *vn.* se redresser; || *adv.* debout; 6. на -во, по — пътъ, *adv.* droit, droitement, en droiture.
- вържежъ (на ладія), *sm.* Mar. l'orthodromie *f.*
- кжтъ [на —, *adv.* carrément.
- прагъ, *sm.* le montant.
- Правяне**, *sn.* la confection, édification, manipulation *f.*; 1. -колыбы, *Milit.* le baraquement; 2. раздаваме или — (въ книжна игра), la doune; 3. — стипца, *Chim.* l'alunation *f.*
- Правя**, *va.* faire, établir, construire, édifier, ériger, bâtir, fabriquer, confectionner, manufacturer; 1. pratiquer, opérer, rendre, former, créer, contracter; 2. fig. pétrir de; 3. *Chim.* manipuler; 4. *Mus.* exécuter; 5. (накъ), refaire; 6. (валмасть, тръкалясть), arrondir; 7. (въртоглавъ), abalourdir; 8. (грамада), appiler; 9. (глунавъ), abêtir, abalourdir; 10. (едно нѣщо надве и едно по друго промѣнявамъ), alterner; 11. (кжупове), aiguilleter; 12. (си колыба), *Milit.* se baraquer; 13. (лошаво), empirer; 14. (по-налькы), apertiser; 15. (мекъ), assouplir; 16. (крѣхкы), attendrir; 17. (нѣкого да вѣде много, на-тжкнудамъ му търбухъ тж), bourrer;

18. (поверхнята часть на ладія), *Mar.* accastiller; 19. (прѣди поучкѣ-ти) anticiper; 20. (самъ противо себе-ти), se trahir; 21. (сгоденъ); approprier à; 22. (тежкѣ), appesantir; 23. (тѣжъ две животны), appareiller, arrarier; 24. който прави украсене на постелкы и на дрѣхы, un agriministe; 25. прави толкъ гроша, *v. imp.* il vaut; 26. -са, *vr.* ériger en; 27. (болель), se faire. [sanction *f.*
- Прагматическа наредѣ,** *sf.* pragmatique
- Прагове** (на врата), *sm. pl.* le jambage.
- Прагче** (у фортепiano), *sm.* le sommier.
- Прагъ** (на врата), *sm.* le seuil, le pas; 1. *Archit.* le pied-droit; 2. (на стѣлбы), le patin; 3. отдолень — на вратка, *Mar.* le seuillet; 4. (на рѣка), voyez Бързей.
- Празалкачъ** (но ледъ-тъ), *sm.* un traîneur.
- Празалимса,** *vr.* couler; || (но ледъ-тъ), glisser; || който са празала, un glisseur.
- Празалине,** *sm.* la glissade; || (но ледъ-тъ), le glissement.
- Празна гробница,** *sf.* la représentation.
- дума, *sf. pop.* la blague et blaque; || -мы, *pl.* la chanson; || казвамъ -мы, *vn.* blaguer.
- Празненъ и -зень,** *adj.* désaffairé, inoccupé, vacant, désoccupé, désœuvré, inactif, oisif, net, vide; 1. *fig.* creux; 2. (безъ товаръ, за ладія), *Mar.* lége; 3. бивамъ — или незаловенъ, *vn.* vaquer.
- марзанъ (отъ олово), *sm.* Тур. le lingot.
- Празникъ,** *sm.* la fête; 1. -тъло Господне, la fête-Dieu; 2. (при нова сѣвѣрь), la néoménie; 3. (на раждането), l'anniversaire *m*; 4. (на храмъ), fête patronale *f*; 5. -ници (въ почитъ на Бахуса), *pl.* les dionysiaques *f*; 6. (въ почитъ Минервы), les panathénées *f.* [chômable.
- Празниченъ,** *adj.* festal, solennel et-lennel.
- день, *sm.* la fête, jour férié ou néfaste *m*; || -дни (у Римляны), *pl.* les fêtes *f.*
- Празнична дрѣха** (хрыта), *sf.* habit de gala, *m.*
- Празничны святцы,** *sm. pl.* l'eucologe *m.*
- Праздно,** *adv.* à vide, en blanc.
- скиталець, *sm.* un oisif.
- Праздность,** *sf.* l'inaction *f*, oisivité, désoccupation *f*, désœuvrement *m*; || cavernosité, cavité, vacuité *f.*
- Праздувамъ,** *vn.* fêter, sanctifier, solenniser, célébrer; || (на името си день-тъ), fêter; || (празникъ), chômer.
- Праздуване,** *sm.* la célébration *f*, solennisation, sanctification, réjouissance, fête *f*; || *fam.* la jubilation; || (за почитъ Пану), les lupercales *f.*
- Празерь** (камыкъ), *sm.* Min. la prase.
- Празъ,** *sm.* plante, le poireau.
- Практнка,** *sf.* la pratique.
- Практикъ,** *sm.* un praticien.
- Практически,** *adj.* pratique; -скы, -ment. — лѣваръ, *sm.* un praticien.
- Праматарь** (купецъ), *sm.* un vendeur.
- Прамъ** (еднопалубна ладія), *sm.* le prame.
- Пране,** *sm.* le blanchissage, le lavage; || придворенъ надзирачь върху дрѣхы за —, un lavandier; || имамъ — и бдене даромъ, être blanchi et nourri.
- Праность,** *sf.* la netteté.
- Пранчио,** *sm.* un propre.
- Пранъ,** *adj.* net, lavé.
- Праны ризы,** *sf. pl.* le blanchissage.
- Прасене,** *sm.* la cochonnée.
- Прасенце,** *sm.* cochon de lait *m*, le goret.
- Праскова,** *sf.* arbre, le pâcher; || (порасла на чистъ въздухъ), pêche de vigne; || (скорорѣйка), l'avant-pêche *f.*
- Прасковна ракия,** *sf.* le persicot.
- Прасковы,** *sf. pl.* la pêche, la presse; || видъ —, le pavie.
- Прасодія** (стихосложене), *sf.* la métrique.
- Прасятса,** *v. imp.* ils cochonnent. [siaire.
- Пратеникъ,** *sm.* un ambassadeur, un apocri-
- Праханаринца,** *sf.* l'amadouerie *f.*
- Праханъ,** *sf.* l'amadou *m*; отъ —, d'amadou.
- Прахокрълна буболечка,** *sf.* H. nat. lépidoptères, *adj. m.*
- Прахта** (отъ гнѣвъ), *vn. pop.* renâcler.
- Прахъ,** *sm.* la poussière, la poudre; 1. *Géol.* les détritux; 2. плодотворенъ или цвѣтенъ —, *Bot.* poussière fécondante *f* ou pollen *m*; 3. (отъ камъ), la poudrette; 4. (отъ синка камъ), cendre gravelée *f*; 5. (отъ каменны вклицца), l'escarbille *f*; 6. пълень съ —, poudreux, *adj*; 7. стриване на —, la pulvérisation; 8. счуквамъ или стривамъ на — и *fig.* направлямъ на — и пепель, *va.* pulvériser; 9. хвърлямъ — въ очи, *va.* jeter de la poudre aux yeux; 10. който са тръкаля изъ -тъ, pulvérateur, *adj.*
- Прашенъ,** *adj.* poudreux.
- Пращенъ,** *sm.* la poudre.
- Пращель,** *adj.* Bot. pulvérulent.
- Пращникъ,** *sm.* Bot. l'étamine *f*, anthère *f.*
- Пращничастъ,** *adj.* Bot. staminé.
- Пращиченъ,** *adj.* Bot. antheral, staminal.
- Прашоло,** *v. imp.* il pleut.
- Пращамъ,** *va.* envoyer, adresser, dépêcher; 1. (съ изглеждане на криво), envoyer paître; 2. (людие на улочена ладія), *Mar.* amarriner; 3. (накъ назадь), renvoyer; 4. (за нѣкого), faire venir; 5. (нѣкого извъль прѣдѣль-тъ), proserire, confiner; 6. (за нѣщо), envoyer chercher ou quérir; 7. (на оил сѣвѣрь), expédier, envoyer ad patres; 8. който праща дѣло прѣдъ съдникъ, *Jur.* rémissioral, *adj*; 9. -меса (единъ другъ), *vr.* se renvoyer.

Пращале, *sm.* l'expédition *f.*, envoi, message *m.*; || (назадъ), le renvoi.

Пращаны пары (*риместъ*), *sf. pl.* la remise.

Пращачъ, ка (*на писмо*), *s.* destinataire, trice.

Пращка, *sf.* la fronde, espringale; 1. l'échelier *m.*; || хвърлямъ съ —, *va.* fronder; || *por.* flanquer.

Пращкаръ, *sm.* un frondeur. [tirant.

Пращцы, *sf. pl.* l'étrier *m.*; || (*на кесія*), le

Пробендарій, *sm.* un prébendier.

Президентство, *sm.* la présidence, le fauteuil.

Президентъ, ка, *s.* président, ente.

Презудъ (*на военна сѣдба*), *sm.* un président.

Прелатство, *sm.* la prélature.

Прелатъ, *sm.* un prélat.

Прелиминарии, *adj.* préliminaire; -но, -ment.

Прелюдія, *sf. Mus.* la prélude; || свѣра —, *va. Mus.* préluder.

Премія (*придадка*), *sf.* la prime, le prix;

|| въздривителна —, prime d'assurance.

Премонстрантски калуѓеръ, *sm.* un prémonité.

Пренумерация, *sf.* la souscription.

Прериалъ (*мѣсець на републиканска година*), *sm.* le prairial.

Пресвитеріанинъ, анка, *s.* presbytérien, enne; || -ански, *adj.* [et -anisme.

Пресвитеріанство, *sm.* le presbytérianisme

Пресвитеръ, *sm.* un prêtre.

Прессъ (*станъ, менемѣ т.*), *sm.* la presse; || единъ — пълень, une pressée.

— папѣ (*матискалка върху писма*), *sm.* le serre-papiers.

Претекста (*дрѣва у Римляны*), *sf.* le prétexte et robe —, *sf.*

Претендентъ, *sm.* un prétendant.

Претенція, *sf.* la prétention, la raison; || съ голѣмы -ци, à prétentions.

Преторіанска стража, *sf.* les prétoriens *m.*

Преторіански, *adj.* prétorien.

Преторска длѣжностъ, *sf.* la préture.

— сѣдница, *sf.* le prétoce.

Преторски, *adj.* prétorien.

Преторство, *sm.* la préture.

Преторъ (*у Римляны*), *sm.* un préteur.

Префектура, *sf.* la préfecture.

Префектуренъ и -тски, *adj.* préfectoral.

Префектъ, *sm.* un préfet.

Прецессія (*на равноденствие*), *sf. Astr.* précession des équinoxes, *f.*

При, *prep.* chez, proche de, en présence de, sous les yeux de, près de, à côté de, au moment de; 1. à, en, sur, vers, lors de, joignant, contre, pour; 2. *adv.* auprès (de), secondairement, attendant à; 3. *fam.* rasibus; 4. — това, *adv.* toutefois, néanmoins, au reste, du reste, en outre, par dessus le marché, plus, de plus, bien plus, qui plus est, brochant sur le tout, si et s'; 5. -всичко това, *conj.* cependant, à près tout, au milieu

de tout cela, néanmoins, au bout du compte; 6. -това още, *adv.* par ou de surcroît.

Прибавенъ, *adj.* intercalaire, embolismique, paragogique; || *Jur.* subsidiaire; || (*на край рѣчь*), *Gram.* postpositif.

— листъ, *sm.* l'allonge *f.*

Прибавителенъ и -вченъ, *adj.* additionnel.

Прибавка, *sf.* le supplément, annexe, augmentation *f.*, surcroît *m.*, applique *f.*; 1. (*върху разности*), *fam.* le subrécot; 2. (*въ край дума*), *Gram.* la paragoge; 3. за —, *de*, par subrécot, subsidiairement.

Прибавна данъ, *sf.* le taillon.

— добывка (*процѣтъ*), *Jur.* le surcens.

— такса, *sf.* la surtaxe.

Прибавны платна, *sm. pl. Mar.* la bonnette.

— платъ, *sf. pl.* les taxations *f.*

Прибавченъ, *adj.* supplémentaire.

Прибавямъ, *va.* hausser, joindre à, intercaler, allonger, apposer, enfer; || (*накъ*), surajouter; || -са, *vr.* croître (*voyez*

Притурямъ).

Прибавяне, *sm.* le supplément, addition *f.*, appendice, redoublement *m.*, intercalation, apposition *f.*; || *Chron.* l'embolisme *m.*; || (*върху цѣна*), le surhaussement.

Прибирамъ, *va.* approprier à, garnir de, ranger, agencer; 1. *fam.* détalier, filer, atourner; 2. (*накъ*), regarnir; 3. (*къкого за слугуване*), attacher; 4. -са, *vr.* déménager, dénieher; 5. *fig.* jucher et se —, tourner le dos à; 6. *fam.* déguerpir.

Приблизене, *sm.* l'approche *f.*, rapprochement *m.*, approximation *f.*, abord *m.*, l'à peu près; || *Phys.* l'apposition *f.*; || (*на мѣсець-тъ до зѣзда*), *Astr.* l'appuise *f.*

Приблизень, *adj.* familier. [dable.

Приблизителенъ, *adj.* approximatif, abord-

Приблизителностъ, *sf.* l'approximation *f.*

Приблизявамъ, *va.* approcher, approximer,

aborder, avancer, accoster; 1. (*накъ*), rapprocher; 2. (*до брѣгъ-тъ*), toucher; 3. -са, *vr.* s'approcher, friser; 4. (*накъ*), se rapprocher; 5. (*до край-тъ*), tirer à sa fin.

Прибой (*на вѣлна*), *sm. Mar.* le refrain et refrain.

Прибойникъ, *sm. Artill.* le fouloir, le refouloir.

Прибрано, *adv.* proprement.

Прибраностъ, *sf.* la propriété.

Прибрѣзано темпо (*въ финалъ*), *sm. Mus.* la strette. [concis.

Прибрѣзанъ, *adj.* recherché; || (*за писало*),

Прибрѣзано (*въ писало*), *sm.* le recherché.

Прибрѣзостъ (*за писало*), *sf.* la concision.

Прибрѣзувамъ, *vn.* se précipiter.

Прибрѣженъ, *adj.* riverain.

— пилотъ, *sm.* pilote côtier *m.*

— сѣдѣчъ (*жители*), *sm.* un riverain.

Прибрѣжно плаване, *sm.* navigation co-

tière *f.*

Прибѣгувамъ, *vn.* accourir; || (до нѣкого), recourir à, avoir recours à.

Прибѣжане, *sn.* l'asile *m.*, franchise *f.*, refuge, abri *m.*, lieu de retraite, réduit, couvert *m.*;

1. *fig.* ancre de salut, le port; 2. давамъ — у дома си, *va.* recevoir, retirer; 3. правда за —, la franchise.

Привардевамъ, *vr.* se contregarder, parer.

Приватень, *adj.* privé. [ment *m.*]

Приведене (въ права линия), *sn.* l'alignement.

Приведеникъ, *sm.* (voyez Пръведени).

Привезанность, *sf.* l'attachement *m.*

Привезвамъ, *va.* attacher.

Привезло, *sn.* le portant, anse *f.*; || (на котка), *Mar.* (voyez Рымъ).

Привилегированъ, *adj.* privilégié, breveté.

Привилегія, *sf.* le privilège, le brevet; 1. давамъ —, *va.* breveter; 2. (нѣкому), privilégier; 3. човѣкъ съ —, un privilégié.

Привлекателень, *adj.* attirant, attracteur, attractif, appétissant, entraînant, attachant, intéressant, engageant; || *fig.* palpitant d'intérêt *m.*; || ставамъ —, *vn.* intéresser.

Привлекательность, *sf.* l'entraînement, intérêt *m.*

Привлечливъ, *adj.* attirable.

Привлнчамъ и -лачамъ, *va.* entraîner, amorceer, attacher, allécher, intéresser, leurger, piquer; || *fig.* attirer; || *fam.* affrioler, rascrocher.

Привлнчане, *sn.* Phys. l'attraction; || придръжничкъ на система за —, un attractionnaire.

Привождамъ, *va.* alléguer; || (въ права линия), aligner.

Приврѣтница (въ манастиръ), *sf.* la tourière.

Привръзанность (същане —, Phrén. l'affectionnité *f.*

Привръзамъ, *va.* attacher, ratacher; 1. (узново), rebander; 2. (на котка ортома), *Mar.* étalinguer; 3. (къже хартия), billeter; 4. (на пей-тъ платиата), *Mar.* lacer; 5. -са, *vr.* se ratacher.

Привръзка, *sf.* la déligation; 1. *Chim.* l'échappe *f.*; || на —, en échappe; 2. *Chir.* le couvre-chef, le frontal; 3. (на ржка), le gantelet; 4. (на пердета), l'embrasse *f.*; 5. (на сабя), le noeud.

Пригладевамъ и -лаждамъ, *va.* coiffer, adoniser; || (накъ главата си), recoiffer; || -са, *vr.* *fam.* se dodiner.

Пригладване и -лаждане, *sn.* la cosmétique; || (на коса), la frisure.

Пригладителень, *adj.* cosmétique.

Пригладшамъ, *va.* Mus. accompagner.

Пригладшане, *sn.* Mus. l'accompagnement *m.*

Пригладшачъ, *sm.* Mus. un accompagnateur.

Пригледвамъ и -леждамъ, *va.* revoir, visiter, pourvoir, contrôler, assister, à; || (за нѣкого), *fig.* veiller.

Пригледване, *va.* la revue, visite *f.*, contrôle

m., indulgence, collationnage, remission *f.*;

1. *Typ.* la révision; 2. изново — стоки, le recensement; 3. безъ —, sans rémission; 4. за —, à revoir.

Пригледъ, *sm.* le résumé.

Пригода, *sf.* le plaisir.

Пригодно е, *v. imp.* il plait.

Пригорѣло, *sm.* *Chim.* l'empyreume *m.*

Пригорѣлъ, *adj.* *Chim.* empyreumatique.

Приготвачъ, *ка*, *s.* garnisseur, confectionneur, euse; un apprêteur; 1. (таинжия т.), un fournisseur, un pourvoyeur; 2. (на храна), un approvisionneur, avitailleur *m.*; 3. маза за —, la pourvoirie.

Приготвенъ, *adj.* de réserve *f.*; || (съ), pourvu de; || -но, en réserve.

Приготвителень, *adj.* préparatoire; || *Med.* dispositif; || *Anat.* préparant.

Приготвамъ и -твевамъ, *va.* préparer, apprêter, pourvoir de, garnir de, fournir, confectionner; 1. destiner, ménager, disposer, mitonner, dresser, mettre; 2. *fig.* dégrossir, mâcher à; 3. *Jur.* grossoyer; 4. (бойны нѣща), *Milit.* amutitioner; 5. (ни-саме), expédier; 6. (потрѣбнитѣ), servir, remonter; || (си), *Mar.* se ragréer; 7. (нѣщо потрѣбно), alimenter; 8. (храна), approvisionner; || *Milit.* avitailler; || (си), s'affourager; 9. (си нѣщо), s'approvisionner de, se pourvoir de, se fournir; 10. (за смъртъ болный), assister à la mort; 11. -са, *vr.* se nantir de, se mettre en devoir, s'ajuster à ou avec, s'armer; 12. (за нѣщо), se préparer à; || *fig.* peloter en attendant partie *f.*; 13. (съ нѣщо), se garnir de; 14. безъ да са приготвя, à livre ouvert *m.*

Приготване, *sn.* le préparatif, préparation, provision, fourniture, confection, réserve *f.*, appareil *m.*; 1. *fig.* la prélude; 2. (бойны нѣща), l'amutitionnement *m.*; 3. (ради нещтане), *Typ.* mise en train; 4. (храна), l'avitaillement *m.*; 5. правя безъ —, *va.* improviser; 6. приготванеа, *pl.* les dispositions *f.*; || *fig.* les apprêts *m.*; 7. голѣмы алы пусгы —, *fig.* l'échafaudage *m.*; 8. правя голѣмы —, *va.* *fig.* échafauder.

Приградень, *adj.* suburbain.

Приградъ, *sr.* le bourg. [plexus]

Пригърнителна мышца, *sf.* *Anat.* le com-

Пригършамъ, *va.* embrasser, enlacer dans ses bras, saisir, comprendre, accoler; || -щамеа, *vr.* s'embrasser.

Пригършане, *sn.* l'embrassement *m.* et embrassade *f.*, étreinte, accolade *f.*

Придавамъ, *va.* ajouter, attribuer; || (новы сили), *fig.* revivre.

Придавче, *sn.* un nouveau-né.

Придаженъ, *adj.* intercalaire.

Придакъ, *sf.* *Jur.* l'apport *m.* (voyez Придъ).

Придворень, *adj.* de cour, courtisan *m.*

Придворенъ кавалеръ, *sm.* un écuyer.
 — офиціантъ, *sm.* un commensal.
 — съвѣтъ, *sm.* conseil aulique *m.*
 Придобывамъ, *va.* gagner, profiter, acquérir, captiver, s'attirer, concilier; 1. *fig.* retirer; 2. *Jur.* acquêter; 3. (*уаково*), reconquérir; 4. (*накъ*), regagner; 5. (*накъ почьсть-та си*), se réhabiliter.
 Придобыване, *sn.* l'acquisition *f*; || сѣщане *за* —, *Phrén.* l'acquisivité *f.* [deur, euse.
 Придобывачъ, *sm.* un acquéreur; reven-
 Придобывка, *sf.* le gain; || трепа своята —, *va.* chercher chape-chute *f.*
 Придobyто имане, *sn.* le pécule.
 Придobyты познанае, *sm. pl.* l'acquis *m.*
 Придружавамъ, *va.* suivre.
 Придружаване, *sn.* l'accompagnement *m*; || *fam.* l'arroi *m.*
 Придружень (*отъ*), *adj.* suivi.
 Придружителенъ, *adj.* accessoire.
 Придружникъ, *sm.* un compagnon, convive, menin; || *fam.* un acolyte.
 Придружници, *sm. pl.* la suite, le train; || *fig.* l'entourage *m*; || въ -цѣтъ, *Milit.* à la suite *de.*
 Придржамса, *vr.* tenir, se suspendre, citer; || (*къль вѣтъръ-тъ*), *Mar.* pincer; || -држаса (*отъ*), *v. imp.* il tient à.
 Придржане, *sn.* la citation.
 Придржень, *adj.* sujet.
 Придржливъ [прави —, *va.* subordonner.
 Придржникъ, *sm.* un partisan, prosélyte, satellite, sectateur; facteur, trice; || (*на Ораиски Долъ*), un orangiste.
 Придржностъ, *sf.* la tenure, subordination, sujétion *f.*
 Придумна частица, *sf.* *Gram.* l'énclitique *f.*
 Придъ (*прикия, чеизъ т.*), *sf.* la dot, le trousseau, le mariage; || давамъ —, *va.* doter; || което са относа до -та, dotal, *adj.*
 Приджане, *sn.* *Gram.* l'esprit *m.*
 Приживень, *adj.* testamentaire.
 Приживие (*дѣта*), *sn.* le testament; 1. заръчането, съдържането въ —, disposition testamentaire *f*; 2. който прави —, *v.* testateur, trice; 3. правя си —, заръчвамъ съ —, *va.* tester; 4. направлямъ съ подлѣстване —, *va. Jur.* suggérer; 5. безъ —, *adv.* intestat et ab intestat.
 Приздъ (*за подпиране*), *sm.* le contre-mur; || подпирамъ съ -ды, *va.* contre-murer.
 Призрапане, *sn.* le spectacle; || нѣмане —, l'incuosité *f.*
 Призриливъ, *adj.* intéressant.
 Признавамъ, *va. vr.* confesser, admettre; || -са (*за кривъ*), *vr.* se faire justice; || (*за нѣщо*), reconnaître, avouer.
 Признаване и -знание, *sn.* la reconnaissance, avec *m.* confession *f.*
 Признакъ, *sm.* le signe, enseigne *f.* emblé-

me *m.* empreinte *f.* signe de ralliement, criterium *m*; || *fig.* le symptôme, le vestige.
 Признанъ, *adj.* censé.
 Признателенъ, *adj.* reconnaissant.
 Признателностъ, *sf.* la reconnaissance, la gratitude.
 Призовавамъ, *va.* inviter, prier à, invoquer, faire venir, appeler, convier; 1. (*втори пжтъ*), réappeler; 2. (*за удома*), mander; 3. (*на сждба*), assigner, prendre à partie; || *Jur.* procéder; || (*втори пжтъ*), réajourner, réassigner; || (*въ избѣстнѣ орѣме*), ajourner; 4. -са, *vr.* s'offrir; 5. си са или -меса (*сдинъ другъ*), s'inviter. [tion *f.*
 Призоване, *sn.* l'invitation, invocation, voca-
 Призованъ, *adj. m.* convive, convié, prié, invité.
 Призовка, *sf.* l'appel *m.* sermone, allégation, invitation *f*; 1. *Jur.* la sommation; 2. (*за наследство*), *Jur.* le rappel; 3. (*съ почьтъ*), la citation; 4. (*за сждба*), l'ajournement *m*; || *Jur.* le veniat.
 Призователенъ, *adj.* citatoire.
 — стихъ (*въ черкова*), *sm.* l'invitatoire *m.*
 Призракъ, *sm.* un intéressant.
 Приказвамъ, *va.* raconter, conter, relater, rapporter, redire, déduire, parler; 1. *fig.* retracer, toucher; 2. (*на дълго*), énarer; 3. (*друго, друго са разумѣва*), allégoriser; 4. (*лжжи*), en conter; 5. (*млого*), en raconter; 6. (*подрѣбно*), articuler; 7. (*разгалепо*), roucouler; 8. (*слово*), débiter; 9. (*на тжико*), détailler; 10. което може са прикаже, énarable, *adj.*
 Приказване, *sn.* le récit, racontage *m.* relation, narration, histoire *f.* historique *m*; 1. *fam.* la version; 2. (*на дълго*), l'énaration *f*; 3. приетель на -званеа изъ тжико, un détailliste.
 Приказвачъ, *ка, s.* raconteur, conteur, diseur, euse; narateur, trice; un relateur; || (*на анекдоты*), *fam.* un anecdotier.
 Приказка, *sf.* le conte, fable, histoire, narration *f.* narré *m*; || стара — въ стихове, le fabliau; || (*на кжсо*), *voyez* Анекдотъ.
 Приказователенъ и -казливъ, *adj.* narratif, historique et -torial.
 Приказъ [за —, *adv.* merveilleusement.
 Приковавамъ, *va. fig.* clouer à, dans.
 Приключевамъ, *va.* envelopper (*voyez* При-
 тварямъ).
 Приключено писмо, *sn.* l'incluse *f.*
 Приключень, *adj.* inclus; || (*вжтрѣ*), *adv.* ci-joint. [ment.
 Приключителенъ, *adj.* inclusif; -лно, -иво
 Прикрывамъ, *va.* escorter; || *fig.* recouvrir, plâtrer; || *Mar. Milit.* convoyer.
 Прикрыване, *sn.* l'escorte *f*; || *Mar.* le convoi.
 Прикупувамъ, *va.* acheter encor.
 Прилагамъ, *va.* adapter, appliquer, apporter; || -са, *vr.* s'emmancher.

Прилагане, *sn.* l'adaptation *f.*
Прилагателно име, *sn.* Gram. l'adjectif *m*;
 какъ —, *adv.* -ctivement.
Прилежавамъ, *va.* vaquer à (*voyez* Залъ-
 гамъ).
Прилежане, *sn.* l'assiduité *f.*, diligence, ap-
 plication *f.* (*voyez* Затичане).
Прилежателинъ, *adj.* appliqué.
Прилеженъ, *adj.* studieux, assidu à, soig-
 neux, diligent, prompt.
Прилежливъ, *adj.* empressé.
Прилежно, *adv.* assiduellement.
 — гледане (*на напрѣдъ и стражаръ за*—),
sn. Mar. la vigie.
Прилежъ, *sm.* le soin, empressement *m.*, ap-
 plication *f*; || съ —, *adv.* précieusement.
 ex-professo.
Приливъ (*ногоуѣ издвигателна вода*),
sm. marée montante *f*; 1. (*кръвъ*), Méd. la
 congestion; 2. (*морски*), le flot, le flux;
 || — и отливъ, flux et reflux; 3. (*на теу-*
ливостъ), le trop-plein.
Прилика, *sf.* la ressemblance, affinité, com-
 paraison, convenance, analogie, sorte *f*; 1.
 (*въ лицето*), l'air *m*; 2. *имамъ* — съ
 нѣщо, *va.* participer de; 3. *за* —, par
 contenance.
Прилистникъ, *sm.* Bot. la stipule.
Приличамъ, *vn.* convenir à, revenir, seoir;
 1. (*на баща си*), chasser de race *f*; 2.
 (*на*), *fig.* sentir; 3. (*на нѣкого*), ressembler;
 4. (*нѣкратено*), sympathiser; 5. *прилича*,
v. imp. il importe, il habille, avoir la mine
 de; || (*нѣкому*), aller bien ou mal; 6. *при-*
личать си, ils se correspondent; 7. *при-*
личать е, il convient; 8. *-ме си* (*единъ*
другъ), *vr.* se ressembler.
Приличенъ, *adj.* semblable, ressemblant,
 pareil, similaire, convenant, convenable,
 analogue, approchant de, raisonnable, com-
 patible avec, catégorique; 1. séant, bien-
 séant, assortissant à, pertinent, sortable,
 beau ou bel, à propos; 2. *fig.* parallèle; 3.
Théol. congru; -чно, -ument; 4. (*твърдъ*),
fig. parlant.
Приличие, *sn.* la bienséance; 1. *fig.* la ten-
 nue; 2. *Jur.* la pertinence; 3. (*на растенеа*),
Bot. le caractèreisme.
Прилично (е), *v. imp.* il appartient; || -щото,
 il est de règle que; || -чното, *sn.* l'hon-
 nête *m.*, la pareille, analogue *m.*
 — *врѣме*, *sn.* la commodité.
Приличность, *sf.* l'identité *f.*, similarité, con-
 venance, égalité, comparabilité, proportion,
 correspondance *f.*, rapport *m.*
Прилогъ, *sm.* Gram. le prédicat ou attribut.
Приложена, *sn.* l'application *f*; || Gram. ap-
 position *f.*
Приложенъ, *adv.* ci-inlus.
Прилѣгамъ, *vn.* s'attacherà.

Прилѣпене, *sn.* l'adhérente *f*; || Anat. in-
 sersion *f.*
Прилѣпенъ, *adj.* jointif, adhérent.
Прилѣпителенъ, *adj.* communicatif.
Прилѣпливъ и -лѣпчивъ, *adj.* contagieux;
 || Méd. loimique.
Прилѣпностъ, *sf.* l'adhérence *f.*
Прилѣпямся, *vr.* adhérer à, s'attacher à,
 s'accrocher à, s'incruster; || (*до жена*),
 s'enjuronner; || (*силю*), se cramponner à.
Прилѣтъ, *sm.* mamm. la chauve-souris, le
 vespertilion.
Прима (*игра*), *sf.* la prime.
Примаява ми, *v. imp.* il me pâme.
Примамване, *sn.* la pâmation.
Примамъ, *sf.* l'attrait, allèchement *m.*
Примамвамъ и -мамямъ, *va.* attirer, al-
 lécher, appâter, affriander, amorceer, leur-
 rer, acoquiner; || *fam.* affrioler; || (*къмъ*
мене купувачи), s'achalander.
Примамване и -мамяне, *sn.* l'amorce *f*; ||
fig. l'aimant *m.* || *fam.* agacerie *f.*
Примамка, *sf.* les appas *m*; || *fig.* appât *m*.
Примамлива свърка, *sf.* le pipeau; || *ловя*
пилцы съ —, *va.* piper; || *ловене пилцы*
съ —, la pipée. [nant.
Примамливъ, *adj.* tentant; || *fam.* acoqui-
 — *пилецъ*, *sm.* l'appeau *m.*, appellant *m.*,
 chanterelle *f*; || Ven. la moquette.
Примамникъ, *sm.* *fig.* canard privé *m.*
Примамно ъстие, *sn.* l'appeau *m.*
Примаски, *adj.* primatial.
Примасъ, *sm.* un primat.
Приматство, *sn.* la primatie.
Примикарий (*старей*), *sm.* un primicier ou
 princier; || *длъжностъ на* —, le primiciéat
 ou princerie *f.*
Примирене, *sn.* la pacification, arrangement,
 accommodement, raccommodement, accord
m., conciliation, réconciliation *f.*, rapatriage
 et -trierement *m.*, réunion *f*; || *fig.* le rajuste-
 ment, rapprochement *m*; || *срѣдство за* —,
fig. le milieu. [teur.
Примирителенъ, *adj.* conciliatoire, concilia-
 —
Примирително срѣдство, *sn.* la capitulation.
Примиріе, *sm.* l'armistice *m.*
Примирливъ, *adj.* réconciliable.
Примирникъ, *ница*, *s.* pacificateur, concili-
 —
Примирно врѣме, *sn.* l'armistice *m.*
Примирявамъ, *va.* pacifier, accorder, ar-
 —
Примка, *sf.* le rets, embûche, longe *f.*, noeud
 coulant, allier *m*; 1. *fig.* pot au noir;
 2. (*въ триктракъ*), la case; 3. *залагамъ*
 —*кы или хѣкъ*, *va.* dresser ou tendre des
 embûches.

Примкаръ, *sm.* un traîneur.

Примкы, *sf. pl.* les toiles *f.*, les pipeaux *m.*, panneau *m.*, machination *f.*; 1. *fig.* le piège, les filets *m.*, trébuchet *m.*, sourcière *f.*, les bricoles *f.*, les lacets *m.*, lacs *m.*; 2. *плать отъ конскы* — (*за сита*), la rapatelle; 3. (*за ловене пилцы*), le traîneau, le pantin; 4. (*за ербицы*), le parre; 5. (*за ербицы*), la tonnelle; 6. *ловя съ* — ербицы, *va.* tonneler; 7. *ловець на ербицы съ* —, un tonneleur.

Примчена рокля, *sf.* la crinoline.

Примчено сито, *sm.* le sas.

Примченъ платъ, *sm.* la crinoline.

Примфрива монета, *sf.* le pied-fort.

— *мѣрка (аяръ т.)*, *sf.* le jauge.

— *наплата (на колело)*, *sf.* la jumeante.

Примфрива, *adj.* original; -но -alement; || (*торженецъ т.*), exemplaire, normal.

Примфрива набѣлзване (*въ голѣмъ видѣ*), *zn.* l'étalon *m.*

— *цѣлишко (за монета)*, *sm.* le fierçon.

Примфръ (*торжесъ т.*), *sm.* l'exemple *m.*, exemplaire, original, prototype, patron, règle, parangon, carton *m.*; 1. *fig.* le modèle, le trait; 2. *Gram.* le paradigme; 3. *живъ* —, modèle académique; 4. *изработена въщо споредъ* —, *va.* patronner; || *майсторъ на* —, un patronneur; 5. *изрѣдзвамъ споредъ* —, *va.* chantourner; 6. *изрѣдзване по* —, le chantournage; 7. *върва по -тъ на*, *vr.* se regler sur; 8. *ставамъ* —, *vn.* faire planche *f.*; 9. *по -тъ на*, *prep.* à l'exemple de, à l'imitation de, à l'instar de.

Привалекности, *sf. pl.* les dépendances *f.*

Привадежностъ, *sf.* l'appartenance *f.*, accompagnement, attribut *m.*, attribution *f.*, accessoire *m.*, annexe *f.*; || (*падане нѣкому*), *Jur.* la compétence; || *по* —, *adv.* dûment.

Привадежк. *vn.* concerner, être à; 1. (*споредъ всѣка правда*), *Jur.* compéter; 2. *привадежи нѣкому*, *v. imp.* il appartient à; 3. *който -дежи*, appartenant à, *adj.*

Привосене, *zn.* l'offre *f.*; || (*на черковни вещи*), la porrection.

Принось, *sm.* l'offrande *f.*, hommage *m.*; || (*по обръщане*), l'ex-voto *m.*

Приносамъ, *va.* offrir, porter, apporter, rapporter, valoir, produire, donner; || (*приходъ*), rendre.

Принудене, *zn.* la contrainte, coaction, extorsion, gêne, servitude *f.*; || *подложенъ на съдническо* —, contraignable, *adj.*

Принуденикъ, *sm.* coactif, *adj.*

Принуденостъ, *sf.* la contrainte, affectation, préciosité *f.*, air penché *m.*, guinderie, manière, étude *f.*; || *fig.* l'apprêt *m.*; || (*на ясалю*), le précieux.

Принудено уподобяване, *sm. fig.* le poncis.

Принуденъ, *adj.* contraint, forcé, affecté, tiré par les cheveux, gêné, guindé; || *fig.* arrêté, empesé, pincé.

— *смѣхъ*, *sm.* ris sardonien ou -donique *m.*

Принудливъ, *adj.* assujettissant.

Принудявамъ, *va.* contraindre, forcer à, assujettir, astreindre, gêner, extorquer, réduire, nécessiter; 1. *fig.* sergenter, exorciser, plier; 2. (*нѣкого за даване назадъ въщо*), faire regorger; 3. (*за нары нѣкого*), rançonner; 4. (*себе си къмъ нѣщо*), se chaotouiller pour; 5. (*силою*), violenter; 6. -*ca, vr.* se contraindre, s'astreindre à, se gêner.

Принцеса (княгиня), *sf.* une princesse.

Принци (*князь*), *sm.* un prince.

— *металъ*, *sm.* or de Manheim *m.*, chrysolite, similor *m.*; -*ленъ*, de similor

Припада ми, *v. imp.* je me sens défaillir, je me trouve mal, il me pâme, il s'avanouit.

Припадване, *sm.* la défaillance, évanouissement, soulèvement de cœur *m.*; 1. *fig.* la bouffée; 2. *Méd.* la lithomyie, affection *f.*, symptôme, accès *m.*, attaque *f.*; 3. *цѣръ за* —, *Méd.* antiapoplectique, *adj.* 4. *учене за болестни -неа*, le symptomatologie.

Припарямъ, *va.* aborder.

Припарямъ, *va.* presser.

Приписвамъ, *va.* gratifier, réferer, donner, || (*на*), rapporter; || (*нѣкому въщо*), prêter.

Принисване *Богу човѣческо подобие*, l'anthropomorphisme *m.*

Приписка (въ стихосъ), *sf.* l'envoi *m.*

Припкамъ, *vn.* courir, fuir, galoper.

Припкане, *zn.* la course; || *fig.* la fuite.

Припкачъ, *sm.* un courrier (*voyez* Бързачъ.)

Припознавамъ, *va.* reconnaître, décerner, qualifier de; || (*нѣлюмоу*), légitimer; || (*прѣдметство въ хубостъ*), *fig.* donner la romme. [timation.

Припознаване (на нѣлюмоу), *zn.* la légitimation.

Припръна молба, *sf.* la postulation.

— *потрѣба*, *sf.* la nécessité; || *fig.* impérieux, *adj.*; || *отъ* —, par nécessité.

Припръно, *adv.* instamment. [gence *f.*

Припрънностъ (голѣна неволя), *sf.* l'urgence.

Припрънъ, *adj.* urgent, pressé, pressant, impatient, instant.

Припръвъ, *sm.* la reprise, le refrain, vers int-realaires *m.*; || (*на нѣсия*), le flon-flon.

Присадена чърница, *sf.* arbre, le cormier.

Присадено дръвче (аулламъ т.), *sm.* l'ente *f.*

Присадени чърници, *sf. pl.* la corme.

Присады, *sf. pl.* (*voyez* Крушы.)

Присаждамъ (дрѣво), *va.* greffer; 1. (*прѣвизамъ*), enter; 2. (*накъ*), regreffer; 3. *Agric.* repiquer; 4. (*шѣрка*), inoculer; || -*ca, vr.* s'inoculer.

Присаждане и -дене, *zn.* la greffe, ento-

- ment *m*; 1. (*пакъ*), *Agric.* le repiquage; 2. начинъ —, la rouverte; 3. ножче за —, le greffoir, écussonoir *m*; 4. листецъ за —, l'ente *f*.
- Приисвовамъ**, *va.* attribuer, empiéter, s'ériger en; || (*си*), *vr.* s'appliquer.
- Приисвоене**, *sm.* l'empiètement *m*.
- Приисвойливъ**, *adj.* attributif.
- Приисложенъ**, *adj.* contigu, ué.
- Приисма** (*и fig.*), *sf.* le prisme.
- Приисматически**, *adj.* prismatique.
- Приисивамса**, *vr.* se moquer de, se rire de, se railler de, s'amuser à, persifler et -siffler, satiriser, caricaturer, placarder, tourner en dérision, bafouer, se goberger de, turlupiner; 1. *fig.* nasarder, berner, pincer; 2. (*нбоколу*) siffler; || *fam.* immoler.
- Приисивачъ**, *ка, s.* rieur, persifleur, gausseur, brocardeur, berneur, euse; || *fam.* un goguenard.
- Приисивенъ**, *adj.* sarcastique, dérisoire.
- Приисивка**, *sf.* la fable.
- Приисивливъ**, *adj.* moqueur, railleur.
- Приисивны рѣчи**, *sf. pl.* le persiflage.
- Приисмѣвъ**, *sm.* la raillerie, moquerie, risée, satire *f*, persiflage *m*, cavillation, gaudriole, dérision *f*; 1. *fam.* le diction; 2. *pop.* la gauserie; 3. *fig.* la berne et bernement *m*, 'huée *f*; 4. выкъ за —, la 'huée; 5. на-выкъ за —, l'infatuation *f*; 6. выкамъ за —, *va.* 'huer; 7. говора на —, *vr.* persifler et -siffler; 8. достойнъ за —, bernable; 9. имамъ страсть къмъ —, *vr.* infatuer.
- Прииспвателны приказкы**, *sf. pl.* des contes à dormir debout.
- Приисръдце**, *sm.* la ferveur.
- Прииставамъ**, *vn.* commettre; || (*на мысльта отъ млогогласіето*), opiner du bonnet *m*.
- Прииставамъ**, *vn.* aborder; 1. (*на брѣгъ-тъ*), arriver; 2. (*нбоколу*), s'abandonner à; || *fig.* épouser.
- Прииставане**, *sm.* l'abord *m*.
- Прииставица**, *sf. fam.* une dugène.
- Прииставно свършене**, *sm. Gram.* l'affixe *m*.
- Прииставница**, *sf.* le port, réceptacle, couvert, asile *m*; 1. *Mar.* la cale; 2. морска —, le 'havre; 3. обзидана —, port de barrage; || (*дѣто можтъ де влазятъ ладіи на всѣко врѣме*), port de toute marée; 4. нечистеане на —, le débâcle et -el-ment; || чиста —, *va.* débâcler; 5. надзирачъ върху —, un débâcleur; 6. описание морскы —цы и брѣгове, *Mar.* le portulan.
- Прииставнична плата**, *sf. Mar.* droit de quillage, *m*.
- Приистигамъ**, *vn.* arriver, atteindre; || който е пристигналъ, *s.* un arrivant.
- Приистигане**, *sm.* l'arrivée *f*; || (*на брѣгъ, за ладія*), arrivage *m*.
- Приистраствемса** (*къмъ нѣщо*), *vr. fig.* s'engouer de.
- Приистраственъ**, *adj.* partial; || (*къмъ*), passionné pour; || (*къмъ всѣко ингелишко нѣщо*), un anglomane.
— сждникъ, *sm.* un partialiste.
- Приистрастие**, *sm.* l'infatuation *f*, partialité, faiblesse *f*; 1. *fig.* l'engouement *m*; 2. (*къмъ ингелишко*), l'anglomanie *f*; 3. изцѣривамъ отъ —, *va.* désinfatuer.
- Приистѣпамъ**, *vn.* aborder, accéder à, s'approcher, procéder à; || (*къмъ нѣщо*), venir et en venir à.
- Приистѣпане**, *sm.* l'accession *f*, accès *m*; || *fig.* l'abord *m*.
- Приистѣпенъ**, *adj.* abordable, accessible; || *fam.* accostable.
- Приистѣпность**, *sf.* l'accessibilité *f*.
- Приисѣдинене**, *sm.* l'annexion *f*, réunion, incorporation *f*.
- Приисѣдинены ставы** (*на тѣло*), *sf. pl.* l'emmanchement *m*.
- Приисѣдинявамъ**, *va.* annexer à, incorporer, ajouter, attacher, associer; 1. *fig.* réunir, relier; 2. (*изново*), réincorporer; 3. (*на Черкова*), réconcilier; 4. -са, *vr.* se réunir, adhérer à.
- Приистѣвие**, *sm.* la séance; || по врѣме на -то, séance tenante, les plaids tenants *m*.
- Приисѣняманса**, *vr.* songer de.
- Приистѣтувамъ** [който -тува, сѣанъ, *part.*
- Приисѣченъ**, *adj.* subjectif; -чно, -ivement.
- Приисѣжиде**, *sm.* la présence, existence, audience *f*; 1. *Théol.* la permanence; 2. на духъ-тъ -то, présence d'esprit; 3. съхранявамъ -то на духъ-тъ, *vn. fig.* avoir le pied marin; 4. който е въ —, assistant, *adj*; 5. въ —, *prép.* à la face de, sous les yeux de.
- Приисѣжидъ**, *adj.* présent. [танѣе.
- Приистаней** (*пританска сграда*), *sm.* le prytanée;
- Притварямъ**, *vo.* clore; || (*малко*), entre clore; || -са, *vr.* feindre, faire mine de, se travestir.
- Притворенъ**, *adj.* dissimulé, feint, hypocrite, jesuitique, sournois, double, étudié, affété, affecté, faux; || *fig.* normand.
— маршь, *sm.* fausse marche *f*.
— миръ, *sm.* paix fourrée *f*.
— побожникъ, -ница, *s.* cafard, ade; cagot, ote.
- Притворникъ**, *ница, s.* dissimulateur, trice; sournois, oise.
- Притворна крамола**, *sf.* fausse alarme *f*.
— примка, *sf.* faux semblant *m*.
— святня, *sf.* un tartufe; || *fig.* un torticolis.
— святность, *sf.* la tartuferie.
- Притворно**, *adv. fig.* en dessous.
— наваяване, *sm. Milit.* fausse attaque *f*.
— побожница, *sf.* un béat; || *fam.* une béguine.

- Притворно божество**, *sm.* la cafarderie et cafardise, bigoterie *f*; || *fam.* le béguinage. — примирен, *sm.* paix fourée *f*.
- Притворство**, *sm.* la feinte, semblant, beau-semblant *m*, hypocrisie, dissimulation *f*; 1. affectation, afféterie, sournoiserie, grimace, fiction, pantalonnade *f*; 2. *fig.* déguisement, masque *m*, comédie, momerie *f*; 3. *pop.* la frime; 4. безъ —, *adv.* à visage découvert.
- Притеглеване** (*на мышцѣтъ*), *sm.* l'adduction *f*.
- Притеглевачъ**, *sm.* Anat. l'adducteur *m*.
- Притежательнъ**, *adj.* Gram. possessif.
- Притечна рѣка**, *sf.* Géogr. l'affluement *m*.
- Притискване**, *sm.* la foulure; || (*на два глѣба*), la baisure.
- Притискъ** (*инструментъ*), *sm.* Chir. le tourniquet.
- Притиснать**, *adj.* serré, contraint; || *fig.* rincé, concerté, apprêté.
- Притиснувамъ**, *va.* fouler.
- Притоварвамъ** и -рямъ, *va.* surcharger, acabler, charger, affaïsser; 1. (*съ работа*), outrer; 2. (*ладия*), Mar. bonder; 3. -са, *vr.* se surcharger; || (*съ работа*), s'acabler.
- Притоварване** и -ряне, *sm.* la surcharge.
- Притрѣба**, *sf.* la nécessité; || *имамъ* —, *vr.* presser.
- Притрѣбенъ**, *adj.* indispensable, urgent, de rigueur, pressé, indispant; || *Мис.* obligé.
- Притрѣбность**, *sf.* l'indispensabilité *f*.
- Притурване**, *sm.* l'annexion *f*.
- Притурена хартия** (*върху издането*), *sf.* Tur. main de passe ou chaperon, *f*.
- Притуренъ**, *adj.* intercalaire, postiche, paragogique.
- Притурка**, *sf.* le supplément, appendice *m*, intercalation, annexe *f*; || (*въ игра*), le renvi; || (*за украсене*), l'applique *f*.
- Притуркъ**, *sf.* pl. l'ingrédient *m*.
- Притурямъ**, *va.* appliquer, intercaler; || (*върху залагането на игра*), renvier.
- Притѣсневачъ**, *sm.* un oppresseur, un despote.
- Притѣснене**, *sm.* l'oppression *f*, despotisme *m*, vexation, guinderie *f*; || (*за даване пари*), l'avarie *f*.
- Притѣсненъ**, *adj.* opprimé, guindé.
- Притѣснителенъ**, *adj.* oppressif, suppressif, vexatoire, vexateur.
- Притѣснявамъ**, *va.* opprimer, opprimer, persécuter, vexer, molester; || *fig.* poursuivre, fouler; || -са, *vr.* se presser.
- Притѣмняване**, *sm.* l'obscurissement *m*.
- Приходенъ**, *adj.* productif, curial.
- Приходъ**, *sm.* le revenu, produit *m*, recette *f*, émolument, clocher, rapport *m*; 1. (*на духовно лице*), le temporel; 2. годишенъ —, la rente; 3. опрѣдѣленъ —, la rente; || (*на нѣщо*), *va.* doter; 4. опрѣдѣлене — на нѣщо, la dotation; 5. *визане* — отъ имотъ на съдба, *Jur.* la récréance; 6. получевамъ —, *va.* revenir.
- Причѣтникъ**, *sm.* Bot. la bractée.
- Причастенъ** (*на*), *adj.* complice *de*.
- Причастие** (*колѣка*), *sm.* le saint sacrement, communion *f*, les dévotions *f*, le bon Dieu, administration, participation *f*; || *fig.* la sainte table; || Gram. le participe.
- Причастникъ**, *ница*, *s.* communicant, ante.
- Причастявамъ**, *va.* administrer; || -са (*съ свѣты Тайны*), *va.* *vr.* communier; || (*често*), fréquenter les sacrements *m*.
- Причастяване**, *sm.* la communion; || (*често*), fréquentation des sacrements, *f*; || (*у протестанти*), la cène. [chape.
- Причетникъ** (*въ стѣхаръ*), *sm.* le porteur.
- Причетливостъ**, *sf.* l'imputabilité *f*.
- Причетливъ**, *adj.* imputable.
- Причина**, *sf.* la cause, occasion *f*, prétexte, pourquoi *m*, raison *f*, principe *m*, semence, matière *f*, sujet, moteur, motif *m*, considération *f*; 1. *fig.* la source, fondement *m*, mère *f*, manteau *m*; 2. безъ —, *adv.* gratuitement; || *prép.* à propos de rien ou de botes, 'hors de propos, mal à propos; 3. безъ никаква —, à propos de botes; 4. по друга —, d'ailleurs; 5. ето дѣ е -та, *fam.* voilà le 'hic, c'est là le 'hic; 6. *имамъ* —, *vn.* avoir lieu; || (*цото*), être fondé à; 7. *намирамъ* —, *va.* pretexter; || *fig.* bricoler; 8. *нѣмане* —, *Jur.* le non-lieu; 9. по —, *prép.* attendu; 10. по кой —, pour raison de quoi; 11. *етавамъ* —, *vn.* produire; || (*за*), motiver; 12. съ — що, sous prétexte que; 13. ужъ съ —, sous l'ombre; 14. -чвны, *pl.* le considérant; 15. *излагамъ* — на, *va.* motiver.
- Причиневачъ**, *sm.* un auteur, un moteur.
- Причинителенъ**, *adj.* incident.
- Причинореченъ**, *adj.* Gram. causal et causatif.
- Причиноречность**, *sf.* la causalité.
- Причатамъ**, *va.* classer; || (*нѣкому нѣщо*), imputer; || (*въ свѣтѣ*), canoniser.
- Причитане**, *sm.* l'imputation; || (*въ Свѣтѣ*), la canonisation.
- Причрвявамъ**, *vn.* *fig.* colorer.
- Причта**, *sf.* le proverbe, parabole *f*, adage *m*, sentence *f*; 1. говоря само съ -ты, *vn.* ne parler que par sentences; 2. говорене съ —, *fig.* la bribe; 3. говоривъ или споренъ съ —, sentencieux, *adj*; 4. правя на —, *va.* proverbialiser; 5. сборникъ съ —, la parémiographie et -miologie; 6. съ —, *adv.* paraboliquement; 7. по -та, proverbialement.
- Причтенъ**, *adj.* proverbial, parabolique.
- Причудливъ**, *adj.* fantasque; -во, -ment.

Пришествіе (*сторо*), *zn. Slav.* le second avènement. [interfolier.]

Пришивамъ (*бѣла хартия въ книга*), *va.*

Пришивка, *sf.* l'élargissure *f.*, сован *m.*; ||

Milit. le chevron; || (*на дрѣва*), le troussis.

Прищезе, *zn.* l'humeur *f.*; || *fam.* la lubie.

Прищи (*за вода*), *v. imp.* elle jaillit, rejail-

lit, saillit; || (*на горѣ*), elle sourde.

Прищителень, *adj.* jaillissant.
— **кладенець**, *sm.* fontaine jaculatoire *f.*,
jet d'eau, *m.*

Прищка, *sf.* Anat. la vésicule; || *Méd.* l'em-
physème *m.*; || (*пжичицы отъ горещина*),
l'échauboulure *f.* [volage *m.*]

Прищя сыпанца (*у дѣца*), *sf.* *Méd.* feu

Прищѣвка, *sf.* la verge; 1. *fig.* la quinte; 2.
fam. le vertigo; 3. -кы, *pl. fig.* rats dans
la tête, *m.*; 4. лоша или добры -кы, les
volontés *f.*

Прищи, *zn.* la bulle, ampoule *f.*

Прищяване (*на тежка жена*), *zn.* *Méd.* la
malacie.

Прищяванеа, *zn. pl.* les pardons *m.*

Прищяна (*на вода*), *zn.* la saillie.

Приемамъ и Принмамъ, *va.* recevoir, ac-

cepter, accueillir, admettre, adopter, recueil-

lir, interpréter, revêtir *et se* — de, poser,

souffrir, étudier; 1. *fig.* épouser; || *fam.*

palper; 2. (*буквално*), prendre au pied de

la lettre; 3. (*върху си*), entreprendre; 4.

(*за вѣрно*), supposer; 5. (*млого гости на*

трапезати си), tenir table ouverte; 6.

(*припознавамъ за добро*), approuver à; 7.

(*добрѣ*), faire accueil; 8. (*за добро*), avoir

pour agréable; 9. (*съ благоволене*), ag-

gréer; 10. (*драгоствно това*), *fam.* cela

n'est pas de refus; 11. (*изново*), réadmet-

tre; 12. (*въ жжѣѣ*), héberger; 13. (*назыкѣ*),

prendre; 14. (*нѣкого въ община*), agréer,

initier; 15. (*на себе-си отговорностъ*),

assumer; 16. (*пары*), toucher; 17. (*помощ-*

никъ), s'adjointre; 18. (*въ сдружаване*),

associer; 19. (*въ смѣтка*), allouer; 20.

способностъ да — въ себе-си вълпенеа,

la réceptivité; 21. (*значителень видъ*), se

poser; 22. -са, *vr.* s'interpréter; 23. *прие-*

маса, *v. imp.* il se prend.

Приемане и Принмане, *zn.* l'acceptation *f.*,

accueil *m.*, réception, admission, entrée,

bienvenue *f.*, traitement, chère *f.*; 1. *fig.*

l'adoption *f.*; 2. (*въ кжѣѣ*), l'hébergement

m.; 3. (*наслѣдство*), *Jur.* adition d'hé-

rité; 4. (*въ община*), la réception, agré-

gation *f.*; 5. за -то на обѣдъ, la bienvenue.

Приемливостъ, *sf.* la recevabilité, admissi-

bilité, docilité *f.*

Приемливъ, *adj.* susceptible de, studieux,

docile, passable, disciplinable; || (*въ смѣт-*

ка), allouable; || който може са приеме,

recevable, *adj.*

Приемникъ, *sm.* un accepteur, prenant, *adj.*;

1. *Jur.* ayant cause; 2. *Chim.* le réceptier;

3. (*контракция т.*), *s.* entrepreneur, euse

4. (*на прѣдаването*), *Jur.* un abandonna-

taire; 5. опрѣдѣлений за —, un survi-

vancier.

Приемничество [правда за —, la survivance.

Приемъ, *zn.* la dose, le traitement; || *fig.*

l'asile *m.*

Приетель, *sm.* un ami; cousin, ine; || (*на*

веты нѣща и антикы), un antiquaire; ||

(*на музика*), un dilettante (*pl. -ti*).

Приетелень, *adj.* affable.

Приетелски, *adj.* amical; -скы, -ment.

Приетелско събрание, *zn.* petit comité *m.*

Приетелскы, *adv.* à l'amiable, de gré à gré.

Приетелство, *zn.* l'amitié *f.*

Приетенъ, *adj.* agréable, gracieux, amiable,

flateur, plaisant, délectable, délicat, déli-

cieux, revenant, prévenant, doux; 1. *fig.*

moelleux, ragoutant; 2. (*на погледъ*),

riant; 3. (*на свѣщанеата*), suave; 4. (*твърдѣ*),

voluptueux; 5. бывамъ —, *vr. fig.* sourire.

— **дѣхъ**, *sm.* le parfum.

— **обѣдъ**, *sm.* bon appétit!

Приетливо, *adv.* accortement. [tise *f.*

Приетливостъ, *sf.* la courtoisie; || *fam.* accor-

Приетливъ, *adj.* courtois, accort.

Приетна миризма (*отъ вино или вдене*),

sf. le fumet.

Приетно, *zn.* l'agréable *m.*; || — е да видя,

il fait beau voir.

— **сѣщане**, *sm.* le bien-être.

Приетностъ, *sf.* l'amabilité *f.*, élégance, gen-

tillesse, grâce *f.*, agrément *m.*, suavité *f.*,

moelleux *m.*, amenité *f.*; || *fig.* la douceur;

|| **безъ** —, *sec. adj.*

Приеть, *adj.* reçu, obligé, agréable.

Приемане (*кога плува нѣкой*), *zn.* la pagée.

Принманца (*конска*), le galop, galopade *f.*,

clocher *m.*, courbette *f.*; || **карамъ на** —, *va.*

galoper, courbette; || на —, *adv.* ventre à

terre.

Приорски, *adj.* prieural.

Приорско достоинство (*и приорство*), *zn.*

le priorat.

Приорство, *zn.* le prieuré.

Приоръ, *sm.* un prieur.

Приумложене, *zn.* le surcroîte.

Прѣдка, *sf.* l'appétit *m.*; || **докарвамъ** —,

va. ragotter.

Прѣдчень, *adj.* ragoutant.

Прѣтие (*на Св. Причастіе*), *zn.* la manducation.

Проба, *sf.* l'essai *m.*; || (*монетна*), le titre,

la loi.

Пробен листъ (*юрнекъ т*), *zn.* le specimen.

Пробивалка, *sf.* *Artill.* la forerie; || —,

insecte, la vrillette. [mandrin *m.*

Пробиваликъ, *zn.* le foreur, vilebrequin,

Пробивало (*за мушакъ*), *zn.* l'évidoir *m.*

- Пробивамъ**, *va.* perforer, percer, trouser, creuser, vider, sonder forer, miner, aléser, térébrer; 1. *fig.* larder de; 2. *Milit.* enfoncer; 3. (*судъ съ топъ*), battre en brèche; 4. *-ca, vr.* se trouser; 5. пробиваса, *v. imp.* il se met à jour.
- Пробиване**, *sm.* la perforation, percement, forage, alésage *m.*; 1. (*съ свѣдѣль*), le persage; 2. (*на смолисто дърво*), la térébration; 3. (*на търбухъ*), *Chir.* la ponction.
- Пробивателенъ**, *adj.* perçant, perforatif.
- Пробивачка**, *sf.* mollusque, le taret.
- Пробивачъ**, *sm.* un perceur, alésoir *m.*
- Пробивка**, *sf.* le trou; || *Milit.* la trouée; || *Archit.* la baie.
- Пробирамъ**, *va.* élire.
- Пробитость**, *sf.* la brèche, le forage.
- Пробитъ**, *adj.* percé. [*sm.* le caniveau. — кямькъ (*за истъчане вода по улица*),
- Пробиты желѣза**, *sm. pl.* arme à feu, *f.*
- Проблема**, *sf.* le problème. [-ment.
- Проблематически**, *adj.* problématique; — с-ки,
- Прободенъ**, *adj.* percé.
- Прободителенъ**, *adj.* perçant, poignant; || (*за болель*), térébrant.
- Прободително скърцане**, *sm.* la stridueur.
- Пробождамъ**, *va.* percer, enfoncer, traverser, élaner, enfermer, enfler, embrocher, transpercer, contre-pointer, entrelarder; 1. *fig.* larder de; 2. (*съ сабя*), pointer; 3. пробожда (*за елень*), *v. imp.* il daguet; 4. *-ca, vr.* se percer de, s'enfermer; 5. — меса (*единъ другъ*), s'entre-percer. [centèse.
- Пробождане** (*търбухъ*), *sm.* *Chir.* la para-
- Пробство**, *sm.* la prévôté.
- Пробеть** (*іерей*), *sm.* un prévôt.
- Пробувамъ** (*слато*), *va.* toucher.
- Пробуда**, *sf. fig.* le réveille-matin.
- Пробуждамъ**, *vr.* s'éveiller, ouvrir la paupière.
- Пробуждане**, *sm.* le réveil; || *Milit.* la diane.
- Провала**, *sm.* un beau dîneur; macheur, euse; avaleur de pois gris, goulou, gourmand, glouton *m.*; pifre, esse; || *fig.* un gargantua, pousseau *m.*; || *pop.* un bâfreur, goinfre *m.*
- Проваленъ**, *adj.* vorace; — лно, -ment.
- Провалителенъ**, *adj.* glouton; — лно, -ment.
- Провалителъ**, *sf.* la voracité, gloutonnerie *f.*
- Провалство**, *sm.* la gourmandise, gloutonnerie.
- Проваль**, *sm.* un comesteur, bout-tout-cuire *m.*; || *pop.* un fripe-sauce.
- Провалимъ**, *vr.* s'engloutir, s'abîmer, fondre; || да са провалимъ, *interj. fam.* malepeste.
- Прованскы стафиды**, *sf. pl.* le jubis.
- Проведителенъ**, *adj.* conducteur.
- Проведиторъ** (*въ Венеція*), *sm.* un provéditeur. [bilité.
- Проведливостъ**, *sf.* la conductibilité et -ducibilité.
- Проведливъ**, *adj.* conductible.
- Проведникъ** (*на электричество*), *sm.* *Phys.* le conducteur.
- Провеждамъ**, *va.* escorter, conduire.
- Провеждане**, *sm.* l'escorte *f.*, la conduite.
- Провидѣне**, *sm.* la providence; || което са държи отъ —, providentiel, *adj.*
- Провизия** (*и военна*), *sf.* les subsistances *f.*; || *Com.* la provision.
- Провизорство**, *sm.* le provisorat et -sorerie *f.*
- Провизоръ** (*главенъ надзирачъ*), *sm.* un proviseur.
- Провинция** (*область*), *sf.* la province.
- Провинциаленъ**, *adj.* provincial; — лно, -alement. — изговоръ, *sm.* un provincialisme.
- Провинциалъ** (*саященъ началникъ*), *sm.* un provincial; || достоинство на —, le provincialat.
- Провирамъ**, *vr.* se faulter, couler.
- Провисната месна гуша** (*на свиня*), *sf.* le marzeau. — дрипа, *sf.* la pendeloque. — дрѣха, *sf.* le barlong.
- Провиснато**, *adv.* à plomb.
- Провиснати и —вѣсенъ** (*които вису*), *adj.* abrupt, avalé, pendant || (*за мостъ*), suspendu. — ремькъ (*на сабя*), *sm.* le pendant.
- Провиснати чораны**, *sm. pl.* bas ravalés *m.* — цицы, *sf. pl. fam.* les tétasses *f.*
- Провиснувамъ**, *vn.* s'avalier; || *-ca, vr.* pendre, saillir.
- Провиснуване**, *sm.* le plomb.
- Провиснато управление**, *sm.* le vivre.
- Провиантъ** (*провизія, храна*), *sm.* munition de bouche, *f.*; 1. *Milit.* le vivre; 2. приготвямъ —, *va.* munitionner, manutentionner; 3. приготвяне —, le ravitaillement. — мейстеръ (*тайнжія т.*), *sm.* un munitionnaire.
- Провлачамъ**, *va.* traîner; 1. (*думи*), traîner ses paroles *f.*; 2. *-ca, vr.* traîner; 3. провлачаса (*за вино*), *v. imp.* il graisse.
- Провлаченъ**, *sm.* la longueur; *pl. -nea, les -s.*
- Провлаченъ** (*за звезда*), *adj.* tombant.
- Провлачителна жилка**, *sf.* le boudin.
- Провлачна пѣсничка**, *sf.* *Mus.* la cantilène.
- Проводеникъ**, *ница*, *s.* ambassadeur, drice.
- Проводителски**, *adj.* ambassadorial.
- Проводничество**, *sm.* l'ambassade *f.*
- Провеждамъ**, *va.* envoyer; || (*стоки*), *Com.* consigner.
- Провождачъ** (*на писма*), *sm.* un envoyeur; || (*на стоки*), *Com.* un consignateur.
- Провѣртвамъ** (*накъ*), *va.* repercer.
- Провѣсвамъ**, *vr.* se pencher.
- Провѣсена греда** (*ради запиране врата*), *sf.* le tapeau. — прѣврѣжа (*на връхъ одаръ*), *sf.* la pente.
- Провѣсенъ**, *adj.* avalé (*воузъ Провиснати*).
- Прогимназія** (*прѣдговителна гимназія*), *sf.* le progymnase.

Проглушавамъ, *va.* étourdir, abasourdir.
Проглушаване, *sm.* l'étourdissement *m.*
Проглушителенъ, *adj.* étourdissant, assourdissant, écrasant.
Прогонвамъ (*изново*), *va.* rechasser.
Прогора (*у прѣстѣнникъ*), *sf.* la stigmaté.
Прогорене, *sm.* *Anat.* le fongicule.
Прогорително сръдство, *sm.* *Chir.* le ruptoire.
Прогорливъ, *adj.* *Chir.* ruptoire.
Прогорявамъ (*прѣстѣнникъ*), *va.* stigmatiser, marquer.
Программа (*извѣстie*), *sf.* le programme.
Прогрессивенъ, *adj.* *fig.* progressif; -вно, -ivelyment.
Прогрессия, *sf.* *Mathém.* la progression.
Продавамъ, *va.* vendre, débiter, se défaire de, trafiquer, aliéner; 1. (*имоть-тъ си*), s'exécuter; 2. (*съ наддаване*), adjuger; *Jur.* liciter; 3. (*скъло*), saler; 4. (*млого скъло*), poivrer, survendre; 5. (*сконтуривалъ*), négocier; 6. -*са*, *vr.* se vendre; 7. (*скъло*), se lester; 8. продаваца (*записъ*), *v. imp.* il se négocie; || който може са продава, négociable, *adj.*; 9. добръ са продава, de vente *f.* [les ventes *f.*
Продаване, *sm.* la vente; || данъ за — имоть,
Продавателенъ, *adj.* aliénéable.
Продавачъ, *ка*, *s.* facteur, trice; débitant, ante; un aliénéateur; || *Jur.* vendeur, -deresse.
Продажба и -данъ, *sf.* la vente, marché, débit *m.*, aliénéation *f.*; 1. (*въ дългъ съ малко печѣлба*), *fat.* commerce à tempérament, *m.*; 2. (*на записъ*), *Com.* la négociation; 3. (*съ наддаване, мезатъ т.*), l'adjudication *f.*, encaen, rabais *m.*; || *Jur.* la licitation; 4. (*ложы въ театръ*), location des loges, *f.*; 5. надзирачъ върху — на дърва, un garde-vente; 6. недостигае —, la non-vente. [naire; || *fig.* à l'enchère *f.*
Продажбенъ, *adj.* vénal, vendable, merce-
Продажблнвъ, *adj.* marchand.
Продажна цѣна, *sf.* valeur vénale *f.*
Продажбностъ, *sf.* la vénalité.
Проданливъ, *adj.* vendable.
Проданъ, *sf.* le débouché; 1. *Jur.* l'abaliénation *f.*; 2. (*на дръбно*), vente en détail; || (*скупомъ*), vente en gros; 3. (*изожилъбно скъпа*), la survente; 4. (*стокы*), le débouchement.
Продължавамъ, *va.* continuer, prolonger, proroger, allonger, pousser, paraphraser; 1. (*за въскогажъ*), perpétuer; 2. (*наченатото*), poursuivre; 3. -*са*, *vr.* se continuer, se prolonger, durer; 4. (*за въскогажъ*), se perpétuer.
Продължаване и -жене, *sm.* le prolongement, continuation, suite, prolongation, durée *f.*, cours *m.*; 1. *Anat.* la production; 2. (*на срѣмето*), l'espace *m.*, étendue *f.*; 3. въ —, *prép.* pendant, durant.

Продължавачъ, *sm.* un continuateur.
Продълженъ, *adj.* allongé.
Продължителенъ, *adj.* permanent, immantent, suivi, soutenu, prorogatif, opiniâtre, de longue haleine *f.*; || (*за болестъ*), *Méd.* stationnaire.
Продължителна трѣска, *sf.* *Méd.* la synoque et fièvre —, *sf.*
Продължително питие, *sm.* la buverie.
Продължителностъ, *sf.* la permanence, la continuité. [*Com.* la provenance.
Продуктъ, *sm.* le produit, rendement *m.*; ||
Продупчамъ, *va.* cribler.
Продупчване (*на листъ*), *sm.* *Typ.* la pointuré; || измървамъ -то на листъ, *va.* *Typ.* pointer. [vermiculé.
Продупченъ, *adj.* criblé, piqué; || *Archit.*
Проджпена дѣлва, *sf.* *fig.* panier percé *m.* — и стропадена земя, *sf.* le fondis et fontis.
Продженъ, *adj.* *f.* à gueule bée.
Проджнъ, *sm.* *fig.* un pourceau.
Проектирувамъ, *va.* projeter.
Проектъ, *sm.* le projet. [jection.
Проекция (*набрѣдене*), *sm.* *Persp.* la projection.
Прожекторъ, *sm.* un projecteur.
Проза, *sf.* la prose; || пишъ —, *va.* prosaiser et prosier. [teur.
Прозанкъ (-ичеки списателъ), *sm.* un prosa-
Прозанчески, *adj.* prosaïque.
Прозанческо завъртяване, *sm.* le prosaïsme.
Прозекторъ, *sm.* un disséqueur.
Прозелитски, *adj.* prosélytique.
Прозелитъ, *ка*, *zc.* prosélyte.
Прозиренъ, *adj.* transparent, diaphane, limpide, hyalin; || (*твърдъ быстъръ*), pellucide. — бѣлъгъ (*на хартия*), *sm.* le filigranne.
Прозирна бръзда (*у хартия*), *sf.* la vergeure. — хартия, *sm.* la serpente et papier —, *sm.*
Прозирно, *adv.* à jour.
Прозирностъ, *sf.* la transparence, diaphanéité *f.*; || (*на водата*), la limpidité.
Прозопоенъ (*заморбуиe*), *sf.* *Rhét.* la prosopopée.
Прозорецъ, *sm.* la fenêtre, la vue, le jour; 1. (*врата*), la porte-croisée et -fenêtre; 2. (*на градиненъ зидъ*), la claire voie; 3. (*на прѣдъ дюканы*), la devanture; 4. хвърляне изъ —, la défénestration.
Прозорливецъ, *sm.* un voyant.
Прозорливостъ, *sf.* la perspicacité, sagacité, clairvoyance *f.*
Прозорливъ, *adj.* clairvoyant, prévoyant, perspicace, sagace; || *fig.* pénétrant, délié.
Прозорчакъ (*всичкытъ прозорцы на къща*), *sm.* le fenétrage.
Прозорче, *sm.* le jour; || (*на житникъ, на пѣвникъ*), la lucarne.
Прозорченъ зидъ, *sm.* *Archit.* l'allégé *f.* — прагъ, *sm.* l'appui de fenêtre, *m.*

- Прозорчна петелка**, *sf.* l'espagnolette *f.* — подставка (*подлога*), *sf.* le birloir.
- Прозорчно стжкло**, *sn.* le carreau, la vitre; || **всичкѣтъ -ла на каѣца** (*стжклѣкъ*), *le vitrage.*
- Прозорясто**, *adv.* à claire-voie.
- Прозѣвамса**, *vr.* bâiller.
- Прозѣване**, *sn.* le bâillement; || *Méd.* l'oscitation *f.*
- Произведено**, *sn.* le produit, production *f.*, rendement *m.*, génération *f.*, ouvrage *m.*; 1. *Com.* la provenance; 2. *Arithm.* le produit; 3. (*рѣчи*), *Gram.* l'origine *f.*; 4. плащамъ съ — отъ земята, payer en nature *f.*; 5. -неа (*отъ занаятъ*), *pl.* l'oeuvre *m.*; || **сбиращъ на —**, un oeuvriste.
- Производителень**, *adj.* producteur, générateur.
- Производливостъ**, *sf.* la productibilité.
- Производливъ**, *adj.* productible.
- Производна рѣчь**, *sf.* *Gram.* le dérivé.
- Производникъ**, *ница*, *s.* producteur, trice; entrepreneur d'industrie, *m.*
- Производство**, *sn.* le procédé, la direction; || *Chim.* l'opération *f.*; || (*на дѣло*), les engagements *m.*
- Произвождамъ**, *va.* produire, former, éclore, porter, faire surgir, enfanter, donner, faire; || (*ду-ма*), dériver; || (*изново*), reproduire.
- Произволене**, *sn.* le gré, option *f.*; || **на — на нѣкого**, au gré de.
- Произволенъ**, *adj.* facultatif, volontaire.
- Произволна власть**, *sf.* *Jur.* pouvoir discrétionnaire *m.*
- Произволно**, *adv.* de son gré, de son chef.
- Произволь**, *sn.* la discrétion.
- Произлизамъ**, *vn.* provenir de, dériver de, émaner de, découler de, venir de, se tirer de; 1. (*отъ*), résulter de, descendre de, suivre de; 2. (*отъ нѣщо*), sortir; 3. произлазя, *v. imp.* il dépende; || (*отъ*), *fig.* il sourd de; 4. който произлазя, résultant, descendant, *adj.*; || (*отъ*), originaire de, *adj.*
- Произлизане**, *sn.* l'origine *f.*, descendance *f.*; || *fig.* la filiation, côte *f.*; || *Gram.* la dérivation. [aspirer.]
- Произносямъ**, *vr.* proférer; || (*съ гърло*),
- Произношене**, *sn.* l'accent *m.*, articulation *f.*
- Произходителень** (*отъ нѣщо*), *adj.* provenant.
- Произхождамъ**, *vn.* provenir de; 1. (*отъ*), résulter de, procéder de, suivre de, partir de; 2. (*отъ нѣщо*), émaner de, venir de, sortir; 3. произхожда (*отъ*), *v. imp.* il tient à; || *fig.* il sourd de.
- Произхождане и -дене**, *sn.* l'origine, génération, naissance, filiation et étoffe *f.*, parage, lieu *m.*; 1. *fig.* le tronc, extraction, côte *f.*; 2. (*Святаго Духа*), *Théol.* la procession.
- Прокапва**, *v. imp.* il se filtre.
- Прокапване**, *sn.* le percement; || (*джно на рѣка*), l'affouillement *m.*
- Прокарвамъ**, *va.* percer, pénétrer.
- Прокарване**, *sn.* la sortie. [travers de-]
- Прокарваница** [**на — adv.** à travers, au]
- Прокарователень**, *adj.* pénétrant, pénétratif.
- Прокисваса**, *v. imp.* il s'oxyde.
- Прокисване**, *sn.* l'oxydation *f.*; 1. способностъ за —, l'oxydabilité; 2. способень за —, *Chim.* oxydable, *adj.*; 3. начало —, l'oxydule *m.*
- Прокиша** (*прокись*), *sf.* *Chim.* l'oxyde *m.*, le peroxyde; || **урая на —**, *va.* oxyder.
- Прокишица**, *sf.* *Chim.* le protoxyde.
- Прокишностъ**, *sf.* l'oxydation *f.*
- Прокионъ** (*зѣвѣда*), *sm.* le Procyon.
- Прокламация**, *sf.* la proclamation.
- Проклетя**, *sf.* l'exécration *f.*, imprécation, malédiction *f.*, foudre *f* et *m.*; 1. *fam.* le maudisson; 2. достойнъ за —, maudissable; 3. който прѣдава на —, *Théol.* fulminatoire, *adj.*
- Проклетъ**, *adj.* maudit, abhorré; || *pop.* sacré.
- Проклинамъ**, *va.* maudire, jurer, anathématiser, sacrer, exécerer; || *fam.* pester.
- Проклинане**, *sn.* le jurement, juron, serment *m.*
- Проклинятеленъ**, *adj.* imprécatoire.
- Проклинявамъ**, *va.* damner.
- Прокляняване**, *sn.* la damnation; || **достойнъ за —**, damnable, *adj.*; || **испадамъ въ —**, *vn.* se damner.
- Прокобене**, *sn.* la vaccination.
- Прокобей**, *sm.* un voyant.
- Прокобявамъ**, *vn.* prédire, présager.
- Проконеуаски**, *adj.* proconsulaire.
- Проконесулство**, *sn.* le proconsulat. [sul.]
- Проконесулъ** (*у Римляны*), *sm.* un proconsul.
- Прокопски вѣнецъ**, *sm.* couronne vallaire *f.*
- Прокопъ** (*хендекъ т.*) *sm.* la tranchée, le fossé, le canal; 1. (**за истичане воды**), la saignée; 2. забыкалие съ —, le fossouage; 3. забыкалимъ съ —, *va.* fossoyer; 4. -коны, *pl.* *Milit.* les travailleurs *m.*; 5. закъчувамса съ —, *vr.* se retrancher; 6. утвърдявамъ съ —, *va.* retrancher.
- Прокрывамъ**, *va.* receler.
- Прокрыване** (*на откраднато нѣщо*), *sn.* le recèlement et recel.
- Покрывать**, *ка (ятакъ т.)*, *s.* recéleur, euse.
- Прокудевамъ**, *va.* effaroucher; — 1. *Vén.* étranger; 2. (*срѣдны зврвоє*), détranger; 3. -са, *vr.* dénicher.
- Прокуроръ**, *sn.* un procureur; || **генераль —**, procureur-général *m.*; || **жена му на —**, la procureuse. [rateur.]
- Прокураторъ** (*въ Венеція*), *sm.* un procureur.
- Проливамъ**, *va.* répandre; || (*кръв*), baigner dans le sang.

Проливане, *sm.* l'effusion *f.*

Пролить, *sm.* le détroit, bras de mer, *m*; 1. *Géogr.* la manche, bosphore *m*; 2. *Mar.* le pas, la bouque; 3. *вляяне въ —, Mar.* l'embarquement *m*; 4. *вляяне въ — или въ канал*, *va.* embouquer.

Прологъ, *sm.* le prologue.

Пролѣска, *sf.* plante, la mercuriale.

Пролѣченъ медъ, *sm.* miel mercurial *m.*

Пролѣтень и -тки, *adj.* printanier, vernal.

Пролѣтна муха, *sf.* insecte, la frigane *et* phrygane.

— **трѣска**, *sf.* l'éphélide *f.*

Пролѣтъ, *sf.* le printemps; || *fat.* le renouveau; || **плать за носене на —**, étoffes printanières *f.*

Проминувамъ, *va.* dissiper.

Проминуване (*на ерѣме*), *sm.* la distance; || *Мис.* espace *m.*

Проминувателень, *adj.* perméable.

Промушевамъ, *va.* percer, forer, enfoncer, embrocher, transpercer; || **-ватса** (*единъ другъ*), *vr.* il s'égorgeant.

Промуштелень, *adj.* aigu.

Промѣна, *sf.* l'alternative *m*, variation, vicissitude, réforme, surcharge *f*, troc, agio *m*, pièce de rechange, *f*; 1. *fig.* la phase; 2. (*на бойный уредъ*), *Milit.* l'inversion *f*; 3. (*на мѣсто*), le remplacement; 4. (*на мечене*), *Mar.* virement d'eau, *m*; 5. *участникъ въ —*, un copermutant; 6. което са относно до — *сгоки*, commutatif, *adj.*

Промѣна лозинга, *sf.* *Milit.* le contre-mot.

Промѣнене, *sm.* le convertissement, remplacement, transmutation, conversion, substitution, adaptation, métamorphose, crise *f*; 1. *Gram.* l'inflexion *f*; 2. (*длъжностъ*), la permutation; 3. (*една нота на друга*), *Mus.* la nuance; 4. *точка — врѣме* (*на барометръ*), le variable; 5. *безъ —, adv.* invariablement. [—ratif.

Промѣнителень, *adj.* variable, altérateur *et* *Pr.*

Промѣнлива гледка (*въ мжглаго ерѣме*), *sf.* la fantasmagorie *et* image-riche.

Промѣнливо, *adv.* alternativement.

— **срѣдство**, *sm.* *Méd.* succédané, *adj.* *m.*

Промѣнливостъ, *sf.* la variabilité, amovibilité, mutabilité, muabilité, transmutabilité, versatilité, vicissitude, intempérie, commuabilité, négociabilité, *f.*

Промѣнливъ, *adj.* variant, variable, changeant, échangeable, alterable, versatile, amovible, muable, transmuable, commuable, adaptable, incertain, journalier, faculté locomotive *f*; 1. (*единъ слѣдъ другъ*), alternatif; || *Bot.* alterne; 2. (*за трѣска*), intermittent.

— **човѣкъ (протей)**, *sm.* un protégé.

Промѣнливы нѣща, *su. pl.* *Jur.* choses fongibles *f.*

Промѣнливостъ, *sf.* la variation, la vicissitude.

Промѣновачъ (*на длъжностъ*), *sm.* un permutant.

Промѣнявамъ, *va.* échanger, changer en, réformer, varier, altérer, convertir, transmuier, substituer; 1. adapter, diversifier, métamorphoser en, permuter, troquer, commuer, trafiquer; 2. *fig.* bercer, balancer; 3. (*законъ*), déroger à; 4. (*мысль*), *fig.* revirer, virer de bord; 5. (*мѣсто*), remplacer; 6. (*навыкъ-тъ си*), contracter; 7. (*нѣщо*), toucher; 8. (*на нѣщо*), tourner en; 9. (*стража*), lever; || *Milit.* relever; 10. *-са, vr.* changer en, varier, s'altérer, se métamorphoser, se balancer, se tourner en; 11. *-вामеса* (*единъ другъ*), se relayer; || *Milit.* se relever; || (*въ длъжноститѣ*), rouler; || (*мѣстото си*), se remplacer; 12. *промѣняваса отведнашъ* (*за вѣтъръ-тъ*), *v. imp. Mar.* il saute; 13. *за да са не промѣни нищо*, *Jur.* ne variatur; 14. *способностъ да -ва мѣсто*, la locomobilité *et* -motivité, faculté locomotive *f.*

Промѣняване, *sm.* le changement, altération, révolution, mutation *f*, retour, change, échange, troc *m*; 1. *fig.* la diversion; 2. (*едно по друго*), l'alternance *et* -nation *f*; 3. (*на недеженъ имотъ за движенъ*), *Jur.* l'ameublissement *m*; 4. (*наклонена и врѣмена*), *Gram.* l'énallage *m*; 5. (*на хората въ ладя*), *Mar.* l'amarinage *m*; 6. (*чиловници*), *fig.* le roulement; 7. (*вѣстия*), le service.

Промѣннувамъ (*прѣвъ*), *va.* traverser; || *-са, vr.* couler; || (*прѣвъ нѣщо*), percer.

Пронизанъ, *adj.* piqué.

Пронизвамъ (*платъ*), *va.* piquer.

Пронизване (*по платъ*), *sm.* la piquûre.

Пронизъ [*на —, adv.* de part en part.

Проникателень, *adj.* perméable.

Проникателностъ, *sf.* la perméabilité.

Проникливостъ, *sf.* la pénétrabilité, la sagacité.

Проникливъ, *adj.* pénétrable, sagace.

Проникнувамъ, *va.* fouiller; || (*въ нѣщо*), *fig.* pénétrer, percer.

Проникнуване, *sm.* la pénétration.

Пронирливостъ, *sf.* la pénétrabilité, profoundeur, sagacité *f*; || *fig.* subtilité.

Пронирливъ, *adj.* pénétrable, subtil, sagace; || *fig.* profond.

Пронирчателень, *adj.* *fig.* profond.

Пронирчателностъ, *sf.* la profondeur.

Проопнуване (*на мышцытѣ*), *sm.* la corde.

Пропаганда (*миссионерска колегия*), *sf.* la propagande; || **членъ на —**, un propagandiste.

Пропадамъ, *vr.* périr, se perdre, disparaître, déchoir, arriètrer *et* s' —, *vr*; || **азъ съмъ веке продналъ човѣкъ**, c'est fait de moi.

Пропадане, *sm.* la décadence.
 Пропаднала правда, *sf.* le dévolu; || при-
 мач на —, un dévolutaire.
 Пропаднавъ, *adj.* déchu; || *fam.* flambé.
 Пропасть, *sf.* le précipice, abîme et abyme,
 chaos, gouffre *m*; || *fig.* la fourmière; ||
 влазя въ подземна — (*за рѣка*), il s'en-
 gouffre.
 Прописанъ, *sm. pl. Archit.* les propyles *m.*
 Прописвамъ, *va.* maudire, jurer. [sion.
 Прописване, *zn.* lejurement, le juron, la contor-
 Прописвамъ, *va.* calquer; || тѣла игла за
 -ване, le calquoir.
 Прописъ, *sm.* le calque.
 Проповѣдамъ, *va.* prêcher, apostoliser,
 prêner, annoncer; || (*лжжливъ и прѣ-*
междливъ правила), dogmatiser.
 Проповѣдане, *zn.* la prédication; 1. *fig.* la
 chaire; 2. (*протестантско*), le prêche; 3.
 испрацане за —, la mission.
 Проповѣдникъ, *ница, s.* prêcheur, euse;
 un prédicateur, prêneur *m*; || (*про-*
тестантски), un prédicant, ministre pro-
 testant, *m.* [temple.
 Проповѣдница (*протестантска*), *sf.* le
 Проповѣдь, *sf.* le sermon, prédication *f*,
 prêne *m*; || събране вѣди или съчинителъ
 на вѣди, sermonnaire *m*; || вѣденъ, *adj.*
 Пропорционаленъ, *adj.* proportionnel; -лно,
 -ellement. [portionelle.
 Пропорционална колчавина, *sf.* la про-
 порционалность, *sf.* la proportionalité.
 Пропорция, *sf. Mathém.* la proportion, le
 rapport, la raison.
 Пропреторство, *sm.* la propreture.
 Пропреторъ (*у Римляны*), *sm.* un propretéur.
 Проупкувамъ, *va.* lézarder; || -са, *vr.* se
 lézarder.
 Проупкуване, *sm.* la poussée.
 Проупкателна рѣшетка, *sf. Fortif.* Por-
 gue *m* et *pl.* les orgues *f*.
 Проупчамъ, *va.* sauter.
 Проупчане, *sm.* le congé, le sauf-conduit.
 Проупждамъ и -ждамъ, *va.* chasser, repousser.
 Прорастенъ, *adj. Bot.* perfolié. [tiser
 Прорукувамъ, *va.* prédire, deviner, prophé-
 Прорукувателенъ, *adj.* divinatoire, fatidique.
 Прорукувачъ, *sm.* un fatuaire.
 Пророчески, *adj.* prophétique; -ски, -ment.
 Пророчество, *zn.* la prédiction, prophétise *f*,
 oracle *m*, vaticination *f*. [voyant.
 Пророкъ, пророчка, *s.* prophète, étresse; un
 Прорѣзвамъ, *va.* entrecouper, entamer; ||
pop. estafilader.
 Прорѣзване (*прозорче у шлемъ*), *sm. Blas.*
 le ventail; || (*за рѣкавы*), l'emmanchure *f*.
 Прорѣзанъ, *adj.* entrecouperé.
 Прорѣзны разноски (*жълъ-арашилка т.*),
sf. pl. argent mignon *m*.
 Прорѣзь, *sm.* l'entamure *f*; 1. *Archit.* la

coupe, métore *f*; 2. (*за рѣкавы*), le crevé;
 3. (*въ перката на ключъ*), la bouterelle;
 4. (*жълъ т.*), la poche; -зень, de poche;
 5. имамъ или носъ въ —, *va.* pocheter;
 6. малкъ —, *dim.* la pochette.
 Просвѣтене, *zn.* la civilisation; 1. *fig.* la
 lumière, illumination *f*; 2. народно —,
 instruction publique *f*; 3. система на вра-
 гове за народно —, l'ignorantisme *m*.
 Просвѣтенъ (*за отхарана*), *adj.* libéral; ||
fig. éclairé, lumineux; || ставамъ —, *vn.*
 s'éclairer.
 Просвѣтителенъ, *adj.* civilisateur.
 Просвѣтникъ, *ница, s.* civilisateur, trice.
 Просвѣтнвателенъ, *adj.* translucide.
 Просвѣтнуване, *zn.* la translucidité.
 Просвѣтвамъ, *va.* civiliser, policer; || *fig.*
 éclairer, illuminer; || -са, *vr.* se civiliser.
 Просекторъ, *sm. Anat.* un prosecteur.
 Просичаме и -сачамъ, *va.* entrecouper.
 Просичане и -сачане, *zn.* le percement; ||
 (*въ гора*), la percée et percé *m*, la trouée.
 Просія, *sf.* la mendicité, tranderie *f*; ||
 прѣхранвамъ съ —, *vr.* mendier.
 Проскомидія, *sf.* l'offerte *f* et -toire *m*.
 Проскубанъ, *adj.* mué.
 Проскубаса, *v. imp.* il mue.
 Прославямъ, *va.* glorifier, prêcher, célébrer,
 illustrer; || (*дѣло*), sonner; || -са, *vr.* s'il-
 lustrer.
 Прославяне, *zn.* la glorification, illustration *f*.
 Просмукава, *v. imp.* il s'infiltre, il trans-
 sude. [tration *f*.
 Просмукуване, *zn.* la transsudation, infil-
 Проспектъ, *sm.* la perspective; || (*извѣстие*),
 le prospectus. [millet.
 Просо, *sm.* plante, le millet et mil; -зень, de
 — видна съпаница, *sf.* éruption miliaire *f*.
 — видны стружки, *sf. pl. Méd.* teigne
 porrigineuse *f*.
 — образенъ, *adj. Anat.* miliaire.
 Просодически, *adj.* prosodique.
 Просодия (*сричкоударене*), *sf.* la prosodie.
 Проста пинѣлка, *sf.* le rossignol.
 — смѣхорія и подиграване, le baladinage.
 — стжклена стока, *sf.* la conterie.
 — флейтничка (*свирка*), *sf.* le mirliton.
 Простакъ, *sm.* un roturier, bonhomme, niais,
 nigaud *m*, dupe *f*; 1. *fig.* un féjaune, bau-
 det, oison bridé, *m*; 2. *fam.* un animal,
 balourd, pitaud, jobard, dandin, nicodème,
 nicaise, *m*; 3. *pop.* un lustueru, joerisse,
god'che et -dichon, *m*; 4. ставамъ —, *vn.*
 s'encanailler.
 Простацы, *sm. pl.* la roture; || *coll.* la mou-
 tonnaile.
 Простака жена, *sf.* une poissarde.
 — подигравка, *sf. fam.* la goguenardie.
 Просташи, *adj.* trivial, brutal, banal, ro-
 turier, crapuleur; || *fig.* servile. [estifoué]

Просташки вшутникъ, *sm.* un quolibétier et -tiste.

Просташко вшутяване, *sm.* le quolibot; || гъбавъ съ -ване, quolibétique, *adj.*

— изговаряне, *sm.* la trivialité.

Просташки, *adv.* bassement.

Простащина, *sf.* la crapule, roture *f.*

Простене, *sm.* le pardon, excuse *f.*, adieu *m.*, indulgence, rémission, grâce *f.*; 1. *fig.* le quartier; 2. *Jur.* exécution *f.*; 3. (на всичкихъ грѣховѣ), indulgence plénière *f.*

Простень и -сть, *adj.* *Jur.* remissionnaire.

— човѣкъ, *sm.* un amnistié, *adj.*

Простете! *interj.* pardon, mille pardons.

Простилникъ, *sm.* pardonneur, *adj.* *m.*

Простирамъ, *va.* pousser, porter, étirer, avancer, régner; 1. (на земята), étendre sur le carreau; 2. (ръка), tendre; 3. -са, *vr.* se monter à; 4. (до нѣщо), monter à.

Простиране, *sm.* l'étirage *m.*, latitude *f.*; || *Méd.* la punctionation; || (стоки), l'étalage *m.*

Простиглениъ, *adj.* pardonnable, excusable, supportable, rémissible; 1. *Jur.* graciable; 2. (за грѣхъ), véniel; 3. -лно права грѣхъ, *va.* pécher véniellement.

Простячко, *adv.* bonnement, nûment et nue-ment, à la grosse mordienne; 1. *fig.* en désespoir, dans son désespoir, à nu; 2. *pop.* tout de go; 3. по —, sans cérémonie, point de cérémonie; || *fat.* à la bonne franquette.

Простичкъ човѣкъ, *sm.* un dur à cuire.

Простнать (който лежи), *adj.* gisant.

Простнуване (на снагата), *sm.* *Méd.* le décubitus.

Просто, *adv.* innocemment, platement, tout sec; || -то, *sm.* le simple.

— вещество, *sm.* *Chim.* le principe.

— душень, *adj.* innocent, bonasse, simple, ingénû.

— човѣкъ, *sm.* *fat.* un boniface, *adj.* *m.*

— душе, *sm.* l'innocence *f.*, naïveté, ingénuité, bonhomie, simplicité, simplicité, moutonnerie, *f.*

— душно, *adv.* à coeur ouvert, clair et net.

— лековѣрие, *sm.* la jobarderie.

— народень, *adj.* vulgaire, populaire, populaire, plébéien, peuple, poissard.

— нарѣчие, *sm.* le langage des halles *f.*, le patois.

Простофиль, *sm.* un bonhomme.

Простотия, *sf.* la vulgarité, bassesse, grossièreté, nigauderie, balourdise, naïveté, simplicité, *f.*; || *fig.* la banalité; || (на нжрвы), la frugalité. || *fat.* la surestrie.

Простояне (ладя въ лиманъ), *sm.* *Com.*

Просторно и -транно, *adv.* au long, in-extenso; || (отъ всичкихъ страни), au long et au large.

Просторъ *m.* и -транство, *n.* l'étendue *f.*, parcours, espace *m.*; 1. (отъ еднага стра-

на на пкъ), l'accotement *m.*; 2. (на море), *Mar.* le parage; 3. (между направа и ограда), *Archit.* le périble (voyez Раздалечъ).

Простръна ортома (отъ ладя до брѣгъ -тъ), *sf.* *Mar.* le va-et-vient.

Простъ, *adj.* vulgaire, simple, commun, innocent, bonasse, illibéral, ignoble; || familier, bourgeois, ordinaire, triviale, naïf, nigaud, frugal, dupe, uni, petit, rampant, naïs, incomplexé; || bas, plat, prosaïque, nu. — бисерь, *sm.* les mortodes *f.*

— кноть (вжъель), *sm.* *Mar.* cul-de-porc *m.*

— (долгий) народъ, *sm.* le bas peuple, le vulgaire, la populace, le petit peuple ou monde, la plebe, le commun, menu peuple *m.*

— рубинъ, *sm.* rubis balais *m.*

Просты работы, *sf.* les pauvretés *f.*

— (лоши), хора, *sm.* pl. la canaille; || събирание съ —, *vr.* *pop.* encanailler.

Простывамъ, *va.* pardonner, laisser, recevoir, remettre, passer, souffrir, racheter; || *Jur.*, gracier, || -са, *vr.* se racheter.

Простъпалны кола (дѣтински), *sf.* pl. la roulette. || l'hostice *f.*

Просфора, *sf.* pain à chanter *m.*; || *Théol.*

Просѣчень, *adj.* entrecoupé.

Просякинство, *sm.* *fat.* la gredinerie.

Просякъ, княз, *s.* mendiant, ante; gueux, euse; 1. *fat.* gredin, ine; un claquent; 2. *prop.* tricheur, euse; gueusant; *adj.*; 3. -сяцы, *pl.* *pop.* la truandaille; 4. сборщина отъ -цы, *pop.* une gueussaille (voyez Божакъ).

Просякия, *sf.* la gueuserie.

Просячка вуля (сухи смокини, стафиды, орѣски и миндали за десертъ), *sf.* les quatre mendiants *m.*

Прося (милостиня), *va.* mendier; 1. *pop.* gueussailer; 2. *fat.* gueuser; 3. (по свѣтъ -тъ), trander; 4. (отъ нехари), *pop.* tricher.

Протакатъ (за сокове), *v.* *imp.* ils filent; || който сапротакъ (протачилихъ), filant, *adj.*

Протекторъ, *sm.* un protecteur; || достоинство на —, le protectorat.

Протестантскъ, *adj.* évangélique.

Протестантско исповѣдане, *sm.* le protestantisme.

Протестантъ (и -антикъ), антка, *s.* protestant, ante; ; || -антски, *adj.*; || гонене на -анти, la dragonnade. || protester.

Протестувамъ, *va.* réclamer; || (санисъ),

Протестуване, *sm.* la réclamation; || *Jur.* la protestation. || le protêt.

Протестъ, *sm.* *Jur.* la protestation; || *Com.*

Противень, *adj.* contraire à, opposé, répugnant, blessant, révoltant, antipathique, rude, ennemi, adverse, mauvais; 1. *fig.* dégoûtant, nauséabond et nauséaux; 2. (на правило), anormal; 3. бывамъ —, *vr.* re-

- pugner à, rebuter; 4. става — (за вѣтъръ-
 ть), *Mar. v. imp.* il refuse; 5. който е —,
 dérogéant, *adj.*
- Противенъ вкусъ** (*отъ пиене*), *sm.* le déboire.
 — гласъ фкъ, *sm.* la cacophonie.
 — знакъ, *sm. Méd.* la contre-indication.
 — приливъ и отливъ, *sm.* la contre-marée.
 — случай, *sm.* le contre-temps.
 — ударъ, *sm.* le contre-coup. [adversatif.
- Противителенъ**, *adj.* opposant; || *Gram.*
- Противникъ**, *sm.* un adversaire, opposant,
 antagoniste *m*; 1. *fig.* un joueur; 2. (*на*
просвѣтене), un colitigant.
- Противна мисль**, *sf.* le contre-sens; 1.
fig. la contre-partie; 2. (*парадоксъ*), le
 paradoxe; 3. въ —, *adv.* à contre-sens.
 — оппозиция, *sf.* la contre-opposition.
 — партия, *sf. Polit.* l'opposition *f.*
- Противно**, *adv. fig.* antipode; || -то, *sm.* le
 contraire, opposé *m*; || *fig.* le contre-pied,
 rebours *m.*
 — магюсоване, *sr.* le contre-charme.
 — наименованe, *sm. Rhét.* le paradoxisme.
 — прѣдприемванe, *sm.* le contre-projet.
 — раздражванe, *sm. Méd.* le contre-sti-
 mulant.
 — тегло (*у часовникъ*), *sm.* le contre-poids.
 — течене (*за вой вода*), *sm.* le refluxement.
- Противность**, *sf.* la contrariété, contradic-
 tion, répugnance *f*; || -ности, *pl.* le contre-
 temps.
- Противны слѣды**, *sf. pl. Vén.* le contre-pied.
- Противо** —, *préfixe*, re ou ré ou r.
 — борна мышца, *sf. Anat.* muscle anta-
 goniste *m.*
 — дѣйствителенъ, *adj.* réactif, perturba-
 teur; || (*насилно*), réactionnaire.
 — дѣйствително сръдство (*реагентъ*, *ре-*
активъ), *sm. Chim.* le réactif.
 — дѣйствие, *sm.* la réaction, antiperistase
f; || *fig.* le contre-coup; || *Anat.* antago-
 nisme *m.* [тифразисъ].
- истина, *sf.* la contre-vérité (*voyez* *Ап-*
отровенъ цѣръ), *sm.* le mithridate; ||
Méd. alexipharmaque, *adj. m.*
 — отровиe, *sm.* le mithridate.
 — полагама, *va.* contraster, opposer; ||
 (*власть-та си*), *fig.* interposer.
 — положене, *sm.* l'antithèse *f.*
 — положенъ, *adj.* opposé; || (*свършено*),
 diamétralement opposé. [batterie.
- положна батерия, *sf. Milit.* la contre-
 — положность, *sf.* la contrariété, le con-
 traste, opposite *m*; || *fig.* le rebours; || въ
 — сѣмъ, *vn.* contraster. [contre-pointer.
- поставямъ, *va.* opposer; || (*батеря*),
 — постоянно, *sm. Astr.* l'opposition *f.*
 — рѣзка, *sf. Chir.* la contre-fente ou fissure.
 — рѣчвъ и — чливъ, *adj.* contredisant,
 contradictoire, contrariant.
- Противорѣчье**, *sm.* la contradiction, contredit *m*,
 opposition, objection, implication *f*, déclina-
 toire, raisonnement, mais, *m*; || -чя, *pl.*
Jur. la reproche.
- рѣчь, *vn.* contredire, contrarier, repliquer,
 objecter, 'heurter, raisonner, répondre; 1.
fig. résister, contre-pointer; 2. *fam.* ergoter;
 3. (*себе-си*), se contredire, se démentir,
 se couper.
 — сѣвчъи, *sm. pl.* (*voyez* *Антиски*),
 — укорене, *sm.* la récrimination.
 — укорителенъ, *adj.* récriminateur.
 — укоривамъ, *va.* récriminer. [tique.
- червообразенъ, *adj. Méd.* antipéristal-
- Противъ**, *prép. gréque*, anti-; 1. *prép.* contre;
 2. *prép. adv.* à l'encontre; 3. *adv. Mar.* à
 la 'hauteur de; 4. (*всичкитѣ*), envers et
 contre tous; 5. на —, *prép.* si fait.
- Противяне**, *sm.* l'opposition, résistance *f.*
- Противяса**, *vr.* contredire, s'opposer, résister,
 combattre, se débattre; 1. se refuser à,
 réclamer, rélucter, lutter, tenir, répugner à,
 mettre veto ou son veto à; 2. *fig.* roidir
 contre; 3. *fam.* contrecarrer, sa rebiffer;
 4. (*на нѣщо*), renifler; || *fig.* renâcler; 5.
 на което може са противи, résistible, *adj.*
 (*voyez* *Опирамъ*). [il court.
- Противча** (*за тецливостъ*), *v. imp.* il suinte.
- Протогенъ** (*видъ гранитъ*), *sm. Minér.* le
 protogène.
- Протогеръ**, *sm.* crieur public *m.*
- Протоiereй**, *sm.* un archiprêtre.
- Протоканоническа книга**, *sf.* livre proto-
 canonique *m.*
- Протоколистъ**, *sm.* un régistrateur.
- Протоколь**, *sm.* le protocole, registre et re-
 gître, procès-verbal *m*; 1. (*сѣдмическа*
книга), le plumitif; 2. заминуване въ —,
 la verbalisation; 3. заминувамъ или запи-
 свамъ въ —, *va.* verbaliser, vérifier.
- Протокъ**, *sm.* le conduit; 1. *Anat.* l'aque-
 duc, couloir *m*; 2. (*на сжма жила*), can-
 nal carotidien *m*; 3. тѣнина на -тъ, *Méd.*
 l'arctation et arctitude *f.*
- Протонотарій** (*въ Римъ*), *sm.* un protonotaire.
- Протопопскы**, *adj.* archipresbytéral.
- приходъ, *sm.* l'archiprêté *m.*
- Протопопъ**, *sm.* un archiprêtre, protopapas.
- Протосингелъ** (*на Патриархъ*), *sm.* un
 protocynelle. [filante *f.*
- Проточна** (*пролачна звѣзда*), *sf.* étoile
- Протѣгамъ**, *va.* traînerse, — са, *vr.* s'al-
 longer, se prolonger, traîner.
- Протѣгане**, *sm.* l'extension *f*, allongement *m*;
 || *Anat.* l'expansion *f.*
- Протѣгателенъ**, *adj.* ductible; || *fig.* traînant.
- Протѣгателна мышца**, *sf. Anat.* l'exten-
 seur *m.* [élasticité *f.*
- Протѣгливость**, *sf.* la ductilité, extensibilité,
Протѣгливъ, *adj.* extensible, élastique.

Прохлаждамъ, *va.* rafraîchir. [*et s'arérer.*]
Прохладила (за кѣща), *v. imp.* arérer
Прохламено мѣсто, *sn. Géol.* un bas-fond.
Профессорска длъжностъ и катедра, *sf.* la chaire.
Профессорски, *adj.* professoral.
Профессорство, *sn.* le professorat, la régence.
Профессоръ, *sm.* un professeur, un régent.
Профилъ, *sm.* le profil; 1. (разрѣзъ), *Archit.* la coupe, sciographie *f*; 2. (прѣкорѣзъ на твърдия), *Orthographie f*; 3. изобра-
 явамъ на —, *va.* profiler.
Профосъ, *sm.* Milit. le prévôt.
Процессия, *sf.* la procession.
Процесъ, *sm.* le procès, procédé *m*; || *Chim.* l'opération *f*.
Процѣпка (*юрт.мезъ t.*), *sf.* la fourchette.
Процѣпнатъ, *adj.* bifurqué, fourchu.
Процѣпъ, *sm.* le limon ou timon, brancard *m*; || (на кола), le timon; || (у плугъ), *Agric.* le soureau.
Прочетливъ (*косто може са прочете*), *adj.* lisible, déchiffirable.
Прочитамъ, *va.* lire, déchiffrer; 1. (още единъ пжтъ), relire; 2. (първа кор-
 ректура), relire; 3. (накъ показваната на свидетелствъ), *Jur.* recoler.
Прочитане, *sn.* la leçon, lecture *f*; 1. ма-
 шина за учене на —, bureau typogra-
 phique *m*; 2. добъръ за —, lisible, *adj*;
 3. (накъ на свидетелствени показване),
Jur. le récolement. [*faire fracas ad.*]
Прочувамса, *vr.* faire de l'éclat *m*; || *fig.*
Прочуване, *sn.* le renom, renommée, glori-
 fication *f*, bruit *m*.
Прочуть, *adj.* renommé, célèbre, fameux.
 — мъжъ, *sm.* un illustre, illustration, célé-
 brité *f*.
Проща, *sf.* le pardon, excuse, grâce, abo-
 lition *f*; 1. искане —, la dépréciation; ||
 (отъ царь), recours en grâce, *m*; 2. —
 (искамы), *interj.* pardon, mille pardons.
Прощене, *sn.* l'abolition *f*; || (на грѣхове-
 тѣ), l'absolution *f*; || (общонародно), l'ab-
 soute *f*.
Прощавай, *interj.* adieu.
Прощавамъ, *va.* pardonner, excuser, per-
 mettre, amnistier, comporter, remettre,
 passer; 1. -са, *vr.* prendre congé; 2. (съ
 нѣкого), dire ou faire ses adieux; 3. безъ
 да са прости, sans adieu. [*adj. m.*]
Прощавачъ и -валникъ, *sm.* pardonneur,
Прощенъ (отъ червеи), *adj.* piqué des
 vers *m*.
Прѣдамъ, *va.* mordre, attaquer; || прѣдаса
 (отъ червеи или отъ молци), *v. imp.*
 il se pique.
Пруба, *sf.* la montre, échantillon *m*, epreuve
f, aloi *m*; || (чистотия на сѣрбро), denier
 de fin ou de loi, *m* (voyez Проба).

Прубна мортирка, *sf.* Artill. éprouvette à
 poudre, *f*.
Прустъ (малка кѣщна черковица), *sm.* la
 chapelle; || (паракликъ), l'oratoire *m*; ||
 (у свети Римъ), le lazarine.
Първа връсть, *sf.* *fig.* la mamelle.
 — идея, *sf.* le concept.
 — коректура, *sf.* *Typ.* la première.
 — крачка, *sf.* *fig.* les avances *f*.
 — оранъ (на цѣлина), *sf.* *Agric.* la cassaille.
 — позитурa (у фехтоване), *sf.* la prime.
 — пойка, *sf.* une diva.
 — продажба, *sf.* l'étrenne *f*.
 — ржка (въ игра), *sf.* la primauté; || (отъ
 плодове, зеленчукъ, вино), la primeur.
 — стъпени (за гражданство, въ Ингли-
 terra), *sf.* la dénization.
 — четвъртина (на бранило), *sf.* Blas. le
 franc-quartier. [*primeurs, prémices f.*]
Първакъ, *pl.* вацы (за плодове), *sm.* les
Първенство, *sn.* la primauté, suprématie,
 initiative *f*, sceptre *m*, préséance, priorité,
 main *f*; || *fig.* le 'haut du pavet *m*, le pas.
Първенствувамъ, *vn.* primer, précéder.
Първясникна, *sf.* un primipare. [la majeure.
Първно прѣдложене (въ силлогизмъ), *sn.*
Първобытенъ, *adj.* original, primordial; ||
 (за гора), vierge; || (за черкова), primitif.
 — грѣхъ, *sm.* péché original *m*.
 — живѣльникъ (сѣдъчъ), *sm.* un autoch-
 thone, les aborigènes *m*.
Първобытно, *adv.* originellement.
 — бытность, *sf.* la primitivité, primor-
 dialité *f*. [*princeps f.*]
 — издание (на вѣтъ списателъ), *sn.* édition
 — кѣсо заглавие (въ книга), *sn.* *Typ.* le
 faux-titre.
 — мъченикъ, *sm.* un protomartyr.
 — началенъ, *adj.* originaire, original, primi-
 tif, primordial, rudimentaire, élémentaire,
 mère, matrice *f*, radical.
 — начална болестъ, *sf.* Méd. la protopathie.
 — набрѣздане, *sm.* l'idée *f*.
 — набѣлѣзване, *sm.* *fig.* l'ébauche *f*.
 — напечѣтване, *sn.* *Typ.* l'épreuve *f*.
 — образенъ, *adj.* archétype; || *Gram.*
 primitif.
 — стемпелъ (за пары), *sm.* l'archétype *m*.
 — образце, *sn.* l'archétype *m*.
 — образна записка, *sf.* la minute.
 — образникъ, *sm.* le texte; || сравняване
 съ —, la collation; || сравнявамъ съ — тѣ
 (списане), *va.* collationner.
 — образователенъ, *adj.* typique.
 — образъ, *sm.* le prototype, le type.
 — печѣтна книга, *sf.* édition incunable *f*.
 — прѣдложене, *sn.* la pensée.
 — роденъ, *adj.* le premier-né, aîné.
 — родство, *sn.* la primogéniture.
 — святителство, *sn.* la primatie.

Първосвятителъ, *sm.* un primate; | (*Римски*), souverain pontife *m.*

— **священникъ**, *sm.* un pontife; | (*у Евреи*), grand sacrificateur *m.*; | (*въ Азия*), voyez Азіархъ.

— **священство**, *sm.* le pontificat, sacrifice — **стъпало** (*на стълби*), *sm.* la palière et marche —, *sf.*

— **стъпени актеоръ**, *sm.* chef d'emploi, *m.*

— **търило**, *sm.* Mar. l'étoupille *f.*

— **употрѣбене**, *sm.* l'étreinne *f.*

— **учене**, *sm.* l'apprentissage *m.*

— **цвѣтло**, *sm.* le coulé.

— **ѣдене**, *sm.* l'entrée *f.*

Първомъ, *adv.* premièrement, en premier lieu, primo. [*fig.* le clef.]

Пръвъ, *adj.* premier, primaire, le maître; | — **браточеть**, —**ва** —**тка**, *s.* petit-neveu *m.*, —**те** —**ниесе** *f.*

— **день** (*на декада*), *sm.* le primidi.

— **дискантъ**, *sm.* Mar. le 'haut-déssus.

— **листъ** (*въ книга*), *sm.* feuille liminaire *f.*

— **опытъ**, *sm.* l'apprentissage *m.*

— **пъведъ**, *sm.* un préchanté.

— **херолдъ**, *sm.* une monte-joie.

— **часъ** (*на молитва*), *sm.* la prime.

Първыи, *adj.* unième; 1. **двадесетъ** и —, vingt et unième; 2. **-вомъ**, *adv.* -ment; | **двадесетъ** и —, vingt et -ment. [*recto.*]

— **образъ** (*на печѣтанъ листъ*), *sm.* le — **ствхъ** (*на пѣсия*), *sm.* le timbre.

Първы болежи (*за раждане*), *sm. pl.* les mouches *f.*

— **еленскы рога**, *sm. pl. Vén.* les dagues *f.*

— **пръдложенеа** (*на силлогизмъ*), *sm. pl. Log.* les prémisses *f.*

Пъргавина и **-вость**, *sf.* l'habileté, agilité, dextérité, adresse, vitesse, politique, précipitation, prestesse, *f.*

Пъргавъ, *adj.* habile, agile, adroit, alerte, vif, vite, preste, dégourdi, précipité, lutine, allégre et alégre; 1. **actif**, celère, prompt, diligent, espiègle, tride, leste, expéditif, dispos, fringant, sémillant; 2. *fig.* subtil, dru; 3. *fat.* ingambe; 4. **ставамъ** —, *vn.* se dégourdir. [*le porte-tapisserie.*]

Пръгове, *sm. pl.* la membrure; | (*за губери*),

Пръгъ и **Пръгъ** (*черчеве т.*), *sm.* le châssis, cadre *m.*, bordure *f.*, tendoir *m.*; 1. *Tur.* la platine; 2. (*на врата*), l'emboiture *f.*; 3. (*деке*), *Tur.* le tympan; 4. (*за извѣстия*), le porte-affiche; 5. (*малкъ*), *Tur.* la ramette; 6. (*за опинане щампа*), le stirator; 7. (*на прозорецъ*), le croisillon; 8. (*черчеве за стѣкла*), le parquet; 9. (*и поставяне въ* —), l'encadrement *m.*; 10. **поставамъ** —, *va.* encadrer.

Пръдалка (*кола*), *sf. fig.* le poulailler.

Пръдсжъ, *sm. pop.* le pet.

Пръдене (*за коние*), *sm.* la pétarade.

Пръдлю, *ла, s. pop.* péteur et -teux, euse.

Пръднн, *sf. pop.* le pet.

Пръджъ, *vn. pop.* péter.

Пръжена рыба, *sf.* la friture.

Пръжене и **Масло** за —, *sm.* la friture.

Пръженцы, *sf. pl.* l'échaudé *m.*

Пръжень, *adj.* frit; —**но**, *sm.* la friture.

Пръжилникъ (*на пръженицы*), *sm.* un friturier.

Пръжжъ, *va.* griller, cuire; 1. (*изново*), recevoir; 2. (*съ масло*), frire; 3. (*месо*), fri-casser.

Пръскалка, *sf. plante*, l'oenanthe *f.*

Пръскалникъ, *sm.* un perceur; | (*на много пары*), *fig.* bourreau d'argent, *m.*

Пръскамъ, *va.* seringuer, asperger, éjaculer, faire jaillir; 1. *fat.* flaque; 2. **прска**, *v. imp.* il rejaillit; | (*за перо*), elle crache.

Пръскане, *sm.* l'éjaculation, irrigation *f.*, re-jaillissement *m.*; | **снопъ** —**неа** съ вода, la girande; | (*сървене на тежливосту по жилытѣ или нацърканытѣ тѣлесны части*), l'injection *f.*

Пръскателъ, *adj.* éjaculateur.

Пръстено и **-тно насыпване**, *sm.* la terrasse.

Пръстены **могилкы** (*въ ниселируване*), *sf. pl.* les témoins *m.* [*ale, s.*]

Пръстенъ (*отъ пръсту*), *adj.* Anat. digital.

Пръстенъ, *sm.* l'anneau *m.*, bague *f.*, jonc;

1. **захлуцы** за —, le baguier; 2. **игра** на — съ оукава кърпа, mainchaude *f.*; 3. **хранилище** за —**и**, la dactylitheque.

Пръстинкъ, *sm.* la chaussé, rempart *m.*, digue, dame; 1. (*на рѣка*), la levée; 2. **единъ** — **при другъ**, la contre-terrasse; 3. **правя** —, *va.* damer; 4. **ограждамъ** съ —, *vr.* se remparer; 5. **-ници**, *pl.* le diguement. [*circuler.*]

Пръстнувамъ, *va.* éclater, faire sauter, faire

Пръстнуване, *sm. fig.* l'explosion *f.*

Пръстоприличенъ, *adj.* Bot. digité.

Пръсть, *sm.* le doigt; 1. **-ты** (*на крака*), *pl. Anat.* l'avent-pied *m.*; 2. **говорене** съ **-ты**, la dactylogologie; 3. **смѣтане** съ **-ты**, la dactylogonomie; 4. **ширина** по —, le droigt;

5. **два -та** **далечъ**, à deux doigts de.

Пръсть, *sf.* la terre, terroir, terrain et ter-rein *m.*; 1. (*на мрътои*), la cendre; 2. (*около растене*), la motte; 3. **испълневане** съ —, Agric. le colmatage ou terrement; 4. **насыпвамъ** съ —, *va.* terrer, terrasser; 5. **насыпване** съ —, le terrassement; | **копачъ** за —, un terrassier; 6. **мравкы** и др. *m.* които си правятъ живѣлица отъ —, *H. nat.* maçon, *adj.*; 7. **прѣхърляне** —, travaux de terrasse; 8. **мирше** на —, avoir l'air d'un déterré; | *fig.* il sent le sapin.

Прътъ, *sm.* la flache; | *fig.* la ligne.

Прътъ, *sm.* la perche, baquette *f.*, mât *m.*

gaule *f.*, bois d'une lance, *m*; 1. *Mar.* la balise; 2. (*дълъгъ рѣдъ*), *fat.* la ribambelle; 3. (*за измѣрване*), bâton de mesure, *m*; 4. (*на връхъ съ пѣваа*), le brandon; 5. (*на прѣпорець*), le bâton; 6. (*за различаене металаъ*), le brasseur; 7. (*у приборѣ*), la bouille; 8. (*за спане на кошкы*), le perchoir, juchoir *m*; 9. бруля съ — отъ дърво плодове, *va.* gauler; 10. мѣта или мушкамъ съ — изъ водата да излѣза рыба, *va.* bouiller.

Пръхка (*за конь*), *v. imp.* il ronfle.

Пръхкане, *sn.* le ronflement.

Пръхкачъ, *ка, s.* ronfleur, euse.

Пръцамъ, *va.* accoupler; || *-цатеа, vr.* s'ap-
parier.

Пръцане или Ърене, *sn. Vén.* la pariade.

Пръцанъ (*за пилы*), *adj. Vén.* adoué.

Пръчева брада, *sf.* plante, la barbe-de-boue, le salsiis.

Пръчица, *sf.* la ligne; || *-цы (за игра)*, les jonchets ou honchets *m*; || *на цвѣтилы -цы (за цвѣте и плодъ)*, fouetté, *adj.*

Пръчка, *sf.* la verge, barre *f.*, barreau, fouet *m.*, férule *f*; 1. желѣзна —, verge de fer; 2. (*восакъ*), un bâton; 3. (*металъ*), un lingot; || *кальцъ за изливане -кы*, la lingotière; 4. (*стомана*), une bille; 5. (*за ловене рыба*), l'alinette *f*; 6. (*на пушка*), baguette de fusil, *f*; 7. (*съ перо и др. т.*), la raie; 8. биене съ —, la fustigation; || *Milit.* la schlague; 9. бия съ сплитъ или съ —, *va.* fustiger; 10. биець съ —, un schlagueur.

Пръчки (*на платъ*), *sf. pl.* la rayure; 1. (*прѣтѣ*), *Archit.* les palançons *m*; 2. (*у себшаритѣ*), les broches *f*; 3. връзка —, un margotin; 4. оилтамъ съ върбавы —, *va.* enverger; 5. снопъ —, les verges *f*; 6. тегля — или линиѣ, *va.* rayer, régler.

Пръчь, *sm. quad.* le bouc, chèvre *f.*, cabron *m*; || *испѣденъ* —, bouc émissaire *m*; || (*въ ухото*), *Anat.* le tragus.

Пръшавъ, *adj. Méd.* scabieux.

Пръшей, *sm. Méd.* la pityriasis et -riase, la mentagre.

Пръшейна болестъ, *sf. Méd.* la phthiriasis ou maladie pédiculaire, le porrigio.

Пръщане, *sm.* la crepitation, pétilllement *m*; || (*отъ соль въ огнь-тѣ*), *Chim.* la dé-
crépitation.

Пръщны, *sf. pl.* le marc; || *Chim.* le résidu.

Пръщителенъ, *adj.* crépissant, pétillant et pétillant.

Пръщъ, *vn.* craquer, pétiller et pétiller; 1. *fig.* péter; 2. прѣщи, *v. imp.* il croquet; || (*въ огнь-тѣ*), il décrépit. [ou r.

Пръ, *préfixe*, très-, trans-, archi-, re ou ré

Пръдамитъ (*цвѣтъ прѣди Адама*), *sm.* un préadamite.

Пръбаба, *sf.* la bisaïeule; || *по —*, la tri-
saïeule.

Пръбнвямъ, *va.* assassiner, achever.

Пръбнване (*на зѣброве*), *sn.* le massacre.

Пръбнрамъ (*съ рѣчь*), *va.* remanier; || *-са, vr. fig.* décamper.

Пръбнры (*на юзда*), *sm. pl.* la rêne, la guide; || (*на управлене*), *fig.* les rênes.

Пръблагороденъ, *adj. fat.* archinoble.

Пръблѣднѣль, *adj. s.* ahuri; blême.

Пръблѣднявамъ, *vn.* blémir.

Пръбогата страна, *sf. fig.* l'eldorado *m.*

Пръбогаты, *adj.* richissime.

Пръброене, *sn.* le recensement; || *правя —, va.* recenser.

Пръброывамъ, *va.* nombrer.

Пръбывамъ, *vn.* être, vivre.

Пръбыване (*на друго мѣсто*), *s. Jur.* l'alibi *m.*

Пръбѣвямъ, *vn. Vén.* sur-aller.

Пръбѣговачъ, *sm.* un transfuge.

Пръбѣжна болестъ, *sf. Méd.* maladie in-
tercurrente *f.*

Пръбѣжкывамъ, *va.* remarquer.

Пръвапсувамъ (*платъ*), *va.* biser.

Пръвапсуване (*платове*), *sn.* le bisage.

Пръваревачница, *sf.* la distillerie.

Пръваревачъ, *sm.* un distillateur.

Пръварена вода (*отъ различни цвѣтосе*), *sf.* rossolis de mille-fleurs, *m*; || (*отъ кра-
вешкы лайна*), eau ou huile de mille-
fleurs, *f.*

— *ракия, sf.* (voyez Алкоолъ).

Пръварено вино, *sm.* l'hyrooclas *m.*

— *сладко вино, sn.* la malvoisie.

Пръваренъ, *adj.* en marmelade.

— *сокъ, sm.* le coulis.

Пръварителенъ, *adj.* distillatoire.

Пръварителенъ, *adj.* prévenant.

Пръваривамъ, *va.* distiller; 1. *Chim.* recti-
fier, extraire; 2. (*съ анасонъ*), aniser; 3.
което може да се прѣвари, distillable, *adj.*

Пръваряване, *sn.* la distillation; || *Chim.* l'ex-
traction *f.*, rectification *f.*

Пръварямъ, **Пръварямъ и -ревамъ**, *va.*
dévancer, prévenir, dépasser, s'avancer,
gagner de vitesse *f.*, anticiper; || *fig.* al-
ler au devant de, prendre les devants.

Праваряне, *sn.* la prévention, anticipation
f., préparatoire *m.*

Пръведены братиѣ и сестры, *pl.* les con-
sanguins *m.* [geret.

Пръведникъ, *sm.* un guide; || *Chir.* le gor-
-

Пръвеждамъ, *va.* guider; || (*отъ едно
мѣсто на друго*), traduire; || (*прѣведникъ
сѣмъ*), *fig.* piloter.

Пръвеждачи, *sm. pl.* le train.

Пръвзимамъ (*съ стѣлбы*), *va.* escalader;
|| (*нагъ*), regagner; || *-са (отъ страсть)*,
vr. s'éprendre de.

Прѣземливъ, *adj.* prenable. [épris.]
Прѣзеть, *adj.* saisi, jaloux; || (отъ нѣщо),
Прѣзывать, *va.* recourir, courber, plier,
 ployer, délécher; 1. (на дѣла), cambrer;
 2. -са, *vr.* serpenter, obeir; 3. прѣзываетъ
 (за желѣзо), *v. imp.* il s'envoie.
Прѣзывать, *zn.* l'inflexion *f.*
Прѣзвотелентъ, *adj.* pliable, pliant, souple,
 contournable, liant; || *fig.* obéissant. [liant.]
Прѣзвотеленность, *sf.* la souplesse; || *fig.* le
 Прѣзвотелентъ, *adj.* pliable.
Прѣзвусентъ, *adj.* exquis; -сно, -isement.
Прѣзвучамъ (възна), *va.* recarder.
Прѣзвуждамъ, *va.* interpréter, expliquer, passer,
 rendre; || (отъ единъ языкъ на другъ),
 traduire; || (на прислѣвъ), *fig.* travestir
 (voyez Прѣжеждамъ).
Прѣзвуждане, *zn.* la version.
Прѣзвуждачъ, *ка, s.* traducteur, trice; *sc.*
 interprète; un drogman et dragoman.
Прѣзводливъ, *adj.* traduisible.
Прѣзводъ, *zn.* la traduction, interprétation,
 version *f.*; || (на св. Писане отъ седемдесетъ
 и два тълковника), version des septante, *f.*
Прѣзвратливъ, *adj.* reductible.
Прѣзвратно изображене, *zn.* l'anamorphose *f.*
Прѣзвързамъ, *va.* bander, rebander, relier,
 renouer; || (рана), panser.
Прѣзвързване, *zn.* la ligature; || (на рана),
 le pansement.
Прѣзвързка, *sf.* le bandage, bandeau *m.*, li-
 gature *f.*; 1. *Chir.* le chevêtre, scapulaire
m.; 2. (около гжжва), le cesse; 3. (на
 пасмо), la sentène.
Прѣзворочливъ, *adj.* indiscret; -во, -tement.
Прѣзвзыскамъ, *va.* exalter, enthousiasmer,
 vanter, sonner; 1. *fig.* ravir, prôner, rele-
 ver; 2. (съ свалбы), préconiser, faire
 mousser; || *fig.* mettre sur le pinaele; 3. -са,
vr. s'extasier de, s'enthousiasmer, s'exal-
 ter; 4. *fig.* enlever.
Прѣзвзысане; *zn.* l'extase *f.*, enthousias-
 me *m.*, fureur *f.*, brio *m.*; || *fig.* le ravisse-
 ment, exaltation, apothéose, ivresse *f.*,
 oestre *m.*, fougre *f.* [sateur].
Прѣзвзысачъ, *zn.* un préconiseur et -ni-
Прѣзвзысенъ, *adj.* exalté, ravi en extase,
 fanatique. [tique; || *fig.* ravissant.
Прѣзвзысителенъ, *adj.* enthousiaste, exta-
Прѣзвзысливъ, *adj.* exaltable.
Прѣзвзходенъ, *adj.* excellent, merveilleux,
 éminent, exquis, supérieur, transcendant; ||
fig. d'or *m.*; || най —, sureminent, excellen-
 tissime. [lence *f.*
Прѣзвзходителство (тутла), *zn.* excel-
Прѣзвзходно, *adv.* éminemment, divinement,
 à la *cu* en perfection; || (и най), supérieu-
 rement.
Прѣзвзходство, *zn.* l'excellence *f.*, supé-

riorité, prééminence, transcendence, opti-
 mité, ascendance *f.*; || *fig.* le dessus.
Прѣзвзождамъ, *va.* exceller, excéder,
 prédominer, triompher, vaincre, passer; || *fig.*
 surpasser; || (самъ себе-си), *vr.* se sur-
 passer (voyez Надминувамъ).
Прѣзвысокъ (и най), *adj.* souverain.
Прѣзговарямъ, *va.* répéter, redire, concerter;
 1. consoler, calmer; 2. (накъ това сжцото),
 ressaser; 3. (на устъ), recorder.
Прѣзговаряне, *zn.* la consolation; || (pen-
 тиция), la répétition. [tif et -toire.
Прѣзговорителенъ, *adj.* consolant, consola-
Прѣзговорливъ, *adj.* consolable.
Прѣзговорникъ, ница, *s.* consolateur, trice;
 || -рителенъ, *adj.*
Прѣзголъма спорность, *sf.* la surabondance;
 || въ — съмъ, *vr.* surabonder.
Прѣзголъмо, *zn.* le grand.
Прѣзголъмъ, *adj.* énorme, immense, mon-
 streux, profond, mortel; 1. *fig.* d'enfer: 2. *fam.*
 furieux, fier, fiéffé; 3. *supel. fam.* grandissime.
 — камыкъ, *zn.* le bloc.
Прѣзгорително желѣзо, *zn.* le brûle-queue.
Прѣзгорѣла дървена кисѣлина, *sf.* acide
 pyrologique *m.*
 — маъ, *sf.* le gaillon.
Прѣзгорѣлки, *sf. pl.* le gratin.
Прѣзгорѣло, *zn.* le brûlé.
Прѣзгоренъ (за масло), *adj.* roux; || соуъъ
 съ -но масло, le roux. [se —, *vr.*
Прѣзгорявамъ, *va.* roussir, rôtir, 'haver et
Прѣзграда и -дка, *sf.* le barrage, barrière
f., retranchement, parquet *m.*, cloison, sépa-
 ration, limite *f.*; 1. *fig.* la digue; 2. *Anat.*
 l'istme *m.*; 3. *Bot.* le diaphragme; 4. *Blas.*
 le fasce; || раздѣленъ съ -кы, fascé, *adj.*;
 5. (за жито), *Mar.* le bardis; 6. (около
 люкъ), *Mar.* la trémue; 7. (на огра-
 да при влазието), le tambour; 8.
 (прѣзсрѣдъ), l'entre-deux *m.*; 9. (въ сан-
 джкъ), la case; 10. (срѣцо вътъръ-тъ),
 le brise-vent; 11. -дкы (за писма), *pl.* le
 serre-papiers; 12. (стоборъ въ стая), le
 pilier; 13. работа съ —, le cloisonnage;
 14. съ —, *H. nat.* cloisonné, *adj.*
Прѣзградено мѣсто (въ т.ж. ница), *zn.*
Mar. le parquet. [*pl.* voiture collulaire *f.*
Прѣзградени кола (за прѣстж. ница), *sf.*
 voiture cellulaire *f.*
 — сѣдала (въ театръ), *zn. pl.* la stalle.
Прѣзградителенъ, *adj.* limitatif.
Прѣзграждамъ, *va.* cloisonner, limiter, sé-
 parer; || (накъ), obstruer.
Прѣзграждане, *zn.* la limitation. [s'égueuler.
Прѣзгракнувамъ, *vr.* s'enrouer; || (отъ въкъ),
Прѣзгракнуване, *zn.* l'enrouement *m.*; 1. до-
 карвамъ —, *va.* enrouer; 2. изцѣрявамъ
 —, *va.* désenrouer; 3. отъривамъ са отъ
 —, *vr.* se désenrouer.

Прѣгракналость, *sf.* la raucité. [rauque.
Прѣгракналь (съ — *гласъ*), *adj.* enroué,
Прѣгракнато пъяне, *en*, le chevrotement.
Прѣгракнать, *adj.* atone; 1. *Méd.* l'aphonie
f; 2. *Mus.* chevrotant; 3. пъя съ — *гласъ*,
— *Mus.* chevroter.
Прѣгърбевамса, *vr.* se recourber, se voûter,
fléchir.
Прѣгърбушевамса, *vr.* se bosseler.
Прѣгършавамъ, *va.* démeriter, commettre,
forligner. [пability *f*, délit *m*.
Прѣгърене, *en*, le démerite, couple, cul-
Прѣгъ [хорда —, *Géom.* la sous-tendante
(*voyez* Прѣгъ). [atquer *et* s'arquer.
Прѣгъвамса, *vr.* se cambrer; || (*на дъга*),
Прѣгъване и -гъване, *en*. *Bot.* la flexion;
1. колычисто —, *Bot.* la flexuosité; 2.
(*въ книга*), le signet, oreille *f*; 3. (*на*
ръката), la saignée. [xibilité.
Прѣгъвателность (*и -гъ-*), *sf.* *fig.* la fle-
Прѣгъвателень (*и -гъ-*), *adj.* flexible.
Прѣгънать, *adj.* *Bot.* flexueux.
Прѣдъ, *prép. latine*, anti —; || *prép.* devant,
par devant, en présence de, avant, pour, sous.
Прѣдавамъ, *va.* trahir, rendre, remettre,
livrer, abandonner; 1. vendre, transférer,
passer, dévouer; 2. *fig.* transmettre; 3. (*ду-*
шата си въ рѣка Божя), résigner son
âme à Dieu; 4. (*себе-си на нѣщо*), se des-
tiner à; 5. -*са*, *vr.* se rendre, se remettre
à, s'abandonner, se donner à, se laisser
tomber, s'infatuer de, se résigner à, sui-
vre; 6. (*безъ словоръ*), se rendre à discre-
tion; 7. (*въ*), se plonger; 8. (*на жалны*
мысли), broyer du noir; 9. (*въ нѣщо*), se
vautrer dans; 10. (*на нѣщо*), s'adonner à,
s'acoquiner à, se livrer à; || (*изново*), se
redonner; 11. (*отъ нечѣлба къ нѣщо*),
fig. se vendre; 12. (*на разглезване*), *fat.*
donner dans le travers; 13. (*на страсти*),
fig. prendre le mors aux dents; 14. -*ваме-*
са (*единъ другъ*), s'entre-vendre.
Прѣдаване, *en*, la remise, transmission *f*,
abandon *m*, cession *f*; 1. *Jur.* la mutation;
2. *Com.* virement de parties, *m*; || (*транс-*
фертъ), le transfert; 3. (*себе-си на*
Божя воля), *fig.* la résignation; 4. (*стоки*),
Com. la livraison; 5. (*прѣдане*), la tradi-
tion; || основанъ на — *или* на казване,
traditionel, *adj.* || по —, *adv.* -ellement; 6.
примачъ на —, *se.* cessionnaire.
Прѣдавачъ и -валиникъ (*на сящезны кни-*
гы), *sm.* un traîtreur.
Прѣдадень и -данъ *adj.* enclin à, dévoué;
1. (*на Божя воля*), résigné; 2. (*нѣкому*
съ тѣло и душа), âme damnée *f*; 3. (*на*
нѣщо), attaché à, sujet.
Прѣдадникъ или Издадникъ, *вица*, *s.*
traître, tresse; un judas.

Прѣданность, *sf.* le dévouement, dévotion *f*,
attachement *m*, foi *f*.
Прѣдаделецъ, *adj.* prévaricateur.
Прѣдателски и -дадически, *adj.* traître,
en traître, en trahison; -*ски*, *adv.* prodit-
toirement.
Прѣдательство, *sm.* la trahison.
Прѣдачка, *sf.* la filandière.
Прѣдачница *sf.* la filature; || (*къща*), la
filerie; || стопания на —, un filateur.
Прѣдачъ, ка, с. fileur, doubleur, euse.
Прѣдвардевамъ, *va.* préserver, prémunir; 1.
(*нѣко отъ нѣщо*), précautionner; 2. -*са*,
vr. penser, être en éveil *m*; 3. (*отъ нѣщо*),
se préserver de, se prémunir contre, se
précautionner contre.
Прѣдвардене, *sm.* *Jur.* la cautèle; || (*отъ*
болестъ), la prophylaxie ou médecine -lac-
tique; || -*денеа*, *pl. fig. fam.* les mitaines *f*.
Прѣдвардителень, *adj.* précautionné *et*
tionneux, provisionnaire; || *Méd.* préservatif,
prophylactique.
Прѣдвардителность, *sf.* la précaution.
Прѣдварителень, *adj.* préalable, préventif,
préliminaire, provisionnel, provisoire, éven-
tuel.
— проектъ, *sm.* l'avant-projet *m*.
Прѣдварителна статия, *sf.* le préliminaire.
Прѣдварително, *adv.* par provision, par an-
ticipation.
— дѣло, *sm.* le préalable.
— надаване, *sm.* *Jur.* la provision.
— отсѣждане, *sm.* interlocutoire, *adj. m*; ||
Jur. агаан-faire-droit *m*; || заповѣдамъ
одно —, *va.* *Jur.* interloquer.
— приготвене, *sm.* le préparatoire.
— позване (*за нѣщо*), *sm.* la prénotion.
— слово, *sm.* le préambule.
— счиченне, *sm.* le prodrome.
Прѣдварителны разноски, *sf. pl.* frais
préjudiciaux *m*.
Прѣвидителень, *adj.* prévoyant.
Прѣвидителность, *sf.* la prévoyance.
Прѣвидливъ (*което може са прѣвиди*),
adj. prévoyable.
Прѣвидѣне, *sm.* la prévision.
Прѣдвиждамъ, *va.* prévoir, entrevoir, sentir
de loin; || (*у асичко нѣстане честъ*), voir
tout en noir.
Прѣдвиждане Боже, *sm.* la providence.
Прѣдвкусувамъ, *va.* préliber.
Прѣдвкусуване и -сане, *sm. fig.* l'avant-
goût *m*.
Прѣдводачъ (*на Музы, Аполлонъ*), *sm.*
musagète, *adj. m*.
Прѣдводя, *va.* mener, être à la tête de.
Прѣдвратие (*на черкова, папертъ*), *sm.* le
parvis; || (*на къща*), le vestibule.
Прѣдвратникъ, *sm.* le palier; 1. *Anat.* le
vestibule; 2. (*на рай*), les limbes *m*; 3.

- което са относя до —, *Anat.* vestibulaire, *adj.*
- Прѣдврѣмenni, *adj.* anticipé; || *fig.* prématuré; || *Méd.* proleptique.
- Прѣдврѣмность, *sf.* la prématurité, immaturité *f.*
- Прѣдговоръ, *sm.* avertissement au lecteur, avis, *m.* (voyez Прѣдисловіе).
- Прѣдградень, *adj.* subrain.
- Прѣдградіе, *sn.* le faubourg; || съдачь отъ —, *s.* faubourien, enne.
- Прѣдгърбень, *adj.* *Anat.* pré dorsal.
- Прѣдено, *sn.* le filage.
- Прѣдено злато или сръбро (клабаданъ, сърма *t.*), *sn.* le filé.
- Прѣдъи — дни, *adj.* antérieur, distingué, de distinction *f.*, capital, considérable, grand; || (личенъ сжль), *sm.* dominer sur. — дворъ, *sm.* l'avant-cour *f.*
- збъ, *sm.* dent incisive *f.*; || -бы (у конь), *pl.* les pincés *f.* [coupé.]
- кабриолетъ (на дилижансъ); *sm.* le — овень (съ зожнеуц-тъ), *sm.* le clochemaa.
- прикрыть пжть, *sm.* Fortif. l'avant-chemin-couvert *m.*
- прокопъ, *sm.* Fortif. l'avant-fossé *m.*
- цовъкъ, *sm.* *fig.* coq de village, mator, *m.*; || -вѣцы, *pl.* les principaux *m.*, le grand mond. [mènes *m.*
- Прѣдзабѣлжванеа, *sn. pl.* les prolégos.
- Прѣдзнаменоване, *sn.* le pronostique, présage *m.*, signe précurseur *m.*
- Прѣдзнаменувамъ, *va. fig.* promettre.
- Прѣдзнане (Боже), *sn.* la prescience.
- Прѣдзначавамъ, *va.* prédestiner.
- Прѣдзначене, *sn.* la prédestination, vocation *f.*; || придръжникъ на -ченеа, un prédestination.
- Прѣди, *prep.* avant, par devant; 1. *adv.* devant, antérieurement à; || (у -тоса), précédemment; 2. — всичко, avant tout; || — да, — que; 3. отъ —, par devant; 4. — това, au préalable; 5. — два дни, avant-veille *f.*; 6. — обѣдъ, avant-midi *m.*
- врѣменно броене години, *sn.* le prochronisme.
- Прѣдизбранъ, *adj.* prédestiné.
- Прѣдизвѣстителень, *adj.* augural, menaçant; || *Méd.* prognostique.
- Прѣдизвѣстіе, *sn.* l'avant-propos *m.*, introduction *f.*, pronostic *m.*, signe précurseur *m.*; || *fig.* le prelude; || -стіа, *pl. fig.* les auspices *m.*
- Прѣдизвѣстникъ, -тница, *s. fig.* messenger, ére; un prophète; || (на болестъ), *Méd.* le prodrome.
- Прѣдизвѣствямъ, *va.* prédire, prévenir, présager, pronostiquer, menacer; || *fig.* promettre. [prognostic.]
- Прѣдизвѣствяване, *sn. Méd.* le pronostic et
- Прѣдимамъ, *va.* prevaloir, triompher.
- Прѣдимствена дѣлба, *sf. Jur.* le préciput.
- Прѣдимственъ, *adj.* prééminent, privilégié.
- Прѣдимство, *sn.* la préférence, avantage *m.*, prééminence *f.*, bénéfice, privilège *m.*, prérogative, victoire *f.*, sceptre *m.*, attribution *f.*; 1. *fig.* le pas; 2. (на короната), la regale; 3. давамъ —, *va.* préférer; 4. имамъ —, *va.* primer; 5. наследникъ съ —, héritier bénéficiaire *m.*; 6. -тва, *pl.* les libertés *f.*
- Прѣдисловіе, *sn.* l'avant-propos *m.*, préface *f.*, préambule, prologue, prodrome *m.*
- Прѣдильенъ, *adj.* textile. [jenny.]
- Прѣдильна машина, *sf.* jennette ou Mull.
- Прѣдильно колело, *sn.* le rétorsoir. — пѣщо (което може са прѣде), *sn.* la textilité.
- Прѣдказвамъ, *vm.* prédire, présager, pronostiquer, augurer, annoncer; || *fig.* prophétiser.
- Прѣдказване и -зане, *sn.* la prédiction, pronostic, augure, auspices *m.*, prophétie, vaticination *f.*; || *fig.* horoscope *m.*
- Прѣдказовачъ, *sm. fam.* un pronostiqueur.
- Прѣдлагамъ, *vm.* proposer, offrir; 1. (нитане), soulever; 2. (cu), *vr.* se proposer; 3. (себе-си за мѣсто), se présenter pour.
- Прѣдлагане, *sn.* la proposition.
- Прѣдлагачъ кардиналъ, *sm.* cardinal proposant *m.*
- Прѣдлогъ, *sm.* le prétexte; || *fig.* la couverture, couleur *f.*; || *Gram.* la proposition, attribut *m.*
- Прѣдложене, *sn.* la proposition, question, parole, phrase, offre, conjecture, ouverture, thèse *f.*, thème *m.*; 1. (закоу), voyez Билль; 2. хлѣбове —, les pains de proposition; 3. (което не ще доказателство), le postulat; 4. (което иска доказателство), Log. pétition de principe; *f.*; 5. (въ събране), la motion; || (за редъ-тъ на размыслеване), motion d'ordre; 6. направлямъ първо —, *va.* prendre l'initiative *f.*
- Прѣдложень, *adj. Gram.* prépositif, prépositionnel, ablatif *m.*
- надежъ, *sm. Gram.* le prépositif, le prépositionnel; || (въ санскритски езикъ), *Gram.* le locatif.
- Прѣдложивъ (което може са прѣдложи), *adj.* proposable.
- Прѣдмостно прикрытіе, *sn. Milit.* tête de pont, *f.*
- Прѣдмыслевамъ, *va.* préméditer.
- Прѣдмыслене, *sn.* la préméditation.
- Прѣдмѣстникъ, ница, *s.* devancier, ére; un prédécesseur.
- Прѣдмѣтень, *adj.* objectif; -тно, -ivement.
- Прѣдмѣтно стжкло, *sn. Opt.* l'objectif et verre —, *sm.*

Прѣдмѣтность, *sf.* l'objectivité *f.*
 Прѣдмѣтъ, *sm.* l'objet *m.* sujet, chapitre *m.* chose, fin *f.*; 1. *fig.* la matière; 2. (за караме), la pomme de discorde *f.*; 3. дохождамъ си пакъ на главный — (у слово), *vn. fat.* revenir à son texte; 4. то е спонрентъ —, c'est un sujet qui prête.
 Прѣдникъ, *sm.* le garde-robe.
 Прѣднина, *sf.* la priorité.
 Прѣдница, *sf.* le devant; 1. (на каляска), l'avant-train *m.*; 2. задница или — (на конь, на кола), le train; 3. (въ тжлница), la morgue.
 Прѣдники (злбы), *sm. pl.* les crocs; 1. (на добытакъ), le crochet; 2. (които са виждатъ при слѣвъ), dents gélasins *f.*; 3. (на калесри), l'empaigne *f.*
 Прѣдно мѣсто (въ каляска), *sm.* le devant.
 Прѣдноиость, *sf.* l'antériorité *f.*
 Прѣдни варда, *sf. Milit.* l'avancée *f.*
 — ладія (въ линія), *sf. Mar.* chef de file, *m.*
 — печа (у каласка), *sf.* le tablier.
 — плешка, *sf.* épaule de mouton, *f.*
 — пристанища, *sm. Mar.* l'avant-port *m.*
 — сграда, *sf. Archit.* l'avant-corps *m.*
 — стая, *sf.* l'antichambre *f.*
 — страна или часть (на сграда), *sf. Archit.* la devanture.
 — часть, *sf.* le devant, face, tête *f.*; 1. (на копыто, на подкова), la pince; | конь що ходи съ —, peneçard, *adj. m.*; 2. (въ кунюписъ), le devant; 3. (на овца), l'épaulee *f.*; 4. (на селска кжца), la terrasse.
 Прѣдобразователенъ, *adj.* figuratif: -лно, -ivement. [tidote *m.*
 Прѣдопазительно срдѣство, *sm. fig.* l'ant-Прѣдопазамъ, *vr.* s'observer.
 Прѣдопрѣдѣлене, *sm.* la prédétermination; | (Боже), *Théol.* la prédestination.
 Прѣдопрѣдѣлителенъ, *adj.* prédéterminant.
 Прѣдопрѣдѣлявамъ и -лямъ, *va.* prédéterminer, prédestiner.
 Прѣдопытвамъ, *va.* préliber.
 Прѣдоставямъ, *va.* se réserver à soi.
 Прѣдосъждане, *sm.* le préjugé.
 Прѣдогваряне, *sm. Kchéb.* la prolepse.
 Прѣдпазвамъ, *va.* préserver, prémunir; | -са, *vr.* se préserver de.
 Прѣдпазителенъ цѣръ, *sm.* le préservatif.
 Прѣдписанъ, *adj.* *Pharm.* magistral.
 Прѣдписателна часть, *sf. Jur.* le dispositif.
 Прѣдписивамъ, *vn.* prescrire, intimer.
 Прѣдписване и -сане, *sm.* la proscription, instruction *f.* récipé *m.*; | *fig.* la règle; | *Jur.* le dispositif.
 Прѣдопознавамъ, *va.* pressentir.
 Прѣдплащане, *sm.* l'anticipation *f.*
 Прѣдолагамъ, *v.* proposer, projeter, supposer, présupposer, soupçonner, entendre, poser.

Прѣдолагателенъ, *adj.* presumable.
 Прѣдположене, *sm.* la supposition, projet *m.*, présupposition; | въ това-, cela supposé.
 Прѣдположенъ, *adj.* supposé.
 Прѣдположливъ, *adj.* supposable.
 Прѣподслѣденъ, *adj.* avant-dernier, pénultième. [et anté —, *sf.*
 Прѣподслѣдня сричка, *sf.* la pénultième
 Прѣдпоставенъ, *adj. Gram.* préfixe.
 Прѣдпостланъ губеррь, *sm.* la descente de lit.
 Прѣпотопенъ, *adj.* antdiluvien.
 Прѣпочитамъ, *va.* préférer, aimer mieux, adopter, avantager; | (себе си), *vr.* se préférer.
 Прѣпочитане и -чтене, *sm.* la prédilection; | правда за —, la prelation.
 Прѣпочителенъ, *adj.* préférable; -лно, -ment. [prendre.
 Прѣприемамъ и -принмамъ, *va.* entre-Прѣприемамъ, *sm.* l'entreprise *f.* travail, parti *m.*; | *Milit. Com.* l'opération *f.*
 Прѣприемливъ, *adj.* entreprenant.
 Прѣдрасъждане, *sm.* le préjugé, opinion préconçue *f.*; 1. *fig.* l'engouement *m.*; 2. бывамъ докаченъ съ -неа, *vr.* être encroûté de préjugés; 3. човѣкъ пленъ съ -неа, un préjugiste.
 Прѣдрасполагамъ, *va.* prédisposer.
 Прѣдрасполагателна причина, *sf. Méd.* cause prédisposante *f.* [sition.
 Прѣдрасположене, *sm. Méd.* la prédispo-Прѣдрѣчие, *sm. Typ.* la réclame.
 Прѣдрѣшна стая (за актеоръ), *sf.* la loge.
 Прѣдѣвѣтно разгнѣвяване, *sm.* l'escalandre *m.*
 Прѣдсмертно причастене, *sm. fig.* le viatique.
 Прѣдставителенъ, *adj.* représentatif.
 Прѣдставивъ, *adj.* présentable.
 Прѣдставлене, *sm.* la représentation; | (на-мыслеване въ умъ-тъ), l'idée *f.*
 Прѣдставлявамъ, *va.* présenter, représenter, figurer, proposer, offrir, donner, faire; 1. (изново или на театръ), représenter; 2. (нѣщо), jouer; 3. (само съ тѣлодвиженеа), mimer; 4. (себе-си), *vr.* se représenter; 5. -са, *vr.* se présenter, s'offrir, se retracer.
 Прѣдставникъ, ница, *s.* présentateur, trice; un représentant, un obligat.
 Прѣдставямъ, *va.* exposer, préposer, remontrer, offrir, produire, apporter, rendre; 1. *fig.* dérouler; 2. (на расправие или на отскаждане нѣкому), soumettre; 3. (показачи), administrer; 4. (си), *vr.* s'imaginer, se figurer; 5. -са, *vr.* se retracer à soi.
 Прѣдставяне, *sm.* la présentation, proposition, réservation, ré.erve *f.*; | (при Дворъ), présentation à la Cour.
 Прѣдстоене, *sm.* l'imminence *f.*

Прѣдстойникъ, *sm.* Alg. le coefficient.

Прѣдстонтелевъ, *adj.* imminent.

Прѣдседамъ (въ), *va.* présider à.

Прѣдседникъ, *вица, s.* président, ente; un orateur.

Прѣседнически, *adj.* présidential et -tiel.

Прѣседничество, *sm.* la présidence.

Прѣдвѣщамъ, *va.* pressentir.

Прѣдвѣщане, *sm.* le pressentiment, présage

m; || *fig.* l'avant-goût *m*; || прѣдавамъ на зрачны -неа, *vr.* se frapper l'imagination.

Прѣдсжително [постъпвамъ —, *vr.* se compromettre.

Прѣдсждане, *sm.* la présomption.

Прѣдсжистественъ, *adj.* préexistant.

Прѣдсжистоване, *sm.* la préexistence.

Прѣдсжиствувамъ, *vr.* préexister.

Прѣдтеча, *sm.* un précurseur, avant-coureur, avant-courier *m*; *s.* devancier, ère.

Прѣдтичане, *sm.* l'antécédence *f.*

Прѣдугаждамъ, *va.* présager.

Прѣдударене, *sm.* Mus. l'appoggiature *f*, note d'agrément ou de goût, *f.*

Прѣдубѣденъ, *adj.* prévenu; || бывамъ —, *vn.* se prévenir.

Прѣдубѣдене, *sm.* le préjugé, présomption, prévention, préoccupation, passion *f.*

Прѣдубѣждавамъ, *va.* prévenir, préoccuper.

Прѣдумвамъ, *va.* médire de, commenter sur, calomnier, censurer, critiquer, redire, 'houspiller, reprendre; 1. acquiescer, consentir à; 2. *fig.* pincer, mordre, contrôler, déchirer; 3. склоненъ да -ва, critique, *adj.*

Прѣдумване, *sm.* le commentaire, calomnie *f*; || (*и страсть* —), la médisance.

Прѣдупрѣдителенъ, *adj.* attentionné.

Прѣдупрѣждавамъ, *va.* obvier à.

Прѣдзрамяе, *sm.* le pronaos; || *Archit.* les propylées *m*.

Прѣдѣдо, *sm.* l'aieul *m*, bisaièul, quadri-saièul; || по —, le trisaieul.

Прѣдѣды, *sm. pl.* les aieux *m*, prédécesseurs, devanciers, ancêtres, neveux, parents, *pl. m.* [cation, *f.*

Прѣдѣлителна линия, *sf.* ligne de démar-

Прѣдѣлявамъ, *va.* limiter, terminer.

Прѣдѣлене, *sm.* la limitation, démarcation *f.*

Прѣдѣль, *sm.* la frontière, terme *m*, mesure *f*; 1. *fig.* la limite; 2. поставямъ —, *va.* circonserire (voyez Межда).

Прѣдѣль, *sm. pl.* les confins *m*, les bornes *f*; 1. излазиамъ отъ —, *vn. fig.* se déborder;

2. испъждамъ извънъ —, *va.* déporter; 3. полагаамъ или тураамъ —, *va.* délimiter, borner; 4. полагаамъ —, la délimitation.

Прѣдвяене, *sm.* la représentation, présentation, remontrance *f*; 1. *Jur.* la production; 2. (*на сѣдба*), l'exhibition *f*; 3. по —, *Сот.* à vue, de vue.

Прѣдвникъ (*на записъ*), *sm.* un importeur.

Прѣдвяявамъ, *va.* représenter, présenter, produire; || (*на сѣдба*), exhiber.

Прѣдвчвчвамъ, *va.* remâcher.

Прѣдѣж, *va.* filer; || прѣде (*за котка*), *v. imp.* il file.

Прѣжлвамъ, *va.* déterminer, décider; 1. (*животъ-тъ си*), payer de sa personne; 2. -са, *vr.* se déterminer à, se décider, se résoudre à, se fixer à, se buter à, prendre son parti, faire une fin; 3. *fig.* sauter le fossé; 4. (*отъ неволя*), *fig.* avaler la médecine; 5. (*за пропадане*), faire le saut.

Прѣжалване, *sm.* le parti, le propos.

Прѣжалвенъ, *adj.* déterminé, décidé, résolu.

Прѣжалителна клетва; *sf. fig.* coup de parti. [ment, franc.

Прѣжалително, *adv.* décidément, résolu — постъпване, *sm. fig.* coup de parti.

Прѣжалителность, *sf.* la détermination, résolution, décision *f.*

Прѣжалителенъ, *adj.* décisif, péremtoire, prononcé, critique, aventurier, prime-sautier; vert; || *fig.* tranchant. [vivant.

— човѣкъ, *sm.* homme de résolution, un

Прѣжда, *sf.* le filage; 1. *Mar.* fil de caret, *m*; 2. варене — въ луга, le décrûment;

3. варя съ луга —, *va.* décruer.

Прѣждаръ (*търговецъ*), *sm.* un filatier.

Прѣживявамъ (*нѣжко или нѣщо*), *va.* survivre à; || който-живѣе, *s.* survivant, ante.

Прѣживямъ или Подмлащамъ, *vr.* ruminer; || който прѣживя или подмлаща,

H. nat. ruminant, *adj.*

Прѣживяне или Подмлащане, *sr.* la ruminazione. [H. nat. le ruminant.

Прѣживно животно (*което прѣживя*), *sm.*

Прѣжитиѣ, *sm. Jur.* la survie.

Прѣжь, *préfixe*, trans; || *prép.* par, moyen-

nant, à travers, au travers de; 2. *adv.* d'outre en outre; 3. — срѣдь, *prép.* par dedans; 4. — купъ за грошъ, *adv. fam.*

bredi-breda (voyez Купъ).

Прѣздупченъ, *adj.* à jour; || *Bot.* fenestré.

— вѣтъръ, *sm.* courant d'air, vent coulis *m*.

— огнь, *sm. Fortif.* feu fichant *m*.

Прѣзживотенъ, *adj.* viager.

— приходъ (*-тна пенсия*), *sm.* le viager et rente viagère *f*; || (*нарастменъ и основане за него*), la tontine; || участникъ неговъ, *s.* tontinier, ère.

Прѣзживотность (*на приходъ*), *sf.* le viagereté.

Прѣзимуване, *sm.* l'hématation *f.*

Прѣзираамъ, *va.* dédaigner, braver, affronter, défier, faire la figue à, faire fi de; || *fig.* dépriser, conspuer, crosser.

Прѣзиране, *sm.* le dédain; || достоинъ за —, dédaignable, *adj*; || тураамъ въ —, *va.* avilir.

Прѣзирникъ, *sm.* un contempteur.

Прѣзачамь и -качвамь, *va.* franchir; 1. *fig.* outre-passer; 2. (*прѣзь*), sauter; || (*пакъ*), ressauteur.

Прѣзачане, *sn.* le bourdon, 'haut-le-corps *m.*; || съ —, *adv.* per saltum.

Прѣзачаница, *sf.* la gambade; || (*узра*), le coupe-tête.

Прѣзачка, *sf.* *Archit.* le ressaut.

Прѣзколъненъ ремыкъ (*у ботушари*), *sm.* le tire-pied. [serolle.

Прѣзносница (*часть на юзда*), *sf.* la mu-
Прѣзполювавмь (*съ сабя нбкого*), *va. fat.* pourfendre.

Прѣзрамица (*-мень ремыкъ*), *sf.* le poi-
trail, la plate-longe.

Прѣзрамникъ, *sm.* l'anguichure *f.*; || (*под-
везка за прѣзь ramo*), la bretelle; || (*оа-
гърки*), la panetière.

Прѣзрителенъ, *adj.* dédaigneux, contemp-
tible, abject; || *fig.* bas.

Прѣзръяль, *adj.* blet.

Прѣзръяло състояние, *sn.* le blessissement
et biétissure *f.* [blétir.

Прѣзривать (*за плодове*), *v. imp.* blessir et
Прѣзтриденна трѣска, *sf.* fièvre tierce *f.*

Прѣзвъѣстникъ, *sm.* un précurseur; || *fig.*
un avant-coureur.

Прѣмственъ, *adj.* supérieur.

Прѣмство, *sn.* la supériorité, immunité *f.*

Прѣискане, *sn. Jur.* la plus-pétition.

Прѣка греда (*на редъ колоче*), *sf.* le tra-
von; || *Mar.* le traversin.

— калъ, *sf. Mar.* la traverse.

— клѣчка, *sf.* l'enture *f.*

— мышца, *sf. Anat.* le transversal.

— флента, *sf.* flûte traversière *f.*

Прѣкалена угодливость, *sf.* l'obséquiosité *f.*

Прѣкаленъ, *adj.* exorbitant, outré.

— святець, *sm.* confit en dévotion, *m.*

Прѣкалявамь, *va.* exagérer, amplifier, en-
fler, outrer.

Прѣкаляване, *sm.* l'exagération *f.*

Прѣкарано, *adv.* excessivement.

Прѣкараность (*на годины*), *sf.* le penchant.

Прѣкаранъ, *adj.* forcé.

— конь, *sm.* cheval fortrait *m.*

Прѣкарвамь, *va.* transporter, transposer,
transmettre, surmener, efflanquer, voiturier;
1. *fat.* donner de la gabatine; 2. (*вода*),
dériver; 3. (*заморявамь конь*), estrapasser,
outrer, aller à étripe-cheval; 4. (*пакъ*),
repasser; 5. (*на друга слѣтка*), *Com.*
reverser.

Прѣкарване, *sn.* le transport, transposition,
traversée, transmission, passage, dériva-
tion, fortrature *f.*; 1. (*и плата за —*),
la voiture; 2. *Milit.* le convoi; 3. (*съ кола*),
le roulage; || писарница за —, bureau de
roulage, *m.*; 4. (*прѣзь рѣка и плата за
него*), le passage.

Прѣкарователенъ, *adj.* transmissible; ||
(*добрѣ*), transportable.

Прѣкарователна ладія, *sf.* la patache,
coche d'eau, *m.* [vatif.

Прѣкарователно сръдство, *sn. Méd.* déri-

Прѣкарователность, *sf.* la transmissibilité.

Прѣкаровачъ (*съ ладія*), *sm.* un passeur,
nautonier, nocher, *m.*

Прѣкатуревамь, *va.* renverser, verser; 1.
Mar. cabaner; 2. -*ca, vr.* se renverser,
verser; 3. *Mar.* capoter ou faire capot.

Прѣкатурене, *sn.* le renversement.

Прѣкачвамса (*прѣзь аидъ*), *vr.* escalader.

Прѣкиснува, *v. imp.* il trouble.

Прѣкиша, *sf. Chim.* le deutoxyde, le suroxyde.

Прѣклонене, la prostration et -nement *m.*

Прѣклонявамь, *va.* plier, peacher, incliner,
ployer, || -*ca, vr.* se laisser vainere; ||
(*прѣдъ нбкого*), se prosterner.

Прѣко, *adv.* de guinguois; || и на —, en
travers.

— думникъ, *sm.* un contradicteur.

— кѣтникъ, *sm. Blas.* la losange; -*тенъ*,
— *losange*, losangé.

— кѣтно, *adv.* à fausse équerre.

— простиране, *sn. Géol.* le loxodromisme.

Прѣкомъ, *adv.* en diagonal, à la traverse.

Прѣкопавамь, *va.* labourer; 1. *Agric.*

ameublir; 2. (*отори пѣтъ*), biner; 3.

(*пакъ лозіе*), retenser; 4. (*съ мотыка*),

becher; 5. (*прѣсть-та въ гире*), mouver;

6. (*трети пѣтъ*), *Agric.* tercer ou terser;

7. (*съ трети мотыка*), *Agric.* récurer.

Прѣкопаване, *sn.* la façon; || *Milit.* la coupure.

Прѣкравъ, *adj. fig.* de bronze.

Прѣкоръ, *sm.* le surnom, titre, sobriquet,
nom de guerre, *m.*; || икарвамь —, *va.*
surnommer.

Прѣкорявамь, *va.* surnommer, nommer.

Прѣкоряване (*прѣводъ на собствено име*),
sn. la métonomase.

Прѣкравамь, *va.* enjamber.

Прѣкривенъ, *adj.* courbe.

Прѣкривителенъ, *adj.* contournable.

Прѣкривявамь, *va.* courber, flechir, ployer;
|| (*на дѣга*), arquer; || -*ca* (*на дѣга, на
лѣгъ*), *vr.* bomber.

Прѣкривяване, *sn.* la courbature; || отковане
на -то на гвоздей, *Techn.* le dérivement; ||

отковавамь -то на гвоздей, *va.* dériver.

Прѣкроявамь, *va.* recouper.

Прѣкрояствамса, *vr.* s'entre-croiser.

Прѣкършевамь (*зари*), *va. Phys.* réfracter;
|| -*ватса, v. imp.* ils réfractent; || който

-шева зари, réfringent, *adj.*

Прѣкършеване, *sn.* l'interception *f.*; || (*на
зари*), *Phys.* la réfraction.

Прѣкършлиникъ, *adj. Phys.* réfractif, *ive.*

Прѣкършливость, *sf. Phys.* la réfrangibilité.

Прѣкършливъ, *adj.* réfrangible.

Прѣкрыцавамъ и-кръстевамъ, *va.* rebaptiser, débaptiser.

Прѣкръцелникъ, *sm.* un rebaptisant, un anabaptiste.

Прѣкупецъ, *sm. fig.* un maquignon; || (*на пазърски мѣста*), un placier; || (*на царски приходи*), un traitant.

Прѣкупувамъ (*една стока на мложество*), *va.* assarager.

Прѣкупуване, *sm.* le monopole, assaragement *m*; || (*за най-малка цѣна*), enchère au rabais, *f.* [assarateur.

Прѣкупувачъ, *sm.* un monopoleur, un accapareur, *adj.* transversal; -ко, -lement; || *Anat.* transverse.

— вѣтеръ, *sm.* vent traversier *m.*

— пъкъ, *sm.* chemin de traverse, *m.*

Прѣкждавамъ, *va.* parfumer.

Прѣкжнать, *adj.* discontinu.

— бръгъ (*край вода*), *sm.* le biseau.

Прѣкжнувамъ, *va.* discontinuer, suspendre, rompre, cesser, régler, étouffer, éteindre, faire trêve à; 1. (*разговоръ*), trancher court; 2. -са (*отъ смѣхъ*), *vr.* étouffer de rire; 3. прѣкжнуване, *v. imp.* il passe.

Прѣкжнуване, *sm.* la discontinuation, re-tranchement *m*, suspension *f*; 1. *Méd.* la disruption; 2. (*несговоръ*), la pacification; 3. (*на покрывъ*), *Archit.* le brisis.

Прѣливамъ, *va.* reverser, refondre; || (*въ друга сѣдина*), transvaser, transfuser.

Прѣливане, *sm.* le transvasement *m* et -vasion *f*; || (*кръв*), *Méd.* la transfusion.

Прѣложене, *sm.* *Rhét.* la métabase.

Прѣлѣпене, *sm.* le recollement.

Прѣлѣпнямъ, *va.* recoller.

Прѣлжтевамъ, *va.* amorcer, agacer, séduire, piquer, tenter; || *fig.* charmer, éblouir.

Прѣлжтене, *sm.* l'amorce *f*, séduction *f*, attrait *m*, les appas *m*; || *fig.* le charme.

Прѣлжстенъ, *adj.* attrayant; || *fig.* ragouçant.

Прѣлжстителенъ, *adj.* charmant, agaçant, séduisant; || *fig.* ravissant, éblouissant.

Прѣлжстникъ, няца, *s.* enchanteur, eresse; séducteur, trice. [sirène, 'hourri *f.*

Прѣлжстница, *sf.* une enjôleuse; || *fig.* une Прѣлжстно, *adv.* à ravir.

Прѣмалѣва ми (*на сърдцето*), *v. imp.* se sentir le cœur fade.

Прѣмалѣване, *sm.* la syncope.

Прѣмахнувамъ, *va.* faire retirer; || -са, *vr.* s'absenter; || (*отъ ладѣя*), *Mar.* se dérober.

Прѣмежде, *sm.* le danger, le risque, péril, 'hasarde *m*, périlication *f*, malheur *m*; 1. *fig.* l'écueil, orage *m*; 2. испадамъ въ —, *vn.* courir le risque, se 'hasarder, s'exposer à; 3. намирамъ въ —, *vr.* périliter; 4. подлагамъ на —, *va.* 'hasarder; || -са въ —, *vr.* risquer; 5. хвърлямъ въ —, *va.* exposer; 6. съ — на, au péril de; 7. въ

явно —, à la gueule du loup; 8. който са намира въ —, périlicant, *adj.*

Прѣмеждливо граммота, *sf.* le sauf-conduit.

Прѣмеждливо мѣсто, *sm.* le casse-cou, le

coupe-gorge.

Прѣмеждливъ, *adj.* dangereux, périlleux, risquable, 'hasardeux, redoutable, désolant, critique, vilain; *fig.* || scabrieux, glissant.

— човѣкъ, *sm. fam.* une malebête.

Прѣмеждливъ стѣбло, *sf. pl.* le casse-cou.

Прѣмелевамъ, *va.* remoudre.

Прѣмнличкъ, *adj.* adorable.

Прѣмнилъ, *adj.* ravissant.

Прѣмниальный, *adj.* révolu. [expugnable.

Прѣмниливъ, *adj.* traversable, pénétrable.

Прѣмнинувамъ, *va.* traverser, parcourir, franchir, passer, s'envoler, pénétrer, mener, enjamber; 1. *fig.* s'évaporer; 2. (*близо край*), défilé; 3. (*бръжѣ*), *fig.* arpenter;

4. (*врѣмето си*), *vn.* s'amuser à; 5. (*днитѣ си*), *vn.* couler; 6. (*на друга смѣтка*), *va. Com.* reverser; 7. (*накъ*), repasser; 8. (*прѣзъ*), passer; 9. (*прѣзъ строй-тъ съ нѣреникъ*), *Mar.* courir la bouline; 10. прѣмнинува (*врѣмето*), *v. imp.* il coule, il se passe; 11. -са, *vr.* se paître de.

Прѣмнинуване, *sm.* la traversée, passage *m*, passage, transition *f*, trajet *m*, migration *f*; 1. *Jur.* la dévolution; 2. (*на гласъ*), *Mus.* port de voix, *m*; 3. (*на друга смѣтка*), *Com.* le rejet; 4. плата за —, le bacheotage.

Прѣмнинувателенъ, *adj.* transitoire, passager, fugace, éphémère, périssable; || *H. nat.* migratoire; || *Méd.* *Bot.* fugitif.

— билетъ (*воля*), *sm.* le laisser-passer.

Прѣмирамъ, *vr.* défaillir, s'évanouir, pâmer et se pâmer de.

Прѣмиране, *sm.* l'évanouissement *m*, syncope, apoplexie, râmoison *f.*

Прѣмирие, *sf.* la trêve, l'armistice *m.*

Прѣмиривамъ, *va.* réconcilier; || -са, *vr.* se réconcilier, faire la paix.

Прѣмлого, *adv.* horriblement; || *fam.* furieusement.

Прѣмлчавамъ, *vn.* filer doux,

Прѣмрѣжа (*перде т.*), *sf.* le rideau, le voile; 1. (*комарникъ*), le moustiquaire et -tillier; 2. (*надъ легло*), le pavillon, la courtine; 3. (*на прозорецъ*), le store; 4. (*въ театръ*), la toile; || спускане —, *Théât.* chute de rideau, *f*; 5. (*на окоото*), la cataacte; || който страда отъ —, *Méd.* cataracté *adj*; || имамъ — на окоото, *vr.* se cataracter.

Прѣмрѣжъ, *sm.* frappé d'apoplexie *f.*

Прѣмывамъ, *va.* relaver.

Прѣмыслевамъ, *vn.* repenser à, s'aviser de; || (*за нѣщо*), pourvoir à.

Прѣмѣна, *sf.* la dot, parure, parade *f*, les

- pipres *f*; 1. (на жены), les atours *m*; 2. приготвиамъ — и постелки, *va.* se pipper; 3. съ цѣла —, pontificalement, *adv.*
- Прѣмѣнявамъ**, *va.* pipper. || *fig.* mesurer.
- Прѣмѣрвамъ**, *va.* essayer; || (*буре*), jauger;
- Прѣмѣрване** (*и плата за —*), *sm.* le jaugage.
- Прѣмѣсвамъ**, *va.* repétrir.
- Прѣмѣстевамъ**, *va.* transposer, transférer, déplacer, substituer, révoquer; 1. *fig.* transplanter; 2. *Jur.* subroger; 3. (*шовъци отъ една ладія на друга*), *Mar.* transborder.
- Прѣмѣстеване**, *sm.* la transposition, translation *f*, transfèrement, déplacement *m*, substitution, révocation *f*; 1. *Alg.* la permutation; 2. (*душы*), *Gram.* l'anastrophe *f*, la synchuse; 3. (*отъ едно мѣсто на друго*), *Jur.* la subrogation; 4. (*ладія*), le démarrage; 5. (*шовъци*), le transbordement et -bordation *f*. [adj. *m.*]
- Прѣмѣстевачъ**, *sm.* subrogeur et -gatoire,
- Прѣмѣстигеленъ**, *adj.* révocable; || (*на рѣки*), *Gram.* transpositif.
- Прѣмѣстлянь**, *adj.* transférables, subrogeur et -gatoire; || *Gram.* transposable.
- Прѣмѣтамъ**, *va.* cubulter; || -*ca, vr.* (въ вѣтрѣтъ), cabrioler.
- Прѣмѣтане**, *sm.* la cabriole.
- Прѣмѣтаница**, *sf.* la cubulte.
- Прѣмѣдрость**, *sf.* la sagesse; || книга на — (*въ Библия*), le livre de la Sagesse.
- Прѣносачъ**, *sm.* un rapporteur; || (*на новини*), une gazette; || *fig.* un colporteur.
- Прѣносенъ**, *adj.* tropologique, métaphorique; || *Jur.* translatif.
- Прѣносителна ладія**, *sf.* barque traversière *f*.
- Прѣносливъ**, *adj.* transportable, transférable; || (*въ друга сѣдница*), *Jur.* évocable.
- Прѣносна мысль**, *sf.* le figuré.
- правда (*на владѣне*), *sf.* *Jur.* acte translatif de propriété.
- Прѣносъ**, *sm.* le transport, métaphore *f*; 1. (*на мысль въ другъ стихъ*), l'enjambement *m*; 2. (*на дѣло*), *Jur.* l'évocation *f*; 3. който докарва —, *Jur.* évocatoire, *adj.*
- Прѣносямъ и -насямъ**, *va.* transporter, transférer, reporter, porter, passer; 1. (*дѣло отъ една сѣдница въ друга*), *Jur.* évocuer; 2. (*на друга къща*), déménager; 3. -*ca, vr.* se porter; 4. (*на друга къща*), déloger, déménager; 5. (*мысленио*), se reporter, se transporter; 6. (*отъ радостъ*), être aux anges *m*.
- Прѣносняне и -насяне**, *sm.* le transfèrement, translation *f*, portage, batelage, délogement, déménagement *m*; 1. *Méd.* le coma; || наклоненъ на —, comateux, *adj.* 2. (*на друго мѣсто*), le remue-ménage; 3. (*сборъ пари*), *Com.* le report.
- Прѣнощувамъ**, *vn.* coucher; || (*осрѣдъ по-лето*), *fam.* bivaquer et bivouaquer.
- Прѣоблачамъ**, *va.* rhabiller, travestir, déguiser, masquer; || -*ca, vr.* se rhabiller, se travestir, se déguiser, se masquer.
- Прѣоблачяне**, *sm.* le travestissement.
- Прѣображене Господне** (6, *авг.*), *sm.* la Transfiguration.
- Прѣобразене**, *sm.* la métamorphose.
- Прѣобразливъ**, *adj.* métamorphosable.
- Прѣобразовавамъ**, *va.* réformer, transformer, régénérer.
- Прѣобразоване**, *sm.* la réforme, réformation, transformation *f*; 1. *fig.* la régénération; 2. (*реформа въ Турско*), le tanzimat; 3. способенъ за —, réformable, *adj.*; 4. придръжникъ на правителствено —, un réformiste. [réformateur.
- Прѣобразователенъ**, *adj.* transformateur, Прѣобразовачъ, *ка, s.* réformateur, régénérateur, trice; || *fam.* un redresseur.
- Прѣобразявамъ**, *va.* métamorphoser; || -*ca, vr.* se métamorphoser, se transfigurer.
- Прѣобърнато предложение**, *sm.* Log. proposition converse *f*.
- Прѣобърнать**, *adj.* converti; || ново —, *s.* nouveau converti. [lage *f*. — редъ (*отъ думы*), *sm.* Gram. l'hyphal.
- Прѣобърнителенъ**, *adj.* convertible et convertible. [vicissitude *f*.
- Прѣобърнителность**, *sf.* la convertibilité,
- Прѣобърнцямъ**, *va.* transformer, transmuier, changer en, convertir, pervertir, tourner (*en*), renverser; 1. *Гѣом.* réduire; 2. (*на движенъ недвиженъ имотъ*), *Jur.* ameubler; 3. (*мысль*), torturer; 4. (*мѣсто*), *fig.* tordre; 5. (*на стомана*), aciérer; 6. -*ca, vr.* se transformer, se changer, se convertir, se tourner en, se réduire, se tordre; 7. -щата (*стасать на месо*), *Méd.* ils se carnifient; 8. -щата на оцедна киселина, ils s'acétifient; 9. *когого* е можно да прѣобърна, convertissable, *adj.*
- Прѣобърнцане**, *sm.* la transformation, conversion, transmutation, révolution *f*, retour, renversement *m*; 1. (*кости на месо или вмесяване кости*), *Méd.* la carnification; 2. (*редѣтъ на мыслилицихъ*), *Rhét.* l'hy-stérologie *f*; 3. (*на фигура*), *Гѣом.* la réduction; 4. (*на честъ-та*), *fig.* roue de fortune, *f*; 5. (*на вденето въ животни сила*), l'animalisation *f*.
- Прѣоравамъ**, *va.* Agric. recasser.
- Прѣорано поле**, *sm.* Agric. le recassis.
- Прѣорвянцество** (*титла*), *sm.* grandeur *f*.
- Прѣосвѣтливъ**, *adj.* transcendant.
- Прѣпазнтеленъ**, *adj.* de sûreté *f*.
- Прѣпеченъ рѣзненъ хлѣбъ**, *sm.* une rôtie; || *pl.* la biscotte. [onglet *m*.
- Прѣпечѣтанъ лястецъ**, *sm.* *Typ.* le carton,

Прѣпечѣтевамъ, *va.* réimprimer, reproduire, recacheter. [duction *f.*

Прѣпечѣтане, *sm.* la réimpression, repro-

Прѣпечѣтникъ, *sm.* un contrefacteur.

Прѣпилецъ, *sm.* oiseau, la caille; -лченъ, de caille. [de linge.

Прѣпирки (*рузы*), *sf. pl.* le linge; -рченъ,

Прѣпирамса, *vr.* disputer, contredire, avoir affaire à, contester; 1. *fg.* combattre, jouter; 2. *fat.* batailler, ergoter; 3. (*за наука*), *fg.* escrimer; 4. (*за низацо*), *fat.* disputer; 5. (*за нѣщо*), débattre.

Прѣпиране, *sm.* la disputation, différend *m.*, instance, guerre *f.*; 1. *fg.* la lutte, lice *f.*, choc *m.*; 2. (*въ Богословія*), la résumpté; 3. уморенъ отъ —, de guerre lasse.

Прѣпирателевъ, *adj.* contendant, controversé, litigieux; | (*прѣдъ сѣдба*), contestant.

Прѣпирателны работы, *sf. pl.* le contentieux.

Прѣпирливъ, *adj.* disputable, querelleur, controversable, contestable, contentieux, pointilleux, malin; | *fat.* batailleur.

Прѣпирачъ, *ка, s.* querelleur, euse; un contradictoire, argumentateur *m.*; | *fg.* un joueur; | (*за вѣра*), un controversiste.

Прѣпиряя, *sf.* le débat, discussion, dispute, querelle *f.*, démêlé, bruit *m.*, controverse, contestation, prise *f.*, contentieux *m.*, contention, ergoterie, altercation *f.*, altercas *m.*, affaire *f.*; 1. *fg.* le combat, la lice; 2. *fat.* la brouille, brouillerie, bisbille, noise, castille *f.*, litige, grabuge *m.*; 3. (*за низацо*), la disputaillerie; 4. въ голѣма —, à coupleaux tirés *m.*; 5. докарвамъ въ — дѣло, *vr.* incidenter; 6. имамъ — (*съ нѣкого*), *vr.* avoir malle à partir avec; 7. пуста —, *fat.* querelle d'Allemand; 8. безъ —, incontestable, *adj.*; 9. съ —, contestablement, *adv.*; 10. -ни, *pl.* les débats *m.*; | подложенъ на —, débattable, *adj.*

Прѣписвамъ, *va.* récrire, copier, transcrire; | (*изново*), recopier; | (*на чисто*), mettre au net; | *Jur.* grossoyer. [tion *f.*

Прѣписване, *sm.* la transcription expédi-

Прѣписовачъ, *sm.* un transcripteur, copiste *m.*; | *fat.* un fesse-cabier, gratte-papier *m.*

Прѣписъ, *sm.* l'apographe *m.*, copie *f.*; | *Jur.* la grosse.

Прѣпичамъ, *va.* roussir; | (*месо*), 'havr.

Прѣплувамъ, *vr.* traverser.

Прѣплывамъ (*дѣтка* на беззаконето), *va. fg.* combler la mesure.

Прѣплень, *adj.* comble.

Прѣповивамъ (*дѣтене*), *va.* remuer.

Прѣподавамъ, *va.* enseigner, professer, expliquer.

Прѣподаване, *sm.* l'enseignement *m.*, leçon *f.*

Прѣподобенъ (*тутла*), *adj.* vénérable, vénér.

Прѣподобие (*тутла*), *sm.* la révérence.

Прѣполвене (*25-й день слѣдъ Великденъ*), *sm.* la mésopentecôte.

Прѣпорецъ, *sm.* le drapeau, étendard *m.*, bannière *f.*; 1. *Mar.* le pavillon; 2. *Milit.* l'enseigne *f.*; 3. благороденъ съ —, un banneret; 4. издвигамъ народенъ — при хвърляне топове, *va.* assurer son pavillon; 5. слушаемъ —, *va.* baisser pavillon; 6. наичевамъ съ -порцы ладя, *va. Mar.* rayoiser.

Прѣпорцосецъ, *sm.* un porte-drapeau ou -enseigne, guidon, enseigne *m.*; | (*на конь*), un porte-étendard.

— прилченъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣпорче, *sm.* la banderole; | *Milit.* le fanion; | редъ съ -чета, *Milit.* front de bandière, *m.* [reau, *f.*

Прѣпорчны нвци, *sf. pl.* cravate de dra-

Прѣправа (*въ писмо*), *sf.* la surcharge.

Прѣправачъ, *ка, s.* rassommodeur, rhabilleur, euse; régénérateur, réorganisateur, trice; un réparateur; | (*на документи*), *sc.* faussaire; | (*на нѣщо писано*), un interpolateur.

Прѣправена кунопись, *sf.* le repeint.

Прѣправены книги (*за игра*), *sf. pl.* cartes apprêtées *f.* [adj. réparable.

Прѣправливъ (*който може са прѣправи*),

Прѣправна придобывка (*въ монета*), *sf.* Num. la tolérance.

Прѣправямъ, *va.* altérer, remanier, recorriger, rechercher, élaborer, défaire, retoucher, recrépér; 1. revoir, rafraîchir, pratiquer, relever, rebâti, réparer, rassommoder, refaire, ravander, rajuster; 2. *fg.* rhabiller, refondre; 3. *Archit.* racherer; 4. *Mar.* radoubler; 5. *fat.* rapetasser; 6. (*подновявамъ задѣвване*), *Mar.* regréer; 7. (*изново*), réédifier; 8. (*монета*), réformer; 9. (*разваляне*), refaire; 10. (*на ново шѣпка*), retaper; 11. (*надписвамъ нѣщо въ текстъ*), interpoler; 12. (*основането на сграда*), rechauser; 13. (*сграда*), reconstruire; 14. (*си дрѣга*), *vr.* se rajuster.

Прѣправяне, *sm.* la réparation, reconstruction, réfection *f.*, convertissement, rhabillage, ravalement, rajustement *m.*, reprise *f.*, remaniement et -niment *m.*, réforme *f.*, élaboration *f.*; 1. *Mar.* le radoub; 2. (*на каменикъ*), la recherche; 3. (*въ кунопись*), la retouche; 4. (*на ладя*), oeuvre de marée, *f.*; 5. (*на монета*), la réformation; 6. (*въ текстъ*), l'interpolation *f.*; 7. (*на веты шѣпки*), l'affûtage *m.*; 8. (*на що и да е*), le rassommodage.

Прѣпродаване, *sm.* la revente, le revendage.

Прѣпродавачъ, *ка, s.* revendeur, euse.

Прѣпрокна, *sf.* Chim. le tritoxude.

Прѣпрѣгамъ, *va.* réatteler.

- Прѣпрѣчена верига (на ханска врата), *sf.* l'algaon *m.*
- Прѣпускарница, *sf.* l'arène *f.*, lice *f.*, camp *m.*; 1. *fig.* la carrière; 2. (у Гръци), le stade.
- Прѣпускамъ, *vn.* galoper, lancer.
- Прѣпускане *n* и -каннда, *f.* la galopade, le partir; || на —, *adv.* à toute bride, à bride abattue.
- Прѣпѣвамъ, *vn.* chanter, entonner; || (за прислѣвъ вадя пѣсня нѣкому), chansonner.
- Прѣпукнать (на две), *adj.* Bot. bifide.
- Прѣпѣивамъ, *va.* choquer, donner le croc-en-jambe; || -са, *vr.* se choquer, broncher, butter.
- Прѣпѣиване, *sn.* la bronchade et bronchement *m.*, croc-en-jambe *m.*
- Прѣпѣнка, *sf.* la barrière, obstacle *m.*
- Прѣработевамъ, *va.* remanier, retoucher; || *fig.* refondre; || (изново), *fam.* retravailler.
- Прѣработване, *sn.* le remaniement et -niment; || *fig.* la refonte.
- Прѣраждамъ, *va.* régénérer; || -са, *vr.* se régénérer, s'abâtardir.
- Прѣраждане, *sn.* la régénération.
- Прѣреждамъ, *va.* remanier; || *Typ.* réimposer.
- Прѣреждане, *sn.* *Typ.* la réimposition; || (набраны буквы), le remaniement et -niment.
- Прѣрѣзvamъ, *va.* trancher.
- Прѣрѣзване, *sn.* *Milit.* la coupure; || *Chir.* l'abscission *f.* [plautoir].
- Прѣсадителенъ тырнакопъ, *sm.* le dé-
- Прѣсаждамъ, *va.* transplanter, replanter, déplanter, dépoter.
- Прѣсаждане, *sn.* le déplantage et déplantation *f.*, dépotement *m.*; || (растенеа), la transplantation.
- Прѣсачамъ и -сичамъ, *va.* couper, interrompre, intercepter, traverser, passer au fil de l'épée; 1. *fig.* entrecouper; 2. (сървезъ), *Milit.* fermer; 3. (въ игра на книги), surcouper; 4. (пжтъ), croiser; 5. -са, *vr.* s'entrecroiser; 6. прѣсачаса (за млѣко), *v. imp.* il s'engrumele.
- Прѣсачане и -сичане, *sn.* l'interuption, interception, interception *f.*; || (слово), la suspension; || точка —, *Geom.* l'intersection *f.*
- Прѣселене, *sn.* l'émigration, migration, immigration, colonie *f.*; || (на душытѣ), la métépsychose, transmigration des âmes, *f.*
- Прѣселенецъ, ленка, *s.* immigrant, ante; un émigré, colon *m.*; || -ленцы, *pl.* la peuplade.
- Прѣселывамъ (отъ една земля на друга), *va.* émigrer; || *fig.* transplanter; || -са, *vr.* (за човѣцы), se transplanter.
- Прѣсенъ, *adj.* frais, récent, fleuri, doux, saignant, azyme; || (за цвѣтъ-тъ на лицето), reposé.
- Прѣспиналъ, *adj.* rauque.
- Прѣспинать гласъ, *sm.* le graillement.
- Прѣспиность, *sf.* la raucité.
- Прѣспинувамъ (отъ възъ), *vn.* s'égosiler.
- Прѣскжерникъ, *sm.* un 'happe-chaire.
- Прѣслѣдамъ, *va.* serger de près, suivre.
- Прѣсѣвтамъ, *va.* recompter, évaluer, supputer
- Прѣсѣтане, *sn.* la supputation.
- Прѣсна звѣрска кожа, *sf.* la carbatne. — морска рыба, *sf.* la marée; || търговецъ на —, un mareyeur.
- храна, *sf.* les rafraichissements *m.*; || давамъ, — на войска, *va.* rafraichir; || приготвямъ изново —, *va.* ravitailler.
- Прѣсничкъ (за човѣкъ), *adj.* frais émoulu.
- Прѣсносола седлъ, *sf.* le pec ou ha-reng —, *m.*
- Прѣсность и -синна, *sf.* *fig.* la fraîcheur.
- Прѣснякъ, *sm.* l'azyme *m.*; || празникъ на -няцѣтъ, la fête des azymes.
- Прѣсолна зелена пѣпка (отъ настурция), *sf.* sâpre caroupe *f.*
- Прѣсоль, *sm.* la choucroute ou soureroute.
- Прѣсоль, *sf.* la saumure; -ленъ, de saumure; || пуцане въ —, le saumurage; || направенъ съ —, saumuré, *adj.*
- Прѣспа, *sf.* l'avalanche et avalange *f.*; 1. *Jur.* le lais; 2. (земля), l'atterrissement *m.*; 3. (халь и стоене ладя на нея), *Mar.* l'échouage *m.*; 4. сѣдане ладя на —, l'échouement *m.*; 5. сѣдамъ на —, *vn.* échouer; 6. (край ледникъ), la moraine; 7. (пѣсакъ), le banc; || *Mar.* la barre; || (у вода), *Mar.* le sommail.
- Прѣспивамъ, *va.* endormir, dodeliner.
- Прѣспоренъ, *adj.* surabondant, exubérant.
- Прѣспорна плодовитость, *sf.* *fig.* l'exubérance *f.* — страна, *sf.* *fig.* l'eldorado *m.*
- Прѣставамъ и -танвамъ, *vn.* cesser, discontinuer, finir et en —, tomber; 1. *fig.* tarir; 2. (да мисля за), *fig.* mettre aux oubliettes; *f.*; 3. (да обичамъ), se désin-fatuer.
- Прѣставане и -танване, *sn.* la cessation; || (на зедно живѣние), *Jur.* séparation de corps *f.*
- Прѣставямса, *vr.* décéder, trépasser.
- Прѣстарѣлость, *sf.* la décrépitude.
- Прѣстаръ и -рѣлъ, *adj.* décrépit.
- Прѣстийка, *sf.* le tablier; || *fam.* le devancier.
- Прѣстоленъ образъ, *sm.* le retable.
- Прѣстоля кърпа (въ олтарь), *sf.* nappe d'autel, *f.* — покрывка, *sf.* parement d'autel, *m.*
- Прѣстолю украсене, *sn.* le retable.
- Прѣстолюначалникъ, *sm.* chef de bureau, *m.*
- Прѣстолоцъ (за паницы и шимста), *sn.* la servante.
- Прѣстоль, *sm.* le siège, autel *m.*, couronne,

- table *f*; 1. (*епископски*), la chaire; 2. (*за писане и скривалище*), *voyez* Бюро; 3. (*съ прѣграды*), le cabinet; 4. (*табла t.*), la table; 5. (*царски*), le trône; || въскачане на —, l'arèvement *m*; || сваляне отъ —, *va.* détrôner; 6. (*въ черкوةа*), la sainte table; 7. пълень — (*софра*) съ гости, une tablée.
- Прѣсто́лы** (*чинъ ангелски*), *sm. pl.* les trônes *m.*
- Прѣсторвамса и -струвамса**, *vr.* simuler; || прѣстори ми са, *v. imp.* il est revenu à moi (*voyez* Втылѣма.)
- Прѣсторване и -рене**, *sn.* l'hallucination *f*; || страдалецъ отъ —, halluciné, *adj*; || (*маласжъ t.*), *sn.* l'esprit *m.*, charme *m.*
- Прѣсторень**, *adj.* simulé, maniéré; || *fig.* de commande.
- Прѣсторень видъ**, *sm. Jur.* la simulation.
- Прѣсторникъ**, *ница*, *s.* simulateur, trice; un illuminé. [idéal.]
- Прѣсторителень**, *adj.* illusoire, chimerique.
- Прѣсторка**, *sf.* l'illusion *f*, imagination, vision, chimère *f*, simulacre, revenant *m*, idée *f*; 1. *fig.* le fantôme, songe, mensonge *m*; 2. (*маласжъ t.*), le spectre; 3. развалѣе —, le désenchantement; 4. развалѣямъ —, *va.* désenchanter. [lipse.]
- Прѣсторно прѣминуване**, *sm. Rhét.* la para-
- Прѣсторство**, *sn. Jur.* la simulation.
- Прѣсторчливъ**, *adj.* fantasmatique.
- Прѣструване**, *sn.* la manière; || безъ —, *fig.* en désespoir, dans son désespoir.
- Прѣстѣвамъ**, *va.* désobéir à la loi, violer, fausser, enfreindre, contrevenir à, excéder, transgresser, franchir; || (*сторно*), récidiver.
- Прѣстѣване**, *sn.* la violation, violement, attentat, crime, délit *m*, transgression, infraction *f*; 1. *fig.* le sacrilège; 2. *Jur.* le cas; 3. (*голѣма грѣшка*), le forfait; 4. (*законъ*), la contravention; 5. доказателство на —, *Jur.* corps de délit, *m*; 6. набѣдяване за —, *Jur.* l'incrimination *f*; 7. набѣдявамъ за — нѣкого или примамъ за — нѣщо, *va.* incriminer; 8. чиня, правя —, *va. Jur.* perpétrer; 9. направяне —неа, perpétration d'un crime, *f.*
- Прѣстѣпень**, *adj.* criminel.
- Прѣстѣпителень** (*сторно*), *adj. Jur.* récidif.
- Прѣстѣжка**, *sf.* l'échappée *f.*
- Прѣстѣпливъ**, *adj.* violable.
- Прѣстѣпникъ**, *ница*, *s.* criminel, alle; violateur, malfaiteur, trice; contrevenant, ante; parricide, *sc*; 1. *Jur.* un délinquant; 2. (*на законъ*), un infraacteur, transgresseur *m*; 3. оказвамъ на — описането му, *va.* exécuter en effigie ou effigier; 4. (*отсѣденъ на смъртъ*), un patient; 5. раскъсване — на четыре, l'écartèlement *m*; 6. раскъсвамъ — съ четыре коня, *va.* écarteler.
- Прѣсукана копрѣна**, *sf.* l'organsin; || приготвене на —, l'organsinage *m.*
- Прѣсуканъ**, *adj.* retors, tors *et -rt.*
- Прѣсукамъ**, *va.* tordre, retordre, organsiner.
- Прѣсукване**, *sn.* la torsion; || (*копрѣна*), le tordage, retordage *et* -tordement *m.*
- Прѣсуковачъ**, *ка* (*на концы*), *s.* retordeur, euse; || (*на копрѣна*), tordeur, euse.
- Прѣсушавамъ**, *vn. fig.* tarir; || (*чѣша вино*), vider.
- Прѣспивамъ**, *va fig.* saupoudrer.
- Прѣсыпване**, *sn.* le soutirage.
- Прѣсытень**, *adj.* soulé de.
- Прѣсыщамъ**, *va.* rassasier, régouler; || *fig.* saturer; || —ca, *vr.* se rassasier.
- Прѣсыщане**, *sn.* le rassasiement.
- Прѣсѣвамъ**, *va.* tamiser, cribler, passer par le tamis, vanner, sasser, ressaser, passer.
- Прѣсѣване**, *sn.* le tamisage, le sassement; || (*Chim.* la cribration; || (*жито*), le vannage.
- Прѣсѣвачъ**, *ка*, *s.* cribleur, vanner, euse; un tamiseur. [suspensifs *m.*
- Прѣсѣкателны точки**, *sf. Gram.* points
- Прѣсѣкителень** (*за изворъ*), *adj.* intermittent.
- Прѣсѣкнுவамъ**, *va. vn.* tarir *et* se —; || прѣсѣкнѣва, *v. imp.* il se dessèche; || което може прѣсѣне или прѣсѣхне, tarissable, *adj.*
- Прѣсѣкнѣване**, *sn.* le tarissement.
- Прѣсѣчене**, *sn. Géom. Opt.* la décuSSION.
- Прѣсѣчень**, *adj.* coupé, grumeleux.
- Прѣсѣчникъ**, *sm.* interrupteur *m*; || —чителиень, *adj.*
- Прѣсѣдливъ**, *adj. Jur.* préjudiciel.
- Прѣсѣдникъ**, *sm.* un censeur.
- Прѣсѣществивамъ**, *vn. Théol.* transsubstantier. [stantiation, impanation *f.*
- Прѣсѣществиване**, *sn. Théol.* la transsub-
- Прѣсѣхнѣва**, *v. imp.* il se dessèche.
- Прѣсѣхнѣване**, *sn.* le tarissement; || (*на хранителна маза у коса*), *Méd.* la xérasie.
- Прѣтачамъ или Прѣхвърлямъ** (*вино изъ една бѣлка въ друга*), *va.* soutirer, tirer au clair.
- Прѣтчяне** (*numie*), *sn.* le soutirage.
- Прѣтеглевамъ**, *va.* peser; 1. *fig.* mesurer; 2. (*накъ*), repeser; 3. (*съ рѣка*), soupeser.
- Прѣтеглеване и -глене**, *sn.* le pesage, la pesée; || *fig.* le contrepoids.
- Прѣтелямъ**, *va.* refouler.
- Прѣтѣкувувамъ** (*на дошо*), *va.* gloser sur; || —ca, *vr.* s'interpréter.
- Прѣтоварень**, *adj. Mar.* à charge morte *f.*
- Прѣтоварямъ**, *va.* recharger; || (*правя акттарна*), *Mar.* transborder.
- Прѣтоваряне**, *sn.* le rechargement; || (*актарна t.*), *Mar.* le transbordement *et* -bordation *f.*

Прѣтопявамъ, *va.* refondre.
 Прѣтопяване, *sn.* la refonte.
 Прѣтпявамъ, *va.* débiter; || (камыкъ), mouer.
 Прѣтпяване, *sn.* le débit; || (кости), *Chir.* la résection; || за —, de sciage.
 Прѣтпявачъ (за дърво на джскы), *sm.* scieur de long, *m.*
 Прѣтрошливость, *sf.* la frangibilité.
 Прѣтрошливъ, *adj.* frangible.
 Прѣтърпене, *sn.* le subissement.
 Прѣтърпявамъ, *vn.* supporter, éprouver, subir, souffrir; || *fig.* essayer; || (обида), boire.
 Прѣтърпяемъ (кола), *va.* verser; || прѣтърпя, *v. imp.* elle verse.
 Прѣтѣженъ, *adj.* tuant.
 Прѣтѣжване, *sn.* l'obscurcissement *m.*
 Прѣтѣжувамъ (съ слама), *vo.* rempailler.
 Прѣтуголѣмителенъ закрылникъ (на една партия), *sm.* un ultra. [charger.
 Прѣтуголѣмявамъ, *vn.* grossir, amplifier.
 Прѣтуголѣмяване, *sn.* l'hyperbole *f.*, amplification, charge *f.*
 Прѣтунукъ, *sm.* arrière-petit-fils, *m.*; || -унучета, *pl.* les arrière-petits-enfants, *m.*
 Прѣфиневачъ, *sm.* un raffineur.
 Прѣфинена захаръ, *sf.* la clairee.
 Прѣфинявамъ, *va.* raffiner, affiner, subtiliser, quintessencier; || (захаръ), claircer.
 Прѣфиняване, *sn.* le raffinage, raffinement *m.*; || (захаръ), le clairçage; || фабрика за —, la raffinerie. [mordre la langue.
 Прѣхпвамъ (езыкъ-тъ си), *va.* piquer, se
 Прѣхвалямъ, *va.* exalter; || *fig.* encenser.
 Прѣхванатъ, *adj.* attaché de.
 Прѣхватенъ, *adj.* gangrené.
 Прѣхватителенъ, *adj.* communicatif, virulent, pestifère et pestilent; || *fig.* contagieux.
 Прѣхватителна отрова *f.* или -ленъ гной, *m. Méd.* le virus.
 Прѣхватително испарене (изъ хале), *sn.* la mitte.
 Прѣхватителность, *sf.* la virulence.
 Прѣхватлива или смърсителна матерія, *sf. Méd.* le miasme.
 Прѣхватливъ, *adj.* miasmaticque, contagieux; || който припознава една болестъ за -ва, un contagioniste.
 Прѣхвачамъ, *va.* entacher; 1. *Mar.* souquer; 2. -са, *vr.* s'inoculer; 3. (отъ болестъ), prendre; 4. прѣхваща (за зжлъ духъ), *v. imp.* il obsède.
 Прѣхвачане, *sn.* la contagion; || *fig.* la gangrène, peste *f.*; || (отъ диаволъ), l'obsession *f.*
 Прѣхвърлямъ, *va.* remuer; 1. (съ друга сж-дина вино), dépoter; 2. -са, *vr.* enjamber, passer; 3. *Vén.* sur-aller; 4. (на друга страна), tourner casaque *f.*; 5. (къмъ неприятель-тъ), désertier à l'ennemi.
 Прѣхвърлеване и -ляне, *sn.* le remuage,

désertion *f.*; || (прѣсть), le remuement et remuement; || (прѣзъ ограда), l'escalade *f.*
 Прѣхвърлачъ (на жито въ хамбаръ), *sm.* un remueur.
 Прѣхвъркамъ и -хвъркнுவамъ, *va.* voler, voltiger, voyager.
 Прѣхвъркане и -кнுவане, *sn.* la migration; 1. (на бекасы), *Vén.* la passée; 2. (пилы), le passage; 3. (на умъ-тъ), *fig.* le transport.
 Прѣхвъркателенъ, *adj.* *H. nat.* migratoire; || (за пилы), voyageur, passager.
 — пилецъ, *sm.* oiseau de passage, *m.*
 Прѣхвъркнатъ, *adj.* exalté.
 Прѣхлупямъ (наопаке варка), *va. Mar.* cabaner; || прѣхлупаса, *v. imp. Mar.* elle chavire.
 Прѣхлупване (ладя), *sn.* le chavirement.
 Прѣходителна нота, *sf.* note de passage *f.*
 Прѣходливъ, *adj.* *Gram.* transitif.
 Прѣхождамъ, *vn.* courir. [transmission.
 Прѣхождане, *sn.* *Rhét.* la préterition et préterition.
 Прѣходъ, *sm.* le passage, allée, issue, galerie *f.*; 1. *fig.* la transition; 2. *Anat.* la voie; 3. (каналъ), *Anat.* le méat; 4. (улиця), l'avenue, *f.*; 5. (фарватеръ), *Mar.* la passe; 6. (на една болестъ), *Méd.* la métastase; 7. (край одаръ), ruelle du lit, *f.*; 8. (изъ къща), le corridor; 9. (при правяне ладя), *Mar.* la virure; 10. духа въ тѣсень — (за вѣтъръ-тъ), *v. imp.* s'engouffre.
 Прѣхранвамъ, *va.* entretenir, faire subsister, sustenter; || -са, *vr.* se sustenter.
 Прѣхрана, *sf.* la vie; || срѣдство за —, le gagne-pain.
 Прѣхранване, *sn.* l'entretien *m.*, subsistance, sustentation, vie *f.*; || *fig.* le pain.
 Прѣхубава вещь, *sf. fig.* le bijou.
 Прѣхубавина [който са употрѣблява само за —, *Jur.* voluptuaire, *adj.*
 Прѣхубаво, *adv.* gentiment, à merveille; || *fat.* optimè; || (за приказъ), *sm.* beau ou bel *m.*
 Прѣхубавъ, *adj.* magnifique, enchanté, superbe, merveilleux, céleste, angélique, beau ou bel; || *fig.* d'or *m.*; || *fat.* bellissimo.
 — прѣдмѣтъ (въ малкъ видъ), *sm. fig.* la miniature.
 Прѣцѣждамъ, *va.* filtrer, distiller, épurer, passer, couler; || (нѣщо), passer par l'étamine *f.* [lature *f.*
 Прѣцѣждане, *sn.* la filtration, épuration, co-
 Прѣцѣжтывамъ, *vn.* déflourir; || прѣцѣжтыва, *v. imp.* il se passe.
 Прѣцѣжтыване, *sn.* la défloraison.
 Прѣчесвамъ, *va.* coiffer; || (възна), *va.* recarder; || -са, *vr.* se peigner.
 Прѣчесване, *sn.* la coiffure.
 Прѣчиненъ, *adj.* façonnier.
 Прѣчнпявамса, *vr.* faire des cérémonies, des façons, tergiverser; || *fat.* façonner.
 Прѣчнпяване, *sn.* la tergiversation, panta-

- lonnade *f.*; 1. *fig.* la pirovette; 2. (*за жены*), la pruderie; 3. безъ —, sans cérémonie, point de cérémonie, trêve de compliments, sans façon; || *pop.* tout de go; 4. -ванеа, *pl.* les façons *f.*; 5. *fam.* les formalités, les histoires *f.*; 6. безъ —, *adv.* uniment.
- Прѣчистевамъ**, *va.* purger, clarifier, raffiner; || *Méталл.* liquater. [за —, l'affinerie *f.*
- Пречистеване**, *sm.* le raffinage; || фабрика
- Прѣчистенъ**, *adj.* raffiné.
- Прѣчистены кжсове** (*лѣдь*), *sm. pl.* pièces de liquation, *f.*
- Прѣчитамъ**, *va.* nombrer, énumérer, dénombrer; || (*накъ*), recompter.
- Прѣчитане**, *sm.* l'énumération *f.*, dénombrement *m.*
- Прѣчка**, *sf.* la barre, le barreau; 1. (*на брава*), le garde; 2. (*за стоборъ*), le balustre; 3. (*равило въ часовникъ*), la rosette; 4. дрънамъ — или линія подъ рѣчь или редъ, *va.* souligner; || дръпане —, le soulignement; 5. -къ, *pl.* la balustrade; || *загаденъ съ* —, balustré, *adv.* 6. на —, *gauç*, *adj.*
- Прѣчкамъ и -чжъ**, *va.* gêner, empêcher, contrarier, embarasser, révolter; || *fig.* traverser; || *fam.* contrecarrer.
- Прѣчкане**, *sm.* l'empêchement *m.*
- Прѣчуквамъ**, *va.* reforger.
- Прѣчупвамъ**, *va.* rompre.
- Прѣчупване**, *sm.* la rupture.
- Прѣшляннсть**, *adj. Anat.* vertébral.
- Прѣшлянъ** (*на гръбнакъ-тъ*), *sm. Anat.* la vertèbre.
- Прѣядане** (*въ коремъ-тъ*), *sm.* déchirement d'entrailles, *m.*
- Прѣядосанъ**, *adj.* enrageant.
- Прюнель** (*вълменъ платъ*), *sm.* la prunelle.
- Псаломень**, *adj.* psalmistique.
- Псаломъ**, *sm.* le psaume; -менъ, de psaume; || *пѣя -мы*, *vn.* psalmodier. [miste.]
- Псалмопѣвецъ** (*псаломникъ*), *sm.* un psalmiste, *sm.* la psalmodie.
- Псалтикувамъ** (*пѣя безъ рѣчи*), *vn.* Mus. vocaliser.
- Псалтикуване**, *sm. Mus.* la vocalise.
- Псалтека дльнжость**, *sf.* la chanterie.
- Псалтъ или Пѣвецъ**, *sm.* un chanteur.
- Псалтырь**, *sm.* le psautier; -ренъ, de psautier.
- Псаммитъ**, *sm. Minér.* le psammite.
- Псевдонимъ**, *sm.* auteur pseudonyme, *m.*
- Психически** (*душевень*), *adj.* psychique.
- Психологически**, *adj.* psychologique.
- Психология** (*наука за душата*), *sf.* la psychologie.
- Психологъ**, *sm.* un psychologue ou -logue.
- Психрометръ** (*видъ игрометръ*), *sm.* le psychromètre.
- Псофия**, *sf.* oiseau l'agami *m.*
- Псувамъ**, *va.* diffamer, invectiver, fronder, gourmander, 'houspiller.
- Псуване**, *sm.* la diffamation; || -ванеа, *pl.* les infamies *f.*; || *fam.* les pouilles *f.*
- Псувателенъ**, *adj.* difamant, injurieux; -лно, -eusement.
- Псувателно слово**, *sm.* la diatribe.
- Псувачъ**, *sm.* un diffamateur.
- Псувня**, *sf.* la venieie.
- Публика**, *sf.* le public.
- Публикация**, *sf.* la publication.
- Публиченъ**, *adj.* public; -чно, en public. — реестръ (*у в. в.*), *sm.* les diptyques *m.*
- Публичностъ**, *sf.* la publicité.
- Пу-де-суа** (*коприненъ платъ*), *sm.* le pou-de-soie.
- Пудингъ** (*шупла*), *sm.* le pouding; || (*камыкъ*), *Minér.* le poudingue.
- Пудра** (*оризеоз прахъ*), *sf.* poudre à poudrer *f.*
- Пудря** (*напудревамъ*), *va.* poudrer.
- Пукаль**, *sm.* le bocal; 1. *fig.* la cruche, récure *f.*; 2. *Mar.* la mer; 3. (*за вино у Римляны*), le cyathe; 4. —, *plante*, le ponceau ou eoquelicot, adonis *m.*
- Пукальстъ**, *adj.* Bot. urcéolé.
- Пукамъ**, *va.* crever; 1. пукаса, *v. imp.* il se lézarde; 2. (*за глава*), *fig.* elle fend; 3. пукаса (*вълмата*), ils déferlent.
- Пукнатъ**, *adj.* fêlé; || (*у про-*), lézardé.
- Пукнежъ-мижешъ**, *sm.* la clingne-musette ou cache-cache *m.*
- Пукнувамъ**, *va.* éclater, fendre, faire sauter, fêler; 1. -са, *vr.* crever, gercer et se —; 2. пукнуваса, *v. imp.* il se fend, il se fonde; 3. (*за сждина*), il se fêlé; 4. (*забъ-образно, у стжкло*), il s'étoile.
- Пукнуване**, *sm.* l'explosion *f.*; || (*зора*), l'aube du jour, *f.*; || неподложенъ на —, *Phys.* inexplosible, *adj.*
- Пукнователенъ**, *adj.* expositif.
- Пукнотина**, *sf.* la fente, fissure, fêlure, gerçure et gerce *f.*; || (*отъ студъ на дърво*), la gélivure; || съ —, fêlé, *adj.*
- Пукъ**, *sm.* la contrariété; || *правя на* —, *va.* contrarier; || на — нѣкому, *prép.* en dépit de.
- Пуле**, *sm. quadr.* le mulet, ânon, baudet, boriguet *m.*; || (*за животны*), animal métis et métif, *m.*
- Пулсенъ** (*жилень*), *adj.* Méd. sphygmique.
- Пулсочетъ** (*орждѣ*), *sm.* le pulsiloge et pulsimètre.
- Пулсъ** (*жила, намжъзъ т.*), *sm.* le pouls; -сенъ, du pouls; 1. тунтене на -тъ, la pulsation; 2. твърдъ слабъ и бръвъ —, Méd. pouls muure *m.*; 3. не еднакъвъ —, *adj.* intercadent; 4. не еднакво бѣане на -тъ, Méd. intercadence du pouls, *f.*
- Пулякъ** (*за растенеа*), *adj.* métis et métif; || (*изжътнато растене*), Bot. le mulet.
- Пуляса**, *vr.* se voir.

Пумпалодълане (*скульптура*), *sm.* le statuaire et art —, *sm.* [tuair.

Пумпалодълецъ (*скульпторъ*), *sm.* un statuaire, *sm.* la statuette, le godenot.

Пумпалъ, *sm.* la statue, idole *f.*, simulacre, champignon, faquin, allobroge *m.*, tête à perrique *f.*; malotru, ue, *s.*; 1. *fig.* un manequin, automate *m.*; 2. *fam.* un balourd, bamboche *f.*, magot *m.*, souche *f.*; 3. *pop.* un viédase; 4. (*въ манежъ*), le quintan ou faquin.

Пунгия, *sf.* le briquet, le fusil.

Пунические войны, *sf. pl.* guerres puniques *f.*

Пунктиръ, *sm.* *Techn.* le pointillé.

Пунктирувамъ, *va.* pointiller, pointer.

Пунктирувана нота, *sf.* *Mus.* note pointée *f.*

Пунктируване, *sm.* le pointillage.

Пунктъ, *sm.* le point; || **органи** —, *Mus.* point d'orgue; || **триѣсетъ -кта у всякого**, un trentain.

Пунсонъ (*за матрица*), *sm.* *Typ.* le poinçon.

Пурисмъ (*чистоезычїе*), *sm.* le purisme.

Пуристъ (*чистоезычникъ*), *sm.* un puriste.

Пуританско учене, *sm.* le puritanisme.

Пуританинъ, *анка*, *s.* puritain, aine; || **-тански**, *adj.*

Пурпуровиденъ, *adj.* purpurin.

Пурпуренъ (*цвръенъ*), *adj.* pourpré; || **(цвѣтъ)**, le pourpre.

Пурпуръ (*цвръило*), *sm.* la pourpre.

Пусола, *sf.* la longue-vue, lunette d'approche *f.*

Пусола, *sf.* la lunette, la lorgnette.

Пуста глава, *sf. fam.* un freluquet.

— **лжскавина**, *sf. fig.* l'oripeau *m.*

— **мысль**, *sf.* le fantôme; || *fig.* la chimère.

— **надъжба**, *sf. fig.* le mécompte, viande creuse *f.*, un écoule s'il pleut; || *fam.* le tire-laisse; || **храняса съ** —, *vr. fig. fam.* marcher à vide.

— **отговорка**, *sf. fam.* la calembredaine.

— **притурка**, *sf. fig.* le remplissage.

— **работа**, *sf.* la faribole; || *pop.* le lanti-ponnage.

Пусталичкь, *adj. dim.* maigrelet et maigret.

Пусталость, *sf.* la maigreur, amaigrissement *m.*, châtivété *f.*

Пусталъ, *adj.* chetif, étique.

Пустелга, *sf. oiseau*, la crécerelle et cresserelle.

Пустія (*необработено мѣсто*), *sf.* la va-

Пустната стока, *sf.* l'exportation *f.*

Пустнатъ, *adj.* réformé, exempt, de.

— **солдатинъ**, *sm. Milit.* un permissionnaire.

Пустнуване (*събрание*), *sm.* la levée.

Пусто (*непотрѣбно мѣсто*), *sm.* le frivole.

|| **прѣминувамъ си вѣмето на** —, *vr.* chômer.

— **вѣренъ**, *adj.* fanatique, superstitieux,

bigot.

Пустовѣрецъ, *sm.* un fanatique; || **-рка**, *s.* superstitieux, euse.

— **вѣрие**, *sm.* la superstition.

— **вѣрство**, *sm.* le fanatisme; || **възбуждамъ** —, *va.* fanatiser; || **който възбужда** —, un fanatiseur.

— **мѣсто**, *sm.* le vide.

— **поле**, *sm.* la garigue. [biage.

— **рѣчие**, *sm.* le racontage; || *fam.* le ver-

— **святенъ**, *adj. s.* cagot, ote.

— **святство**, *sm.* la cagoterie.

— **славенъ**, *adj.* vaniteux, présomptueux, fastueux, vain.

— **видъ**, *sm.* air vainqueur *m.*

— **човѣкъ**, *sm.* un vaniteux.

— **славїе**, *sm.* la vanité, fatuité *f.*; || *fig.* le vent; || *dim.* la gloriole.

— **славяса**, *vr.* se flatter, se faire valoir.

— **словїе**, *sm.* les ambages *f. pl.*; || *fam.* le cailletage.

— **украसेне**, *sm. fam.* la fanfreluche.

— **цвѣтъ**, *sm.* fausse fleur *f.*

— **мель**, *sm.* diseur de riens *m.*, parleur, caqueteur, prôneur, lanternier *m.*; reveur, verbiageur, euse.

— **меля**, *vr.* lauterner.

Пустотя и -ція, *sf.* la vanité, frivolité, sollicitude, vacuité, baliverne *f.*, vide *m.*, les espaces imaginaires *m.*, les pompes *f.*; || *fig.* le vide, inanté, fumée *f.*

Пусть, *adj.* désert, inhabité, stérile, impraticable, vide, futile, mondain, vain, frivole, retrait, puéril; 1. *fig.* vide de sens, cornu; 2. (*за земл.*), vague; 3. (*за мѣста*), sauvage.

— **брой** (*въ шрифтъ*), *sm.* la nulle.

— **отговоръ**, *sm. fam.* l'alibiforain *m.*

— **страхъ**, *sm. fig.* fausse alarme *f.*

Пусты обриванеа, *sm. pl.* la parole; || *fig.* eau bénite de cour, *f.*

— **оправянеа**, *sm. pl.* le subterfuge.

— **хвалбы**, *sf. pl.* la bravade.

— **хоканеа**, *sm. pl.* la déclamation.

Пустынашки и -нически, *adj.* érémetique.

Пустыненъ, *adj.* désert.

Пустыникъ и Пуцинакъ, *sm.* un ermite ou hermite, solitaire, ascète *m.*

Пустынически, *adj.* ascétique.

— **животъ**, *sm.* l'ascétisme *m.*

Пустынска кукумѣвка, *sf. oiseau*, l'effraie ou fresaie *f.*

Пустыня, *sf.* le désert, la solitude; || *fig.* la théaïde.

Пуфъ (*хвалбыо извѣстїе*), *sm.* puff et pouff *m.*

Пухкамъ, *va.* bourrer, taper; || (*за от-мж-стене*), *vn.* respirer; || **пуха**, **пухтя или хвучи** (*за конь*), il s'ébroue, il ronfle.

Пухкане, *sm.* l'atteinte *f.*, ébrouement *m.*

|| *Méd.* la sterteur.

- Пухнувамъ**, *va.* allonger un coup, porter; || (*пѣкого*), desserrer; || (*силно*), assener.
- Пухнуване** (*и пухъ, т*), *zn.* *fat.* le chorion.
- Пухъ!** *interj.* pouf; 1. *zn.* le coup; 2. *fat.* la tare; 3. (*ѣко ударяе*), *por.* la torg-niole; 4. (*ударяе съ рѣка по глава*), *por.* la taloche. [proussolane.]
- Пуццоланска прѣсть**, *zf.* la pouzzolane et Пушакъ, *zn.* la fumée.
- Пушене**, *zn.* la suffumigation.
- Пушлиница**, *zf.* la saurissier, le boucan.
- Пушка**, *zf.* l'escopette *f.*; || мѣря съ —, *va.*; coucher en joue; || съ — до кожа, *adv.* à brûle-pourpoint.
- Пушкалка**, *zf.* la canonnière.
- Пушкама**, *va.* tirer, décharger, faire feu; 1. *Milit.* battre; 2. (*билъ съ топове градъ*), canonner; || *билъ* съ топове, *vr.* se canonner; 3. (*изъ отзадъ ладя*), *Mar.* seringuer; 4. (*пѣкого отъ скрито мѣсто*), caparder; 5. (*силно*), *Milit.* chauffer; 6. (*споредъ дължината на ладя*), *Mar.* enfler; 7. (*цесто и лошава*), tirailler; 8. пушкамеса, *vr.* se fusiller.
- Пушкане**, *zn.* le tir, la traillerie, feu, coup de feu *m.* arquebusade *f.*; 1. (*съ пушка*), la mousqueterie; 2. (*споредъ дължината на ладя*), *Mar.* l'enfilade *f.*; 3. (*салвъ*), *Milit.* la décharge; 4. -канеа, *pl.* la fusillade; 5. много — отведнашъ (*залвъ*), la salve.
- Пушкачъ**, *zn.* un tireur.
- Пушковъ**, *zn.* le cocoz (*воузъ Кожухарець*).
- Пушконосецъ**, *zn.* un écuyer.
- Пушж**, *va.* fumer.
- Пуцямъ**, *va.* laisser aller ou -passer, permettre, admettre, livrer, concéder, congédier, accréditer, élargir, 'haler, recevoir, introduire, souffrir, réformer; 1. *fig.* relâcher; 2. *Mar.* affaler; 3. (*вода*), débonder; 4. (*вода-та си*), pisser; 5. (*да вървятъ*), émettre; 6. (*долу*), rabattre; 7. (*надолу*), ravalier; 8. (*кобыла*), couvrir; 9. (*кола*), déceler; 10. (*на мърлене животни*), accoupler; 11. (*накъ*), réadmettre; 12. (*прѣзъ прѣдѣлы стока*), exporter; 13. (*на слабода запрѣный*), relâcher; 14. пуцать кореніе, *v. imp.* ils prennent; || (*илжж*), ils boutonnent; 15. -са, *vr.* se déborder; 16. (*на пѣцо*), sauter.
- Пуцане**, *zn.* l'introduction *f.*, retraite, expor-tation, relaxation *f.*, congé *m.*, manumission *f.*; 1. *Tur.* la livraison; 2. (*на вода ладя*), *Mar.* mise à l'eau, *f.*; 3. (*отъ затворъ*), mise en liberté; 4. (*въ дѣйстви*), mise en train; 5. (*на въреежъ*), l'émission *f.*; 6. (*драма*), la catastrophe; 7. (*животни за мърлене*), l'accouplement *m.*; 8. (*на кобыла и врѣме на -то*), la monte; 9. мѣсто — кучета на звѣрь, *Vén.* le laisser-courre; 10. (*театръ, у Римляны*), le vomitoire.
- Пуякъ** (*мисирякъ т.*), *zn.* le dindon et dinde ou coq d'Inde; || пуйка, *zf.* la dinde ou poule d'Inde; || пазачъ, ка (*на -яцы*), *s.* dindonnier, ère.
- Пуяке** (*мисире*), *zn.* le dindonneau.
- Пѣалцграфска къща**, *zf.* maison palatine *f.* — графство, *zn.* le palatinat.
- графъ, *zn.* compte palatin *m.*; || -графиня, *zf.* une palatine. [et pfennig.]
- Пѣеникъ** (*дрѣвна пѣмска пара*), *zn.* le fenin
- Пчела**, *zf.* l'abeille *f.*, mouche à miel, *f.*; новъ роякъ -лы, jet d'abeilles, *m.*
- Пчеленъ**, *adj.* d'abeille *f.* — соколя, *zn.* oiseau, la bondrée.
- Пчелиникъ** (*мѣсто за пчели*), *zn.* le rucher.
- Пчеловѣдецъ**, *zn.* un apiculteur.
- вѣдство, *zn.* l'apiculture *f.*, éducation des abeilles, *f.* — ѣденъ, *adj.* *H. nat.* apiore.
- ѣдець, *zn.* insecte, le clairon, guêpier *m.*
- Пченица**, *zf.* plante, le froment; -иченъ, de froment; || рѣжъ и — смѣсно, le metell et blé —, *zn.*
- Пченицоприличенъ**, *adj.* *Bot.* fromentacé.
- Пчениченъ**, *adj.* fromental.
- Пыта** (*самунъ салвъ*), *zf.* la miche; || (*съ сырене*), la crêpe, talmouse *f.*
- Пытамъ**, *va.* interroger, questionner, inter-peller; 1. (*за*), demander; 2. (*накъ*) redem-ander; 3. -си са, *vr.* s'interroger.
- Пытане**, *zn.* la question, demande *f.*; || *Jur.* l'interpellation *f.*; || споредъ -то и отго-воръ-тъ, telle demande, telle réponse *f.*
- Пытанъ**, *part. Jur.* enquis (*отъ s'enquérir*).
- Пытателенъ**, *adj. Gram.* interrogatif.
- знакъ, *zn.* point d'interrogation ou inter-rogant (?). [truce.]
- Пытачъ**, ка, *s.* questionneur, euse; interroga-
- Пытически игры**, *zf. pl.* jeux pythiques ou pythies *m.*
- Пытия** (*Аполлонова жрекия*), *zf.* la pythie.
- Пытливъ**, *adj. fat.* enquérant.
- Пытия**, *zf.* l'interrogation *f.* [franc.]
- Пытоменъ**, *adj.* domestique, privé; || *Bot.* — заякъ, *zn.* lapin de clapier, *m.*
- Пытомна сѣтка**, *zf.* le barboteur.
- Пытомно състояние** (*на животни*), *zn.* la domesticité.
- Пѣвецка школа**, *zf.* la psallete.
- Пѣвецъ**, *zn.* un choriste; || -вцы-тъ (*съ черкова*), *pl.* le lutrin.
- Пѣна**, *zf.* l'écume *f.*, mousse, bave *f.*; 1. морска —, écume de mer, *f.*; 2. пуца —, *v. imp.* l'écume; 3. докарвамъ да пуца —, *va.* faire mousser; 4. съ — (*за вино*), mousseux, *adj.*
- Пѣнливъ**, *adj.* pétillant et pétillant.
- Пѣяста svojина**, *zf.* la spumosité.
- Пѣясть**, *adj.* écumeux, écumant, mousseux, spumeux, blanchissant; || *fig.* fumant de.

ПѢЯСТЬ ПОТЬ (*у конь*), *ст.* l'écuime *f.*
ПѢЯСА, *вр.* écumer, mousser, moutonner, pe-
 tiller et pétiller, baver.
ПѢРВАЗЕ, *ст.* le tasseau.
ПѢРВАЗЪ, *ст.* le cadre (*воузъ Пръгъ*).
ПѢРЕНКЪ, *ст.* la bastonade; || *фам.* de
 l'huile de cotret, *f.*; || *ѣдене* —, décharge
 de coup de baton, *f.*
ПѢРНУВАМЪ (*мѣкого прѣзъ носъ-тъ*), *ва.*
 croquignoler.
ПѢСАКЪ И -СЫКЪ (*и мѣхурень, формень,*
калкпень), *ст.* le sable; 1. l'arène *f.*; 2.
 надовлечень —, sable de ravine; 3. сы-
 тень —, le sablon; 4. баяя отъ горещъ
 —, *Méd.* l'arénation *f.*; 5. (*въ пикочъ*),
Méd. le gravier; 6. (*за писло*), la poudre;
 7. прѣена —, l'ensablement *m.*; || поста-
 вямъ или засѣдамъ на —, *ва. вр.* ensabler
et s' —; 8. смѣсване — и варъ, le mor-
 tier; 9. смѣсень съ —, *Méd.* graveleux,
adj.; 10. пѣдилка съ —, fontaine sablée *f.*;
 11. насыпвамъ съ —, лѣя въ —, *ва.* sabler;
 12. истрѣвамъ съ —, посыпвамъ съ —
 нажежено желѣзо, *ва.* sablonner; 13. тър-
 говецъ на —, un sablonnier ou sablier.
ПѢСАЧЕНЪ НАСЫПЪ (*въ рѣка*), *ст.* Géogr.
 l'allaise *f.* [клянка].
 — часовникъ, *ст.* le sable (*воузъ Стж-*
ПѢСАЧНА ЯМА, *сф.* la sablière, sablonnière *f.*
ПѢСАЧНО НАСЫПАНО (*подъ каменикъ*), *ст.*
 le couchis. [sableur].
ПѢСАЧНЫ ФОРМЫ [кой-то пригответва —, un
ПѢСЕЧЛИВЪ И -СЕЧЛИВЪ, *adj.* graveleux,
 sablonneux, aréneux; || (*за брашно*), sableux
 — плоскъкъ брѣгъ, *ст.* la grève.
 — камыкъ, *ст.* le grès, liais et pierre de
 liais, moellon, tufau et tufeau *m.*
 — малькъ срдѣдорѣкъ, *ст.* le javeau.
ПѢСЕЧЛИВЫ КАМАЦЫ (*и кжсове отъ пѣжъ*),
ст. pl. la gresserie.
ПѢСЕННИКЪ, *ст.* le chansonnier.
ПѢСЕНЬ И -СНИ, *сф.* la chanson, le chant; 1.
Mus. l'air *m.*, ariette *f.*; 2. служительна —,
 chanson bachique ou à boire; 3. гласъ-тъ
 на —, le chant; 4. видъ — и играене, le
 rigodon et rigaudon; 5. (*часть отъ поема*),
 le chant; 6. все истата —, c'est le refrain
 de la ballade; 7. — на пѣния, cantique des
 cantiques, *f.*; 8. това е стара —, c'est la
 chanson du ricochet; 9. вада — пѣкому,
ва. compléter; 10. съчинитель на -сни, un
 coupletler.
ПѢСИНЪ, *сф. pl.* le couplet.
ПѢСНИЧКА, *сф. dim.* la chansonnette, canzo-
 nette *f.*; || *Mus.* l'ariette *f.*
ПѢСНОПИСЕЦЪ, *ст.* un hymniste.
 — поень, *adj.* chantant.
 — поецъ, -пойка, *с.* chansonnier, ère: un
 chanteur; || прѣширия между -пойцы, le
 tenson.

ПѢСНОПОЙКА, *сф.* femme poète *f.*
 — поически, *adj.* poétique.
ПѢТЛКА, *сф.* le bouton, collet *m.*, pommette,
 moise *f.*; 1. (*на врата*), la fiche; 2. (*на*
колело), le cliquet; 3. (*на мандало*),
 porte de l'agrafe, *f.*; 4. (*на пушка*), le
 chien; 5. (*прѣдъ*), la porte; 6. съ — (*за*
сабя), moucheté, *adj.*; 7. турямъ -лѣы, *ва.*
 colleter; || (*на нѣщо*), moiser; 8. турникъ
 на -лѣы, un colleter.
ПѢТЕЛНИКЪ, *ст.* plante, la cochrète et cochrète.
ПѢТЕЛСКИ ГРѢБЕНЪ, *ст.* plante, le rhinanthé-
 ou crête de coq.
 — кракъ, *ст.* plante, la renoncule.
ПѢТЕЛЧЕ (*младъ*), *ст.* le cochet.
ПѢТЕЛЪ, *ст.* oiseau, le coq, le reveille-matin.
ПѢША И -ШАЧНА СТАТУА, *сф.* statue pé-
 destre *f.*
ПѢШАКЪ И ПѢШЪ, *adj.* pedestre, à pied, de-
 son pied léger, homme de pied *m.*, fantassin
m., é. piéton, onne; 1. *fam.* un marcheur;
 2. върви —, *вр.* être à pied; 3. пѣхцы и
 -шацы (*инфантерия*), *pl.* l'infanterie *f.*; ||
сф. les baïonnettes *f.*
ПѢЯНЕ, *ст.* le chant; 1. (*изъ единъ гласъ*),
Mus. le faux-bourdon; 2. (*по ноты*), la sol-
 misation; 3. (*пилцы*), le concert, le ra-
 mage; 4. (*на чуцалига*), le tirelire; 5. до-
 стойно за — или което може да са пѣе,
 chantable, *adj.*; 6. кодно или леко за —,
 chantant, *adj.*
ПѢЯ, *вр.* chanter, entonner; 1. (*нѣ на гласъ*),
Mus. détonner; 2. (*съ полина гласъ*), fre-
 donner; || *fam.* bourdonner; || пѣяне съ —,
 le fredonnement; || поецъ, пойка съ —, *с.*
 fredonneur, euse; 3. (*по ноты безъ текстъ*),
 solfier et solmiser; 4. изново пакъ —, re-
 chanter; 5. (*по тиролска есе на ю*), *Mus.*
 iouler; 6. пѣять (*пилцытѣ*), *v. imp.* ils
 ramagent, ils dégoisent.
ПѢЯТЫ, *сф. pl.* le couplet, le brandebourg.
ПѢДАРЪ (*бекция т.*), *ст.* garde champêtre
m., toucheur, messier *m.*; || (*на гора*), garde-
 bois ou -forestier *m.*
ПѢДЖЪ, *ва.* chasser.
ПѢЙ! *interj.* ouais, fi de; || *fam.* foin de.
ПѢКЕЛАРИЦА, *сф.* la goudronnerie.
ПѢКЕЛЬ (*катрауъ т.*), *ст.* le goudron, le brai;
 1. *Mar.* le soudran; 2. (*отъ борина*), le
 galipot; 3. (*земна пжкора*), le pétrole; 4.
 мажъ съ — (*ортоны*), *ва. Mar.* cou-
 dranner; || мазать съ —, un soudranneur;
 5. намазевамъ съ —, *ва.* goudronner; 6.
 намазване съ —, le goudronnage.
ПѢЯЧЕ, *ст.* le chicot.
ПѢЯЧЪ, *ст.* le bilot; 1. (*отъ дърво*), l'écot *m.*,
 trousse *f.*; 2. (*у кочаръ*), le charpi; 3. (*съ*
кореникътѣ), la souche; 4. кърта —, *ва.*
Agric. essoucher; || къртене -нове, l'essou-
 chement *m.*; 5. прѣброене -нове въ гора,

- le souchetage; || броячь на -нове, un sou-
cheteur.
- Плпешь**, *sm. plante*, le melon; || нива съ-
-шы, la melonnière.
- Плпка**, *sf.* le bourgeon, maille, éleveure *f*; 1.
clou, dépôt, abcès, apostume et apostème
m; 2. *Bot.* la gemme, le cône, strobile *m*;
3. *Méd. Bot.* le tubercu^l 4. (на дръвие),
le bouton; 5. (подъ езъкъ-тъ), *Vétér.* le
chancre; 6. (по жуытѣ), le barbuquet; ||
Méd. le babouin; 7. (въ кжтъ-тъ на окомото),
Méd. l'anchilops *m*; 8. (подъ нокетъ), le
panaris; 9. (око на дърво), *Bot.* l'oeil *m*;
|| отръзвамъ — отъ растене, *va.* oeilletter;
10. (на платъ), le grain; 11. (смърчена),
Bot. le strobile; 12. гнойлива — въ дробъ-та,
Méd. le tubercule; || *Anat.* la tubérosité; 13.
-кы (отъ сукно), *pl.* les épiluchures
f; 14. пуцане -кы по дървето, le
bourgeonnement, la gemmation; 15. пу-
цать -кы (дървисто), *vn.* bourgeonner,
gemmer et se —; 16. прѣобръщане въ -кы,
Méd. la tuberculisation; || приличенъ на —,
tuberculeux, *adj.* [berculé.
- Плпкавъ**, *adj.* bourgeonné, boutoné, tu-
-
Плпникъ, *sm. Anat.* cordon ombilical *m*.
- Плпковиденъ и Плпчастъ**, *adj. Anat.*
papillaire.
— грызъ, *sm. insecte*, eumolpe de la vigne, *m*.
— пуцень, *adj. Bot.* conifère.
— пуцны дръвие, *sn. pl. Bot.* les conifères *m*.
- Плпова връвь**, *sf.* cordon ombilical *m*.
- Плповъ**, *adj.* ombilical.
- Плприца**, *sf.* un factotum
- Плпче** (на свѣлка), *sn. Bot.* le 'hile.
- Плпчица**, *sf. Anat.* la follicule, cryptede, pa-
-pille *f*; 1. (въ оржжейно огниво), la noix;
2. (на тѣлото), la tanne; 3. -цы (по тѣ-
-лото), *pl.* la bube.
- Плпъ**, *sm.* l'ombilic, nombril *m*; 1. болене
— отъ вѣтрозе, colique venteuse *f*; 2. не-
-киване или изсыпване —, *Chir.* l'exom-
-phale ou omphalocèle *f*; 3. прѣръзване —,
Chir. l'omphalotomie *f*; 4. развиване —,
colique d'estomac, *f*; || *Méd.* la gastralgie; 5.
комуто са развива —, *Méd.* coligneux, *adj.*
- Плстра куюписъ**, *sf. fam.* le bariolage.
— сайга, *sf. татм.* le nil-gaut et nygau.
— хартия, *sf.* la dominoterie; || търговецъ
на —, un dominotier.
- Плстрене**, *sm. fig.* le papillotage.
- Плстриларъ** (басмажия т.), *sm.* un indieneur.
- Плстрило** (басма т.), *sn.* l'indienne; -ленъ,
d'indienne; || toile peinte, toile imprimée *f*,
calencar *m*.
- Плстрина**, *sf.* la tavelure, chamarrure, dia-
-prure *f*; || (и *fig.*), la bigarrure, émail *m*;
|| (на пилешкы пера), la mailleure.
- Плстро каднѣ**, *sm.* velours ciselé *m*.
- Плстро украсене**, *sn. fig.* l'énluminure *f*.
- Плстръръ**, *adj.* bigarré, diapré, moucheté, pa-
-paché, tavelé, tiqueté, tigre, tigré; || (на
-капкы, на тръкала), madré; || ставать
-тры (за ерибицы), *v. imp.* ils mailent
et se mailent.
— украинникъ (кенаръ на платъ), *sm.*
l'entre-bande *f*.
- Плстръ**, *va.* bigarrer, diaprer, tacheter, ta-
-veler; || *fam.* billebarer; || -са, *vr.* se
taveler (voyez Шаря).
- Плсья ловъ**, *sf.* la vénerie.
- Плсь** (голъмъ коной), *sm.* le lemier, le
chien; || (голъмъ или малкъ, съзвѣдѣ),
Astr. le Chien.
- Плтека**, *sf.* le détroit, défilé, sentier *m*,
banquette *f*, chemin, faux-fuyant *m*; 1. (въ
гора), la laie; || *Géogr.* le col; || правя —,
va. luyer; 2. (за едекъ), le tirage; 3. (при
полътѣ на прѣстникъ), *Fortif.* le relais;
4. излазъмъ изъ —, *vn.* déboucher; 5. очн-
-стеване градиниы -кы, *Agric.* le repassage.
- Плтекаръ** (въ гора), *sm.* un luyeur.
- Плтенъ**, *adj.* itinéraire.
— столъ, *sm.* l'échaudé *m*.
— трнь, *sm. plante*, le nergrun.
— ямурлукъ (съ широки ржквы), *sm.*
la casaque.
- Плтица**, *sn. pl.* voie publique *f*; || управ-
-лене върху —, la voirie.
- Плтиводачь** (за мареплаване), *sm.* un
-routier; || *fig.* boussole *f*.
— мѣръ (оdomетръ), *sm.* l'odomètre, pédo-
-mètre, compte-pas *m*.
- Плтна бойна болница**, *sf.* l'ambulance *f*.
— ботушарска торба, *sf.* le crépin.
— быларица, *sf.* le droguier.
— игла, *sf.* arbrisseau, l'aterne *m*.
— книга или молитва, *sf.* l'itinéraire *m*.
— кость (у конь), *sf.* le raturon.
— мѣрка (египетска мѣля), *s.* le schène.
— трѣва, *sf. plante*, le cotylédon.
— харта, *sf.* carte routière *f*.
- Плтно мыто** (събирачь на —, un péager.
- Плтны или Женскы партушины**, *sf. pl.*
le nécessaire.
— панталоны, *sm. pl.* la charivari.
— пары, *sf. pl.* le viatique.
- Плтникъ**, *sm.* un voyageur, passager, pas-
-sant, touriste, pèlerin *m*; || *fig.* oiseau de
passage, *m*.
- Плтническа чѣнта**, *sf.* le saint-crépin.
- Плтпаджкъ**, *sm.* oiseau, la caille; || ловъ за
-дѣцы, la bourgé (voyez Прѣвилецъ).
- Плтпаджка**, *v. imp.* elle courcaille.
- Плтпаджчене**, *sm.* le courcaillat.
- Плтуванъ**, *vn.* voyager, marcher; || (пѣшакъ),
-por. battre la semelle.
- Плтуване**, *sn.* le voyage, trajet *m*, péra-
-gration *f*; 1. (околоврствъ земята), tour

du monde, *m*; 2. (*пѣлно съ юначество*), *fig.* l'odyssée *f*; 3. потрѣбнытъ —, l'équipage *m*; || приготвямъ —, *va.* équiper; 4. страсть къмъ —, la pérégrinomanie; 5. описане —неа, relation de voyage, *f*; 6. описане на морско —, le périple; 7. списатель на —, un relateur.

Пѣтъ, *pl.* -тница (*и fig.*), *sm.* le chemin, la route, la voie; 1. la marche, passage, voyage, parcours, trajet, acheminement à *m*, estrade, direction *f*; 2. *fig.* la ligne; 3. *Milit.* la trouée; 4. *Mar.* le sillage; 5. *pop.* la trotte; 6. (*край вода за теглене едежъ*), la balise, chemin de halage; 7. (*между два реда дървѣ*), l'allée *f*; 8. на коларски — коленикъ, voie charretière *f*; 9. (*на планета*), *Astr.* la route; 10. (*подземель*), chemin couvert *m*; 11. (*продължене*), la traite; 12. млѣченъ —, *Astr.* chemin de St. Jaques; 13. изъ —тъ, en chemin; 14. на — е (*за работа*), en chemin de; 15. изъ по край —тъ, chemin faisant; 16. вървя по отстраненъ —, *va. Milit.* obliquer; 17. загубвамъ или сбърквамъ —тъ, *va.* dérouter, dépauser, désorienter, perdre; 18. зимамъ —, *vn.* parcourir; 19. на добъръ — съмъ, *va. fig.* être sur le trottoir; 20. направлямъ —, *va.* faire planche *f*; 21. отбивамъ отъ —тъ, *vn. Mar.* dériver; 22.

показвамъ —тъ, *va.* guider; 23. до половината —, à mi-chemin; 24. правя или пробивамъ —, *va.* frayer; 25. отварамъ си — къмъ, *vn.* se frayer le chemin; 26. прѣскачамъ —, *va.* faire la planche; 27. прѣзъ кой —, *conj.* par où; 28. по правъ —, en droite ligne *f*, en enfilade; 29. на — съмъ, *vn.* être en train *m*.

Пѣтъ (*pl.* -ти), *sm.* la fois, le coup; 1. изъ единъ —, à la fois, tout à la fois, d'emblée, tout d'une tirade *ou* tire; || *fig.* d'un seul jet; 2. единъ —, un beau matin; || (*камо*), une fois que, dès qu'une fois; 3. за единъ —, à la passade; 4. още единъ —, bis; 5. по нѣкој —, parfois; 6. за тоя —, pour le coup, à ce coup; 7. много —ти, mainte fois.

Пѣтене, -хкане и Пѣшкане, *sm.* le soupir, sifflement *m*; 1. (*у конь*), la pousse; || страда отъ — (*за конь*), il pousse; 2. (*въздухъ*), l'aspiration *f*; 3. съ —, pous-sif, *adj.* [siffler.]

Пѣхтж, -хкамъ и Пѣшкамъ, *vn.* soupirer, Пѣчене, *sv.* la minauderie, rengorgement, faste *m*; || *fam.* la simagrée.

Пѣчяса, *vr.* se prélasser, se faire valoir, renfler, pousser; || *fig.* se rengorger; || *fam.* faire jabot *m*. [et raffe, râpe *f*.]

Пѣшка (*отъ грозди*), *sf.* le grappillon, raffe

— P. —

P

P (*еръ*), la dix-septième lettre de l'alphabet bulgare.

Рабать (*спадане отъ цѣна*), *sm.* le rabais.

Рабдологически, *adj.* rabdologique.

Рабдология (*смѣтане съ рабоши*), *sf.* la rabdologie.

Работа, *sf.* l'affaire *f*, ouvrage, travail (*pl.* -vaux), labeur *m*, oeuvre, occupation *f*, fait, faire *m*, facture, création *f*, morceau *m*, façon *f*, les sueurs *f*; 1. *fig.* l'exercice *m*; 2. *fam.* la besogne; 3. каторжна —, travaux forcés *m*; 4. малка —, *Tur.* ouvrage de ville; 5. (*и плата за —*), la main-d'oeuvre; 6. твърдъ износна —, une affaire d'or; 7. той има —, il est occupé; 8. залавямъ за —, *vr.* se mettre à l'oeuvre, mettre la cognée à l'arbre; || (*за чужда*), aller sur les brisées; 9. зная всичката — твърдъ добръ, *vn.* savoir le fonds et le tréfonds; 10. замѣчявамъ въ малки —боты, *vr.* vétiller; 11. имамъ —, *va.* travailler à; 12. каране —, *fig.* le maniement; 13. начинъ ради каране —, *fam.* le tran-tran; 14. намирамъ — нѣкому или ходя по чужда —, *va. vn.* occuper; 15. нѣмане —, la désoccupation, la morte-saison; 16. не-

Работенъ

заловенъ за —, désoccupé, *adj*; 17. кога дойди за —, au fait et au prendre; 18. слѣдъ напустуване всяка —, toute affaire cessante; 19. сдружникъ на —, *Téchn.* un marchandeur; 20. тичамъ по своята —, *vn.* chevaler; 21. не върви —тъ, *fig.* il y a quelque fer qui loche; 22. —та е за, il est question de; 23. —та е готова или свършена, l'affaire est dans le sac; 24. то не е голѣма —, ce n'est pas grand' chose; 25. това пакъ друга —, c'est une autre paire de manches; 26. това е друга —, *fam.* cela change la thèse; || (*съсѣмъ*), c'est une autre histoire; 27. това не е моя —, cela n'est pas de mon ressort; || оправямъ пакъ своитъ —тъ, *va.* faire ressource *f*; 28. това е обичливата му —, c'est son élément; 29. на —, *fig.* sur le metier; 30. при нѣмане —, *adv.* à loisir.

Работене, *sm.* la fabrication, fabrique *f*, fonctionnement *m*; || (*на лемлы нѣща*), industrie linière *f*; || —неа (*въ твърдия*), *pl.* le travail.

Работенъ (*денъ*), *adj.* ouvrier; || *sm.* jour ouvrable.

Работлива пчела (*пчела*), *sf.* *H. nat.* le mulet ou abeille ouvrière *f.*

Работливъ, *adj.* laborieux, agissant, appliqué; || *fat.* piocheur *m.*

— **човѣкъ**, *sm.* grand travailleur *m.*, homme de grand travail, élucubrateur *m.*; || *fat.* eul de plomb, *m.*

Работна книжка, *sf.* *Com.* le carnet.

— **къща**, *sf.* la manufacture.

— **стаи**, *sf.* l'ouvrage *m.*

Работникъ, **ница**, *s.* ouvrier, ère; travailleur, faiseur, euse; un affineur; 1. (*на день*); homme de peine ou de travail, gagnepénier, manouvrier, tâcheron, *m.*; 2. (*на задари*), un porte-auge; 3. (*на клъс*), un arriéreur; 4. надзирачъ върху -ници, un chasse-avant; 5. промѣнявамъ -ници, *va.* relayer.

— **човѣкъ**, *sm.* homme de travail, *m.*

Работница, *sf.* femme de journée, *f.*

Работнически прѣстолъ, *sm.* l'écofrai et froit *m.*

Работно врѣме, *sm.* la campagne.

Работны людие, *sm. pl.* gens de peine, *m.*

Работи, *va.* travailler, ouvrir, fabriquer, faire, agir, besogner; 1. (*бържѣ*), *fig.* brocher; 2. (*дебелашки лошо*), *fig.* maçonner; 3. (*истъжко*), *fig.* lécher; 4. (*безъ лжскавина злато и сръбро*), amahir; 5. (*лошаво, пльѣж*), *por.* saboter; || *fat.* sabrenasser et -naudier; 6. (*лошо*), *fat.* cochonner; 7. (*нощель*), lucubrer et élucubrer; 8. (*съ все сърдце*), avoir le coeur au metier, piocher; 9. работи (*за машина*), *v. imp.* elle fonctionne.

Рабошь, *sm.* l'entaille et -taillure *f.*, la 'hoche.

Равнински, *adj.* rabbinique; || прочитане -ски книги, le rabbinage

Равнинско учене, *sm.* le rabbinisme.

Равнинистъ, *sm.* un rabbiniste et rabbaniste.

Равнинъ и Равви, *sm.* rebbin et rabbi.

Равелинъ, *sm.* Fortif. le ravelin.

Равенство, *sm.* l'égalité *f.*, équilibre *m.*, concouance, parité, *f.*

Равень, *adj.* semblable, égal à, pareil, pair, plat, uni, plain, équipollent; 1. (*къмъ пльцо*), pendant; 2. (*за пкътъ*), roulant; 3. (*съсвѣтъ*), *fig.* parallèle; 4. бывамъ — съ вредността, *vn.* équipoller; 5. ставамъ — нъкому, *vn.* égalier; 6. смѣтамъ за —, *vn.* s'égalier à; 7. както съ —, d'égal à égal.

— **пкътъ** (*сгоденъ за возене*), *sm.* carrossable, *adj.* [таут à тaut.

Равна партія [имама — въ игра, *vn.* être — стръвнина, *sf.* le glacié.

Равнене *sm.* l'ichumation *f.*

Равниликъ, *sm.* un planeur; || (*ради землята*), *Techn.* un régaleur.

Равнило (*сачесо*), *sm.* le niveau, le redressoir; 1. (*съ оловна шикалка*), niveau à

plomb; 2. (*съ въздушно мѣхурче*), niveau à balle d'air; 3. на —, de niveau; 4. наравенамъ съ —, *va.* niveler; 5. измѣрена съ — плоскость, le niveau.

Равнина и -вностъ, *sf.* l'égalité *f.*, parité, plaine *f.*

Равнице, *sm.* le terre-plein, la plaine.

Равно, *adv.* uni, uniment, rondement, parallèlement; 1. изъ —, de puissance à puissance; 2. на —, but à but; 3. на — съ, *fig.* à la 'hauteur de; 4. правя —, *va.* égaliser; 5. -то, *sm.* l'égal *m.*, pareille *f.*, équipollent *m.*

— **вредностъ**, *sf.* l'équipollence *f.*

— **върхень**, *adj.* Bot. fastigié.

— **врѣмненостъ**, *sf.* l'isochronisme *m.*

— **врѣмень**, *adj.* isochrone, avancé.

— **въсенъ**, *adj.* équipondérant.

— **въсѣе**, *sm.* l'équilibre *m.*, équipondérance *f.*; 1. *fig.* la balance, pondération *f.*; 2. поставямъ въ —, *va.* équilibrer; 3. докарвамъ въ —, *va.* balancer; || *fig.* pondérer; 4. докаровичъ въ —, un pondérateur.

— **денствена линия**, *sf.* Géogr. ligne équinoxiale *f.*

— **денственъ**, *adj.* équinoxial.

— **денственникъ**, *sm.* Géogr. l'équateur *m.*

— **денствие**, *sm.* l'équinoxe *m.*

— **душень**, *adj.* indifférent, égal à, apathique; || *fig.* froid pour. [glaçon.

— **човѣкъ**, *sm.* un indifférent; || *fig.* un — душе, *sm.* l'indifférence *f.*, apathie *f.*, stoïcisme *m.*, équanimité *f.*; || *fig.* le froid.

— **душно**, *adv.* indifféremment.

— **значителень**, *adj.* équipollent, équivalent.

— **значителностъ**, *sf.* l'équipollence *f.*

— **кътенъ**, *adj.* Géom. équidistant; || Minér. isogone.

— **мложителень**, *adj.* équivmultiple.

— **мѣрно**, *adv.* également, pareillement.

— **-стѣпане** (*на конь*), *sm.* le passage.

— **мѣрностъ**, *sf.* Géom. la coincidence.

— **околенъ**, *adj.* Géom. isopérimètre.

— **или открито поле**, *sm.* rase campagne *f.*

— **сриченъ**, *adj.* Gram. parisyllabique.

— **странень**, *adj.* équilaterale et -tère.

— **хълбочень**, *adj.* Géom. isosèle et isoscèle.

— **цѣнини**, *adj.* équivalent.

— **цѣнностъ**, *sf.* l'équivalent *m.*

Равна, *va.* aplanir, unir, éгалer, régaler, inhumer, enterrer; 1. *fig.* niveler; 2. Archít. enligner; 3. (*видъ*), araser.

Рагу (*встѣе*), *sm.* le ragoût; 1. (*отъ овчье месо и голія*), haricot de mouton, *m.*; 2. (*отъ печень дивичъ*), le salmi et salmis; 3. видъ —, le sauté.

Радвамъ, *vr.* féliciter, triompher; 1. (*за*), se réjouir de; 2. (*на*), s'applaudir de; 3. -сѣ са, *vn.* se mirer. [radjah.

Раджа (*индѣйски князь*), *sm.* un raja et

- Ради**, *prép.* pour, concernant; || *conj.* pour l'a-mour de; || -това, *adv.* là dessus.
- Радикални**, *adj.* radical.
- Радикаль** (*въ политика*), *sm.* le radical; || система на -лы, le radicalisme.
- Радикъ**, *sf. pl.* (voyez Бърдоквы).
- Радиометръ** (*зариолбръ, сачево*), *sm.* le radiomètre.
- Радиусъ**, *sm. Géom.* le rayon.
— векторъ, *sm. Astr.* rayon vecteur *m.*
- Радостенъ**, *adj.* joyeux; -тно, -eusement; || bien ou fort aise.
— огнь, *sm.* feu de joie, *m.*
- Радостливостъ**, *sf.* l'affabilité *f.*
- Радостливъ**, *adj.* riant; *s.* égrillard, arde; || (*твърдъ*), ravi de.
- Радостно викане**, *sm. fam.* le vivat.
- Радостъ**, *sf.* la joie; -тенъ, de joie; 1. le plaisir, réjouissance, aise, allégresse, alacrité *f.*; 2. изливане —, *fig.* l'épanchement *m.*; 3. побъркване —, *fam.* le rabat-joie; 4. извън себе-си отъ —, royaonnant de joie; || бывамъ —, *vn. fig.* rayonner; 5. съ —, *adv.* gaiement et gaîment; 6. — и жалность (*въ животъ-мъ*), le 'haut et le bas de la vie; 7. -сти, *pl.* les plaisirs.
- Радъ**, *adj.* fort-aise, bien-aise, content.
- Раждамъ**, *va.* procréer, produire, enfanter, engendrer; 1. (*дѣте и fig.*), accoucher; 2. -са, *vr.* venir au monde; 3. (*накъ*), re-naître; 4. раждатса, *v. imp.* ils s'engendent; 5. който са ражда, naissant, *adj.*
- Раждане**, *sm.* l'accouchement *m.*, procréation *f.*, enfantement *m.*, parturition, nativité *f.*; 1. *Jur.* le part; 2. (*за жена*), la couche; 3. (*изново*), la renaissance; 4. (*рождество*), la naissance; 5. помагамъ на жена при —, *va.* accoucher; 6. расположени на звѣздытъ въ часть-тъ на -то нѣкому, *Astr.* la nativité; 7. което са относя до -то, genéthliaque, *adj.*
- Разбивамъ**, *va.* briser, rompre, forcer, effondre, désajuster, changer; 1. *Méd.* résoudre; 2. *Milit.* battre; 3. (*войска*), défaire, déconfire, tailler en pièces *f.*; 4. (*изново*), recasser; 5. който разбива, *Méd.* catarrhctique, *adj.* [défaite.
- Разбиване**, *sm.* le cassage; || (*войска*), la Разбивачъ, *sm.* un changeur.
- Разбирамъ**, *va.* comprendre, percevoir, saisir, connaître, entendre à (en), sentir, embrasser; || *fig.* concevoir; || -меса (*едимъ другъ*), *vr.* se deviner.
- Разбиране**, *sm.* l'intellection, intelligence, perception, idée, raison, *f.*
- Разбирателенъ**, *adj.* intelligible, perceptif.
- Разбирателность**, *sf.* l'intelligibilité *f.*
- Разбирливъ**, *adj.* conceptible, concevable, compréhensif.
- Разбирность**, *sf.* la compréhension.
- Разбить**, *part.* moulu (*отъ мoudre*), naufragé; || *fam.* dégingandé.
- Разблнувамъ**, *va.* descensorceler.
- Разблнуване**, *sm.* le descensorcellement.
- Разбоенъ камыкъ**, *sm.* le bélemnite, aéro-lithe *m.*
- Разбойнически пологъ**, *sm.* l'égorgeoir *m.*
- Разбойническо легло**, *sm.* le coupe-gorge.
- Разбойничество** (*по море*), *sm.* la piraterie; || права —, *vn.* pirater, écumer les mers *f.*
- Разбойникъ**, *sm.* un brigand, bandit, chauffeur, larron, *m.*; || (*по море*), un pirate.
- Разбогатвамъ**, *vn.* s'enrichir, faire fortune.
- Разболтявамса**, *vr.* tomber malade; || (*накъ*), se raliter.
- Разбрано**, *adv.* 'haut.
- Разбранъ**, *adj.* intelligent, entendu, habile; || на — човѣкъ малко думы, à bon entendeur salut.
- Разбърканъ**, *adj.* implexe.
— умъ, *sm.* une tête à l'envers.
- Разбърквамъ**, *va.* farfouiller, gaspiller, bousculer; 1. *fig.* mêler; 2. *fam.* galvander; 3. (*съ вода*), détremper; 4. (*кижы*), remêler; 5. (*пѣлькъ*), *Milit.* rompre.
- Разбъркване**, *sm.* le remuage, bouseulement, désordre, bruit, *m.*; 1. *fig.* le remuement et remûment, tumulte, tour de babel, tohubohu; 2. *Pharm.* la mixtion; 3. *Techn.* le liage.
- Разбъркователенъ**, *adj.* séditieux, mutin.
- Разбърчвамъ**, *va.* déridier; || (*чело, ставаль по-весель*), défroncer le sourcil.
- Разбудителенъ**, *adj.* encourageant.
- Разбуждамъ**, *va.* éveiller, encourager.
- Разбуждане**, *sm.* l'encouragement *m.*
- Разбѣгване**, *sm.* le débandement.
- Разбѣгватса**, *v. imp.* ils se débandent.
- Развала**, *sf.* l'anéantissement, renversement *m.*, altération *f.*, bouleversement *m.*, corruption *f.*, dégât *m.*, désorganisation, détérioration, perversité *f.*; 1. *Méd.* la dépravation; 2. *Géol.* les détritits; || който състои отъ -лы, détritique, *adj.*; 3. (*на здраве, на имотъ*), *fig.* la secousse; 4. -валы, *pl.* les ruines *f.*, les gravois et -vats *m.*; 5. (*въ куюнись*), les fabriques *f.*; 6. който паде по —, *Bot.* rudéral *adj.*
- Развалено уветѣло нѣщо**, *su.* 'fам. la patraque. [Méd. vicié.
- Разваленъ**, *adj.* pourri, perdu, avarié, taré; — пъкъ, *sm.* chemin défoncé *m.*
- Развалены уста**, *sm.* un sottisier; || *fig.* maldisant, *adj.* [dérogatoire.
- Развалителенъ**, *adj.* violable, alterable, ruineux.
- Развалливъ**, *adj.* violable.
- Развалникъ** (*на жена на вѣрность*), *sm. sc.* adultère; || (*на законы*), légicide, *m. adj.*; || (*на чѣна*), *fam.* un gâte-métier.
- Развалность**, *sf.* la dépravation.

- Развалъ**, *ст. Mus.* la discordance, disharmonie *f.*
- Развалщины**, *sf. pl.* le débris.
- Разваляю**, *va.* détruire, détériorer, gâter, fausser, abâtardir, défigurer, vicier, corrompre, défaire, décomposer, rompre, bouleverser, débâucher, déconcerter, dissoudre, empirer, abîmer et abumer; 1. altérer, désorganiser, anéantir, annuler, démolir, transgresser, user, ronger, tarer, enfreindre, violer, forcer, manquer à, contrevenir à, trahir; 2. *fig.* ruiner, délabrer, rouiller, dérouter; 3. *Méd.* dépraver; 4. *fat.* galvander; 5. *Mus.* désaccorder; 6. (*окусъ*), affadir; 7. (*конь*), détraquer; 8. (*нагласяването*), *Mus.* arrêter; 9. (*нѣкого*), déconfer; 10. (*съ правяето*), *pop.* saveter; 11. (*рѣчитѣ*), baragouiner; 12. (*уредъ*), pervertir; 13. който разваля, dégénérateur, dérogeant, *adj.*; 14. *-ca, vr.* se détériorer, se gâter, se fausser, s'abâtardir, s'altérer, se désorganiser, s'user, se tarer, se détraquer, se pervertir; 15. dépérir, dégénérer, pourrir, se démonter, s'avarier, tourner court; 16. *fig.* périr, se ruiner, se corrompre; 17. (*на гледъ*), se déformer; 18. разваляса, *v. imp.* il carie et se —; || (*гласътъ ми*), elle se désaccorde; || (*дивичъ*), il se faisant; || (*сърдце*), *fig.* il fend.
- Развалине и лене**, *sn.* la dégénération et nérescence, altération, ruine, annulation, dissolution, dérogation *f.*, démontage *m.*, infraction, transgression, décomposition, déconfiture, rupture, violation *f.*; || (*закоуъ*), la contravention; || (*на сърдцето*), le trisement.
- Разварявамъ**, *va.* dessouder.
- Развеселене**, *sn.* le divertissement, épanouissement, passe-temps *m.*, récréation, volupté, joie *f.*, jeu *m.*, partie *f.*; || за —, *adv.* par plaisir.
- Развеселень**, *adj.* gris.
- Развеселителень**, *adj.* divertissant, distrayant, récréatif, joli; || *Méd.* exhilarant; || *fat.* régulant.
- Развеселителна дубрава**, *sf.* marmenteau et bois —, *sm.*
- ладия, *sf. Mar.* le kiosque.
- Развеселявамъ**, *va.* distraire, amuser, divertir, désennuyer, enjouer, réjouir, égayer, régaler, dissiper, désopiler, épanouir la rate, émousstiller, récréer, déleeter; 1. *fig.* charmer, défrayer, dérider, éveiller; 2. *fat.* regaillardir et regaillardir; 3. *-ca, vr.* se divertir, se désennuyer, se rasséréner.
- Развивамъ**, *va.* dérouler, détordre, épanouir; || (*вжже, ортома*), décorde; || *-ca, vr.* se dérouler.
- Развиване**, *sn.* le déroulement.
- Развить**, *adj.* détors.
- Развлачамъ и -лнчамъ**, *va.* dilater; 1. развлача, *v. imp.* il trace; 2. (*клоноветѣ си*), il s'évase; 3. развлачаа (*за платѣ*), il s'effile; || (*за растенеа*), ils tassent.
- Развлачане и -лнчане**, *sn.* la dilatation; 1. (*на синя жила*), *Chir.* la varice; 2. (*видъ искилено*), la varicocele; 3. страдалецъ отъ -лъ, *Méd.* variqueux, *adj.*
- Развлечителень корень**, *sm.* racine traçante *f.*
- Развождаса** (*за кошута*), *v. imp.* elle muse.
- Развонявамъ**, *va.* empuantir, empester.
- Развоняване**, *sn.* l'empuantissement *m.*
- Разврата**, *sf.* le désordre.
- Развратене**, *sn.* la pravité.
- Развратень**, *adj.* débordé, paillard, déréglé, dissolu, abandonné, gangrené, bambocheur (*voyez* Разглезень).
- животъ, *sm. fig.* la fange.
- човѣкъ, *sm.* un débauché, roué *m.*; || *pop.* une barboteuse. [lisateur, trice, *s.*
- Развратителень**, *adj.* corrupteur; démoralisant.
- Развратникъ, ница**, *s.* débaucheur, euse; corrupteur, dépravateur, séducteur, trice; un pervertisseur; || *fig.* une canaille; || empoisonneur public, *m.* [ment *m.*
- Развратность**, *sf.* la séduction, abandonnée.
- Развратство**, *sn.* le débauché, dérèglement, égarement *m.*, dissolution *f.*
- Развратявамъ и -рацѣвамъ**, *va.* démoraliser, débâucher, corrompre, pervertir, séduire, perdre; 1. *fig.* dépraver, empoisonner; 2. *fat.* acagnarder; 3. *-ca, vr.* se débâucher, se pervertir, se dépraver.
- Развратене и -рацѣне**, *sn.* la démoralisation, corruption, perversion *f.*, pervertissement *m.*, séduction *f.*, relâchement *m.*
- Развръзанъ**, *adj.* délié.
- Развръзвамъ**, *va.* débânder, dénatter, dénouer, débâler, délier, délacer, débarrasser, redéfaire; || *-ca, vr.* se dénouer, se délacer, se défaire.
- Развръзване**, *sn.* le dénoûment et dénoûement, déballage, dégageant *m.*
- Развръквася**, *vr.* faire le diable à quatre.
- Развръквася**, *vr.* voltiger, ondoyer, onduler, badiner; 1. *fat.* pendiller; 2. развръквася (*за платната*), *vr. Mar.* barboyer et barboter; 3. който развръквася, flottant, *adj.*
- Развръване**, *sn.* le voltigement, ondulation *f.*
- Развръта ивица** (*съ гербоветѣ*), *sf.* le cartouche.
- Развѣтревамъ**, *va.* éventer, essorer; 1. *fig.* voltiger; 2. (*стаитѣ*), aérer; 3. *-ca, vr.* s'éventer; 4. оставямъ нѣкое мѣсто да се развѣтри, да влѣе чистъ въздухъ, assainir.
- Развѣтреване**, *sr.* l'aérage *m.* et aération *f.*, ventilation *f.*; || права дупница за —, *va.* ventiller. [духъ], *adj.* aéré.
- Развѣтренъ** (*който стои на чистъ въз-*

- Развждителень**, *adj.* reproductif.
- Развждителность**, *sf.* le reproductivité et -tibilité.
- Развждникъ**, *sm.* reproducteur, *adj.*
- Развждамъ**, *va.* propager, redroindre, multiplier; 1. (рыба, пилцы), peupler; 2. (рыба въ рѣката), aleviner; 3. развждатса, *v. imp.* ils pullulent, ils répullulent.
- Развждане**, *sm.* la reproduction, propagation; 1. (на животны), l'élevage *m* et élève; 2. (бързо), la pullulation; 3. способъ за —, reproductible, *adj.*
- Разгладевамъ**, *va.* efféminer; || *fam.* féminiser; || -са, *vr.* se mitonner.
- Разгладеване**, *sm.* l'effémination *f.*
- Разгладенъ**, *adj.* douillet, efféminé, chéri, subtil, féminin, mou ou mol.
- Разгласенъ бой**, *sm.* guerre ouverte *f.*
- Разгласникъ**, *sm.* un proclamateur; *s.* divulgateur, trice.
- Разгласявамъ**, *va.* proclamer, divulguer, afficher, ébruiter, saluer, statuer, protester; 1. *fig.* arborer, tromper, fulminer; 2. (безъ испитъ), préconcevoir; 3. (за достойнъ), préconiser; 4. -са (несговоренъ), *vr.* protester.
- Разгласяване и -сене**, *sm.* la proclamation, divulgation *f.*, ban, cri, criage *m*; || *fig.* la fulmination; || (за достойнъ), la préconisation.
- Разгледвамъ и -ждамъ**, *va.* débattre, discuter, considérer, reconnaître, regarder, contempler, agiter, digérer; 1. *fig.* peser, sasser, anatomiser, balloter; 2. (изново), *fig.* ressasser; 3. (отдѣлно), spécialiser; 4. (опиць), récoler; 5. (накъ), recenser; 6. (подробно), *fig.* passer par l'alambik; 7. (полегичка), *fig.* passer au gros sas; 8. (ревизувамъ), réviser; 9. ако — добръ всичко, tout compté tout rabattu; 10. който разгледа, délibérant, *adj.*
- Разгледване**, *sm.* la discussion, délibération, considération *f.*, examen *m*, reconnaissance *f.*, vu *m*; 1. (на опиць), le récolement; 2. (ревизия), la révision; 3. (рецензия), la recension; 4. -данеа, *pl.* les débats *m.*
- Разгледникъ (ревизоръ)**, *sm.* un réviseur.
- Разгледа**, *sf.* la dissolution, perversité, pravité; 1. *sm.* un perversisseur; 2. *fam.* gâteur, euse d'enfants, une majarée; 3. каране на -зы, *fam.* la rouerie.
- Разгледамъ**, *va.* prostituer, débaucher, séduire, perdre; || (дѣца), gâter; || -са, *vr.* se prostituer, se débaucher, se gâter, se pervertir, se licencier, se trahir.
- Разглеждане**, *sm.* le perversissement, excès *m*, perversion, gâterie *f.*; 1. *fig.* la pesteilence; 2. *pop.* la ribote; 3. (дѣца), l'adultère *m.*
- Разглежена жена**, *sf.* femme de mauvaise
- vie, femme ou fille perdue, une prostituée, vilaine salope, gâree, courtisane, bagasse et bagace, messaline, *f.*; || (кура), *pop.* une gouine.
- Разглезенъ**, *adj.* libertin, impudique, débordé, paillard, pervers, licencieux, *sc.* abandonné; || *fig.* taré, lubrifique; || *pop.* ribaud.
- животъ, *sm.* la prostitution; || живѣя -зено, *vn.* libertiner et se —, *vr.*
- човѣкъ, *sm.* un lovelace.
- Разглезница**, *sc.* débaucheur, euse; bamboucheur *m*; || *pop.* une barboteuse.
- Разглезливъ**, *adj.* perversissable.
- Разглезникъ**, *вица*, *s.* libertin, ine; || *fam.* *sc.* gâte-enfant.
- Разглезность**, *sf.* la prostitution, lubricité, molesse *f.*, vice *m*; || *pop.* la ribauderie.
- Разглезня**, *sf.* les bamboches *f.*
- Разглезство**, *sm.* le libertinage, impudicité *f.*; || *fig.* impureté *f.*
- Разгноиване**, *sm.* Méd. la purulence.
- Разгнѣвенъ**, *adj.* rageur.
- Разгнѣвамъ**, *va.* courroucer; || -са, *vr.* se courroucer.
- Разговарямъ**, *va.* amuser; 1. -са, *vr.* converser, causer, dialoguer; 2. *fam.* deviser; 3. (за), s'entretenir de; 4. (за нѣщо), conférer de, sur; 5. (за сговори), *fig.* parlementer; 6. -ряме си са, *fam.* confabuler; 7. искусство да са разговаряе на далечно разстояние, la téléphonie.
- Разговоренъ**, *adj.* dialogique; -но, -ment.
- Разговоркы**, *sf. pl.* le négociation; || права — за нѣщо, *va.* négociier; || ставать — за нѣщо, *vn.* se négociier.
- Разговорливъ**, *adj.* amusant, causant, parlant, bien-disant. [parloir.]
- Разговорна стая (въ манастиръ)**, *sf.* le — форма, *sf.* le dialogisme.
- Разговоръ**, *sm.* la conversation, entretien, dialogue, propos, colloque *m*; 1. докарвамъ — за нѣщо, *va.* se rabattre sur; 2. наддѣлявамъ съ — въ пѣширия, —, *va. fig.* tenir le dé; 3. права —, *va.* lier; 4. примамъ участие въ —, *va.* être à la conversation; 5. прѣичамъ —, *va.* couper court; || *fig.* rompre les chiens; 6. располагамамъ въ видъ —, *va.* dialoguer; 7. съчинителъ на —, *sc.* dialogiste.
- Разговори**, *sm. pl.* la conférence; || извѣнявамса съ —, *vr.* dialoguer. [noche.]
- Разговяване (посрѣдъ ноць)**, *sm.* le médiam
- Разграбвамъ**, *va.* spolie; || (осичко), rafter et faire raffle *f.*
- Разграбване**, *sm.* le pillage, spoliation *f.*, sac *m*; || (градъ), le saccagement; || оставямъ на — градъ, *va.* mettre à sac *m.*
- Разграбванъ**, *va.* déclore. [brailé.]
- Разгърдевамса**, *vr.* se débrailer, être de-

Разгърденъ, *adj.* débraillé.
 Разгърмявамъ (*съ топове*), *va.* foudroyer.
 Разгърямъ (*ржуб*), *va.* écarter.
 Разгърцане [при — книга, à l'ouverture du livre].
 Разгърямъ, *va.* déplier, développer.
 Разгърване, *sn.* le déploiement, développement *m.* [*пранте, adj.*].
 Разгървателна линия, *sf.* Géom. développement.
 Разгървамса, *vr.* se déconcerter.
 Разгъркване, *sn.* le déconcertement.
 Раздавамъ, *va.* distribuer, répandre, dispenser, départir; 1. (*книги*), donner; 2. (*правосъдие*), administrer; 3. раздава, *v. imp.* il résonne; || (*изъ ушъ въ ушъ*), il se murmure.
 Раздаване, *sn.* la distribution, dispensation *f.*; || (*пари и хлѣбъ, у Римляны*), le congiaire; || сбърквамса въ — то книги, *vr.* médonner.
 Раздавателенъ, *adj.* distributif; —но, —ивement.
 Раздавачъ, *ка, s.* distributeur, dispensateur, trice; || (*на газети*), un colporteur.
 Раздалечъ, *sm.* la distance, éloignement, intervalle, trajet *m.*; || *Archit.* l'espacement, isolement *m.*; || *pap.* la trotte.
 Раздвоенъ, *sn.* la bifurcation; || (*расперване между пръстите*), *Chir.* le fourchet.
 Раздвоенъ, *adj.* bifurqué.
 Раздвойване, *sn.* la divergence.
 Раздвойка, *sf.* l'enfourchure *f.*
 Раздвоителенъ, *adj.* divergent.
 Раздвоиченъ, *adj.* Bot. dichotome.
 Раздвоивамъ и —вовамъ, *va.* séparer; || —са, *vr.* fourcher et se —, faire la fourche; || *Géom.* diverger.
 Раздиплевамъ, *va.* déplier.
 Раздирамъ, *va.* déchirer, délabrer, déchiqueter, dilacérer, lacérer, gercer; || (*плать*), érailler; || раздираса, *v. imp.* il s'éraille.
 Раздиране, *sn.* le déchirement, lacération, dilacération *f.*
 Раздирка, *sf.* la déchirure, accroc *m.*
 Раздирилъ, *adj.* lacéré.
 Раздразневамъ, *va.* exciter, acharner, enflammer, animer, forcener, envenimer, instiguer, courroucer; 1. *fig.* éveiller, armer, déchaîner; 2. *Méd.* irriter, stimuler; 3. (*бълътъ жылы*), agacer; 4. (*нѣкого*), *fig.* mettre hors des gonds *m.*; 5. —са, *vr.* s'animer, forcener; 6. *fig.* se monter; 7. (*съ потржии*), éclater en injures.
 Раздразнение, *sn.* l'irritation *f.*, excitation, instigation, suscitation *f.*; || *Méd.* l'exertion *f.*; || (*на бълътъ жылы*), l'agacement des nerfes, *m.*
 Раздразнителенъ, *adj.* excitable.
 Раздразнитель, *sm.* stimulateur, *adj. m.*
 Раздразнителенъ, *adj.* nerveux, irritable; || *Med.* irritant, stimulant.

Раздразнительно срѣдство, *sm. Méd.* l'irritant, stimulant, excitant et —atif, *m.*
 Раздразнительность, *sf.* l'irritabilité, excitabilité *f.* [*чисте, adj.*].
 Раздрано мѣсто (*на платье*), *sn.* l'éraillé.
 Раздранъ, *adj.* délabré; || *Bot.* déchiqueté.
 Раздращаемъ, *va.* regratter.
 Раздробяване и —бене, *sn.* l'analyse *f.*; || *Jur.* la délibation.
 Раздръкувамъ, *va.* alarmer, impressionner, altérer, pénétrer; || (*закачамъ*), toucher; || —са, *vr.* s'impressionner.
 Раздъркуване и —кване, *sn.* l'altération *f.*
 Раздъривамъ (*нѣкого*), *va.* tirailler; || *pop.* sabouler; || —вамеса (*единъ другъ*), *vr.* se tirailler.
 Раздухнувамъ (*огнь*), *va.* souffler.
 Раздѣлене, *sn.* la division, partage *m.*, distraction *f.*, morcellement, classement *m.*, classification, désunion, disjonction *f.*; 1. *fig.* la rupture; 2. *Jur.* la délibation; 3. *Chir.* la dièrèse; 4. *Blas.* la partition; 5. (*нодѣе*), *Géom.* la bissection et bisection; 6. (*имотъ*), séparation des biens, *f.*; 7. (*счищение, стухове*), *fig.* la coupe; 8. часть наследство отрѣчено до —то, le prélegs; 9. отхвърлямъ нѣщо до —то, *va.* préleguer.
 Раздѣленъ, *adj.* Mathém. discret.
 Раздѣлителенъ, *adj.* Gram. disjonctif.
 Раздѣлителенъ и —дѣлителенъ, *adj.* partageable, divisible, sectile.
 Раздѣлливостъ, *sf.* la divisibilité.
 Раздѣлителъ, *sm.* un partiteur.
 Раздѣлно, *adv.* par divis.
 Раздѣлъ, *sm.* la distribution, divorce *m.*, dissidence *f.*; || *fig.* la division; || безъ —, *adv.* par indivis.
 Раздѣлямъ и —лявамъ, *va.* partager, diviser, classer, distribuer, distraire, séparer, désunir, déjoindre, disjoindre, départeiller, lotir; 1. *fig.* démantre; 2. *Méd.* résoudre, inciser; 3. (*съ други*), copartager; 4. (*на части прѣдложене*), scinder; 5. —са, *vr.* se partager, se diviser, se distribuer de, se désunir, se disjoindre; 6. —лямеса, se quitter.
 Раздѣвамъ, *va.* exonérer; || (*ладя*), *Mar.* désarmer.
 Раздѣване (*ладя*), *sn.* le désarmement.
 Раздѣнявамъ, *va.* déjoindre, désassembler; || *fig.* désaccorder.
 Раззеленѣлъ, *adj.* verdoyant.
 Раззеленявамъ, *vr.* reverdir.
 Раззеленяване (*на дръвѣ пакъ*), *sn.* le reverdissement.
 Раззѣва, *v. imp.* elle s'entr'ouvre.
 Раззѣвка (*на монъ*), *sf.* Artill. l'éguelement *m.*
 Разигравамса, *vr.* jouer quitte ou double.
 Разигравамъ, *vr.* se disloquer, se disperser.
 Разлагамя, *va.* décomposer, analyser; ||

- (частитѣ на машина), déconstruire (voyez Разставямъ).
- Разлагане**, *sn.* l'analyse *f.*
- Разлаиватся**, *v. imp. Vén.* ils clatissent.
- Разлата водна плоскость**, *sf.* nappe d'eau, *f.*
— каца, *sf.* le baquet, la sébile; || (за пране), la cuvette.
— паница, *sf.* le plat; || всяка — сядина, *sf.* la platerie.
- Разлато**, *adv.* à plat.
— кошче, *sn.* le maniveau.
- Разлатостъ**, *sf.* le plat.
- Разлатъ**, *adj.* plat.
— голѣмъ кошъ, *sm.* le noguet.
- Разливамъ**, *va.* épancher, éprendre, répandre, dé mêler; 1. -ca, *vr.* s'épancher, s'éprendre, se répandre, regorger, fuser; 2. (cu), se déborder; 3. разливаца, *v. imp.* il se débordre; || *Méd.* il s'extravase.
- Разливане**, *sn.* le dégorgeant, épanchement *m.*; || (кръв, злъчка), *Méd.* la suffusion; || (рѣка, мокрины), le débordement, le regorgement.
- Разливка**, *sf.* la coulure. [golfe.
- Разливъ**, *sm.* le regorgement; || *Géogr.* le Разлика, *sf.* la différence; || пѣма никаква —, c'est jus vert ou verjus *m.*; || безъ —, *adv.* indifféremment, indistinctement.
- Разлистителна** (за дървоето), *v. imp. Agric.* cadrané, *adj.*
- Разлистяване**, *sa.* Bot. la vernation.
- Различавамъ и -чамъ**, *va.* distinguer, diverger, varier, dissembler, différer de, différencier, contraster, discerner, remarquer; || -ca, *vr.* se distinguer. [divers.
- Различенъ**, *adj.* différent, distinct, divergent.
- Различителенъ**, *adj.* distinctif.
- Различие и -чене**, *sn.* la différence, la distinction.
- Различна повлачна работа**, *sf.* la marqueterie; || табларъ на —, un marqueteur.
- Различновидность**, *sf.* H. nat. la variété.
— гласие, *sn.* la désharmonie; || *Mus.* le désaccord.
— гласъ, *vn.* *Mus.* discorder.
— мысленъ, *adj.* scissionnaire.
— мыслителенъ, *adj.* dissident.
— мысле, *sn.* le dissentiment; || *fig.* le désaccord.
— образенъ, *adj.* varié.
— образие, *sn.* la variété, la diversité.
— роденъ, *adj.* dissimilaire, hétérogène; || (за думи), *Gram.* hybride.
— родность, *sf.* l'hétérogénéité *f.*
— страненъ, *adj.* *Géom.* scalène.
— цвѣтенъ помръзлекъ, *sm.* glace rachée *f.*
— центренность, *sf.* l'excentricité *f.*
— центренъ, *adj.* *Mathém.* excentrique.
- Различность**, *sf.* la variété, dissimilitude,
- disparité *f.*, contraste *m.*; || *fig.* la diversité, divergence, distance *f.*
- Разложено**, *sn.* la décomposition.
- Разложень**, *adj.* situé; || (добрѣ), bien orienté ou -planté.
- Разлопчевамъ**, *va.* agiter.
- Разлѣгамъ**, *vr.* se poser.
- Разлѣпамъ и -пывамъ**, *va.* décoller; || -ca, *vr.* se décoller, se dessouder.
- Разлѣпяне**, -пыване и -пенс, *sn.* le décollement. [doyer, onduler.
- Разлюляване**, *va.* ébranler; || -ca, *vr.* on-
- Разлюляване**, *sn.* l'ondulation *f.*
- Разлжчамъ и -чвамъ**, *va.* désincorporer, séparer; || *fig.* séquestrer; || (два тѣла), désapparier.
- Разлжчане и -чване**, *sn.* la séparation, dissidence, scission *f.*, schisme *m.*; || *fig.* le divorce; || *Chir.* la diérèse.
- Размаивамъ**, *va.* étendre.
- Размахивамъ**, *vr.* *Méc.* osciller.
- Размахканы рѣцѣ**, *sf. pl.* les bras ballants *m.*
- Размачквамъ**, *va.* Pharm. malaxer; || (кочана), décoiffer.
- Размиренъ**, *adj.* révolté.
- Размирие**, *sn.* l'agitation *f.*, le trouble.
- Размирительнъ**, *adj.* insurrectionnel, factieux, séditieux, incendiaire; || *fig.* revêché.
- Размирица**, *sf.* l'insurrection *f.*, révolte, émeute, mutinerie, sédition *f.*, incendie *m.*, les troubles *m.*; || *fig.* l'embrasement *m.*, la puce à l'oreille *f.*
- Размириникъ**, *sm.* un insurgé, rebelle, émeutier, séditieux, tison de discorde, factieux, *m.*; 1. -ница, *s.* perturbateur, excitateur, fomentateur, trice; 2. *fig. sc.* incendiaire; 3. (на общій миръ или -ща тишина), perturbateur du repos public *m.*
- Размириница**, *sf.* une commère.
- Размирявамъ**, *va.* faire révolter, altérer; 1. *fig.* troubler; 2. -ca, *vr.* se revolter, s'insurger, se rebeller, se mutiner; 3. *fig.* se soulever, travailler.
- Размиряване**, *sn.* le harcèlement; *fig.* le soulèvement; || (духъ), le trouble.
- Размложавамъ**, *va.* multiplier; || -ca, *vr.* se multiplier.
- Размложене**, *sn.* la multiplication.
- Размотавамъ**, *va.* détordre, détortiller; || -васа, *v. imp.* il se détord.
- Рамотанъ**, *adj.* detors.
- Размърданъ**, *adj.* emu.
- Размърдевамъ**, *va.* faire jouer, émouvoir; || -ca, *vr.* s'émouvoir. [rose], la révolution.
- Размърдеване**, *sn.* la perturbation; || (на со-
- Размързаваса** (за ледъ), *v. imp.* il dégèle.
- Размързване**, *sn.* le dégel.
- Размыивамъ** (цвѣтило), *va.* noyer.
- Размыслевамъ**, *sn.* réfléchir sur, méditer sur, songer, penser, contempler, recueil-

- ли, aviser à; 1. *fig.* calculer; 2. (*изново*), repenser à; 3. (*за нѣщо*), spéculer sur, rêver; || *fig.* repasser dans son esprit; 4. (*пакъ за нѣщо*), *fig.* ruminer; 5. (*ради срѣдства за поминаване*), *fat.* s'ingénier; 6. (*често*), *fig.* remâcher; 7. ако всичко добръ размысли, *adv.* à tout prendre; 8. -са (*прѣзъ цѣла ноцъ*), *vr.* consulter son chevet.
- Размыслеване**, *sn.* le raisonnement, soupçon *m.*, discussion, spéculation, méditation, contemplation *f.*; 1. *fig.* la réflexion, le calcul; 2. по —, *adv.* à priori; 3. съ —, *fig.* avec maturité; 4. съ мирно —, à tête reposée.
- Размыслень**, *adj.* réfléchi, pensif.
- Размыслено**, *adv.* délicatement; || всичко добръ —, toute réflexion faite.
- Размысленостъ**, *sf.* la délicatesse.
- Размысливостъ**, *sf.* l'ingéniosité *f.*
- Размысливъ**, *adj.* ingénieux; || (*който мисли*), pensant. ditatif.
- Размыслителень**, *adj.* délibéré, délicat, mé-
- Размѣна**, *sf.* le change.
- Размѣнявамъ**, *va.* changer, échanger.
- Размѣняване**, *sn.* le changement, échange *m.*
- Размѣрвамъ**, *va.* mesurer; || *fig.* compasser.
- Размѣрень звънь** (*на камбани*), *sm.* le carillon.
- Размѣръ**, *sm.* la mesure, cadence *f.*, rythme *m.*; || *Gram.* la quantité; || въ голѣмъ —, *adv.* grandement.
- Размѣсвамъ и -мисамъ**, *va.* mélanger, mêler, entremêler, mixtionner, brasser, larder, allier; 1. *fig.* soupçonner; 2. (*съ вода вино*), tremper; 3. (*съ по-долно нѣщо нитиѣ*), sophistiquer; 4. (*пакъ*), remêler; 5. -са, *vr.* s'entremêler, s'allier avec, se croiser.
- Размѣсване и -мисане**, *sn.* l'alliage *m.*, promiscuité *f.*; 1. *Pharm.* la mixtion; 2. (*съ по-долно нѣщо*), la sophistication; 3. (*на растопень металъ*), le brassage.
- Размѣсено тѣло**, *sn.* le mixte.
- Размѣсенъ**, *adj.* mêlée, mixte; || (*за коса, брада*), gris, grison; || (*съ пелинъ*), *Pharm.* absinthé.
- редъ, *sm.* *Archit.* ordre composite *m.*
- шрифтъ, *sm.* *Typ.* le pâté.
- Размѣстено слѣпнтелно срѣдство**, *sn.* *Pharm.* l'exécipient *m.*
- Размѣствамъ** (*рѣшитъ въ прѣдложене*), *va.* *Gram.* déconstruire.
- Размѣтвамъ**, *va.* agiter; || *fig.* soulever.
- Размѣтителень**, *adj.* perturbateur, provocateur.
- Размѣтникъ**, *ница*, *s.* provocateur, trice.
- Разнизвамъ**, *va.* désenfiler, défiler; || -са, *vr.* se désenfiler; || -ватса (*за огырлицы*), *v. imp.* ils défilent.
- Разниамъ**, *va.* disjoindre.
- Разниане**, *sn.* la disjonction.
- Разницевамъ** (*тжкано*), *va.* détiisser.
- Разносачъ**, *ка*, *s.* porteur, euse; un mercier, colporteur, porteballe *m.*; || *fig.* un bourgeois d'argent (*voyez* Провалянкъ).
- Разносителень**, *adj.* *Méd.* résolutif et résolvant.
- Разносително срѣдство**, *sn.* le résolvant.
- Разноска**, *sf.* la dépense, le dégât 1. -носки, *pl.* les frais *m.*, la mise; 2. *Jur.* le dépens, le coût; 3. отстранены —, faux frais; 4. (*ради обдържане и мотъ*), *Jur.* les impenses *f.*; 5. изново —, sur nouveaux frais; 6. стискане дръвны —, la parçimonie; 7. вкарвамъ въ —, *va.* constituer en frais; 8. влазимъ въ —, *vr.* se mettre en frais; 9. непокрыване —, la non-valeur; 10. плащамъ —, *va.* *Jur.* refonder; 11. плащане —, *Jur.* réfusion de dépens *f.*
- Разносливъ** (*харчилъ т.*), *adj.* dispendieux; -во, -еusement.
- Разносчны пары**, *sf. pl.* mise 'hors *f.*
- Разносямъ, -насямъ и -несвамъ**, *va.* dépenser, débiter, dépense; 1. *fig.* manger; 2. *Méd.* resoudre; 3. (*новина*), *fat.* corner; 4. (*спустеното*), se démunir; 5. (*стока*), colporter; 6. -са, *vr.* se disjoindre.
- Разносяне**, *sn.* *Méd.* la résolution; || (*на отокъ*), *Méd.* la discussion; || (*стока*), le colportage. [scarificateur.
- Разорачъ** (*скарификаторъ*), *sm.* *Agric.* le
- Разораване**, *sn.* *Agric.* Pameublissement *m.*
- Разработвамъ** (*ключъ*), *va. fig.* défricher.
- Разраняваса** (*за конъ*), *v. imp.* il se coupe.
- Разраняване**, *sn.* *Méd.* l'ulcération *f.*
- Разривамъ**, *va. fig.* fureter.
- Разрѣдивъ**, *adj.* rarefiable et rareseible.
- Разрѣдникъ**, *sm.* *Phys.* l'exitateur *m.*
- Разрѣдителень**, *adj.* rarefactif et rareifiant. — цѣръ, *sm.* délayant, *adj. m.*
- Разрѣдителность**, *sf.* la rarefactibilité et rareseibilité.
- Разрѣждамъ**, *va.* rarefier; 1. *Méd.* atténuer, 2. (*съ вода*), diluer; 3. (*правя по-рѣдко*), délayer, éclaircir; 4. -са, *vr.* se rarefier.
- Разрѣждане**, *sn.* la rarefaction, le délayement et délayage; || (*съ вода*), la dilution.
- Разрѣзанъ**, *adj.* *Bot.* déchiqueté.
- Разрѣзачъ**, *sm.* écuver tranchant *m.*
- Разрѣзвамъ**, *va.* inciser, trancher, taillader, déchiqeter, dépecer, couper, ouvrir.
- Разрѣзване**, *sn.* l'incision *f.*, cisaillement *m.*; || *Chir.* la section.
- Разрѣзь** (*на платъ*), *sm.* la taillade; || *Archit.* le profil; || (*отъ сграда*), *Archit.* la sciographie.
- Разрѣшавамъ**, *va.* absoudre; || *fig.* délier; || *Jur.* relever, libérer.
- Разрѣшене**, *sn.* l'indult *m.*, dispense *f.*, dégage-ment *m.*; 1. *Jur.* la libération; 2. (*отъ проклетия*), la réconciliation; 3. който е

пріемъ —, *indultaire, adj.*; 4. сговоръ за — въ Римѣ, *la compromende*.

Разрѣшительнѣ, *adj.* dimissorial, absolutoire.

Разрѣшительна *граммота, sf.* le dimissoire.

Разрѣшливость, *sf.* la solubilité.

Разрѣшливъ, *adj.* soluble.

Разсадинкѣ, *sm. fig.* la pépinière; || *Agric.* la batardière; || (*училища*), *fig.* le séminaire.

Разсаждать (*на дърво или младичу*), *sm.* un arboriste ou pépiniériste.

Разсаждамъ (*растенеа*), *va.* cultiver; || (*съ прѣвиване лозие*), *Agric.* provigner.

Разсаждане (*растенеа*), *sm.* la culture; || (*съ прѣвиване*), le provignage et -nement; училища за — дървие, la pépinière.

Разсичамъ и -сичамъ, *va.* disséquer, 'hacher; || (*съ ламата*), *siller*.

Разсичане, *sm. Géom.* la section.

Разслабевамъ и -бямъ, *va.* lâcher, relâcher, détendre, abâtardir; || *fig.* paralyser; || (*ожжата*), *Mar.* larguer.

Разслабване, *sm.* le relâchement, la relaxation; || (*на частити на ладя*), *Mar.* la déliaison.

Разслабенъ, *adj.* relâché, relâché; || (*съ дамба*), *s.* paralytique.

Разслабителнѣ, *adj. Méd.* apéritif.

Разснивамъ, *va. fig.* défrayer.

Разсновавамъ, *va.* désourdir.

Разснопникъ, *sm.* un disséqueur.

Разснопявамъ, *va.* disséquer, démembrer, analyser, anatomiser.

Разснопяване, *sm.* la dissection, démembrement *m.*, anatomie *f.*

Разсърдевамъ, *va.* indigner, indisposer, mettre en colère, pousser à bout, cabrer; || *fig.* irriter, aigrir; || -*ca, vr.* s'aigrir, s'offenser de, se démener, se mutiner.

Разсърденъ, *adj.* irrité; || (*нѣкому*), *fat.* fêru contre (*de* fêrir).

Разставямъ, *va.* décomposer, démembrer, analyser; 1. *fig.* délayer, disséquer; 2. *Chim.* traiter; 3. (*на части*), démonter; || (*машина*), disloquer, désempaier; 4. -*ca, vr.* se séparer, se démonter; 5. *fig.* se démancher; 6. *разставяса, v. imp.* il se résout; 7. което може са *разстави*, décomposable, *adj.*

Разставяне, *sm.* la dissection, démembrement *m.*, dislocation, résolution décomposition *f.*, démontage *m.*; || *fig.* la rupture; || (*на едно тѣло*), solution de continuité, *f.*

Разстопене, *sm.* la dissolution.

Разстопявамъ, *va.* dissoudre; || -*васа, v. imp.* il se disout.

Разстроивамъ, *va.* désajuster, déconcerter, détraquer; || *fig.* délabrer; || -*ca, vr.* se désajuster, se détraquer, se délabrer.

Разстроиване, *sm. fat.* le déssarroi; || (*на състояние*), le délabrement.

Разстроеностъ, *sf.* le déconcertement.

Разстроень, *adj. Mus.* discordant.

Разстройство, *sm.* le désordre; || *Astr.* la perturbation.

Разстояние, *sm.* l'intervalle *m.*, trajet *m.*, distance, mesure *f.*; 1. *Archit.* l'espacement, isolement *m.*; 2. (*на планета отъ слънце*), *Astr.* l'élongation; 3. (*на 45 градуса*), *Poëtant m.*; 4. (*между два човѣка въ редъ-тъ на войска*), *Milit.* le créneau; 5. нареждамъ много нѣща на прилично —, *va.* espacer; 6. въ голѣмы -неа, de loin en loin (*voyez* **Раздалечъ**).

Разстудявамъ, *va.* attédir.

Разстудяване, *sm.* l'attédissement *m.*

Разстудямъ, *va.* étendre, détirer, tirer, déboucler; || *Méd.* distendre; || -*ca, vr.* se distendre, prêter.

Разстѣгане, *sm. Méd.* la distension.

Разстѣгателнѣ и Протѣ —, *adj.* extensif.

Разсыпвамъ, *va.* prodiguer.

Разсыпникъ, *ница, s.* prodigue, enfant, prodigue *m.*

Разсыпительнѣ, *adj.* prodigue.

Разсыпительно, *adv.* prodigalement.

Разсыпительность, *sf.* la prodigalité.

Разсывамъ, *va.* disséminer, dissiper; || *fig.* semer.

Разсѣвачъ, *sm. fig.* un semeur.

Разсѣдлица (*на —, adv.* affourelé), *adj.*

Разсѣдывамъ (*коня*), *va.* desseller.

Разсѣчливъ, *adj.* sécable.

Разсѣяне, *sm. fig.* la dissémination.

Разсѣянность, *sf.* la dissipation.

Разсѣянь, *adj.* dissipé.

Разсѣдательнѣ, *adj.* judicieux, réfléchi, dissertatif, sensé.

Разсѣдително, *adv.* considérément.

Разсѣдительно, *sf.* la considération.

Разсѣдка, *sf.* le jugement, la judiciaire.

Разсѣждамъ, *va.* juger, débattre, consulter, considérer, traiter, discuter, conférer de (*sur*), spéculer *sur*; 1. songer à, méditer *sur*, regarder, voir, se ressouvenir; 2. *fig.* calculer, combiner; 3. (*върху*), dissertar *sur*; 4. (*за*), réfléchir *sur*; 5. (*за музика*), parler de musique; 6. (*за нѣщо*), raisonner *sur*; 7. (*отъ*), inférer; 8. всичко добръ -дено, tout bien considéré; 9. който -жда, délibérant, *adj.*

Разсѣждане, *sm.* la délibération, dissertation *f.*, raisonnement *m.*, réflexion, induction *f.*, jugement *m.*; 1. considération, méditation *f.*, traité *m.*, opinion, logique, raison *f.*, sens, cerveau *m.*; 2. *fig.* la cervelle; 3. здраво —, sens commun, bon sens; 4. искавамъ — отъ нѣщо, *va.* induire *de*; 5. сила —, *fat.* la judiciaire; 6. въ —, en égard à, en matière de, au nom de; 7. споредъ —, *vu*; || (*на нѣщо*), en vue de; 8. съ —, en faveur de.

Разсѣданеа, *sn. pl.* les débats *m*, le considérant. [éclot.]

Разсѣнуваса и -сѣмнуваса, *v. imp.* il **Разсѣнуване и -сѣмнуване**, *sn.* l'aube du jour, point ou pointe du jour, avant-jour *m*; | на —, à jour ouvrant; | при —, *pop.* dès la poiren-jaquet ou minet.

Разумень, *adj.* intelligent, raisonnable, sage, entendu, discret, avisé.

Разумливъ, *adj.* intelligible: -во, -ment.

Разумность, *sf.* ouverture d'esprit, *f.*

Разумъ, *sm.* le sens, entendement *m*, entente *f*, intellect *m*, intelligence *f*, esprit *m*, raison *f*, cerveau *m*; 1. *fig.* la visière, cervelle *f*; 2. *fat.* la minerve; 3. прѣобръщане въ духовенъ —, *fig.* la spiritualisation; | прѣобръщамъ въ духовенъ —, *fig. va.* spiritualiser; 4. нито — нито разбирање, ni time ni raison; 5. нѣмане — или мыслъ, le non-sens; 6. въ сѣщый —, *adv.* proprement, -dit.

Разумѣвамъ, *va.* comprendre, percevoir, entendre, saisir, savoir, y être; 1. *fig.* voir; 2. -са, *vr.* s'entendre; 3. -намеса, *fig.* se répondre; 4. давамъ да -мѣять, donner à entendre; 5. то са -мѣва само по себе, cela va sans dire.

Разумѣване и -мѣне, *sn.* l'entendement *m*, idée, intellection *f*; | *Log.* l'apprehension *f*; | сила —, faculté intellectuelle *f.*

Разучвамса, *vr.* désapprendre.

Разцѣпвамъ и -пямъ, *va.* fendre, balacher, crever; 1. (образъ-тъ нѣкому), balafrer; 2. (прѣтрисамъ съ трюкъ надлъжъ), refendre; 3. -са, *vr.* crever; 4. разцѣпваса, *v. imp.* il se fendille.

Разцѣпване, *sn. fig.* l'explosion *f*; | (на перото), la fente; | (на едно цѣло), solution de continuité, *f.*

Разцѣпень (за глѣбъ), *adj.* à la scapulaire.

Разцѣпливъ, *adj.* sectile.

Разцѣтене, *sn.* l'épanouissement *m*, éclosion *f.*

Разцѣтень, *adj. fig.* florissant.

Разцѣтливъ, *adj. Bot.* déhiscient.

Разцѣтѣва, *v. imp.* il fleurit, il éclot; 1. -гватата, ils s'épanouissent; 2. (за цѣтѣя), elles s'ouvrent; 3. (узиово), *fig.* ils refleurissent.

Разцѣтѣване, *sn. Bot.* la fleuraison et floraison, déhiscence *f.*

Разцѣтѣлеть, *adj. Méd.* phagédénique.

Разцѣдливъ, *adj.* appétissant.

Разцѣждане, *sn.* l'érosion *f.*

Разцѣснене, *sn. Jur.* l'appointement *m*.

Рай, *sm.* l'éden *m*; -ски, d'éden; | le paradis; | *fig.* l'élysée *m*.

Райска смокня, *sf. arbre*, le bananier.

— ябълка, *sf. arbre*, pomme de paradis, banane, *f.*

Райски, *adj.* paradisiaque.

Райско папагало; *sn. oiseau*, le lori ou loris.

Райче, *sn.* le paradis; | (въ театръ-тъ), le colombier.

Ракета (фишекъ *t.*), *sf. Milit.* la roquette; | (за игра на воланъ), la raquette; | фабрикантъ на -ты, un raquetier.

Ракія, *sf. t.* l'eau-de-vie *f*, esprit-de-vin ou alcool, liquide *m*; 1. *pop.* le rogomme, piot *m*; 2. врѣла —, *Chim.* l'eau-forte *f*; 3. (ото вино), le brandvin; 4. (отъ захаръ), la guildive ou tafia; 5. (съ мирисъ), le vespérto; 6. (съ чафранъ), le scabac et usquebac; 7. цѣша —, *pop.* la goutte; 8. варъ —, *va.* brûler (voyez Бѣла-рада).

Ракла, *sf.* le saison, la bêche; 1. (за дрѣво), la saisse; 2. (за солты мощи), la chässe; 3. поставямъ въ —, *va.* enchâsser.

Ракличка, *sf.* le coffret.

Раквоъ, *adj. Méd.* chancreux. [matoux.]

Раквидень, *adj. Méd.* cancéreux, carcinom — видно животно, *sn. H. nat.* crustacé, ée; | (окаменено), crustacite *m*.

— образень, *adj. H. nat.* astacaire.

— вѣдць, *sm. mamm.* le crabier.

Раксъ, *sm. Mar.* le racage; | -бугель, *sm.* le rosambeau et racambeau; | -клотъ, *sm.* pomme de racage, *f.*

Ракъ (и съзвѣдѣ), *sm.* l'écrevisse *f*; -ковъ, d'écrevisse; 1. -ковы очи, yeux d'écrevisses; 2. сѣдина за рацы, buisson d'écrevisses, *m*; 3. *Méd.* le carcinome, chancre, cancer *m*; 4. мѣдъень —, *Méd.* cancer des ramoneurs. [варачница.]

Ракжійница, *sf.* la bouillerie (voyez Прѣ-

Ралца, *sf.* la 'baie; | (на ораго), le manche.

Рало, *sm. Agric.* l'araire *m*.

Рамазанъ (у Турци), *sm.* le ramadan et ramazan.

Рамникъ, *sm.* le scapulaire (voyez Омофоръ).

Рамо, *sm.* l'épaule *f*; 1. Ориово — (звѣзда), la bateigense ou betelgeuse; 2. подиране съ —, épaulée *f*; 3. -до —, coude à coude; 4. подвигане -мена, le 'haussement; 5. подвигамъ -мената си, *va.* 'hausser les épaules.

Рана, *sf.* la plaie, ulcère *m*, blessure *f*; 1. *fig.* le chancre, plaie *f*; 2. *Méd.* la lésion;

3. правя —, *va.* ulcérer; | стана —, *v. imp.* il s'ulcère; 4. распялямъ —, *va.* envenimer;

5. омыване —, l'étuvement *m*; 6. омывамъ —, *va.* étuver; 7. орѣване —, *Chir.* le débrider; | орѣвамъ —, *va.* débrider;

8. цѣръ ради заздравяне —, *Pharm.* épulotique, *adj. m*; 9. което са относно до —, *Chir.* traumatique, *adj*; 10 вода за -ны, eau d'arquebusade, *f*; 11. пълень съ —, criblé de blessures; | *Méd.* ulcéreux, *adj.*

Рангоутъ (на ладѣя), *sm. Mar.* la mâturine;

| счупвамъ — у ладѣя, *va. Mar.* désemparer.

Рангъ (за ладѣя), *sm. Mar.* le rang.

Раненикъ, *sm. plante*, la vulnéraire.

- Раненъ**, *adj.* blessé; || **нанаренныѣ**, *pl.* les blessés *m.*
- Ранетъ** (*ябълкы*), *la* reinette *et* rainette.
- Ранецъ** (*ѣбита солдатска*), *sm.* le sac; || *Milit.* le 'havre-sac.
- Ранна звѣзда**, *sf.* le lucifer.
- *музика*, *sf.* l'aubade *f.*
- *роса*, *sf.* *Ven.* l'aignail *m.*
- Рано**, *adv.* de bonne heure, tôt; по —, plus tôt; || (*сутрена*), *matin*, matinalement.
- Раность**, *sf.* la précocité.
- Раншко**, *adv.* matinalement.
- Ранъ**, *adj.* précocé, 'hâté, 'hâtif; || (*за плодове и fig.*), prématuré; || *който става -но*, matinal, matutinal, matineux.
- *счемыкъ*, *sm.* l'écourgeon *et* escourgeon *m.*
- Раня**, *va.* blesser.
- Ранъ**, *vn.* se lever le matin.
- Рапира** (*вета сабя*), *sf.* la rapière, le fleuret.
- Рапонообразенъ**, *adj.* *Bot.* rapiforme *et* parase.
- Рапонъ** *m* и **Рѣпа**, *f.* plante, le radis.
- Рапортъ**, *sm.* le rapport.
- Рапъ** (*Швейцарска дръвна пара*), *sm.* la garre (*pl.* ren).
- Рапсодія** (*откъсекъ отъ Омеровыѣ поемы*), *sf.* la rapsodie.
- Рапсодъ** (*пѣвецъ на откъсецы отъ поемы*), *sm.* un rapsode.
- Расиновско писало**, *sm.* style racinien *m.*
- Расказвамъ**, *va.* conter, narrer, redire, débiter, divulguer, accréditer; 1. *fig.* tromper; 2. *fam.* renseigner; 3. (*всичко щото зная*), defiler son chapelet.
- Расказвачъ**, *ка*, *s.* débiteur, euse; || (*на поини*), *fig.* trompette de la ville, *f.*
- Раскаевамъ**, *vr.* se reconnaître, se convertir, dire son meâ-culpâ, il m'en cuit; 1. *fig.* s'en mordre les doigts ou les pouces; 2. (*за*), se ressentir; 3. (*за нѣщо*), *fig.* se mordre les lèvres de.
- Раскалутеравамъ**, *va.* défroquer.
- Раскарувамъ** (*конъ*), *va.* travailler.
- Раскаине**, *sm.* la repentance, repentir *m.*, pénitence *f.*, regret *m.*, résipiscence, contrition *f.*; || (*въ грѣхове*), *fam.* bon pescavi *m.*
- Раскитвамъ**, *va.* désassortir.
- Раскляждамъ**, *va.* détimer le feu.
- Расклатевамъ**, *va.* ébranler, disloquer.
- Расклатенъ**, *adj.* agiter; || *Mar.* 'houleux.
- Раскловяване**, *sm.* la ramification.
- Раскловявамъ**, *va.* décloquer, désenclouer; || (*конъ*), déferer; || *-са*, *vr.* se déferer.
- Расковане** (*тонъ*), *sm.* le désenclouage.
- Раскованъ фунтъ**, *sm.* pile de cuivre, *f.*
- Расковниче** (*общъ ключъ*), *sm.* le passe-partout; || (*храдлиовски ключъ*), le rossignol; || —, *plante*, la centinode ou trainasse.
- Раскопавамъ**, *va.* fouiller, effondrer; || (*мрътво тѣло*), exhumer.
- Раскопаване**, *sm.* la fouille; || (*земля*), *Agric.* l'effourement *m.*; || (*на мрътво тѣло*), l'exhumation *f.*
- Раскопчавамъ**, *va.* dégrafer.
- Раскопчевамъ** (*праката си*), *va.* écaquiller; || (*-чею въсѣднали*), *fam.* affourché, *adj.*
- Раскопчеване**, *sm.* l'écaquillement *m.*
- Раскратъ** (*часть на тѣлото между кълкътъ*), *sm.* l'enfourchure *f.*
- Раскривявамъ** (*говорене*), *va.* écorcher.
- Раскъсанъ свѣтъ**, *sf.* cœur ulcéré *m.*
- Раскъсанъ**, *adj.* délabré; || *fam.* dépenaillé.
- Раскъсвамъ**, *va.* déchirer, demembrer, dépecer, délabrer, dévorer, dilacérer; 1. *който -ева и поглыца*, dévorant *et* -rateur, *adj.*; 2. *-са*, *vr.* se déchirer; 3. *-вамеца* (*единъ другъ*), s'entre-déchirer. [divulsion *f.*
- Раскъсване**, *sm.* le dépècement, dilacération, *sm.* style 'haché *m.*
- Раскъснато писало**, *sm.* style 'haché *m.*
- Раскъ**, *sm.* la soutane; || (*калугерска дръва*), le froc; || *късичко* —, la soutanelle.
- Расовецъ**, *sm.* *Métall.* la matte, la gueuse *et* queuset *m.*; || (*срѣбро отдѣлено съ живакъ*), *Métall.* la pigne.
- Распалямъ**, *va.* enflamer, animer, allumer, exalter, emporter; 1. *fig.* rallumer, réchauffer, transporter; 2. *-са*, *vr.* s'emporter, se réchauffer, s'exciter; 3. *fig.* se monter; 4. *fam.* se gendарmer; 5. (*изново*), se rallumer.
- Распалене**, *sm.* la vivacité, emportement, élan, transport *m.*, ferveur, verve *f.*, brio *m.*; *fig.* l'effervescence *f.*, oestré *m.*; || (*на кръвъта*), *Méd.* l'adustion *f.* [pétuosité *f.*
- Распаленостъ**, *sf.* la promptitude; || *fig.* l'im-
- Распаленъ**, *adj.* ignescent, brûlant, chaleureux, prompt, emporté, exalté, impatient, passionné, fringant, pétillant *et* pétillant, fervent, tout petri de salpêtre; 1. ardent, bouillant, bouillonnant, effervescent, impétueux, transporté de; 2. *Méd.* aduste; 3. *-всичко искавамъ*, *va.* jeter tout son venin.
- Распалителность**, *sf.* la furie.
- Распарямъ**, *va.* découdre; || (*изново*), redéfaire; || *-са*, *vr.* se découdre.
- Распасанъ**, *adj.* *fig.* mou ou mol.
- Расперва** (*опашка, за пасуиъ*), *v. imp.* il fait la roue.
- Расперване**, *sm.* la fourchure.
- Распечѣтвамъ**, *va.* desceller; || (*писмо*), décaecheter.
- Распилевачъ**, *ка*, *s.* dépensier, ère; dissipateur, dilapidateur, trice; prodigue, *ec.*; || *fig.* panier percé *m.*; || *fam.* gaspilleur, mangeur, euse; mange-tout *m.* (*voyez* Провалникъ). [tion, profusion *f.*
- Распилене**, *sm.* l'éparpillement *m.*, dilapidation.
- Распилителенъ**, *adj.* dépensier, somptueux *en*, prodigue.
- Распилително**, *adv.* prodigalment, profusément.
- Распилителность**, *sf.* la prodigalité.

- Распильявамъ**, *va.* dissiper, prodiguer, éparpiller, dépenser en, engloutir, gaspiller, dilapider, débiter, gruger, faire litière de; 1. *fig.* manger; 2. (*имането си*), *fig.* fricasser; 3. (*пары*), expédier.
- Распильяване**, *sm.* la dissipation, somptuosité; 1. *fat.* le pillage; 2. (*стока*), le débouché; 3. *законъ противъ* —, loi somptuaire *f.*
- Распильяванеа**, *sm. pl.* les complaints *f.*
- Расплата**, *sf.* le remboursement.
- Расплатливъ**, *adj.* remboursable.
- Расплатявамъ**, *va.* payer, liquider; || *-са, vr.* se liquider avec.
- Расплатяване**, *sm. Jur.* la solution; || *мъченъ на —, fig.* dur à la détente; || *Jur.* dur à la deserre. [*хоса*], retrousser.
- Расплатямъ**, *va.* détortiller, dénatter; ||
- Расповивамъ** (*дѣтенецъ*), *va.* démailloter
- Расподѣлямъ** (*по двама*), *va. Mar.* amattoloter.
- Расподѣлене** (*на клонокве*), *sm.* l'embranchement *m*; || (*на матрoзы по двама*), *Mar.* l'amattolotage *m*
- Распознавамъ**, *va.* distinguer, déchiffrer, démêler, discerner. [*fig.* le goût.
- Распознаване**, *sm.* le discernement, le scrupule;
- Распознатливъ**, *adj.* discernable.
- Располагамъ**, *va.* arranger, disposer (de), distribuer, manier, ordonner, construire; 1. (*на опредѣлено мѣсто*), poster; 2. (*сграда*), situer; 3. *-са, vr.* se ranger; || (*за*), ordonner de.
- Расположене**, *sm.* la disposition, arrangement *m*, construction *f*, système, économie, distribution, ordonnance *f*; 1. *fig.* le tissu, texture, texture *f*; 2. (*на духъ*), *fig.* l'humeur *f*; 3. (*къмъ нѣщо*), la volonté; 4. (*на слово*), la structure; 5. (*на съчинене*) *fig.* le cadre, la coupe; 6. (*на сѣдницытѣ*), l'air ou le vent du bureau; 7. *искуство въ —*, l'entente *f.*
- Расположенъ**, *adj.* disposé à, ordonné; 1. *fig.* monté; 2. добръ —, bien entendu; 3. злъ —, malentendu; 4. (*сжмъ*), être en train de.
- Распореденъ** (*добрѣ*), *adj.* bien ordonné.
- Распоредителенъ**, *adj.* régulateur.
- Распоредникъ**, *ница, s.* organisateur, ordonnateur; || *fig.* un régulateur; || (*на погрѣбене*), entrepreneur des pompes funèbres, *m.*
- Распорждамъ**, *va.* arranger, gouverner, disposer, ordonner, préparer, agencer, régir; 1. (*всичко споредъ ценето си*), faire la pluie et le beau temps; 2. правда да — *имането си*, la disponibilité; 3. съ който можемъ — *реди или* расположи, disponible, *adj.*
- Распорждане**, *sm.* l'arrangement, agence-
- ment, règlement *m*, ordonnance, disposition *f*; || който са намира въ —, *Milit.* disponible, en disponibilité.
- Распорка**, *sf.* le gobetis.
- Распоръ**, *sm.* la découssure.
- Распостыламъ**, *va.* démeubler.
- Распостыляне**, *sm.* le démeublement.
- Расправачъ** (*на смѣтки*), *sm.* un liquidateur.
- Расправливъ**, *adj. Mathém.* résoluble.
- Расправителенъ грѣбень**, *sm.* le démêloir.
- Распривямъ**, *va.* resoudre, démêler, dénouer, liquider; 1. *fig.* dévider, dégrossir; 2. *Jur.* instruire; 3. (*зададка*), resoudre; 4. (*замотана работа*), *fig.* démêler une fusée; 5. *-са, vr.* se faire justice à soi-même, se démêler, se dénouer; 6. (*съ нѣкого*), se liquider avec; 7. (*почтено*), enterrer la synagogue avec honneur.
- Распривяне**, *sm.* la solution, démêlage *m*, liquidation *f*; 1. *Jur.* l'instruction *f*; 2. (*зададка*), la résolution; 3. (*на уравненеа*), *Alg.* l'effectioin *f.*
- Распривъ**, *adj.* découssu. [avis, *f.*
- Распратителенъ корветъ**, *sm.* corvette
- Распристорвамъ и -струвамъ**, *va.* désillusionner; || *fig.* désenivrer, désencoreler.
- Распристорване**, *sm.* le désillusionnement.
- Расприструвателенъ**, *adj.* désenchanteur.
- Распродаване**, *sm. Jur.* l'abaliénation *f*; || (*стоки*), vente en liquidation, *f.*
- Распродаденъ** (*за издане*), *adj.* épuisé.
- Распротирамъ**, *va.* étendre, étaler, déployer, évaser; 1. (*владѣние*), arrondir; 2. (*стока*), déplier; 3. *-са, vr.* s'étendre, s'étaler, se déployer, se dérouler; 4. *fig.* s'appesantir sur; 5. *-стираса* (*за войска*), elle se développe. [*m.* étendue *f.*
- Распротирание**, *sm.* l'évasement, déploiement
- Распространене**, *sm.* l'expansion *f*, agrandissement *m*, amplification *f*; || *fig.* l'extension, propagation, invasion *f*; || въ *-странею* значене, par extension.
- Распространенъ**, *adj.* étendu, diffus, large, vaste, prolix; || *fig.* ample.
- Распространевачъ**, *ка, s.* propagateur, trie; amplificateur *m*; || (*за крамоливы слухова*), *se.* alarmiste.
- Распространителность**, *sf.* l'expansibilité *f.*
- Распрострявамъ**, *va.* répandre, étendre, disséminer, agrandir, ragrandir, amplifier; 1. *fig.* semer, propager; 2. (*прѣдѣлы*), reculer; 3. *-са, vr.* se répandre, s'étendre, se disséminer, s'épandre circuler; 4. *fig.* gagner; 5. *-иватса, v. imp.* il se propagent, ils pullulent (*вогызъ Распръстнувамъ*).
- Распръстнаты звѣзды**, *sf. pl.* étoiles informes *f.* [abstract.
- Распръстнать**, *adj.* épars, distraitt, diffus,
- Распръстнителенъ**, *adj. Méd.* incisif.

Распръстнувамъ и -пръскувамъ, *va.* disperser, répandre, éparpiller, disséminer, épancher, distraire, esséminer, circuler, fondre, écarter; 1. *fig.* colporter, joncher de; 2. *-ca, vr.* se disperser, s'éparpiller, se disséminer, se distraire de, se dissiper, s'éclater, se déjoindre; 3. *fig.* s'évaporer; 4. *който -стнува свѣтлина, Phys.* dispersif, *adj.*

Распръстнуване и -пръсване, *sm.* la dispersion, distraction *f.*; éparpillement *m.*, évagation, absence *f.*; || *fig.* l'abstraction *f.*

Распукувамъ, *va.* éclater, crever; || *който -кнуга, Phys.* dilaniateur; || *-кнугаса, v. imp.* il s'éclate, il s'entr'ouvre.

Распустителенъ, *adj. Méd.* laxatif, solutif, cathartique; || *Pharm.* catotérique.

Распустително чергило, *sm.* capote de cabriolet, *f.*

Распустителность, *sf.* la laxité. [lier.

Распустнатъ, *adj.* relâché, désordonné, sava-

Распушкувамса, *vr. Milit.* tirailler.

Распушкване, *sm.* la tirailerie.

Распуцамъ, *va.* étendre, épanouir, rélargir, congédier, déployer, renvoyer, remercier; 1. *fig.* dissoudre, paralyser; 2. (*на воля*), émanciper, relâcher; 3. *-пуца корение (за дърво), v. imp.* il trace; 4. *който -пуца, Méd.* catarrhétique, *adj.*; 5. *-ca, vr.* se fondre, pousser; 6. *-щаса (за ледъ), v. imp.* il dégele; || (*за платно*), elle s'avachie.

Распуцане, *sm.* la dissolution; 1. (*на войска*), le renvoi; 2. (*неволицы*), l'émancipation *f.*; 3. (*ученицы*), le congé; 4. *много — корение, Bot.* le stolon.

Распытателенъ, *adj.* inquisitorial.

Распытвамъ, *va.* interroger, pressentir, visiter; || *fig.* peser; || *Jur.* informer.

Распытване, *sm.* l'information, visite *f.*; 1. *Jur.* l'interrogatoire *m.*, instruction *f.*; 2. *изново —, Jur.* un plus ample informé; 3. *сѣдникъ върху -то, juge d'instruction ou instructeur m.*

Распѣвамса, *vr.* s'égosiler.

Распѣтявамъ, *va.* dénouer, déboutonner; || *pop.* friper; || *-ca, vr.* se déboutonner.

Распягити (кръстъ), *vr.* le crucifix.

Распжждамъ, *va.* déloger.

Распжжтвамса, *vr.* 'heleter; || *fam.* se gendarmer.

Распжжтлинъ, *adj.* 'haletant.

Распжжканъ, *adj.* ébouffé.

Растагъ (за войска), *sm.* la 'halte.

Расталакъ, *sm.* le bocage, bouquetau *m.*; || *Agric.* le bois, la cerée. [dant.

Раставително сръдство, *sm. Méd.* le fon-

Растварямъ, *va.* ouvrir, étaler, évaser; 1. *fig.* développer; 2. (*платната*), *Mar.* déferler, aragriller; 3. (*за показване*), faire étalage de; 4. *-ca, vr.* se développer.

Растваряне, *sm.* l'évasement *m.*; 1. *fig.* l'évo-

lution *f.*, développement *m.*; 2. (*на сила*), *Méd.* la dialyse; 3. (*стоки*), l'étalage *m.*; 4. *сръдство —, Méd.* la menstree.

Растегъ, *sm.* la toise, béquille *f.*

Растворенъ, *adj.* béant, décelos.

Растворка, *sf.* le trou, la trouée.

Растворникъ, *ница (на стриды), v. ouvreur,* euse d'huîtres.

Растекъ и -слекъ, *sm.* le jet, brin, plant, drageon *m.*; 1. *Bot.* la plantule; 2. (*на дървото*), le broussin; 3. (*изданка отъ дърво*), le lais; || (*отъ корень*), la bou lure; 4. *лозень —, le provin;* 5. *пуцать -слецы, v. imp.* ils jetent, ils drageonnent; 6. *порастване —, Bot.* la plantation; 7. *вдѣтса —, v. imp.* ils provignent; 8. *окастване —, l'ébourgeonnement m.*; 9. *окаствамъ непотрѣбны —, va.* ébourgeonner (*voyez* *Изданка et Младокъ*).

Растене, *sm.* la plante, végétal *m.*, croissance, herbe *f.*, crû *m.*; 1. *Agric.* le sujet; 2. *врѣда на -неа отъ помръзлекъ, la* brouissance; 3. *изгаря -неа отъ слънцето, v. imp.* il broit; 4. *описане —, la* photographie, la botanographie; 5. *описывать на —, un* botanographie; 6. *състояние на слабо -стене, l'étiollement m.*; 7. (*растене или никнене*), *Bot.* la germination, le port; 8. *— и ущрбене (на жъсць-тъ), le* croissant; 9. *-стене, pl.* la végétation.

Растиламъ (снопы да вършя), *va.* amoncloner.

Растителенъ, *adj.* végétatif, végétal, croissant.

Растникомъ, *adv. fam.* crescendo.

Растливъ, *adj.* végétant; || (*злѣ, за жито*), *Agric.* gaichitque.

Растякувамъ, *va.* déchiffrer.

Растоварникъ (на стоки), *sm.* un déchargeur.

Растоварямъ, *va.* décharger.

Растоваряне, *sm.* la décharge, déchargement *m.*; || (*ладякъ съ лопаты*), *Mar.* le paléage.

Растопане, *sm.* le fondage; || *Chim.* le déliquium, la déliquescence.

Растопанъ, *adj.* résous.

Растопилность, *sf. Chim.* la solubilité.

Растопилненъ и -нителенъ, *adj.* déliquescent; || *Chim.* soluble. [vant, *adj. s.*

Растопително сръдство, *sm. Chim.* dissol-

Растопителность, *sf. Chim.* la déliquescence.

Растопявамъ, *va.* résoudre, liquifier; || (*масло за намазане*), affriter; || *-пяваса, v. imp.* il se liquéfie, il se résoud.

Растопяване, *sm.* la fonte, liquéfaction *f.*; || *Chim.* la solution, réduction *f.*

Расточень скокъ, *sm.* nappe d'eau, *f.*

Распривамъ, *va.* broyer; 1. *Chir.* frictionner;

2. (*снага*), macer; 3. *-ca, vr.* se frictionner.

Расприване, *sm. Chir.* la friction; || (*снага*), la massage et -sement.

Распривачъ (намыкъ), *sm.* le broyeur.

Растрошавамъ, *va.* émietter et éffondrer.

Растървавамъ (*сборичканытѣ*), *va.* mettre le 'holà; || (*силомъ*), décharpir; || *-ca, vr.* se démêler.

Растърсевамъ, *va.* affecter, vérifier; || *fam.* apitoyer; || *-ca, vr.* s'affecter de.

Растърсеване, *sn.* la revue, commotion *f.*

Растърсителенъ, *adj.* affectif.

Растърѣвамъ, *va.* débayer, débarrasser, déboucher, ajuster, eurer; || *fam.* défricher.

Растърѣване, *sn.* le débarrassement, le curement.

Растърѣпанъ, *adj.* frémissant, tremblotant; || *съ* — *гласъ*, trembloté, *adj.*; || *написанъ съ* — *перана рѣка*, tremblé, *adj.*

Растърѣпервамъ (*отъ*), *vr.* *fig.* frissonner de.

Растърѣперване и *-перане*, *sn.* le fréuissement, le frisson. [*dique, adj. m.*]

Растърѣване [*цѣръ за* —, *Méd.* antispasmodique], *vr.* (*за бжчаа*), *adj.* en fagot *m.*

Растурямъ, *va.* farfouiller, confondre; || (*по каситѣ буквы*), *Tur.* distribuer.

Растурване (*буквы по кассы*), *sn.* *Tur.* la distribution.

Растъ, *sn.* le corsage, venue, crue *f.* corps *m.*; || *fam.* la tournure; || (*връсть*), la taille.

Растѣкменъ, *adj.* dépareillé.

Растѣкмивамъ, *va.* desassembler, dépareiller, déparier, déaccoupler.

Растя, *vr.* croître, s'accroître, pousser, venir, profiter, tasser; 1. (*изново*), recroître; 2. (*лошаво*), se déplaire; 3. (*слабо*), étioier et s' —; 4. *расте, v. imp.* il végète, il germe; || (*добръ, за жито*), il réussit; || *растѣтъ*, ils prennent; 5. *който расте какъ дръво*, arborescente, *adj.*; 6. *който расте у вода*, *Bot.* aquatile, *adj.*

Расхвърлячъ, *sm.* un répartiteur; || *fig.* un fagoteur.

Расхвърлевамъ и *-лямъ*, *va.* renverser, déranger, dissiper, éprendre, éparpiller, répartir, saccager, gaspiller, bousculer, cotiser; || (*всичко*), faire rage *f.*; || (*тукъ тамѣ*), *fig.* fagoter.

Расхвърлеване, *sn.* le dérangement, repartition *f.*, saccage, bousculement *m.*, cotisation *f.*; || *fig.* le remue-ménage; || *faw.* le fouillis.

Расхвърляно, *adv.* pêle-mêle; || *Mar.* *vrac et vgaque.*

Расхвърлянъ, *adj.* épars, confus, dérangé.

Расхладителенъ, *adj.* humectant; || *Méd.* rafraîchissant, réfrigérant et réfrigératif.

Расхладителна сѣдина, *sf.* le rafraîchissoir.

Расхладително питие, *sn.* *Méd.* le julep.

— *срѣдство*, *sn.* le réfrigérant, le rafraîchissant.

Расхладкъ (*крушы*), *sf. pl.* le bourré.

Расхладивъ, *adj.* adoucissant.

Расхлаждамъ и *-ладивамъ*, *va.* rafraîchir, humecter, tempérer, tiedir; 1. *fig.* refroidir; 2. *-ca, vr.* rafraîchir et se —, s'humecter,

se refroidir; 3. *расхлаждава* (*вътьръ-тѣ*), *v. imp. Mar.* il fraîchit.

Расхлаждане (*расхлаждъ*), *sn.* le rafraîchissement, humectation *f.*; || *Chim.* la réfrigération.

Расходка, *sf.* la promenade, un tour de promenade, partie, incursion *f.*; 1. (*изъ гора*), course boscaresque *f.*; 2. (*пѣшакъ*), promenade à pied; 3. (*на чуждо мѣсто*), l'excursion *f.*; 4. *мѣсто* —, le promenoir, promenade *f.*, cours, marche, mail *m.*

Расходны дни, *sm. pl. fig.* les saturnales *f.*

Расхождамъ, *vr.* se promener; || (*пѣшакъ или съ парета*), promener; || (*по улицы-тѣ*), circuler.

Расхождане, *sn.* le chômage; || (*по улицы-тѣ*), la circulation.

Расхождачъ, *sm.* un promeneur.

Расчекнатъ, *adj.* bifurqué, fourchu.

Расчекнувамъ, *vr.* *Anat. Bot.* se bifurquer.

Расчекнуване, *sn.* la bifurcation, fourchure *f.*

Расчесателна машина, *sf.* laineuse mécanique, *f.*

Расчесвамъ (*влакна*), *va.* déboucler; 1. (*къмшица*), regayer; 2. (*накъ*), regratter; 3. (*сукно*), friser.

Расчуване, *sn.* l'éclat *m.*

Расчавувамъ, *vr.* faire de l'exercice *m.*

Расшивка, *sf.* le gobetis.

Расширене, *sn.* l'élargissement, rélargissement *m.*, dilatation, expansion *f.*

Расширеностъ, *sf.* la spaciosité.

Расширенъ, *adj.* spacieux, évasé.

Расширителенъ, *adj.* expansif. [tant.

Расширително сръдство, *sn.* *Chir.* le dilata-

Расширителностъ, *sf.* l'extensibilité *f.*

Расширливостъ, *sf.* l'extensibilité *f.*; || (*на въздухъ-тѣ*), la dilatabilité.

Расширливъ, *adj.* extensible, expansible, dilatable. [tatoire.

Расширникъ, *sm.* *Chir.* le dilatateur et dilata-

Расширявамъ, *va.* élargir, rélargir, dilater, étendre, rétendre, évaser; || (*изважпѣ отъ-вогъ*), *Archit.* ébraser; || *-ca, vr.* s'élargir, se dilater.

Расширяване, *sn.* l'évasement *m.*

Расширъ шивъ, *sm.* la découreuse.

Ратаfia (*ракия отъ черешы*), *sf.* le ratafia.

Ратнирувамъ (*права на кривичы сукно*), *va.* ratiner.

Ратинъ (*въленъ платъ*), *sm.* la ratine.

Ратификация, *sf.* la ratification.

Ратификувамъ, *va.* ratifier.

Ратингъ, *sm.* *Mar.* l'enfléchure *f.*

Раутъ (*млогобройно събране*), *sm.* le rout et raout.

Рахитически, *adj.* rachitique.

Рационаленъ, *adj.* *Géom.* rationnel.

Рационъ (*жѣда*), *sm.* la ration.

Рачка, *sf.* la manche, bras *m.*, anse, prise,

queue, poignée, nille *f.* croissant *m.*; 1. *Mar.* l'aste *m.*; 2. (на кистца), l'ente *f.*, la 'hampre; 3. (на санджжъ), le portant; 4. (ухо), l'oreille *f.*; 5. -кы (на очила), *pl.* la châsse.

Рашкетна държалка, *sf.* *Tur.* la servante.

Рашкетъ, *sm.* *Tur.* la friquette; -тея, de —.

Рашкуля, *sm.* crayon de fusain, *m.*

Рашпал, *sf.* роисон, l'ange de mer ou angelot *m.*

Раштра (бръздилка за нотна хартия), *sf.* la patte et pate.

Рашъ (възленъ платъ), *sm.* le ras.

Рая (подданникъ въ Турско), *sm.* un raïa et rayah. [réale *f.*

Реалъ (монета, 10 пары), *sm.* le réal et

Ревантъ (сезень *m.*), *sm.* *Mar.* le raban; || завръщамъ -ты на платната, *va.* *Mar.* rabaner et -banter.

Ревентъ, *sm.* plante, la rhubarbe et rubarbe; -тея, de —. [réverbère, *m.*

Ревербериренъ огнь, *sm.* *Chim.* feu de

Реверс (игра на книги), *sm.* le reversi et -sis. [matisme.

Ревматисмъ (болестъ свъръзъ), *sm.* le rhu-

Ревнивъ, *adj.* jaloux; -во, -еusement.

Ревнивость, *sf.* la jalousie.

Ревнителенъ, *adj.* jaloux.

Ревновачъ или Поревникъ, *sm.* *s.* émulateur, trice; || (на нбщо), zéléteur, trice; zélé, ée.

Ревностенъ, *adj.* zélé, fervent; || *fig.* ardent.

Ревностно, *adv.* ardemment.

Ревностъ, *sf.* le zèle, désir et desir *m.*, jalousie *f.*, ardeur *m.*, ferveur *f.*; || *fig.* l'élan *m.*

Револьверъ, *sm.* le revolver ou pistolet tournant, le tour. [-ment.

Револуционеръ, *adj.* révolutionnaire; -онно,

Револуция, *sf.* la révolution; 1. придръжвикъ на —, un révolutionnaire; 2. противникъ на —, un contre-révolutionnaire; 3. склонявамъ за —, *va.* révolutionner.

Рево (журналъ), *sm.* la revue.

Регалъ (въ органи), *sm.* *Mus.* le régale.

Регата (ловъ между ладии), *sf.* la régatè et régatée.

Регенство, *sm.* la régence.

Регентъ, *ка, s.* régent, ente; || (безцубъ камиль на френска краля), le régent.

Регистраторъ, *sm.* un régistrateur; || (сж-дличенъ писаръ), un greffier.

Регистратура (калемъ *t.*), *sf.* le greff.

Регистратурна експедиция, *sf.* l'enregistrement *m.*

Регламентъ, *sm.* le règlement, le statue.

Регуляторъ (равнилка), *sm.* *Méc.* le régulateur, le modérateur.

Регуларенъ (за войска), *adj.* réglé.

Редакторъ, *sm.* un rédacteur; || (издавачъ), un éditeur; || (отговорливъ), éditeur responsable *m.*

Редакция (издане), *sf.* la rédaction.

Редантъ, *sm.* *Fortif.* le redan.

Редца, *sf.* la tresse; 1. *Mar.* la baderne; 2. (буквы), *Tur.* le paquet; || набирачъ на -цы, *Tur.* un paquetier.

Редова (хоро, играене), *sf.* la rédowa.

Редовенъ, *adj.* régulier, réglé.

— вѣтъръ (отъ истокъ къмъ заходъ), *sm.* (voyez Ализей).

Редовно, *adv.* ordinairement, avec régularité.

Редовность, *sf.* la régularité.

Редомъ, *adv.* de suite, de front; || (единъ по другъ), côte à côte.

Редуть, *sm.* *Fortif.* la redoute.

Редъ, *sm.* l'ordre *m.*, règle *f.*, rang *m.*, ligne, suite *f.*, tour, arrangement, cordon, étage, lit *m.*, étude *f.*, tissu *m.*; 1. *fig.* l'enchaînement *m.*; 2. *Géol.* la couche; 3. *Log.* le prédicament; 4. (*u* *Mathém.*), la série; 5. (*u* *Milit.*), la file; 6. (*u* *Théât.*), le rang, la rangée; 7. безъ —, *adv.* pêle-mêle; 8. безъ никаквъ —, à la billebaude; 9. въ -тъ, *prép.* au nombre de, du nombre de; 10. влазимъ въ —, *vn.* se mettre en règle; 11. влазиене въ —, la coordination; 12. веркой споредъ -тъ си, *adv.* à tour de rôle; 13. докарвамъ въ —, *va.* disposer; 14. единъ срѣщо другъ въ -тъ, *adv.* *Tur.* è regione; 15. изгубване —, *Astr.* la perturbation; 16. на —, en rang d'oignon *m.*; || (единъ до другъ), à la file; || (на дѣсно или на лѣво), *Milit.* par file à droite, par file à gauche; 17. бывамъ записанъ на -тъ, *vn.* être sur les rangs; 18. новъ —, à la ligne; 19. нынѣ е вашъ —, *fig.* à vous le dé; 20. нѣмае —, le désordre; 21. првъъ — (на кжца), le premier; 22. поставямъ на —, *va.* ranger; || (въ единъ —), *va.* *Milit.* dédoubler; 23. (нытанае), la séquelle; 24. (много книги единъ цѣтъ), la séquence; 25. (по прѣдпочтене), tour de faveur; 26. (на работы), ordre du jour; 27. развалямъ —, *va.* dérégler; 28. (стаи), l'enfilade *f.*; стан на единъ —, le plainpied; || въ единъ —, *adv.* de plain-pied; 29. сцѣлявамъ -до-ветъ, *va.* *Milit.* serrer les files.

Редюитъ, *sm.* *Fortif.* le réduit.

Регестъ (регистъръ *t.*), *sm.* le registre et registre, liste *f.*, rôle *m.*; 1. (*u* на театралны пьеси), le répertoire; 2. (исписване), la table; 3. заминуване въ —, l'enregistrement *m.*; 4. заминувамъ въ —, *va.* enregistrer.

Региссеоръ (на театръ), *sm.* un régisseur.

Резеда, *sf.* plante, le réséda; -еденъ, de réséda.

Резень-киль, *sm.* *Mar.* la contre-quille.

Резервъ, *sm.* *Milit.* la réserve.

Резидентска длъжностъ, *sf.* la résidence.

Резидентъ, *sm.* un résident; || жена му на —, la résidente.

Резиденция, *sf.* la résidence.

Резолюция, *sf.* la résolution,

Рей, *sm.* *Mar.* la vergue, antenne *f.*; 1. —

- на —, vergue à vergue; 2. поставямъ -йоветъ полегато, *va.* mettre les vergues en pantenne; 3. привързвамъ на — платната, *va.* enverguer; 4. има широки -йове (за ладія), *v. imp.* il a beaucoup d'envergure *f*; 5. спускаме отъ — до водата, cale sèche *f*; 6. хвърляме отъ —, le cale.
- Рейдъ** (*лиманъ*), *sm.* la rade; || налавамъ отъ —, *vn.* mettre en rade; || вкарвамъ въ — ладія, *va.* Mar. rader.
- Рейка**, *sf.* Mar. le bout-dehors et boutehors.
- Рейнграфство**, *sm.* le rhingraviat.
- Райграфъ**, -финя, *sc.* rhingrave et ringrave.
- Рейс-ефенди** (въ Турско), *sm.* un reis-effendi.
- Рейсфедеръ** (перо ради бръздане), *sm.* le tire-fidene.
- Рейхсталеръ** (*монета*), *sm.* la rixdale.
- Рекамбю**, *sm.* Com. le rechange.
- Рекетмайстеръ**, *sm.* maître de requêtes, *m.*
- Рекогносцировка** (*изследване*), *sf.* Milit. la reconnaissance. [reconnaître.]
- Рекогносцирувамъ** (*изследвамъ*), *va.* Milit. Рекомендательнъ, *adj.* recommandatoire.
- Рекомендателно писмо**, *sm.* lettre de recommandation, *f.* [mander.]
- Рекомендувамъ** (*запознавамъ*), *va.* recom-
- Рокторски**, *adj.* rectoral.
- Ректорство** (*ректорска длъжностъ*), *sm.* le rectorat, la régence.
- Ректоръ**, *sm.* un recteur. [recrue.]
- Рекрутско набиране**, *sm.* le recrutement, la — събиране, *sm.* la conscription.
- Рекрутъ**, *sm.* un conscrit, nouvel engagé, réquisitionnaire *m*; 1. (*новакъ*), Mar. un novice; 2. (*вързу екзерциция*), Milit. un instructeur; 3. **набирамъ -ты**, *va.* recruter; 4. **набирачъ на -ты**, un recruteur et officier —; 5. **събиране -ты**, la levée; 6. (*и допълнене войска съ -ты*), la recrue.
- Релация**, *sf.* la relation.
- Религиозенъ**, *adj.* religieux.
- Религиозностъ**, *sf.* la religiosité.
- Религия** (*вѣра*), *sf.* la religion, la foi, le culte.
- Рельс** (*железненъ коленикъ*), *sm.* le rail.
- Ремезъ**, *sm.* oiseau, la penduline.
- Ремотни коніе**, *sm. pl.* Milit. cheveux de remonte, *m.*
- Ремонтъ** (*даване новы коніе*), *sm.* la remonte.
- Реморгеоръ** (*ладія*), *sm.* le remorqueur.
- Ремькъ**, *sm.* la bande, courroie, aiguillette *f*; 1. (*одне за свързване коніе*), le portec-trait; 2. (*за навързване пучета*), le 'harde; || свързвамъ на — кучета, *va.* Vén. 'harder; 3. (*за прѣз гръди*), la bandoulière; 4. (*на паласка*), la banderole; 5. (*на пушка*), la bretelle; 6. (*за пушка и сабя*), le baudrier; 7. (*за прѣз рамо*), la bricole; 8. -мъци (*на вѣтва*), *pl.* les brassières *f*; 9. пѣтни одаръ на -цы, lit de sangle, *m.*
- Ремьче**, *sm.* la ceinturette, le sanglon.
- Ренде**, *sm. t.* le bouvement; 1. дългясто — за рѣбове, le bouvet; 2. (*за рапонъ*), la gâre; 3. трія на — или стривамъ съ —, *va.* râper.
- Рендосвамъ**, *va. t.* raboter.
- Рендосвачъ**, *sm.* un raboteur.
- Ренонсъ** (*въ игра на книги*), *sm.* la renoncee.
- Репертуаръ**, *sm.* le répertoire.
- Репетиторъ** (*прѣговорникъ*), *sm.* maître d'étude, *m.*
- Репетиция**, *sf.* la répétition; || часовникъ съ —, montre à répétition, *f.*
- Репетиция жилка** (*въ часовникъ*), *sf.* le tout-ou-rien.
- Репланка**, *sf.* Théât. la réplique et replique.
- Репсъ** (*коприненъ платъ*), *sm.* le reps.
- Република**, *sf.* la république; || права —, *va.* républicaniser; || придръжникъ на —, un sans-culotte. [—кански, *adj.*]
- Републиканецъ**, *sm.* républicain, aine; ||
- Републиканство**, *sm.* le républicanisme.
- Репутация**, *sf.* la réputation.
- Реставрирувамъ**, *va.* restaurer.
- Рестіо**, *sm.* plante, le restio. [restant *m.*]
- Рестово писмо**, *sm.* poste restante *f.*, bureau
- Ресторация**, *sf.* le restaurant.
- Реторта** (*сѣдина за прѣваряване*), *sf.* Chim. le retorte, la cornue.
- Реформа**, *sf.* la réforme.
- Реформатска черкова**, *sf.* Théol. la réforme.
- Реформаторъ**, *sm.* un réformateur.
- Реформатски**, *adj.* évangélique; || (*за вѣра*), réformé.
- Реформатъ**, *ка, z.* réformé, religieux, calviniste; || (*на Савейскы планины*), un camisard. [réforme.]
- Реформация**, *sf.* Théol. la réformation, la
- Реформирувамъ** (*износо*), *va.* Milit. reformer; || -ca, *vr.* se reformer.
- Рецензентъ**, *sm.* un censeur, un critique.
- Рецептъ**, *sm.* la recette, le récipient, formule, prescription médicale *f*; || Méd. l'ordonnance *f*; || същиявамъ —, *va.* formuler.
- Рецесъ** (*имперски протоколъ*), *sm.* le recez et recés.
- Реченъ**, *sm.* le dit.
- Речено**, опечено, *adv.* aussitôt dit, -fait.
- Речень**, *adj.* dit; || выше — (*и Jur.*), le dit, la dite.
- Речитативъ**, *adj.* Mus. récitatif.
- Рей** (*рейсъ, дръбна монета*), *sf.* le reis.
- Рибина** (*грѣда*), *sf.* Mar. le lisse; || поставямъ —, *va.* lisser; || поставяне —, le lissage.
- Ригель**, *sm.* Astr. le Rigel.
- Ридерсъ**, *sm.* Mar. la porque.
- Ридикюль**, *sm.* le ridicule.
- Риза**, *sf.* la chemise; 1. (*отъ козина*), la 'haire; 2. (*на платната*), Mar. le fanon; 3. полу

— (грѣды), la chemisette; 4. търговия съ -зы, la chemiserie; 5. шавачъ, ка на -зы, s. chemisier, ère.

Ризе, *sm. t.* l'agraffe *f*; 1. (на врата), le gond; 2. (на кърма), *Mar.* la vertenelle; 3. (що сѣдилъа дѣтѣ чарупки на лида), la charnière; 4. женско —, le charnon; 5. турямъ -та на врата, *va.* gonder.

Ризница, *sf.* jaque de mailles, cotte de mailles *f*, 'haubert *m*; || (малка -ничка), *dim.* le haubergeon; || рѣзки на —, défaut de la cuirasse, *m.* [armadille, *m.*

Ризницоносець *sm.* quadr. le tatou, dasupe, Ризниченъ шийникъ, *sm.* le gorgerin.

Ризъ (дукато, сѣлѣителна монета въ Турско), *sm.* le rize.

Римски, *adj.* latin; || (и -ско католически), romain; || приемане -пѣравы, la romanité. — Дворъ, *sm.* le saint siège. [eisme.

Римско-католическа вѣра, *sf.* le catholique — черкова, *sf.* la nacelle de saint Pierre. — свѣтло, *sm.* chandelle romaine *f*.

Римскы кавалери, *sm. pl.* ordre équestre *m.* — сенатори, *sm. pl.* pères conscrits *m.*

Рисберма (видъ фашииникъ), *sf.* Fortif. la risberme.

Рискувамъ, *va.* risquer (voyez Прѣжалвамъ).

Рискъ, *sm.* Com. le risque.

Рисъ (картия), *sm.* la rame.

Ритане, *sm.* la ballotade.

Ратаница, *sf.* le coude-pied ou cou-de-pied.

Ритма, *sf.* la rime; || докарвамъ на -мы или събирамъ -мы, *va.* rimer.

Ритмаръ, *sm.* un rimeur; || *fam.* un rimailleur, un poëteau.

Ритмически, *adj.* rythmique.

Ритмъ, *sm.* le rythme.

Риторика (извиване думъ или сладкосту-мие), *sf.* la rhétorique; || ученикъ на —, un rhétoricien; || училищникъ на —, un rhéteur.

Риторъ (сладкостуменъ), *sm.* un rhétoricien.

Ритуриель, *sm.* la ritournelle.

Ризъ, *sm.* *Mar.* le ris.

Робакъ, *sm.* un malitorne, malpeigné, gros-sier, ours mal léché, *m*; 1. *fig.* un savoyard; 2. *fam.* un pitaud, marouffe, sabreur, lourdaud, *m*; 3. *pop.* un palot, un paltoquet.

Робберъ (въ вистъ), *sm.* le rob ou robere.

Робски, *adj.* servile, esclave.

Робско покоряване, *sm.* le servilisme.

Робство, *sm.* la servitude, esclavage, ilotisme *m*, captivité *f*; || (и *fig.*), le fers *m*; || *fig.* le joug.

Робъ, быня, *sc.* esclave; 1. prisonnier de guerre, captif, *m*; 2. (въ Гръція), un ilote; 3. игра не -бы, les barres *f*; 4. сговоръ за размѣняване -бы, le cartel.

Ровене, *sm.* le creusage et creusement.

Ровка земя, *sf.* terre meuble.

Ровко яйце, *sm.* oeuf mollet, oeuf à la coque, *m.*

Ровкость, *sf.* le fluide, fluidité *f*; || гълтамъ или сърбамъ —, *va.* 'humer.

Ровкъ и -кавъ, *adj.* liquide, fluide, gras; 1. (за земя), labourable; 2. праване -ко, la fluidification; 3. правя -ко, *va.* fluidifier.

Рови, *va.* fouiller, creuser; || рови съ крака (за кокошка), *v. imp.* elle gratte.

Рогата змя (въ Африка), *sf.* le céraсте.

Рогатка, *sf.* la barrière; || *Milit.* le 'hérisson; || (заграда съ остри колосе), *Milit.* cheval de frise, *m.*

Рогатъ, *adj.* cornu; || (съ рога), *fam.* encorné. — добытакъ, *sm.* bêtes à cornes, bêtes aumaillés, *f.* [ou langue de cerf.

Рогачски езикъ, *sm.* plante, la scolopendre.

Рогачъ, *sm.* quadr. le cerf; -ченъ, de cerf; 1. le daim; 2. *fam.* un maquereau; 3. време за лов на -чи, *Vén.* la cervaison; 4. —, insecte, le cerf-volant.

Рогозка (асхръ т.), *sf.* l'estère *f*; 1. (и сламяна), la natte; || обвивамъ съ —, *va.* natter; 2. (устричка), le paillason; 3. (за пазене отъ вѣтъръ-тъ), l'abrivent *m.*

Рогозкаръ (майсторъ), *sm.* un nattier.

Роговидень, *adj.* corné; || права -дно, *va.* rascovir.

Роговнѣ, *adj.* mamelonné.

Роговъ камыкъ, *sm.* le pétrosilex. — циякъ (или бленда), *sm.* Minér. l'horn-blende *f*.

Рогомайсторъ, *sm.* un cornetier. — носецъ, *sm.* *fam.* un cocu; || *pop.* un cornard. — носъ, *sm.* poisson, la baliste.

Рогъ (и овибрки и обувателенъ, *pl.* -га), *sm.* la corne; 1. l'angle *m*; 2. *Archit.* l'aretier *m*; 3. (за баруть), poire à poudre *f*, fournement *m*; || *Artill.* corne d'amorce; 4. еленски —, corne de cerf; 5. (на котка), *Mar.* la patte et paté; 6. (на кжтъ), *Geom.* le sommet; 7. (у ричару), l'olifant *m*; 8. (на спорностъ), corne d'abondance ou d'Amalthée; 9. избивамъ -га на животно, *va.* écorner; 10. свъръ или търба съ —, *vn.* corner; 11. хвърля си -гата (за елень), *v. imp.* il mue; 12. хвърляне -га (за рогацъ), la mue.

Рогче, *sm.* *dim.* la corne, le cornet, le cor-nichon; 1. *Geom.* la lunule; 2. (пжкмата на цица), le tétin, le mamelon; || въспа-лене на —, *Med.* la thélité; 3. (смукало), *H. nat.* la ventouse; 4. (за извиване отъ далечъ), le 'huchet; 5. (за нищенъ), le bocal; 6. -гчка, *pl.* *H. nat.* l'antenne *f*; || който има —, antenné, *adj.*

Родене [мѣсто —, pays natal *m*; || *Minér.* le gisement; le gîte.

Роденото дѣте, *sm.* *Jur.* le part.

- Роденъ, *adj. part. né*; 1. (*семѣ*), *puiné*; 2. (*слободенъ*, у *Римляны*), un *ingénu*; 3. (*съ лошаы какавы*), *mal né*.
- Родителенъ падежъ, *sm. Gram.* le *génitif*.
- Родителка, *sf.* la *mère*; || *кѣща за -кы*, la *maternité*.
- Родителенъ мѣхуръ, *sm. Anat.* l'*amnios m.*
- Родителна грѣвка, *sf.* *fièvre puerpérale f.*
- Родителчно очистеване, *sm. Méd.* les *lochies f* ou *écoulement lochial m.*
- Родителчны болезни, *sm. pl.* mal d'*enfant, m.*
- Родій (*металлъ*), *sm. Chim.* le *rhodium*.
- Родлява жена, *sf. fig.* une *lapine*.
- Родливъ, *adj.* *fécond*; || *Méd.* *prolifique*.
- Роднина, *f et m. pl. s.* *parent, ente*; 1. le *cousinage, connexité, cognation f, sang m*; *s. allié*; 2. *Jur.* *linéal, adj*; 3. (*по баща*), *consanguin adj, agnation, consanguinité f*; 4. (*по женско колѣно*), *Jur.* le *cognat*; 5. (*по мѣжъ-тъ*), l'*agnat m*; 6. *моитѣ (на шитѣ)* —, les *miens*; 7. (*сѣмъ нѣкому*), *vn.* *toucher de près*.
- Роднински разговоръ, *sm.* la *devisée*.
- Родниско обяснене, *sm.* la *familiarité*.
— *отмжстване*, *sm.* la *vendetta*.
- Родниство и -дство, *sm.* la *parenté*.
- Роднины, *sf. pl.* la *parenté, les proches m*; || *fam.* les *cousinières f*; || *най-близнитѣ* —, les *grands parents m.*
- Родовенъ, *adj.* *générique*.
- Родовна стѣпень, *sf.* la *génération*.
- Родомъ (отъ), *adv.* *natif de, originaire de*.
- Родоначалникъ, *sm. fig.* la *tige, la souche*.
- помагателенъ лѣкаръ, *sm.* un *accoucheur*.
— помагателно искусство, *sm. Méd.* l'*obstétrique et obstetricale f*; || -гatelенъ, *adj.*
— словенъ, *adj.* *généalogique*.
— словна книга, *sf.* la *généalogie*.
— словно дърво, *sm.* *arbre généalogique m.*
— словие, *sm.* la *généalogie*.
— словъ, *sm.* un *généalogiste*.
- Родъ, *sm.* la *génération, genre m, naissance, famille, maison, nature f, sang m, origine, filiation f, parage, nom m*; 1. la *race, caste, espèce, sorte, lignée f, rameau m*; 2. *Gram.* le *genre*, 3. (*на дръвѣ*), l'*essence f*; 4. *отъ добръ* —, de *famille*; 5. *отъ почтенъ* —, *bien né*; 6. *изъ* — *въ* —, —, d'*âge en âge*; 7. *отъ* — *на* —, *отъ* *роды* —, de *génération en génération*.
- Роене, *sm.* l'*essaimage et essaimage m.*
- Рожбы, *sf. pl.* la *progéniture*.
- Рождество Христово, *sm.* la *Nativité*; || (25 *дек.*), le *noël (fam. sf.) voyez Колѣда*.
- Роженъ, *adj.* *corné*.
— *сивъ камыкъ*, *sm. Géol.* la *cornéenne*.
- Рожковъ, *sm. arbre*, le *caroubier*.
- Рожковы, *sm. pl.* le *caroube et carouge*.
- Рожна ластунка (*стжкалцето на око*), *sf. Anat.* la *cornée*. || [les *épois m.*
- Рожны връхове (*на елень*), *sm. pl.* *Chas*.
- Розенкрейцеръ (*секта*), *sm.* le *rose-croix*.
- Розетъ, *sm.* *diamant en rose m.*
- Розмариноцвѣтенъ спиртъ, *sm.* *eau de la reine de Hongrie, f.*
- Розмаринъ, *sm. arbre*, le *romarin*.
- Ройно вино, *sm.* *vin mousseux m.*
- Рокирувамъ (*съ шах-матна игра*), *va.* *roquer*.
- Рокля (*женска дръва*), *sf.* la *robe*.
- Рококо, *sm.* *genre rococo m.*
- Рокфортоско сырене, *sm.* le *roquefort*.
- Роль (*прътъ*), *sf. Théât.* le *rôle, emploi m*; 1. (*и fig.*), le *personnage*; 2. (*малка*), *dém. fam.* le *rôlet*; 3. (*на първи любовникъ*), *Théât.* le *jeune premier*; 4. (*на простодушни дѣвойкы*), *Théât.* les *ingénuités f.*
- Романейско вино, *sm.* le *romanée*.
- Романескъ (*хоро*), *sm.* la *romanesque*.
- Романствъ (*счичителъ на романы*), *sm.* un *romancier*.
- Романтическото, *sm.* le *romanesque*.
- Романски, *adj.* *roman*.
— *езыкъ*, *sm.* le *roman et langue -ne ou romance, f.*
- Романсъ (*поема и нѣснѣ*), *sm.* la *romance*.
- Романтикъ, *sm.* le *romantique*.
- Романтическа училища, *sf.* le *romantique*.
- Романтически, *adj.* *romantique*; -скы, -ment.
- Романтизмъ (*-тическы родъ*), *sm.* le *romantisme*.
- Романъ (*измыслена приказка*), *sm.* le *roman*; || *пишъ -ны*, *va.* *romaniser*.
- Ромбоналенъ и -иденъ, *adj.* *rhomboidal*, en *losange*.
- Ромбондъ, *sm. Géom.* le *rhomboïde*.
- Ромбъ, *sm. Géom.* le *rhombe, le losange*; || *Влаъ*, la *fusée*; || *украшенъ съ -бове*, *fuselé, adj.*
- Ромейски или Ново-гръцки езыкъ, *sm.* le *romainque*.
- Ромъ (*върла ракия*), *sm.* le *rhum et rum*; || (*сѣдѣ кахфе*), le *pousse-café*; || *fam.* le *gloria*. || [rondo.
- Рондо (*стихове*), *sm.* le *rondeau*; || *Mus.* le *Rondeau*.
- Ронливъ мриморъ, *sm.* la *brèche*.
- Роня (*сълзы*), *va.* *verser*; || *fig.* *baigner*.
- Роса, *sf.* la *rosée, pleurs de l'aurore, m.*
- Росенъ, *adj.* *rorifère*. || [embrun *m.*
— *дждець (отъ вълмата)*, *sm. Mar.*
- Роси, *v. imp.* il *pleut, il bruine*.
- Росникъ, *sm. plante*, *rosée du soleil, f.*
- Росолъ (*сладка ракия*), *sm.* le *rossolis*.
- Ростбичъ (*печено говеждо месо*), *sm.* le *rosbif*.
- Ростраленъ стълпъ, *sm.* *colonne rostrale f.*
- Рота, *sf. Milit.* la *brigade, la compagnie, le peloton*; || (*сѣдница въ Римъ*), la *rote*.
- Ротно прѣпорче, *sm. Milit.* le *guidon*.

Ротмистръ, *sm. Milit.* capitain de cavalerie, *m.*
 Роуленсъ, *sm. Mar.* le viceau.
 Рошава каджика, *sf. plante*, la tanaisie.
 — меча пѣвика, *sf. Milit.* le colback
 Рошаво кдждриво куче, *sm.* le barbet; ||
 — ченце, *dim.* le barbihon.
 — листо, *sm. Bot.* feuille pinée *f.*
 Рошавостъ, *sf.* l'hispidité *f.*
 Рошавъ, *adj. velu*, chevelu, barbu, pelu, peluché; || *Bot.* tomenteux, hispide; || ставамъ
 — или космать съ дръва, *vn.* pelucher.
 — гженикъ, *sm.* chenille processionnaire *f.*
 Роякъ, *sm.* le troureau, la bande; 1. (пилъци), *Vén.* la compagnie; 2. (пчелы), l'es-saim *m*; 3. които живѣять на —, *Н. nat.* grégaire, *adj.* [essaient.
 Роятса (за пчелы), *v. imp.* elles jetent, elles
 Рубникъ (цървенъ склѣтъ камыкъ), *sm.* le rubis.
 Рубль (карбовина, 17 гроша), *sf.* le rouble.
 Руда, *sf.* le minerai; — день, de minerai; 1.
 la mine; 2. (въ отдѣлны кжсове), mine en rognons; 3. нагорещаване — до стопяването, le grillage; 4. оплавяне —, *Métal.* le débouillage; 5. опытане —, le lotissage; 6. отдѣляме прѣвъ огънь —, *va. Métal.* gessuer; 7. плавене —, le lavage; || испиры отъ —, les lavures *f*; 8. придобывамъ или вадя —, *va.* exploiter; 9. продобыване —, l'exploitation; 10. прѣобръщамъ на —, *va.* minéraliser; 11. счукана — (шлихъ), *Minér.* le schlich; 12. който става —, minéralisable, *adj.*
 Руденъ, *adj.* métallique.
 Рудна жила, *sf.* le filon.
 — пруба, *sf.* le lotissage.
 Рудникъ, *sm.* la mine, minière, source *f.*
 Рудничень гасъ, *sm.* le grisou ou feu grisou, la mofette et moufette.
 Рудокопанъ, *sf.* la mine, la minière.
 — копачъ, *sm.* un mineur.
 — творене, *sm. Chim.* la minéralisation.
 — творно начало, *sm. Chim.* le minéralisateur.
 Рудястъ, *adj.* métallifère.
 Ружа, *sf. plante*, la mauve, alcée *f.*
 Ружава гжба, *sf. Pharm.* le bédegar.
 Ружаво растене, *sm. Bot.* la malvacée et plante —, *sf.* [lement.
 Рулада (извиване гласъ), *sf. Mus.* le rou-
 Руетка (игра), *sf.* la roulette.
 Румбъ (на южмась), *sm. Mar.* le rumb et rhumb; || *Mar.* quart de vent, *m.*
 Румпель, *sm. Mar.* le 'heaume.
 Румянь, *adj.* rouge.
 Рундъ, *sm. Milit.* la ronde.
 Рунически, *adj.* runique.
 Руно (у овцѣ), *sm.* la toison, la laine; || златното —, la toison d'or.
 Руны (рунические буквы), *sf. pl.* les runes *f.*
 Рунтавъ, *adj.* laineux.

Рупия (монета), *sf.* la roupie.
 Рускамъ, *va.* gruger.
 Руслены, *sf. pl. Mar.* le porte-haubans.
 Русска svojцина (въ говорене), *sf.* un ruthénisme ou russisme.
 Руссетъ (видъ крушы), *sm.* le roussetel.
 Рустовъ, *sm. Mar.* la serge-bosse.
 Русъ цвѣтъ, *sm.* le blond; || ставамъ русъ, *vn.* blordir (voyez Суръ).
 Рута (аршинъ), *sf.* la verge; 1. мѣрене съ —, le vergeage; 2. квадратна — (мѣрка), la vergée; 3. мѣря съ —, *va.* verger; 4. —, plante, la rue.
 Ручакъ, *sm.* le diné (voyez Обѣдъ).
 Ручамъ, *vn.* dîner (voyez Обѣдъма).
 Ручене (за вода), *sm.* le murmure, le gazouillement et -lis. [gazouille.
 Ручи (за вода), *v. imp.* elle murmure, elle
 Ручило, *sm.* tourpie d'Allemagne, *f.*
 Ручливъ (за вода), *adj.* murmurant.
 Рыба, *sf.* le poisson; — бень, de poisson; 1.
 Рыбы (свѣзбѣдѣ), *pl. Astr.* les Poissons;
 2. дръбна —, la poissonaille; 3. вторно развѣждане — въ рѣка, le repeuplement; 4. пакъ пуцама — въ рѣка, *va.* repeupler; 5. вторно напуцама — въ рѣка, le rempoissonnement; 6. изново напуцавамъ — въ рѣка, *va.* rempoissonner; 7. класче отъ —, une dalle; 8. кжкъ отъ голѣма —, une darne; 9. возачъ на прѣсна морска — и кола за нея, chasse-marée *m*; 10. който са храни съ — (лани-рыба), ichthyophage, *adj.*
 Рыбарка (жена), *sf.* une poissarde; || *fig.* une 'harengère; || (у а. в.), une piscatrice.
 Рыбарница (— бень назаръ), *sf.* la poissonnerie.
 Рыбарска запиралка (за ловене рыба), *sf.* le gord.
 — наука, *sf.* l'halieutique *f.*
 Рыбаръ и ринъ, рка, *s.* pêcheur, euse; 1. (трговецъ), poissonnier, ère; 2. —, oiseau, le butor; 3. (морска чайка), le goëland.
 Рыбева каца, *sf.* la saquète.
 Рыбена гжста мазъ, *sf.* le dégras.
 — остра кость, *sf.* l'arête *f.*
 Рыбенъ клей, *sm.* l'ichthyocolle *f.*
 — орелъ, *sm.* oiseau, l'orfraie *f* ou aigle de mer, *m.*
 — роякъ, *sm.* le banc.
 — хайверъ (— бено сѣме), *sm.* le caviar; — рень, de caviar. [filets *m.*
 Рыбници (отъ говеждо месо), *sf. pl.* les
 Рыбна ловъ, *sf.* la pêche; || вардачъ за —, un garde-pêche; || надзирачъ върху —, un prud'homme.
 — манжа (гозба), *sf.* la matelote.
 — наботка, *sf.* la fouine.
 — тава, *sf. t.* la turbotière.
 — търговия, *sf.* la poissarde.
 Рыбникъ, *sm.* le pâté.

Рыбно корыто, *sm.* la poissonnière.
 Рыболовене, *sm.* la pisciculture; || съчинене за —, la pisciculture.
 — ловна мръжа (*сакъ*), *sf.* le carrelet.
 — ловенъ, *adj.* piscatoire, halieutique.
 — харпунъ (*трибоделна вила*), *sm.* la foène et fouanne.
 — ловно мѣсто, *sm.* la pêcherie.
 — ловство, *sm.* la pêche, la pêcherie.
 — ѣдство, *sm.* l'ichthyophagie *f.*
 — ѣдецъ, *sm.* un ichthyophage.
 Рыбнѣсть (*гъбавъ съ рыба*), *adj.* poissonneux.
 Рылачъ, *ка, г.* vielleur, euse,
 Рылы, *sf. pl.* la vielle; — лень, de vielle; || свира съ —, *vn.* vieiller.
 Рымъ (*котчено прѣкалце*), *sm.* Mar. l'organeau et arganeau *m.*
 Рысь, *sm. quadr.* le lynx ou loup cervier *m.*
 Рытамы, *va.* ruer, récalcitrer; || рыта назадъ (*за оръжие*), *и. imp.* il repousse; || хвърля къчъ (*за конь*), il s'épare.
 Рытане, *sm.* la ruade; || (*назадъ, за оръ-жие*), le repoussement; || (*на конь*), la groupade, [конь], rétif.
 Рытанвѣ (*който рыта*), *adj.* rueur; || (*за Рытлы (на кола)*), *sf. pl.* la ridelle.
 Рыцарскы, *adj.* chevaleresque; — сны, — ment.
 — прѣпорецъ, *sm.* le prenon.
 Рыцарство, *sm.* la chevalerie, ordre équestre *m.*
 Рыцарь, *sm.* un chevalier; || (*спасихъ т.*), un paladin.
 Рѣбрень, *adj.* Anat. costal.
 Рѣбро, *sm.* la côte. [meuglement *m.*
 Рѣвене, *sm.* le mugissement, beuglement *m.*
 Рѣвливъ, *adj.* migissant, rugissant; || *fam.* pleureux.
 Рѣвъ, *sm.* le mugissement, rugissement *m.*; || (*на филъ, на носорогъ*), le baret.
 Рѣвъ, *vn.* vociférer; 1. ревать, *v. imp.* ils mugissent; 2. (*за говеда*), ils beuglent ou meuglent; 3. (*за лъвъ, за тигръ*), ils rugissent; 4. (*за тигръ*), ils rauquent; 5. (*за филъ, за носорогъ*), ils barent; 6. (*за магарета*), ils braient.
 Рѣдка калъ, *sf.* le gâchis; || *Archit.* le coulis.
 — манжа, *sf.* le brouet; || (*гола вода*), le lavage; || (*тархана т.*), le liquide.
 Рѣдко (*нѣ често*), *adv.* rarement; || на —, *conj.* de loin en loin; || права —, *va.* diluer.
 — мѣръ, *sm.* le pèse-liqueur.
 — сито (*платъ*), *sm.* la srapaudaille ou grépondaille.
 — стълбѣ, *sm.* (*воуъ Арестилъ*).
 Рѣдкостъ, *sf.* la fluidité, liqueur, *f.* liquide *m.*, rareté, curiosité *f.*; 1. *fig.* le phénomène; 2. часть съгъстена —, le grumeau; 3. поревникъ на — сти, un curieux.
 Рѣдкъ, *adj.* liquide, coulant, clair, fin, ébouffant, lâche; 1. singulier, rare, curieux; 2. *fig.* clair-semé; 3. най- или твърдъ —,

garissime; 4. — дко, *adv.* à claire-voie; || посянъ —, clair-semé; 5. права — дко, *va.* fluidifier; 6. права по — сиропъ-тъ съ вода, *va.* décuir; || става —, il se decuit; 7. който бива по —, attachant, *adj.*
 — облакъ, *sm.* Astr. la nébulosité.
 — пжкель (*ископателенъ*), *sm.* le pissaphalte.
 Рѣжъ, *va.* couper, tailler, trancher; 1. (*у Евреи и Турци*), circonscire; 2. (*лозіе*), raser; 3. рѣже ма, *v. imp.* il me lancine.
 Рѣзало (*кривъ ножъ*), *sm.* le trancher; 1. (*у очиларь*), le gravoir; 2. (*у подковачъ*), la rénette, le paroïr; || подчитевамъ съ — копыто, *va.* rénetter; 3. (*ради заблѣжки*), la rouane; || бѣлѣжа съ —, *va.* rouanner.
 Рѣзалце, *sm.* la rouannette.
 Рѣзане, *sm.* le coupage, cisaillement *m.*; || (*за камыкъ въ мѣхуръ-тъ*), *Chir.* la taille; || (*у рѣдъ за —*), la circonscision.
 Рѣзанъ, *adj.* un circonscis.
 Рѣзачъ (*на клонове*), *sm.* un élagueur; || (*сачево у готварница*), la videlle.
 Рѣзавина, *sf.* la pointe.
 Рѣзавъ, *adj.* mordant, mordicant; || (*отго-воръ*), *fig.* taré.
 Рѣзень, *sm.* la tranche; 1. (*филъ*), *fam.* la lèche; 2. (*хлѣбъ*), un chanteau, apprête *m.*, mouillette *f.*; || (*опърженъ*), le beignet; || (*намазанъ съ масло*), la beurrée.
 Рѣзенче (*сланица*), *sm.* un lardon, larde *f.*
 Рѣзецъ, *sm.* l'emporte pièce *m.*
 Рѣзка, *sf.* la gerçure, gerce, raie *f.*, évent, joint, filet *m.*, déchiqueture, cannelure, fêlure, fente, 'hoche, crevasse, gélivure *f.*, buse *m.*, coche, brèche; 1. coupure, entaille, entraïlure, entamure, incision, taille, cicatrice, plaie *f.*; 2. *fig.* l'escarre et eschare *f.*, sillon *m.*; 3. *Anat.* la scissure; 4. *Chir.* la couture; 5. (*отъ длето*), l'échappade *f.*; 6. (*на желѣзо*), la surchauffure; 7. (*по лицето*), le balafre; 8. (*за присаждане*), l'enture *f.*; 9. (*отъ пукнуване*), la cassure; 10. (*на стѣна*), la lézarde; 11. набивамъ — къ съ варъ, *va.* jointoyer; || набиваме —, le jointoïement; 12. права — къ, *va.* crevasser, entailler, lézarder; 13. пълненъ съ — къ, *Chir.* couturé, *adj.*; || напълавамъ съ — къ, *va.* couturer; 14. съ —, fêlé, *adj.*
 Рѣзлива мышца, *sf.* muscle incisif *m.*
 Рѣзливъ и згавъ, *adj.* coupant, tranchant, aigu; || *fig.* incisif; || бивамъ —, *vn.* trancher (*воуъ Остъръ*).
 Рѣзна работа, *sf.* la moulure.
 Рѣзни камыкъ, *sm.* l'intaille *f.*
 Рѣзны, *sf. pl.* le caractère; || права —, *va.* caractériser.
 Рѣзничъ (*съ рѣзки*), *adj.* riméux.
 Рѣзничъ, *sf. dim.* la cicatrice.
 Рѣка (*и хлѣбчѣна*), *sf.* la rivière; 1. голѣма —,

le fleuve; 2. надолу по -та или низъ -та; *adv.* d'aval, à vau-l'eau; 3. възъ -та, d'amont; 4. както изъ —, à grand flots, à longs flots.

Рѣпа (*рапонъ*), *sf.* plante, le radis, raifort *m*, rave *f*; || нива посѣяна съ —, la ravière.

Рѣпаво звъчче, *zn.* plante, la raiponce.

Рѣпица, *sf.* plante, le colza.

Рѣпично масло, *zn.* huile de colza, *sf.*

Рѣсы, *sf. pl. Bot.* le limbe; 1. (на клепкы-тѣ), le cil; 2. окапане на очны — или вежды, *Méd.* la madarose; 3. побѣляватъ -тѣ (на конь), *v. imp.* ils cillent.

Рѣсна ивица, *sf.* la frange; || обтакамъ или обшивамъ съ —, *va.* franger; || майсторъ на -цы, un franger et -gier.

Рѣсница, *sf.* la raupière.

Рѣсневъ (както или рѣсы), *adj.* ciliaire.

Рѣсявъ, *adj. Bot.* cilié.

Рѣчень и -чни (за рыболовство, за плаване), *adj.* fluvial; || (за растѣна), *H. nat.* fluviatil.

— матросъ, *sm.* marin d'eau douce, *m.*

Рѣчливъ, *adj.* textuel.

Рѣчна пристанища, *sf.* la gare; || влазимъ ради запаза въ —, *va.* garer.

Рѣчникъ, *sm.* le dictionnaire, le glossaire, le lexique; 1. скъсенъ —, le vocabulaire, manuel lexique *m*; 2. съ помощъ-та на -тѣ, à coups de dictionnaire; 3. той е живъ —, c'est un vivant dictionnaire; 4. съставачъ или съчинителъ на —, un dictionnariste, un vocabuliste.

Рѣчничче, *zn. dim.* l'apparat *m*.

Рѣчно притичане (въ Африка), *zn.* le marigot.

Рѣчь, *sf.* le mot, la parole, le terme; 1. *fam.* le verbe; 2. образование — по подобіе на гласъ-тѣ, *Gram.* l'onomatopée *f*; 3. отпушчане на —, *Gram.* l'anacoluthie *f*; 4. повръщаме на първата си —, *vr. fam.* rabâcher; 5. -та е за, il s'agit de, il est question de; || — за това, il y va de; 6. -по —, *adv.* mot à (pour) mot, littéralement, textuellement; 7. -чи (изъ Библия), *pl.* le texte; 8. нареждане —, *Gram.* la construction; 9. сборникъ на —, la vocabulaire; 10. съединене на едногласны —, *Rhet.* la raionomase; 11. тъкловникъ на —, le glossaire; 12. съ —, *adv.* verbalement.

Рѣшане (*коприва*), *zn.* le peignage.

Рѣшж, *vo.* peigner; || *fam.* s'attifer; || -ca, *vr.* se peigner.

Рюзма (*зарилжъ t.*), *sf.* le rusma et rusme.

Ржачка, *sf.* une dentellière.

Ржбове, *zn. pl.* la moule; 1. (на оржжіе), la raure; 2. (на соодъ), *Archit.* la nervure; 3. ржъкы и —, *H. nat.* les stries et striures *f*; 4. права — въ жѣлзото на оржжіе, *va.* carabiner; 5. който изрѣзва — въ оржжіе, un carabineur.

Ржбче (по край ивица), *zn.* le picot.

Ржбъ, *sm.* la cannelure, rebord *m*, rentrature, entaille et -taillure *f*, pli, nerf *m*; 1. *Méc.* la came, alluchon *m*; 2. *Archit.* l'arête *f*, listel (*pl.* -teaux); 3. (на кърпа), le liséré; 4. (поржбенъ край), l'ourlet *m*; 5. (сгжжга на платъ), la pince; 6. (съ подлицъ на монета), *Nut.* la carnèle.

Ржби (поржбвалъ кърпа), *va.* ourler; || (монета), carneler.

Ржбягъ и -бать, *adj.* strié.

Ржда, *sf.* la rouille, rouillure, écaille *f*; 1. очистеване —, le dérouillement; 2. изваждамъ -та отъ нѣщо, *va.* dérouiller; 3. очистевамеа отъ -та, *vr.* se dérouiller.

Рждиво (права —, *va.* rouiller.

Рждѣсало и -диво жѣлзо, *zn.* fer écriu *m*.

Рждясалостъ, *sf.* la rouillure.

Рждясаль и -цвѣтъ, *adj. m.* rouilleux.

Рждясвамъ, *vn.* se rouiller; || -ждясватъ (за оржжіа), *v. imp.* il se crassent.

Ржжена слама (за покрывъ), *sf.* le glui.

Ржженца, *sf.* paille d'avoine, *f*.

Ржжень, *sm.* le fourgon, ringard, attisoir et attisonnoir *m*; || (козачески), le tisonnier; || разбърквамъ съ —, *va.* fourgonner.

Ржжень хлѣбъ, *sm.* pain de seigle, *m*.

Ржжъ, *sf.* plante, le seigle; || пченица и — смѣсено, le passe-métel.

Ржка (*pl.* ржѣцъ), *sf.* la main, le bras, le poing; ржчень, à bras; 1. отъ втора —, de revente *f*; 2. дължина на рждята —, la coudée; 3. съ отворена —, *adv.* grassement, large, *adj*; || *pl.* à plaines mains, tout en dehors; || нѣ съ —, illibéral; 4. давамъ въ —, *va.* remettre; 5. поставямъ — на нѣщо, *va.* usurper sur; || *Jur.* saisir; 6. срѣдната часть на —, *Anat.* l'avant-bras *m*; 7. съ, въ, на —, à la main; 8. изъ — въ —, de main en main, manuellement; 9. съ моя —, de la main à la main; 10. подъ —, sous la main, sous la cheminée, sous le manteau de la cheminée; || *adv.* secrètement; || *fig.* sourdement; 11. — възъ —, bras dessus, bras dessous; 12. — на —, corps à corps; 13. издвигамъ ржѣцъ къмъ небето, *va.* lever; 14. идене отъ —, le savoir faire; || *pop.* le fion; || (за сачева), la manèterie; 15. иде ми отъ —, manier; 16. всичко му иде отъ —, capable de tout; 17. съ кръстосаны —, les bras croisés; 18. обковavamъ —, *va.* emmenoter; 19. съ помощъ-та на -тѣ, à force de bras; 20. съ простнаты —, à bras ouverts; 21. съ пълны —, à pleines bras; 22. прѣврщамъ съ двѣ —, *va.* saisir à bras-le-corps; 23. въ —, par dévers soi; 24. въ'свой —, en main propre.

Ржавень (рѣчни), *adj.* torrentiel.

Ржавица, *sf.* le rant, manique et manicle *f*;

1. (безь прьстие), la mitaine, moufle *f*; 2. (на лакеть-ть), l'amadis *f*; 3. (отъ сава-тляне), le brassard; 4. ризична —, le gantelet; 5. зимны -вицы, gants fournis; 6. съ —цы, ganté, *adj*; 7. изваждамъ си —, *va. déganter et se —*; 8. турамыъ си —, *va. ganter et se —*; 9. торговыя съ —, la ganterie.
- Ржавичарь** (майсторь), *ка, з. gantier, ère.*
- Ржавичень** занаятъ, *sm. la ganterie.*
- Ржавична растъгалка**, *sf. le tourne-gants.*
- Ржавничъ**, *sm. le gantelet, garde-manche m, manique et manicle m, fausse manche f.*
- Ржавь**, *sm. la manche, le bras, la gueule.*
- Ржавы**, *sm. pl. poignets de manche, m*; 1. (безь дрѣха), l'amadis *f*; 2. край на ризы —, le poignet; 3. края — на дрѣха, *va. coudre*; 4. по ризы —, en manches de chemise, *f.*
- Ржакобрьство** (фокусъ), *sm. le tour.*
- видень, *adj. Bot. palmé.* [plaste.
- водачь (на фортепiano), *sm. un chiro-*
- гадане, *sm. la chiromancie.*
- движене (махане ржка), *sm. le geste.*
- дѣлень, *adj. mécanique*; || -лно, -мент.
- Ржкойка** (класове), *sf. la javelle*; || оста-вямъ пожанаты класове на -кы да съхнать, *va. enjaveler*; || *Agric. javeler*; || работникъ на тѣхъ -кы, un javeleur.
- Ржкойкы**, *sf. pl. la glanure*; || събирамъ — слѣдъ жѣтва, *va. glaner*; || събирачъ, ка на —, *z. glaneur, euse*
- Ржакокрылыя животны**, *sm. pl. H. nat. les chéiroptères.*
- мыиникъ, *sm. le lave-main, la fontaine.*
- ного животно, *sm. H. nat. pédimane, adj. m.*
- писане, *sm. l'écriture f.*
- писень (писанъ съ ржка), *adj. manuscrit.*
- дѣлжничъ, *sm. créancier chirogra-*
- райре *m.* [caligraphiques *m.*
- писны буквы, *sf. pl. Typ. caractères*
- Ржакопись** (манускриптъ), *sm. le manuscrit*; || (за набирачь), *Typ. la copie*; || връзване на камыкъ —, l'autographie *f.*
- плѣскане, *sm. l'applaudissement m.*
- плѣщачъ, *sm. un applaudisseur.*
- плѣщъ, *va. applaudir à.*
- положене, *sm. l'imposition de mains, chirotonie f.*
- Ржне** (за куче), *v. imp. il murmure.*
- Ржнжене** (за куче), *sm. le murmure.*
- Ржсене** (и китка за —), *sm. l'aspergès m.*
- Ржсило**, *sm. l'aspersoir, goupillon m.*
- Ржслинца**, *sf. le bénétier.*
- Ржстелна джка**, *sf. l'aspergerie f.*
- Ржсж**, *va. asperger.*
- Ржть** (и тлина *f.*), *sm. la colline, monticule m, 'hauteur f, roidillon et raidillon, coteau, tertre m, motte f*; || *Céol. le chaînon.*
- Ржци**, *nom bulgare de la lettre P.*
- Ржченикъ**, *sm. la serviette, essui-main, mou-*
- choir de poche, *m.*
- Ржчениче** (отривка), *sm. le lavabo.*
- Ржчень**, *adj. manuel, portatif*; || *Anat. brachial.*
- набивалничъ, *sm. la dame.*
- соколь, *sm. oiseau de poing, m.*
- тезгяхъ (станъ), *sm. le bas-métier.*
- трюны, *sm. l'égoïne f.*
- Ржчна баня**, *sf. le maniluve et manuluve.*
- книга, *sf. le manuel*; || *Com. le brouillon.*
- колца (съ две колела), *sf. la vinaigrette.*
- набивалка, *sf. la demoiselle, 'hie f*; || набивамъ съ —, *va. 'hier.*
- наковалничка, *sf. le tasseau.*
- носилака (магра *t.*), *sf. la civière.*
- Ржчникъ** (записна книга), *sm. Com. main*
- courante *f* ou brouillard *m.*
- Ржчны колца**, *sf. pl. la brouette*; || нося съ — прьсть, *va. brouetter*; || работникъ съ —, un brouettier.
- палцы, *sm. pl. le bas-métier.*
- Ржшетарь**, *sm. un tamisier, un criblier.*
- Ржшетка**, *sf. le treillis, barrière f, râtelier m, sage f, fromager m*; 1. (мѣдень или каленъ сждъ), la passoire; 2. (отъ прьстие), la claie; 3. (на вада), l'écrille *f, égrilloir*; 4. (на клоуикъ), la crepauldine; 5. (въ ма-настырь), la grille; || затулямъ съ —, *va. griller*; 6. (за отпѣване), l'écumoire; 7. (на прозорець), le balcon; 8. (на улукъ), la pommelle; 9. покрыть съ —, *Blas. fretté, adj*; 10. -ткы джсицы на про-зорець), la jalousie; 11. турамы —, *va. treillager*; 12. майсторъ на —, un treil-lageur; 13. обковавамъ съ —, *va. treil-*
- lesser.
- Ржшето**, *sm. le tamis, le crible*; || прѣсване прѣвъ —, le criblage.
- образна кость, *sf. Anat. l'ethmoïde et os —, m*; || на —, ethmoïdal, *adj.*
- прѣсвалка, *sf. le van*; || (ради зобъ), la vanette.
- Рашетчена работа** (треляжъ), *sf. le treil-*
- lage; || (прѣграда), le treillis.
- Ржстчаства закрывка**, *sf. la persienne.*
- Ржстчаства**, *adj. H. nat. cribieux et cri-*
- briforme.
- люкъ, *sm. Mar. le caillebotis.*

С.

С

Само

- С** (*есъ*), la dix-huitième lettre de l'alphabet bulgare. [sabaisme.]
- Сабенемъ**, *sm.* le sabéisme et sabisme ou
- Сабенъ биець**, *sm.* bonne lame *f.*
- Сабинкъ** (*сабия трѣва*), *sm.* plante, le glaieul. [aloétique.]
- Сабуръ**, *sm.* Pharm. suc d'aloès, *m;* -ровъ,
- Сабя**, *sf.* l'épée *f.*, sabre *m.*, dague *f.*, espadon *m.*, aňange *f.*, fer *m;* 1. *fam.* la flamberge; 2. (*ятаганъ, ханжаръ*), le poignard; || пробождамъ или убивамъ съ —, *va.* poignarder; || -са съ —, *vr.* se poignarder; 3. (*двоострилна*), sabre poignard, estramaçon *m;* 4. (*абордажна*), *Mar.* sabre d'abordage; 5. (*дамаскина*), acier de damas, *m;* 6. кастра съ —, *va.* sabrer; 7. рѣжъ или сѣжъ съ —, *va.* estramaçonner; 8. истрегвамъ —, *va. fat.* dégaîner; 9. отъ малко нѣщо измѣквамъ —, *va.* brétailler; 10. прѣкарвамъ прѣзь —, *va.* passer au fil de l'épée; 11. ударяне съ —, la botte; 12. майсторъ на -би (*ножаръ*), un fourbisseur.
- Савакунъ**, *sm.* oiseau, le crabier.
- Савана** (*гора и поляна, въ Америка*), *sf.* la savane.
- Саванъ** (*мрътвешка обвивка*), *sm.* le suaire, le linceul; 1. обвивамъ въ —, *va.* ensevelir; 2. обвиване въ —, ensevelissement *m;* 3. снемамъ — отъ мрътвецъ, *va.* désevelir. [chou —, *m.*
- Савойско зеліе**, *sm.* les pancaliers et
- Савура**, *sf. Mar.* le balast, le lest; 1. натоваряне съ —, le lestage; 2. натоварямъ съ — ладія, *va.* lester; 3. исхвърляване —, le délestage; 4. исхвърлямъ —, *va.* délester. [steur, délesteur *m.*
- Савурна мауна**, *sf.* le lesteur et bateau le-
- Сага** (*прѣдане у сѣверни народы*), *sf.* la saga.
- Саго**, *sm.* le sagou; || барабойно —, sagou indigène.
- Сагова палма**, *sf. arbre,* le sagouier et sagoutier.
- Сагунъ** (*маймуна*), *sm.* le sagouin.
- Садачъ** (*на дървѣ*), *sm.* un planteur.
- Садене**, *sm.* la plantation. [plantoir.]
- Садно** (*колче за посаждане*), *sm.* le
- Садно**, *sf.* la prairie, campagne, plaine *f.*, jardinage, bowlingrin; 1. (*плоскостъ*), le marché; 2. (*мера т.*), le gagnage; 3. (*лѣсто съ зелена трѣва*), la pelouse.
- Садника** (*срѣдъ гора*), *sf.* la clairière.
- Садратъ**, *sm. Tur.* le colombier.
- Садукей** (*секта*), *sm.* le saducéen; || учене на -кеи, le saducéisme.
- Саж**, *va.* planter; 1. (*дървѣ*), complanter; 2. (*изново*), replanter; 3. (*панъ*), rasseoir.
- Саждево цвѣтило**, *sm.* (voyez **Бистръ**).
- Саждень и -дъсть**, *adj.* fuligineux.
- Саждно състояние**, *sm.* la fuliginosité; || (*напечѣване на пушонъ*), le fumé.
- Сажды**, *sf. pl.* la suie; -дентъ, de suie; || (*холодежки*), noir de suie, *m;* || съставъ отъ маъ и —, *Mar.* le suage.
- Сазъ**, *sm. t.* (voyez **Тръсть**).
- Сайка** (*леватска ладія*), *sf.* la saïque.
- Сани**, *sm. t.* un coureur (voyez **Бързоходъ**).
- Сака** (*болестъ у конъ*), *sf. t. Vétér.* la morve; || има —, morveux, *adj.*
- Сакн** (*лисицопащата маймуна*), *sm.* le saki.
- Саксонски фарфоръ**, *sm.* le saxe ou porcelaine de Saxe.
- Саксофонъ** (*музикаленъ инструментъ*), *sm.* le saxophone, saxe-horn *m.* [troubleau.]
- Сакче** (*за ловене рѣба*), *sm.* le troubleau et
- Сакъ** (*рыболоуба мръжа*), *sm.* le verveux, la trouble ou truble, boulier, ableret *m.*
- Саламандра**, *sf. reptile,* la salamandre, le sourd.
- Саламура**, *sf. Chim.* eau mère *f.*
- Салата**, *sf.* la salade; -тенъ, de salade; || разбърквемъ —, *va.* fatiguer; || (*марули*), plante, la laitue. [cette ou mâche.]
- Салатенъ будирнянъ**, *sm.* plante la dou-
- Салатна кошница**, *sf.* le saladier.
- Салатникъ** (*-тшица*), *sm.* le saladier.
- Сялъв** (*хвъргане топове*), *sm.* la volée.
- Салепъ** (*хранително вещество*), *sm.* le saler.
- Салицитъ** (*каликъ съ върбови листа*), *sm.* la salicite.
- Салически законъ**, *sm.* loi salique *f.*
- Салиски жрецъ** (*въ Римъ*), *sm.* salien et prêtre —, *sm.*
- Салонъ** (*голъмъ одаръ*), le salon, la salle.
- Салпиконъ** (*горчива манжа*), *sm.* le salpicon.
- Салтамарка**, *sf. t.* le pourpoint, la camisole; || (*на римскы конници*), l'angusticlave *m.*
- Салтанатенъ**, *adj. t.* fastueux (voyez **Захлтанатъ**). [tarelle.]
- Салтарелла** (*Венеціанско хоро*), *sf.* la sal-
- Саль**, *sm. t.* (voyez **Плута**). [cherie *f.*
- Салхана**, *sf. t.* l'abattoir *m.*, tuerie, bou-
- Самаръ**, *sm. t.* le bât, la torche; 1. турямъ — на добытакъ, *va.* bâter, enbâter; 2. снемамъ —, *va.* débâter; 3. майсторъ на -ри, un bâtier. [plein-vent.]
- Самичко дърво** (*посадено*), *sm. Agric.* le
- Само**, *adv.* seulement, purement, iniment, tout court, tout en gros, quères, ne . . . que; 1. -нынъ, ne faire que de; 2. както отъ —

- себе, par intuition; 3. отъ -себе-си, *fig.* de plain-pied.
- Самобытень**, *adj.* indépendant.
- бытность, *sf.* l'indépendance *f.*
- варь, *sm.* la bouilloire et bouillotte, fontaine à thé, *f.* [arbitraire.
- властень, *adj.* indépendant, absolu, libre,
- властительнъ епископъ, *sm.* un auto-céphale.
- властіе, *sm.* l'arbitraire *m.*
- властникъ, *sm.* un despote. [ment.
- властно, *adv.* indépendamment, absolu.
- властность, *sf.* l'indépendance *f.*, la liberté.
- волень, *adj.* indépendant.
- волно, *adv.* de son autorité privée.
- нскуване (на младуцы), *sm.* l'argachis *m.*
- гледане, *sm.* l'autopsie *f.*
- движъ, *sm.* l'automate *m.*
- дива, *sf.* une fée, nymphe *f.*; || (въздушна жена), une sylphide.
- дивень, *adj.* féérique, enchanté, magique.
- дивна пиеса, *sf.* *Théât.* la féerie.
- дивска хубость, *sf. fig.* le charme.
- дивско питіе, *sm.* le philtre.
- дивство, *sm.* la féerie; || *fig.* la magie.
- доволенъ, *adj.* suffisant. [sance *f.*
- доволство, *sm.* la suffisance, complai-
- дървень боръ (едностаинъ), *sm.* *Mar.* mâtüre à pibie, *f.*
- държавенъ, *adj.* autocratique, souverain.
- държавіе, *sm.* l'autocratie, souveraineté *f.*
- държавно, *adv.* souverainement.
- държець, *sm.* un autocrate.
- жива дѣвойка, *sf. fam.* une sauvagesse.
- живень, *adj.* insociable; -вно, -мент.
- живъ, *г.* casanier, ère; un solitaire; || *fig.* un emplâtre, sauvage, 'hibou; || *fam.* un pékin.
- званецъ, ванка, *s.* usurpateur, trice; un imposteur; || *fam.* un intrus.
- званъ, *adj.* prétendu.
- изгледване, *sm.* l'autopsie *f.*
- истина, *sf.* l'axiome *m.*
- ковецъ, *sm.* un affineur.
- ковъ, *sm.* la forge, le bocard; || (*дишка* *t.*), le martinet.
- любивъ, *adj.* personnel, suffisant.
- любіе или Себе-любіе, *sm.* l'amour-propre *m.*
- личень, *adj.* personnel.
- лично, *adv.* en personne, en propre personne, personnellement. [sance *f.*
- надѣянность, *sf.* la confiance, complai-
- надѣянъ, *adj.* confiant, avantageux.
- обожаване, *sm.* l'idolâtrie *f.*
- отвърлеване или -отричане, *sm.* l'oubli de soi-même, *m.*
- произволенъ, *adj.* volontaire, spontané.
- Самопроизвольность**, *sf.* la spontanéité, automacie *f.* [tant *adj.*
- прѣтворителны (за врата), *sf. pl.* bat-
- расла ябълка, *sf.* l'égrain *m.*
- раслекъ (злато), *sm.* *Minér.* la pépite.
- растень (за металлы), *adj.* *Minér.* natif.
- родень (за металлы), *adv.* vierge; || *Méd.* spontané. [substantif *m.*
- стоятеленъ глаголь, *sm.* *Gram.* verbe
- стоятелно, *sm.* l'absolu *m.*
- стоятелность, *sf.* l'autonomie *f.*
- стрѣль, *sm.* l'arbalète *f.*
- черъ, *adj.* brun, basané.
- Самотія**, *sf.* la solitude, retraite *f.*; || [вижда-
не или разговоръ на —, le tête-à-tête.
- Самото запиране**, *sm.* système cellulaire *m.*
- Самоубійство**, *sm.* le suicide.
- убійць, *sm.* un suicide.
- увѣренность, *sf. fig.* l'aplomb *m.*
- управлене [правда за —, l'autonomie *f.*
- укь, *sm.* autodidacte, *sc.*
- управяне, *sm.* voie de fait, *f.*
- хвалене, *sm.* la bravacherie. [montade *f.*
- хвалство, *sm.* la fanfaronnade, rodo-
- хвалъ, *sm.* avaleur de charrettes ferrées; fanfaron, onne, *s.*; || *fam.* un brave, sa-
cripant, fier-à-bras, capitán, *m.*
- хубаво, *adv.* au naturel.
- Самсаринъ**, *sm. t.* un censal.
- Самсонче** (кученце), *sm.* le doguin.
- Самумъ** (сѣтъръ), *sm.* le simoun.
- Самунъ**, *sm. t.* un pain, meule *f.* (voyez
Пещникъ).
- Самъ**, -ый и -мичкы, *adj.* seul; 1. —
си, *pron.* en personne, en propre personne;
2. — *си* той, *fig. fam.* incarné, *adj.*; 3. —
саминичкы, *dim.* seulet; 4. — на себе,
adv. à part soi.
- Сандаля** (каше *t.*), *sm.* le ponton; || —,
arbre, le sandal et santal. [daraque.
- Сандаракъ** (глокилина смола), *sm.* la san-
- Сандріліона**, *sf.* la cendrillon.
- Санджаркетво** (заналтъ), *sm.* la layetterie.
- Санджаръ** (майсторъ), *sm.* un malletier,
coffretier, layetier *m.*
- Санджкъ**, *sm. t.* le coffre, malle *f.*, canasse et ca-
nastre, comptoir *m.*; 1. (за нары) coffre-forte,
m.; 2. (на каренъ имперіалъ), la vache; 3.
(съ прѣградкы), l'écuri *m.*; || (съ седель), le se-
mainier; 4. (за шивета), *Mar.* la canevette;
5. влагане въ —, l'encaissement *m.*; 6. ту-
рямя въ —, *va.* encaisser; 7. изваждамъ изъ
—, *va.* décaisser; 8. настиламъ въ —, *va.*
encoffer (voyez Ковчегъ et Ракла).
- Санджче**, *sm. dim.* le coffret, malleté, layette *f.*;
1. (за безцѣны камалы), l'écrin *m.*; 2. (видъ
панорама), l'optique *f.*; 3. (съ ажурни цѣ-
пове), le sergon; 4. (отзадъ на калеска),
le magasin.
- Санжакъ** (съ *Турско*), *sm.* le sandjack *et*

- sangiac; || достоинство на —, le sanjakat et sangiacat.
- Сановникъ, *sm.* un dignitaire.
- Санскритски езикъ, *sm.* le sanscrit.
- Сантимъ (стома часть на франкъ), *sm.* un centime.
- Сантонъ (турски монахъ), *sm.* un santon.
- Сантура, *sf.* le tympanon; -рень, de tympanon.
- Санхедринъ (еврейска сѣдница), *sm.* le sanhédrin.
- Санъ, *sm.* la dignité; || посвятникъ въ —, un ordinarant; || посвятене въ —, l'ordination *f.*
- Сапа (подкопъ), *sf.* la sape.
- Сапаяу (маймуна), *sm.* le sapajou.
- Сапаяу (цветило дърво), *sm.* le sapan.
- Сапаторъ, *sm.* Milit. un sapeur.
- Сапикасамъ, *va.* apercevoir.
- Сапикасване, *sm.* l'aperceevance *f.*
- Сапироване, *sm.* Fortif. la sape.
- Сапирувамъ, *va.* saper.
- Саполивъ, *adj.* roupieux, morveux.
- Саполивщина, *s. fam.* roupilleux, euse.
- Саполко, *ка, s.* morveux, renfleur, euse; || *pop.* une trousse-pête.
- Саполы, *sm. pl.* la pituite, glaire, morve *f.*
- Сапота (плодъ), *sf.* la sapote et sapotille.
- Сапунарница (фабрика за сапуны), *sf.* la savonnerie.
- Сапунаръ, *sm.* un savonnier.
- Сапунева вода, *sf.* eau de savonnage, *f.*
- Сапунено дърво, *sm.* arbre, le savonnier.
- Сапуненъ и -пунявъ, *adj.* savonneux, saponacé.
- Сапунка (камыкъ), *sf.* la stéatite.
- Сапунна трѣва, *sf.* plante, la saponnaire.
- Сапунъ, *sm.* le savon; 1. брусъ —, un pain de savon; 2. ваякъ —, une savonnette; 3. ставане —, la saponification; 4. прѣобръщамъ въ —, *va.* saponifier; 5. мыя или перъ съ —, *va.* savonner; 6. испира са съ — (за платъ), *v. imp.* il se savonne.
- Сапуняване, *sm.* le savonnage. [phir.
- Сапфиръ (синъ скъпъ камыкъ), *sm.* le saphir.
- Сарабанда (играене и пѣсмя), *sf.* la sarabande.
- Сарай, *sm. t.* le séraïl, château, hôtel, siège *m.*, chambre *f.*; 1. *fig.* le louvre; 2. (на Аробски князь), la smalah; 3. градеки —, hôtel de ville, *m.* [бивачъ].
- Сарафинъ, *sm. t.* (войезъ) Мънилникъ et Раз.
- Сардела, *sf.* poisson, la sardine, anchois *m.*
- Сардоникъ (сардъ), *sm.* la sardoine ou sarde.
- Саржа (възлени платъ), *sf.* le serge; 1. тълка —, la sergette; 2. трговля съ -жы, la sergerie; 3. фабрика за -жы (саржарница), la sayetterie, la sergerie.
- Саржаръ (майсторъ), *sm.* un serger et sergier.
- Саркологически, *adj.* sarcologique.
- Саркология (наука за мекытъ части на тѣлото), *sf.* la sarcologie.
- Саркофагъ (каменни или параденъ погребалникъ), *sm.* le sarcophage.
- Сассапарель, *sf.* plante, la salsepareille.
- Сассапарено дърво, *sm.* arbre, le pavame.
- Сассафрасъ, *sm.* arbre, le sassafras.
- Сассонажко сырене, *sm.* le sassénage.
- Сатана, *sm.* le satan.
- Сатанически, *adj.* satanique.
- Сатира (подигравка), *sf.* la satire; || (отровителна посма у Гръцы), la satire; || което са относя до —, satyrique, *adj.*
- Сатирикъ (списатель на сатиры), *sm.* un satyrique.
- Сатирически, *adj.* satirique; -скы, -ment.
- Сатирическое стихотворене, *sm.* le sirvente.
- Сатиръ (горски полубогъ), *sm.* un satyre.
- Сатрапия (управлене на сатрапъ), *sf.* la satrapie.
- Сатрапъ, *sm.* un satrape.
- Сатурналии, *sf. pl.* les saturnales *f.*
- Сатурна (планета), *sm.* Astr. la Saturne.
- Сатъръ, *sm. t.* le 'hachoir, le couperet.
- Сафически стихъ, *sm.* saphique et vers saphique, *sm.*
- Сафуръ (сафра), *sm.* Chim. le safre.
- Сахтиярница (табакхана т.), *sf.* la maroquinerie.
- Сахтияръ, *sm.* un maroquinier.
- Сахтияръ, *sm. t.* le maroquin, le cordouan; || работене —, le maroquinage; || работа —, *va.* maroquiner.
- Сачева, *sm. pl.* la boutique, affutage *m.*; || (за свииска ловъ), *Vén.* le vautrait; 1. всякаквы желъзны —, la taillanderie; 2. занаятскы —, l'outillage *m.*; 3. приготвямъ —, *va.* ouïllier; 4. ковачъ на —, un taillandier.
- Сачево, *sm.* l'outil *m.*, instrument, ustensile, organe, burin *m.*; 1. *fig.* le ministre; 2. *Techn.* l'arçon *m.*; 3. изображене мъжко —, le phallus.
- Сачмы (брабоукы), *sf. t.* le plomb; || (за пилцы), *fig.* la dragée.
- Сбаскувамъ, *va.* écharper. [refrapper.
- Сбивамса, *vr.* brétailler, aborder; || (накъ),
- Сбиване, *sm.* la bataille, combat, engagement, conflit, affaire, action *f.*, abordage *m.*, mêlée *f.*; 1. *fig.* la collision; 2. (случайно), la rencontre; 3. (распръснато, тукъ-тамъ), l'escarmouche *f.*; 4. наченвамъ —, *va.* engager; 5. всячки приготвени за —, branlebas de combat; 6. същане страсть за —, *Phren.* la combativité.
- Сбивачъ, *sm.* un dégaineur.
- Сбирамъ, *va.* unir, incorporer, joindre; 1. *Mathém.* sommer; 2. (орлякъ или ордія), attrouper; 3. (въ себе-си), contenir; 4. (накъ), rejoindre; 5. който собира, contentant, *adj.*; 6. -са, *vr.* se rejoindre; 7. (съ

- все сила), *vr.* se raccourcir; 8. (сѣ мѣ-слитѣ си), se renfermer en soi-même; 9. сбиратса (за рѣки), ils confluent.
- Сбирание**, *sm.* l'assemblée *f.*, jonction; || (на данъ), la recette.
- Сбирачъ**, *sm.* un collectionneur.
- Сбирность**, *sf.* l'ensemble *m.*, contenance, capacité *f.*
- Сбиращина**, *sf.* la troupe, ramas, tas *m.*, rascaille, canaille *f.*; 1. *fig.* la nichée et nitée; 2. *fam.* la clique; 3. (люди), la tourbe; || *fig.* l'égout *m.*
- Сблизене**, *sm.* le rapprochement, approche *f.*, ralliement *m.*, rencontre *f.*
- Сблизень**, *adj.* *Bot.* convivent.
- Сблизвамъ**, *va.* approcher, rapprocher, presser; || (и *Milit.* за редоветѣ), serrer; || -са, *vr.* approcher de. [adieu va!]
- Сбогомъ**, *interj.* adieu; || — закачай, *Mar.*
- Сборенъ день**, *sm.* jour nundinal *m.*
- Сборичкване**, *vr.* *fam.* en découdre.
- Сборичкване**, *sm.* le confit, la méléе.
- Сборище**, *sm.* l'attroupement *m.*, le réceptacle.
- Сборна молитва**, *sf.* la collecte.
- Сборникъ**, *sm.* le recueil; || (литератури), le magasin.
- Сборно**, *adv.* conjointement.
- въцаряване, *sm.* l'inauguration *f.*
- мѣсто, *sm.* quartier d'assemblée, *m.*
- Сборъ**, *sm.* l'assemblage *m.*, masse *f.*, chiffre *m.*, foire, fête solennelle *f.*; 1. *Milit.* l'assemblée *f.*, rappel *m.*; || бия — (за свикване солдаты), *va.* rappeler; 2. (сралоуъ празники), la kermesse et karmesse; 3. (за-ложки), le code; || съставачъ на —, un codificateur; || съставяне на —, la codification; || съставамъ —, *va.* codifier; 4. (пары, сумма), la somme, le montant; 5. прѣдварително изваждане отъ —, le prélèvement; 6. прѣдварително снемамъ отъ —, *va.* prélever; 7. (стихотворенеа), voyez Ан-тология.
- Сбраното**, *sm.* le contenu, le contenant.
- Сбръканъ**, *adj.* fautif.
- Сбръквамъ**, *va.* démeriter; 1. (умъ-тъ си), égayer; 2. -са, *vr.* faillir, se méprendre, manquer, être en défaut, se fourvoyer, pécher, rester court; 3. *fig.* broncher; 4. *Jur.* forfaire; 5. (въ дума), s'équivoquer; 6. (въ работа), faire fausse route.
- Сбръкване**, *sm.* la faute, faille *f.*, manquement, défaut, démerite *m.*, méprise *f.*, vice *m.*; 1. *fig.* un pas de clerc; 2. *fam.* le solécisme, le quiproquo; 3. (отъ несъзирине), la bevue; 4. (въ умъ-тъ), égarement d'esprit, *m.*; 5. наклоненъ къмъ —, fail-
lible, *adj.*
- Сбръчвамса**, *vr.* se ratatiner, se recoque-
viler; || сбръчваса (за дръва), il grimace;
|| (или за плата), il gode.
- Сбръчване**, *sm.* le pli; || *Anat.* la corruga-
tion; || (на дръва), la grimace, la poche.
- Сбръчень**, *adj.* ratatiné. [rugateur.
- Сбръчлиникъ** (мышца), *sm.* *Anat.* le cor-
Сбутана къща, *sf. fig.* la mesure.
- Сбутано**, *adv.* gauchement, d'une belle dé-
gaîne; || направена къща —, la baraque.
- Сбутаностъ**, *sf.* le ganche.
- Сбутанъ** (въ ржѣтъ), *adj.* un gâte-tout; ||
fig. gauche, *adj.*
- Сбутнувамса**, *vr.* s'entre-choquer.
- Сбутнуване** [въ —, *adv.* à la débandade.
- Сбъдваса**, *v. imp.* il s'accomplit, il se réalise,
il arrive, il survient, il a lieu, il se fait, il
avint; || което са —, occurent, *adj.*
- Сбъдникъ**, *sm.* égoïste, *sc.*
- Сбъднуване**, *sm.* l'événement *m.*, fait *m.*,
histoire *f.*; || списатель на -неа, un historien.
- Свада**, *sf.* la 'haïne.
- Свадба**, *sf.* la noce, le mariage, les épou-
sailles *f.*; || празноване на пендесетго-
дишна —, mariage de jubilé; || развалена
—, *pop.* nouement de l'aiguillette, *m.*
- Свадбари** (госты), *sm. pl.* la noce.
- Свадбарскы дарове**, *sm. pl.* corbeille de
mariage, *f.*
- Свадбень**, *adj.* nuptial, huménéal.
- собатъ, *sm.* la noce.
- Свакъ** (мѣрка за соль), *sm.* la trémie.
- Свалямъ**, *va.* baisser, abaisser, rabaïsser,
rabattre; abattre, oter, enlever, déposer,
rejeter sur, cubuler, précipiter, caler, hu-
milier, atterrer et atterer; 1. *fig.* démoné-
tiser; 2. (отъ конъ), démonter; 3. (накъ),
redescendre; 4. (рѣпоречъ), *Mar.* amener;
5. (ня вино), *fig.* pinter. [netade.]
- Сваляне**, *sm.* la remise; || (шѣпка), la bon-
Сварителенъ, *adj.* digestible.
- Сварявамъ**, *va.* digérer.
- Сваряване**, *sm.* *Chim.* la digestion.
- Сватъ**, -ваха, *v.* courtier, ère; beau-père ou
père de la femme; || *fam.* marieur, euse;
стареане -тове, *vn.* marier.
- Свеждамъ**, *va.* vœûter.
- Свезка**, *sf.* la copule.
- Свекърва**, *sf.* la belle-mère (mère du mari).
- Свекъръ**, *sm.* le beau-père (père du mari).
- Свивамъ**, *va.* rouler, enrouler, crispier; 1.
pop. recoquiller; 2. (луста), plier; 3.
(накъ, рѣпиркъ), retorde; 4. (стръвно
содъ), surhausser; 5. -са, *vr.* se crispier,
se recoquiller, se ramasser, se retirer, se
raccourcir, se ratatiner, rapetisser et se —,
se blotter; 6. *fig.* pelotonner; 7. *fam.* liar-
der; 8. свиваса, *v. imp.* il s'étrecit; || (за
злмя), il se love; || (или червкъ), il se
tortille; || -или стѣняваса (за коныто),
il s'encastele.
- Свиване**, *sm.* le retirement, recoquille-
ment, tortillement *m.*, contraction, crispation *f.*

courbage *m*; 1. (жилы), le soubresaut; 2. (на копыто у конь), *Vétér.* l'encastelure *f*; 3. (или стискане сърдце), *Anat.* la systole.

Свнвателень, *adj.* contractif, contractile; 1. *Bot.* plicatile; 2. *Phys.* coereible; 3. *Anat.* systaltique; 4. (за моктиє), *H. nat.* rétractile.

Свнвателна мышца, *sf.* *Anat.* le sphincter. — шѣпка, *sf.* la claque.

Свнвателность, *sf.* la contractilité; || *Phys.* la coereibilité; || *H. nat.* la rétractilité.

Свнвачъ (на тютюнъ), *sm.* un rôleur.

Свнвка, *sf.* *Archit.* l'enroulement *m*; 1. (плькъ писма), le paquet; 2. (хартия), le rouleau, sac de papier; 3. (или тютюнъ), le rôle.

Свндѣлственъ, *adj.* testimonial.

Свндѣлство, *sn.* le témoignage, preuve *f*, certificat *m*, déposition *f*, acte, extrait, hommage *m*, autorité, démonstration *f*; 1. *fig.* le gage; 2. (отъ слырсеми лѣста), patente brute *f*; 3. (отъ здравы лѣста), patente nette *f*; 4. по — на други, *adv.* sur parole.

Свндѣлствоване, *sn.* la visite.

Свндѣлствувамь (показавль), *va.* attester, certifier, déposer, visiter; 1. (документы), viser; 2. (къ кому за нѣщо), prendre à témoin, *m*; 3. (за нѣщо), témoigner de.

Свндѣтель (показачъ), *sm.* le témoin; 1. чуль и чуваль — (подкупникъ), témoin oculaire; 2. очни — (төмоин oculaire); 3. (противъ или въ полза на нѣкого), témoin à charge, à décharge; 4. (у нотаріусъ), *Jur.* témoin instrumentaire; 5. (по порчиане), un certificateur; 6. испытване на -тели, *Jur.* audition des témoins; 7. това доказано съ -тели, *adv.* témoin; 8. отхвърлямъ или непринмамъ -тели, *va.* *Jur.* reprocher.

Свнварь, *ка, s.* percher, ère; gardeur, euse de cochons, un pâtre.

Свнворовнина, *sf.* le boudin.

Свнвска зурла, *sf.* le boudoir.

— кожна, *sf.* levûre *f* et *m*.

— кочина, *sf.* la porcherie, toit à cochons, étable à porcs, haran *m*; || запирамъ въ —, *va.* établir. rilette.

— мръвка (опечена), *sf.* la griblette, la — стопена мазь, *sf.* le saindoux.

— чолостъ, *sf.* la bajoue.

Свнвски, *sf.* porcain.

Свнвско легло, *sn.* la bauge.

— месо, *sn.* le porc.

Свнвски менгушы, *sm. pl.* la bajoue.

Свнвщина, *sf. fam.* la cochonnerie.

Свнвня, *sf. matm.* le porc, cochon, pourceau *m*; 1. (женска), la truie, le verrat; 2. (морска), porc marin ou marouin, pour-

seau de mer; 3. (емска), le porc-épie; 4. връме за ловъ на -ни, *Vén.* la porchaison; 5. (индийска или морска), cochon d'Inde; 6. (непраздна), la cochie; 7. хранена —, cochon d'engrais; 8. плата за хранене -ни въ гора, le panage; 9. *fig.* un marsouin, un vilain.

Свнвнжа, *vr.* faire le rencheri ou la petite bouche, faire la sucrée.

Свнвка (мйда), *sf.* *H. nat.* la volute; || (хартия за пекселметъ), la caisse.

Свнвопахъ, (*на матм.* le paradoxure.

Свнвостъ, *sf.* la compacité.

Свнвтъ, *adj.* compacte, racorni; || (за листа), *Bot.* convoluté. [vousseau]

Сводень камыкъ, *sm.* *Archit.* le voussoir et

Сводче, *sn. dim.* *Archit.* l'arcceau *m*.

Сводъ, *sm.* la voûte, arcade *f*; 1. *Archit.* l'abside *f*; 2. камыкъ за склучване на —, la mensole ou clef de voûte; 3. накичванеа дъвътръ на —, le cul-de-lamp; 4. петъ на —, l'arrachement *m*; 5. правя —, *va.* voûter. [traire.

Своеволень, *adj.* volontaire, libertin, arbitraire.

Своеволие, *sn.* libre ou franc arbitre *m*.

Своеволна власть, *sf.* l'arbitraire *m*.

Свеволникъ, *sm.* un volontaire.

Свеволство, *sn.* la licence.

Свое или тѣхно имане, *sn.* le leur.

Свое мѣстце, *sn.* un chez-soi, -moi, -lui.

Своенжравень, *adj.* capricieux, bizarre, humoriste, tête, quinteux, mutin, acariâtre; || *fig.* lunatique, hétéroclite.

Своенжравіе, *sn.* le caprice, bizarrerie, humeur *f*, gré *m*, acariâtreté *f*; || *fig.* la quinte.

Своепечѣленъ, *adj.* intéressé.

Своеръчъ, *adj.* autographe.

— ржкопись, *sm.* l'autographe *m*.

Своеръчно (съ своята си ржка), *adv.* de sa propre main.

— писмо, *sn.* l'autographe *m*.

Свой, *pron.* le leur (*f.* la leur, *pl.* les leurs).

— кжтъ, *sm.* un chez-soi, -moi, -lui.

Свойщина, *sf.* la propriété, le propre, qualité, modalité, affinité *f*, caractère *m*, catégorie, condition, vertu, complexion *f*; 1. *fig.* la physionomie; 2. (на езикъ), le génie; 3. (за пописване), *Chim.* l'absorptivité *f*; 4. наклонности и -щины (у животны), *pl.* les moeurs *f*.

Свойщинень, *adj.* spécifique, propre, convenable, commun à; || (къ кому), naturel à.

Сврака, *sf.* oiseau, la pie, agace ou agasse, margot *f*, choucas *m*. [bout-de-manche.

Свракы (на риза), *sf. pl.* l'épaulette *f*, le

Свръзанъ, *adj.* lié, noué, jointif, cohérant, suivi

Свръзевамь, *va.* lier, nouer, marier, as socier, assembler, encadanasser, garrotter, enpaqueter, trousser; 1. *fig.* enchaîner, coudre; 2. *Mar.* frapper; 3. (каманіе),

liaisonner; 4. *(задръстева мѣ ка мѣ на виждане)*, enlier; 5. *(сѣ клана)*, bâillonner; 6. *-са, вр.* se lier, s'unir; 7. *fig.* se marier, s'enchaîner à; 8. *(сѣ нѣкого)*, se faufler.

Свързване, *sm.* la cohérence, empaquetage, fenton ou fantom *f*; || *fig.* la liaison, tissu *m*, texture *f*; || *Phys.* la cohésion.

Свързка, *sf.* le faisceau, lien *m*, copule, relation *f*, rapport *m*; 1. *fig.* la liaison; 2. *Archit.* le tirant; 3. *(божца т)*, la trousse; 4. *(на дѣловны хартии)*, le dossier; 5. *напрѣчна* — на подѣ, la lierne; 6. *(сѣ мысли)*, la logique; 7. *(стоки)*, le ballot; 8. *описане -кы*, *Anat.* la syndesmographie et -mologie.

Свързливъ, *adj.* combinable.

Свърталиница, *sf.* l'habitation *f*, domicile *m*; 1. *fig.* le siège; || *двигамъ* —, *va.* lever le siège; 2. *нѣмае въ* —, la non-résidence.

Свъртване *(на тѣсно мѣсто)*, *sm.* la claustration.

Свърхестественъ, *adj.* antiphyisique.

Свършакъ, *sm.* la fin, terme *m*, extrémité *f*, trépas et trépassement *m*; 1. *fig.* l'oméga *m*, le décès; 2. *(на слово)*, l'épilogue *m*; 3. *(у мѣрѣло)*, le noir trajet; 4. *при -тъ*, à la sortie *de*.

Свършевамъ, *va.* finir, mettre fin, terminer, accomplir, consommer, fermer, clore, clôturer, expédier, conclure, parfaire, venir à bout de, dénouer; 1. *fig.* trancher, vider; 2. *(до край нѣщо)*, *fig.* mettre la seeau à; 3. *(работата си)*, faire son sillon; 4. *(скоро)*, sabrer; || *fig.* trouser; 5. *-са, вр.* finir et en —, so terminer, expirer, décéder; 6. *свършеваса, v. imp.* il expire, il passe; || *-вата*, ils terminent en; 7. *който са свършева, fig.* expirant, *adj*; 8. *то са свърши веке*, c'est entendu.

Свършеване и -шене, *sm.* la fin, finiment, accomplissement *m*, terminaison, consommation, décision, conclusion; || *fig.* la clôture; || *(на рѣчь)*, *Gram.* la désinence.

Свършено, *adv.* tout est dit; || *-то, sm.* le finiment.

Свършенъ, *adj.* fini, accompli, révolu, convenu, consommé, décidé; 1. *fam.* toisé; 2. *надве натри* —, baclé, *adj*; 3. *това го има -шено*, cela vaut fait.

Свършителенъ, *adj.* final.

Свърѣделенъ стаянъ, *sm.* l'alésoir *m*.

Свърѣде, *sm.* le lasseret et laceret, la queue-de-cochon.

Свърѣлева дупка, *sf.* la forure.

Свърѣдолъ, *sm.* la vrille, perce *f*, pointeau, amorçoir, ébauchoir, évidoir, biseau, archet, foret *m*, tarière *f*; 1. *(за витла или за главини)*, le taraud; 2. *земанъ* —, la sonde ou tarière; 3. *(у кацаръ)*, la losse et lousse; 4. *пробиване съ* — *земя*, la

sondage; 5. *опытвамъ съ* — *земя, va.* sonder; 6. *майсторъ на -дѣи*, un vrillier.

Свърквамъ, *va.* assembler, évoquer; 1. *(кучета)*, *Vén.* rompre; 2. *(за наговаряне)*, aboucher; 3. *сѣ рогъ кучета)*, *Vén.* forhuir du cor, grailler; 4. *(сѣbrane)*, convoquer; 5. *-намеса, вр.* en appeler à.

Свъркване, *sm.* la convocation.

Свъркливъ, *adj.* convocable.

Свърчъ, *ка, s.* musicien, enne; joueur, euse d'instrument; flûteur; euse; || *(кога свърчи)*, un exécutant.

Свърстелъ, *sm.* oiseau, le jaseur.

Свъррене *(на свърчи)*, *sm.* l'exécution *f*.

Свърка, *sf.* le chalumeau, flageolet *m*, loure, anche *f*; || *прозмивамъ* —, *va.* *fam.* déchanter.

Свъркамъ *(сѣ свита рѣка)*, *vn.* siffler en rame *f*; || *свърка* *(за свѣтъръ-тъ)*, *v. imp.* il susurre. [tion et -surrement.]

Свъркане *(на свѣтъръ-тъ)*, *sm.* la surra.

Свъркаръ, *sm.* un cornemuseur.

Свърнувамъ *(нѣсенъ)*, *vn.* siffler.

Свърнуване, *sm.* le sifflement, sifflerie *f*, coup de sifflet, *m*.

Свърня, *sf.* *Mus.* l'air *m*; 1. *(на инструмента)*, *Mus.* le toucher; 2. *(сѣ търбила или тролмети)*, la fanfare; 3. *страсть къмъ* —, la mélomanie; 4. *страстенъ приятель на* —, *sc.* mélomane.

Свърчица, *sf.* le broui.

Свърчи, *vn.* *Mus.* exécuter; 1. *(сѣ инструмента)*, jouer; 2. *(сѣ нѣщо)*, *Mus.* toucher; 3. *(накъ или изноно)*, rejouer; 4. *(пичикато, арфа, гитара)*, *Mus.* pincer; 5. *(сѣ търбилице)*, sonner; 6. *(сѣ уста)*, siffler; 7. *свърчатъ, v. imp.* ils chuchètent.

Свъртене, *sm.* la cognition.

Свѣтенъ, *adj.* raisonable, conscient, catégorique, religieux.

Свѣстно, *adv.* en conscience, en sûreté *de*.

Свѣсть, *sf.* la conscience, le fer intérieur, la scrupule; 1. *fig.* le tribunal de la conscience, religion *f*; 2. *безпокоичество на -та*, le scrupule; 3. *биене* —, *fig.* le cri.

Свѣствамъ, *va.* désabuser, désaveugler, désenchanter; || *-са, вр.* se désabuser, se reconnaître, rappeler ses esprits *m*, se faire scrupule *de*.

Свѣствяване и -тене, *sm.* le désabusement, désaveuglement, désenchantement *m*, conscience *f*.

Свѣтене, *sm.* la splendeur, resplendissement, rayonnement *m*, gloire *f*; || *fig.* l'éclaire, éclat, feu, *m*; || *Phys.* la coruscation.

Свѣтиликъ, *sm.* la lanterne, torchère *f*.

Свѣтило, *sm.* le luminaire; || *fig.* le flambeau, fanal *m*.

Свѣтковица, *sf.* la foudre, tonnerre, éclair *m*, fulguration *f*.

- Свѣткамь**, *vn.* étinceler; 1. *fig.* boire; 2. свѣтка, *vn. imp.* il flamboye, il fulgure, il éclaire; 3. -каса (за морето), *Mar.* elle brasse. [fulguration.]
- Свѣткане**, *sm.* l'éteincellement *m*; || *Chim.* la свѣтлакь, *sm. insecte*, la lampyre ou ver luisant, luciole *f*. [facule.]
- Свѣтла луна** (на слънце), *sf. Astr.* la свѣтла, *adj.* lumineux, luisant, clair, serein, net; || *Méd.* lucide.
- Свѣтлава звезда**, *sf. Astr.* la luisante.
- Свѣтлывость**, *sf.* la conscience; || същане —, *Phrén.* la conscienciosité.
- Свѣтливъ и -ликавъ**, *adj.* luisant, éclatant, resplendissant, scintillant, flamboyant, étincelant, rayonnant, reluisant, lumineux, scrupuleux, consciencieux; || (за цѣдътове), voyant. — умствовачъ, *sm.* un scrupuleux.
- Свѣтлина**, *sf.* la lumière, clarté *f*, brillant *m*, illustration *f*, jour *m*; 1. *fig.* le lustre, le relief; 2. слаба —, la lueur; 3. боеене отъ —, *Méd.* la photophobie; 4. вънецъ отъ —, l'aurole *f*; 5. една заря —, jet de lumière, *m*; 6. държъ на — яйце, *va.* mirer; 7. распространене на —, la diffusion; 8. распръстнуване —, la disgrégation; 9. распръстнувамъ —, *va. Opt.* disgréger; 10. който бѣга отъ —, lucifuge *et* -fugace, *adj*; 11. който неотбѣлква —, *Phys.* acampte, *adj*.
- Свѣтлость** (тутла), *sf.* excellence, Altesse sérénissime, sérénité, seigneurie, grâce, *f*.
- Свѣтлы отворкы**, *sf. pl.* les clairs *m*.
- Свѣтлѣн**, *vn.* resplendir, figurer; || свѣтлѣе, *v. imp.* il chatoye.
- Свѣтовенъ и -тски**, *adj.* mondain, séculier, temporel, terrestre. — гражданецъ, *sm.* un cosmopolite *et* -litain.
- Свѣтовна болестъ**, *sf.* la syphilis; || прѣхванатъ отъ —, un vénérien; || цѣръ за —, *Méd.* antisiphilitique, *adj. m*. — власть, *sf.* le temporel. — пустотія, *sf.* la mondanité. — сѣдница (на епископъ), *sf.* la temporalité.
- Свѣтовно**, *sm.* le profane.
- Свѣтовность**, *sf.* la terrestréité.
- Свѣтоносенъ**, *adj.* lumineux.
- Свѣтосѣнка**, *sf.* le clair-obscur.
- Свѣтска сѣдница** (на черковата), *sf.* la sécularité. [séculier, profane.]
- Свѣтски**, *adj.* lai, laïque *et* laïc, communal, — човѣкъ, *sm.* un mondain.
- Свѣтувамъ**, *vn.* vivre. [laterne.]
- Свѣтулка**, *sf. insecte*, le fulgore ou porte-Свѣтулкане, *sm. Astr.* le scintillement.
- Свѣтъ**, *sm.* le monde, siècle *m*, création, lumière, commune, machine ronde *f*, public *m*; 1. *fig.* la terre, le parlerre; 2. ветый —, l'ancien monde; 3. новый —, le nouveau monde; 4. ветый и новый —, *Geogr.* le continent; 5. другый —, l'autre monde; 6. на край -тъ, au bout du monde; 7. знание —, le savoir vivre; 8. образъ на -тъ, le cosmogama; 9. прѣдъ всячкый —, *adv.* publiquement; 10. прѣдъ цѣлъ —, au vu *et* au su de tout le mond; 11. това го знае цѣлъ —, c'est le secret de la comédie; 12. на -тъ, sous le soleil; 13. на тоя —, ici bas; 14. познавамъ странгытъ на -тъ, *va.* s'orienter; 15. поставяне своредъ странгытъ на -тъ, *Archit.* l'orientation *m*; 16. поставямъ или разлагамъ споредъ странгытъ на -тъ, *va.* orienter; 17. оставямъ -тъ (умирамъ); *va. fig.* aller au royaume des taupes *f*; 18. отивамъ си на оня —, *vn. fan. deménager.*
- Свѣтъ**, *vn.* briller, luire, rayonner, éclater, rutiler; 1. *fig.* reluire; 2. (ибкому), éclairer; 3. свѣти (за слънце), il donne, il luit.
- Свѣщарница**, *sf.* la chandellerie.
- Свѣщаръ**, *sm.* un chandelier, un 'cierier; || -рка (тървока), une chandelière.
- Свѣщентъ**, *adj.* lunaire.
- Свѣщна лавница**, *sf.* la chandellerie. — цѣва (орждіе), *sf. Chir.* le porte-bougie.
- Свѣщникъ или свѣтлникъ**, *sm.* le chandelier, le flambeau; || (за мауалъ), la torchère; || (за озарячи), il brûle-tout.
- Свѣщниче** (съ рачка), *sm.* le martinet.
- Свѣщно накинчване**, *sm.* la bobèche.
- Свѣщносець**, *sm.* un acolyte; 1. (у Гръци), un lampadophore; 2. (у католицы), un céroféraire; 3. зване на —, acoletat, *m*. — сълчентъ, *adj. Astr.* luni-solaire.
- Свѣщъ**, *sf.* la bougie, le flambeau; 1. (лѣва), la chandelle; 2. изъяна —, chandelle moulée; 3. потона —, chandelle plongée; 4. la lumière, la lune; 5. нова —, nouvelle lune; 6. пълна —, pleine lune; 7. априлска —, lune rousse.
- Святя Святыхъ**, *sf.* le saint des saints; || (у Еврей), le sanctuaire; || день всѣхъ Святыхъ, le toussaint.
- Святялица**, *sf. fig.* le sanctuaire.
- Свято**, *adv.* saintement; || -то, *sm.* le sacré; || *fig.* en odeur de sainteté, *f*. — въвчило, *sm.* le sacrement. — кражба, *sf.* le sacrilège. — крабьенъ, *adj.* sacrilège; -бно, -ment. — крадецъ, *sc.* sacrilège. — купень (симонически), *adj.* simoniaque; || -пецъ, *sm.* un simoniaque. — купество (симонія), *sm.* la simonie.
- Святость**, *sf.* la sainteté.
- Святче**, *sm.* le précis.
- Святъ**, *adj.* saint, *part.* béni.
- Святы Дарове**, *sm. pl.* le saint sacrement. — тайны, *sf. pl.* l'eucharistie *f*.
- Святый**, *adj.* s. saint, inte; sacré, le patron; 1. исхвърлямъ отъ брой-тъ на -тигъ, *va.*

décanoniser; 2. къляжа на всичкытѣ -тн, *vr. jurer ses grands Dieux*; 3. причитамъ нѣкого въ брой-тъ на -итѣ, *va. béatifier*.

Святый Духъ, *sm. le Saint-Esprit*.

Святяны (*престоорна*), *sc. hypocrite*; 1. *fig. le bigotisme, sanctuaire m, un pharision*; 2. смръсникъ на —, *sc. sacrilège*; 3. смръсыване -тѣни, *le sacrilège*.

Святж и -тивамъ, *va. sanctifier, baptiser*;

|| който -тава, *sanctifiant, adj.*

Священна драма (*мистерія*), *sf. le mystère*. — книга (*у Кинезитѣ*), *sf. le King*.

Священникъ, *sm. un prêtre*.

Священническа кжца, *sf. le presbytère*.

Священнически, *adj. sacerdotal*; || (*носки*), *presbytéral*.

Священническо зване, *sm. le sacerdoce*.

Священо, *sm. le sacré*.

— бранило (*у Римляны*), *sm. l'ancile m.*

— началіе, *sm. la 'hiérarchie*.

— Писане (*у Кинезитѣ*), *sf. la Bible*; || (*агиографія*), *l'hagiographie f.*

— писатель (*агиографъ*), *sm un agiographe*.

— писны книги, *sf. livres hagiographes m.*

— службашъ, *sm. ministre des autels, m.*

— училникъ, *sm. un doctrinaire*.

Священство, *sm. la prêtrise, sacerdoce f, sanctuaire m.*

Священь, *adj. saint, sacré, hiératique*.

— херолдъ (*у Римляны*), *sm. un fécial*.

Священы игры, *sf. pl. jeux hiéroniques m.*

— мѣста, *sm. pl. sacrés parvis m.*

Сгабосвамъ, *va. (воызъ Ажжж)*.

Сганъ, *sf. la troupe, multitude, volée f, peuple m*; || *fig. la vermine*; || (*животны*), *le troupeau*.

Сгащевамъ (*вълхвы*), *va. traquer*.

Сгащеване, *sm. Vén. la traque*.

Сгнбавина, *sf. la courbure, la coudure*.

Сгнбамса, *vr. se courber, se plier, se blouser, fléchir*.

Сгнбане, *sm. le courbage, le fléchissement*.

Сгнбливъ, *adj. ployable*.

Сговорень, *adj. consentant, convenu, concerté, uni, compatible avec, contractuel, conditionnel*; || (*сжж*), *d'accord*; || —, *interj. tôte*.

— прѣписъ, *sm. pour amplification f.*

Сговорка, *sf. la clause*.

Сговорливъ, *adj. accordable, accomodant, traitable, conciliable, facile*; || *fig. souple, maniable, pliant*.

Сговорно, *adv. d'accord, en conformité de, de connivence*; || (*сж*), *Jur. au désir de*.

— задъжжене, *sm. la submission*.

Сговорность, *sf. la compatibilité, rapprochement m, souplesse f*; || *Gram. la concordance*; || (*на законъ*), *la conciliation*.

Сговоръ, *sm. la convention, traité m, capitulation, paix f, contrat, marché, assentiment,*

consentement m, concordance, concord f; 1. *accord m, ligue, intelligence f, agrément, acquiescement, compact, aveu, oui, bail m, affaire, soumission f*; 2. *fig. le concert; union f, unisson m*; 3. *Jur. la stipulation*; 4. *Com. le concordat*; 5. (*съ съвѣтъ-ма*), *fig. capitulation de conscience, f*; 6. и отъ двѣтъ страны направенъ —, *Jur. contrat, bi-latéral*; 7. подписка за —, *la soumission*; 8. правя — (*за нѣщо*), *va. traiter*; || (*за прѣдаване градъ*), *Milit. parlementer*; 9. по -тъ, *adv. contractuellement*.

Сговарямъ, *va. concilier, accorder*; 1. *fig. rajuster*; 2. -са, *vr. s'accorder, tomber d'accord, aceder à, compatir ensemble, cadrer avec, écouter, concorder, conspirer, assentir à, se concerter, adhérer à, convenir à, contracter, acquiescer à, s'ajuster à ou avec, se prêter, stipuler, vouloir bien, dire amen, en passer pour*; 3. *fig. tôte, rimer*; || (*за нѣщо*), *souscrire à*; 4. *fam. capituler*; 5. (*за плащане дълъ съ нѣкого*), *s'atemoier*; 6. (*за прѣдаване градъ*), *capituler*; 7. (*но*), *consentir à*; 8. -рямса, *s'entr' accorder*; 9. който са -варя, *consentant, adj.*

Сговаряне, *sm. le pacte*.

Сгодень, *adj. propre à, opportun*; || (*у за ходене*), *praticable*; || най —, *mieux*.

— случай, *sm. l'opportunité f, temps m.*

Сгоднодъжливостъ, *sf. la respirabilité*.

— носливъ, *adj. portatif*.

Сгодявамса, *vr. fiancer*; || (*за двѣойка*), *rechercher en mariage m (воызъ Годявамъ)*.

Сгодяване, *sm. les fiançailles f, recherche en mariage, f*; || *fam. les accordailles f.*

Сгорена кость, *sf. Chim. la claire (воызъ Клеръ)*.

Сгорене, *sm. Chim. l'ustion f.*

Сгорецителенъ, *adj. échauffant*.

Сгорецивамъ, *va. chauffer, échauffer*; || -са, *vr. s'échauffer*.

Сгорецияване, *sm. l'échauffement m.*

Сгортвене, *sm. l'assaisonnement m.*

Сграбчевамъ, *va. ravir, surprendre, gripper*;

|| *pop. agripper*.

Сграда, *sf. le bâtiment, bâtisse, édifice, construction f, les fabriques f*; 1. *Archit. l'arrière corps m*; 2. (*напраса*), *le vaisseau*; 3. (*безъ покрывъ*), *Archit. hypétre, adj. m*; 4. (*съ два реда стълнове*), *le diptère*; 5. (*съ шести стълнове*), *le systyle*; 6. (*обыколена съ стълнове*), *périptère, adj*; 7. планъ на видъ за —, *l'épure f*; 8. ваншнитъ зидове на —, *Archit. la cage*; 9. който обыча да му правятъ —, *fam. un bâtisseur*; 10. описачъ на -ды, *un architectenographe*; || описане на -ды, *-graphie f.*

Сграждамы, *va. construire, édifier, ériger (воызъ Градж)*.

Сграждане, *sn.* l'édification, érection *f.*
 Сграждачь, *sm.* un édificateur.
 Сгръчень, *adj.* rasorni.
 Сгръчевамъ, *va.* grésiller; || *-ca, vr.* se retirer, se ratatiner, se reeroqueriviller.
 Сгръчеване, *sn.* le retirement, grésillement *m*; || *Méd.* la rétraction; || (*на кожата*), *Méd.* l'intertrigo *m.*
 Сгръчива (*за коса*), *adj.* érépu. [tique.
 Сгръвателно сръдство, *sn.* *Méd.* la therman-
 Сгръвателенъ, *adj.* corrodant.
 Сгръзивамъ, *va.* corroder.
 Сгръшавамъ, *vn.* faillir, récidiver.
 Сгръшаване и -шене, *sm.* la faute, po-
 cuité, offense *f.* [labdacisme.
 Сгръшено изговаряне (*на буква L*), *sn.* le
 — удвоене (*на буква L*), *sn.* la lallation.
 Сгръшенъ, *adj.* fautif.
 Сгръшителностъ, *sf.* la faillibilité.
 Сгура, *sf.* l'écaille, chauffeure *f*; 1. *fig.* la
 éhiasse; || *или* нечиста смѣсь отъ —,
Métall. le cochon; 2. (*отъ исцукване*), le
 maehesfer; 3. (*отъ металлъ*), la scorie; 4.
 ставане на —, la scorification; 5. оплавамъ
 — отъ металлъ, *va.* scorifier.
 Сгурници (*отворканеа отъ чукане наже-
 жено желъзо*), *sf. pl.* les crasses *f.*
 Сгушеватса (*на дърво, за кокошки*), *v. imp.*
 elles juchent et se —, *vr.*
 Сгжнато нъщо, *sn.* le pliage et pliement.
 Сгжнать, *adj.* double, coude.
 Сгжнамъ, *va.* trousser, doubler, coudre,
 plier, ployer, replier, remplir, froncez,
 fléchir; 1. (*праны дръвъ*), boucheonner; 2.
 (*платната*), *Mar.* serrer; 3. (*книгы съ
 корицы отъ хартия*), brocher; || подве-
 заръ на —, brocheur, euse; 4. *-ca, vr.* fléchir.
 Сгжване, *sn.* le repli, repli, pliement,
 fléchissement, pliage et pliement, ploiment
 et ployage *m*; || (*на ржка, на кракъ*), *Anat.*
 le pli.
 Сгжвателенъ, *adj.* Bot. plicatile.
 — столъ, *sm.* le pliant et siege —, *sm.*
 Сгжвателна мышца, *sf. Anat.* le fléchisseur.
 Сгжвачъ, *ка, s.* pleur, euse.
 Сгжнка, *sf.* le pli, repli *m*; || (*на сукно отъ
 тепане*), la pincure; || оглаждамъ -кытъ на
 платъ, *va.* défroncer.
 Сгжстевачъ, *sm. Phys.* le condensateur.
 Сгжстене, *sn.* la concrétion; || *Chim.* la con-
 cretation; || *Phys.* la corporification et
 -risation. [*Chim.* concret.
 Сгжстенъ, *adj.* grumeleux; || *Méd.* recuit; ||
 Сгжстително сръдство, *sn.* le coagulum.
 Сгжстителностъ, *sf. Phys.* la condensabilité.
 Сгжстланвъ, *adj.* coagulant, condensable,
 concrescible.
 Сгжствямъ, *va.* condenser, coaguler, épaissir,
 concrétier, figer; 1. *Chim.* concentrer,
 fixer; 2. *Phys.* corporifier et -poriser; 3.

(*срѣтило*), foncez; 4. *-ca, vr.* se condenser,
 s'épaissir; 5. *-тяваса, v. imp.* il se coagule,
 il se caillebotte, il se caille, il se grumele,
 il prend et il se prend.
 Сгжствяване и -тене, *sn.* la coagulation,
 gaillement, épaississement *m*, consistance
f, figement *m*; || *Chim.* la fixation; || *Phys.*
 la condensation.
 Сдобрене, *sn.* la réconciliation, rapatriage et
 -trierement *m*, réunion, transaction *f*; || *fig.*
 le rapprochement.
 Сдобрявамъ, *va.* réconcilier, réunir; 1. *fig.*
 rapprocher, rajuster; 2. *fam.* rapatrier; 3.
-ca, vr. se réunir, se rapprocher, se rapa-
 trier, faire la paix, se raccomoder, se re-
 parler, renouer, revenir; 4. *fig.* pactiser;
 5. (*либовно*), transiger; 6. което може ли-
 бовно да са добри, transigible, *adj.*
 Сдобряване, *sn.* le raccomodement; || сръд-
 ство за —, le mezzo-terme.
 Сдобрителенъ, *adj.* transactionnel.
 Сдобывамса, *vr.* (*voyez Придобывамъ*).
 Сдървене, *sn.* la stupeur, la torpeur, le tran-
 sissement.
 Сдървенъ, *adj.* stupéfait, endoureci; 1. *fam.*
 transi; 2. (*сцѣпенъ*), gourd; 3. правя -но,
va. fig. transir.
 Сдървявамъ, *va.* engourdir, roidir et raidir,
 transir; 1. *-ca, vr.* s'engourdir, se roidir; 2.
fig. se déferer; 3. сдървяваса, *v. imp.*
 il se lignifie.
 Сдървяване и -рвене, *sn.* l'engourdissement
m, stupéfaction, mortification *f*; || (*на жи-
 вотны*), l'hibernation *f*,
 Сдружавамса, *vr.* associer, joindre.
 Сдружаване, *sn.* l'association *f*; || *Com.* la
 société, la compagne.
 Сдувамса, *vr.* traiter; || (*на нъщо*), voter
 (*voyez Стоварямса*).
 Сдуване, *sn.* la sanction; || *fig.* l'union *f*.
 Сдушено, *adv.* intimement.
 Сдушень, *adj. fig.* intime.
 Сджкувамъ, *va. fig.* mâcher à.
 Себе, *pron. réfl.* soi, se et s' (*pour soi*); 1-
 самъ —, -си, soi-même; 2. за -си, *adv.* à
 part soi; 3. само по —, de soi, en soi; 4.
 на -си, sur soi, se et s' (*pour à soi*); 5.
 бывамъ извънъ -си отъ нъщо, *vn.* ne pas
 se sentir de; 6. както за -си, corps pour
 corps; 7. като еа браня самъ -си, à son
 corps défendant; 8. у -си, par devers soi.
 — либивъ, *adj.* personnel.
 — либие, *sn.* l'amour-propre *m*, la personnalité.
 Севрски фарфоръ, *sm.* le sévres ou porce-
 laine de Sévres.
 Сєга, *adv.* maintenant, à (de) présent, pour
 le présent, présentement, actuellement, au-
 jourd'hui, en ce moment, à cette heure,
 ici, or çà; 1. — както, maintenant que; 2.
 отъ —, посемъ —, dès à présent, d'ici;

3. до —, jusqu' ici, en ça; 4. — e, tout de suite, prochainement; 5. — само, venir de (avec un infinit.); 6. — съ тогасъ, par échappés.
- Сегашень**, *adj.* présent, actuel, d'aujourd'hui. — случай, *sm.* l'actualité *f.*
- Сегашно врѣме**, *sm.* Gram. le présent.
- Сегментъ** (*отръзъ на обръчь*), *sm.* Géom. le segment.
- Седемдесеть**, *num.* soixante-dix.
- годишень, *adj.* sc. septuagésimaire.
- Седемдесетый**, *adj.* soixante-dixième; || -та часть, *sf.* le —, *sm.*
- Седемдесетина**, *sf.* la septantaine.
- Седемнаесеть и -тый**, *adj. num.* dix-sept; || -тый день (*на мѣсець-тъ*), le dix-sept.
- Седемнаесетый**, *adj.* dix-septième; || -та часть, *sf.* le —, *sm.*
- Седемь и -дмый**, *adj. num.* sept; || -дмый брой, *sm.* le sept; || умложавамъ съ —, *va.* septupler.
- годишень елень *sm.* cerf dix ou de dix cors, *m.* [nalité.
- годишно продължено, *sm.* la septen-
- граникъ, -клининкъ, *sm.* Géom. l'heptaèdre *m.*
- кжтень, *adj.* Géom. heptagone; || -тникъ, *sm.*
- лѣтень (-годишень), *adj.* septennal.
- лѣте (*на човѣскый животъ*), *sm.* le septénaire.
- мжжѣ, *sm.* Bot. l'heptandrie *f.*
- пжтень, *adj.* septuple; || -тното, *sm.* le septuple.
- струнна лира, *sf.* l'heptacorde *f.*
- Седла** (*знакъ подъ с, з*), *sf.* la cédille.
- Седма часть**, *sf.* le septième.
- Седмакъ** (*въ книги*), *sm.* le sept.
- Седмичень брой**, *m.* nombre septénaire *m.*
- редъ (*въ книги*), *sm.* la septième.
- Седмый**, *adj.* septième; -мо, -ment; || -брой, -день, -мѣсецъ на трудность, le septième; || -день (*на декада*), *sm.* le septidi.
- Сезень или Линекъ**, *sm.* Mar. la gareette.
- Сендъ** (*помагачь въ прѣстѣжане*), *sm.* un séide.
- Сензинъ и -зъ**, *sm. t.* un écuyer *m.*, valet d'écurie, piqueur, palefrenier, *m.*
- Сеймъ**, *sm.* la diète; || Германски съюздентъ —, diète germanique; || частень —, *sm.* la diétine.
- Секансъ** (*разсвѣтѣлна линія*), *sm.* Géom. la sécante.
- Секвестрація**, *sf.* la sequestration.
- Секвестровано имане**, *sm.* le séquestre.
- Секвеструвамъ**, *va.* séquestrer.
- Секвестръ**, *sm.* la séquestration, le séquestre; || давамъ или направлямъ —, *va.* séquestrer.
- Секретарски палатъ** (*канцеларія*), *sm.* le secrétariat. [taierie.
- Секретарница** (*канцеларія*), *sf.* la secré-
- Секретарство** (-ска длъжностъ), *sm.* le secrétariat.
- Секретаръ** (*тайнъ писаръ*), *sm.* un secrétaire; 1. статъ —, secrétaire d'état; 2. тайный — (*у князь*), secrétaire des commandements, *m.*; 3. помощникъ на —, un sous-secrétaire.
- Секретъ**, *sm.* le secret.
- Секста**, *sf.* Mus. la sixte. [sextant.
- Секстантъ** (*инструментъ*), *sm.* Astr. le sextant.
- Секстетъ**, *sm.* Mus. le sextuor.
- Секстуль** (*драмъ, 4 скрупула*), *sm.* le sextule.
- Секта**, *sf.* la secte; || сблизене различни -тъ, le syncrétisme.
- Секторъ**, *sm.* Astr. le secteur; || (*на лагъ*), Mar. bateau de loch, *m.*
- Секуларизація**, *sf.* la secularisation.
- Сакуларизувамъ** (*правя духовното на свѣтско*), *va.* séculariser.
- Секунда** (*на врѣмето и Муз.*), *sf.* la seconde.
- Секундантъ** (*на дуель*), *sm.* un témoin, un second. [selam et selan.
- Селамъ** (*китка цѣте на Истокъ*), *sm.* le Selaçaninъ, *sm.* un vilain, un rustaud; || *pop.* un pasant.
- Селачъ**, *sm.* un manant; || (*въ шахматна игра*), le pion; || зимаъ -лачи, *va.* pionner.
- Селашки**, *adj.* malhonnête; -шкы, -ment, à la paysanne.
- Селацина**, *sf.* la rusticité.
- Селдарка**, *sf.* une 'harangère.
- Селдарски пазаръ**, *sm.* la 'harengerie.
- Селдъ**, *sf.* poisson, le 'hareng; -день, de 'hareng; 1. ловене — и врѣме за него, la 'harengaison; 2. искормуване и настилане — въ бурѣ, le saquage; 3. блячвичка за —, la saque; 4. искормувамъ или настиламъ — въ бляча, *va.* saquer, encaquer; 5. искормувачь на —, un saqueur; 6. напушевамъ —, *va.* saurer; 7. напушеване —, le saurissage; 8. напушена —, 'hareng saur et sauret; 9. напушевачь на —, un saurisseur; 10. настилане — въ качѣ, le raquage; 11. настиламъ въ качѣ —, *va.* raquer; 12. настилачь на —, s. encaquer, euse; 13. сушъ —, *va.* varander.
- Селей**, *sm. t.* l'acoulin *m.* (*вогъзъ Надовлачане*).
- Селенитокисѣла соль**, *sf.* Chim. la sélénite.
- Селенографически**, *adj.* sélénographique.
- Селенография** (*описане на мѣсець-тъ*), *sf.* Astr. la sélénographie.
- Селень** (*металлоидъ*), *sm.* Chim. le sélénium.
- Селенясть**, *adj.* Chim. séléniteux.
- Селитра**, *sf.* le salpêtre; -рия, de salpêtre; 1. Chim. le nitre; 2. смисамъ съ —, *va.* salpêtrer; 3. ставане —, le salpêtrage; 4. набива —, *v. imp.* il salpêtrer.
- Селитрена слаба кисѣлина**, *sf.* Chim. eau seconde *f.*

Селитроварница, *sf.* la salpêtrière.
 Селитроваръ, *sm.* un salpêtrier.
 Селитрородъ, *sm.* Chim. le nitrogène ou azote.
 Селитрявъ, *adj.* nitreux.
 Селитряна или Азотна кисѣлина, *sf.* acide nitrique *m.*
 Селитряница, *sf.* la nitrière.
 Селитристъ, *adj.* Chim. salpêtrieux.
 Село, *sm.* le village; -ски, de village; 1. le bourg, campragne, province *f.*, Чамеау *m.*; 2. оттеглевамса на —, *vr. fam.* aller planter ses choux; 3. -ла, *pl.* le site.
 Селски, *adj.* rural, rustique, champêtre, agreste, campragnard, provincial, villageois.
 — народъ, *sm.* la commune.
 — начинъ, *sm.* Archit. ordre rustique *m.*; || права или издѣламъ по —, *va.* rustiquer.
 — поць (сѣбрание -свынопове, les calendes *f.*
 — сѣдачъ, *sm.* un villageois.
 — сѣдникъ, *sm.* juge pédané *m.*
 — теверъ, *sm.* le cadastre.
 Селскы залгалкы (ловъ, шоро и др. т.), *sf. pl.* le sport; || пріетель на —, un sportsman.
 Селце, *sm. dim.* la bourgade.
 Селчански, *adj.* rustaud.
 Селчанско състояние, *sm.* la paysannerie.
 Селчанинъ, -ланинъ и -лачъ, *ка, s.* paysan, anne; villageois, oise; un campragnard, contadin, manant; || -чански, *adj.*
 Селяхъ, *sm. t.* (voyez Оржіе).
 Семиваристъ (ученикъ), *sm.* un séminariste.
 Семинарія, *sf.* le séminaire.
 Семитически езикъ, *sm.* langue sémitique *f.*
 Семіологически, *adj.* sémiologique.
 Семіология и Семіотика (наука за признаци на болестъ и здравіе), la sémiologie et sémiotique.
 Сенаторска длѣжность, *sf.* la sénatorerie.
 Сенаторски, *adj.* sénatorial et -torien.
 Сенаторъ, *sm.* un sénateur; || -рица, *sf.* une sénatrice.
 Сенатско отенчане, *sm.* le sénatus-consulte.
 Сенатъ, *sm.* le sénat; -тски, de sénat.
 Сенешалство (сѣдница), *sm.* la sénéchaussée.
 Сенешалъ, *sm.* un sénéchal; || жена му на —, une sénéchale; || намѣтникъ на —, juge mage ou maje, *m.*
 Сенигеръ, *sm.* oiseau, le bouvreuil ou pivoine.
 Сенимонистъ, *ка, s.* saint-simonien, enne; -нитски, *adj.*; || учене на -сты, le saint-simonisme.
 Сепія (черно цвѣтило), *sf.* la sépia.
 Септемвиръ (чиновникъ), *sm.* un septemvir.
 Септемвриаръ (у Френска революція), *sm.* un septembriseur. [septembre.
 Септемврий, *sm.* le septembre; -врийски, de Септетъ, *sm.* Muz. le septuor.
 Септима, *sf.* Muz. la septième.
 Септоръ, *sm.* Mar. la batoyale.

Сепсъ (зжмювиденъ гущеръ), *sm.* reptile, le seps. [sérasker.
 Сераскиеръ (у Туруы), *sm.* un sérasquier et Серафимски (ангелски), *adj.* séraphique.
 Серафимъ (ангелъ първа стѣпень), *sm.* le séraphin.
 Сервизъ (трапезна наредѣ), *sm.* le service.
 Сержантъ, *sm.* Milir. un sergent.
 Серинетъ (стѣлешкы оръмъ), la serinette; || уча втиче на пѣяне посредствомъ — или свыра съ —ицькой пѣсеень, *va.* seriner.
 Серіозенъ, *adj.* sérieux; -зно, -еusement.
 Серіозно, *adv.* plaisanterie à part.
 Серія, *sf.* la série.
 Серминъ, *sf. t.* (voyez Майка).
 Серпентиненъ, *adj.* Minér. serpenteux.
 Серпентинъ (злѣйникъ, камыкъ), *sm.* la serpentine. [sm. le serpent.
 Серпентъ (инструментъ и свыраць съ —), Серпуха, *sf.* plante, la sarrette et serrette.
 Сестра и -рица, *sf.* la soeur; 1. подойна —, soeur de lait; 2. сѣща —, soeur germane; 3. милостивны -ры, *pl.* soeurs grises ou de la charité.
 Сестерція (римска монета), *sf.* le sesterec.
 Сестрински, *adj.* sororial.
 Сестрица, *sf. dim.* fam. la soeurette.
 Сеструбийство, *sm.* le sororicide.
 — убійць, *sm.* un sororicide.
 Сетнина (слѣдствие), *sf.* le-résultat, suite, recherche; 1. *fig.* l'avenir *m.*; 2. (отъ болестъ), le reliquat; 3. имамъ —, *vn. fig.* tirer à conséquence, *f.*
 Сетнѣ, *prép.* ensuite de, après, à la suite de, subséquemment; || на —, ensuite; || най —, *adv.* enfin, finalement, en résultat.
 Сетнѣшенъ, *adj.* dernier, infime.
 Сетіе (лѣвка), *sm.* le setier.
 Сѣте, *sm. t.* (voyez Поченка).
 Сжурканъ, *adj. fig.* en marmelade.
 Сибаритство, *sm.* le sybaritisme et sybarisme.
 Сибилла (прокобявачка), *sf.* une subylle.
 Сибиллински (прокобявателенъ), *adj.* sibyllin.
 Сибирска бѣлка, *sf. mamm.* le petit-gris.
 — мышка, *sf. mamm.* le lemming.
 — сайга (антилора), *sf. mamm.* le saïga.
 Сибирски звѣробой, *sm.* arbrisseau, la toute-saine.
 Сива врана, *sf. oiseau,* le rollier. [wacke.
 — вакка (трапеза), *sf. Minér.* la grau-
 — женска дрѣха, *sf.* la grisette.
 Сивило, *sm.* cendre bleue *f.*
 Сивина, *sf.* le bleu.
 Сивичькъ (біене на сиво), *adj.* grisâtre.
 Сивкава котка, *sf.* chat chartreux *m.*
 Сивкавость, *sf.* la lividité.
 Сивкавъ, *adj.* livide.
 Сивоглавъ дроздъ, *sm. oiseau,* la tourd et tourdelle.

Сивоглавъ соколъ, *sm. oiseau*, le sacret et sacre.

— **жълтъ**, *adj.* gris de fer.

— **зелень**, *adj.* Bot. glauque.

— **платно**, *sm.* la bisonne.

— **синъ**, *adj.* ardoisé.

— **черъ** (*моравъ т.*), *adj.* gris de more.

Сивостъ и -вина, *sf.* le gris.

Сивчио, *sm.* un grison; || (*за ковь*), louveret, *adj.*

Сивъ, *adj.* gris, bleu; 1. (*както дроздъ, за ковь*), gris tourdille; 2. (*за кос.ми*), grison;

3. (*за коса размѣсена*), blanc; 4. **ставамъ**

—, *vn.* griser, grisonner.

— **камыкъ плочастъ**, *sm.* (*voyez* Аспндъ).

— **пѣтникъ**, *sm. oiseau*, le prouer.

— **цвѣтъ**, *sm.* le gris, le bleu.

Сигмообразенъ, *adj.* Anat. sigmoïde (Σ).

Сигвалъ (*знакъ*), *sm.* le signal; || **извѣтавамъ съ** —, *va.* signaler; || **давачъ на -лы**, un signaliste.

Сигнатура *sf.* Typ. la signature.

Сигъ, *sm. poisson*, le lavaret; **сижень**, de lavaret.

Сидерическа година, *sf.* année astrale f.

Сидеротехнически, *adj.* sidérotechnique.

Сидеротехнія (*жельзодѣлко производство*), *sf.* la sidérotechnie.

Сидръ (*ябълчна бира*), *sm.* le cidre.

Сидефенъ столъ (*у Римляны*), *sm.* chaise curule f.

Сидефъ (*и на жбѣ*), *sm.* l'émail m; || **пакъ покрывамъ съ** —, *va.* rémailler; || —, *plante*, Gambrette f, le baume.

Сизигія (*срѣме на нова и пълна свѣць*), *sf.* Astr. la syzygie.

Сіамезъ (*палуцель платъ*), *sm.* la siamoise.

Сіенитъ (*видъ гранитъ*), *sm.* Minér. le syénite.

Сикера (*бירה на ветынарады*), *sf.* le cervoise.

Сикль (*драмъ и монета у Евреу*), *sm.* le sicle.

Сила, *sf.* la force, vigueur, puissance f, pouvoir m, autorité, efficacité et case, énergie, intensité, faculté, vertu, portée f; 1. *fig.* le fort, le bras, main, vie, valeur, substance f, sceptre, nerf, ressort m, moelle, sève f, quintessence f, crédit m; 2. *Méd.* le ton; 3. (*на гласъ-тъ*), l'accent m; 4. по-гольма —, force majeure; 5. обрѣжена —, force armée; 6. **бивамъ въ** —, *vn.* pouvoir, savoir; 7. докѣ ми държи -та, jusqu' à extinction de chaleur naturelle; 8. колкото ми държи -та, à bras raccourci; 9. **ивамъ** —, *va.* être en vigueur, valoir; 10. **ивмамъ** — **веке**, *va.* n'en pouvoir plus; 11. **спадаме** —, la collapsescense; 12. **споредъ -та на**, Jur. au désir de; 13. **употрѣбavamъ** **всичката си** —, *va.* faire rage f; 14. (*що дѣйствиоува*), l'agent m; 15. **съ все** —, à toute force, à tour de bras, à toutes jambes, à tête; 16. **съ** —, *prep.* en vertu de; 17.

силы (*чинъ ангелски*), *pl.* les vertus f; 18. военны —, les forces.

Силенъ, *adj.* vigoureux, puissant, violent, intense, impétueux, fort, véhément, furieux, vif; 1. mâle, pétulant, efficace, énergique, pressant, expressif, nerveux, ferme, rude, râblu et rablé; 2. *fig.* de fer, d'acier; 3. *fam.* fier; 4. (*за джждъ изъ ржжавъ*), battant; 5. **правя по** —, *va.* enforcer; 6. **който е по** — **отъ всички**, l'atout m.

— **вътърь** (*бульонъ*), *sm.* grand frais m.

— **месенъ булюнъ**, *sm.* bouillon perlé m.

— **тласакъ**, *sm.* la saccade.

— **ударъ**, *sm.* fig. coup d'assomoir, m.

Силлабически, *adj.* syllabique; — **ски**, -**мент**.

Силлепенсъ, *sm.* Gram. la syllepse.

Силлогисмъ (*отсичане на умъ-тъ*), *sm.* le syllogisme; || **уметвувамъ по** — **смы**, *vr.* syllogistiquer.

Силлогистически, *adj.* syllogistique.

Силлометръ (*вървежомѣръ*), *sm.* Mar. le sillomètre.

Силна прѣпирія, *sf.* tour de force, m.

— **страсть**, *sf.* fureur de, f.

Силно, *adj.* puissamment, intensivement, vivement, fort, fortement, vertement, d'importance, à double, à triple carillon; || *fam.* serrément; || **което дѣйствува** —, *Méd.* héroïque, *adj.*

— **желане**, *sm.* la concupiscence.

— **кървотечене**, *sm.* Méd. perte de sang, f.

— **мѣтане** (*безпокойство*), *sm.* Méd. la jectigation.

— **напрѣгане** (*на жициѣ*), *sm.* Méd. éré-

— **размърдване**, *sm.* fig. le soubresaut.

— **сѣмърване**, *sm.* l'objurcation f.

— **хокане**, *sm.* la déblatération.

— **цене**, *sm.* l'appétition f.

Силностъ, *sf.* l'impétuosité f, furie, pétulance f.

Силомъ, *adv.* d'autorité, de haute lutte, à force ouverte, de vive force; 1. *fam.* comme un corps; 2. **ивмамъ** —, *va.* forcer; 3. **влазямъ** —, *va.* forcez la consigne.

Силуетъ (*сѣчно облъзене*), *sm.* la silhouette et silouette.

Силъ (*духъ и въздухъ-тъ*), *sm.* le sylphe et silphe; || — **ида**, *sf.* la sylphide.

Силяса, *vr.* se forcer, s'efforcer à, de.

Симара (*подрасникъ*), *sf.* la simarre.

Символически (*знаменателенъ*), *adj.* symbolique, typique.

— **знакъ**, *sm.* l'attribut m.

Символическо прѣдставлене, *sm.* la symbolisation.

Символь (*знаменоване и — на една въра*), *sm.* le symbole; || **ле туре**, emblème, attribut m, figure f; || (*на една въра*), le credo.

Симметрически (*сѣразмѣренъ*), *adj.* symétrique; — **ски**, -**мент**; || **быва** — **ски** **расположенъ**, *v.* imp. il symétrise.

Симметрия (*съразмѣрностъ*), *sf.* la symétrie; || ꙗмане —, l'asymétrie *f.* [-ment].
 Симпатически, *adj.* sympathique; -скы, Симпатія, *sf.* la sympathie; || имамъ —, *vn.* sympathiser.
 Симптоматически, *adj.* Méd. symptomatique.
 Симусъ, *sm.* Archit. la cymaise et cimaise, gorge *f.*
 Симфонія, *sf.* Mus. la symphonie, le concerto; || съчинитель или свѣрачь на —, un symphoniste.
 Синагога, *sf.* la synagogue.
 Синапиемъ (*налагане съ вардалъ*), *sm.* Méd. la sinapis.
 Сингерясть, *adj.* spongieux.
 Сингерче, *sm. t.* Bot. la spongiole.
 Сингеръ, *sm. t.* l'éponge *f.*; || истривамъ съ —, *va.* éponger; || който носѣ —ри, un épongiér.
 Синдикаленъ, *adj.* syndical.
 Синдикъ (*търговски расправачъ*), *sm.* un syndic; 1. (*духовенъ*), un promoteur; 2. (*въ градъ Бордо*), un jurat; 3. длъжностъ на —, le syndic. [la sigillation].
 Синева (*подкожно кръвоизливане*), *sf.* Méd. Seneadoxa, *sf.* Rhét. la seneadoche et -doque.
 Синиларинца, *sf.* l'indigoterie *f.* [sique *m.* Синилна кисѣлина, *sf.* Chim. acide prussienлюксѣла соль, *sf.* Chim. le prussiate.
 Синило, *sm.* l'indigo *m.*, l'inde ou bleu d'Inde, *m.*; || plante, l'indigotier ou indigo ou anil, *m.* Синца-ремець, *sm.* oiseau, le remiz.
 Сניה, *va.* bleuir; || (*съ просто синило*), empasteler. [mandrille].
 Синюбузень павианъ (*шибекъ т.*), *sm.* le — родна кисѣлина, *sf.* Chim. acide cyanique *m.*
 — родъ, *sm.* Chim. cyanogène *m.*
 — тръкало, *sm.* Chir. le cerne.
 Синкавина, *sf.* Chir. le cerne; || (*подъ очитѣ*), yeux cernés *m.*; || забыкалятея съ — (*за очи*), *vr.* se cerner.
 Синкаво зайче, *sm.* quadr. le riche.
 Синкель (*при патриархъ*), *sm.* un syncelle.
 Синкопческа нота, *sf.* Mus. note syncopée *f.*
 Синкопъ (*сведиене*), *sm.* Mus. la syncopée; || образовавамъ —, *va.* Mus. syncoper.
 Синкъ (*левантски гуцерь*), *sm.* reptile, le seingue.
 Синовійнъ, *adj.* Anat. synovial.
 Синовія (*тавица влага или мѣзга*), *sf.* Méd. la synovie. [-lement].
 Синодаленъ (*съборенъ*), *adj.* synodal; -лно, Синодически, *adj.* Astr. synodique.
 Синодъ (*съборъ духовни*), *sm.* le synode.
 Синописъ (*скжсене на книга*), *sm.* l'építome *m.*
 Синонимически, *adj.* synonymique.
 Синоптическа таблица, *sf.* tableau synoptique *m.*

Синтактически, *adj.* syntaxique.
 Синтезисъ, *sm.* Log. Mathém. la synthèse.
 Синтетически, *adj.* synthétique; -скы, -ment.
 Синуусъ, *sm.* Mathém. le sinus; || прѣкъ —, Géom. sinus verse *m.*
 Синхротически, *adj.* synchronique et -nistique.
 Синхецъ, *sm.* plante, le bluet et bleuet, barbeau, aubifoin, *m.*
 Синь, *adj.* bleu foncé.
 — камыкъ, *sm.* le couperose.
 — кремъ, *sm.* plante, l'agapanthe *m.*
 — халцедонъ (*скжжъ камыкъ*), *sm.* la saphirine.
 Синѣно, *vr.* bleuir.
 Синя жила (*вена*), *sf.* la veine; || малка — жилчица, Anat. la veinule et venule; || възпалена на -лы, Méd. la phlébite.
 — ивица, *sf.* cordon bleu *m.*
 — пжпка (*подъ юкеть-мъ*), *sf.* mal d'aventure, *m.*; || поп. le saphir.
 Синай (*индійски солдатъ*), *sm.* un cipaye et cipahi.
 Синаистъ, *sm.* oiseau, le secrétaire.
 Сипкавость, *sf.* la fragilité.
 Сиракъ, *sm.* un orphelin; -ашкы, d'orphelin; || *sc.* pupille; || -ацы (*безъ баща и майка*), pl. orphelin de père et de mère.
 Сирена (*морска самодиѣла*), *sf.* la sirène.
 Сираческа къща, *sf.* maison des orphelins ou orphelinat *m.*
 Сирачество, *sm.* l'orphanité *f.* et orphelinage *m.*
 Сирийски езикъ, *sm.* le syriaque et langue —, *sf.*
 Сириусъ *m.* или Пжса звѣзда, *sf.* Astr. le Sirius, la lanicule. [et sirocco].
 Сироко (*югоисточенъ вѣтъръ*), *sm.* le siroc
 Сиромахъ, *adj. m.* pauvre; -кия, *sf.* -esse; 1. indigent, nécessaire, mesquin, prolétaire, pauvre diable, misérable; 2. *fam.* pauvre hère, besoigneux, souffreteux, gueux, canere; 3. *pop.* un grigou, lustrer *m.*
 — човѣкъ, *sm. f. m.* un meurt-de-fain.
 Сиромашинка, *sm.* homme pauvre *m.*; || *fam.* s. pauvre, etc.
 Сиромашія, *sf.* la pauvreté, pénurie, mesquinerie, calamité, pouillerie, truanderie *f.*, besoin *m.*, gueuserie *f.*; 1. *fig.* la stérilité; 2. *напримъ* *m.* —, *vr.* être à la paille, coucher sur la paille, 3. *въ —*, *adv.* à l'étroit.
 Сиромашка къща, *sf.* le galetas.
 — постелка, *sf.* le grabat.
 Сиромашъ-та (*пауперисмъ*), *sf.* le paupérisme; || (*на единъ народъ*), le prolétariat.
 Сиропенъ (*нетмезенъ т.*), *adj.* sirupeux.
 Сиропъ (*нетмезъ т.*), *sm.* le sirop et syrop.
 Сирѣчь, *adv.* c'est-à-dire, c'est à savoir.
 Система (*гуна основа*), *sf.* le système, méthode, hypothèse *f.*, genre *m.*; || *нареждамъ споредъ една —*, *va.* systématiser.

Систематически, *adj.* systématique, raisonné.
Систръ (тюмбелекъ у Египтяны), *sm.*
le sistre.

Ситарь, *sm.* un tamisier, étamineur *m.*

Ситень, *adj.* menu; || на-тыкъсове, *adv.* menu.

— баруть, *sm.* poudre à giboyer, *f.*

— ботракъ, *sm.* plante, la jusquiame, le plantain; || воденъ —, *pl.* plaintain aquatique.

— грисъ, *sm.* la semoule.

— росень дждець, *sm.* la brouée.

Ситна дробь, *sf.* cendre de plomb, *f.*

— мръжа, *sf.* le bregin.

— пила, *sf.* l'écoane *f.*

Ситникъ *sm.* plante, le scirpe.

Ситно писмо, *sm.* la minute.

Ситны брабончицы, *sf. pl.* poudre de plomb *f.*

— безцѣны камацы, *sm. pl.* semence de diamants *f.*

— и дръбны работы, *sf. pl.* la vétillerie, la minutie, le brimborion; || залѣгачъ съ —, *s.* vétilleur, euse.

— счуканы вѣглѣ, *sm. pl.* l'aigremore *m.*

Сито, *sm.* le crible, tamis *m.*; 1. (отъ прил-ки), l'étamine *f.*; 2. (за брашно), le bluteau et blutoir; 3. прѣсѣвамъ съ — брашно, *va.* bluter.

— прилченъ платъ, *sm.* l'éfilé *m.*

Ситуация, *sf.* la situation.

Сифилитическа болестъ, *sf. pop.* la vérole; || прѣхванатъ отъ —, *vérolé, adj.*

Сифилитическы, *adj.* syphilitique, vénérien; || *Méd.* verolique. [syphylis.

Сифилисъ (сѣвтовна болестъ), *sm. Méd.* la Syphilis.

Сифлеорска колыба, *sf.* trou du souffleur, *m.*

Сифонъ, *sm. Chir.* le siphon et syphon.

Сициликъ (дралъ, в скрупула), *sm.* le sicillique.

Скабюза (грѣдна трѣва), *sf.* la scabieuse.

Скакалецъ, *sm. insecte,* la sauterelle, cicindèle *f.*; || -лцы (прѣхвръщны), *pl.* le criquet.

— човѣкъ, *sm.* un cabrioleur.

Скакачъ, *ka, s.* sauteur, euse.

Скала, *sf.* le roc, la roche, le rocher; 1. *Mus.* l'échelle *f.*; 2. (потно азбуки), *Mus.* la gamme; 3. -лы, *pl.* le brise-lame; 4. *Mar.* l'étoe *m.*; 5. което расте между —, *Bot. rupestre, adj.*

Скалдъ (сѣверенъ поетъ), *sm.* un scalde.

Скалистъ, *adj. Géol.* rocheux.

Скапелъ (лѣкарско ножче), *sm. Anat.* le scalpel.

Скаммонія, *sf. Pharm.* la scammonée.

Скара, *sf.* le grill, braisière *f.*; 1. *Mar.* le saillibotis; 2. печено месо на —, la grillade; 3. пекъ на —, *va.* griller.

Скарвамса (съ нѣкого), *vr.* rompre une lance avec; || *fig.* s'entre-choquer.

Скарване, *sm.* la mêlée, correction, morale *f.*; || *fig.* la saccade. [fièvre —, *sf.*

Скарлатина (трѣска), *sf.* la scarlatine *et*

Скаряевамъ, *va.* ébaucher; || (хурдисвамъ иштра), *tendre*; || -са, *vr.* se mettre.

Скаряеване, *sm.* l'ébauchage *m.*

Скастревамъ, *va.* sabrer, écharper.

Скаты, *sm. poisson,* la raie; || малки —, le ratillon.

Скачамъ, *va.* sauter, bondir, voltiger, soubresauter, cabrioler; 1. (съ конь), galoper;

2. (накъ), ressauter; 3. (вѣдишкоть), *fig.* saugolier; 4. скача (на едно мѣсто, за конь), *v. imp.* il piaffe; 5. който скача, bondissant, sautillant, *adj.*

Скачане, *sm.* le bond, sautaillement *m.*, galopade, cabriole *f.*; || (върху конь съ залавяне за вѣдлото), la pommade; || (назадъ и напредъ, за конь), la virevolte.

Скачанница (конска), *sf.* la course; || (съ сплжкы), course au clocher.

Скачеване, *sm.* l'emboîtement *m.*, chaîne, suite; || (колела), l'engrenage *m. et -nure f.*

Скачеватса (назѣбени колела), *v. imp.* elles engrenent et s' —, *vr.*

Скаченъ, *adj.* suivi.

Скачка, *sf.* le galop.

Скачинкомъ, *adv.* per saltum.

Скворецъ, *sm. oiseau.* l'étourneau *m.*; || (косъ), le sansonnet. [le square.

Скверъ (ограда градинка на поляна), *sm.*

Скелеть (коститъ на мрътвецъ), *sm.* le squelette; || *fig.* la carcasse.

Скеля, *sf.* le port; 1. (на рѣка), la gare; 2. (за сграда), l'échafaud *m.*; 9. правяно -лы, l'échafaudage *m.*; 4. турямъ -лы, *va.* échafauder.

Скептическая секта, *sf.* l'acatalepsie *f.*

Скептникъ, *sm.* un sceptique.

Скептицизмъ, *sm.* le scepticisme.

Скептически, *adj.* sceptique, acataleptique.

Скерцо, *sm. Mus.* le scherzo.

Скнла (морски ракъ), *sf.* la salicoque et -cot *m.*; || (дрѣбенъ), la crevette ou chevrette.

Скнвля (колыба), *sf.* le tabernacle; || (на завѣтъ-тъ), tabernacle du Seigneur.

Скнптръ, *sm.* le sceptre. [squirrhe.

Скнръ (окорасене), *sm. Méd.* le squitte *et*

Скитамса, *vr.* errer, rôder, chômer, courir, courir la pretantaine et prétentaine, divaguer; 1. *fat.* flâner; 2. (навсѣдѣ), trôler;

3. (на горѣ, на долу), vagabonder et -bonner, vaguer, battre le pavé; 4. (на около), tourner; 5. който са скита, errant, ambul-

lant, *adj.*

Скитане, *sm.* la divagation; || (на горѣ, на долу), le vagabondage.

Скитливъ, *adj.* ambuloire.

Скитникъ, ница, *s.* flâneur, euse; un coureur, vagabond, passager, anachorète *m.*, sc. ascète;

|| *fig.* errant, *adj.*; || *fat.* haut-le-pied *m.*

— мѣдникарь, *sm.* un drouineur; || чувалъ на —, la drouine.

Скитница, *sf.* une courrière.
 Скидсывамъ (*надрасколявамъ*), *va.* esquiser.
 Скиць, *sm.* le crayon; | *Peint.* le croquis.
 Скиграфическн, *adj.* sciographique.
 Склецевамса, *vr.* *Anat. Bot.* se souder.
 Склечеване, *sm.* *Bot.* le connectif.
 Склонене, *sm.* l'inclinaison *f.*, condescendance, déférence *f.*; | *Gram.* la déclinaison; | (*за побѣване*), *Milit.* l'embauche *m.*
 Склонень (*за размѣване*), *adj.* brouillon.
 Склонителенъ, *adj.* pénétrant, facile; | *fig.* souple; | *и откльо-*, *adj.* *Rhét.* délibératif.
 Склонливостъ, *sf.* la souplesse; | *Gram.* la déclinabilité.
 Склонливъ, *adj.* tolérant, traitable, déferant; 1. *fig.* maniable; 2. *Gram.* déclinaison; 3. (*къмъ нѣщо*), *sujet.*
 Склонность, *sf.* la disposition, direction *f.*, attrait *m.*, facilité *f.*; | *fig.* inclination (à, pour), attache *f.*, attachement *m.*; | (*къмъ нѣщо*), *fig.* pente à.
 Склонявамъ, *va.* convaincre, disposer, prévenir, entraîner, arraisonner, déferer à; 1. *fig.* fléchir; 2. *Gram.* décliner; 3. -са, *vr.* condescendre à, incliner, se prêter à; 4. *fig.* se plier à; 5. (*къмъ нѣщо*), resoudre à; 6. не са — нито на една страна нито на друга, *fig.* pager entre deux eaux.
 Сключевамъ, *va.* *fig.* pouer; | (*скарлявамъ коня за ладя*), *Mar.* boiser un navire.
 Сключеване (*на джгы у сводѣ*), *sm.* *Archit.* le pendentif.
 Сключены вѣжды, *sf.* *pl.* la taroupe.
 Скоба, *sf.* la 'harpe, bride, gâche, main *f.*; 1. *Archit.* l'agrafe *f.*; 2. *Typ.* le crochet, accolade *f.*; 3. (*на брава*), *Techn.* le piculet; 4. (*желѣзна*), *le* crampon; | застрѣгамъ съ -бы, *va.* cramponner. [eule]
 Скобница, *sf.* le cramponnet; | *Anat.* la claviculière.
 Скобчастъ, *adj.* *H. nat.* claviculé.
 Скобченъ, *adj.* *Anat.* claviculaire.
 Скокъ, *sm.* la saut, embade *f.*, élan *m.*; 1. (вода), le saut; 2. (*за изчудване*), le 'haut-le-corps; 3. (*на страна*), l'écart *m.*
 Сконтъ, *sm.* *Com.* virement de parties, *m.*
 Скопецъ, *sm.* un eunuque, châtré, castral *m.*
 Скопявамъ, *va.* châtrer, mutiler, émasculer, bistourner, couper.
 Скопяване, *sm.* la châtrure, émasculation *f.*, bistournage et -nement *m.*; | (*подивине*), *Chir.* la castration. [scorbut]
 Скорбуць (*болестъ на жълбинитѣ*) *sm.* le scorbutique; | (*човѣкъ*), *sm.* un —, *sm.* [l'acare *m.*
 Скорецъ, *sm.* *insecte*, la mite; | -рцы, *pl.*
 Скоро, *adv.* vite et -ment, promptement, rapidement, chaudement, prochainement, en courant, tôt, de sitôt, roide et raide; 1. *Mus.* presto; | вѣто —, prestissimo; 2. за —, dans peu, sous peu, tantôt; 3. на —,

bientôt; 4. по —, à la 'hâte, preste et -ment, plus tôt; 5. отъ -сь, на -сь, dernièrement; | *fam.* novissimé; 6. твърдъ —, à pas géant, comme un trait; 7. колкото еа може по —, au plus tôt.
 Скорозрѣвенъ, *adj.* 'hatif; -но, -ivement.
 — зрѣйка, *sf.* le caléfacteur; | (*хруща*), le 'hativeau; | (*овощка*), le prématuré.
 — зрѣйностъ, *sf.* la 'hativité.
 — зрѣлость, *sf.* la prématurité, précocité *f.*
 — зрѣль, *adj.* précocé; | (*за плодове*), prématuré. [nique *f.*
 — печѣтна машина, *sf.* presse mécano-
 — писане, *sm.* la tachygraphie, okygraphie *f.*
 — писенъ, *adj.* tachygraphique; -сно, -ment; | (*за писане*), cursif.
 — писецъ, *sm.* un tachygraphe et tachéographe, okygraphe, logographe *m.*
 — писно писмо, *sm.* la coulée et écriture coulée. [lement.
 — прѣминувателенъ, *adj.* temporel; -лно,
 — прѣминувателна горещина, *sf.* *Méd.* la phlogose.
 — течень, *adj.* fugitif.
 — течность, *sf.* la fugitivité.
 — хватъ, *sm.* le canif.
 Скорость, *sf.* la rapidité, célérité, vitesse, vélocité, promptitude, 'hâte, précipitation, prestesse, roideur et raideur *f.*; | *Mar.* le sillage.
 Скороша, *sf.* *arbre*, l'alizier *m.*
 Скорошень, *adj.* *fam.* chaud.
 Скорошны, *sf.* *pl.* l'alize *f.* [chenillette.
 Скорпионникъ, *sm.* *plante*, la scorpioïde, la Скорпионово масло, *sm.* la scorpiojelle.
 — сърдце, *sm.* *Astr.* l'Antarès *m.*
 Скорпионъ (*и съзвѣдие*), *sm.* *insecte*, le scorpion.
 Скотница, *sf.* *fam.* une bestiole.
 Скотовъдецъ, *sm.* éleveur de bestiaux, *m.*
 — лѣкарска наука (*ветеринария*), *sf.* art ou médecine vétérinaire *f.* [naire.
 — лѣкарски (*ветеринаренъ*), *adj.* vétérinaire.
 Скотска страсть, *sf.* la brutalité.
 Скотски, *adj.* bestial, animal, brutal.
 — дворъ или кокошень, *sm.* la ménagerie.
 Скотство, *sm.* la brutalité, bestialité *f.*, abrutissement *m.*
 Скотъ, *sm.* le bétail (*pl.* bestieux), la bête; | същъ —, *pop.* une bestiasse; | правя гы -тове, *va.* bestialiser.
 Скрипунъ, *sm.* *insecte*, la saperde.
 Скробля (*нишестѣ т.*), *sf.* la féculé, amidon *m.*, colle de pâte, — d'amidon; 1. не-тривамъ -та отъ нѣщо, *va.* désespérer; 2. правя —, *va.* amidoniser; 3. разбирама съ вода —, l'empois *m.*; 4. опирамъ — отъ риза, *va.* évider; 5. фабрика за — (*скроблярица*), la féculerie, amidonnerie *f.*
 Скроблярь, *sm.* un amidonnier.

Скробльовиденъ, *adj.* amyacé. [peser.
 Скроблявамъ (*ризытъ*), *va.* amidonner, em-
 Скробяване (*на ризи*), *sm.* l'empesage *m*;
 || майсторъ за —, *un* empeseur.
 Скроене (*дрѣва*), *sm.* la taille.
 Скроенъ (добръ —), *bien* conformé.
 Скроявамъ (*другою дрѣва*), *va.* recouper;
 || (*игра нѣкому*), *donner* un coup de
jarnac, m.
 Скрояване, *sm.* la pensée.
 Скрупуль (*драмъ, 24 грана*), *sm.* le scrupule, le denier.
 Скрывалица, *sf.* la retraite, saeristie *f*; 1. *fig.* le repaire; 2. *fam.* la cache et cachette; 3. *Fortif.* la retirade; 4. ключаръ върху —, *un* saeristain.
 Скрывамъ, *va.* cacher, couvrir, voiler, envelopper, enfuir, enfermer, dérober, receler, celer, dissimuler; 1. *fig.* déguiser, étouffer; 2. (*платиата*), *Mar.* dégarnir; 3. *-ca, vr.* se cacher, s'enfuir, se receler, disparaître, s'abriter, fuir, échapper à, se sauver; 4. s'éclipser, faire le plongeon; 5. *fam.* gagner le taillis; 6. (*вжрѣ*), *Méd.* rentrer; 7. (*отъ очи*), *se* dérober.
 Скрыване, *sm.* le cachement, cèlation *f*; || (*пары да не въражъ*), *fig.* resserrement d'argent, *m.*
 Скрыта мисль, *sf.* l'arrière-pensée *f*.
 Скрытенъ, *adj.* secret, caché, sournois, sourd.
 Скрытно сдумване, *sm.* la sous-entente.
 Скрытность, *sf.* le secret, sournoiserie, obscurité *f*; || *fig.* la réserve; || *Jur.* l'obreption *f*.
 Скрыто, *adv.* sous le manteau de la cheminée, entre cuir et chair, sous main; || *fig.* en dessous.
 — мѣсто, *sm fam.* la cachette.
 — нѣкое подбутване, *sm.* quelque anguille sous roche, *f*.
 — работене, *sm. fam.* la cachotterie.
 Скрытоумъ, *adv.* secrètement, en secret, silencieusement, en cachette, à porte close, à la sourdine, à la dérobée, en tapinois, sous la custode, du coin de l'oeil, obrepticement; 1. *fig.* sourdement, derrière le rideau; 2. *fam.* en catimini; 3. *pop.* à muse-pot et muche-pot; 4. позакачевамъ —, *va.* avoir les mains crochues; 5. продавамъ — или направлямъ нѣщо безъ опытъ, *va.* chat en poche, *f*; 6. приетый —, *Jur.* obreptice; 7. който върши все —, *s.* cachotier, ère.
 Скрытъ, *adj.* secret, occulte, couvert, mystérieux, écarté, ignoré, latent, oblique, réservé, indirect, bouchonné, dissimulé, dérobé, furtif, clandestin; || *fig.* détourné, concentré.
 Скрѣбъ, *sf.* le regret, chagrin *m*, amertume, plainte, détresse, affliction *f*, ennui *m*, agonie, tribulation, peine *f*; || *fig.* la dou-

leur, tourment *m*, mélancolie, mortification, eroix *f*.
 Скрѣбяса, *vr.* s'affiger, prendre à coeur, languir; || (*за нѣщо*), *se* chagriner de.
 Скрѣстосване, *sm. pl.* la 'hacture; || бѣлъза съ —, *va.* 'hacter.
 Скрѣцкъ, *sm.* le crissement.
 Скрѣцамъ, *vr.* jurer, 'hier, crier; || (*зжбы*), claquer des dents, crisser; || (*съ цигулка*), racler.
 Скрѣцане, *sm.* le craquement, crépitation *f*, 'hiement, cri *m*; || (*зжбы*), le crissement, claquement *m*; || (*на лѣстовица*), trissement d'hirondelle.
 Скрѣдливъ, *adj.* strident.
 Скрѣць, *interj.* cri-crac; || (*зжбы*), *adv.* crok.
 Скрѣшевамъ, *va.* fracasser; || -щеваса, *v. imp.* il se fracasse. [cuscute.
 Скрѣбаръ, *sm.* plante, la barbe-de-moine ou Скѣржъ, *sm.* gellée blanche *f*.
 Скрѣпецарница, *sf.* la poulrière.
 Скрѣпецаръ (майсторъ), *sm.* un poulier.
 Скрѣпецъ, *sm.* la poulie, cabestan, vindas *m*; 1. *Mar.* le trésilion; 2. (*за подвигане и свалане*), le singe; 3. опинамъ съ — вжже, *va. Mar.* trésilionner.
 Скубя, *va.* peler; || (*непа*), ébarber.
 Скула (*на ладя*), *sf. Mar.* la joue, épaule *f*.
 Скумрия (макрель), *sf.* poisson, la scombres; || (*пеламида*), la pélamide.
 Скупомъ (монтакъ *t.*), *adv.* en gros, en masse, en foule, en bloc, en bloc et en tâche, à forfait, in globo.
 Скуть (*на дрѣва*), *sm.* la basque.
 Скуфа, *sf.* la calotte, escoffion; || *Fortif.* bonnet-à-prêtre *m*; || майсторъ -фаръ, *sm.* un calotier.
 Скжпа фарфоря, *sf.* le cailloutage.
 Скжпаръ, *sm. pop.* un grigou.
 Скжперникъ, *sc.* un avaro, ladre, fesse-maille, villain, archivillain, sordide; 1. -ница, *s.* crasseux, euse; 2. *fig.* dur à la détente; 3. *fam.* un tire-sou, pince-maille, 'harragon, arabe *m*; 4. *pop.* un pleure-pain ou -misère; 5. (*игражъ*), *s.* carotteur, euse et carottier, ère; 6. (*сжмъ*), *vn.* lésiner.
 Скжперниченъ, *adj. fig.* tenace.
 Скжпернически, *adj.* mesquin, vilain; || -скы, *adv.* serrement.
 Скжперничество, *sm.* la mesquinerie, vilénie, chicheté, turquerie, sordidité, lésine; || *fig.* la tenacité.
 Скжперничность, *sf.* la lésinerie.
 Скжпливость, *sf.* l'avarice *f*, parcimonie *f*.
 Скжпливъ, *adj.* avare; || (*за малжы нѣща*), parcimonieux.
 — играчь, *sm.* un grimelia.
 Слжпнува, *v. imp.* il s'augmente.
 Слжпнуване, *sm.* l'enchérissement, surhaussement *m*.

- Скъпость, *sf.* la chicheté, illibéralité *f.*
 Скъпостя и -пя *sf.* la cherté, disette, famine *f.*
 Скъпъ, *adj.* cher, précieus, coteux, avare, ladre, chiche, grasseux, mesquin; 1. *fig.* согіае, serré; 2. — по, *adv.* chèrement, cher; 3. твърдъ — по, 'hors de prix, au poids de l'or. — камыкъ (блѣденъ цвѣтъ), *sm.* le clairer.
 Скъпъ работы, *sf. pl. Jur.* les bagues *f. et* joyaux *m.* [liarder.
 Скъпѣса, *vr.* marchander, faire le renchéri,
 Скъсанъ, *adj. fam.* loqueteux.
 Скъсвамъ, *va.* rompre; || *fig.* déchirer.
 Скъсване, *sn.* la rupture; || (неудѣтъ), *Jur.* le bris.
 Скъсвачъ, *sm.* un abrégiateur; || (на неудѣтъ), un brise-scellé.
 Скъсена рѣчь, *sf. Gram.* mot syncoré *m.*
 Скъсене, *sn.* l'abrégé *m.*, abréviation *f.*, re-tranchement, raccourci, rapetissement, compendium *m.*; 1. *Gram.* la contraction; || съ —, contraste, *adj.*; 2. (на книга), la somme; 3. (на кжко съдржане), — sommairement, *adv.*
 Скъсенъ, *adj.* sommaire, raccourci, compendieux, succinct; || *Gram.* contracte; || пишъ — по, *va.* sténographier.
 Скъсителенъ знакъ, *sm.* signe tironien ou —abrégіatif *m.* [f et *m.*
 Скъсителна буква (у Римляны), *sf.* sigle
 Скъсително, *adv.* abrégіativement.
 Скъсявамъ, *va.* abréger, raccourcir, écourter, accourcir, rédiger, rapetisser, écorner, supprimer, tourner court; 1. *fig.* restreindre, élaguer, rogner; 2. *Gram.* contracter; 3. (свѣщеніе), resserrer; 4. (свѣтъ разноски), *fig.* se resserrer; 5. — са, *vr.* raccourcir, rapetisser et se —, se contracter.
 Скъсяване, *sn.* le résumé, abrégement, aperçu, accourissement, raccourcissement, précis *m.*; || (на реченото испрвоумъ), la récapitulation.
 Скъжжъ, *sm.* la fin.
 Скъжвамъ, *va. fam.* nicher.
 Слаба память, *sf.* mémoire labile *f.*
 — страна, *sf.* le faible; || *fig.* défaut de la cuirasse, *m.*
 Слабиненъ, *adj. Anat.* inguinal; || *Méd.* iliaque.
 Слабинна кость, *sf. Anat.* l'ilion *m.*
 Слабинно прѣдане, *sn. Méd.* le volvulus — чърво, *sn. Anat.* l'iléum et iléon; || прѣдане въ —, l'iléus *m.* et passion iliaque *f.*
 Слабины, *sf. pl.* la 'hanche, aine *f.*; || *Anat.* les ils *f.*; — нентъ, des ilea.
 Слабителенъ цѣръ, *sm. Méd.* relâchant, *adj.*
 Слабичкъ, *adj. fam.* malingre.
 Слабо, *adv.* mollement, de main morte.
 — бѣло вино, *sn.* la blanquette.
 — вино, *sn.* le ginguet.
 — гледане, *sn. Méd.* l'ampliope *f.*
- Слабогрѣденъ, *adj.* pulmonique.
 — душень, *adj.* faible.
 — човѣкъ, *sm.* un efféminé.
 — кръвентъ, *adj. Méd.* cachectique.
 — кръвностъ, *sf. Méd.* la cachexie.
 — мѣсто, *sn.* le faible.
 — ногъ, *adj. fam.* écloppé.
 — уменъ, *adj.* un crétin.
 — уміе, *sn.* l'imbecillité *f.*, idiotisme *m.*; || *Méd. fig.* l'ablepsie *f.*
 — умъ човѣкъ, *sm.* un imbécile.
 — щене, *sn.* la velléité.
 Слабость, *sf.* la débilité, langueur *f.*, faible *m.*, misère, facilité, bonté, délicatesse, incommodité, exillité, maladiveté, infirmité, caducité *f.*; 1. *fig.* la mollesse; 2. *Méd.* l'adynamie, asthénie, énérvation *f.*; 3. (на връвъ-та), *Mar.* le balant; 4. (на гласъ), la gracilité; 5. (въ краката на конъ), la fourbure et forbature; 6. (на память-та), l'infidélité *f.*; || *Méd.* l'amnésie *f.*
 Слабъ, *adj.* faible, débile, défaillant, languissant, langoureux, délicat; 1. petit, facile, lâche, flasque, veule, frêle, cassé, éteinte, infirmé, caduc; 2. *fig.* fêlé; 3. *Méd.* asthénique; 4. *fam.* blêche, ginguet; 5. (гилъ, за вжжа), *Mar.* large; 6. (за гласъ), *Phys.* rémisse; 7. (въ кръсть-тъ конъ), faible d'esquive *f.*; 8. (за пулъ-тъ), *Méd.* rare, concentré; 9. (за свѣтлина), douteux; 10. (за цвѣтло), lavé; 11. по —, *fig.* inférieur.
 — горденъ, *sm. Mar.* l'égorgeoir *m.*
 — и честь пулъ, *sm.* pouls formicant *m.*
 — и страшнвъ човѣкъ, *sm. fam.* poule mouillé ou laitée *f.*
 — човѣкъ, *sm.* un faible.
 Слабѣи, *vn.* blêchir.
 Слава, *sf.* la gloire, renom *m.*, renommé *f.*, éclat *m.*, illustration *f.*, bruit, nom *m.*, auréole *f.*; 1. *fig.* le relief, vogue *f.*, laurier *m.*, odeur *f.*; 2. *Jur.* la fâme; 3. (добра или лошава), *fam.* le prédicament; 4. — Богу! *interj.* Dieu soit loué; 5. бывамъ въ —, *vn. fig.* regner; 6. въ — съмъ, *vn.* figurer; 7. въ — на святостъ-та, *sa.* en odeur de sainteté; 8. за —, à la gloire de; 9. съ —, *adv.* glorieusement.
 Славей, *sm. oiseau,* le rossignol; || (женски), la rossignollette; || пѣя както —, *vn. fam.* rossignoler.
 Славенъ, *adj.* glorieux, célèbre, fameux, renommé, illustre, excellent, parfait, signalé; || *fig.* éclatant.
 Славно дѣло, *sn.* action d'éclat, *f.*
 Славолюбивъ, *adj.* ambitieux, avide de gloire.
 — любіе, *sn.* l'ambition *f.*, amour de la gloire, *m.*
 — словіе, *sn.* la doxologie, gloria in

excelsis, action de chanter les louanges de Dieu.

Славословія, *va.* glorifier, chanter les louanges.

Славя, *va.* glorifier; || *-ca, vr.* se glorifier dans.

Славянски езыкъ, *sm.* langue slave *f.*, le slave et slavon. [slavon.]

Славянщина, *sf.* un slavonisme, idiotisme

Слагамъ, *va.* placer, déposer, mettre, quitter, couvrir, rejeter sur; 1. compter, calculer; 2. *Mathém.* sommer; 3. (*долу*), reposer; 4. (*долу оржіе*), poser les armes *f.*; 5. (*отъ себе-си*), résigner; 6. (*транеза*), servir; 7. *-са, vr.* se laisser vaincre; 8. (*пѣкуну*), se laisser aller.

Слагане и Сложене, *sm. Mathém.* la sommation.

Слагателна машина, *sf.* machine calculatrice *f.* [officier du gobelet, *m.*

Слагачъ, *ка, s.* calculateur, trice; un chiffreur, **Сладилникъ** (*на ечеликы*), *sm.* le malteur.

Сладина, *sf.* la touraille.

Сладичкъ, *adj.* douceâtre; || *dim. fam.* doucet.

Сладка, *sm. pl.* le bonbon, la chatterie; || (*дѣтиски*), le nanan.

Сладка дума, *sf. fig.* le correctif.

— **дѣтелина**, *sf.* plante, le sainfoin ou esparcette.

— **мелинка**, *sf. dim.* la tartelette.

— **ракия**, *sf. pop.* l'hypothèque *f.*

— **тыква**, *sf. plante*, le giraumont.

Сладкавъ, *adj.* douceâtre; || *fig.* mielleux.

— **корень** (*лападець*), *sm. plante*, la réglisse.

Сладкавы лѣгителны думы, *sf. pl.* emmiellé, *adj.*

Сладкарница, *sf.* la confiserie.

Сладкарско искусство, *sm.* la confiserie.

Сладкарь, *ка, s.* confiseur, euse.

Сладко, *sm.* la compote, le dessert; || *да ви е —, да ви е пріетно, interj.* bon appétit.

— **гласенъ**, *adj.* harmonieux, mélodieux; || (*за периодъ*), carré.

— **гласіе**, *sm.* la cadence.

— **горчява**, *sf. plante*, la douce-amère, le solanum, vigne sauvage ou de Judée, *f.*

— **гроздіе**, *sm.* le chasselas.

— **думенъ**, *adj.* éloquent, bien-disant, disert.

— **думенъ**, *sm.* un beau parleur, agréable —, beau discoureur, *m.*

— **думіе**, *sm.* l'éloquence, faconde *f.*; 1. *fam.* le bien-dire; 2. *духовно —, éloquence de la chaire ou religieuse*; 3. *сѣдническо —, éloquence du bureau ou judiciaire*.

— **либивостъ**, *sf.* la libidinosité.

— **либивъ**, *adj.* épicurien, libidineux.

— **либець**, *бка, s.* épicurien, enne.

— **малко пиле**, *sm.* la campine.

Сладки вина, *sm. pl.* vins de liqueur, *m.*

— **крушы**, *sf. pl.* poire de doyen, *f.*

Сладостенъ, *adj.* délicieux, suave.

Сладострастенъ, *adj.* voluptueux, lascif, paillard, sensuel.

Сладострастіе, *sm.* la volupté, luxure, paillardise, lascivité *f.*

Сладость, *sf.* la douceur, saveur, suavité *f.*, assaisonnement *m.*, amenité, bonté, bénignité;

|| *fig.* le goût, le palais.

Сладкъ, *adj.* doux; 1. (*за вино*), liquoreux;

2. (*за дуна*), musqué; 3. (*за обѣдъ*), corsé; 4. (*за писало*), nombreux; 5. по —, d'un goût relevé. [fluté, *adj.*

— **гласъ**, *sm.* la mélodie; || (*и приетно*), — **цѣръ**, *sm.* l'adouçissant *m.*

Сладъ, *sm.* le malt; — **день**, de malt.

Слазямъ, *vn.* descendre, s'abaisser; 1. *pop.* dévaler; 2. (*отъ високо мѣсто*), déjucher;

3. (*отъ*), mettre pied à terre, descendre;

4. (*пакъ*), redescendre; 5. *слазя отъ клоиъ* (*за кокошка*), *v. imp.* elle déjuche.

Слазие, *sm.* l'abaissement *m.*; || (*долу*), la descente; || *при — то*, à la descente de.

Слама, *sf.* la paille, le foin et foarré; 1. (*за покрывъ*), la chaume; 2. *покрывамъ съ —* — *растена*, *va.* enchausser; 3. *продавачъ на —*, un paillieur.

Сламена връзка, *sf.* l'accolure *f.*

— **колыба**, *sf. Milit.* l'abrivent *m.*

— **купа**, *sf.* le pailler.

— **обвивка**, *sf.* le paillason.

— **факля**, *sf.* le brandon.

Сламено тръкало, *sm.* le garde-nappe.

Сламень дюшекъ, *sm.* la paillasse.

— **покрывъ**, *sm.* l'abat-vent *m.*

Сламка, *sf.* brin de paille, *m.*; || *Bot.* le tuyau;

|| *хвърлямъ жребы съ — кы, va.* tirer à la courte paille.

Сламорѣзка, *sf.* le 'hache-paille.

Сламорца, *sf.* la bûchette, brin, fétu *m.*

Сламуриякъ, *sm.* le bourrier (*voyez* Отсѣвка).

Слана, *sf.* la gelée blanche, frimas, givre *m.*

Сланиа, *sf.* la salaison, saouenne, saline, charcuterie *f.*; 1. (*у животны*), la panne;

2. *посолена —, le salé*; 3. *прѣносола —, petit salé m.*; 4. (*свинска, китска*), le lard;

5. *ножичка отъ —, le lardon, la fêche*; || *набочевамъ — въ месо, va.* larder; || *губерка за —, la lardoire*; 6. *търговія съ —, la charcuterie*; 7. *търговецъ на —, s.* charcutier, ère.

Сланиарница, *sf.* le charnier.

Сластолибець, *sm.* un voluptueux, sensuel *m.*; || *fig.* un sardanapale; || (*сибаритъ*), un sybarite et sibarite.

— **либивъ**, *adj.* voluptueux, sensuel, sardanapalique; || (*сибаритски*), sybaritique.

— **-човѣкъ**, *sm.* un voluptueux.

— **либіе**, *sm.* la volupté, sensualité *f.*, sardanapalisme *m.*

Слѣва, *sf.* arbre, le prunier; || *-вы (плодъ)*, *pl.* la prune; || (*печены или сушены*), le pruneau.

Слѣвакъ (*градина съ сливъ*), *sm.* la prune-laie.

Сливамъ, *va.* faire ou laisser égoutter; 1. (ноты), *Mus.* louter; 2. (на огниъ цѣвтила), parfondre; 3. -са (въ едно), *vr.* s'identifier; 4. сливаса, *v. imp.* il s'allie avec; 5. сливатса (за рѣкы), elles confluent.

Сливане, *sm.* l'identification *f*; || (на двѣ рѣкы), le confluent; || (на народности), le mélange.

Сливица, *sf.* Anat. la glande; || (у теле), la noix; || съ надуты -цы, *Vétér.* glandé, *adj.*

Сливицы, *sf. pl.* Anat. l'amygdale *f*, ganglion *m*; 1. (на матка), Anat. le cotylédon; 2. (въ уста), la tonsille ou amygdale; 3. което са относя до -тъ, Anat. tonsillaire, *adj*; 4. възпалене на -тъ, *Méd.* l'amygdalite, tonsillite, *f*.

Сливичень, *adj.* glanduleux et -dulaire.

Сливичка, *sf. dim.* la glandule; || Bot. la glande.

Сливявъ сиропъ, *sm.* le diaprun.

Слонтень, *adj.* Gram. inseparable; -тно, -ment.

Слободень, *adj.* libre, franc, dégagé, familier, cavalier, être tout en dehors; 1. (за орѣмето), vide; 2. (за искусства), libéral; 3. (въ обяснене), privé; 4. (отъ спашійска тѣлка), l'alodialité *f*; 5. (отъ), libre de, franc; 6. -дно, *adv.* à la cavalière.

— бръвъ (на рѣка), *sm.* le franc-bord.

— ловець, *sm.* robin de bois, *m*.

Слободія, *sf.* la liberté, franchise *f*, clef de champs, *m*; 1. *fig.* l'essor *m*; 2. законъ за лична — въ Инглитера, l'habeas-corpus *m*; 3. приемамъ —, *va.* prendre la liberté; 4. богубителень къмъ —, liberticide, *adj*; 5. пѣсня за —, la carmagnole.

Слободна воля, *sf.* libre ou franc arbitre, *m*.

— пронія, *sf.* Rhét. l'astéisme *m*.

Слободно, *adv.* franchement, librement, en liberté, tout net, nettement; 1. искрѣнно и —, *fig.* en toutes lettres; 2. правда да говоря —, le franc-parler; 3. ходи — на вънъ, *vn.* avoir le ventre libre.

— влязие, *sm.* l'entrée *f*.

— врѣме, *sm.* le loisir; || (безъ работа), heures dérobées *f*.

— мъето (за кола), *sm.* Archit. l'échappée *f* ou -rement *m*.

— обяснене, *sm.* la désinvolture.

— печѣтане, *sm.* liberté de la presse, *f*.

— съобщене (съ брѣвъ-иъ), *sm.* Mar. libre pratique *f*.

Слободны искусства, *sm. pl.* les arts liberaux *m*.

Слободомыслителень, *adj.* libéral.

Словарски, *adj.* oratoire; -ски, -ment.

Словарь, *ка, s.* haranguer, euse; un orateur.

Словень, *adj.* oral.

Словесны науки, *sf. pl.* les arts *m*.

Слово, nom bulgare de la lettre С.

Слово, *sm.* les discours, oraison *f*, sermon propos *m*, cote *f*; 1. la lettre, le caractère;

|| — по —, à la lettre; 2. (второ лице на Св. Троица), *Théol.* le Verbe; 3. (дамаскинъ), la prédication, le prône; || казвамъ —, *va.* prôner, prononcer, prêcher; || (на дълго), *fat.* pérorer; || (за нѣного), 'haranguer; 4. клеветливо —, le propos; 5. насѣчено —, propos interrompus *pl*; 6. части на -то, *Gram.* les parties d'oraison, *f*.

Слово Божіе, *sm. fig.* la manne celeste.

— ливница, *sf.* fonderie de types, *f*.

— лѣецъ, *sm.* un fondeur de types.

Словца, *sm. pl.* l'âme *f*.

Слогъ, *sm.* la frontière, borne *f*; || *fig.* la limite; || (между двѣ земли), *fig.* la démarcation. [et -sants, *m*.

Словоге, *sm. pl.* les confins, les aboutenants

Словень, *adj.* borné; || dévoué, humble; || бывамъ — на нѣщо, *vn.* être en butte à.

Сложителна стая, *sf.* l'office *f*.

Сложность, *sf.* la charge; || obéissance *f*.

Слонъ, *sm.* le bœuil, chalet *m*.

Слуга и -гарь, *sm.* un serviteur, domestique, garçon, valet, estafier *m*; 1. *Com.* un commis; 2. (на жены), un damoiseau et damoisel; 3. (нажъ), un valet; 4. най-голямъ —, maître valet; 5. поемня —, valet de place; 6. (въ при товаряне), *Milit.* un goudat; 7. (въ харемъ), un adjemoglan; 8. хванамса —, *vr.* se placer; 9. -гы, *pl.* la valetaille.

Слугарн, *sm. pl.* Mar. les apoteureaux *m*; || сборщина —, une penaillerie.

Слугарка (у княгиня), *sf.* dame d'ateur, *f*.

Слугарски, *adj.* domestique.

Слугарско състояние, *sm.* la domesticité.

Слугарство, *sm.* la valetaille.

Слугарче, *sm.* un groom.

Слугина и -гарка, *sf.* une servante, domestique, bonne, fille *f*; || стайна —, une suivante.

Слугувамъ, *va.* servir, fonctionner; || (за), servir de; || (си самъ), *vn.* se servir.

Слугуване, *sm.* le service, office *m*, sujétion *f*.

Слугы, *sm. pl.* la domesticité, les gens *m*, le commun, la maison, office *m*; || стайчки за —, les offices; || испъждамъ всичкитѣ —, *va.* faire maison nette.

Служба, *sf.* la fonction, métier, service *m*, condition *f*; 1. Божя —, le service; 2. на — въ проводничество, attaché d'ambassade, *m*; 3. на — самъ у нѣкого, *vr.* servir; 4. оставямъ —, *va.* se retirer; 5. сваляне отъ —, *Milit.* le dégradement; 6. сваляне самъ въ по-малка —, *vn. fat.* vacarier; 7. -жбы, *pl.* les services *m*.

Службашъ, *sm.* un fonctionnaire, homme en place, *m*; || (нонъ), un desservant.

Служебникъ, *sm.* l'ordo *m*, missel, rituel, directoire, bref, bréviare, graduel *m*; || *fat.* le guide-âne.

Служене, *sn.* la célébration.

Служителство, *sn.* le gobelet.

Служникъ, *ница, s.* cabaretier, ére; un garçon, agent, servant; || *Com.* un commis.

Служница жена, *sf.* une cantine.

Служж (*литургия*), *va.* célébrer la messe, dire; || (*дѣл литургии на день*), biner; || (*нѣкого*), servir.

Слупевамъ, *va.* fausser; || (*сждины*), bossuer.

Слупень, *adj.* bossué, enfoncé.

Слухово тѣрбило (*борія т.*), *sn.* l'écouteur *m.*

Слуховъ, *adj.* auriculaire; || *Anat.* auditif.

Слухъ, *sm.* l'ouïe *f.*; || l'oreille *f.*

Случай, *sm.* l'événement *m.*, accident, incident *m.*, occasion, rencontre, voi *f.*, cas, hasarde *m.*, fortune, occurrence *f.*, sujet *m.*, aventure *f.*, champ *m.*, conjoncture, ouverture *f.*; 1. *fig.* la chance, le jour, coup de dé ou de dés *m.*; 2. въ най-лошавъ —, *adv.* au pis aller; 3. ако дойде —, le cas échéant; 4. въ —, en cas de; 5. въ всякой —, en tout et par tout; 6. на всякой —, à tout cas, à tout hasarde, à tout risque, règle générale, à telle fin que de raison; 7. напустивамъ годенъ —, *va.* marquer le coche; 8. по —, occasionnellement; 9. по — на, à propos de; 10. въ последенъ —, à tout rompre; 11. при —, dans l'occurrence; 12. приготвено за въ — неволя, un en cas; 13. въ противенъ —, sinon; 14. чѣкамъ годенъ —, *vn. fig.* être, rester ou se tenir en panne; 15. (*който стропаля*), le casse-bras.

Случайна промѣна (*на нота*), *sf. Mus.* la feinte.

Случайна свѣтлина, *sf.* échappée de lumière, *f.*

Случайно, *adv.* par hasarde, accidentellement, d'occasion, en passant, incidemment, par aventure, par ricochet, par raceros, dans l'occurrence.

Случайность, *sf.* l'éventualité *f.*, accidentalité *f.*, accident *m.*, accidene, casualité, contigence *f.*

Случайнъ, *adj.* éventuel, occasionnel, accidentel, incident, casual, adventice, fortuit, contigent; || *Jur.* adventif, aléatoire; || *Méd.* schétique. [*m.*, le casual.

Случайны приходы, *sm. pl.* les émoluments

случвама, *vr.* se rencontrer, venir à (*avec un infinit*); 1. случваса *v. imp.* il se passe, il arrive, il se fait, il vient, il a lieu, il intervient; || (*изведнашъ*), il survient; 2. ако са случи, le cas avenant; 3. както са случи, *adv.* de guingois, péle-mêle; 4. намалко оста да са случи, il a manqué; 5. случиса, il se trouva; 6. което са случева, occultent, *adj.*

Случване, *sn.* le fait, le trait.

Случка, *sf.* l'événement *m.*, accident *m.*, aventure *f.*, cas *m.*, occurrence *f.*; 1. по —, *adv.*

incidemment; 2. цѣлъ редъ -кы, *fig.* le ricochet; 3. който са пуца на -кы, un aventurier.

Слушамъ, *vn.* écouter, ouïr, entendre, obeïr à; 1. (*съ вникване*), *fig.* détouper les oreilles; 2. (*добръ*), prêter l'oreille; 3. втылявамса ужъ какъ не —, *vr.* faire la sourde oreille. [*Jur.* ouï, *adj.*

Слушане, *sn.* l'audition *f.*; || споредъ -то, Слушай! *adv.* garde à vous; || *interj.* Chôlà; || -шайте, alerte!

Слушачи, *sm. pl.* les écoutans *m.*, l'auditoire *m.*

Слушачъ, *sm.* un auditeur; || (*на смѣткы*), *Jur.* oyant compte, *s.*

Слушливъ, *adj.* audile, perceptible à l'oreille, *f.*

Слушна борія, *sf.* cornet acoustique *m.*; || говоря съ —, *vn. corner.*

Сълза, *sf.* la larme; 1. —, *plante*, la larmede-Job ou larmille; 2. -зы, *pl.* les pleurs *m.*; 3. капене — отъ поръвана лоза, pleurs de la vigne; 4. крыя —, *va.* dévorer; 5. плача съ крвавы —, *vn.* pleurer à chaudes larmes; || *fam.* larmoyer; 6. притворнъ —, des larmes de crocodile; 7. роня —, *vn.* plauer; || *fam.* larmoyer; 8. който плачи съ —, larmoyant, *adj.*

Сълзенъ, *adj.* *Ant.* lacrymal.

Сълзи, *v. imp.* il suinte, il dégoute.

Сълзникъ, *sm.* the lacrymatoire et urne —, *sf.*

Сълзници (*у елену*), *sm. pl.* les larmières *f.* et -miers *m.* [*l'épiphora m.*

Сълзотечене, *sn.* le larmoïement; || *Méd.* — течна кость, *sf. Anat.* os unguis *m.*

Сълчасване, *sn.* héliose *f.* ou coup de soleil *m.*

Слънце, *sn.* le soleil; 1. изгрѣване —, le lever; 2. залазъ —, soleil levant; 3. заедно съ -то, cosmiquement; 4. (*клони къмъ вечеръ*), *v. imp.* il décline; 5. мѣсто дѣто залазя -то, *Mar.* la failloise; 6. между изгрѣване и захождане —, entre deux soleils; 7. простиране на —, l'insolation *f.*; 8. —, рыба, *sf.* poisson, la dorée.

— свѣтене, *sn.* le girasole.

— стояне, *sm.* *Astr.* le solstice.

— столтеленъ, *adj.* *Astr.* solsticial.

Слънчовникъ, *sm.* plante, l'hélianthe *m.*

Слънчова година, *sf.* année solaire *f.*

— горещина, *sf.* le hâle.

— либовинца, *sf.* plante, l'héliotrope *m.*, soleil ou tournesol *m.*

— роса, *sf.* plante, le rossolis.

Слънчовъ, *adj.* solaire.

— корень, *sm.* plante, l'orobanche *f.*

— прашецъ, *sm.* l'atome *m.*

— часовникъ, *sm.* cadran solaire ou sciatérique *m.*; || показалка на —, *Astr.* le gnomon; || искусство да правимъ -цы, la gnomonique.

Слѣда, *sf.* la trace, le vestige; || (*на звѣръ*,

- на човѣкъ), la piste; || смисане на други
-ды, *Vén.* le contre-pied.
- Слѣдванъ и -дж, *vr.* suivre, continuer, suc-
ceder à, s'ensuire, observer, venir; 1. *fig.*
suivre, 2. (*планъ-тъ си*), *va.* poursuivre
sa pointe; 3. слѣдване, se succéder (*единъ
слѣдъ другъ*), se suivre, s'entre-suivre; 4.
който слѣдва, successif, *adj.*; || *Jur.* ensui-
vant, *adj.*; || (*нынѣ*), *prép.* d'après.
- Слѣдване, *sm.* l'observation *f.*
- Слѣдентъ, *adj.* postérieur.
- членъ, *sm.* Mathém. le conséquent.
- Слѣдователенъ, *adj.* suivant.
- Слѣдователно, *adv.* par conséquent, par
suite, partant, à postériori; || *conj.* ergo, done.
- Слѣдовачи, *sm. pl.* la suite.
- Слѣдовачъ, *ка, s.* observateur, trice; ||
-вателенъ, *adj.*
- Слѣдственно, *adv.* conséquemment, partant.
- полицай (*въ Инглитера*), *sm.* un coronet.
- Слѣдствие, *sm.* le résultat, conséquence *f.*,
événement, argument *m.*, conclusion, re-
cherche *f.*; 1. *fig.* le contre-coup, le fruit;
2. добро —, *fam.* bonne chance! 3. имамъ
за —, *va.* entraîner avec soi; 4. искар-
ване —, inférer, déduire; 5. искарване —,
Log. la déduction; 6. по —, *adv.* à pos-
tériori; 7. въ —, en conséquence (*воузъ
Сетнина*).
- Слѣдъ, *conj.* après, à la suite; 1. -нато,
après que; 2. -това, -което, après quoi;
3. — мене да стане щото ще, après moi
le déluge.
- смъртенъ (*издаденъ слѣдъ смъртъ-
та на писателъ-тъ*), *adj.* posthume.
- обѣденъ сѣнь, *sm.* le sieste.
- причастна молитва, *sf.* la postcom-
munion.
- Слѣзъ, *sm. plante*, l'althéa *m.*, la guimauve.
- Слѣпа, *sf. fam.* une borgnesse.
- брадва, *sf.* la tille et teille.
- врата, *sf.* fausse porte *f.*
- въра, *sf.* foi implicite *f.*
- змя, *sf. reptile*, l'orvet *m.*
- кобыла (*игра*), *sf.* le colin-mailard.
- улица, *sf.* l'impasse *f.* ou cul-de-sac *m.*
- Слѣване и -пяване, *sm.* l'agglutination *f.*
- Слѣвене, *sm.* la conglutination, concrétion,
liaison *f.*; || *Anat.* l'abouchement *m.*; || *Méd.*
l'imperforation *f.*
- Слѣпецъ, *sm.* un aveugle.
- Слѣпително вещество, *sm.* le gluten.
- Слѣпишкомъ, *adv.* à l'aveugle, aveugle-
ment, à corps perdu.
- Слѣпка, *sf. Anat.* la commissure.
- Слѣпливость, *sf.* la tenacité.
- Слѣпливъ, *adj. Bot.* tenace.
- Слѣпо, *adv.* tête baissée; || *fig.* à tâtons.
- Слѣпокъ, *sm.* l'abcès, clou *m.*, pustule, gros-
seur *f.*; || (*бубонка*), *Méd.* le poulain et
- poulain; || —поченъ или съ -поцы, pustuleux, *adj.*
- Слѣпооченъ, *adj. Anat.* temporal, des tempe.
- роденъ, *adj.* aveugle de naissance ou
aveugle né, *éé.*
- Слѣпотія, *sf.* la cécité, aveuglement *m.*
- Слѣпъ, *adj. sc.* borgne; 1. (*и fig.*), aveugle;
2. болница за -пы въ Паризъ, les quinze-
vingts *m.*; 3. — въ нея болница, un quinze-
vingts; 4. (*за врата*), feint.
- прозорецъ, *sm.* fausse fenêtre *f.*
- Слѣпы очи, *sm. pl. Anat.* la tempe.
- Слѣпявамъ, *va.* coller, agglutiner, conglu-
tiner; || (*наmani*), liaisonner; || (*ржѣтъ
си*), joindre les mains *f.*
- Слюзъ, *sf.* la glaire; 1. (*слюзиста течли-
вость*), la mucosité et mucus *m.*; || (*въ ра-
стенецата*), le mucilage; 2. излазане бѣла
—, *Méd.* flux *m.* ou passion céliaque *f.*
- Слюзистъ, *adj.* glaireux, mucilagineux; ||
Méd. muqueux.
- Смаевамъ, *va.* étonner, surprendre, emba-
rasser, confondre, terrasser, désarçonner,
enchaîner, tenir en échecs; 1. *fig.* stupéfier,
démonter, désorienter, déferer; 2. *fam.*
interloquer; 3. (*нѣкого*), mettre à quia; 4.
-са, *vr.* s'étonner de, s'embarrasser dans,
se confondre, perdre la tramontane, perdre
contenance, demeurer court, rester court,
s'extasier de, s'embrouiller, s'ébahir; 5. *fig.*
perdre la tête, se perdre, patanger, être
capot; 6. (*до край*), tomber des nues *f.*
- Смаеване, *sm.* l'étonnement *m.*, surprise, con-
fusion, perplexité *f.*, embarras, ébahissement,
embrouillement *m.*; || *fig.* l'extase *f.*; || докар-
вамъ въ —, *va.* intriguer.
- Смазевамъ и -звямъ, *va.* écraser; || *pop.*
écarbouiller; || (*кига*), mettre au pilon *m.*
- Смазеване, *sm.* broiement et broiment.
- Смайсторевсамъ (*нѣщо*), *va.* patel'ner.
- Смалене и -ляване, *sm.* la diminution, ré-
duction *f.*, amoindrissement, abaissement,
retranchement, décroissement *m.* et -sance
f., retraite, modération *f.*, affaiblissement,
apetissement *m.*; 1. (*на нѣкое движение*);
la retardation; 2. (*на перспективъ*), le
raccourci; 3. (*на разности*), la réforme.
- Смалителенъ, *adj.* diminutif.
- Смалителна рѣчь, *sf. Gram.* le diminutif.
- Смалта, *sf. Chim.* le smalt.
- Смалтарска работа, *sf.* l'émail *m.*, émail-
lure et -lerie *f.*
- Смалтарско искусство, *sm.* l'émaillure et
Смалтосвамъ, *va.* émailler.
- Смалтъ, *sm.* l'émail *m.*, brèche *f.*; || майсторъ
-гаръ, *s.* émailleur, euse.
- Смалывамъ, *va.* diminuer, amoindrir, ra-
baissier, abaisser, retrancher, modérer, tem-
pérer, réduire, reformer, apetisser, écorner;
1. *fig.* ralentir, attiédir; 2. (*разности
тъ*)

си), se retrancher; 3. (сѣтълина), *Peint.* assourdir; 4. -са, *вр.* se diminuer, s'amoindrir, s'abaisser, amortir, déchoir, rapetisser et se —, se raccourcir, s'user; 5. *fig.* baisser d'un cran.

Смарагдънъ, *adj.* smaragdin.

Смарагдить (видъ пироксенъ), *sm. Minér.* la smaragdité. [par bonds.

Смахнато и нередовно, *adv.* par sauts et Смахнати, *adj. s. butor*; || *fig.* toqué, timbré, 'hanneton, papillon; || *pop.* un frelampier; || *fam.* un dandin.

Смачквямъ, *va.* écraser, froisser, meurtrir, écacher, friper; || *pop.* écarbouiller; || (нѣ-кого), *fig.* couper l'herbe sous le pied.

Смачкване, *sn.* l'écrasement, froissement *m.*, froissure *f.*

Смалянъ, *adj.* surpris, confus, empêtré, stupide, ébouriffé, perplexe, ébahi, interdit, sot; 1. *fig. sc.* braque; 2. *fam.* ébaubi, hurluberlu; 3. (добрѣ), bien loti.

Смеждень, *adj.* voisin, adjacent; || (сжмъ до нѣкого), *vn.* toucher et se —, *вр.*

Смеждность, *sf.* le voisinage.

Смеждуване, *sn.* la contiguïté.

Смелителенъ, *adj.* digestif, digestible.

Смелително сръдство, *sn.* le digestif.

Смелителность, *sf.* la digestibilité.

Смигамъ, *va.* eligner, jouer de la prune; || (нѣкому), *fig.* lorgner.

Смигане и -гнуване, *sn.* le clignement, oeillade *f.*; || *fam.* la lorgnerie.

Смиласа или Стопяваса, *v. imp.* il se chymifie.

Смилане, *sn.* la mouture; || (на вѣтия въ бабекъ-тъ), la digestion, chymification *f.*

Смилятеленъ, *adj.* sensible; || *fig.* démonstratif [sération, merci *f.*

Смилюстяване, *sn.* la miséricorde, commi-

Смилявамъ, *вр. fam.* s'apitoyer sur.

Смиляване, *sn.* l'attendrissement *m.*, pitié *f.*, humanité *f.*; || безъ —, *fig.* battant, *adj.*

Смиль, *sm. plante.* l'immortelle, xéranthème *f.*, hélianthème *m.*

Смирене, *sn.* l'humilité *f.*, abaissement, anéantissement *m.*

Смиренникъ, ница, *s. fam.* chattemite *f.*

Смиренность, *sf.* la modestie, retenue, courtoisie *f.*; || *fig.* l'hommage *m.*, réserve *f.*

Смиренъ, *adj.* paisible, humble, courtois, sage, privé, doux, chaste, retenu; *s. réservé.*

Смирителенъ, *adj.* humiliant.

Смирителна къща, *sf.* maison de refuge, *f.*; || (за разлезени жени), les made-

— риза, *sf.* camisole de force, *f.*

Смирна, *sf.* le benjoin; || (мирра), la myrrhe.

Смирча, *sf. arbre.* le sapin; || канадека —, la sapinette; || гора съ -чи (смирчакъ),

la sapinière.

Смирчена джека или -бира, *sf.* la sapine.

Смирявамъ, *va.* pacifier, apaiser, humilier, radoucir, abaisser, rabaisser, remettre; || *fig.* rabattre, mater; || -са, *вр.* s'apaiser, s'humilier, s'abaisser, s'anéantir.

Смиряване, *sn.* l'humiliation *f.*

Смисамъ, *va.* mêler, entremêler de, allier, fondre, mixtionner, confondre; 1. *fig.* fusionner; 2. (съ ароматы), aromatiser; 3. (живакъ съ другъ металлъ), amalgamer;

4. (пумта), frelater; 5. -са, *вр.* se mêler, se confondre, s'amalgamer, intervenir; 6. (съ), s'immiscer dans; 7. (въ нѣщо), s'entremêler, s'entremettre (воузъ Смѣсвамъ).

Смитане, *sn.* le balayge; || (на книги), la levée.

Смълчавамъ, *va.* faire taire, mettre à quia; 1. *fig.* museler; 2. (за), passer sous silence *f.*; 3. (за нѣщо), supprimer; 4. -са, *вр.* se taire, demeurer court.

Смълѣтъ, *part.* moulu (отъ мoudre); || -то злато (варакъ *t.*), *sn.* or moulu *m.*

Смокини, *sf. pl.* la figue; || прилченъ на -ня, *Méd.* carriqueux, *adj.*

Смокиниобразно подпухване, *sn. Méd.* la sycose.

— цвѣтъ, *sn. plante.* la ficoïde.

Смокиня, *sf. arbre.* le figuier; || градина на-садена съ -ни, la figuerie.

Смола, *sf.* la poix, bitume *m.*, lithocolle *f.*, camourlot, arcanson *m.*; 1. дървена —, poix-résine; 2. (за ортомы), *Mar.* le coudran;

3. буре съ —, *Mar.* la gonne; 4. мажъ съ —, *va.* poisser, bituminer; || (съ дървена), poix-résiner.

Смоленъ и -лясть, *adj.* poisseux, bitumineux. — камычъ, *sm.* quartzrésinite *m.*

Смолотеченъ, *adj.* résinifère.

Смолясть (камедястъ), *adj.* résineux.

Смотаване, *va.* dévider, démêler.

Смотаване, *sn.* le dévidage; || (хонрина), démêlage.

Смрадане, *sn.* la gravéolence.

Смрадливъ, *adj.* puant, fétide.

Смрадлика, *sf. arbrisseau.* la redou et redoul.

Смрадь, *sf.* l'infection *f.*

Смрадь, *vn.* puer.

Смразилникъ, *sm.* un sycophante.

Смразявамъ, *va.* brouiller; || *fig.* désunir, mettre en compromis; || -са, *вр.* se désunir, se fâcher.

Смразяване, *sn. fig.* la désunion.

Смръзване, *sn.* le figement.

Смръзavamъ и -зvamъ, *va.* figer.

Смръкамъ, *va.* lamper; 1. (ня вино), *pop.* pinter; 2. (емфие), prendre; || *fam.* priser;

3. (лютъ спиртъ), respirer des sels *m.*

Смръркачъ, ка, (на емфие), *s.* preneur, euse de tabac; || *fam.* priseur, euse.

Смръкнуване, *sn.* chute du jour, *f.*; 1. по

- , sur la brune ou à la brune; 2. при —, à jour fallant ou failli; 3. при — на нощта, à la tombée de la nuit.
- Смъркнувателенъ** (за нощъ), *adj.* tombant.
- Смъркнуваса** [започенва да са —, *v. imp.* il commence à faire brun.
- Смъркъ** (защитване отъ смѣие), *sm.* la prise; || смукъ (водна вѣтрушка), le siphon et syphon. [*part.* infecté.
- Смърсень**, *adj.* entiché de, entaché de, infect.
- Смърсителенъ**, *adj.* miasmatique, pestilentiel, profane; || *Méd.* infectueux, loimique; || съчинене за -ни болести, la loimologie.
- Смърсникъ** (на свѣтния), *sm.* un profanateur.
- Смърсявамъ**, *va.* infecter, empester, entacher, polluer; 1. *fig.* souiller; 2. (съ лоша болестъ), *pop.* poivrer; 3. (свѣтния), profaner.
- Смърсяване**, *sm.* l'infection, pollution *f*; || *fig.* la peste; || (на свѣтния), la profanation.
- Смъртеленъ**, *adj.* mortel; -лно, -lement.
- врагъ, *sm.* ennemi capital *m.*
- Смъртелно**, *adv.* à mort.
- Смъртелностъ** (на рана), *sf.* la léthalité.
- Смъртенъ**, *adj.* *s.* mortel, elle.
- бой или дуелъ, *sm.* combat à outrance, *m.*
- Смъртно отсѣждане**, *sm.* peine capitale *f.*
- Смъртностъ**, *sf.* la mortalité.
- Смъртоносенъ**, *adj.* meurtrier, mortifère, homicide, assassine, parricide, déletère, léthal, létifère; || (за ерагъ), juré.
- убийць, *sm.* un homicide.
- убийственъ, *adj.* meurtrier.
- убийство, *sm.* le meurtre, assassinat, homicide, parricide *m.*
- Смъртъ**, *sf.* la mort, le décès, la fin, le tombeau, le trépas et trépasement; 1. *fig.* le cercueil, la camarde; 2. (прѣди друго), *Jur.* le prédécès; 3. близо съмъ до -та, *v.* être aux portes de la mort, penser mourir; 4. достойнъ за —, capital, *adj*; 5. на —, *adv.* à mort; 6. по причина на —, per opitum; 7. роденъ съдъ -та на баща си, posthume, *adj*; 8. отсѣждане на —, la proscription; 9. отсѣждамъ на — безъ съжба, *va.* proscrire; 10. свидѣтелство за —, extrait mortuaire *m*; 11. съдъ -та, d'outre-tombe, *adj.*
- Смъртяване**, *sm.* la mortification.
- Смуглеръ** (ладя), *sm.* le smogleur.
- Смукалникъ и -качь**, *sm.* (и *H. nat.*), le suceur.
- Смукало**, *sm.* pompe aspirante *f.*
- Смукалце**, *sm.* la corne; || (сачево), le tête-vin; || (у буболекы), *H. nat.* le suçoir.
- Смукане и -учене**, *sm.* la succion, sucement *m*, aspiration *f*; || *Méd.* l'inhalation *f*; || чървено тръкало на кожа отъ — или цауване, le suçon.
- Смукателенъ клонъ** (на дърво), *sm.* branche gourmande *f.*
- Смукальнъ**, *adj.* *Chim.* absorptif.
- Смукъ** (сифонъ, морска вѣтрушка), *sm.* trouble marine *f* ou siphon *m*,
- Смучъ**, *va.* sucer, humer, lamper, boire, manger; || (често), *fam.* suçoter.
- Смѣсавамъ**, *va.* mélanger, déconcerter; 1. (съ алкоолъ), *Chim.* alcooliser, 2. (съ вода), couper; 3. -са, *v.* se mélanger, s'incorporer (voyez Смисамъ).
- Смѣсване**, *sm.* le mélange, incorporation, composition, promiscuité *f*; 1. *fig.* la fusion; 2. *Techn.* le liage; 3. (съ алкоолъ), *Chim.* l'alcoolisation *f*; 4. (на два оцѣра), le métissage; 5. (на единъ металлъ съ живакъ), l'amalgame *m.*
- Смѣсена кърма**, *sf.* la provende.
- Смѣсено**, *sm.* *fig.* le farrago; 1. (пшеница съ ржжъ и еселыкъ), la mouture; || *Agric.* le bernage; 2. (отъ различни меса), pot pourri *m.*
- днѣвнъ, *adj.* *Geom.* mixtiligne.
- Смѣсенъ**, *adj.* mêlé, mixte, implexe.
- обѣдъ, *sm.* l'ambigu *m.*
- Смѣслива трѣска**, *sf.* fièvre subintrante *f.*
- Смѣсливостъ**, *sf.* la miscibilité.
- Смѣсливъ** (които са смиса добръ), *adj.* miscible.
- Смѣсъ**, *sf.* le mélange, assemblage, composé *m*, complication, alliance, pâte *f*, les miscellanées ou -lance *m*; 1. *fig.* l'alliage, macédoine, marqueterie *f*, ambigu *m*; 2. *Chim.* l'amalgame, combiné *m*; 3. *Pharm.* la mixture; 4. (литературна), les variétés *f*, les mélanges *m*; 5. (калай и олово), *Techn.* la basse-étouffe; 6. (варъ, пѣсакъ и лѣзга), voyez Бетонъ.
- Смѣтевамъ**, *va.* insérer, intercaler, incorporer, contenir, apposer; 1. *fig.* enchâsser, loger; 2. (редъ), *Typ.* renfoncer, rentrer; 3. -са, *v.* se camper; 4. (направляя лѣсто), se ranger.
- Смѣтеване**, *sm.* l'insertion *f*, apposition, intercalation; || *Typ.* le renforcement; || (на буква), *Gram.* l'épenthèse *f*.
- Смѣтена буква**, *sf.* lettre épenthétique *f.*
- Смѣстенъ**, *adj.* intercalaire.
- Смѣстѣлница**, *sf.* Anat. le réservoir.
- Смѣстителенъ знакъ** (скобцици), *sm.* la parenthèse (*).*
- Смѣстителностъ**, *sf.* la capacité, continence, contenance *f.*
- Смѣстливъ**, *adj.* compressible et -primable.
- Смѣтамъ**, *va.* calculer, compter, supputer; 1. *fig.* combiner; 2. *Arithm.* opérer; 3. (на прѣдъ), précompter; 4. (нѣкого за нѣщо), reputed; 5. като — добрътъ и лоштыгъ годины, bon an, mal an.
- Смѣтана**, *sf.* la crème; 1. бита —, crème

- fouettée; 2. (съ *пекс е медъ*), charlotte russe f; 3. обирање —, l'écérémage m; 4. обирамъ —, *va.* écérer; 5. бия —, *va.* fouetter; 6. хваща — (за *млѣко*), *v. imp.* il crème.
- СМѢТАНЕНЪ**, *adj.* crémeux.
- СМѢТАНА** ябълка, *sf.* arbre, le cachimientier ou corossolier. [corossol.]
- СМѢТАННИ** ябълки, *sf. pl.* le cachiment ou
- СМѢТАНЕ**, *sm.* le supputation; || *Arithm.* Pôpération f; || (на *върсежъ-тъ*), *Mar.* Pêstime f. [trice.]
- СМѢТАЧЪ**, *ка, s.* compteur, euse; calculateur;
- СМѢТЕНЪ**, *adj.* *H. nat.* stereoraire.
- СМѢТКА**, *sf.* le compte, le calcul, la facture, le mémoire, le bordereau, le devis; 1. *fig.* la combinaison; 2. *Com.* le débit; 3. (съ *буквъ*), *Alg.* littéral, *adj.*; 4. видена —, arrêté de compte, m; 5. забъркана —, compte borgne; 6. (на *доходи и разноски за въ къщѣ*), *fam.* le budget; 7. (на *дългоствѣ*), *voyez* Биланць; 8. (мини-стерска), les travaux m; 9. (за *сграда*), devis estimatif m; 10. (скупо-мъ), cote mal taillée, f; 11. виждаме си -та съ пѣкого, *va. Com.* solder; 12. ний си видѣхме -та, nous voilà quitte à; 13. даване —, la reddition, comptabilité publique f; 14. давамъ —, *va.* rendre compte; 15. живѣя на чужда —, *vn.* être sur les crochets de; 16. заминавамъ на —, *va.* mettre en ligne de compte, passer; || *Com.* débiter; 17. зиямамъ си — или правя си —, *va.* calculer; 18. задълженъ ради даване —, comptable, *adj.* 19. имане —, comtabilité f; 20. написвамъ —, *va.* facturer; 21. очистеване —, le quitus, arurement des comptes, m; || (на *млого -кы*), la liquidation; 22. очистевамъ -кы, *v. c.* liquider; 23. пригледване —, audition des comptes f; 24. прѣнасямъ отъ една — въ друга, *va.* ristorner; 25. редѣ-тъ на —, *fam.* l'item m; 26. събъркване въ —, le mécompte; 27. събъркване въ —, *vr.* se mécompter; 28. въ —, *Com.* à valoir; 29. за въ —, à compte; 30. за —, *Jur.* sur et tant; 31. за — на грѣбъ-тъ на пѣкого, aux dépens de; 32. по ваша —, à votre compte.
- СМѢТКАРЪ**, *sm.* un arithmétiqueien.
- СМѢТЛИВОСТЪ**, *sf.* l'industrie f; || (*знание за обясняне на свѣтъ-тъ*), *fam.* l'entregent m.
- СМѢТЛИВЪ**, *adj.* spéculateur, combinateur; || *fig.* calculateur.
- СМѢТНАТО** [добръ —, de compte fait; || (съ или отъ *нѣщо*), à compter de; || едно възъ друго —, du fort au faible, le fort portant le faible.
- СМѢТНИЧЕНА** тоѣжка, *sf.* la souche.
- СМѢТНИ** дѣла, *sm. pl.* la comptabilité.
- СМѢТЬ**, *sf.* le fumier, crotte, criblure, venicé,
- ordure f, les balayures f; || (отъ *сукно*), les épiluchures f.
- СМѢХЛИВЪ**, *adj.* arlequin.
- СМѢХОРИЯ**, *sf.* la bouffonnerie; || *fam.* la badinerie, la niche. [grille, polichinelle m.]
- СМѢХОРИКО**, *ка, s.* rieur, euse; un railleur,
- СМѢХОРАНИВЪ**, *adj.* *sm.* un bouffon.
- СМѢХОТІЯ**, *sf.* la risée.
- СМѢХЪ**, *sm.* le ris, rire, m, risée, hilarité, dérision f; 1. лудъ —, un fou rire ou rire fou; 2. достойнъ за —, risible, *adj.*; 3. зиямамъ на —, *va.* railler, tourner en ridicule, satiriser; || *fam.* ridiculiser; 4. наклоненъ къмъ —, rieur, *adj.*; 5. прѣкъснута-вамса отъ —, *vr.* rire à gorge déployée f.
- СМѢШЕНЪ**, *adj.* plaisant, risible, comique, ridicule, drôle, burlesque, grotesque, dérisoire, croustilleux; 1. *fam.* falet, saugrenu; 2. *pop.* cocasse; 3. правя са — или лудъ, *vr.* se ridiculiser.
- актеоръ (у *v. s.*), *sm.* un mime.
- любовникъ, *sm. fam.* un galantin.
- начинъ, *sm.* le burlesque, la momerie.
- разговоръ, *sm. fam.* la drôlerie.
- старецъ, *sm. fam.* un roquentin.
- СМѢТЛИВЪ**, *adj.* rieur, badin. [grime.]
- старецъ, *sm. Théât.* un grime et père
- СМѢШЛИО**, *sm.* un baladin.
- СМѢШНА** глава, *sf.* *Archit.* le mascaron.
- игра, *sf. Théât.* le lazzì.
- комедія (милъ), *sf.* le mime.
- постанка, *sf. fig.* la comédie.
- СМѢШНО**, *sm.* le ridicule.
- надраскуляване, *sm.* la caricature (voyez Карикатура).
- облекло, *sm.* l'accoutrement, affublement m; || *fig.* le 'harnachement.
- писало, *sm.* le burlesque.
- СМѢШНОСТЪ**, *sf.* la ridiculité.
- СМѢШНИ** приказки, *sf. pl. fam.* les goquettes f.
- СМѢЯ**, *vn.* oser.
- СМѢЯСА**, *vr.* rire, se moquer de, tourner en dérision, turlupiner; 1. *pop.* rioter; 2. (за-ради), rire de; 3. (къ кому), se rire de; 4. (подъ *мустаги*), riere dens sa barbe; 5. (противо *ценето си*), rire du bout des lèvres f; 6. (вката), riere aux éelats m, éclater de rire; 7. давамъ причина да ми са смѣять, se faire moquer; 8. способност да са смѣе пѣкой, la risibilité; 9. който има способност да са смѣе, risible, *adj.*
- СМЪКНУВАМЪ** (на *милъ въ игра*), *va.* souffler.
- СМЪМРЕВАМЪ**, *vr.* reprocher, corriger, quereller, prôner; chatier, corriger, remordre, saucer; 1. *fig.* mâtiner; 2. *fam.* semoncer; 3. (къ кому), réprimander, moraliser, mercantiliser.
- СМЪМРЕВАНЕ**, *sm.* le reproche, réprimande f,

blâme *m.*, correction, morale, admonition *f.*, admonité, châtement *m.*; 1. *fig.* la saccade, mercuriale *f.*; 2. *fam.* le vrône, la vesperie; 3. (*оурло*), *fig.* la sortie; 4. до-стойнъ за —, reprochable, châtable, *adj.*

Смжмрєвачь, *sm.* un châteur.

Смжтєне, *en.* la décontenance; 1. *fig.* la fièvre; 2. докарвамъ въ —, *va.* décontenancer; 3. постигамъ въ —, *vn.* se décontenancer.

Смжтєнъ, *adj.* décontencé.

Смжтннкъ, *sm.* un brouillon.

Смжтывамъ, *va.* brouiller, effarer, dépayser; || *-ca, vr.* se déconcerter.

Снабавямъ, *va.* munir, monter, pourvoir de; || (*си ибцо*), se monter en; || *-ca, vr.* se munir de. [—, munition de guerre.

Снабавянеа, *sm. pl.* la munition; || бойны

Снага, *sf.* le corps, la chair, le torse, le corsage; || *Anat.* le tronc; || облачамъ въ —, *va.* corporifier et -poriser.

Снагождєнь, *adj.* carnassier.

Снадаване, *sm.* le rallongement.

Снадавка (*за каретна ось*), *sf.* l'échantignole; || (*за огарячы*), le binet ou brûle-tout; || (*на чибукъ и др. т.*), la douille.

Снададено (*e*), *v. imp.* il est emboité.

Снадѣвамъ, *va. Mar.* abouter.

Снадѣване, *sm.* l'aboutement *m.*, ajoutage ou ajoutoir, brélage *m.* [animal.

Снаженъ, *adj.* corpulent, corporel, charnel.

Снажность, *sf.* la corpulence.

Снаха, *sf.* la bru ou belle-fille.

Снемамъ, *va.* oter, enlever, abaisser, baisser, déposer, tirer; 1. *fig.* dépouiller; 2. *Com.* escompter; 3. (*видъ*), relever; 4. (*золѣнина на ибкому*), rabaisser; || *fig.* rabattre; 5. (*отъ лафетъ-тъ токъ*), démonter; 6. (*накъ или изново харты*), recouper; 7. (*планъ*), lever; 8. (*отъ сборъ пары*), déduire; 9. (*четъ отъ брой*), *Arithm.* soustraire; 10. (*идька*), tirer; 11. (*отъ себе-си*), *vr.* se dépouiller.

Снемане (*видъ*), *sm.* le relèvement; 1. (*отъ брой*), *Arithm.* la soustraction; 2. (*отъ грѣтъ шалпа*), la descente de croix; 3. (*планове на мѣста*), *Geom.* lever ou levé des plans, *m.*; 4. (*планъ*), la levée; 5. (*отъ сборъ пары*), la déduction; || слѣдъ —, déduction faite de; 6. *Com.* l'escompte *m.*

Снемачъ, *sm. adj. Anat.* l'abaisseur *m.*

Снишвамса, *vr.* baisser, s'effacer, se tapir; || сншваса съ земята (*за дивчъ*), *v. imp.* il gase.

Снишване и —шене, *sm.* l'abaissement; || (*сводъ*), le surbaissement.

Снишенъ (*за сводъ*), *adj. Archit.* surbaisser.

Сновалка, *sf.* la poupée, verpoule *f.*, espoulin et espoulin *m.*; || (*у такаучъ*), la navette; || —, *insecte*, la libellule ou demoiselle.

Сноване, *sm.* l'ourdissage *m.* et -dissure *f.*

Сновъ, *va.* ourdir; || (*на горѣ, на долу*), *vn.* faire la navette.

Снопъ, *sm.* la gerbe; 1. (*пръжкы*), la poignée; 2. правя или свързевамъ -ове, *va.* gerber, engerber; 3. свързване -ове, l'engerbage *m.*

Сношене, *sm.* la relation, rapport *m.*, liaison, correspondance, intelligence *f.*; 1. имамъ —, *va.* connecter; || (*съ*), s'entendre; 2. —неа, *pl.* les transactions *f.*

Снѣгланъ и -нѣженъ, *adj.* neigeux.

Снѣгъ, *sm.* la neige; -гивъ, de neige; 1. пиперужка — или снѣжинка, flocon de neige, *m.*; 2. бѣлъ както —, de lis; 3. вали —, *v. imp.* il neige; 4. навалия съ — (*за планина*), hyémal, *adj.*; 5. пакъ завали —, *v. imp.* il geneige; 6. покрытъ съ —, cheu, *adj.*; 7. който расте въ —тъ, *Bot.* nivéal, *adj.*

Соба (*кюмбе т.*), *sf.* le poêle ou poêle. le fourneau, le feu; 1. (*съ топлопрѣведны трбила или улуцы*), le calorifère; 2. стая съ —, le poêle; 3. вратка на —, la chauffe; 4. търговия съ -бы, la poëlerie; 5. майсторъ на -бы, un poëlier et polier; 6. фабрика за желѣзны -бы, le fournaliste.

Собатєнь, *adj.* convivial.

Собатство, *sm.* la comession.

Собатче (*зѣлѣтне т.*), *sm. pop.* la gogaille.

Собать (*зѣлѣтне т.*), *sm.* le banquet, le régal, le festin, le repas; 1. *fam.* la frairie; 2. *pop.* le friot, la bâfre; 3. наклонность къмъ —, convivialité *f.*; 4. правя —, *va.* festiner; 5. распорєждачъ на —, un architrélin.

Собна ржметка, *sf.* le garde-feu.

Соболъ, *sm. m. mm.* la zibeline et marte —, *f.*; || -ленъ, de zibeline. [cunière.

Собетвена (*своа*) къща, *sf. fam.* la cha-

Собетвено значене (*на рѣчь*), *sm. Gram.* la propriété.

Собетвеность, *sf.* la propriété, le domaine, le propre, le pécule; 1. отнимане —, *Jur.* l'expropriation *f.*; 2. отнимамъ —, *va. Jur.* exproprier; 3. отричане отъ —, la désappropriation; 4. отричамъ отъ —, *vr.* se désapproprier; || *Jur.* se dénantir de; 5. става — на общото, *vn.* tomber dans le domaine public.

Собственъ (*своа*), *adj.* propre, attiré.

— имотъ, *sm.* le propre; || *Com.* l'actif *m.*

Сода, *sf. Chim.* la soude.

Содій, *sm. Chim.* le sodium.

Содова вода, *sf. Pharm.* le soda et soda-water.

Содомнтъ, *sm.* un sodomite.

Содомски грѣхъ, *sm.* la sodomie.

Содяеть, *adj. Chim.* sodaique.

Созій (*двойникъ*), *sm.* le sosie.

Сойка, *sf.* le canif.
 Соколень дворъ, *sm.* la fauconnerie.
 Соколань ловъ, *sf.* la fauconnerie.
 Сокольникъ, *sm.* un fauconnier, autoursier *m.*
 Соколь, *sm.* oiseau, le faucon, autour, oiseau *m.*; 1. женски —, la fauconnière; 2. първома изхвъркнати —, le 'hoche-pied; 3. (за лов на жерави), faucon gruyer; 4. забудевамъ —, *va.* chaperonner; 5. качулка за —, le chaperon; 6. първа година на —, *Fauc.* le saurage; 7. едногодишень (за соколь), saure, *adj.*; 8. учене на —, l'autourserie *f.* [socratrin *m.*
 Сокотрически сабуръ, *sm.* Pharm. aloès
 Сократически, *adj.* socratique.
 Сокъ, *sm.* le jus, suc *m.*; 1. (отъ гроздіе), jus de la treille; 2. (отъ сладкаво дърво), jus de reglisse; 3. (истисканъ отъ говежда месо), le pressis; 4. (отъ палмови дървѣ), le tari; 5. (въ плодосе), l'eau *f.*; 6. изсмукване -ове, l'exsuction *f.*; 7. отдѣляемъ хринителни -кове, *va.* sécréter; || отдѣлене -кове, la sécrétion.
 Соларъ (вардачь), *sm.* un gabeleur.
 Солдатски, *adj.* soldatesque.
 — клашникъ, *sm.* Arithm. la capote.
 — листъ, *sm.* l'enrôlement *m.*
 — черъ хлѣбъ, *sm.* pain de munition, *m.*
 Солдатско оржіе (за пѣтацы), *sm.* fusil de munition, *m.*
 — свидѣтельство, *sm.* l'enrôlement *m.*
 Солдатски ремыщи, *sm.* pl. Milit. le four-niment.
 — сынове, *sm.* pl. enfants de troupe, *m.*
 Солдаты и -тинъ, *sm.* un soldat, un guerrier; 1. (отъ народна вардія безъ форма), un biset; 2. бывамъ прѣстъ —, *vn.* porter le mousquet; 3. ставане —, l'engagement, enrôlement *m.*; 4. записвамъ —, *vr.* s'enrôler; 5. -даты, *pl. coll.* la soldatesque; 6. пишъ —, *va.* Milit. engager; 7. събиране —, le rasolage; 8. събирамъ —, *vi.* rasoler; 9. събирачъ на —, un rasoleur.
 Соленая рыба, *sf.* la saline.
 Солене, *sm.* le salage, la salaison; || корабъ за — месо, le saloir.
 Солено езеро *m.* или гиранъ *m.*, marais ou puits salant, *m.*
 Солень, *adj.* salé.
 Соленикава вода, *sf.* eau saumâtre *f.*
 Соленна (на морска вода), *sf.* la salure.
 Соленица, *sf.* plante, la soude.
 Соленикъ, *sm.* Gram. le solécisme; || правя -цимы или бъркамея въ говорный езикъ, *va.* *vr.* soléciser.
 Соленикъ (умене на твърды части), *sm.* Méd. le solidisme; || послѣдовачъ на —, un solidiste.
 Солникъ, *sm.* un saleur.
 Солника, *sf.* plante, le salicor et -corne *f.*

Солнсть, *sm.* Mus. un soliste.
 Солитеръ (бдуръ брилантъ и игра), *sm.* le solitaire.
 Солница, *sf.* la salière, le saleron.
 Соло, *sm.* Mus. le récit, le solo; || свирачъ или поецъ на —, récitant, *adj.*; || свира или пѣя —, *vn.* réciter.
 Соловарница (фабрика за соль), *sf.* le salin, la saline, la saunerie.
 Соловаръ, *sm.* un saunier; || на морскы соло-варницы), un paludier.
 Солокнѣла соль, *sf.* Chim. le muriate ou hydrochlorate.
 Соломонійски, *adj.* goétique.
 Соломонія, *sf.* la goétie; || книга —, le gri-Соломоникъ, *sm.* un goétien.
 Соломоновъ пецъ, *sm.* plante, le grenouillet.
 Соломѣрачъ, *sm.* un radeur.
 Солотворенъ, *adj.* Chim. salifiable.
 Солѣджіо (обучене за пѣние безъ рѣчи), *sm.* Mus. le solège, la vocalise.
 Солчице, *sm.* marais salant *m.*
 Соль, *sf.* le sel; 1. *fig.* la saveur; 2. растителна лугава —, le salin; 3. бучка морска —, un salignon; 4. кривача —, une salière; 5. купъ —, маза съ —, *Com.* une salorge; 6. корабъ за —, le saloir; 7. правда да имамъ — безъ пары, le franc-salé; 8. продажба — или търговия съ —, le saunage; 9. продавачъ на — (соларъ), un saunier; 10. прѣварявамъ или правя —, *va.* sauner; 11. посывамъ съ —, *va.* saupoudrer; 12. продажъ на контрабандна —, le faux-saunage; || продавачъ на —, un faux-saunier; 13. ставане —, Phys. la salification; 14. прѣобрѣщамъ въ —, *va.* Phys. salifier; 15. сушене —, врѣме стоене на — въ амбаръ и знакъ за мыто на амбарна —, le gabelage; 16. еуша въ амбаръ —, *va.* gabeler; 17. мыто за —, la gabelle; 18. само съ една —, à la croque au sel; 19. сѣдина или бѣчва за —, la sauniera.
 — и пниерь (на мажка), *m.* l'assaisonnement *m.*, condiment *m.* [tique *m.*
 Соляна кнѣплина, *sf.* Chim. acide muriate
 Солянъ и -лястъ, *adj.* salifère, salin.
 — амбаръ, *sm.* la gabelle.
 — траць, *sm.* la saline, marais salant *m.*
 Солж, *va.* saler.
 Соматологически, *adj.* somatologique.
 Соматология (тѣлословіе), *sf.* Méd. la somatologie.
 Сомга, *sf.* poisson, le becard.
 Сомнамбулизмъ, *sm.* le somnambulisme.
 Сомта, *vn.* gonfler.
 Сомъ, *sm.* poisson, le silure; -мовъ, de silure.
 Соната, *sf.* Mus. la sonata; || мажка —, la sonatine.

Сондъ, *em. Chir.* le porte-sonde, algalie *f.*
Сонеть (14-стиие), *em.* le sonnet; -теъ
de sonnet.

Совмъ (събране), *em.* le conseil.

Сопрано, *em. Mus.* le castrat.

Сорбонна (богословска училища въ Парижъ),
sf. la Sorbonne; || докторъ отъ —, un
sorboniste. [le sorite.

Сорить (логическо разсждане), *em. Log.*
Сортиментъ, *em.* (voyez Отборъ).

Сосамовидна кость, *sf.* Anat. os sésa-
moïde *m.* [sésame.

Сосамъ, *em.* plante, le sésame; -менъ de
Сосисонъ, *em.* Fortif. le saucisson.

Сосисъ (барутио чърво), *em. Milit.* le sau-
cisson.

Соусникъ (соусенъ сждъ), *em.* la saucière.

Соусъ (поливка), *em.* la sauce; 1. (за
прѣдка), le saupiquet; 2. (съ различни
миризмъ), sauce à la provençale; 3. (съ
сѣлѣтана), la béchamel ou sauce à la
béchamel; 4. печенъ въ —, sauté, *adj.*; 5.
наполявамъ въ — или полявамъ съ —,
va. saucer.

Софа, *sf.* le sofa et sopha, le canapé, le divan.

Софи (династія въ Персія), *em.* le sofî et
sophî. [sophisme.

Софизмъ (лъжливо умощвене), *em.* le

Софистически, *adj.* sophistique.

Софистъ, *em.* un sophiste.

Софитъ, *em. Archit.* le soffite.

Софора, *sf.* plante, le sophore.

Соціалнзмъ (общность), *em.* le socialisme.

Соціалистъ (придржникъ на соціалнзмъ),
em. un socialiste.

Социнианска ересь, *sf.* le socinianisme.

Социанецъ, анка, *si.* socinien, enne; |
-анеки, *adj.*

Сочасть, *adj.* fondant.

Сочене, *em.* le sens.

Сочна круша, *sf.* la virgouleuse.

Сочни, *adj.* succulent, substantiel, juteux,
clair. [crassane.

Сочны крушы (родъ), *sf. pl.* la cressane ou
Соя (японски соусъ), *sf.* le soy et soul.

Спавалица (на зѣдрове), *sf.* le terrier.

Спадамъ, *va.* diminuer, amortir, décroître,
décliner, déchoir, baisser, abaisser, ra-
baisser, rabattre, affaïsser, débonder; 1. *fig.*
déprimer; 2. (отъ сборъ-тъ), décompter;
3. (накъ), redescendre; 4. спада (за отокъ),
v. imp. il se désenfle.

Спадане, *em.* l'abaissement *m.* le décroisse-
ment et -sance *f.* affaïssement, déchet,
déclin *m.* modération *f.*; 1. *fig.* la dépression;
2. (вода), la décrue; 3. (на задржави-
телни пары), la ristorne et ristourne; 4.
(на отичане), la désenfure; 5. (отжж-
ване отъ сборъ на сѣтка), le décompte;
6. (отъ цѣна, работъ), le rabais, rabaisse-

ment *m.* remise, diminution *f.*; 7. (на цѣна
или на вода), la baisse; 8. за — отъ
сѣтка, *Jur.* sur et tant moins.

Спадила (пиковъ лижъ, въ ломберъ), *sf.*
le spadille.

Спанакъ, *em.* plante, l'épinard et *pl.* -s.

Спане, *em.* le dormir, le sommeil.

Спаргелъ, *em.* plante, l'asperge *f.* spergule
et spargoute.

Спарманія, *sf.* arbrisseau, la sparmane.

Спарсы (малки борчета), *em. pl. Mar.* les
espars *m.*

Спарушвамса, *vr.* se recroqueviller; || спа-
рушвасъ, *v. imp.* il se ratatine.

Спарушенъ (за ябълка), *adj.* ridé.

Спаръ (златомустакъ), *em.* poisson, le spare.

Спасване, *em.* la corrosion.

Спасене, *em.* le salut; || *Mar.* le sauvetage.

Спасителенъ, *adj.* salutaire; || *Mar.* de sau-
vetage.

— буюкъ, *em. Mar.* le salvanos.

Сасителна ладія, *sf.* bateau sauveteur *m.*

Спаситель, *em.* le sauveur, le délivreur.

Спастревамъ, *va.* réserver, épargner, re-
specter, sauver.

Спастрень, *adj.* réservé.

Спасивамъ, *va.* sauver.

Спахійска дань, *sf.* le relief.

— държава (имотъ), *sf. Jur.* le féage.

— правда, *sf.* la banalité.

Спахійски, *adj.* féodal, fieffal, banal; || *Jur.*
mortifiable; || (задълженъ за тѣка),
Jur. hommagé.

— властникъ, *em.* feudataire, *sc.*

— приходъ [таблиста за —, le bavois.

— уредъ, *em.* la féodalité.

Спахійски доходи, *em. pl. Jur.* le cham-
bellage.

— закони [вѣщъ въ —, feudiste, *adj. em.*
— нивя, *sf. pl.* l'alleu ou frane alleu *m.*

Спахійство (нивя), *em.* le fief; 1. *Jur.* le
féage; 2. давамъ — нѣкому, *va.* fief; ||
Jur. inféoder; 3. даване —, *Jur.* l'inféoda-
tion *f.*

Спахія, *em.* un feudataire; || (турски ка-
валеристъ), un spahi et sipahi; || (при-
држливъ отъ друго), un arrière-fief.

Спедиторъ (на стоки), *em. Com.* un expé-
diteur. || *Com.* un spéculateur.

Спекулантъ и -латоръ *em.* un publiquin;

Спекуляція (разсѣтане), *sf. Com.* la
spéculation; || права — или разсѣтану-
вамъ, *va. Com.* spéculer. [spencer.

Спендеръ (нѣмска салтамарка), *em.* le

Спепеляване, *em.* l'incinération *f.*

Спермацетна свѣщъ, *sf.* bougie diaphane *f.*

Сперматология (наука за сѣмето), *sf.*
la spermatologie.

Спермацетъ, *em.* le spermacéti, la cétine
ou blanc de baleine.

- Спелтявамъ, *va. fig.* pouer; || (*пакъ*), renouer.
 Спелтянъ, *adj.* poué.
 Специфически лѣкъ *m или* -срѣдство, *sn. Méd.* le spécifique.
 Специаленъ, *adj.* special.
 Спечѣлювамъ, *va.* gagner, remporter; 1. *fig.* grignoter; 2. (*и отъ добѣтъ страны*), *fig.* tirer d'un sac deux moutures *f*; 3. (*загубеното срѣме съ новене работене*), *réparer*; 4. (*си*), *vr.* se concilier.
 Спечень, *adj.* endureci.
 Спирална линія (*вита*) *sf. Géom.* la spirale; || извиване *или* завръщане на —, la spire. [Les postes *m.*]
 Спирално (*вита*) накрѣчане, *sn. Archit.*
 Спирамъ, *va.* arrêter; || -*ca, vr.* s'arrêter, tourner court.
 Спиране, *sn. Techn.* l'arrêt *m.*
 Спирей, *sn.* plante, la spirée; -рейнъ, de spirée.
 Спиритуализмъ (*духовностъ*), *sm.* le spiritualisme; || придръжникъ на —, un spiritualiste.
 Спиртоватостъ (*на numie*), *sf.* la spirituosité.
 Спиртовать, *adj.* spiritueux. [кормесь].
 Спиртно питие, *sn.* le spiritueux (*voyez Ал-Спартъ*), *sm.* le liquide; 1. *Chim.* l'esprit *m*; 2. (*на 36 градуса*), le trois-six; прѣобръщане въ —, *Chim.* la spiritualisation.
 Списане, *sn.* l'ouvrage *m.*
 Списаниецъ, *sn. dim.* l'opuscule *m.*
 Списатель, *sm.* un auteur, écrivain *m*, plume *f*; littérateur, trice; || (*на липограмматическо съчинене*), un lipogrammatiste.
 Списвамъ, *va.* rédiger.
 Спистене, *sn.* les économies *f.*
 Спистенны пары, *sf. pl.* l'épargne *f*; || *fam.* le boursicaut.
 Спистителна каса, *sf.* caisse d'épargne, *f.*
 Спистявамъ, *va.* épargner.
 Спиталь, *sm.* l'hôpital, hôtel-Dieu *m*; || военно-вържеженъ —, *Milit.* hôpital ambulant; || (*въ Парижъ*), la Salpêtrière.
 Спихтосана кръвъ, *sf.* caillot de sang, sang coaguleux, *m*; || *Méd.* le cruor.
 Спихтосаса, *v. imp.* il se coagule, il se grumèle.
 Спихтосване, *sn.* la coagulation.
 Спица, *sf.* le demi-diamètre; 1. (*на колело*), le rayon, le rais; 2. искривене на -цы, *Techn.* l'écuanteur *m*; 3. турамъ -цы на колело, *va.* engrayer.
 Спичамъ, *va.* grésiller; || -*ca, vr.* s'endurcir.
 Спичане, *sn.* le grésillement; || *fig.* l'endurcissement *m.*
 Спיוнинь, *sm.* un espion; || *fig.* un mouton, bouc émissaire *m* (*voyez Изгледникъ*).
 Спюнирувамъ, *va.* moucharder; || *fam.* moucher.
 Спланхнологически, *adj.* splanchnologique.
- Сплесень, *sm. Mar.* l'épissure *f.*
 Сплетене, *sn. Anat.* le tissu.
 Сплетни, *sf. pl.* la tracasserie, paquet *m*; || права —, *va. fig.* ourdir.
 Сплетникъ, *нца, r.* tracassier, être; || *fam.* tripotier, être.
 Сплетня, *sf.* l'intrigue *f.*
 Сплинь (*болестъ тжж*), *sm. Méd.* le spleen; || страдалецъ отъ —, *sc. Méd.* splénétique.
 Сплитамъ, *va.* enlacer, entrelacer, tripoter; || -*ca, vr.* s'entrelacer.
 Сплитане, *sm.* l'enlacement *m*, entrelacement *m.*
 Сплитъ, *sm.* le fouet, martinet *m*; 1. *Archit.* l'entrelacs *m*; 2. *Anat.* le réseau, tissu *m*, 3. (*нерви*), *Anat.* le plexus.
 Сплосквамъ, *va.* aplatis; || -*ca, vr.* s'aplatir.
 Сплоскване (*саева за —*), l'aplatissement *m.*
 Сплюваса, *v. imp.* il se pourrit.
 Сплюене (*на дрипи за хартия*), le pourrissage; || кана на —, le pourrissoir.
 Сплъчканъ, *adj.* déchevelé; || (*за коса*), épars.
 Сплъсканъ, *носъ, sm.* nez éparté ou écaché *m.*
 Сплъсквамъ, *va.* aplatis; || -*ca, vr.* s'aplatir.
 Сплъснать, *adj.* écrasé; || *H. nat.* comprimé.
 Сподѣлене, *sn.* la répartition, dispensation, dispersion *f*; 1. (*на войска*), *Milit.* la dislocation; 2. (*съ други*), le copartage; || сподѣлямъ съ —, *va.* copartager.
 Сподѣльникъ, *sm.* un répartiteur.
 Сподѣлямъ, *va.* partager, dispenser, répartir, répartir, répandre, intéresser; || (*нива съ уврагъ*), *Agric.* assoler.
 Спокойно (*миро*), *adv.* à l'aise; || *fig.* en pantoufles.
 Спокойность, *sf.* la placidité.
 Спокойнъ, *adj.* tranquille, calme, placide, confortable, commode, rassis, coi; || *fig.* serene; || стоя —, *vn. fig.* être, rester ou se tenir en panne *f* (*voyez Мирень*).
 Спокойствие (*мира f.*), *sn.* la tranquillité, repos *m*, paix *f*, calme *m*, retraite, quiétude *f*; 1. *fig.* la sérénité; 2. (*на душата*), le quêtisme; || придръжникъ за —, *sc.* quietiste; 3. докарвамъ въ —, *va.* reposer, rasseoir.
 Спокойство, *sn.* la commodité, assurance *f.*
 Сполука, *sf.* la réussite, succès, avantage *m*, fortune, bonne fortune *f*, gain, racroc 1. *fig.* la chance; 2. на —, *adv.* à vue de pays; || *fam.* vaille que vaille, tout coup vaille.
 Сполучевамъ, *va.* réussir, prospérer, venir bien, rencontrer, succéder, trouver, faire son chemin.
 Сполучване, *sn.* le succès.
 Сполучливъ, *adj.* heureux; -*во, -eusement.* — лихъ, *sm.* le baste.
 Спомагамъ, *va.* subvenir, contribuer à, coopérer à, pousser à la roue, fournir, conspirer, se cotiser; cracher au bassin; || -*ca, vr.* s'aider de.

- Спомагане**, *sm.* le secours, subside *m*, coopération, assistance *f*; || (*съ пары*), la subvention.
- Спомагателенъ**, *adj.* subventionnel, auxiliaire; || *Jur.* subsidiaire; || *Mar.* de fortune.
- глаголь, *sm.* l'auxiliaire.
- Спомагателна войска**, *sf.* le secours, les auxiliaires *m*.
- черкова, *sf.* église succursale *f*, secours *m*; || поль на —, un succursaliste.
- Спомагателно основане** (*наредба или направа*), *sm.* la succursale.
- Спомагателны пары** (*умдаде т.*), *sf. pl.* le subside.
- Споменевачъ**, *sm.* un citateur.
- Спомененъ**, *adj. Jur.* le dit, la dite.
- Споменъ**, *sf.* le souvenir, ressouvenir *m*, mémoire, idée *f*; 1. *Theol.* le mémorial; 2. (*на умрѣлѣтъ*), la commémoration; 3. за —, *prep.* en mémoire de.
- Споменявамъ**, *va.* pommer.
- Спомневамъ** (*забравено*), *va. fig.* exhumer; 1. (*нѣщо*), se souvenir, se ressouvenir de, commémorer; || *fig.* se remettre; 2. (*нѣкому за нѣщо*), faire souvenir de; 3. (*за нѣщо*), mettre sur le tapis, toucher, se rappeler une chose; 4. (*не право думы*), mériter; 5. (*по-лека за*), couler sur; 6. по-добрѣ да не —, tirer la rideau sur; 7. който спомнева, *fam.* mémoratif, *adj*; 8. -са, *vr.* se reconnaître; || *fig.* s'orienter.
- Спомневане**, *sm.* le ressouvenir, mémoire, commémoration, réminiscence *f*; || за — на, en mémoire de.
- Спомневателенъ**, *adj.* commémoratif.
- Спомощенъ**, *adj. Jur.* subsidiaire.
- Спомощникъ**, *ница*, *s.* coadjuteur, trice; un abonné.
- Спомощъ**, *sf.* la coadjutorerie, abonnement *m*.
- Спондей** (*стѣжъ въ стѣжъ — —*), *sm.* le spondée.
- Спонденчески стихъ**, *sm.* vers spondaïque *m*.
- Спорадически** (*за болестъ*), *adj. Méd.* sporadique.
- Споразумѣвамъ** (*за лошо*), *vr.* conniver à.
- Споразумѣне** (*за лошо*), *sm.* la connivence.
- Споредъ**, *prep.* selon, suivant, en conséquence de, sur le plan de, sur le pied de, dans; 1. — *врѣмето*, *adv.* c'est selon; 2. — *както*, *conj.* suivant que, selon que, à mesure que, tant; 3. — *мене*, selon moi; 4. — *това*, *adv.* à ces fines; || (*щото*), *conj.* à proportion que; 5. на —, *adv.* vis-à-vis; || *сдѣнати човѣкъ —*, le vis avis.
- Споренъ**, *adj.* fécond, abondant, opulent, corieux, riche en, plein, fourni, commun; || *fig.* nourri; || (*за обѣдѣ*), corsé.
- изворъ, *sm. fig.* le puits.
- Спорно**, *adv.* abondamment, largement, à foison, à coeur joie, à poignée, tant et plus;
- || *fam.* par-dessus les yeux; || *имамъ —, vr.* foisonner.
- Спорность**, *sf.* l'opulence, exuberance, richesse, foison *f*; 1. *fig.* le flux, un déluge de; 2. (*сдѣчане на сърдцето*), plénitude du coeur, *f*; 3. въ —, *fig.* au large.
- Споръ**, *sm.* l'abondance, affluence, profusion, quantité, confusion *f*.
- Способенъ**, *adj.* capable de, habile, apte à, propre à, bon à, opportun, fait *part*; 1. *Jur.* habile, à; 2. (*къмъ*), homme à, *m*; 3. (*къмъ нѣщо*), susceptible de; 4. (*за разсѣляване*), amusable; 5. права —, *va. Jur.* habiliter; 6. прѣдставямъ за —, *vr.* faire le capable (*voyez* Похвтенъ).
- Способность**, *sf.* l'habileté *f*, capacité, aptitude à, faculté, intelligence *f*, esprit, naturel *m*, puissance, disposition, suffisance, partie *f*, ouverture d'esprit, les moyens *m*; || *fig.* le talent, art *m*, portée *f*; || — *желане*, appetit concupiscible, *m*.
- Способъ**, *sm.* le moyen, expédient *m*; 1. *fig.* la voie, canal, secret *m*, mesure, tactique *f*, véhicule, débouché *m*; 2. *fam.* le comment; 3. (*за цѣрене*), *voyez* Аллопатія.
- Способы**, *sm. pl. fig.* les batteries *f*.
- Спотаена потична жила**, *sf.* le secret.
- Спотаене**, *sm.* la célation; || (*за дѣтенце*), *Jur.* la suppression; || (*нѣща отъ наследство*), *Jur.* le recélé.
- Спотаенъ**, *adj.* subreptice, secret, solitaire.
- Спотаени захлушцы**, *sm. pl.* le secret.
- Спотаявамъ**, *va.* soustraire, recéler, celer, couvrir; || -са, *vr.* se cacher, se blottir.
- Спотакмявамъ**, *vr.* faire.
- Сприказвамъ**, *vr.* se réclamer de; || (*нѣкому*), *fig.* se débattre.
- Спримчивамъ** (*себе-си*), *va.* se retrancher.
- Спримчателность**, *sf.* le rétrécissement.
- Сприха**, *sm.* un taquin.
- Сприетеленъ**, *adj. fig.* lié.
- Сприетелявамъ**, *va.* lier; || -са, *vr.* se lier.
- Спърцамъ** (*пильцы*), *va.* apparier.
- Спъргамъ**, *va. Gram.* conjuguer; || -са, *vr.* se conjuguer.
- Спъргателенъ**, *adj. Gram.* conjugable.
- Спъръгъ** (*на мостъ*), *sm.* la travée.
- Спъръжене**, *sm. Gram.* la conjugaison.
- Спърънамъ**, *vr.* chopper.
- Спъръпнуване**, *sm.* le choppement.
- Спъртамъ**, *va.* enfouir, fourrer, enfermer, garder, tenir; || -са, *vr.* s'enfouir.
- Спуза**, *sf.* la cendre; || *пепель отъ —*, la charrée.
- Спузникъ**, *sm.* le plain.
- Спузоѣдина**, *sf.* la centiure.
- Спускамъ** и -пуцамъ, *va.* abaisser, descendre, détrousser; 1. *pop.* dévaler; 2. (*у вода ладія*), lancer; 3. (*въ зилникъ*), avaler; 4. (*изново въ нѣщо*), *fig.* replonger

- dans; 5. (*пакъ надолу*), rebaisser; 6. (*платната*), caler; || *Mar.* arriser et riser; 7. -са, *vr.* se lancer, ceder, s'abaisser, descendre, s'affaïsser; 8. (*върху нѣкого*), courir sus à; 9. (*въ очитѣ нѣкому*), sauter aux yeux; 10. спущаса (*за нѣщо за куче*), *v. imp.* il pille.
- Спускана и -пущане**, *sn.* l'abaissement *m.*, passe *f.*, assaut *m.*; || *fig.* la tendance; || *Milit.* la sortie.
- Спускателна джека**, *sf.* *Typ.* la galleé, coulisse de galée, *f.*
— скоба (*у оржкѣ*), *sf.* la sous-garde.
— шійня, *sf.* *Mar.* le ber ou berceau.
- Спустителенъ (за зару)**, *adj.* *Opt.* incident.
- Спустителна линия**, *sf.* *Archit.* la cathète.
— рѣшетка, *sf.* *Fortif.* la sarrasine.
— скоба (*на оржкѣ*), *sf.* le poulet.
- Спустникъ**, *sm.* *Chir.* le cathéter.
- Спустнувамъ**, *vr.* s'élançer; || (*на*), se ruer sur; || (*на нѣщо*), fondre sur.
- Спустнуване (у вода ладѣя)**, *sn.* le lancement et lançage.
- Спживамъ**, *va.* entreprendre; || *fig.* entraver.
- Спживане**, *sn.* *fig.* l'entrave et les -s *f.*
- Спжика**, *sf.* l'obstacle *m.*, difficulté, opposition *f.*, embarras *m.*, filière *f.*, empêchement *m.*, entrave *f.*, encombre, incident *m.*, contrariété, cohhibition *f.*; 1. *fig.* pierre d'achoppement, traverse *f.*, rémora *m.* et -more *f.*; 2. *fam.* lanicroche *f.*; 3. *pop.* l'aceroche *f.*; 4. *правя* —, *va.* empêcher, contrarier, acerocher, croiser, traverser, s'opposer; || *fig.* entraver; 5. *безъ* —, *adv.* sans encombre; 6. *противъ* —кы, contre vent et marée.
- Спжтникъ**, *sm.* *Astr.* le satellite.
- Спж**, *vn.* dormir, sommeiller, fermer la paupière, reposer, faire dodo; 1. *pop.* pioneer; 2. (*до владѣнѣ*), dormir la grasse matinée; 3. *отійвамъ* да —, *vr.* aller à dodo; 4. *не* — *нощемъ*, percer les nuits; 5. (*самъ-си*), faire lit à part.
- Сравнене**, *sn.* la comparaison, assimilation, conférence *f.*; 1. *fig.* le parangon, parallèle *m.*; 2. (*на различни записки вържежи*), *Com.* l'arbitrage *m.*; 3. *въ* —, *prép.* à l'égard de, proportion gardée, toute proportion gardée, en balance; 4. *въ* — *едно съ друго*, prix pour prix; 5. *въ* — *на*, en comparaison de; 6. *въ* — *съ*, par rapport à, après de, au regard de; 7. *по* —, *adv.* au prorata; 8. *правя* -внена, *va. fam.* commercer.
- Сравнивъ**, *adj.* comparable à, avec.
- Сравнителенъ**, *adj.* comparatif; -лно, *ivement.* [paratif.
- Сравнителна степенъ**, *sf.* *Gram.* le comparatif.
- Сравнително**, *adv.* par comparaison.
- Сравнителность**, *sf.* la comparabilité.
- Сравнявамъ**, *va.* comparer, conférer, assimiler à, proportionner, confronter, opposer;
1. *fig.* balancer; 2. (*опиць*), récoiler; 3. -са, *vr.* s'assimiler à, s'égalier à, se mesurer, équivaloir, atteindre.
- Сравняване**, *sn.* la collationnage.
- Срамежлива или дебелачна жена**, *sf.* une prude.
- Срамежливостъ**, *sf.* la pudeur, pruderie, honnêteté, décence, discrétion *f.*; || *fig.* la sobriété.
- Срамежливъ и -мливъ**, *adj.* prude, 'honteux, décent, galant; || *fig.* sobre.
— *сиромашъ*, *sm.* un pauvre 'honteux.
- Срамлива върба**, *sf.* saule pleureur *m.*
- Срамливостъ**, *sf.* la modestie, sagesse *f.*
- Срамливъ**, *adj.* modeste, sage; || *fam.* pudibond.
- Срамна кость**, *sf.* *Anat.* os pubis *m.*; || *което* са относно до —, *Anat.* pubien, *adj.*
- Срамно стихотворене и или щампа**, *f.* la priarée.
- Срамотенъ**, *adj.* 'honteux, infâme, indigne.
- Срамотия**, *sf.* l'infamie *f.*, turpitude *f.*; || *fig.* l'ordure *f.*; || *за* —, *prép.* à la confusion de.
- Срамотно**, *sn.* les impuretés *f.*
- Срамотни думы**, *sf. pl.* les infamies *f.*
— *дѣтородны части*, *sf. pl.* les parties 'honteuses *f.*
- Срамувамъ**, *vr.* *fig.* rougir de 'honte, de pudeur.
- Срамя**, *sm.* la 'honte, pudeur *f.*, affront, dés-honneur *m.*; 1. *fig.* la fêtrissure, tache, ordure *f.*; 2. *fam.* la vergogne; 3. *докарвамъ* — *нѣкому*, *va.* déverser la 'honte sur; 4. *безъ* —, *adv.* à visage découvert.
- Срамна и -мувамъ**, *vr.* avoir 'honte, faire la petite bouche.
- Сране**, *sn.* la déjection
- Срастеване**, *vr.* *Anat. Bot.* se souder.
- Срастеване**, *sn.* *Med.* l'imperforation *f.*
- Срастене**, *sn.* la concretion.
- Срастенъ**, *adj.* *Med.* imperforé.
- Сринка**, *sf.* la tante.
- Срнчамъ**, *va.* prononcer; || (*буквы*), épeler.
- Срнчане**, *sn.* la prononciation, appellation des lettres, *f.*; || (*на буквы*), l'épellation *f.*; || (*ду-ма*), la syllabisation.
- Срнченъ**, *adj.* syllabique; -чно, -ment.
- Срнчка**, *sf.* la syllabe; 1. *първа* — *на шарада*, le premier; 2. *измѣнене* -кы въ дума, *Gram.* le métaplasme; 3. *сѣдинене* двѣ -кы, *Gram.* la synèrèse.
- Срнчно говорене**, *sn.* le chiffre.
- Сродство**, *sn.* l'affinité *f.*
- Сродяване**, *sn.* l'alliance *f.*, connexion *f.*
- Сручанъ (за форма)**, *adj.* *Typ.* en pâte.
- Срывать**, *va.* taser.
- Срътие и Сръване**, *sn.* le rasement.
- Сърбежливъ**, *adj.* gratteleux.
- Сърбежъ**, *sm.* la démangeaison, picotement *m.*
1. *Med.* le prurit; || *което* докарва —;

pruriginoux et pruriteux, *adj*; 2. (суха краста), la grâtelé; 3. (хане по тѣлото), *Méd.* la fornication.

Сръбувамъ, *va. fig.* savourer.

Сръбски езикъ, *sm.* le serbe et servien.

Сръдеченъ, *adj.* affectueux; || *fig.* cordial; || *Anat.* cardiaire, cardiaque.

Сръдечна молитва, *sf.* oraison jaclatoire *f*; || *fig.* l'éjaculation *f*.

Сръдечно ухо, *sn. Anat.* l'oreillette *f*.

Сръдита баба, *sf. fig.* une dagorne.

— жена, *sf. fig.* une pie-grièche.

Сръдтеленъ, *adj.* taquin; -лно, -nement.

Сръдитко, *s.* un boudeur; || (човѣкъ), un taquin.

Сръдтия и Сръдня, *sf.* l'indisposition *f*, emportement *m*; || *fig.* la bile.

Сръдитость, *sf.* la taquinerie; || *fig.* la saillie.

Сръдитъ, *adj.* fâché, colère, irrité, animé, dépitieux, emporté, boudeur; || *fam.* endêvé; || **твърдъ** —, tout petri de salpêtre *f*.

— видъ, *sm.* la bouderie.

Сръдце, *sn.* le coeur, sein, estomac, ventre *m*, âme *f*, courage *m*, audace *f*; 1. (въ вжже), la mèche; 2. връме между две тупканеа —, *Méd.* la përisystole; 3. праздницы на Иеусово и Маріино —, sacré-coeur de Jésus, de Marie, *m*; 4. разширене на -то, *Méd.* la diastole; 5. теглене —, le zèle; 6. отваряне —, *fig.* effusion de coeur, *f*; 7. развалене —, la contrition, compronction *f*; 8. стънене —, saisissement de coeur, *m*; 9. хрыкане —, palpitation de coeur, *f*; 10. развалямъ —, *va.* navrer; || *fig.* percer, dessécher; 11. разваленъ на -то, атритъ, *adj*; 12. отварямъ -то си, *va.* épancher; 13. спичамъ —, *va.* endureir; 14. сръшавамъ —, *va.* crever; 15. което заѣкчава -то или цѣръ ради заѣкчаване —, *Méd.* cardiaque, *adj*; || възпалене на -то, la cardite; || распоняване —, la cardiologie; 16. който разваля, —, navrant, *adj*; 17. безъ —, *fam.* sans coeur; 18. отъ все —, *adv.* à coeur joie, oui-da; 19. съ все —, de bon ou de grand coeur; 20. съ отворено —, naïf, *adj*; || *fig.* rondement; 21. съ развалено —, navré, *adj*.

— болъ, *sm.* l'angoisse *f*; || (болѣжъ на коремъ-тъ), *Méd.* la cardialgie.

— виденъ и -образенъ, *adj.* Bot. cordé.

Сръдчанъ, *sm.* la molette, sêpoule, fusée *f*; || (на вимъ стѣлбы), *Archit.* le noyau.

Сръдчато, *adv.* tête baissée.

Сръдчатъ, *adj.* courageux, hardi, vigoureux, téméraire, osé, brave, vaillant; || параро-лайн, *sm.*

Сръдченъ, *adj.* entreprenant.

Сръдчена цина (околосръдце); *sf. Anat.* le péricarde; || възпалене на —, *Méd.* la péricardite.

Сръдчина, *sf.* la témérité.

Сръдъ, *va.* fâcher, taquiner; 1. -са, *vr.* se fâcher, s'irriter, se piquer, s'emporter, se dépitier, s'échauffer, s'indigner, se gripper, endêver de, boudier; 2. *fig.* fulminer, fumer, cabrer, 3. *fam.* bisquer; 4. (леко), s'emporter comme une soupe au lait; 5. (за низацо), prendre la mouche; 6. (нѣкому), en vouloir à.

Сръма, *sf. t.* la cannetille; -менъ, de cannetille; || пѣстря или обшивамъ съ —, *va.* cannetiller.

Сръна, *sf. quadr.* le chamois.

Сръпецъ, *sm. plante*, le pastel, guède *f*; || цвѣтъ съ —, *va.* guéder.

Сръпоприличенъ, *adj.* *H. nat.* faleiforme.

Сръпоръвъ, *sm. plante*, le sison.

Сръпъ, *sm.* la faucile; -пенъ, de faucile; || *Anat.* la faux ou faulx.

Сръбаренъ грошъ (монета, 18 пары), *sm.* le silbergros.

Сръбарна пара, *sf.* argent blanc *m*.

Сръбарни работы (или сждове), *sf. pl.* l'argenterie *f*.

Сръбаръ, *sm.* un argentier.

Сръбро, *sm.* l'argent *m*; -баренъ, d'argent; 1. la monnaie; 2. *Chim.* la lune; 3. зяматъ -то или паритъ нѣкому, *va.* désargenter.

— гласенъ, *adj.* argentin.

— кнѣвъла соль, *sf. Chim.* l'argentate *m*.

— любивъ, *adj. s.* avaricieux, avide de

— роденъ (сръбръстъ), *adj.* argentifère.

Сръбривъ, *adj.* argental et -tin; || (цвѣтъ), argenté.

Сръбриникъ, *sm. plante*, l'argentine *f*.

Сръбрятъ калай, *sm.* l'oeuvre *m*.

Сръда, *sf.* le milieu, le coeur; 1. (на хлѣбъ), la mie; 2. le mercredi; || пепелна — (пръвъ първа недѣля на великы посты), mercredi des cendres.

Сръденъ, *adj.* moyen, mitoyen; 1. *Anat.* médian; 2. (за буквы), *Gram.* médial; 3. (общий родъ), *Gram.* épiciène; 4. употребявамъ за — глаголь, *va. Gram.* neutriser.

— басы, *sm. Mus.* le concordant.

— брой, *sm.* l'un portant l'autre.

— вървежъ, *sm.* l'ertrepas *m*.

— гласъ, *sm. Mus.* le médium.

— дискантъ, *sm. Mus.* le mezzo-soprano.

— поредъ (въ царщина), *sm.* tiers état *m*.

— праздникъ, *sm.* fête sami-double *f*.

— родъ, *sm. Gram.* genre neutre *m*.

— членъ, *sm. Arithm.* le moyen.

Сръдиземенъ, *adj.* méditerrané.

Сръдни вѣкове (отъ 475 до 1453 година), *sm. pl.* le moyen-âge.

— гласове, *sm. pl. Mus.* parties de remplissage *f*.

— страны (на събтъ-тъ), *sf. pl. Géogr.* points collatéraux *m*.

- Срѣдникъ (у прозорецъ), *sm. Archit.* le meneau.
- Срѣдио, *adv. Mar.* andanté.
- вѣковъ, *adj.* moyenagiste.
- пространство (въ черкова), *sm.* la nef.
- прѣдложене, *sm. Log.* moyen terme *m.*
- рѣбро (на листіе), *sm.* la côte.
- Срѣдня година, *sf. Com.* l'avérage *m.*
- голѣмнина (за хартія), *sf. carré, adj.*
- гора, *sf. Géogr.* la contre-fossé.
- застѣга (на пушка), *sf.* la grenadière.
- пора (-връсть), *sf.* de moyen âge *m.*
- пропорционална голѣмнина, *sf. Mathém.* moyenne proportionnelle *f.*
- Срѣдовень кѣсь, *sm.* l'entre-deux *m.*
- Срѣдовита подпорка, *sf.* le poutal.
- Срѣдовито господарство (Кина), *sm.* le céleste Empire.
- Срѣдогрьденъ, *adj.* mediastin.
- зидъ, *sm.* mur mitoyen *m.*
- постна недѣля, *sf.* la mi-carême.
- морець, рка, *sc.* insulaire.
- морски, *adj.* insulaire.
- морско състояние, *sm.* l'insularité *f.*
- морче, *sm.* l'ilot *m* et flote *f.*
- морь, *sm.* l'île *f*; || полу —, la presq'île ou péninsule.
- рѣкъ, *sm.* île dans une fleuve, *f.*
- точень, *adj.* central.
- точіе, *sm.* le centre; || *fig.* le foyer.
- Срѣдство, *sm.* le moyen, médium *m*, ressource, issue *f*, expédient, parti, acheminement à, *m*; 1. *fig.* moyen terme, levier, chemin *m*, voie, route *f*, canal, lieu *m*, mesure *f*, support, préservatif, secret, véhicule *m*. recette *f*, débouché, jour *m*; 2. *fam.* le comment; 3. *Chim.* l'intermède *m*; 4. (къльмъ нѣщо), *fig.* le tempérément; 5. (за нѣщо или за помощъ), le remède; 6. (за слово), l'ajustement *m*; 7. (що прави по-лошо), pejoratif, *adj.* *sm*; 8. както най-последно —, en désespoir de cause; 9. имамъ —, *va.* savoir; 10. нѣма за това друго —, *adv.* point de milieu; 11. употрѣбавамъ всяко —, *va.* employer le vert et le sec, faire flèche de tout bois; || *fig.* faire feu de tribord et de bâbord, *m*; 12. -детва, *pl.* les facultés *f*; 13. съ добры —, bien outillé, *adj*; 14. имамъ различни —, *va.* avoir plusieurs cordes à son arc; 15. нѣма — за това, il n'y a point mèche; 16. употрѣбавамъ всичкитъ свои —, *va.* faire jouer tous ses ressorts *m*.
- Срѣдулекъ, *sm.* le centre, le coeur, point milieu *m*, médiocrité *f*; 1. *fig.* le sein; 2. (у комета, у кристалъ), *Astr. Minér.* le noyau; 3. (срѣда на половината), le juste milieu; 4. съсипвамъ отъ -тъ, *va.* dérouter.
- Срѣдъ, *prép.* au milieu de.
- ноцъ, *sf.* le minuit (voyez Полуноцъ).
- Срѣтене Господне (2 Февр.), *sm.* la Purification, la Chandeleur.
- Срѣца, *prép.* vis-à-vis de, devant; 1. на —, отъ —, *adv.* vis-à-vis, à l'opposite, à l'encontre; 2. турямъ на —, *va.* opposer; 3. —, *sf.* la rencontre, acceuil *m*.
- Срѣцамъ (нѣкого), *va.* rencontrer; 1. (въ една точка), *Géom.* coïncider; 2. -са, *vr. Géom.* concourir; 3. (въ едно и също врѣме), *fig.* coïncider avec; || който са срѣца, coïncident, *adj*; 4. -меса (у *fig.* въ мысли-тѣ), se rencontrer.
- Срѣцане, *sm.* l'entrevue *f*; || (въ една точка), la coïncidence; || на двама и мѣсто на то —, le rendez-vous.
- Срѣцнатъ [првъ —, le premier venu.
- Срѣцнуване, *sm. Géom. Opt.* la décuSSION.
- Срѣцо, *prép.* contre; || *adv. Mar.* à la hauteur de.
- Става (на мѣло), *sf.* le membre, articulation *f*, joint *m*, jointure *f*; || *Anat.* l'article, noeud *m*; || (съ ваяльк), *Méc.* le genou.
- Ставамъ (бивамъ), *vr.* devenir, se soulever, s'ériger en, être; 1. (близосбѣ), approximer; 2. (по-добръ), s'améliorer, s'amender; 3. (по-добъръ), s'abonner; 4. (по-злѣ), empirer, s'aggraver; 5. (на кракъ), s'a-meuter; 6. (отъ легло), se lever; 7. (на), se rendre; 8. (объль), arrondir; 9. (накъ както обзъ), redevenir; 10. (накъ отъ постелка), se relever; 11. (правъ), se dresser; 12. (протиць нѣкого), se bander; 13. (равень), s'aplanir; 14. (отъ родително легло), relever de couches *f*; 15. (родмина), s'apparenter, s'allier avec; 16. (сиромашъ или немощень), s'appauvrir; 17. става, *v. imp.* il à lieu; || (сфтиню), il amende; || (лѣно), il suit; 18. ставати, *pl.* ils s'engendent; 19. да стане щото ще, quelque vent qu'il vent, vienne on arrive qui plante; 20. станало ми е за толкозь гроша (за нѣщо), il est revenu à moi.
- Ставане, *sm.* le lever; 1. (отъ легло, за звѣръ), le relevé; 2. при -то отъ леглото, au saut du lit, *m*; 3. при -то отъ, au sortir de.
- Ставень, *adj.* *Anat.* articulaire.
- Ставень, *sm. Mar.* le mantelet.
- Ставай, *interj.* debout. [—idale, *f.*
- Ставна длабчинка, *sf.* cavité glénoïde ou
- Ставосъединене, *sm. Anat.* l'arthrose *f.*
- Стадія (пжтна мѣрка, 85 растѣга), *sf.* le stade.
- Стадо, *sm.* le troupeau, la harde; || *fig.* les ouailles *f*; || габавъ съ -да добытакъ, armenteux, *adj.*
- Стайна люлка, *sf.* le trémousoir. [brière *f.*
- служня, *sf.* femme de chambre, cham-
- Стайчка (одаичка т.), *sf. sf.* la cellule, la loge; || *fam.* la chambrette; || (за слуги), *pl.* la soupente.

Стаккато (съ остатка), *adv. Mus.* staccato.
 Стаксель, *sm. Mar.* le foc. [gmitte.
 Сталагмитъ (накапалникъ), *sm.* la stala-
 Сталактитъ (капалникъ), *sm.* la stalactite,
 congelation *f.* [d'estamet.
 Стамедъ (платъ), *sm.* l'estamet *m*; -денъ,
 Стамезка (сачево), *sf.* le bec-d'âne et bedane.
 Станалата вдвонца, *sf.* la douairière.
 Станалъ, *adj.* levé.
 Станато зло, *sm.* un mal d'opinion *f.*
 Стани-сѣдни, *sm.* par assis et levé.
 Станота, *sf. Techn.* l'artichaut *m*; || —, *insecte*,
 la scolopendre.
 Станорасположене, *sm.* la castramétation.
 Стансъ (стрѣба стихове), *sm.* la stance.
 Станція (и *Mar.*), *sf.* la station; 1. (поща),
 le relais; 2. (една поща, 4 часа), la poste;
 3. (на желѣзень пѣтъ), la gare, le débar-
 cadère.
 Станче, *sm.* la pressette; || (за кассы), *Tur.*
 le rang; || (у флюгеръ), le fût.
 Станъ (разбой, тегляхъ и.), *sm.* le métier;
 1. *Milit.* le camp; 2. (трѣкало у грънчаръ),
 le vaucour; 3. (въ дѣйствию), *Tur.* presse-
 roulante *f*; 4. (за подковаане коние), le
 travail; 5. работа на —, *va.* chevaler; 6.
 (който работи), battant, *adj.*
 Станель, *sm. Mar.* cale de construction, *m*;
 || -блокъ, *sm. Mar.* le tin; || поставямъ —,
va. tinter.
 Стара бабичка, *sf.* une vieille.
 — книга (за астрономія), *sf.* (voyez
 Алмагестъ).
 Старей, *sm.* un sénieur, ancien *m*; 1. (най-
 старий въ община), le doyen; 2. (на
 адвокатски поредъ), bâtonnier des avo-
 cates, *m*; | длѣжность на —, la bâtonnat.
 Старець, *sm.* un vieillard, un vieux; || -рци
 (сѣбно облечены хора), *pl.* le carême-
 prenant. [l'antique.
 Старешки, *adj. Méd.* senile; || -кы, *adv.* à
 Старина, *sf.* l'antique *m*, antiquité *f*, les
 antiquités *f*.
 Старичкъ, *adj.* vieillot.
 Стария-постъ, *sm. Mar.* l'étambot *m*.
 Старовременъ, *adj. fam.* gothique.
 — врѣмenni работы | говоря за —, *vn.*
 dater de loin.
 — моденъ, *adj.* antique.
 — нѣмски или Германски (за езикъ),
adj. tudesque.
 — френски, *adj. fig.* gaulois.
 Старость и -рина, *sf.* la vieillesse, vieil-
 lissement *m*, senilité *f*, âge *m*, arrière sai-
 son *f*; || *fig.* le soir de la vie, le couchant,
 l'hiver *m*; | стигнувамъ въ —, *vn.* être sur
 le retour.
 Старче, *sm. dim.* un bonhomme. [rotte.
 Старчешка шѣпка (за сѣбъхъ), *sf.* la ma-
 Старъ, *adj.* vieux, vieil, âgé, avancé en âge,

dans un âge, dans un âge avancé, ancien,
 antique; 1. *fig.* fossile, gaulois; 2. най
 —, le nestor; 3. твърдъ —, vieux
 comme les rues *f*; 4. ставамъ —, *vn.*
 vieillir, se faire vieux; 5. права —, *va.*
 vieillir; 6. показвамъ по —, *vr.* se vieillir.
 Старъ войсквръ, *sm.* une vieille moustache.
 — гарнизоненъ солдатинъ, *sm.* une morte-
 paye.
 — дѣдо, *sm. fam.* un géronte.
 — мореплавецъ, *sm. fam.* un loup de mer.
 — мръсникъ, *sm.* un vieux penard.
 — прѣчь, *sm. quadr.* le bouquin:
 — слуга (на пенсия), *sm.* une morte-paye.
 Старытъ (у в. в.), *sm. pl.* les anciens *m*.
 — люде, *sm. pl. fig.* la vieillesse.
 Статика (наука за равновѣсие на твърды
 тѣла), *sf.* la statique.
 Статистика, *sf.* la statistique.
 Статистикъ, *sm.* un statisticien.
 Статистически, *adj.* statistique.
 — показалець, *sm.* la notice.
 Статистическо описание (на нѣкоя страна),
sm. la statistique. [comparsé.
 Статистъ, *ка, s.* figurant, ante; || *Théât.* le
 Статія, *sf.* le chapitre, clause *f*, point *m*; ||
 l'article *m*.
 Статски, *adj.* civil; (за събѣтникъ), d'état *m*.
 Статуйка (пумпале), *sf.* la statuette.
 Статуинный мраморъ, *sm.* marbre statuaire *m*.
 Статуя, *sf.* la statue; || (сѣдната на столъ),
 statue curule *f*; || етъль украсенъ съ -туи,
 colonne statuaire *f*.
 Стафиды, *sf. pl.* raisin sec ou de caisse, *m*.
 Стафиломъ (прищъ на окомото), *sm. Chir.* le
 staphylôme.
 Стая (одая и.), *sf.* la chambre, pièce *f*, logis,
 logement, cantonnement, appartement *m*,
 demeure *f*, manoir *m*; 1. (за жена), voyez
 Будуаръ; 2. (за дрѣхы въ спиталъ), la
 pouillerie; 3. (ради запиране), le violon;
 4. (за пиене титюнь), l'estaminet *m*; 5. (за
 прочитане), cabinet de lecture, *m*; 6. (за
 спане), chambre à coucher; 7. -таи (на
 страна съ клица), le 'hors-d'oeuvre; 8.
 живѣи съ другъ въ една —, *vn.* chamber
 9. имамъ — или живѣи въ —, *vn.* cantonner,
 être logé; 10. оставамъ безъ — на ули-
 цата, *vn.* être sur le pavé; 11. промѣня-
 ване —, le délogement; 12. хващамъ си
 стая, *vr.* se loger; 13. обдържикъ на -таи
 за поемъ, *s.* logeur, euse; 14. майсторъ на
 -таи, *porp.* un chambrelan; 15. -таитъ и
 всякытъ отдѣлни мѣста на ладя, *Mar.*
 les aménagements *m*. [stéarique *m*.
 Стеаринена кисѣлина, *sf. Chim.* acide
 — свѣчь, *sf.* bougie stéarique *f*.
 Стеаринъ (съставна часть на лой-та),
sm. Chim. la stéarine.
 Стебалца, *sm. pl. Archit.* les caulicoles *f*.

Стебалцать, *adj.* pédiculé.
 Стебалце и Стѣмбелче, *sm.* la queue; 1. *Bot.* le pédicelle, pédicule *m*; 2. (на цѣѣте), la hampe; 3. (отъ листа на земли, на на-рулы), la carde; 4. (съ лозы), *Archit.* la tige.
 Стебло и Стѣмбель, *sm.* la tige, soele, estoc *m*; 1. *Bot.* le chaume; 2. безъ —, *Bot.* acaulé, *adj*; 3. (у дърво), le tronc; 4. (на голѣмы дърво), *Bot.* le stipe; 5. (на перото), tuyau de plume, *m*; 6. (на стѣлъ), le fût, tige *f*.
 Стеганографически, *adj.* stéganographique.
 Стеганографія (тайно писане), *sf.* la stéganographie. [rétrécir.
 Сеглевамъ, *va.* l'emporter sur; || -ca, *vr.*
 Стеглеване, *sm.* la retraite, retrait, rétrécissement *m*.
 Стегнатостъ, *sf.* la rudesse.
 Стегнати, *adj.* rude. [stellion.
 Стеліонъ (шѣренъ гущеръ), *sm.* reptile, le
 Стенга, *sf.* *Mar.* le hunier.
 Стенгъ-вынтрень, *sm.* *Mar.* la guinderesse.
 Стенографически (скорописенъ), *adj.* sténo-
 graphique. [graphie.
 Стенографія (скорописане), *sf.* la steno-
 графия (скорописецъ), *sm.* un sténo-
 graphe.
 Стапсъ (мѣздо на боръ-тѣ), *sm.* *Mar.* la carlingue, emplantation *f*.
 Степъ (пуста и безплодна поляна), *sf.*
 steppe *m et f*; -ень, de steppe.
 Стеробатъ (основъ на сграда), *sm.* *Archit.*
 le stéréobate.
 Стереографически, *adj.* stéréographique.
 Стереография (бѣлѣние на твърды тѣла),
sf. la stéréographie.
 Стереометрически, *adj.* stéréométrique.
 Стереометрія (измѣрене тѣла), *sf.* la sté-
 réométrie.
 Стереоскопъ (оптически инструментъ),
sm. le stéréoscope.
 Стереотипенъ печѣтъ, *sm.* la stéréotypie.
 Стереотипна дѣлка, *sf.* la stéréotypie, le
 cliché; 1. лѣяне на -скы, la polytypage;
 || *Typ.* le stéréotypage, le clichage; 2. лѣя-
 -скы, *va.* stéréotyper, cliché; || *Typ.* po-
 lyturer, 3. лѣецъ на -скы, un stéréoty-
 peur, clichéur, *m*.
 Стереотипно издание, *sm.* édition stéréotype *f*.
 — лѣнина или -нна типографія, *sf.*
 la stéréotypie.
 Стереотипъ, *sm.* la stéréotypie; || печѣтамъ
 съ -ны, *va.* stéréotyper.
 Стереотомически, *adj.* stéréotomique.
 Стереотомія (прѣсичане на твърды тѣла),
sf. la stéréotomie. [sterlet.
 Стерлядъ, *sf.* poisson, le sterlet; -день, de
 Стеръ (кубически метръ, за дърво), *sm.*
 stère *m*; || десеть -ра, un décastère.

Стетоскопъ (сачево), *sm.* Méd. le stéthoscope.
 Стехиологически, *adj.* stoéchiologique.
 Стехиология (учене за стихіумъ), *sf.* la
 stoéchiologie.
 Стехиометрически, *adj.* stoéchiométrique.
 Стехиометрія (счисане стихіи), *sf.* *Chim.*
 la stoéchiométrie.
 Сечене и Стычане, *sm.* la complication; ||
 (на двѣ рѣкы), le confluent.
 Стига! *interj.* baste; || *adv.* à ou en suffisance.
 Стигамъ, *va.* parvenir, venir, atteindre; 1.
 (до нѣщо), remonter; 2. (до мѣсто), pous-
 ser jusqu' à; 3. стига, *v. imp.* suffit, il
 suffit; || (за оржіе), il porte; || -само да,
conj. pourvu que.
 Стигната връсть, *sf.* en pied *m*.
 Стылетъ (малка сабл), *sm.* le stylet.
 Стыль (писало, начинъ изговаряне), *sm.* le
 style; || (по календаръ-тѣ), *Chron.* style *m*.
 Стыпендиатъ, *sm.* un boursier.
 Стыпендія, *sf.* la bourse.
 Стыпча, *sf.* l'alun *m*; -пчень, d'alun; ||
 фабрика за — (стыпцарица), l'aluminière
 et alunière *f*.
 Стыпцосвамъ, *va.* aluner; || (хартия да не
 попива), laver.
 Стыпцоване, *sm.* l'alunage *m*, mordant *m*;
 || (хартия), lavure *f*.
 Стыпчавъ круша, *sf.* poire d'angoisse, *f*.
 — яма, *sf.* l'aluminière et alunière *f*.
 Стыпчавина, *sf.* l'acreté et acrimonie *f*, acer-
 bité, apété *f*, vert *m*.
 Стыпчаво, *adj.* fig. aigrement.
 Стыпчавъ, *adj.* alumineux, âpre, âcre, rêché,
 acerbe, revêché, vert.
 Стыпчавка, *adj.* alunifère.
 Стыскалка (сачево), *sf.* le sergent; || (съ
 витло), l'étau *m*.
 Стыскамъ, *va.* pincer, serrer, resserrer, com-
 primer, étreindre; 1. (громорна или бух-
 кава стока), *Mar.* estiver; 2. (съ ржѣ),
 pressurer; || (ѣко), *fm.* harper; 3. -са,
vr. se tenir; 4. -меса (единъ другъ за
 ржѣ), se donner une poignée de main.
 Стыскане, *sm.* le resserrement, étreinte *f*; ||
 (ржѣ), serrement de main, *m*; || (съ мен-
 геме, за плодове), la serre.
 Стыскателенъ, *adj.* *Chir.* compressif.
 Стыскателность, *sf.* *Phys.* la compressibilité.
 Стыскы, *sf.* *Chim.* le résidu.
 Стыснати, *adj.* affété; || *fig.* serré; || *H. nat.*
 comprimé.
 Стыхарница, *sf.* les induts *m*.
 Стыхаръ, *sm.* l'aube *f*, dalmatique *f*, surplis
m; || (съ тѣсны ржавы), le rochet.
 Стыхійный, *adj.* élémentaire.
 Стыхія, *sf.* l'élément *m*; || *Chim.* le principe.
 Стыхове, *sm. pl.* les rimes *f*; 1. безритме-
 ны —, vers blanc *m*; 2. крѣтосаны —,
 rimes croisées; 3. дватачны —, rimes

plates; 4. лошы —, la rimaille; || пишъ —, *va. fam.* rimailier; 5. събране лошы —, *fig.* la rapsodie; || събирачъ на —, un rapsodiste; 6. правя — или разлагамъ на —, *va.* rimer, versifier; 7. пишъ или правя —, *va. fam.* poëtiser; 8. страсть да пише нѣжко —, la métomanie; 9. написанъ съ добры —, bien versifié; 10. прѣсячане въ -тъ, la séruse.

Стихопоець [коронасанъ или придворенъ —, poète lauréat *m.*

— правачъ (*версификаторъ*), *sm.* un versificateur. [cation.

— правяне (*версификация*), *sm.* la versification.

— творене, *sm.* la poésie.

— творецъ, *sm.* un poète *et* poète; || седемъ -рца, *Pléiade poétique f.*

— творны съчиненеа или -воренеа, *sm. pl.* les poesies *f.*

— творство, *sm.* les muses *f.*

— творчески, *adj.* poétique. [tique *f.*

— творческо распалене, *sm.* veine poétique.

— слагане, *sm.* la poésie. [lets *m.*

Стихчета, *sm. pl. fam.* les versicules *et* -cu-

Стихъ, *sm.* le vers; || (*въ Библия*), le verset.

Стичамса, *vr.* affluer.

Стичване, *sm.* le concours; || (*хора*), le rassemblement; || (*вода, народъ*), l'affluence *f.*

Стълба, *sf.* l'échelle *f.*; || (*на три крака*), échelle de peintre, *m.* [échiffle.

Стълбенъ видъ, *m. Archit.* l'échiffle *ou*

Стълбець, *sm. Тур.* la colonne.

Стълбичка, *sf.* l'échelette; || -бичкы, *pl.* la montée.

Стълбна таблица, *sf.* tableau de chevalier, *m.*

Стълбы, *sf. pl.* l'escalier *m.*, degré *m.*; 1. виты —, escalier en escargot; 2. потайны —, escalier dérobé, 3. (*за изгледване*), l'échafaud, échafaudage *m.*; 4. (*скеля отъ бръгъ-тъ до морето*), *Mar.* le gat; 5. дървета на —, les échasses *f.*; 6. турямъ — на видъ, *va.* planter; 7. правя — (*за изгледване*), *va.* échafauder.

Стълпненъ гостъ (*честъ, съзгашенъ*), *sm. fig.* un pilier. [l'arbalétrier *m.*

Стълпове (*подъ стърбага*), *sm. pl. Archit.*

Стълпникъ (*назване Св. Симеона*), *sm.* le stylete. [Babel, *f.*

Стълпнотворене (*авилонско*), *sm.* tour de

Стълпнчаста камыкъ, *sm.* (voyez *Базалтъ*).

Стълпче, *sm.* la colonnette, poignon, piquet *m.*; || *Bot.* le style; || (*въ часовникъ*), le pilier.

Стълпъ и лъбъ (*дирекъ т.*), *sm.* la colonne, pilier, montant *m.*; 1. безчестенъ —, le pilier; || (*вртителенъ*), le pilori; || поставямъ на —, *va.* pilorier; 2. (*забитъ*), le poteau; 3. (*съ манежъ*), le quintaine; 4. (*обвитъ съ цвѣта или лозы*), *Archit.* colonne corollitique; 5. (*съ профей*), colonne manubiaire; 6. (*отъ цѣлъ камыкъ*),

monolithe, *adj. m.*; 7. наकिनенъ по кѣтовѣтъ съ -пове, *Archit.* cantonné, *adj.* 8. направенъ само на едны —, *Archit.* monoportère, *adj.*; 9. положене —, *Archit.* la colonnade; 10. редъ —, la colonnade.

Сто, *adj. num.* cent; 1. стотенъ (*pour centième*); 2. стотникъ (*pour centaine*); 3. по петъ на — (*връжина*), cinq pour cent; 4. на -тъхъ, *adv.* centièmement *ou* centesimo. — годишенъ, *adj.* séculaire, centenaire; || по-старъ отъ —, extra-séculaire.

— старецъ, *sm.* un centenaire.

— годинъ (*стотакъ години*), *sm.* le siècle; || прѣвъ всяко —, *adv.* séculairement; || послѣдня година въ —, année séculaire *f.*

— градусенъ термометръ, *sm.* thermomètre centigrade *m.*

— началникъ, *sm.* un centenaire.

— лѣпъ, *sm.* fleur de jalousie, *f.*

— лѣтникъ, *sm.* arbre, l'agavé *m.*

Стоборъ, *sm.* le rebord; 1. (*гермета же-лѣзны или дървени*), la grille; 2. (*прѣчки*), la rampe; 3. (*отъ греди за основа*), *Archit.* le radier; 4. (*на мостъ*), le garde-fou; 5. (*въ сѣдбены лѣста*), le parquet; 6. дѣлжина на —, *Archit.* la portée.

Стоварямъ, *va.* décharger; 1. (*стоки*), débarquer; || (*отъ ладя*), débâter; 2. (*изнасямъ на сухо*), débâter.

Стоварване, *sm.* la décharge, déchargement *m.*; 1. (*стоки*), le débarquement; || (*ладя*), *Com.* le débâtelage; 2. (*изнасяне на сухо*), le débârdage.

Стоваревачъ, *sm.* un débardeur.

Стовна, *sf.* la cruche, aiguière *f.*; || една пълна —, une cruchée.

Стовничка, *sf.* le cruchon *et* cruchette.

Стоене, *sm.* l'attitude *f.*; || (*на клекавитѣ едны на другъ*), *Chir.* le chevauchement.

Стои! *interj.* 'halte, stop; || *Vén.* 'hahé; || — не думай, *fam.* la et la la.

Стойка (*въ прѣградка*), *sf.* la tournisse; || (*септоръ*), *Mar.* le chandelier.

Стонкъ (*послѣдовачъ на Зенона*), *sm.* un stoïcien; || учене на -ицы, le stoïcisme.

Стойна зала (*при желѣзны пѣтъ*), *sf.* salle d'attente, *f.*

Стончески, *adj.* stoïcien.

Стока, *sf.* la marchandise, ouvrage *m.*, denrée *f.*, les coquilles *f.*; 1. *Com.* l'article *m.*; 2. (*въ лавица*), le fonds; 3. нѣколко частна —, la pacotille; || (*проста*), marchandise de pacotille; 4. донасяне —, l'arrivage *m.*; 5. нареденъ съ —, assorti, *adj.*; 6. олавяне —, la capture; 7. плата за простиране -кы, *Com.* le quayage; 8. свързване -кы, le détalage; || свързване —, *va.* détalier.

Столарска работа, *sf.* la menuiserie.

Столарски занаятъ, *sm.* la menuiserie.

Столарство, *sm.* l'ébénisterie *f.*
Столяр (*доорумажик т.*), *sm.* un menuisier, chaisier, ébéniste *m.*
Столица и **-лина**, *sf.* la résidence, capitale *f.*, siège *m.*
Стольник, *sm.* le dapifer.
Столче, *sm.* le tabouret, placet *m.*, selle *f.*, escabeau *m* et escabelle *f.*, marchepied *m.*; || (*петъ у ботушы*), le talon; || (*за прѣстѣльникъ*), la selette.
Столъ, *sm.* la chaise, le siège; 1. (*съ възглавнички*), la bergère; 2. (*нощень*), chaise percée; 3. (*за прочитане и писане*), le pupitre; 4. (*на плугъ*), la sellette; 5. (*надъ прощѣвъть у карета*), l'écrémou et arçon *m.*; 6. *правя -лове*, пръгове и др. *v.* *menuisier.*
Стомана, *sf.* l'acier *m.*; 1. *отъ добра* —, d'une bonne trempe; 2. *вражескы* —, *v.* mettre en couleur d'eau; 3. *прѣобръщане*, ставане на —, l'aciération *f.*; 4. *фабрика за* — (*столманарница*), l'aciérie *f.*
Стоманенъ, *adj.* d'acier, acérais.
Стомакъ, *sm.* l'estomac *m.*; || *всеплаче въ* —, *Méd.* l'opésie *f.* (*voyez* Бабекъ).
Стопанникъ и **-панъ**, *sm.* un possesseur, propriétaire, maître, mari *m.*; époux, ouse; 1. *Jur.* détenteur, trice; conjoint, ointe; 2. (*на акци*), un actionnaire; 3. *извънъ държавата си що живѣе* —, propriétaire forain; 4. (*на ладя*), patron de la barque; || *Mar.* un bourgeois; 5. (*на нѣщо, което са продава съ наддаване*), un adjudicataire; 6. *ставане* — на имотъ, prise de possession, mise en possession, *f.*; 7. (*сжъ на нѣщо*), *vn.* posséder, tenir; 8. *самъ-си сжъ* —, *vn.* être à soi.
Стопанница и **-панка**, *sf.* la maîtresse, épouse, campragne *f.*; || *fam.* la moitié.
Стопанство, *sm.* la propriété, possession *f.*, bien *m.*; || *Jur.* la détention.
Стопене, *sm.* la liquéfaction.
Стопенъ, *adj. m.* résous.
Стопнчавостъ, *sf.* la dissolubilité.
Стопнчавъ, *adj.* *Chim.* dissoluble.
Стопникъ (*фитилъ т.*), *sm.* Artill. l'étoupille *f.*
Стопнителенъ, *adj.* dissolutif, liquéfiable.
— варовитъ камыкъ, *sm.* la castine.
Стоплевамъ, *va.* dégourdir, échauffer; 1. *fig.* roussiller; 2. (*накъ*), réchauffer; 3. *-са, vr.* se réchauffer.
Стоплеване и **-плене**, *sm.* l'échauffement *m.*, caléfaction; || (*изново*), le réchauffage.
Стоплено вѣсте, *sm.* le réchauffé.
Стопантелна соба, *sf.* le réchauffoir.
Стопоръ, *sm.* *Mar.* la bosse; || *завръзвамъ* — на ортома, *va.* bosser; || *снемамъ* —, *va.* debosser.
Стопявамъ, *va.* fondre, décomposer, résoudre, liquéfier; 1. *Chim.* réduire; 2. *-са, vr.* se

décomposer, se réduire, dissoudre; 3. *стопяваса, v. imp.* il se liquéfie.
Стопяване, *sm.* la fusion, décomposition, chartre *f.*; || *Chim.* la solution.
Сторень, *adj.* valable, *invar.* valant, prétendu, ample.
Сторете добръ, veuillez, veuillez bien.
Стотакъ, *sm.* une centaine.
Стотень, *adj.* centième.
Стотилникъ, *sm.* la centaine.
Стотилниченъ, *adj.* centuple; *-чно, adv.* au centuple. [tupler.
Стотилничъ (*умложавамъ -нично*), *va.* cent.
Стотина, *sf.* une centaine, centurie *f.*
Стотиненъ, *adj.* Arithm. centésimal.
Стотна часть, *sf.* la centième.
Стотникъ, *sm.* un centenier, centurion *m.*
Стофа, *sf.* drap d'or *m.*, brocart *m.*; *-фентъ*, de brocart.
Стофница, *sf.* la brocatelle.
Стоя, *vn.* seoir, séjourner, s'arrêter, en rester là, se tenir, parer; 1. (*по-высоко*), dépasser; 2. (*въ гюмѣ*), être à l'affût *m.*; 3. *не си* — на думата, fausser; 4. *на думата си* — твърдо, être esclave de sa parole; 5. (*си на*), soutenir; || (*на прака*), se soutenir; 6. (*на мисль-та си*), persévérer (dans); 7. (*твърдо въ*), persister dans; 8. (*на нѣсто за нѣстане камыкъ*), piéter; || (*вко*), se piéter; 9. (*непокламено*), être ferme sur ses jarrets *m.*; 10. (*правъ*), être debout; || (*прѣдъ нѣкого*), se planter devant; 11. (*на своето си*), s'entêter de; 12. (*сръщо нѣщо*), regarder; || *стоимъ единъ сръщо другъ*, se regarder; 13. (*сърбомъ къмъ нѣщо*), s'adosser contre; 14. *стои, v. imp.* il habille; 15. (*за вода*), elle dore; 16. (*добръ*), il sied; || (*нѣкому*), il vient bien à; 17. (*му са*), il appartient; 18. *който* — прѣдъ, assistant; *adj.*; || (*напрѣко*), *Vlas.* brochant, *adj.*; 19. *стоятъ добръ*, ils chaussent; || || (*единъ на другъ*), *Chr.* ils chevauchent.
Стояне, *sm.* la station, 'halte *f.*; || (*за каляскы съ поемъ*), la place; || (*за кареты*), le stationnement.
Стоянь, *adj.* *Jur.* afférent.
Страдалецъ, *sm.* le patient, souffrant, *adj.*; || *fig.* le martyr.
Страдалченъ, *adj.* patient.
Страдалчното, *sm.* le patient.
Страдание и **-дая** (*тегля*), *vn.* souffrir, pâtir; || (*отъ нѣщо*), se ressentir.
Страдане, *sm.* la souffrance; || *Gram.* la passion; || *слободенъ отъ* неа, impassible, *adj.*
Страдателенъ, *adj.* passif; || *въ* — разумъ, *adv.* *Gram.* passivement.
— залогъ, *sm.* *Gram.* le passif.
Стража, *sf.* la sentinelle, garde, force armée, guérite *f.*, guet *m.*, faction *f.*, beffroi *m.*; 1.

Milit. l'avancée *f*; 2. *Mar.* la bordée; 3. (*нощель*), *Milit.* la patrouille; 4. промъ-няване —, *Milit.* la pose; || *срейторъ* върху жы, corporal de pose, *m*; 5. колыбка за —, l'échauguette *f*.

Стражаръ, *sm.* la sentinelle, appariteur, archer *m*; || (*на желъзень пжтъ*), un canonnier; || (*на показалкитъ по желъзень пжтъ*), un aiguilleur. [strass.]

Стразь (*лжжовень пжмазъ*), *sm.* le stras *et Страна*, *sf.* le côté, contrée, part *f*, endroit *m*, région, face *f*, flanc, parage *m*, plage *f*, pays, climat, ciel *m*; 1. *Jur.* la partie; 2. (*на ладя*), la bande; || *Mar.* le bord; 3. (*на пщю*), le sens; 4. (*партия*) le parti; 5. (*на пжтъ*), le pan; 6. (*на сграда*), *Archit.* le rannau; 7. говорене на —, l'aparté *m*; 8. другата — на коса или вълна, le contre-poil; 9. вървя отъ — съ нъкого, *vn.* cōtoyer; 10. зимамъ — нъкому, *va.* prendre fait et cause pour; || *fig.* se ranger sous les drapeaux de; 11. оставямъ на —, *va.* laisser de côté; 12. полагамъ на —, *va.* mettre de côté; 13. раздълене —, la circonscription; 14. на —, *adv.* à (de) côté, à part, à part soi, en réserve, à l'écart, écarté, au rancart, aparté, à quartier; || *fam.* à remotis; 15. отъ —, du chef de, par ricochet, de ou par bricole; || (*на*), *prép.* au nom de; 16. отъ една — на друга, *adv.* de part en part, d'outre en outre; 17. отъ тая —, citerieur, *adj*; || (*на пщю*), *prép. et adv.* deçà et en deçà de; 18. отъ тая и отъ оназъ —, *adv.* deçà et delà; 19. на добра —, en bonne part; 20. отъ всичкитъ -ны, de part et d'autre, de toutes parts; 21. по всичкитъ -ны, à droite et à gauche; 22. четириетъ -ны на свѣтъ-тъ, les quatre points cardinaux, *m*.

Страстенъ и -стини, *adj.* passionné, amoureux; || (*за очи*), mourant.

— ловець, *sm. fam.* un giboyeur.

— обычникъ (*на стиховорство*), *sc.* métrémané.

Страсти Христовы, *sf. pl.* la Passion; || книга за —, le passionnaire.

Страстна енергия, *sf.* l'entrain *m*.

— любовъ, *sf. fig.* l'idolâtrie *f*.

— недѣля, *sf.* la passion; || (*и свѣтла*), le quinzaine de Pâques; || причащаване прѣзъ —, *vr.* faire ses Pâques.

Страстно проповѣдане или -евангелие, *sm.* la passion.

— цвѣте, *sm. plante*, la grenadille.

Страсть, *sf.* la passion, folie *f*, faible *m*, faiblesse, curiosité, maladie, marotte *f*; 1. *fig.* l'attache *f*, élément *m*; 2. (*за пжтуване*), l'absentéisme *m*; 3. сила — кѣмъ нѣщо, la manie; 4. добывамъ — кѣмъ нѣщо, *va.* s'entêter de; 5. извършвамъ съ —, *va.*

passionner; 6. приемамъ — кѣмъ нѣщо, *vn.* se passionner pour; 7. имамъ —, *vn.* se coiffer; || (*кѣмъ*), s'embéguiner de; 8. надвивамъ на своитъ -сти, *va.* se domter; 9. -тно, отъ —, *adv.* à la passion de, à la folie.

Стратеникъ, *sm.* un stratégiste.

Стратегически, *adj.* stratégique.

Стратегия (*наука за бойни дѣйствиа*), *sf.* la stratégie. [têque.]

Страуска мазь (*у Аравитяны*), *sf.* la man-

Страусть, *sm.* oiseau, l'autruche *f*.

Страхливостъ, *sf.* la timidité, poltronnerie *f*.

Страхливъ, *adj.* craintif, timide, scrupuleux; || *fam.* un caron.

— свыраць, *sm.* un carabin.

Страхопазлю, *ла*, *s.* peureux, trembleur, euse; un lâche.

Страхопазь, *sm. s.* tatonneur, euse.

Страхотенъ, *adj.* horrible; -но -ment.

Страхотия, *sf.* l'horreur *f*, consternation *f*;

1. *fig.* épouvantail à chènevière, *m*;

2. докарвамъ —, *va.* consterner; 3. прѣд-ставявамъ си -хотин и мъчнотин, *vn.* se faire monstre de.

Страхувамса, *vr.* craindre, avoir peur de, appréhender; || *fig.* saigner du nez; || *fam.* caronner.

Страхуване, *sm.* la peur, appréhension; || -неа, *pl.* les craintes *f*.

Страхъ, *sm.* la peur, terreur, crainte, frayeur *f*, effroi *m*, épouvante, transe *f*, respect, doute, risque *m*; 1. *fig.* le tremblement; 2. *pop.* la venette; 3. изненадъенъ —, l'épouvantement *m*; 4. управлене —, la terreur; 5. докарвамъ —, *va.* menacer; 6. отъ —, de peur; || (*да*), de peur de; || (*да не бы*), de crainte de, de crainte que ne; 7. на свой —, à ses risques et périls.

Страшенъ, *adj.* terrible, épouvantable, effroyable, effrayant, affreux, redoutable, périlleux; || fulminant, foudroyant, formidable, latéral; || -нно е да не падне, il menace ruine.

— войскобенець, *sm.* foudre de guerre, *f*.

— огнь, *sm. fam.* feu de reculée, *m*.

Страшилице, *sm.* un monstre, cauchemar, épouvantail, porte-respect *m*; || *fig.* un spectre. [-eusement.]

Страшилиценъ, *adj.* monstrueux; -нно.

Страшливостъ, *sf.* la lâcheté, pagnoterie *f*.

Страшливъ, *adj.* peureux, lâche, poltron, appréhensif, pavidé, couard; || *fam.* un pleuteur.

Страшлио, *sm.* un pagnote.

Страшна прѣпирня, *sf.* la rixe.

Страшно врѣме, *sm. fig.* la crise.

Стривалка (*за цвѣтло*), *sf.* la molette.

Стривамъ, *va.* triturer, froisser, grener; || (*на прахъ*), léviger.

Стриване, *sm.* la trituration, froissure, con-

- frication *f*; || (*на прахъ*), *Chim.* la lévigation; || (*съ ренде*), le râpage.
- Стривкы** (*отъ ренде*), *sf. pl.* la râpure.
- Стригъ и -рижъ**, *va.* tondre, raser; || (*изново*), retondre; || (*коса*), couper, effiler.
- Стригане** (*вълма у оуцѣ*), *sn.* la tonte et le tonaison; || (*коса*), la coupe; || (*сукино*), le tonnage.
- Стриганъ и -риженъ**, *adj.* tondu. [*ense.*]
- Стригачъ**, *sm.* un coiffeur, raseur *m*; tondeur.
- Стрида** (*морска скойка*), *sf.* mollusque, l'huître; -денъ, d'huître; || (*въ чарунка*), huître à l'écaille.
- Стридаръ**, *ка*, *v.* écailler, ère.
- Стридоѣдецъ**, *sm.* oïseau, l'huître *m.*
- Стрита хлѣбна кора**, *sf.* le gratin.
- Стричь черъ пексимедъ**, *sm.* le regros.
- Стрихнинъ** (*отровно вещество*), *sm.* *Chim.* la strychnine.
- Строеие**, *sn.* la confection.
- Строй**, *sm.* l'ordre *m*, le groupe; || съставямъ —, *va.* grouper.
- Стронцій** (*металлъ*), *sm.* le strontium.
- Стропъ**, *sm.* *Mar.* l'estrope *f*, erse, élingue *f*; || вървамъ съ —, *va.* estropier; || налагамъ —, *va.* élinguer.
- Строфа** (*куплетъ въ ода*), *sf.* la strophe.
- Строшавамъ**, *va.* fracturer, casser.
- Строшаване**, *sn.* le cassage, enfoncement *m*, effraction *f*; || (*врата*), *Jur.* le bris; || (*счупване ладія, плута*), le déchirage.
- Строшенъ**, *adj.* brisé, rompu.
- Стругъ**, *sm.* le grattoir, doloire *f*, bouvement, rabot *m*; 1. *Téchn.* la docine; 2. дългъ —, le guillaume; 3. дъла гранаво-тъ, *v. imp.* il broute.
- Струвамъ**, *vn.* coûter, intéresser, convenir à, faire, peser; 1. (*инкяръ т.*), nier; 2. (*за нѣщо*), servir à; 3. (*нѣщо*), valoir; 4. (*новече*), prévaloir; 5. струва, *v. imp.* il vaut; 6. колкото и да —, *fat.* coûte que coûte; 7. нѣма що да са стори, *adv.* point de milieu.
- Струване**, *sn.* l'estimation *f*, prix *m*; || цѣна повече отъ -то, la plus-value.
- Струванъ**, *adj.* de mise *f*.
- Стружны шипове**, *sm. pl.* le mandrin.
- Струна** (*у барабанъ*), *sf.* le timbre; 1. (*на цигулка*), la corde; 2. (*отъ црва*), corde à boyau ou -de boyau, *f*; 3. А, *Mus.* La *m*; || нота Е, le mi; 4. фабрика за -ны, la boyauderie; 5. майсторъ на —, un boyaudier; 6. търговия на инструменти съ —, le lutherie.
- Струно**, *sn.* le tamis, le couloir et -ire *f*.
- Струпана стая**, *sf.* piece de décharge, *f*.
- Струпаны дървета и камани**, les décombrés *m*; || очистевамъ —, *va.* décombrer.
- Струпалена грамада**, *sf.* l'éboulis *m*.
- Струпалене**, *sn.* la subversion.
- Струпалень**, *adj.* abattu; || купъ -ны нѣща, *fat.* le culbutis. [*versif.*]
- Струпалителень**, *adj.* écroulant, éversif, sub-
- Струпалителень** (*на кльща*), *sm.* un démolisseur.
- Струпалиамъ**, *va.* renverser, démolir, précipiter, subvertir, enbultier, ruiner, raser, coucher; 1. (*бръжъ на долу*), *fat.* dégringoler; 2. (*кожъ*), faire falquer un cheval; 3. (*съ толове твърдия*), battre en ruine *f*; 4. (*съ трѣсакъ прѣсвечено дърво*), écuissier; 5. -са, *v. se.* renverser, s'écrouler, ébouler et s' —, se précipiter, effondrer, écrouler; 6. *Mar.* sombrer.
- Струпалиане**, *sn.* le renversement, démolition *f*, écroulement, éboulement, écroulement *m*, ruine *f*; || (*на долу*), *fat.* la dégringolade; || (*на твърдия*), le rasement.
- Струпка**, *sf.* l'escarre et escare *f*; || ставане —, l'escarrification *f*; || става —, струпаваса, *v. imp.* *Chir.* il s'escarrifie.
- Струпкы**, *sf. pl.* *Méd.* l'impetigo *m*, efflorescence *f*.
- Струпкавъ**, *adj.* ladre.
- Стръвень**, и -ръмень, *adj.* escarpé, déolive, froide et raide, ardu; 1. (*за бръгъ*), *Mar.* accore; 2. маалко —, *Archit.* rampant, *adj*; 3. нрѣзвавамъ или права —, *va.* escarper. — бръгъ, *sm.* la falaise; || (*на рѣка*), la berge.
- Стръвна дупка** (*за истичане вода*), *sf.* la chantepieure.
- стълба, *sf.* le brise-cou.
- Стръвнина и -ръмнина**, *sf.* la descente, aplomp, talus *m*, falaise *f*; || *Géogr.* le versant, coteau *m*, côte *f*; || удря въ -винны (*за море*), *v. imp.* elle falaise.
- Стръвню**, *adv.* d'aplomp, à pie; || права — прѣтнякъ, *va.* tatuler.
- мѣсто, *sn.* la rampe, calade *f*.
- положене, *sn.* l'aplomp *m*.
- свиване (*на свода*), *sn.* le surhaussement.
- Стръвность и -винна**, *sf.* la déclivité, pente, proclivité, roideur et raideur *f*; || (*на лентеризъ т.*), *Fortif.* l'escarpement *m*; || (*на ржъ*), la rampe.
- Стърга**, *sf.* la barrière.
- Стъргалка**, *sf.* le grattoir, ripe *f*.
- Стъргалкы**, *sf. pl.* la ratissure.
- Стъргало**, *sm.* le pailson, boutoir *m*; || (*кожъ за остъргане*), l'écharnoir *m*; || (*у табацы*), la drayoire.
- Стърганакъ**, *sm.* un vieux libertin.
- Стъргане** (*речдосване*), *sn.* le rabotage.
- Стъргателна четка**, *sf.* la gratte-boesse; || чистя съ —, *va.* gratte-boesser.
- Стъргачка**, *sf.* une plougeresse.
- Стърготни**, *sf. pl.* la rature, écharnure *f*.
- Стържж**, *va.* gratter, ratisser, rayer; || (*кожъ*), pailsonner; || (*чистя видове на кльща*), regratter.

- Стръкъ** (на цѣтѣ), *sm.* la talle; || (надлъжнъ съ цѣтѣсове), *Bot.* l'amentacée *f.*
- Стърнице**, *sn.* la sole; || (и ниса за —), la jachère.
- Стърж.** *vn.* (voyez Свинжа).
- Стърчатъ камыкъ**, *sm.* la borne.
- Стърчи-опашка**, *sf.* oiseau, l'hoche-queue *f.*, bergeronnette *f.*, trotte-chemin, traquet *m.*, bergerette *f.*
- Стърчишкомъ**, *adv.* à cloche-pied.
- Стръкоза**, *sf.* insecte, la demoiselle.
- Стръла**, *sf.* la flèche, trait, dar *m.*; || *Géogr.* *Astr.* la flèche.
- Стрълецъ**, *sm.* un chasseur, carabinier, arbalétrier; || (съ лжкъ), un archer; || (сзѣвъдѣ), *Astr.* le Sagittaire. [strélic]
- Стрълцы**, *sm. pl.* le strélic; -лецьки, de
- Стрълкамъ и -лнувамъ**, *va.* lancer, élaner, fronder; || (стрѣла съ лжкъ), décocher; || (эпиграмма на нѣкому), *fig.* décocher une épigramme.
- Стрълкане**, *sm.* *Méd.* l'élanement *m.*
- Стрълнуване** (стрѣла), *sn.* le décochement; || *fig.* le trait.
- Стрълна трѣва**, *sf.* plante, le sagittaire ou flèche d'eau, *f.*
- Стръловиденъ**, *adj.* *Bot.* sagitté.
- шжвъ, *sm.* *Anat.* suture sagittale *f.*
- хвърль, *sm.* la catapulte.
- Стрълухъ** (за дѣте), *adj.* (voyez Дръпнатъ).
- Стръмени**, *sm. pl.* l'étrier *m.*, chapelet *m.*; || съ късы —, à la genette. [trière *f.*]
- Стръменно ремыче** (на сѣдло), *sn.* l'é-
- Стръменно ремыцы** (на сѣдло), *sm. pl.* le porte-étriers ou tresse-étriers; || (пращкы), le porte-étrivière.
- Стръмень** (видъ пражка), *sm.* le rancher; || стѣпало на -ни, la ranche.
- Стръха**, *sf.* le toit, avance *f.*, abat-vent, comble, appentis, hangar *m.*, gouttière *f.*;
1. le pignon;
 2. (билото, конь-тъ на покрывъ-тъ), *Archit.* le faitage, faite, faitière *f.*;
 3. (надъ врата), la marquise;
 4. (отъ покрывъ на улици), *Archit.* la sévéronde;
 5. издвигане —, *Archit.* la ferme;
 6. поставямъ подъ —, *va.* remiser;
 7. прѣтьресеване —, le renfaitage;
 8. прѣтьресеваемъ —, *va.* renfaiter.
- Стръхень**, *adj.* faitière.
- прозорецъ, *sm.* la mansarde.
- улукъ, *sm.* la gouttière, épanchoir, che-
neau *m.*, cornière, noue *f.*, moulet *m.*
- Стръхна връзка**, *sf.* la plate-forme.
- кермида, *sf.* la faitière.
- Стръхно склучване**, *sm.* la filière.
- Студенна**, *sf.* la froidure, refroidissement *m.*; || *fig.* le froid.
- Студено**, *adv.* à froid, froidement; 1. *fig.* fraîchement; 2. (ми е), j'ai froid; 3. при-
мамъ — нѣкого, *va.* battre à froid.
- Студено време**, *sm.* la froidure. [brot.
- пнтѣ (отъ бира и хлѣбъ), *sn.* le biram-
- Студень**, *adj.* froid, glaçant, indifférent, in-
dolent, sec; || (за земный полъ и *fig.*),
glacial; || (за хлѣбъ), rassis.
- настеть, *sm.* pâte de terrine, *m.*
- погледъ, *sm. fig.* la glace.
- росень дждець, *sm.* la bruine.
- Студены тръкы**, *sf. pl.* le frisson; || побивать ма —, *vn.* je frissonne.
- Студливостъ**, *sf.* la frilosité.
- Студливъ**, *adj.* frileux (voyez Зиморличавъ).
- Студъ**, *sf.* froid, froidure, frigidité *f.*;
1. до-
карвамъ —, *va.* geler;
 2. навъкнувамъ на —, *vn.* s'hiverner;
 3. който докарва —, *Phys.* frigorifique.
- Ступъ** (на саломковъ), *sm.* *Techn.* le catin;
|| *fig.* le creuset, fournaise *f.*
- Стуфадъ** (манжа), *sm.* l'estouffade *f.*, miroton *m.*
- Стъ!** *interj.* st, st; ehut.
- Стѣгалка** (за витла), *sf.* l'étreignoir *m.*
- Стѣгаликъ**, *sm.* *Anat.* muscle constricteur *m.*
- Стѣгамъ**, *va.* serrer, resserrer, étreindre, lacer, garrotter, brider; 1. *fig.* clouer à, dans; 2. (бжиа), relier; 3. (изново), ragrafer; 4. (съ скобы), agraffer; 5. (царву-
лмъ си), prendre la poudre d'escampette, montrer les talons *m.*; 6. -са, *vr.* se lacer, se contracter; 7. (ѣко), se sangler.
- Стѣгане и -гнуване**, *sm.* le resserrement, constriction, étreinte; || *Méd.* la stricture.
- Стѣгателень**, *adj.* constringent et -strictif.
- Стѣгателна мышца**, *sf.* *Anat.* muscle constricteur *m.*
- Стѣгната свързка**, *sf.* l'intimité *f.*
- Стѣгнато**, *adv.* intimement.
- земено, *adv.* à la rigueur, à toute ou en rigueur.
- Стѣгнатостъ**, *sf.* la rigueur.
- Стѣгнать**, *adj.* strict, étroit, rigoureux, austère, dur, vert, de fer; || дръжъ -то нѣкого, *va.* tenir en brassières, tenir en bride, *f.*
- Стѣна**, *sf.* le mur; 1. *Archit.* le panneau; 2. (прѣграда), la paroi; 3. (около амфи-
театръ), le podium; 4. изравнявамъ съ
варъ —, *va.* gobeter.
- Стѣнни прѣстолъ**, *sm.* la console.
- свѣщникъ, *sm.* la plaque.
- Стѣснене**, *sm.* le rétrécissement, étranglement, malaise *m.*; 1. *Méd.* la stricture; 2. *Archit.* la contracture; 3. (на зидъ), *Archit.* la retraite; 4. (на умъ-тъ), le rétrécissement.
- Стѣснено положение**, *sm.* le malaise; || (лошо). *fat.* le débne.
- сръдѣ (ядъ), *sm.* serrement de coeur, *m.*
- Стѣсненъ**, *adj.* serré, réduit, malaisé; || *fig.* rétréci.
- Стѣснявамъ**, *va.* rétrécir, étrécir, presser, étrangler, réduire, renfermer; 1. *fig.* re-

- streindre, resserrer, rogner; 2. (сърдце), serrer; 3. -са, *vr.* rétrécir et se —, s'étrécir, se resserrer, se serrer; 4. стѣснява (за дрѣва), *v. imp.* il engonce,
- Стѣсняване**, *sn.* l'étrécissement *m.*
- Стжкалце** (шишенце), *sn.* la foliette.
- Стжкларусъ**, *sm.* jais de verre, *m.*
- Стжкларски занаятъ**, *sm.* la vitrerie.
- Стжкларъ**, *ка, s.* vitrier, ère; un verrier.
- Стжклена или Цжк-захаръ**, *sf.* sucre candi *m.*
- плочница, *sf.* Chim. l'obturateur *m.*
- стока, *sf.* la veraille; || (дрѣвна), la verroterie.
- фабрика (стжкларница), *sf.* la verrerie.
- цѣва, *sf.* le manchon.
- чѣшка, *sf.* le carafon.
- Стжклено буриче**, *sn. t.* la burette.
- Стжкленъ и Цжк-**, *adj.* Phys. vitré.
- ваякъ (съ вода), *sm.* le bocal.
- захлупакъ, *sm.* la cloche.
- звънецъ, *sm.* Phys. le récipient.
- прахъ, *sm.* le fondant.
- Стжклени стоки** (и търговия съ тѣхъ), *sf. pl.* la vitrerie.
- съднини или стоки, *sf. pl.* la verrerie; търговецъ за — и кошница за тѣхъ, verrier *m.*
- Стжкло и Цжкло**, *sn.* le verre; -ленъ, de verre; 1. la bouteille, bocal *m.*, fiole *f*; 2. запалително —, verre ardent; 3. (орху щалпа), la verrière et vermine; 4. (на карета), la glace; 5. (съ лупото), l'ampoule *f*; 6. (на часовника), le cristal; 7. санджче подъ — за показване стоки, la vitrine; 8. прѣобрищамъ въ — (постжклявалъ), vitrifier; || прѣобрищатъ въ —, *v. imp.* il se vitrifie; 9. голѣмы -ла, *pl.* le vitraux *m*; 10. кунюписны —, vitraux peints; 11. правяне —, la verrerie; 12. прыгъ съ —, la vitre; 13. съ —, vitré, *adj*; 14. турамы — на прозорецъ, *va.* vitrer; 15. издуване огледалны —, la raison; 16. издувамъ огледалны —, *va.* raisonner; 17. надувачъ на —, un raisonneur.
- Стжкловиденъ**, *adj.* cristallin. [—г. *m.*
- видно око (за конь), *sn.* oeil vairon, yeux
- дѣлие (стжкларски занаятъ), *sm.* Phys. l'urgie *f*.
- приличенъ, *adj.* hyalin. [il se candit.
- Стжкловсамъ**, *va.* candir; || -сваса, *v. imp.*
- Стжкловсване**, *sm.* la candisation.
- Стжклявость**, *sf.* la vitrescibilité.
- Стжклявъ**, *adj.* vitrescible et vitrifiable.
- Стжклянка и Цжк-**, *sf.* la carafe; || *Mar.* l'ampoulette *f*.
- Стжклягъ и -лообразенъ**, *adj.* vitreux; || прѣобрищане въ — видъ, la vitrification.
- Стжкнувамъ** (главнитѣ), *va.* attiser le feu.
- Стжкнуване**, *sm.* l'attisage *m.*
- Стжкнвене**, *sm.* le rembrunissement. [seurcie.
- Стжкнйваса**, *v. imp.* il se rembrunit, il s'ob-
- Стжкянина**, *sf.* la corde, le moule; 1. *Mar.* la brasse; 2. дърва на-, bois de moule; 3. мѣрене съ —, *Mar.* le brassage; 4. мѣря съ — дърва, *va.* corder (*voy.* Растѣгъ).
- Стжпало**, *sn.* le pas, marche *f*, degré, échelon, marchepied *m*; 1. очистевамъ -то (на конь), *va.* dessoler; 2. -пала *pl.* la montée; 3. (на калѣска), la botte. [sellette.
- Стжпалце** (чистилка на ботушы), *sn.* la
- Стжпамъ**, *vn.* marcher, peser sur; || (на прѣстиетѣ си), sur la pointe de pieds; || *fat.* se piquer.
- Стжпане** (накриво), *sn.* faux pas *m.*
- Стжпенни**, *adj.* *fig.* posé; -но, -ment.
- Стжпенность**, *sf.* la gravité.
- Стжпень**, *sf.* le grade, rang *m.*, classe *f*, point, lieu *m*; 1. *fig.* le degré, étage, échelon *m*; 2. *Mathém.* la puissance; 3. най-высока —, le fort, le période; || въ — *adv.* éminemment; || *fat.* superlativement; 4. най-горня — (на болестъ), l'acmé *m*; || *fig.* le paroxysme; || въ —, *adv.* au dernier point; || *fat.* souverainement; 5. който има учена —, gradué, *adj*; 6. възмѣдявамъ съ учена —, *va.* graduer.
- Стжка**, *sf.* la trace, vestige, pas *m*; 1. *fig.* le sentier; 2. *Techn.* la pédale; 3. (отъ коньото), la piste; 4. (на крака), plante du pied, *f*; 5. (съ органы), le registre et registre; 6. (въ стихове), le pied; 7. -пкы, *pl. fig.* les brisées *f*; 8. двѣ — высокъ, bipédal, *adj*; 9. по -гъ на пѣкого, *prép.* au trousses de. [tigrade *adj.* *s.*
- Стжкоходно животно**, *sn.* *H. nat.* plan-
- Стжкнвсамъ**, *va.* égraser, fouler; 1. (калѣвры), éculer; 2. (плодове), meurtrir; 3. -са, *vr.* s'éculer.
- Стжпченъ**, *adj.* Anat. plantaire.
- Стжпъ** (размѣръ въ стихове), *sm.* le mètre, le pied; 1. *fig.* le march pied; 2. (въ стихъ v—v) *voyez* Амѣнбрахъ; 3. (въ стихъ v v—), *voyez* Анапестъ; 4. размѣревамъ -ове въ стихъ, *va.* scander. [sol *m.*
- Су** (френска монета, 9 пары), *sn.* sou et
- Субективный**, *adj.* subjectif; -вно, -ivement.
- Сублимация** (испаряне), *sf.* Chim. la sublimation; || реторта или съдина за —, le sublimatoire.
- Сублимиравамъ** (испаряамъ), *va.* Chim. sublimer; || което може са -мира, *Chim.* sublimable.
- Субординация**, *sf.* la subordination.
- Субретка**, *sf.* Théat. une subrette.
- Субтангесъ**, *sm.* Géom. la sous-tangente.
- Суверенъ** (жълтица, 130 и 150 гроша), *sm.* souverain *m.*
- Судакъ**, *sm.* poisson, le sandat et sandre.

Сукавица (*фетиль т.*), *sf.* la mèche, le martinet; || (*на ожже*), le cordon; || ножъ за — ницы, le taille-mèche.

Сукманъ, *sm.* robe de femme, *f.* [drap
Сукнаръ, *sm.* drapier, ére; un tisserand en
Сукнена фабрика (*сукнарница*) или стока, *f.* la draperie.

Сукно, *zn.* le drap; 1. (*отъ градъ Елбеовъ*), l'elbeuf *m.*; 2. (*подлога*), *Typ.* le blanchet; 3. губернка за —, la drapière; 4. остьргване —, le porage; 5. остьргвамъ, изръзвамъ пльки и въздъ на —, *va.* porer; 6. стьргачка на —, une poreuse; 7. разчеване —, права му власъ, *va.* lainer; 8. разчесване — съ вълачець, le linaige; 9. търговия съ —, la draperie; 10. търговецъ за —, un drapier.

[smectique.
— тenna глина, *sf.* la smectite ou argile
— стрижна машина, *sf.* tondeuse mécanique *f.* [Chir. la sanie.

Сукръвица (*ухоръ*), *sf.* Méd. l'ichor *m.*; ||
Сукръвичень (*ухорень*), *adj.* ichoreux; ||
Chir. sanieux.

Султана (*военно орждие*), *sf.* la sultane.
Султанка, *sf.* une sultane. [Validé *f.*

— Валиде (*-танова майка*), *sf.* sultane
Султанско достоинство, *zn.* le sultanat.

Султанпъ (*жълтица, монета*), *sm.* sultanin *m.*

Султанъ (*титла*), *sm.* sultan *m.*
Сумма (*сборъ*), *sf.* la somme, montant *m.*,
masse *f.*; || *Com.* la valeur.

Сумахъ, *sm.* arbre, vernis du Japon, *m.*; ||
(*жълто дърво за цѣтвило*), le fustet.

Сумѣсвамса, *vr.* se reprendre, s'aviser de.
Сумтене (*за коние*), *sm.* le cornage.

Сумтлевъ конь, *sm.* cheval corneur *m.*
Суна (*чорба т.*), *sf.* la soupe, le potage; 1.
(*съ дръволюи*), l'oille et olla potrida *f.*; 2.
зелена —, soupe aux choux; 3. млъчна —,
soupe au lait; 4. (*отъ прѣварены рацы*),
la bisque; 5. рыбена —, soupe au poisson;
6. (*съ различниъ зеленчукъ*), la julienne.

Супень тась, *sm.* la souprière. [soubreveste.
Супервестъ (*ламзель безъ ржкавы*), *sm.* la
Суперинтендентъ, *sm.* un surintendant.

Суперкарго (*подтоварачъ на ладѣл*), *sm.*
Com. un subréeargue.

Супинъ (*на латински глаголь*), *sm.* Gram.
le supin.

Сурава захаръ, *sf.* la cassonade, moscouade *f.*
— кожа, *sf.* la dépouille, peau *f.*; 1. рабо-
та — жы, *va.* mégisser; 2. работене на —,
la mégie; 3. търговия и запаятъ за рабо-
тене —, la mégisserie; 4. майсторъ на —,
un mégissier.

— копринна, *sf.* soie écrue ou -grège *f.*
Суравина, *sf.* la crudité.

Суравкы, *sf.* pl. jour de l'année, *m.*

Суравъ, *adj.* brut, cru, gros.

Суравы произведена, *zn. pl.* matières pre-
mières *f.*

Сурдина (*и — за часовникъ*), *sf.* la sourdine.
Суرواتка, *sf.* la petit-lait; -атченъ, de
petit-lait; || Méd. le flegme et phlegme.

Суرواتченъ, *adj.* flegmatique et phleg-
matique.

Суравица, *sf.* la perche, mât *m.*, gaulle *f.*; ||
fam. grand flandrin *m.*; || сѣща — (*за*
човѣкъ), *fam.* une grande perche.

Сурокось, *adj.* roux; || (*за човѣкъ*), *fam.*
un rousseau.

Суръ, *adj.* gris de lin, fauve, roussâtre; ||
(*за коса*), rouge; || ставамъ —, *vn.* roussir.
— звѣрь, *sm.* bête fauve *f.*

— цвѣтъ, *sm.* la roussueur, couleur chamois
m.; || (*за коса*), blond-ardent, *adj.*

Сусъ, *interj.* chut; || *Vén.* tou-coi.

Сутрѣ рано, *adv.* demau matin.

Сутрѣна, *sf.* le matin, avent-midi *m.*

Сутрѣшенъ, *adj.* matinal, postridien.

— день, *sm.* le demain.

Суалеоръ (*на театръ*), *sm.* un souffleur.

Суха жила, *sf.* Anat. le tendon; || Ахил-
лесова —, tendon d'Achille.

— кърма (*сѣно*), *sf.* le sec.

— хръма, *sf.* l'enchiffrement *m.*; || докар-
вамъ —, *va.* enchiffrer.

— цина (*отъ чърва*), *sf.* la baudruche ou
peau divine.

Сухичкы, *adj.* dim. maigrelet et maigret; *s.*
chafouin, ine.

Сухо, *adv.* sec, sèchement, maigrement, à
pied sec; 1. по —, par la voie de terre;
2. излазямъ на —, *vn.* descendre; 3. из-
лазяне на —, *Milit.* la descente; 4. изкар-
вамъ на —, *va.* débarquer; 5. прѣо-
бръщамъ — и сураво, *va.* employer le
vert et le sec.

— говно, *sm.* pop. l'étron *m.*

— воденъ, *adj.* amphibie.

— водно или Замеводно животно, *zn.*
l'amphibie *m.*; || наука за -тны, l'amphibio-
logie *f.*

— жиленъ, *adj.* Anat. tendineux.

— парвя, *adj.* héronnier.

— патка, *sf.* oiseau, le tadorne.

— пѣтна войска, *sf.* armée de terre, for-
ces de terre, *f.*

— цвѣтъ, *sm.* plante, le xéranthème.

— ъдене, *zn.* la xérophagie.

Сухость и Суша, *sf.* la siccité, consomp-
tion *f.*; 1. *fig.* la maigreur, aridité *f.*; 2.
Méd. le tabès; 3. пакъ —, le ramaigris-
sement; 4. до сушь, jusqu' à siccité.

Сухъ, *adj.* sec, aride, extenué, décharné,
héronnier, 'hâve, tabide; 1. (*u fig.*), maigre;

2. правя пакъ —, *va.* ramaigrir; 3. правя
— (*за писало*), *va.* décharner.

— корень брощъ, *sm.* l'alizari *m.*

Сухъ нарoвъ цѣтъ, *sm.* la balauste.
 — обѣдъ, *sm. fig.* repas succinct *m.*
 — пѣнь, *sm. Agric.* l'étoe *m.*
 Сухъ (*млѣко*), *va.* teter et têter.
 Суха, *sf.* la sécheresse, aridité *f.*, sec *m.*; 1. *Mar.* la terre; 2 близость или виджане —, *Mar.* l'atterage *m.*; 3. приближаване до —, l'atterisage *m.*; 4. на —, à sec, sèchement.
 Сушелка (*шошавъ т.*), *sf.* fruits secs *m.*
 Сушене, *sm.* la dessiccation, séchage *m.*; || *Phys.* l'aréfaction *f.*
 Сушенъ (*за плодове*), *adj.* tapé.
 Сушила джечица, *sf.* le séchoir.
 — плоча, *sf.* la platine.
 Сушилникъ (*соба т.*) *sm.* l'etuve *f.*
 Сишилница, *sf.* l'étendage, étendoir, essui *m.*; || (*на дивичъ*), *Vén.* le ressui; || (*за кенoплъ*), le 'haloir.
 Сушилно мѣсто, *sm.* la sécherie, sechoir *m.*
 Сушило, *sm.* l'étendoir, essui *m.*
 Сушителенъ пластырь, *sm.* Pharm. le diapalme.
 Сушителна банка, *sf.* Mar. la sèche.
 Сушително сръдство, *sm.* le siccatif.
 Сухъ, *va.* sécher, dessécher, essuyer, tarir.
 Съ, *prep.* avec, moyennant, à, en, sous, d'après, dans, de, du (*pour* de le); || заедно —, avec.
 Събарямъ, *va.* abattre; || *fig.* couper la gorge à; || (*ограда*), décleore.
 Събаряне, *sm.* l'éversion *f.*
 Събирамъ и Сбиръ, *va.* assembler, rassembler, recueillir, amasser, accumuler, ramasser, grouper, combiner, rentrer, englober, rallier, accoupler, marier; 1. *fig.* écumer; 2. (*бройове*), *Arithm.* additionner; 3. (*войска*), armer; 4. (*данъ*), recourir; 5. (*срphine* или *пары отъ осякого за едно общо опрѣдѣлене*), *fat.* boursiller; 6. (*въ житарница*), serrer; 7. (*около мене*), s'entourer de; 8. (*си*), *vn.* se disposer à; 9. *-ca, vr.* s'asssembler, se rassembler, s'amasser, se ramasser, se combiner, trousser bagage *m.*; 10. *fig.* se marier.
 Събране и Сбране, *sm.* la collection, rassemblement *m.*, séance *f.*, recueilage *m.*, levée *f.*, préparatif *m.*, conjonction, coition *f.*; 1. *fig.* le récolté; 2. *Arithm.* l'addition *f.*; 3. (*на данъ*), le recouvrement; 4. (*пары*), la cueillette.
 Събирателенъ, *adj.* recouvrable; въ — лна мисль, *adv.* collectivement.
 Събирателно име, *sm.* Gram. nom collectif *m.*
 Събирачна дѣлжностъ, *sf.* la perception.
 Събирачъ, *ка, s.* ramasseur, euse; un collecteur, accumulateur, accapareur; *sc.* buroaliste; || (*бирникъ, капзамалъ т.*), un percepleur, receveur.
 Събирливостъ, *sf.* la perceptibilité.

Събирливъ и Сбир —, *adj.* perceptible, recouvrable.
 Съблазанъ, *sf.* le scandale.
 Съблазникъ, ница, *s.* séducteur, trice.
 Съблазнителенъ, *adj.* scandaleux, corrupteur.
 Съблазнявамъ, *va. fig.* empoisonner.
 Съблазничникъ, *sm.* un raçonneur.
 Съблачамъ, *va.* déshabiller, dépouiller, dénuer, dégarnir, raçonner, oter, écorcher; || *-ca, vr.* se déshabiller, se dépouiller, se dévêtir; || (*голъ*), se déchasser.
 Съблачане, *sm.* le dépouillement.
 Съблеченъ, *adj.* dénué de.
 Съболедуване, *sm.* la condoléance, sympathie *f.*
 Съборенъ, *adj.* conciliaire, synodique.
 — декань, *sm.* un capiscol.
 Съборна черкова, *sf.* la cathédrale et église cathédrale, le dôme, la basilique.
 Съборны наредбы, *sf. pl.* le concil.
 Съборъ, *sm.* le concile, le collége; 1. кардиналски —, le sacré collége; 2. незако-ненъ —, le conciliabule; 3. свыкане —, l'indiction *f.*; 4. въ — ть, *adv.* conciliairement.
 Събрание, *sm.* l'assemblée *f.*, séance, réunion, session *f.*, corps *m.*, assistance *f.*, concours, recueil, chapitre, club, casino, appartement *m.*; 1. *Chim.* l'agrégat *m.*; 2. (*съвѣтъ*), le conseil; 3. връме на едно —, la session; 4. (*дрѣбны стихотворенеа*), les aneectes *m.*; 5. (*законы*), la basilique; 6. (*на искусствены нѣща*), le cabinet; 7. лица въ — то, les assistances, l'audience *f.*; 8. мѣсто за —, le discrettoire; 9 мѣсто — на гражданицы въ Атина, le рlux; 10. (*мысли и анегдоты*), l'ана *m.*; 11. множество на съвѣтническы -неа, la polysynodie.
 Събранъ, *adj.* collectif.
 Събувалка, *sf.* le tire-botte.
 Събувамъ (*обуца*), *va.* déchausser; || *-ca, vr.* se déchausser, debotter et se —.
 Събуденъ, *adj.* vif; || *fig.* dru.
 — стражаръ, *sm.* un argus.
 Събуждамъ, *va.* éveiller, réveiller; || *-ca, vr.* s'éveiller.
 Събъдуване и Събдъ —, *sm.* la coexistence.
 Съвладѣлецъ, *sm.* copropriétaire, enseigneur *m.*; || *Jur.* un codéteneur.
 Съвладѣне, *sm. Jur.* la jouissance.
 Съвокупенъ, *adj.* Log. concret.
 Съвокупностъ, *sf.* la concomitance.
 Съвмѣстникъ, ница, *s.* rival, ale.
 Съвмѣстничество, *sm.* la rivalité.
 Съвързанъ, *adj.* Jur. connexe.
 Съвързвамъ, *va.* combiner.
 Съвързване, *sm.* la coalition, connexion, union *f.*; || безъ — (*за списане*), *fig.* abrupt, *adj.*
 Съвързъ, *sm.* l'alliance *f.*, confédération *f.*, noeud *m.*; || *fig.* la contexture.

Съвършевамъ, *va.* achever, réaliser, cou-ronner; || *fig.* remplir.

Съвършеване, *sn.* l'achèvement *m.*, confection *f.*

Съвършено, *sn.* la perfection.

Съвършено, *adv.* parfaitement, entièrement, intimement, souverainement, pleinement, à la perfection, à plate couture, tout, de tout point, en tout point; || *fig.* tout à plat.

— **заминало време**, *sn.* *Gram.* le parfait.

— **затъване**, *sn.* *Méd.* la coprostasie.

— **лѣтенъ**, *adj.* *Jur.* majeur.

— **лѣтие**, *sn.* *Milit. Jur.* la majorité.

— **ослабване**, *sn.* *Méd.* la sidération.

— **отсждане**, *sn.* en dernier ressort *m.*

— **разбиване (на войска)**, *sn.* la déconfiture.

Съвършенство, *sn.* la perfection.

Съвършенъ, *adj.* parfait, achevé, absolu, tout entier, plein, total, radical, adéquat; || **бывамъ** —, *vn.* 1e rien laisser à désirer.

Съврѣмнна исторія, *sf.* histoire contemporaine *f.*

Съврѣмникъ, *ница*, *s.* contemporain, aine.

Съврѣмность, *sf.* la contemporanéité.

Съврѣмень, *adj.* contemporain.

Съвсѣмъ, *adv.* parfaitement, entièrement, totalement, de tout, en tout point, tout à fait, à pur et à plein, pleinement, tout, en tout et partout, net, bien, bien et beau ou bel et bien; || *fig.* de fond en comble, tout à plat.

— **просто**, *adv.* au naturel.

Съвѣтникъ, *ница*, *s.* conseiller, ère; 1. conseiller, conseil *m.*; 2. (*тумла*), conseiller *m.*; 3. *статски или надворни* —, conseiller d'état, de cour.

Съвѣтничень, *adj.* consultatif.

— **гласъ**, *sm.* voie consultative *f.*

Съвѣтувателень, *adj.* consultatif.

Съвѣтувамъ, *va.* conseiller, prévenir, recommander; 1. *-ca* (*за*), *vr.* consulter; 2. (*съ себе-си*), *se* consulter, *se* tâter; 3. *конто са -тувать*, les consultants *m.*

Съвѣтуванс, *sn.* le conseil, la consultation.

Съвѣтъ, *sm.* le conseil, consulte, voix *f.*, avis; || **давамъ** —, *va.* conseiller.

Съвѣченъ, *adj.* coéternel.

Съвѣчностъ, *sf.* la coéternité.

Съгласень, *adj.* *Gram.* consonant.

Съгласна буква, *sf.* *Gram.* la consonne et lettre consonne, articulation *f.*

Съгласявамъ, *va.* *Gram.* accorder.

Съгласяване, *sn.* *Gram.* l'accord *m.*

Съгледвамъ и глеждамъ, *va.* observer, spéculer, épier, éclairer, remarquer, suivre, voir; || (*убкого*), *fig.* veiller; || *-намеса (единъ другъ)*, *vr.* s'observer.

Съгледване, *sn.* l'observation *f.*, spéculation, contemplation *f.*; || *Théol.* l'intuition *f.*

Съгледателень, *adj.* vigilant, contemplatif, spéculatif; || *Théol.* intuitif; || **правя** —, *va.* faire remarquer.

Съгледателность, *sf.* la vigilance.

Съгледливъ, *adj.* observable.

Съгледникъ, *ница*, *s.* observateur, spéculateur, contemplateur, spectateur, trice; espion, onne.

Съгражданиецъ, *ника*, *s.* concitoyen, enne.

Съдесетаръ, *sm.* un codécimataire.

Съдирамъ, *va.* déchirer, lacérer; 1. (*платнама*), *Mar.* défoncer; 2. (*си*), *vr.* se délabrer, se déchirer; 3. *-са*, *vr.* se trouver; 4. *съдара*, *v. imp.* il s'éraille, il s'élimine.

Съдиране и -дране, *sn.* le déchirement, la laceration. [débiteur.

Съдължникъ, *sm.* un coobligé; || *Jur.* un co-

Съдружество, *sn.* *Com.* la société, compagnie *f.* (*voyez* Другарство).

Съдружникъ, *sm.* un associé; || *Com.* un coassocié (*voyez* Другаръ).

Съдружически, *adj.* *Com.* social.

Съдържавамъ, *va.* nourrir, fomentier; || (*у себе-си*), comprendre; || (*съ себе-си*), embrasser, enseigner, tenir, impliquer (*voyez* Обдържама et Обнемамъ).

Съдржане, *sn.* l'argument *m.*, sujet, maintien *m.*; 1. *fig.* la matière; 2. *Mathém.* le rapport; 3. (*на писма*), le contenu; 4. (*на отсждане*), le vu; 5. (*на съишнене*), la teneur. [estafier.

Съдръжникъ (на непочетна къща), *sm.* un

Съдѣйственъ, *adj.* *Med.* conspirant.

Съдѣйствие, *sn.* le concours.

— **Боже (на създаване)**, *sn.* la prémotion.

Съдѣйствование, *sn.* la coopération.

Съдѣйствувамъ, *va.* contribuer à, coopérer à, concourir à.

Съдѣйствуващъ, *ка*, *s.* coopérateur, trice.

Съдниневащъ, *adj.* *sm.* agrégatif.

Съднинене, *sn.* l'alliance *f.*, union, réunion, combinaison, coition, jonction, conjunction *f.*, rapprochement, composé *m.*, cohérence, liaison *f.*, ralliement, raccordement, assemblage *m.*, association, communication *f.*; 1. *fig.* la fusion, contexture *f.*, raccord *m.*; 2. *Phys.* l'apposition; 3. *Chim.* synthèse *f.*, agrégé, agrégat, combiné *m.*; 4. *Anat.* la conjugaison; 5. (*съ вода*), *Chim.* Phhydrate *m.*; 6. (*двѣ души*), *Gram.* la synalèphe; 7. (*области въ едно цѣло*), l'unification *f.*; 8. *придръжникъ* на —, un unioniste.

Съднинень, *adj.* joint, fédéré; 1. *Bot.* conjoint; 2. *Blas.* accolé; 3. (*съ вода*), *Chim.* hydraté; 4. **бывамъ** —, *vn.* adhérer à.

Съднинителень, *adj.* *Gram.* conjonctif, copulatif; || *Théol.* unitif.

— **знакъ (пръчица)**, *sm.* *Gram.* trait d'union, *m.*

— **сюздъ**, *sm.* conjunction copulative *f.*

Съднителна бългачна цина, *sf.* *Anat.* la conjonctive; || **въсчалене на** —, *Méd.* la conjonctivite.

— **политика**, *sf.* politique unitaire *f.*

- Съединително**, *adv. Gram.* conjonctivement.
- Съединливъ**, *adj.* communicable.
- Съединявамъ**, *va.* alier, unir, associer, combiner, englober, grouper, rapprocher, rassembler, ramasser, raccorder, joindre, lier, accoupler, liguer, marier; 1. *fig.* enchaîner à, amalgamer, relier, fusionner, mêler; 2. *Techn.* enter; 3. *Méc.* embrayer; 4. (*за добитакъ*), saillir; 5. (*накъ*), réunir, rejoindre; 6. (*съ скобы*), accolier; 7. *-са, vr.* s'allier avec, s'unir, s'associer à, se combiner, communiquer, se ramasser, se joindre, se lier, se liguer, s'enchaîner à, s'amalgamer, se rallier, se réunir, se coaliser, s'incorporer, correspondre à; 8. *fig.* se marier; 9. *Anat.* s'aboucher; 10. *съдняяваса (съ стаа)*, *v. imp.* il s'articule; || (*съ устието*), il s'anastomose; || *-ватса (за плътица)*, ils s'embranchent.
- Съжалене**, *zn.* la compassion, condoléance *f.*, attendrissement, regret *m.*; || *достойнъ за —*, regrettable, *adj.*
- Съжالياвамъ**, *va.* déplorer, plaindre, compatir.
- Съживителенъ**, *adj.* vivifique, renaissant; || *Theol.* vivifiant.
- Съживявамъ**, *va.* vivifier, ranimer, rappeler à la vie, faire revivre, animer; 1. *fig.* raviver, dégourdir; 2. (*изново и fig.*), ressusciter; 3. *-са, vr.* revivre, s'animer, renaître; 4. (*и fig.*), se ranimer; 5. (*накъ*), *fig.* se raviver.
- Съживяване и -живиене**, *zn.* la résurrection, vivification *f.*, dégourdissement *m.*; || (*на науки и занаяты пораждане*), *fig.* la renaissance.
- Съзаямникъ**, *zn.* *Jur.* un coœréancier.
- Съзакланване**, *zn.* la conspiration.
- Съзвѣздіе (звѣздици звѣзды)**, *zn.* la constellation; || *Astr.* l'asterisme *m.*; || *направенъ подъ влането на —*; *Astrol.* constellé, *adj.*
- Създавамъ**, *va.* créer.
- Създавникъ**, *zn.* un créateur; || *fig.* un père. — **Всевышній (Богъ)**, *zn.* le fabricant souverain.
- Създане**, *zn.* l'être *m.*, créature *f.*
- Създамъ**, *va.* édifier, bâtir; || (*изново*), rebâtir; || *-жда са, v. imp.* il s'édifie.
- Съзидане**, *zn.* l'édification *f.*, bâtissage *m.*; || (*църкова*), la fabrique.
- Съзимамса**, *vr.* se dégourdir. [ment *m.*
- Съзимане**, *zn.* la convalescence, dégourdissement.
- Съзирамъ**, *va.* s'apercevoir de, aviser.
- Съзиране**, *zn.* l'aperception *f.*
- Съзнане**, *zn.* la cognition.
- Съзобувамъ**, *va. fig.* ronger.
- Съзволене**, *zn.* le consentement, approbation, sanction *f.*
- Съзволювамъ**, *va.* sanctionner, approuver à.
- Създырвачъ**, *ка, s.* compéiteur, trice.
- Съизмѣрливостъ**, *sf.* la commensurabilité.
- Съизмѣрливъ**, *adj.* commensurable.
- Съкръшене (развалене) сърдце**, *zn.* le brisement; || *Theol.* l'attrition *f.*
- Сънаемникъ**, *zn.* un coobligé.
- Сънаследникъ**, *ница, s. Jur.* cohéritier, ère.
- Сънастойникъ**, *zn.* un cotuteur; *-ничентъ*, de cotuteur. [table]
- Съобразенъ**, *adj.* conforme à, analogue, sor-
- Съобразителенъ**, *adj.* commode.
- Съобразно**, *adv.* en conformité de.
- Съобразностъ**, *sf.* la conformité, rapport *m.*; || (*на мысль-та съ апостолитѣ*), l'apostolicité *f.*
- Съобразявамъ**, *va.* conformer; 1. *fig.* modeler; 2. *-са, vr.* se conformer à; 3. (*съ прѣдразсжданемата*), sacrifier aux préjugés *m.*
- Съобщавамъ**, *va.* communiquer, faire part, imprimer; || *-са, vr.* se communiquer, correspondre.
- Съобщене**, *zn.* la communication, correspondance *f.*; 1. (*на движение*), *Méc.* transmission de mouvement, *f.*; 2. *имамъ —*; *va.* communiquer; 3. *направямъ —* между различни мѣста, *va.* desservir.
- Съобщина**, *sf.* la secte.
- Съобщителенъ**, *adj.* communicatif; *-лно, -ivement.*
- Съобщливостъ**, *sf.* la communicabilité.
- Съобщливъ**, *adj.* communicable.
- Съобщникъ**, *zn.* un supprôt.
- Съоткупникъ**, *zn. Jur.* un copreneur.
- Съотвѣтственъ**, *adj. Géom.* homologue.
- Съотвѣтствие**, *zn. fig.* l'harmonie *f.*
- Съотвѣтствувамъ**, *va.* figurer.
- Съотносителенъ**, *adj.* corrélatif.
- Съотносителна рѣчь**, *sf.* le corrélatif.
- Съотношене**, *zn.* la corrélation, connexité, cohérence *f.*; 1. *fig.* le contact; 2. *имамъ — съ, va.* symboliser avec; 3. *който прѣддыра -шенеата на общиостъ-та*, humanitaire, *adj.*
- Съочастници**, *zn. pl. Jur.* les consorts *m.*; || *бывамъ -тникъ въ наговаріе въ прѣстъпане, vn. fig.* tremper dans.
- Съперникъ**, *ница, s.* rival, ale; compéiteur, trice; un adversaire, concurrent, contentant, *sc.* émule (*voyez* Надваревачъ).
- Съперничествамъ**, *va.* rivaliser de.
- Съперничество**, *zn.* la rivalité, concurrence, compéition *f.*
- Съподписачъ**, *s. adj.* contre-signataire.
- Съпосрѣдникъ**, *zn.* un comédiateur.
- Съправлене**, *zn.* la corégence. [gence.]
- Съправителско достоинство**, *zn.* la corégence.
- Съправителъ (съсправникъ)**, *zn.* un corégent.
- Съприисъщенъ**, *adj.* concomitant.
- Съприисъщеніе**, *zn.* la concomitance.
- Съпричастіе**, *zn.* la participation.

Съпродавачъ (*другарь въ продажѣ*), *sm.* un convendeur; || (*съ наддаване*), *Jur.* un co-llicitant.

Съпротивяне, *sm.* la rénitence.

Съпрѣдѣлность (*на двѣ страни, смеж-дене*), *sf.* la confinité.

Съравенъ, *adj.* *Théol.* coégal.

Съравенство, *sm.* la coégalité.

Съразмѣривамъ, *va.* proportionner. [-ment.

Съразмѣрентъ, *adj.* *Théol.* condigne; -рно,

Съразмѣрна часть, *sf.* portion contingente *f.*

Съразмѣрно, *adv.* à ou en proportion, proportionnement, à l'avenant; || *conj.* proportion gardée, toute proportion gardée.

— отношене, *sm. fig.* l'harmonie *f.*

Съразмѣрность, *sf.* la proportion; || съ —, au marc le franc ou la livre.

Съревноване, *sm.* l'émulation *f.*

Съревнователенъ, *adj.* rival. || *sm.* [émule.

Съревновачъ, *ка, s.* émulateur, tricee; *sc.*

Съревнувамъ, *va.* rivaliser de.

Съсипанъ, *adj.* abattu, perdu, délabré; || *fig.* *fat.* fuit; || (*веке, за човѣкъ*), bas percé *m.*

Съсипивамъ, *va.* ruiner, ravager, écharper, réduire ou mettre en cendres, égorger, abîmer et abuyer, bouleverser, subvertir; 1.

achever, vendanger, ronger, dévaster, désoler, désorganiser, dégrader, consumer, manger, faire main basse sur, infester; 2.

fig. écraser, perdre, foudroyer, couper la gorge à, massacrer, poignarder, cubulter, délabrer, couler; 3. (*нѣкого*), *fig.* grêler; 4.

(*нѣкъ*), rompre; 5. който — пва или нѣжда, dévorant et -rateur, désorganisa-

teur; 6. -ca, *vr.* se ruiner, s'abîmer, se consumer, se couler à fond, dépérir, périr, manquer, tomber en ruine, succomber, se crever, être réduit à la besace; 7. *fig.* avorter, s'écrouler, cubulter; 8. (*до край*), s'

achever de peindre; 9. -пвамеса (*единъ другъ*), s'entre-détruire; 10. безъ да са -сини, sans préjudice de, *m.*

Съсипване, *sm.* la ruine, dégât *m.*, destruction *f.*, dépérissement, renversement, boule-

versement *m.*, décadence *f.*, écroulement *m.*, dérolation *f.*, délabrement *m.*, subversion, perte, évertion, désorganisation *f.*; || *fig.* le

préceipice, déroute *f.*, cataclysmes *m.*; || при-ближава са до —, il menace ruine.

Съсипителенъ, *adj.* destructif, foudroyant, éversif, subversif.

— огнь, *sm.* feu consumant *m.*

— свършакъ, *sm.* la catastrophe.

— сигналъ, *sm. Mar.* l'annulement *m.*

Съсипителна сила, *sf. Astr.* force détur-

batrice *f.*; || (*на срѣмето*), l'injure *f.*

Съсипителность [свщане —, *Phén.* la de-

structivité.

Съсипникъ, *ница, s.* destructeur, tricee; un ravageur; || *fig.* un demolisseur.

Съсичаса (*за платъ*), *v. imp.* il se coupe.

Съслагателно наклонене, *sm.* le conjonctif; || *Gram.* le subjonctif.

Съслужникъ, *sm.* un collègue.

Съсрѣдоточивамъ, *va.* concentrer, centraliser; || *Chim.* exalter; || който — чева, cen-

tralisateur, *adj.*

Съсрѣдоточиване, *sm.* la centralisation, con-

centration *f.*; || унищожене на —, la dé-

centralisation; || унищожавамъ —, *va.* dé-

centraliser.

Съставенъ, *adj.* complexe, composé, consti-

tutif, constituant; 1. (*и много*), *fat.* multi-

ple; 2. добръ или злъ —, bien ou mal em-

branché; 3. отъ добро — вене, bien com-

plexionné.

— скръпецъ, *sm.* poulie mouflée *f.*

Съставителенъ, *adj.* constituant.

Съставлене, *sm.* la fabrication, facture *f.*

Съставивамъ, *va.* former, faire, monter à

et se — à; || *fig.* fabriquer; || -ca, *vr.* se

former.

Съставна рѣчь, *sf. Gram.* le composé.

— сила (*въ динамика*), *sf.* la résultante.

— часть (*на едно цѣло*), *sf.* partie in-

tégrante.

Съставность, *sf.* la complexité.

Съставямъ, *va.* constituer, rédiger, préparer,

composer; || (*изново*), recomposer; || (*от-*

дѣлни части), monter.

Съставяне, *sm.* la constitution, composition,

formation *f.*; 1. (*изново*), *Chim.* la recom-

position; 2. (*лѣкове*), *Pharm.* la synthèse;

3. (*на цѣръ*), la préparation.

Съставъ, *sm.* le composé, recette, pâta *f.*; 1.

fig. l'édifice *f.*; 2. (*на тѣлото*), la char-

rente, structure; 3. (*на управлене*), *fig.*

le rouage; 4. (*направа на нѣкое тѣло*),

la mécanique, mécanisme *m.*

Състон (*отъ*), se composer de; 1. (*въ нѣщо*),

fig. résider en; 2. състон (*въ или отъ*),

v. imp. il consiste en, dans; || който —,

consistant en, *adj.*

Състояне, *sm.* la situation, état *m.*, condi-

tion, consistence, nature *f.*, mode, parti,

sort, avoir *m.*, fortune *f.*, point *m.*, assiette

f., les termes *m.*; 1. *fig.* la posture, portée;

2. най-лошо —, la réjoration; 3. (*на бези-*

мень списателъ), l'anonyme *m.*; 4. (*на*

нѣкъ *преди чуживане*), *Bot.* l'estiva-

tion *f.*; 5. (*на човѣци*), l'étage *m.*; 6. до-

карвамъ въ испръвното —, *va.* restituer;

7. държъ въ диво —, *va. fig.* enténébrer;

8. поставямъ въ —, conditionner; 9. въ —,

en état de; 10. въ добро —, conditionné;

11. въ — съкъ, être capable, être à

même, avoir le reins forts; 12. не въ —,

'hors d'état, incapable de.

Състоятеленъ, *adj. Com.* solvable.

Състоятелность, *sf.* la solvabilité.

- Състрадаме, *zn.* la sympathie, compassion, commisération *f.* [patissant].
- Състрадателенъ, *adj.* miséricordieux, compatissant.
- Състрадателность, *zf.* la compatissance.
- Сътворене, *zn.* la création.
- Сътворявамъ, *va.* créer.
- Сътрудникъ, ница, *sc.* collaborateur, trice.
- Сътрудничество, *zn.* la collaboration.
- Съчастенъ, *adj.* participant.
- Съчастіе, *zn.* la complicité.
- Съчастникъ, ница, *sc.* complice, un co-intéressé.
- Съученикъ, *zn.* un condisciple; || (*при майсторъ*), un compagnon.
- Съхранене, *zn.* la conservation, entretien, maintien *m*; 1. даване за —, le dépôt, la consignation; 2. давамъ за —, *vs.* consigner; 3. за —, en dépôt.
- Съхранителенъ, *adj.* manutentionnel.
- Съхранявамъ, *va.* conserver, garder, maintenir, réserver, sauver; || -са, *vr.* se conserver, se maintenir.
- Съчинене, *zn.* la composition, mémoire *m*, pièce *f*, livre, point *m*; 1. всяко незначително —, *fig.* le rogation; 2. (*съ измышлено име*), ouvrage pseudonyme *m*; 3. (*почетъ работено*), Péluebration *f*; 4. начивъ — (*на музика, на стихове*), la fucture; 5. расположено —, la charpente; 6. чинена, *pl.* les écrits *m*; || събране различни —, la bibliothèque.
- Съчинене, *zn.* dim. Popuscule *m*.
- Съчинителъ, *zn.* un auteur, écrivain *m*; || (*на харти*), ingénieur géographe *m*.
- Съчинявамъ, *va.* composer, rédiger, produire, écrire, faire; 1. *fig.* concevoir; 2. *fam.* mettre du noir sur du blanc; 3. (*мжно*), *fig.* marteler. [коля], *Ven.* siller.
- Съшивамъ, *va.* reprendre; || (*очитъ на со*).
- Съшиване, *sr.* la reprise.
- Съшивачка (*на книги*), *zf.* une couseuse.
- Съшивачъ, ка, *s.* rentrayeur, euse.
- Съшествіе, *zn.* Slav. le descente.
- Съсѣдане, *zn.* la sympathie.
- Съюзенъ, *adj.* fédéral et -ratif, fédéré, confédératif, confédéré, conjonctif.
- Съюзникъ, *zn.* un allié, confédéré; || бывамъ —, *vn.* s'allier avec.
- Съюзнически бой (-ска война), *zn.* guerre sociale *f*.
- Съюзъ, *zn.* la coalition, fédération, confédération, ligue, union *f*, noeud *m*; 1. *fig.* le lien; 2. *Gram.* la conjonction; || какъ —, *adv.* -nelement; 3. (*пресвитеріани въ Шотландія*), le covenant; || участникъ на —, covenantaire *m*; 4. влазамъ въ —, *vn.* se coaliser, se liguier; 5. правя —, *va.* fédéraliser; 6. съставлявамъ —, *va.* se confédérer.
- Съсхвунане (*глина*), *zn.* le retrait.
- Съществоване, *zn.* la coexistence.
- Съсществувамъ, *vn.* coexister; || който —ществува, coexistant, *adj.*
- Сферически, *adj.* Géom. sphérique.
- Сфероналенъ, *adj.* sphéroïdal.
- Сферондъ, *zn.* Géom. le sphéroïde.
- Сферометръ (*оптическо орѣдие*), *zn.* le sphéromètre.
- Сфинксъ (*чудовище*), *zn.* le sphynx.
- Схванатъ, *adj.* entrepris; || (*на краката конъ*), fourbu; || (*съ ржѣвътъ*), *fig.* gauche. — човѣкъ, *zn.* un cul-de-jatte.
- Схватъ, *zn.* la manivelle.
- Схващамъ, *va.* saisir, 'happer; 1. *fig.* empêtrer dans; 2. *fam.* harper; 3. -са (*накъ*), *vr.* remordre.
- Схващане, *zn.* Phys. la cohésion; || (*съ ставытъ*), *Méd.* la goutte; || (*на целоститъ*), *M.d.* la brédissure.
- Схоластикъ, *zn.* un écolâtre; || (-тически богословъ), un scolastique.
- Схоластически, *adj.* scolastique; -ски, -ment.
- Схоласть (*тълкувикъ на вети списатели*), *zn.* un scolaste.
- Схолья (*тълкуване на вети списатели и Géom. забѣлѣжка, извѣстие*), *zf.* la scolie.
- Сцелятъ (*камыкъ*), *zn.* Minér. la scélie.
- Сцена, *zf.* le théâtre, les planches *f*; || (*съ театръ*), la scène; || място задъ —, le postscénium.
- Сценически, *adj.* scénique. [-ment.
- Сценографически, *adj.* scénographique; -ски,
- Сценография, *zf.* la scénographie.
- Сценографъ, *zn.* un scénographe.
- Сцелявамъ, *va.* souder, emboîter; || *Mar.* abouter; || *Мес.* embrayer.
- Сцѣляване, *zn.* l'emboîtement *m*, emboîture *f*, aboutement, brélage *m*; || *Mar.* Pécart *m*; || (*на кровытъ жили*), *Anat.* l'anastomose *f*.
- Сцѣване и -пене, *zn.* la stupéfaction, transissement, coup de sang, *m*; || *Phys.* la cohésion.
- Сцѣпителнотръпчѣтъ, *adj.* Méd. tétanique.
- Сцѣпителны тръпчки, *zf.* Méd. le tétanos.
- Сцѣпнатъ, *adj.* transi; || *fig.* pétrifié.
- Сцѣпявамса, *vr.* transi; || правя да са сцѣпи или сдърви, *va.* *fig.* glacer.
- Счоты (*сѣмталка*), *zn.* *pl.* le compte; || *Arithm.* l'abagre *m*.
- Счуквамъ, *va.* triturer, concasser, égruger.
- Счукане и -кване, *zn.* la trituration, concassation *f*.
- Счукнувамса, *vr.* se cogner, aborder.
- Счукнуване, *zn.* *Mar.* l'abordage *m*.
- Счупвамъ, *va.* fracturer, fracasser, forcer, ouvrir, débarder; 1. (*боръ на ладія*), raser; 2. (*сърдце, кѣвъ*), *fig.* fendre; 3. (*cu*), *vn.* se fracturer, se casser; || (*става*), se disloquer; 4. счупаса, *v. imp.* il se fracasse;

5. който счупва или троши варки, un débardeur.
- Счупване**, *sn.* la fracture, cassage *m.*, casse, cassure, rupture, effraction *f.*; || (*съ трѣсакъ*), le fracas.
- Счупень**, *adj.* brisé, cassé.
- Сшивамъ**, *va.* rentrer (voyez **Съшивамъ**).
- Сшиване**, *sn.* la rentrature; || *fig.* la suture.
- Сыновень**, *adj.* filial.
- Сыновно почитане**, *sn.* crainte révérencielle *f.*
- **състояние**, *sn.* la filialité.
- Сыновство**, *sn.* la filialité.
- Сынчага**, *sm.* un 'héros.
- Сынъ**, *sm.* le fils, enfant mâle *m.*; || **както** е прилично на —, *adv.* filialement.
- Сыпаница**, *sf.* petite vérole discrète *f.*; 1. *Méd.* l'éruption *f.*, exanthème *m.*; 2. (*нианъ*), *Méd.* pian de Guinée, *m.*; 3. (*отъ горещина*), l'échauffaison *f.*; 4. **съ** — (*за болестъ*), *Méd.* éruptif, *adj.*; 5. **цѣръ** за —, *Méd.* antivariolique, *adj.* *m.*
- Сыпане**, *sm.* *Méd.* l'éruption, ébullition *f.*
- Сыпанчавъ**, *adj.* exanthématique, gravé de petite vérole, *m.* [jection.
- Сыпане** (*по лжичка*), *sn.* *Chim.* la про-сыпень, *adj.* *Chir.* 'herniaire.
- Сыпигелна поварейка**, *sf.* la louche.
- Сыпкава круша**, *sf.* messire Jean ou poire de messer Jean, *f.*
- Сыпкавость**, *sf.* la friabilité. [triturable.
- Сыпкавъ**, *adj.* friable, pulvérulent, fragile, — **камыкъ**, *sm.* pierre pof, *f.*
- Сыпна подвезка**, *sf.* bandage 'herniaire *m.*; || **майсторъ** за -кы, un bandagiste.
- **трѣва**, *sf.* la 'herniaire.
- Сыпнувамъ-събуждамса**, *vr.* s'éveiller, s'éveiller en sursaut *m.*; || **-вамса**, *vr.* ouvrir la raupière.
- Сыпнувамъ**, *va.* verser.
- Сыпжса** (*отъ баба-шѣрка*), *vr.* sortir.
- Сыреваса**, *v. imp.* il se caille, il s'engrumele.
- Сыревъ и -рень**, *adj.* caséeux.
- Сырене**, *sn.* le fromage; 1. (*отъ смѣтана*), la jouchée; 2. **както** — въ масло, *fig.* à nage rataud; 3. **търговецъ** —, un fromager; 4. **търговия** съ —, la fromagerie. [valesque.
- Сыренченъ или Карнавалень**, *adj.* carnavalesque.
- Сыреница**, *sf.* le carnaval, semaine grasse *f.*
- Сырнице**, *sn.* la caillette, la présure.
- Сырнарница**, *sf.* la fromagerie.
- Сырнаръ**, *ка, s.* fromager, ère.
- Сырнопустна недѣля**, *sf.* la quinquagésime.
- Сыръ** (*чистъ восакъ*), *sm.* marquette de cire, *f.*
- Сытость**, *sf.* la satiété.
- Сытъ**, *adj.* soif. [semeur.
- Съачъ и Съецъ**, *ка, s.* cribleur, euse; un
- Сѣверень** (*полунощень*), *adj.* boréal, nord, septentrional; || *Géogr.* arctique. [bise *f.*
- **вѣтъръ** (*черный*), *sm.* le nord, tramontane, — **елень**, *sm.* quadr. le renne, élan *m.*
- Сѣверень каперь**, *sm.* poisson, l'épaulard *m.*
- Сѣверна звѣзда**, *sf.* la tramontane.
- **широчина**, *sf.* *Géogr. Astr.* la latitude.
- Сѣверно сѣтене**, *sm.* aurore boréale *f.*
- Сѣверны страны**, *sf. pl.* le nord.
- Сѣверо-заходень**, *adj.* nord-ouest.
- **вѣтъръ**, *sm.* nord-ouest, mestrал et маѣ-страл *m.*, galerne *f.* [ciel *m.*
- **заходъ**, *sm.* le nord-ouest, balai du — **истокъ**, *sm.* le nord-est.
- **источень** и **вѣтъръ**, *adj. sm.* nord-est.
- Сѣверъ** (*полунощъ*), *sm.* le nord, septentrion *n.*, tramontane *f.*; || **забѣлжвамъ** — на харта, *va.* orienter.
- Сѣдамъ**, *vn.* se seoir, se mettre, se poster; 1. (*накъ*), se rasseoir; 2. (*при сложена табла*), *fam.* s'attabler; 3. (*накъ на паралия*), se remettre à table *f.*
- Сѣдалень**, *adj.* *Anat.* anal. [—, *sf.*
- **маражъ sm. *Anat.* le sciaticque et goutte — **ржбъ**, *sm.* *Anat.* le périmée; || на —, pé-ринéal, -néen, *adj.* [bain, *m.***
- Сѣдална баня**, *sf.* bain de siege ou demi-
- Сѣдална кость**, *sf.* *Anat.* l'ischion *m.*; || на —, ischiaticque et ischial, *adj.*; || **искилавне** на — или на — **копанка**, *Chir.* ischiocèle *f.*
- Сѣдало**, *sn.* la chaise, siège, eul *m.*; 1. *Méd.* l'anus *m.*; 2. (*на кочиащъ*), le baudet; 3. на -то си (*въ постелка*), en son séant, sur son séant, *m.*
- Сѣдане**, *sm.* le cantonnement; || (*на столъ*) la séance; || (*турскы*), l'aceroupissement *m.* [que, *m.*
- Сѣдачъ**, *sm.* un habitant, courtaud de bouti-
- Сѣдарска работа**, *sf.* la sellerie.
- Сѣдарски или Хамотень занаятъ**, *sm.* la bourrelerie. [bourrelier.
- Сѣдаръ**, *sm.* un sellier et -carrossier, un
- Сѣдальность**, *sf.* l'habitabilité *f.*
- Сѣдливъ**, *adj.* habitable, logeable, sédantaire; || (*за цѣтлове и листа*), *Bot.* sessile; || **минувамъ** —, *vn.* vivre sédantairement.
- Сѣдло**, *sn.* la selle; 1. (*набито съ вълна*), la bardelle; 2. **гуждамъ** — на конь (*обсѣдлавамъ го*), *va.* seller; 3. **изваждамъ отъ** —, *va.* désarçonner; 4. **безъ** —, *adv.* à nu.
- Сѣднать**, *adj.* sis (*отъ seoir*).
- Сѣдѣнка**, *sf.* la soirée, veillée *f.*
- Сѣдж**, *vn.* séjourner, habiter, résider, demeurer, seoir, se poser; 1. (*близо при*), avoisiner; 2. (*на къца*), cantonner; 3. (*нощель или у нѣкого*), veiller; 4. (*при купуписеца*), poser; 5. (*въ стая*), loger; 6. (*на столъ-тъ до кочиащъ-тъ*), en lapin;

7. (турски), асroupir; 8. (cu), se sooir, s'asseoir; 9. кая да съдне нѣкой, аssooir; 10. който съди, résidant, adj.
- Съждамъ**, *va.* corroder, consumer; 1. *fig.* ronger; 2. който -жда, *Méd.* cathérétique, adj; 3. съждаса, *v. imp.* il carrié; || *Méd.* il exculére.
- Съждане**, *sn.* la corrosion, mordication, érosion f; || *Méd.* anabrose ou diabrose f.
- Съжданвь**, *adj.* Méd. anabrotique.
- Съидба**, *sf.* les semailles f, ensemencement m; || (на дръвета отъ съме), *Agric.* le semis; || врѣме за —, l'emblaison f.
- Съкира**, *sf.* l'ébarboir m, cognée f.
- Съкия**, *sf.* le coin; || (на пары), la frappe.
- Съкнатъ**, *adj.* solide; || (за кеменурь), serré.
- Съкнатиць** (на сѣвци), *sm.* moucheur de chandelles, m.
- Съкнило** (за сѣвци), *sn.* les mouchettes f.
- Съкнъ**, *va.* moucher; || -са, *vr.* se moucher.
- Съкжъ**, *va.* couper, tailler, hacher, le massacre; 1. (дрва), débiter; 2. (монета), fabriquer; 3. (права пары), frapper, battre, ouvrir; || (изново), reffrapper; 4. цѣпа и —, frapper d'estoc et de taille; 5. съче ми умъ-тъ, *vn.* argumenter, conclure.
- Съме** (и *fig.*) *sn.* la semence, germe m; 1. (сперма), *Anat.* le sperme; 2. (у буболечки), le couvain; 3. (зрѣнце въ ябълка, круша), le pépin; 4. (у ракъ), les oeufs m; 5. намокраване —, *Agric.* le chaulage; 6. напоявамъ у варлива вода —, *va.* chauler; 7. посъване —, *Bot.* la semination; 8. расхвърляване —, la dissémination; 9. течене —, *Méd.* la gonorrhée; 10. търговия съ -мена, la grèneterie; || търговецъ на —, un grènetier.
- Съменаръ** (търговецъ), *ка, s.* grainier, ère.
- Съменна обвивка** (околоплодѣ), *sf.* *Bot.* le péricarpe.
- сливица, *sf.* *Anat.* la prostate; || на —, prostatique, *adj*; || възпалена на —, *Méd.* la prostatite. [loge.]
- Съменно гнѣзденце** (положе), *sn.* *Bot.* la
- Съменодѣла**, *sf.* *Bot.* le cotylédon; || съ-бы, cotylédoné.
- дѣлбень, *adj.* *Bot.* cotylédonaire.
- лежіе, *sn.* *Bot.* le sporange.
- подножіе, *sn.* *Bot.* le podosperme.
- Съменосенъ каналъ**, *sm.* *Anat.* canal déférent m.
- Съменосецъ**, *sm.* *Bot.* le placenta.
- Съменце** (у мжъ), *sn.* *Bot.* le spore et sporule f.
- Съмень**, *adj.* spermatique; || *Anat.* *Bot.* séminal; || искилване на -ны сѣдины, *Méd.* la spermocèle.
- Съмчено мляко**, *sn.* *Pharm.* l'émulsion f; || смисамъ съ —, *va.* émulsionner.
- Сънка**, *sf.* l'ombre f; 1. *fig.* le fantôme,
- simulacre m; 2. (отъ дървѣ), l'ombrage f; 3. правя или държъ —, *va.* ombrer, ombreger; 4. имамъ подъ —, *va.* ombreger; 5. искусство да познаваме врѣмето по сръдствомъ -та, la sciographie; 6. който прави малко — (за лампа), sinombre, *adj*; 7. подъ —, à l'ombre.
- Сънникъ**, *sm.* le tabernacle; 1. (женска шатричка), l'ombrelle f; 2. (прѣдъ дюкльнъ), l'auvent m, serpillière f; 3. (шатра за слънце), le parasol; 4. (надъ шатра), la marquise.
- Съно**, *sm.* le foin; 1. сушене — и плащане за него, le fanage; 2. сушжъ —, *va.* faner; 3. сушильникъ на —, un faneur.
- вързачъ, *sm.* un botteleur.
- косно врѣме, *sn.* la fenaison, fauchaison f.
- косъ, *sm.* la fenaison, fauche f.
- панкъ, *sm.* insecte, le faucheur et faucher.
- Сънчаста палма**, *sf.* arbre, le tallipot.
- Сънчастъ и -ченъ**, *adj.* ombreux.
- Сърей** (на вълна у овцѣ и др.), *sm.* le suint.
- Сърн** (за добытакъ), *v. imp.* il fiente.
- Сърива вълна**, *sf.* laine surge f.
- Сътене**, *sn.* *Vén.* la pariade.
- Съчене**, *sn.* le massacre, carnage m; 1. *Geom.* la section; 2. (на гора), l'abatage m. (дрва), la taille, coupe f.
- Същалица**, *sn.* le sensorium.
- Същане**, *sn.* le sens, sentiment m; || съ голъмо —, *adv.* *Mus.* affectuoso.
- Съя**, *va.* semer, ensemencer, sasser, tamiser crible; || (на джмото просо), approfondir || (накъ), ressaser, ressemer.
- Съялка** (сѣмна машина), *sf.* le semoir.
- Съяне**, *sn.* les semailles f, ensemencement, sassement m, emblaison, tamisage f; || || врѣме за —, les semailles f.
- Съянецъ**, *sm.* plante sative f.
- Сюитаре**, *sm. t.* un bouffon, farceur, fagotin m; || -тари, *pl.* les matassins m (voyez Вшутникъ).
- Сюитарешко хоро**, *sm.* les matassins m.
- Сюитарликъ**, *sm. t.* (voyez Смѣхорія).
- Сюитеръ** (гъба), *sm. t.* l'éponge f; || истривамъ съ —, *va.* éponger; || който носи —, épongière, *adj.* m.
- Сюрюнь**, *sm. t.* (voyez Испжждане).
- Сюрдисвамъ**, *va. t.* (voyez Изгонвамъ).
- Сюлемень** (хлористъ живакъ), *sm. t.* *Chim.* le sublimé; || (за намазване огледало), le tain.
- Сюрежія**, *sm. t.* (voyez Водачъ).
- Сюрпризъ**, *sm.* la surprise.
- Сюртме** (мръжа), *sm. t.* l'épervier m.
- Сюртукъ** (оръжия дръжа), *sm.* le surtout. redingote f. [Всягдашенъ].
- Съвгашенъ**, *adj.* perpétuel, inamovible (voyez Съвгашность, *sf.* l'inamovibilité f.

Сякамъ, *vn.* (voyez Мысль).

Сжбота, *sf.* le samedi; 1. велика —, сащамъ saint; 2. (шабата у Евреи), le sabbat;

3. нѣмамъ една —, *vn.* avoir le timbre fêlé.

Сжботникъ (който гварди сжбота), *sc.* sabbataire; || (жадажя т.), un exorciste; || ноцио събране на врачкы и -ници, le sabbat.

— човѣкъ, *sm.* un drôle de corps ou d'homme.

Сжнува, Сжнува и Разсжнуваса, *v.* imp. il point (отъ poindre).

Сжда, *sf.* le procès, jugement *m.*, juridiction, justice, cause *f.*, siège *m.*; 1. *Jur.* le litige;

2. Божя —, la sentence, ordalie *f.*; 3. (съ доказателства), *Jur.* l'interlocution *f.*;

4. выкамъ на —, *va.* intimer; 5. бранително

слово въ —, le plaidoyer; 6. выкане въ

—, *Jur.* la demande; 7. отсачамъ —, *va.*

déterminer; 8. призовка за —, l'assignation

f.; || *Jur.* l'avenir *m.*; 9. страпната —, le

judgement dernier; 10. трапане на една —,

—, *Jur.* la litispendance; 11. тегля — или

выкамъ на — нѣкому, *va.* plaider; 12.

теглене —, la plaidoirie; 13. тегляникъ,

ница на —, *s.* plaideur, euse; 14. безъ —

направо, *adv.* *Jur.* de-plano.

Сждбарникъ, *sm.* le code.

Сждбена прѣширя, *sf.* la plaidoirie.

— рѣчь (у Евреи), *sf.* le pectoral.

Сждбено потвърдене, *sm.* la légalisation; ||

(ради владѣне), *Jur.* la maintenue.

— събране, *sm.* le plaid.

Сждбень, *adj.* juridictionnel, judiciaire, juridi-

cane, litigieux; || (за медицина), légal;

|| съ — уредъ, *adv.* judiciairement.

— день, *sm.* jour plaidoyable *m.*, audience *f.*

Сждбены харти, *sf.* *pl.* la procédure.

Сждбепроизводство, *sm.* la jurisprudence,

procédure *f.*

Сждене, *sm.* le jugement, juridiction *f.*

Сждливъ, *adj.* jugeable, processif; || (за

оплакване), *Jur.* pendant.

Сждникъ, *sm.* un juge, magistrat, justicier,

provôt, aréopagite et -giste *m.*; 1. *fat.* un

robin; 2. (въ Швеицария), voyez Амманъ;

3. (посрѣдникъ), un austrègue; 4. (за

прѣдмирване), juge de paix; 5. -ницитъ,

pl. les gens de robe; 6. ване на —, la

robe; 7. събране —, le parquet.

Сждница или Сждбарница, *sf.* la juridiction,

justice *f.*, palais *m.*, cour *f.*, tribunal, siège,

for *m.*, généralité *f.*, ressort *m.*; 1. (за сжд-

ничны писари), la basoche; 2. потвърдя-

вамъ за нѣкое дѣло въ —, *va.* plaider un

fait; 3. събране на високоы -ници и слово

при отваряне -ца, la mercuriale.

Сждничень, *adj.* juridictionnel.

Сждническа зала, *sf.* l'auditoire, *m.*

Сждническа даръ, *sm.* *fg.* l'épice *f.*

— поредъ, *sm.* la magistrature, le palais.

Сжднически службашъ, *sm.* un sergent;

|| (полицейски), sergent de ville; || пра-

щамъ — нѣкому, *va.* sergenter.

Сждническо зване, *sm.* la judicature, ma-

gistrature *f.*

— мѣсто, *sm.* le bureau.

— отсичане, *sm.* le jugement.

— отсжждане, *sm.* le jugé.

— писало, *sm.* style de palais, *m.*

Сжднично извѣстие, *sm.* l'intimation *f.*; ||

Jur. la criée.

— мѣсто, *sm.* *Jur.* le bureau.

Сждничны дни, *sm.* *pl.* les jours de palais, *m.*

Сждоблизане, *sm.* l'écorniflerie *f.*

— близачъ, *ка, s.* écornifleur, euse; écu-

meur de marmites, flaireur de table, de

cuisine, *m.* [*fat.* écornifler.

— бланжъ, *va.* écumer les marmites, *f.*; ||

— мыйка, *sf.* une souillon de cuisine.

— мыець, мыйка, *s.* laveur, euse de

vaisselle; écuereur, euse.

Сждъ т и -дина, *f.* le vase: 1. (*u Anat.*),

le vaisseau; 2. черковень —, la burette;

3. (за прѣваряване), l'alambik *m.*; 4. по-

лицы за -дове въ готварница, le vaisselier;

5. трапезень —, la vaisselle; 6. залъженъ

—, vaisselle montée *f.*; 7. срѣбарень трапе-

зень —, vaisselle plate *f.*; || вардачь на

-дове, un garde-vaisselle.

Сждясть и -динень, *adj.* *Anat.* vasculaire

et -culeux.

Сждж, *va.* juger, dire, voir; 1. *Jur.* connaître

de; 2. *fat.* arguer; 3. (криво за работы),

fg. avoir la berlue; 4. (посрѣдствено),

arbitrer; 5. (прѣдварително или на прѣдъ),

préjuger; 6. (по себе-си и за други),

mesurer à son aune; 7. който са сжди

съ другиго, *Jur.* un colitgant.

Сжжъ (на джска), *sm. t.* Bot. le noeud.

Сжмъ, *vn.* être, exister, subsister, assister à,

se voir; 1. (въ сила), subsister; 2. азъ

бѣхъ, j'ai été; 3. гладень —, j'ai faim; 4.

жадень —, j'ai soif.

Сжнлва мыйка, *sf.* quadr. le loir.

Сжнловость, *sf.* le narcotisme, léthargie *f.*,

sommeil *m.*; || *Méd.* la somnolence.

Сжнливъ, *adj.* somnolent, endormi.

Сжнлю, *ла, s.* dormeur, euse; || *fa.* roupil-

leur, euse.

Сжнна болестъ, *sf.* *Méd.* le coma.

— немощъ, *sf.* *Méd.* le carus, état carotique *m.*

Сжнотълкуване, *sm.* l'onirocritie et onéiro-

critie *f.*, brizomancie *f.*

— тълкувачъ, *ка, s.* oniromancien, enne;

brizomancien *m.*

— гадане, *sm.* l'oniromance ou -mancie *f.*,

brizomancie *f.*

Сжнувамъ, *vn.* rêver, songer de; || (за нѣщо),

fg. *fat.* rêvasser.

Сжнуване, *sm.* la reverie, rêvasserie *f.*, rêve,

songe *m.*, vision *f.*; || -ванеа, *pl.* les espaces imaginaires *m.*

Сжувателень, *adj. fig.* creux.

Сжувачъ, *ка, s.* rêveur, songeur, euse; *sc.* visionnaire; || *fat.* un songe-creux.

Сжнь, *sm.* le sommeil, somme, songe, dormir, repos, rêve *m.*, rêverie *f.*; 1. *fig.* les pavots du sommeil, *m.*; 2. виждамъ на -нъ, *vn.* songer de; 3. на -нъ, *adv.* en songe.

Сжсаръ, *sm. татм.* le rat (*voyez* Плъхъ).

Сжскамъ (*кога говоря*), *vn.* susseoyer; || съска (*за зжмя*), *v. imp.* il siffle; || който -ска, siffiant, *adj.*

Сжскане (*въ говорене*), *sm.* le susseoyement; || (*отъ зжмя или гжска*), le sifflement.

Сжсва буква, *sf.* *Gram.* lettre siffilante *f.*; || често употребене на -квы, *Gram.* le sigmatisme. [tout beau.

Сжс! *interj.* basta! || (*за нуе*), *adv. Vén.*

Сжжнь и -котка, *sm. plante*, la pensée, le panicaut.

Сжжнене (*на тълото*), *sm.* l'émaciation *f.*; || *Méd.* l'atrophie, phthisie, *f.*

Сжжви, *vn.* sécher, s'amaigrir, se faner; || (*накъ*), ramaigrir. [la valeur.

Сжца гжжвенна мьсьль (*у изговоръ*), *sf.* — цвна, *sf.* le revient et prix de —, *sm.*

Сжщественно, *adv.* essentiellement, au fond, dans le fond. [trinsèque *f.*

— струване (*на монета*), *sm.* valeur intrinsèque

Сжщественность, *sf.* la réalité, propriété, entité *f.*; || докарвамъ въ —, *va.* réaliser.

Сжщественъ, *adj.* essentiel, réel, constitutif, intrinsèque; || *fig.* substantiel.

Сжщивателень, *adj.* existant.

Сжщивително име, *sm. Gram.* nom substantif *m.*; || правя — отъ, *va.* substantifier; || както —, *adv.* substantivement.

Сжщество, *sm.* l'être *m.*, substance, essence *f.*, principal, individu *m.*; 1. *fig.* le fond; 2.

(*на едно дѣло*), l'essentiel *m.*; 3. въ —, *adv.* en substance. [vivre.

Сжществувамъ, *vn.* être, exister, subsister,

Сжществуване, *sm.* l'existence *f.*

Сжщцикъ, *sm.* l'original *m.*

Сжщность, *sf.* l'authenticité *f.*, capitalité, actualité, entité, quiddité, *f.*, effectif *m.*, essence *f.*; || *fig.* la substance, noyau, suc *m.*

Сжщо, *adv.* idem, item; 1. *Com.* dito ou idem; 2. *fat.* ric-à-ric, 3. все това -то, *fat.* queussi-queumi; 4. то е все -то, c'est toujours le même turelure; 5. това

-то и съ него може са случи, autant lui en prend à l'oreille *f.*; 6. правя -то за истото, *va.* rendre le réciproque; 7. -тайъ, *adv.* pareillement, ainsi que.

— врѣмьность, *sf.* le tautochronisme, synchronisme *m.*; || *fig.* la coïncidence.

— врѣмьнь, *adj.* tautochrone, synchrone; *Méd.* coïncident.

— еврейнь, *sm. fam.* un arabe.

— именъ, *adj.* univoque.

— зване, *sm.* le titre.

— земни, *adj.* indigène.

— земство, *sm.* la naturalité.

— земець, *sm.* un indigène, naturel, natif; *sc.* régnicole *m.*; || -земцы, *pl.* les nationaux *m.*

— рѣчивъ, *adj.* pléonastique.

Сжщъ, *adj.* véritable, authentique, effectif, essentiel, originel, loyal, vrai, en titre, entier, pur, de profession, même; 1. *fig.* pomé; 2. *fig. fam.* incarné; 3. *Théât.* praticable; 4. (*за злодѣецъ*), profond; 5. -той, propre; 6. той —, le même.

— братъ, *sm.* frère utérin *m.*; || -щы братя и сестры, *pl.* les utérins *m.*

— клоъ, *sm. fig.* l'échalas *m.*

— хвалопрѣдъ, *sm. fig.* un brave à trois poils.

Т.

Т

Т (*те*), la dix-neuvième lettre de l'alphabet bulgare.

Табакерка, *sf.* la boîte; || (*кутийка за емфия*), la tabatière (*voyez* Захлупцы).

Табакхана, *sf. t.* *voyez* Печарница.

Табакъ, *sm. t.* *voyez* Печаръ.

Табия (*за моносе*), *sf. t.* Fortif le risban (*voyez* Барбетъ et Бастіонъ).

Табла, *sf.* la table, tableau, banc *m.*

Таблатура (*нотна таблица*), *sf.* *Mus.* la tablature.

Таблица, *sf.* la table, tableau, plateau *m.*; || (*умложене или единъ пжтъ по единъ*), table pythagorique ou de Pythagore, table de multiplication *f.*

Тавтограмъ

Таблицы, *sf. pl.* les fastes *m.*; || (*за сѣмѣто ради деугане на водата*), établissement de marées, *m.*

Табличка, *sf.* le cabaret.

Табуретъ, *sm.* le tabouret.

Тава, *sf. t.* la cuvette; || (*за баница*), la tourtière; || (*за варене сладко*), poêle à confiture, *m.*

Тавла, *sf. t.* écurie de prince, 'haras *m.*; || (*за продажба коніе*), le tattersall; || надзирачъ на —, un écuier.

Тавле (*триктракъ*), *sm.* le trietrac, chance *f.*; || игра на —, le revertier et reverquier.

Тавлена джска, *sf.* le trietrac.

Тавтограмъ, *sm.* le tautogramme.

- Тагра**, *sf. t.* la civière (*voyez* Тезреге).
- Тасель** (2 *лота сръбро*, въ *Кина*), *sm. le* tael et tail.
- Тасене**, *sm. le* suintement; || (*на сибѣ*), la fonte.
- Ташнякя**, *sm. t.* un étapier.
- Ташъ**, *sm. t.* la ration; || (*солдатски*), *Milit.* l'étape *f.*
- Тайна**, *sf.* le secret, mystère, sacrement, lettres closes *f.*, pot aux roses, *m. 1.* искарвамъ — отъ нѣкого, *va.* tenir sur la sellette; || *fig. fam.* tirer les vers du nez *m.*; 2. както —, sous les sceau du secret; 3. святы -ны (*литургия*), *pl.* les saintes mystères *m.*
- вечеря, *sf.* la cène.
- печѣла, *sf. fam.* la grivellé et grivellerie; || тайно печѣла, *v. fam.* griveler.
- пжтека, *sf. fig.* la refuite.
- сборщина, *sf.* le conventicule.
- сждинца, *sf.* la wehme et cour wehmique.
- Тайникъ**, *sm.* un mistificateur, écoute *f.*; || (*въ т.м.лицца*), un secret.
- Тайно**, *adv.* secrètement, silencieusement, souterrainement, en cachette, sous la cheminée, sous la custode, à plat couvert, à la dérobee, à petit bruit, en tapinois, in petto; 1. *fam.* en catimini; 2. на —, en secret, à porte close; 3. държа —, *va.* faire mystère de; 4. държа на —, *va.* celer; 5. наговарямъ —, *vr. Jur.* colluder; 6. наговарване —, la collusion; 7. наговоренъ —, collusoire, *adj.*
- исповѣдане, *sm.* confession auriculaire *f.*
- писане, *sm.* la cryptographie.
- или отписване, *sm.* la contre-lettre; || (*у Лакедемонци*), la scytale.
- писателенъ, *adj.* cryptographique.
- повелѣне (*ради записане*), *sm.* lettre de cachet, *f.*
- пърцане, *sm. Bot.* la cryptogamie.
- пърцо растене, *sm.* la cryptogame et plante —, *f.*
- събрание, *sm.* le huis clos, le conciliabule.
- Тайность**, *sf.* le mystère. [taire.]
- Тайнственникъ** (*еписъ*), *sm.* le sacramental
- Тайственъ**, *adj.* mystérieux, mystique, sacramental et -tel; || *Théol.* anagogique.
- съставъ, *sm. Chim.* l'arcane *m.*
- Тайствены рѣчи**, *sf. pl.* mots sacramentaux *m.*, paroles sacramentelles *f.*
- Тайство**, *sm.* le mystère, sacrement *m.*, lettres scloses *f.*
- Тайвъ**, *adj.* secret, occulte, couvert, confidentiel, furtif, privé, esotérique, clandestin, morganatique.
- излазъ, *sm.* fausse porte *f.*
- любовникъ, *sm. fam.* un greluchon.
- пжтесъ, *sm.* faux-fuyant *m.*
- сговоръ, *sm.* le comérage. [replis *m.*
- Тайны** (*на сърдцето*), *sf. pl. fig.* les plis et
- Тайны** намыслеванеа, *sm. fig.* le dessus des cartes *f.* [fig. les souterrains *m.*
- подбуванеа или кощунства, *sm. pl.*
- сношенеа, *sm. pl.* les pratiques *f.*
- Тайфа**, *sf. t.* (*voyez* Дружина).
- Тайче**, *sm. t.* le bidet.
- Така**, *adv.* ainsi, si; 1. — е, pareillement; 2. и —, *conj.* donc; 3. и — и тѣй, *adv.* entre-deux; 4. — както, *adv.* comme; || *conj.* dès que; 5. — щото, *conj.* de façon que.
- кажець или Тѣй-, *sm.* un idemiste.
- Такелажъ** (*задѣване*), *sm. Mar.* le gréement et grément; 1. — мейстеръ, *sm.* un gréeur; 2. (*ортомы*), la manoeuvre; || употребителенъ всякой часъ или за намѣра —, manoeuvres courantes, dormantes, *f.*
- Таклитъ**, *sm. t.* le brouillon; 1. пиша —, *va.* brouillonner, minuter; 2. написване —, le projet; 3. правя —, *va. fig.* dégrossir.
- съчинене, *sm.* le brouillon, la minute.
- Такса** (*маркъ t.*), *sf.* la taxe, le taux; || налагамъ твърдъ голѣма — на нѣщо, *va.* surtaxer.
- Таксидермическы**, *adj.* taxidermique.
- Таксидермия** (*натхкателно искусство*), *sf.* la taxidermie.
- Таксандаръ**, *sm. t.* un commis voyageur; || *Com.* garçon de caisse, placier, *m.*
- Таксономія** (*наука за полагане редъ*), *sf.* la taxonomie.
- Тактика**, *sf.* la tactique. [tacticien.]
- Тактика** (*искусенъ въ тактика*), *sm.* un
- Тактъ**, *sm.* la cadence; || *Mus.* la mesure, quantité *f.*; || съгледвамъ -тъ или размъръ-тъ на, *va.* cadencer.
- Такъвъ**, *adj.* pareil, tel; 1. какъвто, . . . — и, tel; 2. — и —, tel et tel; 3. — . . . както, tel que. [*злато или сръбро*] *fig.* le talent.
- Талантъ** (*дарба*), *sm.* le génie; || (*тегло*)
- Талануанъ** (*Сіамски жрецъ*), *sm.* un talapoïn.
- Таласжмъ**, *sm. t.* le cauchemar, fantôme, esprit follet, farfadet, lutin, loup-garou *m.* (*voyez* Прѣсторка).
- Таласъ**, *sm. t.* (*voyez* Остергалкы).
- Талвегъ** (*матка урѣка*), *sm. Géogr.* le thalweg.
- Таледъ** (*бѣло було у Евреи*), *sm.* le taled.
- Талеръ** (*монета*), *sm.* l'ecu *m.*, thaler et taler *m.* [(*колца*), le tombeau.]
- Талига**, *sf.* le chariot, coche *m.*, benne *f.*; ||
- Талижка** (*у станъ*), *Tur.* le berceau, train *m.*; || (*на две кола*), la charrette; || малка — безъ ритѣлы, le charretin.
- Талишки**, *sf. pl.* *Mar.* le palanquin.
- Талия**, *sf.* le corsage; || (*кръсть на дръва и жѣтане книги*), la taille.
- Талкъ** (*камикъ*), *sm.* le tale; -лченъ, de tale.
- Талмудистъ** (*последовачъ на талмудъ*), *sm.* un talmudiste.
- Талмудическы**, *adj.* talmudique.
- Талмудъ** (*закожникъ у Евреи*) *sm.* le talmud.
- Талонъ** (*останалы книги слѣдъ раздава-*

нето и *Сот.* крайшникъ на добывчени купони, *sm.* le talon; || (отъ билеты на блѣженъ регистръ), talon de souche, *m.*
Талпа (дебела джова джка), *sf.* le madrier.
Талрепъ, *sm.* *Mar.* la ride; || теглене -пы (ожжа), *Mar.* le ridage; || тегля или дръпамъ -пы, *va.* *Mar.* rider.
Талурче (надъ вода въ котѣлъ), *sm.* la nageoire; || (за свкило на свѣць), le portemouchettes.
Талуръ, *sm.* l'assiette *f.*
Талчасть, *adj.* talcique.
Талченъ, *adj.* talqueux. [тоқиѣре.
Таль (за сцупване вантъ), *sf.* *Mar.* la rап-
Талы, *sf.* *pl.* *Mar.* la caliorne et sayorne; || (и штагъ-), le bréindin.
Тамаринденъ плодъ, *sm.* le tamarin.
Тамариндъ, *sm.* arbre, le tamarinier et tamarin.
Тамарискъ, *sm.* arbuste, le tamaris ou -rise et -rix.
Тамбуринско блъскане, *sm.* le tambourin.
Тамбуринъ (малкъ тжпанъ), *sm.* le tambourin.
Тамбуръ, *sm.* Fortif. le tambour.
 — мажоръ, *sm.* un tambour-major.
Тамъ и -мѣ, *adv.* là bas, là, y, ibidem; 1. *prép.* voilà; 2. — е, *adv.* là; 3. отъ —, de là; 4. до —, jusque là; 5. прѣвъ —, par là; 6. тукъ —, par-ci, par-là; 7. и — и тукъ, par ci, par ci-là, deci de ci-là; 8. — намѣренитъ, *sm.* *pl.* les présents *m.*
 — земець, *s.* un autochthone.
 — земци, *sm.* *pl.* les aborigènes *m.* [там.
 — тамъ (муз. инструментъ), *sm.* le tam-
Тамянка (гроздѣ), *sf.* le muscat.
Тамянь, *sm.* l'encens *m.*, gomme ammoniacque *f.*; || къдене съ —, l'encensement *m.*; || къдъ съ —, *va.* encenser. [ou chemise.
Танджър, *sm.* *t.* le tандour, le chauffe-linge
Танталъ (металлъ) *sm.* Chim. le tantale ou colombium.
Танпиръ (водж свиня), *sm.* quadr. le tapir.
Тараканъ, *sm.* insecte, le cakerlat et cancrelat.
Тарантасъ (длъгнясты кола), *sm.* la tarantasse. [telle.
Тарантелла (жоро и пѣсил), *sf.* la tarantule, *sf.* insecte, le tarentule; || болестъ отъ ожидане на —, le tarentisme.
Таранъ, *sm.* Milit. le béliér.
Тараторъ (съ чеснокъ лукъ) *sm.* l'aillade *f.*
Таргумически, *adj.* targumique.
Таргумистъ, *sm.* un targumiste.
Тарнаъ, *sf.* le tarif; -фентъ, de tarif.
Тарлатанъ (видъ муселлина), *sm.* la tarlatane.
Торочны книги, *sf.* *pl.* les tarifs *m.* [tane.
Тартана (едноборна ладя), *sf.* *Mar.* la tartane, *sf.* *pl.* la tartane, *sm.* le tartan.
Тартаръ (длъземля), *sm.* le tartare.
Тарулки, *sf.* *pl.* Milit. les cymbales; || който удра -тъ, un cymbalier et -baliste.

Тархана, *sf.* *t.* la semoule.
Таръ [въ -тъ, *adv.* au même temps, en même temps; || *fam.* sonica.
Тасче, *sm.* l'écuelle *f.*; || *Bot.* la pyxide ou boîte à savonnette; 2. (у часовникъ), le timbre; 3. едно пълно —, une ecuellée.
Тастъ, *sm.* la casserole, terrine *f.*, bassin *m.*; || единъ пълненъ — или върховатъ, une casserolee, terrinée *f.*
Татко, **Тате** и **Тейко** *sm.* le papa.
Татула, *sf.* plante, le datture, le stramonium et -moine; -ленъ, de datture. [le taba.
Тачія (ракія отъ захарны пръцини), *sf.*
Тачта (съ мушци), *sf.* le chagrin; || подпльщамъ съ —, *va.* glacer. [день.)
Тахтиль, *sm.* *t.* (вогъз Неприкжтственъ
Тацетъ, *sm.* plante, narcisse tazette ou à bouquet, *m.*
Тачене, *sm.* la vénération, représentation, réputation *f.*; 1. *fig.* l'hommage *m.*; 2. въ —, *prép.* en raison de; 3. за — на, за, à l'intention de.
Тачъ, *sm.* le respect, méditation, révérence *f.*; || имамъ — къмъ нѣкого, *va.* tenir en respect. [vérer; || *fig.* priser.
Тачъ, *va.* respecter, honorer, vénérer, ré-
Ташка (за сабя у хусаръ), *sf.* la sabretache.
Тая, *va.* *fig.* couvrir; || -са *vr.* se receler; 2. тае, *v.* *imp.* il suinte, il fond; || (за свѣтъ), il se dégèle; || (за хартия), il fonge, il boit.
Тварникъ (жамаликъ *t.*), *sm.* un portefaix, commissionnaire, fort de la halle, crocheur, bardeur *m.*; || *fam.* un souffre-douleur.
Тварническа кола (съ две колела), *sf.* l'effourceau *m.*
Твой (*f.* твоя, *n.* твое), *adj.* poss. tien, enne; ton (*f.* та, *pl.* tes); || твоего имане *sm.* le tien; || твоитъ роднина, *sf.* *pl.* les tiens.
Творецъ, *sm.* le créateur; -рчески, -trice || auteur *m.*
Творителенъ, *adj.* Gram. l'ablatif *m.*
Твърда мисълъ, *sf.* le propos.
Твърдния (кала *t.*), *sf.* la forteresse, les fortifications *f.*, château *m.*, place forte *f.*; || малка —, le fortin; || съ -дини, Blas. châtélé, *adj.*
Твърдо, nom bulgare de la lettre **Т.**
Твърдо, *adv.* durement, ferme; 1. правя —, *va.* solidifier; 2. стоя —, *vn.* faire bonne contenance *f.*; 3. става —, *v.* *imp.* il se solidifie.
Твърдостъ, *sf.* la consistence, fermeté, dureté, solidité, constance *f.*, affermissement, stoïcisme *m.*, austérité, énergie, rigueur, tenue *f.*; || *fig.* la rudesse; || *Méd.* la rénitence.
Твърдъ, *adj.* constant en (dans), ferme, dur, solide, stoïque, austère, persévérant, âpre, arrêté, rigoureux, fixe, vert; || *Méd.* renitent; || — и неравенъ (за нуль), *Méd.* serratile.
Твърдѣ, *préfixe*, archi-, très-; 1. *adv.* essen-

tiellement, richement, puissamment, grandement, de beaucoup, assez, bien, tout, fort, en diable, en diable et demi; 2. *Jur.* véhémentement; 3. — близо, coude à coude, à deux doigts de; 4. — добръ, bravo et bravissimo; 5. — лошо, à la diable; 6. — много, trop, d'importance, grièvement, diablement.

Твърдѣ захванатъ, *adj.* affairé.

— лудъ, *v. fam.* un archifou.

— слаба отрова, *sf.* l'aqua-tofana *f.*

— хыгъръ, *adj. fig.* fin comme l'ambre.

— широкъ, *adj.* amplissime.

Театинедъ (монахъ), *sm.* un théâtin.

Театраленъ, *adj.* théâtral; —лно, —lement; || scénique.

— сборъ, *sm.* la chambreé.

Театрална пиеса [събрание —сы, le théâtre.

— случайность, *sf.* un coup de théâtre.

— шатра (*y v. o.*), *sf.* le vélarium.

Театръ (гледаница), *sm.* le théâtre, comédie *f.*, les planches *f.*; || лошо прѣдставямъ въ —, *va.* cabotiner. [тебъ, à toi.

Тебе, *pron. pers. te ou t'* (pour toi); || на

Тебиширъ, *sm. t.* la crai; —ренъ, de crai.

Тебиширенъ, *adj.* crayeux; || *Géol.* crayeux.

Тебиширявъ, *adj.* *H. nat.* crétacé.

Тевтеръ, *sm. t. Com.* le livre; 1. (*за данъ отъ имотъ*), le parcellaire et cadastre —, *sm.*; 2. има ма (*къкой*) писанъ на добрый —, *vn.* être bien dans les papiers de; 3. дължливо записвамъ въ —тъ, *va. Com.* contre-poser.

Тевтникъ, *sm. t.* la charpie; || изнищивамъ платно за —, *va.* faire de la charpie; || хвандакъ —, *Chir.* la tente.

Тевтиченъ фандакъ, *sm.* le sindon.

Тевтонически орденъ, *sm.* ordre teutonique *m.*

Теглене (и за лотария), *sm.* le tirage; || le pesage, pesée, descendance, traîne *f.*; || (*полица*), *Com.* la traite.

Тегленца, *sf.* (*вогъе* Смукало).

Тегливостъ, *sf.* la pondérabilité.

Теглявъ, *adj.* tolérable, supportable, soutenable, voulu, souffrable; || (*сгоденъ за теглене*), pondérable.

Теглика, *sf.* la balance.

Теглилна часть, *sf.* partie pondérale *f.*

Теглително санджче (сюрмѣ t.), *sm.* layette *f.*

Тегличъ, *sm.* l'aideau *m.*, cheville ouvrière *f.*

Тегло, *sm.* la pesanteur, pesant; 1. (*драмъ*), le poids; 2. *Arithm.* la preuve; 3. la souffrance; 4. относително или специфическо —, pesanteur spécifique; 5. мыто на стоки по —то имъ, *Com.* le pondage; 6. повече драмове отъ —то, le surpoids; 7. на — (*на теглязъ t.*), *adv.* à plomb.

— тжмень, *adj.* pesant.

Тегля (и лотария, полица), *va.* tirer; 1.

attirer, porter, traîner, languir, patir; 2. supporter, endurer; 3. peser; 4. *fig.* balancer; 5. *Mar.* Chaler, saquer; 6. (*съ обивка дѣнкъ*), *Com.* peser ort, *adj. invar.*; 7. (*накъ*), retirer; 8. (*подырѣ си*), *Mar.* remorquer; 9. (*на сждба*), traduire, agir; || *Jur.* actionner; 10. —са (*назадъ*), *vn.* battre en retraite; 11. теглица (*отъ*), *v. imp.* il dépende, il relève.

Теглителенъ, *adj.* triste; || *fam.* vexant.

Тегля, *vn.* s'appesantir.

Теготителенъ, *adj.* pénible; || *fig.* pesant.

Теготително ищене, *sm. fig.* l'estocade *f.*

Теготиенъ и —тенъ, *adj.* incommode, gênant, fatigant, accablant, chagrinant, malpasant, fâcheux, onereux, assujettissant.

— човѣкъ, *sm.* un fâcheux.

Теготия f u —тене, *sm.* la gravitation, gravité, lourdeur *f.*, accablement *m.*, fatigue, servitude, gêne *f.*, malaise *m.*; || *fig.* le poids; || сила —, *Phys.* la gravitation.

Теготливъ, *adj.* importun; —во, —nement.

— човѣкъ, *sm.* un importun.

Теготля, *vn. Phys.* graviter.

Тегжа (за жена), *sf.* enceinte, grosse, pleine (*вогъе* Трудна).

— прѣсть, *sf.* *Chim.* la baryte.

— работа, *sf.* *fig.* peine des galères *f.*, collier de misère, *m.* [lourdement.

Тегжо, *adv.* pesamment, pesant, grièvement,

— джхане, *sm.* l'asthme *m.*

— нѣщо, *sm.* le bloc.

Тегжкость, *sf.* la grossesse.

Тегжкъ, *adj.* lourd, sérieux, matériel, massif, mat, onéreux, grief, rude; 1. *fig.* pesant; 2. *Milit.* gros; 3. (*за писмо*), rocalieux; 4. (*за ударене*), *Gram.* grave.

— сжнь, *sm. Méd.* le soror et sopeur; || който докарва —, soporeux, *adj.*

Тегжинна, *sf.* la pesanteur, poids *m.*, lourdeur *f.*, fardeau, faix *m.*; 1. *fig.* la charge; 2. (*въ глава*), rompement de tête, *m.*; 3. повечето — на монета, le forçage.

Тегжъ и Тегля, *vn.* peser sur; || тегни (*за монета*), *v. imp.* elle trébuche.

Теггере, *sm. t.* le bard et bar (*вогъе* Тагра).

Теггяхъ (станце), *sm. t.* l'établi *m.*

Тегзъ [прѣвъ —, *sm.* la tentative.

Тейко, *sm.* le pèg.

Текстуалность (койшо разумѣва добръ текстъ —тъ), un textuaire.

Текстъ *sm.* le texte; 1. (*на документъ*), le contexte; 2. (*на списателъ*), la leçon; 3. относително до —тъ, textuaire, *adj.*; 4. споредъ —тъ, textuel, *adj.*

Текъ, *sm. Phys.* le fluide.

Текж, *vn.* fluier, s'enfuir; 1. (*наопакѣ или назадъ*), refluer; 2. тече, *v. imp.* il coule, il court, il ruisselle, il suinte; 3. (*за бурѣ*), il fuit; 4. (*за ладя*), faire eau; 5. (*на*

- задь), elle remonte; 6. (както изъ рж-кавъ), à sceaux. [mon.]
- Теламонъ (картида), *sm.* Archit. le télé-
- Теле, *sm.* le veau; || морско — (нерпа), veau marin; || приносене — въ жертва, le taurobole.
- Телеграфисвамъ, *va.* télégraphier.
- Телеграфистъ, *sm.* un télégraphiste.
- Телеграфически, *adj.* télégraphique; — ский, — ment. [gramme.]
- Телеграфическо извѣстие, *sm.* le télé- — искуство, *sm.* la télégraphie.
- Телеграфъ, *sm.* le télégraphe; || въздушенъ —, télégraphe aërien, || электрически —, télégraphe électrique.
- Телескопически, *adj.* télescopique.
- Телескопъ (посола т.), *sm.* le télescope, lunette d'approche ou de longue vue f.
- Телець (купища звѣзды), *sm.* Astr. le Taureau. [veau, m.]
- Телешка кълка (часть отъ —, quasi de — мръвка, *sf.* rouelle de veau, f. — печа, *sf.* le veau.
- Телешко месо, *sm.* le veau. — Око, *sm.* Astr. l'Aldébaran m.
- Телешки момици, *sf.* pl. ris de veau, m.
- Телса, *v. imp.* elle vèle; || (за рогащи), ils faonnent.
- Телица, *sf.* la génisse, taure f.
- Теллурій (металлъ), *sm.* Chim. le tellure.
- Теллурна кнѣплина, *sf.* Chim. acide tellurique m.
- Телна рѣшетка, *sf.* le grillage.
- Тель (металленъ конецъ), *sm. t.* le fil, fil d'archal; 1. (у хартийна форма), la vergeure; 2. истеглевамъ —, *va.* tréfiler; 3. истеглевач на —, un tréfileur; 4. майстория за истеглеване —, la tirerie; 5. фабрика за —, la filèrie.
- Тема, *sf.* Mus. la sujet, motif, thème m; || което обнема — та, Mus. thématique, *adj.*
- Теме, *sm.* le front.
- Темель, *sm. t.* (voyez Основъ).
- Темпераментъ, *sm.* le tempérament.
- Температура (състояние на въздухъ-тъ), *sf.* la température; || отъ еднаква —, Phys. isotherme, *adj.* [contrariant.]
- Темерутинъ (инатция т.), *adj.* téméraire,
- Темпъ m и — по, *sm.* Mus. le temps.
- Теналіонъ, *sm.* Fortif. le tenaillon.
- Теналь, *sf.* Fortif. la tenaille.
- Тендеръ (при парява кола), *sm.* le tender ou allège; || Mar. le cotre ou cutter.
- Тенекиия, *sm.* t. un ferblantier.
- Тенекийна стока, *sf.* la ferblanterie.
- Тенекия, *sf. t.* le fer-blanc; — киевъ, de fer-blanc.
- Тенето, *sm.* Ven. la bourse.
- Тенжера (чугунникъ), *sf. t.* le pot.
- Теноръ и — ристъ, *sm.* Mus. le ténor, la taille.
- Тентъ (на варка), *sm.* Mar. le tendelet; || (за джждовно врѣме), la taud ou taude f.
- Теократъ, *sm.* un théocrate.
- Теорба (муз. инструментъ), *sf.* le théorbet ou théorbe et tuorbe.
- Теорема (прѣдложение), *sf.* Mathém. le théorème, proposition f. [— ский, — ment.]
- Теоретически, *adj.* théorique et — орétique;
- Теоретикъ, *sm.* un théoricien.
- Теорически, *adj.* spéculatif.
- Теория (гледъ), *sf.* la théorie, spéculation f.
- Тепавица, *sf.* le pilon, foulerie f; || (за сук-кно), moulin à foulon m.
- Тепавичаръ, *sm.* un foulon.
- Тепавична тоѣга, *sf.* le fouloir.
- Тепане, *sm.* la foulure, foulage m, foule, f, pilonage m.
- Тепаны чорапы, *sm. pl.* bas drapés m.
- Тепи, *va.* fouler, piloner; || (накъ), refouler.
- Тепникъ (за ковъ), *sm. t.* il s'entable.
- Терапевтистъ, *sm.* un thérapeutiste.
- Терапевтически, *adj.* thérapeutique.
- Терапевтъ (еврейски монахъ), *sm.* un thérapéute. [la thérapeutique.]
- Терапія и — певника (цѣрене болести), *sf.* Teratologia (наука за неправилноститѣ на животната организација), *sf.* la tératologie. [des près, m.]
- Тере-оту, *sm. t.* la cardamine ou cresson
- Теребратула (плюшковъ), *sf.* la térébratule.
- Терекія, *sm. t.* (voyez Пристратенъ).
- Териякъ, *sm.* Med. la thériaque.
- Терияченъ (противоотровенъ), *adj.* thériaical.
- Термидоръ (мѣсець на републиканса година), *sm.* le thermidor.
- Терминологія, *sf.* la terminologie.
- Терминъ, *sm.* le terme.
- Термитъ (бѣла мравка), *sm.* le termite ou fourmi blanche f.
- Термолампа, *sf.* la thermolampe.
- Термометрически, *adj.* thermométrique.
- Термометрографъ, *sm.* le thermométrographe. [mètre.]
- Термометръ (топломѣръ), *sm.* le thermomètre.
- Термоскопъ (топлопоказвачъ), *sm.* le thermoscope.
- Термъ (припрѣдѣленъ стѣлъ), *sm.* le terme.
- Терна (въ лото), *sf.* le terne.
- Терпентинно дърво, *sm.* arbre, le térébinthe.
- Терпентинъ, *sm.* la térébenthine; || Pharm. le bijon.
- Терракотта, *sf.* terre cuite f.
- Терраса (равнище), *sf.* la terrasse.
- Террорисмъ (управлене страхъ), *sm.* le terrorisme; || придръжникъ на —, un terroriste; || въвождамъ —, *va.* terroriser.
- Терсхана, *sf. t.* le chantier (voyez Арсеналъ).
- Терція, *sf.* Méd. Mathém. la tierce; || (по горѣ отъ основний тонъ), Mus. la médiane; || (16 пункция), Тур. gros romain m.
- Терць (въ пикетна игра), *sm.* la tierce.

Тескере, *sm. t.* le passe-avant et passavant.
 Тесла, *sf.* l'herminette ou herminette *f.* essette *f.*, ciseau *m.* guillaume à ébaucher, *m.*; || крива —, guillaume à plates-bandes.
 Тесте (*картия*), *sm. t.* une main; || поставено въ — топъ хартия, main de corde *f.*
 Тестонъ (*срѣбарна монета*), *sm.* le teston.
 Тетева (*на лѣкѣ*), *sf.* la corde; 1. (*у конѣ*), *Vétér.* le tendon; 2. (*на стѣлбы*), *Archit.* le limon; 3. поставяне — на връзване, l'encochement *m.*; 4. поставямъ на — стрѣла, *va.* encocher (*voyez* Струна).
 Тетрадь (*листакъ*), *sm.* le cahier.
 Тетрархатъ, *sm.* le tétrarchat.
 Тетрархія (*цетворицовластие*), *sf.* la tétrarchie. [tétrarque.
 Тетрархъ (*цетворицовластникъ*), *sm.* un
 Технически, *adj.* technique; -скы, -ment; || — или мнемоническы стихове, *sm. pl.* vers techniques *m.*
 Технологически, *adj.* technologique.
 Технологія (*знаніе майсторія*), *sf.* la technologie.
 Тезисъ, *sm.* la thèse.
 Тецлива стиракса, *sf.* le liquidamber ou coralme d'Amérique.
 Тецливо състояние, *sm.* la liquidité.
 Тецливостъ, *sf.* le fluide, liquide *m.*, liquidité, liqueur *f.*
 Тецливъ, *adj.* fluide, ruisselant, rare; 1. *fig.* coulant; || (*за буквы*), *Gram.* liquide.
 Течене, *sm.* le coulement, courant, cours, flux *m.*, fuite, marée; 1. *Mar.* la voie; 2. *Chir.* le trajet; 3. (*вода*), le fil; 4. запиране на —, l'étenchement *m.*; 5. запирамъ —, *va.* étancher.
 Течень, *adj.* courant.
 Течностъ, *sf.* le fluide, fluidité, liqueur *f.*
 Тиганче, *sm. t.* le poëlon; || едно пѣлно —, une poëlonnée. [—, *fam.* une poêlée.
 Тиганъ, *sm. t.* le poêle; || единъ пѣлень.
 Тигрокотка, *sf. матт.* le guépard; || (*Тибетска котка*), le serval.
 Тигръ, рица, *v. матт.* le tigre, la tigresse
 Тизана (*раскладително питие*), *sf.* la tisane.
 Тиара (*папска корона*), *sf.* la tiare, le tri-règne.
 Тин, тѣ, *pl. pron.* eux, elles (*voyez* Той).
 Тикамъ, *va.* reculer; || (*на напръдъ*), avancer.
 Тикане, *sm.* l'impulsion *f.*
 Тикнувамъ (*по-далечъ видъ*), *va.* reculer.
 Тикъ (*платъ*), *sm.* le gingas; -ичень, de gingas; || (*дощекликъ t.*) le coutil; || (*индѣйски джбъ*), le teek ou tek et bois de —, *sm.*
 Тилбюри (*видъ кабриолетка*), *sm.* le tilbury.
 Тимарене (*чесане конѣ*), *sm. t.* la pansage, pansement *m.*
 Тимарж (*чешж конѣ*), *va. t.* panser.
 Тимберсъ, *sm. Mus.* le membre; || -рсы

(*дървета за една ладія*), *pl. Mar.* la membrure. [thyme.
 Тиміанъ, *sm.* plante, le thym; -анень, de
 Тимпанъ, *sm. Archit.* le tympan.
 Тинень, *adj.* fangeux.
 Тинкаль (*сива бура, бораксъ*), *sm. Chim.* le tincal.
 Тинктура, *sf. Pharm.* la teinture.
 Тинтирь (*зистъ t.*), *sm.* la colle.
 Тинястъ, *adj.* limoneux. [rures.
 Тиня, *sf.* le limon, bourbe, fange *f.*, les cu-
 Типографически, *adj.* typographique; -скы, -ment. étoffes *f.*
 Типографскы разноскы, *sf. pl. Typ.* les
 Типографія, *sf.* la typographie.
 Типографъ (*книгопечатникъ*), *sm.* un typographe.
 Типъ, *sm. Méd.* le type. [tirade.
 Тирада (*редъ фрази или стихове*), *sf.* la
 Тираноубійць (*и бійство n.*), *sm.* tyranicide *m.*
 Тирански, *adj.* tyrannique; -скы, -ment.
 Тиранство, *sm.* la tyrannie.
 Тиранствувамъ, *va.* tyranniser.
 Тиранъ, *sm.* un tyran, despote *m.*; || под-властенъ —, *fam.* un tyranneau.
 Тиргіа, *sf. t.* la lie, tartre *m.*
 Тиргіена кисѣлина, *sf.* acide tartrique et tartarique, *m.*
 Тиргіена соль, *sf. Chim.* le tartrate.
 Тиргіень, *adj. Chim.* tartareux et tartreux.
 Тиргіяване (*по жбѣтѣ*), *sm.* le tartre.
 Тирень, *adj.* intermédiaire.
 Тирове (*на хартия*), *sm. pl.* les pontuseaux *m.*
 Тиролска пѣсня, *sf.* la tyrolienne.
 Тирообразень, *adj.* quinceoncial.
 Тирсъ (*Бахусовъ жезалъ*), *sm.* le thyrsé.
 Тиръ, *sm.* l'interstice *m.*, intervalle *m.*; 1. *Archit.* la travée; 2. *Typ.* l'espacement *m.*; || набирамъ съ -ове, *va.* espacer; 3. (*на глава у коса*), la raie; 4. (*на губери*), le relais; 5. (*между редове*), l'interligne *m.*
 Тискалка (*за връзки*), *sf. Chim.* le serre-noeud.
 Тискало, *sm.* le détroit; 1. (*съ витло*), le serre-joint; 2. (*мегеме t.*), la presse; 3. (*за гроздіе*), le pressoir.
 Тискалец, *sm.* la pressette.
 Тискарица, *sf.* le pressoir.
 Тискарь, *sm.* un presseur.
 Тисъ, *sm. arbre*, l'if *m.*; -совъ, d'if.
 Титанъ (*металлъ*), *sf. Chim.* le titane.
 Титла, *sf.* la qualité, qualification, étiquette *f.*; 1. *Gram.* le circonflexe et accent circonflexe; 2. (*название и скжителинъ знакъ*), le titre; 3. (*за голѣмецъ*), le ban de l'empire, *m.*; 4. давамъ —, qualifier, traiter; [(*monseigneur*), *fam.* monseigneuriser; 5. длъжностъ съ —, le titulariat; 6. турямъ си —, *va.* s'intituler; 7. съ —, titré, *adj.*; 8. безъ —, anépigraphé, *adj.*

Титулавъмъ (давалъ титла ъвкому), *va.* titrer.

Титуланъ, *adj.* titré.

Титюневъ санджкъ, *sm.* la tabagie.

Титюнжійница, *sf.* la tabagie; || (*въ Оллан-дія*), le musico.

Титюнь, *sm.* plante, le tabac ou nicotiane *f*;

1. (*за піене*), tabac à fumer; 2. (*за джечене*), tabac à chiquer; 3. винъ —, *va.* corder; 4. свитка —, une carotte de tabac.

Тифически, *adj.* Méd. typhique.

Тифусъ (*тежката болестъ*), *sm.* Méd. le typhus; приличенъ на —, typhoïde, *adj.*

Тиха молитва (*прѣди литургія*), *sf.* la secrète. [douceusement.

Тихичко, *adv.* sans bruit, bellement; || *fam.*

Тихо, *adv.* doucement, à voix basse, à petit bruit, tout beau, à la sourdine, bas; 1.

Миз. ріано; 2. по —, tout doux; 3. става — (*за врѣмето*), *v. imp.* il se relâche.

— бръмчене (*на връвъ*), *sm.* le boudinage.

— врѣме, *sm.* Mar. la bonace.

— море, *sm.* Mar. mer étale *f.*

Тихость, *sf.* la sagesse, placidité, résignation *f*; || *fig.* la douceur; || (*на икравъ*), la mansuétude.

Тихъ, *adj.* tranquille, silencieux, pacifique, paisible, calme, doux, sage, résigné, placide, coi; || *fig.* tempéré; || *правя* —, *va.* radoucir.

Тихый Океанъ, *sm.* la mer pacifique.

Тичамъ, *vn.* courir, galopper, fuir, couler; || (*назадъ*), refouler; || (*по работа*), *fig.* trotter.

Тичане, *sm.* *fig.* la fuite; || *fam.* la virevoussie et -vouste; || *лекъ сѣмъ въ -то*, *vn.* courir comme un dératé. [et venues *f.*

Тичанеа (*на горѣ, надолу*), *sm. pl.* des allées

Тичень тжачъ, *sm.* un coutier.

Тичешкомъ, *adv.* tout courant.

Тичина, *sf.* la tranquillité, repos, calme *m.*, paix *f*; || *fig.* le silence, sérénité *f.*

Тичима, *sf.* la foule, peuple *m.*, troupe *f.*, attroupement, ramas *m.*, tourbe *f.*, concours *m.*, presse *f.* flot *m*; 1. le régiment, tuerie *f*; 2. (*народъ*), *fig.* l'essaim *m*; 3. искоч-
въмъ възъ —, *va.* se dégager.

Тласакъ, *sm.* la secousse; || *съ* -сацы, par saillies *f.*

Тласкамъ и -снубамъ, *va.* heurter, lancer, projeter, pousser, bouculer, reculer; — *са*, *vr.* se heurter; || -камеца (*единъ другъ*), s'entre-pousser.

Тласкане, *sm.* l'impulsion *f*; || *съ* -канеа, par saccades *f.*

Тласкуване, *sm.* le heurt; || *съ* — (*за колъ*), *Vén.* en rondon *m.*

Тлъка, *sf.* la corvée.

Тлъкаръ, *sm.* un corvéteur.

Тлъкашенъ, *adj.* Jur. mortailable.

— *вассалъ*, *sm.* un vavasseur.

Тлъкашна дань, *sf.* le rachat.

Тлъкашно състояние, *sm.* le servage.

Тлъкашъ, *sm.* le servage.

Тлъкашъ, *sm.* serf de la glèbe, attaché à la glèbe, serf, lige, vassal *m*; tenacier, ère; ||

(*що дава на държавникъ-тъ часть отъ земны плодове*), Jur. colon partiaire *m.*

— *човѣкъ*, *sm.* un serf.

Тлъковникъ, *sm.* un explicateur, interprète, démonstrateur, annotateur, commentateur, glossateur *m*; 1. (*на другопрказна мисль*), un allégoriste; 2. (*сѣчинитель на тлъкованеа*), un paraphraste; 3. (*на священо писане*), un exégèse.

Тлъковане, *sm.* l'explication, interpretation, exégèse, élucidation *f*, commentaire *m.*, glose, leçon *f*; || *лошо* —, la paraphrase.

Тлъкованеа, *sm. pl.* les illustrations *f.*

Тлъкователенъ, *adj.* interprétatif, exégétique.

Тлъкувамъ, *va.* interpréter, commenter, paraphraser, traiter, gloser; || (*неправедливо*), *fig.* pervertir; || (*на лошо*), mésinterpréter.

Тлъмачъ, *sm.* un interprète, trucheman et truchement. [bol *m.*

Тлъста глина, *sf.* la glaise et terre glaise, — *кожа* (*сламина*), *sf.* Anat. le pannicule.

Тлъстина, *sf.* la graisse, obésité, onctuosité *f.*

Тлъстинка (*тучица*), *sf.* plante, la grasette.

Тлъстичкъ, *adj. dim. fam.* grasset et -souillet.

Тлъсто було, *sm.* Anat. l'abomasum *m.*

Тлъсть, *adj.* gras, graisseux, nourri, obèse, replet, onctueux, emulsif; 1. Anat. adipeux; 2. *fam.* dodu; 3. *твърдъ сѣмъ* —, *vn. fam.* être gras à pleine peau; 4. *накъ правя* — *va.* rengraisser.

— *отокъ* (*буца*), *sm.* Méd. le lipôme.

— *човѣкъ*, *sm. fam.* un gros bedon.

Тлъсты звѣздицы (*надъ суна*), *sf. pl.* les yeux *m.* [fouettée *f.*

— *аль пусты думы*, *sf. pl. fig.* crème

Тлъчень, *adj.* lige.

Тлъчность, *sf.* la ligence.

Тлъчокъ, *sm.* la pile, pilon *m.*

Тлънно, *adj.* corruptible, perissable, passager; || *fig.* fragile.

Тлънность, *sf.* la corruptibilité, fragilité *f.*

Тлъяне, *sm. fig.* la corruption. [il couve.

Тлъя, *vn.* pourrir; || *тлъе* (*за огнь*), *v. imp.*

Тминъ, *sm.* plante, l'ammî *m.* [cela.

То или Това, *pron. dém.* ceci ou celui-ci; ||

Това и Туй, *pron.* ça ou cela; 1. *pers.* le ou l'; 2. *relat.* (на, на него, на нея, на тѣхъ), у; 3. *за* —, *adv.* en récompense;

4. *отъ* —, de là; 5. *првъ* —, par là; 6. *освѣнь* —, *слѣдъ* —, ultérieurement; 7. *ни* — *ни онова*, entre-deux; 8. *послѣ* —, за —, dès lors.

— *писмо*, *sm.* la présente.

Товарителенъ добытакъ (*за юкъ т.*), *sm.* bête de somme, *f.*

Товарителенъ конь, *sm.* le sommier.
 Товарна книга, *sf.* le magasinier.
 — ладія, *sf.* Mar. le taureau.
 Товарникъ, *sm.* un porteur; || (на ладія), un chargeur.
 Товароносцы, *sm. pl. pop.* la pousse et -cul.
 Товаръ, *sm.* la charge, fardeau *m.*, somme *f.*, fret, fait *m.*; 1. *fig.* le poids; 2. *Mar.* le port; 3. *fat.* l'endosse *f.*; 4. (за ладія), la navée; || *Mar.* l'arrimage *m.*; 5. (въ ладія за прѣтоваряне), *voyez* Плашкотъ; 6. (мѣщо), *fat.* la racotille; 7. добавяне —, la surcharge; 8. зимамъ — на гърбъ-тъ си, *va.* se charger; 9. направлямъ си -тъ, *va.* parvenir, faire son chemin, faire sa pelote, faire ses orges; || *fig. fat.* vendanger; 10. правя си -тъ, *va. fat.* griveler; 11. прѣхвърлямъ — у ладія, *va.* désarrimer; 12. прѣхвърляне —, le désarrimage.
 Товара, *va.* charger; 1. (громайна или букава стока), *Mar.* charger en estive *f.*; 2. (ладія), arrimer; 3. (тезгерѣ), barder.
 Тога (римска връжня дрѣва), *sf.* la toge.
 Тогава и -гасъ, *adv.* alors, lors, pour lors; || до —, en attendant, jusqu' alors, d'ici là, jusque là; || отъ —, dès lors, de là.
 Тогавашенъ, *adj.* d'alors.
 Той (тя, то; *pl.* тѣ, тѣ), *pron. pers.* il (*f.* elle, *pl.* eux), lui; || и -зи *dém.* celui (*f.* celle, *pl.* ceux, celles), icelui (*f.* icelle, *pl.* icieux), se ou cet (*f.* cette, *pl.* ces); || *adj.* tel, présent (*voyez* Оньъ).
 Токайско вино, *sm.* vin de Tokai et Tokay.
 Токкадилъ (игра), *sf.* le toc.
 Токатска кокошка, *sf.* oiseau, la pintade ou peinteade; || пиле отъ —, la pintadau.
 Токмакъ (на врата), *sm. t.* le valem.
 Токо, *adv.* ne ... que, purement, seulement, tout en gros.
 — речн, *adv.* environ, à peu près, à peu de choses près, plus ou moins, guère ou guères, bien, comme; || *sm.* quasi, la valeur.
 Токсикологія (наука за отровы), *sf.* la toxicologie. [*sm.* la toque.
 Токъ (шпика съ взвѣсти малкъ полици),
 Толкосъ, *adv.* tant, autant, également, si; 1. — по-добрь, tant mieux, d'autant mieux, à plus forte raison; 2. — по-злъ, tant pis; 3. — по-далечъ, *conj.* tant que; 4. — повече, *adv.* d'autant plus.
 Толумба (за изваждане вино), *sf. t.* la chante-pleure (*voyez* Тегленница).
 Томанъ (Персидска сѣвѣттелна монета, 200 грога), *sm.* le toman.
 Томбакъ, *sm.* le tombac; -баченъ, de tombac.
 Томбола (видъ лото), *sf.* la tombola.
 Томбула, *sm. Mar.* la bouée.
 Томрукъ, *sm. t.* les fers *m.*
 Томъ (дѣлъ отъ книга), *sm.* le terme; ||

забѣлжвамъ съ брой —, *va. Tur.* tomer;
 || забѣлжване на часть или —, *Tur.* la tomaison.
 Тонна (18 кантаря), *sf. Mar.* le tonneau; || мыто отъ -ни товаръ, droit de tonnage, *m.*
 Тоннель (подземель пѣтъ), *sm.* le tunnel.
 Тонненъ брой (мѣрка за сбурност на ладія), *sm.* le tonnage.
 Тонически (засилителенъ), *adj. Méd.* tonique.
 Тонъ, *sm.* le ton, son *m.*; 1. *Mus.* la corde; 2. (на говорене, нагласене цѣвѣтъ, цѣвѣтила), le ton; 3. началенъ —, *Mus.* le mode; 4. имамъ добрь —, *va.* être bonne ou de bonne compagnie; 5. повторене съ високо или низкъ —, *Mus.* la rosalie; 6. четвърта нота на —, *Mus.* la sous-dominante; 7. което са относ до —, *Mus.* tonal, *adj.* [-зень, de topaze.
 Топазъ (жлътъ яхонтъ), *sm.* la topaze;
 Топенантъ, *sm. Mar.* la balancine.
 Топене, *sm.* l'étié et phthisie *f.*, marasme *m.*; || le fondage, fonte *f.*; || *Méd.* la phthisié.
 Топика (мѣстни лѣкъ), *sf.* Méd. topique *adj. m.*
 Топилникъ, *sm.* un fondeur. [fendoir.
 Топилница, *sf.* la fonderie; || (за лой), le
 Топилно искусство, *sm.* la fonderie. [gâteau.
 Топиница (пърженъ рѣзень хлѣбъ), *sf.* le
 Топителенъ, *adj.* fusible et fusil.
 Топителность, *sf.* la fusibilité.
 Топла налагалка, *sf. Méd.* la fomentation.
 — стан, *sf.* le chauffoir.
 Топлене (и дърва за —), *m.* le chauffage;
 || (панци), le chauffe-assiette
 Топлякъ, *sm.* la chaleur, serre chaude *f.*; || турямъ въ —, *va.* enserrer.
 Топляничъ (за готвене), *sm.* la chaufferette;
 || (за крака), le chauffe-pied ou chaufferette *f.*
 Топлина, *sf.* la chaleur, le chaud; || *Chim.* le calorique; || произведена —, la calorification.
 Топля, *adv.* chaud, chaudement; || докъ е —, à la chaude; || — е, *v. imp.* il fait chaud.
 — мѣръ, *sm.* le calorimètre. [tatif, *adj.*
 — налагателно срѣдство, *sm. Méd.* foment-
 прѣвденникъ, *sm.* le caliduc.
 — роденъ, *adj. Phys.* calorifique.
 — родъ, *sm. Chim.* le calorique.
 — творенъ, *adj. Phys.* calorifique.
 — творна сила, *sf.* la caloricité.
 Топлы воды (бани), *sf. pl.* eaux thermales
f.; || свойщина на —, la thermalité.
 — стан, *sf. pl. Théat.* le foyer. [chauffer.
 Топля, *va.* chauffer, échauffer; || -ca, *vr.* se
 Топлявость, *sf.* la tédipité.
 Топлявъ и -лнчкъ, *adj.* tédipe.
 Топова вратка, *sf. Mar.* le sabord; -вратекъ, de sabord.
 — мазна платнянка, *sf. Artill.* l'étoupillonn-
 — ортома, *sf. Mar.* la trisse. ||

Топово вѣже, *сп.* (*voyez Брюкъ*).
 — хвѣряне или гърмене, *сп.* la cannonade.
 Топовы вѣжа, *сп. pl.* *Artill.* la prolonge.
 Топографически, *adj.* topographique; -ски, -мент; || (*за планъ*), figuratif.
 Топография (*описане на мѣстность*), *сп.* la topographie.
 Топографъ, *см.* un topographe.
 Топола, *сп.* *arbre*, le peuplier ou peuple blanc; || черна —, peuplier noir; || Ломбардска —, peuplier d'Italie.
 Тополена мазъ, *сп.* onguent populéum *m.*
 Тополинница, *сп.* la canonnerie.
 Топоренъ калъвъ, *см.* le porte-hache.
 Топорче, *сп. dim.* la 'hachereau. [bet *m.*
 Топоръ, *см.* la 'hache, cognée *f*, merlin, court-Topsegель, *см.* *Mar.* la boulingue.
 Топтанъ, *adv. t.* (*voyez Скупомъ*).
 Топузъ, *см. t.* l'assomoir *m*; || (*за убиване волове*), le merlin (*voyez Буздоганъ*).
 Топузче (*игрица*), *m. t.* le bilboquet.
 Топчія, *см.* un sapeonnier.
 Топъ (*за пушкане*), *сп. t.* le canon; *coll.* топове или артиллерія, l'artillerie *f*; 1. пробивамъ съ — дъното на ладя, *ва. Mar.* saborder; 2. удрямъ съ — връхъ-тъ на кале, *ва. Milit.* écrêter; 3. хвѣряне —, *Artill.* le marjon; 4. хвѣрямъ едно на друго по нѣколко -ове, *ва.* échanger quelques coups de canon; 5. който има -ове, *Mar.* artillé, *adj.*; 6. (*за игра*), *voyez* Валка.
 Топъль, *adj.* chaud, — вѣтъръ (*бѣль*), *см.* l'auster ou notus *m.* — мѣсаль, *см.* le chauffeur.
 Топя, *ва.* fondre; || (*металлъ*), *Chim.* couppeller; || -са, *вр.* se fondre.
 Топъ, *ва.* tremper. [jouer à croix ou pile.
 Тора и Ъза (*игра на лихо тъкъмо*), *сп. t.*
 Торба, *сп. t.* le sac; 1. (*съ зеленчукъ*), le pouet; 2. (*за пари*), la sacoche, escarcelle *f*; 3. (*съ сачева*), sac à ouvrage; 4. (*за бѣлы книги, хартии*), le dossier; 5. които прилячат на —, *H. nat.* marsupial, *adj.*
 Торбичка, *сп. dim.* la pochette; || *Méd.* le sac.
 Торбично издуване, *см. Chir.* la stéatocèle.
 Торена яма, *сп.* la tourbière.
 Торенъ и -ристъ, *adj.* tourbeux, tourbier; || *H. nat.* stereoraire.
 Тори (*придръжникъ на кралевска власть въ Англитерра*) *см.* un tory. [et -ryisme.
 Ториемъ (*система на торіи*), *см.* le torisme.
 Торій (*металлъ*), *см.* le thorium et thoriium.
 Торнадо (*вѣтрутка у Сенегала*), *сп.* le tornados.
 Торокъ (*игра*), *см.* le tarot.
 Тортъ (*сладка пыта или лекица*), *см.* la tourte; || (*сладка баница, баклава т.*), tarte *f*.
 Торунжавъ (*тъмносуръ*), *adj.* rubiginoux, roux; || (*цвѣтъ*), *см.* le —, *m.*
 Торфяно брусче, *см.* la briquette.

Торъ, *см.* le fumier, tourbe *f*; 1. (*копностъ*), le terreau; 2. блага —, une motte; 3. клѣтка —, couche de fumier, *f*; 4. сокъ отъ —, le purin; 5. рѣзачъ на —, un tourbier.
 Тоскански орденъ, *см. Archit.* ordre toscane *m.* [toste.
 Тостъ (*пиене на здравица*), *см.* le toast *et*.
 Точене, *сп.* l'aiguïsement et -sage *m*, repassage; 1. (*съ желѣзо магнитъ*), *Phys.* l'armure *f*; 2. (*коприна*), le décreusement et -creusage; 3. (*млинь*), le feuilletage; 4. (*сачева*), l'affutage *m.* [стоянь].
 Точень, *adj.* constant, compasse (*voyez* За — млинь, *см.* la feuillantine.
 Точиларъ, *см.* un adoucisseur, émouleur *m*.
 Точилень камыкъ, *см.* la meule; || (*брусъ*), le grès.
 Точилка, *сп.* verge à feuilletter, *f*.
 Точилникъ, *см.* un aiguiseur, repasseur, rémouleur ou gâgne-petit *m*.
 Точило, *см.* l'aiguïserie *f*, pierre à aiguïser, affiloir *m*; 1. (*гълѣмъ камыкъ*), le meulard; 2. ностревамъ на —, *ва.* émoudre; 3. огайка въ —, matière chimolée *f*.
 Точка (*капка*), *сп.* le point, repère et repaire; 1. (*съ запетая*), *Тур.* le petit-qué (;); 2. най-горя —, le summit; 3. облегателна —, point d'appui; 4. -гледане, point de vue; 5. отъ — въ —, de point en point; 6. по-срѣщане въ една —, *Гéом.* la coïncidence; 7. — присѣчане (*въ растворенъ трикълтникъ*), *Archit.* le tiers-point; 8. съединявамъ въ една —, *ва.* centraliser; || *fig.* concentrer; || -са, *вр.* se concentrer; 9. съдинене, *Гéом.* point d'atouchement *m*; 10. стичане въ една —, *Гéом.* la convergence; 11. сблизявамъ въ една —, *вр.* converger; 12. който са сблизява въ една —, convergent, *adj*; 13. -кы (*на планетенъ пкътъ*), *pl. Astr.* *voyez* Аписды; 14. прѣведены —, *Тур.* points conducteurs ou carrés; 15. съ —, ponctué, *adj*.
 Точно, *adv.* certainement.
 Точность, *сп. fig.* le compassement.
 Точъ, *ва.* aiguïser, adoucir, émoudre, affûter; 1. (*изново*), rémoudre; 2. (*коприна*), décruser; 3. (*млинь*), feuilletter; 4. (*можове*), repasser.
 Тоѣга, *сп.* le bâton, masse, massue *f*, rondin, jalon *m*; 1. (*сона т.*), *pop.* le gourdin; 2. (*на оглавы между два коня*), le porte-barres; 3. (*за прѣпорезъ*), la lance; 4. (*при игра на валкъ*), la lêve; 5. (*на стѣпове, за мѣрка*), la jauge; 6. удрямъ или бия съ —, *ва.* bâtonner; 7. който умѣе да са брани съ —, un bâtonniste.
 Тоѣжка, *сп.* la canne, baguette, verge *f*, jone *m*; 1. *Blas.* le trabe; 2. (*за геогр. харта*), la gorge; 3. (*съ закрыенъ връхъ или кука*), la crosse; 4. (*обкована на двама*

- края), bâton à deux bouts; 5. (съ кука), le bec-de-corbin.
- Трабанъ (тѣлохранителъ), *sm.* un traban.
- Траверсъ, *sm.* Fortif. la traverse; || на —, *prep.* Mar. par le travers de. [vertin-]
- Травертински тучъ (камыкъ), *sm.* le tra-
- Трагакантъ, *sm.* arbrisseau, la tragacathe; || —, *plante*, la barbe-de-renard.
- Трагедія, *sf.* la tragédie; || *fig.* le cothurne; || пишъ или прѣдставямъ —, *va. fig.* chausser le cothurne.
- Траги-комедія, *sf.* la tragi-comédie.
- комическн, *adj.* tragi-comique.
- Трагикъ, *sm.* un tragique.
- Трагически, *adj.* tragique; -ски, -мент.
- актеоръ, -ска, -триса, *s.* tragédien, enne.
- видъ, *sm.* le tragique. [la trajectoire.]
- Траекторія (линія отъ хвърляне) *sf.* Géom.
- Траено, *adv.* à demeure, à perpétuelle demeure.
- Траеность, *sf.* la durabilité, durée, stabilité, persistance, persévérance *f*; || *fig.* la solidité.
- Траенъ, *adj.* durable, constant; || *fig.* solide, stable.
- Трайсель, *sm.* Mar. la sære.
- Трактатъ (писменъ сговоръ), *sm.* le traité; || (за общи мѣста), les topiques *m.*
- Транецъ, *sm.* Mar. barre d'arcasse, *f.*
- Транзитенъ, *adj.* Com. transitaire.
- билетъ, *sm.* le passe-debout.
- Транзитъ (базмътно прѣкарване), *sm.* Com. le transit; || прѣкарвамъ — стоки, *va.* transiter.
- Транспарентъ, *sm.* le transparent.
- Транспонироване, *sm.* Mus. la transpotion.
- Транспонирувамъ, *va.* Mus. transposer.
- Транспонирувачъ (сачево), *sm.* transpositeur, *adj.* *m.*
- Транспортиръ, *sm.* Géom. le rapporteur.
- Транспортна ладія, *sf.* le transport.
- Транспортъ, *sm.* le transport.
- Трансцендентнн, *adj.* transcendant.
- Траншея, *sf.* Milit. la tranchée.
- Трапеза, *sf.* la chère, table *f*; 1. потрѣбнытъ за слагане —, le buffet; 2. имамъ обща —, *va.* tenir table ouverte; 3. слагамъ —, *va.* mettre le couvert; 4. двигамъ отъ — бѣтиа, *va.* desservir.
- Трапезарница, *sf.* salle à manger, *f*; 1. (у Гръци), le syzicène; 2. (въ манастиръ), le réfectoire; 3. (у Римляни), le tricladium.
- Трапезно вино, *sm.* vin d'ordinaire, *m.*
- Трапезны пары, *sf. pl.* traitement de table, *m.* — потрѣбы, *sf. pl.* le couvert; || (за слагане), le cadenas.
- Трапезня (въ Библія), *sf.* le cénaclé. [ленъ.]
- Трапепъ, *adj.* H. nat. fossile (voyez Ископате-)
- Трапещиовидна мѣшца, *sf.* Anat. le trapèze.
- Трапещія, *sf.* Géom. le trapèze.
- Трапещиодаленъ, *adj.* trapésoïde.
- Трапезондъ, *sm.* Géom. le trapésoïde.
- Трапистъ (калугеръ), *sm.* un trapiste; || калу-герски орденъ на -сты, ordre de la trappe, *m.*
- Трапнице, *sm.* Géol. les fentes *f.*
- Трапчастъ, *adj.* scabreux.
- Трапче, *sm.* la fossette.
- Трапчивость, *sf.* la scabrosité.
- Трапъ, *sm.* la fosse, mine, minière, tranchée *f*, creux, réceptacle *m*; 1. Mar. l'échelle *f*; 2. (за вардене жито), le silo; 3. (на край алея), saut de loup, *m*; 4. (за ловене дивитъ), la trappe; 5. (за наваждане пи-ва), la naville; 6. (за робы отъ дѣто ва-дять камани), la latomie; 7. (пъленъ съ вода), le lavage. [Com. un tireur, donneur *m.*
- Трасентъ (теглиликъ на полиця), *sm.*
- Трасироване, *sm.* Com. la traite.
- Трассъ (видъ камыкъ) *sm.* Minér. le trass.
- Трауренъ и -рни, *adj.* lugubre; въ -уръ, -мент. [litre.]
- поясъ (съ гербъ-тъ на покойникъ), *la*
- Траурна дрѣха, *sf.* le deuil.
- Трауръ, *sm.* le deuil.
- Трая, *vb.* durer, resister, piéter; || (въ до-бро), persévérer dans, persister dans.
- Траяне, *sf.* la permanence, longueur *f.*
- Трель, *sf.* Mus. le trille et trill, tremblement, trémolo *m*; || права или извиамъ -ли, *va.* Mus. triller.
- Трензель, *sm.* Mar. le filet. [filer.]
- Тренцевамъ (съ марлинь), *va.* Mar. trans-
- Тренцеване, *sm.* Mar. le transfilage, con-gréage *m.*
- Трень (поставямъ —, *va.* Mar. congéer.
- Трепанация, *sf.* Chir. la trépanation.
- Трепанироване, *sm.* le trépan; || Chir. la trépanation. [глагата], *va.* trépaner.
- Трепанувамъ (пробивамъ къртумата),
- Трепанъ (къртумин свръделъ), *sm.* le trépan.
- Тресирувамъ, *va.* tresser.
- Тресирователенъ станъ, *sm.* le tressoir.
- Тресировачъ, *ка, s.* tresseur, euse.
- Тресеть (игра на книги), *sm.* le tré-sept.
- Третейска сѣдба, *sf.* l'arbitrage *m*, juge-ment arbitral; по —, -траlement; ||crowa-рямя на —, *vr.* compromettre.
- Третейски сѣдникъ, *sm.* un sur-arbitre ou tiers arbitre, compromissaire *m.*
- Третій, *adj.* troisième, tiers; третю, -ment; || протестъ на единъ —, Jur. tierce oppo-sition *f.*
- день (на декада), *sm.* le tridi.
- классъ, *sm.* la troisième.
- редъ (на кляца), *sm.* le troisième.
- Третю, *adv.* tertio.
- вѣнцило, *sm.* la trigamie.
- прѣкопаване, *sm.* Agric. le récurage.
- тричаво брашно, *sm.* la recoupette.
- частекъ, *adj.* Mathém. sous-triple.
- Третъ (мѣрка за нуміе), *sf.* le tierçon-
- Третя, *sm.* l'arbitre *m.*

Третья корректура, *sf.* Тур. la tierce.
 — часть (третина), *sf.* le tiers, sous-triple *m*; || издвигане цѣна съ една —, le tiercement; || издвигамъ цѣна съ една —, *va.* tiercer.
 Трефово момче (въ игра), *sn.* le mistigri.
 Трефы (крестове на книжы), *sf. pl.* le trèfle.
 Три (и третій, -тя, -тио), *adj. num.* trois;
 1. третій день на мѣсець-тъ, le trois; 2. (игра на книжы), le tri; 3. прѣсичане на — части, *Гѳом.* la trisection; 4. раздѣлене на — части, la tripartition; 5. съставенъ отъ — съзвукъ, *triglotte, adj*; 6. написанъ на — езика, *trilingue, adj*; 7. о —, *adv.* triplement.
 — борна ладія, *sf. Mar.* le trois-mats; || (на Левантъ), le sacolève.
 — връзна нота, *sf. Mus.* triple roche *m*.
 — главень, *adj.* tricéphale. [muscle —, *sm*.
 — главная мышца, *sf. Anat.* le triceps *et* *gласіе, sn. Mus.* le triton.
 — гласна буква, *sf. Gram.* la triphthongue.
 — годишень, *adj.* triennal; || *Bot.* trisannuel.
 — годишно траяне, *sn.* la triennalité.
 — управлене, *sn.* le triennat.
 — гнѣздень, *adj. Bot.* triloculaire.
 — гранень (-плімень), *adj. Гѳом.* trièdre.
 — жулень, *adj.* bec-de-lièvre, *sm*.
 — захлупчасть, *adj. H. nat.* trivaire.
 — жбець, *sm.* le trident.
 — кракъ (у. в. в.) *sm.* le trépied.
 — клятевь, *adj.* triangulaire; || *Anat.* deltoïde; || *Mar.* latin.
 — бодель, *sm.* le stylet.
 — прѣтоль, *sm.* l'encoignure *et* *cognure f.*
 — прыгъ (за нареждане кандила), *sm.* l'if *m*.
 — кятна шѣпка, *sf.* le tricorne.
 — кятникъ, *sm. Гѳом. Astr.* le triangle; || *Blas.* le giron; || съ осемь -ника, *Blas.* gironné, *adj*.
 — кятно платно, *sn. Mar.* la trinquette.
 — листень, *adj. Bot.* triphyllé.
 — листникъ (дѣтелина), *sm.* plante, le trèfle; || водни —, trèfle d'eau. [la trilogie.
 — логія (съединене на три трагедіи), *sf.*
 — мѣсечень, *adj.* trimestriel.
 — мѣсечина, *sf.* le trimestre. [tier *m*.
 — мѣсечна плата, *sf.* le trimestre, quar-
 — мжство, *sn. Bot.* la triandrie.
 — номъ (тричленна голѣмина), *sm. Alg.* le trîôme.
 — острилна сабя, *sf.* le carrelé.
 — покрывна ладія, *sf. Mar.* le trois-points.
 — полвинченъ, *adj. Bot.* trilobé.
 — полнична галера (у Римляны), *sf.* le trîème.
 — пжтевь, *adj.* triple; || (-жтно голѣмъ, за Меркурій), *trismégiste*.
 — блокъ, *sm. Мѳс.* le trispaste.

Три пжти, *adv. ter*.
 — пжтото, *sn.* le triple.
 — умножене, *sn.* le triplemen *et* *plication f*.
 — пжтность, *sf.* la triplicité.
 — пжтъ, *sm.* carrefour triviaire *m*.
 — раздѣленъ, *adj. Bot.* trifide.
 — рогаты, *adj.* tricorne.
 — ржбата сабя, *sf.* la coutille.
 — ржбата пила, *sf.* le tiers-point, trois-quarts *m*.
 — сричень, *adj.* trissyllabe *et* *-bique*.
 — срична рѣчь, *sf.* le trissyllabe.
 — стишеъ (терцетъ), *sm.* le tercet.
 — странень, *adj.* trilatéral.
 — странникъ или -кятникъ, *sm.* le trila-tère *et* *triangle*.
 — струнна цигулка, *sf.* le rebec.
 — сталежь стихъ, *sm.* le trimètre *et* *vers —, sm*.
 — цвѣтелистенъ, *adj. Bot.* tripétale.
 — цвѣтевь, *adj.* tricolore; || *Bot.* triflore.
 — -павой, *sm.* plante, la belle-de-jour.
 — пѣтелски гребень, *sm.* plante, la tri-color.
 — цвѣтна гжжа, *sf.* plante, la bâloise.
 — цвѣтно втиче, *sn.* oiseau, le pape.
 — частень (за исторія), *adj.* tripartite, *adj. f.* [trinitaire.
 — вностасникъ (триунтарій), *sm.* un
 — вностасно божество, *sn. Théol.* la cir-cumjession. [tribraque.
 Трибрахій (стжлъ въ стихъ, у уу), *sm.* le
 Трибуна, *sf.* la tribune.
 Трибуналь [сѣдникъ въ тайнь —, un
 franc-juge. [le tribunal.
 Трибунатъ (трибунска длѣжностъ), *sm.*
 Трибунска, *adj.* tribunitien. [tribun.
 Трибунь (народенъ прѣдстасникъ), *sm.* un
 Тригляръ (трирѣзень), *sm. Archit.* le trig-lyphe. [-скы, -ment.
 Тригонометрически, *adj.* trigonométrique;
 Тригонометрическо изваждане (триангу-лація), *sn.* la triangulation.
 Тригонометрія, *sf.* la trigonométrie.
 Трійсетъ, *adj. num.* trente; || -сетый (pour trentième) день на мѣсець-тъ, le trente; || около —, la trentaine.
 — годишень, *adj.* trenténaire.
 Трійсетый, *adj.* trentième; || -сета часть, *sf.* le trentième.
 Трикко (плетень платъ), *sn.* le tricot.
 Триктракъ (тавлъ т.), *sm.* le trictrac; || правя ревирада въ —, *va.* faire la revira-de; || турямъ камадытъ въ —, *va.* tabler ou caser.
 Триллионъ, *sm. Arithm.* un quintillion.
 Тринайсетъ, *adj. num.* treize; || -сетый (et pour treizième) день на мѣсець-тъ, le treize.
 Тринайсетый, *adj.* treizième; -сета часть, *sf.* le treizième.

Трипель, *sm.* le tripoli; -ленъ, de tripoli; || истривамъ, издѣскувамъ съ —, *va.* tripolir.

Трипликатъ (третій рѣбникъ), *sm.* le triplicata. [pulsion.

Триплене или Трѣплене, *sm.* Phys. la Трипль (платъ), *sm.* le tripe de velours, laquette, *f.* [Tur. le trismegiste.

Трисметность (шрифтъ, 30 пункта), *sm.* Тритакъ, *sm.* les trigemaux et -jumeaux *m.*; || (на зарове), les ternes *m.*; || (въ книжы), le trois.

Тритаченъ, *adj.* Géol. tertiaire.

Тритакно или Златно правило, *sm.* Arithm. règle de trois, *f.*

Тритилиникъ, *sm.* le trigémau et -jumeau.

Тритонъ (морско божество), *sm.* Mith. le Triton. [trine, *m.*

Трипянь аспектъ, *sm.* Astrol. aspect trin et Трихничъ (микроскопическо червейце), *sm.* le trichine. [plante, l'ive et ivette *f.*

Трифаль, *sm.* arbrisseau, le cytise; || —, Трица, *sf.* *pl.* le son.

Трианглъ, *sm.* Mus. le triangle.

Триария (третій редъ на римска войска), *sm.* *pl.* les triaires *m.*

Триене, *sm.* le broiement et broiment, frottement *m.*; 1. Мѣс. le grippement; 2. Phys. l'attrition *f.*; 3. (съ трионъ), le sciage; 4. воденица за — дѣжы, la scierie.

Триерархъ (начальникъ на галера), *sm.* un trierarque.

Трио, *sm.* Mus. le trio.

Триола, *sf.* Mus. le triolet.

Триолеть (стихотворене), *sm.* le triolet.

Трионарь, *sm.* un scieur.

Трионъ, *sm.* la scie; -ненъ, de scie; || Phansar et hansard *m.*; || триа съ —, *va.* scier.

Триумвирски, *adj.* triumviral.

Триумвирство, *sm.* le triumvirat.

Триумфаленъ, *adj.* triomphal.

— имянь, *sm.* *fig.* le te Deum.

Триумфална врата, *sf.* arc de triomphe ou triomphal.

Триумфаторъ, *sm.* un triomphateur.

Триумфъ (сборенъ вързулякъ), *sm.* le triomphe; 1. (игра на книжы), la triomphe; 2. праадувамъ —, triompher; 3. въ —, *adv.* triomphalement. [se frotter.

Трия (и -са о пѣщо), *va.* frotter; || -са, *vr.* Троя, *va.* empoisonner; 1. (съ душы), pointiller; 2. *fig.* picoter; 3. -вмеса (единъ другъ съ душы), *vr.* se picoter.

Троглодитъ, *sm.* un troglodyte.

Тройна колчавина (на показана сумма), *sf.* Com. l'or-sol *m.*

Тройня и -ячасть, *adj.* Bot. terné.

Тройца, *sf.* la triade, le triumvirat, la Trinité.

Тройничъ день (мѣдѣля всѣхъ Святыхъ), *sm.* la Trinité.

Тройчка (другари), *sf.* *fig.* le trio.

Трокаръ (сачево), *sm.* Chir. le trocart ou trois-quarts.

Тромбонъ (сачево), *sm.* la saquebute.

Тромпета (търбилце), *sf.* la trompette, trompe *f.*; || свыра —, *va.* sonner.

Тромпетенъ знакъ, *sm.* la sonnerie.

Тромпъ (сводъ), *sm.* Archit. la trompe; || малкъ —, le trompillon.

Тронна сала, *sf.* salle du trône, *f.*

Тронно слово, *sm.* discours du trône ou de la couronne, *m.* [la stalle.

Тронъ (царски), *sm.* le trône; || (въ черкова), Троясвамъ (на епархія епископъ), *va.* introniser.

Троясане (на епархія), *sm.* l'intronisation *f.*

Тропически, *adj.* tropical et tropique.

Тропикъ (поврътень обръчъ), *sm.* Géogr. le tropique; || който е между -лицытъ, inter-tropical, *adj.* [cogne.

Тропамъ, *va.* frapper; || тропаса, *v. imp.* il Тропотене (съ крака), *sm.* le trépigement.

Тропотило, *ka, s.* tarageur, euse.

Тропотлива тенекія, *sf.* l'origeau *m.*

Тропотливъ, *adj.* tarageur.

Тропотъ, *sm.* le tapage, fracas, piétinement et -tinage *m.*; 1. права —, *va.* *fam.* chargeriser; 2. който върви съ — (за животны), sonripède, *adj.* 3. — и сгомоть, *sm.* *fam.* la bagarre.

Тропъ (употрѣбене рѣчи въ рѣбносна млысь), *sm.* le trope.

Тропята, *vn.* piétiner; || (съ крака), trépigier.

Троскотъ, *sm.* plante, le chiendent.

Тротуаръ (пѣтека на улица за пѣшаци), *sm.* le trottoir.

Трофей (бѣлѣвъ за надвиане), *sm.* le trophée.

Троха, *sf.* *fig.* le debris; || Géol. le détrit.

Трохія (стѣлъ въ стихъ, — *v.*), *sm.* le trochée.

Трохенчески стихъ, *sm.* vers trochaïque *m.*

Трохы, *sf.* *pl.* les bribes *f.*, menus droits *m.*; || (отъ пексаметъ), Mar. la machemoure.

Трошене, *sm.* la trituration.

Трошень, *adj.* moléculaire, lillupution.

Трошица, *sf.* la moléculе, parcelle, particule, miette *f.*, un soupçon de; || *fig.* un grain.

Трошия [готва за — рыба, *va.* mariner; || правяне —, le saumurage.

Трошливость, *sf.* la frangibilité, friabilité *f.*

Трошливъ, *adj.* fragile, cassant, casuel, brisable, triturable, frangible, frêle, friable, pulvérent, elastique.

— камыкъ, *sm.* pierre pouf *f.*, lambourde *f.*

Трошкъ, *va.* casser, briser, rompre, triturer; || -са, *vr.* rompre et se —, *vr.*; || трошкѣ, *v. imp.* il se casse.

Трупанъ, *va.* tasser, amasser, agglomérer, conglomérer, appiler; || Jur. cumuler.

Трубадуръ (въ Лукардія), *sm.* un trouvère

- et trouveur; || (провански пѣснописецъ), un troubadour.
- Трудень**, *adj.* difficile, rude, perplexe, ardu, fort, malaisé, fâcheux; || *fig.* épineux; || много —, penible (voyez Мъчепъ).
— плодъ, *sm.* Anat. le foetus.
- Трудливъ**, *adj.* laborieux; -во, -eusement.
- Трудна** (жена), *adj.* enceinte.
- Трудно плаване**, *sm.* Mar. vn. bouurlinguer.
— плодены, *adj.* Anat. foetal.
- Трудность**, *sf.* la difficulté, arduosité *f.* schibboleth *m.*, grosseesse *f.*; || *fig.* le noeud.
- Трудны болези** (за раждане), *sm. pl.* travail d'enfants, *m.*
- Трудъ**, *sm.* le labour, peine, fatigue *f.* ouvrage, mal, *m.*; 1. *fig.* l'exercice *m.*; 2. съ малко —, *adv.* à peu de frais; 3. -дове, *pl.* les sueurs *f.* (voyez Мжка).
- Трудяса**, *vr.* se peiner, s'efforcer à (de), besogner, travailler et se —, chercher à faire; 1. *fig.* labourer; 2. много са —, *fig.* gamer; || (надъ нѣщо) *fig.* suer sur; 3. (прилежно), piocher; 4. (съ своитѣ рѣчѣ) mettre la main à la pâte (voyez Мжчжа et Затичамса).
- Трупялъ**, *sm.* oiseau, le troupial.
- Трупосамъ** (закачалъ съ конецъ), *va.* faufler.
- Трупосване**, *sm.* la faulflure.
- Трупна** (коледантъ), *sf.* la troupe.
- Труфене**, *sm.* l'ajustement *m.*, parure *f.*, chiffon; || *fat.* le fa-fa.
- Труфило**, *sm.* les atours *m.*
- Труфия**, *va.* adoniser; || *pop.* atinter; || -са, *vr. fat.* se dodiner, signoler.
- Тръвна** (пчелна), *sf.* la ruche, panier *m.*; -ненъ, де рuche; || пълна — съ медъ, une ruchée.
- Тръбачъ**, *sm.* un corneur, buccinateur *m.*; || || *Milit.* un trompette; || штабъ —, trompette major *m.*
- Тръбене** (за обсъдване коніе), *sm. Milit.* sonner la bout-selle.
- Тръбика** (морски плушковъ), *sf.* la trompe.
- Тръбиленъ регистръ** (съ органъ), *sm.* le cromorne.
— рогъ (плушковъ), *sm.* la trompette.
- Тръбило**, *sm.* le canon; 1. (улукъ), le canal; 2. (съ заглупачета), cor à piston, *m.*; 3. рогъ —, le clairon.
- Тръбице** (варганъ), *sm.* la trompe; || Евстахіево —, Anat. trompe d'Eustache; || Фаллопово —, trompe de Fallope.
- Тръбухогадачъ**, *sm.* (voyez Аруспицій).
— говорникъ, *sm.* un ventriloque.
— говорниченъ, *adj.* ventriloque.
— говорничество, *sm.* la ventriloquie.
- Тръбухъ**, *sm.* le ventre, abdomen, sein, coeur, flanc *m.*, pancee *f.*; 1. *fat.* la bedaine; 2. *pop.* le sac; 3. човѣкъ съ голѣмъ —, un
- boursoufflé; 4. извъимѣрно уголъмене на —, *Méd.* la ventrosité; 5. падане —, *Méd.* la décidence; 6. распарямъ —, *va.* éventrer; 7. разрѣзване на —, *Chir.* la gastrotomie; 8. съ празенъ —, *adv.* à jeun.
- Тръбушасть**, *adj.* ventru.
- Тръбушенъ** (хоременъ), *adj.* abdominal; || *H. nat.* ventral; || зашиване на —шны раны, *Chir.* la gastrotomie. [laire *m.*
— нервень силитѣ, *sm.* Anat. plexus so-
- Тръбушна момница**, *sf.* Anat. le pancréas; || възпалене на —, *Méd.* la pancréatite; || на —, pancréatique, *adj.*
— цина, *sf.* Anat. le péritoine; || на —, péritonéal, *adj.*; || възпалене на —, *Méd.* la péritonite. [liaque *f.*
— чървена жила, *sf.* Anat. artère ce-
- Тръбя** (съ розце), *vn.* donner du cor.
- Тръгнувамъ**, *vn.* partir, s'en aller; || *Mar.* dématrer de; || (ломано), tourner mal.
- Тръгнуване и -гване**, *sm.* le départ; || (на ладъ), la partance; || бивамъ готовъ за —, *vn. Milit.* mobiliser.
- Тръговень**, *adj.* commerçant.
- Тръговецъ**, *sm.* un négociant, commerçant, trafiquant, butiquer; 1. —, ка, *s.* marchand, ande; vendeur, euse; 2. (на ажиотажъ), un agioteur; 3. (житаръ), un blatier et marchand blatier; 4. новъ —, un parvenu, exlaquais *m.*; 5. първа рѣка —, голѣмъ —, marchand en magasin; 6. тежкъ —, un magasinier; 7. мисль на —ци за търговски работы, la parère.
— човѣкъ, *sm.* homme de plume, *m.*
- Тръговице**, *sm.* le bourg.
- Тръговия**, *sf.* le commerce, négoce, trafic *m.*, traite, marchandise *f.*; 1. дръвна —, la mercantille, mercerie *f.*; 2. (скупомъ), la grosserie; 3. (съ вѣты искусствены нѣща), le brocantage; 4. (съ негры), traite des nègres, *f.*; 5. (съ полицы и банкноты), l'agiotage *m.*; 6. (съ зимане-даване пары), la banque; 7. придръжникъ на слободна —, un libre-échangiste; 8. боравя, въртя, обръщамъ или права —, *va.* commercer, marchander, négocier, traiter de, trafiquer en; 9. (съ вѣты искусствены нѣща), brocancer; 10. стоденъ за обръщане —, commercable, *adj.*; 11. вѣмане —, *fig.* la stagnation; 12. задълженъ да плаща данъ за —, patentable, *adj.*; 13. билетъ и данъ за —, la patente; 14. който има билетъ за —, patenté, *adj.* [à la toilette, *f.*
- Тръговка** (на модны стоки), *sf.* revendeuse
- Тръговска фирма**, *sf.* Com. social *m.*
- Тръговски**, *adj.* commercial, marchand, mercantile.
— градъ, *sm.* la place.
— надзирачъ, *sm.* garde du commerce, *m.*
- Тръговство**, *sm.* le commerce.

Тържествено (*сборно*) облекло, *sm.* la trabée et trabea.

— обыкалие, *sm.* la procession.

— осветене (*донанма*), *sm.* l'illumination *f.*

— погрѣбене, *sm.* pompè funèbre *f.*

Тържествень (*сборенъ*), *adj.* solennel *et* -lennel, triomphal.

— день, *sm.* jour de gala.

— приемъ, *sm.* l'ovation *f.*

— собать, *sm.* le gala.

Тържество (*сборъ*), *sm.* la fête, gala *m.*, solenité *f.*, triomphe *m.* [lennisation.

Тържествование (*имане сборъ*), *sm.* la so-

Тържествувамъ (*имамъ сборъ*), *va.* fêter, solenniser, triompher; 1. *fig.* chanter victoire *f.*; 2. (*надъ нѣкого*), triompher de; 3. който -вува, triomphant, *adj.*

Тръкало, *sm.* le cercle, rond, tortis *m.*; 1. *Mar.* l'andaillot *m.*; 2. (*у карета*), la sas-soire; 3. (*набѣлжено на земята*), le cerne; 4. (*около мѣсець-тъ*), *Astr.* l'a-réole *f.*; 5. (*на скръпецъ*), le rouet; 6. на -кала, tigré, *adj.*; || (*за конь*), tigre, *adj.*

— врътка (*червей*), *sf.* *H. nat.* le rotifère.

Тръкалямъ, *va.* rouler; 1. (*на назадъ*), re-culer; 2. -са, *vr.* rouler et se —, se vautrer, traîner; 3. (*изъ калъ-та*), se ventrailler.

Тръкаляне, *sm.* le roulage, roulement *m.*

Тръкалце, *sm.* la roulette, rouelle *f.*, anneau *m.*, bague, virole *f.*, boucle *m.*; 1. *Archit.* l'annelet *m.*; 2. (*за езикъ-тъ на зложецъ*), la bélière; 3. (*за ключове*), le porte-clefs;

4. (*на кракъ у соколъ*), la vervelle; 5. (*общито съ сърма или коприна*), la car-tisane; 6. (*отъ мѣдна тенекя*), le paillon;

7. (*пищяло*), le rouet; 8. (*за накучане*), *Archit.* les armilles *f.*; 9. (*на часовническо стжало*), la lunette; 10. еъ — отъ другъ цвѣтъ, *Blas.* virolé, *adj.*; 11. накачане съ -ца, le boucement.

Тръкаляста дунка, *sf.* *Archit.* la nacelle; || (*на столъ*), la lunette.

— джка (*съ румбы за часовникъ*), *sf.* *Mar.* le renard.

— подкова, *sf.* fer à patin, *m.*

— шѣпка (*у в. в.*), *sf.* le pétase.

Тръкалясто бранилце или длето, *sm.* la rondelle.

— бранило, *sm.* la rondache.

— затъмнене, *sm.* eclipse annulaire *f.*

— поле (*сврѣдъ гора*), *sm.* le rond-point.

Тръкалясть, *adj.* rond, annelé.

— прозорець, *sm.* *Archit.* l'oeil-de-boeuf *m.*; || (*отъ черкова*), la rose.

Тръкалясты червен, *sm.* *pl.* *H. nat.* les annélides *m.*

Тръкамъ, *va.* froisser, frayer.

Тръкане (*рога на дърво, за елень*), *sm.* *Vén.* la frauyre.

Тръкулливъ, *adj.* roulant.

Трънакъ, *sm.* le buisson, 'hallier *m.*, épineiaie *f.*, épiniers *m.*; || заякъ изъ -нацыгъ, lapin buissonier *m.*

Трънакопъ, *sm.* le coupe-racine, beche *f.*, pic *m.*

Тръндачилень, *adj.* rose, rosat.

— вѣнецъ, *sm.* le rosaire; || дѣвоика удо-стоена съ —, une rosière.

— медъ, *sm.* *Pharm.* le rhodomel.

Тръндафиловидно растене, *sm.* plante, la rosacée.

Тръндафиловъ цвѣтъ, *sm.* rose, *adj.*

Тръндачилце, *sm.* la rosette.

Тръндафилъ (*и ялмазень*), *sm.* la rose; -ленъ, de rose; 1. компасень —, rose des vents ou de compas; 2. градина или нива съ —, la roseraie; 3. дръвче —, arbuste, le rosier; 4. цвѣтя -лы, *Archit.* la rosace et roson.

Тръние, *sm.* *pl.* les broussailles *f.*; 1. мъсто обрасло съ —, la roserie; 2. покрывамъ съ —, *va.* broussailler; 3. стоя на —, *vn.* être sur les charbons ou sur le grill; || *fig.* être sur les épines.

Трънка, *sf.* la brande; 1. —, arbrisseau, l'au-bépine ou épine blanche *f.*, le genévrier; 2. мъсто обрасло съ -кы, la genévière; 3. вино отъ -кы, la genévrette. [jubier.

Трънкосливка, *sf.* arbre le prunellier, le ju-— сливки, *sf.* *pl.* la jujube, prunelle *f.*

Трънливъ, *adj.* épineux, aiguillonneux.

Трънче, *sm.* *Bot.* la spinule.

Трънь, *sm.* les épiniers *m.*, écharde *f.*; 1. *Bot.* l'aiguillon *m.*; 2. —, arbuste, l'épine *f.*; 3. отъ — та на глѣкъ, tomber de la poêle dans le feu, tomber de charibde en Scylla.

Трънясть, *adj.* buissoneux; || *Bot.* 'hérissé de.

Тръпеливо (*съ търпене*), *adv.* patiemment.

Тръпеливость, *sf.* la patience; || (*у вѣро-*), la tolérance; || духъ на —, le tolérantisme.

Тръпеливъ, *adj.* tolérant, patient, endurant, souffrant.

Тръпене, *sm.* la patience, tolérance *f.*; || иска-вамъ отъ —, *va.* impatienter, désoler, ex-céder, outrer; || излазямъ отъ —, *vn.* s'im-patienter.

Тръпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*

Тръпки, *sf.* *pl.* la convulsion; 1. *Méd.* le spasme; 2. (*студены*), le saisissement; 3. схванать отъ —, convulsionnaire, *adj.*; || *Méd.* convulsé, *adj.*; 4. расположены къмъ —, la convulsibilité; 5. наклоненъ на —, convulsible, *adj.*; 6. страдалецъ отъ —, *Méd.* spasmatique, *adj.*; 7. учене за —, *Méd.* la spasmologie.

Тръпнене, *sm.* la patience, tolérance *f.*; || иска-вамъ отъ —, *va.* impatienter, désoler, ex-céder, outrer; || излазямъ отъ —, *vn.* s'im-patienter.

Тръпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*

Тръпки, *sf.* *pl.* la convulsion; 1. *Méd.* le spasme; 2. (*студены*), le saisissement; 3. схванать отъ —, convulsionnaire, *adj.*; || *Méd.* convulsé, *adj.*; 4. расположены къмъ —, la convulsibilité; 5. наклоненъ на —, convulsible, *adj.*; 6. страдалецъ отъ —, *Méd.* spasmatique, *adj.*; 7. учене за —, *Méd.* la spasmologie.

Тръпнене, *sm.* la patience, tolérance *f.*; || иска-вамъ отъ —, *va.* impatienter, désoler, ex-céder, outrer; || излазямъ отъ —, *vn.* s'im-patienter.

Тръпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*

Тръпки, *sf.* *pl.* la convulsion; 1. *Méd.* le spasme; 2. (*студены*), le saisissement; 3. схванать отъ —, convulsionnaire, *adj.*; || *Méd.* convulsé, *adj.*; 4. расположены къмъ —, la convulsibilité; 5. наклоненъ на —, convulsible, *adj.*; 6. страдалецъ отъ —, *Méd.* spasmatique, *adj.*; 7. учене за —, *Méd.* la spasmologie.

Тръпнене, *sm.* la patience, tolérance *f.*; || иска-вамъ отъ —, *va.* impatienter, désoler, ex-céder, outrer; || излазямъ отъ —, *vn.* s'im-patienter.

Тръпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*

Тръпки, *sf.* *pl.* la convulsion; 1. *Méd.* le spasme; 2. (*студены*), le saisissement; 3. схванать отъ —, convulsionnaire, *adj.*; || *Méd.* convulsé, *adj.*; 4. расположены къмъ —, la convulsibilité; 5. наклоненъ на —, convulsible, *adj.*; 6. страдалецъ отъ —, *Méd.* spasmatique, *adj.*; 7. учене за —, *Méd.* la spasmologie.

Тръпнене, *sm.* la patience, tolérance *f.*; || иска-вамъ отъ —, *va.* impatienter, désoler, ex-céder, outrer; || излазямъ отъ —, *vn.* s'im-patienter.

Тръпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*

Тръпки, *sf.* *pl.* la convulsion; 1. *Méd.* le spasme; 2. (*студены*), le saisissement; 3. схванать отъ —, convulsionnaire, *adj.*; || *Méd.* convulsé, *adj.*; 4. расположены къмъ —, la convulsibilité; 5. наклоненъ на —, convulsible, *adj.*; 6. страдалецъ отъ —, *Méd.* spasmatique, *adj.*; 7. учене за —, *Méd.* la spasmologie.

Тръпчесто замижаване (на клепацитѣ), *sn. Méd.* la cataclase.

Тръпчень, *adj.* spasmodique, convulsif; съ-пкъ, -ivement.

Тръпня, *sn.* tolérer, souffrir, soutenir, supporter, composer, endurer, porter; 1. *fig.* es-suyer; 2. (*за*), patir de, pour; 3. не ми са тръпня, *v. imp.* il me tarde de; 4. това не може са тръпня, cela est violent, cela est trop violent; 5. тръпнят, ils s'accordent; 6. (не) тръпнямса (*единъ другъ*), *vr.* se souffrir.

Тръсакъ, *sm.* l'ébranlement *m.*

Тръсей, *sm.* la secousse.

Тръсене, *sn.* la recherche, poursuite, perquisition, quête, demande, brigue *f*; 1. le tressaillement, secousse *f*, secouement et secouiment, tremoussement; 2. (*на земята*), tremblement de terre, *m*; 3. (*въ къща*), la descente de police.

Тръсенъ, *adj.* ambitieux, couru.

Тръслиникъ, ница, *s.* solliciteur, euse; un perquisiteur, poursuivant, aspirant *m*; 1. *Opt.* le trouveur; 2. *Chir.* le gorgeret; 3. (*на мѣсто*), un candidat.

Тръснице, *sn.* le bourbier; || *fam.* bain de grenouilles ou de crapaudes, *m.*

Тръстникакъ, *sm.* la cannaie.

Тръстинка, *sf.* le bâton, canne *f*; || (*на мѣсто*, *сазъ т.*), plante, le roseau, junc *m*; || мѣсто обрасло съ —, la roselière, jonchaie *f*.

Тръть, *sm.* la canne.

Тръся, *va.* chercher, feuilleter, poursuivre, demander, solliciter, perquisitionner; 1. *fig.* quêter, fouiller, fureter, éplucher; 2. *fam.* pourchasser; 3. (*нѣкого*), *fig.* relancer; 4. (*дыря нѣщо*), se mettre en quête *f*; 5. (*на нѣщо срѣдството*), aviser à; 6. (*накъ или познаенство*), rechercher; 7. (*накъ загу-беното*), *fig.* se replumer.

Тръся, *va.* secouer et se —; || -са, *vr.* trembler, se tremousser, tressaillir; || *Phys.* vibrer.

Тръта (*на пилуы*), *sf.* le croupion; || мръвка отъ кѣмъ —, le sot-*P* y-laisse.

Тръхаво и Золаво, *sn.* (*voyez* Бодливо).

Тръшувамъ, *va. fig.* fourgonner.

Тръбене, *sm.* la consommation, consommation *f*.

Тръбнелны нѣща, *sm. pl.* la denrée; || записка за разноскы на —, les écroues *f*.

Тръбникъ, *sm.* le missel, rituel, breviaire *m*, un consommateur.

Тръбува, *v. imp.* il faut, il importe, il nécessaire, il est besoin de.

Тръбя, *va.* consommer, agencer.

Тръва, *sf.* l'herbe *f*, herbage, foin *m*, plante, *f*; 1. корень съща —, *Bot.* le gramin; 2. обрасалъ съ —, herbu, *adj*; 3. постлѣамъ на -та нѣщо, *va.* herber; 4. прѣобрѣщамъ —, *va.* faner; 5. хранятъ съ —, *v. imp.* ils pâturent; 6. -вы, *pl. Bot.* la graminée; 7. дрѣбны —, fines herbes; 8. мязливы —, herbes

fines; 9. събиране —, l'herborisation *f*; 10. събирамъ — по полето, *va.* herboriser; 11. събиратъ на —, un botaniseur; || *fam.* un herboriseur et -risateur; 12. тръговецъ на цѣрителны —, un herboriste. [herbacé.]

Тръвнистъ, *adj.* herbeux et herbageux; || *Bot.*

Тръвница, *sf. dim.* l'herbette *f*.

Тръвничя (*хербарий*), *sm.* l'herbier *m*.

Тръвно възваряване, *sn. Méd.* l'apozème *m*. — растене, *sn.* la graminée et plante graminée.

Тръвовѣць, *sm.* un botaniste.

— пасно (*пасу-трѣва*) животно, *sm. H. nat.* herbivore, *adj* *m*.

Тръвностъ, *sf.* la sobriété, tempérance *f*; || община за —, société de tempérance.

Тръвенъ, *adj.* sobre, tempérent; || ставамъ —, *vn.* désenivrer et se —, *vn*; || *fam.* des-souler.

Трънеране, *sn.* le tremblement, saisissement, frémissement *m*; 1. *Phys.* la vibration; 2. *Méd.* la trépidation; 3. (*нервы*), tressaillement des nerfs, *m*; 4. малко —, le frissonnement.

Трънпрателно припадване, *sn. Méd.* l'éclampsie *f*.

Трънерливъ, *adj.* tremblant.

Тръперя, *vn.* trembler, tressaillir, fremir de; 1. *Phys.* vibrer; 2. (*отъ радостъ*), tressaillir de joie *f*; 3. (*отъ студъ*), grelotter; 4. тръператъ (*за крака, на коня*), *v. imp.* ils flageoient.

Тръпрателенъ гласъ (*въ органы, трему-лантъ*) *sm.* le tremblant.

Тръптене, *sn. Phys.* la vibration; 1. *Astr.* le scintillement, aberration *f*; 2. (*на звѣздытъ*) *Astr.* la scintillation; 3. докаранъ въ —, *Phys.* vibrant, *adj*.

Тръптиливостъ, *sf.* la vibratilité.

Тръптиливъ, *adj.* vibratile, scintillant, pante-lant, aberrant; || (*за жили*), *Anat.* roulant.

Тръптя, *vn.* fretiller; 1. *Phys.* vibrer; 2. тръпти, *v. imp. Astr.* il scintille; 3. който тръпти, *Phys.* vibrant, *adj*.

Тръсакъ, *sm.* le craquement, fracas, éclat, crae, pétitement, cri *m*.

Тръска, *sf.* la fièvre; 1. силна —, *fam.* fièvre de cheval; 2. слаба —, *dim.* la fièvre rotte; 3. (*съ луничкы*), *Méd.* fièvre morbilleuse; 4. (*съ студъ*), *Méd.* fièvre algide; 5. (*съ сыпаница*), fièvre miliaire; 6. (*съ трѣнеране*), *Méd.* fièvre épiale; 7. безъ —, *Méd.* aruretique et -rectique; *adj*;

8. безреденъ върежъ на —, *Méd.* l'ataxie *f*; 9. който докаръ —, fiévreux, *adj*; 10. учене за —, *Méd.* la pyrétiologie; 11. цѣръ са —, *Méd.* fébrifuge, antifièvre, pyretique, *adj. m*.

Тръска, *sf.* l'éclat *m*, écaille *f*; 1. —, poisson, la merluche et merlus *m*, gade *m*; 2. (*дрѣсна*), le cabillaud et cabliau, 3. le stock-

- fisch et -fiche; 4. двѣ -кы свързаны заедно, poignée de merluches, *f.*
- Тръскавъ**, *adj. m.* fiévreux; || *Méd.* fébricitant.
- Тръскавица**, *sf.* la foudre, tonnerre *m.*, bélemnite *f.*, carreau de foudre, *m.*; || падане —, coup de foudre, *m.*
- Тръскаво състояние**, *sm. Méd.* la pyrexie.
- Тръскалка**, *sf. arbre*, le sablier.
- Тръскамъ**, *vn.* éclater, pétiller et pétiller; || *fig.* péter.
- Тръски**, *sf. pl.* la rognure, retaille, planure, bûchette, rapure *f.*; || (отъ дърва), le copeau; || вино избытено съ —, vin de copeaux, *m.*
- Тръснителенъ**, *adj.* foudroyant.
- Тръснувамъ и -са**, *va. vr.* foudroyer.
- Тръснуване**, *sn.* le foudroiement, coup de tonnerre, *m.*
- Тръсчень**, *adj.* fiévreux; || *Méd.* febrile.
- Тръсчица**, *sf. fig.* le fétu.
- Тръщъ**, *vn.* craquer.
- Трюмсель**, *sm. Mar.* le papillon.
- Трюмъ**, *sm. Mar.* fond de cale, *m.*
- Трюфелно мѣсто**, *sm.* la truffière.
- Трюфель**, *sm. plante*, la truffe; -лни, de truffe; || патыпкувамъ съ -ли, *va.* truffier; || дыриликъ на -ли, un rabastan.
- Ту . . . ту**, *adv.* tantôt . . . tantôt, qui . . . qui.
- Туазъ (шестифутовъ растѣвъ)**, *sm.* la toise; 2. прѣмѣрвамъ съ —, *va.* toiser; 3. мѣрликъ съ —, un toiseur.
- Туалетна кошничка**, *sf.* le sultan.
- Туалетно покрывало или труфило**, *sm.* la toilette. [*sm.* la toilette.]
- Туалетъ (облекло и труфилио прѣстолче)**, *sm.*
- Тубероза**, *sf. plante*, la tubéreuse; -зень, de tubéreuse.
- Туй или Това**, *pron. dém. c' ou ç'.*
- Туканъ (кунича звѣзда)**, *sm. Astr.* le Toucan.
- Тукъ и -ка**, *adv.* ici, ci, céans, ça; 1. отъ —, d'ici; 2. до —, jusqu' ici; 3. прѣвъ —, отъ —, par ici; 4. — и тамъ, de côté et d'autre, ça et là; 5. кой —, кой тамъ, qui ça, qui là; 6. — тамъ, de brie et broc; || (сжкане на кумета)! *Vén.* le 'houçvari et ouçvari; 7. отъ — и отъ тамъ, deçà et delà; 8. тукъ, тукъ! *interj.* à moi. — земець, *sm.* un indigène.
- Тула**, *sf.* la brique, le carreau; 1. обмазване кирпичи за -лы, le briquetage; 2. измазване на подобие -лы, *va.* briqueter; 3. пещъ за -лы, la briqueterie.
- Туларница**, *sf.* la briqueterie.
- Тулари**, *sm.* un briquetier; || (щосѣче и пеще тупы) un carrelier.
- Туденъ цѣвъ**, *sm.* briqueté. [*le thon.*]
- Тумакъ (испанска скумрия)**, *sm.* poisson.
- Тумба**, *sf.* la balle, ballot *m.*, cubulte *f.*; || *Archit.* la gaine; || (денкъ стока), *Com.* le suron.
- Тумбакъ (у животны)**, *sm.* la panse, herbie *m.*; || *Anat.* le feuillet.
- Тумбичка**, *sf.* le paquet.
- Тунно злочестіе**, *sm. fig.* revers de fortune, *m.*
- Тунъ**, *adj.* faux. [*raison.*]
- Тунѣ**, *adv.* en vain, inutilement, à tort, sans
- Тупкамъ**, *va.* trépigner, battre, percuter; || (съ кракъ-тъ си), taper du pied; || (съ крака), pietiner.
- Тупкане**, *sn.* la percussion, trépignement *m.*; 1. (съ крака), le pietinement et -tinage; 2. (отъ копыто), *Vén.* la battue; 3. (съ сердце), le battement. [*adj. Méd.* pulsatif.]
- Тупланвѣ (който тунти, -біе)**, *adj. Méd.*
- Тупъ-тупъ**, *sm.* (voyez Тикъ-такъ).
- Турбина**, *sf. Méd.* la turbine.
- Турень**, *part.* mis.
- Турло**, *sn.* le cratère; || (на пещъ), la tuyère; || -горещина, la bouffée.
- Турманлъ (електрически шорлъ)**, *sm.* la tourmaline.
- Турниръ (карусель)**, *sm.* le tournoi.
- Турска имперія**, *sf.* empire du croissant, *m.*
- Турски езикъ**, *sm.* le turc et langue turque *f.*; || по турски, *adv.* à la turque. — збалець, *sm.* la genette. — платъ, *sm.* la turquoise. — полумѣцъ, *sm. Milit.* bonnet ou chapeau chinois, *m.* — Султанъ, *sm.* le grand-seigneur ou -ture. — тжпанъ, *sm.* grosse caisse *f.*
- Туркоземець (левантски сѣданъ)**, *sm.* un levantin.
- Турухтанъ**, *sm. oiseau*, le tringa.
- Турѣнда (прѣсенъ) грахъ**, *sm. t.* le 'hativeau
- Туръ (кошъ пѣленъ съ прѣсть)**, *sm.* Fortif. le gabion, corbeille, défensive *f.*; || утвърдене съ -рове, la gabionnade et -nage *m.*; || закрывамъ съ -рове, *va.* gabionner.
- Туряне**, *sn.* la mise, placement, posage *m.*, pose *f.*; || (отгорѣ), l'imposition *f.*
- Турямъ**, *va.* mettre, placer, poser; 1. (вода на вино), baptiser; 2. (пѣлого на столъ), asseoir; 3. (пѣкадѣ), *fam.* nicher; 4. (отгорѣ), imposer; 5. (помеждуль), interposer; 6. (на право), dresser; 7. (на прѣното мѣсто), replacer; 8. (на страна), ranger; 9. (шаха на конъ), barder.
- Тутакъ-си**, *adv.* sans départ. [*tenage.*]
- Тутенагъ (цимъ и бисмутъ)**, *sm.* le tout.
- Туткаль**, *sm. t.* (voyez Смола).
- Тутты (всичкы заедно)**, *sn. pl. Mus.* le tutti.
- Туфягъ**, *adj.* tuifer et tufacé.
- Туфъ (каменила земля)**, *sm.* le tuf; -зень, de tuf.
- Тущія (прокиша отъ цимъ)**, *sf. Chim.* la tutia et tuthie, spode *m.* [*m.* fonte *f.*]
- Тучъ (жълта мѣдъ)**, *sm. t.* le bronze, airain
- Тущъ**, *sf.* encre de Chine ou de la Chine, *m.*
- Тѣу!** *interj.* pouah, nargue de, tête-bleu.

- Тъ (*ф. та, н. то, пл. тѣ et н. та*), *art.* le ou l' (*ф. la ou l'; пл. les*).
- Ты, тебе, тебѣ; *пл. виѣ, pron. pers.* tu ou toi (*пл. vous*); 1. говоря иъкому ты, *vn.* tutoyer; 2. казване си — (*единъ на друго*), se tutoyer, être à tu et à toi avec; 3. употрѣбене на рѣчь —, le tutoiement et toïment; 4. употрѣбавать, ка на рѣчь —, *s.* tutoyeur, euse.
- Тыква, *sf.* plante, la citrouille, courge *f.*; -вень, de —. [*adj. f.*]
- Тыквено растене, *sn.* *Bot.* cucurbitacée.
- Тылень, *adj.* *Anat.* occipital.
- Тылие (*на пождѣ*), *sn.* le dos; | (*на чукѣ*), la panne.
- Тылно прикриване, *sn.* *Fortif.* le parados.
- Тыль, *sm.* la nuque, chignon *m.*; | *Anat.* Forciput *m.*
- Тѣлесенъ, *adj.* corporal; -сно, -lement.
- Тѣлесна слабость, *sf.* défaillance de nature, *f.*
- Тѣлесно глобяване, *sm.* *Jur.* peine afflictive *f.*
— обучене, *sn.* l'exercice *m.*; | (*у Римляны*), la gestation.
- Телесность, *sf.* la corporeité et -ralité.
- Тѣлни цвѣтъ, *sm.* la carnation, chair *f.*; | (*за цвѣтя*), carné, *adj.*
- Тѣло, *sn.* le corps, chair *f.*; 1. (*у товърдо*), *Mathém.* le solide; 2. отдавамъ — иъкому-си, *va.* corporifier et -poriser; 3. изгаряне — на пламыкъ, *Chim.* la déflagration; 4. расположено на -то къмъ болести, *Méd.* la diathèse.
— движене, *sn.* le geste, exercice *m.*
— съставане, *sn.* la constitution, tempérament *m.*, complexion *f.*, physique *m.*, pose *f.*; 1. *fig.* la trempe, pâte, *f.*; 2. *Méd.* la crase; 3. отъ добро —, bien constitué; 4. отъ ѣко —, *fig.* d'une bonne trempe; 5. което са държи отъ —, *Méd.* constitutionnel, *adj.*; 6. образявамъ —, *va.* complexionner.
— хранителъ, *sm.* un satellite, bostangi *m.*; | *fig.* un janissaire.
- Тѣме, *sn.* sommet de la tête, *m.*; | *Anat.* le sinciput, vertex *m.*
- Тѣменна кость, *sf.* *Anat.* os pariétal *m.*
- Тѣмениъ, *adj.* *Anat.* sincipital.
- Тѣмъ, *pron.* leur (*pour à eux, à elles*).
- Тѣсень, *adj.* étroit, strict, exigu, juste, étranglé; 1. *fig.* intime; 2. *fam.* étriqué; 3. (*въ задны крака, за животны*), jarreté, *adj.*; 4. (*за пльтъ*), angustié; 5. ставамъ —, *vn.* rétrécir et se —, *vr.*; | (*но-тѣсень*), *vn.* se resserrer; 6. твърдъ —, étranglé.
— каналъ (*Между море и пристанища*), *sm.* le goulet.
— прольвь, *sm.* le canal, chenal *m.*; 1. *Geogr.* le pertuis; 2. *Mar.* le débouquement; | тръгнувамъ изъ —, *vn.* débouquer; | тръгнуване изъ —, le débouquement.
- Тѣсень прѣходъ (*Клисура*), *sm.* la gorge, couloir, boyau *m.*; 1. *Geogr.* le pas; 2. *Mar.* la bouque; 3. (*на ладія*), *Mar.* la coursive.
— сюртукъ, *sm.* le justaucorps.
- Тѣсна бухалица, *sf.* le triquet.
— варка, *sf.* la burge.
— ивица, *sf.* la comète, bisette, tavelle *f.*; | (*Коприяна*), la faveur.
— карета (*за двамина*), *sf.* le vis-à-vis.
— ютия (*у ижвачитѣ*), *sf.* le carreau.
- Тѣснина, *sf.* le défilé, la foule.
- Тѣсничкъ, *adj.* *Bot.* linéaire.
- Тѣсно, *adv.* peitement.
- Тѣсность и -тия, *sf.* l'étroitesse *f.*, presse *f.*; въ —, *adv.* à l'étroit.
- Тѣсны берневецъ, *sm. pl.* *Théât.* le maillot.
— панталоны (*залъпнаты*), *sm. pl.* pantalon collant *m.*
- Тѣсто, *sn.* la pâte; -танъ, de pâte; 1. (*са уголяване колошкы*), le pâton; 2. мѣсене —, le pâtissage; 3. точа — на петуры, *va.* feuilleter; 4. точене —, le feuilletage.
- Тѣстыво и -тяно ѣдене, *sn.* le farineux.
- Тѣстывость, *sf.* la pastosité.
- Тѣстывъ, *adj.* pâteux.
- Тѣхны роднина, *pl. pl.* les leurs.
- Тюлерійски сарай (*въ Паризъ*), *sm.* les Tuileries *f.*
- Тюлпанно дърво, *sn.* arbre, le tulipier.
- Тулпанъ, *sm.* plante, la tulipe; -вень, de tulipe; | видъ —, la veuve.
- Тюль (*пльтъ*), *sm.* le tulle; -ленъ, de tulle; | майсторъ или търговецъ на —, un tulliste.
- Тюмбелекаръ, *sm.* un timbalier.
- Тюмбелекъ, *sm. t.* tambour de basque *m.*, timbale *f.*, attaballe *m.*; | органо блъскане съ -ленъ, les timbales. [Видове].
- Тюрлин, *sf. pl. t.* *Pharm.* les espèces (*voyez Тя, pron. f. elle (voyez Той)*).
- Тягень, *Chim.* -фастъ, *adj.* sulfureux; | прѣобрыдане въ -фасто, *Chim.* la sulfuration.
— водородъ, *sm.* l'hydro-sulfure *m.*
— трагъ, *sm.* la soufrière; | *Geol.* la solfatara.
— цинкъ, *sm.* (*voyez Бленда*).
- Тягна кисѣлина, *sf.* *Chim.* acide sulfurique *m.*
— клѣчица, *sf.* l'allumette *f.*
- Тягно-водородна кисѣлина, *sf.* acide hydro-sulfurique *m.* [sulfate *m.*]
— водородокисѣла соль, *sf.* *Chim.* l'hydro-испарене, *va.* le méphitis.
— кисѣла соль, *sf.* le sulfate.
— клѣчкарь, *sm.* un allumettier.
- Тягъ, *sm.* le soufre; 1. мажъ или напушевание съ —, *va.* soufrer; 2. мазане или напушевание съ —, le soufrage; 3. отдѣляемъ — отъ пѣщо, *va.* *Chim.* désulfurer; 4. отдѣлене на —, la désulfuration.
- Тягяста смѣсъ, *sf.* *Chim.* le sulfure.
- Тягястокисѣла соль, *sf.* *Chim.* le sulfite.
- Тѣга, *sf.* l'ennui *m.*, anxieté, gêne, langueur,

lassitude, humeur *f*, dépit, déplaisir *m*; 1. *fam.* le crève-cœur; 2. *pop.* la scie; 3. (за бацино омище), maladie ou mal du pays, *f*; 4. докарвамъ —, *va.* ennuyer, dépit; 5. права да врѣмие —, *va.* désennuyer; 6. прѣмнува ми —та, je me dépit; 7. рапрѣстнувамъ —, *va.* tromper.

Тѣженъ, *adj.* ennuyeux, ennuyant, déplaissant, accablant, fâcheux, nauséabond et nauséaux, fastidieux, maussade, sombre; 1. *fig.* narcotique, soporatif et —porifère ou —porifique; 2. *pop.* sciant; 3. —жно ми е, s'ennuyer de, se déplaître.

Тѣжливъ, *adj.* ennuyant.

Тѣжно вѣщо, *sn. pop.* la scie. — слово, *sn. fig.* l'omelie *f*.

Тѣжностъ, *sf.* la tristesse.

Тѣж или Така, *adv.* oui, oui-da, aussi, si, de même, tout de même, tellement, décidément, également, de la sorte; 1. и —, ainsi, aussi bien, par conséquent; 2. — както, aussi bien que, de même que, ainsi que; 3. — да кажъ, en quelque sorte; 4. — щото, de sorte que, en sorte que, de ou en telle sorte que, si bien que; 5. — да бѣде или така нека бѣде, soit; 6. —... както, tel que; 7. — малко, non plus; 8. много, tant; 9. — нареченый, *adj. inv.* soi-disant; 10. — и така, entre le zist et le zest; 11. тѣж-тѣж и —, la et la la; || *fam.* couci-couci.

Тѣжане, *sn.* le tissage, tissu *m*, tissure, texture, contecture *f*; || (съ различноцветны нищкы), le chinage et chinure *f*.

Тѣжанъ, *part.* tissu.

Тѣжанъ, *sf.* l'étoffe *f*, tissu, tissage *m*, tissure *f* (voyez Платъ).

Тѣжарски клей, *sm.* le chas.

Тѣжателень станъ, *sm.* le tour.

Тѣжарство, *sn.* la tisseranderie.

Тѣжачъ, *sm.* un tisserand; —чекы, de tisserand; || un toilier; || (на коприна, копринаръ), tisserand en soie, *m*.

Тѣжмежъ, *sm. Typ.* le registre et registre.

Тѣжменность, *sf.* la fidélité.

Тѣжмень, *adj.* exact, précis, juste, fixe, ponctuel, régulier, fidèle, exprès, franc, progre, explicite, rigide, strict; 1. (за брой), pair, *m*; 2. (на тегло, за монета), rebuchant; 3. твърдъ —, superstitieux, regardant.

— брой, *sm. Arithm.* la dividende.

Тѣжно, *adv.* juste, justement, proprement, réglément, avec régularité, à la lettre, à point nommé, de point en point, trait pour trait; 1. *fam.* recta, ric-a-ric; 2. (за теглилка), *Com.* brut; 3. — да кажъ, à proprement parler ou parlant; 4. — тѣж, précisément; 5. — cera, à propos; 6. — потрібный часъ, un à propos; 7. — на

врѣме, à point, à propos; 8. — въ частъ, *fam.* sonica. [laire.

Тѣжнообразенъ (за коня), *adj.* fac-similé.

Тѣжностъ, *sf.* l'exactitude *f*, ponctualité, justesse, précision, régularité, rigidité *f*, scrupule *m*, rigueur; || въ —, *adv.* à la rigueur, à toute rigueur, en rigueur; || съ —, trait pour trait.

Тѣжмя, *vn. fig.* viser.

Тѣжъ (свѣтъ, цифръ *t.*), *sm.* le pair, paire, couple *f*; 1. (на щампа), le regard; 2. вървамъ на —кове кучеата, *va.* coupler; 3. отбиране за —, l'appareillement *m*, appareillage *m*; 4. права —, *va.* garrarier; 5. праване —, le garrariement; 6. развалямъ —, *va.* déparier (voyez Дватакъ et Едни).

— конь, *sm.* un bricolier.

Тѣжж и Тѣжж (платно, сукманъ), *va.* tisser, tistre, tramer; || (китляно по кадибякъ нищкы), velouter; || (съ различноцветны нищкы), chiner.

Тѣжма, *sf.* le brouillard, vapeur légère *f*, les ténébres; || морска —, la brume.

Тѣжмень, *adj.* brumeux, brun, ténébreux, borgne, noir, opaque, obscure, abstrus, logographique, triste; 1. *fig.* nuageux, vaporeux; 2. (за мъла), sourd; 3. (за цѣвтило), foncé.

— мракъ, *sm.* sombre, *adj.*

— цвѣтъ, *sm.* le brun.

Тѣжнина, *sf.* l'obscurité *f*, ombre *f*, les ténébres *f*; || *fig.* le crêpe; || въ —та, *adv. fig.* à tâtons.

Тѣжница, *sf.* maison d'arrêt ou de détention, basse-fosse *f*, cachot *m*, geôle, conciergerie *f*; 1. (на Венеціянска инквизиция), les plombs de Venise, *m*; 2. (за роби въ Турско), la bague; 3. заиране въ —, l'incarcération *f*, emprisonnement *m*; 4. запирамъ въ —, *va.* emprisonner, incarcérer, enfermer, claquemurer; || *fam.* coffrer; 5. въ —, sous les verrous *m*.

Тѣжничаръ, *ка.* (со. concierge de prison, porte-cléfs; 1. (толручкя *t.*), un geôlier; 2. съданица на —, la geôle; 3. —чарска плата, *sf.* le geôleage.

Тѣжно, *adv.* obscurément; 1. *fam.* en style d'oracle, *m*; 2. — е, *v. imp.* il fai nuit; 3. права по —, *va.* rembrunir.

— жьлътъ, *adj.* olivâtre, feuille-morte; || (за коня), saure.

— цвѣтъ, *sm.* le feuille-morte.

— мѣсто (на бѣла кнуга), *sn.* le noyé-d'eau.

— русъ, *adj.* châtain.

— синъ, *adj.* livide. [pensée, *f*.

— синъ, *adj.* bleu turquin *m*, couleur de —

— чрвеножьлътъ, *adj.* colombin.

— чрвѣнъ, *adj.* tanné, ponceau, bai-brun, coloré.

— конь, *sm.* un alezan.

Тѣмночрвѣнь цвѣтъ, *sm.* la mordorure; на —, mordoré, *adj.*
 — цвѣтенъ (за калмыкъ), *adj.* velouté.
Тѣмнота, *sf.* l'opacité *f.*
Тѣмнѣя, *va.* assombrir, obscurer.
Тѣмничекъ гласъ, *sm.* filet de voix, *m.*
Тѣнка врьвь (одѣвъ), *sf.* voyez Лнь.
 — джка, *sf.* la volige.
 — джсница, *sf.* l'aisseau ou bardeau *m.*
 — ерешка кожа, *sf.* le canapin.
 — нвица, *sf.* la mignonette; || (отъ Фландрія), les malines *f.*
 — кърница, *sf.* le sautoir.
 — мекница, *sf.* l'oublie *f.*; -киченъ, d'oublie.
 — мокава, *sf.* la carte.
 — мръвка (месо), *sf.* l'émincé *m.*; || нарѣзвамъ на —кы месо, *va.* émincer.
 — мусилина, *sf.* l'organdi *m.*
 — (полщина) сѣвка, *sf.* la demi-teinte.
 — прѣчка, *sf.* la 'houssine; || иетьрєсвамъ съ —, *va.* 'houssiner.
 — прѣница (въ хубавописане), *sf.* la liaison.
 — и прозира хартія, *sf.* papier joseph *m.*
 — саржа (въ великъ платъ), *sf.* l'impériale *f.*
Тѣнко, *adv.* finement; 1. изъ —, minutieusement, par le menu; 2. на —, en toutes lettres; 3. правя по —, *va.* amincir.
 — вълнено халице, *sm.* la castelogne.
 — вжженце, *sm.* Mar. la lignerolle.
 — намазване, *sm.* le replâtrage; || — намазвамъ (съ гипсъ), *va.* replâtrer.
 — писало (на буквы), *sm.* la delié.
 — свръдле, *sm.* Mar. la rouane; || пробивамъ съ —, *va.* rouanner.
 — сунко (отъ градъ Лувіе), *sm.* le louviers; || (отъ Седанъ), le sedan.
Тѣжкость и Тѣжчина, *sf.* la délicatesse, élégance, finesse, minceur, ténuité, subtilité *f.*; || (на гласъ), la gracilité; || нѣмане — въ сѣщанеа, l'indélicatesse *f.*
Тѣжкъ, *adj.* mince, fin, délicat, délié, effilé, grêle, tenu, subtil, menu, maigre; 1. (за змля), crouler; 2. най —, superfin; 3. твърдъ —, *Com.* extrafin.
 — атласъ [видъ —], l'armoisin *m.*
 — бѣлъ гимъ, *sm.* laine beige *f.*
 — вкусъ (въ писалото), *sm.* l'atticisme *m.*

Тѣжкъ високъ, *adj.* svelte, élané, dégagé, d'une belle venue.
 — дѣльгъ соколъ, *sm.* l'esclaire *m.*
 — пергаментъ (велень), *sm.* le vélin et beau de vélin, *f.*
 — пѣрвазъ, *sm.* le tiers-poteau.
 — тѣсенъ гимъ, *sm.* le cadis.
 — рѣзенъ хлѣбъ, *sm.* la moulillette.
 — ратня (платъ), *sm.* l'espagnolette *f.*
 — слабъ, *adj.* fluet; || (за гласъ), grêle.
 — и черъ човѣкъ, *sm.* fig. une momie.
 — широкъ ножъ, *sm.* le tranchelard.
Тѣпанна циница, *sf.* le tambour; || (въ умото), Anat. le tympan; || на —, Anat. tympanique, *adj.*
Тѣпанаръ, *sm.* un tambour, tambourin, tambourineur; || *fat.* un tapin.
Тѣпанче (въ часовникъ), *sm.* la fusée.
Тѣпанъ, *sm.* le tambour.
Тѣпкана глина, *sf.* terre à foulon, *f.*; || (и мачкана), le pisé.
Тѣпкача (на гроздїе), *sm.* un fouleur.
Тѣпоглавъ, *sm.* poisson, le coryphène.
 — кѣтенъ, *adj.* Géom. obtusangle.
 — оржїе, *sm.* arme mornée *f.*
 — уміе, *sm.* hébétude mentale ou d'esprit, *f.*
 — умность, *sf.* fig. la pesanteur.
 — умъ, *adj.* stupide, hébété, pesant, borné, bête; || *fig.* bouché; || правя —, *va.* hébéter.
 — човѣкъ, *sm.* un béotien.
 — шило (за избутоане), *sm.* le repousseoir.
Тѣпность, *sf.* l'engourdissement *m.*, hébétation *f.*; 1. (на разумъ-тъ), le béotisme; 2. (на слухъ-тъ), la dureté d'oreille; 3. (на умъ-тъ), l'abalourdissement *m.*
Тѣпчъ, *va.* fouler; || —чѣтъ (за пилци), *v. imp.* ils côchent.
Тѣпъ, *adj.* mousse, lourd, matériel; 1. *fig.* bête, massif, rétréci; 2. Géom. obtus; 3. (или дебели, за умъ-тъ), épais; 4. правя —по, *va.* engourdir; || (и *fig.*), émousser; 5. ставамъ —, *vn.* s'émousser, s'épointer.
Тѣпы оржїя, *sm. pl.* armes courtoises *f.*
Тѣтряса, *vr.* marcher à peine.
Тѣченъ (за листїе), *adj.* Bot. conjugué.
Тѣца, *sf.* la belle-mère (mère de la femme).

У.

У

УБИВАМЪ

У, la vingtième lettre de l'alphabet bulgare.
У, *prép.* chez, dans, par, pendant; || bah, ouais, 'hé, eh, 'ha; || — уа (въжъ на лосци), *Vén.* taiaut.
У, *sm.* nom bulgare de la lettre У.
Убаєвамъ, *va.* dodeliner.
Убарамъ, *va.* combattre (voyez Уборєвамъ).
Убезпокойвамъ, *vr.* s'alarmer de.

УБИВАМЪ, *va.* tuer, assassiner, assomer, immoler, faire périr, mettre à mort, égorger, couper la gorge à; étendre sur le carreau, abattre, défaire; 1. (на бой), échiner; 2. (добытакъ), saigner; 3. (пращамъ на другий свѣтъ), *fat.* dépêcher; 4. (самъ себеси), *vr.* se suicider; 5. убивать (за бутушы), ils blessent; 6. който убива или коли до-

бытакъ, un assomeur; 7. -са, *vr.* se détruire; 8. -васека (*едимъ другъ*), s'entre-tuer.

Убиване, *sn.* le massacre; || (*подъ копыто*), *Vétér.* la bleime.

Убиквитарій (*ересъ*), *sm.* l'ubiquitaire *m.*

Убитъ [бывамъ —, *vr.* rester sur la place. — пѣть, *sm.* chemin battu *m.*

Убийственъ, *adj.* meurtrier, homicide, assassine.

Убийство, *sn.* l'assassinat *m.* meurtre *m*; || (*на подданникъ*), le subicide.

Убийць, *sm.* un assassin, meurtrier, jugulateur, égorgueur, tueur, coupe-jarret; || (*на роднина и др. т.*), *sc.* parricide.

Ублажене, *sn.* la beatification.

Убождамъ, *va.* piquer, poindre.

Убождане, *sn.* la piquûre; || *fig.* la morsure.

Уборевамъ, *va.* démentir, repousser, nier, réfuter, impugner.

Убореване, *sn.* la réfutation; || (*на срѣщенъ отговоръ*), la réponce; || *Jur.* la replique.

Уборевачъ, *sm.* un réfuteur.

Уборенъ дворъ, *sm.* les établetries *f.*

Уборливъ, *adj.* réfutable.

Уборна трѣва, *sf.* plante, l'arrête-boeuf *m.*

Уборъ, *sm.* l'étable *f.* écurie, bouverie *f.* bouverin *m*; 1. вкарвамъ въ —, *va.* établir; 2. държане въ —, la stabulation; 3. плащане или поемъ за —, l'étableage *m.*

Убѣждамъ, *va.* séduire, arraisonner.

Убѣждателъ, *adj.* *f.* probante.

Увалевамъ, *va.* triper; || -васа, *v. imp.* il se fripe.

Увардоване [съ —, *prép.* sauf.

Уваровитъ (*склѣкъ камакъ*), *sm.* l'ouvarovite *f.*

Уваривамъ и -рямъ, *va.* se réduire.

Увратъ, *sm.* l'argent *m.*

Увертюра, *sf.* Mus. l'ouverture *f.*

Увеселене, *sn.* la dissipation, distraction *f.*

Увеселителна пѣсня, *sf.* bachique, *adj.*

Увеселително срѣдство, *sn.* *fat.* l'amusoire *f.*

Уветѣль, *adj.* vieux ou vieil, obsolète, inventé, usé, d'occasion *f*; 1. *fig.* suranné; 2. *fat.* pernique; 3. (*за дрѣва*), râpé, mûr.

Уветѣлы мысли, *sf. pl.* la vieillerie.

Уветѣвамъ, *va.* vieillir, s'inventer, laisser suranner, user. [s'enrouler.

Увивамъ, *va.* enrouler, entortiller; || -са, *vr.*

Увиване, *sn.* l'enroulement *m.*

Увирамъ, *va.* fourrer; || -са, *vr.* se fourrer, se mêler de, descendre. [tomber.

Увисновамъ, *vr.* pendre, s'avalier, plier,

Увисноване, *sn.* *Chir.* le prolapsus; || (*на стемъ*), *Mar.* la quête. [babine.

Увисната жуна (*у нѣкои животни*), *sf.* la

Увиснатъ, *adj.* tombant; || *fig.* suspendu.

Увиснаты бузы, *sf. pl. fat.* l'abajoue *f.*

— плодове (*на корень-тъ още*), *sn. pl.* récoltes pendantes par les racines.

Увлачане (*дѣвоика*), *sn.* le rapt.

Уволнене, *sn.* l'affranchissement *m.* manumission, retraite, exemption *f.* renvoi *m*; || *Milit.* la cartouche; || (*отъ служба*), la réforme. [congeable *m.*

Уволнене държава (*нива*), *sf.* *Jur.* domaine

Уволненъ, *adj.* démissionnaire, exempt de.

Уволявамъ, *va.* affranchir, dispenser de, congédier, renvoyer, exempter, remercier.

Увъ! *interj.* ouf.

Увѣковѣчевамъ, *va.* éterniser, perpétuer.

Увѣковѣчеване, *sn.* la perpétuation.

Увѣнчавамъ, *va.* couronner.

Увѣнчане, *sn. fig.* le couronnement.

Увѣчна трѣва, *sf.* plante, le béhen.

Увѣрене, *sn.* l'affirmation *f.* persuasion, assertion, assurance, foi, conviction *f.* crédit *m.* protestation *f.* contrôlage, contrôlement *m*; 1. двоенъ тевтеръ за повече —, le contrôle; 2. записвамъ въ двоенъ тевтеръ за —, *va.* contrôler; 3. изгубване —, dé-creditement, *adv*; 4. двигамъ — или тачене отъ нѣкого, *va.* décréditer; 5. изгубвамъ си почитането, *vr.* se décréditer; 6. нѣмамъ — на нѣкого, *vr.* se méfier de; 7. въ — на което, en foi de quoi, sur la foi de; 8. за — на, *Jur.* en témoin de quoi, *m.*

Увѣренность, *sf.* la certitude, créance, assurance *f.*

Увѣренъ, *adj.* assuré, affidé, sûr, *s. m.* agent. — адвокатъ, *sm.* un avoué.

Увѣрителенъ, *adj.* convaincant, convictionnel, concluant. [muet *m.*

Увѣрително доказателство, *sn.* témoin

Увѣрявамъ, *va.* affirmer, assurer, certifier, vérifier, avérer, garantir, soutenir, accroire, à, protester, convaincre; 1. *Jur.* vidimer; 2. *fat.* promettre; 3. (*за истинско*), maintenir; 4. (*нѣкого въ нѣщо*), faire croire; 5. (*публично въ нѣщо*), *fat.* faire profession de; 6. (*въ сждица*), légaliser; 7. -са, *vr.* se convaincre, s'instruire de; 8. (*въ нѣщо*), répondre de; 9. (*за нѣщо*), se pénétrer de.

Увѣхналь, *adj.* ratatiné.

Увѣхнать, *adj.* flétri, fané, mollasse.

Увѣхнувамъ, *vr.* se flétrir, se faner, mourir; 1. увѣхнува, *v. imp.* il se passe; 2. правя да увѣхне, *va.* flétrir, faner; 3. увѣхнуватъ (*за цвѣтя*), *v. imp.* elles languissent; 4. който увѣхнува, *Bot.* marcescent, *adj.*

Увѣхнуване, *sn.* la flétrissure; || (*младощъ на дрѣвето*), *Bot.* la déurtation.

Угадателенъ, *adj.* conjectural.

Угаждамъ, *va.* deviner, conjecturer; || което може са угадае (*угадливо*), devinable, *adj.*

Угаждане (*по пилцимъ*), *sn.* l'auspicine *f.*

Угажданса, *sn. pl.* les prévisions *f.*

Угаждачъ, *ка* (*на книги*), *s.* tireur, euse de cartes; || (*на себе-си*), un fricoteur.

Угарь, *sm.* la jachère, guéret *m.* solé *f*; || оръ -гары, *va.* Agric. jachérer.

Угасявамъ (*жѣдность*) *va.* étancher.

Угасяване, *sn.* l'étanchement *m.*

Углавена сѣдница, *sf.* chambre ardente *f.*

Углаждамъ, *va.* dresser.

Угода, *sf.* la jouissance; | споредъ -та, à son point et aisément.

Угодень, *adj.* complaisant, beau ou bel; 1. (*сѣмъ на*), *va.* se complaire en, dans; 2. бывамъ —, *vn.* plaire, agréer à, revenir, rire à; | *fig.* sourire. [eusement.

Угодливъ (*прѣкалено*), *adj.* obséquieux; -во, **Угодникъ**, *вица*, *s.* complaisant, ante; un patron, serviteur *m.*

Угодно, *adv.* à l'aise, complaisement, gracieusement, *vr. imp.* il plait; | това ми не е —, cela ne m'arrange pas.

Угодность, *sf.* le plaisir.

Угоене, *sn.* l'engraissement *m.*

Угоень, *adj.* gras.

Угождамъ, *va.* complaire, contenter, mitonner, condescendre à; | (*на женитѣ*), *fat.* galantiser; | (*на общанеа*), satisfaire. [*f.*

Угождане, *sn.* la complaisance, condescendance

Угоилникъ, *sm.* un herbager, empâteur *m.*

Уголѣмевачъ, *ка*, *s.* exagérateur, trice; augmentativ. [augmentatif.

Уголѣмителень, *adj.* exagératif; | *Gram.* **Уголѣмителна рѣчь** [развалено —, *sf.* *Gram.* le péjoratif.

Уголѣмително стѣкло, *sn.* le loupe.

Уголѣмявамъ, *va.* exagérer, grossir, agrandir, augmenter, croître, acroître, paraphraser, outrer, irriter, aggraver; | (*изново*), ragrandir; | -са, *vr.* se grossir, s'agrandir.

Уголѣмяване, *sn.* l'exagération *f.*, grossissement *m.*; | (*на глобяването*), *Jur.* l'aggravation *f.*; | (*капиталъ съ добивка*), la capitalisation.

Угоявамъ, *va.* empâter, engraisser; | *fat.* empiffrer; | (*накъ*), reengraisser.

Угояване, *sn.* l'empâtement *m.*, sagination *f.*

Удавлникъ, *adj.* *s.* strangulateur.

Удавъ (*най-голѣмата зѣмля на свѣтъ-тъ*), *sm.* le boa, serpent devin *m.*

Удавамъ, *va.* noyer, juguler, stranguler, étrangler; | -са, *vr.* se noyer, s'étrangler; | (*въ морето*), *fig. fat.* boire à la grande tasse.

Удаване, *sn.* l'étranglement *m.*, strangulation *f.*; | (*съ ремикъ*), la garotte.

Удавень, *adj.* noyé.

Ударене, *sn.* accent grammatical, prosodique ou tonique *m.*; 1. *Gram.* accent tonique; 2. турямъ -рене надъ рѣчитъ, *va.* accentuer; 3. който са изговора съ —, accentué, *adj.*

Ударилникъ, *вица*, *s. fat.* frappeur, euse.

Ударителень, *adj.* frappant.

Ударливъ (*за часовникъ*), *adj.* sonnant.

Ударни муз инструментъ, *sm.* instrument de percussion, *m.*

Ударъ, *sm.* le choc, coup, heurt *m.*, percus-

sion, parade *f.*; 1. *fig.* le trait; 2. *fat.* la touche; 3. възвратень — на трѣкавицата, *Phys.* choc en retour; 4. (*съ сплитъ*), *fat.* l'anguillade *f.*; 5. (*на татъ-тъ*), *Mus.* frappé et temps —, *m.* [*vr.* se meurtrir.

Ударевамъ (*съ*), *va.* sangler un coup; | -са,

Ударяне (*съ рѣка задишколъ*), *sn.* l'arrière-main *m.*

Удвоена рѣчь, *sf. Gram.* reduplicatif, ive, *adj.*

Удвоене, *sn.* le doublement, redoublement *m.*; | *Gram.* le reduplication; | (*на кубъ*), la duplication.

Удвонтелень, *adj.* duplicatif.

Удвоavamъ, *va.* doubler, redoubler; | -са, *vr.* se redoubler, doubler. [sibilité.

Удобрене [способность за —, la progres-

Удобрявамъ, *va.* abonir, rabonir; | който може са -бри, progressible, *adj.*

Удовлетворене, *sn.* la satisfaction, dédommagement *m.*, récompence, indemnisation, indemnité, réparation, reprisail. *f.*, équivalent *m.*, revanche, garantie, raison *f.*, acquit *m.*; 1. *fig.* fiche de consolation, *f.*; 2. *Com.* la bonification; 3. (*за докѣчане*), réparation d'honneur, *f.*; 4. за — на, *adv.* en revanche.

Удовлетворень, *adj. Jur.* indemne.

Удовлетворителень, *adj.* satisfactoire.

Удовлетворявамъ, *va.* dédommager, indemniser, récompenser, satisfaire (à), désintéresser, bonifier, réparer, suppléer à; 1. *fig.* édifier, faire face à; 2. (*за нѣщо*), reconnaître; 3. (*самъ себе-си*), *vr.* se satisfaire soi-même; 4. -са *vr.* se dédommager de; 5. (*за щета*), se récompenser.

Удоволствие, *sn.* l'aise *f.*, plaisir *m.*; 1. (*у за*), la satisfaction; 2. намирамъ — въ нѣщо, *va.* se plaire; 3. съ —, à plaisir, de bonne volonté; 4. -ствия, *pl.* les plaisirs *m.*

Удома си, *adv. fig.* en pantoufles; | не съмъ —, *vn.* être en ville.

Удостоверявамъ, *va.* confirmer; | *Jur.* authentifier; | -са, *vr.* se confirmer.

Удостоявамъ, *va.* daigner; | (*съ*), honorer de; | -са, *vr.* mériter.

Удостояване, *sn.* le mérite.

Удостойнь, *adj.* méritant.

Удри-глава, *adj.* capiteux. [la langue

Удрѣжамъ, *va.* contenir; | *fig.* se mordre

Удрѣтъла бабичка, *sf.* vieille sempiternelle *f.*

Удрѣтъль, *adj.* suranné.

Удрямъ, *va.* battre, frapper, fouetter, porter, heurter, bourrer, singler, cogner, pousser, taper, percuter; 1. *fig.* toucher; 2. (*съ зѣблясть чукъ*), *Archit.* breteller; 3. (*накъ*), rebatte, recogner; 4. (*неуѣтъ*), cacheter; 5. (*по рѣка*), toucher dans la main; 6. докль не ударя, jusqu' au dégainer; 7. -меса (*единъ другъ*), *vr.* s'entre-frapper.

Удряне, *sn.* l'atteinte *f.*, estafilade, tapette, percussion *f.*; 1. *fig.* coup de boutoir, 'horion

- т**; 2. (на възмата), le brisement; 3. (на камъкъ-тъ отъ Мойсея), le frapement du rocher; 4. (назадъ за оржжіе), le recul; 5. (накъ), le rebattage; 6. (съ пущеный главулецъ или съ мощникъ), le bourrade; 7. (на шумакъ-тъ за ловъ), Vén. la battue. [tionnel, de convention.]
- Удуманъ** *adj.* conventionnel, modal, conditionnel.
- Удумничество**, *sn.* le proxénétisme.
- Удумници**, *sm. pl.* le proxénète.
- Удумувамъ**, *va.* traiter; 1. -са *vr.* stipuler; 2. (съ нѣкого), se concerter, s'entendre, convenir à, pactiser, se recorder avec; 3. (за нѣщо), sommissionner.
- Удумуване и -мване**, *sn.* la convention, contrat, traité *m.*, capitulation, condition, réserve *f.*, compact, pacte, si *m*; 1. (и подписка за —), la soumission; 2. *Jur.* la stipulation; 3. съ — щото, à condition que, moyennant que; 4. съ — да плати истытъ, à la charge d'autant; 5. съ това — щото, à la charge de, à charge que; 6. съ таково —, sous telle condition; 7. безъ —, purement et simplement; 8. права —, *va.* traiter; 9. който прави —, stipulant, *adj.* 10. -ване (за изборъ царя), *pl.* le pacta conventa.
- Удушавамъ**, *va.* suffoquer, asphyxier, étrangler, stranguler; || -са *vr.* s'asphyxier, s'étrangler.
- Удушаване и -шене**, *sn.* la strangulation, suffocation *f.*; || *Méd.* l'asphyxie *f.*
- Удушень**, *adj. s.* arphyxié.
- Удушилникъ**, *adj. s.* strangulateur.
- Уединене**, *sn.* l'isolement *m.*
- Уединень**, *adj.* isolé, solitaire; -не, -ment.
- Уединявамъ**, *va.* isoler; || -са, *vr.* s'enterrer.
- Уемъ**, *sm.* la moule.
- Ужнване**, *sn.* la piquûre; || *fig.* la morsure.
- Ужь**, *adv.* sous couleur de; 1. *prép.* à titre de; 2. — що, sous prétexte que; || казвамъ —, *vn.* prétexter; 3. — както, comme si; 4. — какъ нищо, ne faire semblant de rien.
- Узовавамъ**, *va.* (voyez Достигаемъ).
- Уйку** (питіе у Американцы), *sn.* l'ouïcou *m.*
- Унстити** (маймуна), *sn.* le tamarin; || (малка), l'ouistiti *m.*
- Ука**, *sf.* la leçon, instruction *f.*, devoir *m*; || (зададка ради глосване), le pensum.
- Указателень**, *adj. Gram.* demonstratif.
- знакъ, *sm. Mus.* le guidon. [oukase *m.*
- Указъ** (заповѣдь въ Россія), *sm.* l'ukase *et*
- Укачалка**, *sf. Typ.* le ferlet.
- Уклонене**, *sn. Astr.* la déclinaison; || показалець на — или отстранене, le déclinateur.
- Уклонявамъ**, *vr. Astr. Phys.* décliner.
- Укопывамъ**, *vr.* (voyez Свѣстивамъ).
- Укоравямъ**, *vn.* roidir *et* raidir, se racornir.
- Укарвабло ечемиче** (на край клепкытъ), *sn.* la lithiasie.
- Укорникъ**, ница, *s.* médisant, ante.
- Укоръ**, *sm.* le reproche, réprehension, médianse *f.*, opprobre *m*; || *fig.* la tare.
- Укорявамъ**, *va.* reprocher, redire, fronder, remordre; || *fig.* stigmatiser.
- Укоряване и -рене**, *sn.* l'exprobration *f.*; || *fig.* la souillure.
- Украдень**, *adj.* dérobé.
- Украйка** (на платъ), *sf.* le bord.
- Украйникъ**, *sm.* le bord, bordé *m.*, ligne, aiguillette *f.*, passe-poil, tirant, chamarré *m*; 1. (кенаръ на сукно), la rame; 2. (шій-рптъ *t.*), le lacs; 3. обшивамъ или обтакамъ съ —, *va.* border, chamarrer de; 4. обшивка съ —, la chamarrure.
- Украсене**, *sn.* l'ornement *m.*, embellissement, rarement, enrichissement *m.*, décoration *f.*, assaisonnement, enjolivement, agrément *m*; 1. *fig.* la parure; 2. *Archit.* le décor; 3. (както палмовы листа), la palmette; 4. който става за —, ornamental, *adj*; 5. расподѣлене на -то, l'ornementation *f.*; 6. безъ — (за писало), *fig.* décoloré, *adj*; 7. снемамъ -то отъ нѣщо, *va.* dégarnir; 8. -сенеа, *pl.* les lambris *m.* (voyez Накичване).
- Украсенецъ**, *sn.* l'enjolivure *f.*
- Украсилникъ**, *sm. fam.* un enjoliveur; || *Archit.* un ornemaniste *et* -mentiste.
- Украсителень**, *adj.* paraît.
- Украсявамъ**, *va.* orner, décorer, parer, embellir, enjoliver, revêtir, entourer, tapisser, façonner; 1. *fig.* enrichir de, émailler de; 2. (съ тѣсты думы), farder; 3. (нѣкого), s'en prendre à (voyez Накичевамъ *et* Постиламъ).
- Укривявамъ** (взаимно), *va.* récriminer.
- Укривяване**, *sn. Jur.* la prévention.
- Укротене**, *sn.* la répression, réfrénation *f.*
- Укротилникъ** (на мысли), *sm.* un modérateur.
- Укротителень**, *adj.* répressif.
- Укротливъ**, *adj.* domptable.
- Укротявамъ**, *va.* apaiser, apprivoiser, repri-mer, modérer, abaisser, calmer, humaniser, tempérer, amortir, dompter, refréner, asservir, ranger; 1. *fig.* radoucir, mortifier, désarmer; 2. (конъ), débouarrer; 3. който -тава или обюздева, reprimant, *adj*; 4. -са, *vr.* s'abaisser, s'assoupir; 5. който трѣбува да са укроти, réprimable, *adj.*
- Укрывамъ**, *vr.* se dérober.
- Укрѣпалка**, *sf.* l'ardier *m*; || *Archit.* le tirant.
- Укрѣпалкы**, *sf. pl.* le brancard; 1. *Blas.* les jumelles *f.*; || съ двойны —, jumelé, *adj*; 2. (за зѣмлець), le mouton; 3. (и каляска съ —), la limonière.
- Укрѣпявамъ**, *va.* assujettir, assurer.
- Укусывамъ** (кусывамъ), *va.* goûter.
- Улавямъ**, *va.* saisir, pincer, intercepter,

- gripper, arrêter, recevoir, surprendre; 1. *fig.* pécher; 2. (*валка*), empraumer; 3. (*пль-мж*), prendre; 4. (*пакъ*), ratteindre, rattrapper; 5. (*страната на*), se ranger du parti de. [*Jur.* l'appréhension *f.*]
- Улавяне**, *ea.* l'interception *f.*, pêche *f.*; ||
- Улански киверъ**, *sm. Milit.* le chapska et schapska. [*hulan ou lancier.*]
- Уланъ** (*войникъ*), *sm. Milit.* un 'ublan et
- Улей**, *sm.* l'auge *f.*; || (*на воденица*), la reillère.
- Улекване**, *sm.* le lénitif.
- Улекчавамъ**, *va. Méd.* lénifier. [uléma.]
- Улема** (*законовиць въ Турция*), *sm.* un
- Улеснене**, *sm.* la facilité.
- Улесненъ**, *adj.* aisé, confortable.
- Улеснявамъ** (*правя по-лесно*), *va.* faciliter.
- Улица**, *sf.* la rue; -личень, de rue; || la route, voie publique *f.*, pavé *m.*; || -цы, *pl.* le pavé.
- Уличенъ алтарь** (*по ерѣме на кръстоносный еврежъ*), *sm.* le reposoir.
- точилникъ, *sm.* un gagne-pétit.
- Уличка**, *sf.* la ruelle, ruelle *f.*
- Улична курва**, *sf.* une racrocheuse.
- Улични езикъ**, *sm.* langage des 'halles, *m.*
- Улично куче**, *sm.* le charnaigre.
- момче (*ципкжъ т.*) *sm. t.*, un gamin.
- Улошавамъ**, *va.* condamner.
- Ултиматумъ** (*последно удумане*), *sm.* l'ultimatum *m.* [tremer, *m.*]
- Ултрамаринъ** (*цветило*), *sm.* bleu d'ou-
- Улуй**, *sm.* le tuyau, tube, conduit, égout *m.* goulotte et goulette, cannellure *f.*, canon *m.*, noue *f.*, bief ou bier; 1. *Archit.* le larmier, dascente *f.*; 2. (*за истичане вода*), tuyau de décharge; 3. собенъ —, tuyau de cheminée; 4. испустителенъ — въ парява кола, la tuyère; 5. турямъ желъзень — на кладенець, *va.* tuber; 6. съ —, tubulé, *adj.*
- Улуцы**, *sm. pl.* la conduite; || поставяне на мѣсто различни -- и търговія съ тѣхъ, la tuyoterie; || прѣкарване —, le tubage.
- Улучвамъ** (*за логъ-тъ*), *va.* adresser.
- Улуче** (*на прозорець*), *sm.* le rejeteau.
- Улучень**, *adj.* tubulaire.
- Умагосвамъ**, *va.* ensorceler.
- Умагосване**, *sm.* l'ensorcellement *m.*
- Умаєвамъ**, *va.* illusionner, ensorseler, fasciner; 1. *fig.* charmer; 2. *pop.* défriser; 3. -ca, *vr.* s'illusionner.
- Умаєване**, *sm.* l'ensorcellement *m.*, fascination, batelage *f.*, prestige, charme *m.*; || *fig.* la magie, défrisement *m.* [gigue.]
- Умаєвателенъ**, *adj.* prestigieux; || *fig.* ма-
- Умайникъ** (*гювъ-башкя т.*), *sm.* un prestidigitateur, bateleur, joueur de gobeles, pailasse, pierrot *m.*; *s.* ensorceleur, euse.
- Умайническа шикалка**, *sf.* la muscade et noix —, *sf.*
- Умайнически чувалъ**, *sm.* la gibeciére.
- Умайничество**, *sm.* la prestidigitation, tour de passe-passe, tour de gibeciére, *m.*
- Умаламонциямъ**, *va.* blaser.
- Умалене**, *sm.* le rapetissement.
- Умалень масштабъ**, *sm.* échelle fuyante *f.*
- Умалявамъ**, *va.* rapetisser.
- Умара**, *sf.* (*voyez* Марния).
- Умбра** (*тжжмо цѣтвило*), *sf.* l'ombre *f.*; || —, poisson, le maigre.
- Умекчавамъ и -кнучамъ**, *va. vr.* adoucir, attendrir, tempérer; || *fig.* assouplir, ramollir, se déroïdir, gazer; || *Méd.* lénifier.
- Умекчителенъ**, *adj.* Méd. lénitif.
- Умекчително срѣдство**, *sm. Méd.* émollient, *adj. m.*
- Умень**, *adj.* sage, sensé, avisé; || продава-са за —, *vr.* faire l'entendu *m.*
- човѣкъ, *sm.* forte ou bonne tête carrée *f.*
- Умилене**, *sm.* la ferveur.
- Умилень**, *adj.* caressant.
- Умилителенъ**, *sf.* l'oction *f.*
- Умилителенъ**, *adj.* touchant; || *fig.* onctueux.
- Умилностъ**, *sf.* la pitié; || гледамъ съ —, *vn.* couvrir les yeux.
- Умилостивене**, *sm.* la propitiation, indulgence *f.*; || имамъ или постанамъ съ —, *va.* indulger. [laire, expiatoire.]
- Умилостивителенъ**, *adj.* indulgent, piacu-
- Умилостивявамъ**, *va.* implorer; || *fig.* fléchir.
- Умирамъ**, *vn.* mourir, décéder, expirer, rendre l'esprit *m.*, se laisser mourir, finir, succomber, trépasser, passer le pas, obiter, laisser ses houseaux *m.*, mordre la poussière; 1. *fam.* aller ad patres, déménager; 2. (*напрѣдъ отъ другъ*), prédécéder; 3. (*отъ смѣхъ*), râmer de rire; 4. готовъ сажъ да умря, mort de ma vie; 5. насмалко остана да умря, panser mourir; 6. който умира, *s.* mourant, ante; expirant, *adj.*
- Умложавамъ**, *va.* augmenter, propager, redoubler, croître, accroître, grossir, 'hausser, renforcer, monter; 1. *Arithm.* multiplier; 2. -ca, *vr.* s'augmenter, se redoubler, s'accroître, se grossir; 3. умложаваса, *v. imp.* il s'agglomère; || -жаватса, *pl.* ils pullulent, ils répullulent, ils provignent, ils se peuplent; 4. за да умложи влочестината, pour surcroît de malheur.
- Умложаване и -жене**, *sm.* l'accroissement *m.*, propagation, accumulaton, augmentation *f.*, redoublement *m.*; || *Arithm.* la multiplication; || таблица —, le livret.
- Умложевачъ**, *sm.* un augmentateur.
- Умложителенъ**, *adj.* multipliable, multipli-
- Умложивъ**, *adj.* augmentable.
- Умна жена**, *sf.* maîtresse femme *f.*
- Умникъ**, *sm.* bon entendeur *m.*; || *fig.* un aigle.

Умогледателень, *adj.* raisonné, spéculatif, contemplatif.
Умолителень, *adj.* Théol. dépréciatif.
Умолненъ, *adj.* placable.
Умолность, *sf.* la placabilité.
Уморене, *sn.* la lassitude.
Уморень, *adj.* fatigué, rempu de fatigue *f.* las, recru, rendu; 1. *Milit.* trainard *m.*; 2. *fam.* 'halbrené; 3. (отъ нѣщо), impatient de; 4. (за зякъ), *Vén.* relâché.
Уморителень и -рливъ, *adj.* fatigant, lassant, penible.
Уморявамъ, *va.* fatiguer, lasser, amortir, alanguir, crever, 'harasser, achever, peiner, expédier, assassiner; 1. *fig.* mater, miner; 2. *fam.* 'dégommer, éreinter; 3. (конь), surmener; 4. (умъ-тъ си), alambiquer l'esprit; 5. -са, *vr.* se fatiguer, se lasser, se crever, s'éreinter, s'éproumonner, faire suer, être sur les dents *f.*; 6. (много отъ работа), *pop.* abaner; 7. безъ да еа уморя, sans se rebuter.
Уморяване, *sn.* la fatigue, 'harasement *m.*
Умраза, *sf.* la 'haine, mésintelligence, discorde, dis-sension, animosité, incompatibilité; 1. (къмъ нѣкого), le soulèvement; 2. възбуждамъ —, *va.* soulever; 3. отъ —, *prep.* en 'haine de.
Умразень, *adj.* 'haïssable, misanthrope et -thorique, odieux, malvoulu, laid, 'haineux.
Умразникъ, *sm.* un misanthrope.
Умразлаз ми са, *v. imp.* être dégoûté de.
Умръзникъ, *ница*, *s.* persécuteur, trice.
Умръзнителень, *adj.* persécutant, vexateur.
Умръзovanje, *sn.* la persécution, vexation *f.*
Умръзнувамъ (нѣкому), *vn.* persécuter.
Умрътвене (Антоловъ олжн), *sn.* *Chir.* le sphacèle; || прѣхванатъ отъ —, sphacélé, *adj.*
Умрѣло, *sn.* le mort.
Умрѣль, *adj.* mort, feu; || *adv.* ad patres; || -лий, *s.* défunt, unte; décédé, ée; le trépassé. [meditation *f.*
Умственна молитва, *sf.* oraison mentale *f.*
Умственно вѣроване, *sn.* le rationalisme.
Умственность, *sf.* la rationalité.
Умственъ, *adj.* intellectuel, intelligible, idéal, abstrait, rationnel, moral; || -ственно еа моля, *vn.* méditer.
Умствоване, *sn.* le raisonnement.
Умствовачъ, *ка*, *s.* raisonneur, euse.
Умствувамъ, *vn.* raisonner.
Умъ, *sm.* l'intelligence *f.*, esprit, sens *m.*, pensée *f.*, cerveau, sein, moral, avis *m.*, con-naisance *f.*; 1. *fig.* la tête; 2. *fam.* la mine-ve; 3. вдавамъ си -тъ въ едно нѣщо, *vn.* se recueillir; 4. вдаване — въ едно нѣщо, le recueilement; 5. докарвамъ на —, *va.* représenter; 6. докарвамъ -тъ нѣ-кому, *va.* ramener; 7. дохожда ми -тъ, *va.*

se detromper; 8. изваждамъ отъ -тъ нѣщо, *va. fam.* désentêter; 9. изваждамъ си отъ —, *vn.* se désentêter; 10. изгубвамъ —, *va.* perdre connaissance; 11. напръгнуване на -тъ, contentation d'esprit; 12. събирамъ си -тъ, *vn.* se replier sur soi-même; 13. съче ми -тъ, *vn.* conclure; 14. отсичане на -тъ, la conclusion; 15. въ отсичане на -тъ, *adv.* en résultat; 16. на —, *adv.* in petto; 17. съ цѣль —, *fig.* avec maturité; 18. което еа относю до -тъ или до раз- —, *phrénologie*, *adj.*; 19. учене ради -тъ, la *phrénologie*; 20. на два -ма, *fig.* en balance.

Умывалень столъ, *sm.* le lavabo.

Умывалникъ, *sm.* le lavoir, lave-main *m.*, piscine.

Умыване (ржѣвъ, крака), *sn.* le lavement.

Умыслень, *adj.* 'hargneux.

Умѣрено вѣрме (— писало, *Rhét.*), *sn.* le tempéré.

Умѣренность, *sf.* la modération, modicité *f.*, régime *m.*, frugalité, abstinence, mesure *f.*

Умѣрень, *adj.* modéré, modique, tempéré, sobre, abstinent, raisonnable, frugal, borné; || *fig.* mitoyen.

— и добръ въгъръ, *sm.* *Mar.* le beau-frais.

Умѣрявамъ, *va.* modérer, tempérer; || *fig.* ralentir, borner.

Умѣя, *vn.* savoir.

Ундечима, *sf.* *Mus.* l'onzième *f.*

Ундина (водна самадига), *sf.* une ondine.

Ундинъ (водякъ геній), *sm.* un ondin.

Университетски, *adj.* universitaire.

Университетъ, *sm.* l'université *f.*, académie *f.*

Унизене, *sn.* l'abaissement *m.*, avilissement *m.*, abjection *f.*; || *fig.* la dépréciation.

Унизилникъ, *ница*, *s.* dépréciateur, trice.

Унизителень, *adj.* avilissant.

Унизявямъ, *va.* abaisser, avilir, ravilir, démentir; 1. *fig.* dégrader, déprécier; 2. -са, *vr.* s'abaisser, s'avilir, déroger à, fléchir, s'humilier, ramper; 3. *fig.* se dégrader, se mésallier, se rapetisser.

Унизяване, *sn.* l'humiliation *f.*

Унисонъ, *sm.* *Mus.* l'unisson *m.*

Унищожавамъ, *va.* anéantir, abolir, détruire, anihiler, annuler, nullifier; 1. neutraliser, révoquer, rapporter, dirimer, contre-miner, retrancher, supprimer, abroger, confondre, lacérer; 2. *fig.* effacer, éteindre, écraser, proscrire, s'évanouir, pulvériser; 3. *Jur.* mettre au néant, infirmer, invalider, rescinder, résilier, canceller, resoudre, vicier; 4. *Alg.* éliminer; 5. (правда), *fig.* proscrire contre; 6. (правъ недѣйствиелно), *fig.* faire échouer; 7. (сговоръ), rempre la paille; 8. койго -жава или прѣмѣстена, *Jur.* révo-catoire, *adj.*; 9. -са, *vr.* s'abolir, s'abro-ger; 10. унищожаватса (единъ другъ), *v. imp.* il se neutralisent.

- Унищожаване** и -жене, *sn.* l'abolition *f.*, abolissement *m.*, annihilation, annulation, extinction, resection, révocation, résiliation *f.*, résiliation, retranchement *m.*, rupture, proscription, abrogation, radiation *f.*; 1. *fig.* la dégradation, écrasement *m.*; 2. *Jur.* l'infirmité *f.*, cancellation *f.*; 3. (*колчавина*), l'élimination *f.*; 4. молба за — нѣщо, le rescindant.
- Унищожителенъ**, *adj.* annulatif; || *Jur.* infirmatif, résolutoire, irritant.
— знакъ, *sm.* *Typ.* le deletaur.
- Унищожителна статия**, *sf.* pacte commissoire *m.*
- Унищожливъ**, *adj.* abolissable, abrogeable.
- Унтеръ-баталеръ**, *sm.* *Mar.* un cambusier.
— каноніеръ, *sm.* *Artill.* un servant.
— офицеры чинове (*на ладія*), *sm. pl. Mar.* la maistrance.
— офицеръ, *sm.* *Mar.* officier marinier *m.*
- Унудено** (*въ писало*), *sn.* le recherché.
- Унуденъ**, *adj.* recherché, gêné, prude; || *Peint.* mannequiné.
- Унудявамъ**, *va.* nécessiter. [tante *f.*
- Унудителна милостъ**, *sf.* grâce nécessaire.
- Унудявамъ** (*укакатявамъ* *t.*), *va.* mutiler; || -*ca*, *vr.* se mutiler.
- Унудявачъ**, *ка*, *s.* mutilateur, trice; || -жидителенъ, *adj.*
- Унуджене** (*укакатяване* *t.*), *sn.* la mutilation.
- Унукъ**, *ка*, *s.* le petit-fils, la -te-fille; || -кы и -нучета, *pl.* les petits-enfants *m.*
- Унуцы**, *sm. pl.* les neveux *m.*
- Унѣ-капанъ**, *sm. t.* l'étape *f.*; || не са запираме на —, *vn.* brûler l'étape.
- Унція** (2 лота и -жълтица), *sf.* l'once *f.*
- Унѣмене**, *sn.* la stupeur.
- Унѣмявамъ** (*направлямъ да унѣмѣ*), *va.* rendre samus.
- Упасъ**, *sm.* *arbre*, l'upas et bohon-upas *m.*
- Упнивамъ**, *va.* griser; || -*ca*, *vr.* se griser, se soûler de, siffler la linotte; || *pop.* ivrogner, grenouiller.
- Упнване**, *sn.* l'ivrognerie *f.*
- Упълномоощевамъ**, *va.* accréditer, autoriser, déléguer, titrer; || (*на лѣсто мене-сѣ*), subdéléguer.
- Упълномоощеване**, *sn.* délégation de pouvoir, subdélégation, *f.*
- Упълномоощенъ**, *adj.* un fondé de pouvoir, procureur, mandataire *m.*; || (*по работы*), *Com.* un complémentaire.
- Упълняване** (*на градь*), *sn.* le sac.
- Уповавамъ**, *vr.* espérer, se confier à, *en.*
- Уповане**, *sn.* l'espérance *f.*, confiance, attente *f.*; || espoir *m.* (*sans pluriel*).
- Уподобене**, *sn.* l'imitation *f.*, contrefaçon, copie, singerie *f.*; 1. *fig.* la contre-épreuve; 2. *Rhet.* la similitude; 3. *Jur.* la contrefaçon; 4. (*за купюпись, за съчинене*), le
- pastiche; 5. (*въ малкъ видъ*), le diminutif; 6. достойнъ за —, imitable, *adj.*
- Уподобенъ**, *adj.* factice; -но, -ment.
- Уподобителенъ**, *adj.* imitateur.
- Уподобникъ**, ница, *s.* imitateur, trice; contrefacteur, copiste *m.*; singeur, -geresse; || *fig.* un singe.
- Уподобявамъ**, *va.* imiter, contrefaire, comparer, évaluer, copier; || *fig.* suivre; || -*ca* (*мърся сѣ нѣкого*), *vr.* mouler sur.
- Упоене**, *sn. fig.* l'ivresse *f.*
- Упоенъ** (*сѣ*), *adj. fig.* ivre de.
- Упоителенъ**, *adj.* stupéfiant, || *fig.* enivrant.
- Упорито**, *adv.* à la traverse, mordicus.
- Упоритостъ**, *sf.* l'opiniâtreté *f.*, tenacité *f.*
- Упоритъ**, *adj.* opiniâtre, obstiné, entêté, tenace, têtu, aheurté, pertinace, récalcitrant, mutin; 1. *fam.* rebours; 2. *Théol.* final; 3. *Métall.* rebelle; 4. (*сѣмъ*), *vn. fam.* obstiner; || (*въ мисль*), *fig.* soutenir la gaucure; 5. правя или стоя -то, *va.* opiniâtrer.
- Упорство**, *sn.* l'obstination *f.*, entêtement, aheurement *m.*, mutinerie, pertinacité *f.*
- Упорствувамъ**, *va. fig.* récalcitrer.
- Упорствуване**, *sn.* la rébellion.
- Употрѣбене**, *sn.* l'usage *m.*, emploi *m.*, application *f.*, user *m.*, consommation *f.*, cours *m.*; 1. *Jur.* l'usufruit *m.*; 2. (*правда*), l'exercice *m.*; 3. (*ни умъ-тъ много*), *fig.* la tension; 4. бывамъ въ —, *vn. fig.* régner; 5. въвождамъ въ —, *va.* vulgariser; 6. наляамъ отъ -то, *vn.* vieillir; 7. за —, à l'usage de.
- Употрѣбенъ**, *adj.* usé, d'occasion, de'hasarde.
- Употрѣбителенъ**, *adj.* usité.
- Употрѣбителны думы**, *sf. pl. fig.* mots sacramentaux *m.*
- Употрѣбливъ**, *adj.* applicable à, praticable.
- Употрѣбявамъ**, *va.* employer, appliquer, apporter, recourir, s'aider de, consommer; 1. (*и за придобывака*), faire usage de; 2. (*въ зло*), profaner, mesurer de; 3. (*изново*), remployer; 4. (*въ полза*), ménager; 5. (*за нѣкоя полза*), *fig.* interposer; 6. (*нѣщо*), user de, se servir de; 7. (*всяко срѣдство*), remuer ciel et terre; 8. -бяваса, *v. imp.* cela se pratique, elle se parle.
- Уповявамъ**, *va.* griser; 1. *fig.* enivrer; 2. *Méd.* stupéfier; 3. -*ca*, *vr.* se griser.
- Уповяване**, *sn. fig.* l'enivrement *m.*
- Управа**, *sf.* le gouvernement, satisfaction *f.*
- Управлене**, *sn.* l'administration *f.*, intendance *f.*, département *m.*, manutention, conduite *f.*; 1. (*и Gram.*), le régime; 2. *fig.* le gouvernement, maniement, domaine *m.*; 3. *Gram.* syntaxe de dépendance, *m.*; 4. (*на иномъ, на данъ*), la régie; 5. (*кърма на царци-на*), *fig.* le timon; 6. (*на правосъдието*), l'administration *f.*; 7. (*на работа*), la ge-

- stion; 8. (на работы), ménagement des affaires, *m.*
- Управителка**, *sf.* une gouvernante; || (на маза), demoiselle de comptoir, *f.*
- Управителъ**, *sm.* un administrateur, régisseur, économe; *s.* intendant, ante (voyez Исправникъ).
- Управлявь** (отъ намѣстникъ), *adj.* légat.
- Управлявамъ**, *va.* gouverner, administrer, diriger, gérer, manier, mener, guider, conduire, exercer, influencer; 1. *fam.* ferrer; 2. (и *Gram.* съ надежъ), régir; 3. (домашинскы), économiser; 4. (имотъ), faire valoir; 5. (искусно нбцо), ménager; 6. (нбцо), présider à; 7. -са, *vr.* se gouverner, 8. което можемъ -влева, gouvernable, *adj.*; 9. който -влява, gouvernant, *adj.*; || (нбцо), un gérant.
- Упраздневамъ** и -са, *va. vr.* se désempir.
- Упраздневане**, *sn.* la vacation.
- Упраздненъ**, *adj. fig.* vacant.
- Уприличавамъ**, *va.* comparer, confronter, identifier, imiter, répondre, figurer; 1. -са, *vr.* s'identifier, se rapporter; 2. (съ познаниета на другитѣ), s'humaniser; 3. -вамеса (единъ на друго), se répondre.
- Уприличаване** и -чене, *sn.* l'identification *f.*; || *fig.* la confrontation.
- Уприличенъ**, *adj.* identique; -но, -ment.
- Упростивамъ**, *va.* simplifier; || -са, *vr.* se simplifier, s'encanailler.
- Упростиване**, *sn.* la simplification.
- Упушнувамъ**, *va.* fusiler; || -са, *vr.* se tuer, se brûler la cervelle.
- Упщомивамъ** (изново), *va.* raprivoiser.
- Упжтевамъ**, *va.* guider, diriger, mener, acheminer; 1. (ладя), *Mar.* piloter; 2. (къмъ вѣтъръ-тъ въ лошо вѣлье), *Mar.* mettre à la cape; 3. -са, *vr.* s'orienter, se rendre, s'acheminer.
- Упжтеване**, *sn.* le guide, direction *f.*, manuel, compendium, jalon, pli *m.*; 1. *fam.* le guide-âne; 2. (ладя), *Mar.* le pilotage; 3. сила — на тѣло, la verticité.
- Упжтникъ**, *sm.* un guide, routier, modérateur, itinéraire *m.*; || (киуга), guide itinéraire *m.*
- Ура!** *interj.* 'hourra et 'hourrah.
- Уравневамъ**, *va. fig.* compasser.
- Уравневане** и -внене, *sn.* l'aplanissement *m.*; || *Alg.* l'équation *f.*
- Уравновѣсвамъ**, *va.* contre-balancer.
- Уравновѣсване**, *sn.* *Phys.* la pondération.
- Ураганъ** (бура), *sm.* l'ouragan *m.*, cyclon *m.*; || (по Гвинейскы бѣгове), *Mar.* la travade.
- Уразенъ**, *adj.* las *ds.*
- Уранографически**, *adj.* uranographique.
- Уранографія** (небеописане), *sf.* l'uranographie *f.*
- Уранографъ**, *sm.* un uranographe.
- Уранорама** (теллурия), *sf.* l'uranorama *m.*
- Уранъ** (металлъ), *sm.* *Chim.* l'urane et -nium *m.*; || (планета), *Astr.* l'Uranus *m.*
- Уреденъ**, *adj.* régulier, réglé, méthodique, rangé.
- брой, *sm.* *Gram.* nombre ordinal *m.*
- Уредникъ**, *sm.* *Milit.* un sergent.
- Уредно**, *adv.* réglément, méthodiquement.
- Уредъ**, *sm.* la règle, ordre *m.*, formalité, forme, méthode *f.*, rang, tour *m.*, suite *f.*; 1. бывамъ безъ —, *vr.* incommoder; 2. развалямъ —, *va.* intervertir; 3. развалене —, l'intervention *f.*
- Уреждамъ**, *va.* ranger; || finir.
- Уригамса**, *vr.* faire le difficile.
- Уригане**, *sm.* *Méd.* le renvoi, rapport *m.*; || -неа, *pl.* arrière-goût *m.*
- Урниология** (разскждане за пикочъ-тъ), *sf.* l'ournologie *f.*
- Уровъ**, *sm.* plante, la gesse.
- Уроневамъ** (зърната на гроздъ отъ чепката), *va.* égrapper; || ринде за -ване гроздие, l'égrappoir *m.*
- Урочасалъ**, *adj.* maléficé.
- Урсулинка** (калугерка), *sf.* une ursuline.
- Усамотене**, *sn.* la solitude, isolement *m.*, retraite *f.*; || *Phys.* l'isolation *f.*; || същане —, *Phrén.* l'habitativité *f.*
- Усамотено мѣсто**, *sn.* lieu de retraite, *m.*
- Усамотенъ**, *adj.* isolé, solitaire, retiré; || *fam.* essulé.
- Усамотивамъ**, *va.* isoler.
- Усилевамъ**, *va.* croître, redoubler; 1. *Chim.* concentrer; 2. (постжнено), graduer; 3. -са, *vr.* croître, se redoubler; 4. -васа, *v. imp.* il se regrège; || (за вѣтъръ-тъ), *Mar.* il survente.
- Усилване** и -лене, *sn.* l'intensité *f.*; съ —, *adv.* -sivement; || *Méd.* l'exacerbation *f.*; || (на тѣска), *Méd.* le redoublement.
- Усилненъ**, *adj.* pressant.
- Усилителна дума**, *sf.* *Gram.* intensif, *adj.*
- Усиліе**, *sm.* l'effort *m.*; || *fig.* coup de collier, *m.*
- Ускоренъ**, *adj.* accéléré.
- Ускорителенъ**, *adj.* accélérateur.
- Ускорявамъ**, *va.* accélérer, activer.
- Усладене**, *sn.* l'edulcoration *f.*
- Усладителенъ**, *adj.* délectable, délicieux; || *Méd.* lénitif.
- Усладивамъ**, *va.* *Chim.* édulcorer.
- Услажда ми са**, *v. imp.* il délecte.
- Услаждане**, *sn.* l'adoucisement *m.*, suavité, délectation *f.*
- Условно наклонене**, *sm.* *Gram.* le conditionnel, mode suppositif *m.*
- Усмирликъ**, *sm.* un dompteur.
- Усмиривамъ**, *va.* dompter.
- Усойка**, *sf.* oiseau, la fauvette, linot *m.*, linotte, grive *f.*; || свва —, grive ordinaire.
- Усойница**, *sf.* reptile, la vipère, dragon, as-

- pie m; || *H. nat.* le crotal; || малка —, le vipereau.
- Усорлица**, *sf.* oiseau, l'épervier m.
- Успене** (*Првсв. Богородицы*, 15 аз.), *sn.* l'assoption f, dormition f.
- Успивателень**, *adj.* assouppissant.
- Успокоевамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer, ramener, remettre; 1. *fig.* rasseoir, dépiquer; 2. *-ca, vr.* se tranquilliser, se calmer, se rassurer; 3. *fig.* se rasseoir.
- Успоковане и -коене**, *sn.* l'apaisement m; || (*на съвѣсть-та*), l'aquit m.
- Успокойливъ и -контелень**, *adj.* tranquillisant.
- Успокойвъ**, *adj.* rassis.
- Успокоителень**, *adj.* rassurant.
- Усърдѣ** (*съ все сърдце*), *sn.* l'affection f.
- Уста**, *sf. pl.* la bouche; 1. *fig.* la langue; 2. *pop.* la gueule; 3. (*на оржѣ*), l'embouchure f; 4. едни пълны —, une gueulée; 5. развалени —, *fig.* mauvaise ou méchante langue; 6. въспамене изъстръ въ -та, *Méd.* la stomatite; 7. запушвамъ —, *va.* rabattre ou rabaisser le caquet; || *fig.* museler, river le clou; 8. поставямъ въ — си търбило, *va.* emboucher; 9. прѣдната часть на —, *Anat.* l'avant-bouche f; 10. счупвамъ -та на съдина, *va.* égueuler; 11. широко отваряне —, le rictus; 12. турямъ въ устѣ на конь, *va.* emboucher; 13. изъ устѣ въ устѣ (*по прѣдане*), *par ricochet.*
- Устарѣль**, *adj.* vieux ou vieil, âge, avancé en âge, dans un âge avancé, suranné, invalide; || *fig.* fossile.
- войскарь, *sm. fam.* en soudard et -dart.
- и дрѣть човѣкъ, *sm. fig.* une patraque.
- Устарявамъ**, *vn.* vieillir, déchoir; || *fig.* blanchir; || който -рѣва, vieillissant, *adj.*
- Устаряване**, *sn.* le vieillissement.
- Устать**, *adj. m.* un raisonneur; 1. *fam. v.* régeoteur, paraphraseur, euse; 2. *pop.* égueulé, ée; 3. (*сжмъ*), *vn.* ne pas avoir la pépie; || (*съ говоренето*), être mal embouché.
- човѣкъ, *sm.* un harangueur.
- Устѣ**, *sn.* l'orifice m, gorge, gueule f; 1. (*излазъ на бабекъ-тъ*), *Anat.* le pylore; || което ся относя до — въ коремъ-тъ, *Anat.* pylorique, *adj.*; 2. (*на рѣка*), la bouche, embouchure f; 3. има —, *v. imp.* il s'embouche dans.
- Устната часть** (*на тонъ*), *sf.* la volée.
- Устни**, *adj.* *Anat.* buccal.
- Устно**, *adv.* de vive voix f.
- вдълбнато тръкалце, *sm.* l'embouchure f
- Устноваса**, *v. imp.* il cuvet.
- Устрашавамъ**, *va.* épouvanter, effrayer, imposer, rebuter. [minatoire.]
- Устрашителень**, *adj.* effrayant; || *Jur. com.*
- Устроене**, *sn.* la disposition; || *fig.* le tissu.
- Устройство**, *sn.* la conformation, économie f; || *fig.* l'édifice f.
- Устрѣли**, *v. imp.* (*воюзъ Порази*).
- Устрѣлна страна**, *sf. Mar.* le lof.
- Устрѣль** [бывамъ на —, *vn.* être au lof.
- Устѣпамъ**, *va.* se laisser aller, octroyer.
- Устѣжка**, *sf.* la concession, octroi m.
- Усвършенствувамъ**, *va.* perfectionner; || *-ca, vr.* se —.
- Усвършенствуване**, *sn.* le perfectionnement; || способностъ за —, la perfectibilité; || способенъ за —, perfectible, *adj.*
- Усыновене**, *sn.* l'adoption f.
- Усыновень**, *adj.* adoptif.
- Усѣчене** (*край рѣчь-та*), *sn.* l'apocope f.
- Усѣченъ**, *adj.* tronqué; || *Gram.* apocopé.
- Утаеваса** (*за тецливостъ*), *v. imp.* il se repose; || оставямъ да са утае, *va.* laisser reposer.
- Утаенъ** (*за вино*), *adj.* reposé.
- Уталагамъ** (*утоледисвамъ т.*), *va.* repasser; || (*праны дрѣхы*), calandrer.
- Уталагане**, *sn.* le repassage.
- Уталагалка** (*ютия т.*), *sf.* fer à repasser.
- Уталагачка** (*на прѣпирки*), *sf.* une repasseuse.
- Уталагачъ**, *sm.* un calandreur.
- Уталожвамъ**, *vr.* se calmer, se rassurer.
- Уталожване** [цѣръ за — болезъ, *Méd.* sédatif.
- Уталоженъ**, *adj.* reposé. [pérante.]
- Уталожителенъ прахъ**, *sm. Méd.* la tem- — цѣръ, *sm. adj. s.* calmant.
- Утвърдене**, *sn.* la confirmation, assertion f, raffermissement m, solidification f; || *fig.* la consolidation; || (*веркъ*), *Fortif.* l'ouvrage m.
- Утвърдено мѣсто**, *sn.* la bicoque.
- Утвърденъ** (*за градъ*), *adj.* forte, la forteresse, fortification f; || (*съ доказателства*), raisonné.
- градъ, *sm.* place forte f.
- Утвърденыкайма**, *sn. pl. Com.* consolidés m.
- Утвърдителенъ и Потвъръ**, *adj.* confirmatif, consolidatif, assertif.
- Утвърждавамъ**, *va.* fortifier, enforcer, assurer, confirmer, affermir, raffermir, consolider, garantir, fixer, établir; 1. *fig.* poser, cimenter; 2. (*съ клетва*), assermenter; 3. *-ca, vr.* se fortifier, s'affermir, se raffermir, s'autoriser; 4. *fam.* s'ancrer ou s' mouiller.
- Утихене** (*за вѣтъръ-тъ*), *sn. Mar.* l'embellie f.
- Утихна** (*за вѣтъръ-тъ*), *v. imp. Mar.* il calmit.
- Утишавамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, radoucir; 1. *fig.* ralentir, assoupir; 2. *-ca, vr.* s'apaiser, se radoucir; 3. утихна, *v. imp.* il s'adoucit. [ment m.]
- Утишане**, *sn.* l'apaisement m, radoucis-
- Утлегаръ**, *sm. Mar.* le bout-lof.
- Утолително сръдство**, *sn.* le lénitif.

- Утолявамъ**, *va.* modérer; 1. radoucir; 2. *Méd.* lénifier; 3. (*болѣжь*), endormir.
- Утопнсть**, *sm.* un utopiste.
- Утопия** (*вобразительна земля за блаженство*), *sf.* l'utopie *f.*
- Утровавамъ**, *vn.* durer.
- Утренъ**, *adj.* oriental.
- Утро**, *sm.* le matin, matinée *f.*, orient *m.*
- Утроба**, *sf.* *Slav.* le ventre, les entrailles *f.*
- Утробенъ**, *adj.* *Anat.* visceral.
- Утроевамъ** и **-са**, *va.* *vr.* tripler.
- Утроена** *колявнина*, *sf.* la triplicité.
- Утроене**, *sm.* le triplement et -plication *f.*
- Утрѣ** и **Сутрѣ**, *adv.* demain; || — *надвечеръ*, demain soir.
- Утрѣнна**, *sf.* les matines *f.*; || *послѣдвоне на* — книга, le matutinaire.
- *заря*, *sf.* *Milit.* la diane.
- *дрѣха* (*за въ кжѣѣ*), *sf.* le deshabilité.
- Утрѣнно врѣме**, *sm.* la matinée.
- Утрѣпвамъ**, *va.* égorger, immoler.
- Утрѣпка** (*начасура т.*), *sf.* la lavette, le frotoir.
- Утрѣшенъ день**, *sm.* le lendemain.
- Утѣснявамъ**, *va.* tenir en échecs *m.*
- Утѣха**, *sf.* la satisfaction.
- Утѣшавамъ**, *va.* consoler, alléger; || *fig.* soulager, conforter, réconforter, dépiquer; || *-са*, *vr.* se consoler (*voyez* **Прѣговарямъ**).
- Утѣшене**, *sm.* la consolation, allégement, baume *m.*; || *fig.* l'unction *f.*, dictame et -tamne *m.*
- Утѣшительнъ**, *adj.* consolant et consolatif, consolatoire, consolateur.
- Утѣшитель**, *ка*, *s.* consolateur, trice; || (*Духъ Святыи*), le paraclét.
- Утѣшлявъ**, *adj.* consolable.
- Утѣпквамъ** (*земля*), *va.* plomber.
- Утѣпывамъ**, *vn.* s'épaissir.
- Ухапвамъ**, *va.* mordre; || (*нарѣ*), remordre.
- Ухапване**, *sm.* la morsure, piquère *f.*
- Ухватенъ**, *adj.* surpris.
- Ухвейкувамъ**, *vn.* montrer les talons *m.*
- Ухлопница**, *sf.* (*voyez* **Кукумъвка**).
- Ухо** (*пл. уши*), *sm.* l'oreille *f.*; 1. (*на плугъ*), le versoir; 2. (*рѣчка*), l'orillon *m.*, oreille *f.*; 3. (*у сърдце*), *Anat.* le ventricule; || *което са относю да сърдчното* —, ventriculaire, *adj.*; 4. *въспалене на -то*, *Méd.* l'otite *f.*; 5. *уши* (*на рыба*), *pl.* *H. nat.* les branchies ou ouïes *f.*; 6. (*на орало*), l'oreille *f.*; 7. *исправя си -тъ* (*за конь*), *va.* chauvir des oreilles; 8. *отрѣвамъ* — на куче, *va.* essoriller; 9. *до* —, jusqu' aux oreilles, par dessus les oreilles; || *fat.* par-dessus les yeux.
- Участувамъ**, *va.* entrer; || (*въ нѣщо*), participer à, prendre part à; || *който -вува*, intéressé, *adj.*
- Участенъ**, *adj.* *Jur.* partageant.
- Участіе**, *sm.* l'intérêt *m.*, part *f.*; || *пріемамъ* —, *va.* s'intéresser à (dans), partager, compter avec.
- Участникъ** (*другаръ*), *sm.* un sociétaire, participe, partisan, intéressé, croupier *m.*; || *Jur.* un partageant; || *пріемамъ -ници*, *va.* intéresser. [*doctoresse.*]
- Учена жена**, *sf.* un bas bleu; || *fat.* une — община, *sf.* l'institut *m.*, athenée *m.*
- Учене**, *sm.* la leçon, enseignement *m.*, étude *f.*, cours *m.*, doctrine, école *f.*, savoir; 1. (*и врѣме на* —), les classes *f.*, apprentissage *m.*; 2. *отдѣлъ* —, *fig.* la carrière; 3. (*на прѣхръщени*), l'anabaptisme *m.*
- Ученикъ**, *sm.* un étudiant, élève, disciple, écolier, ère; 1. (*на занаятъ*, *чиракъ т.*), un apprenti, garçon *m.*; 2. *по-старъ* — въ гимназія, un vétéran; 3. (*който живѣе въ трѣ въ школото*), élève interne *m.* [*scolarité, m.*]
- Ученическа правдина**, *sf.* *Jur.* droit de
- Ученичество**, *sm.* l'apprentissage *m.*; || *fig.* le noviciat.
- Ученость**, *sf.* l'instruction *f.*, étude, doctrine *f.*, savoir *m.*, littérature, lecture, érudition *f.*; || *употрѣбене на* —, dépense d'érudition, *f.*
- Учень**, *adj.* savant, docteur, docte, érudit, scientifique, lettré, littéraire, instrui, homme de cabinet, *m.*; 1. *твърдѣ* —, *fat.* savantissime; 2. *съ* — *начин*, *adv.* savamment, doctement; 3. *-нытъ*, *pl.* le monde littéraire ou servant; 4. *събрание -ны*, le congrès.
- *мжжъ*, *sm.* un savant. [*science.*]
- *човѣкъ* (*твърдѣ*), *sm.* *fig.* un puits de
- Ученый поредъ**, *sm.* la république des lettres *f.*
- Учени забѣлѣжкы**, *sf.* *pl.* l'érudition *f.*
- Учетворявамъ** (*очетваре умложаванъ*) и **-са**, *va.* *vr.* quadrupler.
- Учникъ**, *sm.* un professeur, maître, régent, gouverneur, pédagogue, précepteur, écolâtre *m.*; instituteur, trice; 1. (*въ село*), un magister; 2. *помощникъ на* —, un sous-maître; 3. *бывамъ общъ* —, *vn.* régenter.
- Училища** (*школо*), *sf.* l'école *f.*; 1. (*за искусства и занаяты*), école des arts et métiers; 2. (*за разсаждане дрѣвие*), *Agric.* la batardière; 3. (*за вѣдене коніе*), le manège; 4. *давамъ въ* —, *va.* debourrer; 5. *напустувамъ -та та са скитамъ*, *va.* faire l'école buissonnière.
- Училищенъ** (*школски*), *adj.* scolaire et scolaire, collégial, scolastique.
- *вардачъ*, *sm.* un cuistre.
- *помощникъ*, *щница*, *s.* moniteur, trice.
- Училищно момче**, *sm.* un galopin.
- *основане*, *sm.* l'institution *f.*
- Училищенски**, *adj.* professoral, doctrinal, dogmatique, magistral pédantesque, préceptoral; || *fig.* doctoral; || (*обнасямъ — съ нѣкого*), préceptoriser.
- Училиничество**, *sm.* le préceptorat.

- Училищца** (*даскалица*), *sf.* une maîtresse; || (*въ паисіонъ*), une sous-maîtresse.
- Учъ**, *va.* professer, enseigner, instruire, expliquer, montrer, remonter, étudier, exercer, dresser; 1. (*друго*), apprendre; 2. (*изново*), renseigner; 3. (*конъ*), monter; || (*да върви*), acheminer; 4. (*пилецъ*), siffler; 5. (*соколъ*), affaîter; 6. -*са*, *vr.* apprendre, étudier, s'exercer; 7. *fig.* être sur les bancs; 8. (*изново на пѣво*), réétudier; || (*накъ*), reprendre; 9. (*въ школо*), faire ses classes *f*; 10. който са учи, enseignant, *adj.*
- Уша калъ**, *sf.* le cérumen.
- Ушеболъ**, *sf.* les parotides *f*; || *Méd.* Potalgie *f*; || цѣръ за — otalgique, *adj. m.*
- Ушекаленъ**, *adj.* cérumineux.
- Ушенце**, *zn.* Bot. l'oreillette *f.*
- Ушеце**, *zn.* Bot. l'auricule *f.*
— витъ, *adj.* Bot. auriculé.
- Ушень**, *adj.* auriculaire; || *Anat.* acoustique; || *H. nat.* branchial.
- отокъ, *sm.* les oreillons et orillons *m.*
- плушковъ, *sf.* *Anat.* la conque.
- Ушна цѣдѣлка**, *sf.* membre branchiostège.
- Ушно тѣпанче**, *zn.* le tambour.
- чукче, *zn.* *Anat.* le marteau.
- Ушни гурели**, *sm. pl.* cire des oreilles, *f.*
- Ущипване**, *zn.* le pinçon.
- Ущърбене**, *zn.* le déclin.
- Уѣкчавамъ**, *va.* endureir (*voyez* Заѣкчувамъ).

Ф.

Ф

Фармацевтъ

- Ф** (*ефъ*), la 21ème lettre de l'alphabet bulgare.
- Фабрика**, *sf.* la fabrique; -риченъ, de fabrique; || *fig.* la manufacture; || стопанинъ на —, un fabricant.
- Фабрикантъ и -тинъ**, *sm.* un fabricant, manufacturier, confectionneur *m.*
- Фабрикація** (*правяне*), *sf.* la manufacture.
- Фабриченъ работникъ**, *zn.* un manufacturier.
- Фаготистъ**, *sm.* un bassoniste.
- Фаготъ**, *sm.* le basson.
- Фаетонъ** (*видъ калѣска*), *sm.* le phaéton; || —, *oiseau*, paille-en-cul ou -en-queue, phaéton, oiseau des tropiques, *m.* [sanderie.]
- Фазаненъ дворъ** (*фазанарица*), *sm.* la faisandezanerie (*пиле*), *zn.* le faisandezanier.
- Фазанъ**, *ка, з. oiseau*, faisan, ane et -ande; || (*приличенъ на жеравъ*), faisan gruyer *m*; || вардачъ на -ны, un faisandier.
- Фазъ**, *sm. Astr.* la phase. [faquir.]
- Факиръ** (*турски калугеръ*), *sm.* un fakir et
- Факлъ**, *sf.* le flambeau; || (*дебела свѣць*), la torche. [rie et factorie.]
- Факторія**, *sf.* le comptoir; || *Com.* la factore.
- Факторски помощникъ**, *sm. Тур.* un sous-prote. [un prote.]
- Факторъ**, *sm. Com. Arithm.* facteur *m*; || *Тур.*
- Фактъ**, *sm.* le fait.
- Факултетъ**, *sm.* la faculté.
- Фамиларенъ**, *adj.* familial; -рно, -èrement.
- разговоръ, *sm.* la confabulation.
- Фамилія**, *sf.* la famille, ménage *m*, maison, lignée *f* (*voyez* Челядь).
- Фамилни**, *adj.* familial.
- Фамилно име**, *sm.* nom patronymique *m.*
- Фаланга** (*у в. в.*), *sf.* la phalange; || войникъ отъ —, un phalangite.
- Фалбала** (*шйпртъ т.*), *sf.* le falbala.
- Фалконетъ** (*видъ топъ*), *sm.* le fauconneau.
- Фалиментъ**, *sm. Com.* la failite.
- Фалрепъ**, *zn. Mar.* la tire-veille.
- Фалсетъ**, *sm. Mus.* le fausset. [étrave *f.*
- Фалстемъ**, *zn. Mar.* la contre-étrave, fausse-
- Фалцобелъ**, *zn.* le feuillet. [glet *m.*
- Фалцъ** (*загжване у подвезаръ*), *zn.* l'ou-
- Фалшъ-бортъ**, *zn. Mar.* le bardis; || -тове, *pl.* les fargues et falques *f.*
- кялъ, *sm. Mar.* la fausse-quille.
- файеръ, *zn. Mar.* faux feu *m.*
- Фаль**, *zn. Mar.* la drisse. [vulsionnaire *m.*
- Фанатикъ**, *sm.* un fanatique, illuminé, con-
- Фанатизмъ**, *sm.* le fanatisme; || възбуждамъ —, *va.* fanatiser; || който -бужда —, un fanatiseur.
- Фанатически**, *adj.* fanatique.
- Фандакъ** (*носми*), *zn. t.* la touffe, toupet, flocon *m*; || (*отъ счесано платно*), *Chir.* le bourdonnet; || вали сивъгъ на -дацы, *v. imp.* le floche.
- Фандачасть**, *adj.* floconneux. [dango.]
- Фанданго** (*испанско играене*), *zn.* le fan-
- Фантазія**, *sf.* la fantaisie, imagination *f.*
- Фантазмагорически**, *adj.* fantasmagorique; -ски, -ment.
- Фантазмагорія**, *sf.* la fantasmagorie.
- Фантастически**, *adj.* fantastique; -ски, -ment.
- Фантомъ**, *zn. Chir.* la fantôme.
- Фанфаронъ**, *sm.* un fanfaron, forfante *m.*
- Фара**, *sf.* la race, le genre.
- Фарватеръ**, *zn. Mar.* le chenal.
- Фардузъ и бакштагъ**, *zn. Mar.* le galhauban.
- Фарсей**, *sm.* un pharisien.
- Фарсейски**, *adj.* pharisaïque.
- Фарсейско учене**, *zn.* le pharisaïsme.
- Фармакологія** (*наука за лѣкове*), *sf.* la pharmacologie. [macorée, dispensaire *m.*
- Фармакопей** (*българска книга*), *sf.* la pharmacopée.
- Фармацевтика** (*наука за правяне билъкъ и лѣкове*), *sf.* la pharmaceutique.
- Фармацевтъ**, *sm.* un pharmacien.

Фаро (*игра на книги*), *sm.* le pharaon (*voyez* Бассетъ).
 Фарсъ, *sm.* *Théat.* la farce; | актеоръ у —,
 Фарфоріенъ камыкъ (*петюше*), *sm.* le pétuné.
 [de faïence, *m.*
 Фарфорійны тулы (*за соба*), *sf. pl.* carreau.
 Фарфорична (*жида*), *sf.* la porcelaine.
 Фарфоръ (*фарфоренъ сѣдъ, фарфорилъ*), *sm.*
 la porcelaine; -оренъ, de porcelaine.
 Фасадъ (*лице на сграда*), *sm.* la façade.
 Фасета, *sf. dim.* la facette.
 Фастъцы, *sm. pl.* le cacao.
 Фасуль, *sm. plante*, la fassole (*voyez* Бѣль бобъ).
 Фасъ (*на bastionъ*), *sm.* la face. [fatalisme].
 Фатансмъ (*учене за описница*), *sm.* le
 Фаталнсть, *sm.* un fataliste.
 Фатура, *sf.* la facture; | права —, *va.* facturer.
 Фатурна книга, *sf.* le facturier.
 Фауна (*написване животны*), *sf.* *H. nat.*
 la faune.
 Фашенисъ, *sm.* *Mar.* l'estain *m.*
 Фашина, *sf.* *Fortif.* le fascine.
 Фашинна работа, *sf.* *Fortif.* le fascinage.
 Фаянсена фабрика и стока, *sf.* la faïence-
 rie; | търговецъ на — стока, *s.* faïencier, ère.
 Фаянсъ (*чешія т.*), *sm.* la faïence; -сенъ, de
 faïence.
 Февруарій, *sm.* le fevrier; -аренъ, de fevrier.
 Федераленъ, *adj.* fédéral et -ratif.
 Федерализмъ, *sm.* le fédéralisme.
 Федерация, *sf.* la fédération; | права —,
va. fédéraliser.
 Фезъ, *sm.* le bonnet, gasquet *m.*
 Фелбелъ (*полукадише, платъ*), *sm.* la panne.
 Фелдвобель, *sm.* un sergent major.
 Фелдегеръ, *sm.* un courrier de cabinet.
 Фелдмаршалство, *sm.* le maréchalat.
 Фелдмаршалъ, *sm.* *Milit.* un feld-maréchal;
 | (*и Франца*), maréchal de France, *m.*; |
 жена му на —, la maréchale.
 Фелдшерски ученикъ, *sm.* un sarabin.
 Фелдшеръ, *sm.* *Milit.* un chirurgien.
 Фелетоннсть, *sm.* un feuilletoniste.
 Фелетонъ (*литературна смѣсь*), *sm.* le
 feuilleton; | писателъ на —, un feuille-
 toniste. [féloque].
 Фелука (*малка лодійка*), *sf.* *Mar.* la
 Фелитниецъ, нивка (*калугеръ, ка.*), *s.*
 feillant, antine.
 Феодалность, *sf.* la féodalité.
 Феодаленъ, *adj.* féodal; -лео, -lement.
 Фенерче, *sm.* le lanterneau.
 Фенеръ, *sm. t.* la lanterne; 1. *Mar.* le fanal;
 2. врачовенъ или магически —, lanterne
 magique; 3. погаель —, вълхвени —, lan-
 terne sourde; 4. майсторъ или палчиликъ
 на -ри, un lanternier.
 Феноменъ, *sm.* le phénomène.
 Ферванднъ (*полукоприненъ платъ*), *sm.*

la ferrandine; | тѣкачъ на —, un ferran-
 dinier.
 Ферзь (*въ шахматъ*), *sm.* la reine, la dame.
 Фермата (*точка почиване*), *sf.* *Mus.* la
 fermata. [fourcher].
 Фертоингъ [двигамъ —, *va.* *Mar.* désaf-
 Феръ, nom bulgare de la lettre Ф.
 Фестонъ, *sm.* *Téchn.* le feston; | изрѣзвамъ
 или накичевамъ съ -ны, *va.* festonner.
 Фетилна прѣчка, *sf.* le bout-feu.
 Фетиль (*палчиликъ*), *sm. t.* *Artill.* la mèche; |
 (*суканица за конь*), *Vétér.* l'ortie *f.*
 Фетиншъ (*идолъ у Негритѣ*), *sm.* la fétiche;
 | поклонене на —, le fétichisme; | поклон-
 никъ на —, *sc.* fétichiste. [ou fetva].
 Фетфа (*разрѣшене на мусѣта*), *sf.* le fetfa
 Фехтмейстеръ, *sm.* un maître d'escrime; |
 помощникъ на —, prévôt de salle, garde-
 salle, *m.*
 Фехтовално искусство, *sm.* l'escrime *f.*
 — обуце, *sm.* la sandale.
 Фехтовачъ, *sm.* un escrimeur, tireur *m.*
 Фехтоване (*биене съ сабля*), *sm.* l'escrime *f.*
 Фехтувамъ (*бляса съ сабля*), *va.* escrimer,
 tirer des armes *f.*
 Фибра, *sf.* la fibre.
 Фигура, *sf.* la figure; 1. (*на кула за биене*
часове), la jaquemart; 2. (*въ шахматна*
игра), la pièce; 3. (*малка*), le figurine;
 4. одрано — месато прѣдтавена, *Peint.*
 Pêçoché *m.*; 5. (*до поясъ*), demi-figure.
 Фигурантъ, *ка, s.* *Théat.* figurant, ante; un
 comparse.
 Фигуренъ, *adj.* figuré; -рно, -rément.
 Фигуризмъ, *sm.* *Théol.* le figurisme.
 Фигуристъ, *sm.* *Théol.* un figuriste.
 Фиданка, *sf. t.* (*voyez* Младница).
 Физика (*знаме естество*), *sf.* la physique.
 Физико-лѣкарски, *adj.* physico-médical.
 — математически, *adj.* physico-mathé-
 matique.
 Физикъ (*издирилникъ на естество*), *sm.*
 un physicien.
 Физически (*и — классъ въ училища*), *adj.*
 physique; -ски, -ment.
 Физиогномически, *adj.* physiognomonique.
 Физиогномія (*гадане по лицето*), *sf.* la
 physiognomonie.
 Физиографически, *adj.* physiographique.
 Физиография (*описане произведене*), *sf.*
 la physiographie.
 Физиологически, *adj.* physiologique.
 Физиологъ (*наука за какъ живемъ*), *sf.*
 la physiologie.
 Физиологъ, *sm.* un physiologiste.
 Физиономнсть, *sm.* un physionomiste.
 Физиономія (*брѣни на лицето и физиог-
 номія*), *sf.* la physionomie.
 Физиотипъ (*сащого*), *sm.* le physiotype.
 Филактерія, *sf.* la phylactère.

- Филигранъ** (плетена сръбарна или златна работа), *sm.* le filigrane.
- Филия**, *sf.* (возвз Рѣзень). [-ment. Филологически, *adj.* philologique; -ски, Филология (познаване езикъ), *sf.* la philologie. [philologue.
- Филологъ** (испытачъ на езикъ), *sm.* un philomela (славей), *sf.* la philomèle.
- Филонъ**, *sm.* la chape, surplus *m.* chasuble *f.*
- Философически** и **-фски**, *adj.* philosophique; -ски, -ment.
- Философія** (свѣтовна наука и твърдост на духъ-тъ), *sf.* la philosophie.
- Философски камыкъ**, *sm.* la pierre philosophale, le grand oeuvre; || търся —, *va. fat.* souffler.
- Философско азбуки**, *sm.* la grammataire. — прѣпиране (за рѣчи), *sm.* la sabbatine.
- Философствувамъ**, *vn.* philosopher.
- Философъ** (книжовникъ), *sm.* un philosophe; || -фски, *adj.*
- Филска кость**, *sf.* l'ivoire *m.*; отъ —, d'ivoire; 1. (сгорена), noir d'ivoire. *m.*; 2. приличенъ на —, éburné et eburnin, *adj.*; 3. ставане на —, l'éburnification *f.*; 4. майсторъ на -сти, un ivoirier.
- лепра, *sf.* Méd. l'éléphantiasis; || док-аченъ отъ —, Méd. éléphantique, *adj.*
- Филски мръсоль** (сурла), *sm.* Blas. la proboscide.
- Филотехнически**, *adj.* philotechnique.
- Филь**, *sm.* l'éléphant *m.*; -леки, d' — ou éléphantique; || (въ шахматъ), le fou ou fol; || водачъ на —, un cognac.
- Финаль**, *sm.* Mus. le finale.
- Финанси**, *sf. pl.* les finances; || вѣщъ въ —, un financier.
- Финансова наука**, *sf.* les finances *f.*
- Финансовъ**, *adj.* financier, -ciel; по -совы дѣла, -ègement.
- балансъ, *sm.* l'exercice *m.*
- Финикородливъ**, *adj.* Bot. dactylifère.
- Финикъ** (небываличенъ пилецъ и съзвѣдіе), *sm.* le phénix. [dattier.
- Финикъ** (финиково дърво), *sm.* arbre, le Финици, *sm. pl.* la datte; -никовъ, de datte.
- Финтя** (у фехтоване), *sf.* la feinte.
- Фира** (извѣтряване), *sf.* la tare.
- Фирма** (търговска), *sf.* Com. raison sociale *f.*; || подъ -та на еди-кого, Com. sous la raison sociale *de.*
- Фирманъ**, *sm.* le firman.
- Фиса** (манжуръ *t.*), *sf.* la marque.
- Фискални закони**, *sm. pl.* la fiscalité.
- Фискъ** (царствена хазна), *sm.* le fisc.
- Фисташка** (зеленъ миндаля), *sf.* la pistache.
- Фисташково дърво**, *sm.* arbre, le pistachier.
- Фистула**, *sf.* Chir. la fistule; || Mus. le fauset; || паръване —, Chir. la syringotomie.
- Фистулень**, *adj.* fistuleux.
- Фистулно ножче**, *sm.* Chir. le syringotome.
- Фитологически**, *adj.* phytologique.
- Фитология** (тървопознаване), *sf.* la phytologie.
- Фишекъ**, *sm. t.* fusée volante *f.*, boudin *m.*; 1. Artill. la fusée; 2. (по въздухъ-тъ), le serpenteau; 3. голъмъ —, le saucisson; 4. (съ кожа), la timbale; 5. (за пушка), la cartouche; || бояжъ — съ коршумъ, cartouche blanche; 6. (за топъ), Artill. la gargousse; 7. снопъ западени -ещы, gerbe de feu, girande, *f.*; 8. хвърляне -ещы, feu d'artifice; 9. който прави -ещы, un artificier.
- Фишеченъ**, *adj.* pyrique. — санджкъ, *sm.* le wurst.
- Фишъ-тали**, *sf.* Mar. la candeleete.
- Фиакръ**, *sm.* le fiacre.
- Фиалка**, *sf.* plante, la violette.
- Фиалченъ медъ** или сиропъ, *sm.* miel, sirop violet; *m.*
- Фийде**, *sm.* le vermicelle et -cel, nouilles et noules, lasagne et lazagne *f.*; || майсторъ и търговецъ на —, un vermicellier.
- Фийдяна супа**, *sf.* potage un vermicelle, *m.*
- Фийдяно тѣсто** (въ Италия), *sm.* le kagué.
- Фиолетово дърво**, *sm.* bois de violette, *m.*
- Фиолетовъ**, *adj.* violet; || (симио-чирвенъ), Bot. Méd. violacé. [violâtre, *adj.*
- цвѣтъ, *sm.* le violet; || който бие на —, Фиоринъ, *sm.* le florin.
- Фиоритуръ**, *sf. pl.* Mus. les fioritures *f.*
- Флагтухъ**, *sm.* Mar. l'étamine *f.* [flamant.
- Фламинго** (чирвена гъска), *sm.* oiseau, le Фламинъ (жрець у Римляны), *sm.* un flamme.
- Фланговъ**, *adj.* Fo tif. flanquant.
- Флангъ**, *sm.* Milit. le flanc; -говъ, de flanc.
- Фланела**, *sf.* la flanelle; -ленъ, de flanelle.
- Флангеоръ**, *sm.* Milit. un flanqueur.
- Фланкироване**, *sm.* Fortif. le flanquement.
- Фланкирувамъ** (закрѣлямы на хълбокъ-тъ), *va.* flanquer.
- Флегма** (и *fig.*), *sf.* Méd. le flegme et phlegme.
- Флегматикъ**, *sm.* un flegmatique. [matique.
- Флегматически**, *adj.* flegmatique et phleg-
- Флейта**, *sf.* la flûte, sifre *m.*; || свира съ —, *va.* flûter. [sifre *m.*
- Флейтаръ** и **-тистъ**, *sm.* un flûtiste et flûte,
- Флейтича**, *sf.* flûte douce ou à bec, *f.*
- Флейтовченъ**, *adj.* en bec de flûte.
- Флейтраверснеть**, *sm.* un flûtiste et flûte *f.*
- Флейтраверсъ**, *sm.* flûte traversière *f.*
- Флейтъ (ладя)**, *sm.* Mar. la flûte.
- Флетанъ**, *sm.* poisson, le flétan.
- Флешъ**, *sf.* Fortif. la flèche.
- Флиботъ** (оландезка ладя), *sm.* le fibot.
- Флибустиеръ** (морски разбойникъ), *sm.* un flibustier. [verain, *m.*
- Флигель-адютантъ**, *sm.* Milit. aide du sou-
- Флигелманъ**, *sm.* Milit. un guide.

Флинта, *sf.* le fusil. [flint-glasse.
Флинтгласъ (*кристално стжкло*), *sm.* le
Флионго (*клубъ дватакъ*), *sm.* la rosette.
Флогистически, *adj.* Méd. phlogistique.
Флогистонъ, *sm.* Chir. le phlogistique.
Флора (*цвѣтна книга*), *sf.* la flore; || (*въ почете Флоры*), floral, *adj.*; || съчинителъ на —, un floriste. [*дина*], *sm.* le floréal.
Флорезалъ (*мѣсець на републиканска го-*
Флорентинска тачта, *sf.* la florence.
Флорентова лента, *sf.* le padou.
Флорентъ (*копринена ивица*), *sm.* le fleurét.
Флортимберсъ, *sm.* Mar. la varangue.
Флортимъ-борсъ [*поставена часть при —, Mar.* le talonnier.
Флота, *sf.* l'armée f.; || отредъ — или дивизія, *Mar.* la division. [escadrille f.
Флотилія (*малкъ флотъ*), *sf.* la flottille.
Флотъ (*морскы силы*), *sm.* la marine; || *Mar.* la flotte; || *fig.* le pavillon.
Флюски способъ, *sm.* Alg. calcul ou méthode des fluxions, *m.*
Флюсъ, *sm.* Chim. le flux; 1. (*подпужнуване отъ настинка*), Méd. la fluxion; || *наклоненъ на —, fluxionnaire, adj.*; 2. (*растопително срдство*), Chim. le fondant.
Фокусень, *adj.* Opt. focal.
Фокусъ (*запалителна точка*), *sm.* Phys. le foyer; || *двата -куса на елиписъ-тъ, Géom.* les singliots *m.*
Фокъ, *sm.* la misaine; 1. -боръ, *sm.* mât de misaine, *m.*; 2. (*на галера*), *Mar.* le trinquet; 3. -стаксель, *sm.* Mar. la triquette.
Фоліантъ (*книга на цвѣхъ листъ*), *sm.* Tur. l'infolio *m.*
Фомахандъ (*звѣзда*), *sm.* Astr. le fomalhaut.
Фондове, *sm. pl.* fonds publics *m.* [fonticule.
Фонтанела, *sf.* Méd. l'exutoire *m.*; || *Anat.* le fontanelle, *sf.* Méd. le cautère; || *валаче за -ли, pois à cautère, m.* [Исплювки].
Форда, *sf. t.* le chiffonnage, *parure f.* (voy.
Фордсвиндъ [*върва на —, vn.* Mar. mêler en poupe f.
Форейторъ, *sm.* un postillon.
Форзенлъ, *sm.* Mar. un éclairer.
Форма, *sf.* la forme; 1. въ итинска —, en forme probante; 2. *лшж по —, va.* formuler; 3. който нѣма прилична —, informe, *adj.*
Форма, *sf.* arbrisseau, la vigne.
Формаленъ, *adj.* formel; -лно, -lement.
Формалистъ, *sm.* un formaliste.
Формалности (*въ писма*), *sf. pl.* l'étiquette f.
Формалностъ, *sf.* la formalité. [format.
Форматъ (*кроежъ на книга*), *sm.* Tur. le
Формена мантия (*за сядници*), *sf.* la robe.
Форменъ, *adj.* d'ordonnance f.
Формула, *sf.* la formule.
Формуляръ, *sm.* le formulaire, protocole *m.*
Формы (*прѣчиненъ редъ*), *sf. pl.* la solennité, les cérémonies f.; || *fam.* les formalités

f.; || *вардя законнитъ —, va.* se mettre en règle f.
Фосбренъ, *sf.* Fortif. fausse braie f.
Фосфоризація, *sf.* Chim. la phosphorisation.
Фосфориста кисѣлина, *sf.* acide phosphoreux *m.* [phure.
Фосфористо съединене, *sm.* Chim. le phosphorическа свѣтлина, *sf.* la phosphorescence.
Фосфорни и -рически, *adj.* phosphorique.
Фосфорнокисѣла соль, *sf.* Chim. le phosphate; || *прѣобръщамъ на —, va.* Chim. phosphoriser.
Фосфоросвѣтителъ, *adj.* phosphorescent.
Фосфуръ (*свѣтоносъ*) *sm.* le phosphore
Форте (*бката*) *adv.* Mus. forte.
Фортепианитъ, *ка, sc.* pianiste.
Фортепиано, *sm.* le piano et -forté ou forté-piano; 1. (*съ голѣма клавиатура*), piano à ravalement; 2. *крыло отъ —, piano à queue*; 3. *приглашамъ на —, va.* tenir le piano.
Форточка, *sf.* le guichet.
Фортуна, *sf.* la tourmente.
Фортуниенъ, *adj.* Mar. tourmenteux.
Фортунка (*видъ игра*), *sf.* le trou-madame.
Фортъ, *sm.* Milit. le fort.
Фортфикація (*наука*), *sf.* la fortification.
Форумъ (*междънъ въ Римъ*), *sm.* le forum.
Фортъ-стенги-стаксель, *sm.* Mar. le tourmentin.
 — штевень, *sm.* Mar. l'étrave f.
Фотографирувамъ *va.* photographier.
Фотографически, *adj.* photographique.
Фотографическо изваждане, *sm.* la photographie. [ou héliographie.
Фотографія (*свѣтописъ*), *sf.* la photographie
Фотографъ, *sm.* un photographe.
Фотометрически, *adj.* photométrique.
Фотометрия (*свѣтомѣрие*), *sf.* la photométrie.
Фотометръ (*свѣтомѣръ*), *sm.* le photomètre.
Фраза (*и Mus.*), *sf.* la phrase; || съчинявамъ -зы, *говоря съ -зы, va.* phraser.
Фразеология (*наука за изричанеа*), *sf.* la phraséologie.
Фракъ (*мжжка дрѣва*), *sm.* le frac, habit *m.*
Франжипанъ (*мидална прѣжиница*), *sm.* le frangipane.
Франко, *adv.* franc de port; 1. (*за писма*), port payé *m.*; || *Com.* l'affranchissement *m.*; 2. (*безъ плащане разности*), *Com.* franco.
Франкски езикъ, *sm.* langue franque f.
Франкъ (*монета, 180 пары*), *sm.* un franc.
Франмасонство (-сонска община), *sm.* la franc-maçonnerie. [de franc-maçon.
Франмасонъ, *sm.* un franc-maçon; -сонски, Францисканецъ, *sm.* un franciscain.
Францискански калугеръ, *ка, s.* cordelier, ère; récollet, ette; un observantin, un minime.
Франція, *sf.* les lis *m.*
Фрауль, *sm.* plante, le fraisier.

Фраулы, *sm. pl.* la fraise des jardins.
 Фрегатска направа, *sm. Mar.* frégaté, *adj.*
 Фрегатъ (ладя), *sm.* la frégate; | малкъ
 —, *Mar.* le frégaton.
 Фрейлина, *sf.* fille d'honneur, *f.*
 ренологически, *adj.* phrenologique.
 Френологія (жъртностосіе), *sf.* la phrenologie.
 Френологъ, *sm.* un phrenologiste et -logue.
 Френска брѣва, *sf.* la bénarde et serrure bénarde.
 Френски, *adj.* français, gallican; 1. страсть къмъ всяко -ско нѣщо, la gallowanie; 2. приѣма — край (за дула), *v. imp.* il se francise; 3. приѣмамъ -скы обычаи, *va. se franciser*; 4. видъ за -ско происхождене на ладя, *Com.* la francisation.
 — орсель, *sm.* la pabelle ou orseille de terre.
 — увратъ, *sm.* (voyez Акръ).
 Фрескъ (жупонисъ по видъ съ варлива вода), *sm.* la fresque.
 Фризь (и платъ), *sm. Archit.* la frise; | (съ фигуры въброве), *Archit.* le zoophore.
 Фрикандо (мелешко месо надучено съ сламина), *sm.* le fricandeau.
 Фрикасе (пръжено месо), *sm.* la fricassée.
 Фримеръ (мѣсець на републиканска година), *sm.* le frimaire.
 Фритта (стжжлена смѣсь), *sf.* la fritte; 1. правяне —, le frittage; 2. тонене —, la fritte; 3. стоявамъ —, *va.* fritter.
 Фронда (партия), *sf.* la fronde; | придръжникъ на —, un frondeur.
 Фронтонъ, *sm. Archit.* le fronton.
 Фронтъ (войска), *sm. Milit.* le front; | люляне на —, *Milit.* le flottement.
 Фруктидоръ (мѣсець на републиканска година), *sm.* le fructidor.

Фруктъ, *sm.* le fruit.
 Фрунтъ [истеглевамъ — на една войска повече отъ друга, *va. Milit.* déborder.
 Фторъ, *sm. Chim.* le fluor.
 Фуга, *sf. Mus.* la fugue.
 Фугасъ (малка мина), *sm. Milit.* la fougasse et -gade.
 Фудеръ (буре), *sm.* le foudre.
 Фузелеръ, *sm.* un fusilier; -рѣнь, de fusilier.
 Фузионистъ (въ политика), *sm.* un fusionniste.
 Фукея, *sf. arbrisseau,* la fuchie et fuchsia.
 Фуляръ (жърпа и платъ), *sm.* le foulard.
 Функція, *sf. Math.* la fonction. | gard m.
 Футовъ топъ, *sm. Artill.* l'épingare et épingon.
 Фунтъ (драмъ t), *sm.* la livre; | половина —, un marc.
 — стерлингъ, *sm.* livre sterling m, pound m.
 Фура, *sf. Milit.* le caisson; | (дъгняста талига), le guimbarde.
 Фуражиръ (отрѣдъ за фуражировка), *sm. pl.* le fourrage.
 Фуражировка, *sf.* le fourrage.
 Фуражирувамъ, *va.* fourrager.
 Фуражиръ, *sm. Milit.* un fourrageur.
 Фуражка, *sf.* bonnet de police, m.
 Фуражъ, *sm. Milit.* le fourrage.
 Фургонъ (дългы кола), *sm.* le fourgon.
 Фурія, *sf. fig.* la furie.
 Фурнажъ (пещаръ), *sm.* un fournier.
 Фуря (пещъ), *sf.* le four.
 Фуршгатъ, *sm. Milit.* le charroi.
 Футоксъ, *sm. Mar.* le genou.
 Футляръ, *sm.* l'étui m.
 Футъ (мѣрка), *sm.* le pied.
 Фжыліо, *sc.* un bégue.
 Фжыля, *vn.* barbouiller.

X.

X

Хакабортъ

Х (ха), la 22ème lettre de l'alphabet bulgare.
 Ха, ха! *interj.* 'ha; | — де, *sus.*
 Хабж, *va.* corrompre.
 Хавля, *sf. t.* le peignoir.
 Хавузь, *sm. t.* (voyez Изъ).
 Хажийска патерница, *sf.* le bourdon.
 Хазна (и лотъ, и мане), *sf. t.* le trésor, caisse f, coffre de l'état m; 1. (на оржжіе), le tonnerre; 2. царствена —, le fisc; | затичане за обогатяване на —, la fiscalité; | ревностенъ за —, *fiscal, adj*; 3. плащамъ на -та, *va.* financer, 4. потуляване на царствена —, le réculat; | потуляникъ на —, un réculateur; 5. правда на -та отъ иѣмане напосѣдницы, *Jur.* la déshérence.
 Хазнатарство, *sm.* la trésorerie, le trésor.

Хазнатаръ, *ка, s.* trésorier, ère; payeur, euse; un argentier; | къща на —, la trésorerie; | (истинликъ на хале), un vîdangeur (voyez Ключаръ).
 Хазненъ, *adj.* fiscal.
 Хайверясть, *adj.* sural; | (за рыба), оеувѣ.
 Хайверъ, *sm.* le caviar, le frai; 1. (въ оудѣ), la boutargue et botargue; 2. (у рыба), les oeufs m; 3. хвърляне — (за рыба), le frai; | (за селѣ), le rebouage; 4. хвърля си -тъ (за рыба), *v. imp.* il fraye; 5. мѣсто дѣто рыбѣтъ си хвърлятъ -тъ, la frayére. [courage!
 Хайде! *interj.* 'hourra et 'hourah; | — дръжте!
 Хайдунинъ, *sm. t.* un heiduque; -тски, d'heiduque (voyez Вълхва).
 Хакабортъ, *sm. Mar.* le couronnement.

Хакамъ, *va.* pousser, lancer, ruer.
Хакъ (права, цѣнене, главене), *sm. t.* (войез Плата).
Халважиска хартія, *sf.* maculature grise *f.*
Халдейскіи языкъ, *sm.* langue chaldaique *f.*
Халдейско тълкуване (на Библия), *sm.* le targum.
Хале, *sm.* le cabinet, cabinet d'aisances, lieux d'aisances, retrait, privé, garde-robe *m.*, les commodités, les latrines *f.*; || *Mar.* les bouteilles *f.*; || нечистотія отъ —, la gadoue (войез Заходъ).
Халина, *sf.* l'habit *m.*; || съ — на гърбина, vie et bagues sauvés.
Халице, *sm.* la couverture.
Халка, *sf. t.* boucle de porte, *f.* (войез Брънка).
Халкографически, *adj.* chalcographique.
Халкография, *sf.* la chalcographie.
Халосанъ, *adj.* insensé.
Халтаво [правя по —, *va.* dépouier.
Халцедоневъ, *adj.* calcédonieux.
Халцедонъ, *sm.* la calcédoine.
Халица (брънка), *sf. t.* la virole.
Хамаливъ, *sm. t.* (войез Тварникъ).
Хамалски самаръ, *sm. t.* crochets de partefaix, *m.*
Хамелеонъ, *sm.* reptile, le caméléon,
Хамотаръ, *sm.* un bourreller; || (и сбдларъ и юздаръ), un 'harnacheur.
Хамотна стал, *sf.* la sellerie.
Хамоть, *sm.* le joug, bride *f.*, collier *m.*; 1. грьдникъ на —, l'attelle *f.*; 2. задницата на —, l'avaloir *f.*; 3. турямъ — на конь, *va.* encharner; 4. сибмане —, le déharnachement; 5. сваламя —ть на конь, *va.* déharnacher.
Хамоты (за парета), *sm. pl.* la soupenle.
Хамостеръ, *sm. mamm.* le 'hamster. [f.
Ханза (ханзейски съюзъ), *sf.* 'hanse ou anse
Ханзеатически, *adj.* 'hanséatique ou anseatique. [coutelas *m.*
Ханжаръ, *sm. t.* le kandjar et kangiar, sabre,
Ханство (ханско господарство), *sm.* le kanat ou khanat. [Гостяница).
Ханъ (въ Турско), *sm.* le kan ou khan (войез Хаосъ), *sm.* le chaos.
Хаотически, *adj.* chaotique.
Ханевъ (приличенъ на ханъ), *adj.* pilulaire.
Халене, *sm.* la démangeaison: || (отъ струпки), *Méd.* le cenisme.
Халина подигравка, *sf. fam.* le lardon; || ливо са вшутявамъ *vn. fam.* lardonner.
— рѣчь, *sf.* pointe d'ironie, de raillerie.
Халиво вшутяване, *sm. fam.* la carabinade.
Халивъ, *adj.* mordant, pointilleux, sarcastique, 'hargneux, amer; || *fig.* salé; || *Méd.* cathérétique.
— сатирникъ, *sm. fig.* un emporte-pièce.
Халивы и бодявы думы, *sf. pl. fig.* un coup de patte *f.*

Халио, *s.* bouledogue; hargneux, *adj.*
Ханове, *sm. pl. fig.* la dragée.
Хапъ, *sm.* la pilule; || подслаждамъ —, *va. fig. fig.* dorer la pilule; || захлуцы (кутъйка) за —нове, le pilulier.
Хапя, *va.* mordre, piquer; || (съ думы), *fig.* flageller; || ханя, *v. imp.* il démange.
Харакосанъ, *adj.* réglé.
Харакосвамъ (набръздавамъ), *va.* régler.
Харакосване, *sm.* le réglage.
Харакосникъ, *sm.* un régléur. [rative *f.*
Характеристическа буква, *sf.* lettre figurative
Характеръ, *sm.* le caractère, nature, qualité *f.*, tempérament *m.*; || стоя твърдъ на своя си —, *vn.* être soi. [radj, capitation *f.*
Харачъ или Бедель, *sm.* le caratch et сарХарбино колелце, *sm.* l'embouchoir *m.*
Харбиа (съ ситло), *sf. t.* le tire-balle; 1. (съ сарбедель), *Milit.* le chat; 2. (съ кукъ за изваждане платилка), le tire-bourge; 3. мѣсто за — у орляте, le tenon.
Хардалникъ и —ларъ, *sm.* le moutardier.
Хардално сѣме, *sm.* le sénévé ou moutarde. — зрно, *sm.* grain de sénévé ou moutarde.
Хардаль, *sm. t.* plante, le sénévé ou moutarde; || посыпвамъ съ —, *va.* *Méd.* sinapiser; || налага съ —, *Méd.* le sinapisme.
Харемни брабончици, *sf. pl.* pastilles du sérail, *f.*
Харемъ (симеконъ), *sm. t.* le 'harem, le sérail.
Харенъ, *adj.* bon.
Хариусъ, *sm.* poisson, l'ombre et -chevalier.
Харкъ, *sm.* le canal, bief ou biez *m.*
Хърлавъ, *adj.* exténué, valétudinaire; || *fig.* mou ou mol.
Харманъ, *sm. t.* (войез Гумно).
Харно, *adv.* bien, bravo et bravissimo; || по —, mieux; || ур —, mal.
Харо, *sm.* un insensé.
Харція (у в. в. у Франки), *sf.* la francisque; || (самодива), la 'harpie.
Харта, *sf.* la charte ou chartre; 1. (географически), carte géographique; 2. набрѣздене или събраие —ты, *Geogr.* la cartographie; 3. пазачъ на —ты, un chartrier.
Хартографически, *adj.* cartographique.
Хартиика (мехуръ т.), *sf.* le cachet.
Хартиина подлога, *sf.* le garde-main; || Тур. le porte-page.
— свивка, *sf.* le cornet.
— фабрика, *sf.* la papeterie.
Хартино вещество, *sm.* la bouille.
— хвърчило, *sm.* l'argonaute *m.*
Хартиинъ, *adj.* papyracé.
— фабрикантъ, *sm.* un papetier.
Хартиины пари (каймета т.), *sf. pl.* papier monnaie *m.*, assignat *m.*; || пуцане — на вървежъ, la monétisation; || пуцане — да вървятъ, *va.* monétiser (войез Ассигнация).
Хартія (бѣла книга за писане), *sf.* le pa-

- rier; -тинъ, de papier; 1. бита —, papier maché; 2. паросана —, papier fossile; 3. лъскава гладка —, papier de verre; 4. набрѣдена — на прѣчки и *Мис. нотна* —, papier réglé; 5. пощанска —, papier à lettres; 6. прозира — за вадене образы, papier gélatine; 7. шѣрена — за стѣны, papier peint ou teinture; 8. правяне — и търговия съ —, la papeterie; 9. продавачъ на —, un papetier; 10. (*документъ*), la pièce; 11. видъ най-добра —, papier tellière; 12. (*за оуване*), papier gris; 13. (*оглната на осмакъ*), *Тур. in-octavo m*; 14. (*на цѣлъ невгннать листъ*), in-plano *m*; 15. (*на четвъртъкъ*), in quarto *m*; 16. (*на 16*), in-seize *m*; 17. (*на 32*), in-trente deux *m*; 18. (*на 24*), in-vingt-quatre *m*; 19. (*на 18*), in-dix-huit *m*; 20. (*на 12*); in-douze *m*; 21. вързонъ —, la liasse; 22. (*голъмъ форматъ*), papier jesus *m*, colombier *m*; 23. плъщъ —, *va. paperasser*; 24. само на —, *adv. fam. en peinture*; 25. събраене потрѣбны-ти, le spicilège; 26. папирова —, *plante, le papyrus*.
- Харчене**, *sm. t.* la dépense (*voyez Разноска*).
- Харчовскы**, *sm. pl. t. Jur.* le dépens (*voyez Разноскы*).
- Хасекы**, *sm. t.* l'assaki et khaséki *f.*
- Хатти-шерифъ** (*султанска заповѣдь*), *sm.* le 'hatti-cherif.
- Хать**, *sm. t.* la chartre ou chartre; || назачъ на -тове, un chartrier. [d'obusier.
- Хаубица** (*топъ*), *sf.* l'obusier; -бучень,
- Хахане**, *sm.* l'philarité *f.*
- Хаша** (*покрывка на сѣдло*), *sf. t.* la schabraque, housse, barde *f.* [hachich *m.*
- Хашнишъ** (*видъ аѣионъ*), *sm.* l'hasehisch et
- Хаятъ**, *sm. t.* la salle, somellerie *f.*
- Хвакаръ**, *sm.* un traîneur. [glete.
- Хвакче** (*за ловене стичета*), *sm.* la régim-
- Хвакъ** (*капанъ т.*), *sm.* le piège, trébuchet, panneau, rets *m*, embûche *f*; 1. *fig.* le traquet, pot au noir *m*; 2. (*за ловене стичета*), la tirasse; || *Vén.* la répuce; 3. (*за мышкы*), quatre de chiffre; 4. залагамъ —, *va.* panneauter, dresser ou tendre des embûches; 5. ловя съ — стичета, *va.* tirerasser.
- Хвала**, *sf.* l'éloge *m*; || (*имизъ*), le magnificat; *fig.* l'encens *m.*
- Хвалба**, *sf.* la louange.
- Хвалбень**, *adj.* louanger.
- Хвалбвень**, *adj.* ostentateur. [tion *f.*
- Хвалбвность**, *sf.* la fanfaronnerie, ostenta-
- Хвалбвство**, *sm.* la vantérie, vanité, gasconnade, suffisance, jactance *f*; || безъ —, sans vanité.
- Хвалбвнъ**, *adj.* vaniteux, fanfaron, jactancieux, suffisant, gascon, avantageux en paroles *f*, monter sur des échasses *f*; || *fam.* vantard, un olibrius.
- Хвалене**, *sm.* la louange.
- Хвалняникъ или Хвалникъ**, *s.* louangeur, euse; laudateur, trice; un applaudisseur, approbateur *m*; || *fig.* un claqueur; || *fam.* s. loueur, euse.
- Хвалопрѣднъ**, *adj.* jactancieux.
- Хвалопрѣдство**, *sm.* la forfanterie, brava-cherie, rodomentade, jactance, charlatanerie *f* et -tanisme *m.*
- Хвалопрѣдъ**, *ка, s.* vaniteux, euse; vantard, arde; gascon, onne; craqueux, euse; un 'hâbleur, vendeur de mithridate, abatteur (de bois), enfonceurs de portes ouvertes, avaleur de charrettes ferrées, charlatan *m*, glorieux *adj. m*; 1. *fig.* un emballer, thuriféraire *m*; 2. *fam.* un fendant, matamore, claquent, rodomont, bravache, sacrifiant, tranche-montagne, tueur de gens, capitain, olibrius, crâne *m.*
- Хвалство**, *sm.* la 'hâblerie *f*, crânerie *f*, apparatus *m*; || *fig.* la parade; || *fam.* la craquerie.
- Хваля**, *va.* louer, approuver à, sonner, 'hâbler, se prélasser; 1. *fig.* prôner; 2. *fam.* louer; 3. (*Бога*), magnifier; 4. (*себе-су*), *vn.* se louer; 5. -*ca, vr.* se vanter, se faire valoir, se faire un mérite de, s'applaudir de, triompher de; 6. *fig.* faire claquer son fouet; 7. *fam.* se panader; 8. (*съ пѣщо*), se faire parade de, se targuer de, faire ostentation de; || *fig.* faire étalage de; || (*самъ-су*), *fig.* se donner les violons de.
- Хванать** (*отъ*), *adj.* saisi.
- Хватане** (*хвантъ*), *sm.* la préhension.
- Хватъ**, *sm.* l'attrapoire; || (*сѣно*), le bouchon; || (*щото и да е*), la brassée.
- Хващамъ**, *va.* saisir, prendre, recevoir, empoigner, surprendre; 1. *pop.* agripper; 2. (*бавно*), *fam.* lanterner; 3. (*болестъ*), attraper; 4. (*хупувачи*), achalandage; 5. (*скоро*), précipiter; 6. (*хора за на ладия*), *Mar.* emmariner; 7. -*са* (*съ пѣкого*), *vr.* se joindre; 8. хващача (*пакъ*), *v. imp.* il revient; || (*за снагата*), il s'animalise; 9. хваща ми са, il vient bien à; 10. хващача (*за растенеа*), ils reprennent.
- Хващане**, *sm.* l'atouchement *m*; || (*хупувачи*), l'achalandage *m.*
- Хвоина**, *sf. plante*, le fenouil.
- Хвоинена ракия**, *sf.* le fenouillet et -lette *f.*
- Хвоинено сѣме**, *sm.* le fenouil.
- Хвъргачъ** (*чѣшкажя т.*), *sm.* un buveur, godailleur *m.*
- Хвъркамъ и -рчъ**, *va.* voler, voleter, voltiger, fuir; 1. (*бържъ*), daguer; 2. (*пакъ*), revoler; 3. хвъргать (*край*), *v. imp. fig.* ils rasent.
- Хвъркане**, *sm.* le vol, voltigement *m*, volée *f*, essor *m*; || на —, à la volée; || *отъ* височина на пилечно —, vue d'oiseau.

Хвърката рыба, *sf.* poisson, l'hirondelle *f.*
 Хвърката куче (*прѣзболѣмъ прилѣвъ*), *sm.*
tamm. la roussette et rougette.
 Хвъркати, *adj.* volant; || *Chim.* volatil.
 — мостъ, *sm.* la traيلة.
 — отредъ *sm.* Milit. camp volant *m.*
 Хвъркнувамъ, *vn.* s'envoler.
 Хвъркнуване, *sm.* *fg.* la saillie.
 Хвърлива мръжа (*сюрт.ме т.*), *sf.* le tra-
 mail ou trémail.
 Хвърливо пушкание, *sm.* le projectile.
 Хвърчило, *sm.* le cerf-volant, le volant.
 Хвърчливъ, *adj.* Chim. essentiel.
 Хвърчж (*на високо*), *vn.* se guinder; || кол-
 кото може хвърчи бързо, il vole à tire-
 d'aile *m.*
 Хвърляй, *adv.* Milit. en joue.
 Хвърляемъ, *va.* jeter, projeter, fronder, lan-
 cer, pousser, avorter, semer, quitter, ruer,
 abandonner; 1. *pop.* flanquer; 2. (*възбогъ*),
 berner; 3. (*всичко на едно мѣсто*), tripo-
 ter; 4. (*долу*), détrôner; 5. (*троух на*
долу), faire dégringoler; 6. (*въ джиземля*),
 abîmer et abumer; 7. (*едно възъ дру-*
го), brouiller; 8. (*игра на жийрима*),
 darder; 9. (*жребы*), tirer ou jeter au sort
m. baloter; || -лямъ жребы за мене, être
 balloté; ; 10. (*изново, пакъ*), rejeter; 11.
 (*книгы*), couper; 12. (*котка, желѣзо*),
 aneier ou mouiller; 13. (*дѣв коткы на-*
кръсть), Mar. affourcher; 14. (*съ оржжје*),
 décharger; 15. (*вѣя вино*), *fat.* flûter; ||
pop. pinter; 16. (*въ прѣжде*), aventurer;
 17. (*съ пушка*), tirer; 18. хвърля къчъ
 (*за конь*), *v. imp.* il rue; 19. -са, *vr.* se
 projeter, se ruer sur, s'abandonner, se
 flanquer, s'aventurer, s'élaner, tomber
 sur, se précipiter, s'abattre; 20. (*напрѣдъ*),
fg. rompre la glace; 21. (*на шѣя*), sauter.
 Хвърляне, *sm.* le jet; 1. *Méc.* la projection; 2.
 (*жребы*), tirage au sort, *m.*; 3. (*книгы*), la
 coupe; 4. (*къчъ, задница*), la ballota-
 de; 5. (*облы жребы*), la ballottage; 6.
 (*фишцы*), pièce d'artifice, *f.*
 Хвъръ-хвъръ (*гласъ*), *sm.* le froufrou.
 Хвучене, *sm.* le mugissement, ébrouement *m.*
 Хвучливъ, *adj.* mugissant.
 Хвучать, *v. imp.* ils mugissent.
 Хей! *interj.* hé, 'holà; || *fat.* dame!
 Хемъ-портъ, *sm.* Mar. le jamière.
 Хемна (*стара Римска мѣрка*), *sf.* l'hémine *f.*
 Хендекъ, *sm. i.* la gorge; || *Fortif.* la de-
 scenté; || -децы, *pl.* Milit. le fort (*voyez*
 Прокопъ). [*dique f.*]

Херолдски жезаль, *sm.* la caducée.
 Херолдъ, *sm.* 'héraut d'armes, *m.*; || (*про-*
тогеръ), un 'héraut.
 Херрихуты, *sm. pl.* les 'hernutes ou frères
 moraves, *m.*
 Херувимски, *sm.* chérubique.
 Хертвими, *sm.* le chérubin.
 Херулина (*черковна*), *sf.* la bannière
 (*и fg.*), l'étandard *m.* (-nonier.
 Херуглиноносець, *sm.* un gonfalonier *et*
 Херцогния, *sf.* une duchesse.
 Херцогски, *adj.* ducal.
 Херцогство, *sm.* le duché; || (*кото влада*
жема), duché femelle; || (*съ достоинство*
перъ), le duché-pairie.
 Херцогъ, *sm.* un duc.
 Херь, *sm.* nom bulgare de la lettre X.
 Хи, хи! *interj.* 'haie. [hidalgo.
 Хидалго (*дворянинъ въ Испанія*), *sm.* un
 Хилалъ (*чисти-ушо*), *sm. i.* le cure-oreille,
 auriscalpe *m.*
 Хилловъ (*отъ млѣченъ сокъ*), *adj.* chyleux.
 Хилносець съждъ, *sm.* Anat. vaisseau chy-
 lifère *m.*
 Хилусъ (*млѣченъ сокъ*), *sm.* le chyle.
 Хиландень *adj.* millième, millénaire; || *num.*
 mille.
 Холидна часть, *sf.* le millième.
 Хилдо, *adj. num.* mille; 1. *sm.* le millier,
 chiliade *f.*; 2. -миліона, *Arithm.* un mil-
 liard ou billion; 3. — билліона, *Arithm.*
 un quadrillion.
 — годниъ, *sm.* le millénaire.
 — листникъ, *sm.* la millefeuille ou herbe
 militaire.
 — лѣтникъ (*еретикъ*), *sm.* un millénaire.
 — началникъ, *sm.* un chiliarque.
 — нога, *sf.* insecte, le mille-pieds, iule *et*
 jule *m.*
 — триліона, *sm.* *Arithm.* un sextillion.
 — шупливъ, *adj.* le millépoire.
 Хилядж, *va.* faire mille piastres.
 Химическа Пещъ (*кучина звѣзды*), *sf.*
Astr. le Fourneau.
 Химически, *adj.* chimique; -скы, -ment.
 Химикъ, *sm.* un chimiste.
 Химия, *sf.* la chimie; на —, de chimie.
 Хиарра, *sf.* la chiragra.
 Хиаррикъ, *sc.* chiragra.
 Хиаррически, *adj.* chiragraique.
 Хиаррогически, *adj.* chiroplogique.
 Хиарология (*говорене съ пръсти*), *sf.* la
 chiroplogie.
 Хиаромантикъ, *s.* chiromancien, enne.
 Хиаромантия, *sf.* la chiromancie.
 Хиаротонія, *sf.* la chirotonie.
 Хиарургически, *adj.* chirurgical *et* -gique.
 Хиарургия (*лѣкарска наука*), *sf.* la chirurgie.
 Хиарургъ, *sm.* un chirurgien, opérateur *m.*
 Хитонъ, *sm.* le tunique.

Хіатусъ (*эбъне*), *sm.* l'hiatus *m.*
 Хіацинтъ (*камыкъ*), *sm.* la verveille.
 Хіена (*барскжъ*), *sf.* quadr. l'hyène *f.*
 Хладенъ, *adj.* frais, froid.
 — вѣтъръ, *sm.* Mar. la fraîcheur.
 Хладкавость, *sf.* la tiédeur.
 Хладкавъ, *adj.* tiéd; -во, ment; | *правя* —, *va.* tiédir. [denseur.
 Хладникъ (*на машина*), *sm.* Méc. le c.n.
 Хладничкыъ (*за вѣтъръ*), *adj.* gaillard.
 Хладно, *adv.* fraîchement, froidement.
 — *кръвентъ*, *adj.* indifférent, flegmatique et phlegmatique; | *fig.* impassible, froid pour; | (*сжмъ*), *fig.* avoir le pied marin.
 Хладнокрѣвіе, *sm.* l'indifférence *f.* sang-froid *m.*, impassibilité *f.*; | *fig.* le flegme et phlegme; | *съ* —, *adj.* de sens rassis.
 Хладнокрѣвно, *adv.* froidement, de sang-froid, de sens rassis.
 Хладкъ, *adj.* le frais.
 Хладъ, *sm.* la fraîcheur, frais *m.*
 Хламидъ (*римска епанча*), *sf.* la chlamyde.
 Хлапамъ (*мухы*), *va.* gover des mouches: | *хлапа* (*за подкова*), *v. imp.* il loche; | *хлапаты* (*за обуца*), ils claquent.
 Хлапакъ, *s.* un boursier.
 Хлапалниці (*обуца*), *sm. pl.* la claque.
 Хлапане, *sm.* la claquade, claquement *m.*
 Хлапне, *sm.* un garçon, fils, moutard, petit bonhomme *m.*; 1. *fam.* un grimelin; 2. (*нѣ гологащъ*), un culottin; 3. (*за пращане горѣ долу*), un trottin; 4. (*за сабуване ботушы*), un tire-botte.
 Хлапенце, *sm. s.* petit, ite; un marmot; | *fam.* un bambin; | *pop.* un mioche.
 Хлапало, *sm.* une dupe; | *fig.* un gobemouches.
 Хлапникъ и Лапникъ, *sm.* un rustaud, rustre *m.*
 Хлвня, *vn.* (*voyez* Лншж).
 Хлопамъ, *va.* frapper; | (*накъ*), rebattre; | *хлопаса*, *v. imp.* il cogne.
 Хлопане (*накъ*), *sm.* le rebattage; | *правя* —, *va. fig.* donner de la tablature.
 Хлопотлива и млчна работа, *sf. fig.* l'opéra *m.*
 Хлопотливъ, *adj.* tracassier, vétilleux.
 Хлопотни, *sf. pl.* les soins *m.*; | *имамъ много* —, *vn.* être dans de beaux draps.
 Хлопотя, *va.* ravander; 1. *fig.* se trémousser; 2. -са, *vr.* tracasser; 3. (*за нѣщо*), valeter.
 Хлориста кисѣлина, *sf.* acide chloréux *m.* — соль, *sf. Chim.* l'hydrochlorate *m.*
 Хлористо-водородна кисѣлина, *sf.* acide hydrochlorique *m.*
 Хлористъ, *adj.* chloruré.
 Хлористый металлъ, *sm. Chim.* le chlorure.
 Хлорневъ, *adj. Chim.* chloristique.
 Хлорновата кисѣлина, *sf.* acide chlorique *m.*

Хлорноватокисѣла соль, *sf. Chim.* le chlorate.
 Хлороформъ, *sm. Méd.* le chloroforme.
 Хлоръ, *sm. Chim.* le chlore.
 Хълбокъ (*страна*), *sm.* la flanc; 1. *Anat.* l'hyposcondre *m.*, paroi *f.* bassinnet *m.*; 2. *болежъ въ -тъ*, *Méd.* la pleuralgie; 3. *ударне въ -тъ*, la flancopade.
 Хълбоченъ, *adj.* latéral; -чно (*отъ страна*), *adv.* -lement; | collatéral; въ -чна линія, -lement; | *Fortif.* flanquant.
 — *видъ*, *sm.* le bajouer.
 — *или* Лжжливъ мѣсець, *sm. Astr.* la parasélène.
 — *пжтъ*, *sm.* voie ou gare d'évitement, *f.*
 Хълбочна аллея, *sf.* la contre-allée.
 — *галерея*, *sf. Théat.* le pourtour.
 — *стѣна* (*на рудна жила*), *sf. Minér.* la salbande. [le roulis.
 Хълбочно клатене (*на ладія*), *sm. Mar.* — *или* Лжжливо слънце, *sm. Astr.* le parhélie et parelie.
 — *скачане* (*на конѣ*), *sm.* le soubresaut.
 Хълбочны коленниці (*на станція*), *sm. pl.* voie de garage, voie ou gare d'évitement, *f.*
 Хълмна, *sf. Archit.* le cavet. [cave *f.*
 Хълмната синя жила, *sf. Anat.* veine Хълмнаты, *adj.* cave.
 Хълмъ, *sm.* la vallée, gouffre *m.*
 Хълцане, *sm.* le 'hoquet.
 Хълбарница, *sf.* la boulangerie, fournil *m.*; | (*и царска*), la paneterie.
 Хълбарски слуга, *sm.* un mitron.
 Хълбаръ, *sm.* un boulanger.
 Хълбна вода, *sf.* eau panée *f.*
 — *кора*, *sf.* la croûte, charon *m.*; 1. *кжсъ* —, un croûton; 2. *отрѣзвамъ горята* —, *va.* chapelier; 3. *стргата* —, la chapelure.
 — *корничка*, *sf.* la croustille et croûtelette; | *жмъ* —, *va.* croustiller.
 — *троха*, *sf.* la miette.
 Хълбно-дърво, *sm. arbre*, le baobab. [pain.
 Хълбнолудникъ, *sm.* le jaquier ou arbre à Хълбъ (*и цѣлъ* —), *sm.* le pain, la vie; 1. *видъ* —, la fûte; 2. *загаряемъ* —, pain de grau; 3. *искараване* —, le gagne-pain; 4. (*отъ едро брашно*), pain mousseau; 5. *порѣзаница* —, un grignon; 6. *рѣзентъ* —, une soupe; | (*съ масло или съ варено месо*), une tartine; 7. (*съ вино, за коніе*), la salade; 8. (*намазанъ съ медъ и масло*), rotie de miel et de beurre, *f.*; 9. (*съ чесанъ и масло*), la frottée; 10. *мѣсене брашно за* —, la panification; 11. *мѣсел или пекажъ* —, *va.* panifier; 12. *послывамъ съ стргтъ* —, *va.* paner; 13. *раздавачъ на* —, un panetier; 14. *потопяване* — *съ вино*, *Théol.* l'intinction *f.*; 15. *занаятъ да си пече* —, l'artonomie.

- Хмѣлна пиперуга, *sf. insecte, hépiale du* 'houblon, *m.*
- Хмѣль, *sm. plante,* le 'houblon; -ленъ, de 'houblon; || нива съ —, la 'houblonnière; || турямъ — въ бира, *va.* 'houblonner.
- Хобой (игра), *sm.* le 'hautbois; || (*и хобоистъ*), 'hautboiste *m.* [euse.]
- Ходачъ, *ка. s. fam.* marcheur, colporteur.
- Ходене, *sm.* le marcher, voyage *m*; 1. (*по дѣла*), *Jur.* la postulation; 2. (*по нужды земли*), la pérégrination.
- Ходила, *sm. pl.* les chaussettes *f*, chausson *m.*
- Ходилень, *adj.* Anat. plantaire.
- Ходилна мышца, *sf.* Anat. muscle soléaire *m.*
- Ходило (*на ботушы*), *sm.* l'avant-pied *m*; 1. (*гизъ на обуца*), la semelle; 2. (*стѣпка у конь, у муле*), la sole; 3. *прѣправямъ или повлачамъ* -то на ботушы, *va.* sargreler; 4. ново — или стѣпало на обуца, la sargelure; 5. чѣго — е поврѣдено (*за конь*), solbatu, *adj*; 6. поврѣждане —, la solbature *et* sole battue.
- Ходлива или Не-ладія, *sf.* bon ou mauvais voilier *m.* [lant, courant.]
- Ходливъ, *adj.* de mise *f*; || (*за пары*), circue-
- Ходъ, *sm.* le cours, erre *f* (*voyez* Вървежъ).
- Ходи, *vn.* aller, marcher, cheminer, passer; 1. (*нагорѣ, надолу*), vaguer; 2. (*на гости*), banqueter; 3. (*по дѣла адвокатски*), *Jur.* postuler; 4. (*напљчено*), se ravalner; 5. (*на около*), tourner; 6. (*при*), soigner; 7. (*скоро*), trotter; 8. (*свободно при нѣкого*), approcher; 9. (*тукъ-тамъ*), rôder; 10. (*въ училищца*), *fig.* être sur les banes; 11. (*карамъ чавръсто*), aller bon train ou à fond de train; 12. който ходи или обыча да ходи, allant, *adj*.
- Хокамъ, *va.* gronder, injurer, gourmander, diffamer, quereller, invectiver, sabouler, roumer; 4. *fig.* mettre en capilotade; 2. *fat.* pester; 3. *pop.* régouler; 4. (*нѣкого*), *fat.* tancer; || (*лошо*), déblatérer.
- Хокане, *vn.* la gronderie, invective, objurgation *f*; 1. *fig.* la sortie; 2. *pop.* le savon; 3. -неа, *pl.* l'injure *f.* [philippique.]
- Хокателно слово (*филиппика*), *sm. fat.* la
- Холедологически, *adj.* cholédologique.
- Холедология, *sf. Méd.* la cholédologie.
- Холера, *sf. Méd.* le choléra *et* choléra-morbus; || *прѣхваватъ* отъ — (*холерикъ*), *sc.* cholérique.
- Холерически, *adj.* cholérique.
- Хондрологически, *adj.* chondrologique.
- Хондрология, *sf. Anat.* la chondrologie.
- Хонѣка (*за тѣлчене наденици*), *sf.* la boudinière. [infundibuliforme.]
- Хонѣкообразенъ, *adj.* en entonnoir; || *Bot.*
- Хонѣприлична цѣва, *sf. Chim.* la pipette.
- Хонѣд, *sf.* l'entonnoir *m.* [choral.]
- Хоралъ (*церковна пѣсенъ*), *sm. Mus.* le
- Хорда, *sf. Géom.* la corde. [-ment.]
- Хореграфически, *adj.* chorégraphique; -ски,
- Хореграфія, *sf.* la chorégraphie.
- Хореграфъ, *sm.* un chorégraphe.
- Херей (*стѣпъ — v*), *sm.* le choréé ou trochéé.
- Хоренчески стихъ, *sm.* vers choraïque *m.*
- Хоренскопъ (*титла*), *sm.* chorévâque *m.*
- Хорятески, *adj.* malitorne.
- Хорѣамбически, *adj.* choriambique.
- Хорѣамбъ (*стѣпъ съ — v v —*), *sm.* le choriambe.
- Хорнверкъ, *sm.* Fortif. ouvrage à corne, *m.*
- Хорнистъ и Хорнъ, *sm. Milit.* clairon *m.*
- Хора, *sm. pl.* les gens; || -та, on *et* l'on *pron. indéf.*
- Хораты (*думы*), *sf. pl. fam.* la causerie.
- Хористъ, *ка, sc.* choriste.
- Хоро, *sm.* la danse, ronde *f*: 1. (*на мрътвечи*), danse macabre *f*; 2. играя на —, *vn.* danser; 3. играяне на —, la farondole *et* farandoule; 4. страстенъ за играяне —, *sc.* dansomane; 5. страсть къмъ играяне —, la dansomanie.
- Хорографически, *adj.* chorographique.
- Хорографія, *sf.* la chorographie.
- Хоронгрална вечеръ, *sf.* thé dansant *m.* — сѣдѣнка, *sf.* soirée dansante *f.*
- Хороначалникъ, *sm.* un coryphée; || (*у Гръци*), un chorége.
- Хорове, *sm. pl.* la tribune; || (*страны за пѣлие въ черкова*), le chœur; || (*въ черкова*), l'orgue *m* *et pl.* les orgues *f.*
- Хорски рѣчи, *sf. pl.* le qu' en dira-t-on, oui-dire *m.* — тълкуванеа, *sm. pl. fam.* le qu' en dira-t-on.
- Хорутувамъ (*говоря*), *vn.* dire; || (*нѣкому, съ, за*), parler (à, avec, de).
- Хоръ, *sm.* le chœur; || (*въ театръ*), l'abside *f*; || *пѣя заедно съ —*, *vn.* faire chorus *m.*
- Хосперъ (*видъ валсъ*), *sm.* la sauteuse.
- Хофурьеръ, *sm.* fourrier du palais *m*, maréchal des logis, *m.*
- Хохо! *interj.* 'ho.
- Храменъ градъ, *sm.* le néoçore. — слугаръ, *sm.* un néoçore. [templier.]
- Храмовникъ (*храменъ рыцаръ*), *sm.* un
- Храмовъ празникъ, *sm.* la dédicace.
- Храмъ, *sm.* le temple; 1. *fig.* le sanctuaire; 2. (*за слава*), *fig.* le panthéon; 3. (*съ стѣлпозе отпърдъ*), le prostyle *et* temple —, *sm.* — Господенъ, *sm.* maison de Dieu, *f.*
- Храна, *sf.* la nourriture, aliment *m*, munition de bouche *f*, vivre *m*, mangeaille, substance, subsistance *f*, approvisionnement, fourrage *m*; 1. *fig.* la pâture, nourriture *f*; 2. наука за —, la bromatologie; 3. описание на —, la bromographie; 4. плата за — и сѣдене, la pension; 5. приготвене —, l'approvisionnement *m*; 6. търся си надалечъ —, *va. Vén.* forpaître *et* -païsser

- Хранене**, *sm.* l'alimentation *f.*, nutrition; || **мѣсто за — бубы**, la nourcerie (*voyez Бубникъ*); || **сѣщане —**, *Phrén.* l'alimentivité *f.*
- Храненикъ**, *ица*, *гс.* pensionnaire, élève, pupille, enfant adoptif *m.*, un bâtard.
- Хранениче**, *sm. fig.* un nourrisson.
- Хранень**, *adj.* nourri.
- Хранилица** (*пологъ*), *sf. fig.* le dépôt; || (*на изрѣзани работи*), la glyptothèque; || (*на искусства и занаяти*), conservatoire des arts et métiers; *f.*
- Хранителень**, *adj.* nourrissant, nourricier, nutritif, substantiel, succulent, conservatoire, conservateur; || *Méd.* alimentaire, alibile; || **быва —лно**, *v. imp.* il norrit. [**Грибъ**].
- Хранителна бръстава гжба**, *sm.* le cer (*voyez* **Хранително брашно** (*изъ Аравія*)), *sm.* le gasabout.
- Хранителность**, *sf.* l'alibilité *f.*, substance *f.*
- Хранитель**, *sm.* un gardien, garde, consignataire, dépositaire; *s.* conservateur, trice; || (*на стопанство*), *fam.* un custodinos; || (*на царски пещтъ*), garde des sceaux (*voyez* **Вардачъ**).
- Храня**, *va.* nourrir, alimenter, entretenir, soutenir, foment, garder, 1. *fig.* repaître de, alimenter; 2. (*голушета*), abequer et abequer; 3. (*стиченца*), donner la bequée; 4. (*пуста надъжба*), *fig.* bercer; 5. (*изъ ржка*), arrâter; 6. —са, *vr.* se nourrir, repaître et se —, subsister; 7. (*нѣ добръ*), gargoter; 8. (*съ нѣщо*), vivre; 9. **храняте** (*за тилци*), *v. imp.* il se paissent de.
- Хрсталакъ и Рас-**, *sm.* la ruine.
- Хрчене**, *sm.* l'expectoration *f.*; 1. *Méd.* la sputation; 2. (*кръвъ*), le crachement; 3. **срѣдство за —**, *s. Méd.* expectorant, ante; 4. **често —**, le crachotement.
- Хрчка**, *sf. Méd.* le flegme et phlegme; || —кы, *pl.* le crachat, expectoration, pituite *f.*
- Хрчя**, *vn.* cracher, expectorer; || (*накъ*), geogacher; || —и **плюя често**, *fam.* graillonner.
- Хрематологически**, *adj.* chrématologique.
- Хрестоматия** (*отборъ съчинена*), *sf.* la chrestomathie. [*chrisolithe*].
- Хризолитъ** (*жълтозелень камыкъ*), *sm.* la chrysolite.
- Хризопрасъ** (*ѣснозелень камыкъ*), *sm.* la chrysoprase.
- Хрипкамъ**, *vn.* bondir, sauter, palpiter; || **който —пка**, palpitant, *adj.*
- Хрипкане**, *sm.* le bondissement, saut *m.*
- Хрипкачъ**, *ка*, *s.* sauteur, euse.
- Хрисанность**, *sf.* la politesse, civilité, honnêteté, urbanité, galanterie, décence *f.*
- Хрисимъ**, *adj.* civil envers, honnête, humble, décent; || *fig.* poli.
- Христианниъ**, *янка*, *s.* chrétien, enne.
- Христианска вѣра**, *sf.* le christianisme.
- Христиански**, *adj.* chrétien; —скы, —nement.
- Христианскы народы**, *sm. pl.* la chrétienté.
- Христианство**, *sm.* le christianisme, la chrétienté.
- Христосъ**, *sm.* le Christ.
- Хрия**, *sf. Rhét.* la chrie.
- Хромене**, *sm.* le boitement; || *Méd.* la claudication, clochement *m.*
- Хромій** (*металлъ*), *sm. Chim.* le chrome.
- Хроматически**, *adj. Mus.* chromatique; —скы, —ment.
- Хромень**, *adj.* impotent (*voyez* **Нужень**).
- Хромно състояние**, *sm. Méd.* l'impotence *f.*
- Хромова крѣплина**, *sf. Chim.* acide chromique.
- Хромокрѣсла соль**, *sf. Chim.* le chromate.
- Хромъ**, *adj. s.* boiteux, claudicant, épointé; *s.* impotent, ente.
- Хромьяв стихъ**, *sm.* le season et seazon.
- Хромя**, *vn.* boiter, clocher; || *fam.* clopiner.
- Хронически**, *adj. Méd.* chronique; —скы, —ment.
- Хроническо състояние**, *sm. Méd.* la chronicité.
- Хронографъ**, *sm.* un chronographe. [*ment*].
- Хронологически**, *adj.* chronologique; —скы, —ment.
- Хронология**, *sf.* la chronologie.
- Хронологъ**, *sm.* un chronologiste et —logue.
- Хронометръ**, *sm.* le chronomètre; || *Mar.* le garde-temps.
- Хрущакъ**, *sm. insecte*, le ténébrion.
- Хрущавиъ**, *vdj.* cassant.
- Хрущѣлка** (*съ носъ-тъ*), *sf.* la souris; 1. (*на умото*), le pavillon, le bout de l'oreille; 2. (*телешка*), le tendron; 3. **Анат.** le cartilage; —лченъ, de cartilage; 4. **прѣ-обръщатъ на —**, *v. imp.* ils se cartilaginifient.
- Хрущѣлень пексемеъ**, *sm.* le craquelin.
- Хрущѣлна става**, *sf. Anat.* la synchondrose. — **ципа**, *sf. Anat.* la périchondre.
- Хрущѣлоперна рыба**, *sf. H. nat.* chondroptérygien, *adj. sm.*
- Хрущѣлословие**, *sm. Anat.* la chondrologie.
- Хрущѣлчастъ**, *adj.* cartilagineux.
- Хруци** (*на збытъ*), *v. imp.* il croquet; || **кого** — на збытъ, croustillant, croquant.
- Хърбелъ** (*на гуранъ*), *sm.* la margelle et mardelle.
- Хърватиниъ**, *sm. fig.* un brigand.
- Хърватски конь и —войникъ** (*съ конь*), *sm.* cavate *m.*
- Хъркамъ**, *vn.* ronfler, râler.
- Хъркане**, le ronflement; || *Méd.* le râle et râlement, sterteur *m.*; || (*за коние*), le coirage.
- Хъркачъ**, *ка*, *s.* rongeur, euse.
- Хъркливъ**, *adj. Méd.* stertoreux.
- Хрътка** (*мѣжна*), *sf.* le levrier, chien courant, baud ou chien muet, bigle *m.*; 1. (*женска*), la levrette, lice *f.*; 2. (*мална*), le levron; 3. **мѣсто дѣте стоять —кы**, le courre; 4. (*пурчина зобады*), *Astr.* le Chara et Asterio.
- Хръткоприляченъ**, *adj.* levretté.

Хрѣма, -мавица и Хропотянца, *sf.* le catarrhe, graillement *m*; 1. *Méd.* le coruza ou rhume de cerveau; 2. издѣривамъ —, *va.* désenrhumer; 3. отъривамса отъ —, *vr.* se désenrhumer.

Хрѣмаво джхане, *sn. Méd.* l'égorphonie *f.*

Хрѣвъ, *sm. plante*, raifort sauvage ou cran et crançon *m*.

Ху! *interj.* Чо; | — брее, *fam.* tarare.

Хуари (*варка*), *sn. Mar.* le Чouari.

Хубава миризма, *sf.* l'arome *m*.

— страна [отъ —, *adv.* en beau.

Хубавелка дѣвойка, *sf.* joli petit *m*.

Хубавелькъ, *adj.* bien troussé.

Хубавецъ, *sm.* un beau ou bel, un blondin.

Хубавина, *sf.* la grâce.

Хубавица, *sf.* belle, beauté, nymphe *f.*

Хубавичка кжличка, *sf.* la bonbonnière.

Хубавичко лице (*миличко*), *sn. fam.* le minois.

Хубавичкъ, *adj. dim.* joliet; | *fam.* bellot.

Хубаво, *adv.* joliment, gentiment, avec art;

1. всяко — и отбрано, *fig.* la crème; 2. мирише на —, *v. imp.* il fleur; 3. най —, l'ortimité *f*; 4. твърдъ —, *adv.* à miracle; 5. -вото, *sn.* l'élite *f*; 6. най —, le superfin, la fleur, le joli, la quintessence; | *fig.* l'elixir *m*, la perle, le suc, la moelle; | (*въ иѣщо*), *fig.* la rocambole; 7. отбирамъ -то, *va.* écramer.

— врѣме, *sn.* il fait beau.

— миризливъ, *adj.* balsamique, odorant et -riférant, à la frangipane, de frangipane.

— облечень, *adj. fam.* bien ficelé.

— писало, *sn.* lettre moulée *f.*

— писане, *sn.* la calligraphie.

— писецъ, *sm.* un calligraphe.

Хубостникъ, *sm. fig.* un mauvais sujet, plat pied ou pied plat.

Хубость, *sf.* la beauté, vénusté *f.*

Хубавъ, *adj.* charmant, gentil, gent, beau, bel, joli, élégant, brave; 1. най —, par excellence; | — видъ, *sm.* superfin, *adj*; 2. ставамъ по —, *vn.* s'embellir.

Хубавы голѣмы очи, *sn. pl.* yeux bien fendus, *m*.

— занаяты, *sm. pl.* les beaux-arts *m*.

— искусства, *sn. pl.* les beaux-arts *m*.

— науки, *sf. pl.* les belles-lettres *f.*

Хугенотски исповѣдане, *sn.* le huguenotisme.

Хугенотъ, *ка, s.* 'huguenot, ote; | -ски, *adj.*

Хуй, *sm.* la verge.

Хукаръ (*ладя*), *sm.* la 'hourque et 'hougre *m*.

Хула, *sf.* le blâme, réprobation, répréhension, désapprobation *f*, jurement *m*, animadversion *f*, anathème *m*; | тежка —, le blasphème; | достойнъ за —, blâmable, répréhensible, *adj.* |ment *m*, critique *f*.

Хулене, *sm.* la détraction et -tation, dénigrement

Хулиникъ, ница, *s.* desapprobateur, dé-

tracteur, improbateur, trice; contrôleur, frondeur, euse; un épiloqueur, critique *m*; | *fam.* critiqueur, redresseur *m*.

Хулитель, *adj.* improbateur, répréhensif, détracteur, desapprobateur.

Хулкъ (*ладя*), *sm. Mar.* l'heu *m*.

Хуля, *va.* blâmer, réprover, condamner, fronder, détracter, redire, trouver à redire, trouver mauvais, médire de; 1. draper, censurer, 'houspiller, chicaner, dénigrer, désapprouver, critiquer, gloser sur; 2. *fig.* contrôler, stigmatiser; 3. *fam.* épigloter sur; 4. *pop.* dauber.

Хума, *sf.* l'argile *f*; -мень, d'argile.

Хуммеръ (*морски голѣмъ ракъ*), *sm.* le 'homard.

Хурія (*райска дѣвойка*), *sf.* une 'hourî.

Хурка, *sf.* la quenouille; 1. (*съ къдѣла*), la quenouillée; 2. (*малка хурчица*), la quenouillée; 3. (*партия*), *fig.* le parti.

Хусаръ, *sm.* un 'hussard; | по -реки, *adv.* à la 'hussarde.

Хытра гадина, *sf.* une galante; 1. *fig.* un fureteur, lime *f*; 2. *pop. fig.* un dessalé; 3. (*за човѣкъ*), une fine mouche, manoeuvre *m*; | *fam.* un déniaisé.

— жена, *sf.* une fine lame.

— измама, *sf.* la circonvention.

— лжка, *sf. fam.* l'escobarderie *f.*

— присмѣвка, *sf. fig.* sel attique *m*.

Хытрець, *sm.* un drôle, rusé, madré, fin matois, politique *m*; *s.* patelin, ine et -lineur, euse; 1. *fig.* un furet, pèlerin, vieux reître *m*, lime *f*; 2. *fam.* un escobard, narquois *m*; 3. *fig. fam.* fin merle *m*; 4. *fig. pop.* un dessalé

Хытрина и -ростъ, *sf.* la politique, tour, rubrique, menée *f*; | *fig.* la subtilité; | -рини, *pl.* la finasserie, des tours de souplesse, *m*.

Хытричкъ, *adj. fam.* finet et finot.

Хытрио, *sm.* rusé compère *m*, un fin.

Хытро, *adv.* finement, avec art.

— вмжване (*въ община*), *sm.* l'intrusion *f.*

— доказателство, *sm.* l'argutie *f.*

— изрѣчене, *sn. fig.* la bluette.

— посвоене, *sn. Jur.* la captation.

Хытрость и -рина, *sf.* la finesse, artifice *m*, ruse, surprise, trigauderie, ruse *f*, en-gin *m*; 1. *fig.* la machine, des yeux de lynx, stratagème, retour *m*; 2. *Jur.* le dol; 3. *fam.* la motoiserie; 4. — срѣщо —, la contre-batterie, contre-finesse *f*; 5. съ — постигнувамъ иѣщо отъ иѣкого, *va.* tirer une carotte; 6. търся съ — да придобия, *va.* capter; 7. придобить съ —, *Jur.* captatoire, *adj.* 8. употрѣбивамъ —, *va.* faire patte de velours.

Хытьрь, *adj.* ingénieux, fin, politique, diseur de bons mots, narquois, malin, patelin, ma-

obiavélique, madré, rusé, fourbe, cauteleux; 1. *fig.* raffiné, pointu, subtil, retors, guèpin, normand; 2. *fam.* trigaud, matois, dératé, futé, grec; 3. (*въ дръбны работы*), *fam.* s. finaud, aude; 4. бывамъ —, *vn. fam.* entendre la tablature; 5. ставамъ по —, *vn.* se déniaiser; 6. (*сжль*), *vn.* en savoir long.

Хытьръ отговоръ, *sm. fig.* la défaite.

Хытьръ Петъръ, *sm. fam.* un finasseur; | *pop.* maître gonin *m.*

Хытры аль пусты мысли, *sf. pl. fig.* faux brillants *m.*

Хытрувамъ, *vn.* subtiliser, raffiner; | *fam.* trigauder.

Хытруване, *sm.* la sophistication.

Хытрыя, *vn.* ruser; | *fam.* finasser.

Хж! *interj.* 'hom.

Ц

Ц.

Цвътена

Ц (*це*), la 23ème lettre de l'alphabet bulgare.

Цалувамъ, *va.* baiser, embrasser; 1. (*и отъ дръбнъ бузы*), baisser à la pincette; 2. (*непрѣстанио*), *fam.* baisotter; 3. -са, *vn.* se baiser; 4. -вамеа, s'embrasser; | (*единъ дръгъ*), s'entre-baiser; 5. -ватса, *v. imp. fig.* ils se béquettent.

Цалуване, *sm.* le baiser, embrassement *m.*, embrasse *f*; | (*нозв. у Пана*), le baiserment; | (*ржжа*), le baisemain.

Цалувачъ, *sm. fam.* un baiseur.

Цалувка, *sf.* le baiser; | прѣтель на -кы, *fam.* un embrasseur.

Цапало, *sm.* un barbouilleur. [barboter.

Цапамъ *vn. fam.* patauger | (*изъ калъ-та*)

Цапнувамъ (*нѣкого*), *va.* apostropher d'un coup.

Царевница, *sf.* le maïs ou blé de Turquie.

Царевници, *sf. pl.* (voyez Мамулы et Гжлабы).

Царевичъ (*царски сынъ*), *sm.* le tzaréwitz.

Царедворчески, *adj.* courtisanesque.

Царедворческо искусство, *sm.* la courtisanerie.

Царедворецъ, *sm.* un courtisan.

Царевбийственъ, *adj.* régicide.

Царевбийство, *sm.* le régicide.

Царевбийць, *sc.* régicide.

Царица, *sf.* la reine; | (*на пчелы*), reine des abeilles; | (*въ книги*), la dame.

Царска грамота (*рескриптъ*), *sf.* le rescrit.

— държава, *sf.* globe impérial *m.*

— корона, *sf.* plante, l'impériale *f.*

— свѣць, *sf.* plante, la molène.

Царски, *adj.* impérial, royal, d'état *m*; | по-

смы, impérialement. [fritillaire *f.*

— вѣнецъ, *sm. plante*, couronne impériale *f.*

— нмотъ, *sm.* le domaine; на —, domanial,

adj; | прѣхвърлямъ въ съставъ-тъ на —, *va.* domanialiser; | чиновникъ на —, un domanier. [gélifique française *f.*

— корень, *sm. plante*, l'impératoire ou an-

— мечъ (*сабл*), *sm.* le sélictar.

— прѣноредъ (*у Франца*), *sm.* l'oriflamme *f.*

— рыбаръ, *sm. oiseau*, le martin-pêcheur

ou martinet-pêcheur.

— скиптръ, *sm. plante*, le bouillon-blanc.

— съвѣтъ, *sm.* le cabinet.

Царско достоинство, *sm.* la pourpre.

Царскы, *adv.* à la grande de. [reine-claude.

— слывы (*зелены и сладкы*), *sf. pl.* la

Царственни, *adj.* royal, politique.

Царственны записы, *sm. pl.* le papier; |

(*платителны съ срѣбро*), les métalliques *m.*

— подписы (*облигаціи*) *sm. pl.* l'inscription *f.*

— приходы, *sm. pl.* les finances *f.*

— хартин или облигаціи, *sf. pl.* fonds

publics, effets publics *m*; | *Com.* le portefeuille.

— чинове, *sm. pl.* états généraux *m.*

Царственно прѣобръщане, *sm.* coup d'état *m.*

Царственъ, *adj.* impérial, royal, princier.

— прокуроръ, *sm. Jur.* un ministère public *m.*

Царство и и -рищина, *f.* l'empire *m.*, roy-

ауме *m.*, puissance, souveraineté *f*; 1. *fig.*

le règne; 2. (*небесно*), royaume de cieux;

3. (*на естествомъ*), *H. nat.* le règne; 4.

помазевамъ за —, *va.* sacrer. [régenter.

Царувамъ, *vn.* régner, trôner, maîtriser; | *fig.*

Царуване, *sm.* l'empire *m.*, le règne.

Царче, *sm.* un roitelet.

Царъ, *sm.* un roi (*f. reine*); *s.* souverain, aine;

1. -рица, *sf.* une tzarine; 2. (*въ шах-матна*

игра), le roi; 3. книга -rie въ Библия, les

livres de rois; 4. тритѣхъ -rie при Р. X.

les mages; | звѣзды на —, *Astr.* les Trois

Rois.

Цанкъ, *sm.* le petit-lait.

Цвилать (*за коніе*), *v. imp.* ils 'hennissent.

Цвилене, *sm.* le 'hennissement.

Цвѣкло, *sm. plante*, la beterrave; -кленъ, de

betterave; | (*бѣло*), la poirée ou bette.

Цвѣтарка търговка, *sf.* une bouquetière.

Цвѣтаръ, *sm.* un fleuriste.

Цвѣте, *m.* la fleur; 1. листо отъ —, *Bot.*

le pétale; 2. (*направено*), le fleuron; 3. (*съ*

цвѣтове), *Bot.* fleur flosculeuse *f*; 4. (*на*

перде), la patère; 5. тръкало или китка

—, la guirlande; 6. -ти (*по платъ*), *pl.*

le ramage; 7. накиченъ съ — (*за платъ*),

ramagé, *adj.* | *Blas.* fleuré ou -reté et -ron-

né; 8. накичевамъ съ —, *va. fam.* fleurir;

9. — и металлы, *Blas.* les émaux *m*; 10.

тървовете на — или който обыча —, *sc.*

fleuriste.

Цвѣтена похлупка, *sf. Bot.* le périanthe.

Цвѣтене (*болдисване т.*), *sm.* le teint, teinte, teinture, coloration *f*; 1. еднообразно —, teinte plate; 2. хубаво — (*което не излазя*), grand ou bon teint; 3. долно — (*което излазя*), petit ou mauvais teint, faux teint.

Цвѣтенецъ, *sm. dim.* la fleurlette; || *Bot.* le fleuron.

Цвѣтенъ, *adj.* coloré; || *Bot.* floral.

— папратъ, *sm.* plante, l'osmonde ou fougère à fleurs, *f.* [pollinique, *adj.*

— прашецъ, *sm.* Bot. le pollen; || на —,

Цвѣтиларница, *sf.* la teinturerie.

Цвѣтиларско искусство, *sm.* la teinturerie.

Цвѣтиларъ (*болжия т.*), *ка, s.* teinturier, ère.

Цвѣтило, *sm.* la couleur, peinture, teinture *f*;

1. (*на лицето*), le coloris; 2. (*отъ орбосовы чарупки*), le racinage; 3. явяване —, *Phys.* la colorisation; 4. поцвѣтявамъ съ едно —, *va.* teinter; 5. варене платъ въ —, le débouilli; 6. варъ платъ въ —, *va.* débouillir; 7. закъване — на платъ, le mordantage; 8. искавамъ -то на нѣща, *va.* déteindre; 9. мажъ съ —, *va.* coucher; 10. ослабывамъ —, *va.* délayer; 11. лошо испивамъ съ -тила, *va. fam.* peinturlurer; 12. смалене —, *Peint.* la dégradation; 13. смѣвяване -я, la chromatique; || *Peint.* la rupture.

Цвѣтиленъ, *adj.* tinctorial. [teinturiers.

— лакмусъ, *sm.* le tournesol ou croton des — мжхъ, *sm.* plante, l'orseille et orcelle *f.*

Цвѣтителенъ, *adj.* colorant, de couleur.

Цвѣтна ципница, *sf.* Bot. la spathe.

Цвѣтникъ, *sm.* jardin fleuriste *m*; || (*въ градина*), le parterre; || (*прѣстолице за цвѣта*), la jardinière.

Цвѣтно бранило, *sm.* Bot. le corymbe.

Цвѣтовитъ, *adj.* Bot. florifère et floripare.

Цвѣтокапенъ шарлагувъ, *sm.* le coucou.

— крайка (*цвѣта по крайщата на кърна*), *sf.* les liteaux *m.*

Цвѣтосвамъ (*щампа*), *va.* laver.

Цвѣтосване, *sm.* le lavis.

Цвѣтъ, *sm.* la teinte; 1. (*и fig.*), la fleur; 2. (*на вино*), le bouquet; 3. (*върху животны*), la robe; 4. (*въ книги*), la couleur; 5. (*косъмъ върху конь*), le poil; 6. (*на лицето*), le teint; 7. (*на маргарь*), l'orient *m*; 8. беръ —, *va.* effleurer; 9. зимамъ -тъ, *va. fig.* déflorer; 10. изваждамъ -тъ на нѣщо, *va.* décolorer; 11. окапване —, la défloraison; 12. расположени -тове, *Bot.* l'inflorescence *f.*

Цвѣтясало вино, *sm.* vin besaigre *m.*

Цвѣта (*поцвѣтявамъ, болдисвамъ т.*), *va.* teindre, colorer, peindre; || (*мажъ съ бистръ*), bistrer.

Цедаръ (*лимонъ*), *sm.* le cedrat.

Цедарабъ, *sm.* arbre, l'azédarac *m.*

Цедрово дърво, *sm.* le cedratier.

Цезура (*прѣсичане въ стиховѣтъ*), *sf.* la césure.

Целестически калугерь, *sm.* un celestin.

Цементенъ, *adj.* cimentatoire.

— прахъ, *sm.* Chim. le ciment. [menter.

Цементосвамъ (*металлъ*), *va.* Chim. cé-

Цементосване, *sm.* la cimentation.

Цементъ, *sm.* la lithocolle, badigeon *m*; || *Chim.* le ciment.

Ценнхъ (*жълтица, 51 грошъ*), *sm.* le sequin.

Ценсорски, *adj. adj.* censorial.

Ценсорство, *sm.* la censure.

Ценсоръ, *sm.* un censeur.

Ценсура, *sf.* la censure; || подложетъ на —, censurable, *adj.*

Ценсуренъ, censorial. [gramme.

Центиграммъ ($\frac{1}{100}$ грамъ), *sm.* le centigramme.

Центилитръ ($\frac{1}{100}$ литра), *sm.* le centilitre.

Центиметръ ($\frac{1}{100}$ метръ), *sm.* le centimètre.

Центиаръ ($\frac{1}{100}$ аръ), *sm.* le centiare.

Центнеръ, *sm.* un cent pesant; || (*сто фунта*), le quintal; || метрически — (*сто килограмма*), quintal métrique *m.*

Централенъ, *adj.* central. [fuge *f.*

Центробѣжна сила, *sf.* Phys. force centripète.

— ловна сила, *sf.* Phys. force centripète *f.*

— скопически, *adj.* centroscopique.

— скопия, *sf.* Mathém. la centroscopie.

Центръ, *sm.* le centre; || (*на плътността*), point vèlique *m*; || обыкаяне около единъ общъ —, la circonvolution.

Центумвирски, *adj.* centumviral. [virat.

Центумвирско достойнство, *sm.* le centumvirat.

Центумвиръ (*въ Римъ*), *sm.* un centumvir.

Центурионъ, *sm.* un centurion.

Центурия, *sf.* la centurie. [cent.

Центъ ($\frac{1}{100}$ олландзски флоринъ), *sm.* un cent.

Цеолитъ (*каменно вещество*), *sm.* *H. nat.* la zéolithe.

Цера, *sf.* plante, la gaude.

Церемоненъ, *adj.* cérémonieux.

Церемониалъ, *sm.* le cérémonial, étiquette *f.*

Церемониаленъ, *adj.* solennel et -lennel; —лно, -lement.

— маршъ, *sm.* Milit. le défilé.

Церемониално, *adv.* en cérémonie.

Церемонія, *sf. pl.* les façons *f*; || безъ —, trêve de compliments, *f.* [monies, *m.*

Церемоніймейстеръ, *sm.* maître des cérémonies.

Церемонія, *sf.* la cérémonie, le compliment;

1. правя много -ни, *va.* complimenter; 2. правя -ния нѣкому, *va.* courtiser; 3. безъ —, *adv.* sans cérémonie, point de cérémonie, à la dragonne; 4. безъ никаквы други -ни, sans autre forme de procès.

Церемонка, *vr.* faire des cérémonies *f.*

Церенины праздници, *sm. pl.* les céréales *f.*

Церера (*планета*), *sf.* Astr. la Cérés.

Цернвъ (*составна часть на восакъ-тъ*), *sm.* la cerine.

- Церіи (*металл.*), *sm.* *Chim.* le cerium.
- Цесаревичъ (*наслѣдникъ на всероссійски прѣстолю*), *sm.* césarévitch *m*; || -ревна (*цесова стопаница*), *sf.* cesarévna *f.*
- Цестъ (*печана ржаница*), *sm.* le ceste.
- Ци, *sm.* nom bulgare de la lettre Ц.
- Цибетски сокъ, *sm.* la civette.
- Цибеть, *sm.* *tamm.* la civette.
- Циганка (*ржштарка*), *sf.* une gitana.
- Циганнинъ, анка, *s.* un bohémien ou égyptien.
- Циганска вулія, *sf.* *fig.* les béatilles *f*, pot pourri *m*; 1. (*смѣсь различныхъ статию*), *fig.* le salmigoudis; 2. (*за вино*), la riporée; 3. (*съ дръволя*), le tripotage.
- Циганскы дългове, *sm. pl.* dettes criardes *f.*
- Цигарка или Сигарка, *sf.* le cigare.
- Цигарчица, *sf. dim.* la cigarette.
- Цигарочникъ (*мажѣ за цигары*), *sm.* le porte-cigare. [*porte-cigares.*]
- Цигарочница (*кутийка за цигары*), *sf.* le
- Циглавость, *sf. Méd.* Pamaurose ou goutte seréine *f.*
- Циглавъ, *adj.* amaurotique.
- Цагуларъ, *sm.* un violon ou violoniste; || (*искусенъ*), un violoniste et -liniste; || (*за хоро*), un ménétrier.
- Цигулка и -гумилка, *sf.* le violon.
- Цидъ (*главатаръ у Аравитяны*), un cid.
- Циклически поетъ, *sm.* poète cyclique *m.*
- Циклоида (*трыкаляста линія*), *sf. Géom.* la cycloïde.
- Циклоиденъ и -идаленъ, *adj.* cycloïdal.
- Циклопъ (*бура*), *sm.* le cyclon.
- Циклопически, *adj.* *Archit.* cyclopéen *et* -pique.
- Циклопъ, *sm.* un cyclope.
- Цикута (*пуміе*), *sf.* la ciguë.
- Цилиндричетки, *adj.* cylindrique.
- Цилиндъръ, *sm.* le cylindre.
- Циментъ (*хоросанъ t.*), *sm.* le ciment; || замазваемъ съ —, *va.* cimenter; || майсторъ за —, un cimentier.
- Цингусъ (*монета*), *sm.* espèces sonnantes *f.*
- Цинкова руда, *sf. Chim.* la cadmis ou calimine.
- Цинковане, *sm.* le zingage *et* zincage.
- Цинкувамъ (*покрывамъ съ цинкъ*), *va.* zinquer *et* zinquer.
- Цинкъ (*дутья t.*), *sm.* le zinc; -кенъ, de zinc; || работникъ на —, un zingueur *et* zinqueur.
- Циникъ, *sm.* un cynique.
- Цинипсъ, *sm.* insecte, le cynips.
- Цинически, *adj.* cynique.
- Циническо учене, *sm.* le cynisme.
- Ципа, *sf.* la peau; 1. (*на сѣме*), la coque; 2. *Anat.* la membrane; 3. *Bot.* l'hymen *et* hymenée *m*, arille *f*, liber *m*, tunique *f.*
- Ципенъ, *adj.* membraneux.
- Ципица, *sf.* l'épiderme *m*; || *dim.* la pellicule; *Bot.* la bourse.
- Циппа завивка, *sf. Anat.* la capsule.
- Ципокрылна буболечка, *sf. H. nat.* l'hyémeportère *m*. [*bubon, dépôt m.*]
- Цирей, *sm.* l'abcès *m*, apostume *et* apostème.
- Цирконій (*металл.*), *sm.* *Chim.* le zirconium.
- Цирконъ (*жлътъ ялмазъ*), *sm.* Minér. le jargon. [*lettre encyclopieque f.*]
- Циркуляръ (*околоно писмо*), *sm.* la circulaire.
- Циркумвалаціона линія, *sf. Milit.* ligne de circonvallation, *f.*
- Циркъ (*ипподромъ*), *sm.* le cirque.
- Циссеонда (*крива линія*), *sf. Géom.* la cissoïde. [*cystotome.*]
- Цистотомъ (*инструментъ*), *sm.* *Chir.* le
- Цитадель (*твърдиня, калѣ t.*), *sf.* la citadelle.
- Цитварно сѣме, *sm.* la barbotine.
- Цитваръ (*-рени корени*), *sf.* plante, la zédoaire.
- Цитязъ, *sm.* arbuste, faux ébénier ou cytise des Alpes, *m.*
- Цитра (*у в. в.*), *sf.* la cithare.
- Цица, *sf.* le sein, mamelle *f*; 1. (*на права, на коза*), le truyon; 2. направена — за дѣте, le liberon; 3. цицы, *pl.* le teton.
- Циценъ, *adj.* *Anat.* mammaire *et* memellaire.
- Цицера (*ширифтъ, 11 пункта*), *sm.* *Typ.* le cicéro.
- Цицероновски (*за писало*), *adj.* cicéronien.
- Цицоприличенъ, *adj.* mamillaire.
- прилична изданка, *sf. Anat.* apophyse mastoïde *f*. [*chiffre.*]
- Цифра, *sf.* le chiffre; || сѣмтамъ съ -ры, *vn.*
- Цървуленъ, *sm.* délabré.
- Цървуль, *sm. pl.* la guêtre; || опиnamъ си -тъ, *va. fig.* tirer ses guêtres; || сѣгтамъ си -тъ, *vn.* prendre ses jambes à son cou, jouer des jambes.
- Църкала (*отъ бжзунякъ*), *sm. pl.* la clifoire.
- Църкалка, *sf.* la pompe; || (*ржчна и глистурна*), la seringue.
- Църкаленъ майсторъ, *sm.* un pompier.
- Църкамъ, *va.* seringuer.
- Църка (*за пилецъ*), *v. imp.* il frigotte *et* fringotte; || църкаты, *pl.* ils pépient, ils dégoisent.
- Църкъ, *sm.* l'injection *f.*
- Църгене (*на врабкы*), *sm.* le guilléri; || (*на пилцы*), la gazouillement *et* -lis, le ramage; || (*пѣлие на пилцы*), le chant.
- Църгаты, *v. imp.* ils gazouillent, ils chuchettent, ils ramageut; || (*за прѣпильцы*), ils margotent.
- Цѣва, *sf.* le tube, tuyau, chalumeau, cannule *m*, anche *f*, fuseau *à* dentelle, *m*; 1. *Anat.* le vaisseau; 2. (*у органы*), le tuyau; 3. (*у клоуъ*), la fureur, tige *f.*
- Цѣвенъ, *adj.* tubulaire; || *Bot. H. nat.* tubuleux; || *Bot.* tubulé.
- Цѣвница, *sf.* la tubulure; || *Bot.* le tuyau.
- Цѣдлинна (*на платно*), *sf.* la clairière.
- Цѣдителя ржшетка, *sf.* l'égoutoir *m.*

Цѣдилка, *sf.* l'égoutoir *m.*, filtre *m.*, couloire *f.*, tamis *m.*, étamine, chausse *f.*; || *Pharm.* le blanchet; || (лоухъ *платъ*), la chiffé.

Цѣдъ, *va.* filter, couler.

Цѣла нота, *sf.* la ronde.

Цѣлина (*материкъ*, *суша*), *sf.* le solide, terre *f.*; 1. *Geogr.* le continent; || което са относю до —, continental, *adj.*; 2. оране —, le défrichement; 3. оръ —, *va.* défricher; 4. орачъ на —, un défricheur (*voyez* Стырнице).

Цѣличко, *sm.* la pièce; || (*на махалце*), la lentille; || (*тръкалце за пруба*), le déneural, écusson *m.*

Цѣло, *sm.* le total, le tout, le tout-ensemble, ensemble *m.*, masse *f.*, entier *m.*; || докарвамъ подъ едно —, *va.* totaliser; || изъ —, *adv.* au ou en total, en tout.

— купень, *adj.* intact.

— купность, *sf.* l'intégrité *f.*

— мѣдренна дѣвойка, *sf. fig.* une vestale.

— мѣдренникъ, *sm.* arbrisseau, l'agnus-castus *f.*

— мѣдрень, *adj.* pudique; -но, -ment.

— мѣдріе, *sm.* la pudicité, vertu, honnêteté *f.*; || нѣмане —, la défloration; || разваляемъ —, *va.* déflorer.

Цѣлость, *sf.* l'intégralité *f.*, intégrité, totalité, plénitude *f.*; || въ -та си, en son entier.

Цѣлненъ, *adj.* massif.

Цѣлниничькъ, *adj.* intact, tout entier.

Цѣлно, *adv.* massivement.

Цѣлность, *sf.* la massivité.

Цѣль, *adj.* total, complet, intact, intégral, tout, parfait, plein, sain, tout entier, franc;

|| изъ -ло, *adv.* intégralement.

— брой, *sm.* *Arithm.* l'entier *m.*

— камыкъ (*на зидъ*), *sm.* le parpaing et pierre *f.* -raigne *f.*

Цѣна, *sf.* le prix, valeur, taxe *f.*, marché *m.*;

1. *Jur.* le coût; 2. *fam.* le combien; 3. каквато — и да бѣде, à tout prix, à quelque prix que ce soit; 4. (*на базарскы стоки*), la mercuriale; 5. (*на паритѣ*), la cote; 6. продажна — въ книжарница, prix fort; 7. продажна по опредѣлена —, le prix fixe; 8. съща —, prix coutant; 9. бѣлъжа — на, *va.* coter; 10. давамъ малка — за, *va.* mesofferir; 11. извъимѣрно искане —, *fig.* le rançonnement; 12. наддаване —, l'enchère *f.*; 13. наддавамъ или качвамъ -та на нѣщо, *va.* enchérir; 14. качване —, l'enchérissement *m.*; 15. намалявамъ -та на нѣщо, *va.* ramender; 16. опредѣлене —, l'appréciation *f.*; 17. покачване —, la hausse; 18. спадаче —, la dépréciation; 19. спадамъ или свалямъ —, *va.* déprécier, dépriser; 20. струвамъ една —, *vn.* équivaloir; 21. турямъ —, *va.* priser; 22. който е изгубилъ -та си, discrédité,

adj.; 23. който показва —, appréciatif, *adj.*; 24. съ —, *invar.* valant; 25. съ една — по-долу отъ, *prep.* à moins de.

Цѣпенъ, *adj.* salarié, stipendiaire, mer cenaire. — музикантъ, *sm.* *Milit.* un gagaste.

Цѣпилникъ, *sm.* un estimateur, appréciateur *m.*

Цѣпителенъ, *adj.* appréciatif.

Цѣпливъ, *adj.* appréciable.

Цѣпъж, *va.* salarier, stipendier, apprécier, taxer, gager, faire cas ou grand cas de; || -са, *vr.* se louer (*voyez* Главявамъ).

Цѣпене (*дѣрва*), *sm.* le fendage; || (*на минераллы*), le clivage.

Цѣпенца, *sf.* l'échandole *f.*; || *Blas.* la billette.

Цѣпенци (*дѣрва*), *sf.* bois de fente ou de refend, *m.*

Цѣпилникъ, *sm.* fendeur, euse.

Цѣпителенъ клинъ, *sm.* le fendoir.

Цѣпка, *sf.* la crevasse, déchiqueture, fissure, fêlure, fente, estafilade *f.*; 1. *Bot.* la lacinure; 2. la scissure; 3. (*на мѣтка*), *Anat.* la vulve; 4. (*на стѣна*), la lézarde; 5. (*на копыто*), *Vén.* la comblète.

Цѣпки (*за носъ-тъ на конь*), *sf. pl.* le caveçon et cavesson.

Цѣпливъ, *adj.* *Minér.* scissil.

— камыкъ (*на плочи*), *sm.* le feldspath; || дѣто има -кананя, feldspathique, *adj.*

Цѣпната жуна, *sf.* *Chim.* bec-de-lièvre *m.*

Цѣпнатого животно, *sm.* fissipède, *adj. m.*

Цѣпнать, lézardé; || *Bot.* incisé.

— прѣпорецъ, *sm.* la corneille.

Цѣпнуване, *sm.* *Chir.* la fissure.

Цѣпъ (*у станъ*), *sm.* le temple ou tamplu.

Цѣпя, *va.* fendre, crevasser; 1. (*минераллы*), cliver; 2. (*накъ*), refendre; 3. цѣпята, *v. imp.* ils se fendrent, ils se clivent; || (*за косми*), ils se fourchent.

Цѣрене, *sm.* la cure; || *Méd.* la curation.

Цѣрилникъ, *sm.* médecin; || *fam.* un esculape.

Цѣрителенъ, *adj.* médicamenteux, médicinal, curatif, salutaire.

— мажуръ, *sm.* *Pharm.* la confection.

Цѣрителна трѣва, *sf.* plante, la sanicle, la simple.

Цѣрително придобыване, *sm.* la médication.

Цѣрно питіе, *sm.* *Méd.* la potion.

Цѣръ, *sm.* le remède, curatif *m.*, recette *f.*; 1. *fig.* le médecin, médecine *f.*, médicament *m.*; 2. (*за натискане на скѣпъ*), *Méd.* antéphantique, *adj.*; 3. прави -тъ лъжливо, *va.* *Pharm.* adultérer; 4. (*който докарва промѣшване*), *Méd.* altérant *adj.*; 5. отъ всякой — равно по толкъсь, *adv.* ana; 6. давамъ много -рове, *va. fam.* droguer; 7. зинамъ много -рове, *va. fam.* se droguer.

Цѣрж, *va.* traiter, médicamenter; | *-ca, vr.* se traiter, se médicamenter.

Цю (*выкъ за коню*), *interj.* 'hue, 'huhau et 'hurhau.

Цѣвнать, *adj.* fleuri, fleurissant.

Цѣвнуватса (*устата на монѣ*), *v. imp.* Artill. elle s'égueule.

Цѣвтеня, *sm.* Bot. la fleuraison et floraison.

Цѣвтя, *vn.* fleurir, prospérer; 1. *fig.* fleurir; 2. (*изново*), refleurir; 3. което цѣвти два пѣти въ година, Bot. bisère, *adj.*; 4. което цѣвти често (*за трындафилъ*), Bot. remontant, *adj.*

Цѣканя (*съ езыкъ-тъ си*), *vn.* clapper.

Цѣканя (*съ езыкъ-тъ си*), *sm.* le clappement

Цѣпка, *sf.* bulle d'air, *f.*

Ч.

Ч

Ч (*че*), la 24ème lettre de l'alphabet bulgare.

Чавръстина, *sf.* la rapidité, les vivacités *f.*

Чавръсто, *adv.* vite et vite, rondement.

Чавръсть, *adj.* rapide, vite, prompt, vif, roide et raide; | *Astr.* véloce; | (*за конъ*), tride.

Чававоокъ, *воока*, *s.* chassieux, euse.

Чававъ, *adj.* chassieux.

Чардачна стая, *sf.* la mansarde.

Чардаче (*съ градина*), *sm.* la gloriette; | (*съ лозю*), la treille.

Чардакъ, *sm. t.* la cassine, galetas *m.*; | (*на планина*), le fortis; | (*надъ клѣца*), *voez* Аттикъ.

Чай, *sm.* le thé; 1. гости призованы на —, un thé; 2. (*съ сиронъ и млѣко*), la bavaroise; 3. (*съ вино*), *Mar.* le sangris; 4. попарване и накиснуване както —, infusion théiforme *f.* [monette].

Чайка, *sf.* oiseau, la monette; —кенъ, de

Чайникъ, *sm.* la théière. [le thé.]

Чайно дърво (*дървче чай*), *sm.* arbrisseau.

—ситце, *sm.* le passe-thé.

Чакмакъ (*огниво на оржю*), *sm. t.* le déclin, platine *f.*, fusil *m.*, batterie *f.*, clenche *f.* (*voez* Огниво).

Чакръкчя, *чійка*, *s. t.* genou, euse et rhabilleur (*voez* Костонаправачъ).

Чакръкъ (*на гирани*), *sm. t.* le bourriquet; | (*за прѣденя*), le rouet.

Чакъ (*на кърма*), *sm. Mar.* la mèche.

Чакъ-чакъ и **Тикъ-такъ** (*на сърдцето*), *adv.* tac tac et tic tac. [pierrée.]

Чакълна вада (*са истичане воды*), *sf.* la

Чакълъ, *sm. t.* le parapet.

Чампары (*или цака-цакъ*), *sf. pl. t.* la castagnette, cliquette *f.*

Чамъ-сакжъ, *sm. t.* (*voez* Борска дѣвка).

Чанта, *sf. t.* le canapsa; | (*за дѣлны хартии*), le porte-lettres; | (*за на ловъ*), la carnassière et carnier *m.*

Чангичка, *sf.* la mallette.

Чантоносецъ, *sm.* un canapsa.

Чапразы, *sm. pl. t.* (*voez* Цѣвты).

Чарникъ, *sm.* la barque, le bachot.

Чарница, *sf.* arbre, le mûrier, le sorbier des oiseaux ou sauvage; | присѣдена —, sor-

Часовническа възглавничка.

bier domestique ou cormier; | —, *plante*, la myrtille ou eurrelle anguleuse.

Чарници, *sf. pl.* la mûre, sorbe ou corme *f.*; | дивы —, mûre sauvage.

Чарпѣя [темене на —, *Гѣом.* la cultellation *f.*

Чарупка, *sf.* la coque, coquillage *m.*, coquille, écaille *f.*; 1. Bot. la balle et bâte, glume et gloume *f.*; 2. *H. nat.* Bot. la valve; 3. (*у мѣда и др.*), l'écaille *f.*; 4. (*на плодове*), la peau; 5. животны съ —кы, le coquillage; 6. бѣсна камацъ съ —, le coquillard; 7. пълень съ —, *H. nat.* coquilleux, *adj.* 8. съ —, *H. nat.* s. coquillier, ère; 9. събрае —, le coquillier. [adj; *m.*

Чарупкокожно животно, *sm. H. nat.* testacé,

Чарупчаста прѣсть, *sf.* le falon; | транъ за ископаване —, la falunière; | наторявамъ съ —, *va. Agric.* faluner.

Чарупчастъ, *adj.* subéreux; Bot. valvé; | *H. nat.* coquillier.

—торъ, *sm.* le falun. [buccinal.]

Чарупченъ, *adj.* Bot. valvaire; | *H. nat.*

Чаршия, *sf. t.* le bézestan, la 'halle.

Часовенъ и —сенъ, *adj.* horaire.

Часовникарска кутя, *sf.* le porte montre.

Часовникарски занаятъ (*часовникарство*), *sm.* l'horlogerie *f.*

Часовникарь (*майсторъ*), *sm.* un horloger.

Часовникъ, *sm.* la montre, heure *f.*; 1. (*на сграда*), l'horloge *f.*; 2. водни —, horloge d'eau ou clepsydre; 3. пѣсаченъ —, horloge de sable ou sablier; 4. (*за стѣна, за прѣстола*), la pendule; 5. (*за стѣна*), le cartel; 6. (*съ бройове на мѣсечны дни*) montre à quantités; 7. (*съ глуха релетиция*), montre à toc; 8. бѣсна — прѣди четвъртинитъ, l'avant-quart *m.*; 9. вътрѣшнитъ части и направы на —, la cadature et quadrature; 10. захлупци на —, la serge; 11. (*съ двойни захлупци*), montre à savonnette; 12. калъвче за — въ пауза, le porte-montres; 13. тѣмно съ бѣснето на —, à l'heure sonnante; 14. фабрикантъ на кола за —, un blanquier; 15. майсторъ за —вници, un pandulier; 16. санджаръ за —, un penduliste. [montre.]

Часовническа възглавничка, *sf.* le porte-

Часове (*пърди литургия*), *sm. pl.* les laudes *f.*
Часословъ, *sm.* livre des heures, *m.*
Часъ, *sm.* l'heure *f.*, la lieue, le moment; 1. (*минута*), l'instant *m.*; 2. *единъ* — *пять*, une heure de chemin; 3. *на добъръ* —, à la bonne heure; 4. *вѣкъи* —, à tout moment, à tous moments; 5. *за въ* — (*за единъ* —), dans le moment, à l'instant, dans l'instant; 6. *на вѣкъи* —, à tout instant, à chaque instant, à tous propos; 7. *въ неотреденъ* —, à une heure indue; 8. *въ сѣщій* —, à point nommé; 9. *на -тъ*, à la chaude; 10. *по* — *или* *по часа* да са видимъ, à bientôt.
Частень (*странень*), *adj.* special, particulier, privé, partial, partiel; || *Gram.* partitif. — *брой*, *sm.* *Arithm.* le quotient. — *класецъ*, *sm.* *Bot.* l'épillet *m.* — *театръ*, *sm.* comédie bourgeoise *f.* — *човѣкъ* (*страникъ*), *sm.* un particulier.
Частно, *adv.* particulièrement.
Частница (*тросица*), *sf.* la molécule, particelle, fraction *f.*; || (*Gram.* на слово), la particule. [culaire.
Частичень, *adj.* moléculaire; || *Gram.* partitive
Частна болница, *sf.* maison de santé, *f.*
Частно крыцене, *sm.* l'ondoisement *m.*
Частность, *sf.* l'individualité *f.*
Часть (*дѣль*, *дѣла*), *sf.* la part, partage *m.*, partie, portion *f.*, morceau *m.*, pièce *f.*, membre *m.*, section, quote-part, quotité *f.*, volume, contingent, lot, fait *m.*, region *f.*; 1. *pop.* le lopin; 2. *малка* —, la parcelle; 3. (*отъ задъ*), le ran; 4. (*дѣль на книга*), le tome; 5. *забѣлжвамъ съ брой* —, *va.* *Tur.* tomer; 6. *една* —, *adv.* en partie; 7. -сти (*на слово*), *pl.* *Gram.* parties d'raison; 8. *раздѣлямъ на* — *va.* morceler.
Чаушъ, *sm. t.* un chiaoux ou tchavouche.
Чафранень и -рановъ, *adj.* safrané.
Чафранъ, *sm.* plante, le safran ou crocus, carthame ou safran bâtard; || *нива посѣяна съ* —, la safranière; || *поцѣтявамъ или подиравамъ съ* —, *va.* safraner.
Чашутинъ, тка, *s.* juif, iye.
Че, *conj.* que et qu', car, puisque et puisqu'.
Чегаръ, *sm.* la piquette; || *pop.* le piot.
Чедо, *sm.* l'enfant *m.* — *любие* (*оубиъ къмъ дѣца*), *sm.* la philogéniture. — *родень*, *adj.* génératif.
Чекиня (*свинска*), *sf.* la soie.
Чекинясть, *adj.* sétifère.
Чекя, *sf. t.* (*voyez* Сойка).
Чекоръ, *sm. dim.* la branchette.
Чекоръ, *sm.* la branche; || *Bot.* le tubercule; || *отъ единъ* — (*за трѣстинка*), d'un seul jet.
Чело, *sm.* le front, sommité *f.*; || (*връхъ у плодовъ*), *Bot.* le nombril.
Человень, *adj.* *Anat.* frontal, coronal.

Человникъ (*у Евреи*) *sm.* le fronteau; || (*на конъ*), le frontal. [laire, maxillaire.
Челостень, *adj.* mandibulaire; | *Anat.* maxillaire.
Челостна кость, *sf.* la pommette.
Челостъ, *sf.* la machoire; || (*отдолмя*), *Anat.* *H. nat.* la mandibule; || *раскривявамъ си -та*, *va.* se démantibuler la machoire.
Челяденъ, *adj.* familial, de famille.
Челядь, *sf.* la famille, ménage *m.*, maison *f.*
Чемаданъ [*нареждане* —, *Milit.* le paquetage (*voy.* *Жемаданъ*).
Чемширъ дърво, *sm.* le buis.
Чемширъ, *sm.* arbrisseau, le buis; || *мѣсто посадено съ* —, la buissaisie et buissière.
Чепелъ, *sm. t.* (*voyez* Кука) [*sic*], ronceux.
Чепористъ, *adj.* noueux, raboteux; || (*за дърво*)
Чепоръ (*бодакъ на дърво*), *sm.* le noueu, picot *m.* [set]; || (*но бжича*), la fontaine.
Чепъ, *sm.* le bondon, cheville *f.*, fossé et fausse.
Черасло, *sm.* le pilon, pince *f.*, frion, contre *m.*
Червиль, *adj.* véreux.
Червиль и -векъ, *sm.* le ver; 1. *дълждовень* —, ver de terre; 2. *лозень* — (*и въ глава у животны*), le ver-coquin; 3. (*на лесо*), l'asticot *m.*; 4. *прождень отъ* —, anti-sonné *adj.*
Червен, -ви и -вечи, *sm. pl.* la vermine; 1. (*у пилцы*), les filandres *f.*; 1. *прождено отъ* —, il se vermoule; 2. *рови за* — (*за гликъ*), *v. imp.* il vermille; 3. *траче за* —, la verminière; 4. *тырен* — *въ земята* (*за барсжкъ*), *v. imp.* il vermilonne.
Червейче, *sm.* la larve; || *земно* —, le vermisseau; || (*на майски брълбаръ*), ver blanc et man ou ture.
Червекоподобень, *adj.* vermiculaire; || *Anat.* vermifore; || *Méd.* péristaltique. — *подобно движене* (*на црвата*), *sm.* *Méd.* la peristole. [bagelle *f.*
Червогоничъ, *sm.* plante, le fabago et fa-
Червоточень, *adj.* vermoulu, véreux; || *Archit.* vermiculé; || *Agric.* chancreux.
Червоточина, *sf.* la vermoulture, mangeure, piquère *f.*; 1. *Agric.* le chancre; 2. *изждено отъ* — дърво, mouliné, *adj.*; 3. *плень съ* —, artisonné, *adj.*
Червоточна работа, *sf.* *Archit.* les vermiculures *f.*
Черга, *sf.* tapis gros *m.*; || *снемамъ* — *отъ чергило*, *va.* débâcher.
Чергаръ, ка, *s.* nomade.
Чергило, *sm.* le cerceau, soufflet *m.*
Череша, *sf.* arbre, le ceresier; || (*хрущѣлка*), le bigarreautier. [wasser.
Черешава ракия, *sf.* le kirsch et kirsch-
Черешавъ цвѣтъ, *sm.* rouge serise *f.*
Черешакъ, *sm.* la cerisaie, capronier, *m.*; || —, oiseau, le gros-bec. [bigarreau.
Черешы, *sf. pl.* la cerise; || (*хрущѣлки*), le
Черкова, *sf.* l'église *f.*, maison de Dieu, le

- sanctuaire, temple, prêché *m.*, les autels *m.*; 1. (причетена къмъ друга), l'annee d'une église; 2. отлъчане отъ —, l'anathème *m.*; 3. отлъченъ отъ —, anathème, *adj.*; 4. прѣдъ —-та, en face de l'église.
- Черковень**, *adj.* ecclésiastique, d'église.
— аналогій, *sm.* le lutrin.
— доходъ, *sm.* le bénéfice.
— епитропъ, *sm.* un chevecier et chefecier, marguillier *m.*; || дължностъ на —, la marguillerie.
— законъ (на първы папы), *sm.* la décrétale.
— имнь, *sm.* l'hymne *f.*, prose *f.*
— имоть, *sm.* la fabrique.
— канонъ, *sm.* le canon.
— налогъ, *sm.* l'obvention *f.* [гвница].
— прѣпорець, *sm.* le vitrail (voyez Херу-
— стражаръ, *sm.* un bedeau.
— училиникъ, *sm.* un docteur de l'église.
— Филонъ, *sm.* le pluvial
- Черковна дрѣха**, *sf.* la chasuble; || който върти търговия съ —-хы и украсена, un chasublier.
— мантия, *sf.* la chape.
— наредба, *sf.* la sanction.
— спомень, *sf.* la commémoraison.
— херугвица, *sm.* le gonfalon et gonfalon.
- Черковникъ**, *sm.* un clerc; || (облечень въ стихарь), un chapelier; || (който знае черковень реди), un rubricaire. [гieuse *f.*
- Черковно благочиние**, *sm.* discipline reli-
— въспирание, *sm.* censure ecclésiastique *f.*
— оглашение, *sm.* ban de mariage, *m.*
— пѣне, *sm.* le plain-chant.
— славянски езикъ, *sm.* langue liturgique *f.*
— слушбашъ, *sm.* un ecclésiastique.
- Черковны вещи**, *sf. pl.* la chapelle.
— лѣтинъ, *sf. pl.* la procession; || съ —, —nellement. [les ornements *m.*
— облекла, *sm. pl.* la sacristie; || (Филоны),
— приходы, *sm. pl.* l'oeuvre *f.*
— свѣци, *sf. pl.* la cire.
- Черна дѣвка**, *sf.* l'hédérée et gomme hédérée *f.*
— луничка (на лицето), *sf.* la mouche.
— лѣпка, *sf.* la noireur, noireissance *f.*
— марганцова руда, *sf.* le périgueux.
— морска гжека, *sf.* oiseau, la macreuse.
— немощъ, *sf. Méd.* la melaena ou maladie noire. [cacis].
— планница, *sf.* arbrisseau, le cassis et
— прѣсть, *sf. Géol.* le lias.
— смола, *sf.* l'arcanson *m.*
— сѣвка, *sf.* plante, la morelle.
— череша, *sf.* arbre, le griottier.
- Чернетъ (натка)**, *sf.* le morillon.
- Черникаво цвѣтило и Чар**, *sm.* la momie.
- Черникавъ и -нявъ**, *adj.* noirâtre, brun, bronzé, puce, bis; || (за конь), gris tisonné *m.*
— ревенъ, *sm.* plante, le rhaпонtic.
— човѣкъ, *sm.* un noiraud; || *fam. s.* maricaud, aude.
- Черника**, *sf.* le noir, bleuissoir *m.*; || (въ житото), la brûlure; || саждинъ —, noir de fumée ou à noircir.
- Чернина**, *sf.* la noireur; || (черча материя въ тѣлото), Méd. la mélanose.
- Черничкъ**, *adj.* noir comme poix.
- Чернобылянкъ**, *sm.* plante, la garde-robe.
— бѣлъ, *adj.* rouan vineux.
— главъ, *adj.* noir.
— -конь, *sm.* cheval cap de more ou -cavé de noir, rouan *m.*
- Черно гроздѣ**, *sm.* le morillon; || (Бургундско), le piveau.
— дрозде, *sm.* oiseau, le merle.
— земъ, *sm.* le terreau, terre franche ou végétale *f.*, humus.
— сивъ, *adj.* bleu.
— -конь, *sm.* cheval porcelaine *m.*
— -косъ, *sm.* oiseau, nonnette cendrée *f.*
— окъ, *ka, s.* brunet, ette.
— човѣкъ, *sm.* un brun.
— планинченъ сокъ, *sm.* le cassis et cassis. [drap —, *sm.*
— Седанско сукно, *sm.* le pagnon et
— или Кално облекло, *sm.* le noir.
— цвѣтило, *sm.* le noir.
- Черны черешы**, *sf. pl.* la griotte.
- Чернѣя и Чар**, *vm.* se noircir.
- Черня**, *va.* noircir, brunir; || (хартія, пишж), *fam.* rôler.
- Черпалница**, *sf.* (voyez Буетъ).
- Черпало**, *sm.* la drague, puisoir *m.*
- Черпане**, *sm.* le puisage.
- Черпя**, *va.* traiter; || (хора), abreuver; || (ибкого до пѣкъ), coiffer (voyez Служж).
- Черчавъ**, *sm. t.* la couverture; || (подъ болена), Méd. l'alèze et alaise *f.*
- Черчавы**, *sm. pl.* drap de lit, *m.*
- Черчеве**, *sm. t.* (voyez Пръгъ).
- Черъ**, *adj.* noir, nègre; 1. *fig.* d'ébène; 2. (за ризы), sale; 3. (за хлѣбъ), bis; 4. (както диавола), noir comme poix; || (както смола), noir comme jais.
— бобъ, *sm.* plante, la fève; || (простъ), fève de marais; || (конски или суъ), plante, la féverole.
— ботракъ, *sm.* plante, l'hanebane ou juquiamе noire *f.*
— брѣмбаръ, *sm.* insecte, le bousier.
— вѣтъръ, *sm.* (voyez Сѣверный).
— вжгленъ (въ житото), *sm.* Agric. le charbon, charbucle *f.*; || черня или пѣщъ съ —, *va.* charbonner; || изгаря отъ —, *v. imp.* Agric. il charbouille.
— гущерь, *sm.* reptile, le mouron.
— карандашъ, *sm.* la plombagine ou mine de plomb.

- Черъ конь** (*безъ бѣличко*), *sm.* cheval zain *m.*
 — **корень**, *sm.* plante, la scorsonère et salifsifis noir *m.*
 — **мракъ**, *sm.* fig. les ténèbres *f*; || (*на ерѣмена*), *fig.* la nuit des temps *m.*
 — **вриморъ** (*на жълты жили*), *sm.* le portor et porte-or.
 — **облакъ**, *sm.* la nuée; || *Mar.* la bouillard.
 — **рыбаръ**, *sm.* oiseau, la judelle ou foulque.
 — **стръкель**, *sm.* oiseau, le biboreau.
 — **цвѣтъ**, *sm.* noir; || *Blas.* le sable.
 — **чай**, *sm.* thé bohé ou bohéa, *m.*
Чесалка, *sf.* la cardasse, carde, peigne, séran et sérancoir *m*; 1. (*рѣдка за кълища*), le regayoir; 2. *чесане* коприна съ —, le cardage; 3. *разчесвамъ* съ — коприна, сукно, *va.* carder.
Чесална фабрика, *sf.* la carderie.
Чесало (*за конь*), *sm.* l'étrille *f*; || (*за лезъ*), l'affinoir *m.*
Чесане (*лезъ*), *sm.* le sérançage. [d'ail.
Чесанъ, *sm.* la gousse; || *глава* —, gousse
Чесачъ, *ка*, *s.* cardeur, laineur, euse; || (*на лезъ*), un sérancoeur.
Чеснова трѣва, *sf.* plante, l'alliaire *f.*
Чесновъ, *adj.* alliacé.
 — **лукъ и Чесанъ**, *sm.* plante, l'ail *m*; || (*зеленъ*), la ciboullette ou civette.
 — **лучецъ**, *sm.* plante, la cive ou civette.
Честенъ, *adj.* honnête, brave, irréprochable, intègre; || *бывамъ* —, avoir les mains nettes *f.*
Честита любовъ, *sf.* bonne fortune.
Честно, *sm.* *fat.* la jubilation; || *ходя* на —, *vn.* aller saluer.
Честить, *adj.* heureux, fortuné, prospère; || *fat.* chanceux; || (*скъмъ*), *vn.* fig. avoir le vent en poupe *f.*
 — **часъ** [въ —, sous d'heureux auspices.
 — **ударъ** (*въ билардна игра*), *sm.* le racree.
Честиты случки, *sf.* *pl.* les prospérités *f.*
Честитявамъ, *va.* visiter, aller saluer.
Честитяване, *sm.* la visite, jubilé *m.*
Честна дума, *sf.* parole d'honneur, *f.*
Честното, *sm.* l'honnête *m.*
 — **име**, *sm.* la réputation.
Честность, *sf.* l'honnêteté *f*, rectitude *f*, bien *m*; || *fig.* l'intégrité *f.*
Често, *adv.* souvent; 1. *по* —, plus souvent; 2. *най* —, le plus souvent; 3. *твърдъ* —, toujours; 4. *тѣй* — *щото*, toutes et quantes fois *que.*
 — **либивъ**, *adj.* ambitieux (*voyez* Славолибивъ).
 — **либець**, *sm.* un ambitieux.
 — **либие**, *sm.* l'ambition *f.*
 — **навиждане**, *sm.* l'assiduité *f.*
 — **повтаряне**, *sm.* la fréquence.
Честь, *adj.* fréquent; -*то*, -*quemment*; 1. *ѣраи*; 2. (*и adv.*), dru et menu; 3. (*за*

пулъ), fréquent; 4. -*сто* *биене* (*на пулъ*), la fréquence.

Честь (*каметъ т.*), *sf.* le sort, destinée, fortune *f*, bonheur, 'hasarde *m*; 1. la félicité, nom *m*, affaire *f*; 2. *fig.* la chance, lot *m*, étoile, sérénité *f*, apaiage *m*; 3. *връщамъ* -*та* *кога* *игранъ*, *va.* *fat.* déguigner; 4. *добра* —, *fat.* bonne chance! 5. *игра* на —, jeu de 'hasarde; 6. *нѣмане* —, l'infortune *f*; || *fat.* la touche; 7. *опытвамъ* *си* -*та*, *va.* courir la chance; 8. *оставямъ* на -*та*, *va.* 'hasarder; 9. *правя или предприемамъ* на —, *va.* risquer; 10. *за* —, *adv.* par bonheur, heureusement; 11. *на* —, au 'hasarde, à l'aventure, à vue de pays; || *fat.* vaille que vaille, tout coup vaille.

Четворенъ (*о четири пкъти*), *adj.* quadruple; || (*за платъ*), quadrillé.

— **аспектъ**, *sm.* *Astr.* la quadrature.

— **брой или четъ**, *sm.* le quadruple.

— **платъ**, *sm.* le croisé, étoffe à carreaux, *f.*

Четвърта година, *sf.* *Vén.* le quartan et quart *an.*

— **нота**, *sf.* *Mus.* la noire.

— **пауза**, *sf.* le soupir.

— **часть**, *sf.* *Jur.* quarte falcidienne *f*; || (*дѣлба отъ наследство, трібеллианска четвъртина*), *Jur.* quarte trébélianique et -bellienne *f.*

Четвъртакъ, *sm.* le jeudi; 1. *велики* —, jeudi saint; 2. (*прѣзь сырница*), jeudi gras; 3. -*такъ*, le carré; 4. (*съ книги*), le quatre; 5. (*дѣрка за жито*), l'émine *f.*

Четвъртацы, *sm.* *pl.* les quadernes *m*; || (*съ триктракъ*), les carmes *m.*

Четвъртаченъ, *adj.* *Bot.* quadriparti.

Четвъртина (*чѣйрекъ т.*), *sf.* le quart, le quarteron, le quartier; -*нець*, *adj.* quart; 1. (*бжча*), le quatrant; 2. (*срата*), la feuillure; 3. (*година*), le quartier; 4. (*дѣлба*), *Jur.* le quarte; 5. (*фунтъ или стотакъ*), le quarteron; 6. (*тонъ*), demi setier *m.* [quartile *m.*

Четвъртиненъ аспектъ, *sm.* *Astr.* aspect

Четвъртина дебелина, *sf.* l'équarrissage *m.*

— **дупка** (*за кърмено държало*), *sf.* *Mar.* l'amollette *f.*

— **платно**, *sm.* *Mér.* le tréou.

Четвъртитъ, *adj.* carré; 1. *Géom.* *H.* *nat.* tétragone; 2. *направямъ* —, *va.* carrer; 3. *правя или издѣлвамъ* на четири къта, *va.* équarrir; || *издѣлване* на —, l'équarrissement *m.*

Четвъртоденна трѣска, *sf.* fièvre quarte et -quartaine *f.*

Четвъртъ, *adj.* *num.* quatre; || -*брой*, *sm.* le quatre.

Четвъртый, *adj.* quatrième; -*то* -*ment*; 1. -*день* (*на декада*), le quartidi; 2. -*брой*,

- классъ, -редъ (на кжца), -рта часть, le quatrième.
- Четка**, *sf.* la brosse; 1. (отъ чекимя и сламки), la vergette et pl. les -s; || четкъ съ —, *va.* vergeter; 2. дѣска съ — за гриване, le décrotoir; 3. ѣка ботушарска —, la décrotoire; 4. (за чистене зѣбы), brosse à dents; 5. (за коса), brosse à cheveux; 6. (за шимета), le goupillon; 7. чистене съ —, la brossée et brossage *m*; 8. чистя или измита съ —, *va.* brosser.
- Четкарница**, *sf.* la broserie.
- Четкарски занаятъ**, *sm.* la broserie.
- Четкаръ**, *sm.* un brosier et marchand brosier; || (лайсторъ), un vergetier.
- Четковиденъ**, *adj.* Bot. trigiliforme.
- Четене**, *sn.* la lecture, numération *f*.
- Четь**, *sm.* le nombre, date *f*; || кой —, le quatrième.
- Четуясть**, *adj.* (voyez Кичасть).
- Четыре**, *adj. num.* quatre; || брой —, nombre quadrinaire *m*.
- **връзана нота**, *sf. Mus.* quadruple croche *f*.
- **годишень**, *adj.* quatriennal.
- **-глицъ**, *sm. Vén.* le quartanier.
- **годишна длъжностъ**, *sf.* le quatriennal.
- **драхмы (отомче, монета)**, *sn.* la tétradrachme.
- **дѣлбень**, *adj. Bot.* quadrilobé.
- **захлупачень**, *adj. Bot.* quadrivalve.
- **клинникъ**, *sm. Géom.* le tétraèdre.
- **копытно животно**, *sn. H. nat.* quadrisulce, *s*.
- **кленъ**, *adj.* carré; || *Géom.* quadrangulaire; || *Géom. H. nat.* tétragone.
- **лихниръ (чопарка)**, *sm.* la règlette ou carrelé *m*. [le tétragone.]
- **кжтникъ**, *sm.* le carré; || *Géom. H. nat.*
- **кжтно**, *adv.* carrément; || **права** —, *va.* carrer.
- **лопатна ладя**, *sf.* la quadrirème.
- **мощѣ**, *sn. Bot.* la tétrodynamie.
- **мѣстна каруца**, *sf.* carosse à deux fonds, *f*.
- **мжство**, *sn. Bot.* la tétrandrie.
- **ного животно**, *sn.* quadrupède *adj. m*.
- **раздѣлень**, *adj.* quadrifide.
- **ржко животно**, *sn.* quadrumaed, *adj. m*.
- **сричень**, *adj.* tétrasyllabique.
- **срична рѣчь**, *sf. Gram.* tétrasyllabe, *adj. m*.
- **ставень**, *adj.* carré.
- **стишиѣ**, *sn.* le quatrain; || (тетралогия у Гръци), la tétralogie.
- **стишенъ храмъ**, *sm.* le tétrastyle.
- **странень**, *adj.* quadrilatéral.
- **странникъ**, *sm. Géom.* le quadrilatère.
- **струнна лира**, *sf.* la tétracorde.
- **стжпень стихъ**, *sm.* le tétramètre.
- **тактна нота**, *sf. Mus.* la maxime.
- Четырецвѣтень**, *adj. Bot.* quadriflore.
- **членна голѣмина**, *sf. Alg.* le quadrinôme.
- Четырнаесеть**, *adj. num.* quatorze; || -сетый день, *sm.* le quatorze et le quatorzième; || (въ никетъ, лиха или краля), le quatorze.
- Четырнаесетый**, *adj.* quatorzième; -сето, -мент; || -сета честь, *sf.* le quatorzième.
- Четыресеть**, *adj. num.* quarante; || (40-тѣхъ члена на Френска Академія, les quarante *m*; || сѣдба отъ 40 члена въ Венеція, la quarantaine.
- **годишень**, *adj.* quadragenaire; || брой —, nombre —, *sm*.
- **дневень**, *adj.* quadragesimal.
- **-постъ (велики посты)**, *sf.* jeûne quadragesimal *m*.
- **дин или -годиниы**, le quarantaine.
- Четыресетый**, *adj.* quarantième; || -сета часть, *f.* le —, *sm*.
- Четъ**, *va.* nombre, compter; || (пары), jouer du puce.
- Чехарда (играяне)**, *sf.* cheval fondu *m*.
- Чехларъ (лайсторъ)**, *sm.* un sandalier.
- Чехлы**, *sm. pl.* la pantoufle, babouche, sandale *f*; || подкова за —, fer à pantoufle, *m*.
- Чески или Бохемски езикъ**, *sm.* tchèque, *adj. m*.
- Чечеть**, *sm. oiseau*, le tarin.
- Чешма**, *sf. t.* (voyez Кладенче).
- Чешмаръ**, *sm. t.* (voyez Водоводець).
- Чешулка**, *sf. Bot.* le calice, calyptre, perigone *m*.
- Чешуласть**, *adj. Bot.* calicé.
- Чешульчъ**, *adj. Bot.* calicinal.
- Чешъ (конъ)**, *va.* étriller; 1. (коприна), houpper; 2. (кълища), regayer; 3. (лень, конопя), sérançer, peigner; 4. (съ ноктіе), gratter; 5. -са, *vr.* se gratter; 6. *pop.* se galer.
- Чибукъ (за пиене тютюнь)**, *sm. t.* le chibouque, la pipe, le calumet; || подпушевань —, *va.* culotter. [la serine.]
- Чижникъ**, *sm. oiseau*, le serin; || (женски).
- Чиякъ**, *sm. t.* le bâtonnet.
- Чимъ**, *sm. t.* (voyez Блана).
- Чинене**, *sn.* le prix. [sible.]
- Чинливъ**, *adj.* valable, *invar.* valant, admis-
- Чинове**, *sm. pl.* le personnel.
- Чинovníкъ**, *sm.* un employé, fonctionnaire, homme en place, *m*; || (въ Инглитера), un alderman; || (въ министерство), un bureaucrate.
- Чинovníци**, *sm. pl.* le personnel; || влияние на —, la bureaucratie; || брой на ставане —, *fig.* la fournée.
- Чинovníчалие**, *sn.* la hiérarchie.
- Чивъ**, *sm.* le rang, grad *m*, classe *f*, état *m*, observance *f*, ordre *m*, charge *f*, lieu *m*; 1. *fig.* la volée; 2. въскачване на по-высого —, l'avancement *m*; 3. давань —

нѣкому, *va.* grader, déferer; 4. свалене отъ —, la dégradation; 5. изваждамъ отъ —, *va.* casser, 6. оттамнуване —, *Milit.* la casse; 7. има — (*чиновенъ*), gradé, *adj.*

Чинж, *va.* faire, coûter, tenir, valoir; | чини, *v. imp.* il vaut.

Чинъ, *adj.* nez épaté *m.*

Чиракъ, *sm. t.* un ouvrier.

Чирень, *sm.* la chasse; 1. (*на ножъ*), le manche; 2. (*на сабя*), la poignée; 3. (*дръжка на сабя*), la garde; 4. майсторъ на рени, un emmancheur; 5. — (*жида*), le solen.

Чирепъ, *sm.* la brisure, éclat *m.*; | (*отъ счупена сѣдина*), *Chim.* le tesson et iét; | —пы, *pl.* le debris. [jottereau.

Чискъ (*на боръ*), *sm. Mar.* le joutereau et

Чиста печѣла, *sf.* le revenant-bon.
— пита (*опечена въ пещель*), *sf.* la fouace et fougasse.

Чистене, *sm.* le nettoieiment et nettoyage, eurement, écurage, épluchage et -chement *m.*, fourbissure *f.* et -bissage *m.*; | (*рѣка или каналъ*), le draguage et dragage.

Чистилак, *sf.* le chasse-pierre ou garde; | (*игла*), *Artill.* l'épinglette *f.*

Чистилникъ, *инца*, *s.* éplucheur, euse; un ragueur; | (*на гуранъ*), un cureur; | (*на дрѣвѣхъ и ботушы*), un Brosseur.

Чистилица, *sf.* le propitiatoire; | (*първо мѣстартство*), le purgatoire.

Чистина и -стотия, *sf.* la propreté, netteté, pureté, chasteté, orthodoxie *f.*

Чистителенъ, *adj.* purgatif, dépuratoire; | *Méd.* abstergent et abstersif, détergent, co-pragogue.
— лѣкъ (*за по на ожъ*), *sm.* la médecine.
— ножъ, *sm.* l'épluchoir *m.*
— цѣръ (*и приемане —*), *sm.* la purgation; | давамъ —, *va.* purger; | зымамъ —, *vn.* se purger.

Чистително, *sm.* le purgatif; | *Méd.* évacuant et -cuatif, *adj. m.*
— срѣдство, *sm. Méd.* l'abstergent et abstersif *m.*, dépuratif, détensif, *m.*

Чистичькъ, *adj.* propret.

Чисто, *adv.* purement, nettement, blanchement; | *Jur.* quittement.
— мѣсто (*въ облацъ*), *sm.* l'éclaircie *f.*
— кръвенъ конь, *sm.* cheval de pur sang, *m.*; | исписъ -ние, le stud-book.
— сърдеченъ и -сърдченъ, *adj.* naïf, franc, simple, sincère, candide; | *fig.* ouvert, rond; | бывамъ —, *vn.* avoir le coeur sur les lèvres *f.* [roche, *m.*
— човѣкъ, *sm. fig.* homme de la vieille
— сърдечіе, *sm.* la sincérité, naïveté, candeur *f.*
— сърдечно, *adv.* franchement, naturellement, de bonne foi, coeur à coeur.

Чистосърдечность, *sf. fig.* la rondeur.

Чистъ, *adj.* pur, clair, propre, chaste, net, élégant, fin, immaculé, blanc; 1. *fig.* vierge, liquide, orthodoxe; 2. (*за въздухъ*), serein; 3. (*за животны, въ Библия*), monde; 4. най — (*за восакъ, за масло*), vierge.
— металлъ (*въ монета*), *sm.* le fin.

Чистя, *va.* nettoyer, purger, éplucher, torcher, curer, débarbouiller, écurer, fourbir; 1. *fig.* balayer; 2. *Chir.* absterger; 3. *Méd.* déterger; 4. (*бобъ*), monder; 5. (*рѣка*), draguer. [et sauf.

Читавъ, *adj.* sain, sauf; | — и здравъ, sain

Читеніа, *sm. pl.* cours public *m.*

Читець и Четникъ, *sm.* lecteur, trice; | *fat.* un liseur; | (*по вѣрме на обѣдъ*), un agnoste. [modier.

Читъ, *va.* lire; | (*съ единъ гласъ*), *fig.* psal-

Читаликъ, *sm. t.* le cense, closerie *f.*, maison de plaisance, *f.*; 1. (*безъ данъ*), *Jur.* le franc-alleu; | стопанинъ на —, un franc-tenancier; 2. даване — на закупване съ повърнуване добытакъ, cheptel de fer, *m.*; 3. живяне на —, la villégiature.

Чичте (*стрѣжно*), *sm. t.* le chevron; | гуждане -тета, le chevronnage; | турямъ -тета на стрѣха, *va.* chevromner (*vogez* Било).

Чичтѣя, *sm. t.* (*vogez* Орачь).

Чичтъ, *sm. t.* la couple (*vogez* Тжкъ и Дватакъ).

Чичероне (*водачь*), *sm.* un cicerone (*pl.* ni).

Чичисей (*послужникъ*), *sm.* un sigisbée et cicisbée.

Чичо, *sm.* l'oncle *m.*; | dit-on, *m.*

Членъ, *sm.* le suppot; 1. *Gram.* l'article *m.*; 2. *Mathém. Log.* le terme, 3. (*на една вѣра*), article de foi; 4. (*на тѣло, на община и Log. Alg.*), le membre; 5. (*на тайна община*), un carbonaro (*pl.* ri); 6. туряне искусство —, *Chir.* la prosthèse et prothèse; 7. застѣгване тайны -нове, l'infibulation *f.*; 8. застѣгвамъ тайны -нове, *va.* infibuler. [dant *m.*
— корреспондентъ, *sm.* membre correspondant

Човка (*пилеска*), *sf.* le bec; | *H. nat.* le rostre; | (*за крѣмакъ-тъ на оржкіе*), la mâchoire (*vogez* Клынь).

Човкай (*за пилцы*), *v. imp.* il picotent.

Човѣколицецъ (*филантропъ*), *sm.* un philanthrope.
— либіе, *sm.* l'humanité *f.*, la philanthropie.
— либива община [жена отъ —, dame de charité, *f.*
— либивъ, *adj.* humain, philanthropique.
— ненавистникъ, *sm.* un misanthrope.
— плашилникъ, *sm. fig.* un loup-garou.
— ѣдецъ, *sm.* anthropophage, *adj. m.*; un cannibale, ogre *m.* [balisme *m.*
— ѣдство, *sm.* l'anthropophagie *f.*, cannibalisme

Човѣкъ (*pl.* човѣцы, людіе, хора), *sm.*

- l'homme *m*, humain, personnage *m*, personne *f*, individu, sujet, être *m*, âme *f*, visage, corps, mortel *m*; 1. *fam.* le particulier; 2. *почтенъ* —, honnête homme, homme de bien; 3. *политиченъ*, истакченъ —, homme honnête; 4. *за работа* —, homme à; 5. *никакъ* —, homme de paille; 6. (*съ лошава и ме*), homme noté; 7. *описане на* —, *Rhét.* le prosopographie; 8. (*цѣо угоджа и на двѣ страны*), *fam.* un amphibie; 9. (*и нѣкой* —), *on et l'on*, *prop. indéf.*; || *може ли* —, peut-on; 10. (*хитъръ и опытенъ*), vieux routier; 11. *направямъ нѣкого* —, *va.* humaniser; 12. *ставамъ* —, *vn.* s'humaniser; 13. *-вѣци*, *pl.* les gens *m*; 14. *вѣщи* —, *Jur.* gens à ce connaissant; 15. (*свѣтъ*), le monde; 16. *орлякъ* —, la foule; 17. *всячкѣтъ* — мало и голѣмо, le tiers et quart; 18. (*смъртнытъ*), les humaines.
- Човѣче**, *sn.* bout d'homme, *m*; 1. *Anat.* la pupille; || *на* —, pupillaire, *adj*; 2. (*въ око*то), la prunelle; || *Anat.* l'iris *m*.
- Човѣшки**, *adj.* humain; *-кы*, *по* — *познаеа*, *-nement*.
- *родъ*, *sm.* l'humanité *f*. [uiste.
- Човѣшки науки** [който учи —, un humanista
- Човѣщина** *f* и *-вѣчество*, *sn.* l'humanité *f*.
- Чопернкъ**, *sm.* demi empan *m*.
- Чопли**, *va.* ciseler; || (*по малко*), mordiller.
- Чорба** (*суна*), *sf. t.* la soupe, le potage; 1. (*съ зеле*), potage aux choux; 2. — и *варено* месо, le pot-au-feu; 3. *за всичко* само една —, *adv.* pour tout potage.
- Чорапы**, *sm. pl. t.* les bas, chaussures *f*; || *късы* —, la chaussette; || *безъ* —, *adv.* nu-jambes.
- Чорачия**, *sm. t.* un bonnetier.
- Чървце**, *sn.* la tripette.
- Чървавъ** (*на чървата*), *adj.* *Anat.* splanchnique. [pier, ère.
- Чърваръ** (*търговецъ на чърва*), *ка*, *s.* tri-
- Чървена били**, *sf.* la carambole.
- *гжека*, *sf.* oiseau, le barnache et barnacle.
- *еребица*, *sf.* oiseau, le francolin, gelinotte des bois, *f*.
- *игланчена*, *sf.* plante, la livèche.
- *камедъ*, *sf.* la laque et gomme laque.
- *кокошка*, *sf.* sultane poule *f* ou porphyron *m*.
- *луничка* (*на лицето*), *sf.* la rougeur.
- *мѣдъ*, *sf.* cuivre de rosette, *m*.
- *цѣвна жила*, *sf.* l'artère *f*.
- Чървендакъ**, *adj. m. fam.* trogne enluminée, rouge trogne, *f*. [aude.
- Чървендалъгъ** и *-дакъ*, *adj. s.* rougeaud,
- Чървенецъ**, *sm.* insecte, kermès animal *m*.
- Чървеникака лѣпка** (*по снагата*), *sf.* tache de vin, *f*. [ou de cerneaux.
- Чървеникаво вино**, *sn.* vin clair et -paillet
- Чървеникавъ**, *adj.* rosé et rosatre, rougeâtre,
- alezan; || (*за вино*), oeil-de-perdrix, couleur de perdrix; || *права* —, *va.* roussir.
- Чървеникавъ дроздъ**, *sm.* la roselle.
- *конь*, *sm.* cheval bailet.
- *цвѣтъ*, *sm.* incarnadin, *adj*.
- Чървеникавы трыксолникы**, *sf. pl.* le perdrigon.
- Чървенина** (*на кожата*), *sf.* Méd la rubéfaction; 1. (*въ лице*), le rouge; 2. (*на небето*), la rougeur; 3. *докарвамъ* — на кожата, *va.* Méd. rubéfier; || *който докарва* —, rubéfiant, *adj*; 4. *изваждамъ* —та отъ нѣщо, *va.* dérougir; 5. *загубвамъ* си —та, *vn.* se dérougir.
- Чървеничкото** (*на лицето*), *sn.* le coloris.
- Чървенка**, *sf.* blé noir ou sarrasin et blé sarrasin. [rouget.
- Чървенобрадица**, *sf.* poisson, le surmulet ou — *бѣлъ конь*, *sm.* le rouan.
- *вещество* (*отъ брѣвъ*), *sn.* Chim. l'alizarine *f*.
- *дърво*, *sn.* bois d'acajou, mahogon ou mahogoni et mahoni, *m*.
- *жълтиникаво вино*, *sn.* vin rancio *m*.
- *зжмско гроздје*, *sn.* la gadelle.
- *крака еребица*, *sf.* oiseau, la bartavelle.
- *патка*, *sf.* oiseau, le rouge.
- *ликъ*, *sm.* la carnation.
- *мастило*, *sn.* la rosette.
- *ока рыба*, *sf.* poisson, le vangeron.
- *опашка*, *sf.* oiseau, le rouge-queue.
- *оточень*, *adj.* érépélateux.
- *перъ*, *sm.* poisson, le rouget ou surmulet.
- *родень*, *adj.* porphyrogénète.
- *сивъ*, *adj.* gris de minime, *m*.
- *трошлнвъ* (*за желѣзо*), *adj.* rouverin.
- *трылкаце* (*около розке на цѣца*), *sn.* le 'halo.
- *фиолетовъ*, *adj.* zinzolin.
- *цвѣте*, *sn.* plante, la barbe-de-Jupiter.
- *цвѣтило*, *sn.* le rouge, laque et gomme laque *f*; || *поцвѣтявамъ* съ —, *va.* rougir; || *поцвѣтяване въ* —, le roussissage.
- *черно-бѣлннвъ конь*, *sm.* rubican, *adj. m*.
- *шійникъ*, *sm.* oiseau, le rouge-gorge.
- Чървень**, *adj.* rouge, roux, de carmin, vineux, couperosé, incarnat; || *fig.* de corail; || (*за обрѣзъ*), rubicond.
- *бенищъ*, *sm. t.* la pourpre, laticlave *m*.
- *брашлянь*, *sm.* plante, la filipendule.
- *восакъ*, *sm.* cire à cacheter ou d'Espagne, *f*; || *сгорещавачъ на* —, un chauffe-cire.
- *дъбъ*, *sm.* arbre, le rouvre et roure.
- *киселякъ*, *sm.* plante, le sang-de-dragon.
- *корень*, *sm.* plante, l'orcanète et -nette *f*.
- *лукъ*, *sm.* plante, la ciboule (voyez Кормидъ лукъ).
- *мышноморъ*, *sm.* Chim. la rubine.

Червень отокъ, *sm. Méd.* l'érysipèle ou érysipèle, goutte rose *f.*
 — **Петко**, *sm. fig.* le vin.
 — или снаженъ цвѣтъ, *sm.* couleur de rose, de chair, *f.*
 — тебиширь, *sm.* la rosette, rubrique *f.*
 — или тѣлни цвѣтъ, *sm.* l'incarnat *m.*
 — цвѣтъ, *sm.* la rougeur, le roux; || (цървило), *Blas.* le gueuls.
Червены брѣзани (на кожа), *sf. Méd.* les vergettures *f.*; || на —, vergetée, *adj.*
 — и дългнясты картофлы, *sf. pl.* la vi-telotte ou viquelotte. [prommi d'api, *f.*
 — дрѣбны ябълкы, *sf. pl.* l'api *m* ou
 — жлянцы (на око), *sf. pl.* éraillé, *adj.*
 — капкы, *sf. pl. Méd.* le pourpre; || трѣска съ —, fièvre pourprée *f.*
 — пжкы, *sf. pl.* les rousseurs *f.*
 — пжчицы, *sf. pl.* l'échauffure *f.*; || (нолицето), le bourçon; || *pop.* le nubis.
 — яйца, *sm. pl.* oeufs de Pâques, *m.*
Червило, *sm.* le rouge, carmin, *m.*; 1. *Chim.* le minium; 2. (реалгаръ), *Chim.* le réalgar; 3. — и бѣлило, *sm.* la cosmétique, le fard.
Червеница (лида), *sf.* la pourpre, le pour-prier.
Червисвамъ (вансувамъ червено), *va.* cardinaliser; 1. (съ червило), empourprer; || *fig.* enluminer; 2. — и бѣлнсамъ, farder; 3. — са, *vr.* se farder.
Червини и -вотень, *adj. Anat.* viscéral.
Черво, *sm.* l'intestin *m.*, boyau *m.*, tripe *f.*; 1. — ва, *pl.* les intestines; на — вага, *Anat.* intestinal, *adj.*; 2. les entrailles *f.*, le flanc; 3. *Anat.* le viscère; 4. (на животню), *coll.* la tripaille; 5. въспаляне на —, *Méd.* l'entérite *f.*, colite *f.*; 6. испжкване —, *Chir.* la hernie; 7. изсыпване —, *Chir.* l'évén-tration *f.*; 8. наука за —, la splanehnologie; 9. разрѣзване на —, *Chir.* l'entérotomie *f.*; 10. което издува —, *Méd.* flatueux, *adj.*; 11. което са относи до —, *Anat.* colique, *adj.*
Червотень редъ (лѣсто за продаване черва), *sm.* la triperie.
Червѣса и -венѣса, *vr.* rougir, se colorer; || който са червя, érubescer, *adj.*
Чубрица, *sf. plante*, la menthe, calament, boucage *m.*; || пеперня —, menthe poivrée.
Чувалце, *sm.* le sachet.
Чуваль, *sm. t.* le sac, poche *f.*; 1. еднѣх пълень —, une sachée; 2. (съ пръсть), *Milit.* sac à terre; 3. (пжтически), sac de nuit; 4. пълня или турмя въ —, *va.* ensacher; 5. майсторъ на — валы (мутафинъ *t.*), un pochétier (voyez Платникъ).
Чувамъ (за нѣщо), *vn.* revenir (voyez Варда). [de cheminée, *f.*
Чугунна джска (въ соба), *sf.* plaque de feu,

Чугунна плоча, *sf. Com.* la taque.
Чугунникъ, *sm.* la maîmite.
Чугунъ, *sm.* la fonte, fer fondu ou de fonte, *m.*; || толене — въ ступль, *Métall.* le maréage; || топъ —, *va. Métall.* marer.
Чудакъ, *sm.* un original.
Чудене, *sm.* l'admiration *f.*
Чуденъ и -десенъ, *adj.* miraculeux, mirifique, merveilleux, admirable, étonnant, étrange prodigieux, myrobolant, extraordinaire, bizarre; 1. morose, baroque, frappant, phénoménal, paradoxal et -doxe, plaisant, singulier, dyscole, difficile, original, quinteux, rare; 2. *fig.* excentrique, hétéroclite, cacochyme; 3. *fam.* ratier; || съ — начинъ, *adv.* miraculeusement.
 — ижравъ, *sm. fig.* le travers.
 — човѣкъ, *sm.* un original; || *fam.* un iroquois.
Чудителенъ, *adj. Gram.* admiratif.
Чудна прѣйка, *sf. Méd.* le pica.
Чудно, *adv.* admirablement, à merveille, singulièrement; || — дното, *sm.* le merveilleux; || — и дивно нѣщо, *sm.* le venez-y-voir.
Чуждностъ, *sf.* l'étrangeté *f.*, bizarrerie, morosité, originalité, singularité *f.*, travers *m.*; 1. *fig.* l'excentricité *f.*; 2. права —, *va.* singulariser; 3. распознаваме отъ другытъ съ — та си, *vr.* se singulariser.
Чудо, *sm.* le miracle, merveille, admiration *f.*, prodige, chef-d'oeuvre, signe *m.*; || *fig.* le phénomène.
Чудовище, *sm.* le monstre, prodige *m.*
Чудовищень, *adj.* monstrueux, prodigieux.
Чудоприказвателенъ, *adj.* épique.
Чудоосия, *sf.* la merveille, miracle *m.*, aventure *f.*, prodige *m.*
Чудотворене, *sm.* le miracle.
Чудотворень, *adj.* thaumaturge; || — рець, *sm.* un thaumaturge.
 — творство, *sm.* la thaumaturgie.
Чудяса (нѣкому), *vr.* admirer; || — ди си са, s'admirer.
Чуене, *sm.* l'exaucement *m.*
Чужда земя, *sf.* l'étranger *m.*, extérieur *m.* || на —, à l'étranger.
 — коса, *sf.* tour de cheveux, *m.*
Чуждинецъ, *нка, s.* étranger, ère; forain, aine; un passager; 1. *Jur.* un aubain; 2. правда на хазната за наследство на —, droit d'aubaine; 3. въстояние на —, *Jur.* la régrinité; 4. въспиране или неосавяне — нцы да живѣятъ въ градъ, la xénélasie.
Чуждински, *adj.* exotique.
Чуждохранень, *adj.* étranger, extérieur, exotique; || министерство на — ранны дѣла, les affaires étrangères *f.*
Чуждохранень (за растенеа, за животинкы), *adj.* parasite.

- Чуждъ**, *adj.* étranger, forain, d'autrui: | **мирамса** — въ община, *vr.* se trouver déparuzé. [**шари**], la bouisse.
- Чукалка**, *sf.* la pile, pilon *m*; | (*у боту-*)
- Чукальникъ**, *sm.* un pileur.
- Чукалница**, *sf.* le bocard.
- Чукало**, *sm.* le brisoir, broie *f*; | (*за конопя*), l'échantroir *m*, éscang *m*.
- Чукамъ**, *va.* frapper, battre, percuter, cliquer, égruger, broyer, piler; 1. (*на врата*), heurter; 2. (*желъво*), cingler; 3. (*за ситно*), concasser; 4. (*руда*), *Métall.* bocarder; 5. (*ѿдро ечемыкъ*), bruisiner.
- Чукане**, *sm.* la concassation, percussion *f*; 1. (*правле на правъ*), le pilage; 2. (*расоцеъ, руда*), le bocardage; 3. *дъска* за — *месо*, le tranchoir.
- Чуканче**, *sm.* le chieot.
- Чукнувамъ** (*о нѣщо*), *vr.* toucher, donner; | — *меса*, se toucher.
- Чукнуване**, *sm.* le choc; | (*на тѣла*). *Phys.* la collision; | *пиемъ съ* — на *чъшытъ*, *vn.* *fat.* trinquer.
- Чукче**, *sm.* le martelet; 1. (*у златарь*), le triboulet; 2. (*на порта*), le heurtoir ou marteau; 3. (*въ ушитѣ*), *Anat.* le marteau; 4. (*за подковане коніе*), le brochoir; 5. (*въ фортелиано*), le sautereau; 6. *което се* относя до слухното —, *Anat.* malléol., *adj.*
- Чукъ**, *sm.* le marteau, martel, martelet *m*; 1. (*баба за набиване колосе*), le mouton; 2. (*за изчукане*), le flatoir; 3. (*за камени*), le batterand, grelet, tête *m*; 4. (*на каменодѣлецъ*), la smille; 5. (*за направа нары*), le bouvard; 6. *гуждане бѣлѣтъ съ* — на дървие, le martelage; 7. *дѣламъ съ* — *камыкъ*, *va.* smiller; 8. *ударямъ съ* —, *va.* marteler; 9. *майсторъ на* — *кове*, un marteleur.
- Чулъ** (*и постланъ* —), *sm. t.* la serpillière, la carpette (*voyez* Козякъ).
- Чума**, *sf.* la peste, pestilence, contagion *f*; | *ударенъ отъ* —, pestiféré, *adj*; | *цѣръ за* —, antipestilentiel, *adj*.
- Чумавъ**, *adj.* pestiféré; | *слугаръ на* -*вы*, un barabolin.
- Чумень**, *adj.* pestilentiel, pestifère et pestilent; | *Méd.* loimique. — *слѣпокъ*, *sm.* le boubon; | *Méd.* l'anthrax ou charbon *m*.
- Чумна врата**, *sf.* *Méd.* le charbon; | *приличенъ на* —, charbonneux, *adj.* (*voyez* Карбункуль).
- Чупя**, *va.* casser, briser, rompre.
- Чурбанъ**, *sm.* la trousse et tronchet *m*.
- Чучулка**, *sf.* oiseau, l'alouette *f*, mauviette *f*.
- Чучулгаты** (*чучулигы*), *v. imp.* elles grisollent.
- Чучуръ**, *sm. t.* la fontaine, fil, courant. ajustage ou ajutoir *m* (*voyez* Течене et Цѣва).
- Чуя**, *vn.* écouter, ouïr, entendre, exaucer; | *не са* — и *непшадма*, tirer ses gregues *f*.
- Чѣкай!** *interj.* 'halte là; | *Vén.* 'halé.
- Чѣкамъ**, *vn.* attendre, quetter, se réserver à faire; 1. (*да дойди вѣмето му*), temporer; 2. (*млого*), croquer le marmot; | *fig.* garder le mulet; 3. (*млого все правъ*), *fat.* faire le pied de grue *f*; 4. (*напусто*), *fig.* se morfondre.
- Чѣкане**, *sm.* l'attente *f*, expectative *f*; 1. (*на ладя за неполучане товаръ*), *Mar.* l'angarie *f*; 2. *въ* — на *нѣщо*, à la veille de; 3. *при* — на, sous le coup; 4. *на* —, en expectative.
- Чѣша** (*и кучина звѣзды*), *sf.* le verre, coupe *f*, vase, calice, ciboire *f*, saint sacrement *m*, tasse *f*, bassin, gobelet, bowl et bol; 1. (*у в. в.*), le cratère; 2. *голѣма* —, la jale; | (*за добръ дошьля*), le vidrecome; 3. *пѣла* — до *дѣга*, la rasade; 4. (*пѣла на приливъ*), le rouge-bord; 5. *пия* — по —, *vn. pop.* chopiner; 6. *счупвамъ етолчето на* —, *va.* épater un verre.
- Чѣшка**, *sf.* le verre, creuset, godet *m*, timbale *f*; 1. *Chim.* la capsule; 2. (*на дѣбавый жѣладь*), l'avélanède *f*; 3. (*мѣрка за ракия*), *Mar.* le boujaron; 4. (*за тавле*), le cornet.
- Чѣшкоцѣтникъ**, *sm.* arbuste, le calycanthe.
- Чѣшки** (*за чай*), *sf. pl.* le sabaret.
- Чѣшполистникъ**, *sm.* Bot. la sépale.

III.

Ш

- Ш** (*ша*), la 25ème lettre de l'alphabet bulgare.
- Ша**, nom bulgare de la lettre Ш.
- Шабл** (*ашо*), *sm.* le chablis.
- Шаблонъ**, *sm.* Techn. le calibre.
- Шавамъ**, *vn.* mouvoir, se remuer, se secouer, frétiller; 1. *pop.* grouiller; 2. *който шава*, *pop.* grouillant, *adj*; | (*за рыба*), frétilant, *adj*.
- Шаване**, *sm.* le mouvement.

Шагринъ

- Шавливность**, *sf.* la muabilité.
- Шавливъ**, *adj.* muable, sémillant.
- Шага**, *sf. t.* l'escapade *f*; 1. *fig.* la farce; 2. *pop.* la blague; 3. -*гы*, *pl.* les incarnates *f* (*voyez* Вшутяване et Исплизокъ).
- Шагуамса**, *vr. t.* babouiner; | *fat.* baliverner; | *pop.* blaguer.
- Шагринъ** *m* или -*нена неча*, *f.* peau de chagrin, *f*; 1. (*отъ рыбеса кожа*), le ga-

- luchet; 2. работа —, *va.* chagriner; 3. майсторъ -варь, *sm.* un chagrinier.
- Шакаль**, *sm.* quadr. le chacal.
- Шалашь**, *sm. t.* la loge (*voyez* Коломба).
- Шалин** (*платье изъ Руанъ*), *sf.* la rouennerie.
- Шалонъ** (*платье*), *sm.* le chalon.
- Шалуна** (*золѣма лодка*), *sf.* Mar. la chaloupe. [cache-nez.
- Шаль**, *sm.* le châle et schall; || (*за шилъ*), le
- Шамада** (*знакъ за прѣдаване*), *sf.* Milit. la chamade.
- Шамарь**, *sm. t.* (*voyez* Плъсница).
- Шампанско вино**, *sm.* vin de Champagne, *m*; || (*леко*), tisane de Champagne, *f*; || (*нослабо*), cremant, *adj. m.* [viorne-tin.
- Шамшитъ**, *sm.* arbruste, le laurier-tin *ou*
- Шандра**, *sf.* plante, la marrube,
- Шанкеръ**, *sm.* Méd. le chancre.
- Шантавь**, *adj.* un humoriste; || *fam.* hurlubelu.
- Шарабанъ**, *sm.* char à banes, *m.*
- Шарада** (*видъ гатапка*), *sf.* la charade; || прѣтеле за -ды, un charadiste.
- Шаранче**, *sm.* le crapeau et carpillon.
- Шаранъ**, *sm.* poisson, la carpe; -новъ, de carpe; || явъ за -ны, la carpière.
- Шарлагуиъ**, *sm.* plante, gland de terre, *m.*
- Шарлатански**, *adj.* charlatanesque.
- Шарлатанство**, *sm.* la charlatanerie et -tanisme *m*, jonglerie *f*, empirisme *m.*
- Шарлатанъ**, *sm.* un charlatan, jongleur, opérateur *m*; || (*суютаре*), un saltimbanque.
- Шарлотъ** (*видъ чесанъ*), *sm.* plante, l'échalote *f.*
- Шарманка** (*рѣченъ органъ за свирля*), *sf.* orgue de Barbarie, *m.*
- Шаръ**, *sm.* Milit. l'écharpe *f.*
- Шассе** (*игрална крачка*), *sm.* le chassé.
- Шатна**, *sf.* oisive, la lavandière.
- Шатра** (*чадъръ t.*), *sf.* la tente, la toile; 1. (*съ легло*), le pavillon; 2. (*за надане въздушенъ ваякъ*), le parachute; 3. (*за слънце и дждъ*), l'en-tous-cas *m*; 4. (*солдатска*), la canonnière (*voyez* Дждовникъ).
- Шатрена печа** (*у каласка*), *sf.* le mantelet.
- Шатричка**, *sf.* Bot. l'ombelle *f.*
- Шатрички**, *sf. pl.* plante, le convolvulus *ou* liseron. [plante —, *sf.*
- Шатрично растение**, *sm.* l'ombellifère *et*
- Шатристъ**, *adj.* Bot. sampanulé.
- Шахматенъ**, *adj.* Blas. échiqueté; || въ -тно положене, Mar. en échiquier.
- Шахматна дѣска**, *sf.* l'échiquier *m.* — игра, *sf.* les échecs *m.*
- Шахматовидно**, *adv.* en échiquier.
- Шахмать** (*на шахматна дѣска*), *sm.* la case.
- Шахматы**, *sm. pl.* les échecs *m.*
- Шахта**, *sf.* Métall. le puits; || обковаване съ дѣски —, le cuvelage; || обковавамъ съ дѣски —, *va.* cuveler.
- Шахъ**, *sm.* l'échec *m*; || (*Персийски царъ*), *sm.* un schah.
- Швабра**, *sf.* Mar. le faubert; || истривамъ съ —, *va.* faubertier; || матросъ истривачъ съ —, Mar. un fauberteur.
- Шведска рѣпа**, *sf.* plante, le rutabaga *ou* navet de Suède.
- Швейцарска кралевска вардія**, *sf.* les cent-Suisses *m.*
- Швейцарски чай**, *sm.* le faltrank.
- Швейцарско сырене**, *sm.* la gruyère *ou* fromage de gruyère.
- Швикъ-хатъ**, *sm.* Mar. le elan.
- Шебека** (*ладія*), *sf.* Mar. le chebec.
- Шевронъ**, *sm.* Milit. le chevron.
- Шейкъ** (*у Аравитяны*), *sm.* un cheik *et* sheik. [la soixantaine.
- Шейсета година** (*отъ раждането си*), *sf.*
- Шейсетина** (*около шейсеты*), *sf.* une soixantaine.
- Шейсеты и -тый**, *num.* soixante; || смѣтамъ — очидя въ пикетъ, *va.* soixanter. — годишенъ, *adj.* sc. sexagénaire.
- Шейсетый**, *adj.* soixantième, sexagésimal; || -та часть, *sf.* le soixantième.
- Шекержійница**, *sf. t.* la confiturerie.
- Шекержія**, жійка, *s. t.* confiturier, ère.
- Шекъ** (*у ладія*), *sm.* Mar. l'éperon *m.*
- Шеметь** (*въртене или виене* —, l'éblouissement *m.* [mel *m.*
- Шербетъ** (*numie*), *sm. t.* le sorbet, hydro-
- Шерента**, *sf.* Milit. le rang.
- Шерифъ** (*Арабски князь и сѣдикъ въ Инглитера*), *sm.* un cherif.
- Шерочникъ**, *sf.* plante, l'asperule *f.*
- Шестакъ** (*въ книгы*), *sm.* un six.
- Шестнаесеть**, -тый, *adj. num.* seize; || -тый день на мѣсець-тъ, le seize; || — къса, la seizaine.
- Шестнаесетый**, *adj.* seizième; -то, -ment; || — брой, *sm.* -сета часть, *sf.* le seizième.
- Шеста книга** (*на декретами, черковенъ законъ*), *sf.* le sexte.
- Шесть**, -тый, *adj. num.* six; || — брой, *sm.* le six; || роденъ съ — прѣста, sex-digitalaire, *adj. sc.* [никъ, *sm.*
- граненъ, *adj.* Géom. hexaèdre; || -гран- — книги (*наредъ, въ пикетъ*), la sixième.
- кѣтенъ, *adj.* Géom. hexagone; || -кѣт- никъ, *sm.*
- мѣсеченъ, *adj.* semestre, semestriel.
- мѣсечіе, *sm.* le semestre.
- мѣсечно слугуване, *sm.* le semestre; || — распуцане, congé de semestre; || — распустнатъ, un semestrier *et* semestre.
- мѣжіе, *sm.* Bot. l'hexandrie *f.*
- прѣстенъ (*за рѣка, за кракъ*), *adj.* sex-digital.
- пѣтенъ, *adj.* sextuple; || -тно, *sm.* le —, *sm*; || умножавамъ съ -ти, *va.* sextupler.

Шестредевъ, *adj.* senaire.
 — **сричень**, *adj.* hexasyllabe.
 — **стишиѣ**, *sm.* le sixain.
 — **стѣпень**, *adj.* hexamètre.
Шестый, *adj.* sixième; — то, — мент; || — **четь**, *sm.* — та часть, *sf.* le sixième; || — **классъ**, *sm.* la sixième.
 — **день** (на декада), *sm.* le sextidi.
 — **часть**, *sm.* la sexte ou petites heures.
Шефъ, *sm.* un chef
Шибой, *sm.* plante, l'ancole f, pivoine f.
Шибалка (монетна), *sf.* le balanceur.
Шибало (за стѣне паны), *sm.* le moulinet.
Шибзувамъ, *va.* heurter.
Шибзуване, *sm.* le heurt.
Шивникъ (на галомѣ), *sm.* la mancelle.
Шивкалка (коршуль т.), *sf.* fg. la balle.
Шикалки (за мастило), *sf.* pl. noix de galle, f; || *Com.* la cassénole; || (шипки), pomme de chêne, d'églantier, f.
Шиларь, *sm.* un alénier.
Шиллингъ (монета, 105 пары), *sm.* le schelling et shelig, escalin m.
Шило, *sm.* le poinçon, pointe, alêne f; 1. (длето), l'onglet m et onglette f 2. (съ въртълка), *Mar.* le chevillot ou tolet de tournage; 3. (на сърдѣль съ връвь), la mèche; 4. (за пробиване бурета), le gibellet; 5. стоя на —, *vn.* être sur les charbons; 6. ни — ни бодило, ни sou ni maille.
 — **образень** и — **лясть**, *adj.* Bot. aléné, subulé. [chignon.
Шинионъ (забрадка отъ коса), *sm.* le
Шиншила, *sf.* mamm. le chinchilla et chincilla.
Шипка, *sf.* arbuste, l'églantier m; || —, *arbitrageau*, le synorhodon.
Шипки, *sf.* pl. l'églantine f.
Шиповать, *adj.* Bot. spinescens.
Шипове (на збалецъ), *sm.* pl. la bossette; || (на пѣтель), l'argot m.
Шипъ, *sm.* l'éperon m, épine f, piquant m, languette f; — **паять**, съ шипове, éperonné, ergoté, *adj.*; 1. (на падкова), le pinçon, crampon m; 2. (подострѣнь връхъ), le tenon; 3. поставямъ — **пове**, *va.* éperonner.
Ширина и **Ширь**, *sf.* la large, travers m; || (на върежъ на едни кола), la voie; || (на платъ), *Mar.* la cueille.
Широка ивица, *sf.* le câble.
 — **мауна** (плашкотъ), *sf.* le chalan.
 — **сабя** (пала т.), *sf.* la cimenterre.
 — **свырка**, *sf.* la cornemuse ou musette; — **рчентъ**, de —.
Широко, *adv.* large; на —, au large.
 — **и кѣсо** буре, *sm.* le bussard.
 — **кдюнь**, *sm.* oiseau, le souchet.
 — **поле** (на около съ планины), *sm.* Géol. le bassin.
 — **то чърво**, *sm.* le boyau culier.
Широкость, *sf.* l'étendu f (voyez Широчина).

Широкъ, *adj.* large, étendu, évasé, spacieux, ample, vaste; || **ставамъ** по —, *vn.* s'élargir.
 — **пръстенъ**, *sf.* la chevalière.
 — **пять** (за дѣб кола), *sm.* chemin forain m.
 — **ремыкъ**, *sm.* la sangle.
 — **топоръ**, *sm.* Techn. l'épaule f.
Широки панталоны, *sm.* pl. les troussees f.
Широчина и **Ширь**, *sf.* la largeur, spaciösité f; 1. *Géogr. Astr.* latitude f; 2. (на дръвѣхъ), l'ampleur f; 3. (на разпръзнаты крыла), le vol; 4. (на стѣпало), le giron.
Ширтове (кутійкы на писалища), *sm.* pl. le casier.
Ширтъ (на врата), *sm.* t. la cadole; || (и на прозорець), la targette. [grain.
Шителѣль (жѣлто цѣдтило), *sm.* still-de-
Шитиѣ, *sm.* la coutoure (voyez Шжвъ).
Шитъ, *adj.* cousu.
Шифоніерка (дулапъ т.), *sf.* la chiffonnière.
Шифросвамъ, *va.* Mus. chiffrer.
Шифръ (тайно писане съ цифры), *sm.* le chiffre; 1. пишъ съ — **пиемо**, *va.* chiffrer; 2. прочитане на —, le déchiffrement; 3. разбирамъ —, *va.* déchiffrer; 4. разбирачъ на —, un déchiffreur.
Шишакъ, *sm.* le morion.
Шише, *sm.* t. (voyez Стжкло).
Шишенце, *sm.* le sarafon.
Шишкава жена, *sf.* grosse maman f; || (или дѣвойка), *fam.* une dondon.
Шишкавъ, *adj.* ventru, pansu; piffré, esse. — **човѣкъ**, *sm.* pop. un mouffard.
Шишко, *sm.* un ventru, boursouffé, pansu, poussif, piffré; || *pop.* un mouffard.
Шишлупка, *sf.* la robe; || *Bot.* la coiffe, valve, silique f; || *кѣса* —, *Bot.* la silicule.
Шишлупчастъ, *adj.* turbiné; || *Bot.* siliculeux.
Шишлупчень, *adj.* siliculeux.
Шишулка, *sf.* *Bot.* la follicule; || (на вощина), la cellule.
Шиххане, *sm.* t. le biscaien.
Шинъ (съ кука на връхъ-тъ), *sm.* t. le boulon; 1. (у мытари), la sonde; 2. (за печене), la broche, broc, tournebroche m; 3. (за плетене), *pl.* l'aiguille à tricoter, f; || — **ове**, *pl.* les broches f.
Шійка, *sf.* *Archit.* le gorgerin; 1. *Anat. Bot.* le collet; 2. (на капители), *Archit.* le colarain; 3. (на чигулка), le manche.
Шійна чървена жила, *sf.* *Anat.* la carotide et artère carotide.
Шійникъ, *sm.* la gorge; || (сзыкъ земля), *Geogr.* l'isthme m. [marchepied m.
Шійниенъ (зимель) пать, *sm.* le traînage,
Шійниѣ, *sf.* le traîneau; || **возене** на —, le traînage; || **расходка** съ —, promenade en traîneau, f.
Шійнин, *sf.* pl. le tréteau. [vical.
Шійнь и — **ичень**, *adj.* *Anat.* jugulaire, cer-

Шійнъ пошь, *sm.* mouchoir de cou, jabot *m.*
 Ширитець, *sm.* la cordelette.
 Ширить, *sm. t.* le passement, liséré *m.*; 1. отбакамъ съ —, *va.* passermenter; 2. занаятъ и торговля съ —, la passermenterie; 3. майсторъ на —, un passementier (*voyez* Иванца).
 Шивъ, *adj.* caleux.
 Шия, *sf.* le cou, gorge *f.*, col *m.*; 1. (на конь), l'encolure *f.*; 2. (на котка желѣзна), *Mar.* le diamant; 3. (на шивѣ), le goulot et goulet; 4. връзка за —, тръкалце около —, le collier; 5. съ корона отъ другъ цвѣтъ на —, *Blas.* gorge, *adj.*; 6. натрушамъ съ пары до —, *va. fig.* gorger; 7. съ — (за дишчѣ), *hasard, adj.*
 Шія (задебѣла кожа), *sf.* le cor, durillon. cal et calus *m.*, colosité *f.*; 1. (на кракъ), l'oignon et ognon *m.*; 2. ставать ми ши, *vn.* durillonner et se —, *vr.*; 3. операторъ на — по краката, un pédicure et chirurgien —, un attacheur de corps.
 Шія. *va.* coudre; 1. (твърдъ зубаѣ), perler; 2. (по шито), rebroder; || (шудалъ *t.*), baguer.
 Шканечень журналъ, *sm.* *Mar.* le casernet.
 Шканецъ, *sm.* *Mar.* gaillard d'arrière, *m.*
 Шкатулка, *sf.* la cassette.
 Шкафуть, *sm.* *Mar.* le vibord, passe-avant et passavant.
 Шквалъ, *sm.* *Mar.* la raffale, risé *f.*, grain de vent, coup de mer, *m.* [Мура].
 Шкемба, *sm. t.* la rance (*voyez* Бабекъ и Шкембятъ, *adj.* ransu (*voyez* Шинкавъ)).
 Шентель, *sm.* *Mar.* la pantoire.
 Шкиво (у блокъ), *sm.* *Mar.* le réa.
 Шкиперска каюта, *sf.* *Mar.* fosse aux lions, *f.*
 Школо *zn.* l'école *f.* (*voyez* Училища).
 Школничество, *sm.* crasse du collège, *f.*
 Школени, *adj.* scolastique; -скы, по -скы, *adv.* -ment.
 — училникъ, *sm.* un barbaole.
 Школско блюдо, *zn.* un cuistre.
 Шконтарисвамъ, *va.* escompter.
 Шконтъ, *sm.* *Com.* l'escompte *m.*; || който прави торговля съ —-тоуе, *Com.* un escompteur.
 Шкотъ, *zn.* *Mar.* l'écoute *f.*
 Шкуна (ладія), *sf.* *Mar.* le schooner et schooner; || (подъ котка), *Mar.* la savate.
 Швейцаръ (вратарь), *sm.* un suisse ou portier.
 Шлейфъ (задни полы на рокля), *sm.* la queue, la robe; || (у амазонка), la traîne; || съ — (за дрѣва), traînant, *adj.*
 Шлемъ покрывъ (у Римляны), *sm.* *Milit.* la tortue.
 Шлемникъ, *sm.* le cimier. [brequin].
 Шлемово накичване, *sm.* *Blas.* le lam-
 Шлемъ (сокай), *sm.* la casque, bourgnignote *f.*; 1. (надъ гербъ), *Blas.* le timbre; 2. (всичкитѣ знамена въ вистъ), le chelem;

3. накиченъ съ —, *Blas.* timbré, *adj.*; 4. украсявамъ съ —, *va.* *Blas.* timbrer; 5. съ — на глава, casqué, *adj.* 6. върволица -мове завързаны единъ за другъ, l'équipe *f.*
 Шляфувамъ (ноты), *va.* *Mus.* lier.
 Шлюпъ (ладія), *sm.* *Mar.* le sloop et sloup.
 Шмака (ладія), *sf.* *Mar.* le smack et sennaque.
 Шмулъ (листіе отъ дърво), *va.* défeuilleur.
 Шнява (ладія), *sf.* *Mar.* le senau.
 Шоколатникъ, *sm.* la chocolatière, *adj. m.*
 Шоколатны конфекты, *sm. pl.* le diablotin.
 Шоколатъ, *sm.* le chocolat; || -тенъ цвѣтъ или търговецъ на —, chocolatier.
 Шопаръ, *sm. tant.* le pouceau, cochon *m.*; (малко перъци), le marcassin.
 Шорлъ (камъкъ), *sm.* *Minér.* le schorl.
 Шотландска пала, *sf.* la claymore.
 Шотландски кланикъ, *sm.* le plaid.
 Шоссе, *zn.* la chaussé; || (по Макъ-Адамова система), *Téchn.* le macadam.
 Шосейнъ работникъ, *sm.* un cantonnier.
 Шпалерникъ (редъ овошки надъ зидъ), *sm.* l'espallier *m.* [шае].
 Шпалерь (стоя на —, *vn.* *Milit.* border la Шпанхоутъ (первазъ), *sm.* *Mar.* le couple || простирамъ —, *va.* perpigner; || простиране -тъ, le perpignage.
 Шпатель, *sm.* *Typ.* la palette.
 Шпатень и-товиденъ, *adj.* *Minér.* spathique.
 Шпатель, *sm.* *Minér.* le spath et spar.
 Шпація, *sf.* *Typ.* l'espace *f.* [dalot].
 Шпигатъ, *sm.* *Mar.* le dalot; -тенъ, de Шпиль, *sm.* *Mar.* le cabestan; || отвърщамъ -тъ, *va.* dévirer.
 Шпинель *f.* и -неленъ рубинъ, *sm.* le spinelle et rubis —, *m.*
 Шпинеть (муз. оръдіе), *sm.* l'épinière *f.*
 Шпиць-сарвенъ, *sm. pl.* *Mar.* le trélingage; || сплантамъ —, *va.* trélinguer.
 Шпионисвамъ, *va.* espionner.
 Шпионъ и -онинъ, онка, *s.* espion, onne.
 Шпионство, *sm.* l'espionnage *m.*
 Шпритовъ, *sm.* *Mar.* le baleston, livarde *f.*
 Шпрюйтъ, *sm.* *Mar.* l'ansette *f.*
 Шпунтовъ поясъ, *sm.* *Mar.* le gabord.
 Шпунтъ, *sm.* *Mar.* la râblure.
 Шрафнувамъ, *va.* Point. égratigner.
 Шрафнуванъ манеръ, *sm.* le sgraffite et -fito.
 Шрифтъ, *sm.* la lettre; || *Typ.* le type; || най-голъмъ —, *Typ.* grosse nopareille *f.*
 Штабъ-капитанъ или -ротмистръ, *sm.* *Milit.* capitain second.
 Штабъ (и главенъ —, сграда), *sm.* l'état-major *m.*; || ауне de France, *f.* [rieurs *m.* — офицеры, *sm. pl.* *Milit.* officiers supé-
 Штагъ, *sm.* *Mar.* l'étai *m.* et étaie *f.*
 — блокъ (камель-блокъ), *sm.* *Mar.* la moque.

Штандартъ, *sm. Milit.* l'étendard *m.*
Штатхалгерство, *sm.* le stathoudérat.
Штатхалгеръ (*исправникъ*), *sm.* un stat-houder.
Штатъ, *sm.* l'état *m.*; *pl.* -атове, états généraux *m.*
Штендеръ, *sm. Mar.* la cornette.
Штемпелка, *sf. Тур.* le mordant.
Штемпелный сарай, *sm.* bureau de garantie, *m.*
Штемпель (*варака i.*), *sm.* le timbre, coin *m.*; || (*печатъ*), la marque; || *удрямъ* — (*на хартия, на писмо*), *va.* timbrer.
Штарбордъ (*дѣсна страна на ладя*), *sm. Mar.* le tribord; || страны на —, les tribordais *m.*
Штирропъ, *sm. Mar.* étrier de marche pied, *m.*
Штиптикъ (*за прѣдмѣтъ-тъ въ микро-скопъ*), *sm.* le porte-objet.
Штолна, *sf. Минѣр.* la galerie.
Штурманско искусство, *sm. Mar.* le capotage.
Штуръ-трокъ, *sm. Mar.* la drosse.
Шуанска партія, *sf.* la chouannerie.
Шуанъ (*бурбоиски придръжникъ*), *sm.* un chouan.
Шуба (*дрѣва съ кожуухъ*), *sf.* la fourrure.
Шуга, *sf.* la gale; || (*у свини*), la ladrerie.
Шугава (*овца*), *adj.* clavelé.
Шугавъ, *adj.* galeux; || *Вѣтѣр.* rouvieux et roux-vieux; || (*за свиня*), ladre.
Шултейсъ, *sm.* l'avoyer *m.*
Шума (*сухы листа отъ дървѣ*), *sf.* la fane.
Шумакъ, *sm.* le bocage, boqueteau, plantade *m.*; || заграденъ — съ плетъ, le breuil.
Шумтене, *sm.* le bourdonnement.
Шумъ-шумъ (*игра*), *sm.* la dupe.
Шумтя, *vn.* bourdonner, bruire; || шумти (*за свѣтъ-тъ*), *v. imp.* il siffle.
Шупла, *sf.* l'alveole *f.*, cellule *f.*; 1. (*съ млѣко и яйца*), le petitchon; 2. (*съ стафиды*), le plum-pudding; 3. (*яйца*), le soufflé et omelette-flée *f.*
Шуплывость, *sf.* la porosité, vermoulure *f.*
Шуплянв (*куухъ*), *adj. Chir.* sinueux.
Шуплы (*на оводки*), *sf. pl.* la piquûre.
Шупнува, *v. imp.* il fermente, il leve.
Шупнуване, *sm.* la fermentation; 1. кисѣлина отъ —, *Chim.* acide zymique *m.*; 2. коего докарва —, fermentatif, *adj.*; 3. способъ за — или възвирание на тѣла, la zymologie et -motechnie.
Шуре, *sm.* le beau frère (frère de la femme).
Шуркамъ, *vn.* pisser; || *fig.* jaillir.
Шуртене, *sm.* le jaillissement, russieau, jet *m.*
Шурти (*за вода*), *v. imp.* elle jaillit, rejaillit, ruisselle.
Шуртлянв, *adj.* ruisselant.
Шута (*гола глава*), *adj.* chauve.
Шуфла, *sf.* cuiller à canon, *m.*

Шушлонка, *sf.* l'écale *f.*, cosse *f.*; || *Bot.* la gousse, légume *m.*, arille *f.*; || съ -кы, à grain d'orge, *m.* (*voyez* Шишлупка).
Шушлопъ, *sm. Bot.* la balle et balle.
Шушлопосъмень, *adj.* *Bot.* angiosperme; || редъ отъ -ны растенеа, l'angiospermie *f.*
Шушлончастъ, *adj.* cossu.
Шушне или Завира (*за вода*), *v. imp.* elle frémit.
Шушулка и Ши-, *sf. Bot.* la capsule.
Шушулчасть, *adj. Bot.* capsulaire.
Шѣпка, *sf.* le chapeau, casquette, barrette *f.*, couvre-chef, bonnet *m.*; 1. (*паралія съ широкы полицы*), le bolivar; 2. (*съ провинаты полицы*), le claque-oreille; 3. връхний кроецъ на —, la carre de chapeau; 4. играя на похлупни —, *vn.* carillonner; 5. налагамъ —, *va.* couvrir; || (*си*), *vn.* en-chaperonner; 6. подновяване —, le rebouillage, rafutage *f.*; 7. прѣправямъ или подновявамъ —, *va.* rebouiser, rafuter; 8. свалямъ си —, *vn.* se découvrir; 9. свалямъ —, chapeau bas.
Шѣпкарска майсторія, *sf.* la chapellerie.
Шѣпкаръ, *ка, s.* chapelier, ère; un bonnetier.
Шѣпчица, *sf. Bot.* le capuchon et capuce; || (*президентска*), l'épitoqe *f.*
Шѣпчидовиденъ, *adj. Bot.* capuchonné.
Шѣпчна нвица, *sf.* la laisse.
Шѣрена богородица, *sf.* plante, l'éper-vière *f.*
Шѣрена сврака, *sf.* oiseau, la pie-grièche.
Шѣрене (*съ злато или сръбро*), *sm.* le damasquinage. [spectre solaire *m.*
Шѣрено изображение (*прѣзъ призма*), *sm.* — платно, *sm.* le calencar.
Шѣренъ, *adj.* bigarré, panaché, moucheté, bariolé, tavelé, diapré, truité, tiqueté; 1. (*за куче*), tigre; 2. (*отъ сыпануца*), pîcoté de petite vérole; 3. (*съ обѣло и черно*, *за конъ*), pie; 4. (*на пера платъ*), façonné; 5. тѣкъ — платъ, *va.* moucheter; 6. ставатъ -рени (*за цѣбтя*), *v. imp.* ils panachent et ils se —, *vr.*
— гжсеникъ, *sm. insecte*, le tigre.
— конъ (*на черни прѣкала*), *sm.* cheval gris pommelé; || става —, *v. imp.* il se pommelé.
Шѣрени очи (*за людѣ*), *sm. pl.* yeux vairoux *m.*
— страусовы пера, *sm. pl.* la bailloque.
Шѣрлинкъ (*на желѣзо съ злато или сръбро*), *sm.* un damasquinéur.
Шѣрло (*на платъ*), *sm.* la moucheture.
Шѣрина (*за* la diaprure; || (*и fig.*), la bigarrure.
Шѣрка, *sf.* la petite vérole; 1. присаждане —, l'inoculation *f.*; 2. браниликъ за присаждане —, un inoculiste; 3. дѣръ за —, *Méd.* antivariolique (*voyez* Баба-шѣрка).

Шѣркопрсаждачь, *ка*, *s.* inoculateur, trice.

Шѣрве (*цѣтны*), *sm. pl.* la panachure.

Шѣрвень корень, *sm. plante* la squine et esquine.

Шѣрь, *sm.* la tache, tavelure *f*; || (*на плешки пера*), la mailluse.

Шѣря, *va.* bigarrer, taveler, barioler, diapper, tacheter; 1. *fam.* billebarer; 2. (*пхстрл отгорѣ на желѣзо*), damasquiner; 3. *-ca, vr.* se taveler, être atteint de petite vérole.

Шжвачка, *sf.* une couturière, arrière-poin-teuse, tailleuse *f*; || (*за ризы*), couturière en linge.

Шжвачень стань, *sm.* le cousoir.

Шжваческа мышца, *sf. Anat.* muscle couturier *m.*

Шжвачница, *sf.* la couturerie.

Шжвачь, *sm.* tailleur d'habits, couturier *m.*

Шжве, *sm.* le point; 1. *-вета, pl.* l'engrêlure *f.* manchette *f*; 2. (*на растворены ржжавы*), le parement; 3. (*на риза*), la pointé;

4. *съ —*, à dents de loup; || *Bot.* sinué; 5. обточень съ —, *Blas.* engrêlé, *adj.*

Шжвенца, *sm. pl.* la dentelle; 1. шты —, dentelle à l'aiguille; 2. плетены —, dentelle au fuseau; 3. труѣило съ —, les dentelles. || на —, un mercier.

Шжвеческа стока, *sf.* la mercerie; || купецъ

Шжвь, *sm.* la couture, arrière-point *m.*, ren-traiture *f*; 1. *Anat. Bot.* la suture; 2. (*на подплата*), le glacis; 3. растеглевамъ —, *va.* dériquer.

Шжпа (*на ржка*), *sf. Anat.* le saigre ou poignet; || една — (*съ дов ржѣв*) гъла, une jointée.

Шжпентъ, *adj. Anat.* carpien.

Шжпачь, *ка*, *s.* chuchoteur, euse.

Шжпнене, *sm.* le chuchotement et -terie *f.*

Шжпнтелны (*за буквы*), *sf. pl. Gram.* chuintant, *adj.*

Шжпня, *vn.* chuchoter.

Шжтмь, *va.* servir; || (*бържѣ*), bâcler; || (*по-лека*), *fam.* chipoter.

Шжтлнвь, *adj.* officieux.

Ш.

Щ

Щ (*ца*), la 26-ème lettre de l'alphabet bulgare.

Ща, nom bulgare de la lettre Щ.

Щавелна кисѣлина, *sf. Chim.* acide oxalique *m.*

Щавелокисѣла соль, *sf. Chim.* l'oxalate *m.*

Щавителень, *adj.* dépilatif.

Щавие (*косли*), *sm.* la dépilation; || срѣдство за —, le dépilatoire.

Щавя, *va.* peler; || (*скупъ вълна отъ кожа*), plamer.

Щамна, *sf.* l'estampe *f*, gravure, image, planche *f*; 1. (*гравюра*), estampe en taille-douce; 2. (*само съ черно мастило*), la mezzo-tinte ou estampe en matière noire; 3. (*безъ подписване*), avant-la-lettre *f*; 4. (*въ простонароденъ вкусъ*), la bambochade.

Щамнарь (*печѣталь*), *va.* estamper.

Щампане, *sm.* l'estampage *m*; || сачево за —, l'estampe *f.*

Щампартъ, *sm.* un figuriste.

Щампница, *sf.* la figure.

Щверць, *sm. Mar.* la drive.

Щемпелъ (*дамга ѓ*), *sm.* l'estampille; || ударямъ —, *va.* estampiller.

Щене (*искане*), *sm.* l'envie *f*, volition *f*, vouloir *m*; 1. (*воля*), volonté *f*, plaisir *m*, tentation *f*, vœu *m*; 2. (*за ѓдене*), l'appétit *m*; 3. (*жеѣѣ ѓ*), la boutade; || *fig.* le ver-

Щцпалчницы

соquin; 4. нѣмане —, le découragement; 5. отбивамъ —, *va.* décourager; 6. изгубвамъ —, *vn.* se décourager; 7. противо -то, *prép.* au déçu de; 8. безъ —, *adv.* à contre-cœur, de mauvaise grâce.

Щене (*кущенце*), *sm.* le petit.

Щерка, *sf.* la fille (*voyez Джщера*).

Щерничка (*за рыба*), *sf.* la bachotte.

Щерня, *sf.* la citerne, fontaine *f*, château d'eau, réceptacle, réservoir *m*, pièce d'eau, *f*; || (*за рыба*), la piscine, le banneton.

Щета, *sf.* la perte, désavantage, préjudice, tort *m*; 1. *fig.* le dessous, détriment, dommage *m*; 2. (*отъ пожара или отъ потъване ладѣи*), le sinistre; 3. докарвамъ — нѣкому, *va.* désavantager (*voyez Загуба*).

Щетенъ, *adj.* vain.

Щцпалка, *sf.* l'épingle *f*, fichoir *m*, bécette *f*; || *Typ.* le visorium; || (*за сушене ризы*), le fichoir.

Щцпалкы, *sf. pl.* la tenaille et *pl. -s*, mâchoire, mordache *f*; 1. *Chir.* les tenettes *f*, valet-à-patin *m*; 2. *Typ.* le davier; 3. (*за садене коршумъ*), *Chir.* le bec-de-cane ou tire-balle; 4. (*съ жила*), les brucelles *f*; 5. (*планы за носъ-тъ на конъ*), le serrenez, les morailles *f*; 6. (*за кривоци на коса*), fer à friser, *m*; 7. (*на ракъ*), les pincés, les braques *f*.

- Щипалчицы**, *sf. pl.* la pincette et *pl. -s*; || *Chir.* l'érigne ou érine *f.*
- Щипане** (по тѣлото), *sm.* le picotement, tourmillement *m.*, les fourmis *f.*
- Щипаница** [на —, *adv. Mus.* pizzicato.
- Щиплю**, *ла, s.* pinceur, euse.
- Щиня**, *va.* picoter, pincer, fourmiller de; || пріетель да са щипе, *s.* pinceur, euse.
- Що**, *pron.* quoi, qui, qu' est-ce qui; || *interjt. fam.* 'hein; || — и да е, le rien.
- Щомъ**, *adv.* aussitôt que, sitôt que; || *conj.* (и — като), dès que.
- Щото**, *conj.* que et qu', pour, pour que; || *prép.* de manière à; || тѣй —, de manière que.
- Щоракъ** (на блява), *sm.* la cannette, can-nule *f.*; || (и ключъ у —), le robinet (voyez Чепъ).
- Щрегла**, *sf. Méc.* le frein.
- Щърбелъ**, *sm.* le croissant.
- Щърбина**, *sf.* la brèche.
- Щъркелче**, *sm.* le cigogneau et ciconneau; || *dim.* le 'héronneau.
- Щъркель**, *sm.* oiseau, le 'héron, le cigogne; 1. роякъ —ли, masse de 'héron, *f.*; 2. мѣсто дѣто стоять —ли, la 'héronnière; 3. соколъ за ловене —ли, faucon 'héronnier, *m.*
- Щръкъ** (носія ѳ), *sm.* l'affut *m.*, guet-apens *m.*, embuscade *f.*; || — турямъ на —, *va.* embusquer; || стоя на —, *vn.* s'embusquer, être aux aguets, être en eveil, *m.*
- Щука**, *sf.* poisson, le brochet; || голѣма —, brochet carreau.
- Щукица**, *sf.* le bröcheton.
- Щурець**, *sm.* insecte, la cigale, grillon, cri-cri *m.*
- Щурка** (за щурець), *v. imp.* il grésillonne.
- Щж** [безъ да —, *prép.* malgré, à regret, par rascroie; || *fam.* à écorche-cul; || да бяде щото ще, *adv.* à tort et à droit (voyez Искамъ).

— Б. Ы. Ъ. —

- Ъ** (*ерь*), la 27-ème lettre de l'alphabet bulgare.
- Ы** (*еры*), la 28-ème lettre de l'alphabet bulgare.
- Ь** (*ерь*), la 29-ème lettre de l'alphabet bulgare.

— Б. —

Б

Бка четка

- Б** (*атъ*), la 30-ème lettre de l'alphabet bulgare.
- Бдене**, *sm.* le repas, nourriture *f.*, aliment *m.*, mangeaille, manger *m.*, viande, chère *f.*; 1. нѣща за —, les comestibles *m.*, denrée *f.*; || придръжникъ на —, un commensal; || правда да имамъ — при Дворъ-тъ, la commensalité; 2. много и извъпредно —, *fam.* la bombance; || (у конь), *Vétér.* la faim-valle; 3. слѣдъ ловъ-та — пладнѣ, retour de chasse, *m.*; 4. — и пиене (нагости), *fam.* la frairie; || прѣдаване на —, le débauche; 5. смилане на —то, *Méd.* la concoction ou coction; || спомогателенъ за —, concoteur, *adj.*; 6. слѣдъ —то, de table.
- Бдець** (у пилцы), *sm.* la fourchette, lunette *f.*
- Бдка** (въ жжладъ), *sf. Bot.* pignon doux *m.*; || (въ кокичка), l'amande *f.*; || едната — отъ орѣхъ, la cuisse.
- Бдливостъ**, *sf.* l'édocité *f.*
- Бдливъ**, *adj.* alimentaire, comestible, esculent; || (кѣто са бде), mangeable. — плодъ (отъ кетлий), *sm.* le nasé.
- Бдлю**, *sm.* un traîneur de sabre, d'épée; un disputeur, duelliste, grandeur, casseur d'assiettes, moine bourr, spadassin *m.*; 1. *fig.* un gladiateur, roquet *m.*; 2. *fam.* ergoteur, euse; un ferralleur; 3. (за човѣкъ), un tanceur; || *fig.* chien hargneux, maton *m.*
- Бжба**, *sf. pop.* la mangerie.
- Бздаческа върволица**, *sf.* la cavalcade.
- Бздачь**, *ка, s.* cavalier, écuyer, ère; un escar-mocheur.
- Бздене**, *sm.* la course; || (и искусство —), l'équitation *f.*
- Бздишкомъ**, *adv.* à cheval, jambe deça jambe delà; || (съ раскращены крака), à chevauchons. [monture.
- Бздливо или Товарно животно**, *sm.* la
- Бздовый**, *adj.* Milit. l'ordonnance *f.*
- Бздя**, *va.* aller à cheval, chevaucher, monter; || (голя конь безъ сбдло), monter à poil *m.*; || (ходя съ поща), courir à franc étrier.
- Бка настеля** (на напорена земля), *sf.* le derri.
- часть, *sf.* le fort.
- четка, *sf. Mar.* le goret; || чистя съ — подводната часть на ладия, *va.* goreter.

Бката, *adv.* 'haut, à 'haute voix.
Бкнчкъ, *adj. dim.* duret; || *fig. fam.* verdelet.
Бко, *préfixe*, très —, archi-; || *adv.* puissamment, vertement, fort, fortement, ferme, dur, bien, de beaucoup, en diable, en diable et demi; || *Jur.* véhémentement; || *нъ* —, pas tant que de merveille.
 — **главнѣ**, *sn.* la pertinacité, aheurtement *m.*; || (*въ грѣхове*), l'impénitence *f.*
 — **главостъ**, *sf.* la hardiesse, entêtement *m.*, tenacité, brusquerie *f.*
 — **гластвувамъ** (*нѣкому*), *va.* brusquer.
 — **главъ**, *adj.* entêté, 'hardi, entier, brusque, aheurté, opiniâtre, rebelle, tenace, tête, pertinace; 1. *fig.* tétif, bête noire ou d'aversion, cuirassé, un âne; 2. *fam.* rebours; 3. (*съ нкравъ конь*), ramingue; 4. (*сж.мъ*), *vn.* s'entêter de
Бкодрѣжностъ, *sf.* la persistance.
 — **коры прасковы**, *sf. pl.* la duracine.
 — **кракъ** (*за животны*), *adj.* gigotté.
 — **нарастване** (*отъ месо*), *sn. Med.* le condylome.
 — **сърдцъ**, *adj.* dénaturé.
 — **ставенъ**, *adj. fam.* membru *m.*
Бкостъ и -книна, *sf.* la vigueur, robusticité, stabilité, dureté, bravoure, force, resistance, vaillance, valeur *f.*; || *fig.* la sève, corps *m.*, verneur *f.*; || *Med.* le ton.
Бкъ, *adj.* robuste, vigoureux, vineux, stable, vaillant, valeureux, valide, dur, intense, ferme, fort, roide et raide, solide, râblu et rablé, piquant, nerveux, coriace, gros, massif, à l'épreuve de; 1. *fig.* de fer, mâle, martial, vert, d'une bonne trempe; 2. (*за гласъ*), 'haut; 3. (*за платъ*), renforcé; 4. бывамъ —, *vn.* résister à; 5. ставамъ по —, *vn.* s'enforcer.
 — **клей** (*у кунюписцы*), *sm.* la marouffe; || намазевамъ съ — платно, *va.* maroufler.
 — **работникъ**, *sm.* un bouleux.
 — **човѣкъ**, *sm. fig.* un taureau.
Бмъ и Бдж. *va.* manger, prendre, gruger, repaître et se —, *vr.*; 1. (*добрѣ*), se régala-

ler; 2. (*съ щцавъ*), *pop.* brifer; 3. (*както изглади въ*), croquer; 4. (*лакомо*), bâfrer; 5. (*съ прѣдка*), friper; 6. (*безъ прѣдка*), *fam.* pignocher; 7. (*стошикомъ*), manger sur la pousse; 8. Ъде ми са, j'ai faim; 9. безъ да —, *adv.* à jeun; 10. койте ѡде, *fam.* mangeant, *adj.*; 11. — и пия, *fam.* banqueter; 12. (*весело*), faire chère lie; 13. (*добрѣ*), *pop.* fricoter; 14. (*твърдѣ добрѣ*), *fam.* bien officier; 15. (*млого*), *pop.* riboter; 16. (*распустнато*), *fam.* faire bombance, dobeloter.
Бргень (*бикаринъ т.*), *sm.* un garçon; || *fam.* un épouseur.
Брица, *sf.* la poulette, volaille *f.*
Брчк (*конь*), *va.* parader.
Бсень, *adj.* lucide, serein, voyant, précis, clair, explicite, distinct.
Бсла, *sf.* la crèche, mangeoire *f.*; || *грызене* — (*за конь*), tic rongeur *m.*
Бсно, *adv.* intelligiblement, 'haut, clairement; || **накъ става** —, *v. imp.* il rasséréne; || съ —сны думы, explicitement.
 — **видѣне**, *sm.* le somnambulisme,
 — **видецъ**, *sm.* un somnambule.
 — **гледане**, *sn.* le clairvoyance.
 — **гледецъ**, *sm.* clairvoyant, *adj.*
 — **жълтъ**, *adj.* doré, soupe.
 — **познане** (*за нѣщо*), *sn.* l'aperception *f.*
 — **чървень**, *adj.* rosé et rosâtre.
Бсностъ, *sf.* la clarté, lucidité, sérénité; 1. *fig.* la netteté; 2. (*за писало*), la perspicuité; 3. (*на чѣтнове*), la vivacité.
Бсны мѣста (*въ картина*), *sm. p.* les hauteurs *m.*
Бстелняъ, *adj. s.* mangeur, euse.
Бстие, *sm.* le mets, plat, manger *m.*, viande *f.*; 1. постно —, viande de carême; 2. безсиано —, viande creuse; 3. стоплено —, le rogaton; 4. останалото —, la desserté; 5. смилане —, la coction; 6. обычамъ да **вѣтъ добры -гя**, *vn.* aimer la bonne chère.
Бтъ, nom bulgare de la lettre **Ъ**.

Ю

Ю

Южна страна

Ю, la 31ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ю, nom bulgare de la lettre Ю.
Юбилей (*честитяване*), *sm.* le jubilé.
Юбелейна година, *sf.* année jubilaire *f.*
Югозаходенъ вѣтъръ, *sm.* le sud-ouest; ||
 — **день**, *adj.*
 — **заходъ**, *sm.* le sud-ouest.
 — **истокъ**, *sm.* le sud-est.

Юго источенъ вѣтъръ, *sm.* le sud-est; ||
 — **чень**, *adj.*
Югъ, *sm.* le sud, midi *m.* (*voyez* Пладня).
Юженъ, *adj.* sud, méridional, austral; ||
Géogr. antarctique.
 — **вѣтъръ** (*топлий, бѣлий*), *sm.* vent du sud, notus, auster, autan *m.*
Южна страна, *sf.* le midi.

Южно свѣтене, *sn.* l'aurore australe *f.*
Юада, *sf.* la bride; 1. *fig.* le frein, gourmette *f.*; 2. *Anat.* le frein; 3. турямъ —, *va.* brider; 4. сваяльмъ —, *va.* débrider; 5. не зима отъ — (за конь), prendre le mors aux dents; 6. майсторъ на -ды и хамоты, un brider.
Юздичка, *sf.* le bridon; || *Anat.* le frein.
Юзнь (сръвъ), *sm.* Mar. le lusin.
Юкка, *sf.* plante, le 'yucca.
Юклоукъ, *sm.* *t.* (voyez Лавница).
Юморъ, *sm.* l'humeur *f.*
Юмористически (сѣмшенъ), *adj.* humoristique.
Юморъ (умна веселостъ), *sm.* l'humour *m.*
Юмрученъ боець, *sm.* un pugiliste et pugile. — глезень, *sm.* le poignet.
Юмрукъ, *sm.* *t.* le poignet, poing *m.*; 1. бой съ -руцы, le pugilat; 2. бия съ —, *va.* pop. dauber; 3. удряне съ — въ образъ-тъ, *fat.* la gougnade; 4. удрямъ съ —, *va.* *fig.* gougnier (voyez Моцникъ).
Юнакъ, *sm.* le 'héros, brave, *adj.*; || (и вѣкъ), preux *adj.* *m.*
 — войникъ, *sm.* *fat.* un sabreur.
 — мжжъ, *sm.* un brave.
Юначествень, *adj.* courageux; -но, -eusement.
Юначество, *sm.* la vigueur, bravoure *f.*, courage *m.*, vaillance, valeur, *f.*, exploit *m.*, prouesse *f.*
Юнашка работа, *sf.* le vaillantise, prouesse *f.*

Юнашки, *adj.* 'héroïque, belliqueux, guerrier, valeureux, vigoureux, vaillant, martial.
Юнашки, *adv.* bravement, 'héroïquement.
 — работы, *sf.* pl. les bravoures *f.*, les faits et gestes *m.* [saillon.
Юнга (лучо на ладія), *sm.* Mar. un mousse.
Юница, *sf.* la génisse.
Юнона (планета), *sf.* Astr. la Junon.
Юнта (испански съвѣтъ), *sf.* la junte.
Юпитеръ (планета), *sm.* Astr. le Jupiter.
Юпка (подрокля), *sf.* la jupe; -ченъ, de jupe. [sier *m.*
Юрганжія, *sm.* *t.* un couverturier, matelas-
Юрганъ (з вѣска, покрывка), *sm.* *t.* le matelas, couverture *f.*
Юрдечка, *sf.* *t.* (voyez Патка).
Юриконсултъ (законовѣць), *sm.* un juriconsulta, légiste *m.*
Юристъ (правдовѣць), *sm.* un juriste.
Юрнекъ, *sm.* *t.* l'essai *m.*; || (отъ платъ), la fleur (voyez Показъ). [la 'yourte.
Юрта (шатра на камушки племена), *sf.*
Юртмечъ (на риза), *sm.* *t.* la fourchette (voyez Раздвойка). [recours!
Юрѣ! *interj.* à l'aide! au secours! à mon
Юрюшь, *sm.* *t.* (voyez Наваляване).
Юсь, nom bulgare de la lettre ж.
Ютія, *sf.* *t.* fer à repasser (voyez Уталагалка).
Юѣтъ (на военна ладія), *sm.* Mar. la dunette.
Юѣтъ, *sm.* le 'youfte, cuir de Russie, roussi *m.*; -тенъ, de —.

Я.

Я

Я, la 32ème lettre de l'alphabet bulgare.
Я, nom bulgare de la lettre Я.
Ябълка, *sf.* arbre, le pommier; || градина насадена съ -кы, la pommeraie.
Ябълкы, *sf.* pl. la pomme; 1. видъ —, la sans-fleur ou pomme-figue, le fenouillet et -lette *f.*; 2. тава за печене —, le pommier; 3. печени — и рѣзневѣ хлѣбъ размѣсено, la charlotte; 4. ябълка (за прѣпирание), la pomme de discorde.
Ябълчна пыта, *sf.* le chausson.
Ябълчинкъ, *sm.* le chausson.
Явене, *sm.* l'apparition *f.*, vision *f.*; || (на драматическа поема), la scène.
Явень, *adj.* évident, apparent, visible, déclaré, manifeste, distinct, connu, exotérique, éminent, ostensible, rigoureux, notoire, patent; 1. *fig.* clair, ouvert, palpable; 2. бы-
 вамъ —, *vn.* sauter aux yeux; 3. ставамъ —, *vn.* s'ébruiter.
Явень знакъ, *sm.* le témoignage.

Явямъ

Явна истина, *sf.* vérité d'intuition, *f.*
Явно, *adv.* appertement, 'hautement; || -е, *v.* *imp.* Jur. il conste.
 — движень съставъ, *sm.* Anat. la diarrhose.
 — свадбно растене, *sm.* Bot. phanérogame, *adj.* *f.*
Явность, *sf.* l'évidence *f.*, notoriété *f.*
Яворакъ (лѣсто съ явори), *sm.* la platanaie.
Яворъ, *sm.* arbre, le platane et plane; || равнище посадено съ -ры въ Гръцїя, le plantaniste.
Явственностъ, *sf.* la lucidité.
Явямъ, *va.* manifester; 1. *fig.* respirer; 2. -са, *vr.* se manifester, se présenter, paraître, apparaître, se montrer, se déclarer, se découvrir, sembler; 3. *fig.* surgir; 4. (накъ), se représenter; 5. (изново съ община), se reproduire dans la monde; 6. (накъ на сцена), rentrer; 7. (на сѣдба), Jur. comparaitre et -pavoir, ester; 8. който са явява

на съдба, comparant, ante, *adj.* s; 9. който са не явява прѣдъ съдба, le non-comparant; 10. яви ми са, *v. imp.* il est revenu à moi.

Явяване и Явене, *zn.* le phénomène, signe *m*; || (*на съдба*), *Jur.* la comparaison.

Ягне, *zn.* l'agneau (*voyez* Агне).

Ягодіе, *zn.* la fraise, cosse *f*, grain *m*; 1. *Bot.* la baie; 2. *китка* —, la grappe; 3. — *растѣне*, *plante*, le fraisier; || *мѣсто* посядено съ —, la fraisière; 4. (*остролистникъ*), la cénelle et senelle.

Ягодивидень, *adj.* *Bot.* bacciforme.

— *образень*, *adj.* *Bot.* acineux.

— *родливъ*, *adj.* *Bot.* baccifère.

— *ѣдецъ*, *sm.* *H. nat.* baccivore, *adj.*

Ягуаръ (*американски тигръ*), *sm.* *quadr.* le jaguar.

Ядовитъ, *adj.* irascible.

Ядосано, *adv.* colériquement.

Ядосанъ, *adj.* fâcheux, irrité, dépiteux, 'hargneux, enragé.

Ядосвамъ, *va.* fâcher, chicaner, scandaliser, chagriner, faire endêver, révolter, pousser à bout; 1. *fig.* irriter, offusquer, ulcérer; 2. *fat.* vexer; 3. *pop.* sabouler; 4. (*до край*), exaspérer; 5. *-ca, vr.* se fâcher, se scandaliser de, s'irriter, se courroucer, prendre à cœur, enragé de, bisquer; 6. *fig.* fulminer, fumer; 7. (*завчасъ*), avoir la tête près du bonnet; 8. (*за нѣщо*), *fat.* s'estomaquer de.

Ядосване, *zn.* l'exaspération *f*.

Ядъ, *zn.* la colère, fâcherie *f*, fêcheux, scandale, courroux *m*; 1. *1. fig.* la bile; 2. *-ма е*, je suis vexé, se choquer, se dépitier; 3. *скривамъ -тъ си*, *va.* ronger son frein.

Язвѣца *f* и *зовецъ*, *m. таптм.* le blaireau.

Язъ, *zn.* le bassin, pièce d'eau, *f*; 1. (*за годни растения*), l'aquarium *m*; 2. (*за рыба*), la bordigue, piscine *f*, vivier *m*; 3. (*за злѣбры*), l'anguillière *f*; 4. (*за струды*), le parc; 5. *праване* —, l'endigement *m*.

Яйце, *zn.* l'oeuf *m*; 1. *Archit.* l'ove *m*; 2. (*безъ жълтъкъ*), oeuf nain; 3. *запрътъкъ* —, oeuf couvi; 4. *яйца* (*варены съ овца мазъ*), *pl.* oeufs à la 'huguenote; 5. *въспалене на -та*, *Méd.* l'orchite *f*; 6. *насаждане или мѣтене* —, l'incubation *f*; 7. *носене*, *списане* —, la ponte; 8. *обварены коравы и подлучены* —, oeufs à la tripe; 9. (*у пчелы*), le couvain; || *мѣтъ* —, *va.* couver; || *сѣдѣне на* —, le couvaizon; 10. *пържъ* — *безъ да ги разбъркамъ*, *va.* rocher des oeufs; 11. *пържени* — на масло, oeufs au miroir *ou* sur le plat; 12. *разбивамъ* —, *va.* fouetter; 13. (*съ сырене*), la fondue.

Яйцоносень (*което животно сниса*), *adj.* *m.* ovipare.

— *образень*, *adj.* ovoïde; || *Anat.* ovalaire.

Яйцообразно украсене, *zn.* *Archit.* l'ove *m*. — *развѣдно*, *-непълнително животно*, *zn.* ovovivipare, *adj.* *m*.

Яйчаръ, *zn.* un coquetier.

Яйченце, *zn.* *Bot.* l'ovule *m*.

Яйченъ бѣлтжкъ (*сбитъ съ захаръ*), *zn.* oeufs à la neige, *m*.

— *жълтъкъ*, *sm.* jaune d'oeuf, noyeu *m*; || *битъ* —, lait de poule, *m*; || *което са от-*нося до —, vitelin, *adj.* [ducte *m*.

— *прѣходъ* (*у пилцы*), *sm.* *Anat.* l'ovivivif.

Яйчникъ (*яйца на масло*), *zn.* l'omelette *f*; || (*яйцо гнѣздо*), *Anat.* l'ovaire *m*, ovule *m*; || *въспалене на* —, *Méd.* l'ovarite *f*.

Яка, *sf. t.* (*voyez* Вратникъ).

Якобинецъ, *ика*, *s. Jacobin*, *ine*; || *-пски*, *adj.*

Якобинисмъ (*партия на Якобинцы*), *sm.* le jacobinisme.

Якова тоѣга, *sf.* *Mar.* l'arbalestrille *f*.

Ялава (*за добытакъ*), *adj.* béhaigne.

Ялавостъ, *sf.* la stérilité, infécondité *f*.

Ялавъ, *adj.* stéril, infécond.

Ялмазаръ, *ка*, *s.* joaillier, ère; un diamantaire; || (*търговецъ и ялмазодѣлецъ*), un lapidaire.

Ялмазень кжсъ (*за рѣзане стжкла*), *zn.* pointe de diamant, *f*.

— *прахъ*, *sm.* l'égrisée *f*.

Ялмазно цвѣте, *zn.* épi de diamants, *m*.

Ялмазны мнигуши, *zn.* *pl.* la girandole.

Ялмазъ, *sm.* le diamant; *-зень*, de diamant; || *накичевамъ съ -зы*, *va.* diamanter.

Ялъ и Яликъ (*малка варка*), *zn.* *Mar.* la 'yole.

Яма, *sf.* la fosse, creux *m*; || (*подъ воденично колело*), la bouldure; || (*за стичане нечистотий*), *fig.* le cloaque.

Ямакъ, *zn. t.* la contre-fiche, contre-boutant *m* (*voyez* Подпорка).

Ямайска мечка (*енотъ*), *sf.* *quadr.* raton laveur *m*.

Ямбически стихъ, *sm.* vers iambique *m*.

Ямбъ (*стжкъ въ стихъ*, *v* —), *sm.* l'iambe *m*.

Ямсъ (*инякъ*), *zn.* plante, l'igname *f*.

Ямурукъ (*квашникъ, жтѣна дрѣха*), *sm. t.* le sarras et sarrot, 'houppelande *f*; || (*у Римляны*), la lacerne.

Ямятъ, *adj.* creux.

Янчаринъ, *sm. t.* un janissaire.

Янсенистско учене, *zn.* le jansénisme.

Янсенистъ, *zn.* un janséniste; || *-нитски*, *adj.*

Янтарокисѣлъ спиртъ, *sm.* eau de Luce, *f*.

Япъ (*въ триктракъ*), *sm.* le jan.

Японски фарфоръ, *sm.* le japon.

Ярма, *sf. t.* la pâtée; || *Agric.* la dragée (*voyez* Зобъ).

Яремъ *m* и *-рмо*, *zn.* le joug (*u fig.*); || *fig.* collier de misère, *m*.

Яростень, *adj.* rageur, furibond, furieux, fongueux, indompté.

Ярость, *sf.* la fureur, furie, fougue *f.* déchaînement, courroux *m.*; || *fig.* la rage (*voyez Гнѣвъ et Ядъ*).
Ярутка, *sf.* plante, le thlaspi.
Ясакъ, *sm. t.* le déci (*voyez Въспиране*).
Ясмннѣ, *sm.* plante, le jasmin; -нѣнъ, de jasmin.
Яспово напръскуване, *sm.* la jaspure.
Яспъ (*скжль камыкъ*), *sm.* le jaspe; -нѣнъ, de jaspe; || напръскувамъ на подобіе —, *va.* jasper.

Ятаганъ, *sm. t.* Yatagan, fer *m.*
Ятакъ, *sm. t.* un compère; || *fam.* un brigandeau.
Яхнія (*съ говеждо месо, тѣсто и барабай*), *sf. t.* la quenelle; 1. (*отъ закљичо месо*), le civet; 2. (*съ месо и зеленчукъ*), la ratatouille; 3. (*съ оставкы отъ различни меса*), le salmigondis.
Яхта (*ладія*), *sf. Mar.* le 'yacht et 'уас; -тѣнъ, de 'уас.

— Ж. —

Ж (*ѡ*), la 33-ème lettre de l'alphabet bulgare.

— Θ. —

Θ

Θ (*ѡта*), la 34-ème lettre de l'alphabet bulgare. [théâtre.
Θеатръ (*гледалница на бой*), *sm. fig.* le théâtre.
Θеогонически, *adj.* théogonique.
Θагонія (*родословіе на идолопоклонскы богове*), *sf.* la théogonie.
Θеодолитъ (*кжто мѣръ*), *sm.* le théodolite.
Θеократически, *adj.* théocratique; -скы, -ment.

ΘОМИНА

Θеократія (*богоуправлене*), *sf.* la théocratie.
Θеология, *sf.* la théologie.
Θеологъ (*Богословъ*), *sm.* un théologien.
Θеургически, *adj.* théurgique.
Θеурія (*свобичене съ добрытъ гени*), *sf.* la théurgie.
Θомина Недѣля, *sf.* les Pâques closes *f.* dimanche de la quasimodo, *m.*

— V. —

V (*ижица*), la 35-ème lettre de l'alphabet bulgare.
Vпостасенъ, *adj.* hypostatique; -сно, -ment.
Vпостась, *sf.* Théol. l'hypostase *f.*

Р Ъ Ч Н И К Ъ

НА

ГЕОГРАФИЧЕСКЫ, ВЕТЫ И НОВЫ ИМЕНА.

той обнема наричанеата

НА МЪСТА, ГРАДОВЕ, НАРОДЫ, РЪКЫ, ПЛАНИНЫ, СРЪДОМОРЫ И ДР. Т., КОИТО
РАЗЛИЧАТЪ ПО ПРАВОПИСАНЕТО ИЛИ ПО ИЗГОВОРЪ-ТЪ ВЪ ДВАТА ЕЗЫКА.

Скъсяванеа.

p. pays ou état, область или царство.
v. ville, градъ.

n. nation, народъ.
r. rivière ou fleuve, рѣка.
m. montagne, планина.
î. île, срѣдоморъ.

Ааргау, *p.* (кантонъ-), le canton d'Argovie.
Абдера, *v.* Abdère.
Абердинъ и Ебердинъ, *v.* Aberdeen.
Абиссинець, -нка, *n.* Abyssin, ие.
Абиссинія, *p.* l'Abyssinie *f*; || -сински, d'Abyssinie.
Або и Абовъ, *v.* Abo; || -бовски, d'Abo.
Абруццо, *p.* l'Abruzze *f*.
Абхазія, *p.* l'Abasie *f*; || -хаски, d'Abasie.
Абхазъ и Абхазецъ, *n.* un Abase.
Авачински волканъ, le volcan d'Avatcha.
Августовъ, *v.* Augustowo; -товски, d'Augustowo.
Авлида, *p.* l'Aulide *f*.
Австразіецъ, -ійка, *n.* Austrasien, -enne.
Австразія, *p.* l'Austrasie *f*; || -зіиски, austrasien. [*-трални, adj.*]
Австралія, *p.* l'Australie, Océanie *f*; ||
Австріецъ, ійска, *n.* Autrichien, -enne.
Австрія, *p.* l'Autriche *f*; || -стрийски, d'Autriche.
Агригентъ, *v.* Agrigente.
Адижъ и Ечь, *v.* l'Adige *m*.
Адриатическо море, la Mer adriatique.
Ажанъ, *v.* Agen; || (*и* Аджанъ), *p.* la côte d'Ajan.
Азія, *p.* l'Asie *f*; || Малка —, l'Asie mineure.
Азіятець, -тка, *n.* un ou une Asiatique; || -теки, asiatique. [d'Azow.
Азовъ, *v.* Azov; || -зовско море, la mer
Аквила, *v.* Aquilée; -лейски, d'Aquilée.
Аквитанія, *p.* l'Aquitaine *f*; || -тански, de l'Aquitaine.
Акра, *v.* Acre, Saint-Jean d'Acre.
Акрокерански планины, les monts acroceranienus *m*.
Аландскы срѣдоморы, les îles d'Aland *f*.
Алатырь, *sf.* *v.* Alatur.
Албанецъ -нка, *n.* Albanais, -aise.
Албанія, *p.* l'Albanie *f*; || -бански, d'Albanie.
Алгарвія, *p.* l'Algarve, les Algarves *f*.

Александретта, *v.* Alexandrette.
Александрія, *v.* Alexandria (*en* 'Egypte); -дрийски, *adj*.
Александровъ, *v.* Alexandrof; -дровски, *adj*.
Алеппо и Халебъ, *v.* Alep.
Алесандрія, *v.* Alexandrie (*en* Piémont).
Алеутъ, -тка, *n.* un ou une Aléoute; || -утски, *adj*; || -ски срѣдоморы, les îles aléoutiennes *f*.
Алжирецъ, -ірка, *n.* Algérien, -enne.
Алжирія, *p.* (*и* -жирска область), l'Algérie *f*.
Алжиръ, *v.* Alger; || -жирски, d'Alger, algérien.
Алтай и -тайскы планины, l'Altaï *m*.
Албигенци, *sm. pl. n.* les Albigeois *m*.
Алдерней, *î.* (срѣдоморъ —), l'île d'Aurigny *f*.
Алзатецъ, -атка, *n.* Alsacien, -enne.
Алзатія и Елзасъ, *p.* l'Alsace *f*; || -затски, alsacien.
Алпы, *sf. pl. m. и* Алпійскы планины, les Alpes *f*; || (край морскы —), les Alpes maritimes *f*.
Амазонска рѣка, *sf. r.* l'Amazone *m*.
Амбонія, *î.* Amboine, l'île d'Amboine *f*.
Америка, *p.* l'Amérique *f*; || -кански, américain.
Американецъ, -канка, *n.* Américain, -aine.
Амиенъ, *v.* Amiens; || -енски, d'Amiens.
Аммонитянинъ, -нянка, *n.* un ou une Ammonite. [d'Amsterdam.
Амстердамъ, *v.* Amstererdam; -дамски, Амуръ. *r.* l'Amour *m*, le Saghalien-Oula.
Анатолиа, *p.* l'Anatolie *f*; || -толски, d'Anatolie. [guille *f*.
Ангвила, *î.* (срѣдоморъ —), l'île de l'An-
Ангенъ, *v.* Enghien; -генски, d'Enghien.
Ангерманія, *p.* l'Angermanie *f*.
Андалузецъ, -узка, *n.* Andalous, -ouse.
Андалузія, *p.* l'Andalousie *f*; || -лузски, andalous. [Andes ou Cordillères *f*.
Анды, *sf. pl. m. и* Андскы планины, les

Анокна, *v.* Ancône; -конски, d'Ancône.
 Антверпенъ, *n.* Anvers.
 Антильски сѣдомори, *i.* les Antilles *f.*
 Антиохія, *v.* Antioche; -хійски, d'Antioche.
 Апалахскы планины, les Apalaches *m.*
 Аппенинскы планины, les Apennins *m.*
 Аппенцель, *sm. v.* Appenzell.
 Апулія, *p.* la Pouille.
 Аравіянцѣ, -янка (*и* Арапъ, -пка), *n.*
 un *ou* une Arabe. [Mer rouge.]
 Аравійски заливъ, le golfe Arabique, la
 Аравія, *p.* l'Arabie *f.*; || (Пустынена, Чести-
 та, Камениста), l'Arabie déserte, heureuse,
 peñrée.
 Арагонецъ, -онка, *n.* Aragonais, -aise.
 Арагонія, *p.* l'Aragon *m.*; || -гонски, ara-
 gonais.
 Аралско езеро, le lac Aral.
 Арбела или Ербилъ, *sm. v.* Arbèles.
 Арголида, *p.* l'Argolide *f.*
 Арденскы планины, les Ardennes *f.*
 Азрумъ или Ерзерумъ, *v.* Erzeroum.
 Аркадія, *p.* l'Arcadie *f.*; || -кадски, d'Arcadie.
 Аркадинцѣ, -янка, *n.* Arcadien, -enne.
 Армения, *p.* Armenie *f.*; || -ніански, arménien.
 Арменецъ, -нка, *n.* Arménien, -enne.
 Арнаутъ, -утка, *n.* un *ou* une Arnaut.
 Архангелскъ, *v.* Archangel; -гелски, d'Ar-
 changel.
 Архипелагъ (*Бѣло море*), l'Archipel *m.*;
 -лажски, de l'Archipel.
 Азорскы сѣдоморы, les Açores, îles Açores *f.*
 Ассириецъ, -ійка, *n.* Assyrien, -enne.
 Ассирія, *p.* l'Assyrie *f.*; || -рійски, d'Assyrie.
 Астрахань, *sf. v.* Astracan *ou* Astrakhan;
 -хански, *adj.* [Asturies]
 Астурия, *p.* les Asturies *f.*; || -рійски, des
 Асфалтово езеро, le lac Asphaltite.
 Атлантически Океанъ, l'Océan atlantique *m.*
 Атласъ и Атласскы планины, l'Atlas *m.*
 Атика, *p.* l'Attique *f.*; || -тическы, attique.
 Африка, *p.* l'Afrique *f.*; || -кански, africain.
 Африканецъ, -янка, *n.* Africain, -aine.
 Ахайя, *p.* l'Achaïe *f.*; || -хайски, d'Achaïe.
 Ахалцихъ, *v.* Akhaltzikhé.
 Ахель и Аахель, *v.* Aix-la-Chapelle;
 -хенски, *adj.*
 Ахелинцѣ, -янка, *n.* Achéen, -enne.
 Аяччо, *v.* Ajaccio. [d'Athènes.
 Аѳины, *sf. pl. v.* Athènes; || -ѳински,
 Аѳиняницѣ, -янка, *n.* Athénien, -enne.
 Аѳонска планина (*и* Святгора), l'Athos *m.*,
 le Monte-Santo.

Бабелмандебски проливъ, le détroit de
 Babel-mandeb.
 Баварецъ, -арка, *n.* Bavarois, -oise.
 Баварія, *p.* la Bavière; || -варски, bavarois.
 Бадахосъ *v.* Badajoz.
 Баденъ, *v.* Bade; || -денски, badois.

Базель, *sm. v.* Bâle; || (Селски —), le can-
 ton Bale-Campagne.

Байкаль *и* -калско езеро, le lac Baikal.

Байона, *v.* Bayonne.

Байрейтъ, *v.* Bayreuth.

Бактрія, *p.* le Bactriane; || -трійски, bactrien.

Баку, *v.* Bakou; -кински, de Bakou.

Балеарскы сѣдоморы, les îles Baléares *f.*
 Балканъ (*и* Стара-планина), le Balcan.

Балтійски портъ, Baltish-Port.

Балтійско море, la Baltique, Mer Baltique.

Барбадосъ, *i.* la Barbade.

Барселона, *v.* Barcelone.

Бассовъ проливъ, le détroit de Bass.

Батавецъ, -авка, *n.* un *ou* une Batave.

Батавія, *v.* Batavia; || *p.* la Batavie; -тав-
 ски, batave. [Budissin.]

Бауценъ или Будисницъ, *v.* Bautzen *ou*
 Баффиновъ заливъ, la baie de Baffin.

Бахамскы сѣдоморы, les îles Bahama *f.*

Бахчисарай, *v.* Bakhtchéraï. [ски, *adj.*

Башкиръ *и* -кирець, *n.* un Bachkir; || -кир-
 Бедуинъ, *n.* un Bédouin, Arabe bédouin.

Беллинцона, *v.* Bellinzone.

Белуджистанъ, *p.* le Béloutchistan.

Белгіецъ, -ійка, *n.* un *ou* une Belge.

Белгія, *p.* la Belgique; || -ійски, belge.

Бенгалия, *p.* le Bengale; || -галски, de Bengale.

Беневентъ, *v.* Bénévent.

Беотиецъ, -ійка, *n.* Béotien, -enne. [béotien.]

Беоція *и* Вiotія, *p.* la Béotie; || -тійски,

Берберія, *p.* la Barbarie, les 'Etats barba-
 resques *m.*

Берберъ, *n.* un Berber, Barbaresque *m.*

Беринговъ проливъ, le détroit de Béring.

Берлинъ, *v.* Berlin; -лински, de Berlin.

Бермудскы сѣдоморы, les Bermudes, les-
 Bermudes *f.* [Bessarabie.]

Бессарабія, *p.* la Bessarabie; || -рабски, de

Биль, *sm. или* Биеннъ, *v.* Bienne.

Бискаія, *p.* la Biscaye; || -кайски, de Biscaye.

Българинъ, -рка, *n.* un *ou* une Bulgare.

Българія, *p.* la Bulgarie; || -гарски, de Bulgarie.

Боденско езеро, le lac de Constance.

Божі-гробъ, *p.* la terre Sainte, la Palestine.

Болоня, *v.* Bologne; -лонски, de Bologne.

Бордосецъ, *v.* le Borsystème, Danapris. [ées *f.*

Борромейски сѣдомори, les îles Borro-

Босна, *p.* la Bosnie; || -ненски, de Bosnie.

Боснакъ, *и.* un Bosniaque.

Босфоръ *и* Воспоръ, le Bosphore, détroit
 de Constantinople.

Ботнически заливъ, le golfe de Bothnie.

Бохемецъ, -мка, *n.* un *ou* une Bohême.

Бохемія, *p.* la Bohême; || -хемски, de bo-
 hême; || -ска гора, le Boehmen-Wald (*la*

forêt hercynienne).

Бошимянъ, *sm. pl. n.* les Bosjemans, Bo-
 schimens.

Браганца, *v.* Bragançe; -ганцки, de Bra-gance.
Бразиліанецъ, -янка, *n.* Brésilien, -enne.
Бразилія, *p.* le Brésil; || -зилски, du Brésil.
Бранденбургъ, *p.* le Brandebourg; -бургски, *adj.* [Brunswick]
Брауншвейгъ, *v.* Brunswick; -вейгски, de Брейзахъ, *v.* Brisach.
Брейтонъ, *v.* Brighton.
Бремель, *v.* Brême. [Breslau.
Бреславль, *sm. v.* Breslau; -лавски, de Бретанецъ, -анка, *n.* Breton, -onne.
Бретань, *sf. p.* la Bretagne; -тански, de Bretagne.
Брешія, *v.* Brescia. [ски, *adj.*
Бризгау и Бризгавъ, *p.* le Brisgau; -гав-Британски, *adj.* de la Grande-Bretagne; || -ска монархія, l'Empire britannique *m*; || -ски каналъ, la Manche.
Броды, *sf. pl. v.* Brody.
Брюгге, *v.* Bruges; -юггски, de Bruges.
Брусселецъ, -елка, *n.* Bruxellois, -oise.
Брюссель, *sm. v.* Bruxelles; -селски, de Bruxelles.
Бугъ, *r.* le Boug; -угски, de Boug.
Будимъ, *v.* Bude ou Ofen. [mer.
Булонь, *sf. v.* (край моря), Boulogne-sur-Бургундецъ, -ндка, *n.* Bourguignon, -onne.
Бургундія, *p.* la Bourgogne; || -гундски, de Bourgogne.
Буртшейдъ, *v.* Borsette.
Бухарець, -арка, *n.* un ou une Boukhare.
Бухарія, *p.* la Boukharie; || -харски, de Boukharie. [grade.
Бѣлградъ, *n.* Belgrade; -градски, de Bel-Бѣло море (сѣверно), la Mer blanche.
Бѣлоруссія, *p.* la Russie blanche.
Бѣлостокъ, *v.* Bialistok; -стокски, de Bialistok.
Ваадтъ и Ваатландъ, *p.* le canton de Vaud.
Вавилонъ, *v.* Babylone; || -лонски, de Babylone.
Вавилонянинъ, -янка, *n.* Babylonien, -enne.
Вайгачъ, *i.* Vaigatz; -гацки, de Vaigatz.
Валдайскыя планины, les monts Valdaï *m.*
Валденсія, *v.* Valence.
Валленштадско езеро, le lac de Wallenstädt.
Валлисъ, *p.* (и Valais), le Valais, canton de Valais; || (и Валійско княжество), la principauté de Galles.
Валліецъ, -ійска, *n.* Gallois, -oise.
Валденцы, *sm. pl. n.* les Vaudois *m.* (en Piémont).
Валдштатско езеро, le lac des Quatres Cantons.
Вандея, *p.* la Vendée; -дейски, de la Vendée.
Варварія и -варварійскы владѣня, *г.г.* Берберія.
Варшава, *v.* Varsovie; -шавски, de Varsovie.

Варяги, *sm. pl. n.* les Varègues *m*; -ряжски, *adj.*
Вашингтонъ, *v.* Washington.
Везувій, *m.* le Vésuve (*volcan*).
Везеенбургъ, *v.* Wissembourg.
Вейтъ (срѣдоморъ —), l'île de Wight *f.*
Великобританія, *p.* la Grande-Bretagne; || -тански, *adj.*
Великороссіянинъ, *n.* un Grand-Russien.
Величка, *v.* Wieliczka. [Venise.
Венеція, *v.* Venise; || -ціански, vénitien, de Венеціанецъ, -янка, *n.* Vénétien, -enne.
Верона, *v.* Vérone, -ронски, de Vérone.
Версаль, *sf. v.* Versailles.
Вестготъ, *n.* un Visigoth; -готски, visigoth.
Вестманландія, *p.* la Westmanie.
Вестфалець, -алка, *n.* Westphalien, -enne.
Вестфалія, *p.* la Westphalie; -фалски, *adj.*
Вестъ-Индія, *p.* les Indes occidentales *f.*
Вежабиты, *sm. pl. n.* les Wahabys, Wahabites *m.*
Византиецъ, -ійка, *n.* Byzantin, -ine.
Византія, *v.* Byzance; || -тіиски, bysantin, de Byzance.
Вилно, *v.* Vilna; -ленски, de Vilna.
Виндава, *v.* Windau; -давски, de Windau.
Вирсавія, *v.* Bersabée.
Виртембергъ, *p.* le Wurtemberg; || -бергски, *adj.*
Висла, *r.* la Vistule; -лянски, de la Vistule.
Виченца, *r.* Vicence; -ченцки, de Vicence.
Витанія, *v.* Béthanie.
Витанія, *p.* la Bithynie; || -иенски, de Bithynie.
Виенлемъ, *v.* Bethléem. [Vienne.
Виена, *v.* Vienne (*en Autriche*); -енски, de Виеннь, *v.* Vienne (*en France*).
Віотія, *г.г.* Беотія. || **Воспоръ**, *г.г.* Босфоръ.
Влахія и Влашко, *p.* la Valachie, Valaquie; || -лашки, *adj.*
Влахъ, -хыня, *n.* un ou une Valaque.
Вогезскыя планины, les Vosges *m.*
Воголичи, *sm. pl. n.* les Vogoules *m.*
Военна межда, *p.* les Confines militaires *m.*
Волга, *r.* le Volga; -гаски, du Volga.
Вологда, *v.* Vologda; -логодски, de Vologda.
Волховъ, *r.* Volkhov. [Volhynie.
Вольнь, *sf. p.* la Volhynie; || -лынски, de Воля, *v.* Wola; -олски, de Wola.
Воронежъ, *v.* Voronéje; -нежски, de Voronéje.
Врхнѣо езеро, le lac Supérieur.
Всероссійски, *adj.* de toutes les Russies (*titre de l'Empereur*).
Вуличъ, *v.* Woolwich.
Выборгъ, *v.* Viborg, Wibourg; -боргски, *adj.*
Вычегда, *r.* la Vitchegda.
Вязма, *v.* Viazma; -земски, de Viazma.
Галилея, *p.* la Galilée; || -лейски, de Galilée.
Галилеянинъ -янка, *n.* Galiléen, -enne.

- Галисія и -лиція, *p.* la Galice (*en Espagne*).
 Галиція, *p.* la Gallicie (*en Autriche*); -ційски, *adj.* [gaulois.
 Галлія, *p.* la Gaule, les Gaules *f*; || галлски,
 Галль, *n.* Gaulois, -oise.
 Гамбія, *r.* la Gambie.
 Ганг и Гангесъ, *r.* le Gange.
 Гаронна, *r.* la Garonne.
 Гасконецъ, -онка, *n.* Gascon, *оппе.*
 Гасконія, *p.* la Gascone; || -кояски, de Gascone.
 Гастскыя планины, les Gattes ou Ghattes *f.*
 Гаета, *v.* Gaète.
 Гваделупа, *і.* la Guadeloupe.
 Гваякиль, *sm.* v. Guayaquil; -кильски, de Guayaquil.
 Гвинея, *p.* la Guinée; -нейски, de Guinée.
 Гвіана и Гіана, *p.* la Guyane, Guiane.
 Гелдрія и Гелдеръ, *p.* la Gueldre.
 Гентъ, *v.* Gand; -нтски, de Gand.
 Генуа, *v.* Gènes; || -нуэски, génois, de Gènes.
 Генуэзецъ, -зка, *n.* Génois, -oise.
 Германецъ, Нѣмецъ, *n.* un Germain, Allemand *m.*
 Германия, Нѣмско, *p.* l'Allemagne, la Germanie; || -мански, germanique.
 Гернси (срѣдоморъ —), l'île de Guernesey *f.*
 Георцъ, *v.* Goritz ou Gorica; -рцски, de Goritz.
 Геоттингенъ, *v.* Goettingen ou Gottingue.
 Геосиманія, *v.* Gethsémané; -мански, *adj.*
 Гибралтаръ, *v.* Gibraltar; -тарски, de Gibraltar.
 Гларусъ, *v.* Glaris; || (кантонъ —), le canton de Glaris.
 Глазго, *v.* Glasgow; -говски, de Glasgow.
 Глостеръ, *v.* Gloucester et Gloucester.
 Гвѣзно и Гвезень, *v.* Gnesen et Gnesen.
 Голгоѳа, *m.* Golgotha ou le Calvaire.
 Горски градове, les quatres villes forestières *f.*
 Готландія, *p.* la Gothie, le Gothland.
 Готландъ, *і.* Gothland, l'île de Gothland.
 Готь и Готъ, *n.* un Goth; || готѳски, de Goths.
 Гранада, *v.* Grenade; -надски, de Grenade.
 Граубюнденъ, *v.* le canton des Grisons; -денски, *adj.*
 Гревелингенъ, *v.* Gravelines.
 Гренландецъ, -дка, *n.* Groënländais, -aise.
 Гренландія, *p.* le Groënländ; || -ландски, groënländais.
 Гриничъ, *v.* Greenwich.
 Гродно, *v.* Grodno; -дненски, de Grodno.
 Грузинець, -няка, *n.* Géorgien, -enne.
 Грузія, *p.* la Géorgie; || -зински, de Géorgie.
 Гръкъ, -кня, *n.* Grec, -eque.
 Гръція, *p.* la Grèce; || -чки, de Grèce, grec.
 Дакія, *p.* la Dacie; || -кійски, de Dacie.
 Дакъ, *n.* un Dace; -кски, dacique.
 Далматинець, -тинка, *n.* un ou une Dalmate.
 Даламація, *p.* la Dalmatie; || -матски, de Dalmatie.
 Дамаскъ, *v.* Damas; || -масски, de Damas.
 Даміетта, *v.* Damiette.
 Данія, *p.* le Danemark; || датски, de Danemark, danois.
 Данцигъ или Гданскъ, *v.* Dantzic.
 Дарданелли, *sm.* pl. (и -нелски проливъ) les Dardanelles *f.* [Darmstadt.
 Дармштадтъ, *v.* Darmstadt; -адски, de Darmstadt.
 Датчанинъ, -анка, *n.* Danois, oise.
 Двина, *r.* (заходна), la Duna, Dvina occidentale; || (сѣверна), la Dvina, Dvina du nord; -ински, *adj.*
 Девисовъ проливъ, le détroit de Davis.
 Делаверъ, *r.* la Delaware.
 Делы, *sf.* pl. v. Delphes; || -фійски, de Delphes.
 Дерптъ, *v.* Derpt ou Dorpat (*anc.* Юревъ).
 Дехли и Дели, *v.* Delhi ou Déhly.
 Джагренавъ, *v.* Jagrenaut ou Djaggrenât.
 Джеддо или Йеддо, *v.* Jédo ou Yédo.
 Джерзи и Джерзей, l'île de Jersey *f.*
 Джирдженти, *v.* Girgenti (*anc.* Agrigente).
 Диденхоневъ, *v.* Thionville.
 Динабургъ, *v.* Dunabourg.
 Динаминдъ, *v.* Dunamund.
 Днѣпръ, *r.* le Dniéper; -провски, du Dniéper.
 Днѣстръ, *r.* le Dniester; -стровски, du Dniester. [Espérance.
 Добра Надѣжба (нось —), le cap de Bonne-
 Доверъ или Дувръ, *v.* Douvres.
 Донецъ, *r.* le Donetz; || *n.* un habitant du Don.
 Донъ, *r.* le Don (*anc.* Tanaïs); -неки, du Don.
 Дорникъ, *v.* Tournay.
 Дофене, *p.* le Dauphiné.
 Дофрефелдскыя планины, *m.* les Dofrines *f.*
 Драва, *r.* la Drave.
 Дрезденъ, *v.* Dresde; -денски, de Dresde.
 Другарство (срѣдоморъ на —), les îles *f* de la Société.
 Дублинъ, *v.* Dublin; -блински, de Dublin.
 Дубль, *v.* the Doubs; -убски, du Doubs.
 Дунавъ, *r.* le Danube; -навски, du Danube.
 Дюнкирхенъ, *v.* Dunkerque.
 Дюсселдорфъ, *v.* Dusseldorf.
 Е, *v.* Eu.
 Ебро, *r.* l'Ebre *m.*
 Евбея, *і.* l'Eubée *f*; || -бейски, d'Eubée.
 Еврейнъ, -йка, *n.* un Ebreu, Juif, ive; ||
 || -рейски, hébreu, hébraïque, juif.
 Европа, *p.* l'Europe *f*; || -пски, d'Europe.
 Европецъ, -пка, *n.* Européen, -enne.
 Евфратъ, *r.* l'Euphrate *m.*
 Егейско море, la mer 'Egée (*l'Archipel*).
 Египетъ, *p.* l'Egypte *f*; || -петски, d'Egypte.
 Египтянинъ, -няка, *n.* 'Egyptien, enne.
 Единбургъ, *v.* 'Edimbourg; -бургски, d'Edimbourg.
 Едрине, *v.* Andrinople.
 Езелъ, *і.* Oesel, l'île d'Oesel *f*; -лски, d'Oesel.
 Ей, l'Y ou l'Ye *m.* le golfe d'Y.

Екатеринославль, *v.* Iékatérinoslav; -славски, *adj.*
Екъ и **Есъ**, *v.* Aix (*en Savoie*).
Елбрусъ, *m.* l'Elbourz ou l'Elbrouz *m.*
Елевзина, *v.* Eleusis; || -зински, d'Eleusis.
Еллада, *p.* l'Hellade *f.*, la Grèce.
Елба, *r.* l'Elbe *m.*; || l'île d'Elbe *f.* [voir.
Ендеворъ (проливъ —), le détroit d'Endea-
Евнколъ и **Евнкале**, *v.* Iénikaleh; -колски,
d'Iénikaleh.
Енисей, *r.* le Iénisséi; -сейски, de l'Iénisséi.
Епиръ, *p.* l'Épire *m.*
Ериванъ, *v.* Erivan; -вански, d'Erivan.
Ериданъ, *m.* l'Eridan *m.*, le Pô.
Ерв, *r.* l'Eure *f.*; -реки, de l'Eure.
Ескимось, *n.* un Esquimau ou Eskimau;
-мосски, *adj.*
Естляндія, *p.* l'Esthonie *f.*; || -тляндски,
d'Esthonie.
Естонецъ, *онка*, *n.* Esthonien -enne.
Етна, *m.* l'Etna *m.*, le mont Etna. [lien.
Етолия, *p.* l'E'tolie *f.*; || -лийски, d'Etolie, éto-
Етрурія, *p.* l'E'trurie *f.*; || -урски, d'E'trurie,
étrusque.
Ефесь, *v.* Ephèse; -есски, d'E'phèse.
Ефъ, *r.* l'Adige *m.* (гл. Адикъ).
Еѳіопія, *p.* l'E'thiopie *f.*; || -ионски, éthiopien
Жежанпъ, *v.* Jemmapes.
Женева, *v.* Genève; || -невско езеро, le lac
de Genève, le Léman.
Женевецъ, -свка, *n.* Genevois, -oise.
Жидски планины, le Riesengebirge, les
Montagnes des géants. [Gironde.
Жиронда, *r.* la Gironde; -рондски, de la
Житомиръ, *v.* Jitomir ou Zitomir; -мир-
ски, *adj.* [Joinville.
Жуанвиль, *sm.* *v.* Joinville; -вилени, de
Заандамъ и **Зардамъ**, *v.* Zaandam.
Задъ, отъздъ, trans —, au-delà de; ex.
Задальпийски, transalpin.
Задбалкански, au-delà du Balkan.
Зад- или отъздъ-дунавски, transdanubien.
Задкавказки, situé au-delà du Caucase.
Залцбургъ, *v.* Salzbouurg.
Замосте и **мосць**, *v.* Zamosc ou Zamoski.
Запорожець, *n.* un Zaporogue; -рожеки, *adj.*
Зейдеръ-Зе, le Zuiderzée (*golfe*).
Зеландія, *p.* la Zélande; || île de Seeland *f.*
Зема (Нова —), î. le Nouvelle Zemble.
Зундъ, le Sund, détroit du Sund.
Зырянинъ, *n.* un Ziraine. [garie.
Зюнгарія, *p.* la Songarie; -гареки, de Son-

Иллирія, *p.* l'Ilyrie *f.*; || -рийски, illyrien,
d'Ilyrie.
Илмень, *sm.* (езеро —), le lac d'Ilmen.
Имауъ, *m.* l'Imais *m.* (гл. Хималайски
планины). [тински, *adj.*
Имеретія, *p.* Iméretie *f.* (*anc.* la Colchide),
Ингеландъ, -глезойка, *n.* Anglais, aise.
Ингерманландія или **Ингрия** *p.* l'Ingrie *f.*
Инглтерра, *p.* l'Angleterre *f.*; || -гелизски,
anglais.
Индиець, -иянка, *n.* Indien, -enne.
Индія, *p.* -l'Inde, les Indes *f.*; || -дийски,
indien; 1. (— отсамъ Гангъ), l'Inde en
deçà du Gange; 2. (— отъздъ Гангъ),
l'Inde au-delà du Gange.
Индостанъ, *p.* l'Hindostan ou Indoustan *m.*
Индусъ, *n.* un Hindou ou Indou; -дусски,
des Hindous.
Индъ или **Синдъ**, *r.* l'Indus *m.* ou le Sind.
Ирландецъ, -дка, *n.* Irlandais, -aise.
Ирландія, *p.* l'Irlande *f.*; || -ландски, irlan-
dais, d'Irlande.
Ирокезецъ, -эзка, *n.* Iroquois, -oise.
Иртышь, *r.* l'Irtyche *m.*
Искія, l'île d'Ischia *f.*
Исландецъ, -дка, *n.* Islandais, -aise.
Исландія, î. l'Islande *f.*; || -ландски, d'Islande.
Испаханъ, *sf.* *v.* Ispahan.
Испанецъ, -анка, *n.* Espagnol, -ole.
Испания, *p.* l'Espagne *f.*; || -пански, espag-
nole, d'Espagne *f.*
Итака, l'île d'Ithaque *f.*
Италия, *p.* d'Italie *f.*; || -лийски, italique.
Италинецъ, -янка, *n.* Italien, -enne; ||
-лиянски, *adj.*
Итонъ, *v.* Eton ou Eaton.
Иена, *v.* Iéna, -неки, d'Iéna.
Иерусонъ, *v.* Jéricho.
Иерусалимъ, *v.* Jérusalem; -лимски, de
Jérusalem.
Ионически сръдомори, les îles Ioniennes, *f.*
Ионія, *p.* l'Ionie *f.*; || -ийски, ionien, d'Ionie.
Ионна, *r.* l'Yonne *f.*; -иски, de l'Yonne.
Иорданъ, *r.* le Jourdain; -дански, du jurdain.
Йоркъ, *v.* York; -кеки, d'York.
Иудей, -ейнка, *n.* Juif, -ive.
Иудейско царство, le royaume de Juda.
Иудей, *p.* la Judée; || -дейски, juif, de Judée.
Кабардинецъ, *n.* un habitant de la Kabarda.
Кавдинско яро, les fourches caudines *f.*
Кавказъ и -казски планины, *m.* le Caucase.
Казакъ, -ачка, *n.* un ou une Cosaque;
-ацки, *adj.*
Казанъ, *sf.* *v.* Kazan; -зански, de Kazan.
Каиръ, *v.* le Caïre; -ирски, de Caïre.
Калабрія, *p.* la Calabre; || -ийски, de Calabre.
Кале, *v.* Calais; || -лески проливъ, le pas
de Calais.

- Каледонія**, *p.* la Calédonie (*l'Écosse*); || **-донски**, *adj.*; || **-донски каналъ**, le canal calédonien. [*de Californie.*]
Калифорнія, *p.* la Californie; || **-форнски**,
Калиара и -ляри, *v.* Caliarì.
Калмыкъ, **-мыкниа**, *n.* un ou une Kalmouk; || **-мыцки**, *adj.*
Калуга, *v.* Kalouga; **-лужки**, de Kalouga.
Камчадалъ, **-алка**, *n.* un ou une Kamtchadale.
Камчатка, *p.* le Kamtschatka; || **-чатеки**, du Kamtschatka. [*Canaries f.*]
Канарски сръдомори, les Canaries, îles Canaries.
Кандія, *î.* Candie (*anc. Crète*); **-дйииски**, de Candie.
Канни, *sf. pl. v.* Cannes.
Каппадокия, *p.* la Cappadoce; || **-кйиски**, Cappadochien.
Капска земя, le pays du Cap.
Капштадтъ, *v.* le Cap. [*rinthien.*]
Карнтія, *p.* la Carinthie; || **-тйиски**, Carinthien.
Карлсруе, *v.* Carlsruhe; **-руески**, Carlsruhe.
Карниолия или Краинъ, *p.* la Carniole.
Каролински сръдомори, les Carolines, îles Carolines *f.* [*Carpathes m.*]
Карпатскы планины, les Carpathes, monts Carpathes.
Картагена, *v.* Carthagène. [*thage.*]
Кароагенъ, *v.* Carthage; || **-генски**, de Carthage.
Кароагенианецъ, **-янка**, *n.* Carthaginois, -oise.
Каспійско море, la mer Caspienne.
Кассель, *sm. v.* Cassel. [*stille.*]
Кастилля, *p.* la Castille; || **-тииски**, de Castille.
Кастиллянецъ, **-янка**, *n.* Castillan, -ane.
Каталонецъ, **-онка**, *n.* Catalan, -ane.
Каталонія, *p.* la Catalogne; || **-лонски**, de Catalogne.
Катаня, *v.* Catane.
Катрбра, *v.* les Quatre-Bras *m.* (*en Belgique*).
Кафръ, *n.* un Cafre; || (**земя на Кафри**), la Cafreterie.
Кашмиръ, *v.* Cachemur ou Sirinagar.
Квебекъ, *v.* Québec.
Кито или Кито, *v.* Quito; **-итски**, de Quito.
Келти или Целти, *sm. pl. n.* les Celtes *m.*; || **-тйиски**, celtique.
Кембриджъ, *v.* Cambridge.
Кеолъ, *v.* Cologne; || **-лски**, de Cologne.
Кеонигсбергъ или Кралевецъ, *v.* Koenigsberg.
Керчь, *sf. v.* Kertch; **-ченски**, de Kertch.
Кефалонія и Цефалонія, *î.* Céphalonie; **-онски**, *adj.*
Киликия, *p.* la Cilicie; || **-кйиски**, de Cilicie.
Кимвари, *sm. pl. n.* les Cimbres; || **-врически** Херсонесъ, la chersonèse cimbrique (*le Jutland*).
Кина, *p.* la Chine; || **-незски**, chinois, de Chine.
Кинезинъ, **-зка**, *n.* Chinois, -oise.
Киприотъ, **-отка**, *n.* Cypriot, -ote.
Кипръ, *v.* Chypre ou Cyprè; **-прски**, de Chypre.
Киргизъ, *n.* un Kirghiz; || **-гизски**, de Kirghiz.
- Киреня**, *v.* Cyrène; **-нейски**, de Cyrène.
Киавенна, *v.* Chiavenne.
Кйевлянинъ, **-янка**, *n.* un habitant de Kiev.
Кйевъ, *v.* Kiev; **-евски**, de Kiev.
Кюбленцъ, *v.* Coblentz.
Ковно, *v.* Kovno; **-венски**, de Kovno.
Коимбра, *v.* Coimbre.
Колхида, *p.* la Colchide; **-хидски**, de Colchide.
Констанцъ, *v.* Constance.
Констанцко езеро, *г.г.* Боденско езеро ||
Кордилерскы планины, *г.г.* Анды.
Копенхагенъ, *v.* Copenhague.
Кордова, *v.* Cordoue; **-довски**, de Cordoue.
Корея, *p.* la Corée; **-рейски**, de la Corée.
Коринтинъ, **-янка**, *v.* Corinthien, -enne.
Коринъ, *v.* Corinthe; || **-ринески**, de Corinthe.
Корваллисъ, *v.* Cornouailles ou Cornwall.
Корсика, *î.* la Corse; || **-кански**, corse, de Corse.
Корсиканецъ, **-анка**, *n.* un ou une Corse.
Корсувъ, *sm. v.* Khersonèse (*en Crimée*); **-суиски**, *adj.*
Кортрейкъ, *v.* Courtray.
Коруна, *v.* la Corogne.
Кохинхина, *p.* la Cochinchine.
Крайъ, *situé sur les bord*, de; **ex.**
— крайбалтйиски, situé sur la Baltique.
— крайдунавски, danubien, situé sur le Danube.
— крайрейиски, rhenan, situé sur le Rhin.
Краковъ, *v.* Cracovie; **-ковски**, de Cracovie.
Кремона, *v.* Crémone; **-монски**, de Crémone.
Креть, *île de Crète*; **-итски**, de Crète.
Кроатъ, **-атка**, *n.* un ou une Croate.
Кроація, *p.* la Croatie; || **-атеки**, croate, de Croatie.
Крымъ или Каржмъ, la Crimée (*anc. la Chersonèse taurique*); **-меки**, *adj.*
Ксантъ, *v.* Xanthe.
Хересь и Хересь, *v.* Xérès; **-рески**, de Xérès.
Куба, *île de Cuba f.*; **-бски**, de Cuba.
Кубанъ, *sf. v.* le Kouban; **-бански**, de Kouban.
Куювъ проливъ, le détroit de Cook.
Кулъ, *v.* Kulm.
Кумы, *sf. pl. v.* Cumes.
Курилецъ, **-илка**, *n.* un ou une Kourile.
Курилски сръдомори, les Kouriles, îles Kouriles *f.*
Курляндецъ, **-дка**, *n.* Courlandais, -aise.
Курляндя, *p.* la Courlande; || **-ландски**, de Courlande.
Курдь, *n.* un Kurde; **-деки**, de Kurde.
Кяхта, *v.* Kiakhta; **-тински**, de Kiakhta.
- Ладога**, *v.* Ladoga; || **-ожско езеро**, le lac de Ladoga.
Ладронски сръдомори, les îles de Larrons *f.*
Лакедемонецъ, **-онка**, Lacédémonien, -enne.

- Лакедемонъ, *v.* Lacédémone *ou* Sparte; |
-монски, *adj.* [dives *f.*
- Лакеднски срьдомори, les îles Laque-
Лаконецъ, -онка, *n.* Laconien, -енне.
Лаконія, *p.* la Laconie; | -конски, de Laconie.
Лаодикея, *v.* Laodicée.
Лапландецъ, -дка, *n.* Lapon, -онне.
Лапландія, *p.* la Laponie; | -пландски, de
Laponie. [letton.
- Латышь, *n.* un Letton *ou* Lette; | -тышки.
Левантъ, *гл.* Натолія. | Ливонія, *гл.* Лиф-
ляндія. [Leucetres.
- Левктра, *сп. пл. v.* Leucetres; -треки, de
Ледовито море, l'Océan glacial *m.*
Лезгини и Лезгинци, *сп. пл. n.* les
Lesghis *m.*
- Лейденъ, *v.* Leyde; -денски, de Leyde.
Лейнингенско графство, le comté de Linange.
Лембергъ или Лъвовъ, *v.* Lemberg *ou*
Léopold.
Лестеръ, *v.* Leicester.
Либавъ, *v.* Libau; -бавски, de Liban.
Ливанъ и -вански планины, le Liban.
Ливія, *p.* la Libye; | -війски, de Libye.
Ливорно, *v.* Livourne; -ворнски, de Livourne.
Ливоръ, *p.* la Lucie; | -кійски, de Lucie, lycien
Лилль, *сп. v.* Lille.
Липарски срьдомори, les îles Lipari *f.*
Липиска, *v.* Leipzig *ou* Leipsiek; -кански, *adj.*
Лиссабонъ, *v.* Lisbonne.
Литва, *p.* la Lithuanie; | -товски, de Lithuanie.
Литвинъ, -ника, *n.* Lithuanien, -енне.
Лифляндець, -дка, *n.* Livonien, -енне.
Лифляндія, *p.* la Livonie; | -фляндски, de
Livonie. [Lion.
- Лионъ, *v.* Lyon; | -онски заливъ, le golfe de
Лоара и Луара, *r.* la Loire; -арски, de
la Loire.
Лозанна, *v.* Lusanne.
Ломбардія, *p.* la Lombardie; | -дски, de
Lombardie; | -до-Венеціанско кралевство,
le royaume Lombard-Vénitien.
Ломбардъ, *n.* un Lombard.
Лондра, *v.* Londres; -дрски, de Londres.
Лопаръ, *n.* un Lapon (*гл.* Лапландецъ).
Лотарингецъ, *n.* Lotain, -аине.
Лотарингія, *p.* la Lorraine; | -ригски, de
Lorraine.
Лувенъ и Левенъ, *v.* Louvain.
Лудвигсбургъ, *v.* Luisbourg.
Лузація, *p.* la Lusace; | -зацски, de Lusace.
Лузитанецъ -анка, *n.* Lusitanien, -енне.
Лузитанія, *p.* la Lusitanie (*le Portugal*); |
-тански, *adj.*
- Лукка, *v.* Lucques; -кски, de Lucques.
Лусернъ, *v.* Lucerne; | -церско езеро, le lac
de Lucerne. [Pologne.
- Лъхія, *p.* (и Лъшко царство), le royaume de
Лъхъ, -хкиня, *n.* Polonais, -аисе; | -хски,
polonais.
- Любекъ, *v.* Lübeck; -бски, de Lübeck.
Люблинъ, *v.* Lublin.
Люневъ, *r.* le Lewis; | l'île Lewis *f.*
Люневиль, *сп. v.* Luneville. [Liège.
Лютихъ и Литтихъ, *v.* Liège; -хски, de
- Маасъ и Маасъ, *r.* la Meuse; -ски, de la
Meuse.
Маврикія (островъ —), l'île Maurice.
Мавританинъ и Мавръ, *n.* un Maure, More.
Мавританія, *p.* la Mauritanie; | -тански, *adj.*
Магеллановъ проливъ, le détroit de
Maggellan.
Мадера, l'île de Madère *f.*
Мазовецка губернія, la Mazovie.
Майницъ, *v.* Mayence; -нци, de Mayence.
Майнъ, *r.* le Main *ou* Maun.
Майорка, *i.* Majorque *et* Mayorque.
Македонецъ, -онка, *n.* Macédonien, -енне.
Македонія, *p.* la Macédoine; | -донски, de
Macédoine. [adj.
- Малай и Малаецъ, *n.* un Malais; -лайски,
Малороссія, *p.* la Petite Russie; -рос-
сійски, *adj.*
Малоросіяннинъ, *n.* un Petit-Russien.
Малуински срьдомори, les Malouines,
îles Falkland *f.*
Малта, l'île de Malte *f.*; -тійски, de Malte.
Мантиня, *v.* Mantinée.
Мантуа, *v.* Mantoue; -туански, de Mantoue.
Манхеймъ, *v.* Mannheim.
Марафонъ, *v.* Marathon; -фонски, de Marathon.
Маркизи срьдомори, les Marquises, îles
Marquises *f.*
Мармарно или Мряморно море, la mer
de Margara.
Марокко, *v.* Maroc; -рокски, de Maroc.
Марселия, *v.* Marseille; -силски, de Marseille.
Мартиника, *i.* la Martinique.
Медиоланъ или Миланъ, *v.* Milan.
Мекка, *v.* la Mecque; -кски, de la Mecque.
Мексика и Мехико, *p.* le Mexique; |
-кански, *adj.*
Мексиканецъ, -анка, *n.* Mexicain, -аине.
Мессина, *v.* Messine; | -сински проливъ, le
phare de Messine.
Мехелнъ, *v.* Malines; -хелски, *adj.*
Мидія, *p.* la Médie; | -дійски, de Médie.
Мидянинъ, -янка, *un ou une* Mède.
Микены, *сп. пл. v.* Mycènes.
Мимнегардъ и Момбеляръ, *v.* Montbelliard.
Минорка, *i.* Minorque; -норски, de Minorque.
Митау, *v.* Mitau *et* Mittau; | -тавски, de
Mitau. [modénais.
- Модена, *v.* Modène; | -денски, de Modène,
Мозель, *сп. r.* la Moselle.
Молдава, *r.* la Moldau.
Молдова или Богданія, *p.* la Moldavie; |
-довеки, de Moldavie.
Молдованинъ, -анка, *n.* un ou une Moldave.

- Молуккскы сръдомори, les Moluques, îles à épices *f.* [Mongolie.]
 Монголія, *p.* la Mongolie; || -голски, de Mongolъ, -ола, *n.* Mongol, -оле.
 Моравя, *r.* la Morave.
 Моравецъ, -авка, *n.* un ou une Morave.
 Моравія, *p.* la Moravie; || -равски, de Moravie.
 Мордва, *m. pl. n.* les Morduanes; || -довски, *adj.*
 Морей, *p.* la Morée; -рейски, de la Morée.
 Мосамбикскы каналъ, le canal de Mosambique.
 Москва, *v.* Moscou; -ковски, de Moscou.
 Москва-рѣка *r.* la Moscova ou Moskva; -ворѣчки, *adj.*
 Московецъ, -овка, *n.* un Moscovite.
 Мурсиа, *v.* Murcie. [de Morat.]
 Муртенъ, *v.* Morat; -тенско езеро, le lac Мѣдны руды (рѣка —), *r.* le Coppermine-river. [Lune.]
 Мѣсечны планины, les montagnes *f.* de la Мюлхаузенъ, *v.* Mulhouse ou Muhlhäusen.
 Мюнхенъ, *v.* Munich; -хенски, de Munich.
 Наваринъ, *v.* Navarin; -рински, de Navarin.
 Наварра, *p.* la Navarre; -варрски, de Navarrge.
 Навѣтарни сръдомори, les îles *f.* du vent.
 Назаретъ, *v.* Nazareth; -ретски, de Nazareth.
 Наполи-ди-Романія и Навплия, *v.* Nauplie.
 Нарва, *v.* Narva; -вски, de Narva.
 Нарова, *r.* la Narva.
 Нассау, *v.* Nassau; -сауски, de Nassau.
 Натолія или Левантъ, *p.* la Natolie, le Levant.
 Неаполитанецъ, -анка, *n.* Napolitain, -aine.
 Неаполь, *sm. v.* Naples; || -литански, napolitain.
 Нева, *r.* la Néva; -евски, de la Néva.
 Невстрія, *p.* la Neustrie; -стрийски, de Neustrie. [pont, *f.*
 Негропонтъ (сръдоморъ —), l'île de Négro-
 Негръ, -ритянка, *n.* nègre, -esse; -ритянски, *adj.* [du Necker.]
 Некаръ, *r.* le Necker ou Neckar; -кареки, Neшателъ, *sm. v.* Neuchâtel ou Neufchâtel, -ски, *adj.*
 Нигеръ, *r.* le Niger.
 Нигриція, *p.* la Nigritie, le Soudan.
 Нидерланди, *sm. pl. p.* les Pays-bas; || -ландски, néerlandais. [родски, *adj.*
 Нижній Новгородъ, *v.* Nijni-Novgorod; -жеро-
 Никей, *v.* Nicée; -кейски, de Nicée.
 Нилъ, *r.* le Nil; -аски, du Nil.
 Нимегенъ и Нимвегенъ, *v.* Nimègue.
 Нимъ, *v.* Nîmes ou Nismes.
 Нинивія, *v.* Ninive; -вийски, de Ninive.
 Нипаль, *p.* le Nipaul ou Neypâl.
 Ницца, *v.* Nice; -цки, de Nice.
 Ниагарски водоскокъ, la chute du Niagara.
 Ногаецъ, *n.* un Nogai, Tatare nogai; -гайски, *adj.*
 Норвегія, *p.* la Norwége; || -вежски, de Norwége.
 Норвежець, -ежка, *n.* Norwégien, -enne.
 Нордкапъ, le cap Nord.
 Нормандія, *p.* la Normandie; || -мандски, de Normandie.
 Норманъ, -анка, *n.* Normand, -ande.
 Норчеопингъ, *v.* Norkoeeping et Nordkoeeping.
 Нубія, *p.* la Nubie; -бийски, de Nubie.
 Нумидіецъ, *n.* un Numide. [die.]
 Нумидія, *p.* la Numidie; || -дійски, de Nubia-Йоркъ, *v.* New-York.
 Нью-Фондлендъ или Террневъ, l'île de Terre-Neuve *f.*
 Нѣманъ, *r.* le Niemen ou le Mémel.
 Нѣмецъ, -мкниа, *n.* Allemand, ande; -мски, *adj.*; -мско море, la Mer du Nord ou d'Allemagne.
 Нюрнбергъ, *v.* Nuremberg.
 Оаза, *r.* l'Oise *f.*; -зски, d'Oise.
 Объ, *r.* l'Aube *f.*; -беки, de l'Aube.
 Обь, *sf. r.* l'Obi *m.*; -бски, de l'Obi.
 Овайхи (островъ —), l'île d'Ouaïhi ou Owhyhee. [d'Auvergne.]
 Овернь, *sf. p.* l'Auvergne *f.*; -верски, Огненна земля, *p.* la Terre de feu.
 Океанія, *p.* l'Océanie *f.*
 Оксфордъ, *v.* Oxford; -фордски, d'Oxford.
 Олимпія, *v.* Olympie; || -пійски, d'Olympie, olympique.
 Олонецъ, *v.* Olonetz; -нецки, d'Olonetz.
 Олмуць, *v.* Olmutz. [d'Onéga.]
 Онега, *v.* l'Onéga *f.*; || -нежно езеро, le lac
 Оранія и Оранжъ, *v.* Orange *m.*; -рански, d'Orange.
 Оранска рѣка, *r.* l'Orange *m.*, le Garier.
 Орель, *v.* Orël ou Orlov; -рловски, d'Orël.
 Орноко, *r.* l'Orénoque.
 Оркадскы и Оркнискы сръдомори, les Orcades *f.*
 Орлеанъ, *v.* Orléans; -ански, d'Orléans.
 Ормускы проливъ, le détroit d'Ormus ou Hormouz.
 Осерръ, *v.* Auxerre.
 Оссетинець, *n.* un Ossète ou Ossèthe.
 Остенде, *v.* Ostende.
 Остзейскы губерніи, les gouvernements *m.* de la Baltique.
 Ость-Готъ, *n.* un Ostrogoth.
 Ость-Индія, *p.* les Indes orientales *f.*
 Отахеите или Танти, *f.* Otaiti ou Taïti.
 Охейо, *r.* l'Ohio *m.*
 Охотскъ, *v.* Okhotsk; -хотски, d'Okhotsk.
 Очаковъ, Otchakov ou Oczakov.
 Ошь, *v.* Auch (en France).
 Павія, *v. v.* Pavie; -пійски, de Pavis.
 Падуа, *v.* Padoue; || -дуански, de Padoue, padouan.

- Палермо**, *v.* Palerme. [-тински, *adj.*]
Палестина, *p.* la Palestine, Judée;
Пампелона, *v.* Pampelune.
Панаамски шійникъ (*езыкъ*), l'istme de Rapama *m.*
Паннонія, *p.* la Pannonie (*la Hongrie*).
Пантикапея, *v.* Panticapée.
Папски владѣна, *г.л.* Черковна область.
Парагвай, *r.* et *p.* le Paraguay; -гвайски, *adj.*
Паризянецъ, -янка, *n.* Parisien, -enne.
Паризъ, *v.* Paris; -ризски, de Paris.
Парма, *v.* Parme; || -мски, de Parme, parmesan. [Parnasse.
Парнасъ, *m.* le Parnasse; -насски, du Paroia, *p.* la Parthie ou Parthiène; || -иански, parthe.
Парѳиниѣ, -янка, *n.* un ou une Parthe.
Патагонія, *p.* la Patagonie; || -гонски, de Patagonie.
Патагонъ, -онка, *n.* Patagon, -one.
Пейпутъ или Чудско озеро, le lac Peïpous.
Пекинъ, *v.* Pékin et Pé-king.
Пеласгъ, *n.* un Pélasge. (Palaos *f.*
Пелевски сръдомори, les îles Pélew ou Пелелонесъ, *p.* le Peloponèse (*la Morée*); -ески, *adj.*
Пелузіумъ, *v.* Péluse.
Перекопски шійникъ, l'isthme de Pérécop *m.*
Пернава, *r.* la Pernau.
Перновъ, *v.* Pernau; -новски, de Pernau.
Персія, *p.* la Perse; -сидски, *adj.*; || -ски задивъ, le golfe persique.
Персіянцъ, -янка, *n.* un ou une Perse.
Перу, *p.* le Pérou; || -руански, de Pérou.
Перуанецъ, -янка, *n.* Peruvien, -enne.
Перузія, *v.* Pérouse; -руаски, de Pérouse.
Пескьера, *v.* Peschiera. [varas.
Петервардейнъ, *v.* Péterwaradin ou Péter-Петерлингенъ и Паьернъ, *v.* Payerne.
Петроградъ и пор. Питеръ, *г.л.* Санкт-петербургъ. [et Paul.
Петропавловски портъ, le port de Pierre Печенѣгъ, *n.* un Petchenègue ou Pazinkita.
Пиза, *v.* Pise; || -аски, de Pise.
Пикардія, *p.* la Picardie; || -кадски, picard, de Picardie.
Пиндъ, *m.* le Pinde.
Пиренейскы планины, les Pyrénées *f.*; || -ски полусръдоморъ, la péninsule hispanique.
Пистоя, *v.* Pistoie.
Плаченца, *v.* Plaisance.
Піемонтъ, *p.* le Piémont; || -монтски, du Piémont, piémontais.
Платея, *v.* Platée.
Платтенско озеро, le lac Platten ou Balaton.
Плоцкъ, *v.* Plock ou Plotsk; -чки, de Plock.
По, *r.* le Pô, l'Éridan *m.*; || *v.* Pau.
Подвѣтарни сръдомори, les îles *f.* sous le vent.
Подляска губернія, *p.* la Podlachie.
Подолска губернія, *p.* la Podolie.
Пожереваць или Пассаровичъ, *v.* Passarowitz.
Познанъ, *v.* Posen; -нански, de Posen.
Полинезія, *p.* Polynésie.
Полтава, *v.* Pultava ou Pultava; -тавски, de Pultava. [Poméranie.
Померанія, *p.* la Poméranie; -рански, de Помпея, *v.* Pompei; -пейски, de Pompei.
Понтинскы блата, les marais Pontius *m.*
Понтъ Евксински, le Pont-Euxin (*la Mer noire*).
Порантрию или Брунтрутъ, *v.* Porentruy.
Портица, *v.* Portici.
Португалець, -алка, *n.* Portugais, -aise.
Португалія, *p.* le Portugal; || -галски, portugais. [de Praga.
Прага, *v.* Prague (*en Bohème*); || le faubourg
Прейсншъ-Ейлау, Eylau, Preussisch-Eylau.
Пренцлау, *v.* Prentzlow.
Пристолна планина, la montagne de la Table.
Провансъ, *p.* la Provence; -вански, de Provence. [un Prussien.
Пруссія, *p.* la Prusse; || -ески, de Prusse; **Прутъ**, *r.* le Pruth; -утски, de Pruth.
Псковитянинъ, *n.* un habitant de Pskow.
Псковъ, *v.* Pskow ou Pleskow; -вски, de Pskow. [latinat.
Пфалцъ, *p.* le Palatinat; || Пфалцски, du Pa-
Рагуза, *v.* Raguse; -гуаски, de Raguse.
Разбойнически сръдомори, *г.л.* Ладронски сръдомори.
Рапполствейлеръ, *v.* Ribeauvillé.
Ревель, *v.* Rével; -велски, de Rével.
Регенсбургъ, *v.* Ratisbonne.
Режіо или Реджо, *v.* Reggio.
Рейнфелденъ, *v.* Rhinfeld ou Rheinfelden.
Рейнъ, *r.* le Rhin; || Рейнска, du Rhin.
Рейса, *r.* la Reuss.
Рейско княжество, la principauté de Reuss.
Ренсъ или Реймсъ, *v.* Rheims.
Ретійскы Альпы, les Alpes Rhétiques *f.*
Рига, *v.* Riga; || Рижски, de Riga.
Ричмондъ, *v.* Richmond.
Римлянцъ, -янка, *v.* Romain, -aine.
Римъ или Рома, *v.* Rome; || Римски, de Rome, romain.
Рифейскы планины, les monts hyperborées *m.*
Родосъ, l'île de Rhodes *f.*; -досски, de Rhodes.
Родъ-Эйландъ, *p.* le Rhode-island.
Рона, *r.* le Rhône; -аски, du Rhône.
Россія, *p.* la Russie; || Россійски, de Russie.
Россіянинъ, -янка и Россъ, *n.* un ou une Russe. [monts au minéral.
Рудны планины, *m.* l'Erzgebirge *m.*, les Румелия и Рومانія, *p.* la Romélie ou Romanie. [Russe.
Русь, *sf.* *p.* la Russie; || Русски, russe; un

- Рымникъ**, *r.* la Rymnich; -никски, de la Rymnich.
- Рязань**, *v.* Riazan; -зански, de Riazan.
- Сава**, *r.* la Save.
- Савоія**, *p.* la Savoie; | -войски, de Savoie.
- Савоярдъ**, -дка, *n.* Savoyard, -rde ou Savoisien, -enne.
- Савроматъ**, *n.* un Sauromate ou Sarmate.
- Сагунтъ**, *v.* Sagonte; -гунтски, de Sagonte.
- Саконецъ**, -онка, *n.* Saxon, -onne.
- Саксонія**, *p.* la Saxe; | -сонски, de Saxe, saxon.
- Саламанка**, *v.* Salamanque.
- Салерно**, *v.* Salerne. [Thessa'onique].
- Салоникъ и Солунъ**, *v.* Salonique (*anc.* Самаритянинъ, -янка, *n.* Samaritain, -aine.
- Самарія**, *p.* la Samarie; | -ритянки, de Samarie.
- Самогитъ**, *n.* un Samogitien.
- Самоѣдъ**, -дка, *n.* un ou une Samoyède; | -ѣдски, *adj.*
- Сандвичови сръдомори**, les îles Sandwich *f.*
- Саяктпетербургъ**, *v.* Saint - Petersburg, -гски, *adj.*
- Санктъ-Галленъ**, *v.* Saint-Gall.
- Савъ-Марино**, *v.* Saint-Marin.
- Сагагоса**, *v.* Sagasse.
- Сарбрюкъ**, *v.* Sarrebruck.
- Саргемюндъ**, *v.* Sarrguemines ou Sarguemines.
- Сардинецъ**, -инка, *n.* un ou une Sarde.
- Сардинія**, *p.* la Sardaigne; | -дински, de Sardaigne.
- Сарды**, *sf. pl. v.* Sardes. [matie.]
- Сарматія**, *p.* la Sarmatie; -матски, de Сар-Саррацинъ, *n.* un Sarrasin ou Sarracène; | -цински, *adj.* [désert.]
- Сахара**, *p.* le Sahara, Zahara ou Grand Саянцовъ, *v.* Sistov. [George.]
- Св. Георгія (проливъ —)**, le canal de St.
- Св. Елена (сръдоморъ на —)**, l'île *f.* de Ste-Hélène. [Laurent.]
- Св. Лаврентія (рѣка —)**, le fleuve de St.
- Севастополь**, *v.* Sévastopol ou Sébastopol (*anc.* Akhtiar).
- Севенски планины**, *m.* les Cévennes *f.*
- Севернъ**, *r.* la Saverne ou Severn.
- Севиля**, *v.* Séville; -вилски, de Séville.
- Сеговия**, *v.* Ségovie. [ванія.]
- Седемградска областъ**, *p.* гл. Трансил-Сена, *r.* la Seine; -неки, de la Seine.
- Сенъ-Кантенъ**, *v.* Saint-Quentin.
- Сенелски сръдомори**, *i.* les Seychelles *f.*
- Сибирь**, *p.* la Sibérie; | -бирски, de Sibérie.
- Сибирчанинъ**, -чанка, *n.* Sibérien, -enne.
- Сикюнь**, *v.* Sicoune.
- Силезія**, *p.* la Silésie; | -лезски, de Silésie.
- Силистрия**, *v.* Silistrie ou Dristra.
- Силлийски сръдомори**, les Sorlingues, îles Sorlingues *f.*
- Синайска гора**, le mont Sinai.
- Сиракузы**, *sf. pl. v.* Syracuse.
- Сирія**, *p.* la Syrie; | -рийски, de Syrie.
- Сиріянинъ**, -янка, *n.* Syrien, -enne.
- Сицилецъ**, -ийка, *n.* Sicilien, -enne.
- Сицилія**, *i.* la Sicile; | -лійски, de Sicile.
- Сиерра-Невада или Сибглывы планины**, la Sierra-Nevada.
- Сіонъ или Зиттенъ**, *v.* Sion.
- Скандинавія**, *p.* la Scandinavie; | -навски, *adj.*; | -ски полусръдоморъ, la presqu'île scandinave. [scythe.]
- Скиноія**, *p.* la Scythie; | Скиноски, de Scythe, Скино, *n.* un Scythe.
- Славонецъ**, -онка, *n.* Esclavon, -one.
- Славоія**, *p.* l'Esclavonie, la Selavonie; | -вонски, *adj.* [ски, slavon.]
- Славянинъ**, -янка, un ou une Slave; | -вян-Слейсъ, *v.* l'Ecluse (*en Hollande*).
- Смирна и Измиръ**, *v.* Smyrne; -неки, de Smyrne.
- Смирчавы планины**, le Fichtelberg, les monts *m.* aux sapines
- Солотурнъ**, *v.* Soleure.
- Сона**, *r.* la Saône; -неки, de la Saône.
- Сондски сръдомори**, les îles *f.* de la Sonde.
- Спарта**, *v.* Sparte ou Lacédémone; | -тански, *adj.*
- Спартанецъ**, -янка, *n.* un ou une Spartiate.
- Сърбинъ**, Сърбкиня, *n.* un ou une Serbe ou Servien.
- Сърбія**, *p.* la Servie; | Сърбеки, de Servie.
- Сръдиземно море**, la Méditerranée.
- Стамбулъ и Цариградъ**, *v.* Stamboul, Constantinople.
- Стокхолмъ**, *v.* Stockholm.
- Страсбургъ**, *v.* Strasbourg.
- Судети**, *sm. pl. m.* les Sudètes, monts Sudètes *m.*
- Суецъ**, *v.* Suez ou Soueys; -еаски, de Suez.
- Схевенингенъ**, *v.* Scheveningen.
- Сцилла**, le gouffre de Scylla (*vis-à-vis de Charybde*).
- Сюдерманландія**, *p.* la Sudermanie.
- Таврида**, *p.* la Tauride; | -врически, de la Tauride; 1. -ски полусръдоморъ, la Chersonèse taurique; 2. -ски проливъ, le détroit d'Iénikaleh.
- Таврисъ**, *v.* Tauris et Tabriz.
- Тавръ и Таврически планины**, *m.* le Taurus
- Тагъ и Тежо**, *r.* le Tage.
- Танжеръ**, *v.* Tanger.
- Татаринъ**, -арка, *n.* un ou une Tatare.
- Татарія**, la Tatarie ou Tartarie; | -тарски, *adj.*
- Таунусъ**, *m.* le Taunus ou Hoehne.
- Тверъ**, *v.* Tver; -рски, de Tver.
- Темешваръ**, *v.* Ténéswar et Témiswar.
- Темза**, *r.* la Tamise.

Тенериффа, *г.* Ténériff; || -рифски пикъ, le pic de Ténériff.
 Термопиль и Фермопиль, *сф. пл.* le défilé des Thermopyles *г.*
 Террачина, *в.* Terracine.
 Тессинъ, *г.* le Tessin; || *р.* canton de Tessin.
 Техеранъ, *в.* Téhéran.
 Тибръ, *г.* le Tibre.
 Тивы, *сф. пл. в.* Thèbes (*гл.* Фивы).
 Тигрь, *г.* le Tigre ou Tigris.
 Тивенъ или Тирлемонтъ, *в.* Tirlemont.
 Тиролецъ, -олка, *н.* Tyrolien, -enne.
 Тироль, *ст. пл.* le Tyrol; || -ролеки, du Tyrol.
 Тисса, *г.* la Theiss.
 Тихо море, la Mer ou l'Océan *т* pacifique.
 Торнъ или Торувъ, *в.* Thorn.
 Тоскана, *р.* la Toscane; || -кански, de Toscane.
 Трансилванія, *р.* la Transylvanie; -вански, *адж.*
 Трпазанъ, *в.* Trébisonde.
 Тридентъ или Триентъ, *в.* Trente.
 Тринидатъ, *г.* l'île de la Trinité *г.*
 Тривъ, *в.* Trèves.
 Троя, *в.* Troie; || Троянски, de Troie, troyen.
 Труа, *в.* Troyes (*en France*).
 Тунисъ и -нусъ, *в.* Tunis; -нски, de Tunis.
 Тунъ, *в.* Thun; || Тунско езеро, le lac de Thun.
 Тунгузъ, *н.* un Tunguse ou Toungouse.
 Тургау, *р.* le canton de Thurgovie.
 Туринъ, *в.* Turin.
 Туркменецъ, *н.* un Turkoman; || -менски, *адж.*
 Турція и Турско, *р.* la Turquie; || -ски, de Turquie, ottoman.
 Турчинъ, -ркиня, *н.* Turc, -рque; un Osmanli.
 Тубингенъ, *в.* Tubingue. [Thuringe].
 Тюрингя, *р.* la Thuringue; || -рингски, de

Уджень, *в.* Oudjein.
 Уессанъ, *г.* l'île d'Ouessant (*près de Brest*).
 Украйна, *р.* l'Ukraine; || Украински, de l'Ukraine.
 Умбрия, *р.* l'Ombrie *г.*
 Унгаринъ или Мажаринъ, -ка, *н.* Hongrois, -oise.
 Унгаря, *р.* la Hongrie; || -гарски, hongrois.
 Унтервалденъ, *р.* le canton d'Unterwald.
 Упсала, *р.* Upsal; -салски, d'Upsal.
 Уралъ, *г.* l'Oural; || -ралски, ouralien; || -ски планины. l'Oural, les monts Ourals *т.*
 Урбило, *в.* Urbin.
 Узеренска валева, la vallée d'Urseren.
 Утика, *в.* Utique.

Фазисъ, *г.* la Phase ou Rhéon.
 Фалувъ, *в.* Falun ou Falun.
 Фалцбургъ, *в.* Phalsbourg.
 Фарсала, *в.* Pharsale; -салски, de Pharsale.
 Ферейски сръдомори, les îles Féroë *г.*
 Феррара, *в.* Ferrare; -рарски, de Ferrare.
 Ферро (сръдоморъ —), l'île de Fer *г.*
 Фецъ или Фестъ, *в.* Fez.

Филадельфія, *в.* Philadelphie. [pines *г.*
 Филиппински сръдомори, *г.* les Philip-
 Филлестимлянинъ, -янка, *н.* Philistin, -tine.
 Финикия, *р.* la Phénicie; || Финикійски, de Phénicie.
 Финикійнинъ, -янка, *н.* Phénicien, -enne.
 Финландецъ, -дка, *н.* Finlandais, -aise.
 Финляндія, *р.* la Finlande; || -ландски, de Finlande.
 Финнъ, *н.* un Finois; || Фински, finois, de Finlande; || -ски заливъ, le golfe de Finlande.
 Финстерингенъ, *в.* Fénétrange.
 Фіонія, *г.* la Fionie, l'île de Fionie *г.*
 Фламандецъ, -дка, *н.* Flamand, -aude; || -мандски и -меки, *адж.*
 Фландрія, *р.* la Flandre; || -дреки, de Flandre.
 Флерюсъ, *в.* Fleurus.
 Флессингенъ, *в.* Flessingue.
 Флорентинецъ, -янка, *н.* Florentin, -tine.
 Флоренція, *в.* Florence; || -рентински, de Florence.
 Флоридъ, *р.* la Floride.
 Фокея, *р.* la Phocéë; || -кійски, de Phocéë.
 Фокеянинъ, -янка, *н.* Phocéén, -enne.
 Фонтенбло, *в.* Fontainebleau.
 Франконія, *р.* la Franconie; || -конски, de Franconie. [sur l'Oder].
 Франкфуртъ, *в.* Francfort (*sur le Mein* ou Франкъ, *н.* un Franc; || -кеки, des Francs.
 Франца или Френско, *р.* la France; || -ренски, de France, français.
 Фрейбургъ, *в.* Freybourg ou Fribourg.
 Френецъ -якния, *н.* Français, -aise.
 Фригїецъ, -ійка, *н.* Phrygien, -enne.
 Фригя, *р.* la Phrygie; || -гійски, de Phrygie.
 Фрисландецъ, -дка, *н.* Frison, -onne.
 Фрисландія, *р.* la Frise; || -ландски, de Frise.
 Фриуль, *р.* le Frioul; -улски, du Frioul.
 Фулда, *г.* la Fulda; || *в.* Fulde; -лдеки, *адж.*

Хабсбургъ, *в.* Habsbourg; -бургски, de Habsbourg.
 Хавана, *в.* la Havane; -вански, de la Havane.
 Хавръ-де-Грасъ, *в.* le Havre, Havre de Grâce.
 Хаха, *г.* la Haÿe.
 Хаити, *г.* Haïti (*anc. saint-Domingo*).
 Халдей и Халдеецъ, *н.* un Chaldéen.
 Халдея, *р.* la chaldée; || -дейски, de Chaldée.
 Хамбургъ, *в.* Hambourg; -бургски, de Hambourg.
 Ханзейски градове, les villes anséatiques, *г.*
 Ханovereцъ, -ерка, *н.* Hanovrien, -enne.
 Хановерь, *в.* Hanovre; || -новерски, de Hanovre. [Сцилла].
 Харибда, Charybde (*gouffre en Sicile, гл.*
 Харьковъ, *в.* Kharkov; -ковски, de Kharkov.
 Харцъ и Харцъски планины, le Harz.
 Хейделбергъ, *в.* Heidelberg.
 Хекла, *т.* le mont Hecla ou Hékla.
 Халиковъ, *т.* le mont Hélicon (*auj. Paléovouni*).

- Хебридски сръдомори, *les Hébrides f.*
Хелвѣтець, *n. un Helvétien.*
Хелвѣція, *p. l'Helvétie f;* || -вѣтически, *helvetique.*
Хелсинеоръ и -синеръ, *v. Elseneur.*
Хелсингфорсъ, *v. Helsingfors.*
Хейнегау, *p. le Hainaut*
Херо, *r. l'Herault;* -роски, *de l'Herault.*
Хераклея, *v. Héraclée.*
Херкуланъ и -ланумъ, *v. Herculanium.*
Херихуть, *v. Herrnhut.*
Хероней, *v. Chéronée ou Arné;* -нейски, *de Chéronée.*
Херсонъ, *v. Kherson;* -сонски, *adj. (гл. Корсунь).*
Херцогенбушь, *v. Bois-le-Duc.*
Хессенъ, *p. la Hesse;* || -сенски, *hessois.*
Хибернія, *p. l'Irlande f (l'Irlande);* || -берски, *adj.*
Хива, *v. et p. Khiva;* -вински, *de Khiva.*
Хивинець, *n. un habitant de Khiva.*
Хималайски планины, *l'Himalaya m. (anc. l'Imaüs).*
Хіерски сръдомори, *les îles d'Hyères f.*
Холландецъ, -ндка, *n. Hollandais, -aise.*
Холландія, *p. Hollande;* || -ландски, *hollande.*
Холстинецъ -нка, *n. Hollsteinois, -oise.*
Холстинія и -штинія, *p. le Holstein;* || -тински, *adj.*
Хомбургъ, *v. Hombourg (au pied de Taunus).*
Хонфлеоръ и Онфлеоръ, *v. Honfleur.*
Хорнвъ, *m. le mont Horeb.*
Хотивъ, *v. Khotin ou Choczim.*
Хоттентотъ, -отка, *n. Hottentot, -tote;* -тотски, *adj.*
Худсоновъ заливъ, *la baie d'Hudson.*
Хуни и Хунни, *sm. pl. n. les Huns m;* || -нски, *adj.*
Хуронъ, -нка, *n. Huron, -onne;* || -ронско езеро, *le lac Huron.*
Хуръ, *v. Coire.*
Хювнигенъ, *v. Huningue.*
Цариградъ, *v. Constantinople;* -ригдски, *adj.*
Цвейбрикенъ, *v. Deux-Ponts;* -брикски, *bipontin.*
Цейлонъ и Цейланъ, *l'île de Ceylan f.*
Цейта или Сеута, *i. Ceute.*
Целебесъ или Селебесъ, *i. Célèbes.*
Целти, *sm. pl. n. гл. Келти;* || Цефалонія, *гл. Кефалонія).*
Циклады, *sj. pl. i. les Cyclades, f.*
Цитера, *i. Cythère;* -терски, *de Cythère.*
Цугъ, *v. Zug;* || Цугско езеро, *le lac de Zug.*
Цыганинъ, -анка, *n. Zigeune, Bohémien, -enne;* -ански, *adj.*
Цюрихъ, *v. Zurich;* || Цюрихко езеро, *le lac de Zurich.*
Чаславъ, *v. Czeslau;* -славски, *de Czeslau.*
Чатамъ, *v. Chatham ou Chatam.*
Челси, *v. Chelsea.*
Черемиси, *sm. pl. n. les Tchérémisses m.*
Чериго, *l'île de Cérigo.*
Черкесъ, -еска, *n. Circassien, -enne;* Tcherkesse; -кески, *adj.*
Черковна область, *les Etat, de l'Eglise m.*
Черногорець, -орка, *n. Monténégrin, -ine.*
Черна гора, *p. le Montenegro;* -ногорски, *adj.*
Черно море, *la Mer noire;* -номорски, *adj.*
Черноморець, *n. un Cosaque de la Mer noire.*
Чървена Россія, *p. la Russie rouge.*
Чървеникаво море, *la Mer vermeille.*
Чървено море, *la Mer rouge.*
Чесма, *v. Tehesmé;* -мески, *de Tehesmé.*
Честеръ, *v. Chester;* -рески, *de Chester.*
Чехъ, *n. un Tchèque ou Bohême;* || Чешски, *tchèque.*
Чеченець, *r. un Tchétchenze;* -ченски, *adj.*
Чили или Чиле, *p. le Chili;* -лийски, *du Chili.*
Чымборасо, *m. le Chimborazo.*
Чолуль, *v. Cholula.*
Чудъ, *sj. n. les Tchoudes ou Finois m;* -дски, *adj.*
Чудско езеро, *le lac Peipous.*
Чукча, *n. un Tchouktschi;* || Чукотски носъ, *la presqu'île des Tchouktschis.*
Чухонецъ, -онка, *n. Finois, -oise;* || -хонски, *adj.*
Шампанъ, *p. la Champagne;* -пански, *de Champagne.*
Шаннонъ, *r. le Shanon.*
Шафхаузенъ, *v. Schaffhouse;* -зенски, *de Schaffhouse.*
Швабія, *p. la Souabe;* || Швабеки, *de Souabe.*
Швабъ, -абка, *n. un ou une Souabe,*
Шварцвалдъ, *la Forêt noire.*
Шведъ, -адка, *n. Suédois, -oise.*
Швейцарець, -арка, *n. Suisse, -esse.*
Швейцарія, *p. la Suisse;* || -царски, *de Suisse, suédois.*
Швеція, *p. la Suède;* || Шведски, *de Suède, suédois.*
Шелда и Схелда, *r. l'Escaut m.*
Шетландски сръдомори, *les îles Shetland f.*
Шлезвигъ, *v. Sleswig et Schleswig.*
Шлетштадъ, *v. Sélestadt (en Alsace).*
Шмалкаденъ, *v. Smalkalde et Schmal-kalden.*
Шотландецъ, -дка, *n. Ecossais, -aise.*
Шотландія, *p. l'Ecosse f;* || -ландски, *d'Ecosse.*
Шпейеръ, *v. Spire.*
Шпицбергенъ, *i. le Spitzberg.*
Штати (Съединени —), *p. les 'Etats-unis m.*
Штейнкирхенъ, *v. Steinkerque.*
Штирія, *p. la Styrie;* || -рски, *adj.*

- Штулвейсенбургъ**, *v.* Albe-Royale, Stuhl-Weissenbourg.
- Штутгартъ и Стутгартъ**, *v.* Stuttgart.
- Щара**, *v.* la Stehara.
- Юкагири**, *m. pl. n.* les Youkaguïres *m.*
- Юлхъ**, *v.* Juliers; -лихски, de Juliers.
- Юра**, *m.* le Jura; -рски, du Jura.
- Ютландія**, *p.* le Jutland; || -ландски, du Jutland.
- Ява**, *г.* l'île de Java *f.*; || -вански, de Java, javanais.
- Якутъ**, *n.* un Iakout ou Yakoute
- Ямайка**, *г.* la Jamaïque.
- Янина**, *v.* Janna et Ianina.
- Яновець -онка**, *n.* Japonais, -aise.
- Японія**, *p.* le Japon; || Японски, du Japon, japonais. [ски, *adj.*]
- Ярославль**, *m. v.* Iaroslav (*en Russie*); -слав-
- Ярославъ**, *v.* Iaroslav (*en Galicie*).
- Яффа**, *v.* Jaffa; -ѣски, de Jaffa.
- Яшъ**, *v.* Jassy et Iassy.
- Ѡаворъ**, *m.* le Thabor, mont Thabor.
- Ѡеодосія**, *v.* Théodosie (*anc. Caffa*).
- Ѡессалиецъ**, -ійка, *n.* Thessalien, -enne.
- Ѡессалія**, *p.* la Thessalie; || -лійски, de Thessalie. [thébain.]
- Ѡивы и Тивы**, *sf. pl. v.* Thèbes; || Ѡивски,
- Ѡивянинъ**, -янка, *v.* Thébain, -aine.
- Ѡракиецъ**, -ійка, *n.* un ou une Thrace.
- Ѡракія**, *p.* la Thrace; || -кійски, de Thrace.

Р Ъ Ч Н И К Ъ

3А

НАЙ-УПОТРѢБИТЕЛЬНЫѢ КРЪСТИТЕЛЬНЫ ИМЕНА

СЪ ПРАЗДНИЦЫѢ НА СВЯТЫѢ

ОТЪ ИСТОЧНА И ВЕЧЕРНА ЧЕРКОВА.

Августинъ, <i>m.</i> Augustin; Августина, <i>f.</i> Augustine.		Борисъ, <i>m.</i> Boris	2 май.
Августъ, <i>m.</i> Auguste; Августа, <i>f.</i> Augusta	24 носм.	Валентинъ, <i>m.</i> Valentin	24 апр.
Авдѣй, <i>m.</i> Avdias	5 септ.	Валеріанъ и Валерій, <i>m.</i> Valérien	22 носм.
Абель, <i>m.</i> Abel.		Варвара, <i>f.</i> Barbe	4 дек.
Авраамъ и Аврамъ, <i>m.</i> Abraham	6 март.	Варнава, <i>m.</i> Barnabé	11 іюн.
Агаѳія, <i>fem.</i> Agata, <i>f.</i> Agathe	5 февр.	Варѳоломей, <i>m.</i> Barthélemi	25 авг.
Агаѳонъ, <i>m.</i> Agathon	20 февр.	Василь, <i>m.</i> Basile	7 мар.
Аггѣй и Аггѣй, <i>m.</i> Aggée	16 дек.	Вассіанъ, <i>m.</i> Bassien	10 іюн.
Аглана, <i>f.</i> Aglaé	19 дек.	Венедиктъ, <i>m.</i> Benoit	14 мар.
Агнія и Агнеса, <i>f.</i> Agnès	21 ян.	Веніаминъ, <i>m.</i> Benjamin	13 окт.
Агрипина, <i>f.</i> Agrippine	23 іун.	Венцеславъ, <i>m.</i> Wenzeslas	26 мар.
Адамъ, <i>m.</i> Adam.		Викторъ, <i>m.</i> Victor; Викторія, <i>f.</i> Victoire	10 мар.
Адолфъ, <i>m.</i> Adolphe.		Вилхельмъ, <i>m.</i> Wilhelm, Guillaume.	
Адріанъ, <i>m.</i> Adrien	26 авг.	Винкентій и Викентій, <i>m.</i> Vincent.	11 носм.
Акилина, <i>f.</i> Aquiline	13 іун.	Витъ, <i>m.</i> Guy	15 іюн.
Александра, <i>f.</i> Alexandrine	21 апр.	Владимиръ, <i>m.</i> Vladimir	15 юл.
Александръ, <i>m.</i> Alexandre	30 авг.	Владиславъ, <i>m.</i> Vladislas, Ladislas	
Алексій и Алеко, <i>m.</i> Alexis	12 февр.	Власій и Власъ, <i>m.</i> Blaise	11 фев.
Алонсін <i>m.</i> Aloyse.		Вонифатій и Бонифацій, <i>m.</i> Boniface	19 дек.
Албертъ и Албрехтъ, <i>m.</i> Albert.		Вѣра, <i>f.</i> Vera (<i>Ste Foi</i>).	17 септ.
Алфонсъ, <i>m.</i> Alphonse.		Гавріиль и Гавриль, <i>m.</i> Gabriel	13 іюл.
Амалія, <i>f.</i> Amélie		Георгій и Гергн, <i>m.</i> George	23 апр.
Амвросій, <i>m.</i> Ambroise	7 дек.	Герасимъ, <i>m.</i> Gerasime	4 мар.
Амедей и Амадей, <i>m.</i> Amédée.		Гервасій, <i>m.</i> Gervais	14 окт.
Анастасъ, <i>m. dim.</i> Танко	22 ян.	Германъ, <i>m.</i> Germain	12 май.
Анастасія, <i>f.</i> Anastasie	22 дек.	Гликерія, <i>f.</i> Glycère	13 мар.
Анатолій, <i>m.</i> Anatole	3 іюл.	Глѣбъ, <i>m.</i> Glebe	5 сеп.
Андрей, <i>m.</i> André	30 носм.	Григорій и -горъ, <i>m.</i> Grégoire	17 носм.
Анисія, <i>f.</i> Anysie	30 дек.	Давидъ, <i>m.</i> David	26 іюн.
Анна, <i>f.</i> Anne	3 фев.	Даміанъ и Даміанъ, <i>m.</i> Damien	1 носм.
Антонина, <i>f.</i> Antonine	1 мар.	Даніиль, <i>m.</i> Daniel	17 дек.
Антовій и Антонъ, <i>m.</i> Antoine	17 ян.	Дарія, <i>f.</i> Darie	19 мар.
Апполинарій, <i>m.</i> Appolinaire	23 іюл.	Димитръ, <i>m. dim.</i> Митко, Démétrius	26 окт.
Арнольдъ, <i>m.</i> Arnaud.		Дисидерій, <i>m.</i> Didier	19 сеп.
Арсеній, <i>m.</i> Arsène	8 май.	Диомидъ, <i>m.</i> Diomède	3 іюл.
Архипъ, <i>m.</i> Archippe	19 фев.	Дионсій, <i>m.</i> Denis	3 окт.
Аѳанасъ, <i>m. dim.</i> Тачо, Athanase	2 май.	Дороея, <i>f.</i> Dorotheé	6 фев.
Балтазаръ и Валтасаръ, <i>m.</i> Balthasar.		Евва, <i>f.</i> Eve	
Берта, <i>f.</i> Berthe.		Евгеній, <i>m.</i> Eugène	7 мар.
Богданъ, <i>m.</i> Dieudonne (<i>гл. Тео-доть</i>)	28 мар.	Евгенія, <i>f.</i> Eugénie	24 дек.
Болеславъ, <i>m.</i> Boleslas	18 авг.	Евдокимъ,	31 іюл.
		Евдокія, <i>f.</i> Eudoxie	1 мар.

Еввалія, <i>f.</i> Eulalie	12 авг.	Клеопатра, <i>f.</i> Cleopâtre	19 окт.
Евстацій, <i>m.</i> Eustathe	30 сеп.	Климентъ, <i>m.</i> Clement	25 нояб.
Евтихій, <i>m.</i> Prosper	6 апр.	Кодратъ, <i>m.</i> Quadrat	10 мар.
Евфимій, <i>f.</i> Euphémie	16 сеп.	Константинъ, <i>m. dim.</i> Коста, Constantin	21 май.
Евфросинія, <i>f.</i> Euphrosine	25 сеп.	Косма <i>fam.</i> Кузьманъ, <i>m.</i> Cosme	1 нояб.
Евонмій, <i>m.</i> Euthyme	15 окт.	Ксения, <i>f.</i> Xenie	24 ян.
Едуардъ, <i>m.</i> Edouard		Ксенофонтъ, <i>m.</i> Xénophon	26 ян.
Екатерина, <i>f.</i> Catherine	24 нояб.	Лаврентій, <i>m.</i> Laurent	10 авг.
Елена, <i>f.</i> Hélène	21 май.	Лазарь, <i>m.</i> Lazare	17 окт.
Елеонора, <i>f.</i> Eléonore		Леонтій, <i>m.</i> Léontius	18 июн.
Елисавета, <i>f.</i> Elisabethe	5 сеп.	Логгинъ и Лонгинъ, <i>m.</i> Longin	16 окт.
Емануилъ и Мануиль <i>m.</i> Emanuel	17 июн.	Либовъ, <i>f.</i> Aimée (<i>Ste</i> Charité)	17 сеп.
Емелианъ, <i>m.</i> Emilien	8 авг.	Лука, <i>m. fam.</i> Лулчо, Luc	18 окт.
Епифаній, <i>m.</i> Epiphane	12 май.	Лукіанъ и Луціанъ, <i>m.</i> Lucien	15 окт.
Ерasmusъ, <i>f.</i> Erasme	24 фев.	Людмила, <i>f.</i> Ludmilla	16 сеп.
Ермогенъ, <i>m.</i> Hermogène	10 дек.	Людвикъ и Лудовикъ, <i>m.</i> Louis	
Ермолай, <i>m.</i> Hermolaüs	26 июл.	Лъвъ, <i>m.</i> ; Léon; Лъвовъ, de Léon	18 фев.
Есперъ, <i>m.</i> Espère	2 май.	Маврикій и Морицъ, <i>m.</i> Maurice	10 июл.
Естеръ, <i>f.</i> Ester		Магдалина, <i>f.</i> Madelaine, Madelon	22 июл.
Ефремъ, <i>m.</i> Ephraïm, Ephrème	28 ян.	Макарій, <i>m.</i> Macaire	19 ян.
Жанета, <i>f.</i> Jeanette, Jenny	3 фев.	Максиміанъ, <i>m.</i> Maximilien, Max	22 окт.
Женевіева, <i>f.</i> Geneviève		Максимъ, <i>m.</i> Maxime	21 ян.
Жозефина, <i>f.</i> Joséphine		Маргарита и -герита, <i>f.</i> Mar- guerite, Margot	
Захей и Захей, <i>m.</i> Zachée	18 нояб.	Марія, <i>f. dim.</i> Мика, Marie	22 июл.
Захарія, <i>m.</i> Zacharie	5 сеп.	Мартинъ, <i>m.</i> Martin	14 апр.
Зинаида, <i>f.</i> Zénéide	11 окт.	Марѳа, <i>f.</i> Marthe	1 сеп.
Зиновій, <i>m.</i> Zénoïus; Зиновіа, <i>f.</i> Zénobie	30 окт.	Матилда, <i>f.</i> Mathilde	
Зоя, <i>f.</i> Zoé	18 дек.	Матрона, <i>f.</i> Matrone	18 май.
Иванъ <i>m. dim.</i> Иванчо, Jean	24 июн.	Матѳей, <i>m.</i> Matthieu	9 авг.
Игнатъ, <i>m.</i> Ignace	29 нояб.	Матѳій, <i>m.</i> Matthias	5 акт.
Изабелла, <i>f.</i> Isabelle		Меланія, <i>f.</i> Mélanie	31 дек.
Иларіонъ, <i>m.</i> Hilarion	21 окт.	Меркурій, <i>m.</i> Merceure	24 нояб.
Илія и Ілю, <i>m.</i> Elie	20 июл.	Методій, <i>m.</i> Méthode	30 июн.
Иннокентій, <i>m.</i> Innocent	26 нояб.	Миѳа, <i>f.</i> Mina	5 ян.
Ираклій, <i>m.</i> Héraclius	9 мар.	Митрофанъ, <i>m.</i> Métrophane	4 июн.
Ирина, <i>f.</i> Irène	5 май.	Михаилъ, <i>m. fam.</i> Михаль, Michel	8 нояб.
Иродіонъ, <i>fam.</i> Радіонъ, <i>m.</i> Hérodien	8 апр.	Михей, <i>m.</i> Michée	14 авг.
Исаакъ, <i>m.</i> Isaac	30 май.	Модестъ, <i>m.</i> Modeste	16 май.
Исаія и Исай, <i>m.</i> Isaïe	16 фев.	Моисей, <i>m.</i> Moïse	26 июл.
Исидоръ, <i>m.</i> Isidore	14 фев.	Надѣжда, <i>f.</i> Espérance	17 сеп.
Іакимъ, <i>m.</i> Huacinthe	3 июл.	Наркисъ, <i>m.</i> Narcisse	31 окт.
Іаковъ и Яковъ, <i>m.</i> Jacques, Jacob	30 апр.	Наталя и -галья, <i>f.</i> Natalie	26 авг.
Іаннуарій, <i>m.</i> Janvier	21 апр.	Непомукъ, <i>m.</i> Népomucène	
Іезекииль, <i>m.</i> Ezéchiel	21 июл.	Несторъ, <i>m.</i> Nestor	26 окт.
Іеремія, <i>m.</i> Jérémie	1 май.	Никита, <i>m.</i> Nicétas	3 апр.
Іеронимъ, <i>m.</i> Jérôme	15 июн.	Никифоръ, <i>m.</i> Nicéphore	9 фев.
Іоакимъ, <i>fam.</i> Якимъ, <i>m.</i> Joachim	9 сеп.	Никодимъ, <i>m.</i> Nicodème	2 авг.
Іоанникій, <i>m.</i> Joannicius, Joannice	4 нояб.	Николай, <i>m. dim.</i> Никола, Колю, Nicolas	6 дек.
Іовъ, <i>m.</i> Job	6 май.	Никонъ, <i>m.</i> Nicon	22 мар.
Іона, <i>m.</i> Jonas	28 мар.	Олимпій, <i>m.</i> Olympe	30 июл.
Іосифъ, <i>m.</i> Joseph	4 апр.	Олга, <i>f.</i> Olga	11 июл.
Іудифъ, <i>f.</i> Judith		Онисимъ, <i>m.</i> Onésime	15 фев.
Іазимиръ, <i>m.</i> Casimir		Онуфрій, <i>m.</i> Onuphre	12 июн.
Іарль, <i>m.</i> Charles		Павель и Павле, <i>m.</i> Paul	29 июн.
Іаприанъ, <i>m.</i> Suprien	2 окт.		
Іирилль, <i>m.</i> Cyrille	18 мар.		
Ілавдія, <i>m.</i> Claude	31 ян.		

Павла и Павлина, <i>f.</i> Pauline	3 июл.	Филиксъ и Феликсъ, <i>m.</i> Felix	6 июл.
Павлинъ, <i>m.</i> Paulin	23 ян.	Филимонъ, <i>m.</i> Philémon	22 носм.
Памфилъ, <i>m.</i> Pamphyle	16 фев.	Филиппъ, <i>m.</i> Philippe	14 носм.
Панкратій, <i>m.</i> Pancrace	9 июл.	Филцата, <i>f.</i> Félicité	25 носм.
Панталеймонъ, <i>m.</i> Pantaléon	27 июл.	Фирминъ, <i>m.</i> Firmin	24 июл.
Параскева, <i>f.</i> Parascève	26 июл.	Флавианъ, <i>m.</i> Flavien	18 фев.
Пелагія, <i>f.</i> Pélagie	4 май.	Флорентій, <i>m.</i> Florent, Florentin	18 авг.
Петръ <i>m. dim.</i> Петко, Pierre	29 июл.	Флоръ, <i>m.</i> Florus	18 дек.
Пій, <i>m.</i> Pius, Pie		Фока, <i>m.</i> Phocas	22 сеп.
Платонъ, <i>m.</i> Platon	18 носм.	Фотій, <i>m.</i> Photius	12 авг.
Поликарпъ, <i>m.</i> Polycarpe	23 фев.	Францискъ и Франць, <i>m.</i> François	
Полиевктъ, <i>m.</i> Polyevcte	9 ян.	Фрндерихъ, <i>m.</i> Frédéric	
Прокопій, <i>m.</i> Procope	8 июл.	Харалампій, <i>fam.</i> -лампъ, <i>m.</i> Charalampe	10 фев.
Прохоръ, <i>m.</i> Prochor	28 июл.	Харитонъ, <i>m.</i> Chariton	28 сеп.
Пулхерія, <i>m.</i> Pulchérie	7 авг.	Хенрихъ, <i>m.</i> Henri	
Рахиль, <i>f.</i> Rachel		Хиларій, <i>m.</i> Hilaire	12 июл.
Ревекка, <i>f.</i> Rébecca		Хіонія, <i>f.</i> Chionie	16 апр.
Родіонъ, <i>m.</i> Rodion	10 носм.	Хонорій, <i>m.</i> Honoré et Honorius	
Романъ, <i>m.</i> Romain	29 ян.	Христина, <i>f.</i> Christine	24 июл.
Руфъ, <i>m.</i> Rufus	8 апр.	Христианъ, <i>m.</i> Chrétien	
Савва, <i>m.</i> Séba, Sabbas	5 дек.	Христофоръ, <i>m.</i> Christophe	
Сампсонъ, <i>m.</i> Samson	27 июл.	Хугонъ, <i>m.</i> Hugues	
Самуилъ, <i>m.</i> Samuel	20 авг.	Целестинъ и Келестинъ, <i>m.</i> Celestin	8 апр.
Севастіанъ, <i>m.</i> Sébastien, Bastien	18 дек.	Целскій и Келскій, <i>m.</i> Celse	14 окт.
Серафима, <i>f.</i> Séraphine	29 июл.	Цецилія и Кикилія, <i>f.</i> Cécile	22 носм.
Сергій и Сергѣй, <i>m.</i> Serge	7 окт.	Шарлотта, <i>f.</i> Charlotte	
Силвестръ, <i>m.</i> Sylvestre	2 ян.	Юліана и Уляна, <i>f.</i> Julienne	21 дек.
Симеонъ и Симіонъ, <i>m.</i> Siméon	3 фев.	Юліанъ и Улянъ, <i>m.</i> Julien	24 июл.
Симонъ и Семонъ, <i>m.</i> Simon	10 май.	Юлій, <i>m.</i> Jules 21 июл. Юлія, <i>f.</i> Julie	18 май.
Снетъ, <i>m.</i> Seth		Юстиніанъ, <i>m.</i> Justinien	14 носм.
Соломонія и -монда, <i>f.</i> Salomé	1 авг.	Юстинъ и Иустинъ, <i>m.</i> Justin	1 июл.
Соломонъ, <i>m.</i> Salomon		Идвига, <i>f.</i> Hedwige	
Софія, <i>f.</i> Sophie	17 сеп.	Ѳаддей, <i>m.</i> Thaddée, Thadée	21 авг.
Софроній, <i>m.</i> Sophronius	11 мар.	Ѳалалей, <i>m.</i> Thallalée	30 май.
Станиславъ, <i>m.</i> Stanislas		Ѳекла, <i>f.</i> Thécia, Thècle	24 сеп.
Стефанида, <i>f.</i> Stéphanie	11 носм.	Ѳеодора и Ѳодора, <i>f.</i> Théodora	10 мар.
Стефанъ, <i>n.</i> Etienne	27 дек.	Ѳеодоръ и Тодоръ, <i>m.</i> Théodore	8 фев.
Сусанна, <i>f.</i> Susanne	6 июл.	Ѳеодосій, <i>m.</i> Théodose	11 ян.
Татіана, <i>f.</i> Tatiane	12 ян.	Ѳеодосія, <i>f.</i> Théodosie	20 мар.
Терезія и -реза, <i>f.</i> Thérèse		Ѳеодотъ, <i>m.</i> Théodot, Dieudonné	7 носм.
Тимошей, <i>m.</i> Thimothée	22 ян.	Ѳеодуль, <i>m.</i> Théodule	5 апр.
Товій и Товитъ, <i>m.</i> Tobie		Ѳеодулста, <i>f.</i> Theocetiste	31 ян.
Трифонъ, <i>m.</i> Tryphon	1 фев.	Ѳеофанъ, <i>m.</i> Théophane	12 мар.
Трофимъ, <i>n.</i> Trophime	23 июл.	Ѳеофилъ, <i>m.</i> Théophile	2 дек.
Улрика, <i>f.</i> Ulrique, Udalrique		Ѳирсъ, <i>m.</i> Thirsus	14 дек.
Урихъ, <i>m.</i> Uric, Udalic		Ѳома, <i>m.</i> Thomas	6 окт.
Урбанъ и Урбанъ, <i>m.</i> Urbain	23 июл.		
Урсула, <i>f.</i> Ursule			
Фабій и Фабіанъ, <i>m.</i> Fabien	5 авг.		
Февронія, <i>f.</i> Fébronie	25 июл.		

РЪЧНИКЪ

НА

ИСТОРИЧЕСКЫ ВЕТЫ И НОВЫ ИМЕНА,

НА КОИТО ПРАВОПИСАНИЕТО НЕ Е СЪЩОТО ВЪ ДВАТА ЕЗЫКА.

- Аббатучи, *m. indécl.* Abatucci.
 Абелардъ и Абеларъ, *m.* Abailard, Abélard.
 Аввакумъ, *m.* Nabacusc.
 Августуль, *m.* Augustule.
 Авессаломъ (*hebr.* Авшаломъ), *m.* Absalon
 Аврелианъ, *m.* Aurélien.
 Агатокль, *m.* Agathocle.
 Агезилай, *m.* Agésilas.
 Агуадо, *m.* Aguado.
 Аларихъ или Аларикъ, *m.* Alaric.
 Алексій Комнинъ, *m.* Alexis Comnène.
 Алкей, *m.* Alcée; -кеовъ, d'Alcée.
 Алкивиадъ и Алцибиадъ, *m.* Alcibiade.
 Албоинъ, *m.* Alboin.
 Америкъ-Веспучий, *m.* Améric-Vespucè.
 Амурадъ и Мурадъ, *m.* Amurat.
 Амфиクションи, *sm. pl.* les Amphyctions *m.*
 Анаксагоръ, *m.* Anaxagore.
 Андромаха, *f.* Andromaque.
 Анкъ Марцій, *m.* Ancus-Martius.
 Аннибалъ, *m.* Annibal.
 Анзизъ, *m.* Anchise; -хизовъ, d'Anchise.
 Апеллесъ, *m.* Apelles; -лесовъ, d'Apelles.
 Апраксинъ, *m.* Araxine.
 Апулей, *m.* Apulée; -леовъ, d'Apulée.
 Аракчеевъ, *m.* Arakchéief.
 Аргонавти, *sm. pl.* les Argonautes *m.*
 Аристотель, *m.* Aristote; -тотелень, d'Aristote.
 Арсакъ, *m.* Arsace. [Longuemain.
 Артаксеркъ (Дългоръкъ), *m.* Artaxerxès
 Архимедъ, *m.* Archimède; -медовъ, d'Archimède.
 Астиагъ, *m.* Astyage.
 Ахасверъ, *m.* Assuérus. [d'Achille.
 Ахиллъ и Ахиллесъ, *m.* Achille; -лесовъ,
 Аяксъ, *m.* Ajax; -ковъ, d'Ajax.
 Аталія или Аталія, *f.* Athalie.
 Аѳиней и Аѳеней, *m.* Athénée.
 Аѳинодоръ, *m.* Athénodore.
 Байронъ и Бейронъ, *m.* Byron.
 Баратынски, *adj. sm.* Baratynski.
 Барбароса, *m.* Barberousse (*surnom*).
 Баторий, *m.* Bathory.
 Батый, *n.* Batou-Khan ou Batu-Khan.
 Ватюшковъ, *m.* Vatiouchekof.
 Баязетъ и Баезидъ, *m.* Bajazet.
 Берцелиусъ, *m.* Berzelius.
 Бетховень, *m.* Beethoven.
- Блюхеръ, *m.* Blücher.
 Богдановичъ, *m.* Bogdanovitch.
 Бороздинъ, *m.* Borozdine ou Barazdine.
 Бохарне, *m. indécl.* Beauharnais.
 Брутъ, *m.* Brutus.
 Бюффонъ, *m.* Buffon.
 Валленштейнъ, *m.* Wallenstein.
 Валтеръ-Скоттъ, *m.* Water-Scott.
 Велисарій, *m.* Bélisaire.
 Веллингтонъ, *m.* Wellington.
 Виладъ, *m.* Wieland.
 Вилхелмъ Телль, *m.* Guillaume Tell.
 Виргилій, *m.* Virgile; -гилювъ, de Virgile.
 Витрувий, *m.* Vitruve; -трувиовъ, de Vitruve.
 Вивантъ, *m.* Bias.
 Вилгорски, *adj. sm.* Vielhorski.
 Владиміръ Великій, *m.* Vladimir le Grand.
 Волтеръ, *m.* Voltaire
 Вяземски, *adj. sm.* Viazemski.
 Галилей, *m.* Galilée; -леовъ, de Galilée.
 Гвелфи и Гибеллини, *sm. pl.* les Gufes et les Guibelins *m.*
 Германикъ, *m.* Germanicus.
 Геоте, *m. indécl.* Goethe.
 Гнѣдичъ, *m.* Gnéditch.
 Голицынъ, *m.* Galitzine.
 Гракхъ, *m.* Gracchus.
 Грацианъ, *m.* Gratien.
 Грибоѣдовъ, *m.* Griboyédof.
 Гроциусъ, *m.* Grotius.
 Гутенбергъ, *m.* Gutenberg.
 Гюизъ и Гизъ, *m.* Guise.
 Дамаскинъ, *m.* Damascène (*surnom*).
 Данаи, *m.* Danaüs.
 Дарій Истаспъ, *m.* Darius Hystaspe.
 Дашковъ, *m.* Dachekof. [calion.
 Девкалонъ, *m.* Deucalion; -лионъ, de Deu-
 дейокъ и Дейоцесъ, *m.* Déjocès.
 Делавинъ, *m.* Delavigne.
 Делиль, *m.* Delille. [Démosthène.
 Демосѳенъ, *m.* Démosthène; -ѳеновъ, de
 Державинъ, *m.* Derjavine.
 Деций, *m.* Decius.
 Деянира, *f.* Déjanire.
 Джонсонъ, *m.* Johnson.
 Джустиниани, *m. indécl.* Giustiniani.
 Дидона, *f.* Didon.
 Диогенъ, *m.* Diogène; -геновъ, de Diogène.

- Диоклеціанъ, *m.* Dioclétien.
 Диомидъ и Диомедъ, *m.* Diomède.
 Дюреръ, *m.* (Албрехтъ) Albert Dürer.
 Евклидъ, *m.* Euclide; -клидовъ, d'Euclide.
 Евменъ и Евменій, *m.* Eumène.
 Еврипидъ, *m.* Euripide; -пидовъ, d'Euripide.
 Евтропъ и Евтропій, *m.* Eutrope.
 Егей, *m.* 'Egée; -геовъ, d' 'Egée.
 Единъ, *m.* Oedipe; -диповъ, d'Oedipe.
 Езра, *m.* Esdras.
 Езопъ, *m.* Esopé.
 Екатерина Велика, *f.* Catherine la Grande.
 Еней, *m.* 'Enée; -неовъ, d' 'Enée.
 Епаминондъ, *m.* Epaminondas.
 Ератосенъ, *m.* 'Eratosthène.
 Есхилъ, *m.* Eschyle.
 Жанясъ *f.* (Г-ца), Madame de Genlis.
 Ждановски, *adj. sm.* Jdanovski.
 Жераръ, *m.* Gérard.
 Жофреть, *m.* Jauffret.
 Жуковски, *adj. sm.* Joukovski.
 Заіончекъ, *m.* Zaionczek.
 Залцманъ, *m.* Salzmänn.
 Зиновія, *f.* Zénobie.
 Зубовъ, *m.* Zoubof.
 Израиль, *m.* Israël.
 Изяславъ, *m.* Iziaslaf.
 Иппократъ, *m.* Hippocrate.
 Иродотъ, *m.* Hérodote.
 Иродъ, *m.* Hérode.
 Ифигенія, *f.* Iphigénie.
 Езекинъ, *m.* Ezechiel.
 Јероваамъ, *m.* Jéroboam.
 Іисусъ Навинъ, *m.* Josué.
 Іоанна д' Аркъ, *f.* Jeanne d'Arc.
 Кадмъ, *m.* Cadmus.
 Каллисеевъ, *m.* Callisthène.
 Калпурній, *m.* Calpurnius.
 Карамзинъ, *m.* Karamzine.
 Карль Голъмый, *m.* Charlemagne.
 Кастелре и Кестларъ, *m. indécl.* Castlereagh.
 Квинтиліанъ, *m.* Quintilien.
 Квинтъ-Курцій, *m.* Quinte-Curée.
 Кекропсъ, *m.* Cécrops.
 Кеннингъ, *m.* Cannig.
 Керубини, *m. indécl.* Cherubini.
 Симонъ, *m.* Simon.
 Киръ, *m.* Cyrus.
 Клавдіанъ, *m.* Claudien.
 Клеовуль, *m.* Cléobule.
 Клопштокъ, *m.* Klopstock.
 Клотарій, *m.* Clotaire.
 Княженинъ, *m.* Kniajenine.
 Колумбъ и Коломбъ, *m.* Colomb.
 Конфуцій, *m.* Confucius; -ціовъ, de Confucius.
 Корнелій Непотъ, *m.* Cornélius Népos.
 Корнель, *m.* Cornelle.
 Кореджіо, *m.* le Corrége.
 Крезъ, *m.* Crésus; -езовъ, de Crésus.
 Кромвель, *m.* Cromwell.
 Крыловъ, *m.* Krylof.
 Ксенофонтъ, *m.* Xénophon.
 Ксерксъ, *m.* Xerxès.
 Кукъ, *m.* Cook; -уковъ, de Cook.
 Куриаци, *sm. pl.* les Curiaees *m.*
 Кювье, *m. indécl.* Cuvier.
 Лафонтенъ, *m.* Lafontaine.
 Лахарпъ, *m.* La Harpe.
 Леонидъ, *m.* Léonidas.
 Лещински, *adj. sm.* Leszezinski.
 Лякуржъ, *m.* Lyeurque.
 Лисимахъ, *m.* Lysimaque.
 Ломоносовъ, *m.* Lomonossov.
 Лоухинъ, *m.* Laroukhine.
 Лотаріи и Лотаръ, *m.* Lotaire.
 Лукіанъ, *m.* Lucien.
 Лукреція, *f.* Lucrèce.
 Лукуллъ, *m.* Lucullus.
 Лютеръ, *m.* Luther.
 Маккавей, *m.* Machabée.
 Максенцій, *m.* Maxence.
 Марборо, *m. indécl.* Marlborough.
 Манлій, *m.* Manlius.
 Маркъ-Аврелій, *m.* Marc-Aurèle.
 Маусанъ, *m.* Mathusalem.
 Меденъ, *f.* Médée.
 Медисисъ и Медичи, *m.* Médicis.
 Менелай, *m.* Ménélas; -наовъ, de Ménélas.
 Меценатъ, *m.* Mécène.
 Мещерски, *adj. sm.* Mestcherski.
 Микель-Анджело, *m.* Michel-Ange.
 Монтанъ и Монтень, *m.* Montaigne.
 Моцартъ, *m.* Mozart.
 Мурильо, *m.* Murillo.
 Муръ, *m.* Moore.
 Мухаммедъ, *m.* Mahomet.
 Навуходоносоръ, *m.* Nabuchodonosor.
 Неемія, *m.* Néhémie.
 Ниній, *m.* Ninias.
 Ной, *m.* Noé; Ноевъ, de Noé.
 Нума Помпилій, *m.* Numa Pompilius.
 Нютонъ и Невтонъ, *m.* Newton; -тоновъ, de Newton.
 Нѣмцевичъ, *m.* Niemcewicz.
 Овидій Насонъ, *m.* Ovide Nason.
 Огигій, *m.* Ogygès.
 Огнискій, *adj. sm.* Oguinski.
 Октавій, *m.* Octave.
 Орфей, *m.* Orphée.
 Павзаній, *m.* Pausanias; -заниовъ, de Pausanias.
 Пакувій, *m.* Pacuvius.
 Патрокль, *m.* Patrocle.
 Перикль и Периклесъ, *m.* Périclès.
 Перуджино, *m.* le Perugin.
 Песталотци, *m. indécl.* Pestalozzi.
 Петрь Великій, *m.* Pierre le Grand.
 Пѣпинъ Бжъный, *m.* Pépin le Bref.
 Пирръ, *m.* Pyrrhus.
 Пифагоръ, *m.* Pythagore

- Плавьтѣ**, *m.* Plaute; -автовъ, de Plaute.
Плутархъ, *m.* Plutarque; -арховъ, de Plutarque.
Пожарски, *adj. sm.* Pojarski.
Полвій и Полибій, *m.* Polybe.
Помпей, *m.* Pompée; -пеовъ, de Pompée.
Потюмкинъ, *m.* Potemkine ou Potiomekine.
Потоцки, *adj. sm.* Potocki.
Псамметихъ, *m.* Psammétique.
Птоломей, *m.* Ptolomé.
Пушкинъ, *m.* Pouchekine.
Рафаель, *m.* Raphaël.
Регуль, *m.* Régulus; -гуловъ, de Régulus.
Реомюръ, *m.* Réaumur; -мюровъ, de Réaumur.
Ржевски, *adj. sm.* Rjevski.
Ровоамъ, *m.* Roboam.
Ромуль, *m.* Romulus.
Румянцовъ, *m.* Roumiantzef.
Рюрикъ, *m.* Rurik.
Рюйшъ и Рейшъ, *m.* Ruysch.
Саллустій, *m.* Salluste.
Саулъ, *m.* Saül.
Сафо и Сафо, *f.* Sapho.
Селевкъ, *m.* Séleucus.
Семирамида, *f.* Sémiramis; -мидитъ, de Sémiramis.
Сеннахиримъ, *m.* Sennachérib.
Симъ, *m.* Sem.
Сноъ, *m.* Seth.
Собѣски, *adj. sm.* (Юанвъ), Jean Sobieski.
Сократъ, *m.* Socrate.
Сципионъ, *m.* Scipion.
Сюлли, *m. indecl.* Sully.
Тарквиній, *m.* Tarquin.
Тассо или Тассъ, *m.* le Tasse.
Тацитъ, *m.* Tacite; -цятювъ, de Tacite.
Теренцій, *m.* Térence; -ренціювъ, de Térence.
Тиверій и Тиберій, *m.* Tibère.
Титъ-Ливій, *m.* Tite-Live.
Титіанъ, *m.* le Titien.
Траянъ, *m.* Trajan; -яновъ, de Trajan.
Улиссъ и Одиссей, *m.* Ulysse.
Улфила, *m.* Ulphilas.
Фабрицій, *m.* Fabricius.
Фарамундъ, *m.* Pharamond.
Федръ, *m.* Phèdre *m.* || **Федра**, *f.* Phèdre *f.*
Фокіонъ, *m.* Phocion.
Фонъ-Визинъ, *m.* von-Wiesin.
Фоссъ, *m.* Voss.
Франклинъ, *m.* Franklin.
Хагедорнъ, *m.* Hagedorn.
Хайдвъ и Хайденъ, *m.* Heydin.
Хамъ, *m.* Cham; **Хамовъ**, de Cham.
Харуяъ-Алрашидъ, *m.* Haroun-al-Rachid.
Хезіодъ и Исіодъ, *m.* Hésiode.
Хелвеціусъ, *m.* Helvetius.
Хемницеръ, *m.* Chemnitzer ou Chemnitzer.
Хераклій и Ираклій, *m.* Héraclius.
Хименесъ, *m.* Ximenès.
Хоргартъ, *m.* Horgarth.
Хозрой, *m.* Kosroès.
Хомеръ и Омаръ, *m.* Homère; -ровъ, d'Homère.
Хораций, *m.* Horace; -раціювъ, d'Horace.
Хумболтъ, *m.* Humboldt.
Цимисхій, *m.* Zimiscès.
Цинциннатъ, *m.* Cincinnatus.
Цицеронъ, *m.* Cicéron; -роновъ, de Cicéron.
Ціаксаръ и Кіаксаръ, *m.* Cyaxare.
Чарториекъ, *adj. sm.* Czartoryski.
Чаттертонъ, *m.* Chatterton.
Чернышовъ, *m.* Tschernyehof ou Czernyehew.
Чимароза, *m.* Cimarosa.
Чингидъ-Ханъ, *m.* Gengis-Khan ou Djen-gis-Khan.
Шатобрианъ, *m.* Chateaubriand.
Шекспиръ, *m.* Shakespeare.
Шиллеръ, *m.* Schiller.
Шичковъ, *m.* Chichekoff.
Шревелій и Шревелиусъ, *m.* Schrevelius.
Щербатовъ, *m.* Steherbatof.
Ювеналъ и Ювеналій, *m.* Juvenal.
Югурта, *m.* Jugurtha.
Юліи Цесаръ, *m.* Jules César.
Юмъ, *m.* Hume.
Юнгъ, *m.* Young; | Jung.
Япетъ, *m.* Japhet.
Ярославъ, *m.* Yaroslaf.
Ѡалесъ, *m.* Thalès.
Ѡемистоклъ, *m.* Thémistocle.
Ѡеокритъ, *m.* Théocrite.
Ѡома Кемпійски, *m.* Thomas a Kempis.
Ѡраснуль, *m.* Thrasybule.
Ѡукидидъ, *m.* Thucydide.

МИТОЛОГИЧЕСКИ РЪЧНИКЪ.

ТОЙ ОБНЕМА

ИМЕНАТА НА ПО-ГЛВАНЫТЪ

ГРЪЦКЫ, РИМСКЫ, ИНДУСКЫ, ЕГИПЕТСКЫ, СКАНДИНАВСКЫ И СЛАВЯНСКЫ БОЖЕСТВА.

- Аврора, *f.* l'Aurore *f.* déesse du jour.
Австръ, *m.* Auster, le vent du midi.
Аглая или Егла, *f.* Aglaé, une des Grâces.
Агни, *m. indécl.* Agni, dieu du feu.
Адонисъ, *m.* Adonis, beau jeune homme.
Адрастея, *f.* Adrastée (*гл.* Немезида).
Аквилонъ или Борей, *m.* Aquilon, Borée, le vent du nord.
Алекта, *f.* Alecto, une des Furies.
Амазонки, *sf. pl.* les Amazones *f.* (*guerrières*).
Амалтея, *f.* Amalthée, nourrice de Jupiter.
Амброзия, *sf.* l'ambroisie *f.*, nourriture des dieux.
Аммонъ, *m.* Ammon, Jupiter Amon.
Амуръ, *m.* l'Amour *m.*, Cupidon.
Амфитрита, *f.* Amphitrite, épouse de Neptune.
Ангерона, *f.* Angerone, déesse du silence.
Аннона, *f.* Annona, déesse de l'abondance.
Анубисъ, *m.* Anubis, gardien des dieux.
Аониды, *sf. pl.* les Aonides *f.*, surnom des Muses.
Аписъ, *m.* Apis, le taureau sacré.
Аполлонъ, *m.* Apollon, dieu des arts.
Арей, *m.* Arès (*гл.* Марсъ).
Ариманъ, *m.* Abrimane, le principe du mal.
Артемидя, *f.* Artémise (*гл.* Диана).
Астарта, *f.* Astarté, déesse de la prospérité.
Астрея, *f.* Astrée (*гл.* Фемидя).
Атропа, *f.* Atropos, une des Parques.
Афродита, *f.* Aphrodite (*гл.* Венера).
Ахеронъ, *sm.* l'Achéron, fleuve des enfers.
Аелло, *f.* Aello, une des Harpies.
Аонна, *f.* Athénée (*гл.* Минерва).
Бааль или Бель, *m.* Baal (*дieu*).
Балдеръ, *m.* Balder, dieu de l'éloquence.
Бардъ, *m. pl.* les Bardes *m.* (*poètes*).
Бахусъ, *m. гл.* Вакхъ; | Борей, *гл.* Аквилонъ
Беленъ, *m.* Bélène, dieu des arts.
Белзана, *f.* Belisana, l'inventrice des arts.
Беллона, *f.* Bellona, déesse de la guerre.
Брахма, *m.* Brahmâ, 1er membre de la trinité indoue.
Вудда, *m.* Boudha, dieu de la sagesse.
Бѣлбогъ, *m.* Bielbog, le bon principe.
Вакханка, *sf.* la Buechante, prêtresse du Bacchus.
Вакхъ и Бахусъ, *m.* Bacchus, dieu du vin.
Валхала, *sf.* le Valhalla, palais d'Odin.
Валкирия, *sf.* la Valkyrie, prêtresse d'Odin.
Венера, *f.* Vénus, déesse de la beauté.
Вертумнъ, *m.* Vertumne, dieu des jardins.
Веста и Хестия, *f.* Vesta, déesse du feu.
Весталка, *sf.* la Vestale, prêtresse de Vesta.
Викторія, *f.* Victoire, déesse de la victoire.
Вишну, *m. indécl.* Vichnou, second membre de la trinité hindoue.
Волосъ, *m.* Voloss, dieu du betail.
Волумна, *f.* Voltumna, déesse de la bonté.
Вулканъ и Хеместъ, *m.* Vulcain, dieu du feu.
Галатея, *f.* Galatée, nymphe des eaux.
Ганеша, *m.* Ganésa, dieu de la sagesse.
Ганимедъ, *m.* Ganimède, échanton des dieux.
Гаревитъ, *m.* Garévite, divinité à six têtes.
Горгоны, *sf. pl.* les Gorgones *f.*, divinités infernales.
Градинъ, *sf. pl.* les Grâces *f.* (*déeses*).
Диана, *f.* Diane, déesse de la chasse.
Диоскури, *sm. pl.* les Dioscures *m.* Castor et Pollux.
Дрияды, *sf. pl.* les Driades *f.*, nymphes des bois.
Друиди, *sm. pl.* les Druides *m.* (*prêtres*).
Дурга, *f.* Dourgâ, épouse de Siva.
Еакъ, *m.* 'Eaque, un des juges des enfers.
Евръ, *m.* Euras, le vent d'orient.
Евмениды, *sf. pl.* les Euménides *f.* (*гл.* Фури).
Евриала, *f.* Euryale, une des Gorgones.
Евтерпа, *f.* Euterpe, muse de la musique.
Евфросиния, *f.* Euphrosine, une des Grâces.
Елисейскы поляны, *sf. pl.* l'Elisée, les Champs élysées *m.* [ciel.
Елфи, *sm. pl.* les Elfс ou Eifes *m.*, genies du
Еолъ, *n.* 'Eole, dieu des ventes.
Ерата, *f.* Erato, muse de la poésie légère.
Еребъ, *m.* l'Erèbe *m.*, le Tartare.
Еротъ, *m.* Eros ou l'Amour *m.* (*гл.* Купидонъ).
Ескулапъ и Асклепін, *m.* Esculape, dieu de la médecine.
Есусъ, *m.* 'Esus, Hésus, dieu de la guerre.
Зебогъ и Зимбогъ, dieu de la terre.
Зевесъ, *m.* Jupiter (*гл.* Юпитеръ).
Зефиръ, *m.* Zéphyre, le vent d'occident.
Изда, *f.* Isis, déesse de la terre.
Индра, *m.* Indra, dieu du soleil.
Инабогъ, *m.* Irabog, dieu de la chasse.

- Ирида, *f.* Iris, la messagère de Junon.
 Каллиса, *f.* Calypso, déesse du mystère.
 Каллиопа, *f.* Calliope, muse de la poésie épique.
 Кама, *f.* Kâma, déesse de l'amour.
 Камуль, *m.* Camulus, dieu de la guerre.
 Канопъ, *m.* Canope, symbole du Nil.
 Картикап, *m.* Cartikeya, dieu de la guerre.
 Кентавръ, *m.* le Centaure (*monstre*).
 Клио, *f.* Clio, la muse de l'histoire.
 Клото, *f.* Clotho, une des Parques.
 Комусъ, *m.* Comus, dieu des repas.
 Кондиторъ, *m.* Conditteur, dieu des moissons.
 Кориванти, *sm. pl.* les Corybantes *m.*, prêtres de Cybèle.
 Кощитъ, *m.* le Cocyte, fleuve des enfers.
 Кришна, *m.* Krichna, incarnation de Vichnou.
 Кувера, *m.* Kouvera, dieu des richesses.
 Купидонъ, *m.* Cupidon, dieu de l'Amour.
 Купидинци, *sm. pl.* les Lares *m.*, génies domestiques.
 Лакшми, *f.* Lakchmi, déesse de la beauté.
 Ламии, *sf. pl.* les Lamies *f.*, mauvais genies.
 Лары, *sm. pl.* les Lares *m.* (*гл. Пенаты*).
 Лакезисъ, *f.* Lachesis, une des Parques.
 Левкозия, *f.* Leucosis, une des Sirènes.
 Лель и Полель, *m.* Lèle et Polèle (*Castor et Pollux*).
 Лета, *sf.* le Léthé, fleuve de l'oubli.
 Лигия, *f.* Ligie, une des Sirènes.
 Лимнады, *sf. pl.* les Limnades *f.* nymphes des lacs.
 Локъ, *m.* Loke, dieu de la ruse.
 Луцина, *f.* Lucine, déesse des accouchements.
 Лъции, *adj. sm. pl.* les Satyres *m.*, dieux des forêts.
 Марсъ, *m.* Mars, Arès, dieu de la guerre.
 Мегера, *f.* Mégère, une des Furies.
 Медуза, *f.* Méduse, une des Gorgones.
 Мелпомена, *f.* Melpomène, muse de la tragédie.
 Менады, *sf. pl.* les Ménades *f.* (*гл. Вакханки*).
 Меркурий, *m.* Mercure, le messager des dieux.
 Минерва, *f.* Minerve, déesse de la sagesse.
 Минось, *m.* Minos, un des juges des enfers.
 Минотавръ, *m.* le Minotaure (*monstre*).
 Мнѳра, *m.* Mithras, dieu du feu.
 Мнемозина, *f.* Mnémosine, déesse de la mémoire.
 Момусъ, *m.* Momus, dieu de la plaisanterie.
 Морфей, *m.* Morphée, dieu du sommeil.
 Музы, *sf. pl.* les Muses *f.* (*déesse*).
 Наиды, *sf. pl.* les Naiades *f.*, nymphes des eaux.
 Нейоа, *f.* Néith, déesse des arts.
 Нектаръ, *sm.* le nectar, boisson des dieux.
 Немезида, *f.* Némésis, déesse de la vengeance.
 Немиза, *m.* Némise, dieu des vents.
 Нептунъ, *m.* Neptune, dieu des mars.
 Нерей, *m.* Nérée, divinité de la mer.
 Нериды, *sf. pl.* les Néréidas *f.*, nymphes de la mer.
 Ниордъ, *m.* Niord, dieu de la mer et des vents.
 Одинъ, *m.* Odin, le père des dieux.
 Озиридъ, *m.* Osiris, le père des inventions utiles. [de la mer.
 Океаннды, *sf. pl.* les Océanides *f.*, nymphes
 Олимпъ, *m.* Olympe, demeure des dieux.
 Онуава, *f.* Onuava, déesse de la beauté.
 Ореады, *sf. pl.* les Oréades *f.*, nymphes des montagnes.
 Оромаздъ, *m.* Oromase, le bon principe.
 Орусъ и Хорусъ, *m.* Orus, dieu du printemps.
 Оципта, *f.* Ocyрète, une des Harpies.
 Паванъ, *m.* Pavan, dieu des vents.
 Палесса, *f.* Palès, déesse des bergers.
 Паллада, *f.* Pallas, déesse de la guerre.
 Пандора, *f.* Pandore, la première femme.
 Панъ, *m.* Pan, dieu des bergers.
 Парвати, *f.* Parvati, épouse de Siva.
 Паркы, *sf. pl.* les Parques *f.*, déesses du destin. [Muses.
 Парнассъ, *sm.* le Parnasse, demeure des
 Партепона, *f.* Parthéнопа, une des Sirènes.
 Пегазъ, *m.* Pégase, cheval ailé d'Apollon.
 Пенаты, *sm. pl.* les Penates *m.*, dieux domestiques.
 Персей, *m.* Persée, héros et demi-dieu.
 Перунъ, *m.* Péroune, dieu de la foudre.
 Плутонъ, *m.* Pluton, dieu des enfers.
 Плутусъ, *m.* Plutus, dieu des richesses.
 Подага, *m.* Podaga, dieu de la chasse.
 Полимни, *f.* Polymnie ou Bolyhymnie, muse de l'ode.
 Помона, *f.* Pomone, déesse des fruits.
 Потаמידы, *sf. pl.* les Potamides *f.*, nymphes des fleuves. [déesse des enfers.
 Просерпина и Персефона, *f.* Proserpine,
 Протей, *m.* Protée, divinité de la mer.
 Психея, *f.* Psyché, emblème de l'âme.
 Радамантъ, *m.* Rhadamanthe, un des juges des enfers.
 Радегастъ, *m.* RadegPste, dieu de l'honneur.
 Рея, *f.* Rhéa (*гл. Цибелла*). [bois.
 Русалкы, *sf. pl.* les Roussalkes, nymphes des
 Рюгевиъ, *m.* Rnguévite, dieu de la guerre.
 Сарасвати, *f.* Saraswati, déesse des arts.
 Сатири, *sm. pl.* les Satyres *m.*, divinités champêtres.
 Сатурниъ, *m.* Saturne, dieu du temps.
 Святовидъ, *m.* Svatovide, le bon principe.
 Сераписъ, *m.* Sérapis, dieu de la médecine.
 Сива, *f.* Siva, déesse de la vie.
 Силенъ, *m.* Silène, l'instituteur de Bacchus.
 Силванъ, *m.* Silvain, dieu des troupeaux.
 Сильфъ, *m.* Sylphe, -ида, *f.* Sylphide, génie de l'air.
 Сирена, *f.* la Sirène, nymphes enchanteresse.
 Скалди, *sm. pl.* les Scaldes *m.* (*prêtres et poètes*).
 Сомъ, *m.* Soma, dieu de la lune.
 Стиксъ, *sm.* le Styx, fleuve des enfers.

- Стрибогъ**, *m.* Stribog, dieu des vents.
Сцилла, *f.* Seylla *f.* gouffre de Sicile.
Суря, *m.* Sourya, dieu de soleil.
Сфинксъ, *m.* le sphinx (*monstre*).
Сѣнки, *sf. pl.* les Mânes, ombres des morts.
Сено, *f.* Sthéno, une des Gorgones.
Талия, *f.* Talie, la muse de la comédie et l'une des grâces.
Тартаръ, *sm.* le Tartare, les enfers.
Термъ, *m.* Terme, dieu des limites champêtres.
Терпсихора, *f.* Terpsichore, muse de la danse.
Теутатесъ, *m.* Tautatès (*Mercur*e gaulois).
Тизифона, *f.* Tisiphone, une des Furies.
Тируваль, *m.* le Tirounal, fête du char sacré.
Тиръ, *m.* Tyr, le plus intrepide des dieux.
Титани, *sm. pl.* les Titans *m.* (*géants*).
Тифонъ, *m.* Typhon, le génie du mal.
Торъ, *m.* Thor, le plus fort des dieux.
Тритони, *sm. pl.* les Tritons *m.* divinités de la mer. [des eaux.
Ундинъ, *m.* Ondin, *-дина*, *f.* Ondine, génie.
Уранія, *f.* Uranie, muse de l'astronomie.
Фавни, *sm. pl.* les Faunes *m.* divinités champêtres.
Фебей, *f.* Phoebé, déesse de la lune.
Фебъ, *m.* Phoebus, dieu du soleil.
Флегетонъ, *sm.* le Phlégéthon, fleuve des enfers.
Флора, *f.* Flore, déesse des fleurs.
Фортуна, *f.* la Fortune, déesse du bonheur.
Фрей, *m.* Frey, dieu du soleil et de la pluie.
Фрея, *f.* Freya, déesse de l'amour.
Фригга, *f.* Frigga, l'épouse d'Odin.
Фурія, *sf. pl.* les Furies ou Euménides *f.*
Хамадриады, *sf. pl.* les Hamadryades *f.* nymphes des bois.
Харибда, *sf.* Charybde *f.* gouffre de Sicile.
Харонъ, *m.* Charon ou Charon, le nocher des enfers.
Харпін, *sf. pl.* les Harpies ou Harpyes *f.* (*monstres*).
Харпократъ, *m.* Harpocrate, dieu du silence.
Хеба, *f.* Hébé, déesse de la jeunesse.
Хеката, *f.* Hécate, déesse des enfers.
Херкулесъ и Иракль, *m.* Hercules (*héros égyptien*).
Херманубисъ, *m.* Hermanubis (*Mercur*e égyptien).
Хермесъ, *m.* Hermes (*гл.* Меркурий).
Херта, *f.* Herta, déesse de la terre.
Хигея и Хигиеня, *f.* Hygiène, déesse de la santé.
Хименеи, *m.* Hymen, dieu de l'hyménée.
Химера, *f.* la Chiméra (*monstre*).
Хиппокампъ, *m.* Hippocampe (*cheval marin*).
Хиппокрена, *f.* Hippocrène *f.* fontaine des Muses.
Хоры, *sf. pl.* les Heures *f.* (*déesse*s).
Хроносъ, *m.* Chronos, Saturne (*гл.* Сатурнъ).
Целено и Келена, *f.* Célano, une des Harpies.
Церберъ, *m.* Cerbère, chien à trois têtes.
Церера, *f.* Cérès, déesse de l'agriculture.
Цибелла, *f.* Cybelle, déesse de la terre.
Циклопи, *sm. pl.* les Cyclopes *m.* aides de Vulcan.
Чернобогъ, *m.* Tchernobog, le mauvais principe.
Числобогъ, *m.* Tchislubog, dieu du temps.
Шива, *sm.* Siva, 3ème membre de la trinité hindoue.
Юнона, *f.* Junon, la reine des dieux.
Юпитеръ, *m.* Jupiter, le souverain des dieux.
Яга-баба, *f.* Iaga-Baba, déesse de la guerre.
Язонъ, *m.* Iason, héros ou demi-dieu.
Яма и Яма, *m.* Yama, juge des enfers.
Янусъ, *m.* Janus, dieu de la paix.
Яровитъ, *m.* Iarovite, dieu de la guerre.
Фезей и Тезей, *m.* Thésée, héros ou demi-dieu.
Фемида, *f.* Thémis, déesse de la justice.
Фетида, *f.* Thétis, une des Néréides.

ДОБАВЯНЕ.

Агонотеть (*прѣдсѣдатель на священиы игры у Гръцы*), *sm.* un agonothète.

Бабленникъ, *sm.* noix grande *f.*

Барабана кльчка, *sf.* baguette de tambour, *f.*

Барабанно биеце, *sm.* la batterie; || *послѣ* —, *battant*, *adj.*

— **блъскане** (*за бдене*), *sm.* Milit. la berloque et breloque.

Бащиния, *sf.* la patrie; 1. *обычъ къмъ* —, le patriotisme; 2. *посвятенъ за добро на* —та, *citoyen*, *adj.*; 3. *изгонване или испълждане отъ* —, l'expatriation *f.*; 4. *изгонвамъ или испълждамъ отъ* —, *va.* expatrier; 5. *отдалечавамса или оставямъ* —, *vr.* *va.* s'expatrier.

Бащинско име, *sm.* Gram. mot ethnique *m.*

Бащича, *sm.* un enfant semblable à son père.

Бирникъ, *sm.* (*воуез* *Капзамалъ*).

Бойно поле, *sm.* champ de bataille, *m.*

Бранило, *sm.* le bouclier.

— **образень**, *adj.* clupéiforme et clupéast-riforme.

Бранилице (*у буболечки*), *sm.* *H. nat.* le corselet; || *Bot.* la cyme et cime.

Бранилчень, *adj.* *Bot.* sumeux.

Бждникъ, *sm.* (*воуез* *Пжнь*).

Вдѣвамъ (*конецъ въ игла*), *va.* passer le fil à l'aiguille.

Възмъждене (*второстъжнено*), *sm.* l'accessit *m.*

Гавряса, *vr.* (*воуез* *Подигравамса*).

Гръшка, *sf.* le vice, défaut, malentendu *m.*; 1. *fig.* un pas de clerc; 2. (*противъ говорный языкъ*), l'incongruité *f.*; 3. *съ* —, *vicietex*, *adj.*; 4. *издыревамъ* —кы, *va.* épilucher.

Долноистъ, *sf.* *fig.* la petitesse.

Ерибца (*пиле*), *sf.* le perdreau; || *тъжъ* —цы, la parjade.

Езыкотькуване, *sm.* la glossographie.

Жило и Жело (*подѣпената кожаца до покетъ-тъ на ржа*), *sm.* l'envie *f.*

Забѣлявамъ, *va.* verser de l'huile.

Забѣлъ (*дървено масло*), *sm.* l'huile *f.*

Заповѣдъ [*стоя готовъ на* —, *Milit.* être de planton.

Запършенъ, *adj.* (*воуез* *Напетъ*).

Засачаса (*платнотъ*), *v. imp.* il noircit.

Изглеввамъ, *vn.* être curieux.

Изгледень, *adj.* curieux.

Изгледъ, *sm.* la curiosité

Изгонване, *sm.* le ban; || (*за година*), *Jur.* l'ablégation *f.*

Исхвърлеване и -лене, *sm.* l'exception *f.*, exclusion, élimination *f.*; || *съ* —, par exception, à l'exclusion de.

Исхвърлителень, *adj.* exceptionnel.

Исхвърлително, *adv.* exclusivement; || (*отъ всичко друго*), privativement à tout autre.

Исхвърлямъ, *va.* exclure, excepter; || (*отъ подданство*), eximer; || —меса (*единъ другъ*), *vr.* s'exclure.

Бжсо [*на* —, *adv.* en abrégé.

Междина, *sf.* (*воуез* *Межда*).

Мониторъ (*ладия съ кулм*), *sm.* *Mar.* le monitor.

Мжкы [*промяняване* —, commutation de peine, *f.*

Надвигателень, *adj.* triomphant.

Надвначъ, *ка, s.* triophateur, trice.

Недотасаць, *adj.* mal fait.

Надъчаръ, *ка, s.* charcutier, ère; un bou-dinier.

Наемень адвокатъ, *sm.* un avoué occupant.

Наемникъ, *sm.* *Jur.* un fidéjusseur; 1. *за* —, l'arrière-caution *f.*; 2. *ставамъ* —, *vn.* garantir, être ou rendre caution de, cautionner; 3. (*за пѣщо*), se faire fort de.

Наемничны пары, *sf. pl.* le cautionnement.

Наемщина *f* или **Емчане**, *n.* la garantie, le garant, caution, cautionnement *m.*; 1. *Jur.* la fidéjussion; || (*за чуждинецъ*), caution judicatum solvi; 2. *Сот.* le ducroire, couverture *f.*; 3. (*за плащането на занисъ*), *Сот.* l'aval *m.*; 4. *който дава* —, cautionnaire, *adj.*; 5. *съ* —, à bonnes enseignes; || *Jur.* garanti.

Напрѣднувамъ, *vn.* percer.

Напрѣднуване, *sm.* l'avantage *m.*, gain *m.*; 1. *fig.* l'issue *f.*; 2. *имама* —, *vn.* faire fortune ou florès; || (*въ пѣщо*), percer; 3. *съ* —, *adv.* fructueusement.

Напрѣднувателно движене, *sm.* mouvement progresser *m.*

Наредба, *sf.* la règle, décret, canon *m.*; 1. (*на орденъ*), l'institut *m.*; 2. *учень въ черковна* —, un canoniste; 3. *издавамъ много* —бы, *va.* régler; 4. *сборъ обычайны* —, le coutumier; 5. *сльдване орденскы или монашескы* —, l'observation *f.*

Наредбень, *adj.* réglementaire.

Насповивамъ, *va.* souffir.

Обирамъ, *va.* recueillir.

Обиране, *sm.* le recueilage.

- Омысль**, *sf. fig.* la balance.
Опашень, *adj. Anat.* coccygien.
Опашница, *sf. Anat.* le coccyx.
Опирамса, *vr.* s'opiniâtrer à, s'obstiner, se mutiner, se piéter, s'acheurter à; || *fig.* roidir contre.
Оплашевамь, *va.* épouvanter, terrifier; || *-ca. vr.* s'épouvanter, se rebuter.
Оплашень, *adj. ahuri.* [sement *m.*
Оплаха, *sf.* la terreur, épouvante *f.*, saisiss-
Осѣтителень, *adj.* impressionable et -pres-
Осѣтительность, *sf.* l'impressionabilité *f.*, per-
Осѣщаемь, *va.* percevoir, éprouver; || *fig.* con-
Отварямса, *vr.* s'épancher. [cation.
Отрастевамь, *va.* élever, donner une édu-
Отрастеване, *sn.* l'éducation *f.*, instruction *f.*
Отстранителень имоть, *sm. Jur.* bien pa-
Отсждамь, *va. Milit.* appointer.
Очистителень, *adj. Pharm.* catotérique.
Пълносочие, *sn.* plénitude des humeurs, *f.*
Побратнмство, *sn.* le confrerie.
Подкустревамь, *va.* éveiller, exciter, ranimer.
Подозъртна дружина, *sf.* le demi-monde.
Подреждамса, *vr.* profiter de.
Подреждане, *sm.* le profit, utilité *f.*
Почитамь, *va.* faire cas ou grand cas de;
 || *fig.* apprécier; || *-читать ма, v. imp.* faire
 bonne figure.
Почитане, *sn.* l'attention *f.*, considération *f.*,
 égard *m.*; 1. *fig.* le crédit; 2. *двигамя* —
 къмъ нѣкого, *va.* déconsidérer; 3. *изгуба* —
 или *увѣрене*, la déconsidération; 4.
 за — на, *prép.* en considération de.
Праведливо, *adv.* à bonnes enseignes.
Праведливость, *sf.* l'équité *f.*
Праведливъ, *adj.* équitable, fondé.
Празь, *sm. (voyez Пръчь).*
Празець, *sm. (voyez Мышца).*
Притварямса, *vr.* se transformer.
Прѣжалвамса, *vr.* se prononcer.
Расправень (за сѣдба), arrêté.
Расправителень (за сѣдба), *adj.* délibéré;
 -лно, -ment.
Расправяне (на сѣдба), *sm.* l'arrêt *m.*, ar-
 rêté *m.*, décision. définition, délibération *f.*,
 délibéré, || *fig.* l'enucleation *f.*; || *събирачъ*
 на сѣдбены -неа, un arrêstiste.
Рѣжа || *съ отворена* —, généreux, don-
 nant, *adj.*
Самосебень обычь, *sm.* amour propre *m.*
Сгодень, *adj.* commode, confortable, aisé,
 facile, sarable de.
Сгодна (за топове ладия), *sf.* battant, *adj.*
Сгодность, *sf.* la commodité, aisance, aise,
 convenance, facilité; || *(на живѣянето)*, le
 confort et confort.
Сдържа [не ма —, *v. imp.* je n'ose pas.
Себе-си извъанъ — отъ нѣщо, ne pas se
 posséder de.
Скитало, *sn.* un errant.
Слудничавъ, *adj. (voyez Дръпнатъ).*
Срѣдоморъ, *sm. Géogr.* la chersonèse.
Стиженъ, *adj. (voyez Заможенъ).*
Сѣщане, *sn.* la connaissance; || -либовъ,
Phrén. l'amativité *f.*
Сѣдба [отсечамъ —, *va.* arrêter, prononcer,
 décreter, définir, juger, régler.
Така, *adv.* aussi.
Убжтанъ пѣтъ, *sm.* chemin battu, *m.*

LaB.D
B6755b

L2776

Вогоров, Иван А

Българско-френски рѣчникъ. Pt.2

[Transliterated: Bŭlgarsko-frenski rŭchnik]

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

